

အရှင် သီလာစာရာဘိဝံသ

(လေးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ ဦးသာဌေးမြင့်)

၏

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဒုတိယတွဲ

ဒုတိယအကြိမ်

သာသနာ ၂၅၅၃

ကောဇာ ၁၃၇၁

ခရစ် ၂၀၀၉

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း ■ ဒုတိယတွဲ

အရှင် သီလာစာရာဘိဝံသ

(လေးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ ဦးသာဌေးမြင့်)

၏

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဒုတိယတွဲ

ဒုတိယအကြိမ်

ဓမ္မာစရိယအတွက်
အခက်မတွေ့လိုလျှင်
နည်းရမည့်နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်းကို
လေ့လာပါ
ဆရာလွတ်သွားနိုင်သည်အထိ
လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မိအောင်
အကွက်ကျကျ ရေးသားထားသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊
 မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက်သစ်
 သီးခြားစာချဆရာတော်
 သကျသီဟဓမ္မာစရိယ၊ စေတီယင်္ဂဏဓမ္မာစရိယ၊
 သဒ္ဓမ္မပါလဓမ္မာစရိယ၊
 အစိုးရဓမ္မာစရိယ(သ၊ စ၊ သ၊ အ ဓမ္မာစရိယ)
 အရှင်သီလာစာရာဘိဝံသ
 (လေးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ ဦးသာဌေးမြင့်)
 ရေးသားအပ်သော

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်းလုံးအတွက် အာဘော်ကျပြောနည်း၊ စနစ်တကျ ကြံနည်းများကို ၁၅-နှစ်(၁၉၇၄-ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ) မေးခွန်းအဖြေ များဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ဆရာလွတ်သွားနိုင်သည်အထိ လက်ဆုပ် လက်ကိုင်မိအောင် အကွက်ကျကျ ရေးသားထားသည်။ ဓမ္မာစရိယတန်း ဟူသမျှ အမြန်ဆုံး အမှတ်အများဆုံး ပြီးမြောက်အောင်မြင်လိုသော စာသင်၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသား သင်ပြလိုသော စာချ အရှင်မြတ်များအား ဤကျမ်းက ထိရောက်စွာ အကူအညီ ပေးပါလိမ့်မည်။]

ဒုတိယအုပ်
 ဒုတိယအကြိမ်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်.....၃၂၀၇၃၃၀၅၁၁

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်.....၃၂၀၈၀၇၀၅၁၀

ဦးတင်အောင်ကျော်(မြို့.၀၇၀၅၃)စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်.၁၄၇၊၅၁လမ်း
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် ရန်ကုန်ကပုံနှိပ်၍အရှင်နန္ဒမဉ္ဇူ၊ မြသိန်းတန်စာသင်တိုက်
အနော်ရထာလမ်းပုဇွန်တောင်မြို့နယ် ရန်ကုန်ထုတ်ဝေသည်။

ဒုတိယအကြိမ်...အုပ်ရေး(၁၀၀၀)ဓမ္မဒါန

၁၃၇၁.ခု နယုန်လ ၂၀၀၉.ခု ဇွန်လ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း နိဒါနကထာ

အချက်အခြာ သာသနာ

အမြစ်ရှိမှသာလျှင် ပင်စည်၊ ခက်မနှင့် အဖူး အပွင့် အသီးများ ရှိနိုင်သည်။ အမြစ်မရှိက ပင်စည်၊ ခက်မနှင့် အဖူး အပွင့် အသီးများ မရှိနိုင်။ ကန်ဘောင်ရိုး ရှိမှသာလျှင် ရေနှင့် ကြာတို့ ရှိနိုင်သည်။ ကန်ဘောင်ရိုး မရှိက ရေနှင့် ကြာတို့ မရှိနိုင်။ ထိုအတူ ပရိယတ္တိသာသနာတော် ရှိမှသာလျှင် ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာတော် ၂-ပါး ရှိနိုင်သည်။ ပရိယတ္တိသာသနာတော် မရှိလျှင် ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာတော် ၂-ပါး မရှိနိုင်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော် ရှည်မြင့်စွာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး၌ သာသနာတော် ၃-ရပ်တွင် ပရိယတ္တိသာသနာတော်သည်သာလျှင် ပဓာန အချက်အခြာ ဖြစ်ကြောင်း လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို အလွန်ပင် ထင်ရှားလှပေ၏။

အခြေခံစခန်း ဓမ္မာစရိယတန်း

မြန်မာပြည်၏ လက်ရှိ အခြေအနေအရ သာသနာတော် ၃-ရပ်တွင် ပဓာန အချက်အခြာ ဖြစ်သော ပရိယတ္တိသာသနာတော် နယ်ပယ်ကို လေ့လာလိုက်သော် သကျသီဟဓမ္မာစရိယတန်း၊ ဧတိယင်္ဂဏဓမ္မာစရိယတန်း၊ အစိုးရဓမ္မာစရိယတန်း စသော ဓမ္မာစရိယတန်းများသည် ပရိယတ္တိသာသနာတော်၏ အခြေခံ စခန်းကြီး တစ်ခု အနေဖြင့် တည်ရှိနေကြောင်း တွေ့မြင်နိုင်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ တာဝန်

ယင်း အခြေခံ စခန်းကြီး အင်အား အပြည့်ဖြင့် ရှည်မြင့်စွာ ရပ်တည် နိုင်ရေး အတွက် မိမိတို့ စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် နေရာမှ အတတ်နိုင်ဆုံး လှုပ်ရှားရမည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

သမုဒ္ဒရာနယ် နက်ရှိုင်းကျယ်

ထိုအခြေခံစခန်းကြီး တစ်ခု အနေဖြင့် တွေ့မြင်နေရသော ဓမ္မာစရိယ တန်းများသည် ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးတို့ကဲ့သို့ စာအရိုကို ကြည့်ရုံ၊ သိရုံ၊ ကျက်၊

ဃ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှတ်ရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်တော့ပေ။

နက်၊ တက်၊ ဝါကျာ၊ ဝိဂ္ဂဟာ၊ လိင်၊ အာ၊ ဆုံးဖြတ်ဘိ။

နယ၊ ပါဠာ၊ နေတ္တိဟာ၊ ဝိ-မှာ မေးစဉ်သိ။

နက်၊ တင်၊ ကိဉ္ဇာ၊ ဝိဂ်ဆက္ကာ၊ ဟိတ်၊ အာ၊ နိရုတ္တိ။

ဆုံးဖြတ်၊ ဂါထာ၊ အလင်္ကာ၊ သုတ်-မှာ မေးစဉ်သိ။

နက်၊ တက်၊ ထဝါ၊ ဗျုပ္ပတ္တိ၊ လိင်၊ အာ၊ နိပါတိ။

ကြံ၊ လက္ခဏာ၊ ပဋ္ဌာနာ၊ ဘိ-မှာ မေးစဉ်သိ-

ဟူသော မေးခွန်း စည်းကမ်းများအရ အနက်၊ အတက် အထွက်၊ ဝါကျခွဲ၊ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်၊ လိင်၊ ဒိဝိဘာဂ၊ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ၊ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်၊ နယူပစာရ စသည်တို့ဖြင့် ပြုစုလျက် သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ အလွန်ပင် ကျယ်ဝန်း နက်ရှိုင်းလှပေ၏။ အကြီးမှ ဓမ္မာစရိယတန်း အကူးတွင် သမုဒ္ဒရာဝယ် ယုန်သူ ငယ်သည် ထောက်ရာ တည်ရာ မရဘဲ ချာလည် ချာလည်နှင့် မျောနေရသကဲ့သို့ ထောက်ရာ တည်ရာ မရဘဲ ချာလည်ချာလည်နှင့် ဓမ္မာစရိယရေယာဉ်ကြော မျောနေရတတ်ပေ၏။ မှန်၏-ရာခိုင်နှုန်း ၄၀-သော ဓမ္မာစရိယတန်းဝင် အရှင် တို့မှာ ၅-နှစ်ကျော်မှ ကျမ်းရင်း ပြီးဆုံးကာ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးနိုင်ကြ ပေ၏။ [ဓမ္မာစရိယဋ္ဌာန၏ ခန့်မှန်းချက်။]

နည်းကောင်းရမှ ကူးလွယ်ကြ

အနက်၊ အတက် အထွက် စသည်တို့ဖြင့် ပြုစုလျက် အလွန်ပင် ကျယ်ဝန်း နက်ရှိုင်းလှသော ဓမ္မာစရိယသမုဒ္ဒရာကို ကူးခပ်ရာ၌ နည်းကောင်း နည်းမှန်ရဖို့ အရေးသည် အဓိက အချက် ဖြစ်ပေသည်။ နည်းကောင်း နည်းမှန် ရမှ အချိန်မကုန် လူမပန်းဘဲ ရှေ့တန်းမှ ကူးမြောက်နိုင်ကြပေမည်။ နည်းကောင်း နည်းမှန် မရက တဝဲလည်လည်နှင့် ဓမ္မာစရိယရေယာဉ်ကြော မျောနေရပေ မည်။

ချန်လုပ်၍ မရသော အချက် တစ်ခု

ဓမ္မာစရိယရေယာဉ်ကြော မျောနေခြင်း၏ အကြောင်း တစ်ချက် အနေ ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတွေ့အကြုံအရ တင်ပြလိုသည်မှာ မေးခွန်းဟောင်းများကို စု ဆောင်း ရှာဖွေပြီး တပည့်များကို စနစ်တကျ ဖြေစေခြင်း၊ စနစ်တကျ အဖြေ မှန် ရေးသားပေးခြင်းများ မပြုလုပ် မလေ့လာခင် အချိန်က ရာခိုင်နှုန်း ၅၀- ခန့် သာ ၃-နှစ်၊ ၃-နှစ်အတွင်းမှာ ကျမ်းပြီးကြပြီး ကျန် ၅၀-ကား ၃-နှစ်ကျော်မှ

ကျမ်းပြီးကြသည်။ မေးခွန်းဟောင်းများကို စနစ်တကျ ဖြေစေခြင်း၊ စနစ်တကျ အဖြေမှန် ရေးသားပေးခြင်းများ ပြုလုပ် လေ့လာလိုက်သော အချိန်၌ကား ရာခိုင်နှုန်း ၉၀-ခန့်မှာ ၃-နှစ်၊ ၃-နှစ်အတွင်းမှာ ကျမ်းပြီးကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ မေးခွန်းဟောင်းများကို စနစ်တကျ မလေ့လာခင် အချိန်နှင့် လေ့လာလိုက်သော အချိန် ၂-ပိုင်းတွင် အောင်မြင်ချက်ခြင်း ဤမျှ ကွာဟနေသည်ကို သိသိသာသာကြီး တွေ့ရပေသည်။ ယင်းသို့ တွေ့မြင်ရခြင်းသည် ဓမ္မာစရိယ ရေယာဉ်ကြော မျောနေကြရမှု၊ ကြိုးစားသလောက် အကျိုးမရောက် ဖြစ်ကြရမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရာတွင် မေးခွန်းဟောင်းများကို စနစ်တကျ မလေ့လာခြင်းသည် ကြိုးစားသော အကြောင်းတစ်ချက် ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်မာသော အထောက်အထား တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ မေးခွန်းဟောင်း လေ့လာမှုသည် “ဤမျှလောက် ထိထိရောက်ရောက် အထောက်အကူ ပြုလိမ့်မည်” ဟု မယူဆခဲ့သလို လေ့လာမှု မပြုခြင်းသည် “ဤမျှလောက် နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာစေလိမ့်မည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မထင်မြင်ခဲ့။ လေ့လာသင့်တဲ့ အချက် တစ်ခုပဲလို့ သာမန် အနေနှင့်သာ မြင်ခဲ့ပါ၏။ တကယ်တော့ ကြိုးစားသလောက် ကျိုးရောက်စေလိုက ချန်လှပ်၍ မရသော အချက်တစ်ခုပင်။ အချက်တစ်ခု၊ ရွတ်ယွင်းမှုကြောင့်၊ ကျိုးမဲ့များစွာ၊ ဖြစ်တတ်စွာ၏။ ဥပဒေသ။

ဤကျမ်း ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း အကြောင်း

စာချ ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဓမ္မာစရိယတန်း စာဝါပို့ချရာ၌ ပုစ္ဆာဆင်၍ ပို့ချပါသည်။ ယင်းသို့ ပို့ချစဉ် ၈-ရက်သီတင်းနေ့များတွင် ဓမ္မာစရိယ မေးခွန်းဟောင်းများကို မိမိတို့ နေရာတွင် စာအုပ်များ ကြည့်ပြီး ဖြေစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အဖြေကို စစ်ဆေး အမှတ်ပေးကာ လပြည့်လကွယ် သီတင်းနေ့များတွင် ရှေးဦးစွာ သဘောပေါက် နားလည်အောင် ရှင်းလင်း ပြောပြပြီး အာဘော်ကျဖြေနည်း၊ စနစ်တကျကြနည်း၊ ထောက်ထားဖွယ်ရာ သာဓက၊ ကျက်စရာ နိယံများနှင့် တကွ အဖြေမှန် ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ရေးကြရပါသည်။ အခြားနေ့များတွင် ရသည့် အချိန်၌ ထိုအဖြေမှန်များကို မှတ်သားမိအောင် ကြည့်ကြရသည့်အပြင် ကျက်စရာများကိုလည်း ကျက်ကြရပါသည်။ စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရန် တစ်လခန့် အလိုတွင် ထိုမေးခွန်းဟောင်းများထဲမှ ဆရာတော် မေးလိုရာ တစ်ကျမ်းတစ်ကျမ်းတွင် ၃-နှစ် ၃-နှစ်စီ မေးပြီး အလွတ်ဖြေကြရပါသည်။ [အဖြေမှန် ကြည့် မကြည့်၊ ကျက်၊ မကျက်၊ မှတ်ကျောက်တင်ကြည့်ဟန် တူပါသည်။] ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဝါတက်ရုံမျှသာ မဟုတ်ဘဲ ဤကဲ့သို့

၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မေးခွန်းဟောင်းများကို စနစ်တကျ လေ့လာကြရပါသည်။ ယင်းသို့ စနစ်တကျ လေ့လာမှု ပြုလိုက်သော အချိန်၌ တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အောင်မြင်ချက် သိသိသာသာကြီး တိုးတက်လာခြင်း၊ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်လာခြင်းများ တွေ့ရပေသည်။ [၁၃၂၉-ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ် အဂ္ဂမဟာအကျော် ရခဲ့ပါသည်။]

ဤအချက်ကို တိုက်အုပ် ဆရာတော် “အရှင်ဝါသဝါဘိဝံသ” သိရှိတော်မူရာ ဓမ္မာစရိယတန်းဆိုင်ရာ အခြား ကျမ်းစာအုပ်များ အများအပြားပင် ပေါ်ထွက်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း မေးခွန်းဟောင်းများကို တစ်လုံး တစ်ဖွဲ့တည်း စုစည်းပြီး အာဘော်ကျဖြေနည်း၊ စနစ်တကျကြံနည်း၊ ထောက်ထားဖွယ်ရာ သာဓက၊ ကျက်ဖွယ်ရာ နိယံများနှင့်တကွ ထိရောက်စွာ အဖြေ ရေးသားထားသော စာအုပ်မျိုး ရှိသင့်တာ ကြာပြီ ဖြစ်လင့်ကစား မထွက်ပေါ်ဖူးသေးပေ။ ဤ ကျမ်းမျိုးကား ယခုအခါတွင် လွန်စွာပင် လိုအပ်လျက် ရှိလေသည်။ ပုံနှိပ်စာအုပ်အသွင်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာနိုင်ပါက မိမိတို့ တိုက်သို့ ရောက်ရှိလာသော အရှင်များသာမက အခြားတိုက်တာရှိ စာချ စာသင် အရှင်များပါ အကျိုးများမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ထပ်မံ ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး ပုံနှိပ်စာအုပ် အသွင်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါရန် တိုက်တွန်း မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

မေးခွန်းဟောင်း စုဆောင်း၊ ရေးကူး၊ အဖြေမှန်ရှာဖွေ၊ မေးမြန်းရခြင်းကြောင့် အချိန်ကုန် လူပန်း ဖြစ်ရခြင်း ဒုက္ခများနှင့် ရင်မဆိုင်ကြရဘဲ နည်းကောင်း စနစ်ကောင်းများကို လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ပြုကာ ကြိုးစားသလောက် အချိန်တိုတိုနှင့် ပေါက်ရောက် အောင်မြင်စေလိုသော စာချဆရာတော်၏ ပို့ချစဉ်ကပင် သန္ဓေတည်ခဲ့သော ပြင်းထန်သော ရှိရင်းစွဲ ဆန္ဒသည် နေအရုဏ်နှင့် ထိတွေ့လိုက်သော ပဒုမ္မာကြာအလား တိုက်အုပ် ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းချက်နှင့် ထိတွေ့လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကားကားစွင့်စွင့်ကြီး ပွင့်လန်းကာ တိုက်အုပ်ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းချက်ကို လေးနက်စွာ ခံယူလျက် ဝန်ခံ ကတိ ပြုလိုက်လေသည်။

အထူး ကြိုးပမ်းချက်

ဤကျမ်းသည် ကျမ်းဖြစ်ကာမျှ ရေးသားထားသော ဖြစ်ဆန်းကာမျှ ကျမ်းမဟုတ်ပေ။ ကျမ်းဆရာကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပို့ချခဲ့စဉ် စေ့စပ် သေချာ၍ စုံလင်သော ကျမ်းစာဖြစ်အောင် လိုအပ်သော ကျမ်းစာများကို အချိန်ယူကာ အခေါက်ခေါက် အခါခါ ကြည့်ရှုပြီးနောက် တပည့်တို့အား အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရှေးဦးစွာ သဘောပေါက် နားလည်အောင် ရှင်းလင်း ပြော

နိဒါနကထာ

ပြပြီးမှ ရေးသားခဲ့သော ကျမ်း ဖြစ်လေသည်။ ဤကျမ်းကို ရေးသားရာတွင် ဆိုင်ရာကျမ်းစာတို့ဖြင့် မပြည့်စုံ မလုံလောက်၍ အားနည်းချက်ရှိရာတို့၌ လည်းကောင်း၊ အားအင်အပြည့် ရှိငြားသော်လည်း အပြည့်စုံဆုံး ဖြစ်စေလိုရာတို့၌ လည်းကောင်း ဆိုင်ရာ ကျမ်းတို့ကို ကြည့်ရှုရုံမျှဖြင့် အားရ ကျေနပ် မနေဘဲ အခြားသော သုတ်မဟာဝါ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ သုတ္တနိပါတ်၊ မဟာနိဒ္ဒေသ-စသော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းများကိုပါ ကြည့်ရှု၍ လည်းကောင်း၊ နာနာစရိယ နာနာဝါဒများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေ့လာ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် အားရကျေနပ်မှု မရှိရာတို့၌ ရိုးရာမလိုက် သဘာဝကို ကြိုက်သော စာချအကျော် ဆရာတော်ကြီးများထံ လူကိုယ်တိုင်တစ်မျိုး စာဖြင့်တစ်ဖုံ လျှောက်ထား မေးမြန်း၍ လည်းကောင်း၊ အထပ်ထပ် ကြည့်ရှု စစ်ဆေး၍ လည်းကောင်း သဘာဝလည်းသက် အပို၊ အလို၊ မှားယွင်းသည့် အချက်များလည်း မရှိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သရွေ့ အထူး ကြိုးပမ်းကာ ရေးသားခဲ့လေသည်။ စာအုပ်အသွင်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါရန် တိုက်အုပ်ဆရာတော် မတိုက်တွန်းမီ ပို့ချစဉ်ကပင် ဤမျှ ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။ ဝန်ခံကတိပြုပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း အဆင့်အတန်းမိသော ကျမ်းစာ တစ်စောင် ဖြစ်စေရန် အထပ်ထပ် ကြည့်ရှု စစ်ဆေးခဲ့လေသည်။

ဤကျမ်းကို ရေးသားပုံ

၁။ ဤကျမ်းကို ရေးသားရာ၌ ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်းကို တစ်ကျမ်းစီ တစ်ကျမ်းစီ စုစည်းပြီး ၁၃၁၅-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၃၄-ခုနှစ် အထိ နှစ်စဉ် အလိုက် တစ်နှစ်စီ ကန့်သတ် ရေးသားထားလေသည်။ ပထမနေ့ တစ်ခြား၊ ဒုတိယနေ့ တစ်ခြား စီစဉ်ထားသည့်အပြင် မေးခွန်းနှင့် အဖြေ မတွဲဘဲ မေးခွန်း (၁၀) ခုက တစ်ခြား၊ အဖြေ (၁၀) ခုက တစ်ခြား အသီးအသီး စီစဉ်ထားလေသည်။

၂။ ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်းရှိရာ တစ်ကျမ်းစီ တစ်ကျမ်းစီ အသီးအသီး မိမိ တို့ဆိုင်ရာ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ နိဿယ၊ ဂဏ္ဍိများကို အခြေခံထားလေသည်။ ယင်းတို့နှင့် မပြည့်စုံ မလုံလောက်မှသာ အခြားသော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ နိဿယ၊ ဂဏ္ဍိများနှင့် သဒ္ဒါကျမ်း စသော အထွေထွေသော ကျမ်းများကို အသုံးပြုထားလေသည်။ ယင်းတို့နှင့် မပြည့်စုံ မလုံလောက်မှသာ အာစရိယဝါဒကို၊ ယင်းတို့နှင့် မပြည့်စုံ မလုံလောက်မှသာ အတ္တနောမတိကို အသုံးပြုထားလေသည်။

၃။ ထိုသို့ အသုံးပြုရာ၌ ခန့်ညား ကြီးကျယ်မှု၊ သေးသိမ်မှုများကို အဓိက

၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မထား၊ မေးခွန်းနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်မှုကိုသာ အဓိက ထားလေသည်။

၄။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း အဖြေ သက်သက်သာ မဟုတ်ဘဲ အဖြေကို သဘောပေါက် နားလည်၍ မှတ်သားမိစေရန် ရှင်းလင်းချက်များကို လည်းကောင်း၊ နယူပဒေသများ ရရှိ၍ အာဆော်ကျ ဖြေနိုင်စေရန် ဖြေနည်း ဖြေဟန် များကို လည်းကောင်း၊ ကြံရည်ဖန်ရည် ရှိနိုင်စေရန် ကြံနည်းဖန်နည်းများကို လည်းကောင်း ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ နေရာများတွင် ထောင့်ကွင်းများဖြင့် စုံ၊ ကျဉ်း၊ ရှင်း၍ လိုရင်းမိအောင် ထိရောက်စွာ (တိုတိုတုတ်တုတ် ပြတ်ပြတ်သားသား) တင်ပြထားလေသည်။ မှန်၏— ကျမ်းပြုဆရာ၏ တင်ပြလိုရင်း အချက်မှာ အာဆော်ကျဖြေနည်း၊ စနစ်တကျကြံနည်း စသော အားကိုးအားထား ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တန်သော နည်းနာနိဿယများပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် နည်းနာနိဿယ သည် ဥဒါဟရဏ်နှင့် ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြမှ ထင်ရှားရကား နည်းနာနိဿယများ၏ ဥဒါဟရဏ်ကိစ္စ၊ ပုစ္ဆာဟောင်းများ လေ့လာခြင်းကိစ္စ ၂-ကိစ္စ ပြီးအောင် တစ်ချက်ခုတ် ၂-ချက်ပြတ် အနေဖြင့် ပုစ္ဆာဟောင်းများ၏ အဖြေမှန်ကို တင်ပြခြင်း သာ ဖြစ်သည်။

၅။ ပုစ္ဆာထုတ် စည်းမျဉ်း ဥပဒေ အဖြေနောက်သို့ ယေဘုယျအားဖြင့် လိုက်၍ အပွကအားဖြင့် မလိုက်ဘဲ ရေးသားထားလေသည်။

၆။ အနက်ယောဇနာရာ၌ နိဿယအတိုင်း ယောဇနာ၍ မေးခွန်းနှင့် အံ ဝင် ခွင်ကျ မဖြစ်ရာ၌သာ ရေးသားလေသည်။ မေးခွန်းနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်ရာ၌ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ နိဿယ စာမျက်နှာ နံပါတ်များကိုသာ ညွှန်ပြ ထားလေသည်။ အချို့ နေရာ၌ ထူးရာကိုသာ ဖော်ပြပြီး အမှာ ရေးသားထား လေသည်။

၇။ အတက်၊ အထွက်ကို ရေးရာ၌ “နာနာစရိယ၊ နာနာဝါဒ၊ များပြား စွာ၊ ခက်လှ တက်၊ ထွက်မှာ” ဟု မိန့်ကြသည့် အတိုင်း အတက်၊ အထွက်သည် နာနာစရိယ နာနာဝါဒ များပြားလှ၏။ ခက်ခဲ ရှုပ်ထွေးလှ၏။ ထိုသို့ နာနာစရိယ နာနာဝါဒ များပြား၊ ခက်ခဲ ရှုပ်ထွေးသော်လည်း သဘာဝလည်းကျ၊ တိုကျဉ်း၍ လိုရင်းလည်းပါသော နည်းကိုသာ အသုံးပြုထားလေသည်။

၈။ ဉာဿ်ကောက်ရာ၌ သဲအင်းဉာဿ်ကောက်ဆိုရိုး၊ နေတ္တိကောက်ရာ၌ သရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိနေတ္တိကောက်ဆိုရိုး၊ ဗျူပုတ္တိစတုက္ကခွဲရာ၌ အဘိဓာန်ဒီကာ နည်း၊ ဘေဒစိန္တာဒီပနိနည်း ၂-နည်းလုံး၊ ကြိယာ ၅-တန် ထုတ်ရာ၌ အကြောင်း ၂-ချက် အကျိုး ၂-ချက် ယူ၍ ထုတ်သောနည်းကို အသုံးပြုထား

နိဒါနကထာ

လေသည်။ ယင်းသို့ အသုံးပြုရာ၌လည်း ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း၊ လက္ခဏာဒိ-
စတုက္ကနည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း၊ ပဋ္ဌာန်းနည်း၊ ဝီထိနည်း၊ အလင်္ကာနည်း
စသည်တို့တွင် အရာဋ္ဌာနလိုက်၍ သင့်လျော်ဆုံးသော နည်းဖြင့် ထုတ်ထားလေ
သည်။

၉။ နိယံများကိုလည်း ဆောင်ထားလိုသူများ အတွက် အသင့် ဖြစ်အောင်
ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ နေရာတို့၌ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

၁၀။ ကြည့်ရှု လေ့လာလိုသော အရှင်မြတ်များ အချိန်မကုန် လှမပန်းဘဲ
လွယ်လင့်တကူ ကြည့်ရှု လေ့လာနိုင်စေရန် ကျမ်းညွှန်းထားလေသည်။ ထိုသို့
ညွှန်းရာ၌ စုဏ္ဏိယဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်းများ၌ စာမျက်နှာနံပါတ်၊ ဂါထာဖြင့်
ပြုစုထားသော ကျမ်းများ၌ ဂါထာနံပါတ်၊ သုတ်စဉ်ဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်းများ
၌ သုတ်စဉ်နံပါတ်၊ နိယံဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်းများ၌ နိယံနံပါတ်ကို ဖော်
ပြထားလေသည်။

ကျမ်းညွှန်း (ကိုးကား) ထားသော ကျမ်းစာအုပ်များမှာ များသောအား ဖြင့်
ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်ရိုက် စာအုပ်များ ဖြစ်သည်။ အခြား ပုံနှိပ်
တိုက်ရိုက် စာအုပ်များကို ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်က မရိုက်နှိပ်မှသာ အသုံး
ပြုသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်က ရိုက်နှိပ်ပြီး စာအုပ်ဖြစ်ပါက “ဗုဒ္ဓ
သာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်ရိုက်” ဟု မှတ်ရမည်။ (ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်း အဋ္ဌက-
ထာမှာ စာသင်သားကိုင် ဖြစ်သည်။) သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်
နာမည်ကို စာအုပ်နှင့် ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြရန် မလိုတော့ပေ။ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံ
နှိပ်တိုက်ရိုက် မဟုတ်စေကာမူ ပုံနှိပ်တိုက်ကွဲ မရှိသော စာအုပ်များနှင့် ဂါထာ
ဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်း၊ သုတ်စဉ်ဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်း၊ နိယံဖြင့် ပြုစု
ထားသော ကျမ်းစာအုပ်များ၌လည်း နံပါတ် ကွဲလွဲဖွယ်ရာ မရှိ၍ ပုံနှိပ်တိုက်
နာမည်နှင့် ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြရန် မလိုတော့ပေ။

ပါရာဇိကဏ် ယောဇနာ၊ အဋ္ဌသာလိနိ ယောဇနာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ မဓုဋီကာ၊
မဏိဒီပဋီကာ (သုဓမ္မဝတီ)။

ပါရာဇိကဏ်၊ ပါစိတ်၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ-ပါဠိတော် နိဿယ (ဣတ္ထာဿယ)။
သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် နိဿယသစ် (ဟံသာဝတီ)။ ဇာတ် ပါဠိတော် နိဿယ
(ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်)။

ပါရာဇိကဏ်၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာနိဿယ (ဣတ္ထာဿယ)။
ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ် (ပ-သမတ၊ ဒု-တ-ပိဋကတ်တော်)

၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

လျှပ်စစ်၊ စ-ရတနာဒိပံ။ သီလကွန် အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ် (ဟံသာဝတီ)။

ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဍိ (ပိဋကတ်)။ သီလကွန်ဂဏ္ဍိ၊ အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဍိ၊ ပါရာ-
ဇိကဏ်ဂဏ္ဍိသစ် (ပိဋကတ်တော် ပြန့်ပွားရေး)။ အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဍိသစ် (ဟံသာ-
ဝတီ)။

လယ်တီပဒမာလာ (မင်္ဂလာဘုမ္မိ)။ သဗ္ဗာသဝသုတ် စောဒနာ (ဗြဟ္မဝတီ)။
ညောင်ကန်မူ ဉာသ်ကောက် (ကဝိမျက်မှန်)။ သမ္မန္တစိန္တာဂဏ္ဍိသစ် (ရတနသိဒ္ဓိ)။
ဤမျှသာ ဖော်ပြရန် လိုပေသည်။

ဂါထာဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်းပင် ဖြစ်စေကာမူ သမ္မန္တစိန္တာဂဏ္ဍိသစ် ခွဲမှု
ဂါထာနံပါတ် အရှာရခက်၍ စာမျက်နှာ နံပါတ်ကို ဖော်ပြထားသည်။ သုတ်
စဉ်ဖြင့် ပြုစုထားသော ကျမ်းများပင် ဖြစ်စေကာမူ သုတ်မပါသော ရူပသိဒ္ဓိ-
ဥပသဂ္ဂိကပဒ၊ နေပါတိကပဒအပိုင်းနှင့် သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ-စတုပဒဝိဘာဂ၊
ပါဠိနယာဒိသင်္ဂဟ အပိုင်းများခွဲမှု စာမျက်နှာ နံပါတ်ကို ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ပြင် ပါဠိတော်ကို “ပါ” ဟု၊ ပါဠိတော် နိဿယဟောင်းကို “ပါ၊ သျ”
ဟု၊ ပါဠိတော်နိဿယသစ်ကို “ပါ၊ သျ၊ သစ်” ဟု၊ အဋ္ဌကထာကို “ဋ္ဌ” ဟု၊
အဋ္ဌကထာ နိဿယဟောင်းကို “ဋ္ဌ၊ သျ” ဟု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယသစ်ကို “ဋ္ဌ၊
သျ၊ သစ်” ဟု၊ သီလကွန် ဋီကာဟောင်းကို “သီ၊ ဋီ” ဟု၊ သီလကွန်ဋီကာ
သစ်ကို “သီ၊ ဋီ၊ သစ်” ဟု၊ ဂဏ္ဍိဟောင်းကို “ဂဏ္ဍိ” ဟု၊ ဂဏ္ဍိသစ်ကို “ဂဏ္ဍိ
သစ်” ဟု၊ ပထမအုပ်ကို “၁” ဟု၊ ဒုတိယအုပ်ကို “၂” ဟု၊ တတိယအုပ်ကို
“၃” ဟု၊ စတုတ္ထအုပ်ကို “၄” ဟု သင်္ကေတပြုထားသည်။ “ပါ၊ ဋ္ဌ၊ ပါ၊ သျ၊
ဋ္ဌ၊ သျ၊ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိ” ဟု သင်္ကေတပြုရာတွင် ပါရာဇိကဏ် အဖြေဝယ်
ညွှန်းရာ ကိုးရာ၌ “ပါရာဇိကဏ်-ပါ၊ ဋ္ဌ၊ ပါ၊ သျ၊ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိ”
ဟု၊ သီလကွန် အဖြေဝယ် ညွှန်းရာ ကိုးရာ၌ “သီလကွန်-ပါ၊ ဋ္ဌ၊ ပါ၊ သျ၊ ဋ္ဌ၊
သျ၊ ဂဏ္ဍိ” ဟု၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဖြေဝယ် ညွှန်းရာ ကိုးရာ၌ “ဓမ္မသင်္ဂဏီ-ပါ၊ ဋ္ဌ၊
ပါ၊ သျ၊ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိ” ဟု မှတ်သားရာ၏။

ဤကျမ်းကို ကြည့်ရှုနည်း

၁။ မေးခွန်းပါ အဋ္ဌကထာ ဝါကျများကို ရှေးဦးစွာ နိဿယတင်ပြီးမှ
အဖြေများကို ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။ [လွယ်လင့်တကူ တင်နိုင်ရန် နိဿယနံပါတ်
များကို ညွှန်ပြထားလေသည်။]

၂။ ထောင့်ကွင်း အတွင်းရှိ စာသားများသည် မေးခွန်း၏ အဖြေ မဟုတ် ဘဲ။

နိဒါနကထာ

ယင်းအဖြေနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းချက်များ၊ ဖြေနည်း၊ ဖြေဟန်များ၊ ကြံနည်း၊ ဖန်နည်းများ၊ ထောက်ထားဖွယ်ရာ သာဓက၊ ကျက်မှတ်ဖွယ်ရာ နိယံ စသည်တို့ကို တင်ပြသင့်သော နေရာတို့၌ တင်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ဤ ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် ဤကျမ်း၏ အဓိက အချက် အသက်ပင် ဖြစ်၏။ ယင်းစာသားများကို မကြည့်ရှုဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါက ဤကျမ်း၏ အရသာကို ထိရောက်စွာ ခံစားနိုင်မည် မဟုတ်သည့် အပြင် အကျိုးကိုလည်း ရသင့်သလောက် ရမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းစာသားများကိုလည်း အထူး အလေးပြု၍ ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။

၃။ ထောင့်ကွင်းများဖြင့် ရှင်းလင်းချက် စသည်တို့ကို တင်ပြသင့်သော နေရာတို့ဝယ် တင်ပြထားရာ၌ ပထမဆုံး နေရာ၌သာ တင်ပြပြီး နောက်နောက် အလားတူ နေရာတို့၌ တင်ပြမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် (၃-ကျမ်းလုံး မအောင်မြင်သေးသော အရှင်မြတ်များ) အစမှ အဆုံးတိုင် ကျမ်း အစဉ်နှင့် ခုနှစ် အစဉ်ကို မခုန်ကျော်ဘဲ အားလုံး အစဉ်အတိုင်း ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။

၄။ အထူးအားဖြင့် ရှေးရှေးကျမ်း အောင်မြင်ပြီး ဖြစ်ပါက ယင်းသို့ အောင်မြင်ပြီးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတို့ မအောင်မြင်သေးသော နောက် နောက်ကျမ်းကိုသာ ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် တင်းတိမ် အားရ ကျေနပ် မနေကြဘဲ အနက်ပေး၊ အတက်အထွက်၊ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ စသော တစ်ကျမ်းနှင့် တစ်ကျမ်း သဘောတူသော အချက်တို့၌ ရှေးရှေးကျမ်း၌ တင်ပြခဲ့သော ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ စာသားများကိုလည်း ပြန်ကြည့်ရှုရန် လိုအပ်ပေသည်။

၅။ လက်ရေးမှ အကြမ်းမှ အချော၊ အချောမှ လက်နှိပ်စက်မှု၊ လက်နှိပ်စက်မှုမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ အဆင့်ဆင့် ကူးပြောင်းရသည် ဖြစ်၍ ထိုသို့ ကူးပြောင်းရာ၌ ၁-၈-၀ အချင်းချင်း၊ ၂-နှင့် ၅၊ ၃-နှင့် ၇၊ ၆-နှင့် ၉ အချင်းချင်း ပြောင်းလဲတတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖော်ပြထားသည့် နံပါတ်တွင် မတွေ့ပါက ပြောင်းလဲတတ်သည့် နံပါတ်များတွင် ကြည့်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ဤကျမ်း၏ဂုဏ်

ဤကျမ်းမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စေ့စပ် သေချာ၍ စုံလင်သော ကျမ်းတစ်စောင် ဖြစ်အောင် အချိန်ယူကာ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း ပြုစု ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်သည့်အပြင် ဤကျမ်း၏ ဂုဏ်ကို ကိုယ်တိုင် သိမြင် ခံစားလာခဲ့ရ၍ ဤကျမ်း၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော် ချီးကျူးလိုသော ဆန္ဒသည် ပြင်းပြစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပေ၏။ သို့ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လင့်ကစား ကျမ်းပြု ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်က

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤနိဒါန်းတွင် ချီးကျူး ဖော်ပြရန် ခွင့်ပြုတော်မမူသဖြင့် ချီးကျူးခွင့် မသာဘဲ ရှိပါတော့သည်။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဤကျမ်းရေးသား ပုံနှင့် အထူး ကြီးပမ်းချက်တို့ကို ကြည့်ရှုရုံမျှဖြင့်ပင် “ဤကျမ်း၏ဂုဏ်ကို စာ ရှုသူများ အတော်အတန် ရိပ်စားမိကြပြီ” ဟု ယူဆမိပါသည်။ နောက်တစ် ကြောင်းမှာလည်း ကျမ်းပြု ဆရာတော်မှာ သကျသီဟ၊ စေတီယင်္ဂဏ၊ သဒ္ဓမ္မပါလ်၊ အစိုးရ (သ၊ စ၊ သ၊ အ) ဓမ္မာစရိယ ဖြစ်ကာမျှသာ မဟုတ်ဘဲ မန္တလေးမြို့ လေး ပြင်လေးရပ်ရှိ စာချ အကျော် အသီးအသီးသော ဆရာတော်ကြီးများထံမှ အမျိုး မျိုးသော အတွေးအခေါ် အယူအဆ ကြံနည်း ဖန်နည်းများကို စုံစေ့စွာ လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သည့်အပြင် စာပေ ဝါသနာ အလွန်ပါသော ဝါရင့် စာချ ဆရာတော် ဖြစ်လေသည်။ ဤမျှ ဘက်စုံ ပြည့်ဝနေသော ဆရာတော် တစ်ပါး ပြုစုသည့် ကျမ်း ဖြစ်ရာ အဘယ်မှာလျှင် ဤကျမ်း၏ ဂုဏ်ကို ချီးကျူး ဖော်ပြစရာ လိုပါ တော့မည်နည်း။ သို့သော် အနည်းငယ် ရေးလိုသည်မှာ ဤကျမ်းကို ပညာရှင် များ သတိပြု ဂရုထား၍ ကြည့်ရှုသွားကြစေလိုပါသည်။ ယင်းသို့ ကြည့်ရှုသွား ကြလျှင် ဤကျမ်း၏ အဆင့်အတန်းကို ကိုယ်တိုင် ထင်ရှားစွာ သိလာပြီး ဤ ကျမ်း၏ ဂုဏ်ကို ကိုယ်တိုင် ထိတွေ့ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

မေတ္တာရပ်ခံချက်

ဤကျမ်းကို ရေးသားရာ၌ ကြီးပမ်းချက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း သဘာဝလည်းသက်၊ အပို၊ အလို၊ မှားယွင်းသည့် အချက်များလည်း မရှိဘဲ အဆင့်အတန်းမိသော ကျမ်းစာတစ်စောင် ဖြစ်ရန် စွမ်းဆောင်နိုင်သရွေ့ ကြီး ပမ်းထားပါသော်လည်း သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မိမိ ဉာဏ်ကိုက မမီခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မနှံ့စပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ သဘာဝ မသက်၊ အပို၊ အလို၊ မှားယွင်းသည့် အချက်များ ရှိကောင်း ရှိမည်သာ။ ယင်း သို့သော အချက်များ အကယ်၍ တွေ့ရှိပါက ဤ ကျမ်းကို လေ့လာကြကုန် သော စာချ၊ စာသင် အရှင်မြတ်များသည် သနား၊ မေတ္တာ ကိုယ်ချင်းစာလျက် မိမိ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းစာ တစ်စောင်လို စိတ်မှာ သို့ပြီး သဘာဝလည်း သက်၊ အပို၊ အလို၊ မှားယွင်းသည့် အချက်များလည်း မရှိအောင် ပြင်ဆင်၍ ကြည့်ရှုကြပါရန် အနူးအညွတ် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ယုံကြည်ချက်

မေးခွန်းပောင်းများကို တစ်ကျမ်းတစ်ဖွဲ့ စုစည်းပြီး အာဘော်ကျ ဖြေနည်း၊

နိဒါနကထာ

စနစ်တကျ ကြံနည်း၊ ထောက်ထားဖွယ်ရာ သာဓက၊ ကျက်ဖွယ်ရာ နိယံ များနှင့် တကွ ထိုရောက်စွာ အဖြေ ရေးသားထားသော ဤကျမ်းမျိုး ဓမ္မာစရိယနယ်တွင် လိုအပ်လျက် ရှိသော်လည်း မထွက်ပေါ်ဖူးသေးရာ ဤကျမ်းသည် ဓမ္မာ-စရိယတန်းများနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရသော စာချ၊ စာသင် အရှင်မြတ်များ အတွက် လိုကွက် ဟာကွက်ကို ဖြည့်ပေးလိုက်သော ကျမ်းတစ်စောင် ဖြစ်ကြောင်း ယင်း အရှင်မြတ်တိုင်း “လက်ခံရန် အသင့် ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု ယုံကြည် မိပေ၏။

တိုက်တွန်းချက်

ဤကျမ်းသည် နှံ့၊ ရှင်း၊ ကျဉ်း၍ လိုရင်းမိအောင် ပြတ်ပြတ်သားသား ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်ရာ ဤကျမ်းသည် ဤကျမ်းကို ကြည့်ရှု၊ ကျက်၊ မှတ်ကြသော အရှင်မြတ်တို့အား ပုစ္ဆာကဏ္ဍ အဘော်ကို ထိရောက်စွာ ဖမ်းနိုင်ခြင်း၊ မေးကွင်း မေးကွက်ကို မြင်၍ ခရီးရောက်အောင် စာကြည့်တတ်ခြင်း၊ အဘော်ကျ ဖြေနည်း၊ စနစ်တကျ ကြံနည်းများကို နားလည်၍ အဘော်ကျ ဖြေတတ်၊ စနစ်တကျ ကြံတတ်ခြင်း၊ မေးခွန်းဟောင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်တတ်၍ ယင်းသို့ တိုက်ဆိုင်သော် ပိုင်နိုင်စွာ ဖြေကြားနိုင်ခြင်း၊ ဓမ္မာစရိယရေယာဉ် ကြော မျောနေရမှုမှ ကင်းဝေး၍ နှစ်အနည်းငယ်ဖြင့် စာချတန်း အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခြင်း စသော အကျိုးများကို မှချပေးစွမ်းပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထို အကျိုးများကို အလိုရှိကုန်သော အရှင်မြတ်များသည် ဤကျမ်းကို သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ် အရင်းခံလျက် အာရုံအနံ့ စိတ်မပြန့်ဘဲ ကြည့်ရှု၊ ကျက်၊ မှတ် ကြပါရန် တိုက်တွန်းပါသတည်း။

အရှင်သီရိဗ္ဗာဘိဝံသ

သ၊ စ၊ အ ဓမ္မာစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာကျော်၊ ပါဠိပျံရဂူ၊
ဝိနယဓရ ဝိနယကောဝိဒ၊ အဘိဓမ္မိက အဘိဓမ္မကောဝိဒ၊
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက်သစ်
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်
၁၃၃၆-ခု၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့
၅-၅-၇၄

အကြောင်းအရာ
ခုနစ်အတွက်သိစေချက်ပဏာမ

စာမျက်နှာ

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

၁။ ။ အနက်ယောဇနာ

ဝေရဉ္စဿ ဗြာဟ္မဏဿတို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ပေါလွင်စေလျက် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်	၃
န တွံ တာတ သုဒိန္န ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿ စာနာသိ-၌ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်	၃
ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ-တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ ပေါလွင်စေလျက် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်	၄
ဝိဟရတိ-၌ သာရတ္ထနည်း သဒ္ဒတ္ထ	၄
ဝိဟရတိ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ၃-မျိုးပေးကြသည်။ သို့သော်	၄
အနာပတ္တိ အဓိမာနေန-စသည်၌ နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၅
နိယမာ၊ နိယမနည်းဖြင့် အနက်နှင့် နိယမာနိယမထည့်၍ အနက်	၅
ပါဠိအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်လျက် အနက်	၆
အာကာရ အပြင်ထုတ်နည်း ၂ နည်း	၆
အတ္ထော-တို့၏ သမ္ပန်ထည့်လျက် အနက်	၆
ဥပမာန၊ ဥပမေယျ ဝါကျအပြန်အလှန် နည်းအားဖြင့် အနက်	၇
ဥပမာန၊ ဥပမေယျ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းနှင့်	
ဥပမာန အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ အတူတူသာ	၇
ပါဠိအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်ပြီး အနက်	၇
ဖလ၊ ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၈
သာရဏိယံ-၌ အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ အနက်	၁၆
အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၁၆
အတ္ထော-၌ သမ္ပန်ထည့်လျက် အနက်	၁၇
အသဒ္ဒမ္ပ-၌ သံဝတ္ထုနာကို ရှု၍ အနက်	၁၉
ဗြာဟ္မဏေ-၌ သင်္ကေတတ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထထင်စေလျက် အနက်	၂၄
အနက်အားဖြင့် အာကာရငုံပြီး အနက်	၂၅
ယောဂယုဂ်ဗျေ ပုရုပညာမိ-၌ ပဋိသေခအနာဂါတ် ထင်စေလျက် အနက်	၂၅
ပဋိသန္ဓိယိတံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ သင်္ကေတတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထထင်စေလျက် အနက်	၂၆
ဝေ-ပုဒ် လိုက်သင့်သမျှ လိုက်စေ၍ အနက်	၂၈

ဃ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သမာဟိတေ အနဂံဏေ ဝိကတူပက္ကိလေသေ အာနေဥပတ္တေ-တို့၌	
သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၃၈
အနက်အားဖြင့် အာကာရဝါကျ သွင်း၍ အနက်	၃၈
အနက်အားဖြင့် အာကာရဝါကျ ထုတ်၍ အနက်	၃၈
အာကာရထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း	၃၉
“ဤသို့” ဟု အနက်ပေးသော်လည်း အာကာရသာ	၃၉
ကတ္တား ၂-ခု ထည့်စွက်၍ အနက်	၃၉
အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသု-၌ သံဝဏ္ဏနာ	
အဘလျော်စွာ အနက်	၄၁
အဋ္ဌကထာအလိုကျ ဖွင့်ပြသော ဋီကာတို့အာဘော်	၄၁
ပါဠိတော်အလိုကျ ဖွင့်ပြသော ဝိမတိဋီကာ အာဘော်	၄၂
ဋီကာတို့ အလိုကျ အနက်	၄၃
အစပ် ၅-မျိုး	၄၉
ဒဋ္ဌိဟော ပန	၅၁
မတ္တိကံ လူတ္တိကာယ-တို့၌ ၂-နည်းဖော်လျက် အနက်	၅၈
ယထာ၊ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်၊ ယင်းသို့ (ကာရ)ထုတ်မှု၊ တထာ-စပ်ရာ၊	
ကြိယာသည်၊ မှန်စွာလက္ခဏာ ဖြစ်မြဲ- နိယံ-အရ အနက်	၆၇
သေယျော အယောဂုဋ္ဌော-အစရှိသော ဂါထာ၌ ဥပမာနုဥပမေယျ	
ပြည့်စုံစေလျက် အနက်	၆၇
ကတ္တားထည့်လျက် မေ မာတာ-ကို ကာဏောလောကနည်းဖြင့် အနက်	
ဝိစိတ်-၏ ကရိဏ်း၊ ကံထည့်လျက် အနက်	၇၈
အနိယမ၊ နိယမထည့်လျက် အနက်	၇၈
ဥဿာရိတာ-၌ ကတ္တားထည့်၍ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ	
ထင်စေလျက် အနက်	၇၈
အာကာရကြိယာတို့၏ ကံပုဒ်များထည့်၍ အနက်	၇၉
အာကာရ အနက်အားဖြင့် အပြင်ထုတ်လျက် အနက်	၇၉
ဖလ၊ ကာရဏ၊ ဒဋ္ဌိယ၊ ဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၈၀
ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသံ၌ သံဝဏ္ဏနာရှု၍ အနက်	၈၃
တုလျက်၊ လိဂံတံ အနက်	၉၁
“တုလျက်၊ လိဂံတံ အနက်ပေးနည်း” ဟူသည်	၉၁
တုလျက်၊ လိဂံတံ အနက်ပေးနည်း ရက ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေး	
နည်းလည်းရ	၉၂
ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေးနည်းရက နိယမ၊ အနိယမ	
အနက်ပေးနည်းလည်းရ	၉၂
အနက်အားဖြင့် အာကာရ သွင်းလျက် အနက်	၉၃
အာကာရ ဗဟိကရဏနည်းအားဖြင့် အနက်	၉၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

အစုတော် ပုဒ်ပြီးပုံ ၂ မျိုး	၉၄
ဖလ,ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၉၄
ဖလ, ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန်အနက် ယောဇနာနည်း ၂ မျိုး	၉၄
နည်း ၂-မျိုး အထူး	၉၅
ပုစ္ဆာမထုတ်ဘဲ ဖလ,ကာရဏဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာ	
နည်းနှင့် ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာ နည်းမှာ အတူတူသာ	၉၅
နိယမာနိယမ ထည့်၍ အနက်	၉၅
သဒေဝကဝစနေန-စသည်၌ ကရိုဏ်းပါ၌ ထည့်၍ အနက်	၉၇
ဥပမာန အန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်	၁၀၅
ကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျနှင့် ဟိတ်၏သမ္ပန် ထည့်၍အနက်	၁၀၅
ဖလ,ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန်အားဖြင့် အနက်	၁၀၅
အနိယတ် ထည့်၍ အနက်	၁၀၇
နိယတ်,အနိယတ် ထည့်၍အနက်	၁၀၇
အဇ္ဈာဝသတာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၁၁၅
အနိယမ, နိယမနည်းဖြင့် အနက်	၁၁၅
ဧကမန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ, အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၁၁၆
ကာရဏ,ဖလဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၁၁၇
ကာရဏ,ဖလဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာ နည်းလည်း	
ရှိသင့်သည်သာ	၁၁၇
ကာရဏ,ဖလဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ဟိတ်အပြင်	
ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ အတူတူသာ	၁၁၇
ပဉ္စန္ဒံ ဆဒနာနံ-၌ ပဉ္စသရုပ် ဖော်ထုတ်လျက် အနက်	၁၁၇
မာရာဝဇ္ဇနာယ-၌ သဒ္ဒတ္ထ,အဓိပ္ပာယ်တ္ထ,သင်္ကေတတ္ထ ထင်စေလျက်အနက်	၁၂၇
ကာရဏ,ဖလဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၁၂၈
မဂဓမဟာမတ္တော-၌ သံဝဏ္ဏနာရ၍ အနက်	၁၂၉
ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မဿ-၌ ဥတ္တရိ-ကို အနက်ကြံ၍ အနက်	၁၃၈
အာကာရဗဟိကရဏနည်းအရ အနက်	၁၃၈
နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၁၃၉
အတ္ထိ ၃-မျိုး	၁၃၉
ဟေတု,ဖလဝါကျ ကြံ၍ အနက်	၁၃၉
ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင် အနက်	၁၄၀
ဥပမာန အန္တောကရဏနည်းအားဖြင့်အနက်	၁၄၀
ပါဠိအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၁၄၂
အာကာရဝါကျ အနက်အားဖြင့် အတွင်းသွင်း၍ အနက်	၁၄၉
နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၁၄၉
ကတ-၌ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက်	၁၅၀

စ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

နိဝိဋ္ဌော-၌ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၁၅၁
ဒဿန-၏ ကရိုဏ်း ထည့်၍၊ အနက်	၁၅၁
ဒဿန-၏ ကရိုဏ်းထည့်နည်း	၁၅၁
ကတ္တာလွန်၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်၍ အနက်	၁၅၁
ကတ္တာလွန်၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်နည်း	၁၅၁
ကံလွန်၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်နည်း	၁၅၂
ပဉ္စာတပေနေ-၌ ပဉ္စသရုပ် ဖော်လျက် အနက်	၁၆၀
သုဓန္တ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၁၆၀
အပုဗ္ဗ အစရိမံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၁၆၁

၂။ ။အတက်၊အထွက်

သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၁၀
အနုသန္ဓေတက်	၁၉
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) စောဒနာတက်	၂၈
ဒဋ္ဌိကူရပုံ	၂၉
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၆၂
အန္ဓယဝါကျ အဘော်ထားနည်း	၆၂
အယုတ္တ စောဒနာတက်	၅၁
ဒေါသာရောပနစောဒနာတက် (စောဒနာတက်)	၆၁
ဓမ္မာ, ယသ္မာပုဒ်တို့၏ စပ်ရာပုဒ်	၆၁
သာဘောဂ(ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၇၀
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၈၃
ဒေါသာရောပနစောဒနာတက် (စောဒနာတက်)	၉၈
အမေးလိုက်၍ အတက်ထူးပုံ	၉၈
သာဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက်	၁၀၇
“အာဘောဂါယုတ္တ စောဒနာတက်ပါ”ဟု မေးသင့်	၁၀၈
စောဒနာ ၄-မျိုး	၁၀၈
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) စောဒနာတက်	၁၁၉
ကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျ အဘော်သွင်းနည်း	၁၂၀
သာဘောဂ(ဌပနာတိက)စောဒနာ ဝါကျတက် တက်ပုံ	၁၂၀
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၁၃၀
လော ၂-မျိုး	၁၃၀
ဒ နုသန္ဓေတက်	၁၄၂
ပရာနုသန္ဓေ အင်္ဂါ ၆-ပါး, ၇ပါး ကွဲရပုံ	၁၄၂
အယုတ္တစောဒနာတက်	၁၅၃
အဖြေကိုမျှော်၍ တက်ရသည်	၁၅၄

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဆ

အယုတ္တစောဒနာ ၃-မျိုး အသုံးပြုနည်း	၁၅၄
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်	၁၆၃
စ, စဝ-ရှိရာ၌ အဘော်သွင်းနည်း	၁၆၄

၃။ ။ ဝါကျခွဲစာစပ်

အဘိညာပါဒကေ စာတေ စတသ္မိံ စိတ္ထေ-ပုဒ်တို့၏ စာစပ်	၁၀
ဝသလာနံ-ပုဒ် စာစပ်	၁၉
ဝသံ-ပုဒ် စာစပ်	၃၀
ဝသံ-ပုဒ် ဆန်းပုံ	၃၀
စိတ္တာနိ-ပုဒ် စာစပ်	၄၄
အကြောင်းပြ တသ္မာ-နှင့် လဒ္ဒဂုဏ် တသ္မာ-အထူး	၈၄
အဿ-ပုဒ် စာစပ်	၈၅
တတ္ထ-ချီလျက် တက်တိုင်း ဝိတ္တာရ မဟုတ်	၉၉
ယုတ္တိဒဋ္ဌိလည်း ကောင်းပါ၏။	၁၁၀
ပီဏိန္ဒြိယာ-ပုဒ် စာစပ်	၁၂၁
ပုတ္တံ ဟောတိ ပါသည့် ဝါကျ ဝိတ္တာရ	၁၃၁
တံ-ပုဒ် တုလျတ်, လိဂံတ် စာစပ်	၁၄၄
ပဒဘာဇနေ, ယသ္မာ, ဈာနာဒယော-ပုဒ်တို့ စာစပ်	၁၅၅
အပြင်နေ အပြင်စပ်၊ အတွင်းနေ အတွင်းစပ်	၁၅၅

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ(ဝစနတ္ထ)နှင့် ဉာဏ်ကောက်

ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ-၌ အပေါင်းဝစနတ္ထနှင့် ဉာဏ်ကောက်	၁၁
အသဒ္ဓမ္မံ-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်ကောက်	၁၉
သေနာသနေ-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်ကောက်	၃၀
သေနာသန-ပုဒ် ကမ္မဓာရယ်သမာဓိ, ဒွန်သမာဓိပြုရာ၌ အထောက်	၃၁
အနပ္ပါဒနိရောဓေန-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်ကောက်	၄၄
သပရိစ္ဆေဒံ-၌ အစိတ်,အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟဉာဏ်ကောက်	၅၃
ဝိစ္စာစရဏသမ္ပန္နော-၌ အစိတ် , အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကောက်	၆၂
ပေတာမဟံ-၌ အစိတ်,အပေါင်းဝစနတ္ထနှင့် အပေါင်းဝစနတ္ထဉာဏ်ကောက်	၇၁
အာရက္ခဒေဝတာ-၌ အစိတ်,အပေါင်းဝစနတ္ထနှင့် အပေါင်းဝစနတ္ထ ဉာဏ်ကောက်	၈၅
ဒေဝါပုဒ်၏ ဝစနတ္ထများ	၈၅
မနုဿ-၌ သမာဓိ,တဒ္ဓိတ်, ကိတ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် ကိတ်ဝိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကောက်	၉၉
အက္ခဒဿာ-၌ အစိတ်,အပေါင်းဝစနတ္ထနှင့် အပေါင်းဝစနတ္ထဉာဏ်ကောက်	၁၁၀

၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အက္ခာ-ပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း ထိမြဲ အာ-မဟုတ်၍ ရဿရောက်	၁၁၁
အမိလာတဘာဝေန-၌ အစိတ်,အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အမိလာတဝိဂ္ဂဟ	
ဉာဏ်	၁၂၁
မဟာမတ္တော-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်	၁၃၂
မဂ္ဂဖလစိတ္တံ-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝစနတ္ထနှင့် အပေါင်းဝစနတ္ထ	
ဉာဏ်	၁၄၄
ဖလစိတ္တံ-ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်သာ	၁၄၄
ဝိမောက္ခ-၌ ဝိ-ကို ဝိဝိဓအနက်ယူ၍ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်	၁၅၅
ကုဋဝိနိစ္ဆယိက-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟ	
ဉာဏ်	၁၆၄

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

ဓာတိ, နိဂုတ္တ, နိရုဒ္ဓ, ပရိစ္ဆိန္ဒ, ဝဋ္ဋမ-တို့၌ ဓာတု, ပစ္စယ	၁၂
ဝသလ-၌ ဓာတု, ဓာတုတ္ထ, ပစ္စယ, ပစ္စယတ္ထနှင့် ဓမ္မ-၌ အတ္တ	၂၀
သဒ္ဓါရမန္တာ-ဝယ် အစိတ်ပုဒ်တို့၌ လိင်္ဂ, ဓာတု,ဓာတုတ္ထ၊ ပစ္စယ,ပစ္စယတ္ထ	၃၂
ဗန္ဓ-၌ အ-ပစ္စည်း ကံဟောမဟုတ်	၃၂
ဝိမုတ္တိသု-၌ ဓာတု,ဝိဘတ္တိနှင့် အာသဝေဟိ စိတ္တာနိတို့၌ ဝိဘတ္တိ,ဝိဘတ္တတ္ထ	၄၅
ဟံသဝဋ္ဋကဏ္ဍကဒနေန-ဝယ်အစိတ်ပုဒ်တို့၌ လိင်္ဂ,ဓာတု,ပစ္စယ,	
ဓာတုတ္ထ, ပစ္စယတ္ထ,နှင့် အပေါင်းပုဒ်၌ ဝိဘတ္တတ္ထ	၅၄
ဖြင့် ၄-မျိုးနှင့် အထူး	၅၄
မတ္တာမတ္တညူတို့၌ ဓာတုပစ္စယနှင့် မတ္တညူတာ၌ လိင်္ဂ,ဂဏ	၆၃
နိဟိတံ၌ ဓာတု,ပစ္စယ၊ ဝိဘတ္တတ္ထနှင့် ကြိယာကာရကဆက်စပ်ပုံ	၇၂
ကြိယာမရီ အတ္တိ,ဘဝတိထည့်	၇၂
ပကုဗ္ဗတော,အတ္တနာ,အညာ,အဿ,ပရစိတ္တဝိဒု,အညေ-တို့၌ ဝိဘတ်နှင့်	
ဒိသ္မာ-၌ ဓာတု,ဓာတုတ္ထ၊ ပစ္စယ,ပစ္စယတ္ထ	၈၆
မာရ,ပစာ-တို့၌ ဓာတု, ပစ္စယ, လိင်္ဂ, ဂဏ	၁၀၀
ကုမာရ-၌ ဓာတု, ပစ္စယ ရနိုင်သမျှ	၁၁၁
ဝဏ္ဏဝါ-၌ ဝိဘတ်၏ကာရိယ သုတ်ထောက်ပြ	၁၂၁
မဂ-၌ ဓာတု, ပစ္စယနှင့် သံဝဏ္ဏနာနရူပ လိင်္ဂ, ဝစန	၁၃၃
ဝိပဿနာ, ပါဒက, သမာပတ္တိ, အဓိက, ဖလ-တို့၌ ဓာတု,ပစ္စယ	၁၄၅
ဈာနံ,ဝိမောက္ခံ,သမာဓိ,သုညံ,အဂါရံ-တို့၌ ဓာတု,ပစ္စယ	၁၅၆
ကုဋ, သက္ခိ, နိက္ခိတ္တ, ဝိနိစ္ဆယ, ဥက္ကောစ-တို့၌ ဓာတု,ပစ္စယ	၁၆၅

၆။ ။ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

ပုဗ္ဗေ နိဝါသောတိ ပုဗ္ဗေ အတိတဇာတိသု နိရုတ္တက္ခန္ဓာ-၌	
အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ	၁၂

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

တေဟိ သေဝိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-၌ သံဝဏ္ဏနာနှင့် ဝသလံ ဝါ ကိလေသ	
ပဋ္ဌရဏကံ ဓမ္မံ-၌ အာဘောဂ	၂၀
ဝိဘတ်တုဖွင့်က ကမ္မဓာရယ်ကြံ	၂၁
တိဏကုဋိယော ကရိတွာတိ တိဏစွဒနာသဒ္ဓါရဗန္ဓာ ကုဋိယော	
ကတွာ-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ	၃၄
အနပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသုတိ အဂ္ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသု-၌	
အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၄၅
မဟာဝနံ နာမ သယံဇာတံ အရောပိမံ သပရိစ္ဆေဒံ မဟန္တံ ဝနံ-၌	
အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၅၅
ဝိဇ္ဇာ ဟိ ပန စရဏေန စ သမ္ပန္နတ္တာ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-၌	
အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၆၃
အညံ ဗေတ္တိကံ အညံ ပိတာမဟန္တိ ယံ ပန ပိတု စ ပိတာမဟာနဉ္စ သန္တကံ၊	
တံ အညံယေဝ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၇၂
တသ္မာဿ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓံ သကလဝနသဏ္ဍာနိသိတာဘုမ္မာ ဒေဝါ တံ	
အဇ္ဈာစာရံ ဒိသ္မာ သဒ္ဓံ အနဿာဓေသု-၌ အာဘောဂနှင့် ယထာ အညေပိ	
ဒေဝါ သုဏန္တိ၊ တထာ နိစ္ဆာရေသု-၌ သံဝဏ္ဏနာ-	၈၆
သဒေဝကန္တိ သဟ ဒေဝေဟိ သဒေဝကံ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၁၀၀
အက္ခဒဿာတိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ တေ ဓမ္မသဘာယံ နိသီဒိတွာ အပရာ-	
ဓာနရူပံ စောရာနံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဇ္ဇာဒိ အနဿာသန္တိ-၌ အာဘောဂနှင့်	
သံဝဏ္ဏနာ-	၁၁၁
ကာမာနံ ပဟာနံ အက္ခာတန္တိ ဝတ္ထုကာမာနံ ကိလေသကာမာနဉ္စ	
ပဟာနံ ဝုတ္တံ ကာမပိပါသာနန္တိ ကာမေသု ပါတဗျတာနံ-၌	
အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ-	၁၂၂
မဂဓမဟာမတ္တောတိ မဂဓရဋ္ဌေ မဟာမတ္တော။ မဟတိယာ ဣဿရိယ	
မတ္တာယ သမန္တဂတော။ မဂဓရဋ္ဌာဝါ မဟာမတ္တော-၌ အာဘောဂနှင့်	
သံဝဏ္ဏနာ-	၁၃၃
သမန္တာဂတ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်က ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္တိကြံ-	၁၃၃
သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ မရှိတာပြရာ၌ အာဘောဂကြံနည်း-	၁၃၄
ဝိပဿနာပါဒကံ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ ပန "အဓိစိတ္တ" န္တိ ဝုတ္တံ-၌	
အာဘောဂနှင့် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ စ ဟောတိ န ဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ တတောပိ	
စ မဂ္ဂဖလစိတ္တမေဝ အဓိစိတ္တံ-၌ သံဝဏ္ဏနာ-	၁၄၅
ဥတ္တရိမနဿဓမ္မန္တိ ဥတ္တရိမနဿာနံ ဈာယိနဉ္စေဝ အရိယာနဉ္စ ဓမ္မံ-၌	
အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ-	၁၅၆
သာမိကံ ပရောဇေတိတိ ဝိနိစ္ဆယိကာနံ ဥက္ကောစံ ဒတွာ ကုဋသက္ခိ	
ဩတာရေတွာ အာရာမသာမိကံ စိနာတိတိ အတ္ထော-၌ အာဘောဂနှင့်	
သံဝဏ္ဏနာ-	၁၆၅

၉

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

ဂဏာနာနုပုဗ္ဗတော၊ ဂဏာနာပုဗ္ဗတ္တာ-	၁၃
ဂဏာနာနုပုဗ္ဗတော၊ ဂဏာနာနုပုဗ္ဗတာ၊ ဂဏာနာနုပုဗ္ဗတာယ-	၁၃
အသတံ၊ အသန္တံ-	၂၁
သဒ္ဓါရုဗဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုဗန္ဓေ-	၃၅
နိရုဇ္ဈမာနာ၊ နိရုဇ္ဈမာနေ-	၄၆
နိဝါသဋ္ဌာန၊ နိဝါသနဋ္ဌာန၊ နိဝေသနဋ္ဌာန-	၅၆
တယောပိ ဝိဇ္ဇာ တိသောပိ ဝိဇ္ဇာ-	၆၄
ပေတာမန္တိ၊ ပေတာမဟန္တိပိ-	၇၄
ပက္ခဗ္ဗတော၊ ပကြုဗ္ဗတော ပဌမံ၊ ပထမံ	၈၇
ဒေဝဂဟဏံ၊ ဒေဝဂူဟဏံ	၁၀၀
အက္ခဒဿာ၊ အက္ခရဿာ	၁၁၂
ပိဏိန္ဒြိယာ၊ ပိဏိန္ဒြိယာ	၁၂၃
နေရာတကာ သက္ကတ မလိုက်သင့်	၁၂၃
ဣဿရိယမတ္တာယ၊ ဣဿရိယပတ္တာယ	၁၃၅
န ဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ န ဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေန	၁၄၅
အဂါရံ၊ အာဂါရံ	၁၅၇
ဥက္ကောစံ၊ ဥက္ကောဋံ	၁၆၆
လူဥအနက်ဟော ဥက္ကောဋုပါဠိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ၌ မတွေ့	၁၆၆
ဥက္ကောစံ-ပါဠိ ပါဠိဟောင်း	၁၆၆

၈။ ။ နည်းပြဗျာ

ပုဗ္ဗေနိပါသာနဿတိမိ-၌ နည်း၊ နိဝုတ္တကုန္တာ-၌ ဥပစာ	၁၃
ဣတ္ထိလိင်၌ မိ-မပြုနိုင်	၁၃
နိဝုတ္တကုန္တာ-၌ နည်း၊ ဥပစာမရ	၁၃
အမြဲရသည့် နည်း၊ ဥပစာ	၁၄
ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၂၂
တိဏကုဋိယော၌ နည်း၊ ဥပစာ	၃၅
အာသဝေဟိ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၄၆
ပဓာန၊ ဥပလက္ခဏ၊ နိဒဿနနည်းနှင့် ဧကဒေသုပစာတွဲ	၄၇
ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၅၆
အမတံ ဒိသံ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၆၄
သဒိသုပစာနှင့် အတင်ရှုဋ်တွဲ	၆၄
ပိတာမဟာနဉ္စ သန္တကံ-၌ နည်း၊ ဗိဇ္ဇေမိ ဒေဟိ-၌ ဥပစာ	၇၄
ဒေဝါ သုဏန္တိ-ဝယ် ဒေဝါ-၌ နည်း၊ တံ အဇ္ဈာစာရံ-၌ ဥပစာ	၈၇
စတုမဟာရာဇ်နတ် ၂-မျိုး	၈၇

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဖလူပစာရအားဖြင့် စေတနာကို "ကံ"ဟုခေါ်သကဲ့သို့	၈၈
သဒေဝကံ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၁၀၁
ပါရိသေသနည်း ယူရပုံ	၁၀၁
နည်းလေးဆယ်၌ ဆိုပုံ	၁၀၁
သဒေဝကံ-ဝယ် ဒေဝ-၌သာ နည်းရသည်	၁၀၁
နိသီဒိတွာ-၌ နည်း၊ ဓမ္မသဘာယ်-၌ ဥပစာ	၁၁၃
ဥပလက္ခဏနည်း ယူရပုံ	၁၁၃
သမိပူပစာ ယူရပုံ	၁၁၃
ပီဏိန္ဒြိယ-ဝယ်ဣန္ဒြိယ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၁၂၄
ဌာနျူပစာ ယူပုံ	၁၂၄
မဂဓ-၌ နည်း၊ ဥပစာ	၁၃၆
အဓိစိတ္တံ-၌ နည်း၊ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ-၌ ဥပစာ	၁၄၆
ဖလူပစာ ယူရပုံ	၁၄၆
အဝိနာဘာဝနည်း ယူရပုံ	၁၄၆
ပစာနနည်း ဖြစ်ပုံ	၁၄၇
ဧကဒေသုပစာ ယူရပုံ	၁၄၇
ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံ-၌ နည်း၊ ကုသလေဓမ္မေ၌ ဥပစာ	၁၅၇
အာပတ္တိ ပါရာဓိကဿ-၌ နည်း၊ သာမိကံ-၌ ဥပစာ	၁၆၇
အာပတ္တိ ပါရာဓိကဿ-၏ မုရုတ္တ	၁၆၇

(၉) နံပါတ်အတွက် မာတိကာရေးဘို့ မလို

၁၀။ ။ နေတ္တိနည်း

နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ၏အရ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း	၁၄
မေထုန်အကျင့်၏အရ ခန္ဓောတရဏဟာရနေတ္တိနည်း	၂၃
ယော ဥပဂစ္ဆေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌဿ-၌ ဥပဂစ္ဆေယျ-၏အရ	
ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း	၃၆
စိတ္တာနိ-၏အရ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း	၄၇
ကတာ-ပုဒ်၌ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာ၏အရ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း	၅၇
အာသဝက္ခယဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၏အရ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း	၆၅
ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ ဓာတ်၏အရ အာယတနောတရဏဟာရနေတ္တိနည်း	၇၆
အဇ္ဈာစာရ-၏အရ ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း	၈၉
အဇ္ဈာစာရ-၏အရ ကောကံပုံ	၈၉
မာရေန-၏အရ လက္ခဏဟာရနေတ္တိနည်း	၁၀၂
အပရာဓ-၏ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း	၁၁၃
မနုဇ္ဈာနံ-၌ ဆံဋ္ဌ-၏အရ ခန္ဓာယတနောတရဏဟာရ နေတ္တိနည်း	၁၀၅၅

၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဆဋ္ဌ-၏အရ ကောက်ပုံ	၁၂၅
ဗဟုဗြဟ္မိနှင့် အဿတ္တိ အထူး	၁၂၅
မဂဓ-၏အရ ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း	၁၃၆
တတော (ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တတော) ၌ တ-သဗ္ဗ	
နာမ်ပုဒ်အရ ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း	၁၄၇
ဝိမောက္ခ-၏အရ လက္ခဏဟာရနေတ္တိနည်း	၁၅၈
သာမိက-၏အရ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း	၁၆၇

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ

၁။ ။ အနက်ယောဇနာ

အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း(ငုံ)လျက် အနက်	၁၆၉
အာကာရ အတွင်းသွင်း(ငုံ)နည်း ၂ မျိုး	၁၆၉
ဖလ, ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၁၇၀
အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်း တစ်မျိုး	၁၇၀
သမ္ပန်များ ခံလျက် အပြည့်အစုံ အနက်	၁၇၂
ကာရဏ, ဖလ ပြန်၍အနက်	၁၈၅
ဟေတုပဒတ္တ ငုံ၍အနက်	၁၈၆
တာဒိသာနံ, ပဉ္စ-တို့၌ သဒ္ဓတ္တ, ဝေါဟာရတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၁၈၇
တသ္မာ တိဟ တွံ အာနန္ဒ-စသည်၌ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်	၁၉၅
သီလသို့-၌ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသပြု, မပြုမူ၍ အနက်	၁၉၆
အဝုသိတ, ဝုသိတ-တို့၌ သဒ္ဓတ္တ ထင်စေလျက် အနက်	၁၉၆
ဓမ္မဒသာ-ကို သဒ္ဓတ္တ, အဘိဓေယျတ္ထပေါ်အောင်အနက်	၁၉၇
အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍အနက်	၁၉၇
ယုတ္တဋ္ဌာနေသု-ကို တိကျစေလျက် အနက်	၁၉၉
စဝံ-၏ အာကာရ, နိဒဿန, အဝဓာရဏအနက်, မေ-၏ မမအနက်	
သုတံ-၏ ဘာဝသာဓနအနက်ကို ယူ၍ စဝံ မေ သုတံ-၌အနက်	၂၀၆
နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ-စသည်၌ အဋ္ဌကထာနှင့် အညီအနက်	၂၀၇
ဥဒါနံ-၏ အနက် ထင်ရှားစေလျက် အနက်	၂၀၇
တတ္ထ အစွဲမှန်စေလျက် အနက်	၂၀၈
တတ္ထ-သဒ္ဓါစွဲနည်း	၂၀၈
အတ္ထော, အဓိပ္ပာယောတို့၏ သမ္ပန်ခံ၍ အနက်	၂၀၈
အတ္ထော, အဓိပ္ပာယောတို့၏ သမ္ပန်ခံနည်း	၂၀၈
ဝိရတော-၌ သဒ္ဓတ္တ, ဂါမဓမ္မာ-၌ အဓိပ္ပာယတ္ထထင်စေလျက် အနက်	၂၁၇
သဒ္ဓါ, အနက် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ အနက်	၂၁၇
အက္ခာတံ၏ ကတ္တာ:ထည့်၍ အနက်	၂၁၇

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဖလ,ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်	၂၁၇
အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ခံ၍အနက်	၂၁၈
ကတ္တာ:ပုဒ်, ကံပုဒ်များကို ဆောင်၍အနက်	၂၁၈
ကတ္တာ:ဆောင်၍ အနက်	၂၁၉
ကေဘတ္တိကော-စသည်၌ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီအနက်	၂၂၉
ကေမန္တ သရုပ်ဖော်၍အနက်	၂၂၉
ဣတ္ထိကုမာရိက-စသည်၌ ဝေါဟာရ ပေါ်လွင်အောင်အနက်	၂၂၉
ဟေတု, ဖလဝါကျပေါ်လွင်အောင်အနက်	၂၃၀
ဗြဟ္မဒေယျံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ,အဓိပ္ပာယ်တ္ထ,ဝေါဟာရတ္ထ ထင်စေလျက်အနက်	၂၃၀
ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ, အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၂၃၀
ပုဗ္ဗာနသန္ဓေနှင့် ကတ္တာ: စွက်၍အနက်	၂၃၂
ဣဒါနိ-ရှိက အာဟ-ပစ္စုပ္ပန်	၂၃၂
အတ္တမနတာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ,ဝေါဟာရတ္ထ,အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ထင်စေလျက်အနက်	၂၄၀
ဟိတ်ပါဌ် ဆောင်၍အနက်	၂၄၁
အဘိက္ကန္တံ-ကို လိင်္ဂဝိပလ္လာသပြု၍အနက်	၂၄၁
သော-ပေးရသည့်နေရာနှင့် ထသော-ပေးရသည့်နေရာ အထူး	၂၄၂
သမန္တစက္ခု-အရ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ထင်ရှားအောင်အနက်	၂၄၂
သဗ္ဗညုတဉာဏ် အနာဝရဏဉာဏ် အတူတူ	၂၄၂
ကြောင်း:, ကျိုး ထင်ရှားအောင်အနက်	၂၄၃
ဟိတ်၏ သမ္ပန်ခံ၍ အနက်	၂၄၃
သမ္ပန်နှင့် ကတ္တာ:ဆောင်၍ အနက်	၂၄၄
အာဝါဟန, ဝိဝါဟန-တို့၌ အာကာရတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၂၅၂
ပမာပမေ ထင်ရှားစေလျက် အနက်	၂၅၃
ရာဇာ-ကို သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ, ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခကြံ၍ အနက်	၂၅၃
“သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ”ဟူသည်	၂၅၃
“ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ”ဟူသည်	၂၅၄
တုလျတ် လိင်္ဂိတ်, ပကတိ ဝိကတိ, နိယမာနိယမ အနက်	၂၅၄
ပရိဗ္ဗာဓက-၏ နာမည်,ဂုဏ်ထူးနှင့် သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲအောင်အနက်	၂၅၄
အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ အနက်	၂၅၅
လက္ခဏပုဒ်ကို ရံခါ ဟိတ်ပေး	၂၅၅
ယထာ တထာ-တို့ကိုရှု၍ ဆရာနည်းကျကျ အနက်	၂၅၅
ဥပမာဟုတ်သော ယထာ တထာ အနက်ပေးနည်း	၂၅၆
ဣတိ-ကို သဒ္ဒပဒတ္တက, နာမတ္ထကြံ၍ အနက်	၂၅၆
ဟိတ်နှင့် အနက်တူသည့် တသ္မာ	၂၅၆
ဖလ,ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၂၅၈
ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ-သရုပ်ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၂၆၇

27

၁

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပါဠိသေသများ ဖြည့်စွက်လျက် ဖြည့်စုံစွာ အနက်	၂၆၇
ပဒပူရဏနှင့် အတ္ထပူရဏ အထူး	၂၆၈
ဥပမာန ဥပမေယျ ဖြည့်စုံစွာအနက်	၂၆၈
ဥပမာန ဥပမေယျရှိရာ၌ အနက်ပေးနည်း	၂၆၈
ဥပမာန ဥပမေယျခွဲ၍ ဖြည့်စုံအောင် အနက်	၂၆၉
အမရပိက္ခေပိကာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်	၂၇၈
ယေန-၌ ကာရဏတ္ထ၊ သတ္တမုတ္တ ကြံ၍ အာကာရအပြင်ထုတ်လျက် အနက်	၂၇၈
အဇ္ဈာဝသတိ-၌ အဓိ၊ အာ-ကို အနက်မဲ့ ရှိကြလျက် အနက်	၂၇၉
ဥက္ကဋ္ဌ-၌ ဝိဘတျတ္ထ ဤအဋ္ဌကထာဝါဒ	၂၇၉
ရူပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓနိတိတို့ ဝါဒ	၂၇၉
မောဂ္ဂလာန် ဝါဒ	၂၇၉
ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ ဝါဒ	၂၈၀
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-၌ ဣဓာဓိပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက်	၂၈၁
ဝတ္ထိ-၌ ဣဓာဓိပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက်	၂၈၁
ဥက္ကောဓနဝဉ္ဇန-စသည်၌ တုလျက် ထည့်၍ အနက်	၂၉၀
စကာနေကာဝါကျ ကြံ၍ အနက်	၂၉၁
တေဝိဇ္ဇာဣရိဏ-ကို သမာသပဒ ကြံလျက်အနက်	၂၉၁
နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၂၉၂
ဥပမာနန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်	၂၉၂
ဟေတုန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်	၂၉၃
“ဟေတုမန္တဝိသေသန” ဟူသည်	၂၉၃
အဟေတုမန္တဝိသေသနလည်း ရှိ	၂၉၄
ဝိသေသျှကို သမ္ပန်ခံ	၂၉၄
လိုက်၊ လှန်း၊ ပြန်၊ ထည့်၊ ပြင်ဆင်ဘိ၊ ငါးရှိအစပ်မျိုးနှင့်အညီအနက်	၂၉၆
တေန-ကို ၂-နက်ကြံ၍ အနက်	၃၀၂
အညာ၊ ဥတ္တရိတရာ ၂ ပုဒ်တို့နှင့် လျော်စွာစပ်၍ အနက်	၃၀၂
တတိယံ-၌ သဒ္ဓပဒတ္တက၊ အတ္ထပဒတ္တက၊ အဘိဓေယျတ္ထ	
ပေါ်စေလျက်အနက်	၃၀၂
သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို အစပ်စုံစွာထည့်၍ အနက်	၃၀၃
ရည်ရွယ်ရင်း မရောက်	၃၀၃
စတ္ထထည့်၍ အနက်ပေးသင့်ရာ	၃၀၃
ဒုဗ္ဗတ္ထော-ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက်	၃၀၄
အတ္ထောဏိ သမ္ပန်ခံ၍ အနက်	၃၀၄
ဣတိ-အစွဲ ကတ္တာ၊ ကံ ၂-ချက်ကြံ၍ အနက်	၃၀၄
ကေဝလံ မညနာမတ္ထေန-တို့၌ ဆိုလိုရင်း ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၃၀၆
အထေနေန သူစိဘူတေန အတ္တနာ-၌ နာ-ဝိဘတ်ကို ကရဏတ္ထ၊	

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဏ

ကမ္မတ္တ-နက် ကြံ၍ အနက်	၃၁၁
အဗုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုယတေဟိ-၌ သဒ္ဒတ္တ, အဓိပ္ပာယတ္တ	၃၁၂
ယဒါ ကင်္ခတိ-၌ ၂-နည်းပုဒ်ဖြတ်၍ အနက်	၃၁၂
အန္တရာ-၌ အညတ္တ, ဝေမဇ္ဈတ္တကြံ၍ အနက်	၃၁၃
ကိရ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတကတ္တမှန်စေလျက် အနက်	၃၁၃
ပါရ-၌ ဥပစာရတ္တ, မုရုတ္တ, ဇမ္ဗဒီပ-၌ သဒ္ဒတ္တ, ဝေါဟာရတ္တ	၃၁၄
နဂရ-နှင့် ဂဟဏီ-ပုဒ်တို့၌ သဒ္ဒတ္တ ထင်စေလျက် အနက်	၃၁၅
ဝိသေသန, ဝိသေသျှ မှန်စွာစပ်၍ အနက်	၃၂၂
ယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ပ။ အဗျူဟော-၌ သဒ္ဓါကျမ်းများနှင့်	
အညီ အနက်	၃၂၂
သဒ္ဓါကျမ်းများအဆိုနှင့် တူသော အဆို	၃၂၃
သဒ္ဓါကျမ်းများအဆိုနှင့် မတူသော အဆို	၃၂၃
ယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တံ-စသည်၌ ယဒိ-သဒ္ဓါ၏ အနက်	၃၂၄
ပါဌသေသထည့်စွက်၍ ဆရာနည်းကျကျ အနက်	၃၂၄
ဆရာနည်းကျကျ၏ ရည်ရွယ်ချက်	၃၂၅
ပါရိဇုည-သရုပ်ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၃၂၆
ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း ၄-မျိုး	၃၂၇
သရုပ် ၂-မျိုး	၃၂၇
သာဓု-ပုဒ် အဓိပ္ပာယတ္တ ထင်စေလျက် အနက်	၃၂၇
ပကတိကတ္တားနှင့် ပဓာနကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက်	၃၃၃
ကတ္တားနှင့်တူလျတ် ထည့်လျက် အနက်	၃၃၃
“တုလျတ်” ဟုဆိုရပုံ	၃၃၄
ရာဇာ-၏ နာမဝိသေသန ထင်ရှားစေလျက် အနက်	၃၃၄
နိယမဝါကျ ထည့်စွက်လျက် အနက်	၃၃၄
တံ ယထာ-နှင့် ယထာ တံ-ထူးခြားချက်	၃၃၄
လက္ခဏဝန္တကတ္တား ထည့်စွက်လျက် အနက်	၃၃၄
သမ္ပန် ထည့်စွက်လျက် အနက်	၃၃၄
ပကတိကတ္တားနှင့် ပဓာနကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက်	၃၃၅
ကံ, ကတ္တား ထည့်စွက်လျက် အနက်	၃၃၅

၂။ ။ အတက်, အထွက်

အာဘောဂါယုတ္တ ဇောဒနာတက်	၁၇၃
ယင်းဇောဒနာ ဝါကျတက်	၁၇၃
တထာ ဟိ-သဒ္ဓါ ထားသည့်အရာ	၁၇၃
ဇောဒကအမြင်	၁၇၄
သာဘောဂဒေါသာရောပနဇောဒနာတက်	၁၈၈

တ	နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း:	
ကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျဖြစ်၍ ပစာနစကားကို ဌပနာထား		၁၈၈
ဣတိ-ကို သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်		၁၈၈
ဝါကျအပိုင်း မမှန်၍ ပြန်ပိုင်း		၁၉၉
ဗျတိရေက စောဒနာတက်		၂၀၀
ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာ တက်လိုလျှင်		၂၀၀
ဗျတိရေက, ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာ ဥဒါဟရုဏ်		၂၀၁
ဌပနာတိက(သာဘောဂ) ပုစ္ဆာတက်		၂၁၀
သာဘောဂ(ဌပနာတိက)စောဒနာတက်		၂၂၀
သံဝဏ္ဏနာဂ္ဂတက်ရာ၌ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗဌပနာထား		၂၂၁
အဘော်သွင်းနည်း ၂-မျိုး		၂၂၁
လျှဉ်းပါးသင့်ရာကိုသာ ဖွေရှာလျှဉ်းပါရသည်။		၂၂၁
စောဒနာတက် (ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်)		၂၃၂
အနုသန္ဓေဝါကျ အဘော်သွင်းနည်း		၂၃၃
အနုသန္ဓေဝါကျနှင့် ဒေါသ		၂၃၃
ခက်လှတက်ထွက်မှာ		၂၃၃
စောဒနာတက်၍ အဘော်လိုရင်းမဟုတ်		၂၃၃
စောဒနာတက် (ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်)		၂၄၅
စကားမပြန်နဲ့သောအပြစ်		၂၄၆
စောဒနာတက် (ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်)		၂၅၉
ယင်းစောဒနာ ဝါကျတက်		၂၅၉
သာဘောဂ(ဌပနာတိက) စောဒနာတက်		၂၇၁
ယသ္မာ, တသ္မာ-ပါရှိသော ကာရဏ, ဖလဝါကျတက်ရာ၌ ဌပနာနည်း		၂၇၂
ကြံ၍ ဖန်၍ မရရာ၌ နောက်ဆုံး အဘော်သွင်းနည်း		၂၇၂
စောဒနာတက် (ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်)		၂၈၄
ယင်းစောဒနာ ဝါကျတက်		၂၈၄
သာဘောဂ(ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်		၂၉၆
သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်		၃၀၆
ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်(စောဒနာတက်)		၃၁၆
ယင်းစောဒနာ ဝါကျတက်		၃၁၆
သာဘောဂ(ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်		၃၂၇
သာဘောဂဒေါသာရောပနစောဒနာတက်		၃၃၆
ယင်းစောဒနာ ဝါကျတက်		၃၃၇

၃ ။ ။ ကိဉ္ဇာပိစသော သဒ္ဒါများထည့်ရခြင်းအကြောင်းနှင့်

စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က

တထာ ဟိ နံ သိရာဋီ ပလိတေသုပိ နဝါယံ ကုမာရဏော မတ္တမညာသီတိ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ထ

ကုမာရကဝါဒေန သြဝဒတိ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က	၁၇၄
ပရိဟာရာဘောဂ၊ ပရိဟာရထုတ်နည်း ၂-မျိုး	၁၇၄
ပရိဟာရာဘောဂ ထုတ်ရာ၌ ယူဆချက်	၁၇၄
သေက္ခောပိ သမာနော-၌ လက္ခဏာရူမိ ပိ-သဒ္ဓါထားရခြင်းအကြောင်း	၁၇၆
ကိဉ္ဇာပိ-စသောသဒ္ဓါ ထားရခြင်း၏အကြောင်း ရှာဖွေနည်း	၁၇၆
ယဒိ စဝံ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ၊ အထကသွာ န ဥစ္စိနိတော-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၁၇၇
ဘဂဝတော ပန တာဒိသာနံ မာဏဝတာနံ သတေနာပိ သဟဿေနာပိ ပဉ္စ ပုဋ္ဌသံ ဝိဿဇ္ဇနေ ပန္နာယိတတ္တံ နတ္ထိတိ မညမာနာ “အဂရခေါ ပနာ”တိ စိန္တယိံ သု-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-ယင်း၌ အရဈတ္ထ ပန-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း၏အကြောင်း	၁၈၉
စောဒကာဘောဂကြံနည်း	၁၈၉
ဧတ္ထ စ ဝဠဝါနံယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ နံ ရထာနံ၊ ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ ပန ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-စဝံ ဝါ ဇာနာမိ ပုဇ္ဈာမိတိ ယေသဉ္စိ ဓာတုနံ ဂတိအတ္ထော ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၂၀၁
ယေသဉ္စိ ဓာတုနံ ဂတိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော၊ တသ္မာ ဂစ္ဆမိတိ ဣမဿ ဇာနာမိ ပုဇ္ဈာမိတိ အတ္ထော ဝုတ္တာ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-ယံ နော ပယိရူပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော စသ၊ ယံ အမှာကံ ပဉ္စာပုစ္ဆနဝသေန ပယိရူပါသန္တနံ မရံရံ ဓမ္မံ သုတွာ စိတ္တံ ပသိဒေယျာတိ အတ္ထော-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၂၁၀
ဝစနပိပလ္လာသ ကြံရပုံ	၂၂၁
လိုရင်းအတိအကျ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က	၂၂၁
တစ်ယောက်တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ဗဟုဝုစံသုံးနိုင်	၂၂၂
ဣဒါနိ သဿတော အတ္တာ စ လောကာစာတိ အာဒိကာယ ပဋိညာယ သာဓနတ္ထံ ဟေတု ဒသေန္နေတံ တံကိဿ ဟေတုအဟဉ္စိ အာတဗ္ဗ မန္ဒာယာတိ အာဒိမာဟ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၂၂၃
အနသန္နေဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကထုတ်နည်း	၂၂၄
သုဏာဟိ ဂဟပတိဝါတိ ကသ္မာ ပဋ္ဌမံ ဂဟပတိ နိဒ္ဒိသတိ။ နိဟတမာနတ္တာ ဥဿနတ္တာ စ ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၂၄၇
စောဒကာဘောဂ ထုတ်ရာ၌ နည်းမှီးဖွယ်	၂၄၇
အစိတ်မြင်လျှင်း အပေါင်းသွင်း	၂၄၇
ဧတ္ထ စ ကိဉ္ဇာပိ အာယတနာနံ ဖုဿနကိစ္စံ ဝိယ ဝုတ္တံ အထာပိ န တေသံ ဖုဿနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ န ဟိ အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပတွာ ဒသိတာ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က-	၂၆၀

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

န ဟိ အာယတနာနိ အစရိသော နောက်ဝါကျ တစ်ဝါကျ တည်း၌
 စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၂၆၀

စတဿ ဝါဒေ ကိဉ္စိ သာသနာနုလောမဓိ အတ္ထိ။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ပန
 သမ္မာဒိဋ္ဌိယေဝ စာတာ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၂၇၂

ဧတ္ထ ဝဋ္ဋဝါနံ ယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ န ရထာနံ ဝဋ္ဋပယုတ္တတ္တာ ပန
 ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၂၈၅

အသိနာ သီသံ ဆိန္ဒုန္တေပိ ဒွေ ကထာ န တထေတိ အယံ ဝုဇ္ဇတိ
 သေတော-၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၂၉၇

လက္ခဏရစိ နန-ရှိ "စောဒက" ဟုသိ ၂၉၇

ဣမိနာ မယန္တိ အတ္တနော ကမ္မဝသေန စုတာပိ ဥပပန္နာပိစ ကေဝလံ
 မညနာမတ္ထေနေဝ "ဣမိနာ မယံ နိဗ္ဗိတာ"တိ မညမာနာ ဝတ္ထိန္ဒေ
 ဝကံအာဏံ ဝိယ ဩနမိတွာ တသေဝ ပါဒမူလံ ဂစ္ဆန္တိ-၌
 စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၃၀၇

တဒါစ တသ္မိံ နဂရေ ယညော နတ္ထိ။ သောဏဒဏ္ဍဿ ပန သန္တိကေ
 မန္တသစ္စာယနတ္ထံ ဧတေ သန္တိပတိတာ-၌စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၃၁၆

သကျကုလာ ပဗ္ဗမိတောတိ သဒ္ဓါပဗ္ဗမိတဘာဝပရိဒိပနံ။ ဧကေနစိ
 ပါရိရဉ္ဇေန အနဘိဘူတော အပရိက္ခိဏံယေဝ တံ ကုလံ ပဟာယ
 သဒ္ဓါယ 'ပဗ္ဗမိတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၌စောဒကာ ဘောဂါဒိစတုက္က- ၃၂၈

ပဗ္ဗမိတော ဟိ ကုဋ္ဌာဂါရရတနပါသာဒ ဒေဝဝိမာနာဒိသု ပိဟိတဒ္ဓါရ
 ဝါတပါနေသု ပဋိစ္စန္ဓေသု ဝသန္တေပိ နေဝ လဂ္ဂတိ န သဇ္ဇတိ နဗဒ္ဓတိ
 တေန ဝုတ္တံ "အတ္တောကာသော ပဗ္ဗဇာ"တိ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က- ၃၃၇

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ (ဝစနတ္ထ)နှင့် ဝစနဆက္က (ဝစနာဒိဆက္က)

ကုမာရ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနဆက္က ၁၇၈

ဗြဟ္မမန္တေ-၌ အစိတ်အပေါင်း ဝစနတ္ထနှင့် အပေါင်းဝစနတ္ထ ဝစနာဒိဆက္က ၁၈၉

ဝစနဟေတုဇောတက မရသည့် ဝိဂ္ဂဟ ၁၉၀

ကုတ္တဝါလေဟိ-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနာဒိဆက္က ၂၀၁

နိပ္ပန္နရုနည်း ၂-မျိုး ၂၀၂

တာတာ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနာဒိဆက္က ၂၁၁

ဗာဟိတပါပ-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနာဒိဆက္က ၂၂၂

တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိ ဗြုရပုံ ၂၂၃

ဝိနေရ-၌ ဝစနတ္ထနှင့် ဝစနာဒိဆက္က ၂၃၄

နိဟတမာန-၌ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနဆက္က ၂၄၇

အာယတနာနံ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနာဒိဆက္က ၂၆၁

အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဝစနာဒိဆက္က ၂၇၂

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဝုသိတာမာနိ-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဝစနာဒိဆက္က	၂၈၅
ဣန္ဒြိယလော၌ အစိတ်,အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဝစနာဒိဆက္က	၂၉၇
မဟောသာ-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဝစနာဒိဆက္က	၃၀၇
ကုဏ္ဍိ-၌ ဝစနတ္တနှင့် ဝစနာဒိဆက္က	၃၁၇
အက္ခိ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနာဒိဆက္က	၃၂၈
ရဇောပထော-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဝစနဆက္က	၃၃၇

၅။ ။ ဟိတ်၏ 'သမ္ပန် စာစပ်နှင့် ပစ္စယတ္ထ (ဝါစ္စ)

ဗဟုကာရတ္တာ-ဟိတ်၏သမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၁၇၈
အာနဘာဝသမ္ပန္တကာယ၌ ဟောတုသမ္ပန်, ဘာဝသမ္ပန်နှင့်ဟောတုသမ္ပန်စာစပ်	၁၉၀
ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်, ဣသမ္ပန်, ယင်းတ္တသမ္ပန်ပုဒ်စာစပ်	၂၀၂
ဘာဝယောဂ၏ဝါစ္စ	၂၀၃
ပသန္တစိတ္တော-ကို ဟိတ်ပြင်ကာ ဘာဝသမ္ပန်, ဣသမ္ပန်, ယင်းတ္တသမ္ပန်	
စာစပ်နှင့် ဘာဝယောဂ၏ ဝါစ္စ	၂၁၁
သမိတပါပတာယ၌ ဘာဝသမ္ပန်, တာသမ္ပန်, ယင်းတာသမ္ပန်စာစပ်နှင့်	
ဘာဝသမ္ပန်၏ ဝါစ္စ	၂၂၃
ဝိဇ္ဇာမာနတာယ-ဟိတ်၏သမ္ပန်, ယင်းသမ္ပန်စာစပ်နှင့် ဘာဝသမ္ပန်၏	
ပစ္စယတ္ထ	၂၃၅
ဥဿန္တတ္တာ၌ ဘာဝသမ္ပန်, ဣသမ္ပန်နှင့် ဣသမ္ပန် စာစပ်	၂၄၈
ဖုသနကိစ္စတာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်, တာသမ္ပန်, ယင်းသမ္ပန်စာစပ်နှင့်	
ဘာဝယောဂ၏ဝါစ္စ	၂၆၁
အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ဟိတ်၏သမ္ပန်, ယင်းသမ္ပန်စာစပ်နှင့်	
ဘာဝယောဂ၏ဝါစ္စ	၂၇၃
နိယံဟုက ယေဘုယျ	၂၇၃
ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ-ဟိတ်၏သမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၂၈၅
အထေနတ္တာ-ဟိတ်၏သမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၂၉၈
စိတ္ထဝသိတာယ-ဟိတ်၏သမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၃၀၈
အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယ-၌ တာသမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၃၁၇
အနဘိဘူတတ္တာ-ဟိတ်၏သမ္ပန်, ယင်းသမ္ပန်စာစပ်နှင့် ဘာဝယောဂ၏	
ပစ္စယတ္ထ	၃၂၉
အလဂ္ဂနတ္ထေန-ဟိတ်၏သမ္ပန်နှင့် စာစပ်	၃၃၇

၆။ ။ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

ဒေသနာတိပညတ္တိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၁၇၉
အဂဂ္ဂတိ အဘာရိကာ၊ ဗြဟ္မမဇ္ဇတိ အနဘာဝသမ္ပန္တကာယ သေဋ္ဌမဇ္ဇ	
၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၁၉၀

န

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကုက္ကဝါလေဟိတိ သောဘာကရဏတ္ထံ ကပ္ပေတုံ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု ကပ္ပိတဝါလေဟိ-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ	၂၀၃
ငဲ့၍ဖွင့်ပြ ဘာဝတ္ထ	၂၀၃
ဓမ္မစက္ခုန္တိ ဓမ္မေသု ဝါ စက္ခု၊ဓမ္မမယံ ဝါ စက္ခု၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ကံနန္ဒုဇ္ဇာတိ ကံ နုခေါ အဇ္ဇ၊ သမထံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါတိ သမိတပါပ တာယ သမထံ။ ဗာဟိတပါပတာယ ဗြာဟ္မဏံ၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၁၂
အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမန္တိ စတ္ထ သဿာတိတိ နိစ္စံ ဝိဇ္ဇမာနတာယ ပထဝီဝ မညတိ၊ တထာ သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ။ တတော တေဟိ သမံ အတ္တာနံ မညမာနာ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမန္တိ ဝဒန္တိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၂၃
ဗြဟ္မစရိယန္တိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန ဗြဟ္မဘူတံ စရိယံ။ ဗြဟ္မဘူတာနံ ဝါ ဗုဒ္ဓါဒိနံ စရိယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၃၆
ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒန္တိတိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ပဋိသံဝေဒန္တိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၄၈
သဗ္ဗာဝါရိဝါရိတောစာတိ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော။ ပဋိက္ခိတ္တသဗ္ဗ သီတောဒ ကောတိအတ္ထော-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၆၂
အင်္ဂေသုတိ အင်္ဂါနာမ အင်္ဂပါသာဒိကတာယ စဝံ လဒ္ဒဝေါဟာရာ ဇာနပဒိနော ရာဇကုမာရော။ တေသံ နိဝါသော စကောပိ ဇနပဒေါ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန အင်္ဂါတိ ဝုစ္စတိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၇၃
ထေတောတိ ထိရော။ ထိရတထောတိ အတ္ထော-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ	၂၈၆
ဝသိ ပိတာ ဘူတဘဗျာနန္တိ အဟမသ္မိ စိတ္ထဝံသိတာယ ဝသိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၂၉၈
သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ သံသုဒ္ဓါ တေ မာတုဂဟဏိ၊ကုစ္စိတိ အတ္ထော-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၃၀၈
သဒ္ဓါဟော၊ပရိယာယ် အဘိဓေယျတ္ထ .၂-မျိုး အထူး	၃၁၇
သကျပုတ္တောတိ ဣဒံ ပန ဘဂဝတော ဥစ္စာကုလပရိဒီပနံ။သကျကုလာ ပဗ္ဗမိတောတိ သဒ္ဓါပဗ္ဗမိတဘာဝပရိဒီပနံ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၃၂၈
ရဇောပထောတိ ရာဂရဇာဒိနံ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနန္တိ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၃၃၈

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံနှင့် ဝိပလ္လာသနည်း

ဆန္ဒာဂမနံ-၌ ဝိပလ္လာသနည်း	၁၇၉
ပဉ္စ၊ အမ္ပဋ္ဌ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၁၉၁
ကုက္က၊ ကပ္ပိတ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၀၃
ပယိရပါသာမိ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၁၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဒေါသိနာ၊ လက္ခဏာ၊ ပယိရပါသတော-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၂၅
သဿတိ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံနှင့် သဿတိသမ္ဘိဝိပလ္လာသနည်း	၂၃၇
သေဋ္ဌ၊ သေဋ္ဌဋ္ဌ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၄၉
ဗုဿ ဗုဿ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၆၂
ဥစ္ဆဂ်-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၇၄
လေဋ္ဌကိကာ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၈၇
လေဋ္ဌကိကာ၊ လေဋ္ဌကိကာ-ပါ၌ ၂-မျိုး ရှိ	၂၈၇
ဟလိဒ္ဓိ၊ ဣန္ဒဓိလ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၂၉၉
ဘဗျ၊ စိတ္ထ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၃၀၈
ကုစ္ဆိ၊ မဟုတ္တ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၃၁၉
အက္ခိ၊ နိဓဏှ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၃၃၀
နိဓဏှ၊ နိဓဏှ-ပါ၌ ၂-မျိုး ရှိ	၃၃၀
ပိဟိတ-ပုဒ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ	၃၃၉

၈။ ။ အဓိပ္ပာယ် အဆုံးအဖြတ်

တထာဂတဿ ဘာတာ-၏အရ ဇေဋ္ဌကဘာတာ ကနိဋ္ဌဘာတာ ၂-ပါး	
တို့တွင် ယုရမည့်ဘာတာ	၁၇၉
အရှင်အာနန္ဒာ ဖွားဖက်တော်တွင် ပါ၊ မပါ ဝါဒ ၂-မျိုး	၁၈၀
အပါယမုခ ၄-ပါး	၁၉၂
ပဿနဒိကာသလမင်း ပေါက္ခရာသာတိပုဏ္ဏားအား မျက်မှောက် တွေ့ခွင့်	
မပေးခြင်း၏အကြောင်း	၁၉၂
ရသေ့ ၈-ဦး သရုပ်	၂၀၄

ဓမ္မစက္ခု-၌ ဓမ္မ၏အရ၊ စက္ခု-၏အရ	၂၁၄
ရတနာ ၃ ပါး၏အပြစ်ကို ပြောလျှင် ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်လော	၂၂၆
ဘုရားရှင်တို့ ကြိုးဝါးရာဌာန ၄-ပါး	၂၃၈
ဗြဟ္မာစရိယံ ပကာသေတိ-၌ ဣဓာဓိပေတဗြဟ္မစရိယ	၂၅၀
ဖဿေ ဥပနိက္ခိပန (အာယတနတို့ကို ဖဿ၌ ထည့်သွင်း) အဓိပ္ပာယ်	၂၆၃
ကိစ္ဆိ သာသနာနုလောမနှင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ညီပုံ	၂၇၅
ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန- ပါ၌ဖြင့် ပြအပ်သော အဓိပ္ပာယ်	၂၈၈
“ဝိသုကံ ပဋာဏီဘူတံ ဒဿနန္တိ ဝိသုကဒဿနံ”ဟု ဒဿနံကိုသာ	
ဆိုပါလျက် အဘယ်နည်းအားဖြင့် သဝနအနက်ထည့်သွင်းဆိုအပ်ပါသနည်း။	၃၀၀
“နုဗ္ဗဒိနံ ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာဓာတိ နုဗ္ဗဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ”ဟု	
ဆိုရကား အဝိသုက ဘူတဂီတသဝနအရာ၌ အပ်၊ မအပ်	၃၀၀
ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို “ဓမ္မဇာလ၊အနတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယ” ဟူ၍ဆိုရပုံ	၃၀၉
၅-ပါးသီလကို “ဒါနံ”ဟု ဆိုသင့် မဆိုသင့်	၃၂၀

၈

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

ကပ္ပသဘင် ကြည့်ရှုမှားထောင်ခြင်းသည် ဒုစရိုက်အကျင့် မဟုတ်ပါဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌထာဆရာသည် “သာသနာတော်အား မလျော်”ဟု ဆိုပါသနည်း	၃၃၁
အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်သည် ကျဉ်းမြောင်း၍ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်သည် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့် တူခြင်းအကြောင်း	၃၃၉

၉။ ။ ဂါထာစီ၊ ဆန်းစစ်နှင့် ဂါထာ၊ ဆန်းအမည် ရာဂဝိရာဂမနေဓမ္မသောက်-ဂါထာ ဆန်းစစ်၍ ဂါထာ၊ ဆန်းအမည်	၂၁၄
မုဟုတ္တဇာတောဝ ဂဝဗ္ဗတိ ယထာ-ဂါထာဆန်းစစ်၍ ဂါထာ၊ ဆန်းအမည်	၂၂၇
တသ္မာ ကလျာနေစနံဂါထာ ဆန်းစစ်၍ ဂါထာ၊ ဆန်းအမည်	၂၅၀
ယောစ ဗုဒ္ဓဥ ဓမ္မဥ-ဂါထာ ဆန်းစစ်၍ ဂါထာ၊ ဆန်းအမည် ဂါထာစီနှင့် ဂါထာအမည်	၂၇၅

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

ဩဝဒတိ-ဝယ် ဓာတ်၏အရ တရားကိုယ်ကောက်၍ ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ပုံ	၁၈၁
ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်နည်း	၁၈၁
သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် ကြနည်း ဖန်နည်း	၁၈၃
ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် ကြနည်းဖန်နည်း	၁၈၃
အဝေါစ-၏ အန္တတ္တတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၁၉၃
ဝိပရိယာယန္တိ-၏အရကို ကိုယ်ပြုလျက် ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၀၄
ရဏ၊ ဒါန၊ ဒယာယောဂဖြစ်မှ ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝထုတ် ဟူသော စကား ယေဘုယျ	၂၀၅
ပသန္တစိတ္တော-၌ သမာသတ္တကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၁၅
ကံပုဒ်၏အရ အရမ္မဏဝိဘာဝထုတ်ရသည်မှာ ယေဘုယျသာ	၂၁၅
သော ဝိက္ကမိ-၏ အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၂၇
မညတိ-၏အရကို ရှုလျက် ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၃၈
ပရိဝဇ္ဇေယျ-၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၅၀
ပဋိသံဝေဒန္တိ-၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၆၅
ကံပုဒ်၏အရတိုင်း အာရမ္မဏဝိဘာဝမထုတ်နိုင်	၂၆၅
(သရဏံ)ဂတော-၌ ဓာတ်၏အရ တရားကိုယ်ကို ကောက်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၇၆
တဿ တံ ဒိသ္မာဝ သကလသရီရတော သေဒါ မုစ္ဆိသု၊ အန္တောကုစ္ဆိ	
ဝိပရိဝတ္တမာနာ မဟာရပ် ဝိရတိ၌ ဘာဝါလင်္ကာရ	၂၈၈
တန်ဆာနှင့်တူသော သီလတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၃၀၀

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ-ကို ပဓာနထား၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၃၁၀
သမာဒိန္ဒတာယ-၌ ဓာတ်၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ	၃၂၀
သာဓု ခေါ် ပန တထာရူပါနံ အရဟတံ ဒဿနံဟောတိ-၌ ဘာဝါလင်္ကာရ	၃၃၁
န ဂဏှာတိ-၏အရ တရားကိုယ်ကောက်ယူလျက် ဘာဝါလင်္ကာရ	၃၄၀

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ

၁။ ။ အနက်ယောဇနာ

ဟိတ်၏သမ္ပန်ခဲလျက် အနက်	၃၄၂
ရှေးနိယံများနှင့်အညီ ပြင်၍ ထည့်သင့်သည်ကို ထည့်၍ အနက်	၃၄၂
ရည်ညွှန်းသည့်နိယံ	၃၄၃
အရိယာနံ အဒဿာဝိ-ကို သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှုလျက် အနက်	၃၄၄
ပဉ္စတ္ထမာနိ သကဋသတာနိ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၃၅၀
ဥပမာကို နောက်ထားလျက် အနက်	၃၅၀
၂-မည်ရ အနက်ပေးနည်း	၃၅၀
ဒဿေတုံ၏ ကရိဏ်းထည့်၍ ဣတိ-၏ အာကာရတ္ထ၊ နိဒဿနတ္ထ၊ အာချတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက်အနက်	၃၆၁
ဣတိ ၁-လုံး အကျေကြံ၍ အနက်	၃၆၁
ဒဿနကရိဏ်း ထည့်နည်း	၃၆၁
ဗာလာ ပဏ္ဍိတာ ကဏှာ သုက္ကာ ပုစ္ဆိကတာ တဏှာဂန္ဒုလံတို့၌ အဋ္ဌကထာဖွင့်ရှု၍ အနက်	၃၇၂
ကတ္တာထည့်၍ ပန-၏ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကိုပေါ်လွင်စေလျက် အာကာရအပြင်ထုတ်ပြီး အနက်	၃၇၃
အနပ္ပကံ၊ ရူပံ-တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ဖော်လျက် အနက်	၃၇၃
ဝိသေသျှနှင့် ကြိယာပုဒ် ထည့်၍ အနက်	၃၇၃
ဥပမာ အတွင်းပြု၍အနက်	၃၇၄
ဥပမာနံ၊ ဥပမေယျဘက်အားလျော်စွာ ကတ္တာများ ထည့်၍ အနက်	၃၇၄
တုလျတ္ထဖြစ်သောပုဒ်နှင့် ကတ္တာထည့်စွက်၍ အနက်	၃၇၅
ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပကြံ၍ ဆိုရိုးကျ အနက်	၃၈၂
ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ အဓိပ္ပာယ်	၃၈၃
ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ ကြိရခြင်း ၂ မျိုး	၃၈၃
ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ ကြိရကျိုး	၃၈၃
သမယ-ကို ကာလတ္ထ၊ သမုဟတ္ထ ၂ နည်းကြံ၍ အနက်	၃၈၃
အဉာထံ-စသည်၌ သဒ္ဒတ္ထ ထင်ရှားအောင် အနက်	၃၈၄

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကတ္တာနှင့် ဟိတ်၏ သမ္ပန်ထည့်၍ အနက်	၃၈၄
နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၃၈၄
ကာရိက်(ရိတ်)ကတ္တာ: ကာရိက်(ရိတ်)ကံ ထည့်၍ အနက်	၃၈၄
ဥပမာပိဋိနည်းဖြင့် အနက်	၃၉၂
စောဒနာ သောဓနာ အပြည်အစုံခင်း၍ အနက်	၃၉၃
ကတ္တာနှင့် အဆုံးတွင် ပါဠိသေသ ထည့်စွက်လျက် အနက်	၄၀၅
ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ ပဝတ္တံ-ဟူသောကံကို ထင်စေလျက် အနက်	၄၀၆
စောဒနာဝါကျ သွင်း၍ အနက်	၄၀၆
ဧတ္ထ-စပ်ရာပုဒ် ထည့်စွက်၍ အနက်	၄၀၆
ဧတ္ထ-၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်ကြပုံ	၄၀၆
အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ထည့်၍ အနက်	၄၀၈
ဧဝ-၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗကို ထုတ်လျက် အနက်	၄၀၈
နိဝတ္တေတဗ္ဗ အချို့ဆရာတို့ အယူအဆ	၄၀၈
မတ္တ, ဧဝ ၂-ပါးပြရာ၌ သဒ္ဒါငယ်ဆရာတို့ အယူအဆ	၄၀၈
ဋီကာကြီးများ အယူအဆ	၄၀၉
ကာရေတိ-ကြိယာ၏ ကံ ထည့်၍ အနက်	၄၁၁
ကံ ၂-မျိုး	၄၁၁
ကတ္တာ:, ကံ ထည့်စွက်၍ အနက်	၄၁၉
တိဒသာလယေ-၌ သဒ္ဒါနက် ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၄၂၆
သာမညသဒ္ဒါ ဖြစ်သော်လည်း အထူးကို ဟောနိုင်	၄၂၇
လိုက်ထည့်၍ စတေ-အစွဲ မလွဲအောင် အနက်	၄၂၇
စောဒကာဘောဂစသည် ပေါ်လွင်စေလျက် စောဒက, ပရိဟာရပက္ခ	
အားလျော်စွာ ကတ္တာ:ထည့်၍ အနက်	၄၂၈
တ္ထ-သမ္ပန်ခံ၍ အန္တောဝုတ္တ-ကို သဒ္ဒါနက် ထင်စေလျက် ထည့်သင့်ရာ	
ပါဠိများ ထည့်ပြီး အနက်	၄၂၈
ဝါစကော ပကတိသံဃံ ဂဏှာတိဿပဓာနတော- သဒ္ဒါငယ်နှင့် ညီအောင်	
ကြိယာထည့်၍ အနက်	၄၂၉
ဗျတိရေက ထည့်၍ အနက်	၄၃၀
အာကာရကို အနက်အားဖြင့် အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၄၃၀
စ-သဒ္ဒါ၏ သမုစ္စေတဗ္ဗတ္ထကို ထည့်၍ အနက်	၄၃၁
ကတ္တာ:နှင့် ကရိထ်းထည့်၍ အနက်	၄၃၇
ကြိယာပုဒ် ထည့်၍ နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်	၄၃၈
ဝုဇ်ကို ပကတိ ငဲ့၍ ထည့်	၄၃၈
ဧတ္တာဟ-မှာ၊ ကြိယာဝိသေသန-စသောနိယံ, ဣတိ-သဒ္ဒါ အာကာရတ္ထ	
စသော နိယံတို့နှင့် အညီအနက်	၄၃၈
ဧတ္တာဟ-အနက်သမ္ပန်နည်း	၄၃၈

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

အာကာရတ္ထ ဣတိ-ရှိရာ၌ အနက်သမ္ပန်နည်း	၄၃၈
ဟိတ်သမ္ပန်နှင့် ဗျတိရောက ထည့်၍ အနက်	၄၃၉
လိုက်၊ လှန်း၊ ပြန်၊ ထည့်-စသော နိယံကို သတိရလျက် အနက်	၄၃၉
အဘိဓေယျတ္ထ ပေါ်စေလျက် ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၄၃၉
တတ္ထ-အစွဲ မလွဲစေမူ၍ အနက်	၄၄၁
တ္ထ-သမ္ပန် ပကတိဝိကတိကတ္တာနှင့် ကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက်	၄၄၁
စသေဝနယော-အနက်ပေးနည်း	၄၄၂
သဒ္ဒတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၄၄၈
ယံ-တံ-တို့၏အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်	
ထုတ်လျက် အနက်	၄၄၉
ကတ္တာထည့်လျက် အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ အနက်	၄၅၀
အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ခံလျက် (ပလယောဇနာနည်းအားဖြင့်) အနက်	၄၅၀
မိစ္ဆာ-ပုဒ်နောင် ကျေသောဝိဘတ်၏အနက် ထင်စေလျက် အနက်	၄၅၂
ရသင့်သလိုအနက်	၄၅၇
ဥပမာ အတွင်းသွင်းသောနည်းဖြင့် အနက်	၄၅၈
သရဏာ ဓမ္မာ၊ အရဏာ ဓမ္မာ-တို့၌ အဋ္ဌအထာနှင့်အညီ အနက်	၄၆၆
ဥပ္ပန္န-သဒ္ဒါ၏သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွက်စေလျက် ကတ္တာထည့်ကာအနက်	၄၆၆
ဥပမာနု၊ ဥပမေယျဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၄၆၇
ကတ္တာစွက်၍ အနက်	၄၇၆
သရူပတ္ထ ထင်စေလျက် ကရိယံ၊ ကမ္မိများ ထည့်၍ အနက်	၄၇၇
ဒုက္ခော ဂါဟော-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွက် စေလျက် ဥပမာနု	
ဥပမေယျ ကွဲပြားအောင် အနက်	၄၇၇
ဝိဝိတ္ထော-၌ကတ္တာ၊ ကံထည့်စွက်၍ နှစ်နည်းပြုကာ အနက်	၄၇၈
ပကတိကတ္တာနှင့် ကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက်	၄၇၉
ကတ္တာပုဒ် အသီးသီး ထည့်၍ အနက်	၄၈၀
သဒ္ဒတ္ထ ပေါ်လွင်အောင် အနက်	၄၈၈
သဒ္ဒါအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၄၈၉
ပယောဂပုဒ်များ၏ သဒ္ဒတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်	၄၈၉
နိယတ်၊ အနိယတ် ပြည့်စုံအောင် ထည့်စွပ်၍ အနက်	၄၈၉
ဝိကိရိယန္တိ၊ ဝိဒ္ဓသိယန္တိ-တို့ကို ကတ္တရုပ်၊ကမ္မရုပ်ကြံ၍ အနက်	၄၉၀
ဖလ၊ ကာရဏာဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်	၄၉၉
အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၅၀၀
ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ အနက်	၅၀၀
ပါဌသေသ ထည့်စွက်၍ အနက်	၅၀၂

ယ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂။ ။ အတက်၊အထွက်

ပါပနာဒိကျမ်းရိုးတက်	၃၄၅
ဌပနာဒိပဉ္စကစောဒနာတက်-သင်္ခေပ၊ဝိတ္တာရယု၍ အဓိပ္ပာယ်တက်	
တက်ပုံ	၃၆၁
ဝါကျတက် တက်ပုံ	၃၆၂
သမုဒါယတ္ထ၊ အဝယဝတ္ထ ယု၍တက်ပုံ	၃၆၂
သမုဒါယတ္ထ၊ အဝယဝတ္ထ ယုပုံ	၃၆၂
ပါပနာဒိကျမ်းရိုး ၅ ရျက်ဖြင့် စောဒနာတက်	၃၇၅
ဌပနာပဉ္စကတက်	၃၈၆
ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာတက်	၃၉၅
ပုံသေအာဘော်	၃၉၅
ဝါကျတက် တက်ပုံ	၃၉၅
ပစာနကို ကောက်၍ ၎င်းမှ ဟိတ်ကို ဌပနာပဉ္စကနည်း ဖြင့်ထွက်	၄၁၂
ပရံပရဟိတ်သာ	၄၁၂
ပါပနာဒိကျမ်းရိုး ၅ ရျက် စောဒနာတက်	၄၁၉
ဌပနာပြု၊ ဒေါသလက္ခဏာ၊ အာဘောဂါနှင့်၊ ဟိတ်ဖြာ၊ ရှေ့ပယ်၊ နွယ်	
ဆွယ်၊ မေးဖွယ်ပဉ္စက-နှင့်အညီ ဌပနာပဉ္စကနည်းအရ စောဒနာတက်	၄၃၂
သဒ္ဓါဘောဂဌပနာပဉ္စကထွက်	၄၄၂
ဌပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုး ၅-ရျက်တက်	၄၅၂
ဌပနာပြု၊ ဒေါသလက္ခဏာ ။ပ။ မေးဖွယ်ပဉ္စကနှင့်အညီ ဌပနာ	
ပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာတက်	၄၅၉
ကာမဉ္စ-ဝါကျတက်ရာ၌ ဒေါသလက္ခဏနှင့် အနွယ် မပါမှ အချိုးကျ	၄၆၀
ဌပနာဘောဂါဒိပဉ္စကစောဒနာနည်း ဒေါသတင်၍ ကျမ်းတက်	၄၆၈
ဌပနာပဉ္စကသုဒ္ဓစောဒနာတက်	၄၈၀
ဌပနာပဉ္စကနည်းအရ စောဒနာတက်	၄၉၂
ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက်	၅၀၂

၃။ ။ ဝါစသော သဒ္ဓါတို့ ထားရခြင်းအကြောင်း၊

ဝါ-သဒ္ဓါဖြင့် လဲလှယ်ပုံ၊ ပယ်အပ်သောဒေါသ

ဗုဒ္ဓါ စဝ ဝါ လူစ အရိယာ၊ သဗ္ဗေ ဝါ စတေ ဓမ္မဓာပိ ဝုတ္တာ-ဝါကျတို့၌	
ဝါ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း	၃၄၅
သဒ္ဓါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုး ယုပုံ	၃၄၅
အပိစ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေစ ကုသလံ	
ဝါကျ၌ အပိစ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း	၃၆၃
တတ္ထ ။ပ။ ပဋ္ဌမံ ကာမာဝစရကုသလံ ဒသိတံ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၃၆၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ပုနရတ္တိဒေါသကို ပယ်ပုံ	၃၆၃
ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပုံ	၃၆၃
ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် "ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်"ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယူသည်	၃၆၃
ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တာ ဝါ သေက္ခာတိပိ အသေက္ခာ-ဝါကျပါ ဝါ-သဒ္ဒါဖြင့်	
လဲလှယ်ကြောင်း (ပုံ)	၃၇၆
အသေက္ခာ-၌ အ-၏ အနက် ဝါဒစုံ	၃၇၆
ဥပရိသိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတော န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ ဝါကျဖြင့်	
ပယ်အပ်သော ဒေါသအကြောင်းပြ	၃၇၆
တင်အပ်သော ဒေါသသည်ပင် ပယ်အပ်သော ဒေါသ ဖြစ်သည်	၃၇၇
ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ ။ပ။ ရာဂါဒိနံ ဧတံ အဓိဝစနံ-ဝါကျဖြင့်	
ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၃၈၆
အဓိပ္ပေတတ္ထဝါကျသည် အတိဗ္ဗပိတ အဗ္ဗပိတဒေါသ ၂ မျိုးကို ပယ်သည်	၃၈၇
ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိအရ	၃၈၇
နကေဝလဓမ္မသာ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိ နာမ၊ ဝိညေယျတောပိ ပန	
ဝိညတ္တိယေဝ နာမ-ဝါကျ၌ စသဒ္ဒါ၊အပိ-သဒ္ဒါထားရခြင်းအကြောင်း	၃၉၆
အယဉ္ဇိ ပရေသံ အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတာနမ္ပိပါကဠာ ဟောတိ	
ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၃၉၆
အဓိမောက္ခလက္ခဏေ ဝါ ဣန္ဒြိယံ ကာရေတိတိ ဣန္ဒြိယံ-ဝါကျ၌ ဝါ	
သဒ္ဒါထားရခြင်းအကြောင်း	၄၁၂
ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၄၁၂
ရူပပတ္တိယာ ပန အညော မဂ္ဂေါနာမ နတ္ထိ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၄၂၀
သမ္ဘာဝနာ ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၄၂၀
တေန ဝုတ္တံ "ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ"တိ ဝါကျ၌တေန ဝုတ္တံ	
ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၂၀
တေန ဟေသာ ဘူမိလဒ္ဒါ နာမ ဟောတိ၊ တသ္မာ ဘူမိလဒ္ဒန္တိ ဝုစ္စတိ	
ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၄၂၃
၎င်းဝါကျ၌ တသ္မာ-ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၃၃
စက္ခုတော ဝါ ပဝတ္တံ၊ စက္ခုသ္မိံ ဝါ နိဿိတံ ဝိညာဏန္တိ စက္ခုဝိညာဏံ	
ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၄၂
ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၄၄၃
အပိစ အနိယတာ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ နိယတာ မဟာသာဝဇ္ဇာ ဝါကျ၌	
အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၅၂
အထဝါ-ကိဉ္ဇာပိ တာ ရူပါဝစရိ သမာပန္နဿ န သန္တိ-ဝါကျ၌ အထဝါ	
သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၆၁
ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ တီသု အဒ္ဓါသု။ပ။ အဝိဘာဝိတံ နာမ နတ္ထိ-ဝါကျကို ဆိုခြင်းဖြင့်	
ကင်းပျောက်စေနိုင်သော ဒေါသ	၄၆၉

လ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဣတရာ။ပ။ အယ် “ကထေတုကမျတာပုတ္တာ”တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဝါကျ၌	
ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းဖြင့် သိစေလိုသော အဓိပ္ပာယ်	၄၇၀
တေဟိ ဝါ ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိ။ပ။ တဇာ-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ	
ထားရခြင်းအကြောင်း	၄၈၁
ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ။ပ။ ရာဂါဒိနံ ဧတံ ဝစနံ-ဝါကျကို ဆိုခြင်းဖြင့်	
ပယ်နိုင်သော ဒေါသ	၄၉၂
အာရမ္မဏဉ္စေသာ အနုပဝိသတိ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ	၅၀၂

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ(ဝစနတ္ထ နှင့် ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က)
(ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က)

အရိယာ-၌ ဝစနတ္ထနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၃၄၅
ပဒဘာဇနိယံ-၌ အစိတ်အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၃၆၄
မရုအလို ဝိဂ္ဂဟ	၃၆၅
ပဒဘာဇနိယ-နှင့် ပဒဘာဇနိယ	၃၆၅
သိက္ခာ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၃၇၇
ရဏန္တိ ဧတေဟိတိ ရဏာ-ဝိဂ္ဂဟ ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၃၈၇
ပါကဋှာ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၃၉၆
ဣန္ဒ-၌ ဝစနတ္ထနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၄၁၃
ဣန္ဒ-၏ ဝစနတ္ထများ	၄၁၃
သမာဟိတော-၌ အစိတ်,အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၄၂၀
အပဂတ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၄၃၃
စက္ခု-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၄၄၃
စက္ခု-၏ ဝိဂ္ဂဟများ	၄၄၃
သမ္မ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၄၅၃
ပဟိန-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က	၄၆၁
အကထံ ကထိ-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ	
ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၄၇၀
ကထံကထာ-ပုဒ်ဖြီးပုံ ၂-မျိုး	၄၇၀
ကထံ-သည် နိပါတ်သာလော	၄၇၁
တဇာ-၌ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၄၈၁
ကြိယာကို ပဝတ္တနိဒိတ် ခွဲခြင်းအကြောင်း	၄၈၁
ဋီကာနည်း ဝိဂ္ဂဟ	၄၈၂
တဇ-ပုဒ်ဖြီးပုံ	၄၈၂
ပဟာနေကဋ္ဌတာ-၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟ	
ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က	၄၉၂
“ပဟာနေကဋ္ဌ” ဟူသည်	၄၉၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

အပိလာပနတာ ၌ အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟနှင့် အပေါင်း
ဝိဂ္ဂဟဗျူဟာတို့ စတုက္က

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

ဗုဒ္ဓါ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ ပုစ္ဆိံ သဗ္ဗေဝ ဝါ စတေ ဓမ္မဓာပိ ပုတ္တာ-တို့၌	
သမာသ်ပုဒ်စသည်	၃၄၆
နာမပဒနှင့် သုဒ္ဓနာမပဒထူးခြားချက်	၃၄၆
ဒွိဓာ-ကား နိပါတ်	၃၄၇
ပိ-နှင့် အပိ-ထူးခြားချက်	၃၄၇
ဣဒါနိ ပဘောဒတော ဒသေတု အာရဒ္ဓံ-တို့၌ ပဒ, လိင်္ဂ, အန္တ	၃၆၆
ဣဒါနိ-ကို "အ-ကာရန္တ"ဟု ယူရပုံ	၃၆၆
ဒသေတု "နိဂ္ဂဟိတန္တ"ဟု ယူရပုံ	၃၆၆
ကာရန် ၂-မျိုး	၃၆၆
အပရိယော သိတသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိတိပိ သေက္ခာတို့၌	
လိင်္ဂ, ဂဏ, အန္တ, ပဒ	၃၇၇
တ္တ-ပစ္စည်း နပုလ္လိင်	၃၇၈
အာချာတ်ပုဒ်များ၌ ဂဏ, အန္တ	၃၇၈
နတ္ထိ, အဓိဝစနဒကားဒယော-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၃၈၈
နတ္ထိ-ကား နိပါတ်	၃၈၈
ပုလ္လိင်၌ တယော-ပြု	၃၈၈
သောဏ, သိင်္ဂါလ, ကာက, ဂေါဏ, လေချူ တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, အန္တ, ပဒ	၃၉၇
သဒ္ဓဟတိ အဓိပတိ-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၄၁၃
ရူပဘဝေ, ဥပပတ္တိ, သမာဓိ-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၄၂၁
တေနဟေသာဘူမိလဒ္ဓါ-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၄၃၄
သောတဝိညာဏဒိသုပိ စသေဝ-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၄၄၄
အပ္ပသာဝဇ္ဇ-၌ ဥပမာနာပက္ခ ဥပမေယျပက္ခ အားလျော်စွာ ပဒ, အန္တ, လိင်္ဂ, ဂဏ	၄၅၃
သက္ကာယ, ပဟိန-တို့၌ ပဒ, လိင်္ဂ, ဂဏ, အန္တ	၄၆၁
ကထံကထာ, ကထံကထိ, အကထံကထိ-တို့၌ ပဒ, အန္တ-စသည်	၄၇၁
တစ္ဆေ, မနော, ဝိညာဏ, ဓာတု, သမ္ပဿဓံ တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, အန္တ, ပဒ	၄၈၂
ပါဠိပဒိကမည်ပုံ	၄၈၂
မန-သဒ္ဓါ ဤ၌ ပုလ္လိင်	၄၈၂
ဓာတု-သဒ္ဓါ ဤ၌ ဣတ္ထိလိင်	၄၈၃
ရဏန္တိ စတေဟိတိ ရဏာ-တို့၌ လိင်္ဂ, ဂဏ, ပဒ, အန္တ	၄၉၃
လာဗု-၌ လိင်္ဂ ဂဏ အန္တနှင့် လာဗုကဋာဟ-ပုဒ်၏ သမာသ်အမည်	၅၈၄
ကဋာဟ-သဒ္ဓါ အခွဲဟော	၅၈၄

သ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

သပ္ပုရိသာတိ စတ္ထ ပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တထာဂတသာဝကာ စ
သပ္ပုရိသာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ တေဟိ လောကုတ္တရဂုဏယောဂေန
သောဘနာ ပုရိသာတိ သပ္ပုရိသာ-၌ အာဘောဂ ၃၄၈

သပ္ပုရိသ-၌ သ-အဆန်း ၃၄၈

သဗ္ဗေဝ ဝါ စတေ ဒွေဓာပိ ဝုတ္တာ၌ သံဝဏ္ဏနာ ၃၄၉

အဝိစ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမ ပဋိသန္တိ အဝစာရေတိတိယိ ကာမာဝစရံ-၌
အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၃၆၆

သေက္ခတ္တိကေ တိသု သိက္ခာသု ဇာတာတိ သေက္ခာ-၌ အာဘောဂနှင့်
သံဝဏ္ဏနာ ၃၇၈

ကျေသောပုဒ်ကို စွဲ၍ တဒ္ဓိတ်အမည်ရ ၃၇၈

သမ္ပယောဂဝသေန ပဟာနေကဋ္ဌတာ ဝသေန စ သဟ ရဏေဟိတိ
သရဏာ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၃၈၈

စ-သဒ္ဓါ သမ္ပိဏ္ဍန အနက်ယူပုံနှင့် အနက်ပေးပုံ ၃၈၉

သမ္ပိဏ္ဍန (ဝုတ္တသမုစ္စည်း) အဓိပ္ပာယ် ပြန်ပုံ နည်းယူဖွယ် ၃၈၉

န ကေဝလဓမ္မသာ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိ နာမ၊ ဝိညေယျတောပိ ပန
ဝိညတ္တိယေဝ နာမ-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ ၃၉၇

ဉာဏသမ္ပယုတ္တန္တိ ဉာဏေန သမ္ပယုတ္တံ၊ သယံ စကုပ္ပါဒါဒိပ္ပကာရေဟိ
ယုတ္တန္တိ အတ္ထော-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ ၄၁၃

ရူပပတ္တိယာ ပန ဣတော အညော မဂ္ဂေါ နာမ နတ္ထိ။ ဘာဝေတိတိ
ဇနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝုပ္ပတိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၄၂၁

အနဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၄၃၄

တတ္ထ ကတတ္တာတိ ကတကာရဏာ။ ဥပစိတတ္တာတိ အာစိတတ္တာ
ဝမ္ပိတကာရဏာ-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ ၄၄၄

ကတယ ဝမ္ပိတ-တို့ကား ဘာဝပွဓာန၊ဘာဝလောပ ၄၄၅

ဝမ္ပိတကာရဏာ-ဖြင့် အာစိတတ္တာ-ကို ပရိယာယ်အား ဖြင့်ဖွင့် ၄၄၅

သာ နတ္ထိ ဒိန္နန္တိအာဒိနာ နယေန ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ-၌
အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၄၅၃

ပဋိယသညာနံ အတ္တဂံမာတိ စက္ခာဒိနံ ဝတ္ထုနံ ရူပါဒိနံ အာရမ္မဏာနဉ္စ
ပဋိယာတေန သမ္ပပ္ပန္န သညာ ပဋိယသညာ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၄၆၂

ဣတရာ ပန ဒွေ ပုစ္ဆာ ဘဂဝတော အတ္ထိ တာသု အယံ
“ကထေတုကမ္ပတာ ပုစ္ဆာ” တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ၄၇၁

တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿန္တိ စတ္ထ တဇ္ဇာ ဝုစ္စတိ တဿ
သာတသုဓဿ အန္တထိကာ သာရပ္ပိ။ တေဟိ ဝါ ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိ
ဣမဿ သုဓဿ ပစ္စယေဟိ ဇာတာတိယိ တဇ္ဇာ-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ ၄၈၃

သမ္ပယောဂဝသေန ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေန စ သဟရဏေတိ သရဏာ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဟ

တောနာကာရန် နတ္ထိ စောသံ ရုဏာတိ အရုဏာ ၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ	၄၉၃
အနုပဝိသနသင်္ခါတေန ဩဂါဟနဋ္ဌေန အပိလာပနဘာဝေါ	
အပိလာပနတာ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ	၅၀၄

၇။ ။ ဟိ-စသောနိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်, ဧဝ-၏

နိဝဏ္ဏတဗ္ဗစသော အနက်နှင့် သဗ္ဗနာမ် ပုဒ်တို့၏ အစွဲ	
ဗုဒ္ဓါ ဧဝ, သဗ္ဗေဝ-တို့၌ ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, နိဝဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ	၃၄၉
အပေါင်းနောင် ထိုင်သည် ဧဝ-၏ နိဝဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ	၃၄၉
ဧတေ ဒွေဓာပိ ဝုတ္တာ-၌ ဧတ-၏ အမျိုးအစား	၃၅၀
တဿ တာဝ နိဒ္ဒေသေ။ပ။ ဟောန္တိ-၌ တ-၏ စွဲရာဝိသယ	၃၆၈
ကုသလန္တိနာမ် လဘာတိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုဝိဓေဝ-၌ ဧဝ-၏	
ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, နိဝဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ-	၃၆၈
အပရိယောသိတံသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိတိပိ သေက္ခါ၌ ဧဝ-၏	
ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, နိဝဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ, အနညာတတ္ထ	၃၇၉
ဒြမ်နောက် ဧဝ၊ ဒြပ်ကို ကနံ၊ ဂုဏ်ကို ခွင့်ပြု	၃၇၉
အဓိဝစနဒုကာဒ္ဒယော တယော အတ္တတော နိန္ဒာနာကရဏ၊	
ဗျဉ္ဇနမေဝေတ္ထ နာနံ-၌ ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, နိဝဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ,	
အနညာတတ္ထ	၃၈၉
သဒ္ဓါထူးက မြန်မာပြန် ထူးမည်သာ	၃၈၉
ဝိညတ္တိယေဝ-၌ ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, အနညာတတ္ထ	၃၉၈
ဂုဏ်ရောင် ဧဝ၊ ဂုဏ်ကို ကနံ၊ ဒြပ်ကို ခွင့်ပြု	၃၉၈
အယဉ္ဇိ ပရေသံ အန္တမသော တိရစ္ဆာနာဂတာနပိ-၌ နိပါတ် ပုဒ်တို့၏	
ဧဝတကတ္ထ (ဧဝတေတဗ္ဗတ္ထ)-	၃၉၈
ပိ-သဒ္ဓါ ၂ နက် ယုသညံမှာ သင့်သည်သာ	၃၉၈
သမ္ဘာဝနာ, ဂရဟာ ယုပုံ	၃၉၈
သမ္ဘာဝနာ, ဂရဟာ ယုနည်း နိယံ ၃-မျိုးနှင့် သာဓက	၃၉၉
သဒ္ဓဟန္တိ ဧတာယ, သယံ ဝါ သဒ္ဓဟတိ, သဒ္ဓဟနမတ္ထမေဝ ဝါ,	
ဧသာတိ သဒ္ဓါ-၌ မတ္ထ, ဧဝ-တို့၏ အနက်များနှင့် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ,	
နိဝေဏ္ဏတဗ္ဗတ္ထ-	၄၁၄
ကံ ပနေတေန နိယမတော ရူပဘဝေ ဥပပတ္တိ ဟောတိတိ	
ရူပပပတ္တိယာ ပန ဣတော အညော မဂ္ဂေါ နာမနတ္ထိ-တို့၌ ပန,	
ဣတိ-နိပါတ်တို့၏ အနက်-	၄၂၁
သာမဓိ ။ပ။ ပဿတိ"တိစေံ ဝုတ္တေန ဟိ နိဗ္ဗေဘောဂိယေန	
ရူပဘဝါတိက္ကမောပိ ဟောတိ-၌ အပိ (နိပါတ်)ဖြင့်ပေါင်းပုံ-	၄၂၂
အနဘူတာပဂတ-၌ အန, အပတို့၏ အနက်-	၄၃၄
အန, အပ-တို့ကား ဧဝတကမျှသာ-	၄၃၄

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တေန ဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓါ နာမ ဟောတိ-၌ တေန-၏ စွဲရာ အနက် ၄၃၄
 ပရတော သောတဝိညာဏာဒိသုပိ စသေဝနယော-၌ ပရ-၏
 အတ္ထုဒ္ဓါရနှင့် အတ္တာဓိပ္ပေတ- ၄၄၅
 စသေဝ-၌ နိပါတပဒကို အဝဇာရဏတ္ထ ကြိပါက ဖြစ်သင့်သော
 ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ- ၄၄၅
 တတ္ထ နတ္ထိကာဟေတုကအင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိဟိ စေ ကမ္မပထ ဘေဒေါ
 ဟောတိ-၌ စေ-သဒ္ဓါ၏ အနက်နှင့် ဂဟေတဗ္ဗာဒိ-
 အနညာတ ထုတ်ပုံ ၄၅၄
 ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ သမာပနုဿာပိ-၌ အပိ-သဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္တာ ၄၆၂
 ဓိပ္ပေတ လူမဿ ဈာနဿ ပသံသာဝသေန စတာသံ စတ္ထ ဝစနံ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ စတာသံ၊ စတ္ထ-တို့၏ စွဲရာ အနက်- ၄၆၃
 ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ တိသု အဒ္ဓါသု ။ပ။ အဝိဘာဝိတံ နာမနတ္ထိ။ ယသ္မာ
 ပနေသ ။ပ။ ဝိဟတ တသံသယော လူတရာ ပန ဒွေ ပုစ္ဆာ ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 တို့၌ ဟိ၊ ပနတို့၏ ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)- ၄၇၁
 တေနဿ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ-၌ တ-၏ ပရာမသနတ္ထ
 ယံ တသ္မိံ သမယေတိ စတ္ထ ကိဉ္စာပိ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနာ
 ဟောတိတိ အာရဒ္ဓံ၊ သာတပဒေန ပန ယန္တိ ဝုတ္တံ-၌ ပန-နိပါတ်
 ပုဒ်၏ ဤ၌ လိုအပ်သော အနက်- ၄၈၄
 ပရိဒေဝန္တိ-၌ ပရိ-သဒ္ဓါ၊ သရဏာ-၌ သ-သဒ္ဓါ၊ အရဏာ-၌
 အ-သဒ္ဓါတို့၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ ၄၉၄
 ဒေဝအနက် ဟု ဆိုရပုံ ၄၉၄
 "ပဋိသေဝေ၊ ဝိရဟအနက်"ဟု ၂ မျိုးဆိုရပုံ ၄၉၆
 ပဋိသေဝေ ၂-မျိုး ၄၉၆
 တထာ ဟိ လာဗုကဏ္ဍဟာဒိနိ ဥဒကေ ပ္ပဝန္တိ န အနုပဝိသန္တိ
 အာရမ္မဏဉ္စေသာ အနုပဝိသတိ-တို့၌ ဟိ-သဒ္ဓါတို့၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ ၅၀၅

၈။ ။ ကြိယာ ၅ တန်နှင့် သိဒ္ဓိ

အာဟ-၏အရ ကြိယာ ၅-တန် ၃၅၀
 ဗုဒ္ဓါစေ ဝါ။ စသည့်၌ ဖြစ်သင့်သော သိဒ္ဓိ ၃၅၁
 သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ-ပုဒ်ပြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပာယ် ၃၅၁
 အာရဒ္ဓံ၏ ဗာဟုတ္ထအရကို ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန် ၃၆၈
 အသေက္ခာ-၏အရ ကြိယာ ၅-တန် ၃၇၉
 ရဏာ၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ၅-တန် ၃၈၉
 ဥတွာ-၌ ဓာတ်၏အရ ကြိယာ ၅-တန် ၄၀၂

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

အ

သဒ္ဒါ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၁၅
ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ-၏ အရ တရားကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၂၃
ကိလေသဓာတံ-၏ အရကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ကြိယာ ၅-တန်	၄၃၅
ပကတိကတ္တား (စက္ခုဝိညာဏ်)ကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၄၆
ဒိန္နံ-၌ ဓာတ်၏ကတ္တုဋ္ဌအရ တရားကိုယ်ကောက်၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၅၅
ပဋိယသညာ-၏ အရ ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၆၃
ယသ္မာ ပနေသ အကထံကထိ တိဏ္ဍဝိစိကိဏ္ဍော သဗ္ဗဓမ္မေသု ဝိဟတ သံသယော၊ တေနဿ ဝိမတိဏ္ဍောနာ နတ္ထိ-ဝါကျတို့အရ ဖြစ်ထိုက်သော ကြိယာ ၅-တန်	၄၇၂
တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿဓာ-၏ အရတရားကို ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၈၅
ရဏ-၏ အရ တရားကိုယ်ကို ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန်	၄၉၇
အပိလာပနတာ-၏ အရတရားကို ကောက်ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန်	၅၀၅

၉။ ။ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ၊ ဝိနိစ္ဆယစသည်

အာဟ-၏ အရ(ပညာ)လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၃၅၂
ပဒဘာဇနိ၌ မာတိကာ၌ကဲ့သို့ "ကုသလာဓမ္မာ"ဟု မဟောဘဲ "ဓမ္မာ ကုသလာ"ဟု ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်း	၃၆၈
ပရိစ္ဆေဒ ၄-ပါးနှင့် အစဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပုံ	၃၆၈
တ္ထံ-ဆုံးသည်ပုဒ် အနက်ပေးနည်း	၃၆၉
တ္ထံ-အနက် ၅-မျိုး	၃၆၉
လောကီသိက္ခာနှင့် နိဗ္ဗာန်တရားများ အသေကွဓမ္မမည်၊ မမည်	၃၇၉
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိစ္ဆာအယူရှိသော ဆရာကို ယုံကြည်ခြင်းသည် သဒ္ဒါ ဟုတ်၊ မဟုတ်	၃၉၀
ကာယဝိညာဏ်၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၀၃
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ကာယဝိညာဏ်၏ လက္ခဏာမလာ	၄၀၃
တရားကိုယ်နှင့်တကွ သမထအပြား	၄၁၅
သမာဓိ-၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၂၃
ဝိစိကိစ္ဆာ-၏ လက္ခဏာ ဒိစတုက္ကံ	၄၃၅
စက္ခုဝိညာဏ်၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၄၆
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၅၅
ဂူပ-အရတရား၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၆၃
ဝိမတိ-၏အရ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၇၃
သုခဝေဒနာ-၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၈၅
ပရိဒေဝ-၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကံ	၄၉၇

က

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

သတိ-၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က	၅၀၆
၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်း	
သဗ္ဗေဝါစော ဓမ္မေဝိ ဝုတ္တာ-၌ စော-၏ အရက ဝုတ္တာ-၏ အရအား	
ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန် ဓမ္မာပဉ္စကချင်း ကျေးဇူးပြုပုံ	၃၅၃
ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိ-၌ အဝစာရေတိ-၏ အရက	
ပဋိသန္ဓိ၏ အရအား	၃၇၀
တိသု သိက္ခာသု-၏ အရက ဇာတာ-၏ အရအား	၃၈၀
သဟ ရဏေတိတိ သရဏာ-၌ သမာသ်ပုဒ်၏ အရက အညပုဒ်၏ အရအား	၃၉၀
ပဟရဏာကာရေ-၏ အရက ဒသိတေ-၌ အန္တတ္ထ၏ အရအား	၄၀၄
သဒ္ဓဟန္တိ စတာယ-၌ စတာယ-၏ အရက သဒ္ဓဟန္တိ-၏ အရအား	၄၁၅
သမာဟိတော ပဇာနာတိ-၌ ကတ္တာပုဒ်၏ အန္တတ္ထအရက ကြိယာပုဒ် ဓာတ်၏ အရအား	၄၂၄
တေန ဟေသာ ဘူမိလဒ္ဓါ နာမ ဟောတိ-၌ ဘူမိလဒ္ဓါ-၏ အရက တေန-၏ အရအား	၄၃၅
စက္ခုနာရူပံဒိသွာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ၌ စက္ခုနာ၏ အရကား ဒိသွား၏ အရအား	၄၄၆
စက္ခုနာ-၏ အရ စက္ခုပသာဒရုပ်ကို ကောကိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ	၄၄၇
စက္ခုနာ-၏ အရ စက္ခုပသာဒရုပ်ကို ကောကိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ	၄၄၇
သာ နတ္ထိ ဒိန္တန္တိ အာဒိနာ နယေန ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ-၌ သာ-၏ အရက ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ-၏ အရအား	၄၅၅
ပဋိဃသညာနံ အတ္တင်္ဂမာတိ စက္ခာဒိနံ ဝတ္ထုနံ ရူပါဒိနံ အာရမ္မဏာနဉ္စ ပဋိဃယတေန သမုပ္ပနာ သညာ ပဋိဃသညာ-၌ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား	၄၆၄
ယံ ပန ဘဂဝတော အတ္ထနော ဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓံ-၌ ပစ္စည်း တရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား	၄၇၃
တဇာ-၌ တ-၏ အရ ပစ္စည်းတရားက ဇာ-၏ အရပစ္စယုပ္ပန်တရားအား	၄၈၆
ရဏန္တိ ဧတေဟိတိ ရဏာ-၌ ဧတေဟိ၏ အရက ရဏန္တိ-၏ အရအား	၄၉၇
သရန္တိ ဧတာယာတိ သတိ-၌ ဧတာယ-၏ အရက သရန္တိ-၏ အရအား	၅၀၆

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာပြီး၏

ဤကျမ်းပြီးလစ် သက္ကရာဇ်
 စာရူအရှင်တို့အတွက် တောင့်တချက်
 မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ
 ပြီး၏

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ခုနစ်အတွက်သိစေချက်

- ၁၃၃၄-ခုနှစ်၊ တန်ပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်၊ (၃၀-၃-၇၃)၊ သောကြာနေ့။
- ၁၃၃၆-ခုနှစ်၊ တန်းခူးလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ (၁၉-၄-၇၄)၊ သောကြာနေ့။
- ၁၃၃၇-ခုနှစ်၊ တန်းခူးလဆန်း ၁၁ ရက်၊ (၂၁-၄-၇၅)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၃၇-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၁-ရက်၊ (၃၀-၃-၇၆)၊ အင်္ဂါနေ့။
- ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၉-ရက်၊ (၂၅-၄-၇၇) တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် (၄-၄-၇၈)၊ အင်္ဂါနေ့။
- ၁၃၄၀-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၃-ရက်၊ (၃၀-၃-၇၉)၊ သောကြာနေ့။
- ၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလပြည့်ကျော် ၁-ရက်၊ (၃၁-၃-၈၀)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၀-ရက်၊ ၃၀-၃-၈၁)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၄၃-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၅-ရက်၊ (၂၉-၃-၈၂)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၄၄-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်၊ (၂၉-၃-၈၃)၊ အင်္ဂါနေ့။
- ၁၃၄၅-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၀-ရက်၊ (၂၆-၃-၈၄)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၄၆-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၈-ရက်၊ (၂၈-၃-၈၅)၊ ကြာသပတေးနေ့။
- ၁၃၄၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃-ရက်၊ (၂၈-၃-၈၆)၊ သောကြာနေ့။
- ၁၃၄၈-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၁-ရက်၊ (၃၀-၃-၈၇)၊ တနင်္လာနေ့။
- ၁၃၅၀-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၄-ရက်၊ (၁၉-၄-၈၈)၊ အင်္ဂါနေ့။

ဤခုနှစ်၊ ရက်၊ နေ့၊ များမှာ အစိုးရဓမ္မာစရိယ စာလျှောက်မေးခမ်းကျင်းပသည့် ခုနှစ်နှင့် စတင်ကျင်းပသည့် ရက်၊ နေ့များ ဖြစ်သည်။ ဤ ခုနှစ်များကို မြန်မာခုနှစ် အနေဖြင့် ကြည့်လျှင် ၁၃၃၅၊ ၁၃၃၈၊ ၁၃၄၉-ခုနှစ်များ တွင် လုံးဝမကျင်းပဘဲ ၁၃၃၇၊ ၁၃၃၉-ခုနှစ် များတွင် ၂-ကြိမ် ကျင်းပသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာခုနှစ်ဖြင့် ကြည့်ရှုမှတ်သားလျှင် ရှုပ်ထွေး ခက်ခဲပေမည်။ အင်္ဂလိပ် ခုနှစ်အနေဖြင့် ကြည့်လျှင် နှစ်စဉ် ၁-နှစ်လျှင် ၁-ကြိမ်ကျ ကျင်းပသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်ခုနှစ်ဖြင့် ကြည့်ရှုမှတ်သားလျှင် ရှင်းလင်းလွယ်ကူပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဤဒုတိယအုပ်တွင် အင်္ဂလိပ်ခုနှစ်ကို အဓိကအနေဖြင့် ရှေ့ကထားဖော်ပြသည်။ ၁၃၃၄(၁၉၇၃)ခုနှစ်မှာ ပထမအုပ်တွင် နောက်ဆုံး၊ ခုနှစ်အနေဖြင့် ပါဝင်ခဲ့ပြီ။ မြန်မာခုနှစ် အနေဖြင့် ကြည့်လျှင် ဤဒုတိယအုပ်တွင် ၁၃၃၅-ခုနှစ်က စ၊ ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနှစ်တွင် မကျင်းပ၍ ၁၃၃၆-ခုနှစ်ကစသည်။ အင်္ဂလိပ်ခုနှစ် အနေဖြင့်ကြည့်လျှင် ၁၉၇၄-ခုနှစ်က စ၊ ရမည် ဖြစ်သည်အတိုင်း ၁၉၇၄-ခုနှစ်ကပင် စသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်ခုနှစ် အနေဖြင့်သာ အကျော်၊ အထပ်မရှိ ၍ ကြည့်ရှုမှတ်သား လွယ်ကူသည်။ နှစ်စဉ် ၁-နှစ်လျှင် ၁-ကြိမ်ကျဖြင့် မှတ်သား၍ရသည်။ အင်္ဂလိပ် ခုနှစ် အနေဖြင့်သာ “နှစ်စဉ် ၁-နှစ် ၁-ကြိမ်ကျင်းပသည်”ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဤ ဒုတိယအုပ်တွင် ၁၉၇၄-ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈-ခုနှစ်အထိ ၁၅-နှစ် မေးခွန်းအဖြေများ ပါဝင်သတည်း။

လေးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ

ဆရာကြီးဦးသာဌေးမြင့်ရေးသားပြုစုအပ်ပြီးသော
ဘာသာ၊ သာသနာနှင့်လူသားအကျိုးပြုကျမ်းစာများ

-
- ၁။ နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း(ပ)
 - ၂။ နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း(ဒ)
 - ၃။ နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း(တ)
 - ၄။ အမြတ်ဆုံးစနိး
 - ၅။ ကျေးဇူးကြီးလှ မိ နှင့် ဘ
 - ၆။ သစ္စာစွမ်းအား
 - ၇။ သောကမီးငြိမ်းချမ်းရေး
 - ၈။ ဘဝကူးကောင်းရေး
 - ၉။ လက္ခဏာဒီစတုက္ကနည်းအရ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ပုံကျမ်း
 - ၁၀။ မြင်းခြံ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ထေရပတ္တိ
 - ၁၁။ ဝစီဗေဒ ထိတိုင်းရ
 - ၁၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုယ်ကျင့်သီလ
 - ၁၃။ စရိုက်အခြေခံသော လူကံခက်နည်း
 - ၁၄။ အိမ်မက်စစ်တမ်း
 - ၁၅။ ဘေးကင်းသစ္စာ ဂါထာမန္တာန်တော်
 - [၁၆] မြန်မာစကားပုံဖြစ်ကြောင်းစုံ(ပ)(ဒ)(တ)
 - [၁၉] ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်(ပ)(ဒ)(တ)(စ)
 - [၂၃] ဈာန်ခန်းမှတ်တမ်း(ပ)(ဒ)(တ)(စ)(မ)
 - ၂၈။ အောင်တော်မူခြင်းရစ်ပါး
 - ၂၉။ ရသပဋ္ဌာန်း
 - ၃၀။ နတ်ဋီကာ
 - ၃၁။ ဝဋ်အမြဲ ငရဲအပ
-

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပဏာမ

နမော ဝိဿဇ္ဇကဿ

ဝိဿဇ္ဇကဿ၊ သတ္တဝါအစားစား ပြဿနာအထွေထွေ မေးလေ
သမျှ ဘာတစ်ခုမျှမကျန် ဆရာမကူ သယံဇာတဖြင့် အမှားမရှိ အမှန်ချည်းသာ
ဂမ္ဘီရနယ ထုတ်ဆောင်ပြလျက် ရှင်းလင်းပြတ်သား အရှိကိုအရှိအားဖြင့်
ဖြေကြားတော်မူတတ်သော သုံးလူထွဋ်ထား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်အား။
မေ၊ အာဘော်ကျဖြေနည်း၊ စနစ်တကျကြနည်းစသော ဂမ္ဘီရနယ အဝဝကို
စာတတ်အကျော် ဆရာတော်တို့ ခဲဆစ်ခဲရာ ကြည့်ကြခါဖြင့် ဖွေရှာထုတ်ပြ
မေးမြန်းခဲ့ကြသော မေးခွန်းများ၏အဖြေတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်
သဘာဝနှင့်သာဓကကို မလွန်ဆန်ဘဲ ကျက်စရာ နိယံ၊ အထောက်အထား
ဖြစ်သော သာဓကများနှင့်တကွ ရှင်းလင်းပြတ်သား စနစ်တကျ စေ့စုံ
သေသပ်စွာ ရေးသားတင်ပြလိုသော အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ကြောက်ရွံ့၍
ရှိခိုးခြင်း လာဘ်ကိုမျှော်ကိုး၍ရှိခိုးခြင်း မျိုးရိုးစဉ်လာဓမ္မတာထုံးစံဖြစ်၍
ရှိခိုးခြင်း သူတစ်ပါးကဲ့ရဲ့မှာစိုး၍ရှိခိုးခြင်း စသောရှိခိုးခြင်းကဲ့သို့ သာမန်
ရှိခိုးခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်လျက် ရိုရိုသေသေ
လေးလေးစားစား အထူးအားဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ (မေနှင့်အတ္ထု-ကား ထည့်ပါဌ်။)

ပဏာမပြီး၏

ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ

မေးခွန်း အဖြေ

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အထ ခေါ် ဘဂဝါ ပုဗ္ဗဏှသမယံ နိဝါသေတွာ ပတ္တစီဝရမာဒါယ ယေန ရေဉ္ဇဿ ဗြာဟ္မဏဿ နိဝေသနံ တေနပသင်္ကမိ-ကို ရေဉ္ဇဿ ဗြာဟ္မဏဿ-တို့၌ သဒ္ဒတ္တ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် (၆)နံပါတ်ပုစ္ဆာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက် ယောဇနာပါ။

၂။ ။ န တံ တာတ သုဒိန္န ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿ ဇာနာသိ-ကို (၇) နံပါတ် ပုစ္ဆာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကုဋေ ပဗ္ဗတေ ကို ရာဇဂဟေ၊ ဝိဟရတိ-တို့၌ သဒ္ဒတ္တ အဓိပ္ပါယ်တ္ထပေါ်လွင်စေလျက် (၉) နံပါတ်ပုစ္ဆာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ အနာပတ္တိ အဓိမာနေန အနုလ္လပနာဓိပ္ပါယဿ ဥပ္ပတ္တကဿ ခိတ္တစိတ္တဿ ဝေဒနာဋ္ဌဿ အာဒိကမ္ပိကဿ-ကို ထည့်သင့်ရာထည့်လျက် နိယမာနိယမနည်းဖြင့် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ ကတာ ဘိက္ခုသဟသေေန၊ တသ္မာ “သဟသိကာ”တိ စ။ ပုရိမာ ဒွေ ဥပါဒါယ၊ “တတိယာ”တိ စ ဝုစ္စတိ-ကို တသ္မာ ဒွေ-အစွဲတို့ တိကျစွာ စွဲ၍ အာကာရကို အပြင်ထုတ်လျက် ယောဇနာပါ။

၆။ ။ ပတ္တစီဝရမာဒါယာတိ ပတ္တံ ဟတ္ထေဟိ စီဝရံ ကာယေန အာဒိယိတွာ၊ သမ္ပဋိတ္ထဒေတွာ ဓာရေတွာတိ အတ္ထော-ကို အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ထည့်လျက် ယောဇနာပါ။

၇။ ။ န တံ တာတ သုဒိန္န ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿ ဇာနာသိတိ တံ တာတ သုဒိန္န ကိဉ္စိ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ကာလဘာဝံ ဒုက္ခဿ န ဇာနာသိ။ အထ ဝါ ကိဉ္စိ ဒုက္ခေန နာနဘောသိတိ အတ္ထော။ အထ ဝါ ကိဉ္စိ ဒုက္ခံ နဿရတိတိ အတ္ထော-ကို အတ္ထောတို့၏ သမ္ပန်များ ထည့်လျက် ယောဇနာပါ။

၈။ ။ ဝါရိ ပေါက္ခရပတ္တေဝ၊ အာရဂ္ဂေရိဝံ သာသပေါ။ ယော န လိမ္မတိ ကာမေသု၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ-ကို ဝါကျ အပြန်အလှန် နည်းအားဖြင့် အနက် ယောဇနာပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၉။ ။ သော စ ဂိဇ္ဈာ တဿ ကုဋေသု ဝသိံသု၊ ဂိဇ္ဈသဒိသာနိ ဝါ တဿ ကုဋေနိ၊ တသ္မာ ဂိဇ္ဈကုဋေတိ ဝုစ္စတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗော-ကို တသ္မာ-အစွဲ ပြည့်စုံစွာ စွဲလျက် အာကာရအပြင်ထုတ်ပြီး အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ မုခံ နာမ ဘုဉ္ဇနက္ခယာယ စ ကထနက္ခယာယ စ ကတံ၊ ထေယျစိတ္တံ ပန ဝိနာ အဝဟာရော နတ္ထိ၊ တေနာဟ ဘဂဝါ “အနာပတ္တိ ဘိက္ခု နိရုတ္တိပထေတိ”ကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁) အဖြေ

၁။ ။ ဝေရဉ္စဿ ဗြာဟ္မဏဿ-တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထပေါ်လွင် စေလျက် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက် အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ လက်တို့ဖြင့် ခံယူ၍ (ကိုင်၍) ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝေရဉ္စဿ၊ ဝေရဉ္စာမြို့၌ မွေးဖွားသော။ ဝါ၊ ဝေရဉ္စာမြို့၌ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ “ဝေရဉ္စာမြို့”ဟု ဆိုအပ်သော နေရာရှိသော။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ဝေရဉ္စာမည်သော (ဝေါဟာရတ္ထ)။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သောသူ၏ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏ (ဝေါဟာရတ္ထ)။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏) တေန၊ ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။ (ပါ၊ ၁၂။ ပါသျှ၊ ၄၉။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၃)

၂။ ။ န တံ တာတ သုဒိန္န ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿ ဇာနာသိ-၌ အဋ္ဌကထာနှင့် အညီအနက်

တာတ သုဒိန္န၊ ချစ်သားသုဒိန်။ တံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏ ကိဉ္စိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်သော အဖို့ဖြစ်သော အနည်းငယ်မျှကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိစဘူး။ (တစ်နည်း) တာတ သုဒိန္န၊ ချစ်သားသုဒိန်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်သော အဖို့ဖြစ်သော အနည်းငယ်မျှသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ (ဝိသယံ၊ အာရုံကို) န ဇာနာသိ၊ မခံစားစဘူး။ (တစ်နည်း) တာတ သုဒိန္န၊ ချစ်သားသုဒိန်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်သော အဖို့ဖြစ်သော အနည်းငယ်မျှသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ န ဇာနာသိ၊ မအောက်မေ့စဘူး။ (ပါ၊ ၁၅။ ပါသျှ၊ ၅၅။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ-တို့၌ သဒ္ဓတ္တ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ဝေါလွင်ဇလျက် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီအနက်

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ မင်းတို့သည် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သောမြို့၌ (သဒ္ဓတ္တ) ဝါ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ (ဝေါဟာရတ္ထ) [၁၃၃၃-ခုနှစ် သီလကွန်မှာ မေးခဲ့ပြီ၊ ထိုမေးခွန်း၏ အဖြေအတိုင်းလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။] ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ လင်းတတို့နေကြကုန်ရာ ဖြစ်ကုန်သော အထွဋ်တို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ လင်းတတို့နှင့် တူကုန်သော အထွဋ်တို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဖြတ်၍ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ (သဒ္ဓတ္တ) ဝါ၊ တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကျင်နာခြင်းကို တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကို မကျသည်ကို ပြု၍ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ (အဓိပ္ပါယန္တောဂတ သဒ္ဓတ္တ) ဝါ၊ နေတော်မူ၏ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ (ပါ၊ ၅၀။ ပါသျှ၊ ၁၁၅။)

[ဝိဟရတိ-၌ သာရတ္ထနည်း သဒ္ဓတ္တ။ ။ “ဝိဟရတိ၊ အထူးထူးသော စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူ၏”ဟုလည်း သာရတ္ထအလို (သဒ္ဓတ္တ) ယောဇနာနိုင်သည်။

“ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဟရတိ ပဝတ္တေတိ”ဟု ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာ (၁၊ ၈၁) အလို ဝိသဒ္ဓါ ဝိစ္ဆေဒန အနက်ဟော။ ဟရတိ-သဒ္ဓါ ပဝတ္တန (ပဝတ္တေတိ) အနက်ဟော။

“ဝိဝိဓံ ဟိတသုခံ ဟရတိ ဥပနေတိ”ဟု ဖွင့်သော သာရတ္ထ (၁၊ ၂၀၄) အလို ဝိ-သဒ္ဓါ ဝိဝိဓအနက်ဟော။ ဟရတိ-သဒ္ဓါ ဥပနယန အနက်ဟော။

ဝိဟရတိ-၌ သဒ္ဓတ္တ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ၃-မျိုး ပေးကြသည်။ သို့သော်။ ။ ဥပနယန အနက်ကို သဒ္ဓတ္တ၊ ပဝတ္တနအနက်ကို အဓိပ္ပါယတ္ထယူ၍ ဝိဟရတိ၊ တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကျင်နာခြင်းကို တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကို မကျသည်ကိုပြု၍ ဆောင်တော်မူ၏။ ဝါ၊ အထူးထူးသော စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူ၏ (သဒ္ဓတ္တ)။ ဝါ၊ တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကျင်နာခြင်းကို တစ်ခုသောဣရိယာပုတ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကို မကျသည်ကိုပြု၍ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဝါ၊ အထူးထူးသော စီးပွားချမ်းသာကို ဖြစ်စေတော်မူ၏(အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ဝါ၊ နေတော်မူ၏ (ဝေါဟာရတ္ထ)။ ဤသို့လည်း ယောဇနာကြသည်။

သို့သော် ဤအဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကျမည် မဟုတ်။ အဋ္ဌကထာဆရာ “ပဝတ္တေတိ”ဟု ဖွင့်သည်မှာ သဒ္ဓတ္တဖွင့်သာ ဖြစ်သည်။ မှန်၏ “ဟရ ဟရဏေ။ ဟရဏံ ပဝတ္တနံ။ ဟရတိ။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ”ဟု သဒ္ဓနိတိ ဓာတုမာလာ (၁၅၂)ဝယ် ဟရ-ဓာတ်၏ ပဝတ္တန အနက်ဟော ဥဒါဟရဏံထုတ်ရာ၌ ဝိဟရတိ-ကို ထုတ်သည်။ ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟနိဿယ (၄၁၇)၌လည်း ဟရဓာတ်၏ ဖြစ်စေခြင်းအနက်၌ ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဟရတိ ပဝတ္တေတိ-ကိုပင် ဥဒါဟရဏံထုတ်သည်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ (၁၉၇၄)

နေတော်မူ၏အနက်ကို “ဝေါဟာရတ္ထ”ဟု ဆိုရာ၌လည်း ဟုတ်သယောင်ယောင် ရှိသော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ထွေဖွင့်သော ဝိဟရိသုတိ တာယ စဝ သပ္ပညတာယ ယထာ လဒ္ဓေန ဗာသုဝိဟာနေဝ ဝသိသု။ ထေရဂါထာ အဋ္ဌကထာ (၁၊ ၁၆)ကို ထောက်က ဝေါဟာရတ္ထ မဟုတ်၊ အဓိပ္ပါယ်ထွေသာ။ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်ထွေ၊ ဝေါဟာရတ္ထ-၃-မျိုး စုံအောင်ကြံ၍ယောဇနာခြင်းသာဖြစ်ရာသတည်း။

၄။ ။ အနာပတ္တိ အဓိမာနေနစသည်၌နိယမာနိယမနည်းဖြင့်အနက် (ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဓိမာနေန၊ ရနိုးသောမာန် လွန်ကဲသော မာန်ဖြင့်။ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏) အဓိမာနေန၊ ရနိုးသောမာန် လွန်ကဲသောမာန်ဖြင့်။ ဘဏန္တဿ၊ ပြောဆိုသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်။

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနုလ္လပနာဓိပ္ပါယော၊ ချီးမြှောက်ပလွှား ဝါကြွား၍ ပြောဆိုခြင်းကို အလိုမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏) အနုလ္လပနာ- ဓိပ္ပါယဿ၊ ချီးမြှောက်ပလွှား ဝါကြွား၍ ပြောဆိုခြင်းကို အလိုမရှိသော။ (တဿ -ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဥပ္ပတ္တကော၊ သည်းခြေပျက်၍ ရူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဥပ္ပတ္တကဿ၊ သည်းခြေပျက်၍ ရူးသော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝိတ္တစိတ္တော၊ ဘီလူးဖမ်း၍ ပြန်လွှင့်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဝိတ္တစိတ္တဿ၊ ဘီလူးဖမ်း၍ ပြန်လွှင့်သော စိတ်ရှိ သော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝေဒနာဋ္ဌော၊ ဆင်းရဲဝေဒနာပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဝေဒနာဋ္ဌဿ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာပြင်းစွာ နှိပ်စက် အပ်သော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစအမှု၌ ယှဉ်သည်။ ဝါ၊ အစအမှုကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏) အာဒိကမ္ပိကဿ၊ အစအမှု၌ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ အစအမှုကိုပြုသော။ (တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်) (ပါ၊ ၁၃၈၊ ပါသျှ၊ ၂၀၈။)

မှတ်ချက်။ ။ တဿ ဘိက္ခုနော-ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်းကို “ထိုရဟန်းအား လည်းကောင်း ဟု ယောဇနာ၍ ရှေးရှေးသော တဿ ဘိက္ခုနော-ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း နောင် အနာပတ္တိ-ပုဒ်ကို မယောဇနာဘိ နောက်ဆုံး တဿ ဘိက္ခုနော-ပုဒ်နောင် ကျမှ အနာပတ္တိပုဒ်ကို ယောဇနာသည့်နည်းဖြင့်လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

[နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်နှင့်နိယမာနိယမထည့်၍ အနက်။ နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်-ဟူသော မေးခွန်းနှင့်နိယမာနိယမ ထည့်၍ အနက် ဟူသော မေးခွန်းမှာအတူတူသာ။ နိယမအနိယမထည့်၍ အနက်အနိယမနိယမ ထည့်၍ အနက်၊ နိယတ်၊အနိယတ် ထည့်၍အနက်၊ အနိယတ်၊ နိယတ်ထည့်၍ အနက်-ဟူသော မေးခွန်းများလည်းတူသည်သာ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ ပါဠိအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်လျက် အနက်

(ယာသင်္ဂီတိ၊ အကြင်သင်္ဂါယနာကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဘိက္ခု သဟဿေန၊ ရဟန်းတစ်ထောင်သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တသ္မာ-ကတတ္တာ၊ ထိုသို့ ရဟန်းတစ်ထောင်သည် ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။) သဟဿိကာတိစ၊ “သဟဿိကာ”ဟူ၍ လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ ပုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ပထမသင်္ဂါယနာ ဒုတိယသင်္ဂါယနာအားဖြင့် နှစ်တန်ကုန်သော။ (သင်္ဂီတိယော၊ သင်္ဂါယနာတို့ကို။) ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။) တတိယာတိစ၊ “တတိယာ”ဟူ၍လည်း။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သတည်း။) သဟဿိကာ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်သည် ပြုအပ်သော သင်္ဂါယနာ။ တတိယာ၊ သုံးကြိမ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သင်္ဂါယနာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၄၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၁၆၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၃၆၃)။

[အာကာရ အပြင်ထုတ်နည်း ၂-မျိုး။ ။ သဟဿိကာတိစ၊ “ရဟန်း တစ်ထောင်သည် ပြုအပ်သော သင်္ဂါယနာ” ဟူ၍လည်း။ တတိယာတိစ၊ “သုံးကြိမ် တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သင်္ဂါယနာ” ဟူ၍လည်း။ ဤသို့ အာကာရဝါကျပါဠိကို အာကာရဝန္တဝါကျ၏ အပြင်သို့ထုတ်ရင်း (တသယောတည်း) တလက်စတည်း ယောဇနာသည့်နည်းဖြင့်လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

(အာကာရထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ထိုအာကာရထုတ်နည်းသည် (၁)အာကာရဝါကျပါဠိကိုအပြင်ထုတ်ရင်း တသယောတည်း၊ တလက်စတည်း အနက် ယောဇနာခြင်းမပြုဘဲ ပါဠိသက်သက်ထုတ်နည်း။ (ထုတ်ပြီးမှ အာကာရဝါကျပါဠိကို သီးသန့်ယောဇနာရသည့်နည်း။) (၂) အာကာရဝါကျပါဠိကို တသယောတည်း၊ တလက်စတည်း အနက်ယောဇနာခြင်းနှင့်တကွ ထုတ်နည်း။ ယင်းသို့ ၂-နည်း ရှိကြောင်းကို ပထမအုပ် ၁၃၁၈-ခုနှစ် ပါရာမိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

“အာကာရကို ပါဠိအားဖြင့် ထုတ်၍ ယောဇနာပါ”ဟု မေးရာ၌ (၁)နံပါတ် နည်းကိုရည်သည်။ “အာကာရကို အနက်အားဖြင့် ထုတ်၍ ယောဇနာပါ”ဟု မေးရာ၌ (၂)နံပါတ်နည်းကို ရည်သည်။ ဤ၌ သာမညမေးသောကြောင့် ကြိုက်ရာနည်းဖြင့် ယောဇနာနိုင်သည်။ ပညာသားမပါ၊ ဖြေရာမှာရောစစ်ရာမှာပါ အချိန်ကုန်လှသော ကြောင့် မေးလိုသည့်တစ်နည်းနည်းကို အတိအကျ ဖော်ထုတ်မေးသင့်သည်။’

၆။ ။ “ပတ္တစီဝရမာဒါယာတိ ပဒဿ၊ ပတ္တစီဝရမာဒါယ-ဟူသော ပုဒ်၏”ဟု အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ထည့်၍ ယောဇနာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၄၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၄၈၃။)

၇။ ။ အတ္ထော-တို့၏ သမ္ပန်ထည့်လျက် အနက် [“ကိဉ္ဇိဒုက္ခဿ ဇာနာသိတိပဒဿ၊ ကိဉ္ဇိ ဒုက္ခဿ ဇာနာသိ-ဟူသော ပုဒ်၏”ဟု အတ္ထော ၂-ပုဒ်တို့၏ သမ္ပန်များ အသီးသီးထည့်၍ ယောဇနာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၁၂၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၁၂) ၁၃၁၆-ခုနှစ်ကလည်း ပထမနည်း မေးခဲ့ပြီ။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၈။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန်နည်းအားဖြင့် အနက်

ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့၌။ န လိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျ။ ဝါ၊ မတည်။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ မလိမ်းကျ သနည်းဟူမူကား။ ဝါ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ မတည်သနည်းဟူမူကား။) ဝါရိ၊ ရေပေါက်သည်။ ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ (န လိမ္မတိ) ဣဝ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မတည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သာသပေါ၊ မှန်ညှင်းစေသည်။ အာရဂ္ဂေ၊ အပ်ဖျား၌။ (န လိမ္မတိ) ဣဝ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့ လည်းကောင်းတည်း။ ဝါ၊ မတည် သကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌ မလိမ်းကျ၊ မတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ “မကောင်းမှုတို့ကို ပယ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်”ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၃၇၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၁၅၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၂၃၂)

[ဥပမာန၊ ဥပမေယျဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ဥပမာနအပြင်ထုတ်၍အနက်ယောဇနာနည်းကား အတူတူသာ။ ဤဥပမာန ဥပမေယျဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်းကို “ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း” ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ မှန်၏။-ဥပမာန ဥပမေယျဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ဥပမာနအပြင်ထုတ်၍အနက်ယောဇနာနည်း (ဥပမာန ဗဟိကရဏနည်း)ကား အတူတူသာ။ ထိုအတူ ဥပမေယျ ဥပမာန ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ဥပမာနအတွင်းသွင်း၍အနက်ယောဇနာနည်း (ဥပမာ နန္ဒောကရဏနည်း)လည်း အတူတူပင်။ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းကို ၁၃၁၈-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ္ဍ အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၉။ ။ ပါဠိအားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်ပြီး အနက်

၈။ အနုသန္ဓေမှတစ်ပါး ဝစနတ္ထကို ဆိုဦးဆုံး။ သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင် ကို။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်၏။ ကုဋေသု၊ အထွဋ်တို့၌။ ဝသိသု၊ နေကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်အား။ ဂိဇ္ဈသဒိသာနိ၊ လင်းတတို့နှင့် တူကုန်သော။ ကုဋေနိ၊ အထွဋ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တသ္မာ ဂိဇ္ဈကုဋတ္တာ၊ ထိုသို့ လင်းတတို့နေကြကုန်ရာဖြစ်ကုန်သော အထွဋ်တို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့လင်းတတို့နှင့် တူကုန်သောအထွဋ်တို့ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။) ဂိဇ္ဈကုဋောတိ၊ “ဂိဇ္ဈကုဋော”ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သတည်း။) ဂိဇ္ဈကုဋော၊ လင်းတတို့ နေကြကုန်ရာဖြစ်ကုန်သော အထွဋ်တို့ရှိသောတောင်။ ဝါ၊ လင်းတတို့နှင့်တူကုန်သော အထွဋ်တို့ရှိသောတောင်။ [“ဂိဇ္ဈကုဋောတိ၊ လင်းတတို့။ပ။ တောင်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤသို့ အာကာရကို အနက် အားဖြင့်ထုတ်၍လည်းယောဇနာနိုင်သည်။ တသ္မာ-ကိုသဒ္ဒါ မစွတ်အနက် ချည်းလည်း စွဲနိုင်သည်။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၈၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၄၂၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၂၈၄။)

၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်

မှစ် နာမ၊ ခံတွင်းမည်သည်ကို၊ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယစ၊ စားခြင်းအကျိုးရှာလည်းကောင်း။ ကထနတ္ထာယစ၊ စကားပြောခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ (ကမ္မေန၊ ကံသည်) ကတံ ပြုအပ်ပြီ။ ပန၊ သင်္ကန်းရှင်ရဟန်းက "အဘယ်သူခိုးသနည်း" ဟုမေးအပ်သည်ရှိသော် သင်္ကန်းကို သိမ်းထားသောရဟန်းက "ငါခိုးသည်" ဟုပြန်ပြောရာပါသော်လည်း။ ဝေယျစိတ္တံ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်ကို။ ကြည့်၍။ အဝဟာရော၊ ခိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကေန ကာရဏေန၊ 'အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေယျစိတ္တံ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောစိတ်ကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ အဝဟာရော၊ ခိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဤသို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်သနည်း။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာပတ္တိ နိရုတ္တိပထေတိ၊ "အနာပတ္တိ နိရုတ္တိပထေ" ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ။ (ဝေယျစိတ္တံ၊ ခိုးတတ်သော သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသောစိတ်ကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ အဝဟာရော၊ ခိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်သတည်း) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နိရုတ္တိပထေ၊ "ခိုးသည်" ဟူ၍ ဆိုကာမျှ၌။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ [၄၊ ၁၊ ၃၂၉၊ ၄၃၂၊ ၂၊ ၅၅၂၊ ၄၃၂၊ ၅၁၅။]

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိဉာဏာယာတိ စဝံ အဘိညာပါဒကေ ဇာတေ ဧတသ္မိံ စိတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိမိ ယံ ဉာဏံ၊ တဒတ္ထာယ။
 - (ခ) တတ္ထ ပုဗ္ဗေနိဝါသောတိ ပုဗ္ဗေ အတိတဇာတိသု နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ။
 - (ဂ) နိဝုတ္တာတိ အဇ္ဈာဝုတ္တာ အနဘူတာ အတ္တနော သန္တာနေ ဥပ္ပဗ္ဗိတာ နိရုဒ္ဓါ။
 - (ဃ) နိဝုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဝုတ္တာ။
 - (င) ဂေါစရနိဝါသေန နိဝုတ္တာ။
 - (စ) အတ္တနော ဝိညာဏေန ဝိညာတာ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပရဝိညာဏဝိညာတာပိ ဝါ ဆိန္နဝဋ္ဋု-မကာနဿရဏာဒိသု။
- ၁။ ။ (စ) အမှတ်ပြုဝါကျကို မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။
- ၂။ ။ (ဃ) အမှတ်ပြုဝါကျကို သဘောပုစ္ဆာနည်းဖြင့် တက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ရန်မလို။)
- ၃။ ။ (ခ)(ဃ) အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ အမည်ပေး၍ (က) အမှတ်ပါ အဘိညာပါဒကေ ဇာတေ ဧတသ္မိံ စိတ္တေ-တို့ကို စာစပ်ပြပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၄။ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ-ပုဒ်ကို အပေါင်းဝစနတ္ထပြု၍ ဉာဏ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

၅။ (ခ)အမှတ်ပါ ဇာတိ, နိဝုတ္တ, (ဂ)အမှတ်ပါ နိရုဒ္ဓ, (စ)အမှတ်ပါ ပရိစ္ဆိန္ဒ, ဝဋ္ဋမ-တို့ကို ဓာတု, ပစ္စယ ခွဲပြပါ။

၆။ (ခ)အမှတ်ပြပါကျ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ “ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော, ဂဏနာနုပုဗ္ဗတ္တာ စတုတ္ထ”ဟု ပါဠိ နှစ်မျိုး ရှိခဲ့သော် သင့်ရာပါဠိကို အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၈။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိမိ-၌ ဖြစ်သင့်သောနည်း, နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ-၌ ရသင့်သော ဥပစာကို တင်ပြပါ။

၉။ အောက်ပါ မြန်မာဘာသာကို စုတ္တိယဗန္ဓ စီကုံးပါ။

“စိတ်ကို ရှေးရှုသူတစ်ဆယ့်ကျော်ဖြစ်သော်သာ အောက်မွေနိုင်၏”ဟု ပြ၏။ မှန်၏-ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့အား ပရိကံပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိ ထိုကြောင့် ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည် စိတ်ကို ရှေးရှုသူတစ်ဆယ့်ကျော်သာ အောက် မွေနိုင်ကုန်၏။

၁၀။ နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ-၏အရကို ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ဆောင် ခဲ့ပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂)အဖြေ

၁။ [၄၊ ၁၊ ၁၂၈။ ၄၄၊ ၁၊ ၄၄၉။ ၄၄၊ ၁၊ ၄၄၉။ ၄၄၊ ၁၊ ၄၄၉။]
နိဝုတ္တဓမ္မာဝါ-နောင်ပိုက်၍ ထို့နောက် “နိဝုတ္တာတိ ဂေါစရနိဝါသေန နိဝုတ္တာ”ဟု လူတိ-နှင့် ရှိသော ပါဠိမှာ “နိဝုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဝုတ္တာတိ သမ္ပန္နော။ နိဝုတ္တာတိ နိဝုတ္တာနာမ ဂေါစရနိဝါသေန အာရမ္မဏဘာဝသင်္ခါတေန နိဝါသေန နိဝုတ္တာ (နိဝုတ္တဓမ္မာ ဝါ- နောင် နိဝုတ္တ တစ်ပုဒ်ထည့် သမ္ပန်ရမည်။ ရှိသောနိဝုတ္တ-ပုဒ်ကို နောက်နှင့်ရော၍ ဥဋ္ဌိဂ်ပုဒ်) ဟု ဖွင့်သော ပါရာဇိကဏ္ဍယောဇနာ (၉၀) အလိုဖြစ်သည်။ ထိုပါဠိမှာ “စဝ သသန္တတိပရိယာပန္နဓမ္မဝသေန နိဝါသ-သဒ္ဓဿ အတ္ထံ ဝတွာ လ္လာဒါနိ အဝိသေသေန ဝတ္ထံ “နိဝုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဝုတ္တာ” တိ ဝတွာ တံဝိဝရိတုံ “ဂေါစရနိဝါသေနာ” တိ အာဒိ ဝတ္ထံ။ သာရတ္ထ။ (၁၊ ၃၈၈။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဠိကာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၂၊ ၄၄။) ဣဒါနိ သပရသန္တာန သာဓနဝသေန နိဝါသ-သဒ္ဓဿ အတ္ထံ ဒဿေတုံ “နိဝတ္ထာဓမ္မာ ဝါ နိဝတ္ထာ” တိ ဝတ္တာ တံ ဝိဝရိတုံ ဂေါစရနိဝါသနာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၇၉။) ဤဋီကာတို့နှင့်မညီ။

၁၃၂၂-ခုနှစ်က မေးခဲ့သည်ဝါကျ ဖြစ်၏။ ၁၃၂၂-ခုနှစ်မေးခွန်း၌ ဝါကျပိုင်းသည်မှာ ယောဓနာအလိုကျ ဖြစ်သည်။ ဤနှစ်မေးခွန်း၌ ပိုင်းသည်မှာ ဋီကာများအလိုကျ ဖြစ်သည်။]

၂။ (ဃ) အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်၍ ချုပ်ကုန်ပြီးသောဓန္ဓာတို့သည် နိဝုတ္ထမည်ကုန်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)။ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်၍ ချုပ်ကုန်ပြီးသော ဓန္ဓာတို့သည်သာ နိဝုတ္ထမည်သင့်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော [အပေါင်းမြင်၍ အစိတ်ကို အဘော်ထားသည်] (အာဘောဂ)။ အဘယ်တရားတို့သည် နိဝုတ္ထမည်ကုန်သနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[အဓိပ္ပာယ်ကား-မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်၍ ချုပ်ကုန်ပြီးသော ဓန္ဓာတို့သည် သာ နိဝုတ္ထမည်ကုန်သည်မဟုတ်၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ဖြစ်၊ သူတစ်ပါးသန္တာန်၌ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါသန္တာန်၏ အပြင်မဟိဒ္ဓ၌ဖြစ်ဖြစ် အာရုံဖြစ်သော တရားအားလုံး နိဝုတ္ထ မည်ကုန်၏-ဟူလို။ ။ ၂-နည်းဖွင့်ရာ၌ ထူးခြားချက်ကို ပထမအုပ် ၁၃၂၂-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် အဖြေ၌။ ဤသာဘောဂပုစ္ဆာတက်ကို “ဌပနာတိက ပုစ္ဆာတက်” ဟု လည်းခေါ်သည်။]

၃။ ။ (ခ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွအမည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရ ဝါကျ [နောက်ဝါကျ၌၊ တတ္ထ-ချိလျက်၊စကားတက်မူ၊ မှတ်ယူဝိတ္ထာရ။ (ဘုရားကြီး နိယံ၊ ၃၀။)]

(ဃ) အမှတ်ပြဝါကျသည် “မိမိသန္တာန်၌ အကျုံးဝင်သော ဓမ္မ၏အစွမ်းဖြင့် နိဝါသ-သဒ္ဓါ၏အနက်မှတစ်ပါး မိမိသန္တာန် သူတစ်ပါးသန္တာန်၌ အကျုံးဝင်သော ဓမ္မ၏အစွမ်းဖြင့် နိဝါသ-သဒ္ဓါ၏အနက်” ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသော ကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျဖြစ်ပါသည်။ [နယန္တရဝါကျကို ပက္ခန္ဓာရဝါကျ ခွဲရသည်။ ၁၃၂၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

အဘိညာပါဒကေ ဇာတေ ဧတသ္မိံ စိတ္တေ-တို့ကို စာစပ် ဧတသ္မိံ စိတ္တေ-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဇာတေ-၌ လက္ခဏဝန္တပကတိကတ္တာ။ ဇာတေ-ကား လက္ခဏ။

အဘိညာပါဒကေ-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဇာတေ-၌ လက္ခဏဝန္တ ဝိကတိကတ္တာ။ ဇာတေ-ကား လက္ခဏ။

ဇာတေ-ကား “သော်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အဘိနိန္ဒာမေသိ-၌ လက္ခဏ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

အဘိနိန္ဒာမေသိ-ကား လက္ခ။ [ဇာတေတိ ပဒံ အဘိနိန္ဒာမေသိန္ဒိပဒေ လက္ခထ ကိရိယာ။ (ပါရာဇိကထံယောဇနာ။ ၉၀ ။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထနှင့် ဉာဏ်ကောက်
ဆိန္ဒ ဝဋ္ဋမံ စတေသန္တိ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ။

စတေသံ၊ ထိုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့အား။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော။ ဝဋ္ဋမံ၊ သံသရာ၌ သွားလာကြောင်းဖြစ်သော လမ်းခရီးသည်။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၈၈။ ဝိမတိ၊ ၁၊ ၇၉။) ဝါ၊ “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်”ဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဝဋ်သည်။ (သုတံမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၊ ၁၈၈။) ဝါ၊ သံသရာဝဋ်သည်။ (သုတံမဟာဝါဠိကာ၊ ၅) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သံသရာ၌ သွားလာကြောင်း ဖြစ်သော လမ်းခရီးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ ဖြတ်အပ်ပြီးသော “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်”ဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဝဋ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ ဖြတ် အပ်ပြီးသော သံသရာဝဋ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့သည်။ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ၊ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကတို့ မည်ကုန်၏။

ဆိန္ဒ ဝဋ္ဋမံ စတေသန္တိ-ကား စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝိပြုဟိ၊ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ ကား စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၊ ဆိန္ဒ-ပုဒ်၊ ဝဋ္ဋမ-ပုဒ်၊ စတ-ပုဒ်၊ က-ပစ္စည်း။ ဤဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ-ဟူသော စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၌ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမ-ဟူသော သမာသံပုဒ်၏အရကား ဖြတ်အပ်ပြီးသောသံသရာ၌ သွားလာကြောင်းဖြစ်သော လမ်းခရီးသည် (ဝါ) ဖြတ်အပ်ပြီးသော “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်”ဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဝဋ်သည် (ဝါ) ဖြတ်အပ်ပြီးသော သံသရာဝဋ်သည် မုရုအားဖြင့် ရ၏။ ထိုဖြတ် အပ်ပြီးသော သံသရာ၌ သွားလာကြောင်းဖြစ်သောလမ်းခရီး၏ (ဝါ) ထိုဖြတ်အပ်၏ပြီးသော “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်”ဟု ဆိုအပ်သောကမ္မဝဋ်၏ (ဝါ) ထိုဖြတ်အပ်ပြီးသောသံသရာဝဋ်၏ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် “ဌာနိ ဌာန၏အဖြစ်ဖြင့်အပ်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ စတေသံ-ဟူသော အညပုဒ်၏ အရနှင့် က-ပစ္စည်း၏အရ အထူးမရှိသောကြောင့် စတေသံ-ဟူသော အညပုဒ်အရ နှင့် က-ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုရု၊ ဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဖြတ်အပ်ပြီးသော သံသရာ၌ သွားလာကြောင်းဖြစ်သော လမ်းခရီးရှိသော (ဝါ) ဖြတ်အပ်ပြီးသော “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်”ဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဝဋ်ရှိသော (ဝါ) ဖြတ်အပ်ပြီးသော သံသရာဝဋ်ရှိသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့ ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ သုတံမဟာဝါဠိကာနှင့် ဌာသျသစ် ဆရာတို့အလိုသို့ လိုက်၍ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုသည်။ “ဆိန္ဒ ဝဋ္ဋမံ ယေဟိတိ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ”ဟု တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပြုလျှင်လည်း အသင့်ပင်။ [တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံက ပိုကောင်းကြောင်းကို ၁၃၂၂-ခုနှစ် ပါရာဇိကထံအဖြေ၌ စိစစ်ထားသည်] ဤသမာသံပုဒ်၌ က-ပစ္စည်းသည် ဒေဝတာ-၌ တဒ္ဓိတံ တာ-ပစ္စည်းကဲ့သို့ အနက် သီးခြားမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဒေဝတာ-ကို နည်းမှီးကောက်သည်။ [၁၃၂၂-ခုနှစ်ကလည်းမေးခဲ့ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

ဓာတိ-၌ ဓန-ဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း။

နိဂုတ္တ-၌ နိ-ပုဗ္ဗ၊ ဝသ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။

နိရုဒ္ဓ-၌ နိ-ပုဗ္ဗ၊ ရုဓ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။

ပရိစ္ဆိန္ဒ-၌ ပရိ-ပုဗ္ဗ၊ ဆိဒိ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။

ဝဠုမ-၌ ဝဇ-ဓာတ်၊ ဥမ-ပစ္စည်း။ (ဓနံ ၊ ဋီ ၊ ၁၉၀။) ကမ-ပစ္စည်း။

(ဇောဂံ ၊ ၇ ၊ ၁၃၁။)

၆။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

အတိတ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၌ ပုဗ္ဗ-သဒ္ဒါ၏ အတိတ (လွန်လေပြီးဟူသော) အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သဒ္ဒါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဓာတိသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၌ ပုဗ္ဗ-၏အရ ဘဝတို့ကိုယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [အဘိဓေယျတ္ထ -၃-စား ရှိသည်ကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။] ပုဗ္ဗ-၌ ဗဟုဝစ် သုဝိဘတ်၏ ဧကဝုစ် သို့-ဝိဘတ် ပြန်နေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဝိဘတ္တိပဒသံဝဏ္ဏနာ။

နိဂုတ္တ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် နိဝါသော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ဏ-ပစ္စည်း၏ အတိတ်, ကံအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)နိဝါသောကို “နိဝသီယိတ္တာတိ နိဝါသော”ဟု အတိတကမ္မသာဓနဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ နိ-ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွာတာနဝတ္တက၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဥပသဂ္ဂလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ခန္ဓာ(က္ခန္ဓာ)-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် နိဝါသ၏ အရ ခန္ဓာတို့ကို ယူရ မည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပုဗ္ဗေနိဂုတ္တ -ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသော -ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိတပျရိသံသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းသတ္တမိတပျရိသံ သမာသံပုဒ်၏ အာဓာရအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ပုဗ္ဗေနိဝါသောကို “ပုဗ္ဗေနိဝါသော ပုဗ္ဗေနိဝါသော”ဟု သတ္တမိတပျရိသံသမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ပုဗ္ဗ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ ဝိဘတ်မကျေသည် ၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [၁၃၂၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

ဤနေရာ၌ “ရေတွက်ခြင်းအစဉ်အားဖြင့်”ဟု ကြိုယာဝိသေသနအနက် ပေးရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

[၃-ချက်သင့်။ ။ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမန္တိ ဣမိနာ ဒေသနာက္ကမံ ဥဏ္ဏိဂေတိ။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမန္တိပိ ပါဠော၊ တတ္ထာပိ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယာတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၆၃။) ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယာတိပိ ပါဠော။ (အဋ္ဌသာလိနိယောစနာ၊ ၈၀။)တို့ကိုထောက်၍ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ-ပါဠိ ၃-ချက်သင့်။ တ-နှစ်လုံးဆင့်နှင့် “ဂဏနာနုပုဗ္ဗတ္တာ”ဟု ရှိသော ဟိတ်ပါဠိကား ဤနေရာ၌ ဟိတ်အနက် မဖြစ်သင့်သောကြောင့် မသင့်။]

၈။ ။ နည်း ဥပစာ

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိမိ-ဟူသော နည်းသည် “ယံ”ဟု ဆိုအပ်သော အက္ခရာ တစ်ပါးကို “မိ”ဟု ဆိုအပ်သော အက္ခရာတစ်ပါးအားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် အက္ခရာ ဝိပလ္လာသနည်းမည်၏။ (ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၃၇၂။ ဂဏ္ဏိသစ်၊ ၂၊ ၂၄၁။)

(တစ်နည်း) ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိမိ-ဟူသော နည်းသည် “ပုဗ္ဗေ-နိဝါသာနဿ တိယံ”ဟု ဆိုအပ်သော ဣတ္ထိလိင်ကို “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိမိ”ဟု ပုလ္လိင် နုပုလ္လိင်အားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် လိဂံဝိပလ္လာသနည်းမည်၏။

[ဣတ္ထိလိင်၌ မိ-မပြုနိုင်။ ။ သိဝိ ပုတ္တာနိ အဂုယ-ဝယ် ပုတ္တာနိ-၌ “ပုတ္တာ”ဟု ပြီးလျက် “ပုတ္တာနိ”ဟု လိင်ပြန်နေသကဲ့သို့ ဃပတော သို့မဟုတ် ဝါ-သုတ်ဖြင့် သို့-ဝိဘတ်ကို ယံ-ပြု၍ “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိယံ”ဟု ပြီးလျက် “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိ မိ”ဟု လိင်ပြန်နေသည်။ “ဟိ၊ ဘိပြုမှာ၊ သုံးလိင်သာ၊ မိမှာ-ပုံနပုံ”ဟု ဆိုသည့် အတိုင်း အနဿတိ-၌ သတိ-သည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်၍ မိ-မပြုနိုင်သည်ကို သတိပြု။]

နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-သဒ္ဒါသည် ဌာနဖြစ်သော နေအပ်ခဲပူးကုန်ပြီးသော ဓန္ဒာတို့၏ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-ဟူသော အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော အမည်၊ အနွယ်စသော တရားတို့၌ တင်စား၍ ဌာနဖြစ်သော အမည်၊ အနွယ်စသော တရားတို့ကို “နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဌာနပစာမည်၏။

[နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-၌ နည်းဥပစာ မရ။ ။ နိဝါသ-၏အရ ဓန္ဒာကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို သိစေရန် “နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ”ဟု ဖွင့်သည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်ခြင်းကြောင့် နိဝါသ-၏အရ ဓန္ဒာသာ ရသည်။ နာမ၊ ဂေါတ္တစသည်ကို မရ၊ မရသောကြောင့် နာမ၊ ဂေါတ္တစသည်ကို နာနန္တရိကနည်းဖြင့် ယူရသည်။

ဤအဖွင့်အရ ပုဗ္ဗေနိဝါသ-ဝယ် နိဝါသ-၌ နာနန္တရိကနည်းရသည်။ ၁၃၂၂-ခုနှစ် အဖြေ၌လည်း နာနန္တရိကနည်းရကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။

ယင်းသို့ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ နိဝါသ-၌သာ နာနန္တရိကနည်းရသည်။ သံဝဏ္ဏနာ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-၌ မရ။ နာနန္တရိကနည်း မရက တွဲဖက်ဌာနပစာလည်း အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါတော့မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် ဤအေးခွန်း စဉ်းစား မေး၍သာ ဖြေလိုက်ရသည်။ မကောင်း၊ မေးကို မမေးသင့်။ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-ဝယ် နိဂုတ္တ-၌တော့ ရဋ္ဌိနည်း၊ စကဒေသျူပစာ-သမုဒါယူ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပစ ရသည်။ ယင်းသို့ ရသည်ကို ၁၃၂၂-ခုနှစ် အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး။

နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-၌ ရိုးရာ ရမြဲဖြစ်သော ဧကသေသနည်းတော့ ရသည်။ ထိုနည်းသည် ဗဟုဝစ်ပုဒ် မှန်သမျှ ရသည်နည်းဖြစ်၍ ထိုနည်းကို ရည်ရွယ်မည် မဟုတ်။

အမြဲရသည့် နည်း၊ ဥပစာ။ ။ ဗဟုဝစ်ပုဒ်မှန်လျှင် ဧကသေသနည်း ရသည်။ သမာသ်ပုဒ်မှန်လျှင် တစောသစ္စနည်း၊ ဘိက္ခာစရိယနည်း ရသည်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၊ အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် နာနန္တရိကနည်း ရသည်။ အညပုဒ်ဖြင့် သမာသ်ပုဒ်၏အရပါ၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၏အရပါ ယူရသည်။ ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္တိ-ဟု၊ ရှိသည့်အရာ၊ သဘောမှာ၊ နာနန္တရိကနည်းယူမြဲ။ (ဘုရားကြီး နိယံ။ ၂၀၄။) သန္ဓာယ-ပုဒ်ပါလျှင် ဧကဒေသျှပစာ=သမုဒါယုပစာ ရသည်။ ဝသေနပုဒ်ပါလျှင် အဘေဒဘေဒပစာ ရသည်။ ဝသေန-၏အရနှင့် ယင်းထိုင်ရာ ပုဒ်၏အရ မပြားဘဲ ပြားသည်အနေဖြင့် "၏အစွမ်း"ဟု ဆိုထားသည်။ ။ ဝသေန-ဟု၊ အထူးပြုကံ၊ ချင်း၏ဆိုင်ရာ၊ ဥပစာ။ (တွင်းကြီးနိယံ။ ၂၆) အဓိဝစနံ-ပုဒ်၊ နာမံ-ပုဒ်ရှိလျှင် အထင်ရဋ္ဌိနည်း ရသည်။ အဓိဝစနံ၊ နာမံ-ရှိက၊ များလှနက်တွင်၊ လိုအင်နက်မှီ၊ ထင်ရဋ္ဌိ၊ စွဲသည်ဧကန္တ။ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ၊ ၃၄၅။)]

၉။ ။ [၆။ ၁၊ ၁၂၈။]

၁၀။ ။ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္ထိနည်း

နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-၏ အရဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား သာမညအားဖြင့် အဝိစာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ အာဟာရတည်း။ ထိုခန္ဓာငါးပါးကား ပုညာပုည ဝိပါက၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ပုည၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ယောနိသော မနသိကာရတည်း။ ထိုပုညကား ကုသလဝိပါကံဏှာရုံ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ အပုည၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အယောနိသောမနသိကာရတည်း။ ထိုအပုညကား အကုသလ ဝိပါကံအနိဋ္ဌာရုံ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ဝိပါကံ၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ပုညာပုညတည်း။ ထိုဝိပါကံကား နာမံရုပ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ထိုနာမံရုပ်ကား သဋ္ဌာယတန၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဩရုယောရုယု အာရုယာရုယုအားဖြင့် ပဒဋ္ဌာန်ကိုစိစစ်ခြင်းသည် ပဒဋ္ဌာနဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

[ပုစ္ဆာဟောင်းအဖြေကို အပိုင်လေ့လာထားသင့်။ ။ ၁၃၂၂-ခုနှစ် ကလည်း ဤဝါကျကို မေးခဲ့ပြီ။ ၁၃၂၂-ခုနှစ်က အဖြေကို အသေအချာ လေ့လာထားပါက ဤနှစ်မေးခွန်းကို ပြေနိုင်ဖို့ဝန်လေးမည်မဟုတ်၊ လွယ်လင့်တကူဖြင့် အောင် မှတ်ရနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပုစ္ဆာဟောင်းအဖြေကို အပိုင်လေ့လာထားသင့်၏။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၁၉၇၅ (၁၃၃၇)ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)မေးခွန်း

၁။ ။ သမ္မောဒနိယံ ကထံ သာရဏိယံ ဝိတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ
နိသိဒ္ဓိ-၌ သာရဏိယံ-ပုဒ်ကို (၅)နိပါတ်ပုစ္ဆာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ဥပသင်္ကမိတွာ ပယာဂပတိဋ္ဌာနေ ဂင်္ဂံ နဒိံ ဥတ္တရိတွာ ယေန
ဗာရာဏသီ တဒဝသရိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ယေန-ပုဒ်၊ တံ-ပုဒ်တို့၌ ကရိုဏ်း
အနက်ကို ယူ၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ အထ ခေါ် အာယသ္မတော သုဒိန္နဿ ပုရာဏဒုတိယိကာ “အဇ္ဇတဇ္ဇ
မံ အယျုပုတ္တော သုဒိန္နော ဘဂိနိဝါဒေန သမုဒါစရတိ” တိ တတ္ထေဝ မုစ္ဆိတာ ပပတာ
ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်အားဖြင့် အာကာရကို ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ နာနပ္ပကာရကံ နာမ ကတံပိ အကတံပိ ကတာကတံပိ။
ကတံ နာမ သီသုပဂံ ဂိဝုပဂံ ဟတ္ထုပဂံ ပါဒုပဂံ ကဋ္ဌုပဂံ။ အကတံ နာမ
ယနကတံ ဝုစ္စတိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ပါဌာနသာရိအားဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ အတ္တဗျဉ္ဇနမဓုရတာယ သုစိရမ္ဘိ ကာလံ သာရေတုံ နိရန္တရံ
ပဝတ္တေတုံ အရဟတုပတော သရိတြာဗ္ဗတာဝတော စ သာရဏိယံ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ အထဝါ တိရော ကရောန္တိ ဧတေနာတိ တိရောကရဏိယံ။
တံ ပရိက္ခိပိတွာ၊ သမန္တတော ကတွာတိ အတ္ထော-၌ အတ္ထော-ဟူသော သမ္ပန္နိ၏
သမ္ပန်ကို ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ယထာ စ ဌပိတံ တံ ဥပစိကာဟိ န ဓဇ္ဇတိ အနောဝဿကဉ္စ
ဟောတိ၊ တထာ ဌပေတွာ “ဣဒံ ဌာနံ အာဂနာ ဝသိတုကာမာနံ သဗြဟ္မစာရိနံ
ဥပကာရာယ ဘဝိဿတိ” တိ ဂမိယဝတ္တံ ပုရေတွာ-၌ လက္ခဏကြိယာ ဖြစ်သင့်ရာ၌
လက္ခဏဝန္တ၊ လက္ခဏကြိယာ ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၈။ ။ သာရဒ္ဓေ ကာယေ စိတ္တေစ၊ အဓိမတ္တံ ပဝတ္တတိ။
အသာရဒ္ဓိမ္ပိ ကာယမ္ပိ သုနံ သမ္ပဝတ္တတိ။ ဟူသောဂါထာကို အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မဿာ တိ မနဿေ ဥတ္တိတ္ထဓမ္မဿ၊ မနဿေ
အတိက္ကမိတွာ ဗြဟ္မတ္တံ ဝါ နိဗ္ဗာနံ ဝါ ပါပနကဓမ္မဿာတိ အတ္ထော-ကို အနက်
ယောဇနာပါ။

နည်းပြဗောဓရိယကျမ်း

၁၀။ ။ အာဝါသိကာ ဟောန္တိတိ စတ္ထ အာဝါသော စတေသံ အတ္ထိတိ အာဝါသိကာ။ အာဝါသောတိ ဝိဟာရော ဝုစ္ဆတိ၊ သော ယေသံ အာယတ္တော နဝကမ္မကရဏ ပုရာဏ ပဋိသင်္ခရဏာဒိဘာရဟာရတယ၊ တေ အာဝါသိကာ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇)ခုနှစ် ဗောဓရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)အဖြေ

၁။ ။ သာရဏီယံ၌ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်

သာရဏီယံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော အခါပတ်လုံး အဆက်မပြတ် ဖြစ်စေ အပ်သော (သျှသစ်၊ ၂၊ ၁၈၃။ ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၂၊ ၉၀။) ဝါ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော အခါပတ်လုံး အဆက်မပြတ် ဖြစ်စေခြင်းငှာ ထိုက်သော (သျှ၊ ၁၊ ၃၅၆။ ဂဏ္ဍိ၊ ၂၊ ၁၅။) ဝါ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော အခါပတ်လုံး အဆက်မပြတ် အောက်မေ့ အပ်သော။ (ပါ၊ ၁။ ပါသျှ၊ ၁၁။)

[ဆရာတို့ အယူအဆ မတူကြ။ ။ သာရေတုံ အရဟန္တပတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သာရဏီယံ-ပုဒ်၏ “ဟေတုကမ္မသာဓကတိတ်ပုဒ်၏ အဖြစ်ကို ဖွင့်သည်”ဟု နိဿယသစ်၊ ဂဏ္ဍိသစ်ဆရာတို့က ယူဆကြသည်။ “အရဟတိ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၏ အဖြစ်ကို ဖွင့်သည်”ဟု နိဿယ၊ ဂဏ္ဍိဆရာတို့က ယူဆကြသည်။]

၂။ ။ (သျှ ရှေ့နည်းအတိုင်းယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၁၂။ ပါသျှ၊ ၅၀။)

၃။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်

အထ ခေါ၊ ထိုသို့ နမ-ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသော အခါ၌။ အာယသ္မတော သုဒိန္နဿ၊ အရှင်သုဒိန္န၏။ ပုရာဏာဒုတိယိကာ၊ မယား ဟောင်းသည်။ (စိန္တေသိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောပြီး ကိ၊ အဘယ်သို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောပြီးသနည်း။) အစ္စတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်သား ဖြစ်သော။ သုဒိန္နော၊ သုဒိန္နသည်။ ဘဂိနိဝါဒေန၊ တစ်ဝမ်း တူတကွ မွေးဖွားကြသည့် နမဟူသော ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ သမုဒါစရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြော ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောပြီးသတည်း။) (ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတော၍။) တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေမိန်းမောလျက်။ ပပတာ၊ လဲပြီ။ ။ (ပါ၊ ၂၀။ ပါသျှ၊ ၆၈။)

မှတ်ချက်။ ။ “အနတ္တိကော ဒါနိ မယာ အယံ၊ ယော မံ ပဇာပတိ သမာနံ အတ္တနာ သဒ္ဓိံ စကမာတုကုစ္ဆိယာ သယိတဒါရိကံ ဝိယ မညတိ”တိ သမုပ္ပန္နဗလဝသောကော ဟုတွာ တသ္မိယေဝ ပဒေသေ မုစ္ဆိတာ ပပတာ-ဟူသော တတ္ထေဝ မုစ္ဆိတာ ပပတာ-ပါဠိတော်၏အဖွင့် အဋ္ဌကထာ (၁၊ ၁၇၇)နှင့် အယံ

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

လောကော နာမ အတ္တာနံဝ စိန္တေတိ၊ တသ္မာ သာပိ “ဣဒါနိ အဟံ အနာထာ
ဇာတာ”တိ အတ္တာနံဝ စိန္တေတိ၊ တသ္မာ သာပိ။ ပ ။ ဇာတိ သမုပ္ပန္နဗလဝသောကာ
ဟုတွာဟူသော သမုပ္ပန္နဗလဝသောကာ ဟုတွာ-အဋ္ဌကထာ၏အဖွင့် သာရတ္ထ
(၂၊ ၁၀။)ကို ထောက်၍ စိန္တေသိ၊ ဣတိ စိန္တေတွာ-တို့ကို ထည့်ယောဇနာသည်။

[ဤအထိတွေးသည်။ ။ “မယားဖြစ်ပါလျက် နမရင်းကဲ့သို့ အောက်ဖေ
၏ ဤအရှင်သုဒိန်သည် ငါ့အပေါ်၌ အလိုမရှိတော့၊ ငါ့ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဖြစ်ပေ။”ဟု
ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောမိသောကြောင့် အပြင်းအထန်သောကဖြစ်၍ လဲကျသည်
ဟုလို။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ဖွင့်ပုံကို ကြည့်၍ “ဤအထိတွေးသည်၊ ဤအထိ
အဓိပ္ပာယ်ဆိုလိုသည်”ဟု သိရာ၏။

အဋ္ဌကထာပါ ဣတိ-ကို “ဣတိတိ မနသိကာရေန”ဟု ဖွင့်သော ယောဇနာ
(၁၁၁)အလို “မနသိကာရောတိ၊ ဣတိမနသိကရိတွာ”ဟု ထည့်ယောဇနာ ရာ၏။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၃၄၈။ ပါသျ၊ ၃၈၂။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၀၀။ ဋ္ဌသျ၊ ၁၊ ၃၅၆။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၁၈၃။]

၆။ ။ အတ္တော-၏ သမ္ပန်ထည့်လျက် အနက်
[“ပရိက္ခိပိတွာတိ ပဒဿ၊ ပရိက္ခိပိတွာ-ဟူသောပုဒ်၏”ဟု အတ္တော-၏
သမ္ပန်ထည့်၍ ယောဇနာ။ ။ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၆။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၁၃၁။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၃၊ ၃၃။]

၇။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၉။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၃၄၇။
ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၂၉၀။]

၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၇။ ဋ္ဌသျ၊ ၃၊ ၁၇၅။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၄၊ ၄၈။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၇၃။ ဋ္ဌသျ၊ ၃၊ ၃၄၉။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၄၊ ၂၁၉။ ၁၃၁၇-
ခုနှစ်က လည်းမေးခဲ့ပြီ။]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၉၈။ ဋ္ဌသျ၊ ၄၊ ၂၆၈။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၄၊ ၅၇၁။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၅၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂)မေးခွန်း

- (က) အသဒ္ဓမ္မန္တိ အသတံ နိစဇနာနံ ဓမ္မံ။
- (ခ) တေဟိ သေဝိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။
- (ဂ) ဂါမဓမ္မန္တိ ဂါမာနံ ဓမ္မံ၊ ဂါမဝါသိကမနုဿာနံ ဓမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဃ) ဝသလဓမ္မန္တိ ပါပဓမ္မေ ဝသန္တိ ပဋိရန္တိ ဝသလာ၊ တေသံ ဝသလာနံ ဟိနပုရိသာနံ ဓမ္မံ။
- (င) ဝသလံ ဝါ ကိလေသပဂ္ဂုရဏကံ ဓမ္မံ။

၁။ «(က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာတို့ကိုရှု၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို အနက်ယော့ နာပါ။

၂။ «(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို အနုသန္ဓေတက် တက်ပါ။ (အဓိပ္ပါယ်မလို)

၃။ «(ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက်ထောက်ဆ ဝါကျခွဲလျက် (ဃ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော ဝသလာနံ-ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ «(က)အမှတ်ပြဝါကျ အဖွင့်အားလျော်စွာ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု ဉာသံကောက်ပါ။

၅။ «(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ဝသလ၌ ဓာတု၊ ဓာတွတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ပစ္စယတ္ထ တို့ကိုဖြေလျက်(က) အမှတ်ပြဝါကျပါဓမ္မာ-ပုဒ်၏ အတ္ထကလည်း ဖြေပါ။

၆။ «(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို အကြောင်းပြ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးလျက် (င)အမှတ်ပြဝါကျကို အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်ပြပါ။

၇။ «(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အသတံ၊ အသန္တံ-နှစ်မျိုးတို့တွင် သင့်ရာကို အကြောင်း အထောက်ထားပြ၍ ဖြေပါ။

၈။ «(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ ဖြစ်သင့်သော နယူပစာရကို ဖြေပါ။

၉။ «အောက်ပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုဏ္ဏိယပါဠိ စီကုံးပါ။
ထိုမကောင်းမှုကံ၏ ထိုအကျိုးကို ပြခြင်းငှါ သားကို သနားကုန်သော အဓိ အဘတို့သည် ပြမိသော အပြစ်ရှိသော သားကိုကဲ့သို့ သနားခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ဖြင့် သူဒိန်ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ဝရံ တေ မောဃပုရိသ ဤသို့အစရှိသော စကားကို မိန့်တော်မူ၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၁၀။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၏အရကို ရှု၍ ခန္ဓောတရဏဟာရ နေတ္တိနည်းဖြေပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။သံဝဏ္ဏနာကို ရှု၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ် အနက် အသဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်သို့ ။ ဝါ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် ကျင့်အပ်သော အကျင့်သို့။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၆၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၆၄။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၇၅။]

၂။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ အနုသန္ဓေတက် ဤသို့ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် အသဒ္ဓမ္မံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ် ၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဂါမဓမ္မံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြ ဝါကျကို မိန့်။

၃။ ။ရှေ့နောက်ထောက်ဆ၍ ဝါကျအမည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က ပက္ခန္ဓရဝါကျ၊ နောက်ဝါ ကျကို ထောက်က ပက္ခန္ဓဝါကျ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က ပက္ခန္ဓရဝါကျ၊ နောက် ဝါကျကို ထောက်က ပက္ခန္ဓဝါကျ။
ဝသလာနံ-စာစပ်
ဝသလာနံ-ကား "ကုန်သော"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် တေသံ ဟိနပုရိ သာနံ-၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ တေသံ ဟိနပုရိသာနံ-ကား တုလျာဓိကရဏ ဝိသေသျှ။

၄။ ။ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက် အသတံ ဓမ္မော အသဒ္ဓမ္မော။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏။ ဓမ္မော၊ အကျင့်တည်း။ အသဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်။
အသတံ ဓမ္မော-ကား ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်ဝိဂ္ဂဟံ၊ အသဒ္ဓမ္မော-ကား ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်ပုဒ်၊ အသန္တပုဒ်၊ ဓမ္မပုဒ်။ ဤအသဒ္ဓမ္မော-ဟူသော ဆဋ္ဌိတပျူရိသ် သမာသ်ပုဒ်၌ အသန္တ ဓမ္မ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏ အရကား သူတော်မဟုတ် သူယုတ် တို့သည် မုရုအားဖြင့် ရ၏။ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်နှင့် သာမိ သံအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ အသဒ္ဓမ္မော- ဟူသော သမာသ် ပုဒ်လုံး၏အရကား ထိုမုရုဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏အကျင့် ရ၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[“အသန္တဓမ္မော” ဟု ဖြစ်သင့်။ ။ “န သန္တာ အသန္တာ၊ အသတံ ဓမ္မော အသန္တဓမ္မော” ဟုဖြစ်သင့်သော်လည်း သန္တ-သဒ္ဒါ သော ဘော ဓော စန္ဒေ-သုတ်၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် သန္တကို သ-ပြု၊ ဒွေဘော်လာ၍ “အသဒ္ဒဓမ္မော” ဟု ဖြစ်နေသည်။ ၁၃၁၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

ဝသလာနံ-၌ ဝသ-ဓာတ်၊ ပဋ္ဌရဏတ္ထ၊ အလ-ပစ္စည်း၊ ဟေတုကတ္တု-သာဓနတ္ထ။

[ဂဏ္ဍိသစ်၌ စေ-ကျနေဟန်ရှိ။ ။ သျ၊ သျသစ်တို့က “ယိုစေတတ်” ဟု ဟေတုကတ္တုသာဓနအနက်ပေးသော်လည်း ဂဏ္ဍိသစ် (၂၊ ၄၄၄) ကား “ယိုတတ်” ဟု သုဒ္ဒကတ္တုသာဓနအနက်ပေးထားသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရာ၌ စေ ကျများ နေရောသလော” ဟု စဉ်းစားစရာပင်။ “ယိုစေတတ်-ဟူသော အနက်မှာ သဒ္ဒတ္ထ မဟုတ်၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထသာ၊ ယရ-သေစနေ-ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ သွင်းလောင်းတတ်-ဟူသော အနက်သာ သဒ္ဒတ္ထ” ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ ဤအလို အလ-ပစ္စည်း သုဒ္ဒကတ္တုသာဓနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်။]

ဓမ္မ-ပုဒ်၏အတ္ထ

(က) အမှတ်ပါ ဓမ္မ-ပုဒ်၏ အတ္ထကား အာဓာရတ္ထ။

၆။ ။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏနာ

(ခ) အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “အသဒ္ဒဓမ္မ” ဟူသည် “သုတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် မှီဝဲအပ်သော အကျင့်ကိုပင်ဆိုသည်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် (ခ) အမှတ်ပြဝါကျသည် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ “အသန္တေဟိ သေဝိတဗ္ဗံ ဓမ္မံ အသဒ္ဒဓမ္မံ” ဟူ၍လည်း ပြုလိုရကား “တေဟိ-စသည်ကို မိန့်” ဟု ဂဏ္ဍိ (၃၇၇)၌ ဆိုသည်။ ဤအလို မဇ္ဈေ လောပိတတိယာတပျုရိသံပြုရမည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့်သောကြောင့် အဘိဓာနတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ၊ (တစ်နည်း) သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာတည်း။

[ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာသာ။ ။ ဝိဂြိုဟ်တစ်နည်း တစ်ဖုံ တစ်မျိုးကို ပြုလိုရာ၌ ဝသလံဝါ-စသည်ကဲ့သို့ နယန္တရဓောတက ဝါ၊ အထဝါ၊ အပိစ-စသည် တို့ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ပစ္စနိကဓမ္မေ ဈာပေတိတိ ဈာနံ၊ ဣမိနာ ယောဂိနော ဈာယန္တိတိပိ ဈာနံ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၁၆) စသည်ကဲ့သို့ သမုစ္စယဓောတက ပိ၊ စ-စသည်တို့ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ကျမ်းဆရာ ရေးရိုးရေးလေ့ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဋ္ဌတ္ထကို ဖော်ပြသောနေရာမျိုး၌ ကျမ်းဆရာ အတ္ထောထားလေ့ရှိ၍ အတ္ထော-ပါသောဝါကျသည် ဝိတ္ထာရဝါကျသာ ဖြစ်သင့်သည်။ နယန္တရပက္ခန္တရ မဖြစ်သင့် သောကြောင့်လည်းကောင်း ဂဏ္ဍိ အာဘော် မကောင်း။ ထို့ပြင်-

အဓိပ္ပာယော၊ အတ္ထော-ရှိက၊ ဂုဋ္ဌတ်ဖော်ပြ၊ စကားကျ။

(ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၃၄၁။)

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

ယင်းနိယံ၏အဖြေ၌ “အဓိပ္ပါယော”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “အတ္ထော”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဒ်ဝါကျအဆုံးတွင် ထားရှိသောအရာတို့၌ စကားကျစကားရောက်အတ္ထာပန္နနည်းအားဖြင့် မြုပ်နက် လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်သော ဂုဋ္ဌတ္တကို ဖော်ပြသော စကားတည်း”ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖော်၍ အတ္ထော-၏ ဥဒါဟရဏ်ကို ဤတေဟိ သေဝိ-တဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ကိုပင် ထုတ်ထားသည်ကိုလည်းထောက်။ “အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာသာ”ဟု သန္တိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်ရာသတည်း။]

(c)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ အဘောဂ

ဝါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် အရကောက်ရမည် တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

ကိလေသပဏ္ဍရဏကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝသလဓမ္မ-၌ ဝသလ၏အရ ကိလေသာတို့ကို ယိုစေတတ်သော အကျင့်ကို ယုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

ဝသလံ ဓမ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝသလဓမ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏ-တဗ္ဗပုဒ်၏ ကမ္မဓာရယ် သမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းကမ္မဓာရယ် သမာသံပုဒ်၏ တုလျှ အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

(တစ်နည်း) ဝသလံ ဓမ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝသလဓမ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဝသလော စ သော ဓမ္မော စာတိ ဝသလဓမ္မော”ဟု [ဝိဂြိုဟ်ပုဒ် ချရာ ၂-မျိုးတို့တွင် ပဒါဝတ္ထိကန္တအားဖြင့် “ဝသလဓမ္မော”ဟု ချသည်။ “တံဝသလ-ဓမ္မံ”ဟုဝိဘတ္တန္တံ။ ကမ္မဓာရယ်သမာသံဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ [သံဝဏ္ဏနာဒကနည်းအားဖြင့် တစ်နည်း ဖော်သည်။ နေရာတိုင်း၌ နည်းတူသိ။]

[ဝိဘတ်တုဖွင့်က ကမ္မဓာရယ်ကြံ။ ။ ဝိဘတ်တုဖွင့်က ကမ္မဓာရယ် သမာသံ ကြံရသည်။ ဝိဘတ်တုဖွင့်က တပျူရိသ်သမာသံ ကြံရသည်။ ဤ၌ ဝသလံ-နှင့် ဓမ္မ-ကို ဝိဘတ်တုဖွင့်သောကြောင့် ကမ္မဓာရယ်ပြုသည်။

ကျက်။ ။ဝိဘတ်တုချင်း၊ ဖွင့်တုံလျှင်း၊ မှတ်သွင်း ကမ္မဓာရယာ။

ဝိဘတ်မတု၊ ဖွင့်တုံမု၊ မှတ်ယူ တပျူရိသ်သာ။(နိယံသစ်)]

၇။ ။ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

အသန္တ-ပုဒ်၊ နံ-ဝိဘတ်၊ န္တ-သဒ္ဒါကို သေသေသု န္တဝ-သုတ်ဖြင့် န္တပစ္စည်းကို ကဲ့သို့၎င်း၊ နံမှိ တံ ဝါ-သုတ်ဖြင့် နံ-ဝိဘတ်ကြောင့် န္တ-ပစ္စည်းကို ဝိဘတ်နှင့်တကွ တံ-ပြု၍ “အသတံ”ဟု ပြီးသည်။ သို့သော် နံမှိ တံ ဝါ-သုတ်၌ ဝိကပ်အနက်ရှိသော ဝါ-သဒ္ဒါ ပါရှိသည်အလျောက် နံမှိ တံ ဝါ-သုတ်၏ အစီအရင်သည် အနိစ္စဝိစိဖြစ်၍ ဂုဏဝတံ၊ ဂုဏဝန္တာနံ-ကဲ့သို့ “အသတံ၊ အသန္တံ”ဟု ရုပ် ၂-မျိုး နေနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသတံ-နှင့် အသန္တံ-သည် အနက်တူဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အသတံ၊ အသန္တံ-၂-ပါဠိလုံး သင့်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အထောက်အထားမှာ-နိမိ တံ ဝါ။ ။ သဗ္ဗဿေဝ ဣ-ပစ္စယဿ သဝိဘတ္တိဿ တံ-အာဒေသော ဟောတိ ဝါ နိမိ ဝိဘတ္တိမိ၊ ဝုဏဝတံဝုဏဝန္တာနံ။ (ကစ္စည်း။ ၁၂၈။) ဖြစ်ပါသည်။

[အကြောင်းနှင့် အထောက်အထားမတူ။ ။ ဤမေးခွန်း လုံးထွေးသည်။ အကြောင်း-ဟူသော စကားနောက် ကော်မာ မပါ။ အကြောင်း-ဟူသော စကားနှင့် အထောက်အထား-ဟူသော စကားကို “အတူ”ဟု ယူဆမေးထားသည်။ အမှန်အားဖြင့် အကြောင်း-ဆိုသည်မှာ ယုတ္တိဋ္ဌိ အထောက်အထား-ဆိုသည်မှာ အာဂမဒဋ္ဌိ (သာဓက) ဖြစ်၍ အကြောင်းနှင့် အထောက်အထားသည် မတူကြ။ ယုတ္တိသည်လည်း “သဒ္ဓယုတ္တိ၊ အတ္တယုတ္တိ” ဟု ၂-မျိုးရှိပြန်သည်။ ရှေ့အကြောင်းမှာ သဒ္ဓယုတ္တိ ဖြစ်သည်။ ယင်းသဒ္ဓယုတ္တိ၌ ဆိုလိုရင်းမှာ “နိမိ တံ ဝါ-သုတ်၏ အစီအရင်သည် အနိစ္စဝိမိဖြစ်၍ ‘အသတံ၊ အသန္တံ’ ဟု ရုပ် ၂-မျိုး နေနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း” ဟုသာ ဖြစ်သည်။ နောက်အကြောင်းမှာ အတ္တယုတ္တိဖြစ်သည်။

ပုစ္ဆကအနေဖြင့် ဤမျှအာဘော်ထားမည် မဟုတ်ပေ။ “အကြောင်းနှင့် အထောက်အထား မတူတူ”ဟု ယူဆပြီး ပေါ့ပေါ့မေးခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။ သို့သော် အကြောင်းအထောက်အထား-ဟူသော စကားအရ အကြောင်း ၂-မျိုးလုံးမဟုတ် တောင် တစ်မျိုးမျိုးနှင့်အထောက်အထားပါပြုမှ ပြည့်စုံသည်။ “သဒ္ဓယုတ္တိပြု၍”ဟု ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် “အတ္တယုတ္တိပြု၍”ဟု ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် “အထောက်အထားပြု၍” ဟုဖြစ်စေ တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မေးသင့်သည်။ ထွေးလုံးရစ်ပတ် မမေးသင့်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ ဂါမ-ဟူသော နည်းသည် ရွာနှင့် ရွာနေလူကို အပြားမဲ့ ဆိုအပ်သောကြောင့် အဘောဒနည်း မည်၏။

ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ ဂါမ-သဒ္ဓါသည် ရွာနှင့် ရွာနေလူပြားသော်လည်း မပြား သကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် အဘောဒုပစာ မည်၏။

(တစ်နည်း) ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ ဂါမ-ဟူသော နည်းသည် ရွာတည်းဟူသော မကင်းရာကို ဆိုသဖြင့် ရွာနေလူတည်းဟူသော မကင်းတတ်သည်ကို ရသောကြောင့် နာနန္တရိကနည်း မည်၏။

ဂါမာနံ ဓမ္မံ-၌ ဂါမ-သဒ္ဓါသည် ဌာနဖြစ်သော ရွာဒြပ်၏ ဂါမ-ဟူသောအမည်ကို ဌာနဖြစ်သော ရွာနေလူဒြပ်၌တင်စား၍ ဌာနဖြစ်သော ရွာနေလူဒြပ်ကို “ဂါမ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဌာနပစာမည်၏။

[၂-မျိုးလုံးအသင့်။ ။ သာရတ္ထ (၂၊ ၃၂) က “အဘောဒုပစာ”ဟု ဆိုသည်။ နိဿယသစ် (၃၊ ၇၅) ဂဏ္ဍိသစ် (၂၊ ၄၄၄)တို့က “ဌာနပစာ”ဟု ဆိုကြ သည်။ ဂဏ္ဍိ (၃၇၇)ကား ၂-မျိုးလုံးပင် ဆိုသည်။ ၂-မျိုးလုံး အသင့်ပင်။ သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ဘောဒုပစာ၊ အဘောဒုပစာ အထူးကို ပထမအုပ် ၁၃၁၉-ခုနှစ် ပါရာမိကထံ အပြေ၌ ရှု။ ၁၃၁၆-ခုနှစ်၊ ၁၃၁၉-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။ ဂါမဓမ္မော-၌ မေးသည်နှင့်

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ဂါမနံ ဓမ္မံ-၌ မေးသည်သာ ထူးသည်။ အဖြေမှာ အတူတူပင်။ အတိ အကျအားဖြင့် “ဂါမ-၌ ရသည်”ဟု မှတ်။]

၉။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၈၅။]

၁၀။ ။ ဓန္ဒောတရဏဟာရ နေတ္တိနည်း

(က)အမှတ်ပြုပါကျ (မေထုန်အကျင့်) ၏ အရဖြစ်သော မဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိ ပတ္တိသမုဋ္ဌာပိကစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ်တို့တွင် ဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏။ သညာသည် သညက္ခန္ဓာမည်၏။ ဝေဒနာသညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ဝိသသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။ လောဘမူစိတ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။ ဤသို့ ဓန္ဒာအားဖြင့် သွင်းခြင်းသည် ဓန္ဒောတရဏဟာရ မည်၏-ဟုလို။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ မေထုန်အကျင့်၏အရ ယင်းစေတနာကို ပဓာန အားဖြင့် ကောက်ရာ၌ အထောက်ကို ပထမအုပ် ၁၃၁၉-ခုနှစ်၊ ပါရာဇိကထံ မေးခွန်းအဖြေဝယ် ဂါမဓမ္မ-၏အရကိုကောက်၍ ဣန္ဒြိယောတရဏဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ရာ၌ ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)မေးခွန်း

၁။ ။ သူတံ မေတံ ဘော ဂေါတမ န သမထော ဂေါတမော ဗြာဟ္မဏေ ဖိဏ္ဏေ ဝုဗ္ဗေ မဟလ္လကေ အဒ္ဒဂတေ ဝယောအနုပုတ္တေ အဘိဝါဒေတိ ဝါ ပဗ္ဗုဋ္ဌေတိ ဝါ အာသနေန ဝါ နိမန္တေတိ”တိ၊ တယိံခံ ဘော ဂေါတမ တထေဝ-၌ ဗြာဟ္မဏေ ကို သင်္ကေတတ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ အထ ဓေါ သုဒိန္နော ကလန္တပုတ္တော “န မံ မာတာပိတရော- အနုဇာနန္တိ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာယာ” တိတတ္ထေဝ အနန္တရဟိတာယ- ဘျမိယာ နိပဇ္ဇိ “ဣဓေဝ မေ မရထံ ဘဝိဿတိ ပဗ္ဗဇ္ဇာပါ” တိ-၌ တတ္ထေဝ- ကို တ-အစွဲ ထင်စေလျက် ပစ္စိမအာကာရဝါကျကိုသာ အနက်အားဖြင့် ငုံပြီး အနက် ယောဇနာပါ။

၃။ ။ “ကိဿ တံ အာဝုသော ဗန္ဓော နိယျာသိ”တိ။ တေသံ ဘန္ဓေ ဒါရူနံ ကိစ္စာတိ။ ဂစ္ဆာဝုသော အဟံပိ အာဂစ္ဆာမိတိ။ ဧယျာသိ ဘန္ဓေ ပုရာဟံ ဟညာမိတိ-၌ ရှေ့ဝါကျဝယ် အဖြည့်ခံဝါကျ၏ ဌာနာနုပယောဂ ယှဉ်စေပြီး ဟညာမိ-၌ ပဋိသေဓ၊ အနာဂတ် ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

၄။ ။ ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသန္ဓိယိတုံ၊ နမိံ (နမံ)ကေနစိ ဥပသကံမိတဗ္ဗော အညတြ ဧကေန ပိစ္ဆာပါတနိဟာရကေန-၌ ပဋိသန္ဓိယိတုံ-ကို သင်္ကေတတ္ထ၊ သဒ္ဓတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ တတ္ထ သိယာ ယဒိ တာဝ ဘဂဝါ ဝေရဉ္စာယံ ဝိဟရတိ၊ “နဋ္ဌေရ ပုစိမန္နမူလေ” တိ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ အထ တတ္ထ ဝိဟရတိ “ဝေရဉ္စာယန္တိ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ။

၆။ ။ ဣတ္ထိ ကာယ နာမ ဣတ္ထိပရိဘောဂါနံ ယေဝ နာနစုဏ္ဏာဒိနံ အတ္တာယ လဒ္ဓံ ဓနံ ကိတ္တကံ ဘဝေယျ၊ တဿာပိ တာဝ ပရိမာထံ ပဿ။

၇။ ။ ရမကတ္ထရထံ ဂနာတိ ရမကတိတ္ထံ ဂနာ။ တဉ္စိ ယသ္မာ တတ္ထ ရမကာ ဝတ္ထာနိ အတ္ထရန္တိ၊ တသ္မာ ရမကတ္ထရထန္တိ ပုစ္ဆတိ။

၈။ ။ ယေန ဝဂ္ဂုမုဒါနဒိတိ ဝဂ္ဂုမတာ လောကဿ ပုညသမ္ပတာ နဒိ။ သောပိ ကိရ တံ ပါပံ တတ္ထ ပဝါဟေဿာမိတိ သညာယ ဂတော၊ နဒိယာ အာန ဘာဝေန အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ပါပံ ပဟိနံ နာမ နတ္ထိ။

၉။ ။ ပီထိန္ဒြိယာတိ ပဉ္စဟိ ပဿာဒေဟိ အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသဿ ပရိ ပုဏ္ဏတ္တာ မနုစ္ဆန္ဒာနံ ဣန္ဒြိယာနံ အမိလာတဘာဝေန ပီထိန္ဒြိယာ။

၁၀။ ။ တတ္ထ ကိဉ္စာပိ နိဒ္ဓံ ဩက္ကမန္နာနံ အဗျာကတော ဘဝဂံဝါရော ပဝတ္တတိ၊ သတိသမ္ပဗျေဝါရော ဂဠတိ။ တထာပိ သယနကာလေ မနသိကာရော ကာတဗ္ဗော။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဗြာဟ္မဏေ-၌ သင်္ကေတတ္ထ၊ သဒ္ဓတ္ထ ထင်စေလျက်အနက် [ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို (သင်္ကေတတ္ထ)။ ဝါ၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ် တတ်သော သူတို့ကို (သဒ္ဓတ္ထ)။ ကြွင်း သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ပါ၊ ၁၊ ပါသျှ၊ ၁၂။ ၁၉၇၄ (၁၃၃၆)ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။

ဤမေးခွန်းအရဆိုလျှင် ဗြာဟ္မဏေ-ကိုသာ ယောဇနာရပမည်။ ဝါကျ အားလုံးကို မယောဇနာရ။ ပုဏ္ဏကဏ်အာဘော်မှာ ဝါကျအားလုံးကို ယောဇနာစေလိုပေ မည်။ ယောဇနာစေလိုသော်လည်း (၌)နှင့် (ကို) အသုံးလွဲနေ၍ ယောဇနာစေလိုသည်

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

အဆင့်သို့ မရောက်ဘဲ ရှိရလေသည်။ ဝါကျအားလုံးကို ယောဇနာစေလိုက် “သုတ်
။ပ။ တထေဝ-ကို ဗြာဟ္မဏေ-၌ သင်္ကေတတ္ထ၊ သဒ္ဓတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်
ယောဇနာပါ”ဟု မေးရမည်။ ဖြေသက ဗြာဟ္မဏေ-ကိုသာ ယောဇနာက
အမှတ်လျော့ပေမည်။ ပုစ္ဆာ၏အဓိပ္ပာယ်က ဘယ်ရောက်နေသည်ကိုမူ သိခဲလှသည်။
ထုတ်သူက ထုတ်စေကာမူ စိစစ်သူက အချိုးမကျသည်များကို မြင်သင့်သည်။
မြင်စွမ်းနိုင်သည့်အရည်အချင်း ရှိသင့်သည်။]

၂။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရင်္ဂုဗ္ဗိ အနက်

တထေဝ၊ထိုခွင့်မပြုကြကုန်ရာဖြစ်သော အရပ်၌ပင်လျှင်။ အနန္တရပီတာယ၊
လှနှင့်မြေအား ခြားတတ်သော အခင်းမရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌။ ဣဇေဝ၊ ဤ
လျောင်းရာအရပ်၌သာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ မရထံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇာဝ၊ ရဟန်းပြုအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတွာ၊
စဉ်းစားဆုံးဖြတ်၍) နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်းပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ တထေဝါတိ ယတ္ထ နံ ဌိတံ မာတာပိတရော
နာနုဇာနိသု၊ တထေဝ ဌာနေ (ဌ၊ ၁၊ ၁၇၂)။ ။ သျှိကား “ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား
ခွင့်လွှတ်ကြောင်းကို တောင်းရာအရပ်၌သာလျှင်” ဟု ယောဇနာသည်။ ။ နိပဇ္ဇ- ၏
အာကာရ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် စိန္တေတွာ-ကို ထည့်သည်။

[ရှောင်ရှားသင့်။ ။ “တထေဝ-ကို တ-အစွဲ ထင်စေလျက် ပစ္စိမ
အာကာရ ဝါကျကိုသာ အနက်အားဖြင့် ငုံ့ပြီး အနက်ယောဇနာပါ”ဟု မေးသည့်
အမေးအရ ဆိုလျှင် တထေဝ-စသည် နောက်စကားရပ်များကိုသာ ယောဇနာရမည့်
အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ယင်းသို့ တထေဝ-စသော နောက်စကားရပ်များကိုသာ
ယောဇနာစေလိုလျှင်လည်း တထေဝ-၏ရှေ့စကားရပ်များကို ထည့်မေးစရာမလို။
ထည့်ကား ထည့်ထားလေသည်။ ထည့်ထားသည်ကိုထောက်လျှင် ထိုရှေ့စကားရပ်
များကိုပါ ယောဇနာ စေလိုသည်သဘော ရှိပြန်သည်။ ထိုသို့ ယောဇနာ
စေလိုလျှင်လည်း (၌) အစား (ကို) သုံးရမည်၊ (ကို) သုံးလျှင်လည်း “အာကာရ
ဝါကျကိုသာ” ဟုနောက်၌ (ကို) ရှိနေပြန်၍ စကားထပ်ကာ စကားနှစ်ရပ် ဆန့်ကျင်
နေပြန်သည်။ ဤမေးခွန်း ဘယ်လိုမျှ တည့်အောင်ယူလိုမရသည်အထိ အချိုးမကျဘဲ
ရှိသည်။ “တထေဝ-ကို”ဟု သုံးရာ၌လည်း “တထေဝ ဌိ”ဟု သုံးမှ ရက္ခေသာခါ-
ကဲ့သို့ အပေါင်းအစိပ် အာဇာရ အာဇာရိဖြစ်၍ မှန်သည်။ မေးခွန်း
အခြေအနေမည်သို့ပင်ရှိစေ ဤအဖြေ၌ကား တထေဝ-ကို။ပ။ ယောဇနာပါ ဟူသော
နောက်စကားရပ်ကိုသာ ကြည့်၍ ယင်းစကားအရ တထေဝ-စသော နောက်
စကားရပ်ကိုသာ ယောဇနာသည်။ စာသင်သားများကို ဆင်းရဲစေရာ၊ နစ်နာစေရာ
ရောက်သဖြင့် ဤအမေးမျိုးကို သတိကြီးစွာထား ရှောင်ရှားသင့်သည်။]

၃။ ။ ယောဂယုဉ်စေပြီး ပုရေ ဟညာမိ-၌ ပဋိသေဓ၊ အနာဂတ်

ထင်စေလျက် အနက်
[သျှအတိုင်း ရည်သည်။ သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ပုရေ ဟညာမိ-ကို “ရှေ့သို့

၂၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သတ်အပ်လတ္တံ့”ဟု အနာဂတ်ယောဇနာရာ၌ “ရှေး၌(မကြာမီ) သတ်အပ်လတ္တံ့”ဟု ယောဇနာလျှင် ပိုကောင်းသည်။ ပုရာဟံ-ကို ပါသျှက “ပုရော+အဟံ”ဟု အဋ္ဌ ကထာက “ပုရာ+အဟံ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်သည်။ အနက်မှာ အတူပင်။ (ပါ၊ ၅၃။ ပါသျှ၊ ၁၂၃။) ၁၃၂၆-ခုနစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။ “ပုရေ ဟညာမိ-၌ ပဋိသေခ, အနာဂတ် ထင်စေလျက်”ဟု ပုရေ-နှင့် သို့မဟုတ် ပုရာ-နှင့် တွဲမေးသင့်သည်။ ဟညာမိ- သက်သက်မေးသည်မှာ မကောင်း။ ဤမေးခွန်း၌လည်း ၂-နေရာလုံးမှာ (၌) သုံး ထားသည်။ ရှေ့နေရာမှာ (ကို) သုံးရမည်။]

၄။ ။ပဋိသလ္လိယိတုံ-၌ သင်္ကေတတ္ထ, သဒ္ဒတ္ထ, (အဓိပ္ပာယ်တ္ထ) ထင်စေလျက် အနက်

[ဟပဋိသလ္လိယိတုံ၊ ကိန်းတော်မူခြင်းငှါ (သင်္ကေတတ္ထ)။ ဝါ၊ နေ့စဉ် နေ့စဉ် (သမာပတ်၌ စိတ်ကို) ငြိကပ်စေခြင်းငှါ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ကြွင်းသျှအတိုင်း ယောဇနာ။ (ပါ၊ ၈၆။ ပါသျှ၊ ၁၅၉။) ဤမေးခွန်း၌လည်း (ကို) နေရာမှာ(၌), (၌) နေရာမှာ (ကို) သုံးထားသည်။

ပဋိသလ္လိယိတုန္တိ ယထာပုတ္တကာလံ ပဋိ ပဋိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ သမာပတ္တိယံ ဓမ္မစိန္တာယံ (တရားသဘောကို စဉ်းစားတော်မူခြင်းအားဖြင့်) စိတ္တံ နိလိယိတုံ။ (သာရတ္ထု၊ ၁၇၈။) အဓိပ္ပာယ်ဇ္ဈာဂတ သဒ္ဒတ္ထဖွင့်။ ဤ၌ လိဓာတ်သည် သိလေသန (ငြိကပ်ခြင်း) အနက်ဟောသည်။

ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတုန္တိ အဟံ ဘိက္ခဝေ ဧကံ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတုံ နိလိယိတုံ ဧကော ဟုတွာ ဝိဟရိတုံ ဣစ္ဆာမိတိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၄။) ဤ၌ ပဋိသလ္လိယိတုံ-ကို “နိလိယိတုံ”ဟု သင်္ကေတတ္ထ ဖွင့်သည်။ “ဧကော ဟုတွာ ဝိဟရိတုံ”ဟု အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ဖွင့်သည်။ ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ယောဇနာလိုလျှင် “ကိုယ်တော်အထည်းတည်းသာလျှင်ဖြစ်၍ နေတော်မူခြင်းငှါ”ဟု ယောဇနာ။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၇၂။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၉။]

၆။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၃၂။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၅။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၅၈။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၇၆။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၂၂။]

၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၁၃၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၁၈။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၇၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၃၅၂။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၂၁၇။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၀၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၄၊ ၄၄။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၃၀၅။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂)မေးခွန်း

- (က) တိဏကုဋိယော ကရိတွာတိ တိဏစ္ဆဒနာ သဒ္ဓါရဗန္ဓာကုဋိယော ကတွာ၊
- (ခ) ဝဿ ဥပဂစ္ဆန္တေန ဟိ နာလကပဋိပဒံ ပဋိပန္နေနာပိ ပဉ္စန္ဒံ ဆဒနာနံအညတရေန ဆန္နေယေဝ သဒ္ဓါရဗန္ဓေ သေနာသနေ ဥပဂန္တဗ္ဗံ။
- (ဂ) ဝုတ္တဉ္စေတံ န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿ ဥပဂန္တဗ္ဗံ ယော ဥပဂစ္ဆေယျ အာပတ္တိံ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ။

၁။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို စဝ-ပုဒ် လိုက်သင့်သမျှ လိုက်စေ၍ အနက် ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို သာဘောဂစောဒနာတက်ပြပါ (အဓိပ္ပါယ် မလို)

၃။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြလျက် အမည်ခွဲပြီးလျှင် (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဝဿ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်သမျှ စုံလင်စွာ စာစပ်ပါ။

၄။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သေနာသန-ပုဒ်ကို အပေါင်းဝိဂ္ဂဟဆို၍ ဉာသ်ကောက်ပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ပုဒ်၏ အစိတ်နာမ်ပုဒ်တို့ကို လိင်္ဂ၊ ဓာတု၊ ဓာတွတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ ပစ္စယတ္ထအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏနာအာဘော်ကို ကျနစွာပေါ်ပြ၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “သဒ္ဓါရဗန္ဓေ၊ သဒ္ဓါရဗန္ဓေ”ဟု ပါဠိ နှစ်မျိုး ရှိရာ သင့်သောပါဠိကို ယုတ္တိပြ၍ ဖြေဆိုပါ။

၂၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြပါ တိထကုဋိယော-ပုဒ်၌ သံဝဏ္ဏနာကို ရှု၍ နည်း၊ ဥပစာ ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာဘာသာကို ပါဠိစုတ္တိယ ရေးသားဖြေဆိုပါ။
ရဟန်းတို့ မြေကိုတူးခြင်း၊ ရွှံ့ညှန်နယ်ခြင်း၊ မီးတိုက်ခြင်းတို့၌ များစွာသော ငယ်ကုန် အလွန်ငယ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးညှင်းဆဲသော ထိုအချည်း အနီးသောယောက်ျားအား ထိုသတ္တဝါတို့၌ မေတ္တာဈာန် ကရုဏာဈာန်တို့၏ ရှေးအပို့ မျှလည်းဖြစ်သော အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ စိတ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ မညှင်းဆဲခြင်းသည် မဖြစ်ရာလေဘိသနည်း။

၁၀။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြပါကျ၌ ယော ဥပဂစ္ဆေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ- ကို ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း ဖွင့်ပြပါ။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ စဝ-ပုဒ် လိုက်သင့်သမျှ လိုက်စေ၍ အနက်
ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ-၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝသံ၊ မိုးလတို့ပတ်လုံး
နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆေန၊ ကပ်သော။ (ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။) နာလကပဋိပဒံ၊
နာလကမထေရ်အား ဟောတော်မူအပ်သော မောနေယျအကျင့်ကို။ ပဋိပန္နေနာပိ၊
ကျင့်သော်လည်း။ ပဉ္စန္ဒံ၊ မြက်၊ သစ်ရွက်၊ အုဋ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေ”ဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော ငါးပါးကုန်သော။ ဆဒနာနံ၊ အမိုးတို့တွင်။ အညတရေန၊ တစ်ပါး ပါးသော။
(ဆန္နေန၊ အမိုးဖြင့်။) ဆန္နေယေဝ၊ မိုးအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါရဗန္ဓေ
(စဝ)၊ တံခါး၏ ဖွဲ့ရာ တံခါးပေါင်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌။
ဥပဂစ္ဆဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဝါ၊ ကပ်ရာ၏။ (တသ္မာ ဥပဂစ္ဆဗ္ဗတ္တာ၊ ထိုသို့ ကပ်အပ်၊
ကပ်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိထကုဋိယော၊ မြက်ဖြင့် မိုးအပ်ကုန်သော ကုဋိတို့ကို။
ဝါ၊ မြက်အမိုးရှိကုန်သော ကုဋိတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုကြကုန်၍။ ဝသံ၊ မိုးလတို့ပတ်လုံး
နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆိသု၊ ကပ်ကြကုန်ပြီ။ [ယသ္မာ-၏အဖက်-တသ္မာ-ထည့်၍ ပြန်သတ်။
(၄၊ ၁၊ ၂၄၈။ ၄၁၊ ၂၊ ၃၄၃။ ၄၁၊ ၂၆၆။)]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြပါကျ သာဘောဂ (ဥပနာတိက) စောဒနာတက်
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြပါကျဖြင့် သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ပုဒ်
အပိုထည့်၍ ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ (ဥပနာ)။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအားလျော်စွာ တိထကုဋိယော
ပုဒ်၏ မဇ္ဈလောပိတပျရိသံသမာသံ၏ အဖြစ်ကို သိစေနိုင်သည်။ တိထက္ခဒနာ ကုဋိယော

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ကတွာ-လောကံသာ ဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ “သဒ္ဓါ ရဗန္ဓာ” ဟု အပိုထည့်၍ဖွင့်ဆိုသော ဆရာစကားသည် အဘယ်သို့သော ဒဋ္ဌိကရဏယုတ္တိဝစနဖြင့် သင့်နိုင်ပါအံ့နည်း(စောဒနာ)။ [သာဘောဂပုစ္ဆာနှင့် သာဘောဂစောဒနာ အတူတူ ဖြစ်ကြောင်းကို ပထမအပို ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ္ဍ အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။] ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာ တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်ကား (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို “ဒဋ္ဌိဝါကျ” ဟု ယူသော ဂဏ္ဍိ (၄၆၈) အလို ဖြစ်သည်။

[ဒဋ္ဌိကုရပုံ။ ။ ဆဒနာ-ဖြင့် တိဏကုဋိယော-ပုဒ်၏ မဇ္ဈေလောပီ တပျရိသံသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်ကို ပြသည်။ စောဒကက “သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအားလျော်စွာ မဇ္ဈေလောပီ တပျရိသံသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်ကို သိစေနိုင်သည့် တိဏစွဒနာ ကုဋိယော ကတွာ-လောကံသာ ဖွင့်သင့်၏။ သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ပုဒ် အပိုထည့်မဖွင့်သင့်” ဟု ယူဆသည်။ သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ပုဒ် အပိုထည့်ဖွင့်သည်ကို စောဒက,က မနှစ်မြို့နိုင်။ ယင်းသို့ မနှစ်မြို့နိုင်ရာ သောကြောင့် ကျမ်းဆရာဤဒဋ္ဌိကရဏကျကို ရေးရသည်။ ဒဋ္ဌိမှန်သမျှ အဖြေထူး၍ ရေးရသည်။ အဖြေထူး၍ရေးရသောကြောင့် သာမညအဘော်ထားရသည်။]

(တစ်နည်း) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “ထိုရဟန်းတို့သည် မြက်ဖြင့် မိုးအပ်ကုန်သော ကုဋိတို့ကို (ဝါ) မြက်အမိုးရှိကုန်သော ကုဋိတို့ကို ပြုကြကုန်၍ ဝါကပ်ကြကုန်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ထိုရဟန်း တို့သည် အလိုနည်းခြင်း အစရှိကုန်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံကြ၍ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြသောကြောင့် အမိုးဖြင့် မမိုးအပ်ဘဲလည်း (ဝါ) အမိုးမရှိဘဲလည်း ဝါကပ်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ [ပရိယာရဝါကျရှိ ပိ, ၈၀- အစွန်းအစကို ကြည့်တက်ရ သည်။] အဘယ်ကြောင့် မြက်ဖြင့် မိုးအပ်ကုန်သော ကုဋိတို့ကို (ဝါ) မြက်အမိုးရှိ ကုန်သော ကုဋိတို့ကို ပြုကြကုန်၍ ဝါကပ်ကြ ကုန်သနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာ ဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်ကား “ကုဋိယော ကတွာ ဝဿုပဂမနေ ဟေတု ဣပေန္တော ဝဿ ဥပဂစ္ဆန္တေနဟီတိ အာဒိဓာဟ” ဟု ဆိုသော ယောဇနာ (၁၄၉) အလို ဖြစ်သည်။ [ကာရဏ မကောင်း၊ ယုတ္တိ မရှိ၊ ယောဇနာ ဆို၍ အဆိုနှင့်လိုက်အောင် တက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။]

၃။ ။(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည် (ခ) အမှတ်ပြု ဝါကျသည် (ဂ) အမှတ်ပြုဝါကျကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံ နိုင်စန့်အောင် ပြုသောကြောင့် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။ (ဂဏ္ဍိ)။ (တစ်နည်း) (ခ) အမှတ်ပြုဝါကျသည် အကျိုး၏အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ကာရဏဝါကျ။ (ယောဇနာ၊ သျ၊ သျသစ်။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို အာဝံအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင် ပြုသောကြောင့် အာဂမဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ သာဓကဝါကျ၊ ဉပကကာရဏဝါကျ အမည်များလည်း ရရှိင်ပါသည်။ [အာဂမဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ ရက သာဓကဝါကျ ဉပကကာရဏဝါကျ အမည်များလည်းရရှိင်ကြောင်းကို ပထမအုပ် ၁၃၁၆-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် (၂၊ ၃) နံပါတ် အဖြေများ၌ ရှု။]

ဝသံ-ပုဒ်စာစပ်။ ။ဝသံ-ကား “သို့” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဥပဂစ္ဆန္နေန-၌ “ဥပ-ပုဗ္ဗ၊ ဂမု-ဓာတ်၊ အန္တ-ပစ္စည်း”ဟု ဆိုအပ်သော ကိတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ဥပဂစ္ဆန္နေန-ကား ကံ၏ကြိယာ၊ (ဝါ) ထိုကံကို မဟောသော ကိတ်ကြိယာဝါစကတည်း။

ဝသံ-ကား “သို့” ဟူ၍ အနက်ပေးထားသောကြောင့် ဥပဂစ္ဆန္ဒ-၌ “ဥပ ပုဗ္ဗ၊ ဂမု-ဓာတ်၊ တဗ္ဗ-ပစ္စည်း”ဟု ဆိုအပ်သော ကိတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကံ၊ ဥပဂစ္ဆန္ဒ-ကား ကံ၏ကြိယာ၊ (ဝါ)ထိုကံကို ဟောသော ကိတ်ကြိယာဝါစကတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဝသံ-ကို ဥပဂစ္ဆန္နေန-၌စပ်ခိုက် ပုလ္လိင်၊ ဒုတိယာဓကဝုစံ၊ ဥပဂစ္ဆန္ဒ-၌ စပ်ခိုက် နပုလ္လိင်၊ ပထမာ ဓကဝုစံ၊ ဥပဂစ္ဆန္ဒ-၌ စပ်ခိုက် လိင်ပြန်သည်။

[ဝသံပုဒ် ဆန်းပုံ။ ။ ဒေဝေါ ဝသတိ ဧတ္ထာတိ ဝသော၊ အာဝသနံ အာဝါသော၊ ဝသော အာဝါသော ဝသော။ “မိုးလတို့ပတ်လုံး နေခြင်းကို” ဟုပေး။ “ဝသာဝါသံ”ဟု ဆိုလိုလျက် အာဝါသ ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေ၍ “ဝသံ”ဟု နေသည်။ ဝသံ-ကို “ဝသာဝါသံ”ဟု သာရတ္ထ (၂၊ ၁၁၄) ဖွင့်သည်ကို ထောက်။

(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၄၂။)ရှိ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝသာဝါသံ-၌ ဝသာဝါသံ-ကို “တယော မာသေ ဝါသံ”ဟု ဖွင့်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသာဝါသံကို (သျှသစ်၊ ၂၊ ၄၆၅။)က “မိုးလတို့ပတ်လုံးနေခြင်းကို”ဟု ပေးထားသည်နှင့် “ဝသော အာဝါသော ဝသာဝါသော”ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုထားသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ သာရတ္ထ၏အာဆော်ကို သိ။ သတ္တမိတပျရိသံ ကြံ၍ “မိုးလတို့၌ နေခြင်းကို”ဟုလည်း ပေးကြသည်။ ကောင်းလှမည်မထင်။

ဤမျှသော စကားရပ်ဖြင့် ဝသံ-ပုဒ် ပုဒ်ပြီးပုံနှင့်ပုလ္လိင်ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားပြီ၊ ပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် ဥပဂစ္ဆန္ဒ-၌စပ်ခိုက် အာဝါသံ ပုညကမ္မိန္ဒြိ အာဝသန္တိ ဧတ္တ ပုညကမ္မိန္ဒြိ နေတိ အာဝါသော၊ အာဝါသောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ အာဝါသန္တိ လိင်္ဂံဆာဒံ ကတော ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဗုဒ္ဓဝံသ (ဌ၊ ၈၈။)၌ ကဲ့သို့ နပုလ္လိင် ပြန်နေသည်။ နပုလ္လိင် ပြန်နေသောကြောင့် စိတ္တံ-ကဲ့သို့ ပထမာဝိဘတ်၊ ဝုတ္တကံ။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသံကောက်
သေနဉ္စ တံ အာသနဉ္စာတိ သေနာသနံ။ တံ၊ ထိုကျောင်းတည်းဟူသော အရပ်သည်။ သေနဉ္စ၊ အိပ်ရာလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသနဉ္စ၊ နေရာလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တစ်နည်း) သေနဉ္စ၊ အိပ်ရာလည်း ဟုတ်၏။ အာသနဉ္စ၊

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

နေရာလည်းဟုတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏။

သေနဉ္စ တံ အာသနဉ္စာတိ-ကား ဝိသေသနောဘယကမ္မဓာရယ်သမာသံ ဝိဂြိုဟံ၊ သေနာသနံ-ကား ဝိသေသနောဘယကမ္မဓာရယ် သမာသံပုဒ်၊ သေန-ပုဒ်၊ အာသန-ပုဒ်။ ဤသေနာသနံ-ဟူသော ဝိသေသနောဘယကမ္မဓာရယ်သမာသံပုဒ်၌ သေနံ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏အရကား အိပ်ရာ-ဟူသောဂုဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ အာသနံ-ဟူသော နောက်ပုဒ်၏အရကား နေရာဟူသောဂုဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုဂုဏ်နှစ်ပါးတို့၏ ကျောင်းတည်းဟူသောအရပ်နှင့် ဂုဏ်,ဂုဏေအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ သမာသံပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမုချ ဌာနပစာ တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အိပ်ရာနေရာဖြစ်သော ကျောင်းတည်းဟူသော အရပ်ရ၏။ မှတ်ချက်။ ။ ဆရာတော်ဦးစုန် နှစ်သပဏာမအကောက် (ဉာဿိကောက်)

အနယောတ္တမော စသော ဒက္ခိဏေယျောစာတိ အနယောတ္တမဒက္ခိဏေယျော-ဟူသော ဝိသေသနောဘယကမ္မဓာရယ်သမာသံ၌ ကောက်သည်ကို နည်းမှီးကောက်သည်။

ဤ၌ သေနာသန-ပုဒ်သည် ကျောင်းဟောဖြစ်၍ ခဉ္စော စ သော ခုဉ္စော စာတိ ခဉ္စုဉ္စော (ခွင်လည်းခွင်, ကုန်းလည်းကုန်းသောသူ)ကဲ့သို့ ဝိသေသနောဘယ ကမ္မဓာရယ်သမာသံတည်း။ ဂုဏဝါစက အပဋ္ဌာန ပုဒ်နှစ်ပါးတွဲစပ်သော သမာသံ မျိုးကို "ဝိသေသနောဘယ"ဟု ဆိုသည်။ ယင်း ဝိသေသနပုဒ်သည်လည်း ပဋ္ဌာန ပဟာယ အပဋ္ဌာနသာဘာဝေါ-ဟူသော ပရိဘာသာအရ ပဋ္ဌာနပုဒ်နှင့်ကင်းသော အပဋ္ဌာနပုဒ် မည်သည်မရှိသောကြောင့် ကျေလေသောပဋ္ဌာနပုဒ်ကို ဟောကြရသည်။

[သေနာသန-ပုဒ် ကမ္မဓာရယ် အထောက်။ ။ သေတိ ဧတ္တာတိ သေနံ၊ ဝိဟာရော။ အာသတိ နိသီဒတိ ဧတ္တာတိ အာသနံ၊ ဝိဟာရော။ သေနဉ္စ တံ အာသနဉ္စာတိ သေနာသနံ၊ ဝိဟာရော။ (ပါတိမောက္ခပဒတ္ထအနဝဏ္ဏနာ သာသကံ သိက္ခာပုဒ်။ ၂၀၃။)

သေနာသန-ပုဒ် ဒွန် အထောက်။ ။ သေတိ စေဝ အာသတိ စ ဧတ္တာတိ သေနာသနံ။ မဗ္ဗပိဋ္ဌာဒိနမေတံ အဓိဝစနံ။(သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၈၇။) ဧတ္တာတိ ဣမိနာ သေန-သဒ္ဒဿ၊ အာသန-သဒ္ဒဿ စ အဓိကရဏတ္ထဘာဝံ ဒသေတိ။ စ-သဒ္ဒေန စ တဒုဘယပဒဿ စတ္ထသမာသဘာဝံ(ဒွန်သမာသံအဖြစ်ကို)(ဒသေတိ)။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၁၉။)

သေနာသနန္တိ သေနဉ္စ အာသနဉ္စ။ ။ ယတ္ထ ယတ္ထ ဟိ သေတိ ဝိဟာ ရေ ဝါ အမုယောဂါဒိမှိ ဝါ၊ တံ သေနံ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ အာသတိ နိသီဒတိ၊ တံအာသနံ။ တံ ဧကတော ကတွာ သေနာသနန္တိ ဝုစ္စတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၁၊ ၃၂။)

သေနာသန ပဋိသာမေတွာ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၄) ၌ သေနာသန ပုဒ်ကို "အိပ်ရာနေရာကို"ဟု ပေး၍ "သေတိ ဧတ္တာတိ၊ အာသတိ ဧတ္တာတိ၊ သေနဉ္စအာသနဉ္စ"ဟု (သျှသစ်၊ ၃၊ ၂၂။) ၌ ဒွန်သမာသံတွဲသည်ကိုလည်း ထောက်။

"ကျောင်းကို" ဟု ပေးရာ၌ ကမ္မဓာရယ် "အိပ်ရာနေရာကို" ဟု ပေးရာ၌ ဒွန် "ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာကို" ဟု ပေးရာ၌ ယင်းသေနာသန-နှစ်ပုဒ်ကို "သေနာသနဉ္စ သေနာသနဉ္စ သေနာသနံ" ဟု ဧကသိသ်ပြု။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ ဓာတုဒိဝိဘာဂ

ဒွါရ-ကား နပုလ္လိင်၊ ဒွိ-သဒ္ဓူပပဒ၊ အရ-ဓာတ်၊ ဂတျတ္ထ၊ ထ-ပစ္စည်း၊ အဓိကရဏတ္ထ။ (ဓာန်ဋီ၊ နိတိ ဓာတု၊ မထိမဉ္ဇူ။) ကရဏတ္ထ။ (မထိမဉ္ဇူ။) (တစ်နည်း) ဒု-ပုဗ္ဗ၊ ဝါရ-ဓာတ်၊ နိဝါရတ္ထ၊ ထ-ပစ္စည်း၊ အပါဒါနတ္ထ။ (ဓာန်၊ ဋီ။)

(တစ်နည်း) ဒွရ-ဓာတ်၊ သံဝရဏတ္ထ၊ ထ-ပစ္စည်း၊ ကရဏတ္ထ (နိတိ ဓာတု) မှတ်ချက်။ ။ ပါဠိယံ တု “ဒွါရံ ဒွါရာ” တိ စ ဣတ္ထိနပုံသကဝသေန ဒွါရ-သဒ္ဓေါ ဝုတ္တော-ဟူသော နိတိဓာတု (သဒ္ဓနိတိဓာတုမာလာ) အလို ဒွါရ-သဒ္ဓါ ဣတ္ထိလိင်၊ နပုလ္လိင်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒွေ အရန္တုတြာတိ ဒွါရံ၊ ဒုဇ္ဇနေ ဝါရယန္တုသ္မာတိ ရက္ခကာတိ ဒွါရံ၊ ဥ-လောပေါ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၂၁၉။)

ဒွရ-သံဝရဏေ၊ သံဝရဏံ ရက္ခကာ။ ဒွရန္တိ သံဝရန္တိ ရက္ခန္တိ ဧတေနာတိ ဒွါရံ၊ အထဝါ ဒွေ ကဝါဠာ အရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ ဧတ္တာတိပိ ဒွါရန္တိ။ ဂေဟဒွါရမ္ပိ ကာယဒွါရာဒိနိပိ ဥပါယောပိ ဒွါရန္တိ ဝုစ္စတိ။ ပါဠိယံ တု “ဒွါရံ ဒွါရာ” တိစ ဣတ္ထိပမ နပုံသကဝသေန ဒွါရ-သဒ္ဓေါ ဝုတ္တော။ (နိတိ ဓာတု၊ ၁၅၀)

နိက္ခမန္တာ ပဝိသန္တာစာတိ ဒွေ ဧနာ အရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ဧတ္ထ၊ ဧတေဟိတိ ဝါ ဒွါရာနိ၊ နိက္ခမနပုပိသနသမိတာနိ ဝါ ဒွေ ကိစ္စာနိ အရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဧတေဟိတိဝါ ဒွါရာနိ၊ ပကတိဒွါရာနိ။ (မထိမဉ္ဇူ။ ၁၊ ၃၉၁။)]

ဗန္ဓ-ကား နပုလ္လိင်၊ ဗန္ဓ-ဓာတ်၊ ဗန္ဓနတ္ထ၊ အ-ပစ္စည်း၊ အဓိကရဏတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဗန္ဓ ဗန္ဓနေ။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၁၀၉။) ဒွါရဿ ဗန္ဓံ ဒွါရဗန္ဓံ၊ (ယောဇနာ။ ၁၄၉။ သျသစ်၊ ၃၊ ၂၀၆)၌ ဗန္ဓံ-ကို ထောက်၍ နပုလ္လိင်၊ ဒွါရဗန္ဓ-ပုဒ်နှင့် တံခါးပေါင်ဟော အနက်တူ ဒွါရဗန္ဓန-ပုဒ်ကို “ဒွါရံ ဗန္ဓတိ ပိဒဟတိ ဧတ္တာတိ ဒွါရဗန္ဓနံ” ဟု ဓာန်၊ ဋီ(၂၁၈) ပြုသည်ကို ထောက်၍ အဓိကရဏတ္ထ။ “ဒွါရံ” ဟု ဒုတိယာ ဝိဘတ်နှင့် ဓာန်၊ ဋီ ဆိုသည်မှာ ဝိဂြိုဟ်တုအားဖြင့်သာ၊ ဝိဂြိုဟ်စစ်အားဖြင့်ကား “ဒွါရဿ ဗန္ဓနံ ဒွါရဗန္ဓနံ” ဟု ဆဋ္ဌိတပျရိသ် ဆိုရမည်သာ။]

[ဆဋ္ဌန္တ၊ ရှေ့ပါဠိပြက၊ နောက်ပဒမှာ၊ ကရဏာဓိကရဏ ပြုစေရ၊ နယကျမ်းနှင့်အညီ-ဟူသော သမ္ပန္နစိန္တာဂဏ္ဍိသစ် (၆၂) နယူပဒေသအရ ရှေ့ပါဠိကို ယောဇနာဆရာ “ဒွါရဿ” ဟု ဆဋ္ဌန္တပြသဖြင့် နောက်ပုဒ် ကရဏ၊ အဓိကရဏ ပြုရသည်ကို သိရသောကြောင့် ဤ၌ အ-ပစ္စည်းကရဏတ္ထလည်း သင့်သည်ပင်။

ဗန္ဓ-၌ အ-ပစ္စည်း ကံဟော မဟုတ်။ ။ အဂ္ဂဋ္ဌပနာယာတိ သက ဝါဠက ဒွါရဗန္ဓဋ္ဌပနာယ။ (ပါစိတျာဒိ၊ ဋ္ဌ၊ ၄၉။) ဒွါရဗန္ဓေန အဂ္ဂဋ္ဌဿ အဝိနာဘာ ဝတော “အဂ္ဂဋ္ဌပနာယာ” တိ ဝုတ္တေပိ အဂ္ဂဋ္ဌေန သဟဒွါရ ဗန္ဓဋ္ဌပနာယာတိ အတ္ထောဝ ဂဟေတဗ္ဗော။ (ပါစိတျာဒိယောဇနာ။ ၁၃၅။) “အဂ္ဂဋ္ဌ-သဒ္ဓေန တံ သမ္ပန္နတော ဒွါရဗလကသဟိ တံ ဒွါရဗန္ဓနံ အဓိပ္ပေ တံ။ (ကင်္ခါဋီကာသစ်။ ၃၇၀။)

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ဤအဖွင့်အရ ပါဠိတံ ဘူတဂါမဝင် မဟလ္လကသိက္ခာပုဒ်၌ရှိသော အဂ္ဂဋ္ဌ သဒ္ဓါသည် တံခါးရွက်ကိုသာ ဟောသော်လည်း တံခါးပေါင်နှင့်တံခါးရွက် မကင်း ကောင်းသောကြောင့် အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် တံခါးပေါင်ကိုပါ အဂ္ဂဋ္ဌ-သဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤသဒ္ဓါရ ဗန္ဓေ-၌ ဒွါရဗန္ဓ-သဒ္ဓါသည် တံခါးပေါင်ကိုသာ ဟောသော်လည်း တံခါးပေါင်နှင့်တံခါးရွက် မကင်းသောကြောင့် နာနန္တရိကနည်းအား ဖြင့် တံခါးရွက်ကိုပါ ဒွါရဗန္ဓ-သဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်၏။

ဤသို့ယူမှ တေက ခေါ် ပန သမယေန ဘိက္ခု အသေနာသနိကာ ဝဿ ဥပဂန္တန္တိ။ သီတေနပိ ကိလမန္တိ။ ဥဏှေနပိ ကိလမန္တိ။ ဘဂဝတော စတမတ္ထံ အာရော စေသံ၊ န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿ ဥပဂန္တန္တံ ယော ဥပဂေစ္ဆေယျ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ (ပါဠိတျာဒိ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၁၂)၌ သီတေနပိ ကိလမန္တိ၊ ဥဏှေနပိ ကိလမန္တိ ဟူသောနိဒါန်းနှင့် လျော်မည်။ ဤနိဒါန်းကို ထောက်၍ သီတဥဏှကို ပယ်သောကျောင်းကိုသာ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် တံခါးရွက်ပါပါသည်မှာ ထင်ရှားပါ၏ ဟုလို၊ ထို့ကြောင့်-

အတ္ထပကရဏာ လိဂါ၊ ဩစိတျာ ကာလဒေသတော။

သဒ္ဓတ္တာ ဝိဘာဇိယန္တိ၊ န သဒ္ဓေါယေဝ၊ ကေဝလံ (ဇာလိနိ၊ ၉၃) ပရိ ဘာသာနှင့် လိုက်လျောညီထွေ အဂ္ဂဋ္ဌဋ္ဌပနာယကို "တံခါးရွက်နှင့်တကွ တံခါးပေါင်ကို မြဲမြံစွာ ထားခြင်းငှါ" ဟု ပေးသကဲ့သို့ ဤသဒ္ဓါရဗန္ဓေ-ကိုလည်း တံခါး၏ဖွဲ့ရာ တံခါးပေါင်နှင့်တကွ တံခါးရွက်ရှိသော" ဟု ပေးနိုင်သည်။

အချို့က ဒွါရဗန္ဓ-သဒ္ဓါကို တံခါးပေါင်ဟောယူက တံခါးပေါင်သာ ပါပြီး တံခါးရွက်မပါ၍ ယခင်နိဒါန်းနှင့်မလျော်သောကြောင့် တံခါးရွက်ရအောင် ဗန္ဓကို "ဗန္ဓိယတေတိ ဗန္ဓံ" ဟု ကမ္မသာဓနကြိ၍ ဒွါရ-နှင့် "ဒွါရဉ္စ တံ ဗန္ဓဉ္စာတိ ဒွါရဗန္ဓံ" ဟု ဝိသေသနပရနိပါတကမ္မဓာရယ်တွဲသည်။ ထို့နောက်မှ ဗဟုဗ္ဗိဟိတွဲသည်။ "ဖွဲ့အပ် သော တံခါးရွက်ရှိသော" ဟု ပေးလိုသည်။ မကောင်းပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။ အထက်ပါ ပါဠိတော်၏အဖွင့်-အသေနာသနိကေနာတိ ယဿ ပဉ္စန္ဒံ ဆဒနာနံ အည တရေန ဆန္ဒံ ယောစိတဒွါရဗန္ဓနံ သေနာသနံ နတ္ထိ။ တေန န ဥပဂန္တန္တံ- ဟူသော အဋ္ဌကထာ (ပါဠိတျာဒိ၊ ဋ္ဌ၊ ၃၅၄)၌ သဒ္ဓါရဗန္ဓ-ပုဒ်နှင့် အလားတူ ယောစိတဒွါရဗန္ဓန-ပုဒ်ကို ထည့်ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ဒွါရဗန္ဓ-သဒ္ဓါ တံခါးပေါင်ကို ဟောသည်မှာ ထင်ရှားသောကြောင့်တည်း။

ဤစကားစဉ်အရ ဒွါရဗန္ဓ-သဒ္ဓါ အဘိဓာန်လာ တံခါးပေါင်ဟော ဒွါရ ဗန္ဓန-သဒ္ဓါနှင့်အနက်တူ ပရိယာယ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗန္ဓ-၌ အ-ပစ္စည်း ကံဟော မဟုတ်ကြောင်းကို မှတ်သားရာသတည်း။]

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

တိဏတ္ထဒနာ ကုဋိယော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တိဏကုဋိယော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်း တတိယာတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ ကရိုဏ်းအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) တိဏကုဋိယော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “တိဏေန ဆဒနာ ကုဋိယော တိဏကုဋိယော”ဟု တတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေ ပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ဆဒန-ဟူသော အလယ်ပုဒ် ကျေနေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား “မဇ္ဈေလောပီတတိယာတပျရိသ်ပြု”ဟု ယူသော ဂဏ္ဍိနှင့် တိဏတ္ထဒနာ-ကို “မြက်ဖြင့်မိုးသော”ဟုပေးသော သျှအလို ဖြစ်သည်။ ဤနည်းသည် တတိယန္တဖြစ်သော အညတရေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ပဏာရ သည်။ သာရတ္ထဆရာကား မဇ္ဈေလောပီသမာသ်သာမန်သာဆိုသည်။

(တစ်နည်း) တိဏတ္ထဒနာ ကုဋိယော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တိဏတ္ထ- ဒနာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်း သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရ(ဩကာသ)အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) တိဏတ္ထ- ဒနာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “တိဏံ ဆဒနံ ဧတာသုတိ တိဏတ္ထဒနာ”ဟု သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တိဏကုဋိယော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏ တုလျအနက်ဟော၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) တိဏ- ကုဋိယော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “တိဏတ္ထဒနာ ကုဋိယော တိဏ ကုဋိယော”ဟု ကမ္မဓာရယ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ တိဏတ္ထဒနာ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ ဆဒနာ- ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေနေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား တိဏတ္ထဒနာ-ကို “မြက်မိုးရှိသော”ဟု ပေး၍ “တိဏံ ဆဒနံ ဧတာသု ကုဋိသုတိ တိဏတ္ထဒနာ”ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုသော သျှသစ်အလိုဖြစ် သည်။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ ပုရိမပဒေ ဥတ္တရပဒလောပေနေဓံ သမာသပဒန္တိ အာဟ ဥပေက္ခာယ ဧနိတသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ-ဟူသော သာရတ္ထ (၁၊ ၃၇၉)ကိုလည်း အတုယူသည်။ [ပထမအုပ် ၁၃၃၁-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ရှု။]

[ကျက်။ ။ သံဝဏ္ဏနာ၊ ဖွင့်ဆိုရာ၌၊ ပါဠိရင်းမှာ၊ ဂြိုဟာမပြ၊ အနတ္တ၊ သေသတုလျကြံ၊ မဂ္ဂိကာပြ၊ တဒ္ဓိတ၊ လောပသမာသ်ကြံ၊ အဓိပ္ပါယ် ကို ပထမအုပ် ၁၃၁၇-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ရှု။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ဒွါရဗန္ဓာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တိဏကုဋိယော-ဟူသော သံဝဏ္ဏ
တဗ္ဗပုဒ်၏အရ အမိုးသာမဟုတ်၊ တံခါး၏ဖွဲ့ရာတံခါးပေါင်လည်း ပါရှိသည့်ကျောင်းကို
ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ
သံဝဏ္ဏနာ။ အပေါင်းဖြစ်သော မြက်မိုးကုဋိ၏ တိဏကုဋိယော-ဟူသော အမည်ကို
အစိတ်ဖြစ်သော မြက်အမိုးလည်းရှိ၊ တံခါးပေါင်လည်းရှိသော ကုဋိ၌ တင်စား၍
အစိတ်ဖြစ်သော မြက်အမိုးလည်းရှိ တံခါးပေါင်လည်းရှိသော ကုဋိကို “တိဏကုဋိယော”
ဟု ဆိုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[သာရတ္ထဖွင့်ပုံ။ ။ တိဏတ္ထဒနာ ကုဋိယော မဇ္ဈေပဒလောပီသမာသံ
ကတွာ၊ ဧကဒေသေဝါ သမုဒါယဝေါဟာရဝသေန “တိဏကုဋိယော”တိ ဝုတ္တာ။
“ဝသံ ဥပဂစ္ဆိသု”တိ ဝစနတော ဝသုဂမနာရဟာ သဒ္ဓါရဗန္ဓာစဝ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ
အာဟာ “တိဏတ္ထဒနာ သဒ္ဓါရဗန္ဓာ ကုဋိယော”တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၁၄။)]

ဤ၌ တိဏတ္ထဒနာ ကုဋိယော မဇ္ဈေပဒလောပီသမာသံ ကတွာ-ဖြင့် ဆဒန-
ကို စောင်းဖွင့်သည်။ ဧကဒေသေ ဝါ-စသောကျန်စကားရပ်ဖြင့် သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ကို
စောင်းဖွင့်သည်။ သဒ္ဓါရဗန္ဓာ-ကို စောင်းဖွင့်ရာတွင် ဧကဒေသေ။ပ။ ဝုတ္တာ-ကို
ကြည့်၍ ဘာဝတ္ထ၊ဝသံ။ပ။ ကုဋိတောတိ-ဟူသောနောက်အဖွင့်ကို ကြည့်၍သရုပ်ကြား
အဘိဓေယျတ္ထဖော်သည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ၏အဖြစ်ကို သိစေလျှင်လည်း
သမုဒါယပစာအားဖြင့် ဆိုထားသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း သွယ်ဝိုက်၍ သိစေပြန်
သောကြောင့် ဧကဒေသေ ဝါ။ပ။ ဝုတ္တာ-ဖွင့်သည်နှင့် မထူးလှချေ။ ရိုးရိုးတိုက်ရိုက်
ဖွင့်သည်နှင့် သွယ်ဝိုက်၍ အာဘော်သွားဖွင့်သည်သာ ထူးသည်။

ကတွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကရိတွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏
ကတွာ-၏ ပရိယာယ်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပရိယာယ်
အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [အဘိဓေယျတ္ထ ၃-စားရှိသည်ကို ပထမအုပ် ၁၃၁၅-
ခုနစ် ပါရာဇိကဏ္ဍအဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

ဗေ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းဖြင့် ဗဒ္ဒ၊ ဗန္ဓ-ဓာတ်၊ အပစ္စည်းဖြင့် ဗန္ဓပြီးသည်။
ဗေ-ဓာတ်၊ ဗန္ဓ-ဓာတ် ၂-မျိုးလုံး ဗန္ဓနအနက်ကို ဟောနိုင်၍ ဗဒ္ဒ-နှင့် ဗန္ဓသည်
အနက်တူပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဓါရဗဒ္ဒ၊ သဒ္ဓါရဗန္ဓ-ပါဠိ ၂-မျိုးလုံး သင့်ပါသည်။
[မြန်မာမှု၌ ဗန္ဓ၊ သိဟိုဠ်မှု၌ ဗဒ္ဒ-ရှိသည်ဖြစ်၍ မြန်မာမှုနှင့် သိဟိုဠ်မှု ကွဲမှုဝင်တည်း။]
[ထောက်စွယ်။ ။ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို ဗေ-ဗန္ဓနေ၊ ဗဒ္ဒေါ၊ မိဂေါ။
ဗဒ္ဒေါ တိဗာဓိယတေ ဗန္ဓိယတေ သောတိ ဗဒ္ဒေါ။ (နိတိ၊ ဓာတု။၃၂၀။) ဗန္ဓဗန္ဓနေ။
ဗန္ဓနံ။ ဗန္ဓော။ (နိတိ၊ ဓာတု။ ၃၀၉။) တို့ကိုထောက်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

တိဏကုဋိယော-ဟူသော နည်းသည် တံခါးအဖွဲ့မရှိသော မြက်မိုးကုဋိ၊
တံခါးအဖွဲ့ရှိသော မြက်မိုးကုဋိတို့နှင့်ဆက်ဆံသော်လည်း ဤအရာဝယ် တံခါးအဖွဲ့

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မရှိသော မြက်မိုးကုဋ်၌ မထင်၊ တံခါးအဖွဲ့ရှိသော မြက်မိုးကုဋ်၌သာ အထင်အားဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့် ရုဋ်နည်းမည်၏။

တိဏကုဋ်-သဒ္ဒါသည် အပေါင်းဖြစ်သော မြက်မိုးကုဋ်အားလုံး၏ တိဏကုဋ်-ဟူသော အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော တံခါးအဖွဲ့ရှိသော မြက်မိုးကုဋ်၌ တင်စား၍ အစိတ်ဖြစ်သော တံခါးအဖွဲ့ရှိသော မြက်မိုးကုဋ်ကို “တိဏကုဋ်”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေသျှပစာ-သမုဒါယူပစာမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ သဒ္ဒါရဗန္ဓာ-ပုဒ် အပိုထည့်ဖွင့်ခြင်းကြောင့် တိဏကုဋ်-၏အရ မြက်မိုးကုဋ်မှန်သမျှကိုမရဘဲ တံခါးအဖွဲ့ပါ ပါရှိသော မြက်မိုးကုဋ်ကိုသာ ရတော့၍ ဧကဒေသျှပစာ-သမုဒါယူပစာ ဖြစ်ရသည်။

[အဝိနာဘာဝနည်း၊ ဖလူပစာ။ ။ ကရိတွာ၊ ကတွာ-ကို ထောက်က အကျိုးဖြစ်သော မြက်မိုးကုဋ်၏ တိဏကုဋ်-ဟူသော အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော မဆောက်ရသေးသော မြက်၊ ဝါး၊ သစ်သားစသော ဒြပ်၌တင်စား၍ အကြောင်း ဖြစ်သော မဆောက်ရသေးသော မြက်၊ ဝါး၊ သစ်သား စသောဒြပ်ကို “တိဏကုဋ်”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဖလူပစာမည်၏။ ဖလူပစာရကလည်း ဖွားဖက်တော် အဝိနာဘာဝနည်း ရတော့သည်သာ။ ဆောက်ပြီးမှ တိဏကုဋ် အမည်ရသည်။ တိဏကုဋ် ဖြစ်ပြီးကလည်းဆောက်စရာမလို၊ မြက် ဝါး သစ်သား စသောဒြပ်ကိုသာ ဆောက်လုပ်ရသည်ဖြစ်၍ သြဒနော ပစ္စတေ-ကဲ့သို့ မှတ်။ “သံဝဏ္ဏနာရူ၍”ဟု မေးသောကြောင့် သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော ကတွာ-၏ ပရိယာယ်သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၌ ကရိတွာ-ပါပြီးဖြစ်၍ ဤအဖြေ၌ ဤနယူပစာမလို။]

၉။ ။ [၄၊ ၁၊ ၂၅၀။]

၁၀။ ။ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း

ယော ဥပပဇ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ်ဿ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ဥပပဇ္ဇေယျ-၏အရ (ကျောင်းမရှိဘဲ) ဝါကပ်ခြင်း အကျိုးကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို ဆိုသဖြင့် ထိုအကျိုးကာယဝိညတ်ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းဖြစ်သော ဝိတိက္ကမစေတနာ ပြဇာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်၏။ ထိုအကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့် ထို၏ပဋိပက္ခဖြစ်သော လဒ္ဓိဘာဝ၊ သဒ္ဓိယ၊ သုသိလျှ၊ အာစာရီသုပ္ပဋိပတ္တိ စသောကုသိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုကုသိုလ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ စသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးတို့သည်လည်းကောင်း ပပျောက်ကုန်၏။ ထိုအကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေးစသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘေးတို့သည် စည်ပင်ပြန့်ပွားများကုန်၏။ ဤသို့ သုတ္တာဂတဓမ္မတို့ကို ပဋိပက္ခအားဖြင့် ပယ်ခြင်းသည် ပရိဝတ္တနဟာရမည်၏ - ဟုလိုသော်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပုတ္တေ အာသဝါနံ ဓယ ဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိန္ဒာမေသိ-ကို သမာဟိတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ အာနေဥပုတ္တေ-တို့၌ သဒ္ဓတ္တ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန အညတရာ ဣတ္ထိ ပဝုတ္တပတိကာ ဇာရေန ဂစ္ဆိနိ ဟောတိ။ သာ ကုလုပကံ ဘိက္ခု၊ ဧတဒဝေါစ "ဣဃံယျ ဂဗ္ဘပါတနံ ဇာနာဟိ" တိ-ကို အနက်အားဖြင့် အကာရဝါကျ သွင်းထုတ်နည်း နှစ်မျိုးဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ သရသိ တံ ဒဗ္ဗ ဝေရူပံ ကတ္တာ ယထာယံ ဘိက္ခုနီ အာဟာတိ။ ယထာ မံ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဇာနာတိတိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ကတ္တာနှစ်ခု ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ သစေ မေ တံ အာဝုသော ဒါတုကာမောသိ၊ ဣတော ဧကံသာဠကံ ဒေဟိတိ။ အမှာကံ ခေါ ဘန္တေ ကုလပုတ္တာနံ ကိသ္မိံ ဝိယ ဧကသာဠကံ ဂန္တံ၊ အာဂမမဟိ ဘန္တေ ယာဝ ယရံ ဂစ္ဆာမိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ဣတော-အစွဲ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ အကိုသကေ လဂ္ဂေတွာ ဌပိတဘဏ္ဍံ ပန ဘောသဇ္ဇဗုဒ္ဓော ဝါ ဘောသဇ္ဇတ္ထဝိကာ ဝါ သစေ ဘိတ္တိံ ဝါ ဘူမိံ ဝါ အပုသိတွာ ဌပိတံ၊ လဂ္ဂနကံ ယံသန္တဿ နိဟရတော အကိုသကောဋီတော နိက္ခန္တမတ္တေ ပါရာဇိကံ။

၆။ ။ အပရော တံ မညမာနော အညံ အပရော အညံ တဿေဝ သဟာယံ မညမာနော တံ၊ အပရော အညံ တဿေဝ သဟာယံ မညမာနော အညံ တဿ သဟာယမေဝ ဖိဝိတာ ဝေါရောပေသိ။

၇။ ။ သမန္တာ ပရိယာဂါရောတိ သမန္တာ ပနဿ မဏ္ဍလမာဠပရိက္ခေပေါ ဟောတိ။ သော ကိရ မဇ္ဈေ စတုရသံ ဂဗ္ဘံ ကတွာ ဗဟိ မဏ္ဍလမာဠပရိက္ခေပေန ကတော၊ ယထာ သက္ကာ ဟောတိ အန္တောယေဝ အာဝိဉ္ဇန္တေဟိ ဝိစရိတံ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍသန္တိ တတ္ထ တတ္ထ ပတိတံ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဍံ။
အထဝါ တိဏဋ္ဌ နိဿာရကံ လဟကံ ကဋ္ဌတိ တိဏကဋ္ဌံ။

၉။ ။ မနာပါနိ တေ ဘိက္ခု ပံသုကုလာနိတိ ဘိက္ခု တဝ ဣမာနိ
ပံသုကုလာနိ မနာပါနိ၊ အတ္တနော ရစိယာ ခန္တိယာ ဂဟိတာနိတိ အတ္ထော။

၁၀။ ။ မဓု နာမ မက္ခိကာမဓုတိ မဓုကရိဟိ နာမ မဓုမက္ခိကာဟိ
ဓုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ ဘမရမက္ခိကာဟိ စ ကတံ မဓု။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)အဖြေ

၁။ ။ သမာဟိတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ အာနေဥပ္ပတ္တေတိဋ္ဌိ
သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်

သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သည်ရှိသော် (သံ-ရှေး၊ အာ-ရှေး ရှိသော
ဓာ-ဓာတ် ထပနတ္ထ)။ အနဂံဏေ၊ “ရာဂဒေါသ” ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အညစ်အကြေး
တို့ မရှိသော (အဂံဏ-သဒ္ဒါ မလတ္တ)။ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ၊ ကင်းကုန်ပြီးသော
ကပ်၍ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော ရာဂဒေါသတို့ရှိသော။ ဝါ၊ ကင်းကုန်
ပြီးသော “ရာဂဒေါသ” ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ညစ်ညူးကြောင်းတို့ရှိသော (ကိလိသဓာတ်၊
ဗာဓေက္ခတ္တ၊ ဥပတာပနတ္ထ၊ မလိနတ္ထ)။ အာနေဥပ္ပတ္တေ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်သော
စိတ်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော စိတ်၏အဖြစ်သို့
ရောက်သော (ဣဥ-ဓာတ် ကမ္မနတ္ထ)။ ကြွင်းသျှအတိုင်း ယောဇနာ။ [ပါ၊ ၆။
ပါသျှ၊ ၃၁။]

၂။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရဝါကျသွင်း၍ အနက်
တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အညတရာ၊ အမှတ်မရှိသော။
ပဝုတ္ထပတိကာ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့သွား၍ ကင်းသော လင်ရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။
ဇာရေန၊ သယောက်လင်ကြောင့်။ ဂဗ္ဘိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကုလူပကံ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အယျ၊
အရှင်ဘုရား။ ဣယံ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျစေတတ်သော
ဆေးကို။ ဇာနဟိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်ပြီ။

အနက်အားဖြင့် အာကာရဝါကျ ထုတ်၍ အနက်
တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ပဝုတ္ထပတိကာ၊ သော။ ဣတ္ထိ
သည်။ ဇာရေန၊ ကြောင့်။ ဂဗ္ဘိနိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ကုလူပကံ၊ သော။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

ဘိက္ခု၊ ကိ၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီးသနည်း။) အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣယံ၊ ၏။ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိ။ ဇာနာဟိ၊ လော၊ ဣတိ၊ သို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီးသတည်း။) [ပါ၊ ၁၀၇။ ပါသျ၊ ၁၈၄။]

[အာကာရထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း။ ။ အာကာရတ္ထ ဣတိနောက်၌ ရှိမူ ပုစ္ဆာဝါစက ကိ-သဒ္ဓါကို ရှေ့မှာစွက်၍ အနက်ယောဇနာခြင်းကို “အာကာရပါကျ ထုတ်၍ ယောဇနာခြင်း”ဟု ဆိုသည်။ အာကာရဇ်၊ ထုတ်၍ ယောဇနာနည်း (အကျယ်)နှင့် အမျိုးအစားကို ပထမအုပ် ၁၃၁၈-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် အဖြေ၌ ရှ။ ကျက်။ ။ ဣတိ-သဒ္ဓါ၊ အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြုမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ ကိ-သဒ္ဓါကို၊ ရှေ့မှာစွက်၍၊ အနက်သမ္ပန်မြဲ။ (ဘုရားကြီး နိယံ၊ ၁၄၂။)

“ဤသို့”ဟု အနက်ပေးသော်လည်း အာကာရသာ။ ။ “၎င်း-ဗူး၊ သရုပ်ယူ ဟူ၍-အာကာရ။ ဧဝံ ဣတိ၊ ရှိသည့်ပုဒ်မှာ၊ သို့-ဗူးမှတ်ပါနိဒဿန”ဟု စာစပ်နိယံ ဆိုသော်လည်း “ဟူ၍-ပေးမှသာ အာကာရ၊ သို့-ပေးတိုင်းလည်း နိဒဿန”ဟု မမှတ်နှင့်။ ဤ၌ အာကာရတ္ထ ဣတိ-ကို “ဤသို့”ဟု အနက်ပေးသော်လည်း “အာကာ ရသာ”ဟု မှတ်။

အာကာရတ္ထ ဣတိ-ကို “ဤသို့”ဟု အနက်ပြန်ဆိုကြသည်မှာ ရှေးနိဿယ ဆရာတော်ကြီးများ၏ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။ မှန်၏-ဣတိ-သဒ္ဓါ။ ပ။ အနက်သမ္ပန်မြဲ-နိယံကို ရေးသားသော ဘုရားကြီးဆရာတော်ပင် ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော် နိဿယ (၁၁)၌ “ဣတိ-သဒ္ဓါ။ပ။ အနက်သမ္ပန်မြဲ-ဟုသည်နှင့်အညီ နောက် နသမ္ပန္နဓဝါတိ-၌ အာကာရတ္ထ။ ဣတိ-သဒ္ဓါကို မြင်သောကြောင့် ဤ၌ ကိ သဒ္ဓါကို ထည့်၍ အနက်သမ္ပန်ရသည်”ဟု မှာ၍ ၎င်းဣတိ-ကို “ဤသို့”ဟု အနက်ပြန်ထား လေသည်။ “အဘယ်သို့ အဘယ်ပုံ ဆိုသနည်း။ ဤသို့ ဤပုံ ဆိုသည်”ဟု အဓိပ္ပါယ် အားဖြင့် အာကာရသဘောသက်ဝင်၍ အာကာရကို “ဤသို့” ဟု မြန်မာပြန်ကြသည် ဟုလို။]

၃။ ။ ကတ္တား ၂-ခုထည့်စွက်၍ အနက် [“ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဗ္ဗော၊ ဒဗ္ဗသည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ”ဟု ဣတိ-သဒ္ဓါ ၂-ခု နောင် အစဉ်အတိုင်း ဘဂဝါ-နှင့် ဒဗ္ဗော ၂-ပုဒ် ထည့်ယောဇနာ။ (ပါ၊ ၂၄၈။ ပါသျ၊ ၂၉၁။)

၄။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၃၁၂။ ပါသျ၊ ၃၄၈။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၈၄။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၄၅၂။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၃၊ ၃၉၉။]

၆။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၇၀။ ဋ္ဌသျ၊ ၃၊ ၃၄၁။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၄၊ ၂၀၆။]

၄၀

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ [ငွ၊ ၂၊ ၁၁၉။ ဋ္ဌဿ၊ ၄၊ ၄၆။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၅၆၆။ ၁၃၂၉-
ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲပြီ။]

၈။ ။ [ငွ၊ ၂၊ ၁၉၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၄၊ ၂၆၁။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၅၆၆။]

၉။ ။ [ငွ၊ ၂၊ ၂၆၅။ ဋ္ဌဿ၊ ၄၊ ၄၅၂။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၇၄၂။]

၁၀။ ။ [ငွ၊ ၂၊ ၂၉၃။ ဋ္ဌဿ၊ ၄၊ ၅၂၈။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၈၁၀။]

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသုတိ အဂ္ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသု။
- (ခ) တေသံ ဟိ စိတ္တာနိ ယေဟိ အာသဝေဟိ ဝိမုစ္ဆိသု။
- (ဂ) န တေ တာနိ ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသု။
- (ဃ) အနုပ္ပါဒနိရောဓေန ပန နိရုဇ္ဈမာနာ အဂ္ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသု။

၁။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာအားလျော်စွာ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗတို့ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို သာဘောဂပုဏ္ဏတက်တက်ပါ။(အဓိပ္ပာယ် မလို)

၃။ ။ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက်ထောက်ဆ ဝါကျအမည် ပေးလျက် (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော စိတ္တာနိ-ပုဒ်ကို (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ အလို ဝိမုစ္ဆိသု-၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ ။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန-ပုဒ်ကို အပေါင်းဝစနတ္ထသာပြု၍ ဉာသ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ ဝိမုစ္ဆိ သု-ပုဒ်၌ ဓာတု၊ ဝိဘတ္တိတို့ဖြင့် ဝေဘန်လျက် (ခ)အမှတ်ပြ ဝါကျကို ရှု၍ အာသဝေဟိ-ပုဒ်၊ စိတ္တာနိ-ပုဒ်တို့၌ ဝိဘတ္တိ၊ဝိဘတုတ္ထ၊ (ဂ)အမှတ် ပြဝါကျကို ရှု၍ စိတ္တာနိ-ပုဒ်ကို ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတုတ္ထတို့ဖြင့် ဝေဘန်ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

၆။ ။ (က) အမှတ်ပြဝါကျကို အဋ္ဌကထာဘောင် ဖေါလျက်^{၆၁}သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကိုလည်း ပေးပါ။

၇။ ။ (ဃ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ နိရုဇ္ဈမာနာ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိရုဇ္ဈမာနေ ဟူ၍လည်းကောင်း နှစ်မျိုးရှိခဲ့ရာ သင့်ရာကိုအကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၈။ ။ အာသဝေဟိ ဝိမုစ္ဆိသု-ဝယ် အာသဝေဟိ-၌ ဖြစ်သင့်သော နည်းဥပစာတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြေပါ။

၉။ ။ ဖေါပြပါ မြန်မာဘာသာစကားရပ်တို့ကို စုဏ္ဍိယပါဠိစီကုံးပါ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုသာဝကတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၍ နေရောင်ထိသော ပွင့်သော ကြာတောက်သို့ ပွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀။ ။ စိတ္တာနိ-ပုဒ်၏အရကို ကောက်လျက် သြရယောရယုအားဖြင့် ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္ထိနည်း ဖြေပါ။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ သံဝဏ္ဏနာအားလျော်စွာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ အနက် အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ အာရုံပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် မယူကုန်မူ၍။ စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တို့ကို။ ဝိမုစ္ဆိသု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၅၆။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၆၆။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၅၄၁။)

[အဋ္ဌကထာအလိုကျ ဖွင့်ပြသော ဋီကာတို့အားဆော်။ ။ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ဧတ္ထ အာသဝေဟိတိ ကတ္တုအတ္ထေ ကရဏနိဗ္ဗေသော။ စိတ္တာနိတိ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ။ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကမ္မသာဓနံ။ တသ္မာ အာသဝေဟိ ကတ္တု ဘူတေဟိ အနုပါဒါယ အာရမ္မဏဝသေန အဂ္ဂဟေတွာ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိတာနိတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗေတိ အာဟာ "တေသံ ဟိ စိတ္တာနိ"တိ အာဒိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၄၄၇။)

အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ဧတ္ထ အာသဝေဟိတိ ကတ္တု အတ္ထေ ကရဏဝစနံ။ စိတ္တာနိတိ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ။ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကမ္မသာဓနံ။ တသ္မာ အာသဝေဟိ ကတ္တုဘူတေဟိ အနုပါဒါယ အာရမ္မဏကရဏဝသေန အဂ္ဂဟေတွာ

စိတ္တာနိ ဝိမောစိတာနိတိ စဝမေတ္တ အတ္တော ဂဟေတဗ္ဗောတိ အာဟာ “တေသံဟိ စိတ္တာနိ”တိ အာဟာ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၉၄။)

ယောဇနာခဲပြီးသည်ကား အာသဝတို့ကို “တေ”ဟု ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် ဆိုထားသော အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုကျ အာသဝေဟိ-ကို ကတ္တားလုပ်၍ ကံဟော ဝါကျအနေအားဖြင့် ဖွင့်ပြကြသော ဤဋီကာဆရာတို့အလိုတည်း။

ပါဠိတော်အလိုကျ ဖွင့်ပြသော ဝိမတိဋီကာ အဘော်။ ။ ပါရာမိကထံ ပါဠိတော်(၆)၌ ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိ-စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းပါဠိတော် ၏အဖွင့် အဋ္ဌကထာ (၁၊ ၁၃၇)၌ ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိ-စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း အာသဝတို့ကို ဝိမုစ္စနကြိယာ၏ အပါဒါနံ၊ စိတ္တံ-ကို ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြ သောကြောင့် အာသဝတို့ကို ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် အဋ္ဌကထာဖွင့်ပုံကို အားရကျေနပ်မှု မရှိသဖြင့် “အထဝါ အာသဝေဟိတိ နိဿဂ္ဂဝစနံ၊ ဝိမုစ္စိသုတိ ကတ္တုသာဓနံ၊ တသ္မာ ကိဉ္စိ သင်္ခတဓမ္မံ တထာဒိဋ္ဌိဝေသန အနုပါဒိယိတွာ စိတ္တာနိ ဝိမုတ္တဝန္တာနိ အပောသန္တိ အတ္တော ဂဟေတဗ္ဗော”ဟု ဝိမတိဆရာ အဋ္ဌကထာနည်းမှ တစ်မျိုးဖွင့်ပြလေသည်။

ဤအလို “အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ၊ အနုပါဒါယ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော သင်္ခတဓမ္မာကို တထာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် မယူကုန်မူ၍။ စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ်တို့သည်။ ဝိမုစ္စိသု၊ လွတ်ကုန်ပြီ”ဟု ပေး။ ဤအနက်ကား ဋီကာနည်းသာဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာအဖွင့် အားလျော်စွာ ယောဇနာခိုင်းသော ဤမေးခွန်း၏ အဖြေနှင့်မဆိုင်]

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂပုစ္ဆာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ထိုအာသဝ တို့သည် ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တို့ကို အာရုံပြခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ယူကုန်၍ လွတ်စေကုန် သည် မဟုတ်ကုန်”ဟု ဆိုတော်မူ၏(၄ပုနာ)။ နောင်တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်း ဟူသော ဈုပ်ခြင်းဖြင့် ဈုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လွတ်စေခြင်းသည် မဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ အဘယ်သို့ လွတ်စေပါကုန်သနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤတက်နည်းကား ဗျတိရေကော၊ အန္ဓယာဟု၊ ဓောဒနာ နှစ်ချက်၊ ပြိုင်လျက်ရှိကာ၊ န-ကိုထုတ်၊ သွင်း၊ အချင်းချင်း၊ ဖြစ်လျှင်း အဘော်ပေ ဟူသော သမ္ပန္နစိန္တာဂဏ္ဍိသစ် (၅၆၈) နယူပဒေသအရ န-သွင်း၍ အဘော်ထား တက်သည့်နည်းဖြစ်သည်။ ဂဏ္ဍိသစ် (၃၇၆)အလို “ရံခါအာသဝိပ္ပယုတိဖြစ်၍ လွတ်စေခြင်းမျိုး ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်ပါလော”ဟုလည်း အဘော်ထားနိုင်သည်။

[အန္ဓယဝါကျ အဘော်ထားနည်း။ ။အန္ဓယဝါကျမှ ဗျတိရေကဝါကျ သို့ တက်လျှင် ဗျတိရေကဝါကျကို န-စသော ပဋိသေဓ ထုတ်၍ အဘော်ထားအပ် ၏။ ဗျတိရေကဝါကျမှ အန္ဓယဝါကျသို့ တက်လျှင် အန္ဓယဝါကျကို ပဋိသေဓသွင်း၍ အဘော်ထားအပ်၏။ ပထမအုပ် ၁၃၂၉-ခုနှစ် ပါရာမိကထံအဖြေ၌ ဗျတိရေက ဝါကျသို့ တက်ရာ၌လည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

ဋီကာတို့ အလိုကျ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့အနက်

ယေဟိ အာသဝေဟိတိ စတ္တာပိ ကတ္ထုအတ္ထေ ဧဝ ကရထနိဒ္ဒေသော။
ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကမ္မသာဓနံ။ န တေ တာနိ ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသုတိ တေ အာသဝါ တာနိ
စိတ္တာနိ အာရမ္မထဝသေန န ဂဟေတွာ ဝိမုစ္ဆိသု ဝိမောစေသံ။ စတ္ထ ဟိ စိတ္တာနိတိ
ဥပယောဂဗဟုဝစနံ။ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကတ္ထုသာဓနံ။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန နိရုဇ္ဈမာနာတိ
အာယတိ အနုပ္ပတ္တိ သင်္ခါတေန နိရောဓေန နိရုဇ္ဈမာနာ အာသဝါ။ အဂ္ဂဟေတွာ
ဝိမုစ္ဆိသုတိ အာရမ္မထကရထဝသေန အဂ္ဂဟေတွာ စိတ္တာနိ ဝိမောစေသံ။ (သာရတ္ထ။
၁၊ ၄၄၈။)

ယေဟိ အာသဝေဟိတိ စတ္တာပိ ကတ္ထုအတ္ထေ ဧဝ ကရထဝစနံ။
ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကမ္မသာဓနံ။ တေဟိ အာသဝါ။ တာနိတိ စိတ္တာနိ၊ ဥပယောဂ
ဗဟုဝစနံ။ ဝိမုစ္ဆိသုတိ ကတ္ထုသာဓနံ။ ဝိမောစေသန္တိ အတ္ထော။ အဂ္ဂဟေတွာ
ဝိမုစ္ဆိသုတိ အာရမ္မထ ဝသေန တာနိ စိတ္တာနိ အဂ္ဂဟေတွာ အာသဝါ တေဟိ
စိတ္တေဟိ မုတ္တဝန္တော အဟေသန္တိ အတ္ထော။ (ဝိမတိ။ ၁၊ ၉၄။)

ဤ၌ ဝိမုစ္ဆိသု-ကို "ဝိမောစေသံ"ဟု ဋီကာဆရာ ဖွင့်ခြင်းမှာ ဝိမုစ္ဆိသု
ကြိယာ၏ ကာရိကဇ္ဈဂတ၊ ကာရိကလောပ၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ (ခ)အမှတ်ပြ
ဝါကျရှိ ဝိမုစ္ဆိသု-သည် ကမ္မရုပ်၊ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျများရှိ ဝိမုစ္ဆိသု-ကား
ကတ္ထုရုပ်တည်း။

မှစ-ဓာတ်သည် ဒိဝါဒိဂိုဏ်းနှင့် ယှဉ်သောအခါ လွတ်ခြင်းအနက်ကို
ဟော၏။ အကမ္မကဓာတ် ဖြစ်၏။ "ဝိမုစ္ဆိသု"ဟု ရုပ်ဖြစ်၏။ ကာရိတ်ပစ္စည်းနှင့်
ယှဉ်သောအခါ "ဝိမောစေသံ၊ လွတ်စေကြကုန်ပြီ"ဟု ဧကကမ္မကဓာတ် ဖြစ်၏။
မှစ-ဓာတ်သည် ရုဓာဒိဂိုဏ်းနှင့် ယှဉ်သောအခါ လွတ်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏။
ဧကကမ္မကဓာတ် ဖြစ်၏။ "ဝိမုစ္ဆိသု"ဟု ရုပ်ဖြစ်၏။ ကာရိတ်ပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်သောအခါ
"ဝိမုတ္တာပေသံ၊ လွတ်စေကြကုန်ပြီ"ဟု ဒွိကမ္မကဓာတ် ဖြစ်၏။ ဝိမုစ္ဆိသု-ကား ကတ္ထုရုပ်၊
ကမ္မရုပ် ၂-မျိုးနှင့်ဆိုင်သည်။ ဒိဝါဒိဂိုဏ်းဖြစ်က ကတ္ထုရုပ်၊ ရုဓာဒိဂိုဏ်းဖြစ်က ကမ္မရုပ်
ဖြစ်၏။

ဤဋီကာများ ဖွင့်ချက်နှင့်အညီ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အောက်ပါ
အတိုင်း အနက်ပေးပါ။ အနက်ပေးတတ်မှ ဤအတက်ရော နောက်နံပါတ် အဖြေများပါ
အလွယ်တကူ သဘောကျပါလိမ့်မည်။

ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေသံ သဟဿ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုတစ်ထောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့
၏။ စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တို့ကို။ ယေဟိ အာသဝေဟိ၊ အကြင်အာသဝတို့သည်
ဝိမုစ္ဆိသု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသာတို့သည်။ တာနိ စိတ္တာနိ၊
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ အာရုံပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ယူကုန်၍။ ဝိမုစ္ဆိသု၊ လွတ်စေကုန်သည်။
န၊မဟုတ်ကုန်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဝါ၊ အနွယ်ကား။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ နောင်တစ်ဖန်
မဖြစ်ခြင်းဟူသော ချုပ်ခြင်းဖြင့်။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်ကုန်လျက်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊
အာရုံပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် မယူကုန်မူ၍။ ဝိမုစ္ဆိသု၊ လွတ်စေကုန်ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ ရှေ့နောက်ထောက်ဆ ဝါကျအမည်

(က)အမှတ်ပြဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က ပက္ခန္ဓာရဝါကျ၊ နောက်ဝါကျများကို ထောက်က သင်္ခေပဝါကျ။

(ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျများသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ တေန ဝုတ္တံ-စသော နောက်ဝါကျကို ထောက်က လဒ္ဒဂုဏိယဝါကျ၊ နိဂမနိယ ဝါကျ၊ ထိုတွင်...

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် နောက်ဝါကျကို ထောက်က အနိယမဝါကျ။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က နိယမဝါကျ၊ နောက်ဝါကျကို ထောက်က ဗျတိရေကဝါကျ။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က အနွယဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား ဟိ-ကို ဝိတ္ထာရပေးသော သျသစ်အလို အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဟိ-ကို ဒဠိ ပေးသော သျအလို "(က)အမှတ်ပြဝါကျသည် နောက်ဝါကျများကို ထောက်က ဒဠိယဝါကျ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျများသည် ရှေ့ဝါကျကိုထောက်ကဒဠိကရုဏဝါကျ"ဟုလည်း အမည်ပေးရာ၏အကြွင်းတူသည်။ [နောက်ဝါကျ ဝိတ္ထာရဝါကျဖြစ်က ရှေ့ဝါကျ သင်္ခေပဝါကျဖြစ်သည်မှာ အထူးပြောစရာ မလိုသောကြောင့် ရှေ့နောက်ထောက်ဆခွဲခြင်းမှာပညာသားမပါ။ အလုပ်ရှုပ်ရုံသာ။]

စိတ္တာနိ-ပုဒ် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျအလို စာစပ်

စိတ္တာနိ-ကား "ကို"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝိမုစ္စိသု-၌ "ဝိ-ပုဗ္ဗ၊ မုစ-ဓာတ်၊ ကံဟော ယ-ပစ္စည်း၊ ဥ-ဝိဘတ်"ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကံ၊ ဝိမုစ္စိသု-ကား ကံ၏ ကြိယာ၊ (ဝါ)ထိုကံကို ဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကတည်း။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျအလို စာစပ်

စိတ္တာနိ-ကား "ကို"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝိမုစ္စိသု-၌ "ဝိ-ပုဗ္ဗ၊ မုစ-ဓာတ်၊ ဒိဝါဒိ၊ယ-ပစ္စည်း၊ ဥ-ဝိဘတ်"ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ဝိမုစ္စိသု-ကား ကံ၏ ကြိယာ၊ (ဝါ)ထိုကံကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကတည်း။

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်

အနုပ္ပါဒသင်္ခါတော နိရောဓော အနုပ္ပါဒနိရောဓော။ အနုပ္ပါဒသင်္ခါတော၊ "တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်း"ဟု ဆိုအပ်သော။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ အနုပ္ပါဒနိရောဓော၊ တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်း"ဟု ဆိုအပ်သောချုပ်ခြင်း။

အနုပ္ပါဒသင်္ခါတော နိရောဓော-ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ဝိဂ္ဂဟံ၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓော-ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်။ အနုပ္ပါဒ-ပုဒ်၊ နိရောဓ-ပုဒ်။ ဤအနုပ္ပါဒနိရောဓော-ဟူသော ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၌ အနုပ္ပါဒေါ-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်၏ အရကား "တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်း"ဟု ဆိုအပ်သောဂုဏ်သည် မုဗျအားဖြင့်ရ၏ တဖန်မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဂုဏ်၏ချုပ်ခြင်းနှင့် "ဂုဏ်" ဂုဏောအဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း"ဟု

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

ဆိုအပ်သော သမ္ပန်သည် ဌာနပစ္စာအားဖြင့်ရ၏။ အနုပ္ပါဒေါ-ဟူသော သမာသံပုဒ်၏ အရကား ထိုမှချဋ္ဌာနပစ္စာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော ချုပ်ခြင်းရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဝိဂြိုဟ်ကား “အနုပ္ပတ္တိသင်္ခါတေန နိရောဓေန”ဟု ဆိုသော သာရတ္ထအလိုကျဖြစ်သည်။ သျသစ်၌ကား “တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ခြင်း ဖြင့်”ဟု အနက်ပေး၍ “အနုပ္ပါဒေန နိရောဓော အနုပ္ပါဒနိရောဓော”ဟု တတိယာ တပျရိသ်သမာသံပြုသည်။

[သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယ်။ ။ဟုတွာ၊ သင်္ခါတ၊ ဘူတ-တစ်ထွေ၊ ဧဝ၊ ဣတိ၊ သဒ္ဓါရှိက၊ မှတ်ဘိကမ္မဓာရယ်၊ ကိုးပါးမှာ၊ သမ္ဘာဝနာပနှင့်အညီ အဒ္ဓါန မဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော ဟောတိတိ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ မဂ္ဂ ပဋိပဇ္ဇော ဟောတိ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ဋ္ဌ၊ ၃၆)၌ကဲ့သို့ “သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယ်သမာသံ”ဟု ယူဆသည်။

ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ်လည်း သင့်။ သမာနဝိဘတ္တိ၊ ဖွင့်လျက်ရှိ၊ မှတ်သိ ကမ္မဓာရယ်-နှင့်အညီ ဝိဘတ်တူ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါတ သဒ္ဓါရှိလရာ၊ သရုပ်သာ ထွက်လေ-နှင့်အညီ အနုပ္ပတ္တိသည် နိရောဓ-၏အရကောက် သရုပ်ကြားဖြစ်၍ အရတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ “တပျရိသ်သမာသံ မဟုတ်။ ကမ္မဓာရယ်သမာသံ”ဟုသာ ယူဆသည်။ သျ၌လည်း “တစ်ဖန် မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်း ဖြင့်”ဟု အနက်ပေးသည်။ ကမ္မဓာရယ်ကိုးမျိုးတို့တွင် ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ် ဖြစ်သည်။ ဤဆရာတို့အလို “အနုပ္ပါဒါနိရောဓော အနုပ္ပါဒနိရောဓော” ဟုလည်းကောင်း၊ “အနုပ္ပါဒေါ စ သော နိရောဓော စာတိ အနုပ္ပါဒနိရောဓော”ဟုလည်းကောင်း ဝိဂြိုဟ်ပြုနိုင်သည်။]

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ
ဝိမှစ္ဓိသု-ပုဒ်၌ ဝိ-ပုဗ္ဗ၊ မုစ-ဓာတ်၊ ဥ-ဝိဘတ်။
အာသဝေဟိ-ပုဒ်၌ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ရှုက တတိယာ ဗဟုဝစ်ဟိ-
ဝိဘတ်။ အဝုတ္တကတ္ထုအတ္ထ။
စိတ္တာနိ-ပုဒ်၌ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ရှုက ပထမာ ဗဟုဝစ်ယောဝိဘတ်
ဝုတ္တကမ္မတ္ထ။
(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ရှုက ဒုတိယာ ဗဟုဝစ်ယော-ဝိဘတ်၊ အဝုတ္တ ကမ္မတ္ထ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ
(က)အမှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် (က-အမှတ်ပြဝါကျရှိ အဂ္ဂဟေတွာ
ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့်) အနုပါဒါယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ဥပ-
ဇျေ၊ အာ-ဇျေရှိသော ဒါ-ဓာတ်၏ ဂဟဏအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ
သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတွတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ဥပ-ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္ထာနဝတ္တက
၏ အဖြစ်၊ အာ-ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္ထ ဗာဏ၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ
သိစေပါသည်။ ဥပသဂ္ဂလိဂ်တ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ယ-၏ တွာ-ပစ္စည်း၏ကာရိယ၏

၄၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယ ပစ္စယပဒသံဝဏ္ဏနာ၊ အနုပါဒါယ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဥဘောတပ္ပရိသံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းဥဘော တပ္ပရိသံသမာသ်ပုဒ်၏ တုလျအနက်ဟော၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ (တစ်နည်း) အနုပါဒါယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “န ဥပါဒါယ အနုပါဒါယ”ဟု ဥဘောတပ္ပရိသံသမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါဠိ အဆုံးအဖြတ်

ဤ၌ ချုပ်ကုန်လျက်-ဟူသော ကြိယာဝိသေသန အနက်ကိုသာ အလိုရှိ အပ်သောကြောင့် အဂ္ဂဟေတွာ-၌ ကြိယာဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ရသော နိရုဇ္ဈ မာနာ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

ဤ၌ ချုပ်ကုန်သော-ဟူသော နာမဝိသေသနအနက်ကို အလိုမရှိအပ်သော ကြောင့် အာသဝေ-ဟူသော ဝိသေသျှပုဒ်ထည့်၍စပ်သော ဒုတိယာဝိဘတ်နှင့်ရှိသော နိရုဇ္ဈမာနေ-ပါဠိကား မသင့်ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ ယောဇနာ၌ နိရုဇ္ဈမာနေ-ဟူသော ပါဠိပျက်ကို မြင်၍ “အာသဝေ”ဟု ဝိသေသျှထည့်လျက် အဂ္ဂဟေတွာ-၌ ကံစပ်၏။ မသင့်။ (ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၂၊ ၃၇၆။) ဤဂဏ္ဍိသစ်အလို ဖြစ်သည်။

[“ချုပ်ကုန်လျက်”ဟု ပေး။ ။ “နိရုဇ္ဈမာနေ အာသဝေ အဂ္ဂဟေတွာဝ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္ဆိသုတိ သမ္ပန္နော”ဟု ယောဇနာ (၁၀၆)လာသည့်အတိုင်း “နိရုဇ္ဈမာနေ၊ ကုန်သော။ အာသဝေ၊ တို့ကို”ဟု သျှသစ်၌ ပေးသည်။ သာရတ္ထ၊ သျှ၊ ဂဏ္ဍိ၊ ဂဏ္ဍိသစ်တို့ ၌ “နိရုဇ္ဈမာနာ”ဟု ချည်းရှိသည်။ “နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့၊ သည်”ဟု ဂဏ္ဍိ (၃၂၈)ပေးသည်။ “ချုပ်ကုန်လျက်”ဟု ပေးကြသော သျှဂဏ္ဍိဂဏ္ဍိသစ်တို့အတိုင်း ကောင်းသည်။ “နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍”ဟု ပေးလျှင်လည်း ကောင်းသည်ပင်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

အာသဝေဟိ ဝိမုစ္ဆိသု-၌ အာသဝေဟိ-ဟူသောနည်းသည် အာသဝတည်း ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းသည်ကိုဆိုသဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတည်းဟူသော မပြဋ္ဌာန်း သည်ကိုလည်းရသောကြောင့် ပဓာနနည်းမည်၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အာသဝါနံယေဝ စေတ္ထ ဂဟဏံ “အာသဝါနံ” ဓယဉာဏာယာ” တိ အာရဒ္ဓတ္တာ။ တထာ ဟိ အာသဝဝိမုတ္တိသီသေနေဝ သဗ္ဗသံ ကိလေသဝိမုတ္တိ ဝုတ္တာ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၄၀၈။ မူလပဏ္ဏာသ၊ ဋီ၊ ၁၊ ၂၂၇။)

“အာသဝါနံ ဓယဉာဏာယာ”တိ အာရဒ္ဓတ္တာ စေတ္ထ အာသဝါနမေဝ ဂဟဏံ၊ န သေသကိလေသာနံ တထာ အာရဒ္ဓတ္တာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ တထာဟိ “ကာမာသဝိပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္ဆတိ”တိ အာဒိနာ အာသဝဝိမုတ္တိ သီသေနေဝ သဗ္ဗကိလေသဝိမုတ္တိ ဝုတ္တာ။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၁၅၇။)]

ပါရာဇိကတဏှာ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

(တစ်နည်း) အာသဝေဟိ ဝိမုစ္ဆိသု၌ အာသဝေဟိ ဟူသောနည်းသည် အာသဝတည်းဟူသော အစိတ်ကိုမှတ်၍ဆိုသဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းကိုလည်းရသောကြောင့် ဥပလက္ခထနည်းမည်၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အာသဝေဟိတိ ။ပ။ အာသဝသညိတေဟိ ကိလေသေဟိ။ ။ လက္ခထဝစနဇ္ဇတံ (ဥပလက္ခထဝစနမတ္ထဇ္ဇတံ) အာသဝေဟိတိ၊ တဒေကဋ္ဌတာယ ပန (ဟိ) သဗ္ဗေဟိပိ ကိလေသေဟိ၊ သဗ္ဗေဟိပိ ပါပစမ္မေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္ဆတိယေဝ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၅၈။ သီဋိသစ်၊ ၁၊ ၇၆။)]

မှတ်ချက်။ ။ ဥပလက္ခထနည်းနှင့် နိဒဿနနည်းသည် ပွားဖက်ဖြစ်၍ တစ်နည်း နည်းရက ကျန်တစ်နည်းလည်းရသည်သာဖြစ်သောကြောင့် နိဒဿနနည်းလည်း အသင့်လျော်။ [ပဓာနနည်းရက ဥပလက္ခထနည်း၊ နိဒဿနနည်းများ အမြဲရသည်။ ဥပလက္ခထနည်း၊ နိဒဿနနည်းများရက ပဓာနနည်း အမြဲမရ၊ ပဓာနဖြစ်မှ ရသည်။]

အာသဝေဟိ ဝိမုစ္ဆိသု-၌ အာသဝေဟိ-သဒ္ဒါသည် အစိတ်ဖြစ်သော အသဝ တို့၏ အာသဝေဟိ-ဟူသော အမည်ကို အပေါင်းဖြစ်သော အလုံးစုံကုန်သော ကိလေသာ တို့၌ တင်စား၍ အပေါင်းဖြစ်သော အလုံးစုံကုန်သော ကိလေသာတို့ကို “အာသဝေဟိ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေသုပစာ-အဝယဂူပစာမည်၏။

[ပဓာန၊ ဥပလက္ခထ၊ နိဒဿနနည်းနှင့် ဧကဒေသုပစာတို့။
၉၊ ပ၊ နိဒဿ၊ ယင်းသုံးရပ်၊ မှတ်အပ် ဧကဒေသုပစာ”ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ပဓာနနည်း၊ ဥပလက္ခထနည်း၊ နိဒဿနနည်းများကို ဧကဒေသုပစာ၊ အဝယဂူပစာနှင့် တွဲရသည်။ ဧကဒေသုပစာနှင့် ဧကဒေသုပစာ အထူးကိုလည်းကောင်း၊ ဧကဒေသုနှင့် အဝယဂူ၊ ဧကဒေသုနှင့် သမုဒါစယ အတူတူဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာဇိကထံအဖြေ၌ မော်ပြခဲ့ပြီ။]

၉။ [၅၊ ၁၊ ၁၅၆-၁၅၇။]

၁၀။ ။ ပဒဋ္ဌာနဟာရ နေတ္တိနည်း
စိတ္တာနိ-ပုဒ်၏ အရကို အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကိုကောက်၍ ထိုစိတ္တာနိပုဒ်၏အရ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်၏ ပဒဋ္ဌာနကား အရဟတ္တမဂ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ယထာဘူတဉာဏ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား သမာဓိတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား သုခတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ပဿဒ္ဓိတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ပီတိတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ပါမောဇတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ပရိသုဒ္ဓသီလတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား သမ္မာပဋိပတ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ပဋိပတ္တိနည်းကို သိခြင်းတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား အတ္တဝေဓ၊ ဓမ္မဝေဓတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား သုတမယဉာဏ်တည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာနကား ဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတရားတော်တည်း။ ဤသို့ အောက်သက် သြရယော ရုယုအားဖြင့် ပဒဋ္ဌာနကိုစိစစ်ခြင်းသည် သြရယောရုယု ပဒဋ္ဌာနဟာရမည်၏ ဟူလို သော်။ [ပဒဋ္ဌာနဝယ် သိလွယ်ဖို့တွက် ကြောင်းကျိုးဆက်ပုံကို (ပထမအုပ် ၁၃၁၅ ခုနှစ် ပါရာဇိကထံအဖြေ၌) ကျက်ဖွယ်ရာနှင့်တကွ မှတ်သားလောက်အောင် မော်ပြထားသည်။ ထို၌၅။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာအမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဣမိဿာ ဘန္တေ မဟာပထဝိယာ ဟေဋ္ဌိမတလံ သမ္ပန္နံ။ သေယျထာပိ ဣဒမနံ အနိလကံ။ ဧဝမဿာဒံ။ သာဓာဟံ ဘန္တေ ပထဝီ ပရိဂစ္ဆေယျံ။ ဘိက္ခု၊ ပပ္ဖုကောစ ပရိဂုဋိဿန္တိ-၌ ဥပမာန၊ ဥပမေယျ လိုက်သင့်ရာပုဒ်လိုက်၍ အတ္ထယောနောဒံပါ။

၂။ ။ အလံ ဟိ တေ အာဂ္ဂဿာ သုဒိန္န ကုက္ကုစ္ဆယ အလံ ဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ ယံတွံ ဧဝံ သျှာက္ခာတော ဓမ္မဝိနယေ ပဗ္ဗေတော န သက္ခိဿသိ ယာဝစိံ ပရိပ္ပတ္တံ ပရိဂုဋံ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတံ-၌ ယံ-၏အစွဲ မှန်စေလျက် နိယတ်ထည့်၍ အတ္ထယောနောဒံပါ။

၃။ ။ ဒသ ဘရိယာယော ဓနက္ကိတာ ဆန္ဒဝါသိနိ ဘောဂဝါသိနိ ပဋဝါသိနိ ဩဒပတ္တကိနိ ဩဘဋ္ဌစုမ္မဋ္ဌာ ဒါသီစ ဘရိယာစ ကမ္မကာရီစ ဘရိယာစ ဓောဟဋ္ဌာ မုဟုတ္တိကာ-ကို နိဿယနက်ကျကျ အတ္ထယောနောဒံပါ။

၄။ ။ မနဿာ တံ ဘိက္ခု၊ ပဿိတွာ ဥပဏ္ဍေသုံ ကိတ္တကေန တေ ဘန္တေ ကိတာနိ၊ ကိတ္တကော ဥဒယော ဘဝိဿတိတိ-၌ အာကာရကို အနက်အားဖြင့်ငုံလျက် ကိတာနိ-၏ ကံပုဒ်ထည့်၍ အတ္ထယောနောဒံပါ။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အတ္ထယောနောဒံပါ။

၅။ ။ တသ္မာ ဝိနာပိ န သက္ကာ။ ယဒိ ဧဝံ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီ တိယာ မဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ၊ အထ ကသ္မာန ဥစ္စိနိတောတိ ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော။

၆။ ။ အဂ္ဂဒက္ခိနေယျတ္တာ စ စိဝရာဒိပစ္စယေ အရဟတိ ပူဇာဝိသေသဉ္စ၊ တေနေဝစ ဥပ္ပန္နေ တထာဂတေ ယေ ကေစိ မဟေသက္ကာ ဒေဝမနဿာ၊ န တေ အညတ္တ ပူဇံ ကရောန္တိ။

၇။ ။ ကာရထဉ္စိ ယသ္မာ နိဒေတိ အတ္တနော ဖလံ ဂဏထနန္တိ ဒဿေန္တံ ဝိယံ အပ္ပေတိ၊ ပကရောတိ စ နံ ကတ္တံ၊ အာရဘတိ၊ ကရောတိယေဝ ဝါ၊ တသ္မာ နိဒါ နဉ္စေဝ ပကရထဉ္စာတိ ဝုစ္စတိ။

၈။ ။ အနဝယောတိ အနအဝယော၊ သန္တိဝသေန ဥကာရလောပေါ။ အန အန အဝယော ယံ ယံ ကုမ္မကာရေဟိ ကတ္တဗ္ဗံ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗတ္ထ အနနော ပရိပ္ပတ္တသိပ္ပေါတိ အတ္ထော။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

၉။ ။ကစ္ဆိ ဘိက္ခဝေ ခမနိယန္တိ ဘိက္ခဝေ ကစ္ဆိ တုမှာကံ ဣဒံ စတုစက္ကံ နဝဒ္ဓါရုံ သရီရယန္တံ ခမနိယံ သက္ကာ ခမိတုံ သဟိတုံ ပရိဟရိတုံ၊နကိစ္ဆိ ဒုက္ခံ ဥပ္ပါ-
ဒေတိတိ။

၁၀။ ။ ယာ ဟိ ယထာ ယထာ ယေသု ယေသု ဇနပဒေသု ပရိစ္စတ္တာ ပရိစ္စတ္တာဝ ဟောတိ၊ ဘရိယာဘာဝံ အတိက္ကမတိ၊ အယံ “အလံဝစနိယာ”တိ ဝုစ္စတိ။
ဧသာ ပန န အလံဝစနိယာ၊ ဧကနစိဒေဝ ကာရဏေန ကလတံ ကတွာ ဂတာ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ခမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၈။ ပါသျှ၊ ၃၈။
အစပ် ၅-မျိုး။ ဥပဓေယျ စဝမသာဒံ-ဗြိရှိဿာ အသာဒံ-ပုဒ်ကို လှမ်းယူ၍
ဥပမာနုဗြိရှိဿာ သေယျထာပိ-ပုဒ်နှင့်စပ်ပေးခြင်းကိုပင် မေးလိုပေသည်။ ထိုသို့ မေးရာ၌
အသာဒံ-ပုဒ်ကား လိုက်ပုဒ်မဟုတ်၊ လှမ်းယူရသည့်ပုဒ်ဖြစ်၍ “လိုက်သင့်ရာပုဒ် လိုက်၍”
ဟူသောစကား မှားသည်။ လိုက်၊ လှမ်း၊ ပြန်၊ ထည့်၊ ပြင်ဆင်ဘိ၊ ငါးရှိအစပ်မျိုး-
ဆိုသည်အတိုင်း အစပ် ၅-မျိုးရှိသည်ကို သတိဗျုပ်ရာ၏။]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၂၂။ သျှ၊ ၇၆။ ။ ယံ တွန္တိ
အာဒိမိ ယေန ပါပေန တွံ န သက္ခိဿသိ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတုံ၊ တံ တေ ပါပံ
အလံ ကုက္ကုစ္ဆာယာတိ စံ သမ္ပန္နော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၁၈၃-အတိုင်း သျှ၍
ယောဇနာ ထားသည်။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၂၀၂။ ပါသျှ၊ ၂၆၀။]

၄။ ။ [‘ဣမာနိ ဧဋ္ဌကလောမာနိ” ဟု ကိတာနိ-၏ ကံပုဒ်ထည့်၍
သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၃၄၀။ ပါသျှ၊ ၃၇၅။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၁၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၇၆။]

၆။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၉၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၇၅။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၅၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၉၉။]

၅၀

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၉။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၃၄၇။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၂၉၀။ ၁၃၂၃-ခုနှစ်က မေးခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၇၄။ ဋ္ဌဿ၊ ၃၊ ၃၅၃။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၂၁၈။]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၄၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၄၊ ၁၂၂။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၄၁၇။]

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာစိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က) စဝံ ဂေါစရဂါမံ ဒဿေတွာ နိဝါသဋ္ဌာနမာဟ “မဟာဝနေ ကုဋှာ ဂါရသာလာယ” န္တိ။

(ခ) တတ္ထ မဟာဝနံ နာမ သယံ ဇာတံ အရောပိမံ သပရိစ္ဆေဒံ မဟန္တံ ဝနံ။

(ဂ) ကပိလဝတ္ထု သာမဏ္ဍာ ပန မဟာဝနံ ဟိမဝန္တေန သဟ ဧကာဗဒ္ဒံ အပရိစ္ဆေဒံ ဟုတွာ မဟာသမုဒ္ဒံ အာဟစ္စ ဌိတံ၊ ဣဒံ တာဒိသံ န ဟောတိ။

(ဃ) သပရိစ္ဆေဒံ မဟန္တံ ဝနန္တိ မဟာဝနံ။

(င) ကုဋှာဂါရသာလာ ပန မဟာဝနံ နိဿာယ ကတေ အာရာမေ ကုဋှာဂါရံ အန္တောကတွာ ဟံသဝဋ္ဌကစ္ဆဒနေန ကတာ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဂန္ဓကုဋိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

၁။ ။ (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ နိပါတ်၊ သဗ္ဗနာမ် အစွဲမလွဲစေဘဲ အနက်သမ္ပန် ခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကို အယုတ္တစောဒနာ သက်သက်သာ တက်၍ အဖြေမှန်မှန် ရေးခဲ့ပါ။

၃။ ။ (ဂ)(ဃ) အမှတ်ပြဝါကျတို့ကိုအကြောင်းပြ၍ ဝါကျအမျိုးအမည် ခွဲပြပါ။

၄။ ။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ သပရိစ္ဆေဒံ-ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂြိုဟ်ဆိုပြီးလျှင် အပေါင်းဝိဂြိုဟ်ကိုသာ ဉာသံနည်းအရ ကောက်ပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ (င) အမှတ်ပြဝါကျ ဟံသဝဋ္ဌကစ္ဆဒနေန-ပုဒ်၌ အစိတ်ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂံ၊ ဓာတု၊ ပစ္စယ၊ ဓာတုတ္ထ၊ ပစ္စယတ္ထတို့ကိုဝေဖန်၍ အပေါင်းပုဒ်၌ ဝိဘတုတ္ထကိုလည်း ပြခဲ့ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အာဆော်ကိုပြ၍ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကိုလည်း ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “နိဝါသဋ္ဌာန, နိဝါသနဋ္ဌာန, နိဝေသနဋ္ဌာန”ဟု ပါ၌သုံးထွေရှိရာ သဒ္ဒယုတ္တိပြ၍ သင့်, မသင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ကုဇ္ဈာဂါရသာလာယံ-ပုဒ်ဝယ်နည်း, ဥပစာ စနစ်တကျ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၉။ ။ ဤသို့ (ဖွဲ့အပ်သည်ရှိသော်) ထိုရဟန်း၏ထို(ပျက်သော) စိတ်သည် ထိုမှ ဤမှလည်း တုန်လှုပ်၍လည်း ရှေ့၌ လေ့ကျက်အပ်သောအာရုံကို မရသည်ဖြစ်၍ သတိတည်းဟူသောလွန်ကြီးကိုဖြတ်၍ ပြေးသွားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထို (ထွက်သက်ဝင်သက်) အာရုံကိုပင်လျှင် ဥပစာ, အပုဇာ၏အစွမ်းဖြင့် မှီ၍အိပ်၏-ကို ပါဠိစုတ္တိယ စီကုံးခဲ့ပါ။ (လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိစကားများကို ပါဠိစီရန်မလို။)

၁၀။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ကတာပုဒ်၏ကတ္တုဒ္ဒကြိယာကို ယူ၍ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္ထိ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [“ပန-ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏” ဟု ဝပ။ ။ ထုတ်ဖြင့် မဟာဝန-ကိုစွဲ၍ ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁။ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၃။ ၁၂။ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၄။ ၂။ ဒဠိဟော ပန။ ။ “အနေကတ္တတ္တာ နိပါတာနံ ပန-သဒ္ဓေါ ဟိ သဒ္ဓတ္ထော၊ စတ္တ ဟိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (သာရတ္ထ၊ ၃။ ၈၅။) ပန-သဒ္ဓေါ ဟိ-သဒ္ဓတ္ထော သစ္စံ အတ္ထော။(ပါစိတျာဒိယောစနာ။ ၁၁၀။)တို့ကိုထောက်၍ ဟိ-သဒ္ဓတ္ထပန သဒ္ဓါရှိသည်ကို သိ။ အဘိဓာန်ဌာန ဝန်ထမ်းများရေးသားအပ်သော ပ-ဝင်ကျမ်းညွှန်း ပထမအုပ်တွင် ကျန်ုပ်ရေးသားခဲ့သော ပန-ပုဒ်၌လည်း ရှု။]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ အယုတ္တစောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် မဟာဝနပုဒ်၏ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထနှင့် အဘိဓာနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ “သယံဇာတံ အရောပိမ် မဟန္တံ ဝနံ”ဟု ဆိုက်ပြီးပြီးလျက် သပရိစ္ဆေဒံ-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ကို ဆိုခြင်းသည် အဘယ်သို့ သင့်ပါအံ့နည်း (ကထ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တ စောဒနာ)။ဤသို့ စောဒနာပွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောနောတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန်တောသည် ဟိမဝန္တာနှင့် တစ်စပ်တည်း စပ်နေပြီး မဟာသမုဒ္ဒရာကို ထိနေ၍ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဤဝေသာလီပြည်အနီး မဟာဝုန်တောသည် ထိုကဲ့သို့ အပိုင်းအခြားမရှိသည်မဟုတ်၍ သပရိစ္ဆာန်-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ကိုဆိုခြင်းသည် သင့်၏-ဟူလို။ [အယုတ္တဇောဒနာနှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို ပထမအုပ် ၁၃၁၇-ခုနစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ရှု။]

[ဂဏ္ဍိ တက်ပုံ။ ။ ဂဏ္ဍိ (၅၄၄)၌ “သပရိစ္ဆာန်”ဟု အသိမူ၍ ဆိုအပ်သနည်း။ နစ်အပ်သောအရာမရှိသော် ဝိသေသန အကျိုးမရှိရာတကား ဇောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ကပိလဝတ္ထုသာမန္တာ-စသည်ကို (ဌိတံ-တိုင်အောင်ကို) မိန့်”ဟု တက်သည်။

(ဂ) နှင့် (ဃ)မဏိသင်္ဃ။ ။ (ဂ)နှင့်(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျမဏိသင်္ဃလျှင် ပိုကောင်းသည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဆုံးမှ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ ဆုံးသောကြောင့် တည်း။ (ဂ)(ဃ)၂-ဝါကျပေါင်းတက်က အတက်မှာ အတူတူဖြစ်ပြီးဖြေ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်) သည့်အခါ “ထိုကဲ့သို့ အပိုင်းအခြားမရှိသည်မဟုတ်၊ အပိုင်း အခြားရှိ၍”ဟု ဟိတ်ပြင်၍ဖြေ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်) လေ။

(ဃ)ကိုပိုင်းမေးသည့်အလိုမှာ (ဃ)၌ရှိသော ဣတိ-ကိုကြည့်၍ “ဣတိ-ကို ဝိဂ္ဂဟ်ပြ”ဟု ယူကာ “(ဃ)သာ အဘိဓာနတ္ထကို ပြသည်။ (ခ) မှာ အဘိဓာနတ္ထကို မပြ၊ သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထကိုသာ ပြသည်”ဟု ယူလိုသည်။ မကောင်းပါ။(ခ)၌ ရှိသော မဟန္တံ ဝနံ-ဖြင့် “အဘိဓာနတ္ထကိုမပြ”ဟုယူသည်ကပင် သွားရိုးသွားစဉ် ယူရိုး ယူစဉ် မဟုတ်တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကား “ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်”ဟု ပေးရသည့် ဣတိ-မှာ “ယုတ္တိအကြောင်းကိုပြသည့် ဣတိ”ဟု ယူသတည်း။

ဤဝါကျမျိုး အနွယဝါကျဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားပါ၏။ ဤဝါကျမျိုး၌ “စင်စစ်ကား၊ အဟုတ်ကား”ဟု ပေးရသော ပန-သဒ္ဒါ ပါရိုးဖြစ်သော်လည်း ဤဝါကျ၌ မပါ၍ မျက်စိလည်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ “ဣဒံ၊ သည်။ တာဒိသံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဝါ၊ စင်စစ်ကား”ဟု ပန ထည့်ပေးကြည့်ပါ။ အနွယဝါကျဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားပါ၏။

အလားတူဝါကျ။ ။ (က) အနာဒိနဝဒေသာတိ ယံ ဘဂဝါ ဣဒါနိ သိက္ခာပဒံ ပညပေန္တော အာဒိနဝံ ဒေသေသတိ တံ အပဿန္တော အနဝဇ္ဇသညီ ဟုတွာ။

(ခ)သဗ္ဗေ ဟိ အယံ ဣဒံ န ကရဏီယန္တိ ဝါ မူလဓမ္မဇာယ ဝါသံဝတ္တတိတိ ဇာနေယျ။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ကုလပုတ္တော တတော နိဒါနံ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေန္တောပိ န ကရေယျ။

(ဂ)စတ္တ ပန အာဒိနဝံ အပဿန္တော နိဒ္ဒေါသသညီ အဟောသိ(ပါရာဇိက ကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၊ ၁၇၉။)

၁၃၂၈-ခုနစ်က မေးခဲ့သည်ဝါကျ ဖြစ်သည်။ ဤဝါကျနှင့် ဝါကျသွား သဘောတူသည်။ တစ်နေရာကို သဘောကျအောင် ကြည့်ပါ။ တစ်နေရာ သဘောကျက အခြားနေရာများ၌လည်း သဘောကျပါသည်။]

၃။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်

(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ ၂-ဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို (ခ-အမှတ်ပြ ဝါကျရှိ သပရိစ္ဆာန်-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ထည့်ဖွင့်ခြင်းကို) ယုတ္တိဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင် ပြုသောကြောင့် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။ ထိုတွင်-

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဗျတိရေကယုတ္တိဖြင့် (ယင်း (က)အမှတ်ပြဝါကျနှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်(အပြန်) ဖြစ်သော အသင့်ယုတ္တိဖြင့်) မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင်ပြုသောကြောင့် ဗျတိရေကယုတ္တိ ဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို သဘာဝယုတ္တိဖြင့် (တစ်နည်း) အနွယ်ယုတ္တိဖြင့် (ယင်း (က)အမှတ်ပြဝါကျအားလျော်စွာ ဖြစ်သော အသင့်ယုတ္တိဖြင့်) မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင် ပြုသောကြောင့် သဘာဝယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ ပန-ကို “ဆက်”ဟု ပေး၍ ဝါကျာရမ္မဝါကျလည်း ခွဲကြသည်။ စောဒကတို့၊ စောဒနာချက်ကို၊ ပယ်ဖျက်လိုတွက်၊ ဤအချက်ကြောင့်၊ ဆက်၍တစ်ဖန်၊ အားထုတ်ပြန်၊ မှတ်ရန်အာ ရမ္မာ-နှင့်အညီ စောဒကတို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ပယ်ရန်အလိုငှာဆက်၍ ဝါကျတစ်ဖန် အားထုတ်ခြင်းသည် ဝါကျာရမ္မဝါကျ၏ လက္ခဏာဖြစ်၍ မည်သည့်ဝါကျမဆို စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ကျမ်းဆရာ ရေးရသည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် “ဝါကျာရမ္မဝါကျ မဖြစ်နိုင်”ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် အခြားဝါကျ လက္ခဏာများ မထင်ရှားရာ၌သာ ဝါကျာရမ္မဝါကျခွဲရသည်။ ဤဝါကျ၌ ဒဋ္ဌိကရဏ ဝါကျလက္ခဏာ ထင်ရှားလျက် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါကျာရမ္မ မကောင်းပါ။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကိုလည်း “အဘိဓေယျတ္ထမှတ်ပါး ဝစနတ္ထကို ပြသော ကြောင့်”ဟု အကြောင်းပြကာ ပက္ခန္ဓရဝါကျလည်း ခွဲကြသည်။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျက အဘိဓေယျတ္ထကိုသာ ပြသည်။ ဝစနတ္ထကို မပြ။ ဤ(ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကသာ ဝစနတ္ထကို ပြသတဲ့။ မကောင်းပါ။ သွားရိုးသွားစဉ် မဟုတ်ပါ။ ယုတ္တိဒဋ္ဌိဝါကျသာ ဖြစ်ပါသည်။ [ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျသဘာဝနှင့် ဘောဒကို ကျန်ပုံတို့ ကျေးဇူးရှင် မြင်းခြံမြို့ကိုးဆောင်တိုက် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရုဆရာတော် ပြုစုသော ဝါကျသံသယ ဝိသောဓနီ၌ ရှုပါ။]

၄။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်

အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပရိဆိန္ဒတိ စတေနာတိ ပရိစ္ဆေဒေါ။ (ကင်္ခါယောဇနာ မဟာဋီကာ။ ၂၄၇။)

မှတ်ချက်။ ။ဓာတုပစ္စယဒီပနီ(၂၀၁)၌ “ပရိစ္ဆိန္ဒတိတိ ပရိစ္ဆေဒေါ”ဟု ပြသည်။ [အဘိဓာန်ဌာနဝန်ထမ်းများ ရေးသားသော ပ-ဝဂ်ကျမ်းညွှန်း ပထမအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားခဲ့သော ပရိစ္ဆေဒ-ပုဒ်လည်း ရှု။]

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။သံဝိဇ္ဇတိ ပရိစ္ဆေဒေါ စတသိန္နိ သပရိစ္ဆာန်(သျှသစ်)။ စတသိ မဟာဝနေ၊ ဤကြီးသော တော၌။ ဝါ၊ တောကြီး၌။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ အတ္တိ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ မဟာဝနံ၊ ထိုကြီးသော တောသည်။ ဝါ၊ တောကြီးသည်။ သပရိစ္ဆာန်၊ သပရိစ္ဆေဒ မည်၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သံဝိဇ္ဇတိ ပရိစ္ဆေဒေါ စတသ္မိန္ဒြိယ-ကား သတ္တမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝိဂြိုဟ်၊ သပရိစ္ဆေဒံကား- ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်။ သန္တ-ပုဒ်၊ ပရိစ္ဆေဒ-ပုဒ်။ ဤသပရိစ္ဆေဒံ ဟူသော သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၌ သန္တ ပရိစ္ဆေဒ-ဟူသော သမာသံပုဒ်၏အရကား အပိုင်းအခြား ရှိခြင်းဟူသော (အပိုင်းအခြားရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော) သံဝိဇ္ဇ မာနဘော ဂုဏ်သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ ထိုအပိုင်းအခြားရှိခြင်းဟူသော (ထိုအပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော) သံဝိဇ္ဇမာနဘောဂုဏ်၏တောကြီးနှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏောအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။ စတသ္မိန္ဒြိယဟူသော အညပုဒ်၏ အရကား ထိုမုချဌာန ပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော တောကြီးသည် အပစာနအားဖြင့်ရ၏။ ဝိသေသနပုဒ်တို့၏သဘောသည် ဂုဏ်ကိုသာ ပစာနအားဖြင့် ဟောမြဲဖြစ်သောကြောင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော “သမ္ပန်သကတံ” ဟု ဆိုအပ်သော ဂုဏ်သည်သာလျှင် ပစာနအားဖြင့် ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ “သဟ ပရိစ္ဆေဒေန ယံ ဝတ္တတိတိ သပရိစ္ဆေဒံ” ဟု ပထမာ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝိဂြိုဟလည်း သင့်သည်ပင်။ “အပိုင်းအခြားနှင့်တကွဖြစ်သော” ဟု အနက်ပေးရပါမည်။

[ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ။ ။ အစိတော ဝိဇ္ဇမာနေစ၊ ပသတ္ထေ သစ္စသာဓုသု၊ ခိန္နေစ သမိတောစေဝ သန္တော ဘိဓေယျလိဂီကော။

ဤအဘိဓာန် (၄၈၁)လာ သန္တ-သဒ္ဒါအနက်တို့တွင် ဤ၌ သန္တ-သဒ္ဒါ ဝိဇ္ဇမာန အနက်ကိုဟောသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ-ကား သန္တ-၏အနက်ဖွင့်။ [သံ-သဒ္ဒါ ဝိဇ္ဇမာ နတ္ထောတိ အာဟာ “သံဝိဇ္ဇတိ”တိ။ ကင်္ခါ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၂၅။] သန္တ-သဒ္ဒါ သော ဗေ ဘော စန္တေ- သုတံ၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် သန္တ-ကို သ-ပြထားသည်။ ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိပြရာ၌ သဟ-သဒ္ဒါဖြစ်၍ သ-မှာ သဟ-သဒ္ဒါ၏ ကာရိယာ သ-ဖြစ်သည်။ ဗဟုဗ္ဗိမှာ၊ သဟ-ပါမူ၊ ပထမာ ပြုမြဲ ဥပဒေအရ သဟ-သဒ္ဒါဖြစ်၍ ပထမာပြသည်။]

၅။ ။ လိဂါဒိဝိဘာဂ
ဟံသ-ပုဒ်ကား ပုလ္လိင်၊ ဟန-ဓာတု၊ သ-ပစ္စယ၊ ဂတျတ္ထ၊ ကတ္တုတ္ထ။ ကတ္တုတ္ထ။ ဝဋ္ဋက ပုဒ်ကား နပုလ္လိင်၊ ဝဋ္ဋ-ဓာတု၊ ဣ-ပစ္စယ၊ ဝဋ္ဋနတ္ထ (အာဝတ္တနတ္ထ)၊ ကတ္တုတ္ထ။ ဆေဒန-ပုဒ်ကား နပုလ္လိင်၊ ဆဒ-ဓာတု၊ ယု-ပစ္စယ၊ သံဝရဏတ္ထ၊ ကရဏတ္ထ။ ဟံသဝဋ္ဋ ကတ္တဒနေန-ပုဒ်၏ ဝိဘတ္တုတ္ထကား ကြိယာဝိသေသနတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ “ဟံသာနံ ဝဋ္ဋကော ပရိမဏ္ဍော ဟံသဝဋ္ဋကော” ဟု ပြုသောယောဇနာ(၁၉၁)အလို ဝဋ္ဋက-သဒ္ဒါ ပုလ္လိင်။ ဟံသဝဋ္ဋကတ္တဒနေနကို “ဖြင့်” ဟု သျသစ်ပေးသော်လည်း ကြိယာသဘာဝက တမသတ္တိမရှိသောကြောင့် ကရိဏ်းဖြင့် မဟုတ်။ “သဖြင့်” ဟု သျ၊ ဂဏ္ဍိတို့ ဝိသေသနပေးသည်ကို ထောက်၍ “ဝိသေသနဖြင့်” ဟု သံရပါသည်။

[ဖြင့် ၄-မျိုးနှင့် အထူး။ ။ ဖြင့်-ဟူသော ဝေါဟာရသည် ကရိဏ်း၊ ဣတ္ထမ္ဘုတလကွဏ၊ ဝိသေသန၊ ကြိယာပဝဂ်-ဟူသော အရာလေးပါး၌ သမ္ပန် အပ်သောကြောင့် ကရိဏ်းဖြင့်၊ ဣတ္ထမ္ဘုတလကွဏဖြင့်၊ ဝိသေသနဖြင့်၊

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

ကြိယာပဝဂ်ဖြင့် အားဖြင့် ၄-ပါး ပြား၏။ ထိုတွင် ကရိုဏ်းဖြင့်သည် ဒက္ခေန ဝိဟိ
 လုနာတိ စသည်ကဲ့သို့ ကြိယာ၌လည်းစပ်၊ ကြိယာ၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။
 ဣတ္ထိန္ဒြ ဝါလကုဏ်ဖြင့်သည် သာကာလီ ဘိန္နေန သီဆေန ပတိဝိသကော ဥဇ္ဈာပေတိ
 စသည်၌ ကဲ့သို့ ဘူတပြုပွဲသာ စပ်ရ၏။ ကြိယာ၌လည်း မစပ်ရ။ ကြိယာ၏အကြောင်းလည်း
 မဖြစ်။ ဝိသေသန-ဖြင့်သည် တပသာ ဥတ္တမော ဣသိ-စသည်ကဲ့သို့ မိမိ၏ဝိသေသျှ
 ဖြစ်သော ဂုဏပုဓာန ဝိသေသျှပုဒ်တွင်သာ စပ်၏။ ကြိယာ၌ မစပ်၊ ကြိယာ၏
 အကြောင်းလည်း မဖြစ်။ ကြိယာပဝဂ်ဖြင့်သည် ဧကာပောနေဝ ပါယာတိ-စသည်ကဲ့သို့
 ကြိယာ၌စပ်သော်လည်း ကြိယာ၏ အကြောင်းမဟုတ်။ ဤသို့ အထူးကို ဆရာတို့
 ဆိုကြကုန်၏။ နေက္ခေန ကာထံ ပဿတိ-ကို ဥဒါဟရဏ်ထုတ်၍ အင်္ဂဝိကာရဖြင့်
 ကိုလည်း အချို့ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ဆရာတို့ကား “အင်္ဂဝိကာရနှင့် ဣတ္ထိန္ဒြ
 တလကုဏ် အတူတူ ဟု ယူကြကုန်၏။ ပုဒ်စစ်၌လည်း နေက္ခေန ကာထံ ပဿတိ-ကို
 သာကာလီ ဘိန္နေန သီဆေန ပတိဝိသကော ဥဇ္ဈာပေတိ-နှင့် အတူ ဣတ္ထိန္ဒြတလကုဏ်
 ၌ ဥဒါဟရဏ်ထုတ်၏။

ထို ၄-မျိုးတွင် ဟံသဝဋ္ဌကဏ္ဍဒနေန-ကား ကြိယာ၌မစပ်၊ ကြိယာ၏
 အကြောင်းလည်းမဖြစ်၊ မိမိ၏ဝိသေသျှဖြစ်သော ဂုဏပုဓာန ဝိသေသျှ (ဝိသေသန
 ဖြစ်သော ဝိသေသျှ) ကတာ-ပုဒ်တွင်သာ စပ်သောကြောင့် ဝိသေသနဖြင့်သာတည်း။

လိင်္ဂါဒိ-၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ဟန္တိ အဒ္ဓါနန္တိ ဟံသော။ ဟန ဟိသာ
 ဂတိသု သော။(ဓာန်၊ ဋီ၊ ၆၄၆။ သူစိ၊ ၅၉၂။) ဝဋ္ဌ ဝဋ္ဌနေ၊ ဝဋ္ဌ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊
 ၇၀၇။) ဝဋ္ဌော အာဝတ္ထနေ။ (ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၊ ၃၄၈။) ဝဋ္ဌတိတိ ဝဋ္ဌ။ ဝဋ္ဌ-ဓာတု၊
 အ (ဤ၌ဏ္ဍ)။(ဓာတုပစ္စယဒိပနီ၊ ၂၇၉။) ဆာဒေတိ ဧတေနာတိ ဆဒနံ။ ဆဒ
 သံဝရဏေ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၂၁၈။)]

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ ဘာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

သယံ ဇာတံ အာရောပိမံ သပရိစ္ဆေဒံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့်
 မဟာဝနံ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အရ အလိုလိုပေါက်သော မစိုက်အပ်သော
 အပိုင်းအခြားရှိသော တောကြီးကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ
 သည်။သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မဟာန္တံဝနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဟာဝနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်
 ၏ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏ တုလျှအနက်
 ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂ ပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
 (တစ်နည်း) မဟာဝနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို သမာနဝိဘတ္တိ၊ ဖွင့်လျက်ရှိ
 မှတ်တိကမ္မာဓာရယာ-နှင့်အညီ “မဟန္တံ ဝနံ မဟာဝနံ”ဟု ကမ္မဓာရယ် သမာသ်
 ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ပါဠိ အဆုံးအဖြတ်

နိ-ပုဗ္ဗ, နိဝါသနတ္ထဝါစက ဝသ-ဓာတ်, အဓိကရထတ္တ၌ ထ-ပစ္စည်း, ဝ-၏အစိတ် အ-ကို အာ-ပြု၍ “နိဝါသ” ဟုလည်းကောင်း, နိ-ပုဗ္ဗ, နိဝါသနတ္ထ ဝါစက ဝသ-ဓာတ်, အဓိကရထတ္တ၌ ယု-ပစ္စည်း, ဝ-၏အစိတ် အ-ကိုအာပြု, ယု-ပစ္စည်းကို အန-ပြု၍ “နိဝါသန” ဟူ၍လည်းကောင်း, နိ-ပုဗ္ဗ, နိဝါသ နတ္ထဝါစက ဝသ-ဓာတ်, အဓိကရထတ္တ၌ ယု-ပစ္စည်း, ဝ-၏အစိတ် အ-ကို စ-ပြု, ယု-ပစ္စည်းကို အန-ပြု၍ “နိဝေသန” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြီးသောကြောင့် နိဝါသဋ္ဌာန, နိဝါသနဋ္ဌာန, နိဝေသနဋ္ဌာန ပါဠိ၃-ထွေလုံး သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ နိဝိသန္တိ, နိဝသန္တိ ဝါ ယတြ တံ နိဝေသနံ။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၂၀၅) နိဝိသန္တိ, နိဝသန္တိ ဝါ အတြာတိ နိဝေသနံ။ ဝိသ ပဝေသနာ။ ဝေသ နိဝါသေ ဝါ။ ယု။ (သုစိ၊ ၃၀၇။) ဤ၌ နိဝေသန-ကို ဝသ-ဓာတ်ဖြင့်လည်း ပြုထားသည်ကို သတိပြုပါ။

ဤနေရာ၌လည်း အချို့စာအုပ်ဝယ် “နိဝါသနဋ္ဌာန” ဟုမူကွဲရှိသည်။ ဒုတိယပါရာဇိကအဖွင့်(၂၄၈)၌လည်း “နိဝါသနဋ္ဌာနမာဟ ဂိဇ္ဈကုဋေတေတိ” ဟု ရှိသည်။

တတိယသင်္ဂါယနာဇာတ် (၅၂-၃)၌ “နိဝေသနဋ္ဌာနံ ဝေဋီသနဂရံ နာမ သမ္ပတ္တော” ဟု ရှိသည်။ “နိဝေသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သော။ ဝေဋီသနဂရံ နာမ၊ ဝေဋီသအမည်ရှိသော မြို့သို့” ဟု (သျှသစ်၊ ၁၊ ၃၉၁) အနက်ပေးသည်။

အနက်တူပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့် (အတ္ထယုတ္တိ) “ပါဠိ ၃-ထွေလုံး အသင့်” ဟု အချုပ်မှတ်။]

၈။ ။ နည်း, ဥပစာ

ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ-ဟူသော နည်းသည် အထွဋ်တပ်အပ်သော ဂန္ဓကုဋီ တည်းဟူသောအစိတ်ကို မှတ်၍ဆိုသဖြင့် သံဃာ့အရာမိတ်တစ်ခုလုံး (ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်လုံး) တည်းဟူသော အပေါင်းကိုလည်းရသောကြောင့် ဥပလက္ခထနည်း မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ နိဒဿနနည်းလည်း အသင့်ပင်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တံ ဥပါဒါယ သကလောပိ သံဃာရာမော ကုဋ္ဌာဂါရ သာလာတိ ပညာယိတ္ထ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၇၂) ကို-ထောက်။]

ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ-ဝယ် ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ-သဒ္ဒါသည် အစိတ်ဖြစ်သော အထွဋ်တပ်အပ်သော ဂန္ဓကုဋီ၏ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ-ဟူသောအမည်ကို အပေါင်း ဖြစ်သော သံဃာ့အရာမိတ်တစ်ခုလုံး၌တင်စား၍ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာ့အရာမိတ် တစ်ခုလုံးကို “ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေသုပစာ-အဝ ယဝူပစာ မည်၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၉။ ။ [၄၊ ၂၊ ၁၁။]

၁၀။ ။ ပရိဝတ္တနဟာရ နေတ္တိနည်း

(င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ကတာ-ပုဒ်၏ ကတ္တုန္ဒကြိယာ၏အရကို ပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အကျိုးကာယဝိညတ်ကို ယူ၍ ထိုပြုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော အကျိုးကာယဝိညတ်ကို ဆိုသဖြင့် ထိုအကျိုး ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းဖြစ်သော ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်၏။ ထိုကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့် ထို၏ ပဋိပက္ခဖြစ်သော အသဒ္ဓိယ၊ ပမာဒ၊ ကောသလ္လ၊ ကုဿ၊ မစ္ဆေရစသော အကုသိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုအကုသိုလ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဆေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပပျောက်ကုန်၏။ ထိုကုသိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း ပပျောက်ကုန်၏။ ထိုကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးတို့သည် စည်ပင်ပြန့်ပွားများကုန်၏။ ဤသို့ သုတ္တာဂတ ဓမ္မတို့ကို ပဋိပက္ခအားဖြင့်ပယ်ခြင်းသည် ပရိဝတ္တနဟာရ မည်၏ ဟုလိုသောဝံ။ [“ကတ္တုန္ဒကြိယာ၏အရကို ယူ၍ ”ဟု ပီပီသသ တစ်တစ်ခွခွ မေးရမည်။]

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဣဒံ တေ တာတ သုဒိန္န မာတု မတ္တိကံ၊ ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ၊ အညံ ပေတ္တိကံ၊ အညံ ပိတာမဟံ-ကို မတ္တိကံ ဣတ္ထိကာယတို့၌ ဖြစ်သင့်သော နည်းနှစ်မျိုးကို ဖော်ထုတ်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၂။ ။ ကိံ တုယိုမိနာ ပါပကေန ဒုဒ္ဓိဝိတေန၊ မတံ တေ ဝိဝိတာ သေယျော၊ ဣတော တံ ကာလကံတော ကာယဿ ဘောဒါ ပရံ မရဏာ သဂတိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပပဇ္ဇိဿသိ-၌ ကမ္မပ္ပဝစနိယ အယုဉ်နင့်အညိ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၃။ ။ သုသု ယထာ သက္ခရဓောတပါဏိ၊
တာသေသိ မံ သေလမာယာစမာနော၊
တံ တေ န ဒဿံ အတိယာစကောသိ၊
န စာပိ တေ အဿမမာဂမိဿံ-ဟူသော ဂါထာကို အနက်ယောစနာပါ။

၄။ ။ ဥက္ကဋ္ဌော နာမ ပတ္တော အမှာဋ္ဌကောဒနံ ဂဏှာတိ စတုဘာဂံ ခါဒနံ တဒုပိယံ ဗျဉ္ဇနံ၊ မဇ္ဈိမော နာမ ပတ္တော နာဋ္ဌိကောဒနံ ဂဏှာတိ စတုဘာဂံ ခါဒနံ တဒုပိယံ ဗျဉ္ဇနံ-ကို ပါဌာနသာရီ အနက်ယောစနာပါ။

၅၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝုပသမာ စကောဒိဘာဝံ၊ န ဥပစာရဇ္ဈာနမိဝ နိဝရ
ထပ္ပဟာနာ၊ န ပဋ္ဌမဇ္ဈာနမိဝ စ အင်္ဂပါတုဘာဝါတိ စဝံ သမ္ပသာဒန စကော ဒိဘာဝါနံ
ဟေတုပရိဒိပကမိဒံ ဝစနံ။

၆။ ။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါနန္တိ ယေ တေသံ ဗုဒ္ဓါနံ အနုဗုဒ္ဓါ သမ္ပုဓသာဝကော၊
တေသဉ္စ ဓန္တန္တရဓာနေန။ ယေ တေ ပစ္စိမာ သာဝကောတိ ယေ တေသံ သမ္ပုဓ
သာဝကောနံ သန္တိကေ ပဗ္ဗမိတာ ပစ္စိမာ သာဝကော။

၇။ ။ ဘဂဝတော စတမတ္ထံ အာရောစေသုန္တိ ဘဂဝတော စတံ အတ္ထံ
အာစိက္ခိသု ပဋိဝေဒယိသု၊ အာရောစယမာနာ စ နေဝ ပိယကမ္ပတယ၊ န
ဘောဒပုရေက္ခာရတယ၊ န တဿာ အာယသုတော အဝဏ္ဏပကာသနတ္ထာယ။

၈။ ။ ကိံ ကာရဏာ ဝုစ္စတိ မေထုနဓမ္မောတိ ဥဘိန္တံ ရတ္တာနံ
သာရတ္တာနံ အဝသုတာနံ ပရိယုဋ္ဌိတာနံ ဥဘိန္တံ သဒိသာနံ ဓမ္မောတိ တံ
ကာရဏာ ဝုစ္စတိ မေထုနဓမ္မောတိ။

၉။ ။ သော စဝမာဟ “ဣမိနာ ဣဒံ ထာလကံ ကုဟိ အဝဟဋ္ဌန္တိ။
အန္တရသမုဒ္ဒေ အဝဟဋ္ဌန္တိ။ တတြိဒံ ကိံ အဂ္ဂတိတိ၊ နကိဒ္ဓိ အဂ္ဂတိ၊ တတြ ဟိ
နာဠိကေရံ ဘိန္တိတွာ မိဝံ ခါဒိတွာ ကပါလံ ဆဋ္ဌန္တိ ဒါရအတ္ထံ ပန ဖရတိ။

၁၀။ ။ မနုဿာ သဿရက္ခဏကာလေ ဓေတ္တေသု ပါသေ စ
အဒူဟလပါသာဏာဒိနိ စ ကရောန္တိ “မိသံ ခါဒန္တာ သဿာနိ ရက္ခိဿာမာ”တိ။

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာမိကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ မတ္တိကံ၊ ဣတ္ထိကာယ-တို့၌ နှစ်နည်းဖော်လျက်အနက်
တာတ သုဒိန္န၊ ချစ်သားသုဒိန္နံ။ ဣဒံ ဓနံ၊ ဤနှစ်ခုအစုံ စုပုံထားအပ်သော
ရွှေ ငွေ ဥစ္စာတွေသည်။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ မာတု၊ မွေးမိခင်၏။ မတ္တိကံ၊
အမိမှလာသော ဥစ္စာတည်း။ ဝါ၊ အမိ၏ဥစ္စာတည်း။ (ငါ လက်ဖွဲ့သည့် ဥစ္စာမဟုတ်၊
သူဟာသူရှိသည့်ဥစ္စာ-ဟူလို။) ဣတ္ထိကာယ၊ မိန်းမတို့သည် သုံးဆောင်အပ်ကုန်
သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မိန်းမတို့၏အသုံးအဆောင်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော
ရေခိုးကသယ်မှုန့်စသည်တို့၏အကျိုးငှါ။ (လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။) ဣတ္ထိဓနံ၊ မိန်းမ၏
ဥစ္စာတည်း။ (တစ်နည်း) ဣတ္ထိကာယ။ ယောက်ျားအောက်ယုတ်ခိုမိသော မိန်းမ၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

ဣတ္ထိဓနံ၊ မိန်းမ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဗေတ္တိကံ၊ အဘမှလာသော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဝါ၊ အဘ၏ ဥစ္စာသည်လည်း။ အညံ-အညံဓဝ၊ တခြားသာတည်း။ ပိတာမဟံ၊ အဘိုးတို့မှ လာသော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဝါအဘိုးတို့၏ ဥစ္စာသည်လည်း (စ-ကျ) အညံ-အညံ ဓဝ၊ တခြားသာတည်း။ (ပါ။ ၁၉။ ပါသျှ၊ ၆၅။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၃၇၇။ လည်း ရှ။)

- ၂။ ။ [သျှအတိုင်း သမ္ပန်။ ။ ပါ၊ ၉၀။ ပါသျှ၊ ၁၇၀။]

- ၃။ ။ [ပါ၊ ၂၂၁။ ပါသျှ၊ ၂၆၉။]

- ၄။ ။ [ပါ၊ ၃၅၃။ ပါသျှ၊ ၃၈၆။]

- ၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၁၉။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၄၁၄။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၃၀၈။]

- ၆။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၅၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၄၊ ၆၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၅၃၄။]

- ၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၅၇။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၆၈။ ၁၃၂၈-ခုနစ်က လည်း မေးခဲ့ပြီ။]

- ၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၂၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၇၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၂၀၁။]

- ၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၆၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၀၂။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၄၉။]

- ၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၃၃၈။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၁၀၅။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၅၄၃။]

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂)မေးခွန်း

- (က) ဝိဇ္ဇာဟိ ပန စရဏေန စ သမ္ပန္နတ္တာ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။
- (ခ) တတ္ထ ဝိဇ္ဇာဟိ (တယောပိ တိဿောပိ) ဝိဇ္ဇာ အဋ္ဌပိ ဝိဇ္ဇာ။
- (ဂ) စရဏန္တိ သံလသံဝရော ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ ဘောဓနေ မတ္တညူတာ ဓာဂရိယာနယောဂေါ သတ္တ သဒ္ဓမ္မာ စတ္တာရိ ဂူပါဝစ ရုဗ္ဗာနာနိတိ ဣမေ ပန္နရသ ဓမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (ဃ) ဣမေယောဝ ဟိ ပန္နရသ ဓမ္မာ ယသ္မာ ဝေတဟိ စရတိ အရိယသဘာဝော ဂစ္ဆတိ အမတံ ဒိသံ။
- (င) တသ္မာ စရဏန္တိ ဂုတ္တာ။

၆၀

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ မှန်ကန်စွာ အနက်ယောစနာပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဒေါသာရောပန နည်း ဘောဒနာတက်ပြီးလျှင် ဓမ္မာပုဒ်နှင့် တသ္မာ-ပုဒ်တို့၏စပ်ရာပုဒ်ကိုလည်းညွှန်ပြပါ။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန်မလို။)

၃။ ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏အမည်များကို အကြောင်းပြလျက် အပေါင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အစိတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၄။ ။ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော-ပုဒ်ကို အစိတ်၊ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြုပြီး အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌ ဉာဏ်နည်းကောက်ပြပါ။

၅။ ။ မတ္တညုတာ-ပုဒ်ဝယ် မတ္တာ-ပုဒ်၊ မတ္တညု-ပုဒ်တို့၏ ဓာတု၊ ပစ္စယကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တညုတာ-ပုဒ်၏ လိင်္ဂ၊ ဂထတို့ကိုလည်းကောင်း ဝေဖန်ပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့ကို ဖော်ထုတ်ပြပါ။

၇။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပါဠိနှစ်မျိုးပြထားရာတွင် “မည်သည့်ပါဠိသာသင့်မြတ်သည်”ဟု အကြောင်းပြ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၈။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အမတ် ဒီသံ-ပုဒ်၌ ရနိုင်သောနည်း၊ ဥပစာရတို့ကို ဆိုရိုးကျ ဖော်ပြပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုတ္တိယပါဠိ စီကုံးပြပါ။
ဘုရားရှင်သည် မဟုတ်သော မမှန်သော စီးပွားနှင့် မစပ်ယှဉ်သော အကြင်စကားကို သိတော်မူ၏။ ထိုစကားကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့သည် မနှစ်သက်အပ်သည် မမြတ်နိုးအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုစကားကို ဆိုတော်မမူ။

၁၀။ ။ ပု၊ ဒိ၊ အာ-ဟူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့တွင် အာသဝက္ခယဉာဏ် ဝိဇ္ဇာကိုယူ၍ အာရုံယုတ်ယုတ်အားဖြင့် ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ပြပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅၊ ၁၊ ၈၈။ ၅၁၊ ၃၀၁။ ၅၁၊ ၃၀၁။ ၅၁၊ ၃၀၁။ ၅၁၊ ၃၀၁။]

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ဒေါသာရောပန စောဒနာတက်(စောဒနာတက်) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သီလအစရှိကုန်သော တစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သောတရားတို့ကို “စရဏ”ဟု ဆိုတော်မူ၏ (၅ပနာ)။ အဘယ်ကြောင့် သီလအစရှိကုန်သော တစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော တရားတို့ကိုသာလျှင် “စရဏ”ဟု ဆိုအပ်ပါကုန်သနည်း (စောဒနာ)။ သီလအစရှိကုန်သော တစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော တရားတို့၏ စရဏမည်ခြင်း၏အကြောင်းကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန်နဲ့သော အဗျာပိတဒေါသ၊ စကားမပြည့်စုံသော အပရိပုတ္တဒေါသ ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်ကား “ကသွာ ပနေတ္ထ သီလာဒယောယေဝ ပနရသ “စရဏ” န္တိ ဝုတ္တာတိ စောဒနံ သန္ဓာယာဟ “ဣဓေဝ ဟိ” တိ အာဒိ”ဟု တက်သော သာရတ္ထ (၁၊ ၂၃၅) အလိုကျ ဖြစ်သည်။

(တစ်နည်း) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သီလအစရှိကုန်သော တစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော တရားတို့ကို “စရဏ”ဟု ဆိုတော်မူ၏(၅ပနာ)။ဆရာစကားသည် အဘယ်သို့သော အသင့်ယုတ္တိဖြင့် သင့်နိုင်ပါအံ့နည်း (စောဒနာ)။အသင့်ယုတ္တိကို မပြဆိုကဆရာ၌ အသင့်ယုတ္တိမှ ဆန့်ကျင်သော ဉာယ ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်ကား “ဟိ-သစ္စ”ဟု ဆိုသော ယောဇနာ (၆၀)အလိုကျ ဖြစ်သည်။ [ဝါကျတက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးရှင် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု မြင်းမြို့ ကိုးဆောင်ဆရာတော်ပြုစုသော ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ၌ ရှုပါ။ ဤဒေါသာရောပနစောဒနာတက်ကို “စောဒနာတက်”ဟုလည်း ခေါ်သည်။]

[(ဃ)နှင့် (င) မပိုင်းသင့်။ ။ (ဃ)(င)အမှတ်ပြ ၂-ဝါကျပေါင်းသည် ဝိတ္တာရဝါကျ၊ ဒဠိကရဏဝါကျဖြစ်၍ (ဃ)နှင့် (င)အမှတ်ပြဝါကျခွဲ မပိုင်းသင့်၊ ပိုင်းမမေးသင့်။ “(ဃ) အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်”ဟု မေးခွန်းလိုက်၍သာ ပြောခဲ့သည်။ အမှန်မှာ “(ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို မိန့်”ဟုဆိုမှ မှန်သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ (င)အမှတ်ဝါကျမှ ဝိတ္တာရ ဝါကျ၊ ဒဠိကရဏဝါကျ ဆုံးသောကြောင့်တည်း။]

- ဓမ္မာ, ယသွာ-ပုဒ်တို့၏စပ်ရာပုဒ်
- ဓမ္မာ-ပုဒ်၏ စပ်ရာပုဒ်ကား ဝုတ္တာ-ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။
- ယသွာ-ပုဒ်၏စပ်ရာပုဒ်ကား စရတိ ဂစ္ဆတိ-ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

[စည်းမျဉ်း မပေအပ်။ စာစပ်ကို ၃-နံပါတ်မှာ မေးရမည်၊ ၂-နံပါတ်မှာ မမေးရ။ စည်းမျဉ်းကို လျစ်လျူရှုလွန်းသည်။]

၃။ ။ အကြောင်းပြလျက် ဝါကျအမည်

(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြ ၂-ဝါကျပေါင်းသည် (က) အမှတ်ပြဝါကျကို ချဲ့သောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ ထိုတွင်-

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ဝိဇ္ဇာ၏သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး စရဏ၏ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ။

(ဃ)(င) အမှတ်ပြ ၂-ဝါကျပေါင်းသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ (သာရတ္ထအလို)။

[အကြောင်းချဲ့။ ။ (၁) အကြောင်း (ဟိတ်)ချဲ့၊ (၂) အခြင်းအရာ (အာကာရ)ချဲ့၊ (၃)သရုပ် (သရူပ)ချဲ့အားဖြင့် ဝိတ္ထာရ ၃-မျိုးရှိရာ ဤ၌ “အကြောင်းဖြင့် ချဲ့သည့် အကြောင်းချဲ့ဝိတ္ထာရ” ဟု မှတ်ပါ။ ။ ဝိတ္ထာရဝါကျ သဘာဝနှင့်ချဲ့ခြင်း ၃-မျိုးအကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ၌ ရှုပါ။]

(တစ်နည်း) (ဃ)(င)အမှတ်ပြ ၂-ဝါကျပေါင်းသည်။ (ဂ) အမှတ်ပြ ဝါကျကို အသင့်ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် ပြုသောကြောင့် ယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ (ယောဇနာအလို)။ ထိုတွင်-

[ဝိတ္ထာရသာကောင်း။ ။ အကြောင်းပြ တသွာ-ပါသည်အပြင် (ဂ) အမှတ်ပြ သင်္ခေပဝါကျ၌ရှိသော စရဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသော ပဓာနစကားသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “စရဏန္တိ ဝုတ္တာ”ဟု အဆုံးသတ်လျက်ရှိသောကြောင့် သံခိပ် ဝါကျ၊ ပဓာနထုံး၊ ဓိပ္ပာယ်ဆုံးက၊ ထိုဝါကျ၊ ဝိတ္ထာရချည်းသာ-နှင့် ညီ၍ ဝိတ္ထာရ ဝါကျသာကောင်းသည်။]

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဃ)အမှတ်ပြ ဝါကျရှိ ဣဓမေဝ-မှ အစ (င) အမှတ်ပြဝါကျရှိ တသွာ-အဆုံးရှိသော ဝါကျသည် (င)အမှတ်ပြ အကျိုး၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ကာရဏဝါကျ။

(င)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဃ)အမှတ်ပြ အကြောင်း၏အကျိုးကို ပြသောကြောင့် ဖလဝါကျ။

[တသွာ-ကို ရှေ့ဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်း။ ။ ဝါကျပိုင်းထားသည့်အတိုင်း ခွဲသည်။ အမှန်မှာ- “(ဃ) အမှတ်ပြ ဝါကျရှိ ဣဓမေဝ-အစ၊ (င)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တသွာ-အဆုံးဝါကျသည် ကာရဏဝါကျ၊ စရဏန္တိဝုတ္တာ-ဝါကျသည် ဖလဝါကျ ဖြစ်ပါသည်”ဟု ခွဲမှ မှန်သည်။ ဝါကျပိုင်းသည့်အခါ တသွာ-ကို အကြောင်း (ရှေ့)ဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်းရသည်။ သို့မှ သဘာဝကျ၍ မှန်သည်။ ။ စနစ်တကျ ဝါကျခွဲပုံခွဲနည်းများကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ၌ ရှု။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်

အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ဝိန္ဒိယံ ဝိန္ဒတိတိ ဝိဇ္ဇာ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၃၅။) အတ္တနော ဝိသယံ ဝိဒိတံ ကရောတိတိ ဝိဇ္ဇာ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၅၀။) စရတိ ဂစ္ဆတိ အမတံ ဒိသံ

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

စတေဟိတိ စရဏံ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အလိုကျ။) ဝိဇ္ဇာ စ စရဏဉ္စ ဝိဇ္ဇာစရဏံ။
(က)အမှတ်ပြဝါကျ အလိုကျ) သမ္ပန္နတိတိ သမ္ပန္နော၊ သံ-သုန္နရတ် ပဒတိ ဂစ္ဆတိတိ
ဝါ သမ္ပန္နော (ဓာတုပစ္စယဒိပနီ၊ ၃၁၇။)

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ဝိဇ္ဇာစရဏေန သမ္ပန္နော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။ဝိဇ္ဇာ
စရဏေန၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
နှင့်ပြည့်စုံသည်။

ဝိဇ္ဇာစရဏေန သမ္ပန္နော-ကား တတိယာတပျုရိသံသမာသံဝိဂ္ဂဟံ၊ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော-ကား တတိယာတပျုရိသံသမာသံပုဒ်။ဝိဇ္ဇာစရဏ-ပုဒ်၊ သမ္ပန္န-ပုဒ်။ ဤဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နော-ဟူသော တတိယာတပျုရိသံသမာသံပုဒ်၌ ဝိဇ္ဇာစရဏ-ဟူသော
ရှေ့ပုဒ်၏အရကား ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး၊စရဏ ၁၅-ပါးသည် မုရုအားဖြင့်ရ၏။
ထိုဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး၊စရဏ ၁၅-ပါး၏ဘုရားရှင်နှင့် “သဟာဒိယောဂ၊ သဟာဒိ
ယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ပန္နသည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဟူသော သမာသံပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမုရုဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်
သော ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး၊စရဏ ၁၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်ရ၏။

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ
မတ္တာ-ပုဒ်၌ မာ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။
မတ္တညူ-ပုဒ်၌ မတ္တာ-သဒ္ဒါပပဒ၊ ဉ-ဓာတ်၊ ရူ-ပစ္စည်း။
မတ္တညူတာ-ပုဒ်ကား ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိဂိုဏ်း။
[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဣတ္တတ္တနန္တာနံ နိစ္စံ နပုံသကတ္တံ၊ တာ-ပစ္စယန္တဿ
သဘာဝတော နိစ္စမိတ္ထိလိဂံတာ။ (ရူ၊ ၃၈၅။)
ကျက်။ ။ ဣ တ္တ-နှင့် တ္တန-ပေါင်း၍၊ သံပစ္စည်းမှာ၊ နပုံသာ၊ တာ မှာ
ဣတ္ထိလိင်စကန်ပြုသတည်း။ (ဘုရားကြီးနိယံ။ ၂၂၂။)]

၆။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ အာဆောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ
ပန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်မှ
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်သို့(သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ တစ်ပုဒ်မှတစ်ပုဒ်သို့)
ကူးပြောင်းဖွင့်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
စ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝိဇ္ဇာစရဏ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏
ဒွန်သမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းဒွန်သမာသံပုဒ်၏ သမုစ္ဆည်းအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို
အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) စ သမုစ္ဆယတံ၊
ဆင့်ကာထပ်၊ ဒွန်သမာသံကြိလေပါ-နှင့်အညီ ဝိဇ္ဇာစရဏ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ
တဗ္ဗပုဒ်ကို “ဝိဇ္ဇာ စ စရဏဉ္စ ဝိဇ္ဇာစရဏံ”ဟု ဒွန်သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏
အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
ဝိဇ္ဇာဟိ-ဟူသော ဗဟုဝစနန္တသံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝိဇ္ဇာ၏ ၃-ပါး တစ်နည်း၊
၈-ပါး တစ်နည်းအားဖြင့် နှစ်နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။
ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

စရဏေန-ဟူသော ဧကဝစန္ဒသံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် စရဏ၏ ၁၅-ပါး အပြားအားဖြင့် တစ်နည်းသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝိဇ္ဇာဟိ စရဏေန သမ္ပန္နတ္တာတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝိဇ္ဇာစရဏ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်း တတိယာ တပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ သဟာဒိယောဂအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဝိဇ္ဇာစရဏေနသမ္ပန္နော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော"ဟု တတိယာတပျရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေ ပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါဠိ အဆုံးအဖြတ်

"ယောဝိဘတ်ကြောင့် ထိတ်နုတ်ကု ကုတ္တိလိင်တိ-သင်္ချာသဒ္ဓါကို တိဿော၊ စတု-သင်္ချာသဒ္ဓါကို စတသော၊ ပုလ္လိင် တိ-သင်္ချာသဒ္ဓါကို တယော၊ စတု-သင်္ချာ သဒ္ဓါကို စတ္တာရော နုလ္လိင်တိ-သင်္ချာသဒ္ဓါကို တိဏိ၊ စတုသင်္ချာသဒ္ဓါကို စတ္တာရိပြုရမည်"ဟု တိစတုတ္ထံ တိဿော စတသော၊ တယော စတ္တာရော၊ တိဏိစတ္တာရိ-သုတ်၏ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်အရ ဤ၌ ကုတ္တိလိင်ဖြစ်၍ တိဿော-ပြုရမည်ဖြစ်သောကြောင့် တိဿောပိ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဝိသေသနာ ဝိသေသျာဓိနတာဝေန ဝိသေသျသမလိဂိနော။ ဓာနံ (၆၉၂) အရ ဝိသေသနပုဒ်သည် ဝိသေသျပုဒ်နှင့် လိင်တူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ဝိသေသျဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာ-ပုဒ် ကုတ္တိလိင်ဖြစ်သည်ကို ထောက်၍ ကုတ္တိလိင် ဖြစ်သည်ကို သိရပါသည်။

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

အမတံ ဒိသံ-ပုဒ်၌ ဒိသာ-ဟူသောနည်းသည် အတူဖြစ်သော ပကတိအရပ် မျက်နှာ၏ ဒိသာ-ဟူသောအမည်ကို အတူရှိသော နိဗ္ဗာန်၌ တင်စား၍ အတူရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို "ဒိသာ"ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် အတင်ရဋ္ဌိနည်းမည်၏။

အမတံ ဒိသံ-ပုဒ်၌ ဒိသာ-သဒ္ဓါသည် အတူဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာ၏ ဒိသာ-ဟူသောအမည်ကို အတူရှိသော နိဗ္ဗာန်၌ တင်စား၍အတူရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို "ဒိသာ"ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် သဒိသုပစာမည်၏။ (သဒိသုပစာ ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၁၊ ၄၃၂)

[သဒိသုပစာနှင့် အတင်ရဋ္ဌိတွဲ။ "ဒိသာ ဝိယာတိ ဒိသာ"ဟု ဥပစာ တဒ္ဓိတ်မဆင့်မှ သဒိသုပစာ ရသည်။ ဥပစာတဒ္ဓိတ်ဆင့်က မရ၊ မုရပင်။ ဧကဒေသျ။ အတင်ဟူ၊ ရဋ္ဌိများတတ်စွ။ သဒိသုကာ၊ တင်ရုံထား၊ မမှားမှတ်လေပါ ဆိုသည့် အတိုင်း ဧကဒေသျပစာ-သမုဒါယုပစာနှင့် အတင်ရဋ္ဌိ၊ သဒိသုပစာနှင့် အတင်ရဋ္ဌိ တွဲရသည်။ ယင်းသို့ တွဲ ရပုံနှင့် ရဋ္ဌိ ၃-မျိုး အထူးကို ပထမအုပ် ၁၃၂၆-ခုနှစ် ပါရာဓိကထံ အဖြေ၌ ရှု။]

၉။ ။[၄၊ ၁၊ ၈၉။]

၁၀။ ။ အာရုပ္ပာရုပ္ပ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း

ဝိဇ္ဇာ၏အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော အာသဝက္ခယဉာဏ် ဝိဇ္ဇာသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သကလဗုဒ္ဓဂုဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဒေသနာဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဝစီဆေးပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သုတမယဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် အတ္တဝေဝ ဓမ္မဝေခ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပဋိပတ္တိနည်းကို သိခြင်း၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သမ္မာပဋိပတ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပရိသုဒ္ဓသီလ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပါမောဇ္ဇ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပီတိ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ပဿဒ္ဓိ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သုခ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် သမာဓိ၏ နိုးစွာသော အကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ယထာဘူတဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဝိရာဂ၏ နိုးစွာသော အကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဝိမုတ္တိ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿန၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ဤသို့ အထက်ထက် အာရုပ္ပာရုပ္ပအားဖြင့် ပဒဋ္ဌာန်ကို စိစစ်ခြင်းသည် အာရုပ္ပာရုပ္ပပဒဋ္ဌာနဟာရမည်၏-ဟု လိုသော်။

[သုတမယဉာဏ် စသည်ကား ဝေနေယျတို့၏ ဟိတသုခပင်။ ။

သုတမယဉာဏ်အစ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အဆုံးအားလုံးသည် ဝေနေယျတို့၏ ဟိတသုခ ချည်းဖြစ်သောကြောင့် ယခုထုတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း အစိတ်အစိတ် မထုတ်ဘဲ "ထိုသည် ဝစီဆေးပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း။ ထိုသည် ဝေနေယျ တို့၏ဟိတသုခ၏ နိုးစွာသောအကြောင်းတည်း"ဟု တပေါင်းတည်းယူ၍လည်း ထုတ်နိုင်သည်။ နည်းရမည့် လင်္ကာနှင့်တကွ အကျယ်ကို နည်းရမည့် နည်းပြဓမ္မာစရိယ ကျမ်း (ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာမီကထာအဖြေ၌ ရှု)။

အာသဝက္ခယဉာဏ် ဝိဇ္ဇာ၏ အရကောက်။ ။ အသဝါနံ ဓယဉာဏာ ယာတိ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏတ္ထာယ (ပါရာမီက ကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၊ ၁၃၆။)ကို ထောက်၍ အာသဝက္ခယဉာဏ် ဝိဇ္ဇာ၏အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ကောက်။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာမီကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော၊ ဧတဿ သုဂတ ကာလော၊ ယံ ဘဂဝါ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေ ယျ၊ ဥဒ္ဓိသေယျ ပါတိမောက္ခံ ယထယံဒံ ဗြဟ္မစရိယံ အဒ္ဓန္နိယံ အဿ စိရဋ္ဌိတိကံ-ဝါကျတို့ကို ယထာ၊ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်၊ ယင်းသို့ထုတ်မှ၊ တထာစပ်ရာ၊ ကြိယာသည်၊ မှန်စွာလက္ခဏာဖြစ်မြဲ -ဟူသော နိယံအရ အတ္ထယောဇနာပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂။ ။ သိက္ခာ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာတိ အတ္တိ ဘိက္ခဝေ ဒုဗ္ဗလျာ ဝိကမ္မဋ္ဌေဝ ဟောတိ သိက္ခာ စ အပစ္စက္ခာတာ၊ အတ္တိ ဘိက္ခဝေ ဒုဗ္ဗလျာ ဝိကမ္မဋ္ဌေဝ ဟောတိ သိက္ခာ စ ပစ္စက္ခာတာ-၌ နိယမာနိယမ ယှဉ်လျက် အတ္ထယောဇနာပါ။

၃။ ။ သေယျော အယောဂုဋ္ဌော ဘုတ္တော၊ တတ္တော အဂ္ဂိသီရူပမော။ ယဉ္ဇေ ဘုဉ္ဇေယျ ဒုဿီလော၊ ရုဋ္ဌပိဏ္ဍံ အသညတော-၌ ဥပမာန၊ ဥပမေယျ ပြည့်စုံ စေလျက် အတ္ထယောဇနာပါ။

၄။ ။ အဟမိ ဒုဂ္ဂတာ ဒုက္ခိတာ န သုခံ လဘာမိ၊ မာသံယေဝ မံ သုဏိ သဘောဂေန ဘုဉ္ဇိသု၊ တတော အပရေန ဒါသိဘောဂေန ဘုဉ္ဇန္တိ၊ အာဂစ္ဆတု မေ မာတာ မံ နေဿတု-၌ ဘုဉ္ဇိသု-၏ ကတ္တာထည့်လျက် မေ မာတာ-ကို ကာကော လောကနနည်း အတ္ထယောဇနာပါ။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိများကို အတ္ထယောဇနာပါ။

၅။ ။ တတ္ထ အာရကတ္တာ အရိနံ ဟတတ္တာ ပစ္စယာဒိနံ အရဟတ္တာ ပါပကရဏေ ရဟာဘာဝါတိ ဣမေဟိ တာဝ ကာရဏေဟိ သော ဘဂဝါ အရဟန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

၆။ ။ ပစ္စနိကဓမ္မေ ဈာပေတိတိ ဈာနံ၊ ဣမိနာ ယောဂိနော ဈာယန္တိတိပိ ဈာနံ၊ ပစ္စနိကဓမ္မေ ဒုဟန္တိ၊ ဂေါစရံ ဝါ စိန္တန္တိတိ အတ္တော။

၇။ ။ ရာဂဝိရာဂမနေမေသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတံမပ္ပဋိကူလံ။
မရရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္ထမုပေဟိ။

၈။ ။ ဧတ္ထ စ ယသ္မာ အဂါရဿ ဟိတံ ကသိဝါဏိဇာဒိကမ္မံ အဂါရိယန္တိ ဝုစ္ဆတိ၊ တဉ္စ ပဗ္ဗဇာယ နတ္ထိ၊ တသ္မာ ပဗ္ဗဇာ အနဂါရိယာတိ ဉာတဗ္ဗာ၊ တံ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇံ။

၉။ ။ အာပတ္တိ ဉာဘိန္တံ ပါရာမိကဿာတိ အဝဿံ ဟာရိယေ ဘဏ္ဍေ ဩစရကဿ အာဏတ္တိက္ခဏေ ဣတရဿ ဌာနာစာဝနေတိ ဧဝံအာပတ္တိ ဉာဘိန္တံ ပါရာမိကဿ။

၁၀။ ။ အဘိန္နေ သရီရေတိ အဗ္ဗုဏှေ အလ္လသရီရေ ပံသုကူလံ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဂဏှန္တဿ ဧဝရူပါ ဥပဒ္ဒဝါ ဟောန္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌေ အာပဒ္ဒတိ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ယထာ တထာ။ ပ။ ဖြစ်မြဲ-နိယံအရ အနက်

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (ပညပိယမာနေ၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော။ ဥဒ္ဓိသိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။) ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်သည်။ အဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်ခံသည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်း ဖြင့်။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ယံ ပညပေယျ၊ အကြင်ပညတ်တော် မူရာ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ယံ ဥဒ္ဓိသေယျ၊ အကြင်ပြတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြောက် ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ ခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတဿ၊ ထိုပါတိမောက်ကို ပြတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတန်ပါပြီ။ (ပါ၊ ၁၀။ ပါသျှ၊ ၄၄။)

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ။ ၂၉။ ပါသျှ၊ ၉၃။ “ပစ္စက္ခာတာ-၌” ဟု (၌) သုံးထားသည်မှာ မကောင်း၊ (ကို)သာ သုံးသင့်သည်။]

၃။ ။ ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ ပြည့်စုံလျက် အနက်

[သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ သျှအတိုင်း ရည်ရွယ်မေးသည်။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဖွင့်သည်။ ။ ပါ။ ၁၁၆။ ပါသျှ၊ ၁၉၇။ ။ ဤမေးခွန်း၌လည်း “အသညတော-၌” ဟု (၌) သုံးထားသည်မှာ မကောင်း။

ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော။ အသညတော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် မစောင့် စည်းသောရဟန်းသည်။ ယံ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ အကြင် တိုင်းသားပြည်သူ သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ ဧ ဘုဠေယျ၊ အကယ်၍ မျိုငြားအံ့။ (တတ္ထံ၊ ချစ်ချစ်ပူသော။ အဂ္ဂိသိဓူပမံ၊ မီးတောက်မီးလျှံလျှင် ဥပမာရှိသော။ ယဉ္ဇ အယောဂုဋ္ဌေ၊ အကြင်သံတွေ့ခဲကိုလည်း။ ဧ ဘုဠေယျ၊ အကယ်၍မျိုငြားအံ့။ တေသု၊ ထိုတိုင်းသားပြည်သူ သဒ္ဓါ၍လှူအပ်သော ဆွမ်း၊ ချစ်ချစ်ပူသော မီးတောက်မီးလျှံလျှင် ဥပမာရှိသော သံတွေ့ခဲတို့တွင်။) တတ္ထော၊ သော။ အဂ္ဂိသိဓူပမော၊ သော။ ဘုဠော၊ မျိုအပ်သော။ အယောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘုဠော၊ သည်။ (သမာနေ၊ သော်။) သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ကောင်းမြတ်၏။ မှတ်သားဖွယ်ကောင်း၍ ပေါ်လွင်အောင်သျှမှ အနည်းငယ်ပြင်ပေးသည်။

အကြောင်းပြ။ ။ န ဟိ အယောဂုဋ္ဌဿ ဘုတ္တတ္တာ သမ္ပရာယေ သဗ္ဗညုတ ဉာဏေနပိ ဒုဇ္ဇာနပရိစ္ဆေဒံ၊ ဒုက္ခံ အနုဘဝတိ-စသည်ဖြင့် “သံတွေ့ခဲကို မျိုခြင်းကြောင့် တမလွန်ဘဝ၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် သော်မှလည်း သိနိုင်ခဲသော အပိုင်းအခြား ရှိသော ဆင်းရဲကို မခံစားရ၊ တိုင်းသားပြည်သူ သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုစားခြင်း

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကြောင်းကား ထိုဒုက္ခကို ခံစားရသောကြောင့်”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ အကြောင်းပြသည်။
“ကောဠိပုတ္တော မိစ္ဆာဇီဝေါ-အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော မှားယွင်းသော အသက်
မွေးမှုဖြစ်သည်”ဟုလည်း ဖွင့်သည်။

ဓမ္မပဒ (၄၊ ၂၊ ၃၀၀)၌ကား “ကိံ ကာရဏာ၊ တပ္ပဗ္ဗယာ ဟိ ဧကောဝ
အတ္တဘာဝေါ ဈာယေယျ၊ ဒုဿိလောပန သဒ္ဓါဒေယျံ ဘုဒ္ဓိတွာ အနေကာနိပိ
ဓာတိသတာနိ နိရယေ ပဇ္ဇေယျာတိ အတ္တော”ဟု အကြောင်းပြသည်။ ။ သတိရှိပွယ်ရာ
အလွန်ကောင်းလှ၍ သွားရင်းဟန်လွှဲ သတိရှိနိုင်ကြစေရန် အပိုထည့်သည်။ ဂန္ထဂရ
ဒေါသသင့်သည်”ဟု အပြစ်မတင်အပ်။]

၄။ ။ကတ္တားထည့်လျက်မေ မာတာကို ကာကောလောကနနည်းဖြင့် အနက်။
[တော အာစိဝကသာဝကော၊ ထိုအာစိဝက၏ တပည့်တို့သည်”ဟု ကတ္တားထည့်။
“မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။
မာတာ၊ အမိသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဿတု၊ ဆောင်စေသတည်း”ဟု ကာကောလောကန
နည်းဖြင့် ယောဇနာ။ ကြွင်းချအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ပါ၊ ၁၉၈။ ပါချ၊ ၂၅၅။
ဤ မေးခွန်း၌လည်း “နေဿတု-၌”ဟု (၌) သုံးထားသည်မှာ ဘုဒ္ဓိသု-နှင့် မေ
မာတာ-ကိုသာ ယောဇနာခိုင်းရာ ရောက်၍ မကောင်း။ “နေဿတု-ကို”ဟု
(ကို)သုံးရမည်။ သို့မှ ဝါကျအားလုံးပါဝင်သည်။]

- ၅။ ။ [၄၊ ၁၊ ၈၄။ ဋ္ဌချ၊ ၁၊ ၂၈၅။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၂၊ ၅၃။]
- ၆။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၁၆။ ဋ္ဌချ၊ ၁၊ ၄၀၄။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၂၊ ၂၈၈။]
- ၇။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၄၁။ ဋ္ဌချ၊ ၂၊ ၁၀။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၂၊ ၄၅၆။]
- ၈။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၇၀။ ဋ္ဌချ၊ ၂၊ ၁၀၉။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၃၊ ၉။]
- ၉။ ။ [၄၊ ၁၊ ၃၂၀။ ဋ္ဌချ၊ ၂၊ ၅၅၇။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၄၊ ၄၉၆။]
- ၁၀။ ။ [၄၊ ၁၊ ၃၂၉။ ဋ္ဌချ၊ ၂၊ ၅၈၃။ ဋ္ဌချသစ်၊ ၄၊ ၅၁၉။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ရုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အညံ ပေတ္တိကံ အညံ ပိတာမဟန္တိ ယံ ပန ပိတုစ ပိတာမဟာနု
သန္တကံ၊တံ အညံယေဝ။
- (ခ) နိဟိတဉ္စ ပယုတ္တဉ္စ အတိဝိယ ဗဟု။
- (ဂ) ဧတ္ထ စ ပိတာမဟန္တိ တဒ္ဓိတလောပံ ကတွာ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- (ဃ) ပေတာမဟန္တိ (ပေတာမဟန္တိပိ) ဝါ ပါဠော။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၁။ ။ နိယမဝါကျ၌ အည-၏ အပါဒါန်ကို ခံ၍ (က)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ အနက်မှန်မှန် သမ္မန်ခဲပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို သဘောဂပုစ္ဆာတက်ခဲပါ။

၃။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ ဝါကျအမည် ညွှန်ပြခဲပါ။

၄။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဗေတာမဟံ-ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်း ဝစနတ္ထပြု၍ အပေါင်းဝစနတ္ထကိုသာ ဉာသ်နည်းအရ ကောက်ပြခဲပါ။

၅။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ နိဟိတံ-ပုဒ်၏ ဓာတ်, ပစ္စည်း, ဝိဘဏ္ဍတို့ကိုလည်းကောင်း, မည်သည့်ကြိယာနှင့် မည်သို့ ကြိယာကာရက ဆက်စပ်ပုံကိုလည်းကောင်း ဖြေဆိုပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ရိုးရင်းနှလုံး သွင်းတို့ ထုတ်ပြ၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ကိုလည်း ညွှန်ပြခဲပါ။

၇။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ဗေတာမဟန္တိ ဗေတာမဟန္တိ”ဟု နှစ်ထွေနှစ်ပါ၌ ကွဲပြားလျက်ရှိတတ်ကြရာ ယုတ္တိသာဓက ပုဒ်ထောက်ပြ၍ မှန်ရာပါ၌ကို ဆုံးဖြတ်ခဲပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပိတာမဟာနဉ္စ သန္တကံဝယ်-နည်း, တာတသုဒိန္န ဗိဓကမ္ပိ ဒေဟိန္ဒ-ဗိဓကမ္ပိဒေဟိဝယ် ဥပစာတို့ကို ဆိုရိုးကျ ထုတ်ဆောင်တင်ပြခဲပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာဘာသာကို ပါဠိဘာသာဖြင့် ဝါကျစီကုံးခဲပါ။
သုဒိန္န...သင်သည် မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ မြတ်သောအကျင့်ကို အကယ်၍ ကျင့်ပါအံ့၊ ကျင့်ပြီး၍ ကောင်းကင်၌ ထိုင်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြူပါလော့၊ ငါတို့အား အမျိုးအနွယ်၏ မျိုးစေ့ဖြစ်သော တစ်ယောက်သောသားကို ပေးခဲပါ။

၁၀။ ။ ဝေဒိတဗွံ၌ ဓာတ်၏အရကို ကောက်ယူ၍ အာယတနောတရဏာ ဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ဆောင်ခဲပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [“ဣတော ဓနတော၊ ဤနှစ်ခုအစုံ စုပုံထားအပ်သော ရွှေနှင့်ငွေ ဥစ္စာတွေမှ” ဟုအပါဒါန်ခံ၍ သမ္ဗန်။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၃၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၆။

ထောက်ဖွယ်။ ။ပါဠိတော် ရှေ့ပိုဒ်မှ ဒွေ ပုညေ၊ တေ ပုညေ-နှင့် ဤ အပိုဒ် ဣဒံ တေ တာတ-မှ ဣဒံ-တို့ကို ထောက်။

အနက်အားဖြင့်လည်း ခံနိုင်။ ။ “ပါဠိအားဖြင့် အပါဒါန်ခံ၍”ဟု သို့မဟုတ် “အနက်အားဖြင့် အပါဒါန်ခံ၍”ဟု မမေးသဖြင့် ပါဠိမပါဘဲ “အည၊ ဤ နှစ်ခုအစုံ စုပုံထားအပ်သော ရွှေနှင့်ငွေ ဥစ္စာတွေမှ တခြားသာတည်း”ဟု အနက် ချည်းလည်း အပါဒါန်ခံနိုင်သည်။ “ပါဠိအားဖြင့် အပါဒါန်ခံ၍”ဟု မေးရာ၌ “ပါဠိခံ၍ အနက်ပေးပါ”ဟု ဆိုလိုသဖြင့် အနက်ပါပေးရမည်။ အရာရာ၌ နည်းတူ။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “အဘ၊ အဘိုး တို့၏ ဥစ္စာသည် ဤနှစ်ခုအစုံ စုပုံထားအပ်သော ရွှေနှင့်ငွေ ဥစ္စာတွေမှတစ်ပါး တခြားသာ ဖြစ်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ထိုအဘ၊ အဘိုးတို့၏ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာ၊ အတိုးအပွား၏ အစွမ်းဖြင့် ယှဉ်စေအပ်သော ဥစ္စာသည် အဘယ်မျှ အတိုင်း အရှည်ရှိပါသနည်း(ပုစ္ဆာ)။ အလွန်မများရာသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ထိုအဘ၊ အဘိုးတို့၏ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာ၊အတိုးအပွား၏အစွမ်းဖြင့် ယှဉ်စေအပ်သောဥစ္စာသည် အလွန်မများသည် မဟုတ်။ အလွန်များ၏-ဟူလို။

[ဂဏ္ဍိသစ်အဘော်။ ။ ဂဏ္ဍိသစ် (၂၊ ၄၂၃) ၌ “ယင်း၏ ဌာနပမာဏကို ပြခြင်းငှါ နိဟိတဉ္စ-စသည် မိန့်”ဟု တက်၍ “နိဟိတဉ္စ၊ မြေ၌လည်း မြှုပ်ထားအပ်၏။ ပယုတ္တဉ္စ၊ အတိုးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်လည်း ယှဉ်စေအပ်၏။ အတိမဟု၊ အလွန်များ၏”ဟု အနက်ပေးသည်။ ဤအလို-

(ဌပနာတူသည်။) ထိုအဘ၊ အဘိုးတို့၏ဥစ္စာသည် အဘယ်အရပ်၌ ထားအပ်ပါ သနည်း။ မြေ၌သာ မြှုပ်ထားရာသည် မဟုတ်ပါလော။ သို့မဟုတ် အတိုးအပွား၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ ယှဉ်စေရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုအဘ၊ အဘိုးတို့၏ ဥစ္စာသည် အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။ အလွန်များရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသို့ တက်ရလိမ့်မည်။

သို့သော် နိဟိတ-ပုဒ်၏ စပ်ရာကြိယာကို မေးသော (၅)နံပါတ် မေးခွန်းကို ထောက်က ဂဏ္ဍိသစ်အလို ပုစ္ဆက မေးလိုဟန်မတူ။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၃။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ (“ပိတာမဟာနု သန္တကံ-ဟု သန္တကတဒ္ဓိတ်ဖွင့်ပါလျက် အသို့ပြု၍ ဝုဒ္ဓိမရောက်ဘဲ ပိတာမဟံဟု ရှိရပါသနည်း”ဟု) စောဒကတို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ဆက်လက်၍ တစ်ဖန် အားထုတ်သောကြောင့် ဝါကျာရမ္မဝါကျ။ [“ဏ-ပစ္စည်းချေခြင်းကို ပြုသောကြောင့် (ဏ-ပစ္စည်းကို ချေသောကြောင့်)ဝုဒ္ဓိမပြုရဘဲ ပိတာမဟံ-ဟု ရှိရသည်”ဟု အဓိပ္ပါယ် မှတ်ပါ။]

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ပိတာမဟံ-ပါဠိမှတစ်ပါး ပေတာမဟံပါဠိဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။ [ပါဠန္တရဂို ပက္ခန္ဓရ အမည်ပေးရသည်။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထနှင့် ဉာသံကောက်

အစိတ်ဝစနတ္ထ။ ။ ပါတိ ပုတ္တန္တိ ပိတာ၊ ပုတ္တံ ပိယာယတိတိဝါ ပိတာ၊ ပုတ္တံ ပိနယတိတိဝါ ပိတာ။(နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၁၁၆၀။) ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၂၄၇။)

အပေါင်းဝစနတ္ထ။ ။ ပိတာမဟာနံ သန္တကံ ပေတာမဟံ။ ပိတာမဟာနံ၊ အဘိုးတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ပေတာမဟံ၊ အဘိုးတို့၏ဥစ္စာ။

ပိတာမဟာနံ သန္တကံ-ကား သန္တကတဒ္ဓိတ်ဝိဂြိုဟ်၊ပေတာမဟံကား သန္တက တဒ္ဓိတ်ပုဒ်။ ပိတာမဟာ-ပုဒ်၊ ဏ-ပစ္စည်း။ ဤပေတာမဟံ-ဟူသော သန္တကတဒ္ဓိတ်ပုဒ်၌ ပိတာမဟာ-ဟူသောတဒ္ဓိတ်ပုဒ်၏အရကား အဘိုးတို့သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ ထိုအဘိုး တို့၏ဥစ္စာနှင့် သာမိ၊ သံ အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္မာန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။ ဏ-ပစ္စည်းအရကား ထိုမုချ ဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အဘိုးတို့၏ ဥစ္စာရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဝိဂြိုဟ်ကား အဋ္ဌကထာအရှိအတိုင်း သွားရိုးသွားစဉ် ဖြစ်သော သျသစ်၊ ဂဏ္ဍိ၊ ဂဏ္ဍိသစ်တို့အလို ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သျနှင့် ဂဏ္ဍိသစ်က “ဏ-ပစ္စည်း”ဟုသျသစ်နှင့် ဂဏ္ဍိက “ဏိက-ပစ္စည်း”ဟု ဆိုသည်။ ပေတ္တိကံ-နှင့် အလားတူ “ပေတာမဟိကံ”ဟု ဆိုလိုလျက် “ပေတာမဟံ”ဟု နေသတုံ။

(တစ်နည်း) ပိတာမဟာတော အာဂတံ ပေတာမဟံ။ ပိတာမဟာတော၊ အဘိုးမှ။ အာဂတံ၊ လာသောဥစ္စာတည်း။ ပေတာမဟံ၊ အဘိုးမှလာသောဥစ္စာ။

ပိတာမဟာတော အာဂတံ-ကား အာဂတတဒ္ဓိတ်ဝိဂြိုဟ်၊ပေတာမဟံ-ကား အာဂတတဒ္ဓိတ်ပုဒ်။ ပိတာမဟာ-ပုဒ်၊ ဏ-ပစ္စည်း။ ဤပေတာမဟံ-ဟူသော အာဂတ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၌ ပိတာမဟာ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၏ အရကား အဘိုးတို့သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ထိုအဘိုးတို့၏လာသောဥစ္စာနှင့် အပါဒါန၊ အပါဒါနိအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မာန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။ ဏ-ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အဘိုးတို့မှလာသော ဥစ္စာရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤဝိဂြိုဟ်ကား “ပိတာမဟာတော အာဂတံ ပေတာမဟံ”ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုသော သာရတ္ထ၊ ဝိမတိတို့အလိုဖြစ်သည်။သာရတ္ထ၌ “ပိတာမဟာသ ဝါ

ဣဒံ ပေတာမဟံ”ဟု ဣဒံတဒ္ဓိတ်လည်းပြုသည်။ သျှိလည်း ဣဒံတဒ္ဓိတ်ပြုသည်။ ဣဒံတဒ္ဓိတ် ဉာဏ်ကောက်မှာ သန္တကတဒ္ဓိတ်ဉာဏ်ကောက်နှင့် အတူပင်ဖြစ်သည်။

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

နိဟိတံ-၌ နိ-ပုဗ္ဗ၊ ဓာ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ ကတ္တုတ္တ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ နိဓိယိတ္တာတိ နိဟိတော၊ ကုမိဓာတုတိ အာဒိနာဓိဿ၊

(ဣ-အာဂုံကြောင့် ဓိ-ဖြစ်) ဟိ၊ တ-ပစ္စယေ။ (ရူ၊ ၆၃၃။) ဓာ-ဓာရဏေတိဓဿ ဟိ ဟောတိ တေကာနုဗန္ဓေ တွာန တွာ ဝဇ္ဇိတေ၊ နိဟိတော။(မောဂ်၊ ၅၊ ၁၀၈။)]

ကြိယာနှင့် ဆက်စပ်ပုံ

နိဟိတံ-ပုဒ်သည် ပါဠိသေသ ဟောတိ-ကြိယာနှင့် ပါဠိသေသ ဟောတိ-ကြိယာက ပကတိကတ္တာ၏ ကြိယာ၊ နိဟိတံပုဒ်က ပကတိကတ္တာ၊ ဤသို့ပကတိကတ္တာ၏ ကြိယာ ပကတိကတ္တာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်စပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ “နိဟိတံ၊ မြေ၌မြုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏”ဟု ဟောတိ-ကြိယာထည့်၍ ယောဇနာရပါမည်။ နိဟိတံ-သည် ပကတိကတ္တာ၊ ဗဟု-သည် ဝိကတိကတ္တာ။

[ကြိယာမရှိ အတ္ထိ၊ ဘဝတိထည့်။ ။ ကတ္တာ-ပုဒ်၏စပ်ရာ ကြိယာပုဒ် မပါလျှင် အရာအားလျော်စွာ အတ္ထိဖြစ်စေ၊ ဘဝတိဖြစ်စေ၊ ထည့်။ ယတ္ထ ဟိ ကြိယာပဒံ န သူယတိ ၊ တတ္ထ “အတ္ထိ၊ ဘဝတိ” တိ သမ္ပန္နော။(ရူ၊ ၆။ ၃၂၀) ဘဝတိ-နှင့် ဟောတိ-ကား အတူတူ။

ကျက်။ ။ ဓပ်သိမ်းအရာ၊ ကြိယာပဒ၊ မကြားရချေ၊ မမြင်လေလျှင်၊ ထိုတွင် အတ္ထိ၊ ဘဝတိ-ကြိယာ၊ ယထာရဟ၊ ထည့်သွင်းရ၊ မှတ်ကြမြဲမြဲစွာ။ (သမ္ပန္နစိန္တာဂတ္ထိသစ်။ ၃၄၉။)

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ အဆို။ ။ နာမပဒေ ဝုတ္တေ အပ္ပယုတ္တာနိပိ “အတ္ထိ၊ ဟောတိ၊ ဝိဇ္ဇတိ” တိ ဝေရူပါနိ ကိရိယာပဒါနိ အာနေတွာ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာနိတိ ဉာယံ သန္တာယာဟ “ဟောတိ-သဒ္ဓေန သဒ္ဓိ၊ ယောဇယိသာမာ”တိ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၆။ ၂၊ ၂၃၂။)

အဆို ၂-ရပ်။ ။ အဆို ၂-ရပ်မှာ သဘောအားဖြင့် အတူတူပင်။ “ကတ္တာပုဒ်၏စပ်ရာ ကြိယာပုဒ်မပါလျှင် အရာအားလျော်စွာ အတ္ထိ၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဘဝတိ၊ ဟောတိ-ကြိယာပုဒ်များကို ထည့်ရမည်”ဟု အဆို ၂-ရပ်ကို မြဲ၍ မှတ်သားရာ၏။ ဗဟုဝုဒ်ကြိယာပုဒ် ထည့်ရမည် ဖြစ်လျှင်လည်း ယင်းပုဒ်များကိုပင် ဗဟုဝုဒ် ဝိဘတ် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်၍ ထည့်ရမည်။ ဝေရူပါနိ-ကို ထောက်၍ “ထိုပုဒ်များ သာမက ရိုခြင်းအနက်ဟော သန္တိ-စသော ကြိယာပုဒ်၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်ဟော ဝတ္တတိ စသော ကြိယာပုဒ်များကိုလည်း ထည့်နိုင်သည်”ဟု မှတ်ရာ၏။]

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

ပန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ-ဟူသော သံဝေဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်မှ အညံ ပေတ္တိကံ အညံပိတာမဟံ-ဟူသော သံဝေဏ္ဏတဗ္ဗသို့ (သံဝေဏ္ဏတဗ္ဗတစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့) ကူးပြောင်းဖွင့်သည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

တေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် (ဣဒံ တေ-ဒွိရှိသော) တေ-ကို အညံ ပေတ္တိကံ, အညံ ပိတာမဟံ-ဟူသော နောက် ၂-ဝါကျသို့လည်း လိုက်သမ္ပန်ရမည်၏ အဖြစ်ကို (တစ်နည်း) အဘ, အဘိုး”ဟူသည် အခြားသူ၏ အဘ, အဘိုးမဟုတ်၊ သင်၏ အဘ, အဘိုး၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပိတု သန္တကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် [ဒွန်၏နောက်၌၊ ရှိသောပိုဒ်၊ ယှဉ်လိုက်ပုဒ်တိုင်းမှာ။ တောင်တွင်းနိယံ (၄၅)နှင့်အညီ ဒွန်၏နောက်၌ရှိသော သန္တကံ-ကို ဤ၌လည်းယှဉ်။] ပေတ္တိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ထိက-ပစ္စည်း၏ သန္တကအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ပေတ္တိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ပိတုနော သန္တကံ ပေတ္တိကံ”ဟု သန္တကတဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိ ဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ပိ-၏အစိတ် ဣ-ကို ဧ-ဝုဒ္ဓိ၊ တ-ကို ဓွေဘော်ပြု၍ “ပေတ္တိကံ”ဟု ပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပိတာမဟာနံ သန္တကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပိတာမဟံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ဣ-ပစ္စည်း (တစ်နည်း) ထိက-ပစ္စည်း၏ သန္တကအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ပိတာ မဟံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ပိတာမဟာနံ သန္တကံ ပိတာမဟံ”ဟု သန္တက တဒ္ဒိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

“ပိတာမဟံ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဣ-ပစ္စည်းကို ချေ၍ ဣ-ဧ-ဝုဒ္ဓိ မရောက်ဘဲ “ပိတာမဟံ”ဟု နေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း (တစ်နည်း) “ပိတာမဟံ”ဟု ဆိုလိုလျက် ထိက-ပစ္စည်းကို ချေ၍ ဣ-ဧ-ဝုဒ္ဓိ မရောက်ဘဲ “ပိတာမဟံ”ဟု နေသည် ၏အဖြစ် ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

စ (၂-လုံး)ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပေတ္တိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်, ပိတာမဟံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်တို့နောင် စ-သဒ္ဓါ ကျနေသည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

အညံယေဝ-၌ စဝ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အညံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗ ၂-ပုဒ်နောင် စဝ-သဒ္ဓါ ကျနေသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ယံ တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အညံ ပေတ္တိကံ အညံ ပိတာမဟံ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ယံ ပေတ္တိကံ၊ အကြင်အဘ၏ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဓနံ-တဉ္စ ဓနံ၊ ထိုဥစ္စာသည်လည်း။ အညံအညံယေဝ၊ တစ်ပါးသာတည်း။ ယံ ပိတာမဟံ၊ အကြင် အဘိုးတို့၏ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဓနံ-တဉ္စ ဓနံ၊ ထိုဥစ္စာသည်လည်း။ [ကျေသော စ၂-လုံးကိုတံ-၂-ပုဒ်နှင့်ယှဉ်ပေး] အညံ အညံယေဝ၊ တစ်ပါးသာတည်း”ဟု အနိယမ, နိယမထည့်၍ အနက်ယောဇနာ ရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ပါဠိ အဆုံးအဖြတ်

ဝါ-ကိုထောက်၍ပိ-သဒ္ဒါ မပါသော ပေတာမဟန္တိ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

[အဖြေ ၃-မျိုးထွက်နိုင်။ ။ (၁)သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါ ပါရှိက နယန္တရဇောတက ဝါ-သဒ္ဒါမလို၊ နယန္တရဇောတက ဝါ-သဒ္ဒါပါရှိက သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါမလို၊ ဤ၌ နယန္တရဇောတက ဝါ-သဒ္ဒါ ပါရှိပြီးဖြစ်၍ သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါ မလိုသောကြောင့် ပေတာမဟန္တိ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

(၂) အဇ္ဇဒဂ္ဂေ ဣစ္စေဝ ဝါ ပါဠော။(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၄၂။) အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိ ဝါ ပါဠော။(သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဌ၊ ၂၁၁။)ဘိသနက တသ္မိန္ဒိယေဝ ဝါ ပါဠော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၅၇။)ဤသာဓကများကိုထောက်၍ ပေတာမဟန္တိ ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

(၃) ဝါ-ကို ထောက်၍ ပိ-သဒ္ဒါ မပါသော ပေတာမဟန္တိ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

“ယုတ္တိသာဓက ပုဒ်ထောက်ပြု၍”ဟု မေးသည့်အရဆိုလျှင် နော်မာများ မပါစေကာမူ စကားလုံးအဓိပ္ပါယ်မတူသဖြင့် ယုတ္တိ-ဟူသောစကားလုံးအရ ယုတ္တိပြု၍ တစ်မျိုး၊ သာဓကဟူသော စကားလုံးအရသာဓကပြု၍ တစ်မျိုး၊ ပုဒ်ထောက်ဟူသော စကားလုံးအရ ပုဒ်ထောက်ပြု၍တစ်မျိုး ဖော်ပြပါအတိုင်း အဖြေ ၃-မျိုးထွက်နိုင်ပါသည်။ အဖြေ ၃-မျိုး ဖြေရပေမည်။ သို့သော် ပုစ္ဆကဆရာကား အာဘော်ထားမည်မဟုတ်ပါ။ အထက်အဖြေအတိုင်း ဝါ-ကို ထောက်ပြု၍ ဖြေခေါ်သည့် အာဘော်သာ ထားပါလိမ့်မည်။ ဝေါဟာရကို မစိစစ်ဘဲ “အဓိပ္ပါယ်တူ”ဟု အမှတ်တမဲ့ ယူဆကာ စကားလုံးကြွယ်ဝမှုကို ဦးစားပေးပြီး “ယုတ္တိသာဓက ပုဒ်ထောက်ပြု၍”ဟု မေးခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မေးခွန်း ထုတ်ရာ၌ စကားလုံးကြွယ်ဝဖို့ မလို၊ ရှင်းလင်းပြတ်သားဖို့သာ လိုသည်။

အချုပ်မှတ်ဖွယ်။ ။ အနဘာဝံ ဂတာတိပိ ပါဠော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၀၄။) သေတဋ္ဌိကာတိပိ ပါဠော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၄၄။) အပဟ တကာဠကောတိပိ ပါဠော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၆၂။) တို့ကို ထောက်၍ သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါ ပါရှိက နယန္တရဇောတက ဝါ-သဒ္ဒါ မလိုသည်ကို သိရသည်။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေ ဣစ္စေဝ ဝါ ပါဠော။(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၄၂။) အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိ ဝါ ပါဠော။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဌ၊ ၂၁၁။) ဘိသနက တသ္မိန္ဒိယေဝ ဝါ ပါဠော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၅၇။)တို့ကို ထောက်၍ နယန္တရဇောတက ဝါ သဒ္ဒါ ပါရှိက သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါ မလိုသည်ကို သိရသည်။ ဤ၌ နယန္တရဇောတက ဝါ သဒ္ဒါ ပါရှိပြီးဖြစ်၍ သမုစ္စယဇောတက ပိ-သဒ္ဒါ မလိုသောကြောင့် ပေတာ မဟန္တိ ပါဠိသာ သင့်သည်။ ဤသို့ မေးခွန်းကို လျစ်လျူရှု၍ အချုပ်မှတ်ရာ၏။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

ပိတာမဟာနဉ္စ သန္တကံ-ဝယ် ပိတာမဟာနံ-ဟူသော နည်းသည် အဘ၏ အဘ(ပိတာမဟ) တည်းဟူသောပြဓာန်းသည်ကို ဆိုသဖြင့် အဘ၏အမိ (ပိတာ မဟိ) တည်းဟူသော မပြဓာန်းသည်ကိုလည်း ရသောကြောင့် ပစာနနည်းမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ပစာနနည်းရက ဥပလက္ခဏနည်းနိဒဿနနည်းများလည်း ရသည်ပင်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

[ပဓာနနည်း ယူပုံ။ ။ ပိတာမဟ-သဒ္ဓါသည် ပိတု-ပုဒ်နောင် ပိတုအနက် ၌ အာမဟ-ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း။ ပိတု-သဒ္ဓါသည် အဘရင်း ကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်။ အဘရင်း၏ အဘစသည်ကိုလည်း ဟောသည်ဖြစ်၍ ပိတာမဟ- သဒ္ဓါလည်း အဘရင်း၏အဘ (အဘိုး)ကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်။ အဘရင်း၏အဘ၏ အဘ (အဘေး) စသည်ကိုပါ ဟောသည်။ ထို့ကြောင့် ပိတာ မဟာနံ ဟု ဗဟုဂံဖြင့် ဆိုသည်။ ပိတာမဟာသဒ္ဓါ န ကောဝလံ ဧနဂပိတရမေဝ ဝဒတိ။ အထခေါ ဧနက ပိတုပိတာဒယော။ (ဓနံ၊ ဋီ။ ၂၄၇-၈၊ သုစိ။ ၃၅၄။)

ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ)ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ) ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ) ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ) ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ) ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ (တဿ)ပိတုနော ပိတာ ပိတာမဟော၊ ဤသို့ပြု၍ ပိတာမဟ-၇-ပုဒ်ကို “ပိတာ မဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟောစ ပိတာမဟာ”ဟု ဧကသိသံပြု။ တတော (ပိတာမဟတော) ဥဒ္ဓံ သဗ္ဗေပိ ပုဗ္ဗပုရိသာ ပိတာမဟဂ္ဂဟဏေယေဝ ဂဟိတာ။ စဝံ ယာဝ သတ္တမော ပုရိသော တာဝ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၄၀။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၅၀။) ဤအခိုက်၌ အဘ၏အဘ ယင်းအဘ၏အဘစသော ယောက်ျား ၇-ယောက်ကိုသာ ရသေးသည်။ အဘ၏အမိစသော မိန်းမ ၇-ယောက်ကို မရသေး။ ဤအခိုက်ဝယ် ပိတာမဟာနံ-၌ ဧကသေသနည်းရသည်။ သို့သော် ထိုနည်းများသည် ဗဟုဝစနန္ဒပုဒ်မှနံသမ္ပ၌ ရသည် ချည်း ဖြစ်၍ ထိုနည်းကို မေးလိုရင်း မဟုတ်။

မေးလိုရင်းမှာ ပဓာနနည်းဖြစ်သည်။ ပိတာမဟ-ဟူသော အမည်သည် အဘ၏ အဘအမည်တည်း။ ထိုသို့ ယောက်ျားဘက်ကသာ “ပိတာမဟ”ဟု နာမည် တပ်ခြင်းသည် ပဓာနနည်းအားဖြင့် တပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် နည်း အဘ၏အမိစသည် နှင့် အမိဘက်က အမိ၏အဘ အမိ၏အမိစသော ဆွေမျိုး အားလုံး ၇-ဆက်အထိ ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဒေသနာမုခမေဝ စေတံ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၄၀။) ဒေသနာမုခမေဝ စေတန္တိပိတာမဟယုဂါတိ ပိတာမဟဂ္ဂဟဏံ ဒေသနာမုခံ ပိတာမဟိ မာတာမဟိ အာဒိနမ္ပိ အဓိပ္ပေတတ္တာ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၃၉၅။)

ဤအညံ ပေတ္တိကံ အညံ ပိတာမဟံ-၏ အဖွင့်၌ကား “ဣဒံ တေ တာတ သုဒိန္န မာတု မတ္တိကံ၊ ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ”ဟု ပါဠိတော်၌ အမိဘက်က ဆိုပြီးသောကြောင့် အဘဘက်သာ လိုသည်။ ဤပိတာမဟာနံ-၌ ပိတာမဟ-၏အရ အဘ၏အဘ ယင်းအဘ၏အဘစသော ယောက်ျား ၇-ယောက်သာ ရသေး၍ အဘ၏အမိ ယင်းအမိ၏ အမိစသော မိန်းမ ၇-ယောက်ကို မရသေး၍ ယင်းမိန်းမ ၇-ယောက်ကိုရအောင် ပဓာနနည်းယူရသတည်း။ ပိတာမဟ-၏အရ အဘဘက်က ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ၇-ဆက် အကုန်ယူရမည်-ဟူလို။ “သေယျတ္ထိကော”ဟု ပုလ္လိင်ဖြင့် ဆိုထားသကဲ့ သို့ “ပိတာမဟော”ဟု ပုလ္လိင်ဖြင့် ဆိုထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ပိတာမဟာနံ-ကို “အဘ၏အဘ အဘ၏အမိတို့၏ ဝါ၊ ဘိုး၊ ဘွားတို့၏”ဟု ဥပစာဆိုက်အောင်ပေး။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တတော ဥဒန္တိ ပိတာမဟတော ဥပရိ၊ တဒဝသေသာ ပုဗ္ဗကာ ဆ ပုရိသာတိ အတ္ထော။ ပုရိသဂ္ဂဟဏဓမ္မတ္ထ ဥက္ကဋ္ဌနိဗ္ဗေသေန ကတန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (သိ၊ ဇူ၊ ၃၁၄။ သီဇီသစ်၊ ၂၊ ၂၈၄။)တို့၌ ဆိုသော ဥက္ကဋ္ဌနည်းမှာ နည်းစစ်၌လာသော ဥက္ကဋ္ဌနည်း မဟုတ်၊ အမြတ်ကိုဆိုသဖြင့် မမြတ်သည်ကိုလည်းရသော ဥက္ကဋ္ဌနည်းဖြစ်သည် နည်းစစ် အလိုအားဖြင့် ပဓာနနည်းဖြစ်သည်။ နန္ဒိတ္ထိယာပိ သောတဗ္ဗံ၊ အထ ကသ္မာ သေယျတ္တိ ကောတိ အာဟာတိ ယေဘုယျဝသေနဝါ ပဋ္ဌာနနယေနဝါ။ (ဗျာသပဏာမ)ကို ထောက်။

ဥပစာယု၍ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာနည်းမှ တစ်ပါး ဇီကာတို့၌ မိမိတို့အလိုကျ "ပိတာစ မာတာစ ပိတရော၊ ပိတုနံ ပိတရော ပိတာမဟော"ဟု ရှေးဦးစွာ ဝိရူပေကသေ သပြုကာ မုရုကြိ၍လည်း ဖွင့်ကြသေးသည်။ ရှုလေတော့။]

ဗိဇကမ္ဘိ ဒေဟိ-ဝယ် ဗိဇက-သဒ္ဓါသည် အတူဖြစ်သောမျိုးစေ၏ ဗိဇက ဟူသော အမည်ကို အတူရှိသော သား၌ တင်စား၍ အတူရှိသောသားကို "ဗိဇက"ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် သဒ္ဓိသုပစာမည်၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုလရက္ခပတိဋ္ဌာပနေ ဗိဇသဒ္ဓိသတ္တာ ကုလဝံသပူ တိဋ္ဌာပကော ပုတ္တော ဣဓ ဗိဇကောတိ အဓိပ္ပေတော။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၀။)]

၉။ ။ [ဋ၊ ၁၊ ၁၇၈။]

၁၀။ ။ အာယတနောတရဏဟာရနေတ္ထိနည်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ ဝိဒ-ဓာတ်၏အရကို ဉာဏ်ပြဓာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာ ကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍ ထိုဉာဏ်ပြဓာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့တွင် မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် စ-ခုသည် မနာယတနမည်၏။ စေတသိက်အဋ္ဌတိသသည် ဓမ္မာယ တနမည်၏။ ဤသို့ အာယတနအားဖြင့်သွင်းခြင်းသည် အာယတနောတရဏဟာရ မည်၏-ဟုလိုသော်။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ တုမှေဟိ အာနန္ဒ သပ္ပုရိသေဟိ ဝိစိတံ။ ပစ္ဆိမာ ဇနတာ သာလိမံသောဒနံ အတိမညိဿတိ-ကို ဝိစိတံ-၏ ကရိတံ၊ ကံပုဒ် တို့ကို ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ပါပကံ နာမ ဖိဝိတံ အနာနံ ဖိဝိတံ ဥပါဒါယ ဒလိဒ္ဓါနံ ဖိဝိတံ ပါပကံ လာမကံ။ သ ဇနာနံ ဖိဝိတံ ဥပါဒါယ အဇနာနံ ဖိဝိတံ ပါပကံ။ ဒေဝါနံ ဖိဝိတံ ဥပါဒါယ မနုဿာနံ ဖိဝိတံ ပါပကံ-ကို အနုရူပဋ္ဌာနတို့၌ အနိယမ၊ နိယမတို့ကို ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၃။ ။ သေယျထာပိ နာမ မဟာဝါတော ဝါယန္တော တိထကဋ္ဌပဏ္ဍသဋ်
ဧကတော ဥဿာရေယျ၊ သေယျထာ ဝါ ပန နဒိပဗ္ဗတေယျာ သင်္ခံသေဝါလပထကံ
ဧကတော ဥဿာရေယျ၊ ဧဝမေဝ တုမေ နာနာနာမာ နာနာဂေါတ္တာ နာနာဇ္ဇော
နာနာကုလာ ပဗ္ဗဇိတာ ဧကတော ဥဿာရိတာ-ကို ဥဿရိတာ-၏ ကတ္တာပုဒ်ကို
ထည့်၍ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထတို့ကို ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ယံ အာဝါသံ ပဌမံ ဥပဂစ္ဆတိ၊ သဗ္ဗေ တတ္ထ ဟောတိ သံဃဿ
ဝိဟာရစိဝရံ ဝါ ဥတ္တရတ္ထရထံ ဝါ ဘူမတ္ထရထံ ဝါ ဘိသိစ္ဆဝိ ဝါ တံ ဂဟေတွာ ပါရု
ပိတုံ “လဘိတွာ ဩဒဟိဿာမိ” တိ-ကို အာကာရကြိယာတို့၏ ကံပုဒ်တို့ကိုထည့်၍
ပဓာနကြိယာနှင့်တကွ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ “နန မံ ဘဂဝါ ရာဇာ ဝိယ သကကဝစက္ကဿရိယာနပုဒါနေန
အတ္ထနော ကုလဝံသပ္ပတိဋ္ဌာပကံ ပုတ္တံ “သဒ္ဓမ္ပဝံသပ္ပတိဋ္ဌာပကော မေ အယံ
ဘဝိဿတိ” တိ မနာ ဣမိနာ အသာဓာရဏေန အနဂ္ဂဟေန အနဂ္ဂဟေသိ” တိ
စိန္တ ယန္တော ဓမ္မဝိနယ သင်္ဂါယနတ္ထံ ဘိက္ခုနံ ဥဿာဟံ ဧနေသိ-ကို အပြင်အာကာရ
ကြီးကိုသာ အနက်အားဖြင့် အပြင်ထုတ်လျက် ဥပမာ၊ ဥပမေယျ ကွဲအောင်
အနက် ယောဇနာပါ။

၆။ ။ အဟံ ဗြာဟ္မဏ အပ္ပင်္ဂါတေန သဗ္ဗညုတညာဏစက္ခုနာ
ဩလော ဧကန္တောပိ တံ ပုဂ္ဂလံ စတသ္မိံ သဒေဝကာဒိဘောဒေ လောကေ န
ပဿာမိ၊ ယမဟံ အဘိဝါဒေယျံ ဝါပဇ္ဇုဋ္ဌေယျံ ဝါ အာသနေန ဝါ နိမန္တေယျ-
ကို ပါဌာနသင်္ဂရိအနက် ယောဇနာပါ။

၇။ ။ နတ္ထိ လောကေ ရဟော နာမ ပါပကမ္မံ ပကုဗ္ဗတော၊
သဗ္ဗပဌမံ ဟိ ပါပံ ကရောန္တော အတ္တနာ ဇာနာတိ၊ အထဿ အာရက္ခဒေဝတာ
ပရစိတ္တဝိဒ္ဓ သမထဗြာဟ္မဏာ အညာ စ ဒေဝတာ ဇာနန္တိ-ကို ဝါကျအပြန်အလှန်
အနက် ယောဇနာပါ။

၈။ ။ ဝိနိတဝတ္ထုဗြိ တိထဇ္ဈာပကော ဝိယဋ္ဌာနာ အစာဝေတုကာမောဝ
ကေဝလံ ဘိန္ဒတိ၊ ဘိန္ဒတ္တာ ပန တေလာဒီနိ နိက္ခမန္တိ၊ ယံ ဝါ ပနေတ္ထ ပတ္ထိနံ၊
တံ ဧကာ ဗဒ္ဒမေဝ တိဋ္ဌတိ-ကို ပါဌာနသင်္ဂရိ အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ယောပိ ဗဒ္ဒသုကရဿ ဃာသဒ္ဓ ပါနိယဒ္ဓ ဒတွာ ဗလံ
ဂါဟာပေတွာ ဥတ္တုဋ္ဌိံ ကရောတိ “ဥတြဋ္ဌော့ ပလာယိဿတိ” တိ၊ သော စေ
ပလာယတိ၊ ပါရာဇိကံ ကို အနက်အားဖြင့် အာကာရကို အတွင်းသွင်းလျက်
အနက်ယောဇနာပါ။

၇၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ အသုဘသညာ ပရိစိတေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော စေတသာ ဗဟုလံ ဝိဟရတော မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိယာ စိတ္တံ ပတိလိယတိ ပတိကုဋတိ ပတိဝတ္တတိ န သမ္ပသာရိယတိ ဥပေက္ခာ ဝါ ပါဠိကုလျတာ ဝါ သဏ္ဍာတိ-ကို ပါဠာနုသာရီ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ကရိုဏ်း၊ကံထည့်လျက် အနက်

[ဣမာယ သဗ္ဗဟုကဝုတ္တိတာယ။ ဤကောင်းစွာပေါသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ သဗ္ဗေနေစ၊ ဤကိလေ သာတို့ကို ခေါင်းပါးစေတတ်သော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌိက္ခဉ္စ၊ ဆွမ်းမရှိခြင်း ကိုလည်း။ ဝိစိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ လောဘော၊ အာမိသ၌ လျှပ်ပေါသောသူ၏ အဖြစ်”ဟု ဆိုအပ်သော လောဘကိုလည်း။ ဝိစိတံ-ဝိစိတော၊ အောင်အပ်ပြီ။ ဣစ္ဆာစာ ရောစ၊ ယုတ်မာသော အလို၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိစိတံ-ဝိစိတော၊ အောင်အပ်ပြီ။ ဤသို့ ဝိစိတံ-၏ ကရိုဏ်းပုဒ်၊ ကံပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ ယောဇနာ။] ပါ၊ ၇။ ပါသျှ၊ ၃၈။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၄၉။လည်း ကြည့်။ ။ ၁၃၂၀-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။

၂။ ။ အနိယမ၊ နိယမ ထည့်လျက် အနက်

ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဝိစိတံ နာမ၊ အသက်ရှင်ခြင်းမည်သည်ကား အနာနံ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော သူတို့၏ (ယံ ဝိစိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ ဝိစိတံ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ ဒလိဒ္ဓါနံ၊ သူဆင်းရဲတို့၏။ ဝိစိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ပါပကံ လာမကံ၊ ယုတ်မာ၏။ သဓနာနံ၊ ဥစ္စာရှိကုန်သော သူတို့၏ (ယံ ဝိစိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။)တံ ဝိစိတံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အဓနာနံ၊ ဥစ္စာမရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဝိစိတံ၊ သည်။ ပါပကံ၊ ၏။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ (ယံ ဝိစိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) တံ ဝိစိတံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိစိတံ၊ သည်။ ပါပကံ၊ ၏။ (ပါ၊ ၉၃။ ပါသျှ၊ ၁၇၃)

၃။ ။ ဥဿာရိတာ၌ ကတ္တားထည့်၍ သဒ္ဒတ္ထအဓိပ္ပါယ်တ္ထ ထင်စေလျက် အနက်

[ဥဿာရိတာ-၏ကတ္တားကို ဧကတော ဥဿာရိတာတိ ဧကဋ္ဌာနေ ဧကနာပိ (တေနာပိ) သဒ္ဓိဏ္ဍိတာ ရာသိကတာတိ ဒဿေတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၉၇။)ကို ထောက်၍ “ဧကနာပိ”ဟု ထည့်၊ အဋ္ဌကထာ မူကွဲရှိသည့်အလို “တေနာပိ”ဟု ထည့်။ ဧကနာပိ-ကို ဧကနာပိတိ ဝါတသဒိသေန နဒိသဒိသေနစ ဧကနာပိ ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၃၆၃။)အလို “လေနှင့်တူသူ၊ တောင်ကျမြစ်ရေနှင့်တူသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည်

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၅၁)

လည်း”ဟု ယောဇနာ။ ဧကနာပီတိ ဝါတာဒိသဒိသေန ဥပဇ္ဈာယာ-ဒိနာ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၂၉၇။)အလို “လေစသည်နှင့်တူသူ ဥပဇ္ဈာယ်စသည်သည်လည်း”ဟု ယောဇနာ တေနာပီ-ကို “တေနာပီ (အယုပုတ္တေန)၊ ထိုအရှင်သားတော်သည်လည်း”ဟု ယောဇနာ။

သရဂတိယံ၊ ဥဿာရတိ ဥဿာရဏာ။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၁၄၆။)ကို ထောက်၍ ဥဿာရိတာ-၌ သရ-ဓာတ်၏ ဂတိအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို သိအပ်၏။ ထလံ ဥဿာရိတာတိ ထလံ ဥက္ကိပိတွာ သာရိတာ ပါပိတာ နာဂါပိတိ သမ္ပန္နော။ (ပါဓိတျာ ဒိ-ယောဇနာ၊ ၂၉၁။)ကို မိုး၍ ဥဿာရိတာ-ကို “မြောက်ပင်၍ (တစ်ခုသော အရပ်သို့) ရောက်စေအပ်ကုန်ပြီ”ဟု သဒ္ဒတ္ထယောဇနာ။ “ဧကတော ဥဿာရိတာ- တိ ဧကဋ္ဌာနေ ဧကနာပီ သမ္ပိဏ္ဍိတာ ရာသိကတာ”ဟု (အဋ္ဌကထာ၊ ၂၊ ၁၉၇။) ဖွင့်သည်မှာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် “အစုကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွေယောဇနာ။ ဥဿာရိတာ-ကို သဒ္ဒတ္ထယောဇနာခိုက်၌ ဧကတော-ကို “တစ်ပေါင်းတည်း”ဟု ယောဇနာ။ အဓိပ္ပာယ်ထွေယောဇနာခိုက်၌ “တစ်ခုသော အရပ်၌ (တစ်နေရာ၌)”ဟု ယောဇနာ။ “ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝါ၊ တစ်ခုသော အရပ်၌”ဟု ယောဇနာရမည် ဟုလို။ ဧကဋ္ဌာနေ-ဖြင့် ဧကတော-ကို ဘာဝတ္ထအားဖြင့် ဖွင့်သည်။ ဧကနာပီ-ဖြင့် ဥဿာရိတာ-၏ ကတ္တားကိုဖွင့်သည်။ ရာသိကတာ-ဖြင့် “ပိဋိရာသိကရေ”ဟု ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ ဓာတ်နက်ကြားသည့်အတိုင်း သမ္ပိဏ္ဍိတာ-၌ ပိဋိ-ဓာတ်၏အနက်ကို ထပ်ဆင့်ဖွင့်သည်။ ဝေါဟာရတ္ထယောဇနာလိုမူ “ဖယ်ရှားအပ်ကုန်ပြီ”ဟု ယောဇနာ။

ဧကားကျန်သည်။ ။ ဥဿာရိတာ၏ ကတ္တားပုဒ်ထည့်၍ ၎င်းဥဿာရိတာ-ကိုပင် သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွေ ယောဇနာလျက် ဝါကျအားလုံးကို သာမန်ယောဇနာရန် ရည်ရွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဥဿာရိတာ-၏ ကတ္တားပုဒ်ကို ထည့်၍ ဥဿာရိတာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွေထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ”ဟု ဥဿာရိတာ-၌ ဟူသော ဧကားပါမှ ပြည့်စုံသည်။ ယင်းဧကားမပါက ဝါကျအားလုံးကို သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွေ ယောဇနာခိုင်းသည့် အဓိပ္ပာယ်ရောက်သည်။ “ဥဿာရိတာ-၌ ကတ္တားပုဒ်ကို ထည့်၍ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွေ ထင်စေလျက်”ဟု (၏)အစား (၌) သုံးလျှင် တော်သေးသည်။]

၄။ ။ အာကာရကြိယာတို့၏ ကံပုဒ်များထည့်၍ အနက် [“စိဝရံ ကို။ လဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုကျောင်းအား လှူအပ်သော သင်္ကန်းစသည်ကို။ ဩဒဟိဿာမိ၊ ပြန်ထားလေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နလုံးပြု၍”ဟု အာကာရ ကြိယာ (အာကာရဝါကျရှိ လဘိတွာ၊ ဩဒဟိဿာမိ-ဟူသော ကြိယာ တို့၏ ကံပုဒ်တို့ကိုထည့်။ “ပါရပိတံ၊ရံစိမံသောဌါ၊ အနဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏” ဟု အနဇာနာမိဟူသော ပဓာနကြိယာနှင့်တကွ ယောဇနာ၊ ကြွင်း သျှ အတိုင်း။ ပါ၊ ၃၁၄။ ပါသျှ၊ ၃၅၁]

၅။ ။ အာကာရ အနက်အားဖြင့် အပြင်ထုတ်လျက် အနက် (အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီး ကိ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီးသနည်း။) ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ (အသာဓာ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ရဏေန၊ တစ်ပါးကုန်သော သူတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။) သကကဝစက္ကဿရိယာနပ္ပဒါနေန၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ချပ်ဝတ်တန်ဆာ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို လေးခြင်းဖြင့်။ အတ္တဇနော၊ မိမိ၏။ ကုလဝံသပုတိဋ္ဌာပကံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ (အယံ-ပုတ္တော၊ ဤသားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုလဝံသပုတိဋ္ဌာပကော၊ အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနာ၊ သိ၍။) အနုဂ္ဂဟေတိ ဝိယ၊ ချီးမြှောက်သကဲ့သို့။ (စဝံ၊ ဤအတူ) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အယံကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။ မေ၊ ငါဘုရား ၏။ သဒ္ဓမ္မဝံသပုတိဋ္ဌာပကော၊ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ ပဋိဝေသဒ္ဓမ္မ အနွယ်ကို တည်စေတတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနာ၊ သိတော်မူ၍။ အသာဓာရဏေန၊ တစ်ပါးကုန်သော သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ ဣမိနာ အနုဂ္ဂဟေန၊ ဤပုံသကဲ့သို့ သုကုဋ်သကံန်းတော်၌ ကိုယ်တော်နှင့်ဆက်ဆံသော သုံး ဆောင်တော်မူခြင်း ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ ကိုယ်တော်နှင့် အတူအမျှ ထားတော်မူခြင်း။ "ဟု ဆိုအပ်သော ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟေသိ နန၊ ချီးမြှောက်တော်မူဖူးပြီး မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီးသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။) စိန္တယန္တော၊ ကြံစည်သည်။ (ဟုတော စ၊ ဖြစ်၍လည်းကောင်း။) ဓမ္မဝိနယသဂါယနတ္ထံ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကို သဂါယနာတင်ခြင်းငှါ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဧနေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ (ဋ္ဌ၊ ၁။ ၅။ ဋ္ဌသျ၊ ၁။ ၁၆။ ဋ္ဌ သျသစ်၊ ၁။ ၆၀။)

၆။ [ဋ္ဌ၊ ၁။ ၁၀၂။ ဋ္ဌသျ၊ ၁။ ၃၆၂။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂။ ၁၉၇။]

၇။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်

လောကော၊ သတ္တလောက၌။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ပကုဗ္ဗတော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရဟော နာမ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ လောကော၊ ၌။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ပကုဗ္ဗတော၊ အား။ ရဟောနာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။) ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ (ကမ္မံ၊ အမှုကို။) ကရောန္တော၊ ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုသို့ကိုယ်တိုင် သိပြီးသည်မှ နောက်၌။ အဿ-ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုယုတ်မာသောအမှုကို ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာရက္ခဒေဝတာ (စ)၊ ထိုသူကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ တည်ကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓါ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကို သိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ (စ)၊ ရဟန်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညာ၊ အခြားကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ လောကော၊ ၌။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ပကုဗ္ဗတော၊ အား။ ရဟော နာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသတည်း။)

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

[(တစ်နည်း) လောကေ၊ ဌိ။ ပါပကမ္မံ၊ ကိ။ ပကုဗ္ဗတော၊ အား။ ရဟော
 နာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တံ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ထိုင်စကားသည်။ ဣမိနာဝစနေန၊
 ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော ဒဠိကရဏယုတ္တိဝစနဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ (တနည်း) ဟိ
 ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။
 ဟိ-သစ္စံ၊ နည်း။ (တစ်နည်း) ဟိ-ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ပါပံ၊ သော။ (ကမ္မံ၊ ကိ။) ကရောဇ္ဈော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ တိုင်။
 ဇာနာတိ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ ဌိ။ အဿ-ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အာရက္ခဒေဝတာ (စ)၊
 ကောင်း။ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ သမထဗြာဟ္မဏာ (စ)၊ ကောင်း။ အညာ၊ ကုန်သော။
 ဒေဝါစ၊ ကောင်း။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဣမိနာ
 ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်သတည်း။ (တစ်နည်း) ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သတည်း။ ။
 (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၀၃၊ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၁၅၊ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၁၃၇။)]

မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ-စသော နောက်ဝါကျကို ကာရဏဝါကျယူ၍
 ရှေ့နည်း ယောဇနာသည်။ ယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျ ယူ၍နောက်နည်း ယောဇနာ
 သည်။ [ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းများကို ပထမအုပ် ၁၃၁၉-ခုနှစ်
 ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ နည်းရလောက်အောင် ဖော်ပြထားသည်။ ယင်း၌ ရှု။]

စ။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၈၀။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၄၄၁။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၃၈၉။ ။
 ၁၃၂၅-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၉။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၃၃၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊
 ၆၀၇။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၅၄၁။]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၄၊ ဋ္ဌဿ၊ ၃၊ ၁၃၁။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၄၊ ၉။]

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
 ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနဿာဓေသန္တိ ယသ္မာ နတ္ထိ လောကေ ရဟောနာမ ပါပကမ္မံ ပကုဗ္ဗတော။
- (ခ) သဗ္ဗပဋ္ဌမံ ဟိဿ တံ ပါပံ အတ္တနာ ဇာနာတိ တတော အာရက္ခ ဒေဝတာ။ အံထညာပိ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓနိယော ဒေဝတာ။
- (ဂ) တသ္မာဿ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓ သကလဝနသဏ္ဍနိဿိတာ ဘုမ္မာ ဒေဝါ တံ အဇ္ဈာ စာရံ ဒိသ္မာ သဒ္ဓံ အနဿာဓေသံ။
- (ဃ) ယထာ အညေပိ ဒေဝါ သုဏန္တိ၊ တထာ နိစ္ဆာရေသံ။

၈၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁။ ။ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗတို့ကိုသာ ထည့်သင့်သော ပုဒ်များထည့်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ဘုမ္မာ ဒေါ-အစရှိသော (က)အမှတ်ပြဝါကျကို သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍ အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။

၃။ ။ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြနှင့်တကွ ဝါကျအမည် ဝါကျ တသွာဿ-အစရှိသော (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အဿ-ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပါ။

၄။ ။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ-အစရှိသော(ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အာရက္ခ ဒေဝတာ-ပုဒ်ကို အစိတ်၊ အပေါင်း ဝစနတ္ထပြုလျက် အပေါင်းဝစနတ္ထကိုသာ ဉာဏ်နည်းအရကောက်ပြပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ ပကုဗ္ဗတော-ပုဒ် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အတ္တနာ-ပုဒ်၊ အညာ-ပုဒ် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အဿ-ပုဒ်၊ ပရစိတ္တဝိဒူ-ပုဒ်၊ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အညေ-ပုဒ်တို့၌ ဝိဘတ်တို့ကို ဖြေလျက် (ဂ)အမှတ်ပြ ဝါကျပါ ဒိသွာ-ပုဒ်တို့၌ ဓာတု၊ ဓာတုတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ ပစ္စယတ္ထတို့ကိုလည်း ဖြေပါ။

၆။ ။ ယထာ-အစရှိသော (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်ပြလျက် တသွာဿ-အစရှိသော (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို အကြောင်းပြ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ပကုဗ္ဗတော၊ ပကြဗ္ဗတော”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ပဋ္ဌမံ၊ ပထမံ”ဟူ၍ လည်းကောင်း နှစ်မျိုးစီ ရှိနေခဲ့သော် သင့်၊ မသင့်ကို အထောက်အထားပြု၍ ပိနိစ္ဆယချခဲ့ပါ။

၈။ ။ ယထာ-အစရှိသော (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဒေါ သုဏန္တိ-ဝယ် ဒေါ၌ ဖြစ်သင့်သော နယ၊ တသွာဿ-အစရှိသော (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ တံ အဇ္ဈာစာရ်-၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြေပါ။

၉။ ။ ဖော်ပြပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုတ္ထိယပါဠိဗန္ဓစီကုံးပါ။ အဓိအာတို့သည်လည်း စည်းဝေးကုန်သည်(ဝါ)ပေါင်းဖော်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်အံ့။ အဓိ သည်လည်း ဥတုလာ၍ စဲသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုမိဘနှစ်ပါးတို့၏ သားအဖြစ်သို့ လားထိုက် သော သတ္တဝါသည်လည်း နိမိတ်ထင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ သုံးပါးကုန်သော အကြောင်း တို့၏ စည်းဝေးခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေ၏ (ဝါ) သတ္တဝါ၏ဖြစ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။

၁၀။ ။ တသွာဿ-အစရှိသော (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အဇ္ဈာစာရ်-၏ အရကို ကောက်ယူလျက် ဒေသနာဟာရနေတ္ထိနည်း ထုတ်ဆောင်ခဲ့ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ ဗာဠကထာ(၁၉၈၁)

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် မေ့စရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်အနက် ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ (အဿ၊ ထိုအရှင် သုဒိန်၏။ တံ အဇ္ဈာစာရံ ထိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍။) သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသံ၊ တစ်ဆင့်စကား ကြားစေကြကုန်ပြီ။ ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၁၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၁၄၅၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၅၁။)

၂။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျ သာဘောဂ (ဋ္ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ပါဠိတော်၌ “ဘုမ္မာဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသံ-မြေ၌ တည်ကုန်သော နတ်တို့သည် အသံကို တစ်ဆင့်အားဖြင့် ကြားစေကြကုန်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ အဘယ်ကြောင့် မြေ၌ တည်ကုန်သော နတ်တို့သည် အသံကို တစ်ဆင့်အားဖြင့် ကြားစေကြကုန်ပြီးသနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပြုသော အမှုဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ယုတ်မာသောအမှုကို ပြုသောသူအား ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ် မည်သည်မရှိသောကြောင့် မြေ၌တည်ကုန်သော နတ်တို့သည် အသံကို တစ်ဆင့်အားဖြင့် ကြားစေကြကုန်ပြီးသတည်း-ဟုလို။

[ဖြေစရာမရှိသော မေးခွန်း ။ ။ “သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍”ဟု မေးသဖြင့် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗကို ဋ္ဌပနာထားကာ သံဝဏ္ဏနာကို ကြည့်၍ တက်ရတော့မည်။ (က)အမှတ်ပြု ဝါကျကိုသာ အတက်ခိုင်းသဖြင့် ယင်း (က)အမှတ်ပြုဝါကျ သံဝဏ္ဏနာကိုသာ ကြည့်တတ်ရ တော့မည်။ ယင်း (က)အမှတ်ပြုဝါကျသံဝဏ္ဏနာလည်း (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ နိယမ၏ အနိယမမျှသာ ဖြစ်၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗကို မည်သို့မျှ မသိစေနိုင်။ မသိစေနိုင်သောကြောင့် ရှုစရာ သံဝဏ္ဏနာ (က)အမှတ်ပြုဝါကျမှာ ဘာမျှမရှိ မရှိသောကြောင့်သံဝဏ္ဏနာ တို့ကိုရှု၍ (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို အတက်ခိုင်းသည့် ဤမေးခွန်းမှာ မမေးသင့်သည့် မေးခွန်း၊ ဖြေစရာမရှိသည့် မေးခွန်းသာဖြစ်သည်။ အတက်မှာ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍ စကားလုံးလည်း မသုံးသင့်ပါ။ သံဝဏ္ဏနာ (အဖြေ)ကို ကြည့်ရှုတက်စေလိုလျှင် မေးမထင်ရှား၊ ဖြေထင်ရှား၊ ဖုဒ်ကားလီ နန္ဒရာ-ဆိုသည်အတိုင်း လီနန္ဒရစောဒနာ အတက်ခိုင်းရပါမည်။

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ တသ္မာ-ပါမှ အကြောင်း၏အဖြစ်ကို သိစေနိုင်၍ ယင်း တသ္မာကို (က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ဆွဲသွင်း၍ “အိုးရွဲနှင့် စလောင်း”ဟူ၏သို့ ဖြစ်အောင် သာ တက်လိုက် ရတော့သည်။]

၃။ ။ ဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်

(က)(ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြု ၄-ဝါကျပေါင်းသည် သာတေန ဂဗ္ဘဂထို ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာမှတစ်ပါး “ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဝေသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့ တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ။ ထိုတွင်-

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခံ့ အောင် ပြသောကြောင့် ယုတ္တိဒုဋ်ကရထဝါကျ (ယောဇနာ၊ ဌသျှသစ်တို့အလို ဖြစ်သည်။) (တစ်နည်း) (က)အမှတ်ပြ အကျိုး၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ကာရထဝါကျ (သျှသစ်အလို ဖြစ်သည်။)

မှတ်ချက်။ ။ ဤနေရာ၌ သျှသစ်ဆရာ ကာရထသာ ယောဇနာသော် လည်း ဤနေရာနှင့်တူသော (အဋ္ဌကထာ၊ ၁၊ ၂၀၃။ ကို သျှသစ်၊ ၃၊ ၁၇၂။) ဆရာ ယောဇနာရာ၌ကား ဒဋ္ဌိကရထ၊ ကာရထ ၂-ချက်ပင် ယောဇနာသည်။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျ အနိယမ၏ နိယမကို ပြသောကြောင့် နိယမဝါကျ။ [ဤနိယမဝါကျကို ထောက်က (က)အမှတ်ပြဝါကျကို (ဂ)အမှတ်ပြ နိယမဝါကျ၏ အနိယမကို ပြသောကြောင့် “အနိယမဝါကျ”ဟု မှတ်] (တစ်နည်း) တသွာ-မှတစ်ပါးသော (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ တသွာ-နှင့် တကွသော (က)အမှတ်ပြ အကြောင်း၏အကျိုးကိုပြသောကြောင့် ဖလဝါကျ။ [ဤဖလဝါကျကိုထောက်က (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ တသွာ-နှင့် တကွသော (က)အမှတ်ပြဝါကျကို တသွာ-မပါသော (ဂ)အမှတ်ပြ အကျိုး၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် “ကာရထဝါကျ”ဟု မှတ်။ အနိယမ၊ နိယမကို ငဲ့၍ တသွာ ၏ ရှေ့မှာပိုက်သည်။ ကာရထ၊ ဖလကို ငဲ့က တသွာ-နောင်ပိုက်ရမည်ကို သတိပြု]

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို (ဂ-အမှတ်ပြဝါကျရှိ သဒ္ဒ အနုသာဝေသု-ကို) ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ “ဝါကျာရမ္မဝါကျ”ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

[အကြောင်းပြ တသွာ-နှင့် လဒ္ဒဂုဏ်ပြ တသွာ-အထူး။ ။ဟိတ်တွင်၍သာ သုံးသပ်အပ် စွဲအပ်သော တသွာ-ကို “အကြောင်းပြတသွာ”ဟု မှတ်အပ်၏။ ဟိတ်၏ ဖိုလ်ကို သုံးသပ်အပ် စွဲအပ်သော တသွာ-ကို “လဒ္ဒဂုဏ တသွာ”ဟု မှတ်အပ်၏။

ကျက်။ ။ ဟိတ်တွင် ရှေ့သာ၊ သုံးသပ်ရာ၊ တသွာ-အကြောင်းပြ။

ဟိတ်၏ဖိုလ်မှာ၊ သုံးသပ်ရာ၊ တသွာ-ဂုဏ်လဒ္ဒ။

(သမန္တစိန္တာဂဏ္ဍိသစ်၊ ၈၂။)

ဤမေးခွန်းပါ တသွာ-ကား “ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသွာ၊ ထိုသို့ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်”ဟု ဟိတ်ကို စွဲသောကြောင့် အကြောင်းပြ တသွာ မည်၏ လဒ္ဒဂုဏ်ပြ တသွာ-ဥဒါဟရဏ်

(က) ဥတ္တရပဒေပိ ပန ယထာ “ဣဇေဝ ဘိက္ခဝေ ပဌမော သမထော ဣဇ ဒုတိယော သမထော” တိ ဧတ္ထ ဧဝကာရော အာကာတာ ဝုစ္ဆတိ၊ ဧဝံ ဝတ္ထဗ္ဗော။

(ခ) န ဟိ သက္ကာ ဣတော အညေဟိပိ နိဝရဏသင်္ခါတေဟိ အကုသ လေဟိ ဓမ္မေဟိ အဝိဝိစ္စ ဈာနံ ဥပသမ္ပုဇ္ဇ ပိဟရိတံ။

(ဂ) တသွာ “ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ၊ ဝိဝိစ္စေဝ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ” တိ ဧဝံ ပဒဒ္ဒယေပိ ဧသ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၊ ၁၁၃။)

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၈၅

ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ (ယသ္မာ-၏ အဖက် တသ္မာ-ထည့်။) တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဤ၌ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ဟိတ်တည်း။ (က)အမှတ်ပြဝါကျအား ယင်း ဟိတ်၏ ဖိုလ်တည်း။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ တသ္မာ-သည် (က)အမှတ်ပြဝါကျ ဟိတ်ဖိုလ်ကို စွဲသောကြောင့် လဒ္ဒဂုဏ်ပြ တသ္မာ-မည်၏။

ထည့်ပေးသည့် ဟိ-ယသ္မာ-၏ အဖက် တသ္မာ-ကား အကြောင်းပြ တသ္မာ တည်း။ “အကြောင်းပြ တသ္မာ-သည် ယ-ကို ငဲ့သည်။ လဒ္ဒဂုဏ်ပြ တသ္မာ-ကား ယ-ကို အလျင်းမင့်”ဟု မှတ်။ အကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောစနိ၌ ရှု။]

အဿ-ပုဒ် စာစပ်

အဿ-ကား “၏”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် တံ အဇ္ဈာစာရ်-၌ သမ္မာန်၊ တံ အဇ္ဈာစာရ်-ကား သမ္မန္တိ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အဿ တံ အဇ္ဈာစာရန္တိ သမ္မန္တော။ သာရတ္ထ။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထနှင့် ဉာသ်ကောက်

အစိတ်ဝစနတ္ထ။ ။ အာရက္ခထံ အာရက္ခော။ တိဋ္ဌန္တိတိ ဌိတာ၊ ဒိဗ္ဗန္တိ ပဉ္စကာမဂုဏာဒိဟိ ကိဋ္ဌန္တိတိ ဒေဝါ။ ဒေဝါ ဧဝ ဒေဝတာ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၁။) အပေါင်းဝစနတ္ထ။ ။ အာရက္ခာယ ဌိတာ ဒေဝတာ အာရက္ခဒေဝတာ။ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့တည်း။ အာရက္ခဒေဝတာ၊ စောင့်ရှောင်ခြင်းငှာတည်ကုန်သော နတ်တို့။

အာရက္ခာယ ဌိတာ ဒေဝတာ-ကား မဇ္ဈေလောပိစတုတ္ထိတပျရိသ်သမာသ် ဝိပြုဟ်၊ အာရက္ခဒေဝတာ-ကား မဇ္ဈေလောပိစတုတ္ထိတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်။ အာရက္ခ ပုဒ်၊ ဒေဝတာ-ပုဒ်။ ဤအာရက္ခဒေဝတာ-ဟူသော မဇ္ဈေလောပိစတုတ္ထိတပျရိသ် သမာသ်ပုဒ်၌ အာရက္ခ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏အရကား စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးသည် မုရုအားဖြင့်ရ၏။ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၏ တည်ကုန်သော နတ်တို့နှင့် အကျိုး အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မာန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။ အာရက္ခဒေဝ တာ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမုရုဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ တည်ကုန်သော နတ်တို့ရ၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အာရက္ခောတိ အန္တော စ ဗဟိ စ ရတ္ထိဉ္စ ဒိဝါ စ အာရက္ခ ထံ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၇။) အာရက္ခဒေဝတာတိ တဿ အာရက္ခတ္ထာယ ဌိတာ ဒေဝတာ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၄။)

ဒေဝါ-ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထများ။ ။ ဒိဗ္ဗန္တိ ကိဋ္ဌန္တိ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ပဋိ ပက္ခေ ဝါ ဝိစေတုံ ဣစ္ဆန္တိ၊ ဝေါဟရန္တိ စ လောကဿ ယုတ္တာ ယုတ္တံ၊ ဧဝတန္တိ ပရမာယ သရိရုတိယာ၊ ထောမိယန္တိ တဗ္ဗာဝတ္ထိကေဟိ၊ ကာမိယန္တိ ဒဋ္ဌ၊ သောတာပူ သောဘာဝိသေသ ယောဂေန၊ ဂစ္ဆန္တိ စ ယထိဋ္ဌိတဌာနံ အပ္ပဋိဟတဂမနေန၊ သက္ကောန္တိ စ အာနဘာဝသမ္ပတ္တိ ယာ တံတံကိစ္စံ နိပ္ပါဒေတုန္တိ ဒေဝါ။ စတုမဟာရာဇိကာဒယော။ (နိတ်ဓာတု။ ၂၂၀။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ ဝိဘတ္တာဒိဝိဘာဂ

ပကုဗ္ဗတော-ပုဒ်၌ စတုတ္ထိ သ-ဝိဘတ်။

အတ္တနာ-ပုဒ်၌ တတိယာ နာ-ဝိဘတ်။

အညာ-ပုဒ်၌ ပထမာ ယော-ဝိဘတ်။

အဿ-ပုဒ်၌ ဆဋ္ဌိ သ-ဝိဘတ်။

ပရစိတ္တဝိဒု-ပုဒ်၌ ပထမာ ယော-ဝိဘတ်။

အညေ-ပုဒ်၌ ပထမာ ယော-ဝိဘတ်။

ဒိသ္မာ-ပုဒ်၌ ဒိသ-ဓာတု၊ ပေက္ခဏတ္ထ၊ တွာပစ္စယ၊ ကတ္တုဋ္ဌ။

[အတ္တနာ-၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ အတ္တနာ ဓာနာတိတိ သယမေဝ ဓာနာတိ။ ပစ္စတ္တေ စေတံ ကရဏဝစနံ၊ အတ္တာ ဓာနာတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၅၀။)]

၆။ ။ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ သဒ္ဒါ အနုသာဝေသံ-၌ “အသံကို ကြားစေကြကုန်ပြီ”ဟူသည် “သွား၍ ပြောကြသည်မဟုတ်၊ မကြားမရင်း အသံကို ကြားစွာ ဖန်ဆင်း၍ ကြွေးကြော်ကြခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တထာ နိစ္ဆာရေသုန္နိ တထာ မဟန္တံ သဒ္ဒံ ကတွာ နိစ္ဆာရေသိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၄။) (ဂဏ္ဍိသစ် ၁၊ ၄၃။) လည်းရှိ။]

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တသ္မာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “သတ္တလောက၌ ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုသောသူအား ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မည်သည် မရှိသောကြောင့် ထိုအရှင်သုဒိဋ်၏ ထိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းကို မြေ၌ တည်ကုန်သော နတ်တို့ မြင်ကြ ကုန်၏”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ အနက်ကိုဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

အသု တံ အဇ္ဈာစာရံ ဒိသ္မာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုသာဝေသံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသု၊ ထိုအရှင်သုဒိဋ်၏။ တံ အဇ္ဈာစာရံ၊ ထိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုသာဝေသံ၊ တစ်ဆင့်အားဖြင့် ကြားစေကုန်ပြီဟု အသုတံ အဇ္ဈာစာရံ ဒိသ္မာ-ပုဒ်များကိုထည့်၍ အနက်ယောဓနာရမည်”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ အနက်ကိုဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာမည်၏။ (တစ်နည်း) “မြေ၌တည်ကုန်သော နတ်တို့သည် အရှင်သုဒိဋ်၏ ထိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းကို မြင်၍ တစ်ဆင့်အားဖြင့် ကြားစေကြကုန်ပြီ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

ပရစိတ္တဝိဒု သကလဝနသဏ္ဍာနိသိတာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “ဘုမ္မာ ဒေဝါ”ဟူသည် “သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကို သိကုန်သော အလုံးစုံသော တောအုပ်၌ မှီကုန်သော နတ်တို့ပင်တည်း”ဟု သရုပ်ကြားအနက်ကိုဖွင့်သောကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာမည်၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

သဒ္ဓံ အနုဿာဝေသုံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “သဒ္ဓံ-ဟူသော အနုဿာ
ဝေသုံ- ဟူသော နှစ်ပုဒ်ကို စပ်သောအားဖြင့် ထားသတည်း”ဟု သဒ္ဓိဖြစ်သော
လိင်ပုဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့် သဒ္ဓိလိင်ပုဒ်သံဝဏ္ဏနာမည်၏။

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

ကရဿာကာရော စ။ ကရ-ဣစ္ဆေတဿ ဓာတုဿ အ-ကာရော
ဥတ္တ မာပစ္စာတေ ဝါ။ ကုဗ္ဗေထ, ကရေထ ဝါ။ ကွစိဓာတူတိအာဒိနာ ကုဿကြုစ။
ကြုဗ္ဗေထ။ (ရ၊ ၅၂၂။)

ကု ကြု စောဿ ဝတ္တံ သဗ္ဗတ္ထ။ ပါဝစနနယေန ကရ-ဣစ္ဆေတဿ
ဓာတုဿ ကု-အာဒေသော, ကြု-အာဒေသော စ ဟောတိ။ သြ-ကာရပစ္စယဿ စ
ဝကာရတ္ထံ သဗ္ဗတ္ထ ဝိဘတ္တိပစ္စယေသု။ ကုဗ္ဗတိ။ ကြုဗ္ဗတိ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၁၀၂၆)
ဤ ရူပသိဒ္ဓိ, သဒ္ဓနိတိ, သုတ္တမာလာတို့ကို ထောက်၍ ပကုဗ္ဗတော၊
ပကြုဗ္ဗတော-ပါဠိ ၂-မျိုးလုံး သင့်ပါသည်။

[ရူပသိဒ္ဓိဆရာ ရုပ်ပြီးပုံ။ ။ “ယဝကာရစာ” တိ အပဒန္တဿ ပရ ဥ-
ကာရဿ ဝ-ကာရော။ “ကွစိဓာတူ” တိအာဒိနာ ဓာတု -ရ-ကာရဿ ဝ-ကာရသ္မိ
လောပေါ။ ဝ-ကာရဿ ဒ္ဓိတ္ထေ တဿ “ဗ္ဗော ဝဿာ”တိ ဗ-ကာရဒ္ဓယံ။]

ပုထဿ ထုပု ပဋ္ဌာ။ ပဋ္ဌမော။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၁၃၀၉။)
ပုထဿ ပုထပထာမော ဝါ။ ပထမေ ဇာတော ပထမော။ ဝါ
ပဋ္ဌမော။ (ကစ္စည်း၊ ၆၆၆။)

ပဋ္ဌ ဝိယတ္တိယံ ဝါစာယံ၊ အမော။ ပထ သင်္ချာနေ ဝါ၊ အမော။
ဝဏ္ဏဝိကာရော ပဋ္ဌမံ၊ ပထမန္တိပိ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၇၁၅။)

ဤသဒ္ဓနိတိသုတ္တမာလာ, ကစ္စည်း, အဘိဓာန်ဋီကာတို့ကို ထောက်၍
ပဋ္ဌမံ, ပထမံ-ပါဠိ ၂-မျိုးလုံး သင့်ပါသည်။

၈။ ။ နည်း, ဥပစာ

ဒေဝါ သုထန္တိ-ဝယ် ဒေဝါ-ဟူသော နည်းသည် ဆိုလတ္တံ့သော
ပဗ္ဗတဋ္ဌက စတုမဟာရာဇိနတ်, တာဝတိံသာနတ်စသည်တို့မှ အကြွင်းဖြစ်သော
အာကာသဋ္ဌ စတုမဟာရာဇိနတ်တို့ကို ယူရသောကြောင့် ပါရိသေသနည်း မည်၏။

[စတုမဟာရာဇိနတ် ၂-မျိုး။ ။ ပါဠိတော်၌ ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ
သုတွာ စတုမဟာရာဇိကာ အနုဿာဝေသုံပ။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ စသည်ဖြင့်
လည်းကောင်း, အဋ္ဌကထာ၌ “ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ အဿောသုံ၊
အာကာသဋ္ဌာနံ စတုမဟာရာဇိကာ”ဟုလည်းကောင်း ပဗ္ဗတဋ္ဌကစတုမဟာရာဇိ နတ်,
တာဝတိံသာနတ်စသည်တို့ကို ဆိုလတ္တံ့ဖြစ်သည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပါဠိတော်၌ အာကာသဋ္ဌနတ်တို့ကို အသီးသီးမဆိုသော်လည်း အာကာသဋ္ဌနတ်များကြားပြီးမှ ပဗ္ဗတဋ္ဌကနတ်များ ကြားသည်။ ပဗ္ဗတဋ္ဌကနတ်များ ကြားပြီးမှ တာဝတိံသာ နတ်စသည်တို့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အစဉ်အတိုင်းကြားသည်။ ယင်းသို့ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ကြားသိသည့် အစဉ်အားဖြင့် အာကာသဋ္ဌနတ်တို့ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သီးခြားခွဲဆိုသည်။

အာကာသဋ္ဌနတ် စတုမဟာရာဇိကာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ စတုမဟာရာဇိကာ-၏ အရကို (အာကာသဋ္ဌနတ်တို့ကို စတုမဟာရာဇိနတ်၌ အကျုံးဝင်သော်လည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သီးခြားဆိုခြင်းကြောင့်) မြင်းမိုရ်တောင်ခါးပန်းအလယ်၌ တည်သော ပဗ္ဗတဋ္ဌကစတုမဟာရာဇိနတ်တို့ကိုသာ ယူရမည်။ “အာကာသဋ္ဌစတုမဟာရာဇိနတ်, ပဗ္ဗတဋ္ဌကစတုမဟာရာဇိနတ်”ဟု စတုမဟာရာဇိနတ် ၂-မျိုး ခွဲဆိုသည်ကို သတိပြုပါ။

တံ အဇ္ဈာစာရ်-၌ အဇ္ဈာစာရ်-သဒ္ဓါသည် အကျိုးဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း (ရဟန်းတို့ စောင့်စည်းအပ်သော သီလတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ မဂ်ဖြင့် မဂ်ကို ကျင့်ခြင်း) ကြိယာ၏ အဇ္ဈာစာရ်-ဟူသော အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း (ရဟန်းတို့ စောင့်စည်းအပ်သော သီလတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ မဂ်ဖြင့် မဂ်ကို ကျင့်ခြင်း၊ ကြိယာကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာ၌ တင်စား၍ အကြောင်းဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်း (ရဟန်းတို့ စောင့်စည်းအပ်သော သီလတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ မဂ်ဖြင့် မဂ်ကို ကျင့်ခြင်း) ကြိယာကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာကို “အဇ္ဈာစာရ်”ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ဖလူပစာမည်၏။

[ဖလူပစာအားဖြင့် စေတနာကို “ကံ”ဟု ခေါ်သကဲ့သို့။ ။ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ၊ စေတယိတွာ ကရောတိ ကာယေန ဝါစာယ မနသာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ၊ ၁၃၀။)

ဤ၌ ကမ္မံ-ကို “ကိရိယံ”ဟု မူလဋီကာ ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ “ကရဏံ ကမ္မံ”ဟု ဘာဝသာနေပြု။ ကမ္မ၏အရ ပြုခြင်းကြိယာကို ရသော်လည်း အကျိုးဖြစ်သော ပြုခြင်းကြိယာ၏ ကမ္မ-ဟူသော အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာအားဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကို “ကမ္မံ”ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ မှတ်။

ယသ္မာ စ စေတနာယ စေတယိတွာ ကာယဝါစာဟိ စောပနကရိယံ မနသာ စ အဘိဇ္ဈာဒိကိရိယံ ကရောတိ၊ တသ္မာ တဿာ ကိရိယာယ ကာရိကံ စေတနံ အဟံ ကမ္မံ ဝဒါမိတိ အတ္ထော။ (မူလဋီ၊ ၁၊ ၇၇။)

ဥပမာယမိဓေကဓ္စေ ဝိညူ ပုရိသာ ဘာသိတဿ အတ္ထံ စာနန္တိ။ (အင်္ဂုတ္တရာ၊ ၃၊ ၁၂၊ ၄၁၄။) ဥပမာယမိဓေကဓ္စေ၊ အတ္ထံစာနန္တိ၊ ပဏ္ဍိတာ။ (မဏိမဉ္ဇူ၊ ၁၊ ၁၀၆) ပရိဘာသာအရ ဤဥပမာကို ပြသတည်း။]

၁၀။ ။ ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း

အဇ္ဈာစာရ်၏ အရကို မဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိပတ္တိသမုဋ္ဌာပိကစေတနာ (မဂ်ဖြင့် မဂ်ကို ကျင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောစေတနာ) တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို ယူ၍ ထိုမဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိပတ္တိသမုဋ္ဌာပိကစေတနာ၊ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့တွင် သာယာအပ်သော သုခ သောမနဿဝေဒနာ၊ မယားဟောင်းဟူသော ဣဋ္ဌာရုံသည် အဿာဒမည်၏။ ထိုကို သာယာတတ်သော တဏှာပိပလ္လာသသည်လည်း အဿာဒမည်၏။ သာယာအပ်၊ သာယာတတ်သော တရားသည်ပင်၊ သမိရဒကွဖြစ်၍ အာဒိနဝမည်၏။ အရှင်သဒ္ဓိန် သည် အလိုရှိအပ်သော ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်၊ ထွက်မြောက် တတ်သော နိဗ္ဗာန်သည် နိဿရဏမည်၏။ ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်းကောင်း၊ ထိုစေတနာကြောင့်ရအပ်သော ပိပ္ပဋိသာရဖြစ်ခြင်း၊ အတ္တာနဝါဒဗော၊ ပရာနဝါဒဗော၊ စသော အကျိုးသည်လည်းကောင်း ဖလမည်၏။ ထိုဖလကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ်၏ ရှေ့အပို၌ဖြစ်သော ပဋိပဒါသည်လည်းကောင်း၊ မယားဟောင်းတည်း ဟူသော အာရုံ ယောနိသောမနသိကာရ စသည်သည်လည်းကောင်း ဥပါယမည်၏။ ပိပ္ပဋိသာရဖြစ်ခြင်း၊ အတ္တာနဝါဒဗော၊ ပရာနဝါဒဗောစသည်မှ ကြောက်ကုန်သော သူတို့သည် အရှင်သဒ္ဓိန်ကဲ့သို့ လွန်ကျူး၍ မကျင့်ကြလေနှင့်ဟု မဆိုသော်လည်း ဆိုသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသည် အာဏတ္တိမည်၏။ ဤသို့ ဒေသနာဟာရမည်သော သံဝဏ္ဏနာ ဝိသေသသည် အဿာဒစသည်ကို ဖွင့်ပြတတ်၏။ ထိုအဿာဒစသည်တို့တွင် အာဒိန ဝေါ ဖလဉ္စ ဒုက္ခ-ဟူသော ပါဋ်နှင့်အညီ အာဒိနဝသည်လည်းကောင်း၊ ဖလသည် လည်းကောင်း ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ အဿဒေါ သမုဒယော-ဟူသော ပါဋ်နှင့်အညီ အဿာဒသည် သမုဒယသစ္စာမည်၏။ နိဿရဏ နိရောဓော-ဟူသော ပါဋ်နှင့်အညီ နိဿရဏသည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဥပါယော အာဏတ္တိစ မဂ္ဂေါ-ဟူသော ပါဋ်နှင့်အညီ ဥပါယသည်လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တိသည်လည်းကောင်း မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ အဇ္ဈာစာရ်-ဟူသော ဒေသနာတော်သည် သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတတ်၏။ ဤသို့လျှင် အဿာဒစသည်ကို ဖွင့်ပြလျက် သစ္စာလေးပါးကို ဟောခြင်းသည် ဒေသနာ ဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

[အဇ္ဈာစာရ်၏အရ ကောက်ပုံ။ ။အဇ္ဈာစာရော ရာဂဝသေန အဘိဘဝိတွာ သညမဝေလံ (ရဟန်းတို့ စောင့်စည်းအပ်သော သီလတည်းဟူသော အပိုင်းအခြား စည်းကမ်းကို) အာစာရော။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၂၁။) အစာရောတိ အာစရဏံ၊ ဟတ္တဂ္ဂဟဏာဒိ ကြိယာ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၃၁၇။) သံဃာဒိသိသံ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်။

ဤပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ကား “အာစာရ-ကျင့်ခြင်း”ဟူသည် မဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိပတ္တိကြိယာတည်း။ ယော နိမိတ္တေန နိမိတ္တံ အင်္ဂဓာတေန အင်္ဂဓာတံ အန္တမသော တိဏဖလမတ္တမ္ဘိ ပဝေသတိ၊ စသော ပဋိသေဝတိနာမ(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၃၄၇ကိုထောက်။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှန်၏-ဤပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ အဇ္ဈာစာရ-သဒ္ဓါသည် မေထုန် ဓမ္မပဋိသေဝေယျ၊ မေထုန် ဓမ္မ အဘိဝိညာပေတိ-သဒ္ဓါတို့၏ ပရိယာယ်သာတည်း။

အတ္တတော ပန အသဒ္ဓမ္မသေဝနာဓိပ္ပါယေန ကာယဒ္ဓါရပ္ပဝတ္တာ မဂ္ဂေနမဂ္ဂပုဋိပတ္တိသမုဋ္ဌာပိကစေတနာ အဗြဟ္မစရိယံ။ (သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၂၅၂။)ကိုလည်း ထောက်။

ဤသို့ အဇ္ဈာစာရ-၏အရ သီလတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ မဂ်ဖြင့် မဂ်ကိုကျင့်ခြင်းကြိယာကိုရသော်လည်း ကမ္မ၏အရ ပြုခြင်းကြိယာကို ရသော်လည်း ဖလူပစာအားဖြင့် စေတနာကို ကောက်ရသကဲ့သို့ ဖလူပစာအားဖြင့် ထိုကြိယာကို ဖြစ်စေတတ်သော ထိုကြိယာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကို ကောက်အပ်၏။ ယင်းသို့ စေတနာသာမည မကောက်ဘဲ မဂ္ဂေန မဂ္ဂပုဋိပတ္တိသမုဋ္ဌာပိကစေတနာကို ကောက်သည်ကို ယခင်သာရတ္ထ (၃၊ ၂၅၂။)ကိုပင် ထောက်။]

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ နိရဗ္ဗဒေါ ဟိ သာရိပုတ္တ ဘိက္ခုသံယော နိရာဒိနဝေါ အပဂတကဏ္ဍ ဋ္ဌကော သုဒ္ဓေါ သာရေ ပတိဋ္ဌိတော-ကို တုလျှတ်၊ လိင်္ဂိတနည်းအားဖြင့် အနက် ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ဒိသွာနံ ဒါရဂဏေ ဂဏကံ ဇောဒေါစ “ကိဿ တံ အာဝုသော ဗန္ဓော နိယျာသိ”တိ။ တေသံ ဘန္ဓေ ဒါရူနံ ကိစ္စာတိ-ကို အာကာရ အတွင်းသွင်းလျက် ထည့်သင့်သော ပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ တမေနံ (အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ) ဂိဇ္ဈာပိ ကာကာပိ ကုလလာပိ အနုပတိတွာ အနုပတိတွာ ဖါသုဋ္ဌန္တရိကာဟိ ဝိတုဒေန္တိ၊ သာ သုဒံ အဋ္ဌဿရံ ကရောတိ-ကို ပါဌာနသာရီ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ အဇ္ဈော ဘန္ဓေ အာဂဗေဟိ၊ အဇ္ဈ နေဂမဿ သမယော နေဂမေနစ ကတိကာ ကတာ ဟောတိ “ယော ပစ္ဆာ အာဂစ္ဆတိ ပညာသံ ဗဒ္ဓေါ”တိ-ကို အာကာရ ဗဟိကရဏနည်းအားဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ ယထာ စ သုတ္တေန သင်္ဂဟိတာနိ ပုပ္ဖာနိ န ဝိကိရိယန္တိ န ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ၊ ဧဝမေတေန သင်္ဂဟိတာ အတ္တာ-ကို ကတ္တာထည့်၍ လိုက်သင့်သော ပုဒ်များ အလိုက်ခံပြီး အနက်ယောဇနာပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

၆။ ။ တတ္ထ ကိဉ္ဇာပိ ဒုတိယဇ္ဈာနေ သဗ္ဗေပိ ပဌမဇ္ဈာနဓမ္မာ န သန္တိ၊ အညေယေဝ ဟိ ပဌမဇ္ဈာနေ ဖဿာဒယော၊ အညေ ဣဝေ-ကို တတ္ထ-အစွဲ၊ အည အပါဒါနံတို့ကို ထင်စေလျက် ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ သွာတံနာယာတိ ယံ မေ တုမေသု သက္ကာရံ ကရောတော သေ ဘဝိဿတိ ပုညဉ္စေဝ ပိတိပါမောဇ္ဇဉ္စ၊ တဒတ္ထာယကို ပါဌာနသာရီ အနက် ယောဇနာပါ။

၈။ ။ တတ္ထ ဝဏ္ဏပဋ္ဌာနေ အာဂတံ နာမသဟဿံ ဥပါလိဂါတာသု နာ-မသတံ အညာနိစ ဂုဏတော လဗ္ဗမာနာနိ နာမာနိ “ဗုဒ္ဓဝေဝစနာနိ”တိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ကို နိယမာနိယမ ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ယဒိ ပန ကဝါဠံ နတ္ထိ လဒ္ဓကပ္ပမေဝ။ ဥပရိ သယန္တေန နိဿေဏိ အာရောပေတွာ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ သမေ နိဿေဏိမတ္တကေ ထကနကံ ဟောတိ၊ ထကတွာပိ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကို ပါဌာနသာရီ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ဘိသံ ဝါ မုဠာလံ ဝါ ယေန ဝတ္ထု ပူရတိ တံ ဥပ္ပါဋ္ဌေန္တဿ ပါရာ-ဇိကံ။ ကဒ္ဓမေ ဖုဋ္ဌောကာသဝသေန စေတ္ထ ဌာနံ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗံ-ကို သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏ အစွဲမှန်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ တုလျတ်၊ လိဂံတ် အနက်
ဟိ-တအိကာသန္တံ၊ ထိုစကားသည် ဤစကားဖြင့် မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းသည်။ နိရဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခိုးသူအဖြစ် ဒုဿိလမှကင်း၏။ ဝါ၊ ကင်းသော ခိုးသူအဖြစ် ဒုဿိလရှိ၏။ နိရောဒိနဝေါ၊ ဒုဿိလ အညစ်အပြစ်မှ ကင်း၏။ ဝါ၊ ကင်းသော ဒုဿိလအညစ် အပြစ်ရှိ၏။ အပဂတကာဋ္ဌကော၊ ဒုဿိလ ဟူသော မည်းညစ်ခြင်းမှ ကင်း၏။ ဝါ၊ ကင်းသော ဒုဿိလဟူသော မည်းညစ်ခြင်းရှိ၏။ သုဗ္ဗေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သောသိလ ရှိ၏။ သာရေ၊ သိလစသော အမြတ်၌။ ဝါ၊ သိလစသော အနှစ်၌။ ဌိတာ၊ တည်၏။ (သျှအနက်)၊ (ပါ) ၁၁။ ပါသျှ၊ ၄၆။
[“တုလျတ်၊ လိဂံတ်အနက်ပေးနည်း”ဟူသည်။ ကြိယာမသတ်၊ ကတ္တုချင်းချင်း၊ စပ်တုံလျင်းက၊ တုလျတ်၊ လိဂံတ်၊ ဆို၍စပ် - နှင့်အညီ ကြိယာမသတ်ဘဲ ကတ္တာအချင်းချင်းစပ်သည်အခါ တုလျတ်၊ လိဂံတ် စပ်ရသည်။

ယင်းသို့ ကြိယာမသတ်ဘဲကတ္တားအချင်းချင်းစပ်သည့်အခါ တုလျတ်၊လိင်္ဂတ် စပ်ရသည်ကိုအစွဲပြု၍ ကြိယာမသတ်ဘဲနောက်ကတ္တားကို “၏”ဟုပေး၍ ကတ္တားအချင်းချင်း စပ်ပေးသည့်နည်းကို“တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ပေးနည်း”ဟု ခေါ်သည်။

ဤ၌ ကြိယာမသတ်ဘဲ နိရုဗ္ဗဒေါ-စသော နောက်ကတ္တား လေးပုဒ်ကို “၏”ဟု ပေးသဖြင့် ဘိက္ခုသံဃော-ဟူသော ရှေ့ကတ္တားကို ယင်းနိရုဗ္ဗဒေါ-စသော နောက်ကတ္တားလေးပုဒ်၌ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ်စပ်ရသည်။ ယင်းသို့ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် စပ်ရသောကြောင့် ဖော်ပြပါ အနက်ပေးခြင်းကို “တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ပေးခြင်း”ဟု မှတ်ရသည်။

တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ်-ရက ပကတိ၊ ဝိကတိ-ရ။ ။ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် ဖြစ်ကပကတိ၊ ဝိကတိ-လည်း ဖြစ်သည်ချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ပေးနည်းရက ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေးနည်းလည်း ရသည်သာ ဖြစ်၏။

ဤ၌ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ နိရုဗ္ဗဒေါ၊ သည်။ပ။ သုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဤသို့ ကြိယာထည့်ပေးမှု ယင်းသို့ ကြိယာထည့်ပေးသောအခါ ဘိက္ခုသံဃော ဟူသော ရှေ့ကတ္တားကို ဟောတိ-၌ ပကတိကတ္တား စပ်ရသည်။ နိရုဗ္ဗဒေါ-စသော နောက်လေးပုဒ်ကို ဟောတိ-၌ ဝိကတိကတ္တား စပ်ရသည်။ ယင်းသို့ ပကတိကတ္တား ဝိကတိကတ္တားစပ်ရသည်ကို အစွဲပြု၍ ကြိယာထည့်၍ ပကတိကတ္တား၊ ဝိကတိကတ္တားစပ်၍ အနက်ပေးသည့်နည်းကို “ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေးနည်း”ဟု ခေါ်သည်။

ပကတိ၊ ဝိကတိ-ရက နိယမ၊ အနိယမ-ရ။ ။ ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေးနည်းရက နိယမ၊ အနိယမ အနက်ပေးနည်းလည်း ရသည်သာဖြစ်၏။

ဤ၌ (ယော ဘိက္ခုသံဃော၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော ဘိက္ခုသံဃော၊ ကို။ နိရုဗ္ဗဒေါ။ “နိးသုအမြှုပ် ဒုဿိလမု ကင်း၏”ဟူ၍။ ဝါ၊ “ကင်းသော နိးသုအမြှုပ် ဒုဿိလ ရှိ၏”ဟူ၍။ ။ပ။သုဒ္ဓေါ။ “စင်ကြယ်၏”ဟူ၍။ ဝါ၊ “စင်ကြယ်သော သီလရှိ၏”ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဤသို့ ထည့်သင့်ရာ ကြိယာနှင့်တကွ နိယမ တ-သဒ္ဓါ၊ အနိယမ ယ-သဒ္ဓါတို့ကို ထည့်ပေးသည့် နည်းကို “နိယမ၊ အနိယမ အနက်ပေးနည်း”ဟု ခေါ်သည်။ ဝိကတိ ကတ္တားလေးပုဒ်အောင် လူတိ-သဒ္ဓါကျေသည်။ (သမ္ပန္နစိန္တာဂဏ္ဍိ။ ၃၇၁-ကို မိုးသည်)

ယတ္ထ ယတ္ထ တုလျတ္ထ၊ လိင်္ဂါ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပကတိ ဝိကတိယော စေဝ နိယမာ နိယမာ စ-ဟူသော ပရိဘာသာအရ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ပေးနည်း ရသည်နေရာ မှန်သမျှ၌ ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ပေးနည်း ရသည်။ နိယမ၊ အနိယမ အနက်ပေးနည်းများလည်း ရသည်ကိုသိအပ်၏။

ဤပါဠိတော်၌ ဝိကတိကတ္တားလေးပုဒ်ဖြစ်၍ ရှုပ်ဖွယ်ရာရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုသံဃော နိရုဗ္ဗဒေါ(တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ်)ဘိက္ခုသံဃော နိရုဗ္ဗဒေါ ဟောတိ (ပကတိ၊ ဝိကတိ)၊ ယော ဘိက္ခုသံဃော အတ္ထိ၊ သော ဘိက္ခုသံဃော နိရုဗ္ဗဒေါ ဝေဒိတဗ္ဗော (နိယမ၊ အနိယမ)။ ဤသို့ ဝိကတိကတ္တားသုံးပုဒ်ကို ချန်၍တစ်ပုဒ်သာမှတ်မိအောင် မှတ်ပါ။ တစ်နေရာသာသောကျက အခြားနေရာများ၌လည်း သဘောကျပါလိမ့်မည်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

ကျက်။ ။ တုလျတ်, လိဂံတံ၊ သတ်မှတ်တစ်၊ ပကတိ-နံ၊ ဝိကတိ ရရာ၊ နိယမ၊ နိယမ၊ နက်လည်းရ၊ ယောဇနာအရာ။ (သဗ္ဗန္တိတ္ထကဏ္ဍိသစ်၊ ၃၇၂။)

၂။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရ သွင်းလျက် အနက်
[သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ သျှ၌ ဧတဒေါစ-၌ ဧတံ-ကို အနက်မပေး၊
ဧတံ ကျန်နေသည်။ ယင်းဧတံ-ကို “ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ အဝေါစ”ဟု ယောဇနာ။ “ကိဿ
တံ အာဝုသော ဗန္ဓော နိယျာသိ”တိ။ တောသံ ဘန္ဓော ဒါရုနံ ကိစ္စာတိ-ဝါကျကား ၁၃၂၆၊
၁၃၃၇ (၁၉၇၆) ခုနှစ်များက မေးခဲ့ပြီ။ ။ ပါ၊ ၅၃။ ပါသျှ၊ ၁၂၃။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၄၄။ ပါသျှ၊ ၂၁၆။]

၄။ ။ အာကာရဗဟိကရဏနည်းအားဖြင့် အနက်
ဘန္ဓော၊ အရှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ နော၊ တပည့်တော်တို့အား (တစ်နည်း)
အဇ္ဇဏော၊ ယနေတစ်နေ့။ ဝါ၊ ယနေတစ်ရက်။ (အမှက်၊ တပည့်တော်တို့အား။)
အာဂမေဟိ၊ သည်းခံဦးလော့။ ဝါ၊ ဆိုင်ခံဦးလော့။ နေဂမဿ၊ နိဂုံးသူအပေါင်း၏။
သမယော၊ စည်းဝေးသောအခါသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) နေဂမေနစ၊ နိဂုံးသူ
အပေါင်းသည်လည်း။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း)။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ (တဿ၊ ထိုသူအား။)
ပညာသံဗဒ္ဓေါ၊ ငါးဆယ်သော အသပြာဒဏ်ကို ဖွဲ့ချိအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သတည်း။) ။ [အာကာရ
အပြင်နေသည်ဖြစ်၍ အရှိအတိုင်း ကိ-ထည့်ပေးရုံပင်။ ပါ၊ ၃၂၄။ ပါသျှ၊ ၃၆၀။]

[အဇ္ဇဏော-ပုဒ်ပြီးပုံ ၂-မျိုး။ ။ အဇ္ဇဏော-၌ “အဇ္ဇဏော”ဟု
ဆိုလိုလျက် ဟ-လာ၍ န-ကို က-ဖြုပြီး “အဇ္ဇဏော”ဟု ဆိုသည်။ “အဇ္ဇဏော”တိ
“အဇ္ဇဏော”တိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟကာရာဂမံ၊ နကာရဿစ ဣကာရံ ကတွာ ဝုတ္တောတိ
အာဟ “အဇ္ဇ ဧကဒိဝသံ အမှက်”န္တိ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၂၃၈။) အဇ္ဇဏော ဘန္ဓော
အာဂမေဟိတိ ဘန္ဓော အဇ္ဇ ဧကဒိဝသံ အမှက် တိဋ္ဌတု။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၅၂။)၌
အဇ္ဇ ဧကဒိဝသံ-ဖြင့် အဇ္ဇ-ကိုဖွင့်သည်။ အမှက်-ဖြင့် နော-ကိုဖွင့်သည်။
ဤဝိမတိအဆို အရ ရှေ့နည်းပေးသည်။

မောဂ္ဂလာနံအလို အဇ္ဇ-ပုဒ်၊ အဟ-ပုဒ်၊ “အဇ္ဇောစ သော အဟောဇာတိ
အဇ္ဇဏော”ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊ အဟ-ကို ကျ-ဖြု၍ ပြီးသည်။ ပုဗ္ဗာပရဇ္ဇသာယမဇ္ဈေ
ဟာဟဿ ဏော။ ပုဗ္ဗာဒိဟုတ္တရပဒဿ အဟဿ ဏာဒေသော ဟောတိ။ ပုဗ္ဗာဏော
အပရဏော အဇ္ဇဏော သာယဏော မဇ္ဈဏော၊ (မောဂ်၊ ၃၊ ၁၁၀။) ဤအလို
ဧကဒိဝသံ ဖြင့် ကျ (အဟ) ကို ဖွင့်သည်။ အမှက်-ဖြင့် အာဂမေဟိ-၏
သဗ္ဗဒါနံပုဒ်ကို “အမှက်” ဟု ထည့်ရမည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်။ ဤမောဂ္ဂလာနံအဆိုအရ
နောက်နည်းပေးသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤ ၂-နည်းကို ရည်၍ “ပါဠိယံ အဇ္ဈတောတိ အဇ္ဈ ဧကဒိဝသန္တိအတ္ထော၊
“အဇ္ဈတော”တိ ဝါ၊ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ နော အမှာကံ။ (သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၇၇။) ဟု
ဆိုသည်။ “အဇ္ဈတော”ဟုလည်း ပါဠိအချို့ရှိသည်။ ။ ပညာသံ ဗဒ္ဒေါ-၌
“ပညာသ ဗဒ္ဒော၊ ပညာသံ ဗဒ္ဒော” ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ရှိသည်။ ပါသျှကလည်း ပညာသံ
ဗဒ္ဒော ပါဠိကို ပေးသည်။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ၄။ ၁၊ ၁၅။ ၄။ ၁၊
၅။ ၄။ ၄။ ၁၊ ၁၅။]

၆။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်
တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသေ၊ ထိုဒုတိယဇ္ဈာန်ကို အကျယ်အားဖြင့်
ပြရာ၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿအစရှိကုန်
သော။ (ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။) အညေယေဝ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော
ဖဿအစ ရှိကုန်သော တရားတို့မှ တစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဝ ဣမသ္မိံ
ဇ္ဈာနေ၊ ၌။ (ဖဿာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အညေ(ယေဝ)။ ပဌမဇ္ဈာန်၌
ဖြစ်ကုန် သော ဖဿ အစရှိကုန်သော တရားတို့မှ တစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။
(တသ္မာ၊ ကြောင့်) ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမဇ္ဈာနဓမ္မာ၊
ပဌမဇ္ဈာန်၌ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နသန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင်။
(သျှသစ် အနက်။) ၄။ ၁၊ ၁၁၇။ ၄။ ၁၊ ၄၀၉။ ၄။ ၁၊ ၂၉၇။ ဤ
ယောဇနာနည်းကိုလည်း “ဖလဝါကျ၊ ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်
ယောဇနာနည်းပင်” ဟု မှတ်ပါ။ ဆက်ဦးအံ့ -

[ဖလ၊ ကာရဏဝါကျ အပြန်အလှန် ယောဇနာနည်း ၂-မျိုး။ ။
ဤသို့ ယောဇနာခြင်းလည်း ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာခြင်းပင်မည်၏။ အချို့
ဆရာတို့ကမူ ယေတုပိဋ္ဌိ၊ ဖြစ်လေဘိက၊ ရှေးရှိဖိုလ်မှာ၊ ကသ္မာ၊ ကေန၊ ပုစ္ဆာပြုလျက်၊
ဟိတ်နှင့်ယှဉ်ခါ၊ ပြီးဆုံးပါ၊ ဖိုလ်မှာလည်၍ သတ်-အရ ဖလ၊ ကာရဏ ဖြစ်သင့်သော
ဝါကျတို့၌ ဖလဝါကျကို ရှေးဦးစွာ ယောဇနာပြီးလျှင် ကသ္မာ၊ ကေန-စသည်
ပုစ္ဆာထုတ်လျက် ကာရဏဝါကျကို ယသ္မာ၊ တသ္မာ-ထည့် စွက်ကာ ဖလဝါကျသို့
ပြန်လှန်စပ် ပြန်လှန်သပ်၍ ယောဇနာသည်နည်းကိုသာ “ဖလ၊ ကာရဏ
ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းဖြစ်သည်” ဟု ယူဆပြီး ယခုလို ယောဇနာ
သည့် နည်းကိုမူကား “ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာသည့် နည်းဖြစ်သည်”
ဟု ဆိုကြ၏။

မဟုတ်ပါ။ အမှန်မှာ တည်ရှိသော ဝါကျအစဉ်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ရှေ့
နောက်ပြန်လှန်၍ ရှေ့ဝါကျကို နောက်၊ နောက်ဝါကျကို ရှေ့ထား၍ အနက်ယောဇနာ
ခြင်းလည်း ဝါကျအပြန်အလှန်ပင်ဖြစ်သောကြောင့် ကသ္မာ၊ ကေန-စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာ
မထုတ်ဘဲ ဖလဖြစ်သော ရှေ့ဝါကျကို နောက်၊ ကာရဏဖြစ်သော နောက်ဝါကျကို
ရှေ့ထား၍ ယောဇနာခြင်းသည်လည်း ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာခြင်းပင်

ဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤယောဇနာနည်းကို “ဖလ,ကာရထ ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာနည်း” ဟု ဆိုလျှင်လည်းမမှားပါ။ “ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာ နည်း” ဟု ဆိုလျှင်လည်း အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် နိဿယဆရာတို့ အချို့အနည်းငယ်နေရာ၌သာ ဤနည်းဖြင့် ယောဇနာလေ့ရှိကြသည်။ ဤနည်းဖြင့် ယောဇနာမှ လွန်စွာမှ နည်းကြလေသည်။ လွန်စွာမှ နည်းသောကြောင့်ပင် လွန်စွာမှ အသိနည်းရခြင်းဖြစ်သည်။ ဖလ,ကာရထ ဝါကျတိုင်း၌ ဤနည်းဖြင့်လည်း ယောဇနာနိုင်၏။ ဖလ,ကာရထဝါကျတိုင်း၌ ၂ မျိုးယောဇနာနိုင်၏။ နေရာတိုင်း၌ နည်းတူသိရာ၏။ သုဂုတ္တာ စေတ္တ အတ္တာ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနလောမေန ဝုတ္တတ္တာ။ (၄၊ ၁၊ ၁၈။) စသော ဟိတ်ပါဠိဖြင့် ရေးသော ဖလ,ကာရထဝါကျတို့၌လည်း ယသ္မာ, တသ္မာဖြင့်ရေးသော ဤဖလ ကာရထဝါကျ တို့နည်းတူ သိရာ၏။ ဤစကားစဉ်အရ အချုပ်အားဖြင့် ဖလ,ကာရထ ဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်း ၂-မျိုးရှိသည်ကို သိရာ၏။

နည်း ၂ မှို အထူး။ ။ကသ္မာ-စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာထုတ်၍ ယောဇနာသည့်နည်း သည် ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းသာမည်၏။ ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက် ယောဇနာနည်း မမည်။ “ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်း” ဟု မဆိုနိုင် ကသ္မာ စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာမထုတ်ဘဲ ယောဇနာသည့်နည်းသည် ဖလ, ကာရထဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းလည်းမည်၏။ ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်းလည်း မည်၏။ ၂-မျိုးလုံး ဆိုနိုင်၏။ ဤသို့နည်း ၂-မျိုး ထူးခြားလေသည်။

ပုစ္ဆာမထုတ်ဘဲ ဖလ, ကာရထဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာနည်းနှင့် ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ အတူတူသာ။ ကသ္မာ-စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာမထုတ်ဘဲ ယောဇနာသည့် ဖလ, ကာရထဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာ နည်းမှာ ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဟိတ်အတွင်း သွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်းလည်း ရှိသင့်သည်သာ။ ဤကသ္မာ-စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာမထုတ်ဘဲ ယောဇနာသည့် ဖလ,ကာရထဝါကျအပြန်အလှန်အနက် ယောဇနာနည်းသည်ပင် ဟိတ်အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်းမည်သောကြောင့် ဤဖလ, ကာရထ ဝါကျအပြန်အလှန်ယောဇနာနည်းနှင့် ဟိတ်အတွင်းသွင်း ၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ထမင်းနဲ့နှင့် ယာဂုက္ခံသို့ အတူတူသာ ကြိုက်ရာ ပြောနိုင်, သုံးနိုင်သည်။]

၇။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၆၆၊ ၄၁၂၊ ၉၇၊ ၄၁၂၊ ၅၆၉။ ။ ၁၃၁- ရုနစ်ကလည်းမေးခဲ့ပြီး။]

၈။ ။နိယမာနိယမ ထည့်၍ အနက် တတ္ထ-တသ္မိ ဗုဒ္ဓဝေဝဇနာတိပဒေ၊ ၌။ (ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-၌ စပ်။) ဝဏ္ဏပဋ္ဌာနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ပြတတ်သော ဝဏ္ဏ-ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌။ အာဂတံ၊ လာသော။ (ယံ) နာမသဟသံ(စ)။ အကြင်အမည်တို့၏ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ ဥပါလိဂါထာသု၊ ဥပါလိဒါမည်ရှိသော သုကြွယ်သည်။ ဝိရဿ ဝိဂတ မောဟဿ

၉၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော ဂါထာတို့၌။ အာဂတံ၊ သော။ (ယံ) နာမသတ်(စ)။ အကြင်အမည်တို့၏ အရာသည်လည်းကောင်း။ အညာနိ၊ အမည်တို့၏ အထောင်၊ အမည်တို့၏အရာမှ တစ်ပါးကုန်သော။ (ယာနိ) နာမာနိစ၊ အကြင်အမည်တို့သည် လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိနာမာနိ၊ ထိုအမည်တို့၏ အထောင်၊ ထို အမည်တို့၏အရာ၊ ထိုအမည်တို့၏အထောင် ထိုအမည်တို့၏ အရာမှ တစ်ပါး ကုန်သော အမည်တို့ကို။) ဗုဒ္ဓဝေဝနာနိတိ၊ “မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိယာယ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်တို့。” ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၁၆။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၅၃။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၁၈၁။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၅။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၃၃၃။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၂၇၄။]

၁၀။ ။ [သျသစ်အတိုင်း ယောစနာ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၈၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၄၆၀။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၄၀၇။]

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) သဒေဝကန္တိ သဟ ဒေဝေဟိ သဒေဝကံ။
- (ခ) ဧဝံ သဟ မာရေန သမာရကံ။
- (ဂ) သဟ ဗြဟ္မာနာ သဗြဟ္မကံ။
- (ဃ) သဟ သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ။
- (င) ပဇာတတ္တာ ပဇာ၊ တံ ပဇံ။
- (စ) သဟ ဒေဝမနုဿေဟိ သဒေဝမနုဿံ။
- (ဆ) တတ္ထ သဒေဝကဝဇ္ဇေန ပဉ္စ ကာမာဝစရ (ဒေဝဂဟဏံ၊ ဒေဝဂူဟဏံ) ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- (ဇ) သမာရကဝဇ္ဇေန ဆဋ္ဌကာမာဝစရ (ဒေဝဂဟဏံ၊ ဒေဝဂူဟဏံ)။

၁။ ။ (ဆ)(စ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ဖြစ်သင့်သော ကရိုဏ်းပါဠိထည့်၍ အနက် ယောစနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဒေါသာရောပနစောဒနာ တက်ပြခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (င)(စ)(ဆ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ အမည်ပေးခဲ့ပါ။

၄။ ။ (စ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ မနုဿ-ကို သမာသံ၊ တဒ္ဓိတ်၊ ကိတ် ဝိဂူဟပြ၍ ကိတ်ဝိဂူဟကိုသာ ဉာသ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

၅။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ မာရု (င)အမှတ်ပြဝါကျ ပစာ-တို့ကို ဓာတု၊ ပစ္စယ၊ လိင်္ဂံ၊ ဂဏ ခွဲဝေပြခဲပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျကို အန္ဓယာဘောဂ၊ ဗျတိရေကာဘောဂအားဖြင့် အာဘော် ဖော်ပြ၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့ကိုလည်း ပေးခဲပါ။

၇။ ။ (ဆ)(ဇ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ပါဌ်နှစ်မျိုးပြထားရာတွင် သင့်ရာ ပါဌ်ကိုသာ အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲပါ။

၈။ ။ (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကို ရှု၍ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ရနိုင်သော နည်း၊ ဥပစာတို့ကို ဖော်ပြခဲပါ။

၉။ ။ အောက်ပါမြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုစဉ်ယပါဠိ စီကုံးခဲပါ။
ဘဂဝါဟူသော ဤအမည်သည် အကြောင်းမှလာသော နာမ်မည်၏ မယ်တော် မာယာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော ဆွေတော်မျိုးတော်၊ သိကြား၊ သန္တ၊ သီတ အစရှိကုန်သော နတ်အထူးတို့ ပြုအပ်သော နာမ်မဟုတ်။ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ မောဓိပင်ရင်းဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရသည်နှင့်တကွ မျက်မှောက်၌ ပြီးသော နာမပညတ်တော်တည်း။

၁၀။ ။ (ဇ)အမှတ်ပြဝါကျကို ထောက်၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ မာရေန-၌ ဖြစ်သင့်ရာကို ကိုယ်ထည်ပြု၍ လက္ခဏာဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ပြခဲပါ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ကရိုဏ်းပါဌ်ထည့်၍ (ဆ)(ဇ)အမှတ်ပြဝါကျတို့အနက် တတ္ထ-တေသု ဝစနေသု၊ ထိုသဒေဝက-အစရှိကုန်သော ငါးပါးကုန်သော သဒ္ဓါတို့တွင်။ သဒေဝကဝစနေနု၊ သဒေသဝက-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ၊ သဒေဝက-သဒ္ဓါ၌ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် တည်သော ဒေဝ-သဒ္ဓါဖြင့်။ (ပါရိသေသဉာယေန၊ ပါရိသေသ နည်းဖြင့်။) ပဉ္စကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟထံ၊ ငါးထပ်ကုန်သော အောက်ကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့ကို ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမာရက ဝစနေနု၊ သမာရက-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ၊ သမာရက-သဒ္ဓါ၌ ဝိသေသအဖြစ်ဖြင့် တည်သော မာရ-သဒ္ဓါဖြင့်။ (ပစ္စာသတ္တိဉာယေန၊ ပစ္စာသတ္တိနည်းဖြင့်။) ဆဋ္ဌကာမာဝစရ ဒေဝဂ္ဂဟထံ၊ ခြောက်ထပ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော “ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်”ဟု ဆိုအပ်သော ကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့ကို ယူခြင်းကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ

သိအပ်၏။ [၄၊ ၁၊ ၉၇။ ၄၊ ၁၊ ၃၄၊ ၄၊ ၁၊ ၃၅။ သီလက္ခန္ဓာ နိဿယသစ်၊ ၁၃၃-လည်း ကြည့်။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သဒေဝကဝစနေန ပဉ္စကာမာဝစရ ဒေဝဂ္ဂဟထံပါရိ သေသညဿနာတိ ခေဒိတဗ္ဗ ဣတရောပံ ပဒန္တရောပိ သင်္ဂဟိတတ္တာ။ သမာရက ဝစနေန ဆဋ္ဌကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟထံ ပစ္စသတ္တိဉာဿနာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၂။)]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်(စောဒနာတက်) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သဒေဝက ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ(အဘိဓာနတ္ထ)ကို ပြဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဝစနိယတ္ထ (သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မယုတ္ထ)ကား အဘယ်ပါနည်း (စောဒနာ)။ ဝစနိယတ္ထ (သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မယုတ္ထ)ကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နှံသော အဗျာပိတ ဒေါသရောက်ရာ၏။ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာ တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကိုမိန့်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ စဝံ ဝစနတ္ထတော အတ္ထံ ဒဿေတွာ ဝစနိယတ္ထတော ဒဿေတုံ တတ္တာတိအာဒိဝတ္တံ။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၆၅။) ဤဝါကျ သာမည ဖလသုတ်၌လည်း ရှိသည်။

အမေးလိုက်၍ အတက်ထူးပုံ

“(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ စသည်ကို ငဲ့၍ (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကို တက်ပါ”ဟု မေးလျှင်-

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)(ခ)(ဂ)(ဃ)(င)(စ)အမှတ်ပြဝါကျ တို့ဖြင့် သဒေဝက-စသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ (အဘိဓာနတ္ထ)ကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ဝစနိယတ္ထ (သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မယုတ္ထ)ကား အဘယ်ပါနည်း (စောဒနာ)။ ဝစနိယတ္ထ (သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မယုတ္ထ)ကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နှံသော အဗျာပိတဒေါသရောက်ရာ၏။ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကိုမိန့်။

ဤသို့တက်။ အမေးပေါ်မှာ မှတည်သည် တက်သည်ဝါကျ ကွာသလို ဌပနာ ထားသည်ဝါကျလည်း ကွာသွားလေသည်။ ဤမေးခွန်းအရ ယခုလိုတက်သော်လည်း “မှားသည်”ဟုတော့ မဆိုနိုင်။ သို့သော် (စ)စသည်ကို ငဲ့တက်မှ ယခုလိုတက်လို့ ရသည်ဖြစ်၍ “(ခ)စသည်ကို ငဲ့တက်သည်”ဟုတော့ မှတ်ပါ။]

၃။ ။ (င)(စ)(ဆ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်။

(င)အမှတ်ပြဝါကျသည် သဿမဏဗြာဟ္မထိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ(အဘိဓာနတ္ထ) မှတစ်ပါး ပစံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ “ဝစနတ္ထ (အဘိဓာနတ္ထ)”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။

(စ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ပစံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ (အဘိဓာနတ္ထ) မှတစ်ပါး သဒေဝမနုဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ “ဝစနတ္ထ (အဘိဓာနတ္ထ)ဟုဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကိုပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။

ပါရာဒိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

(ဆ)အမှတ်ပြဝါကျသည် သဒ္ဓေဝကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ (အဘိဓာနတ္ထ) မှတစ်ပါး ဝစနိယတ္ထ (သရုပ်ကြား အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။

[တတ္ထ-ချီလျက်တက်တိုင်း ဝိတ္တာရ မဟုတ်။ "နောက်ဝါကျ၌၊ တတ္ထ-ချီလျက်၊ စကားတက်မှ၊ မှတ်ယူ ဝိတ္တာရ"ဟု နိယံဆိုသော်လည်း ဤ တတ္ထ-ချီလျက် တက်သော ဝါကျကား ဝိတ္တာရဝါကျ မဟုတ်။ ဘာကြောင့်နည်း? "ဝိတ္တာရမှာ၊ ကြောင်း၊ ခြင်း၊ သာ၊ ပါကဋီမှာ၊ ဥပမာ"ဆိုသည့် အတိုင်း ချဲ့ခြင်း ဝိတ္တာရသည် အကြောင်း၊ ချဲ့ဝိတ္တာရ၊ အခြင်းအရာချဲ့ဝိတ္တာရ၊ သရုပ်ချဲ့ ဝိတ္တာရအားဖြင့် ၃-မျိုးရှိ၏။ (အကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ ခွဲ၍) ယင်းချဲ့ခြင်းသုံးမျိုးတို့တွင် မည်သည့်ချဲ့ခြင်းဖြင့်မျှ ချဲ့သည့် သဘောလက္ခဏာ မရှိ။ သံဓိပိဝါကျ၊ ပဓာနထုံး၊ အဓိပ္ပာယ်ဆုံက၊ ထိုဝါကျ၊ ဝိတ္တာရရည်းသာ-ဟူသောနိယံ၊ ထင်ရှား၊ ချဲ့၊ မြှ ဝါကျသုံးအင်၊ ရှေ့စကားနှင့်ထပ်တူပင်-ဟူသော နိယံတို့အဆိုအရ ရှေ့စကားနှင့် လိုရင်းအဓိပ္ပာယ် (ဆိုလိုရင်း) ထပ်တူဖြစ်ရမည်။ ဤ၌ ဝစနတ္ထနှင့်ဝစနိယတ္ထ ကွဲပြား သဖြင့် ရှေ့ဝါကျနှင့် လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ထပ်တူလည်း မဟုတ်၍ ဝိတ္တာရသဘောလက္ခဏာ မထင်။ ထိုသို့ ဝိတ္တာရ-သဘောလက္ခဏာ မထင်သောကြောင့်တည်း။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်

သမာသ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ မနော ဥသော ဥဿန္ဓေ စတဿာတိ မနုဿော တဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ မနုဿော အပစ္စု မနုဿော၊ (နိတိ-သုတ္တံ ၇၇၃။ သူစိ၊ ၄၁၅။) ကိတ်ထိဂ္ဂဟ။ ကုသလာကုသလေ ဓမ္မေ မနတိ ဇာနာတိတိ မနုဿော။ ကာရဏာ ကာရဏံ မနတိ ဇာနာတိတိ ဝါ မနုဿော။ အတ္တာနတ္ထံ မနတိ ဇာနာတိတိ ဝါ မနုဿော။ (ကစ္စည်း၊ ၆၇၃။) ဟိတာဟိတ် မနတိ ဇာနာတိတိ မနုဿော။ (နိတိ၊ သုတ္တံ၊ ၇၇၃။ သူစိ၊ ၄၁၅။)

ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကုသလာကုသလေ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ မနတိ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ထိုသို့ကုသိုသ်၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို သိတတ်သောသတ္တိကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿော၊ မနုဿမည်၏။

ကုသလာကုသလေ ဓမ္မေ မနတိ ဇာနာတိတိ-ကား ကတ္ထုသာဓကိတ် ဝိဂ္ဂိဟ်။ မနုဿော-ကား ကတ္ထုသာဓကိတ်ပုဒ်။ မန-ဓာတ်၊ ဥဿ- ပစ္စည်း။ မန ဓာတ်၏အရကား ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် တရားတို့ကို သိသော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ယောနိသောမနသိကာရ အစရှိသော ရှေးရှေးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဖလူပစာအားဖြင့်ရ၏။ နောက်နောက်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ကာရဏ ပစာအားဖြင့်ရ၏။ ဥဿပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူ၊ ကာရဏပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော "လူ"ဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ်သမှတ်အပ်သော သတ္တသန္တာန ပညတ်ဒြပ် ရ၏။ [၁၃၂၃-ခုနှစ်က လည်း မေးခဲ့ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှတ်ချက်။ ။ နောက်ဝိဂ္ဂဟများ၌လည်း အကောက်မထူးပါ။ “ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ကို” နေရာတွင် “အကြောင်းဟုတ်၊ မဟုတ်ကို” ဟုလည်းကောင်း၊ “အကျိုးရှိ၊ မရှိကို” ဟုလည်းကောင်း၊ အစီးအပွားဖြစ်၊ မဖြစ်ကို” ဟုလည်းကောင်း၊ ဝိပြိုဟ်အားလျော်စွာ ပြောင်းလဲရုံလောက်သာ ထူးပါသည်။

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

မာရ-၌ မရ၊ ဓာတု၊ ဣ-ပစ္စယ၊ ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒိဂဏ။

ပဏ-၌ ပုပ္ဖုဗ္ဗ ဇနိဓာတု (ဇန-လည်းသင့်)၊ ကိစ္ဆိပစ္စယ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကညာဒိဂဏ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုသလေဓမ္မေ မာရေတိတိ မာရော။ (ဓာန်၊ ဋီ၊

၄၃။) မရ-ပါဏစာဂေါဏော။ (သုစိ၊ ၄၂၆) ပကာရေန ဓာတတ္တာ ပဓာ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊

၉၃။) ပ-ပုဗ္ဗော ဇနိ-ပါတုဘာဝေ၊ ကိစ္ဆိ။ (သုစိ၊ ၃၁၉)]

၆။ ။ (က) အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

သဟ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သဒေဝကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ သ-၏ သမာန-စသောသဒ္ဒါ၏ ကာရိယ မဟုတ်၊ သဟ-သဒ္ဒါ၏ ကာရိယ၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နိပါတီဂံပဒသံဝဏ္ဏနာ။

သဟ ဒေဝေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သဒေဝကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်စသည် မဟုတ်၊ ပထမာ ဗဟုဗ္ဗိ ဟိသမာသ်ပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရစသော အနက်ဟော မဟုတ်၊ ကတ္တာအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္တ သံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) သဒေဝကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို သံဝိဇ္ဇတိ ဒေဝါ ဧတသ္မိန္တိ သဒေဝကံ-စသည်ဖြင့် သတ္တမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်စနတ္တ စသည်မပြုရ။ “သဟ ဒေဝေဟိ ယော ဝတ္တတိတိ သဒေသကော” ဟု ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိ-သမာသ်စနတ္တ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဟဒေါဝတ္ထိကန္တအားဖြင့် “သဒေ ဝကော” ဟု ပထမန္တနှင့် ထားသည်။ ဝါကျာဝတ္ထိကန္တအားဖြင့် “တံ သဒေဝကံ” ဟု ဝိဘတ္တန်ခံ။ အဘိဓာနတ္တသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါ၌အဆုံးအဖြတ်

ဂဟ-ဓာတ်၏အစဗျည်းသည် ဒွေဘော်လာရာ ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဒွေ ဘော်နှင့်ရှိသော ဒေဝဂ္ဂဟဏံ-ပါ၌သာ သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ပ ပတိ ပဋိ ကမု ကုသ ကုဓ ကိ ဂဟ ဇတ

ဉာ သိ သု သု သဗ္ဗု သရ သသာဒိနမာဒိဗျဉ္ဇနာနံ ဒွေဘာဝံ။ (ရူ၊ ၄၀။)

ကုကာ။ ။ ပ ပတိ၊ နှင့်၊ ပဋိ၊ ကမု ကုသ၊ ကုဓ၊ ကိ၊ ဂဟ၊ ဟု၊ ဇတ၊ ဉာ၊ သိ၊

သု၊ သု၊ (ဒိဗန္တံ သု၊ မဟုတ်)၊ သဗ္ဗု၊ သရ၊ သသာ၊ သောဋ္ဌသတို့

အစဗျည်းမှာ၊ ဒွေဘော်လာ။ (ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၄၉။)]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

သဒေဝကံ-ဟူသောနည်းသည် (တစ်နည်း) သဒေဝကံ-၌ ဒေဝ-ဟူသောနည်းသည် ဆိုလတ္တံ့-သော ဝသဝတ္တိနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ လူမင်းတို့မှ အကြွင်းဖြစ်သော အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိ နတ်များကို ယူရသောကြောင့် ပါရိသေသနည်းမည်၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သဒေဝကဝစနေန ပဉ္စကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟဏံ ပါရိသေသဉာယေနာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဣတရေသံ ပဒန္တရေဟိ သင်္ဂဟိတတ္တာ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၂၁။) ပဉ္စကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟဏံ ပါရိသေသဉာယေန ဣတရေသံ ပဒန္တရေဟိ ဝိသံ ဂဟိတတ္တာ။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၆၅။)တို့ကို ထောက်၍ ပါရိသေသနည်း ရသည်ကို သိပါ။

ပါရိသေသနည်း ယူရပုံ။ သဒေဝကာဒိဝစနေန ဥပပတ္တိဒေဝါနံ သဿ မဏဗြာဟ္မဏီဝစနေန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနဉ္စ ဂဟိတတ္တာ အာဟ သဒေဝမနုဿဝစနေန သမ္ပုတိဒေဝ အဝသေသမနုဿဂ္ဂဟဏန္တိ။ တတ္ထသမ္ပုတိဒေဝါတိ ရာဇာနော။ (သာရတ္ထ။ သီ၊ ဋီ၊ သစ်။) ဒေဝေါ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါဒေါ။ (ဓာနံ၊ ၈၄၂။) ဝိသုဒ္ဓိဒေဝေါ သမ္ပုတိဒေဝေါဥပပတ္တိဒေဝေါဇာတိ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါဒီ။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၈၄၂။) ယင်းတို့ကို ထောက်၍ ဒေဝ-သဒ္ဓါ “ဥပပတ္တိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော နတ်ဗြဟ္မာ “ဝိသုဒ္ဓိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ သမ္ပုတိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော လူမင်းတို့ကို ဟောသည်ကို သိအပ်၏။

ယင်းသို့ဟောနိုင်သော်လည်း သမာရကံ၊ သဗြာဟ္မကံ၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏီ၊ သဒေဝမနုဿ-သဒ္ဓါတို့ဖြင့် “ဥပပတ္တိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော ဝသဝတ္တိနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ “ဝိသုဒ္ဓိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ “သမ္ပုတိနတ်”ဟု ဆိုအပ်သော လူမင်းတို့ကို ဆိုလတ္တံ့ ယူလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် အကြွင်းဖြစ်သော အောက်နတ်ပြည် ငါးထပ်ရှိ နတ်တို့ကိုသာ ယူရတော့သည်။

နည်းလေးဆယ်၌ ဆိုပုံ ။ ။ နည်းလေးဆယ်၌ကား “သဒေဝကံ-ဟူသော နည်းသည် ဆိုလတ္တံ့-သော ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်မှ အကြွင်းဖြစ်သော နတ်ပြည်ငါးထပ်ကို ယူရသောကြောင့် ပါရိသေသနည်းမည်၏”ဟု ဆိုအပ်၏။

ဒေဝ-၌သာ နည်းရသည်။ ။ အမှန်အားဖြင့် ဤပါရိသေသနည်းသည် သဒေဝကံ-ပုဒ်လုံး၌ရသည် မဟုတ်ပေ။ သဒေဝကံ-၌ ဝိသေသန၏ အဖြစ်ဖြင့် တည်ရှိသော အစိတ်ဖြစ်သော ဒေဝ-၌သာရသည်။ သို့သော်လည်း သဒေဝက ဟူသော အပေါင်း၏အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော ဒေဝ-သဒ္ဓါ၌ တင်စား၍ အစိတ်ဖြစ်သော ဒေဝ-သဒ္ဓါကို သမုဒါယူပစာအားဖြင့် “သဒေဝက”ဟု ဆိုသည်။

ဘာကြောင့် ခုလိုကြိရသနည်းဟူမူ ဒေဝ-၏ အရကသာ ယင်းနတ်ပြည် ငါးထပ်ရှိ နတ်များကိုရသည်။ သဒေဝက၏ အရမှာ ယင်းနတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိ နတ် များကိုမရ။ ဝိသေသဖြစ်သော ဣမံ လောကံ-၏အရဖြစ်သော သြကာသလောက နတ်ဘုံ၌သာ ရသောကြောင့်တည်း။

ထို့ကြောင့် အတိအကျအားဖြင့်ဆိုလျှင် “သဒေဝကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပုဒ်ဝယ် ဒေဝ-၌ ရနိုင်သော နည်းဥပစာကို ဖော်ပြပါ”ဟု မေးရပေမည်။ (ဆ)အမှတ်ပြ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဝါကျရှိ သဒ္ဒါဝိသေသန-ကို “သဒ္ဒါဝိသေသ-သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝါ၊ သဒ္ဒါဝိသေသ-၌ တည်သော ဒေဝ-သဒ္ဒါဖြင့်” ဟု ဥပစာဆိုက်အောင် ဝါ-ပေါက်ပေး။ သဒ္ဒါဝိသေသ-ဟူသော ပါဠိတော်ကိုလည်း “သဒ္ဒါဝိသေသ၊ အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့နှင့်တကွလည်း ဖြစ်သော” ဟု ပေး။ ဣမံ လောကံ (ဤဩကာသလောကကိုလည်းကောင်း)၌ စပ်။

ဒေဝ-၏အရ နတ်ကိုယူ။ ။ သဒ္ဒါဝိသေသ-၌ “ဒေဝေဟိ” ဟု ဖွင့်သော ဒေဝ၏အရ နတ်ကိုယူရမည်။ တိဟိ ပဒေဟိ ဩကာသလောကော-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ကြည့်၍ နတ်ပြည်ကို ယူတတ်ကြသည်။ နတ်ပြည်ယူ၍ “သဒ္ဒါဝိသေသ၊ အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်တို့နှင့် တကွလည်းဖြစ်သော” ဟု ပေးတတ်ကြသည်။ ယင်း တိဟိ ပဒေဟိ ဩကာသလောကော-ဟူသောစကားကို သဒ္ဒါဝိသေသ-စသော သုံးပုဒ်သည် ဟောအပ်သော ပြဋ္ဌာန်းသော အညပုဒ်အနက်ဖြစ်သော လောက၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုသည်။ သပုတ္တော အာဂတော-စသည်၌ သမဝါယအနက်ရှိသော သဟ-သဒ္ဒါ၏ သာမတ္ထိယအားဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် သားစသည်ကိုပါ ယူရသကဲ့ သို့ ဤ၌လည်း ဩကာသလောက၏ ဝိသေသနဖြစ်သော ဒေဝ,မာရ-စသော သတ္တလောကကိုလည်း ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝ-၏အရ သတ္တလောက ဖြစ်သောနတ်ကို ယူရမည်။ “အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိနတ်” ဟု ဆိုအပ်သော သတ္တလောကနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော ဤအောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်” ဟု ဆိုအပ်သော ဩကာသလောကကိုလည်း သိတော်မူ၍” ဟု သဒ္ဒါဝိသေသ-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို မှတ်ပါ။ သဘောကျစေသည်။

သိလက္ခနာဋ္ဌကထာ (၁၅၇)၌ကား “တိဟိ ပဒေဟိ ဩကာသလောကေန သဒ္ဒိ သတ္တလောကောဟု သတ္တလောကပါ ပါလျက်ရှိသောကြောင့် ဒေဝ-၏ အရ သတ္တလောကဖြစ်သော နတ်ကို ယူရမည်မှာ ထင်ရှားသောကြောင့် ပို၍ ရှင်းလေသည်။]

သဒ္ဒါဝိသေသ-သဒ္ဒါသည် (တစ်နည်း) သဒ္ဒါဝိသေသ-၌ ဒေဝ-သဒ္ဒါသည် အပေါင်း ဖြစ်သော နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ရှိ နတ်, ဗြဟ္မာ, သမဏ, ဗြာဟ္မဏ, လူမင်းတို့၏ သဒ္ဒါဝိသေသ-ဟူသောအမည်ကို (တစ်နည်း) ဒေဝ-ဟူသောအမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိ နတ်များ၌ တင်စား၍ အစိတ်ဖြစ်သော အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်ရှိ နတ်များကို “သဒ္ဒါဝိသေသ” ဟု (တစ်နည်း) “ဒေဝ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် စကဒေသျှပစာ-သမုဒါယူပစာမည်၏။ [လည်နေတတ်သည်။ လည်ပြီး “မှားသည်” ဟု ထင်တတ်သည်။ သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားပါ။ သဘောပေါက်ပါလိမ့်မည်။ ဂမ္ဘီရမိဒံ ဌာနံ သုဋ္ဌ၊ ဂမ္ဘီရညာဏေဟိ စိန္တိတဗ္ဗံ။]

၉။ ။ [၄. ၁. ၉၅]

၁၀။ ။ လက္ခဏဟာရနေတ္ထိနည်း
မာရေန-၌ မာရ်နတ်ကိုကိုယ်ထည်ပြု၍ မာရေန-၏အရကို မာရ်နတ်ကို ယူသောကြောင့် ထိုနှင့်အနိစ္စစသော လက္ခဏာတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် တကွ ဖြစ်လေ့ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် သူတစ်ပါးတို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေခြင်းကိစ္စတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

ထိုနှင့်ယင်းဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းတူသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ယင်းနတ်ဘုံ၌ ဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးတူသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် သူတစ်ပါးတို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ တည်းဟူသော အာရုံတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ဝသဝတ္တိနတ်ဇာတ် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ပဏိတစသောဂုဏ်တူသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ထိုထိုအမှုအရာ ကြွယ်ာတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ဝသဝတ္တိနတ်ဥြပ် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ဝသဝတ္တိနတ်အမည် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း ကြွင်းသော ဝသဝတ္တိနတ်များကိုလည်း ယူအပ်၏။ ဤသို့ သုတ်၌ မလာသောတရား တို့ကို ဧကလက္ခဏာစသောအားဖြင့် မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏဟာရ မည်၏ - ဟုလိုသော်။

[ထောက်ဖွယ်။ မာရသဒ္ဓေန တေန သဟ စရိယာ သဗ္ဗေ ဝသဝတ္တိဒေဝါစ ဂဟိတာတိ အာဟာ “ဆဋ္ဌကာမာဝစရဂ္ဂဟဏ”န္တိ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၆၂)ကို ထောက်။

ပရနိမ္မိတေသု ဘောဂေသု အတ္တနော ဝသံ ဝတ္ထေန္တိတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ နော-ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိခေါ ဋီကာကျော်ကို ထောက်၍ ကိစ္စနှင့် အာရုံကို ဆိုသည်။]

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်တို့ကို အနက်မှန်အောင် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁။ ။ ယာ တာ ဣတ္ထိယော ဆန္ဒိကာ ဓုတ္တိကာ အဟိရိကာယော တာ အာယသ္မတာ ဥဒါယိနာ သဒ္ဓိံ ဥဟသန္တိပိ ဥလ္လပန္တိပိ ဥဇ္ဇေန္တိပိ ဥပုဏ္ဏေန္တိပိ။

၂။ ။ အမှာကံ ခေါ ဘန္တေ ကုလပုတ္တာနံ ကိသ္ဗိံ ဝိယ ဧကသာဠကံ ဂန္တိ။ အာဂမေဟိ ဘန္တေ ယာဝံ ဃရံ ဂစ္ဆာမိ။

၃။ ။ အမှာကံ ပန သကိံ ကတာနိ သန္တတာနိ ပဥပိ ဆပိ ဝဿာနိ ဟောန္တိ။ ယေသံ နော ဒါရကာ ဥဟဒန္တိပိ ဥမ္ပိဟန္တိပိ ဥန္တုရေဟိပိ ခဇ္ဇန္တိ။

၄။ ။ တေနဟိ ဗြာဟ္မဏ ပေက္ခသ္မုတိ အဝါပုရဏံ အာဒါယ ဃဋိကံ ဥဏ္ဍါဋေတွာ ကဝါဋံ ပဏာမေတွာ ဝိဟာရံ ပါဝိသိ-၌ ကတ္တားထည့်ကာ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ တေန ဟာယသ္မတာ သဟာပိ ဝိနာပိ န သက္ကာ ဓမ္မသီဂီတိ ကာတုံ ဟူသောဝါကျကို ကာတုံ၏ကတ္တားထည့်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ တဒေတံ ဝိနဋ္ဌေသု စေတိယေသု ဒေဝတာနုဘာဝေန ကဇ္ဇက သမာကိဏ္ဍသာဓေဟိ နာနာဂစ္ဆေဟိ ပရိဂုတံ တိဋ္ဌတိ မာ နံ ကောစိ ဥစ္ဆိဋ္ဌာ သုစိမလ ကစဝရေဟိ ပဒုသေတိတိ-၌ သဗ္ဗနာမ်အစွဲ တိကျစေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ တံ (ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ)ဟိ သူရိယော ဝိယ ပဇ္ဇောတာနံ သိနေရ ဝိယ ပဗ္ဗတာနံ သဗ္ဗလောကီယသီလာနံ အဓိကဓ္မေဝ ဥတ္တမဉ္စ-ဟူသော ဝါကျကို ဥပမာန အန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်ပေးပါ။

၈။ ။ ဗလဝိတ္တိယာ ဝါ ဂါဠု အာလိင်္ဂိတွာ ဂဟိတော ဒဟရဘိက္ခု ပလာယိ တုကာမောပိ သဋ္ဌ ဂဟိတတ္တာ နိစ္စလော ဟောတိ-ဟူသော ဝါကျကို ကိဉ္စာပိ-ဝါကျနှင့် ဂဟိတတ္တာ-၏ သမ္ပန်ထည့်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ သမဏေန နာမ ဤဒိသေသု ကမ္မေသု အဗျာဝဋ္ဌေန အဗျာပါရေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ စဝံ ဘဝန္တော ဟိ သမဏော၊ သုသမဏော အဿာတိ-ဟူသော ဝါကျကို ကာရဏ၊ဖလ အပြန်အလှန်အားဖြင့် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ အယံ ဟိ ကယဝိက္ကယော ဌပေတွာ ပဉ္စသဟဓမ္မိကေ အဝသေသေဟိ ဂိဟိပဗ္ဗမိတေဟိ အန္တမသော မာတာပိတုဟိပိ သဒ္ဓိံ န ဝဇ္ဇတိ-ဟူသော ဝါကျကို အဝသေသ၏ အပါဒါန်ထည့်စွက်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၁၈၇။ ပါသျှ၊ ၂၄၂။ ။ ၁၃၂၄-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၃၁၂။ ပါသျှ၊ ၃၄၈။ ၁၃၃၄-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၃၃၃။ ပါသျှ၊ ၃၆၉။]

၄။ ။ [“အာယသ္မာ ဥဒါယီ”ဟု ကတ္တာထည့်၍ ဤမေးခွန်း အစဉ်မကျ၊ (၁)နံပါတ်မှာ ရှိသင့်သည်။ ပါ၊ ၁၇၂။ ပါသျှ၊ ၂၃၄။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃) ၁၀၅

၅။ ။ [“ဘိက္ခုဟိ”ဟု ကတ္တာထည့်ပေး။ ဌ၊ ၁၊ ၆၊ ဋဿ၊ ၁၊ ၁၉။ ဋဿသစ်၊ ၁၊ ၇၅။]

၆။ ။ [တဒေတံ,နံ-သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ပရိဘောဂစေတီယဋ္ဌာန (ပရိဘောဂစေတီတို့၏ တည်ကုန်ရာအရပ်)ကို စွဲယောဇနာ။ ဌ၊ ၁၊ ၆၅။ ဋဿ၊ ၁၊ ၂၁၇။ ဋဿသစ်၊ ၁၊ ၄၅၃။]

၇။ ။ ဥပမာနအန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်
ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သူရိယော၊ နေသည်။ ပစ္စောတာနံ၊ တောက်ပကုန်သော
လ၊ နက္ခတ်တာရာတို့ထက်။ (အဓိကော) ဝိယ(စ)၊ လွန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။
(ဥတ္တတော) ဝိယ(စ)၊ မြင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိနေရ၊ မြင့်မိုရ်တောင်သည်။
ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့ထက် (အဓိကော) ဝိယ(စ)၊ ကောင်း။ (ဥတ္တမော) ဝိယ(စ)
ကောင်း။ တံ-ပါတိမောကွသံဝရသီလံ၊ ထိုပါတိမောကွသံဝရသီလသည်။ သဗ္ဗ
လောကီယသီလာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော လောကီဖြစ်ကုန်သော သီလတို့ထက်။
အဓိ ကဉ္စေဝ၊ လွန်လည်းလွန်၏။ ဥတ္တမဉ္စ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏။ [ဌ၊ ၁၊
၂၀၉။ ဋဿ၊ ၂။ ၂၃၅။ ဋဿသစ်၊ ၃၊ ၁၆၀။]

၈။ ။ ကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျနှင့် ဟိတ်၏သမ္ပန်ထည့်၍ အနက်
ဗလဝိတ္ထိယာ၊ အားကြီးသောမိန်းမသည်။ ဂါဠု၊ အတင်းအကြပ်။ အာလီဂိတွာ၊
ဖက်၍၊ ဂဟိတော၊ ကိုင်အပ်သော၊ ဒဟရဘိက္ခူ၊ ငယ်သောရဟန်းသည်။ ပလာယိတု
ကာမော၊ ပြေးခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ကိဉ္ဇာပိ-ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။
ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။) သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ (ဒဟရ ဘိက္ခုဿ၊
ငယ်သောရဟန်း၏။ ဝါ၊ ငယ်သောရဟန်းကို။) ဂဟိတတ္တာ၊ ကိုင်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [ဌ၊ ၂၊
၁၂၇။ ဋဿ၊ ၄၊ ၇၀။ ဋဿသစ်၊ ၄၊ ၃၆၅။]

၉။ ။ ဝါကျအပြန်အလှန်အားဖြင့်အနက်
သမဏော နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဤဒိသေသု၊ ဤအမှုကဲ့သို့ ရှုအပ်
ကုန်သော။ ကမ္မေသု၊ အမှုတို့၌၊ အဗျာဝတေန၊ အဗျာပါရေန၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်။
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာသနည်း) ဟိ-ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝဇ္ဈ၊ ဖြစ်သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ သုသမဏော၊
ကောင်းသောရဟန်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ (ဘဝိတဗ္ဗံ၊
ဖြစ်ရာသတည်း။) [ဌ၊ ၂၊ ၁၃၉။ ဋဿ၊ ၄၊ ၁၀၂။ ဋဿသစ်၊ ၄၊ ၃၉၇။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ [“ပဉ္စဟိ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကေဟိ၊ သိတင်းသုံးဆော်တို့မှ။ အဝသေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော”ဟု ပဉ္စဟိ သဟဓမ္မိကေဟိ-ကို အဝသေသ-၏ အပါဒါန် ထည့်စွက်၍ပေး ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၇၉။ ဋ္ဌသျှ၊ ၄၊ ၄၈၈။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၇၇၄။]

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အက္ခဒဿာတိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ။
- (ခ) တေ ဓမ္မသဘာယံ နိသီဒိတွာ အပရာဇာနရူပံ စောရာနံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဇာဒိ အနုသာသန္တိ။
- (ဂ) ယေ ပန ဌာနန္တရပ္ပတ္တာ အမစ္စာ ဝါ ရာဇေကုမာရာ ဝါ ကတာ ပရာဇာဟောန္တိ၊ တေ ရညော အာရောစေန္တိ။
- (ဃ) ဂရုကံ ဌာနံ သယံ န ဝိနိစ္ဆိန္တိ။
- (င) မဟာမတ္တာတိ ဌာနန္တရပ္ပတ္တာ မဟာအမစ္စာ။

၁။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို အနိယတ်ထည့်၍လည်းကောင်း၊ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို နိယတ်၊ အနိယတ် ထည့်၍လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို သာဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက်ပါ။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန်မလို။)

၃။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ ဝါကျအမည်ပေးခဲ့ပါ။

၄။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ။ အက္ခဒဿာ-ပုဒ်ကို အစိတ်၊အပေါင်း ဝစနတ္ထပြု၍ အက္ခဟူသော အစိတ်၏ ဝစနတ္ထကိုသာ ဉာဏ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

၅။ ကုမာရ-ပုဒ်၏ ဓာတု၊ပစ္စယတို့ကို ရနိုင်သမျှ ဖော်ပြပါ။

၆။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်ပြလျက် သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့ကိုလည်း ပေးခဲ့ပါ။

၇။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “အက္ခဒဿာ၊ အက္ခရဿာ”ဟု ပါဠိနှစ်ထွေရှိနေ ခဲ့သော် သင့်ရာပါဠိကိုသာ အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

၈။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ နိသီဒိတွာ-ဝယ် နည်း၊ဓမ္မသဘာယံ-ဝယ် ဥပစာတို့ကို ဆိုရိုးကျ ထုတ်ဆောင်ပြခဲ့ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

၉။ ။အောက်ပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုစည်းပါဠိ စီကုံးခဲ့ပါ။

သမ္ဗုဒ္ဓရာ အလယ်ကျွန်း၌ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောင်းသော ပုံသဏ္ဍန်ရှိသော အုန်းမှတ်ကိုရ၍ ပွတ်စင်သို့တင်ပြီး ဓရသင်းခွက်နှင့်တူစွာ စိတ်မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော သောက်ရေခွက်ကို လုပ်၍ ထိုသမ္ဗုဒ္ဓရာအလယ်ကျွန်း၌ပင်ထားခဲ့ပြီး စေတီယတောင်သို့ သွားလေပြီ။

၁၀။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အပရာဇာနရူပ-၌-အပရာဇ-ကို အဘိဓမ္မာ ကောက်၍ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ခဲ့ပါ။

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အနိယတ်ထည့်၍ အနက်

(ယေ ရာဇာနော၊ အကြင်မင်းတို့သည်။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ် တတ်ကုန်၏) တေ-ရာဇာနော၊ ထိုတရားကို ဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင်၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေကြကုန်၍။ အပရာဇာနရူပံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဇာဒိ၊ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ (ကရောက္ခာ၊ ပြုကြကုန်လျက်။) အနုသာ သန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ နိယတ်၊ အနိယတ်ထည့်၍အနက်

ဂရကံ၊ လေးသော။ (ယံ ဌာနံ၊ အကြင်အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ ဌာနံ၊ ထိုလေးသောအရာကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ န ဝိနိစ္ဆိန္တိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြကုန်။ [ဋ၊ ၁၊ ၂၆၈၊ ဋဿ၊ ၂၊ ၄၀၇၊ ဋဿသစ်၊ ၃၊ ၃၅၅။]

၂။ ။ အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် တရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်း(တရားသူကြီး)တို့ ဆုံးမအပ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆုံးမပုံ အခြင်းအရာ စသည်ကို ဆိုတော်မူ၏ (ဋပနာ)။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ “အပရာဇာနရူပံ သဗ္ဗေသံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဇာဒိ အနုသာသန္တိ”ဟု ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂစောဒနာ)။ အဘယ့်ကြောင့် “အပရာဇာနရူပံ စောရာနံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဇာဒိ အနုသာ သန္တိ”ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း(အယုတ္တစောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်ကား “အပရာဇာနရူပံ သဗ္ဗေသံ-မဆိုမူ၍ စောရာနံ-သာ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်းစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ယေ ပန ဌာနန္တ ရပ္ပတ္တာ-စသည်ကို မိန့်”ဟု တက်သော ဂဏ္ဍိ (၄၉၆) အလိုကျတက်သည့် အတက် ဖြစ်သည်။

နည်းပြဗောဓရိယကျမ်း

[သူ့အမြင်။ ။ စောရာနံ-ပါဌ်ကို စောဒက မနှစ်သက်။ အပြစ်ရှိ သူမှန်သမျှ သူ့အလိုက အကုန်ဆုံးမသင့်သတဲ့၊ ပရိဟာရဆရာက ဝန်လေးသည့်အရာ (ရာထူးကြီးမျက်နှာကြီးတို့၏အမှု)ကို တရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်း(တရား သူကြီး)တို့ မဆုံးမ၊ နိုင်သောကြောင့် "သဗ္ဗေသံ" ဟု မဆိုဘဲ စောရာနံ" ဟု ဆိုသတဲ့။ ကောင်းပါ၏။ ၎တ်လှပါ၏။]

(တစ်နည်း) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် တရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်း(တရားသူကြီး)တို့သည် တရားဆုံးဖြတ်ရာ ဖြစ်သော သဘင် (တရားရုံး၌) နေကြကုန်၍ ခိုးသူတို့၏ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့ကို ပြုကြကုန်လျက် ဆုံးမကြကုန်၏" ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဋပနာ)။ အရာအထူးသို့ ရောက်ကုန်သော အမတ်၊မင်းသားတို့၏ အမှုများကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ကြကုန် ရာသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂစောဒနာ) [န-ကို ထုတ်၍သွင်းသည့် အာဘောဂ။] အဘယ်သို့ ပြုကြပါကုန်သနည်း (အယုတ္တစောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထို စောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။ [အမတ်၊မင်းသားတို့၏အမှုများကို ကိုယ်တိုင် မဆုံးဖြတ်ကြ၊ မင်းအားပြောဆို တင်ပြ အသိပေးကြကုန်၏-ဟူလို။]

မှတ်ချက်။ ။ဤအတက်ကား "ပန၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့" ဟု ပေးသော သျသစ်အလိုကျ တက်သည့် အတက်ဖြစ်သည်။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ရည်တက်သည်။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ရည်တက်သည့်အတက်ဖြစ်သည်။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ကျမှ စကားတစ်ရပ် အပြီးသတ် သောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ရည်တက်မှလည်း တက်၍ရသည်။ (ဃ) အမှတ်ပြဝါကျ ကျမှ စကားတစ်ရပ် အဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ပြီးဆုံးသောကြောင့်(ဂ)အမှတ်ပြ ဝါကျနှင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျခွဲ၍ ဝါကျ မပိုင်သင့်။ ယင်းနှစ်ဝါကျ အကြား ပုဒ်မလည်း မရှိသင့်၊ ပုဒ်ထီးသာ ရှိသင့်သည်။ စာပါးဝ အောင်ကြည့်ပါ။ ကြံပါ။

"အာဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက်ပါ" ဟု မေးသင့်။ ။ အယုတ္တအသုံးမှာ ဂန္ဓာဘရဏသုံး ဖြစ်သည်။ ဂန္ဓာဘရဏသုံး ဖြစ်၍ ဂန္ဓာဘရဏသုံးနှင့်သာ တွဲသင့် သည်။ ထို့ကြောင့် "အာဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက်ပါ" ဟု မေးရမည်။ "အာဘောဂ စောဒနာနှင့် အယုတ္တစောဒနာနှစ်မျိုး ရောတက်ပါ" ဟု ဆိုလိုပေသည်။ သာဘောဂ အသုံးမှာ "သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ သာဘောဂစောဒနာ" ဟု နောက်ဆရာတို့ သုံးသည့် အသုံးဖြစ်သည်။ အာဘောဂအသုံးမှာ ဂန္ဓာဘရဏသုံး ဖြစ်သည်။

စောဒနာ ၄-မျိုး။ ။(၁) အယုတ္တစောဒနာ (၂)အာဘောဂစောဒနာ၊ (၃) ဗျုတိရေကစောဒနာ၊ (၄) အန္ဓယစောဒနာအားဖြင့် စောဒနာလေးမျိုး ဂန္ဓာဘရဏ၌ လာသည်။

(၁) ကထံ-သို့မဟုတ် ကသ္မာ-သို့မဟုတ် ကိမတ္ထံ အစရှိသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော (တစ်နည်း) ကထံ-သို့မဟုတ်-ကသ္မာ-သို့မဟုတ် ကိမတ္ထံ-အစရှိသော သဒ္ဒါအမှတ်အသားပါသော စောဒနာသည် အယုတ္တစောဒနာမည်၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

(၂) နန-အစရှိသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော (တစ်နည်း)နနအစရှိသော သဒ္ဒါ အမှတ်အသားပါသော စောဒနာသည် အာဘောဂစောဒနာမည်၏။

(၃) ယဒိ-အစရှိသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော (တစ်နည်း)ယဒိအစရှိသော သဒ္ဒါ အမှတ်အသားပါသော စောဒနာသည် ဗျတိရေကစောဒနာမည်၏။

(၄) တေန-သို့မဟုတ် တသ္မာ-သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော (တစ်နည်း) တေန သို့မဟုတ် တသ္မာ-အမှတ်အသားပါသော စောဒနာသည် အန္ဓယစောဒနာမည်၏။

ပထမအုပ် ၁၃၁၇-၁၃၂၇ မုနစ် စသည်တို့၌ ရှေ့စောဒနာ ၃-မျိုးကို ဖော်ပြ ထားသည်။ ထို့ထက် အကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ၌ ရှုပါ။ နည်းရ လောက်အောင် တစ်တစ်ခွဲစည်းစနစ်ကျကျ ရေးသားထားသည်။]

၃။ ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျ။

(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ နှစ်ဝါကျပေါင်းသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ (“အပရာ ဓာနရူပံ သဗ္ဗေသံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆောဒိ အနုသာသန္တံဟု အပြစ်ရှိသူမှန်သမျှ အကုန်ဆို သင့်လျက် မဆိုဘဲ အဘယ်ကြောင့် အပရာဓာနရူပံ စောရာနံ ဟတ္ထပါဒစ္ဆောဒိ အနုသာသန္တံဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း”)ဟု စောဒကတို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒကတို့ စောဒနာချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ဆက်လက်၍ တစ်ဖန် အားထုတ်သောကြောင့် ဝါကျာရမ္မဝါကျ။ ထိုတွင်-

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ (“အပြစ်ကို ကျူးလွန် ကြကုန်သော အမတ်၊ မင်းသားတို့ကို မင်းအား ပြောဆိုတင်ပြ အသိပေးကြပြီးနောက် ကိုယ်တိုင်ပင် ဆုံးဖြတ်ကြလေသလော”)ဟု [ဤ“လော”ကား “ပုစ္ဆာလော၊ စောဒနာလော”သာ၊ “အာဆော်လော” မဟုတ်၊ “နန-လော”သာ “အာဆော်လော” ဖြစ်သည်ကို ပထမအုပ် ၁၃၁၇-မုနစ် ပါရာဇိကဏ္ဍအဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။] စောဒကတို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာတို့ စောဒနာချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ဆက်လက်၍ တစ်ဖန် အားထုတ်သောကြောင့် ဝါကျာရမ္မဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤခွဲခြင်းမှာ ဂဏ္ဍိဆရာ၏အလို ဖြစ်သည်။

(တစ်နည်း) (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ သုံးဝါကျပေါင်းသည် (က)အမှတ်ပြ ဝါကျကို ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျ [“အာကာရချဲ့”ဟု မှတ်။]ထိုတွင်-

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် အန္ဓယကို (က-အမှတ်ပြ တရားဆုံးဖြတ်တတ် ကုန်သော မင်းတို့-ဟူသော စကားရပ်ဝယ် တရားဆုံးဖြတ်-ဟူသော စကားအား လျော်စွာဖြစ်သော စကားရပ်ကို) ပြသောကြောင့် အန္ဓယဝါကျ။

(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြနှစ်ဝါကျပေါင်းသည် ဗျတိရေကကို (က-အမှတ်ပြ တရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်းတို့-ဟူသော စကားရပ်ဝယ် တရားဆုံးဖြတ် ဟူသော စကားရပ်၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော စကားရပ်ကို) ပြသောကြောင့် ဗျတိ ရေကဝါကျ။ [(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ကျမှ ဗျတိရေကဝါကျဆုံးသည်။ အန္ဓယဝါကျ၊ ဗျတိရေကဝါကျတို့၏ သဘာဝနှင့် ဘေဒကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ-၌ ရှု။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှတ်ချက်။ ။ ဤခွဲခြင်းမှာ သျှသစ်ဆရာ၏ အလိုဖြစ်သည်။

(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ နှစ်ဝါကျပေါင်းကို “ဗျတိရေကဝါကျ”ဟု ဆိုသဖြင့် (ခ)အမှတ်ပြ ဝါကျ အနွယ်ဝါကျ၏ အဖြစ်ပြီးသည်။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ သုံးဝါကျ အနွယ်ဝါကျ၊ ဗျတိရေကဝါကျ၏အဖြစ်ပြီးသဖြင့် အနွယ်ဗျတိရေက နှစ်ဝါကျပေါင်းသည် အာကာရဖြင့် ရဲ့သည့် ဝိတ္ထာရဝါကျအဖြစ် ပြီးတော့သည်သာ။

[ယုတ္တိဒဠိလည်း ကောင်းပါ၏။ ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ သုံးဝါကျ ပေါင်းကို “ယုတ္တိဒဠိဝါကျ”ဟုလည်း ခွဲကြပါ၏။ ကောင်းပါ၏။

ထူးဆန်း၍ကား။ နှစ်ဆပြား၍၊ လှုပ်ရှားမခိုင်၊ ရှေ့နက်ယိုင်၊ မြဲခိုင် ဒဠိခင်း (ရွှေရေးဆောင်နိယံး ၁၃)-နှင့်အညီ အကွဒဿာ-၏အရ တရားဆုံးဖြတ် တတ်ကုန်သော မင်း (တရားသူကြီး)တို့ကို ယုရမည်ဟူသော ရှေ့ဝါကျစကားရပ်သည် ထူးဆန်းနေ၍ စောဒကတို့အသိဉာဏ်၌ “သင့်လေသလော၊ မသင့်လေသလော (အဘော်လောမဟုတ်)”ဟု နှစ်လုံးနှစ်ခွဲဖြစ်ကာ “မသင့်”ဟု ပယ်လိုလတ်သဖြင့် လှုပ်ရှားမခိုင် ယိမ်းယိုင်လှလတ်သော် ထိုလှုပ်ရှားမခိုင် ယိမ်းယိုင်နေသော ရှေ့ဝါကျ စကားကို ခိုင်မြဲစေရန် ဤယုတ္တိဒဠိဝါကျကို ကျမ်းဆရာ ကုရသတဲ့။

သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထနောင် ကျမ်းဆရာ ဝါကျဆက်ရေးက ယေဘုယျ အားဖြင့် ဒဠိရေးလေ့ရှိသည်နှင့်လည်း လျော်ပါ၏။

ဤအလို (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြ သုံးဝါကျပေါင်းသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျ ကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြဲခိုင်ခံ့အောင် ပြုသောကြောင့် ယုတ္တိဒဠိကရထဝါကျ။ ထိုတွင်-

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို အနွယ်ယုတ္တိအားဖြင့် (တစ်နည်း) သဘာဝယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြဲခိုင်ခံ့အောင် ပြုသောကြောင့် အနွယ်ယုတ္တိဒဠိ ကရထဝါကျ (တစ်နည်း) သဘာဝယုတ္တိဒဠိကရထဝါကျ။

(ဂ)(ဃ)နှစ်ဝါကျပေါင်းသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ဗျတိရေကအားဖြင့် မြဲမြဲခိုင်ခံ့အောင် ပြုသောကြောင့် ဗျတိရေကယုတ္တိဒဠိကရထဝါကျ။

ဝါကျာရမ္မ ဆိုဆို၊ ဝိတ္ထာရ ပြောပြော ယုတ္တိဒဠိ ယုယု၊ ဗျတိရေက ခွဲခွဲ၊ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ကျမှ ဆုံးသည်ကို သတိပြု၍ မှတ်သားရာ၏။ (င)အမှတ်ပြဝါ ကျကား အပိုရှုပ်စေရန်သာ ပုစ္ဆကထည်သည်။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထနှင့် ဉာသိကောကံ

အစိတ်ဝစနတ္ထ။ ။ အရန္တိ ယန္တိ ဧတ္တာတိ အက္ခာ။

အပေါင်းဝစနတ္ထ။ ။ အက္ခာယံ (နိသီဒိတွာ ဝဇောဝဇံ) ပဿန္တိတိ အက္ခဒဿာ။

ဧတ္ထ-ဧတိသံ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဤတရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်၌။ အရန္တိ ယန္တိ သွားကြကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ သွားကြကုန်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သာ၊ ထိုတရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင်သည်။ အက္ခာ၊ အက္ခာမည်၏။

အရန္တိ ယန္တိ ဧတ္တာတိ-ကား အဓိကရထသာနေကိတ်ဝိဂြိုဟ်၊ အက္ခာ-ကား အဓိကရထသာနေကိတ်ပုဒ်၊ အရ-ဓာတ်၊ ဓ-ပစ္စည်း။ အရ-ဓာတ်၏ အရ ကတ္တုန္တ ကြိယာကား တရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင်သို့ သွားသောအခြင်းအရာအားဖြင့်

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

ဖြစ်သော ဝိရိယပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မုရုအားဖြင့်ရ၏။ အဓိကရ ထက္က ကြိယာကား တရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင်၏ ပကတူပနိဿယပစ္စယ သတ္တိ သည် ဖလူပစာ အားဖြင့်ရ၏။ ဓ-ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုရုဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော တရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင်ရ၏။

[အစိတ်ဝိဂ္ဂဟပြုရာ၌ မိုးဖွယ်။ ။ မုေ အာဒယော ဓန္တာ နိပစ္စန္ဓေ။ ။ပ။အရ ဂမနေ၊ အရ န္တိ ယန္တိ ဧတေနာတိ အက္ခော၊ သကဋ္ဌာဝယဝေါ၊ ပါသကောစ။ (မောဂ်၊ ၇၊ ၃၁။)ကို နည်းမှီး၍ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟပြုသည်။

အက္ခာ-ပုဒ်တည်း။ ။အက္ခာဒဿာ-၌ အက္ခာ-သဒ္ဓါသည် ဓမ္မသဘာယဟော၊ အဘိဓေယျလိင်လိုက်၍ ဣတ္ထိလိင်၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် အက္ခာပုဒ်တည်း။ အက္ခာ-ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် "အက္ခာယံ" ဟု ဆိုသည်။ ဂဏ္ဍိ၌လည်း "အက္ခာယံ ဓမ္မသဘာယံ" ဟု ဆိုသည်။

ထိမမြဲအာ-ဖြစ်၍ ရဿရောက်။ ။ သမာသ်လယ်မှာ၊ ထိမြဲအာ၊ ရဿာ မပြုရ-ဟူသော နိယံ ဥပဒေအရ ထိမြဲအာ (နိယတဣတ္ထိလိင်အာ) ဖြစ်မှ ရဿမပြုရ ဤ၌ ထိမြဲအာ မဟုတ်၊ ထိမမြဲအာ (အနိယတဣတ္ထိလိင်အာ) ဖြစ်၍ သမာသ်အလယ်၌ ရဿရောက်ကာ "အက္ခာဒဿာ" ဟု နေသည်။]

၅။ ။ ဓာတွာဒိ ဝိဘာဂ

ကုမာရ-၌ ကုမာရ-ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ။ (တစ်နည်း) ကမ-ဓာတု၊ (ကမု ဓာတုလည်းသင့်။) အာရ-ပစ္စယ။ (တစ်နည်း) ကု-သဒ္ဓါပပဒ မရ-ဓာတ်၊ ထ-ပစ္စယ။ (တစ်နည်း) ကု-သဒ္ဓါပပဒ ရမု-ဓာတု၊ ထ-ပစ္စယ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုမာရ ကိဋ္ဌာယံ။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၂၅၁။) ကုမာရကိဋ္ဌာယံ၊ ကုမာရယတိ တတ္ထ တတ္ထ ကိဋ္ဌတိတိ ကုမာရော။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၃၃၅။) ကမ ဣစ္ဆာယမိစ္ဆသ္မာ အာရော ဟောတိ၊ အဿဥစ၊ ကာမိယတိတိ ကုမာရော။ (မောဂ်၊ ၇၊ ၁၆၅။) ကံ ဘူမိ မရတိ ဘိန္ဒတိ ဝိလေခတိတိ ကုမာရော၊ ကု သဒ္ဓါပပဒ မရ ဝိလေခထေတိ ဓာတု၊ ထော။ အထဝါ ကုယံ ဘူမိယံ ရမတိတိ ကုရာဇောတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဝတ္ထဝိပရိယာယနိရုတ္တိသင်္ခါတေန ဝတ္ထာဂမာဒိသုတ္တေန ရကာရမ-ကာရာနံ ပုဗ္ဗာပရပရိဝတ္တနံ ကတွာ ကုမာရောတိ ဝုစ္ဆတိ။ (နိရုတ္တိသာရမဥပုဿာ။ သုစ၊ ၁၃၇။)]

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အက္ခာ ဒဿာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရ တရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်းတို့ကို ယုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဓမ္မသဘာယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အက္ခာဒဿာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ အက္ခာ-သဒ္ဓါ၏ ဓမ္မသဘာအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ["ဓမ္မသဘာယအနက်ဟော" ဟု ယ-ထည့်ဆိုလျှင် လည်း။ သဘာ-သဒ္ဓါနှင့်၊ သဘာယသဒ္ဓါပရိယာယ်ဖြစ်၍ အတူတူပင်။] နာမလိဂ်တ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အနုသာသန္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဒဿ-သဒ္ဓါ၏ ဝိနိစ္ဆယ အနုသာသန အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓယုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (ဂဏ္ဍိ) (တစ်နည်း) ဒဿ-ဒ္ဓိ ဒိသ-ဓာတ်၏ အနုသာသနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဓမ္မသဘာယံ အနုသာသန္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အက္ခဒဿာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ကိတန္တသတ္တမိတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းကိတန္တသတ္တမိတပျရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရ အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ဏ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တာ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ကိတန္တသမာသ်ပုဒ်၌ သမာသ်ရော ကိတ်ပါ နစ်မျိုးဖော်ရ သည်။] (တစ်နည်း) အက္ခဒဿာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို "အက္ခယံ ပဿန္တိတိ အက္ခဒဿာ" ဟု ကိတန္တသတ္တမိတပျရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နိသိဒိတွာ အပရာဓာနရူပံ စောရာနံ ဟတ္ထပါဒန္တောဒိ (ကရောဋ္ဌ) ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သောသဘင် (တရားရုံး)၌ နေကြ၍ အပြစ် အားလျော်စွာ ခိုးသူတို့၏ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြုကြကုန်လျက် ဆုံးမကြသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ထိုတရားဆုံးဖြတ်တတ်ကုန်သော မင်းတို့သည် ဆုံးမကြသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

အက္ခဒဿ-သဒ္ဓါသည်သာ တရားဆုံးဖြတ်သူကို ဟောသောကြောင့် အက္ခဒဿ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ "အက္ခယံ ဓမ္မသဘာယံ နိသိဒိတွာ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇရဿန္တိ ဝိနိစ္ဆန္တိတိ အက္ခရဿာ" ဟု ဂဏ္ဍိ (၄၉၆)ဆိုသော်လည်း အက္ခဒဿာတိ စတ္ထ အက္ခသဒ္ဓေန ကိရ ဝိနိစ္ဆယသာလာ ဝုစ္စတိ။ တတ္ထ နိသိဒိတွာ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇ ပဿန္တိတိ အက္ခဒဿာဝုစ္စန္တိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၃၁။) နှာသာဒိနံ ဝိဝါဒါနံ၊ အက္ခဒဿော ပဒဋ္ဌရိ၊ (ဓာနံ၊ ၃၄၁။) အက္ခေ ဝေါဟာရေ (ဝိဝါဒေ) ပဿတိတိ အက္ခဒဿာ၊ ထော။ (ဓာနံ၊ ၃၄၁။) တို့ကိုထောက်၍ အက္ခဒဿာ-ပါဠိသာ သင့်သည်။ အက္ခရဿာ-ပါဠိကား ပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၌ (မည်သည့်နေရာတွင်မှ) ရှိပင် မရှိ။ ဝတ္တိစ္ဆာနပုဗ္ဗိကာ သဒ္ဓပုဋိပတ္တိံ သာ စ ဟောတိ ယထာဂမံ-ပရိဘာသာအရ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါသည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုသာလျှင် အစဉ်ရှိ၏။ သို့သော် ထိုဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအစဉ်သည် ပါဠိတော် အားလျော်စွာ ဖြစ်ရသည်ကို သတိပြုရမည်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

နိသိဒ္ဓိတွာ-ဟူသော နည်းသည် ထိုင်ခြင်း၊ ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသော အစိတ်ကို မှတ်၍ဆိုသဖြင့် ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်း၊ လျောင်းခြင်း၊ ဣရိယာပုထ် တည်းဟူသော အပေါင်းကိုလည်းရသောကြောင့် ဥပလက္ခဏနည်းမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ နိဒဿနည်းလည်းရသည်ပင်။

[ဥပလက္ခဏနည်း ယူရုံ။ ။ နိသိဒ္ဓိတွာ-သဒ္ဓါသည် ထိုင်ခြင်းကြိယာ ကိသာ ဟော၏။ သို့သော် တရားသုကြီးမင်းတို့သည် အမြဲထိုင်၍သာ ဆုံးမကြသည် မဟုတ်ကုန်။ ရံခါ ရပ်၍၊ ရံခါ လမ်းလျှောက်၍၊ ရံခါလျောင်း၍လည်း ဆုံးမကြသည် သာ။ ထို့ကြောင့် ဥပလက္ခဏနည်းယူရသည်။ နိသိဒ္ဓိတွာ-သဒ္ဓါသည် ထိုင်ကြ ကုန်၍ ဟု အနက်ထွက်သော်လည်း 'နေကြကုန်၍' ဟု ဥပစာ ဆိုက်အောင် အနက် ပေး။ နေခြင်းအနက်ကား ဣရိယာပုထ်လေးပါးလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော အနက်ဖြစ်သည် ကို သတိပြု။ ဣပေန (ဝိဟရတိတိ ဇတ) ဌာနဂမနနိသဇ္ဇသယနပ္ပ ဘေဒေသု ဣရိယာ ပထေသု အညတရဣရိယာ ပထသမာယောဂပရိပန၊ တေန ဌိတောပိ ဂစ္ဆန္တပိ နိသိဒ္ဓေပိ သယာနောပိ ဘဂဝါ ဝိဟရတိစ္ဆေ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၀။)ကို ထောက်။]

ဓမ္မသဘာယ်-၌ ဓမ္မသဘာ-သဒ္ဓါသည် အနီးရှိသော တရားဆုံးဖြတ်ရာ ဖြစ်သောသဘင် (တရားရုံး)၏ ဓမ္မသဘာ-ဟူသော အမည်ကို အနီးဖြစ်သော တရား ဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သောသဘင်(တရားရုံး)၏ အနီးအနားအရပ်၌ တင်စား၍ အနီးဖြစ် သော တရားဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော သဘင် (တရားရုံး)၏ အနီးအနားအရပ်ကို "ဓမ္မသဘာ" ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် သမိပူပစာမည်၏။

[သမိပူပစာ ယူရုံ။ ။ တရားသုကြီးမင်းတို့သည် တရားရုံး၌ပင် ဆုံးမကြသည် မဟုတ်ကုန်။ တရားရုံး၌ ဆုံးဖြတ်ရုံသာ ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ တရားရုံး၌ ဆုံးဖြတ်ကြပြီးနောက် တရားရုံး၏အနီး သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာ၌ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြုကြကုန်လျက် ဆုံးမကြသည်။ ထို့ကြောင့် သမိပူပစာ ယူရသည်။ သတ္တမုပ္ပဒ်ကို သမိပူပစာ ကြိရသည်။ ဥပစာဆိုရိုး၌ ဌာနိနော နာမံ ဌာနမိ ဥပစာရော ဝေါဟာရော ဌာနုပစာရောကဲ့သို့ သမိပိနော နာမံ သမိပမိ ဥပစာရော ဝေါဟာရော သမိပူပစာရော" ဟု ပျူ-နှင့် ရှိသင့်သည်။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၆၆။]

၁၀။ ။ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း

အပရာဓ-၏ အဘိဓေယျကား သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကဋ္ဌဖြစ်သော ကိလေသာ အကုသိုလ်ဓမ္မတည်း။ ထိုကိလေသာအကုသိုလ်ဓမ္မဖြင့် ထို၏ပဋိပက္ခဖြစ်သော သဒ္ဓိယ၊ သုသိယျ၊ အာစာရိ သုပ္ပဋိပတ္တိစသော ကုသိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုကုသိုလ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိစသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ကျိုးတို့ သည်လည်းကောင်း ပပျောက်ကုန်၏။ ထိုကိလေသာအကုသိုလ်ဓမ္မလျှင် အကြောင်းရှိ ကုန်သော အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေးစသော ပစ္စုပ္ပန်

၁၁၄

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သံသရာဘေးတို့သည် စည်ပင်ပြန့်ပွားများကုန်၏။ ဤသို့ သုတ္တာ ဂတဓမ္မတို့ကို ပဋိပက္ခအားဖြင့် ပယ်ခြင်းသည် ပရိဝတ္တနဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

[ထောက်ဖွယ်။ အပရာဓော နာမ သုပ္ပဋိပတ္တိယာ ဝိရဇ္ဈနဟေတု-ဘူတော ကိလေသုပ္ပါဒေါတိ အာဟာ "ယတ္ထကော။ ပ။ ဒေါသော"တိ (ပါထိကဝဂ္ဂ၊ ဋီ၊ ၂-ကို ထောက်၍ အကုသိုလ်ကို ကောက်သည်။]

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သေယျထာပိ ဗြာဟ္မဏ ကုက္ကုဋိယာ အဏ္ဍာနိ အဋ္ဌ ဝါ ဒသ ဝါ ဒွါဒသ ဝါ၊ တာနသု ကုက္ကုဋိယာ သမ္မာ အဓိသယိတာနိ သမ္မာ ပရိသေဒိတာနိ သမ္မာ ပရိဘာဝိတာနိ-ကို ရှေ့ပါကျ၍ ကြိယာထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ နယိဒံ သုကရံ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏိ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ သင်္ခလိဓိတံ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတံ-ကို အဇ္ဈာဝသတာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဒိသာသု ဝသံဝုဋ္ဌာ ဘိက္ခု။ ကိသာ ဟောန္တိ လူခါ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာ ဥပ္ပဏှုပ္ပဏှုကဇာတာ မေနိသန္တတဂတ္တာ-ကို အနိယမ၊ နိယမ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ယာစကော အပ္ပိယော ဟောတိ၊ ယာစံ အဒဒမပ္ပိယော။ တသ္မာဟံ တံ န ယာစာမိ မာ မေ ဝိဒေသနာ အဟု-ကို ပါဌာနသာရီ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ တဿ စ အဝိဇ္ဇာ နာဘိ၊ မူလတ္တာ၊ ဧရာမရဏံ နေမိ၊ ပရိယော သာနတ္တာ၊ သေသာ ဒသ ဓမ္မာ အရာ၊ အဝိဇ္ဇာမူလကတ္တာ ဧရာမရဏပရိယန္တတ္တာစ-ကို ဟိတံ၏သမ္ပန်များ ခံလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ ပဏ္ဍိတာ ဟိ ပရိသာ ဂရုဋ္ဌာနိယံ ဥပသကံမိတ္တာ အာသနကုသလ တာယ ဧကမန္တံ နိသီဒန္တိ၊ အယဉ္စ တေသံ အညတရော၊ တသ္မာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ-ကို ဧကမန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထည့်ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ဧဝံ ကိရဿ ပရိဝိတက္ကော ဥပ္ပဇ္ဇော "ယမယံ ပရိသာ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ ဓမ္မံ သုဏာတိ၊ အဟောဝတာဟမ္ပိ တံ သုဏေယျ"န္တိ-ကို အနက်အားဖြင့် အာကာရ အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၈။ ။ ယသ္မာ ပန အသံဝရံ ပဟာယ သံဝရေ ဌိတဿ အတ္တာ ကိလေသ သလ္လေခနတာယ စေဝ နိဒ္ဒါနနတာယ စ သံဝတ္တတိ၊ တသ္မာ သံဝရော “သလ္လေခေါစ ဝုတောစာ”တိ ဝုစ္စတိ-ကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၉။ ။ ဝဿ ဥပဂစ္ဆန္တေန ဟိ နာလကပဋိပဒံ ပဋိပနေနာပိ ပဉ္စန္ဒံ ဆဒနာနံ အညတရေန ဆန္နေယေဝ သဒ္ဓါရမနေ သေနာသနေ ဥပဂစ္ဆန္တံ-ကို ပဉ္စန္ဒံ သရုပ်ဖော် ထုတ်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ဒါရကာ “အမှောက် ပါသာဒေါ”တိ သဉ္စာနိတွာ အဘိရဟိသု။ တတော ထေရော ဣဒ္ဓိံ ပဋိသံဟရိ၊ ပါသာဒေါပိ သကဋ္ဌာနေယေဝ အဋ္ဌာသိ။ ဝေါဟာရဝသေန ပန ဝုတ္တံ “တေ ဒါရကေ ဣဒ္ဓိံယာ အာနေတွာ ပါသာဒေ ဌပေသိ” တို့ကို ပါဌာနသရီ အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ပါ၊ ၄၊ ပါသျှ၊ ၂၃။]

၂။ ။ အဇ္ဈာဝသတာ-၌ သဒ္ဓတ္ထ ပေါလွင်စေလျက် အနက် [အဇ္ဈာဝသတာ-ကို အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ အဂါရမဇ္ဈေ ဝသန္တေန”ဟု ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာ (၁၊ ၁၇၀။) နှင့် သီလက္ခန္ဓ်အဋ္ဌကထာ ရှေ့နည်းအလို “နေသော (မယာ၊ ငါသည်”။)ဟု သီလက္ခန္ဓ်အဋ္ဌကထာ ဒုတိယနည်းအလို လွမ်းမိုး၍ အပိုင်း အခြားအားဖြင့်နေသော (မယာ၊ ငါသည်။)ဟု သဒ္ဓတ္ထယောဇနာ။ ။ အကျယ်ကို ၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် သီလက္ခန္ဓ်အဖြေ၌ ၅။ ။ ပါသျှ-၌ကား “စိုးအုပ်၍နေသော ငါသည်”ဟု ယောဇနာသည်။ ။ ပါ၊ ၁၃။ ပါသျှ၊ ၅၃။]

၃။ ။ အနိယမ၊ နိယမနည်းဖြင့် အနက် [တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒိသာသု၊ အရုပ်လေးမျက်နှာ ရှစ် မျက်နှာတို့၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါမှထကုန်သော။ (ယေ ဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ ဘိက္ခု။ ထိုဝါမှထကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိသာ၊ မဝ သေးသိမ် ပိန်ကုန်သည်။ လုခါ၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးကုန်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းရူပမလှကုန်သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတာ၊ အဖြူအနီရောလျက် ဖက်ရွက်ကဲ့သို့ ဖြော့တော့သောအဆင်း ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ပါ၊ ၁၁၄။ ပါသျှ၊ ၁၉၁။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၂၃။ ပါသျှ၊ ၂၇၃။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်းယောဇနာ။ ။ ဋ၊ ၁။ ၈၅။ ဋသျှ၊ ၁။ ၂၇၇။ ဋသျှသစ်၊ ၂။ ၅၇။]

၆။ ။ ဧကမန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်တူ ဝါလွင်လျက်အနက်

[ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော အစုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (ကတွာ-ထည့်၊ အန္တသဒ္ဒါ ကောဋ္ဌာသအနက်ဟော။) (တစ်နည်း) ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော အစွန်အဖျားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (အန္တ-သဒ္ဒါ ကောဋ္ဌိအနက်ဟော။) (သဒ္ဒတ္တ။) (တစ်နည်း) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်စွာ။ (အဓိပ္ပာယ်တူ။) ဤအနက်ကား ဧကမန္တံ ဘာဝနာပုံသကနိဒ္ဒေ သော။ (ဋ၊ ၁။ ၁၀၁။)အဖွင့်အရ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်တူဖြစ်သည်။

ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော အစု၌။ (အန္တ-သဒ္ဒါ ကောဋ္ဌာသအနက်ဟော။) ဝါ၊ တစ်ခုသော အစွန်အဖျား၌။ (အန္တ-သဒ္ဒါ ကောဋ္ဌိအနက်ဟော။) ဝါ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ (အဓိပ္ပာယ်တူ။) ဤအနက်ကား ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ၊ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ။ (ဋ၊ ၁။ ၁၁၁။) အဖွင့်အရ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်တူဖြစ်သည်။ ။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ။ (ဋ၊ ၁။ ၁၁၀။ ဋသျှ၊ ၁။ ၃၇၇။ ဋသျှသစ်၊ ၂။ ၁၈၆။)

အားလုံးအဆိုကို ရံ့ယူ။ ။ ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော အရပ်အစုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (ကတွာ-ထည့်။) ဝါ၊ ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသော အရပ်အစု၌။ (သဒ္ဒတ္တ) (အန္တ-ကား ကောဋ္ဌာသတ္ထ။) ဝါ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ ဝါ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော အရပ်။ (အဓိပ္ပာယ်တူ။) (ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၂။ ၉၂။)

ဂဏ္ဍိ (၂၀၆) ၌ ဧကမန္တံ ဧကသ္မိံ အန္တေ ယုတ္တပဒေသေတိ အတ္ထော။ (ဝိမတိ၊ ၁။ ၆၇။)ကို ထောက်ပြီး "တစ်ခုသော လျောက်ပတ်သင့်တင့်သော အရပ်၌"ဟု ပေး၍ "အန္တ-သဒ္ဒါ ယုတ္တတ္ထဟော"ဟု ဆို၏။

ဂဏ္ဍိသစ်က "ဝိမတိဖွင့်သည်မှာ အဓိပ္ပာယ်တူသာ"ဟု ဆိုပြီး၊ ဂဏ္ဍိအဆိုကို မနစ်သက်၍ "ဆရာတို့ကား အန္တ-သဒ္ဒါ ယုတ္တတ္ထ-ဟူ၏ဆင်ခြင်"ဟု မှာသည်။

ဂဏ္ဍိသစ်အလို "ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိတိ အနုစ္စဝိကေ ဧကသ္မိံ ပဒေသေ အဋ္ဌာသိ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဋ၊ ၁၃၉။) ဧကမန္တံ နိသီဒိတိ ဧကသ္မိံ သြကာသေ နိသီဒိတိ အတ္ထော။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဋ၊ ၂၄၈။)ဟု ဖွင့်ရာ၌လည်း အဓိပ္ပာယ်တူဖွင့်သာ။

သျှသစ်၌ "ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ ဝါ၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ အန္တံ၊ အစွန်၌"ဟု အန္တ-သဒ္ဒါ ကောဋ္ဌိအနက်ဟောယူ ပေးသည်။ ပါသျှ၌လည်း "ဧကမန္တံ၊ သင့်မြတ်လျောက်ပတ်စွာ။ ဝါ၊ တစ်ခုသော အစွန်အဖျားနံပါးအရပ်၌"ဟု ကောဋ္ဌိအနက်ဟောပင်ယူ၍ ပေးသည်။

"အရပ်အစုကို"ဟု ဂဏ္ဍိသစ်ပေးသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်တူကဝေသဒ္ဒတ္တသာ။ "အန္တ-သဒ္ဒါ ယုတ္တတ္ထ"ဟု ဂဏ္ဍိဆိုသည်မှာကား မကောင်းပါ။

ဖော်ပြပါ အဖြေမှာ ဤအဆိုအားလုံးကို ရံ့ပြီး၊ အချုပ်အားဖြင့် ယောဇနာခြင်း ဖြစ်သည်။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၇။ ။ [ဿုအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၆၉။ ဋ္ဌဿု၊ ၂၊ ၁၀၇။
ဋ္ဌဿုသစ်၊ ၃၊ ၅။ ။ ၁၃၂၁-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၈။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်

ပန၊ “သုဘာရတ၊ သုပေါသတ၊ အဋ္ဌိ သန္တုဟူ၍ ဆိုအပ်သည်မှ တစ်ပါး၊
“သဗ္ဗေ၊ ဓတ”ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်ကို ဆိုအပ်သံ သံဝေ၊ ကိုယ်နှုတ် နှုတ်ကို စောင့်ခြင်းကို
သဗ္ဗေခေါတိ။ “သဗ္ဗေ”ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဓတတိ။ “ဓတ”ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တတိ
ဆိုအပ်၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် သံဝေ၊ ကို၊ သဗ္ဗေခေါတိ။ ကောင်း။ ဓတတိ။
ကောင်း။ ဝုတ္တတိ ဆိုအပ်သနည်း။) ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသံဝေ၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကို
မစောင့်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍ သံဝေ၊ ဋ္ဌ။ ဋ္ဌတဿ၊ တည်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။
အတ္တံ၊ ကိုယ်သည်။ ကိလေသသဗ္ဗေတယဗေ၊ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေတတ်သော
ကိုယ်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒန္တတယဗေ၊ ကိလေသာတို့ကို ခါထွက်တတ်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် (သံဝေ၊ ကို၊
သဗ္ဗေခေါတိ။ ကောင်း။ ဓတတိ။ ကောင်း။ ဝုတ္တတိ ဆိုအပ်သတည်း။) (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၇။
ဋ္ဌဿု၊ ၂၊ ၁၆၉။ ဋ္ဌဿုသစ်၊ ၃၊ ၈၀။)

[ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်းလည်း
ရှိသင့်သည်သာ။ ။ ၁၃၁၉-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ္ဍအဖြေဝယ် ဝါကျအပြန်အလှန်
အနက်ယောဇနာနည်းကို ပြဆိုရာ၌ စည်းမျဉ်းအဖြေနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖလ၊
ကာရဏဝါကျတို့၌ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာရကြောင်းကိုသာ
ဖော်ပြခဲ့သည်။ ယခုအနက်ယောဇနာသည်အတိုင်း ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ တို့၌လည်း
ဝါကျအပြန် အလှန်ယောဇနာနိုင်သည်သာ။ ထို့ကြောင့် ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ
အပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းလည်း ရှိသင့်သည်သာ၊ ရှိရမည်သာ။

ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်ယောဇနာနည်းနှင့် ဟိတ်အပြင်
ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ အတူတူသာ။ ဤ ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ အပြန်
အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ဟိတ်အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာခြင်းပင်ဖြစ်သော
ကြောင့် ဟိတ်အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းလည်း ရှိသင့်သည်သာ၊ ရှိရမည်
သာ။ ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ အပြန်အလှန်အနက် ယောဇနာနည်းသည်ပင် ဟိတ်အပြင်
ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာမည်သောကြောင့် ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်
ယောဇနာနည်းနှင့် ဟိတ်အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ အတူတူသာ။]

၉။ ။ ပဉ္စသရုပ် ဖော်ထုတ်လျက် အနက်

[“ပဉ္စန္ဒ၊ မြက်၊ သစ်ရွက်၊ အုတ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော
ငါးခုကုန်သော”ဟု ပဉ္စန္ဒသရုပ် ဖော်ထုတ်ပေး။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၈။ ဋ္ဌဿု၊ ၂၊
၃၄၃။ ဋ္ဌဿုသစ်၊ ၃၊ ၂၆၆။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ [၆၊ ၁၊ ၃၄၅။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၆၂၈။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၃၊ ၅၆၀။]

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာစိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဝဏ္ဏဝါ အဟောသုန္တိ အညောယေဝ နေသံ အဘိနဝေါ သရိရဝဏ္ဏော ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ တေန ဝဏ္ဏေန ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသုံ။
- (ခ) ပီထိန္ဒြိယာတိ ပဥ္စဟိ ပသာဒေဟိ အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသဿ ပရိ ပုဏ္ဏတ္တာ မနုဏ္ဏာနံ ဣန္ဒြိယာနံ အမိလာတဘာဝေန ပီထိန္ဒြိယာ။
- (ဂ) ပသန္နမုဝဏ္ဏာတိ ကိတ္တပိ အဝိဿေသေန ဝဏ္ဏဝဏ္ဏော သရိရဝဏ္ဏော ပန နေသံ မုဝဏ္ဏော အဓိကတရံ ပသန္နော၊ အဏ္ဏော အနာပိလော ပရိသုဒ္ဓေါတိ အတ္ထော။

၁။ ။ အညောယေဝ-၌ အညအပါဒါန်ကို ထည့်စွက်၍ (က)အမှတ်ပြု ဝါကျအားလုံးကို အနက်ယောဇနာခွဲပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို သာဘောဂစောဒနာ တက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ထောက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစိတ်အစိတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကြောင်းပြု၍ ဝါကျအမည် ပေးပြီးလျှင် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျအဆုံးရှိ ပီထိန္ဒြိယာ-ကို စာစပ်ပြပါ။

၄။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ အမိလာတဘာဝေန-ပုဒ်ကို အစိတ်၊ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အမိလာတ-ပုဒ်ကို ဉာဏ်ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ဝဏ္ဏဝါ-၌ မည်သည့်ဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဖြစ်သည်ကို သုတ်ထောက်ပြလျက် ဖြေဆိုပါ။

၆။ ။ အောက်ပါအဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အဘော်ဖော်၍ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးခွဲပါ။

- (က) ကာမာနံ ပဟာနံ အက္ခာတန္တိ ဝတ္ထုကာမာနံ ကိလေသကာမာနုဋ္ဌ ပဟာနံ ဝုတ္တံ။
- (ခ) ကာမပိပါသာနန္တိ ကာမေသု ပါတဗျတာနံ။

၇။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ “ပီထိန္ဒြိယာ”ဟူ၍လည်းကောင်း “ပီထိန္ဒြိယာ”ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ သင့်ရာပါဠိကို အကြောင်းပြ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၈။ ။ ပီထိန္ဒြိယာ-ဝယ် ဣန္ဒြိယ-၌ ဖြစ်သင့်သော နည်း၊ ဥပစာကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြေပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုတ္တိယပါဠိဗန္ဓ စီကုံးပါ။
သည်သာမကသေး ထို့ထက်အလွန်ရှိသေး၏။ နွားမသို့ ကပ်တတ်သော နွားငယ်သည် နွားမမှ ဖယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်ရှိသော် တစ်ဖန် သာလျှင် နွားမသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့လည်း ထို့အတူ ဤတတိယ ဈာန်မျမ်းသာ သည် ပီတိမှ ဖယ်အပ်သော်လည်း သတိသမ္ပစညတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့် မစောင့်ရှောက်အပ်သော် တစ်ဖန်သာလျှင် ပီတိသို့ ကပ်ရောက်ရာ၏။

၁၀။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ မနုဇ္ဈကာနံ-၌ ဆဋ္ဌ-ဟူသော ပုဒ်၏အရကို ဓန္ဒာယတနောတရဏဟာရနေတ္ထိနည်း ထုတ်ဆောင်ပါ။

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [*ပကတိသရိရာဏ္ဍတော၊ ပြကတောသောကိုယ်အဆင်းမှဟု အည ဖြစ်၏ အပါဒါန်ထည့် ယောဇနာ။ ၆။ ၂။ ၇၄။ ၄၁။ ၃။ ၃၂။ ၄၁။ ၄။ ၂၁၆။]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျသာဘောဂ (ဋ္ဌပနာတိက) စောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ပါဠိတော်၌ ပဿန္န မုခဝတ္ထု-ပုဒ်ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ ထိုရဟန်းတို့ “မျက်နှာ၊ ကိုယ်”ဟု အထူးမ၊ မ သာမညအားဖြင့် (ဝါ) တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှကြကုန်သည် မဟုတ်ပါ လော (ကိစ္စပိ-ထုတ်၍ နုနု-သွင်းသည့် ရိုးရာအာဘောဂ)(တစ်နည်း) ထိုရဟန်းတို့ “မျက်နှာ၊ ကိုယ်” ဟု အထူးမ၊ မ သာမညအားဖြင့် (ဝါ) တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှ ကြပုံကို ဝတ္ထဝါ-ပုဒ်ဖြင့် ပြပြီးသည်မဟုတ်ပါလော (ဆိုလိုသည့် အာဘောဂ)။ (တစ်နည်း) ဝတ္ထဝါ-၏ အရ၌ သာမညဖြစ်၍ မုခဝတ္ထုပါဝင်ပြီး ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော (ဂဏ္ဍိဆရာ၏အာဘောဂ)။ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ပဿန္နမုခဝတ္ထု-ပုဒ်ကို မိန့် ဆိုတော်မူပါသနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာ တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ထိုရဟန်းတို့ “မျက်နှာ၊ ကိုယ်”ဟု အထူးမ၊မ သာမည အားဖြင့် (ဝါ) တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှကြကုန်သော်လည်း (တစ်နည်း) ထိုရဟန်းတို့ “မျက်နှာ၊ ကိုယ်”ဟု အထူးမ၊မ သာမညအားဖြင့် (ဝါ) တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှပုံကို ဝတ္ထဝါ-ပါဠိဖြင့် ပြပြီးသော်လည်း (တစ်နည်း) ဝတ္ထဝါ-၏အရ၌ သာမညဖြစ်၍ မုခဝတ္ထုပါဝင်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ထိုရဟန်းတို့၏ ကိုယ်အဆင်းထက် မျက်နှာအဆင်းက ပို၍ ကြည်လင်ခင်ကြယ်သောကြောင့် ပဿန္နမုခဝတ္ထု-ပုဒ်ကို မိန့်ဆိုတော်မူပါသတည်း-ဟုလို။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျ အာဘော်သွင်းနည်း။ ။ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါရှိသောဝါကျ၌ အာဘော်သွင်းလိုလျှင် ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါစပ်ရာ ပုဒ်တိုင်အောင်သော စကားရပ်ဖြင့် ဇောဒက၏ အာဘော်ကို နေယျတ္ထအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါကိုဖြတ်၍ ကိဉ္ဇာပိ-နေရာ၌ နန-သဒ္ဒါကို အစားထိုး၍ အာဘော်သွင်းရသည်။ ပန-သဒ္ဒါစပ်ရာ ပုဒ်တိုင်အောင်သော နောက်စကားရပ်သည် ပရိဟာရ ဆရာ၏အာဘော်(အကြောင်း)ကိုပြသော စကား ရပ်ဖြစ်၍ ယင်းစကားရပ်အတိုင်း ဟိတ်ပြင်၍ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရသည်။ ဤကိဉ္ဇာပိ-ဝါကျ၌ ဇောဒကနှင့်ပရိဟာရ မပါ၊ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆောင်၍ သိရာ၏။

အဝိသေသေန-၏ အဓိပ္ပာယ်။ ။ဤ၌ အဝိသေသေန-ပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ် ငှပ်သည်။ အဝိသေသေန-ပုဒ်၌ “မျက်နှာ ကိုယ်”ဟု အထူးမမ သာမည အားဖြင့်ဟူသည် “တစ်ကိုယ်လုံး”ဟု အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် ဆိုလိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် “ထိုရဟန်းတို့ တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရဟန်းတို့ တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှကြပုံကို ဝဏ္ဏဝါ-ပါဠိဖြင့် ပြပြီးသည် မဟုတ်ပါလော”ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။

ပရိဟာရက ဝဏ္ဏဝါပုဒ်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးအဆင်းလှပုံကို ပြပြီးသော်လည်း ကိုယ်အဆင်းထက် မျက်နှာအဆင်းက ပို၍ လှသောကြောင့် (ပိုလှသည်ကို ပြလိုသော ကြောင့်) ပသန္နမုခဝဏ္ဏ-ပုဒ်ကို ဆိုရသတည်း။ နက်လှပါ၏။]

ဝါကျတက်, တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကို ဆိုတော် မူ၏(၄ပနာ)။ ပက္ခသည် ပက္ခန္ဓာနှင့် မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ) ပက္ခန္ဓာကို အဘယ်သို့ သိအပ်ပါသနည်း(ဇောဒနာ)။ ဤသို့ ဇောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထို ဇောဒနာကို သောဇနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ (ခ)အမှတ်ပြ ပက္ခ၏ ပက္ခန္ဓာရသည် (ဂ)အမှတ်ပြ ဝါကျဖြစ်၏။ ဤသို့ ပက္ခန္ဓာကို သိအပ်၏-ဟုလို။

[ဤသို့ ဝါကျတက်လည်း တက်နိုင်သည်။ သို့သော် ကိဉ္ဇာပိ-ပါသော ဤဝါကျမျိုး၌ အာဘော်သွင်းနည်း စနစ်တကျ ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် အဓိပ္ပာယ်တက် သာ ကောင်းသည်။ ဝါကျတက်များကို ပထမအုပ်၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။ အကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနီ၌ ရှုပါ။ ဝါကျတက်မှာ တစ်နေရာ တက်တတ်က တက် တတ်၍ မခက်သောကြောင့် နေရာတိုင်း၌ မဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။]

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ထောက်ကာ ပီထိဗ္ဗိယာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာမတစ်ပါး ပသန္နမုခဝဏ္ဏ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်သော အဖိုတစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာဝါကျ။

ထိုတွင် ပသန္နမုခဝဏ္ဏတီ။ပ။ ပသန္နော-ဟူသော ရှေ့ဝါကျသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ပြသောကြောင့် သင်္ဃေပဝါကျ။ အဏ္ဏော။ပ။ အတ္တော-ဟူသော နောက် ဝါကျသည် ရှေ့စကားရပ် (ရှေ့စကားရပ်၌ ပါသောအဏ္ဏော-ပုဒ်)ကို ရဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျ။ [အတ္တော- ပါသော ဝါကျကို ဝိတ္တာရဝါကျအမည်ပေးရကြောင်းကို ပထမအုပ် ၁၃၂၁-ခုနစ် ပါရာဇိကထံအဖြေ၌ နိယံနှင့်တကွ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

ရှေ့ဝါကျတွင် ကိဉ္ဇာပိ။ပ။ သန္ဓေ-ဟူသော ရှေ့ဝါကျသည် စောဒကာဘောဂကို ပြသောကြောင့် (နေယျတ္ထအားဖြင့်ပြသည်။) စောဒကာဘောဂဝါကျ။ (တစ်နည်း) ရိုးမွမ်း မြောက်ပင်သော သမ္ဘာဝနာကို ပြသောကြောင့် သမ္ဘာဝနာဝါကျ။ သရီရဝတ္ထတော။ပ။ ပသန္ဓေ-ဟူသော နောက်ဝါကျသည် ပရိဟာရာဘောဂကို ပြသောကြောင့် (နေယျတ္ထအားဖြင့် ပြသည်။) ပရိဟာရာဘောဂဝါကျဖြစ်သည်။ (တစ်နည်း) ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်သောဂရဟာကို ပြသောကြောင့် ဂရဟာဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ သမ္ဘာဝနာကို “အနုဂ္ဂဟ”ဟူ၍လည်း၊ ဂရဟာကို “အရစိ”ဟူ၍လည်း သုံးကြသည်။ သမ္ဘာဝနာနှင့် အနုဂ္ဂဟ၊ ဂရဟာနှင့် အရစိ အတူတူပင် ဖြစ်သောကြောင့် “အနုဂ္ဂဟဝါကျ၊ အရစိဝါကျ ဟုလည်း အမည်ပေးနိုင်သည်။

ပီထိန္ဒြိယာ-ပုဒ် စာစပ်

ပီထိန္ဒြိယာ-ကား “ကို”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အဟေသု-၌ ဟု ဓာတ် ညှ-ဝိဘတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကတ္တား၊ အဟေသု-ကား ကတ္တား၏ ကြိယာ၊ ဝါ၊ ထိုကတ္တားကို ဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျမှ အဟေသု-ကို ဤဝါကျသို့လည်း လိုက်သမ္မန်ရမည်။ ပါဠိတော်၌ကား “ဝတ္ထဝါ ဟောန္တိ ပီထိန္ဒြိယာ”ဟု ဟောန္တိ-ရှိသည်။ ပါဠိတော်အလို ဟောန္တိ-ထည့်၍ ဟောန္တိ-၌ စပ်ရပါမည်။

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ နှင့် ဉာသ်ကောက်

အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ မိလာယန္တိတိ မိလာတာနိ။ န မိလာတာနိ အမိလာတာနိ။ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ အမိလာတာနံ ဘာဝေါ အမိလာတဘာဝေါ။ မိလာတာနိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ အမိလာတာနိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သည် မဟုတ်ကုန်။ ဝါ၊ မညှိုးနွမ်းကုန်။

န မိလာတာနိ-ကား န-နိပါတပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ်သမာသ်ဝိဂြိုဟ်၊ အမိလာတာနိ-ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်။ န-ပုဒ်၊ မိလာတ-ပုဒ်။ ဤ အမိလာတ-ဟူသော န-နိပါတပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၌ န-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏ အရကား ဝိရုဒ္ဓဘော ဂုဏ်သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ (ပဋိသေခဘောဂုဏ်လည်း ကောက်နိုင်သည်) ထိုဝိရုဒ္ဓ ဘောဂုဏ်၏ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ပါးမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့နှင့် ဂုဏ်ဂုဏေ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မာန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ အမိလာတာနိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမုချဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ပါးမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့ ရ၏။

၅။ ။ ဝတ္ထဝါ-၌ ဝိဘတ်၏ကာရိယ

ဝတ္ထဝါ-၌ အာ-သည်။ သဒ္ဓနီတိသုတ် ထောက်သော် နန္ဒသန္ဓေ၊ အာစ-သုတ်ကို ထောက်၍၊ မောဂ္ဂလာန်သုတ် ထောက်သော် နန္ဒသန္ဓေ စ ဋ္ဌဝံသေ-သုတ်၌ နန္ဒသန္ဓေ စ ဋ္ဌဝါ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂနှင့် အတောယောနံ ဋ္ဌာဋ္ဌေ-သုတ်ကို ထောက်၍ ပထမဗဟုဂုဏ်ယောဂဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်ပါသည်။ [ပထမဗဟုဂုဏ် ယော ဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဖြစ်သည်ကို သိရပါသည်။]

နည်းပြဗောဓရိယကျမ်း

သဒ္ဓနိတိ သုတ္တမာလာ။ ။ နန္ဒိယ နန္ဒော၊ အာစ။ ။ နန္ဒိ-ပစ္စယဿ သဗ္ဗဿေဝ သဝိဘတ္တိဿ နန္ဒော ဣစ္ဆာဒေသော ဟောတိ၊ အာစ ယောမိ ပဌမေ။ သတိမန္တော တိဋ္ဌန္တိ။ သတိမာ တိဋ္ဌန္တိ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၂၉၇။)

မောဂ္ဂလာနံ၊ ပဉ္စိကာ။ ။ နန္ဒိယစ ငွေဝေ။ ။ အံသေသု နန္ဒိပစ္စယဿ ငွေ ဟောတိ ဝါ နန္ဒိယစ။ပ။ ယောဂဝိဘာဂေနာညတြာပိ စက္ခုမာ အန္တိတာ ဟောန္တိ။ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယာ ပန ဘိက္ခု ဝဏ္ဏဝါ ဟောန္တိ။ (မောဂံ၊ ၂၊ ၉၂)

ယောဂဝိဘာဂေနာတိ “နန္ဒိယစ ငွေဝါ”တိ စဝံ ယောဂဝိဘာဂေန။ အညတြာ ပိတိ အံသေ ပဌမာယောမိ “နန္ဒိယ စ ငွေဝါ”တိ နန္ဒိယဝါ ငွာ အာဒေသော။ “အတော ယောနံ ငွာငွေ” တိ (၂၊ ၄၁။) ယောဿ ငွာ။ ပဉ္စိကာ။

“ငွကာရာ သဗ္ဗဒေသတ္တာ”ဟု (၂၊ ၄၁။) သုတ်၏ ဝုတ္တိဖွင့်သောကြောင့် “ငွာငွေ-၌ အာ၊ စ-သည်သာ အာဒေသ”ဟု မှတ်။

ကစ္စည်း။ ။ ကစ္စည်း၌ ဤရုပ်အတွက် စီရင်သောသုတ် တိုက်ရိုက်မလာ။ “အာသိမိ-သုတ်၌ အာ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ပထမာယောဝိဘတ်ကြောင့် ဝိဘတ်နှင့် တကွ နန္ဒိ-ကို အာပြု”ဟု ယူရန် ရှိတော့သည်။

ပုစ္ဆာ၌ “ဝဏ္ဏဝါ-၌ အာ-ကို မည်သည့်ဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်သည်ကို”ဟု (အာ-ကို)ဟူသောစကားလုံး ပါသည်။ “သဒ္ဓနိတိသုတ်ထောက်ပြုလျက်” စသည်ဖြင့် မေးလိုရာကျမ်းအမည်ပါ ထည့်သင့်သည်။

၆။ ။ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ။ ။ ဝတ္ထုကြာမာနံ ကိလေသကာ မာနဉ္စ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၃။)ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပုဒ်၌ ကာမ-၏အရ ဝတ္ထုကြာမ၊ ကိလေသကာမတို့ကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အက္ခာတံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ (ခါ ပကထနေ ရှာ စ-ဟူသော သဒ္ဓနိတိ ဓာတုမာလာနှင့် အညိ) အာ-ပုဗ္ဗ ခါ-ဓာတ်၏ ကထနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတုတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ အာ-ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတုတ္ထာနုဝတ္တက၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ ဥပသာရလိဂ်တ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပါတဗျတာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမပိပါသာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ပိပါသ-၏အရ “သောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော သူ၏အဖြစ်”ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော တဏှာတို့ကို (တစ်နည်း) “သောက်လိုသုံးဆောင်လိုသောသူ၏ အဖြစ်”ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော တဏှာတို့ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာမေသု ပါတဗျာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမပိပါသာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်း သတ္တမိ တပျုရိသံသမာသံ ပုဒ်၏အာဓာရအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသ လိဂ်ပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ကာမပိပါသာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို

“ကာမေသု ပိပါသာ ကာမပိပါသာ”ဟု သက္ကမိတပုဂ္ဂိုလ်သမာဿံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

သက္ကတ၌သာ ပိဏ-ဓာတ်၊ ပိဏ-ပုဒ် ရှိသည်။ မဂဓ-၌ မရှိ၊ မဂဓ၌ ပိဏ-ဓာတ်၊ ပိဏ-ပုဒ်သာရှိသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း မဂဓဖြစ်သည် အားလျော်စွာ ပိဏ-ဓာတ် ပိဏ-ပုဒ်ဖြင့် ပြီးသော ပိဏိန္ဒြိယာ-ပါဠိသာ ရှိသင့်သောကြောင့် ဒိဃနှင့် ရှိသော ပိဏိန္ဒြိယာ-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

[နေရာတကာ သက္ကတ မလိုက်သင့်။ ။ သဒ္ဒနိတိ ဓာတုမာလာ(၆၁)၌ “ပိဏ ပိဏနေ၊ ပိဏနံ ပရိပုဏ္ဏတာ။ ပိဏတိ၊ ပိဏော ဒိဝါ န ဘုဉ္ဇတိ ပိဏောရက္ခံ သဗာဟု”ဟု ဒိဃနှင့်လာသည်။

အချို့ဆရာတို့ကား သက္ကတ၌ “ပြီဏ တပ္ပနေ”ဟု ရသသင့်ရှိသော ပိဏ ဓာတ် ပိဏ-ပုဒ်ကို ယူ၍ ရသသင့်ရှိသော ပါဠိလည်း သင့်ကြောင်းကို ဆုံးဖြတ်ကြ ကုန်၏။ သို့သော် ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟပါဠိနိဿယ (၂၂၆)၌ “ပိဏော၊ ပိဏ-ဓာတ်သည်။ တပ္ပနေ၊ ရောင့်ရဲစေခြင်း၌ ဖြစ်၏။ အဂ္ဂိပိဏတိ ယော ဒွိဓော၊ လောကီကျမ်း၌ ရိသရနှင့် ရှိသည်ကို ပြသည်။ မဂဓ၌ ထိုကဲ့သို့နာမ်ပုဒ်မရှိ”ဟု မဂဓ၌ ရသသင့် ပိဏ-ပုဒ်မရှိကြောင်းကို ဆို၏။ ပိဏ-ပုဒ်ကို ပိဓာတ်၌ ပြ၏။ ဝိမတိ (၂၄၀)၌လည်း “ပိဏနံ”ဟု ဒိဃနှင့်ပင် ရှိ၏။ ကဗ္ဗည်း အညပဒတ္ထေသုဗဟုဗ္ဗိဟိ-သုတ်၌လည်း “ပိဏောရက္ခံသဗာဟု၊ ပိဏဂဏ္ဍဝဒနထနုရူဓယနာ”ဟု ဒိဃနှင့်ပင် ရှိ၏။

သက္ကတသန်သူများသည် သက္ကတလိုက်၍ ပြင်လေ့ရှိကြ၏။ မဂဓသန် သူများကမူ “နေရာတကာ သက္ကတလိုက်ရန် မလို၊ နေရာတကာ သက္ကတလိုက်ပြင်လျှင် မဂဓ၌ ပြင်စရာတွေ များစွာရှိ၏”ဟု ဆို၏။ ချဲ့ဦးဆုံး-သက္ကတဗျာကရထံး ကျမ်းများ၌ “မုဒ္ဒဓ-သ (ရေဖ)၊ ရ-အက္ခရာ၊ ရိ-သရ၊ ဤ ၃-လုံးနောင် သရ၊ တဝဂ်၊ သ-ကျဉ်သော အ-ဝဂ် ခြားစေကာမူ ထ-ကြီးပြန်”ဟု ဥပဒေ ၃-ချက်ရှိသည်။ ထိုဥပဒေ ၃-ချက်မှာ သက္ကတအတိုင်း မုဒ္ဒဓသ (ရေဖ)၊ ရဝအက္ခရာ၊ ရိ-သရတို့နှင့် ဂြဟ-ဓာတ်စသည်ဖြင့် ရေးမှ သိသာထင်ရှားသည်။ မဂဓအတိုင်း ဂဟ-ဓာတ်စသည်ဖြင့် ရေးလျှင် မသိသာ မထင်ရှား။ သက္ကတသန်သည့်ဆရာကြီးများသည် ဤဥပဒေနှင့် မကိုက်ညီသော ကြောင့် ဉာဏ၊ ဝိညာဏ-ပုဒ်တို့ကိုပင် မနှစ်သက်ကြ။ မဂဓသန်သူ များကမူ မဂဓတစ်လမ်း၊ သက္ကတတစ်လမ်းဖြစ်၍ နေရာတကာ သက္ကတသို့ မလိုက်သင့်၊ သက္ကတဥပဒေသို့ လိုက်မရသည့်ပုဒ်များ မဂဓမှာ များစွာရှိလေသည်။ ဉာ၊ ရူဓရာတို့သည် ထိုပုဒ်မျိုးကို သက္ကတဥပဒေသို့ မလိုက်သင့်၍သာ မလိုက်ခြင်း ဖြစ်ရာ၏။ သက္ကတ မတတ်လျှင် စာရေးလိုမဖြစ်နိုင်အောင် သက္ကတကို အလေးထားသည့် သီဟိုဠ်သားများ ဖြစ်ကြသော အရှင်ဝိမလမုဒ္ဒိ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓပိယ-အမည်ရှိသော ဉာ၊ ရူ ဆရာကြီးများကား “သက္ကတမတတ်ကြ”ဟု ဆိုကြမည် မထင်၊ “အကယ်၍ သက္ကတဥပဒေနှင့် ညီမှသာ အမှန်”ဟု ယူဆလျှင် ပိဋကတ်တော်တွင် ပြင်စရာ အများအပြားရှိနေ၏။ ဥပမာ နိဗ္ဗာန-ပုဒ်၌ နိ-ဥပသာရအတွက် ထ-ကြီးပြန် ဥပဒေ သက္ကတ၌ ရှိလေသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဝိသေသန-ပုဒ်၌လည်း သက္ကတ၌ မုဒ္ဒစ-သ(ရေပ)နှင့်ရှိ၍ က-ကြီးပြန်ဥပဒေ ရှိ ပြန် လေသည်။ သို့ရာတွင် ပါဠိ၌ “နိဗ္ဗာဏ၊ ဝိသေသဏ”ဟု တစ်ပုဒ်တစ်လေမျှမရှိ။ သက္ကတလိုက်သည့်ဆရာကြီးများလည်း မပြင်ခဲ့ကြ။ ခုလို ယုတ္တိပြကာ သက္ကတနှင့် မညီတိုင်း နေရာတကာ ပြင်ဆင်မှုကို မနှစ်သက်ကြ။

ယင်းသို့ သက္ကတလိုက်၍ နေရာတကာမပြင်သင့်သောကြောင့် ဤပိဏိန္ဒြိယာပါဠိ ၌လည်းသက္ကတလိုက်၍မဆုံးဖြတ်သင့်။ သက္ကတလိုက်၍ ရသေ့နှင့်ပါဠိအမှန်မယူသင့်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

ပိဏိန္ဒြိယာ-ဝယ် လူန္ဒြိယ-ဟူသော နည်းသည် စက္ခုပသာဒ၊ သောတ ပသာဒ၊ ဃာနပသာဒ၊ ဇိဝါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ မန-တည်းဟူသော မကင်းတတ် သည်ကို ဆိုသဖြင့် ထိုစက္ခုပသာဒ၊ သောတပသာဒ၊ ဃာနပသာဒ၊ ဇိဝါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ မန-တို့၏ တည်ရာ အသားဆိုင်ဖြစ်သော မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ ဟဒယဝတ္ထုတည်းဟူသော မကင်းရာကိုလည်းရသောကြောင့် အဝိနာ ဘာဝနည်းမည်၏။

ပိဏိန္ဒြိယာ-ဝယ် လူန္ဒြိယသဒ္ဒါသည် ဌာနိဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၊ သောတ ပသာဒ၊ ဃာနပသာဒ၊ ဇိဝါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ မန-တို့၏ လူန္ဒြိယဟူသော အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၊ သောတပသာဒ၊ ဃာနပသာဒ၊ ဇိဝါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ မန-တို့၏ တည်ရာ အသားဆိုင်ဖြစ်သော မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ ဟဒယဝတ္ထုတို့၌ တင်စား၍ စက္ခုပသာဒ၊ သောတပသာဒ၊ ဃာန ပသာဒ၊ ဇိဝါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ မန-တို့၏တည်ရာ အသားဆိုင်ဖြစ်သော မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ ဟဒယဝတ္ထုတို့ကို “လူန္ဒြိယ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကြောင့် ဌာနပူပစာမည်၏။

[ဌာနပူပစာ ယူရပုံ။ ။ စက္ခုစသော ပသာဒရုပ်တို့သည် ဥပါဒါရုပ် ဖြစ်သောကြောင့် မပြည့်ဖြိုးနိုင်၊ မဝဖြိုးနိုင်၊ မနကား နာမ်တရားဖြစ်၍ ပို၍ပင် မပြည့်ဖြိုးနိုင်၊ ယင်းတို့၏ မှီရာတည်ရာဖြစ်သော မျက်စိစသော အသားဆိုင်များသည် သာ ပြည့်ဖြိုးနိုင်၊ ဝဖြိုးနိုင်သောကြောင့် လူန္ဒြိယ-၏အရ စက္ခုပသာဒစသော လူန္ဒြိယများကို ယူ၍ မဖြစ်၊ မဖြစ်သောကြောင့် လူန္ဒြိယ-၌ ဥပစာ ယူရသည်။ ပိဏ သဒ္ဒါကြောင့် လူန္ဒြိယ-၌ ဥပစာဖြစ်ရသည်။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ယသ္မာ လူန္ဒြိယာနံ ဥပါဒါရူပတ္တာ နိဿယဝသေနေဝ ပိဏနန္တိ အာဟာ “အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသဿ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ”တိ။ ပဉ္စပုသာဒါနံ ဝိယ ဟဒယရူပသာပိ ပရိပုဏ္ဏတာ ဝုတ္တာယေဝါတိ အာဟာ “မနုဇ္ဈဌာနံ လူန္ဒြိယာနန္တိ” (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၂၄၀။) ဥပါဒါရူပံ ဘူတရူပမုခေနေဝ မဒ္ဒနံ ပိဏနဉ္စ ဟောတိတိ အာဟာ “ပသာဒ” လူဇ္ဇာဒိ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၁၀၂။)]

၉။ ။ [၌၊ ၁၊ ၁၊ ၁၂၁။]

၁၀။ ။ ခန္ဓာယတနောတရဏဟာရနေတ္ထိနည်း

ဆဋ္ဌ-ပုဒ်၏ အရဖြစ်သော မန (စိတ်) သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ မနာယတန မည်၏။ ဤသို့ ခန္ဓာ၊ အာယတနအားဖြင့် သွင်းခြင်းသည် ခန္ဓာယတ နောတရဏ ဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

[ဆဋ္ဌ၏အရကောက်ပုံ။ ။ မနုဇ္ဈဋ္ဌာနံ-၌ ဆဋ္ဌ-ကို “ဆန္တံ ပူရဏော ဆဋ္ဌော” ဟုပြု၊ မန-ရ။ မန-ရသောကြောင့် မန-နှင့် ဆဋ္ဌ-ကို “မနော စဝ ဆဋ္ဌော မနုဇ္ဈဋ္ဌော” ဟု အဝဓာရဏကမ္မဓာရယ်သမာသ်တွ်၊ မန-ပင် ရ။ ထို့နောက် “မနုဇ္ဈဋ္ဌော စတေသံ အတ္ထိတိ မနုဇ္ဈဋ္ဌာနာနိ” ဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ဆင့်။ ဣန္ဒြေရ။ သို့မဟုတ် ကမ္မဓာရယ်သမာသ်တွ်၍ တဒ္ဓိတ်မဆင့်ဘဲ “မနော စဝ ဆဋ္ဌောစတေသန္တိ” ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိ သော်လည်း ပြု။ ဝိဂ္ဂဟဝါကျနက်အားဖြင့် “မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ရှိကုန်သော” ဟု ပေး။ ဤဝစနတ္ထများကြောင့် ဆဋ္ဌ-၏အရ မန-ရသည်ကို သဘောကျပါ။

ဗဟုဗ္ဗိဟိနှင့် အဿတ္ထိ အထူး။ ။ ကမ္မဓာရယ် ရှေ့သွားရှိသော အဿတ္ထိ ပြုခြင်းနှင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြုခြင်းတို့သည် လိုအပ်သောအနက် ပြီးသည်ချည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ကမ္မဓာရယပုဗ္ဗအဿတ္ထိ ပြုခြင်းသည် ကြာဇေးခြင်း ဂရုသဘော ရှိ၏။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြုခြင်းသည် လျှင်မြန်ခြင်းလဟုသဘော ရှိ၏။

ဝါစုဓမ္မသည် လဟု၊ ဂရုအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြင့် ဝါစုဓမ္မကို ဆိုခြင်းသည် လဟုဖြစ်၏။ အတိဿယစသော အနက်ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြင့် မသိအပ်။ ရှိခြင်းဟူသော သမင်္ဂိသာမညကိုသာ သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝါစုဓမ္မသည် လဟုဖြစ်၏။ ကမ္မဓာရယပုဗ္ဗက အဿတ္ထိဖြင့် အတိဿယစသော အနက်ကိုလည်း သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝါစုဓမ္မသည် ဂရုဖြစ်၏။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ကမ္မဓာရယသမာသ် အဿတ္ထုတ္တေပိ ကတ္ထုမိစ္ဆန္တိ၊ ပကြိယာ လဗုဝတ္တံ ဗဟုဗ္ဗိဟိယေဝ နှာယော။ ကမ္မဓာရယမန္တတ္ထိ၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ လဗု တရော။ ဒုဝိဓော ဝါ ဝါစုဓမ္မော လဟု၊ ဂရုစ၊ တတြဗဟုဗ္ဗိဟိနာ လဟု၊ ကမ္မဓာရယ မန္တတ္ထိယေန ဂရု။ ကိဉ္စ ဗဟုဗ္ဗိဟိနာ အတိဿယနာဒျတ္တော န ဂဗျာဓေတိ အဝသံ တပုဋ်ပါဒနာယ ကမ္မဓာရယပုဗ္ဗကော မန္တတ္ထိယေဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၁၄၆။)

အဿတ္ထိပစ္စည်းတို့၏ အတိဿယ စသောအနက်ကို ဟောသည်ကို အောဏ်ပါမောဂ္ဂလာန်ဖြင့် သိအပ်၏။

ပဟုဓာ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒယက္ခတိသာယနေ။
နိစ္စယောဓာစ သံသဏှ၊ ဟောန္တိ ဓေ မန္တ အာဒယော။ (မောဂ်၊ ၄၊ ၇၈။)
ကျက်။ ။ ဝိဂ္ဂဟဝါကျ၊ ဝါစုဓမ္မာ၊ လဟုတ္တာ၊ မှတ်ပါ ဗဟုဗ္ဗိ။
ဤနည်းနှစ်ဖြာ၊ ဂရုမှာ၊ သညာ အဿတ္ထိ။
မေးခဲ့ပြီးဝါကျ။ ။ ပိဏိန္ဒြိယာနိ-အဖွင့်ဝါကျကို ၁၉၇၆ (၁၃၃၇)
ခုနှစ်ကလည်း ပထမနေ့တွင် မေးခဲ့ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနဿာရေသုံ “နိရုဗ္ဗဒေါဝတ ဘော ဘိက္ခုသံယော နိရုဒ္ဓိနဝေါ၊ သုဒိန္နေန ကလန္တပုတ္တေန အဗျုဒ္ဓံ ဥပ္ပါဒိတံ၊ အာဒိနဝေါ ဥပ္ပါဒိတော” တံ-ကို အာကာရ အပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ အညထာ သန္တမတ္တာနံ၊ အညထာ ယော ပဝေဒယေ။
နိကစ္စ ကိတဝသေဝ၊ ဘုတ္တံ ထေယျေန တဿတံ။ ဂါထာကို ထည့်သင့်သောပါဠိ ထည့်၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ အာမသနာ၊ ပရာမသနာ၊ ဩမသနာ၊ ဥမ္မသနာ၊ ဩလဗံနာ ဥလ္လာဗံနာ၊ အာကမုနာ၊ ပတိကမုနာ၊ အဘိနိဂ္ဂဏှနာ၊ အဘိနိပ္ပိဋ္ဌနာ-ကို အနက်မှန်မှန် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၄။ ။ အမှာကံ ပိ အလာဘာ၊ အမှာကံ ပိ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ ယေ မယံ အာဇီဝဿ ဟေတု ပုတ္တဒါရဿ ကာရဏာ ဗဟု ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ သဗ္ဗာတံ အာပါဒေမာတိ-ကို နိယမာ၊ နိယမနည်းအားဖြင့် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၅။ ။ ဉာတကော နော နိသိန္နောတိ၊ ဗဟု အာဂစ္ဆတိ ဇနော။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊ တသ္မိံ မေ သင်္ကတေ မနော-ဟူသော ဂါထာကို ထည့်သင့်သောပါဠိ ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၆။ ။ အယဉ္ဇ ဝေရဉ္ဇော ဗြာဟ္မဏော မဟတာ ဥဿဟေန ဘဂဝန္တံ ဝဿာဝါသံ ယာစိ၊ သော ကသ္မာ ဘဂဝတော အတ္ထိဘာဝမ္ပိ န ဇာနာတိတိ? ဝုစ္စတေ၊ မာရာဝဋ္ဋနာယ-ကို မာရာဝဋ္ဋနာယ-၌ သဒ္ဓတ္ထံ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ ထင်စေလျက် အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ ကာရဏဉ္စိ ယသ္မာ နိဒေတိ အတ္တဇော ဇလံ၊ ဂဏှာထ နန္တိ ဒဿေန္တံ ဝိယ အပေတိ၊ ပကရောတိ စ နံ ကတ္တံ အာရဘတိ၊ ကရောတိ ယေဝ ဝါ၊ တသ္မာ နိဒါနဉ္စေဝ ပကရဏဉ္စာတိ ဝုစ္စတိ-ကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၈။ ။ အထ ဒွါရဿ ဥဒုက္ခလံ ဝါ ဥတ္တရပါသကော ဝါ ဘိန္နော ဝါ ဟောတိ အဋ္ဌပိတော ဝါ၊ သံဝရိတုံ န သက္ကောတိ-ကို အနက်မှန်မှန် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၉။ ။ ဂဏှိကပဋ္ဌကဉ္စ ပါသကပဋ္ဌကဉ္စ အဋ္ဌကောဏမ္ပိ သေဋ္ဌသကောဏမ္ပိ ကရောန္တိ၊ တတ္ထ အဋ္ဌိယဂယမုဂ္ဂရာဒိနိ ဒဿေန္တိ၊ ကက္ကဋကိန္နိ ဥက္ကိရန္တိ၊ သဗ္ဗံ န ဝဋ္ဋတိ-ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ လက္ခဏန္တိဿပိ ယဒါ လက္ခဏံ ဆလ္လိယာ ပရိယောနန္တံ ဟောတိ၊ တဒါ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၂၁။ ပါသျှ၊ ၁၉၆။]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ အဋ္ဌကထာ၌ ကျယ်စွာ ဖွင့်သည်။ သို့သော် သျှအတိုင်းသာ ရည်ရွယ်ပေမည်။ ။ ပါ၊ ၁၁၆။ ပါသျှ၊ ၉၆။ “ထည့်သင့်သော ပါဠိကို ထည့်၍” ဟု သို့မဟုတ် “ထည့်သင့်သောပါဠိတို့ကို ထည့်၍” ဟု ဧကဝုဇ်၊ ဗဟုဝုဇ် တစ်တစ်ခွဲစွာ မမေးခြင်းကြောင့် ၂-မျိုးလုံး ယူနိုင်နေသည်။ ဤအဖြေ၌ကား ဗဟုဝုဇ်ယူ၍ ပါသျှအနက်ကို ညွှန်းသည်။ ဧကဝုဇ်ယူလျှင် အဋ္ဌကထာဖွင့်သည့် အတိုင်း ထည့်သွင်းယောဇနာရပေမည်။ ပါသျှက ဥပမာန၌ ဥပမေယျနှင့်တူစွာ “သကုဏဂ္ဂဟဏံ ဣဝံ” ဟု ထည့်သွင်းယောဇနာသော် လည်း “သကုဏဂ္ဂဟဏံ ဣဝံ” ဟု ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာအလိုမူ “သကုဏဂ္ဂဟဏံ ဣဝံ” ဟု ထည့်သွင်း ယောဇနာရပေမည်။ အမေး မသေချာခြင်းသည် အာဘော်ပမ်း လွဲမှားခြင်း၏ အကြောင်း၊ အာဘော်ပမ်းလွဲမှားခြင်းသည် အမှတ်ဆုံးရှုံးနစ်နာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ မကောင်း။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၇၄။ ပါသျှ၊ ၂၃၇။]

၄။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၃၂၈။ ပါသျှ၊ ၃၆၆။]

၅။ ။ [သျှသစ်၌ သာရတ္ထအဖွင့်အတိုင်း အကျယ်ကြီး ယောဇနာပါ၏။ ကျယ်လွန်းလှ၍ သျှသစ်အတိုင်း ယောဇနာစွမ်းမရှိအကား သျှအတိုင်း လိုရင်းလောက် ထည့်ယောဇနာလျှင် ရှိနိုင်ပါ၏။ ဌ၊ ၁၊ ၄၅။ ဌသျှ၊ ၁၊ ၁၅၆။ ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၃၅၅။]

၆။ ။ မာရာဝဋ္ဋနာယ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ထင်စေလျက်အနက် [မာရာဝဋ္ဋနာယ၊ မာရ်နတ်သည် ပြုအပ်သောစိတ်၏ တုန်လည်ခြင်းကြောင့် (သဒ္ဒတ္ထ)။ ပါ၊ မာရ်နတ်သည် ပြုအပ်သော စိတ်၏ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကြောင့် (အဓိပ္ပာယ်တ္ထ)။ သာရတ္ထကို ထောက်၍ ပေးသည့်ဂဏ္ဍိသစ် (၃၄၆) အနက်။ အဓိပ္ပာယ်တ္ထယောဇနာရာ၌ သာရတ္ထကို ထောက်၍ ဂဏ္ဍိသစ် ယောဇနာ သော်လည်း သာရတ္ထနှင့် မညီလှသေးချေ။ သာရတ္ထနှင့်ညီအောင် “မာရ်နတ်၏ အနုဘော်ဖြင့် ကောင်းစွာဖြစ်သော စိတ်၏ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကြောင့်” ဟု ယောဇနာ။ မာရာဝဋ္ဋနာယာတိ မာရေန ကတစိတ္တာ ဝဋ္ဋနာယ၊ မာရာနုဘာဝေန သဉ္စာတ စိတ္တသမ္မောဟနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ တေနေဝါဟ “အာဝဋ္ဋေတွာ မောဟေတွာ” တိ အာဒိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၃၁။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

“မာရ်နတ် လှည့်ပတ်ခြင်းကြောင့်”ဟု ယောနောသည့် အနက်မှာ “သင်္ကေတတ္ထ”ဟု ယူ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၄၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၄၈၉။]

၇။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်

ဟိ-ဝိတ္တာရယိဿာမိ၊ ချဲ့ဦးအံ။ ကာရထံ၊ အကြောင်းကို။ နိဒါနဉ္စေ၊ “နိဒါန”ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပကရဏဉ္စ၊ “ပကရဏ”ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာရထံ၊ ကို။ နိဒါနဉ္စေ၊ ကောင်း။ ပကရဏဉ္စ၊ ကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။) ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိဒေတိ-အတ္တနောဖလံ ဂဏှာထ နန္တိ ဒသောန္တံ ဝိယ အပ္ပေတိ စ၊ မိမိ၏အကျိုးကို ထိုအကျိုးကို “ယူကုန်လော” ဟူ၍ ပြသကဲ့သို့လည်း ဖြစ်တတ်၏။ ပကရေတိ-န ကတ္တံ အာရာ တိစ၊ ထိုမိမိ၏ အကျိုးကိုပြုခြင်းငှါ အားထုတ်လည်း အားထုတ်တတ်၏။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ပကရေတိ-ကရေတိယေ၊ ထိုမိမိ၏အကျိုးကို ပြုတတ်သည်သာ လျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ [ကာရထံ၊ ကို။ နိဒါနဉ္စေ၊ ကောင်း။ ပကရဏဉ္စ၊ ကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၅၈။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၆၉။ ၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၃၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၂၇၃။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၅၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၅၅။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၃၀။]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၉၉။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၉၅။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၄၄၀။]

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) မဂဓမဟာမတ္ထောတိ မဂဓရဋ္ဌေ မဟာမတ္ထော။
- (ခ) မဟတိယာ ဣဿရိယမတ္တာယ သမန္နာဂတော။
- (ဂ) မဂဓရညော ဝါ မဟာမတ္ထော။
- (ဃ) မဟာအမစ္ဆောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

၁။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကိုသံဝဏ္ဏနာရု၍ အနက်ပေးပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို သာဘောဂပုစ္ဆာတက်ခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန်မလို။)

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၃။ ။ အကြောင်းပြု၍ အထက်ပါဝါကျတို့ကို အမည်ပေးခဲ့ပါ။

၄။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ရှု၍ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ မဟာမတ္တော-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ မဂဓ-၌ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းနှင့် သံဝဏ္ဏနာနရူပ လိင်၊ ဝုဏ်တို့ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အဘော်ဖော်၍ သံဝဏ္ဏနာ အမည်တို့ကိုလည်း ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဣဿရိယမတ္တယ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣဿရိယပတ္တယ-ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနစ်ထွေရှိရာတွင် သင့်ရာပါဠိကို အကြောင်းနှင့်တကွ ပြဆိုခဲ့ပါ။

၈။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုရှု၍ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ မဂဓ-၌ ဖြစ်သင့်သော နည်း၊ ဥပစာတို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို စုစည်းပါဠိ စီကုံးခဲ့ပါ။
ဆန်ကျင်ဘက်ကျောင်းဆိုသည်မှာ သူတစ်ပါးတို့၏ အပိုင်းအခြားဝယ် မင်းကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့ ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းမျိုးကို ဆိုသည်။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုသို့သဘောရှိသောကျောင်းမျိုးကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို “ငါတို့၏ အပိုင်းအခြားဝယ် ကျောင်းမဆောက်ကြပါနှင့်”ဟု ပြောဆိုရမည်။ မနာခဲဘဲ နိုင်ထက်တမူဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဗောဓိပင်နှင့် စေတီကိုချန်၍ ကျန်ကျောင်းအဆောက်အအုံတို့ကို ဖျက်ဆီးသင့် ဖျက်ဆီးထိုက်ကုန်၏။

၁၀။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ မဂဓ-အရ ဥပစာရတ္ထအားဖြင့် ကိုယ်ပြု၍ ဒေသနာဟာရနေတ္ထိ ထုတ်ခဲ့ပါ။

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ သံဝဏ္ဏနာရူ၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ် အနက်
မဂဓမဟာမတ္တော၊ မဂဓတိုင်း၌ ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ရာထူးဟုဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ (သာရတ္ထ။) ဝါ၊ မဂဓတိုင်း၌ ကြီးစွာ သော အစိုးရသော သူ၏ဖြစ်ကြောင်းရာထူးဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းရှိသော။ (ဝဇီရ) (သံဝဏ္ဏနာရှေ့နည်းအလို။) ဝါ၊ မဂဓမင်း၏ ကြီးသော အမတ်ဖြစ်သော။ (နောက်အဖွင့်အလို။) (ပါဠိတော် ဗြာဟ္မဏော-၌ စပ်။) (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၅၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၆၅။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၁၂။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှတ်ချက်။ ။ မတ္တာ-သဒ္ဓါ သာရတ္ထအလို ပမာဏအနက်ဟော၊
ဝဇီရအလို သမိဒ္ဓိအနက်ဟော ဖြစ်သည်။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ သဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက်
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် မဂဓသဒ္ဓါ၏
မဂဓတိုင်းကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ (တစ်နည်း) မဂဓ-ပုဒ်၏အရ မဂဓတိုင်းကို
ယူရမည်၏ အဖြစ်၊ မဂဓ-ပုဒ်နှင့် မဟာမတ္တ-ပုဒ်ကို “မဂဓေသု မဟာမတ္တော
မဂဓမဟာမတ္တော”ဟု (တိုင်းဟောပုဒ်များ ဗဟုဂုဏ်သာ။) သတ္တမိတပျူရိသ်သမာသ်
ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းမဂဓမဟာမတ္တော-ဝယ်
မဟာမတ္တော-ပုဒ်ကို အဘယ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရပါမည်နည်း။ မတ္တာ-ပုဒ်၏အရ
အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း(ပုစ္ဆာ)။ မဟာမတ္တော-ပုဒ်ကို “မဟတိ မတ္တာ မဟာမတ္တာ”ဟု
ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရသည် မဟုတ်ပါလော။ မတ္တာ-ပုဒ်၏အရကို စည်းစိမ်
ဥစ္စာစသည်ကို ယူရာသည်မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို
ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

လော ၂-မျိုး။ ။ လောသည် နန-လော (နန-၏အနက်ဖြစ်သော
လော) ကိလော (ကိ-၏အနက်ဖြစ်သောလော) အားဖြင့် ၂-မျိုးရှိ၏။ ဟောတိ
နန-ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော-စသည်၌ လောကား နနလောတည်း။ ဟောတိ
ကိ ဖြစ်သလော-စသည်၌ လောကား ကိလောတည်း။ ထိုတွင် နန-သဒ္ဓါ၊
ကိ-သဒ္ဓါတို့ သည် နန ကစွံ န ကိ သမာ။ (ဓာန်။ ၁၁၃၉။) ကစွံ န ကိန္ဒ၊
နန ကထံ ကိ သု ကိ ဣစ္စေတေ ပုစ္ဆနတ္ထေ။ (ရူ၊ နှာ၊ ၁၃၄။)တို့အရ
သာမညအားဖြင့် ပုစ္ဆာဇောတကချည်း ဖြစ်ကြသော်လည်း ဖော်ပြလတ္တံ့သော
သဒ္ဓါဝိသုတို့၏ အဆိုအမိန့် များကို ထောက်၍ “နန-လောသာ အဘော်”ဟု
ယူဆသည်။ (ယုတ္တိကို ၁၃၁၇-ခုနှစ် ပါရာမိကဏ် အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။)

နနတိ လက္ခိတာ ဘောဂါ။ (ဂုဏ္ဍာဘရဏ၊ ၇၅။)
နန-သဒ္ဓေါ ယော ပရာယ၊ ကြိယာယေဝ ယုစ္စတေ။
တဂ္ဂိလိတံ စောဒကဿ၊ အာဘောဂေါတွေဝ လက္ခယေ။ (သမ္မန္တစိန္တ
ဂတ္ထိသစ်၊ နန-ပဒဝိနိစ္ဆယတ္ထ။ ၂၁။)
နန-နှင့်ပြ၊ ပုဒ်ရှိက၊ စောဒကအဘော်။(တောင်တွင်းနိယံ။ ၁၉။)
နန-တစ်၊ ရှိလမူကား၊ ပုဒ်ကားမမျှော်၊ အဘော်ချည်းသာ၊ ရှိလေရာ၏။
(ရှင်တိပိဋကနာဂနိယံ။ ၁၇။)

နန-နှင့်လာ၊ စောဒနာကားရှေ့အဘော်နောက်၌တွေ့။ (တွင်းကြီးနိယံ၊ ၉၁။)
နန-သဒ္ဓါ အဘောဂတ္ထဇောတကနိပါတ်။ (ဘောဒစိန္တာအနုဒိပနိ။၅၆)
ယင်းသို့ နန-လောသာ အဘော်လော၊ ကိ-လောကား ပုစ္ဆာလော ဖြစ်
သောကြောင့် အဘော်သွင်းရာ၌ ဖြစ်သလော-စသည်ဖြင့် ကိ-လောနှင့် မသွင်းရ၊
ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော-စသည်ဖြင့် နန-လောနှင့် သွင်းရသည်။ နန-လောနှင့်သွင်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

ရာ၌လည်း ပရိကပ္ပအာဘော်ဖြစ်က ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော-စသည်ဖြင့် သတ္တမိဝိဘတ်၏အနက်ဖြစ်သော ရာ-နှင့် သွင်းရသည်။

၃။ ။ ဝါကျတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွ အမည်

(က)(ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြု လေးဝါကျပေါင်းသည် ဝဿာကာရော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာမတစ်ပါး “မဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။ [(က) အမှတ်ပြုဝါကျသည် ဝဿာကာရော-ဟူသော။ပ။ ပက္ခန္ဓရ ဝါကျ။ ဤသို့ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို ဝိတ္ထာရစသော ဝါကျအမည်ထူးကို ပေးလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို ချန်၍ (က)အမှတ်ပြု ဝါကျ တစ်ဝါကျတည်းကိုသာသော်လည်း ပက္ခန္ဓရအမည်ပေးပါ။ နေရာတိုင်း၌ ဤနည်းအတူသိ။]ထိုတွင်-

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို (က-အမှတ်ပြုဝါကျရှိ မဟာ မတ္တော-ပုဒ်ကို)ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ [မဟာမတ္တ-ပုဒ်၌ ဗျူဟတံအကြောင်း ငုတ်ကျဉ်းနေ၍ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ကျမ်းဆရာချဲ့ပြရသည်။ ချဲ့သုံးချဲ့တွင် ဗျူဟတံ အကြောင်းဖြင့် ချဲ့သည်။ “ကြီးစွာသော အစိုးရသူ၏ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး”ဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသောကြောင့် (တစ်နည်း) “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး”ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်း ရှိသောကြောင့် မဟာမတ္တမည်၏-ဟုလို။]

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် မဂဓ-သဒ္ဒါ၏မဂဓတိုင်းဟောမှ တစ်ပါး မဂဓ မင်းဟော, (တစ်နည်း) မဂဓ-ပုဒ်၏အရ မဂဓတိုင်းမှတစ်ပါး မဂဓမင်းကို ယူရမည်, မဂဓမဟာမတ္တ-ပုဒ်၏ စတုတ္ထိမဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး “ဆဋ္ဌိတပ္ပရိသံ သမာသံဝစနတ္ထ”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။ [နယန္တရကို ပက္ခန္ဓရ ခွဲရသည်။]

(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို (ဂ-အမှတ်ပြုဝါကျရှိ မဟာ မတ္တော-ကို) ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။

[ဝုတ္တံ ဟောတိ-ပါသည်ဝါကျ ဝိတ္ထာရ။ ။ “ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဘောရှိ၊ မှတ်တိ ပိဏ္ဏတ္ထ”-ဟူသော နိယံ၌ “ပိဏ္ဏတ္ထ”ဟူသည် ဝိတ္ထာရသဘောပင်ဖြစ်၍ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ပါသောဝါကျသည် ဝိတ္ထာရဝါကျပင် ဖြစ်သင့်သည်။ ထို့ပြင် ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သိဒ္ဓ-ရှိက၊ နေယျတံသိုလှ၊ စကားကျ-ဟူသော ရွှေရေးဆောင် နိယံ (၃၄၃)နှင့်အညီ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ပါသောဝါကျသည် ဆောင်၍သိအပ်သော အနက် သိုဝှက်တိမ်မြုပ် နက်နဲခက်ခဲနေသောကြောင့် စကားကျစကားရောက်အားဖြင့် ဖော်ထုတ်ပြသော စကားဖြစ်သည်။ “သိုဝှက် တိမ်မြုပ်နက်နဲခက်ခဲနေသောကြောင့် စကားကျ စကားရောက်အားဖြင့် ဖော်ထုတ်ပြသောစကား”ဟူသည် ဝိတ္ထာရပင်တည်း။

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ “မဟာမတ္တ-ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ဖြစ်ကြောင်း ရာထူးဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသူ (တစ်နည်း) “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး”ဟု ဆိုအပ်သော “ပြည့်စုံခြင်းရှိသူ”ဟူသည် “မည်သူမည်ဝါ”ဟု

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မထင်ရှား သို့ဝက် တိမ်မြုပ် နက်နဲ ခက်ခဲနေသောကြောင့် စကားကျ စကားရောက်အား ဖြင့် “အမတ်ကြီးတည်း” ဟု ဆိုလိုပါသည်ဟု ဖော်ထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဝုတ္တံ ဟောတိ-ပါသောဝါကျကို ဝိတ္တာရဝါကျယူသည်။

“ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဘောရိ၊ မုတ်ဘိ ဝိဇ္ဇတ္ထ” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်းဝုတ္တံ ဟောတိ-ပါသော ဝါကျကို အဋ္ဌကထာသုံး ဋီကာသုံးအားဖြင့် ပိဏ္ဍတ္တ (အပေါင်း အနက်) ကို ပြသောကြောင့် “ပိဏ္ဍတ္တဝါကျ” ဟုလည်း အမည်ပေးနိုင်သည်။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်ကောက်

မဟတိ မတ္တာ စတဿာတိ မဟာမတ္တာ။ ။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ မတ္တာ၊ “အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု အပ်သော အတိုင်းအရှည်သည်။ ဝါ၊ “အစိုးရသောသူ၏ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့။ “အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့။ “အစိုးရသော သူ၏ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုဝဿာကာရ ပုဏ္ဏားသည်။ မဟာမတ္တာ၊ မဟာမတ္တမည်၏။

မဟတိ မတ္တာ စတဿာတိ-ကား စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝိဂ္ဂဟံ၊ မဟာ မတ္တာ-ကား စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်။ မဟတိ-ပုဒ်။ မတ္တာ-ပုဒ်။ စတ-ပုဒ်။ ဤမဟာမတ္တာ-ဟူသော စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်-၌ မဟာမတ္တ-ဟူသော သမာသံပုဒ်၏အရကား “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်သည် (တစ်နည်း) ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းသည် မုရုအားဖြင့် ရ၏။ “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်၏ (တစ်နည်း) “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်း၏ ဝဿာကာရပုဏ္ဏားနှင့် “ဂုဏ်၊ ဂုဏေအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း” ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ စတဿ-ဟူသော အညပုဒ်၏အရကား ထိုမုရုဌာနပစာတို့ဖြင့် မုတ်အပ်သော “ကြီးစွာသော အစိုးရသော သူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော (တစ်နည်း) “ကြီးစွာသော အစိုးရသောသူ၏ဖြစ်ကြောင်း ရာထူး” ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ဝဿာကာရပုဏ္ဏားသည် အပစာနအားဖြင့် ရ၏။ ဝိသေသနပုဒ်တို့၏ သဘောသည် ဂုဏ်ကိုသာ ပစာနအားဖြင့် ဟောမြဲဖြစ်သော ကြောင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော “သမ္ပန်သကတံ” ဟု ဆိုအပ်သော ဂုဏ်သည်သာ ပစာနအားဖြင့် ရ၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုလဘောဂဏ္ဍဿရိယာ ဒီဟိ မဟတိ မတ္တာ ပမာဏံ စတဿာတိ မဟာမတ္တာ။ ဧတေနာဟ “မဟတိယာ ဣဿရိယမတ္တာယ၊ သမန္နာဂတော” တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၂၂။)]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

မဂဓ-၌ မဂ-သဒ္ဒါပုပဒ ဓာဝ-ဓာတ်၊ ကိ-ပစ္စည်း၊ (တစ်နည်း) မံသ သဒ္ဒါပုပဒ ဂိဓ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း၊ ပုလ္လိင်၊ ဗဟုဝစ်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ မဂေန သဒ္ဒိ ဓာဝန္တိတိ မဂဓ။ ကိ။ မံသေသု ဂိဇ္ဈန္တိတိ ဝါ မဂဓ။ ဂိဓ အဘိကခါယံ၊ ကုရအာဒယော ဧကဝိသတိ ဧနပဒန္တရာ ပုဗ္ဗဟုတ္တေ ပုလ္လိင်ံ ဗဟုတ္တေ သိယံ၊ (ဓနံ၊ ဋီ၊ ၁၈၄။) ဓာဝ ဂတိသုဒ္ဓိယံ၊ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၁၇၁။) ရဋ္ဌ-သဒ္ဓါပါသောကြောင့် သံဝဏ္ဏနာ၌ “မဂဓရဋ္ဌေ” ဟု ဧကဝစ်နှင့် နေသည်။]

၆။ ။ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ မဂဓရဋ္ဌေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဂဓမဟာ မတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ မဂဓ-သဒ္ဓါ၏ မဂဓတိုင်းကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) မဂဓ-ပုဒ်၏အရ မဂဓတိုင်းကို ယုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာ။

မဂဓရဋ္ဌေ မဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဂဓမဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းသတ္တမိ တပျုရိသံသမာသံပုဒ်၏ အာဓာရအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) မဂဓမဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “မဂဓေသု မဟာမတ္တော မဂဓမဟာမတ္တော” ဟု သတ္တမိတပျုရိသံ သမာသံဝဓနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ [တိုင်းဟောပုဒ်များ၌ ဗဟုဝစ်ဖြစ်၍ “မဂဓေသု” ဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့် ဆိုသည်။ သံဝဏ္ဏနာ၌ကား မဂဓ-ပုဒ်ချည်းသက်သက်မဟုတ်၊ ရဋ္ဌ-သဒ္ဓါ ပါသောကြောင့် “မဂဓရဋ္ဌေ” ဟု ဧကဝစ်နှင့် ရှိသည်။]

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ မဟာတိယာ မတ္တာယ သမန္နာဂတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ ပါဠိဖြင့် မဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းစတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၏ သမ္ပဒါနံအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) မဟာ မတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “မဟာတိ မတ္တာ စတသာတိ မဟာမတ္တော” ဟု စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝဓနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[သမန္နာဂတ - စသည်ဖြင့် ဖွင့်က ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အသတ္တိကြံ။ ဤ၌ သမာသံပုဒ်ကို သမန္နာဂတ-သဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝဓနတ္ထ ပြုသည်။ သမန္နာဂတ-စသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့် တစ်ပုဒ်တည်းသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို (သံဝဏ္ဏတဗ္ဗတဒ္ဓိတိပုဒ်ကို) ဖွင့်ပြလျှင် ယင်းသံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို အသတ္တိတဒ္ဓိတိ ဝဓနတ္ထကြံရသည်။ နှစ်ပုဒ်တွဲဖြစ်သော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို (သံဝဏ္ဏတဗ္ဗသမာသံ ပုဒ်ကို) ဖွင့်ပြလျှင် ယင်းသံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝဓနတ္ထ ကြံရသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကျက်။ ။ (၁)သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပုဒ်ကကို သမန္နဂတ၊ သမန္န-နှင့်၊ ထိုမှ တလီ၊ သမိဂိထည့်၊ ပရိပုဏ္ဏ၊ သံပုဏ္ဏက စသည်တို့နှင့်၊ ဖွင့်ပြ လေရာ၊ မှတ်ပါမယုတ်၊ ဖွင့်နည်းထုတ်၊ တဒ္ဓါတ် အသတ္တိ၊ ကြံနည်းသိ။
(၂)သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၊ ဒွိပဒ၊ ကြံကြံနည်းသိ၊ ဗဟုဗ္ဗိ(သံဝဏ္ဏနာနိယံ)]

ဣဿရိယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ် ၏အရ အစိုးရသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းရာထူးကို ယုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဣဿရိယမတ္တာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မတ္တာ-သဒ္ဓါ၏ သမိဒ္ဓိ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိဂ်တ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ဝဇီရ အဆိုကိုထောက်၍ ဖော်သော ဂဏ္ဍိ အလို။]

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဝါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တစ်နည်းအားဖြင့် အနက်ဟောကို ပြသည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အရကောက်သည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထပြုသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မဂဓရညော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဂဓဟာမတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ မဂဓ-သဒ္ဓါ၏ မဂဓမင်းကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ မဂဓ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ဆဋ္ဌိတပျရိသံသမာသံပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းဆဋ္ဌိတပျရိသံသမာသံပုဒ်၏ သမ္ပန်အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသ လိဂ်ပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) မဂဓ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “မဂဓဿရာဇာ မဂဓရာဇာ”ဟု ဆဋ္ဌိတပျရိသံသမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ဃုပသံ၌ “မဂဓေ ဣဿရောရာဇာ မဂဓရာဇာ”ဟု ပြုသည်။] “မဂဓရာဇာ”ဟု ဆိုလိုလျက် ရာဇ-ဟူသော နောက်ပုဒ် ကျေနေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ [သ-ဝိဘတ်ကြောင့် “မဂဓရညော”ဟု သံဝဏ္ဏနာ၌ နေသည်။]

[သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ မရှိတာ ပြရာ၌ အဘော်ကြံနည်း။ ။သံဝဏ္ဏ တဗ္ဗ၌ မရှိသော (က-အမှတ်ပြနိယံကို-ရည်သည်။) သံဝဏ္ဏတဗ္ဗဖြစ်သော မဂဓ ပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်မခြားဘဲ သွင်းထားသော (ခ-အမှတ်ပြနိယံကို ရည်သည်။) ရာဇ ပုဒ်ကို လောပကြံခြင်းသည် အောက်ပါနိယံများနှင့်အညီ ကြံခြင်းဖြစ်သည်။

ကျက်။ ။ (၁)သံဝဏ္ဏနာ၊ ဖွင့်ဆိုရာ၌၊ ပါဠိရင်းမှာ၊ ရှိတာမပြ၊ အနတ္တ၊ သေသတုလျ ကြံ၊ မရှိတာပြ တဒ္ဓိတ လောပ သမာသံ ကြံ။
(၂)ဝိဘတ်ခြားလျှင်း၊ ပုဒ်ကိုသွင်း၊ ယင်း ပါဠိသေသ၊ ဝိဘတ်မခြား၊ ပုဒ်သွင်းငြား၊ ယင်းကား လောပသာ။]

(တစ်နည်း) မဂဓရညော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဂဓမဟာမတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ မဂဓ-ပုဒ်၏အရ(ဌာနပစာအားဖြင့်) မဂဓတိုင်း နေမင်းကိုယုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြား

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

အဘိဓမ္မယုတ္တ သံဝဏ္ဏနာ။

ပြ-နည်း ကြိရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ယင်းသို့ နှစ်နည်းကြသည်မှာ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌဿ ဝါ ရာဇာနော ဝဇ္ဇိ။ ရဋ္ဌဿ ဝါ ပန တံ သမညာ တံ နိဝါသိရာဇ ကုမာရ ဝေသန ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (ဓာန်၊ ၄။ ၁၈၄။)-ကို ထောက်၍ ကြိခြင်းဖြစ်သည်။

အဂါရဿ ဟိတန္တိ အဂါရဝါသော အဂါရံ ဥတ္တရပဒလောပေန-ဟူသော (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၃။) ကိုလည်း ဥတ္တရပဒလောပကြိရာ၍ ထောက်သည်။ ဂါမဓမ္မန္တိ ဂါမာနံ ဓမ္မံ၊ ဂါမဝါသိကမနုဿာနံ ဓမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၈၆။) ဂါမဓမ္မောတိ ဂါမဝါသိနံ သေဝနဓမ္မော (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၂၂။)တို့၌ “ဋ္ဌာနဖြစ်သော ဂါမ-ဖြင့် ဋ္ဌာနိဖြစ်သော ဂါမဝါသိတို့ကို ယူသည်”ဟု ပြခြင်းငှါ ဂါမဝါသိကမနုဿာနံ (ဂါမဝါသိနံ-)ကို မိန့်”ဟု တက်သော ဂဏ္ဍိသစ် (၂၊ ၄၄၄) အလားတူတက်သော သျသစ် (၃၊ ၇၅)တို့ကိုလည်း နောက်နည်း ကြိရာ၌ မှီးသည်။

“အမှားပါ”ဟု ဖျက်ဆီး မပစ်အပ်။ အတ္တနောမတိယာ သဗ္ဗဝါဒါနံ ဒုဗ္ဗလတ္တာ ဝိစာရေတွာ ဂဟေတဗ္ဗာ။

အတ္တနောမတိ ကိဉ္ဇာယိ၊ ကထိတာ သဗ္ဗုဗ္ဗလား၊
တထာယိ နယမာဒါယ၊ ကထိတတ္တာ အကောပိယာ။]

မဂဓရညော မဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မဂဓမဟာမတ္တော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်းဆဋ္ဌိ တပျူရိသ် သမာသ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) မဂဓမဟာမတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်ကို “မဂဓဿမဟာမတ္တော မဂဓမဟာမတ္တော”ဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါဠိ အဆုံးအဖြတ်

မဟာမတ္တော-၌ မတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဣဿရိယမတ္တာယ-ဟူသော ပဉ္စမက္ခရာနှင့် ရှိသောပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုလဘောဂဣဿရိယာဒိဟိ မဟတိ မတ္တာ ပမာထံ ဧတဿာတိ မဟာမတ္တော။ တေနာဟ “မဟတိယာ ဣဿရိယ မတ္တာယ သမန္နာ ဂတာ” တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၂၂။) ဣဿရိယမတ္တာယာတိ သမိဒ္ဓိယံ မတ္တာ သဒ္ဓေါတိ ဉပေတိ။ (ဝဇ္ဇိရ၊ ၁၂၃။) ဣဿရိယမတ္တာယာတိ ပမာထဘူတဣဿရိယေန။ (ယောဇနာ၊ ၁၅၃။)တို့ကို ထောက်။

“ဣဿရိယမတ္တာယ”ဟု အရိုးပါဠိ ရှိ၏။ နိဿယ၌လည်း ၎င်းပါဠိကို “အစိုးရသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော”ဟု အနက်ပေး၏။ ဣဿရိယ မတ္တာယာတိ သမိဒ္ဓိယံ မတ္တာသဒ္ဓေါ-ကို ထောက်။ (ဂဏ္ဍိ၊ ၄၈၁။) ဤဂဏ္ဍိကို ကြည့်မေးသည် အမေး ဖြစ်သည်။]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

မဂဓ-ဟူသောနည်းသည် မဂဓတိုင်းတည်းဟူသော မကင်းရာကို ဆိုသဖြင့် မဂဓတိုင်းနေ မင်းတည်းဟူသော မကင်းတတ်သည်ကို ရသောကြောင့် နာနန္ဒရိကနည်း မည်၏။

မဂဓ-သဒ္ဒါသည် ဌာနဖြစ်သော မဂဓတိုင်း၏ မဂဓ-ဟူသော အမည်ကို ဌာနိ ဖြစ်သော မဂဓတိုင်းနေမင်းဒြပ်၌ တင်စား၍ ဌာနိဖြစ်သော မဂဓတိုင်းနေမင်းကို “မဂဓ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဌာနပစာမည်၏။

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၅၄]

၁၀။ ။ ဒေသနာဟာရနေတ္ထိနည်း

မဂဓ-၏အရ ဥပစာရတ္ထဖြစ်သော မဂဓတိုင်းနေမင်း၏ လောကီခန္ဓာ ငါးပါးသည် ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခ အရိယသစ္စ-ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ တဿ မူလကာရဏဘာဝေန ပုရိမနိပ္ပန္နာ တဏှာ သမုဒယသစ္စ-ဟူသော ပါဠိနှင့် အညီ ထိုခန္ဓာငါးပါး၏ အကြောင်းရင်း၏အဖြစ်ဖြင့် ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်ပြီးသော တဏှာသည် သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ ဥဘိန္ဒမပ္ပဝတ္တိ နိရောဓသစ္စ-ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ဒုက္ခ သမုဒယ ၂-ပါးတို့၏ မဖြစ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။ နိရောဓ ပဓာနနပဋိပဒါ မဂ္ဂသစ္စ-ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ကို သိကြောင်းဖြစ်သော အကျင့် သည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ သစ္စာ ၄-ပါးကို ဟောသတည်း။ ထို ၄-ပါးတို့တွင် သမုဒယသည် အဿာဒမည်၏။ ဒုက္ခသည် အာဒိနဝမည်၏။ နိရောဓ၊ မဂ္ဂ၊ ၂ ပါးသည် နိဿရဏမည်၏။ ဣဒါနိ ဖလပဉ္စကသည် ဖလမည်၏။ ဝါ၊ သုဏန္တ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သုတမယဉာဏ် အတ္တဝေဒ ဓမ္မဝေဒစသော ပဉ္စပုန်အကျိုး၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ စသော သံသရာအကျိုးသည် ဖလမည်၏။ အတီတေ ဟောတေဝေါ ပဉ္စ ဣဒါနိ ဟောတု ပဉ္စကသည် ဥပါယမည်၏။ ဝါ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖလကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယောနိသောမနသိကာရ သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ စတုစက္က သမ္ပတ္တိ-စသော အကြောင်း သည် ဥပါယမည်၏။ “ခန္ဓာဟူသော လောကသည် အနိစ္စစသည်ဖြင့် မပြတ် နိပ်စက်၏။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာဟူသောလောက၌ ငြီးငွေ့သဖြင့် ဒါနမယစသည်ကို ပြုကြလေကုန်သော်”ဟု မတိုက်တွန်းသော်လည်း တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အာဏတ္တိမည်၏။ ဤသို့လျှင် မဂဓ-ဟူသော ဒေသနာတော်သည် သစ္စာ ၄-ပါးကို ဟော၏။ ထိုသစ္စာ ၄-ပါးကို ဟောသော ဒေသနာတော်၌ အဿာဒစသည်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် ဒေသနာဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။ [ဒေသနာဟာရ ထုတ်နည်း ၂-မျိုးရှိကြောင်းကို ပထမအုပ် ၁၃၂၄-ခုနစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ရုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အတ္တိ ဘန္တေ ဒေဝဂဟဒါရူနိ နဂရပဋိသင်္ခါရိကာနိ အာပဒတ္တာယ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ သစေ တာနိ ဒါရူနိ ရာဇာ ဒါပေတိ ဟရာပေထ ဘန္တေတိ။ ဒိန္နာနိ အာဝုသော ရညာတိ-ဟူသော ပါဠိတို့ကို ရာဇာ-၌ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါ်လွင်စေ၍ ဟရာပေထ-၏ ကတ္တာ၊ ဒိန္နာနိ-၏ကံပုဒ် ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ ဝရံ တုမှေဟိ မောဃပုရိသာ တိထေန ဂေါဝိကန္တနေန ကုစ္ဆိပရိကန္တော၊ န တေဝ ဥဒရဿ ကာရဏာ ဂိဟိနံ အညမညဿ ဥတ္တရိ-မနဿဓမ္မဿ ဝဏ္ဏော ဘာသိတော-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ဥတ္တရိမနဿ ဓမ္မဿ-၌ ဥတ္တရိ-သဒ္ဒါ-ကို သေဋ္ဌအနက် ကြံ၍ အနက်ယောဇနာပြုခဲ့ပါ။

၃။ ။ န တံ ယာဓေ ယဿ ပိယံ ဖိဏ္ဍိ၊ ဝိဓဿော ဟောတိ အတိယာဓနာယ။ နာဂေါ မထိ ယာဓိတော ဗြာဟ္မဏေန။ အဒဿနညေဝ တဒဗ္ဗဂမာ ဟူသော ဂါထာကို ယဿ-၌ “ယံ အဿ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်ပြီး အစွဲမှန်ကန်စေလျက် အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၄။ ။ အထခေါ အာယသ္မာ ပိလိန္ဒဝဇ္ဇော အညတရံ တိထဏှပကံ ဂဟေတွာ တံ အာရာမိကိနိ တေဒဝေါစ “ဟန္တိမံ တိထဏှပကံ တဿာ ဒါရိကာယ သိသေ ပဋိမုဋ္ဌာ”တိ-ဟူသော ပါဠိတို့ကို အနက်အားဖြင့် အာကာရ ဗဟိကရဏနည်း အရ အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၅။ ။ သာရေ ပတိဋ္ဌိတောတိ သာရော ဝုစ္ဆန္တိ သီလသမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိညဏဒဿနဂုဏာ၊ တသ္မိ သာရေ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ သာရေပတိဋ္ဌိတောတို့ကို ရှေ့ဝါကျ၌ နိယမာနိယမနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နောက်ဝါကျ၌ ဣပစ္စည်း၏သမ္ပန် ထည့်စွက်၍လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၆။ ။ ဘိက္ခုနိ သမ္ပယောဇနာဒိသု တေ လိစ္ဆဝိကုမာရကာ ခိဋ္ဌာပသုတာ အတ္တနော အနာစာရေန ဧဝံ အကံသု၊ တတော ပဋ္ဌာယစ လိစ္ဆဝိနံ ဝိနာသော ဧဝ ဥဒပါဒိ-တို့ကို ဟေတုဖလဝါကျအဖြစ် ကြံ၍ အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၇။ ။ နစစ္ဆေဒနံ ဝလိတကံယေဝ ကရောန္တိ၊ တသ္မာ တံဝဋ္ဋတိ၊ ဥတ္တရာရဏိယံ ဝါ အေရာရဏိယံ ဝါ အရထိဓနကေ ဝါ ဥပရိပေလ္လန ဒဏှကေ ဝါ မာလာကမ္မာဒိကံ ယံကိဋ္ဌိ ဝဏ္ဏပဋ္ဌံ နဝဋ္ဋတိ-တို့ကို ပါဌာနသရိနည်းဖြင့် အနက် ယောဇနာပြုပါ။

၈။ ။ ကပ္ပိယေပိစ ဝတ္ထုသ္မိ၊ စိတ္တဿ လဟုဝတ္ထိနော၊ ဝသေန သာမညဂုဏာ၊ စဝန္တိစ ပုထုဇနာ။ ဟူသော ဂါထာကို ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၁၃၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ အပိစ ခေါ် ခတ္တိယမဟေသိယာ စက္ကဝတ္တိဂဗ္ဘောဝိယ ကာသကေန သာလိယဝဂဗ္ဘော ဝိယစ အပ္ပမတ္တကေန ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ရက္ခိတံ ဟိဿ ဖလဒံ ဟောတိ-တို့ကို ရက္ခိတဗ္ဗံ-၏ ကံပုဒ် ထည့်စွက်၍ ဟိ-နိပါတ်အနက် ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပြပါ။

၁၀။ ။ စကော တဿ ၂၃ရံ အဘိရဟိတွာ နိသိဒိ၊ သေသာပိ ပန္နရသ ဇနာ ပထဝိယံ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ အဒုဟလပါသာဏာဝိယ မိဂံ မာရေသံတို့ကို ၂ပမာန အန္တောကရထနည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာပြပါ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [“ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်”ဟု အဘိဓေယျတ္ထပေါ်အောင် ယောဇနာ။ ဟရာပေထ-၏ ကတ္တားကို “တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်”ဟု ထည့်။ ဒိန္နာနိ-၏ကံကို “တာနိ ဒါရူနိ၊ ထိုသစ်တော်တို့ကို”ဟု ထည့် ယောဇနာ။ ပါ၊ ၅၂။ ပါသျှ။ ၁၀၂။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်ကလည်းမေးခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ ၂တ္တရိ-ကို သေဋ္ဌအနက် ကြံ၍ အနက် [“၂တ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ မြတ်ကုန်သော ဈာယိအရိယာလူတို့၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရား၏”ဟု ယောဇနာ။
၂တ္တရိမနုဿာနံ ဝါ သေဋ္ဌပုရိသာနံ ဈာယိနဉ္စ အရိယာနဉ္စ ဓမ္မဿ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၇၃။)-ကို ထောက်။ ပါ၊ ၁၁၄။ ပါသျှ။ ၁၉၃။]

၃။ ။ [န တံ ယာစေတိ တံ န ယာစေယျ။ ကတရံ၊ ယဿ ပိယံ ဓိဂီသေတိ ယံ အဿ သတ္တဿ ပိယန္တိ ဇာနေယျ။(ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၅၂။)ကို ထောက်၍ ယံ-ဝတ္ထု၊ အကြင်ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ အဿ-သတ္တဿ၊ ထိုဥစ္စာရှင်ဖြစ်သော သတ္တဝါ သည်။ ပိယံ၊ “ရုဗ်အပ်၏”ဟူ၍ ဓိဂီသေ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တံ၊ ထိုပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ န ယာစေ၊မတောင်းရာ။ ။ ကြွင်းသျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ပါ၊ ၂၂၂။ ပါသျှ။ ၂၇၀]

၄။ ။ အာကာရ ဗဟိကရထနည်းအရ အနက် အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အယသ္မာ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ အည တရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ တိဏဏှပကံ၊ မြက်ကရွက်ခွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ အ-ရာမိကိနိ၊ ထိုအရာမိစောင့်မကို။ စတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီး။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီးသနည်း။) ဟန္တ၊ ယခု။ ဣမံ တိဏဏှပကံ၊ ကို။ တဿာ ဒါရိကာယ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဒ္ဓ၊ စွပ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီးသတည်း။)[ပါ၊ ၃၆၁။ ပါသျှ။ ၃၉၃။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၅။ ။ နိယမာ, နိယမနည်းဖြင့်အနက်

သာရေ ပတိဋ္ဌိတောတိ။ “သာရေ ပတိဋ္ဌိတော” ဟူသည်ကား။ (ယေ သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိ, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏာ၊ အကြင် သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိ, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏာ၊ တို့ကိုသာရော၊ “သာရ” ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တသ္မိသာရေ၊ ထိုသီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်” ဟုဆိုအပ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယ၏ အနစ်၌။ (ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်းတို့၏ အပေါင်း၏။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းသည်။) ပတိဋ္ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာရေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၆၂။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၈၅။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၅၇၅။]

[အတ္ထိ ၃-မျိုး။ ။ ထည့်ပေးသော အတ္ထိ-ကား နိပါတ်အတ္ထိတည်း။ ချဲ့ဦးဆုံး-အတ္ထိ-သည် အာချာတ်အတ္ထိ, နိပါတ်အတ္ထိ, နာမ်အတ္ထိအားဖြင့် ၃-မျိုးရှိ သည်။ အတ္ထိ နာမ တာတာတိ စတ္ထ အတ္ထိတိ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထေ။ နာမာတိ ပုစ္ဆနတ္ထေ မညနတ္ထေစ နိပါတော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၇၅) “ပုတ္တာမတ္ထိဓနာမတ္ထိ” တိ စတ္ထ ပန အတ္ထိ၊ သဒ္ဓေါ နိပါတော။ တေနေသ ဧကဝစနဗဟုဝစနကော ဟောတိ။ (နိတိသုတ္တ။ ၉၈၉) စသည်၌ အတ္ထိ-ကား နိပါတ်အတ္ထိတည်း။

အတ္ထိယာ နဝ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၅၃၆) စသည်၌ကား နာမ်အတ္ထိ- တည်း။ ဤနာမ်အတ္ထိ-ကား “အတ္ထိယာ၊ အတ္ထိပစ္စည်း၌” ဟုပေးရသော အနကရဏသဒ္ဓါ (နိပါတ်အတ္ထိကို အတုရွတ်ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါ)တည်း။ “အနကရဏသဒ္ဓါ”ဟူသည် ရဋ္ဌိနာမ်ပုဒ်တည်း။

ဝိဇ္ဇမာနအနက်ဟော အတ္ထိ-ကား အာချာတ်အတ္ထိ, နိပါတ်အတ္ထိအားဖြင့် ၂-မျိုး ရှိသည်။ အာချာတ်အတ္ထိ-ကား ဧကဂုဏ်သာ။ နိပါတ်အတ္ထိ-ကား ဧကဂုဏ်, ဗဟုဂုဏ် (သန္တိ-နှင့်အနက်တူ) ၂-မျိုး ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဧကဂုဏ်အတ္ထိ-၌ အာချာတ်ပုဒ်, နိပါတ်ပုဒ် ၂-မျိုးသင့်သည်။ ဗဟုဂုဏ်အတ္ထိ-၌ နိပါတ်သာ။ ဤသို့ ခွဲမှတ်။]

၆။ ။ ဟေတု, ဖလဝါကျကြံ၍အနက်

ဘိက္ခုနိသမ္ပယောနောဒိသု၊ ဘိက္ခုနိသမ္ပယောဓန-အစရှိကုန်သော။ (ဝတ္ထု၊ သု၊ ဝတ္ထုတို့၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) တေ လိစ္ဆဝိကုမာရော၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ ခိဗ္ဗာပသုတာ၊ မြူးတူးခြင်း၌ လှေကျက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနာစာရေန၊ မလျှောက်ပတ်သောကျင့်ခြင်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုကြကုန်ခြင်းကြောင့်။) တတော၊ ထိုသို့ ပြုကြကုန်ပြီးရာ ဖြစ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ စ၊ စ၍လည်း။ လိစ္ဆဝိနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသား တို့အား။ ဝိနာသော ဧဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၄၆။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၃၃၇။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၃၊ ၂၇၉။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ [၆၊ ၁၊ ၂၅၃။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၆၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၃၀၆။]

၈။ ။ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်အောင်အနက်

၈။ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည် ကပ္ပိယေ၊ မပြောမဆိုဘဲ ယူခြင်းငှာအပ်သော။ ဝတ္ထုသ္မိပိ၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာ၌သော်လည်း။ လဟဝတ္တိနော၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လျှင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝေသန၊ အလိုဖြင့်။ သမဏဂုဏာ၊ ရဟန်းတို့၏ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာသီလတည်းဟူသော ဂုဏ်မှ။ စဝန္တိ၊ ရွေ့လျော့ကုန်၏။ ။ [၆၊ ၁၊ ၃၄၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၆၃၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၅၆၂။]

၉။ ။ [“တနိမိတ္တံ၊ ထိုပရိဘာဂနိမိတ်ကို” ဟု ရက္ခိတဗ္ဗ၏ ကံပုဒ်ထည့်။ ဟိ-ကို သျှသစ်က “ဟိ-ယသ္မာ” ဟု၊ သျှက “ဟိ-သစ္စံ” ဟု ယောဇနာသည်။ ။ [၆၊ ၂၊ ၃၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၂၂၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၈၈။]

၁၀။ ။ ဥပမာန အန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက်

၁၀။ ။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ (ဇနောဝါ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းသည်လည်း။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်း၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသို့။ ဝါ၊ ဝမ်းကို။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ ဝါ၊ စီး၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အဒုဟလပါသာဏာ၊ ဖိ၌တင်အပ်ကုန်သော ကျောက်တို့ သည်။ မိဂံ၊ သားကို။ (မာရေန္တိ) ဝိယ၊ သတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ သေစေကုန်သကဲ့သို့။ (တတာ၊ ထိုအတူ။) သေသာ၊ တစ်ယောက်သော သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းမှ ကြွင်းကုန် သော။ ပန္နရသ၊ တစ်ကျိပ်ငါးယောက်ကုန်သော။ ဇာနာပိ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ ဖြိုကြကုန်၍။ မာရေသံ၊ သတ်ကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ သေကြကုန်ပြီ။ [“ဥပမာန အန္တောကရဏနည်း” ဟူသည် ဥပမာနအပြင်နေသော ဤနေရာမျိုး၌ ဝါကျအပြန်အလှန် နည်းပင်တည်း။ ။ ၆၊ ၂၊ ၆၉။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၃၃၈။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၂၀၃။]

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ဓနုစမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဝိပဿနာပါဒကံ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ ပန “အဓိစိတ္တံ” န္တိဂ္ဂုဓတိ။
- (ခ) တဦး အဓိသီလံ ဝိယ သီလာနံ သဗ္ဗလောကီယ စိတ္တာနံ အဓိကဓမ္မေ ဥတ္တမဉ္စ။
- (ဂ) ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝစ ဟောတိ န ဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။
- (ဃ) တတောပိစ မဂ္ဂပလစိတ္တမေဝ အဓိစိတ္တံ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၁။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို အာကာရ အပြင်ထုတ်၍လည်းကောင်း၊
(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို အဓိသီလံ-ပုဒ်၊ သီလာနံ-ပုဒ်တို့၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထထင်ရှားစေ
၍လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ပုဗ္ဗာနသန္ဓေအင်္ဂါ(၄)ပါး ပရာနသန္ဓေအင်္ဂါ
(၇)ပါးအားဖြင့် အနုသန္ဓေတက်ပါ။

၃။ ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဝါကျ
အမည်ပေးပြီး (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ တံ-ပုဒ်ကို တုလျတ်၊ လိင်္ဂတံအားဖြင့် စာစပ်ပါ။

၄။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ-ကို မဂ္ဂစိတ္တံ-ပုဒ်ဖလ စိတ္တ
ပုဒ်အားဖြင့် အစိတ်စိတ်ခွဲ၍ ဝစနတ္ထပြုပြီး အပေါင်းဝစနတ္ထပြုကာ အပေါင်း
ဝစနတ္ထကိုသာ ဉာသ်ကောက်ပါ။

၅။ ။ ဝိပဿနာ - ပါဒက၊ သမာပတ္တိ , အဓိက , ဖလတို့၌
အသီးသီး ဓာတု၊ ပစ္စယ ခွဲပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်လျက် (ဂ)(ဃ)
အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြုနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပါ။

၇။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ “န ဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊
“န ဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေန ” ဟူ၍လည်းကောင်း (၂) မျိုးရှိခဲ့သော် သင့်ရာကို သဒ္ဓယုတ္တိပြု၍
ဆုံးဖြတ်ဖြေဆိုပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြုပါကျ၌ ဖြစ်သင့်သောနည်း (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ
မဂ္ဂဖလစိတ္တံ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာကို အကြောင်းနှင့်တကွဖြေဆိုပါ။

၉။ ။ ဖော်ပြပါ မြန်မာစကားရပ်တို့ကို ခုဏ္ဏိယပါဠိ စီပါ။
မြတ်စွာဘုရား မဖြစ်သည်ရှိသော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊
ကံသာလျှင်ဟူ၍ အယူရှိကုန်၊ တရားစောင့်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ စကြာဝတေးမင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးတို့
သည်လည်းကောင်း ဆောက်တည်စေကြကုန်၏။

၁၀။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ တတော-၌ တ-သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၏အရကို
ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း ရေးဖြေပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ပါဠိအားဖြင့် အာကာရအပြင်ထုတ်၍အနက်
 ပန၊ စိတ္တမှတစ်ပါး အဓိစိတ္တကို ဆိုဦးအံ့။ ဝိပဿနာပါဒကံ၊ ဝိပဿနာ၏
 အခြေဖြစ်သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်စိတ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 (ကံ ၊ အဘယ်သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။) အဓိစိတ္တန္တိ၊ အဓိစိတ္တံ "ဟူ၍။
 (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သတည်း။) အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်။
 ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ၊ ထိုရှစ်ပါးသောသမာပတ်စိတ်
 သည်။ အဓိသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ "ဟုဆိုအပ်သော အဓိသီလသည်။ သီလာနံ၊
 အလုံးစုံကုန်သော လောကီဖြစ်ကုန်သော သီလတို့ထက်။ (အဓိကံ ဝိယ စေဝ၊
 လွန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥတ္တမံဝိယစ၊ မြတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဗ္ဗလောကီယ
 စိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော လောကီဖြစ်ကုန်သော စိတ်တို့ထက်။ အဓိကဉ္စေဝ၊
 လွန်လည်းလွန်၏။ ဥတ္တမဉ္စေ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ။ [၄၊ ၁၊ ၂၀၉။ ဋ္ဌသျ၊
 ၂၊ ၂၃၆။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၃၊ ၁၆၁။]

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အနုသန္ဓေတက်
 ဤသို့ (နိဒဿန) (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် (ကရိုဏ်း) ပရိယာယ
 အားဖြင့် အဓိစိတ္တကို (ကံ) ပြပြီး၍ (ကြိယာဝိမသေသန) (ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ ယခုအခါ၌
 (အာဇာရ) နိပ္ပရိယာယဖြစ်သော အဓိစိတ္တကို (ကံ) ပြခြင်းငှာ (သမ္ပဒါနံ) ပြတော်မူ
 လိုသော (နာမဝိသေသန) အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ကတ္တာ) (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို
 (ကံ) မိန့် (ကြိယာ) (ပရာနုသန္ဓေ)။

[ထောက်ဖွယ် ။ ။ လောကီယစိတ္တဿ အဓိစိတ္တတာ ပရိယာယေ
 နာတိ နိပ္ပရိယာယမေဝ တံ ဒဿေတုံ " တတောပိ စ မဂ္ဂဖလစိတ္တမေဝ
 အဓိစိတ္တန္တိ အာဟ။ (သာရဏ္ဍ၊ ၂၊ ၆၁။)

ပရာနုသန္ဓေ အင်္ဂါ ၆ ပါး ၊ ၇ပါး ကွဲရပုံ။ ။ သီလကွန် မေးခွန်း ထုတ်
 စည်းမျဉ်းအဖြေ၌ ပရာနုသန္ဓေ၏အင်္ဂါကို အာဇာရ ၊ ကံ ၊ သမ္ပဒါနံ ၊ နာမဝိ
 သေသန ၊ ကတ္တာ၊ ကံ၊ ကြိယာ-အားဖြင့် (၇) ပါးဆိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ဧဝံ
 ("ဟိ"သတိတိ သရဏန္တိ အာဒိပါဋ္ဌေန) သရဏတ္ထံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိံ သရဏ
 ဂမနတ္ထံ ဒဿေန္တော (အဋ္ဌကထာစရိယော) "တပ္ပသာဒါ"တိ အာဒိ မာဟ။ (သီ၊ ဋီ၊
 သစ်၊ ၂၊ ၁၇၇။)စသည်ကိုထောက်၍ သမ္ပဒါနံမထည့်ဘဲ ၆-ပါးယူသည်။

ယင်းသို့ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး ကွဲပြားခြင်းအကြောင်းမှာ ဒဿေန္တော-နှင့်
 ဒဿေတုကာမော- ကွဲပြားမှုကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒဿေန္တော- ဖြင့်တက်ရာ၌ သမ္ပဒါနံ
 မပါ။ ဒဿေတုကာမော-ဖြင့် တက်ရာ၌ သမ္ပဒါနံပါသည်။ သမ္ပဒါနံ မပါမှ
 ပါမှသည် ထူးခြားကွဲပြားမှုတည်း။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၌ ၂-မျိုးလုံးပင် အသုံးပြုသည်ကို
 တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဒဿေန္တော-ဖြင့် (ပကာသေန္တော-စသော အန္တ ပစ္စယန္တုပ္ပိများသည်

ဒဿေဇ္ဇောနှင့် အတူတူပင်။) တက်သည်ကများသည် ဒဿေတုကာမော-ဖြင့်တက်သည်မှာ သာရတ္ထလောကံသာတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အနည်း၊အများတို့တွင် များရာသို့ လိုက်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပြုလိုသော၊ပြုခြင်းငှာအလိုရှိသော စကားရပ်သည် အဓိပ္ပာယ်တူပြီး စကား ၁-ခွန်းနှင့်၂-ခွန်းသာကွာသည်ဖြစ်ရာ အဓိပ္ပာယ်တူ အတိုအရှည် စကား-၂-ရပ်တို့တွင် ယထာ ယထာဝါ ပန ဝုစ္စမာနေ အဓိပ္ပေကဝုတ္တာနနန္ဒ ဟောတိ၊ ဂန္ထလဟုကာ စ၊တထာ တထေဝ ဝတ္ထဗ္ဗံ ဉာသံပရိဘာသာအရ အချိန်မကုန် လူမပန်း ကျမ်းပေါသည်အတိုလမ်း လိုက်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း သမ္ပဒါနံကိုချိန်ပြီး အင်္ဂါ ပါးသော ကျွန်ုပ်တို့ယူသည်၊ပါး ပါးယူ၍- “နိ၊က၊ကံ၊ကြိ၊လေး၊ခုရှိ၊မှတ်ဘိ ပုဗ္ဗာန။ အာ၊ ကံ၊ဝိ၊ကံတံ၊ကံ၊ကြိယတံ၊ခြောက်မှတ် ပရာန” ဟု စပ်ဆိုသည်။ဒဿေဇ္ဇော-ကို “ဒဿေ တိတိ ဒဿေဇ္ဇော” ဟုပြု၍ “ပြုလိုသော” ဟုပေး။ဒဿေတုကာမောကို “ဒဿေတုံ ကာမေ တိတိ ဒဿေတုကာမော” ဟုပြု၍ “ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသော” ဟုပေး။ဣဒါနိ ယံ တံအညံ ဝတ္ထု ဥပ္ပန္နံ တံဒဿေတုံ၊ တောနေခါ ပန သမယေနာတိ” အာဒိမာဟ။(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၉၂။)စသည်ဖြင့် တုံပစ္စည်းဖြင့်လည်း တက်ကြသည်။တုံပစ္စည်းဖြင့် တက်မှု အာဇာရ ကံ၊ သမ္ပဒါနံ၊ ကံ၊ ကြိယာအားဖြင့် အင်္ဂါ ၅-ပါးသာ။

ဣဒါနိ ယံဝုတ္တံ “ဣမံ သိက္ခာပဒ” န္တိ၊ တံ ဒဿေဇ္ဇော “ယောပန ဘိက္ခု။ ပ။ အသံဝါသော” တိ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၉၁။) ဣဒါနိ ပဋိပဒ္ဓိတဗ္ဗာကာရံ ဒဿေဇ္ဇော “တတြ တုမေဟိ အဘူတံ အဘူတတော” တိ အာဒိ မာဟ။(သီလက္ခန္ဓ ဝဂ္ဂ၊ ဌ၊ ၅၃။) ဣဒါနိ၊ ပ။ပဒဘာစနံ ဒဿေဇ္ဇော “ကတမံ တံ ရူပံ ဥပါဒါ” တိ အာဒိမာဟ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၃၄၄) ဣဒါနိ တံ ဒဿေဇ္ဇော အာဟ။ “ဝိနယံ သင်္ဂါယံတွာ” တိအာဒိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၆၁။) ဣဒါနိ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ အသေက္ခာဘူမိ သမာပစ္စနံ ဒဿေဇ္ဇော “တသ္မိဉ္စပနာ” တိအာဒိ မာဟ။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၇၄) ဣဒါနိ တံ အဋ္ဌကထာပါဠိ ဒဿေဇ္ဇော “ပထဝိကသိထံ ဥဂ္ဂတုဇ္ဇော” တိ အာဒိမာဟ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ၊ ၁၊ ၁၄၂။) ဣဒါနိ ဒေသနာယ သမုဋ္ဌာပနံ ဒဿေဇ္ဇော “တဿပညာယ တေသော” တိအာဟ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ပုလ္လိကာ၊ ၈။) ဤကား “ဒဿေဇ္ဇောဖြင့် တက်သည်ကများသည်” ဟုဆိုရာ၌ သာဓကတည်း။

ဣဒါနိ သမ္ပေပတေ အဝိဇ္ဇာဒယော ဓမ္မေ ဒွိဟိ ဝဋ္ဌေဟိ သင်္ဂဟေတွာ ဒဿေတုကာမော အာဟ “ဣမေ ပဉ္စဓမ္မာ အတိတေ ကမ္မဝဋ္ဌန္တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၂၃။) ဣဒါနိ အဝဇာရဏေန နိဝတ္တိတမတ္ထံ ဒဿေတုကာမော အာဟ “ကံ ပန အညထာပိ ဂမ္ဘာဟတံ ဇာတတံ” တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၂။) ဤကား “ဒဿေတုကာမော ဖြင့် တက်သည်မှာ သာရတ္ထလောကံသာတွေ့ရသည်” ဟု ဆိုရာ၌ သာဓကတည်း။]

- ၃။ ။ အကြောင်းနှင့်တကွ ဝါကျအမည်
 (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့် အောင် ပြုသောကြောင့် ယုတ္တိဒိဋ္ဌိကရဏဝါကျ။
 (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ (“ရှစ်ပါးသောသမာပတ် စိတ်သည် အလုံးစုံကုန်သော လောကီဖြစ်ကုန်သော စိတ်တို့ထက် လွန်မြတ်ခဲ့သော်

ဘုရားပွင့်တော်မူရာအခါ၌လည်း ဖြစ်လေသလော ဘုရားပွင့်တော်မူရာအခါကို ကြည့်၍ ဖြစ်လေသလော”ဟု စောဒကတို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒကတို့ စောဒနာ ချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် တစ်ဖန်ဆက်လက်၍ အားထုတ်သောကြောင့် ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ပရိယာယဖြစ်သော အဓိစိတ္တမှတစ်ပါး နိပ္ပရိယာယဖြစ်သော အဓိစိတ္တကိုပြသောကြောင့် (တစ်နည်း) အဓိစိတ္တ၏အရ ဥပစာရတ္တမှတစ်ပါး မုချတ္တကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။

တံ-ပုဒ်တုလျတ်၊ လိဂံတံ စာစပ်

တံ-ကား “သည်” ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် အဓိကဥစ္စေ ဥတ္တမဥ-တို့၌တုလျတ်၊ အဓိကဥစ္စေ ဥတ္တမဥကား လိဂံတံ။ [“ကြိယာမသတ်၊ ကတ္တုချင်းချင်း၊ စပ်တုလျင်းက၊ တုလျတ်လိဂံတံ၊ ဆို၍စပ်” ဟုဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ ဝစနတ္တနှင့် ဉာဿိကောကံ

အစိတ်ဝစနတ္တ။ ။မဂ္ဂေနသမ္ပယုတ္တံ စိတ္တံ မဂ္ဂစိတ္တံ။ ။ ဖလဥစ္စေ တံ စိတ္တဉာတိ ဖလစိတ္တံ။

အပေါင်းဝစနတ္တ။ ။ မဂ္ဂစိတ္တဥစ္စေ ဖလစိတ္တဥစ္စေ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ။ (သျှသစ်) မဂ္ဂစိတ္တဥစ္စေ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်လည်း။ ။ ဖလစိတ္တဥစ္စေ၊ ဖိုလ်စိတ်လည်း။ ။ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ်။

မဂ္ဂစိတ္တဥစ္စေ ဖလစိတ္တဥစ္စေ-ကား ဒွန်သမာသံဝိဂြိုဟ်၊ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ-ကား ဒွန်သမာသံပုဒ်။ မဂ္ဂစိတ္တံ-ပုဒ်၊ ဖလစိတ္တံ-ပုဒ်။ ဤမဂ္ဂဖလစိတ္တံ -ဟူသော ဒွန်သမာသံပုဒ်၌ မဂ္ဂစိတ္တံ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏အရကား မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၏ ဖိုလ်စိတ်နှင့်သိခြင်း အစရှိသော ကြိယာကို အကြောင်းပြုသဖြင့် အချင်းချင်းငဲ့သကဲ့သို့ဖြစ်သော အညမညာပေက္ခသမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်ရ၏။ မဂ္ဂဖလစိတ္တံ- ဟူသော သမာသံပုဒ်လုံး၏အရကား ထိုမုချဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ် နှစ်ပါးရ၏။ ဥပစာ သဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် ဧကဒေသုပစာ၊ အဝယဝပစာအားဖြင့် မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ်နှင့် တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မရ၏။ [ဥပစာသဒ္ဓါမှန်က ဥပစာဆိုက် အောင် ကောက်ရသည်။]

[ဖလစိတ္တံ-ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသံပုဒ်သာ။ ။ဖလနှင့်စိတ္တကို မဂ္ဂနှင့်စိတ္တကဲ့သို့ တပျူရိသံသမာသံ မတွဲဘဲ ကမ္မဓာရယ်သမာသံတွဲသည်ကို သောတာပတ္တိယာ လဒ္ဓံ၊ သောတာပတ္တိဿ ဝါ ဖလစိတ္တံဝိပါကဘူတံ စိတ္တံ သောတာပတ္တိ ဖလစိတ္တံ၌ ဖလစိတ္တံကို “ဝိပါကဘူတံစိတ္တံ”ဟု အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ အရတုဖွင့်သည်ကို ထောက်။ “အကျိုးဝိပါတ်ဖြစ်သောစိတ်”ဟုဆိုလိုသည်။

ရှေ့ပုဒ်၌ နောက်ပုဒ်ကျေ။ ။အပေါင်းဝစနတ္တ၌ မဂ္ဂစိတ္တံ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ စိတ္တံ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေနေသည်။ ဥပေက္ခာဇနိတာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ ဧတဿာတိ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိဝယ် ဥပေက္ခာဇနိတာဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ ဇနိတာ ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေသကဲ့သို့တည်း။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၆၆)

၅။ ။ဓာတွာဒိဝိဘာဂ

ဝိပဿနာ-၌ ဝိပုဗ္ဗ၊ ဒိသ-ဓာတု၊ ယု-ပစ္စယ။

ပါဒက-၌ ပဒ-ဓာတု၊ ဣ-ပစ္စယ။

သမာပတ္တိ-၌ သံပုဗ္ဗ၊ အာ-ပုဗ္ဗ၊ ပဒ-ဓာတု၊ တိ-ပစ္စယ။

အဓိက-၌ အဓိ-ပုဗ္ဗ၊ ဣ-ဓာတု၊ က-ပစ္စယ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၇၁၂။)

ဖလ-၌ ဖလ-ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ။

၆။ ။ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျ သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အဓိစိတ္တံဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အရကို ပရိယာယအားဖြင့် ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သော ရှစ်ပါးသော သမာပတ်စိတ်ကို ယုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် “ရှစ်ပါးသော သမာပတ်စိတ်သည် ဘုရားပွင့်တော်မူရာဖြစ်သောအခါ၌ ဖြစ်သည်။ ဘုရားပွင့်တော်မူရာအခါကို ကြည့်၍ ဖြစ်တော်မမူ” ဟုအဓိပ္ပာယ်ရအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

(ဃ)အမှတ်ပြုသံဝဏ္ဏနာသည် “အဓိစိတ္တံ-ဟူသည် နိပ္ပရိယာယအားဖြင့် မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၊ ဖိုလ်စိတ်ပင်တည်း” ဟု သရုပ်ကြားအနက်ကိုဖွင့်သောကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။ [“အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သို့မဟုတ် အကြောင်းပြု၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပါ” ဟုမေးရာ၌ သံဝဏ္ဏနာကျမ်းလားဆိုရိုးကို ရည်မေးသည် ဖြစ်၍ ယင်းဆိုရိုးအတိုင်းဖော်။]

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

ဝိနာ-နိပါတ်ပုဒ်နှင့်ယှဉ်ရာပုဒ်၌ ပဉ္စမိ၊ တတိယာဝိဘတ် ၂ မျိုးလုံး သက်နိုင်သောကြောင့် ဝိနာ-နိပါတ်ပုဒ်နှင့်ယှဉ်ရာ ဗုဒ္ဓုပါဒ-ပုဒ်၌ ပဉ္စမိတတ် သက်၍ “ဗုဒ္ဓုပါဒါ” ဟု ရှိသောပါဠိ၊ တတိယာဝိဘတ်သက်၍ “ဗုဒ္ဓုပါဒေန” ဟု ရှိသောပါဠိပါဠိ (၂)မျိုးလုံးပင် သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အပိဂ္ဂဟဏေန နိပါတပယောဂေပိ ပဉ္စမိဝိဘတ္တိ ဟောတိ ဒုတိယာ စ တတိယာ စ။ ဝိနာ သဒ္ဓမ္မာ နတ္ထညော ကောစိ နာထော လောကေ ဝိစ္စတိဝိနာ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဝိနာ သဒ္ဓမ္မေန ဝါ။ ဝိနာ ဗုဒ္ဓသ္မာ၊ ဝိနာ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိနာ ဗုဒ္ဓေန ဝါ။ (ကစွည်း၊ ၂၇၂။)

ရိတေ ဝိနာ ယောဂဒုတိယာ စ။ ။ ရိတေ ဝိနာ ဣစ္ဆေတေဟိ နိပါတေဟိ ယောဂေ ပဉ္စမိ တတိယာ ဒုတိယာ ဟောတိ။ ဝိနာ သဒ္ဓမ္မာ နတ္ထညော ကောစိ နာထော လောကေ ဝိစ္စတိဝိနာ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဝိနာ သဒ္ဓမ္မေန ဝါ။ ဝိနာ ဗုဒ္ဓသ္မာ၊ ဝိနာဗုဒ္ဓံ၊ ဝိနာ ဗုဒ္ဓေန ဝါ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၅၆၆။)]

ကျက် ။ (၁) အညတြ၊ ဝိနာ၊ နိပါတာ၏ရိရာမှန်လှ၊ ယင်းပဒဝယ်၊ ဒု၊ တ၊ ပဉ္စမိ သက်မြို့။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၁၀၀)။
(၂) ဝိနာ၊ အညတြ၊ စသည်သဒ္ဓါ၊ ယှဉ်လေရာ၊ ဒုတိယာ၊ တတိယာ၊ ပဉ္စမိသက်မြို့။ (တောင်တွင်းနိယံ ၁၅၃)။

ဗုဒ္ဓပြိုင် ပါဠိလည်းသင့်။ ။ ဤသာဓကများကိုထောက်၍ ပဉ္စမိ တတိယာ သာမဟုတ်၊ ဒုတိယာလည်း သက်နိုင်သောကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ် သက်၍ ဗုဒ္ဓပြိုင် ပါဠိလည်း ရှိနိုင်သည်။ သင့်သည်။

ဝိနာ-၏အနက် ၂-မျိုးအလိုက်ပေး။ ။ ဗုဒ္ဓပြိုင်၊ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

မှ နှင့်ပေးခိုက် ဝိနာ-ကို ဝိယောဂအနက်ပေး။ ကို-ပေးခိုက် ဝဇ္ဇနအနက်ပေး။ ဝိနာ သဒ္ဓါ ဝိယောဂအနက်ဟောသည်ကို ဝိနာ ရိတေ ရဟိတာ လူစွေတေ ဝိပွယောဂေ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၃၈၇။) ကိုထောက်။ ဝဇ္ဇနအနက်ဟောသည်ကို ဝဇ္ဇနေ တု ဝိနာ နာနာ၊ အန္တရေန ရိတေပုထု။ (ဓာနံ၊ ၁၁၃၇။) ကိုထောက်။

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဓိစိတ္တံ-ဟူသော နည်းသည် မဂ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်၊ ဖိုလ်စိတ်တည်းဟူသော မကင်းတတ်သည်ကို ဆိုသဖြင့် ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ် သော ရှစ်ပါးသော သမာပတ်စိတ်တည်းဟူသော မကင်းရာကို ရသောကြောင့် အဝိနာ ဘာဝနည်းမည်၏။

ဖလုပစာ ယုရပုံ။ ။ ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်သည် သူထက်သာလွန်သော မဂ္ဂဖလစိတ်ရှိသောကြောင့် အဓိစိတ္တံ (သာလွန်သောစိတ်) ဟူသော အမည်နှင့်တကယ်လိုက်လျောညီထွေစိတ် မဟုတ်ချေ။ လောကီစိတ်များထက် သာလွန်သောကြောင့်သာ လောကီစိတ်များကိုထောက်၍ ပရိယာယ်အားဖြင့်သာ "အဓိစိတ္တံ"ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိစိတ္တံ (သာလွန်သောစိတ်) ဟူသောအမည်နှင့် တကယ် လိုက်လျောညီထွေစိတ်မှာ မဂ္ဂဖလစိတ်သာ ဖြစ်သည်။ အဓိစိတ္တံသဒ္ဓါသည် ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်ကို မဟော၊ မဂ္ဂဖလစိတ်ကိုသာ ဟောသည်ဖြစ်၍ အဓိစိတ္တံ၏ အရမှာ ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်ကို မရ၊ မဂ္ဂဖလစိတ်သာရသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိစိတ္တံ၌ ဖလုပစာယုရသည်။ အကျိုး၏အမည်ကို အကြောင်း၌ တင်စား၍ ဖလုပစာအားဖြင့် ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်ကို အဓိစိတ္တံ၏အရ ယုရတော့ သည်။ ဝိပဿနာပါဒက အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်သည် မဂ္ဂဖလစိတ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိ စိတ်ကို "အကြောင်း"ဟု ဆိုသည်။

အဝိနာဘာဝနည်းယုရပုံ ။ ။ အကျိုးဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ်၏ အဓိစိတ္တံဟူသောအမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာ၏ အခြေ ဖြစ်သော ရှစ်ပါးသောသမာပတ်စိတ်၌ တင်စား၍ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော ရှစ်ပါးသောသမာပတ်စိတ်ကို "အဓိစိတ္တံ"ဟု ဆိုထားသောကြောင့် (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖလုပစာရသည်။ ဖလုပစာရက ဖလုပစာနှင့်တွဲရသောနည်းမှာ အဝိနာဘာဝနည်းဖြစ်၍ အဝိနာဘာဝနည်း ယုရတော့သည်။ ကာရဏု ဌာနနှင့် နာနန္တရိက နည်း၊ ဂုဏု ဖလုနှင့် အဝိနာဘာဝနည်းတွဲရသည်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

ကျက်။ ။ နာနန္ဒရိက၊ ကာရဏ၊ ဌာနဥပစာ။

ဂုဏုပလူ၊ ဌာနျူ၊ နည်းမူအဝိနာ။ (နိယံသစ်)]

မဂ္ဂပလစိတ္တ-သဒ္ဓါသည် အစိတ်ဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ်၏ မဂ္ဂပလစိတ္တဟူသောအမည်ကို အပေါင်းဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် ဖိုလ်စိတ်၊ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မ (ထိုစိတ်နှင့်ယှဉ်သောစေတသိက်)၌ တင်စား၍ အပေါင်းဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်စိတ် ဖိုလ်စိတ် တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မကို “မဂ္ဂပလစိတ္တ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် စကဒေသုပစာ၊ အဝယဂူပစာမည်၏။

[ပစာနနည်းဖြစ်ပုံ။ ။ စိတ်သည် သူတစ်ပါးတည်းဖြစ်သည် မဟုတ်၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့် စိတ် တစ်ပါးတည်းဆိုထားသည်။ စိတ်တစ်ပါးတည်းဆိုထားသည်ကို တွေ့ရာတိုင်း၌ နည်းတူသိပါ။

ထောက်ဖွယ်။ ။ “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ ဧတံ ဒေသနာသီသမေဝ၊ န ပန စိတ္တံ ဧကကမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ကသ္မာ ယထာ “ရာဇာ အာဂတော”တိ ဝုတ္တော န ပရိသံ ပဟာယ ဧကကောဝ အာဂတော၊ ရာဇပရိသံယ ပန သဒ္ဓိံ ယေဝ အာဂတောတိ ပညာယတိ၊ ဧဝမိဒမ္ပိ ပရောပဏ္ဏာသ ကုသလဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိံ ယေဝ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေန ပန “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” ဣစ္ဆေဝ ဝုတ္တံ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၁၁၁။)

အကုသလာနံ ပန ဘူမိဝသေန ဘေဒါဘာဝတော “ဒွါဒသအကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒေါ” တိ အာဟ။ တတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တမေဝဥပ္ပါဒေါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ။ ဒေသနာသီသမေဝ ဧတံ၊ ယထာ ပန “ရာဇာ အာဂတော” တိ ဝုတ္တော အမစ္ဆာဒီနမ္ပိ အာဂမနံ ဝုတ္တမေဝ ဟောတိ ဧဝံ “စိတ္တုပ္ပါဒေါ” တိ ဝုတ္တော တေဟိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာပိ ဝုတ္တာဝ ဟောန္တိတိ သဗ္ဗတ္ထံ စိတ္တုပ္ပါဒဂ္ဂဟဏေန သသမ္ပယုတ္တဓမ္မံ စိတ္တံ ဂဟိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၄၃၈။)

စကဒေသုပစာ ယုရပုံ။ ။ မဂ္ဂပလစိတ္တ၌ ပစာနနည်းရသဖြင့် ပစာန နည်းရက ပစာနနည်းနှင့်တွဲရသော ဥပစာမှာ စကဒေသုပစာ၊ အဝယယူပစာ ဖြစ်သောကြောင့် စကဒေသုပစာ၊ အဝယဂူပစာ ယုရတော့သည်။ ပစာနနည်း၊ ဥပလက္ခဏနည်း၊ နိဒဿနနည်းများနှင့် စကဒေသုပစာ၊ အဝယဂူပစာတွဲရသည်။ အထင်ရဋ္ဌိနည်းနှင့် စကဒေသုပစာ၊ သမုဒါယူပစာ တွဲရသည်။

ကျက်။ ။ ဥ၊ ပ၊ နိဒဿံ၊ ယင်းသုံးရပ်၊ မှတ်အပ် စကဒေသုပစာ၊ စကဒေသုပ၊ အထင်ဟူ၊ ရဋ္ဌ၊ များတတ်စွာ။]

၉။ ။ [ဌ၊ ၁၊ ၂၀၉။]

၁၀။ ။ ဒေသနာဟာရနေတ္ထိနည်း
တတော-၌ တ-သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်အရ ဝိပဿနာပါဒကအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်၊ ထိုစိတ် နှင့်ယှဉ်သော စေတသိက်တို့တွင် သာယာအပ်သော သုခသောမနဿဓေးနာ၊ ကသိုဏ်း စသော ဣဋ္ဌာနုံသည် အသာဒမည်၏။ ထိုကို သာယာတတ်သော တဏှာ ဝိလ္လာသသည် လည်း အသာဒမည်၏။ သာယာအပ်၊ သာယာတတ်သော တရားသည်ပင် သင်္ခါရ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဒုက္ခဖြစ်၍ အာဒိနဝမည်၏။ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ်၊ ထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်သည် နိဿရဏမည်၏။ ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်းကောင်း၊ သုတမယဉာဏ် အတ္တဝေဒ၊ မဗ္ဗဝေဒစသော ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းစသော သံသရာအကျိုးသည်လည်းကောင်း ဖလမည်၏။ ထိုဖလကိုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ်၏ ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သော ပဋိပဒါသည်လည်းကောင်း၊ ရူပဈာန် အရူပဈာန်ရအောင် အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ဥပါယမည်၏။ “ရူပဘုံ အရူပဘုံသို့ ရောက်လိုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရူပဈာန် အရူပဈာန်ကို ရအောင် အားထုတ်ကြလေ” ဟု မဆိုသော်လည်း ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အာဏတ္တိမည်၏။ ဤသို့ ဒေသနာဟာရမည်သော သံဝဏ္ဏနာဝိသေသသည် အဿာဒစသည်ကို ဖွင့်ပြ တတ်၏။ ထိုအဿာဒစသည်တို့တွင် အာဒိနဝေါ ဖလဉ္စ ဒုက္ခဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ အာဒိနဝသည်လည်းကောင်း၊ ဖလသည်လည်းကောင်း ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ အဿာဒေါ သမုဒယောဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ အဿာဒသည် သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ နိဿရဏံ နိရောဓောဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ နိဿရဏသည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဥပါယော အာဏတ္တိစ မဂ္ဂေါဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ဥပါယသည်လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တိသည် လည်းကောင်း မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ တတောဟူသော ဒေသနာတော်သည် သစ္စာ လေးပါးကို ဟောကြားတတ်၏။ ဤသို့လျှင် အဿာဒစသည်ကို ဖွင့်ပြလျက် သစ္စာ လေးပါးကို ဟောခြင်းသည် ဒေသနာဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)မေးခွန်း

၁။ ။ အပဂဇ္ဈော ဘဝံ ဂေါတမောတိ၊ အတ္တိ န္ဓေသ ဗြာဟ္မဏ ပရိယာယော၊ ယေန မံ ပရိယာယေန သမ္မာ ဝဒမာနော ဝဒေယျ၊ အပဂဇ္ဈော သမထော ဂေါတမောတိ တို့ကို အာကာရပါကျကို အနက်အားဖြင့် အတွင်းသွင်း၍ အတ္တယောဇနာပါ။

၂။ ။ အနာပတ္တိ အသဒ္ဓိစ္စ အဓာနန္တဿ န မရဏာဓိပ္ပိယဿ ဥမ္မတ္တကဿ အာဒိကမ္မဿ-ကို နိယမာနိယမယောဇနာနည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ စဝံ မာ သုခံ လဘတု အယျော ဥဒါယိ၊ ယထာ မေ ကုမာရိကာ ဒုဂ္ဂတာ ဒုက္ခိတာ န သုခံ လဘတိ ပိပါကာယ သဿယာ ပါပကေန သသုရေန ပါပကေန သာမိကေန-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ယံကိဉ္စ သာဝကေန ပတ္တဗ္ဗံ၊ သမ္ပံ တေန အနုပ္ပတ္တံ ဟောတိ၊ နတ္ထိ စဿကိဉ္စိ ဥတ္တရိ ကရဏီယံ၊ ကတဿ ဝါ ပတိစယော-ကို သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏အစွဲနှင့် ကတပုဒ်၏ အဘိဓေယျတ္တကို ထင်ရှားစေလျက် အနက်သမ္ပန်ပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၅။ ။ နော ပိ အဒါတုကဗျတာတိ အဒါတုကာမတာပိ နော နတ္ထိ၊
ယထာ ပဟူတဝိတ္ထုပကရထာနံ မစ္ဆရီနံကို ပါဌသေသထည့်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၆။ ။ ဂေါနိသာဒိနိဝိဋ္ဌော နာမ ဝိထိသန္နိဝေသာဒိဝေသေန အနိဝိသိတွာ
ယထာ ဂါဝေါ တတ္ထ တတ္ထ ဒွေ တယော နိသိဒန္တိ၊ ဧဝံ တတ္ထ တတ္ထ ဒွေ
တိထိ ဃရာနိ ကတွာ နိဝိဋ္ဌော-ကို နိဝိဋ္ဌော၌ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါလွင်စေလျက်
အနက်ယော နောပါ။

၇။ ။ ယဒိ ပန ကုမ္ဘိမုစေဋိယာ ပါသံ ကတွာ လောဟခါထုံ ဝါ
ခဒိရ သာရာဒိခါထုံ ဝါ ပထဝိယံ အာကောဋေတွာ တတ္ထ သင်္ခလိကာယ ဗန္ဓိတွာ
ဌပေန္တိ၊ ဧကိသာာ ဒိသာယ ဧကာယ သလိခိကာယ ဗုဒ္ဓါယ ဒွေ ဌာနာနိ လဗ္ဗန္တိ၊
ဒွိသု၊ တိသု၌ ဧကိသာာအစချိသော ဝါကျကိုသာ ပေယျာလဖော်၍ အနက်ပေးပါ။

၈။ ။ အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို အနက်ယောနောပါ။
ပမာဏံ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ တသ္မိံ သတိံ န ဟေဿတိ။
သေသဒ္ဒယန္တိ နတ္ထေတ၊ မိတိဝါစာ တိဝဂီကာ။

၉။ ။ ဣဒါနိ သုက္ကဝိဿန္တိတိ ဧတ္ထ ယဿ သုက္ကဿ ဝိဿန္တိ၊
တံ တာဝ သချာတော ဝတ္ထဘောဒတောစ ဒဿေတုံ သုက္ကန္တိ ဒသသုက္ကာနိတိ
အာဒိမာဟ၏ ဒဿနကရိုဏ်းထည့်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၁၀။ ။ ဧဝံ ပဗ္ဗာဓနိယကမ္မကတေန ဘိက္ခုနာ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝသန္တေန
ယသ္မိံ ဂါမေ ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ ဟောတိ။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝါ တသ္မိံ
ဂါမေ ဝါ န ဝသိတမ္ပံ ကိ ကတ္တာလွန်၏စပ်ရာပုဒ်ကို ထည့်စွက်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁) မေးခွန်းအဖြေ

၁။ ။ အာကာရဝါကျ အနက်အားဖြင့် အတွင်းသွင်း၍ အနက်
[သျှအတိုင်း ယောနော။ ။ ပါ၊ ၄။ ပါသျှ၊ ၂၂။ ။ ၁၃၂၆
ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက်

(ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အသဒ္ဓိစွ၊ စေတနာမရှိသည်ဖြစ်၍
စိဝိတာ၊ စိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ရု၏) အသဒ္ဓိစွ၊ ၍။ (စိဝိတာ၊ မှ၊ ဝေါရော

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပေန္တဿ၊ ချသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ (တစ်နည်း) ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အသဒ္ဓိစ္စ၊ ရှိ။ ဥပက္ကမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ အသဒ္ဓိစ္စ၊ ရှိ။ (ဥပက္ကမန္တဿ၊ လုံ့လပြုသော ၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ (၄-အလို။)

(ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ န ဓာနာတိ၊ “သေလိမိမည်”ဟု မသိ။) အစာန္တဿ၊ “သေလိမိမည်”ဟု မသိသော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်)

(ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ န မရဏာဓိပ္ပါယော၊ သေခြင်းကို အလိုမရှိ) န မရဏာ ဓိပ္ပါယဿ၊ သေခြင်းကို အလိုမရှိသော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)

(ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥမ္မတ္တကော၊ သည်းခြေပျက်၍ရူး၏။) ဥမ္မတ္တကဿ၊ သည်းခြေပျက်၍ရူးသော။ (တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်)

(ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစအမှု၌ ယှဉ်၏။ ဝါ၊ အစအမှု ကိုပြု၏။) အာဒိကမ္ပိကဿ၊ အစအမှု၌ယှဉ်သော၊ ဝါ၊ အစအမှုကိုပြုသော (တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။)။ [ပါ၊ ၉၉။ ပါသျ၊ ၁၈၇။ ၁၃၂၁-ခုနှစ်က မေးခဲ့ပြီး]

မှတ်ချက်။ ။ တဿ ဘိက္ခုနော ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်းကို “ထိုရဟန်းအား လည်းကောင်း”ဟု ယောဓနာ၍ ရှေးရှေးသော တဿ ဘိက္ခုနော ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း နောင် အနာပတ္တိပုဒ်ကို မယောဓနာဘဲ နောက်ဆုံး တဿ ဘိက္ခုနော ပုဒ်နောင်ကျမှ အနာပတ္တိပုဒ်ကို ယောဓနာသည်နည်းဖြင့်လည်း ယောဓနာနိုင်သည်။ [၁၉၇၄-ခုနှစ် (၄) နံပါတ်ယောဓနာသည်နှင့် သဘောတူသည်။]

[နည်းမှီးဖွယ်။ ။ အာဒိကမ္ပိကော နာမ ယော တသ္မိံ တသ္မိံ ကမ္မေ အာဒိ ဘူတော ။ပ။ တဿ အနာပတ္တိ (၄၊ ၁၊ ၂၃၄။)ကို မှီးသည်။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၂၀၀။ ပါသျ၊ ၂၅၆။]

၄။ ။ ကတ၏ အဘိဓေယျတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက် [“ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော မင်္ဂကိစ္စကိုဝင်လျှင်” ဟု အဘိဓေယျတ္ထထင်စေလျက် ယောဓနာ။ ကတဿဝါ ပတိစ ယောတိ တဿေဝ ကတဿ ကိစ္စဿ ပုန ဝုဗ္ဗနမ္ပိ နတ္ထိ (၄၊ ၂၊ ၁၆၂။) အကြွင်း သျှအတိုင်း ယောဓနာ။ ။ ပါ၊ ၂၄၃။ ပါသျ၊ ၂၀၂ ။ ။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကို ရည်မေးဟန်ရှိသည်။ သို့သော် အဘိဓေယျတ္ထ ၃ပါးရှိ၍ မေးခွန်း သေရာမှနည်းသည်။]

၅။ ။ သျှသစ်အတိုင်း သမ္ပန်။ ။ [၄၊ ၁၊ ၁၆၆။ ၄သျ၊ ၂၊ ၉၅။ ၄သျ သစ်၊ ၂၊ ၅၉၄။]

ပါရာဇိကတက္က ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၆။ ။ နိဝိဋ္ဌော-၌ အဘိဓေယျတ္ထပေါလွင်ဇေလျက် အနက်
 [“နိဝိဋ္ဌော၊ နေကုန်ရာဖြစ်သော ရွာတည်း”ဟု ယောဝေဇာ။ ။ ၄။ ၁။ ၂၅၉။
 ၄။ ၂။ ၂၇၇။ ။ ၄။ ၂။ ၄။ ။ ဤမေးခွန်း၌လည်း အဘိဓေယျတ္ထ ပေါလွင်
 ဇေလျက်ဟူသောစကားသည် သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကိုရည်၍ မေးခြင်းဖြစ်သော်လည်း
 အဘိဓေယျတ္ထ ၃-မျိုးလုံးနှင့်ဆက်ဆံသောကြောင့် မကောင်းလှ။ “နိဝိဋ္ဌော၏ အရကို
 ပေါလွင်ဇေလျက်”ဟု မေးလျှင်ကောင်းသည်။ သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ၊ သဒ္ဓါဟော
 အဘိဓေယျတ္ထ၊ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထအားဖြင့် အဘိဓေယျတ္ထ ၃-စားရှိသည်ကို
 ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနစ်ပါရာဇိကထံအဖြေ၌ ဥဒါဟရုထံနှင့်တကွ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၇။ ။ [သျသစ်အတိုင်း ပေး။ ။ ၄။ ၁။ ၂၇၄။ ။ ၄။ ၂။
 ၄၂၃။ ။ ၄။ ၂။ ၃၇၁။]

၈။ ။ [၄။ ၂။ ၈၉။ ။ ၄။ ၂။ ၄၀၀။ ။ ၄။ ၂။ ၂၆၄။]

၉။ ။ ဒဿန၏ ကရိုဏ်းထည့်၍အနက်
 [“သုတ္တန္တိ ဒဿသုတ္တန္တနိတိအာဒိနာ၊ သုတ္တန္တိ ဒဿသုတ္တန္တနိ ဤသို့
 အစရှိသော။ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါဖြင့်”ဟု ထည့်၍ သမ္ပန်။ ။ ၄။ ၂။ ၁၀၇။ ။ ၄။
 ၄။ ၇။ ။ ၄။ ၂။ ၃၀၉။]

ဒဿန-၏ကရိုဏ်းထည့်နည်း။ ဒဿေတုံ-၌ ဒဿန၏ ကရိုဏ်းကို
 ကျမ်းဆရာတို့ တိုက်ရိုက်မထားသည်က များသည်။ ကရိုဏ်းထည့်လိုမှု အာဟာကြိယာ
 ၏ အကာရပုဒ်ရှိက ယင်းအကာရကို အာဟာကြိယာ၏ ကံပုဒ်ရှိက ယင်းကံပုဒ်ကို
 ကရိုဏ်းပြင်၍ ထည့်ရသည်။

ဤ၌ သုတ္တန္တိ ဒဿသုတ္တန္တနိတိ အာဒိသည် အာဟာကြိယာ၏ကံပုဒ်
 ဖြစ်၏။ ၎င်းကံပုဒ်ကို “သုတ္တန္တိ ဒဿသုတ္တန္တနိတိအာဒိနာ ဝစနေန”ဟု
 ဒဿနကရိုဏ်းပြင်၍ ထည့်ရသည်။ ဒဿေန္တော အာဟာ၊ ဒီပေတုံ အာဟာ၊
 ဒဿေတုံ ဝုတ္တံ စသည်ရှိရာ၌ လည်း နည်းတူပင်။

ကျက်။ ။ အကာရနှင့်၊ အာဟာ-၏ကံ၊ ဤနှစ်တန်၊ အမှန် ဒဿန
 ကရိုဏ်းဖြစ်မြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၉။)]

၁၀။ ။ ကတ္တာလွန်၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်စွက်၍ အနက်
 [“ဝသန္တေန၊ နေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍”ဟု ဝသန္တေနောင် ဟုတွာထည့်ပေး။
 ၄။ ၂။ ၂၀၀။ ။ ၄။ ၂။ ၂၉၉။ ။ ၄။ ၂။ ၆၀၂။]

ကတ္တာလွန်၏ စပ်ရာပုဒ်ထည့်နည်း။ ။ ဤ၌ “ဘိက္ခုနာ၊ ဝသန္တေန”ဟု
 ကတ္တာလွန်စပ်ရာပုဒ်ထည့်သည်။ ကတံပုဒ်၏ငဲ့ရင်း ကတ္တာသည် ဘိက္ခုနာဖြစ်သည်။ ငဲ့ရင်း
 ကတ္တာပါပြီးဖြစ်၍ ဝသန္တေနဟူသော ကတ္တာသည်လွန်သည်။ “ဘိက္ခုနာ”ဟု ငဲ့ရင်း
 ကတ္တာ ရှိပြီးဖြစ်၍ ဝသန္တေန ဟူသောကတ္တာလွန်ကို ကတံဟူသော ကြိယာကအစပ်

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် ကြိယာဝိသေသန တွာပစ္စယန္တ ဟုတွာထည့်၍ စပ်ရသည်။
ဝသန္တေနဟူသော ကတ္တားလွန်၏စပ်ရာ ဟုတွာထည့်၍ ပေးရသည်။

သျှ၊ သျှသစ်တို့၌ကား ကြိယာဝိသေသန ဟုတွာပုဒ် မထည့်တော့ဘဲ “နေသ
ဖြင့်၊ နေလျက်”ဟု တိုက်ရိုက်တစ်ခါတည်း ကြိယာဝိသေသန အနက်ပေးကြသည်။

ဘဂဝါ အာယာစနံ ပဋိက္ခိပန္နော “အလံ မောဂ္ဂလာနာ” တိအာဒိမာဟ
ဟူသော (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၅၁။) ၌လည်း ပဋိက္ခိပန္နောနောင်
ဟုတွာထည့်ပေး။ တတ္ထ တွံ အစလော ဟုတွာ၊ သဗ္ဗောဓိံ ပါပုထိဿတိ-
ဟူသော (အပဒါန၊ ၂၊ ၃၁၈။)၌ကား တိုက်ရိုက်ပင်ရှိသည်။

ကံလွန်၏စပ်ရာပုဒ် ထည့်နည်း။ ။ ကံလွန်၏စပ်ရာကို ကတွာ
ထည့်ရသည်။ ပုဗ္ဗ မောဠိတမဿရံ သရေန ဝိယောဇယေ။ “တတ္ထသန္တိကတ္ထကာမော
ပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနံ အမောဠိတံ အသရံကတွာ”ဟုကတွာ- ထည့် ၍ ဝုတ္တိဖွင့်သည်ကို
ထောက်။ သေက္ခာ ဂေါတြဘုံ ဂရံ ကတွာ ပစ္စဝေက္ခန္တိ-ဟူ သော (ပဋ္ဌာန၊ ၄၊
၁၃၄။)၌ကား တိုက်ရိုက်ပင်ရှိသည်။

ကျက်။ ။ ကတ္တားလွန်တို့၊ စပ်စေဖို့ရာ၊ ပုဒ်မပါ၊ ဟုတွာ စွက်လေမင်း။
ကမ္မလွန်တို့၊ စပ်စေဖို့ရာ၊ ပုဒ်မပါ၊ ကတွာ-စွက်လေမင်း။ (သဗ္ဗန္တစိန္တာ
ဂဏ္ဍိသစ်။ ၁၁၆။)

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ်ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာအမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မန္တိ ဥတ္တရိမနုဿာနံ ဈာယိနဉ္စေဝ အရိယာနဉ္စ ဓမ္မံ။
 - (ခ) ပဒဘာဇနေ ပန ယသ္မာ “ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော နာမ ဈာနံ ဝိမောက္ခံ
သမာဓိံ သမာပတ္တိံ ဉာဏဒဿနံ ။ပ။ သုညာဂါရေ အဘိရတိ”
တိ ဓဝံ ဈာနာဒယော အနေကဓမ္မာ ဝုတ္တာ၊ တသ္မာ တေသံ
သဗ္ဗေသံ ဝိသေသန အတ္ထုပနာယိကဘာဝံ ဒသေန္တော “ တေဝါ
ကုသလေဓမ္မေ အတ္တနိ ဥပနေတိ ” တိ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသံ အကာသိ။
- ၁။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲမလွဲစေဘဲ အကာသိ၏ ကတ္တား
ပုဒ် ထည့်စွက်လျက် အနက်သမ္ပန်ပါ။
- ၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို အယုတ္တဓာနာတက်နံပါ။ (ဒေါသတင်ရန်မလို)။
- ၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပဒဘာဇနေ-ကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာကို
လည်းကောင်း ဈာနာဒယော- ကိုလည်းကောင်း သဒ္ဒါနည်းဖြင့် အသီးသီး စာစပ်ပြပါ။
- ၄။ ။ ဋီကာလာ ဝိ-အနက်နှစ်မျိုးတို့တွင် ဒုတိယအနက်ကို ယူ၍ဝိမောက္ခံ
ကို ဝိဂ္ဂဟပြုကာ ဉာသ်ကောက်ပြပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၅။ ။ ဈာန်၊ ဝိမောက္ခံ၊ သမာဓိ၊ သုညံ၊ အာဂါရံ-တို့၌ ဓာတု၊ ပစ္စယစွဲ ပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဘောဂတို့ကို သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့နှင့်တွဲစပ် ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ အဂါရံ၊ အာဂါရံ ပါဠိနှစ်ထွေတို့တွင် သင့်ရာပါဠိကို သဒ္ဓယုတ္တိ ပြလျက် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပါ။

၈။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ကုသလေဓမ္မေ-ဝယ် ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ-ဝယ်ဖြစ်သင့်သောနည်းကို အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြေဆိုပါ။

၉။ ။ အောက်ဖော်ပြပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစကားပြေစီကုံးပါ။

ချဦးဆံ - ထိုအရိယာသာဝကသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ပယ်ပြီးကိလေသာ ကြွင်း ကျန်ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့် လွန်စွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌ ယုံမှားခြင်းမရှိ၊ ထို့ကြောင့် သောတာပန် စသူတို့၏ ငါကား သကဒါဂါမ်တည်း။ ဤသို့စသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရနိုးခြင်းသည် မဖြစ်။

၁၀။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဝိမောက္ခ- ပုဒ်၏အရကို လက္ခဏာဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ပါ။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂)အဖြေ

၁။ ။ [“တေသံ အနေကဓမ္မာနံ၊ ထိုတစ်ပါးမက များစွာကုန်သော တရားတို့ကို” ဟုတေသံ-ဖြင့် အနေကဓမ္မာနံ-ကိုစွဲ။ အကာသိ၏ကတ္တားပုဒ်ကို “ဘဂဝတာ” ဟုထည့်၍ သမ္ပန်။ ဋ၊ ၂။ ၈၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၃၇၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၄၊ ၂၃၉။]

၂။ ။ (မ)အမှတ်ပြဝါကျ အယုတ္တစောဒနာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဒဘာဓနီ၌ “တေဝါ ကုသလေ ဓမ္မေ အတ္တနိ ဥပနေတိ” ဟုဗဟုဂုဏ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို ပြုတော်မူပြီး(ဋပနာ)အဘယ် ကြောင့် ပဒဘာဓနီ၌ “တေဝါ ကုသလေ ဓမ္မေ အတ္တနိ ဥပနေတိ” ဟု ဗဟုဂုဏ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို ပြုတော်မူပြီးပါသနည်း(အယုတ္တစောဒနာ) ။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောနောတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ပဒဘာဓနီ၌ “ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော နာမ ။ ပ။ အဘိရတိ” ဟူ၍ ဈာန်အစရှိကုန်သော များစွာကုန်သောတရားတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန် သောကြောင့်ထိုအလုံးစုံကုန်သောဈာန်အစရှိကုန်သော များစွာကုန်သောတရားတို့၏

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အစွမ်းဖြင့် မိမိ၌ ဈာန်အစရှိကုန်သော များစွာကုန်သော တရားတို့ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို (တစ်နည်း) မိမိကို ဈာန်အစရှိကုန်သော များစွာကုန်သော တရားတို့၌ ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် “တေ ဝါကုသလေဓမ္မေ အတ္တနိ ဥပနေတိ” ဟု ဗဟုဝစံဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို ပြုတော်မူပြီးသတည်း-ဟူလို။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အထပဒဘာဇနေ ဗဟုဝစနိဒ္ဓေသော ကသ္မာ ကတောတိ အာဟ “ပဒဘာဇနေ ပနာ” တိအာဒိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၂၀၃။)

သူ့အမြင်ကိုယ့်အမြင်။ ။ စောဒကက သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ “ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မ” ဟု ဧကဝုစံဖြင့် မိန့်တော်မူပါလျက် ပဒဘာဇနိဖွင့်တော်မူသော အခါ “တေ ဝါ ကုသလေဓမ္မေ” ဟု ဖွင့်တော်မူသည်ကိုမကျေနပ်။ ပရိဟာရက “သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌ ဧကဝုစံဖြင့် မိန့်တော်မူသော်လည်း ပဒဘာဇနိဖွင့်တော်မူသောအခါ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ တွေက ဈာန၊ ဝိမောက္ခစသည်ဖြင့် များလှသောကြောင့် ထိုများလှသော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မတို့၏အစွမ်းဖြင့် ပြတော်မူလိုသည့်အတွက်ကြောင့် ညွှန်ပြတော်မူပါသည်” ဟု ဖြေသည်။ စောဒကနှင့်ပရိဟာရ အမြင်ချင်းမတူကြ။

အဖြေကို မျှော်၍ တက်ရသည်။ ။ အဖြေကိုမျှော်၍ တက်ရသည် ဤ၌ ကျမ်းဆရာဖြေလိုရင်းမှာ ပဒဘာဇနေ ဗဟုဝစနိဒ္ဓေသံ အကာသိတည်း။ ထိုကြောင့် ထိုဖြေလိုရင်းကိုမျှော်၍ ဌပနာထားသည်။ ယသ္မာ ။ပ။ ဒဿေန္ဇော (ဟုတွာ)သည် ကျမ်းဆရာ၏ အကြောင်းပြစကားတည်း။ ကျမ်းဆရာက “ကြောင့်” ဟု အကြောင်းဖြင့် ဖြေသောကြောင့် (ပါဌဿေသ ဟုတွာကို “ကြောင့်” ဟုပေး။) “အဘယ်ကြောင့်” ဟု အကြောင်းဖြင့် စောဒနာသည်။

ကျက်။ ။ ယတ္ထ ယတ္ထပဒေသေဝ၊ ဒိဋ္ဌေ ဝိဿဇ္ဇနေ သတိ။
တတ္ထ တတ္ထုဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ပုစ္ဆာ တာဝ ဝိဘာဝိနာ။
(သဒ္ဓုဝတ္ထိ။ ၁၁၅)

- (၁) အဖြေရှုကာ၊ မေးပုစ္ဆာ၊ လျော်ရာ တင်ထုတ်ဆို။
- (၂) အဖြေမြင်ကာ၊ အတင်သိ၊ မိမိ၏ကျမ်းရိုးအနုတည်း။
(ပေါရာဏနိယံ)။

အယုတ္တစောဒနာ ၃-မျိုး အသုံးပြုနည်း။ ။ ကထ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာ၊ ကသ္မာဖြင့်မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာ၊ ကိမတ္ထ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာအားဖြင့် အယုတ္တစောဒနာ ၃-မျိုးရှိသည်။ ထိုတွင် အကြောင်းဖြင့်ဖြေလျှင် ကသ္မာ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာဖြင့် စောဒနာ ရသည်။ ကသ္မာ-ဖြင့်မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာကို အသုံးပြုရသည်။ အကျိုးဖြင့် ဖြေလျှင် ကိမတ္ထ-ဖြင့်မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာဖြင့် စောဒနာရသည်။ ထိုမှ ကြွင်းသော သရုပ်အာကာရ စသည်ဖြင့်ဖြေလျှင် ကထ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တ စောဒနာဖြင့် စောဒနာရသည်။ ဤအယုတ္တစောဒနာဟူသော အသုံးမှာ ဂစ္ဆာဘရဏ သုံးဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ အယုတ္တစောဒနာမှာ ဆန်းလှသည်မဟုတ်၊ နောက်ဆရာတို့ အသုံးအားဖြင့်ကား ပုစ္ဆာပင်တည်း။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

အယုတ္တစောဒနာတက်မှာ ဂန္ဓာဘရဏအလိုဖြစ်ပြီး ဒေါသတင်တက်သည်မှာ နောက်ဆရာတို့အလိုဖြစ်၍ တစ်ခြားစီသာဖြစ်သည်။ တစ်ခြားစီဖြစ်သောကြောင့် အယုတ္တစောဒနာတက်၍ ဒေါသရောယုက်ဖွယ်ရာလည်း မရှိပါ။ “အယုတ္တစောဒနာ တက်၍ ဒေါသတင်ရမည်လား”ဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာလည်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ပုညာ၌ “ဒေါသတင်ရန်မလို”ဟု ထည့်ဖွယ်ရာမလို။]

၃။ ။ ပဒဘာဇနေ၊ ယသ္မာ၊ ဈာနာဒယော-ပုဒ်တို့စာစပ်
ပဒဘာဇနေ-ကား “၌” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒသ္မောဇ္ဈော၊ အကာသိ
တို့၌ အာဇာရ၊ ဒသ္မောဇ္ဈော၊ အကာသိ-တို့ကား အာဇာရ၏ ကြိုယာ။
ယသ္မာ-ကား “ကြောင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝုတ္တာ-၌ဟိတံ၊ ဝုတ္တာ
ကား ဟိတံ၏ ဖိုလ်။

ဈာနာဒယော-ကား “ကုန်သော” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အနေကဓမ္မာ-
၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ အနေကဓမ္မာ-ကား တုလျာဓိကရဏဝိသေသျ။
အပြင်နေ အပြင်မှာစပ်၊ အတွင်းနေ အတွင်းမှာစပ်။ ။ ပဒဘာဇနေ
ပုဒ်သည် ယသ္မာ၊ တသ္မာ-တို့၏ အပြင်မှာနေသောကြောင့် ယသ္မာ၊ တသ္မာတို့၏
အပြင်မှာသာ စပ်နိုင် သည်။ ယသ္မာ၊ တသ္မာတို့၏အတွင်းဝင် မစပ်နိုင်။ ယသ္မာ-သည်
တသ္မာ-၏ အတွင်းမှာ နေသောကြောင့် တသ္မာ၏အတွင်းမှာသာ စပ်နိုင်သည်။
တသ္မာ-၏အပြင်မှာ မစပ်နိုင်။

ကျက် ။ ။ အပတွင်မို့၊ တွင်းဝင်လို့၊ ယှဉ်ဘို့မထိုက်ပါ။
အပမြင်ရာ၊ ပတွင်သာ၊ ယှဉ်ကာ စပ်ထိုက်ပါ။
အတွင်းဝင်က၊ တွင်းတွင်ပ၊ ယှဉ်ကြ စပ်လိုက်ပါ။
သုံးပုံကြ မြောက်၊ ပြည်တန်ကျောက်၊ သံပေါက်သည်
လိုက်စာ။ (သျသစ် နိယံ၊ ၁၊ ၇၉။)

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်
ဝိဝိဓေဟိ ကိလေသေဟိ မောက္ခော ဝိမောက္ခော၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ ထူးကုန်သော
အပြားတို့ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ။
မောက္ခော၊ လွတ်သည်တည်း။ ဝိမောက္ခော၊ ထူးကုန်သော အပြားတို့ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊
အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်။

ဝိဝိဓေဟိ ကိလေသေဟိ မောက္ခော-ကား ပဉ္စမိတပ္ပုရိသ်သမာသ်ဝိဂ္ဂိဟ်၊
ဝိမောက္ခော-ကား ပဉ္စမိတပ္ပုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၊ ဝိ-ပုဒ်၊ မောက္ခ-ပုဒ်၊ ဤဝိမောက္ခောဟူသော
ပဉ္စမိတပ္ပုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၌ ဝိ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏အရကား ထူးကုန်သောအပြား
တို့ရှိကုန်သော။ (တစ်နည်း) အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ကိလေသာတို့သည်
မှချအားဖြင့်ရ၏။ ထိုထူးကုန်သော အပြားတို့ရှိကုန်သော (တစ်နည်း) ထိုအထူး
ထူးအပြားပြားကုန်သော ကိလေသာတို့၏ လွတ်သော အရိယာမဂ်နှင့် အပါဒါန၊
အပါဒါနိ ပဟာတဗ္ဗ၊ ပဟာယက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့်

၁၅၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ရ၏။ ဝိမောက္ခော-ဟူသော သမာသ်ပုဒ် လုံး၏အရကား ထိုမှချ၊ဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ထူးကုန်သော အပြားတို့ရှိ ကုန်သော၊ (တစ်နည်း) အထူးထူးအပြားပြား ကုန်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရိယာမဂ်ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဝိဂ္ဂဟကား သုဋ္ဌ၊ မုတ္တော၊ ဝိဝိဓေဟိ ဝါ ကိလေသေဟိ မုတ္တောတိ ဝိမောက္ခော။ (ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၈၅)-နှင့် ယင်းအဋ္ဌကထာနောက်နည်းဖြင့် “မောက္ခတိ မုစ္စတိတိ မောက္ခော၊ ဝိဝိဓေဟိ ကိလေသေဟိ မောက္ခော ဝိမောက္ခော-ဟု ပြုရမည် ကိုပြ၏”ဟုဆိုသော သျသစ်၊ ဂဏ္ဍိတို့အလိုကျ ဝိဂ္ဂဟဖြစ်သည်။

[အခြားနေရာ အခြားဆရာတို့ဝိဂ္ဂဟ။ ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၉၅)၌ကား “သဗ္ဗသော ပဋိပက္ခေဟိ ဝိမုစ္စတိတိ ဝိမောက္ခော”ဟု ကိတ်ဝိဂ္ဂဟပြုသည်။ (မထိဓမ္မ၊ ၂၊ ၅၆၄)၌လည်း “ပဋိပက္ခတော ဝိမုစ္စတိတိ ဝိမောက္ခော”ဟု ကိတ်ဝိဂ္ဂဟပင် ပြုသည်။ “ဋီကာလာ ဝိ အနက်နှစ်မျိုးတို့တွင် ဒုတိယအနက်ကို ယူ၍”ဟု မေးသော မေးခွန်းသည် ဤအဋ္ဌကထာကို ရည်၍ မေးသောမေးခွန်းဖြစ်၍ ဝိဝိဓေဟိ ကိလေသေဟိ မောက္ခော ဝိမောက္ခော-ဝိဂ္ဂဟသာ ဤ၌ လိုသည်။

အမှန်မှာ ဋီကာလာ မဟုတ်။ ။ သာရတ္ထ က “ဝိမောက္ခောတိ ဧတ္ထ ဝိ သဒ္ဓေါ ဝိသေသတ္တော၊ ဝိဝိဓတ္ထောတိ ဝါ ဒသေသန္တော အာဟ “သုဋ္ဌ၊ မုတ္တော တိ အာဒိ”ဟု ဖွင့်ပြခြင်းမှာ အဋ္ဌကထာလာ ဝိ-အနက်နှစ်မျိုးကိုထပ်ဆင့်ဖွင့် ပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့အလိုအားဖြင့် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖွင့်ပြခြင်း မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာလာ ဝိ-အနက်နှစ်မျိုးမဟုတ်။ အဋ္ဌကထာလာ ဝိ-အနက်နှစ်မျိုးသာဖြစ်သည်။]

- ၅။ ။ဓာတွာဒိ ဝိဘာဂ
- ဈာန်-၌ ဈေ - ဓာတု၊ယု-ပစ္စယ။(ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၇၁) (တစ်နည်း) ဈပ ဓာတု၊ယု-ပစ္စယ။(နိတိ၊ ဓာတု။ ၃၂၃)
- ဝိမောက္ခ-၌ ဝိ-ပုဗ္ဗမောက္ခ-ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ။(တစ်နည်း) ဝိ-ပုဗ္ဗ၊ မုစ- ဓာတု၊ တ-ပစ္စယ(တဿခေါ)။(နိတိ၊ဓာတု။ ၂၁၊ ၂၂။ဓာန်၊ဋီ၊ ၆၉၆)
- သမာဓိ-၌ သံ-ပုဗ္ဗ၊ အာ-ပုဗ္ဗ၊ ဒဟ-ဓာတု၊ ဣ-ပစ္စယ။ (ပါရာဓိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၈၅)(တစ်နည်း)သံပုဗ္ဗ၊အာ-ပုဗ္ဗ ဓာ-ဓာတု၊ ဣ-ပစ္စယ။ (တစ်နည်း) အဓိ-ပုဗ္ဗ၊ သမု ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ။ (နိရတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီး) (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၅၅)
- သုည-၌ သုန-ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၆၉၀)
- အဂါရ်-၌အဂ-သဒ္ဓုပပဒ ရာ-ဓာတု၊ထ-ပစ္စယ။(ဓာန်၊ဋီ၊၂၀၅၊ဓာတု ပစ္စယဒိပနီ၊၄၄)(တစ်နည်း)အဂ-ဓာတု၊အာရ်-ပစ္စယ။(မောဂ်၊၇၊၁၆၄)

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ။
ဈာယိနဗ္ဗေဝ အရိယာနဗ္ဗ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဥတ္တရိမနသသ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရကို ဈာယိ၊ အရိယာတို့ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအတိရေယုတ္တသံဝဏ္ဏနာ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

ဥတ္တရိမနဿာနံ ဓမ္မံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဆဋ္ဌိတပျုရိသံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းဆဋ္ဌိတပျု ရိသံသမာသ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်ကို “ဥတ္တရိမနဿာနံ ဓမ္မော ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော”ဟု ဆဋ္ဌိတပျုရိသံသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

အဂ-သဒ္ဓါပပဒ ရာ-ဓာတ်၊ ထ- ပစ္စည်းသက်၍ “အဂါရံ” ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ အ-ကို အာ- ဒိဃပြု၍ “အဂါရံ”ဟူ၍လည်းကောင်း ပြီးသောကြောင့် အဂါရံ၊အဂါရံ ပါဠိနှစ်ထွေလုံး သင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။န ဂစ္ဆန္တိတိ အဂါ၊ ထမ္ဘာဒယော။ တေ ရာတိ ဂဏှာတိတိ အဂါရံ။ရဿဿ ဒိဃတ္ထေ အဂါရံ။(ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၂၀၅) နိတိ၊ သုတ္တ၊ ပါဠိနယာဒိသင်္ဂဟ။ ။(နာ၊ ၄၁၉) ခွဲလည်း အဂါရံ အဂါရံ ၂-မျိုးလုံးပင်ပြသည်]

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

ကုသလဓမ္မေ-ဝယ် ကုသလဓမ္မ-သဒ္ဓါသည် အစိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ် တရားတို့၏ ကုသလဓမ္မ-ဟူသော အမည်ကို အပေါင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တရား၊ ကဗျာကတတရားတို့၌ တင်စား၍ အပေါင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တရား၊ အဗျာကတ တရားတို့ကို “ကုသလဓမ္မ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေသုပစာ၊ အဝယပူပစာမည်၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ကိဉ္ဇာပိ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော အဗျာကတောပိ ဟောတိ၊ အာရောဂျဋ္ဌေန ပန ဗာဟိတိကသုတ္တေ ဝိယ “ကုသလဓမ္မောတိ”တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၂၈၃။)]

ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော-ဟူသော နည်းသည် ပကတိလူတို့ထက်မြတ်ကုန် သော ဈာယီ၊ အရိယာလူတည်းဟူသော ဌာနဖြင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတည်းဟူသော ဌာနကိုမှတ်၍ ပကတိလူတို့ထက် မြတ်ကုန်သော ဈာယီ၊အရိယာလူတို့၏ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားတည်းဟူသော အများကိုဆိုသဖြင့် ပကတိနတ်ဗြဟ္မာတို့ထက် မြတ် ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတည်းဟူသော အနည်းကိုလည်း ရသောကြောင့် တဗ္ဗဟုလနည်းမည်၏။ (ကင်္ခါဋီကာသစ်)

(တစ်နည်း) ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော-ဟူသောနည်းသည် ပကတိလူတို့ထက် မြတ်ကုန်သော ဈာယီ၊ အရိယာလူတို့၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတည်းဟူသော အနီးကို ဆိုသဖြင့် ပကတိနတ်ဗြဟ္မာတို့ထက် မြတ်ကုန်သောဈာယီ အရိယာနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားတည်းဟူသော အဝေးကိုလည်း ရသောကြောင့် ပစ္စာသန္နနည်း မည်၏။ (ပါတိမောက္ခပဒတ္တအနုဝဏ္ဏနာ။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။မနဿဂ္ဂဟထံ ဓေတ္တ တေသု ဗဟုလံ ဝစနတ္တတော။ (ကင်္ခါဋီသန္တံ၊ ၂၁၆။)။ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရသူတို့တွင် လူကများသောကြောင့်

၁၅၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တဗ္ဗဟုလနည်းအားဖြင့် “မနဿ” ဟုဆိုထားသည်။ နတ်ဗြဟ္မာများ၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားလည်း ဥတ္တရိမနဿဓမ္မပင် ဟုလို။

ဥတ္တရိမနဿနံ သန္တကော ဓမ္မော ဥတ္တရိမနဿဓမ္မော၊ ဈာန်မဂ္ဂ ဖလဓမ္မော။ ဣဓ မနဿဂ္ဂဟထံ ဒေဝဗြဟ္မာနန္ဒိ သန္တကော သမာနော ကာကော ဝါရယ မဇ္ဈမ တောဒိသု ဝိယ ပစ္စာသန္တာဒိနယေန ဝုတ္တံ။ (ပါတိမောက္ခပဒတ္ထအနုဝတ္ထာနာ၊ ၁၀၁) မနဿ ဓမ္မ၌ ရနိုင်သောနည်းများကိုလည်း တစ်နည်းအားဖြင့် ဖွင့်ပြသေးသည်။ [ယင်း၌။]

၉။ ။ [၄၊ ၂၊ ၁၀။]

၁၀။ ။ လက္ခဏာဟာရနေတ္ထိနည်း

ဝိမောက္ခ- ပုဒ်၏အရ အရိယာမဂ်လေးပါးကိုယူသဖြင့် ထိုအရိယမဂ် လေးပါးနှင့်နိယျာနလက္ခဏာတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့်တကွဖြစ်လေ့ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့်ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း မဂ္ဂသစ္စာကို ဖြစ်ပေါ်လာစေခြင်း ကိစ္စတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် အနိစ္စာနုပဿနာစသောအကြောင်း တူသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့်ဖိုလ်တည်းဟူသောအကျိုးတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ကုသိုလ်ဇာတ် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ပဏီတဂုဏ်တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် ထူးကုန်သော အပြားတို့ရှိကုန်သော (တစ်နည်း) အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ကြိယာတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် မဂ္ဂဓမ္မဒြပ် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် မဂ်ဟူသောအမည် တူသောကြောင့်လည်းကောင်း မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ဤသို့သုတ်၌ မလာသောတရားတို့ကို စကလက္ခဏ စသောအားဖြင့် မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏာဟာရမည်၏-ဟုလိုသော်။

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ်ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သစ္စံ ဘော ဂေါတမ နိမဇ္ဈိတတ္ထ မယာ ဝဿ ဝုဠာ၊ အပိ စ ယော ဒေယျဓမ္မော၊ သော န ဒိဇ္ဇော။ တဉ္စ ဓေါ နော အသန္တံ၊ နောပိအဒါတုကဗျတာ-ကို အနက်သမ္ပန်ခဲပါ။

၂။ ။ ဒိသ္မာန ဒါရဂဟော ဂထကံ တေဒဝေါစ “ကိဿ တံ အာဂုသော ဗန္ဓော နိယျာသိ” တိ “တေသံ ဘန္ဓေ ဒါရူနံ ကိစ္စာ” တိ-၌ အနက်သမ္ပန်ခဲပါ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

၃။ ။ ဘိက္ခု စ နံ ဣတ္ထိယာ ကာယေန ကာယံ အာမသတိ ပရာမသတိ
ဩမသတိ ဥဗ္ဗသတိ ဩလဗေတိ ဥလ္လဗေတိ ပတိကမုတိ- ကိုဥပသာရတို့၏
စောတေတဗ္ဗတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၄။ ။ သုသု ယထာ သက္ခရာဇောတပါဏိ၊
တာသေသီ မံ သေလမာယာစမာနော။

တံ တေ န ဒသံ အတိယာစကောသိ-ကို
ဥပမာနန္တောဂပြေ၍ အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၅။ ။ ကေစိ အဂ္ဂိ ပရိစရန္တိ၊ ကေစိ ပဉ္စာတပေန တာပေန္တိ၊ ကေစိ
အာဒိစ္စံ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ ကေစိ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ ဝေါ ဘိန္ဒိသာမာတိ ပဂ္ဂတိသု-
ကို ပဉ္စာတပေန-၌ ပဉ္စသရုပ်ဖော်လျက် အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၆။ ။ မုဒုတ္တာ ဝေ စ ကမ္မနိယေ ကမ္မက္ခယေ၊ ကမ္မယောဂ္ဂေတိ ဝုတ္တံ
ဟောတိ။ ဗုဒ္ဓ ဟိ စိတ္တံ ကမ္မနိယံ ဟောတိ သုဇ္ဈမိဝ သုဝတ္ထံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို
မုဒုတ္တာ-၏ သမ္ပန်ထည့်၍လည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈ-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တွင် ထင်စေလျက်
လည်းကောင်း အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၇။ ။ တတ္ထ သမ္ပန္နန္တိ မဓရံ၊ သာဓရသန္တိ အတ္တော။ ယထေဝ ဟိ
“တကြဿ ရက္ခော သမ္ပန္နပလော စ ဥပပန္နပလောစာ”တိ ဧတ္ထ မဓရ-
ပလောတိ အတ္တော။ ဝေမိဓာပိ သမ္ပန္နန္တိ မဓရံ သာဓရသန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ- ကိုအနက်
မှန်မှန် သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၈။ ။ အယံ ပန ဝိသေသော-ပတင်္ဂမုစေတ္ထုကာ နာမ ဟောန္တိ၊
တေသံ မုစသဏ္ဍာနံ မဟန္တိ၊ ဆဒ္ဓံ အပ္ပကံ တတ္ထ ပဝေသနံ နပ္ပဟောတိ-
ကိုသဗ္ဗနာမ် ပုဒ်တို့၏အစွဲမှန်စေလျက် အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၉။ ။ အထ ဥဒ္ဓိခါဏုကာ န ဟောန္တိ၊ သမမေဝ ဗာဟံ ကတွာ
မဇ္ဈေ ဝိဇ္ဈိတွာ အက္ခသိသာနိ ပဝေသိတာနိ ဟောန္တိ။ တံ ဟေဋ္ဌိမတလဿ
သမန္တာ သဗ္ဗံ ပထဝီ ဖုသိတွာ တိဋ္ဌတိ-ကို အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ယာနေန ဝါ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ ဂစ္ဆန္တေပိ ပါရာဇိကံ နာပဇ္ဇတိ၊
ပဒဂမနေနေဝ အာပဇ္ဇတိ။ တမ္ပိ ယေဟိ သဟကတိကာ ကတာ။ တေဟိ သဒ္ဓိ အပ္ပဗ္ဗံ
အစရိမံ ဂစ္ဆန္တော နာပဇ္ဇတိ-ကို အပ္ပဗ္ဗံ အစရိမံ-၌ သဒ္ဓတ္ထ အဓိပ္ပါယ်တွင် ထင်စေလျက်
အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၁၆၀

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ်ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၁၂။ ပါသျှ၊ ၄၈။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၅၃။ ပါသျှ၊ ၁၂၃။ ။ ၁၃၂၆၊ ၁၃၃၇ (၁ ၉ ၇ ၆)
၁၃၄၃-ခုနှစ်များက မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ [သျှအတိုင်းသမ္ပန်။ ပါ၊ ၁၇၅။ ပါသျှ၊ ၂၃၀။]

၄။ ။ [ပင်ကိုအရှိက ဥပမာနန္ဒောဂဝဖြစ်၍ အရှိအတိုင်း သျှသမ္ပန်
သည့်အတိုင်း သမ္ပန်။ ။ ဥပမာန အပြင်နေရာ၌ အတွင်းသွင်း သမ္ပန်ခိုင်းရသည်။
အတွင်းနေရာ၌ အပြင်ထုတ်သမ္ပန်ခိုင်းရသည်။ ။ ပါ၊ ၂၂၁။ ပါသျှ၊ ၂၆၉။ ၁၃၄၀
ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ ပဉ္စာတပေက-၌ ပဉ္စသရုပ်ဖော်လျက် အနက်
[“ပဉ္စာတပေက၊ မိမိ၏ပတ်လည်ဝန်းကျင် လေးဘက်အရပ်တို့၌ မီး၏
အပူ၊ အထက်အရပ်၌ နေ၏အပူတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ငါးခုသောအပူဖြင့်”ဟု
ပဉ္စသရုပ်ဖော် လျက်သမ္ပန်။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၄၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၄၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၃၃၀။]

၆။ ။ သုခန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်ထွ ထင်စေလျက် အနက်
[“စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝါ၊ စိတ်သည် ”ဟု မုဒုတ္တာ၏သမ္ပန်ထည့်။ သုခန္တံ၊
ကောင်းစွာ မိုက်ဝ၌မှုတ်အပ်ပြီးသော (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ဦးအပ်ပြီးသော
(အဓိပ္ပါယ်ထွ)။ (သျှသစ်) (တစ်နည်း)။ သုခန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဖိုလ်ဝ၌မှုတ်အပ်ပြီးသော
(သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်အပ်ဦးအပ်ပြီးသော (အဓိပ္ပါယ်ထွ)။ (ဂဏ္ဍိသစ်)
ကြွင်းသမ္ပန်လေ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၄၄၈။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၃၆၄။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၅၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၅၀၇။]

၈။ ။ [“အယံ-ဝုစ္စမာနော၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား”ဟု အယံ-ဖြင့်
ဝုစ္စမာနော- ကိုစွဲ။ ကြွင်းသျှသစ်အတိုင်း စွဲသမ္ပန်။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၂၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊
၂၇၆။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၃၊ ၂၀၇။]

၉။ ။ [၄၊ ၁၊ ၂၉၂။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၄၇၆။ ဋသျှသစ်၊ ၃၊ ၄၂၀။]

၁၀။ ။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ ထင်စေလျက် အနက် [အပုဗ္ဗံ၊ ရှေးမဟုတ်။ အစရိမံ၊ နောက်မဟုတ် (သဒ္ဓတ္ထ)။ (တစ်နည်း) အပုဗ္ဗံ အစရိမံတစ်ပြိုင်နက် (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ။ ၄၊ ၂၊ ၉၅။ ဋသျှ၊ ၃၊ ၄၁၆။ ဋသျှသစ်၊ ၄၊ ၂၇၈။

ထောက်ဖွယ်။ ။ အပုဗ္ဗံ အစရိမန္တိ အပုရေ အပစ္ဆာ ဧကက္ခယေဝ (အံ၊၄၊၃၊၁၄၉။) အပုဗ္ဗံ အစရိမန္တိ အပုရေ အပစ္ဆာ၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝါတိ အတ္ထော။ (အဘိ၊ ၄၊ ၃၊ ၃၇။)

ဝေါဟာရတ္ထ။ ။ “အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဝါ၊ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့်”ဟု သျှသစ်ပေးသည်မှာ ဝေါဟာရတ္ထသာ။ ယင်းကိုကြည့်၍ နှစ်နက် အစဉ်အတိုင်း သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထယူ၍ မေးလျှင်တော့ မှားပြီသာ။]

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) သာမိကံ ပရာဇေတိတိ ဝိနိစ္ဆယိကာနံ ဥက္ကောစံ ဒတွာ ကုဋသက္ခိ ဩတာရေတွာ အာရာမသာမိကံ ဇိနာတိတိ အတ္ထော။
- (ခ) အာပတ္တိံ ပါရာဇိကဿာတိ န ကေဝလံ တဿေဝ၊သဒ္ဓိစ္စ တဿ အတ္ထသာဓနေ ပဝတ္တာနံ ကုဋဝိနိစ္ဆယိကာနန္တိ ကုဋသက္ခိနန္တိ ပါရာဇိကံ။
- (ဂ) ဧတ္ထ ဓ သာမိကဿ ဓုရနိက္ခေပဝေနေဝ ပရာယော ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ဃ) အနိက္ခိတ္တဓုရော ဟိ အပရာဇိကောဝ ဟောတိ။

၁။ ။တဿေဝ တဿ-တို့၌ ထည့်သင့်သောဝိသေသနပါဠိကို ထည့်၍ ကုဋဝိနိစ္ဆယိကာနန္တိ-၌ အဘိဓာနတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ဧတ္ထ-၏အစွဲနှင့် ညီညွတ်အောင် မှန်ကန်စွာ ဌပနာသွင်း၍ (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကို သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။(အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို)

၃။ ။ (ခ)(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက်ထောက်ဆ အကြောင်း ပြ၍ အသီးအသီး ဝါကျအမည်ပေးခဲ့ပါ။

၄။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ကုဋဝိနိစ္ဆယိက-ကို အစိတ်၊ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌သာ ဉာဏ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

၁၆၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ကုဋေ၊ သက္ကံ၊ နိက္ခိယ၊ ဝိနိစ္ဆယ၊ ဥက္ကောစ-ပုဒ်တို့ကို ဓာတု၊ ပစ္စယ အားဖြင့် ခွဲခြားပေါ်ပြပါ။

၆။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ သံဝတ္ထုနာဖြင့် သိစေအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘောဂကို ဖြစ်ထိုက်သော သံဝတ္ထုနာအမည်နှင့် တွဲဖက်၍ ရှင်းလင်းစွာပေါ်ပြပါ။

၇။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ဥက္ကောစ”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဥက္ကောဋ်” ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ သင့်မြတ်ရာပါဠိကို သဒ္ဒယုတ္တိပြု၍ ဆုံးဖြတ်ဖြေဆိုပါ။

၈။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အာပတ္တိပါရာဇိကဿ-၌ ရသင့်သောနည်း၊ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ သာမိကံ-၌ ရသင့်သော ဥပစာတို့ကို အကြောင်းပြ ဖြေဆိုပါ။

၉။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေဝါကျကို ပါဠိစကားပြေဝါကျ ပြောင်းလဲရေးသားပါ။
အကြင်အခါ အရာမပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် “ဤရဟန်းဟာ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ် ၏။ ငါ့အား အသက်အန္တရာယ်၊ အကျင့်မြတ်အန္တရာယ်ကိုသော်လည်း ပြုတန်ရာ၏။ ယခုအခါ ငါ့အား ဤအရာမဖြင့် အလိုမရှိသင့်ပြီ”ဟု ကြံဆ၍ “အားထုတ်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော ဝန်ကို ချဉ်းအံ့။ ထိုအခါ တရားဆင်သော စောဒကရဟန်းသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်လေတော့၏။

၁၀။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ သာမိကံ ပရာဇေတိ-၌ သာမိကံ-အရ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာကိုကောက်ယူ၍ ပဒ္ဒနာနဟာရနေတ္တိနည်း သဠာယတန တိုင်ရုံမျှ ဝေဖန်ပြပါ။

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အနက်
အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိက-ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ အခြားများနှင့် မရောမယှက် သက်သက်။(အဘိယုဉ္ဇကဿ၊ တရားစွဲသော။) တဿေဝ-ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအားသာလျှင်(ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သည်။) န (ဟောတိ)၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ သဒ္ဓိစ္စ၊ အရှင်ကို ရူးစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ (အဘိယုဉ္ဇကဿ၊ သော။)တဿ-ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အတ္ထ သာဓနေ၊ အကျိုး(ကိစ္စ)ကို ပြီးစေခြင်း၌။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပါဝင်ကုန်သော။ ကုဋေဝိနိစ္ဆယိကာနန္ဒိ၊ စဉ်းလဲသော အဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး ဝိနည်းခိုင်ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ကုဋေသက္ကံနမ္ပိ၊ စဉ်းလဲသော သက်သေရဟန်းတို့ အားလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၉၅၊ ၄၁၂၊ ၄၁၆၊ ၄၁၇၊ ၄၁၈၊ ၄၁၉၊ ၄၂၀။)

[ဝိသေသနပါဠိ ထည့်ရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ န ကေဝလံ တသေဝ အဘိယုဉ္ဇကဿ ပါရာဇိကံ၊ သဒ္ဓိစ္စ တဿ အဘိယုဉ္ဇကဿ ပါရာဇိကံ။ (ယောဇနာ ၁၇၂။)ကို ထောက်၍ ဝိသေသနပါဠိကို "အဘိယုဉ္ဇကဿ"ဟု ထည့်သည်။

ဆက်လျက်ရှိသော ဓမ္မံ စရန္တော ပရစ္ဆတိတိံ သယံ ပရာဇယံ ပါပုဏာတိတိံ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ဖွင့်သော သယံ ပရာဇယံ ပါပုဏာတိတိံ ကုဋေကာရကော (ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောအားဖြင့် တရားစွဲသောရဟန်းသည်) ပရာဇယံ ပါပု ဏာတိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၄၃။)ကိုလည်း ထောက်သည်။

သျှဉ်လည်း "တသေဝ အဘိယုဉ္ဇကဿ တဿ အဘိယုဉ္ဇကဿ"ဟု အဘိယုဉ္ဇက-ကိုပင်စွဲသည်။ ဂဏ္ဍိ (၅၁၆)၌လည်း "တသေဝ၊ ထိုတရားတွေ့သော ရဟန်းအား။ တဿ၊ ထိုတရားတွေ့သော ရဟန်း၏"ဟု ပေးသည်။

သျှသစဉ်ကား "ဓမ္မံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ စရန္တဿ၊ ပြုသော"ဟု ဝိသေသနပုဒ် ထည့်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မကောင်း၍ စဉ်းစားပါ။

အဘိဓာနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထ ထင်စေရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုဋေဝိနိစ္ဆယိကာနန္တိ ကုဋေဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တာနံ ဝိနယဓရာနံ-ဟူသော သာရတ္ထကို ထောက်၍ သာရတ္ထနှင့်အညီ အဘိဓာနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထထင်စေလျက် ကုဋေဝိနိစ္ဆယိကာနံ-ကို ယောဇနာသည်။]

၂။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂ (ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သာမိကံ ပရာဇေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ အဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး ဝိနည်းစိုရ်ရဟန်းတို့အား တံစိုးလက်ဆောင်ထိုး၍ စဉ်းလဲသောသက်သေကို သွင်း၍ နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာမိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အရကို အရာမိ၏အရှင်ကို ယုရမည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ "အရှင်ကို ရုံးစေ"ဟူသည် "(တရားစွဲသူ) နိုင်ခြင်းပင်တည်း"ဟု လည်းကောင်း ပြဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ [အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ပါဠိတော်၌ "သာမိကံ ပရာဇေတိ"ဟု ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ဤသို့ ဌပနာထားလျှင်လည်း ရနိုင်သည်သာ။]ယင်းသာမိကံ ပရာဇေတိ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ပရာဇေတိ-၌ ပရာဇေးရှိသော ဇိ-ဓာတ်၏အရ ရုံးခြင်းကို အဘယ်၏အစွမ်းအားဖြင့် သိအပ်ပါသနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ပိုင်ရှင်အရုံး ဆုံးဖြတ် ချက်ချခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း သိအပ်သည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဌပနာမှာ "ဧတ္ထ-ဧတသ္မိံသာမိကံ ပရာဇေတိ ဝစနေ"ဟု သျှသစဉ်သော အစွဲနှင့်အညီထားသည့် ဌပနာဖြစ်သည်။ ယောဇနာ၌ကား "ဧတ္တာ ဓာတိ ဓမ္မံ စရန္တောတိ ပဒေ"ဟု စွဲသည်။ သျှဉ်ကား "ဧတ္ထ အဘိယုဉ္ဇနဂဟဏော"ဟု စွဲသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ဧတ္ထ-ပါ(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပရာဇယော-ပုဒ်ကို ထောက်၍ သျှသစဉ်၏ အလိုသို့ လိုက်သည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[စ, ၈၀-ရှိရာ၌ အာဘော်သွင်းနည်း။ ။အာဘော်သွင်းရာဝယ် သမုစ္စည်းဖြင့်
ဖြေရာ၌ ၈၀(အဝဓာရဏ)နှင့် အာဘော်သွင်းရသည်။ ၈၀(အဝ ဓာရဏ)နှင့် ဖြေရာ၌
၈(သမုစ္စည်း)ဖြင့် အာဘော်သွင်းရသည်။ ဤ၌ “ရုရနိက္ခေ ပဝသေနေဝ”ဟု ၈၀
(အဝဓာရဏ)နှင့်ဖြေသောကြောင့် “ပိုင်ရှင်အရုံး ဆုံးဖြတ်ချက် ချခြင်း၏ အစွမ်း
အားဖြင့်လည်း”ဟု ၈(သမုစ္စည်း)ဖြင့် အာဘော်သွင်းသည်။

ကျက်။ ။သမုစ္စယ၊ အဖြေပြု၊ ၈၀-အာဘော်ဆင်။
၈၀-နှင့်သာ၊ အဖြေလာ၊ ၈-မှာ အာဘော်ပင်။(နိယံသစ်။)]

၃။ ။ ရှေ့နောက်ထောက်ဆ အကြောင်းပြု၍ ဝါကျအမည်။ ။

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို ထောက်သော် သာမိကံ
ပရာဇေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာမုတစ်ပါး “အာပတ္တိ
ပါရာဇိကဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်သော
အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။ ဓမ္မံ စရန္တော ပရဇ္ဇတိ-စသည်ဖြင့်
ချီသော နောက်ဝါကျကို ထောက်သော် “အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ
တဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခဝါကျ။

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို ထောက်သော် စတ္ထ-ဖြင့်
သာမိကံ ပရာဇေတိ-ကို စွဲသည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။ ယင်း (က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌
(ယင်းဝါကျ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗရှိ ပရာဇေတိ-၌) ဇောဒကတို့ ဇောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုဇောဒကတို့
ဇောဒနာချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန် တစ်ဖန်ဆက်လက်၍ အားထုတ်သောကြောင့်
ဝါကျာရမ္မဝါကျ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ထောက်သော် ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့်
အောင် ပြသောကြောင့် ယုတ္တိဒဋ္ဌိယဝါကျ။

(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ထောက်သော် ယင်း(ဂ)
အမှတ်ပြုဝါကျကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင်ပြသောကြောင့် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏ
ဝါကျ။ဓမ္မံ စရန္တော ပရဇ္ဇတိတိ-စသည်ဖြင့် ချီသောနောက်ဝါကျကို ထောက်သော်
“သာမိကံ ပရာဇေတိ-ဟူသောသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အဖွင့်”ဟု ဆိုအပ်သော အဖို့ကို
ပြသောကြောင့် ပက္ခဝါကျ။

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာသ်ကောက်

အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ကုစ္ဆိတေန အကာရေန အဋ္ဌတိတိ ကုဋော။ ကဋိတဗ္ဗော
ဆိန္နိတဗ္ဗော ဝါ ကုဋော။(ဝိနိစ္ဆယော-ဟူသော ဝိသေသျှလိုက်၍ ပုလ္လိင်ချသည်)
(ဓာန်၊ဋီ၊၁၇၇၊ဓာတုပစ္စယဒီပနီ၊၁၀၈။)ဝိနိစ္ဆိယတေနေန၊ဝိနိစ္ဆယနံ ဝါ ဝိနိစ္ဆယော။
(ဂူ၊ ၅၆၈။)ဝိနိစ္ဆယနံ ဝိနိစ္ဆယော၊ဝိနိဆေဒနံ ဝါ ဝိနိစ္ဆယော။(ဓာန်၊ဋီ၊၁၅၉။)ကုဋောစ
သော ဝိနိစ္ဆယောဇာတိ ကုဋဝိနိစ္ဆယော။

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ကုဋဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တာ ကုဋဝိနိစ္ဆယိကာ၊ ကုဋဝိနိစ္ဆယေ၊
စဉ်းလဲသောအဆုံးအဖြတ်၌၊နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော တရားသျှကြီး ဝိနည်းခိုရ်ရဟန်း
တို့တည်း။ကုဋဝိနိစ္ဆယိကာ၊စဉ်းလဲသော အဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သောတရားသျှကြီး
ဝိနည်းခိုရ်ရဟန်းတို့။

ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တာ-ကာ: နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂြဟ်၊ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယိကာ-ကာ: နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယ-ပုဒ်၊ထိက-ပစ္စည်း။ ဤကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယိကာ-ဟူသော နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်ပုဒ်၌ ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၏အရကား စဉ်းလဲသော အဆုံး အဖြတ်သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ထိုစဉ်းလဲသောအဆုံးအဖြတ်၏ ယှဉ်သော တရား သူကြီး၊ ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းတို့နှင့် အာဇာရ အာဇာရိ ဝိနိစ္စိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယိကအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်သည် ဌာနုပစာအားဖြင့်ရ၏။ ထိက-ပစ္စည်း ၏ အရကား ‘တဒ္ဓိတ် ပစ္စယ။ ဟောနေကျ၊ မုချနောက်ပုဒ်နက်သာတည်း’ဟူသည်နှင့်အညီ ထိုမုချ ဌာနုပစာ တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော စဉ်းလဲသောအဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး ဝိနည်း မိုရ်ရဟန်းတို့ ရ၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယိကာနန္တိ ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တာနံ ဝိနယ ဓရာနံ(သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၄၃)။] သျသစ်၌ကား “ကုဋ္ဌာစ ဓော ဝိနိစ္ဆယိကာ ဓာတိ ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယိကာ”ဟု ပြုသည်။ “စဉ်းလဲကုန်သောအဆုံးအဖြတ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်”ဟု ပေးသည်။]

- ၅။ ။ ဓာတွာဒိဝိဘာဂ
- ကုဋ္ဌ-၌ ကု-ပုဗ္ဗ၊အဋ္ဌ-ဓာတု၊အ-ပစ္စယ။(တစ်နည်း) ကုဋ္ဌ-ဓာတု၊ အပစ္စယ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၇၇။)
- သက္ကိ-၌ သက-ဓာတု၊ဣ-ပစ္စယ။(နိတိ၊ဓာတု၊၂၆၂။ဓာတုပစ္စယဒိပနိ။ ၃၀၉။)
- နိက္ခိတ္တ -၌ နိ-ပုဗ္ဗ၊ဓိပ-ဓာတု၊တ-ပစ္စယ။(ဓာန်၊ ဋီ၊ ၇၄၄။)
- ဝိနိစ္ဆယ-၌ ဝိ-ပုဗ္ဗ၊နိ-ပုဗ္ဗ၊ဓယ-ဓာတု၊အ-ပစ္စယ(ဓဿ ဒွိတ္တံ၊ ဆတ္တံ။) (တစ်နည်း) ဝိ-ပုဗ္ဗ၊ နိ-ပုဗ္ဗ၊ ဆိဒိ-ဓာတု၊ အ-ပစ္စယ (ဣဿတ္တံ၊ ဒဿ ယော။ အသရူပဒွိတ္တံ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၅၉။)
- ဥက္ကောစ-၌ ဥ-ပုဗ္ဗ၊ ကုစ-ဓာတု၊ ထ-ပစ္စယ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၃၅၆။)

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ၊
 ဝိနိစ္ဆယိကာနံ ဥက္ကောစံ ဒတွာ ကုဋ္ဌသက္ကိ ဩတာရေတွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အဆုံးအဖြတ်၌ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး၊ ဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းတို့အား တံစိုးလက်ဆောင်ထိုး၍ စဉ်းလဲသောသက်သေကို သွင်း၍ နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
 အာရာမသာမိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သာမိကံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရကို အရာမံ၏အရှင်ကို ယုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
 စိနာတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ပရာဇေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ “(အရှင်ကို) ရုံးစေခြင်း”ဟူသည် “(တရားစွဲသူ)နိုင်ခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်

တံစိုးလက်ဆောင်(လဉ္စ) အနက်ဟောပါဠိမှာ ၉-ပုဗ္ဗ ကုစ-ဓာတ် ထ-ပစ္စည်းဖြင့် “ဥက္ကောစ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၉-ပုဗ္ဗ ကုဋ-ဓာတ် ထ-ပစ္စည်းဖြင့် “ဥက္ကောဋ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြီးသောကြောင့် ဥက္ကောစံ ဥက္ကောဋံ ပါဠိ ၂-ထွေလုံး သင့်မြတ်ပါသည်။

[သဒ္ဒယုတ္တိပြရာ၌ မှီရာ။ ။ ဥက္ကောစံ ဥက္ကောဋံစ ဒွေ ပရိယာယာ။ (ယောဇနာ။ ၁၇၂။) ဤပါဠိနှစ်ထွေ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို ဆိုသည့် ဤယောဇနာကို မှီ၍ အထက်ပါ သဒ္ဒယုတ္တိကို ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို ဆိုသောကြောင့် ပါဠိနှစ်ထွေလုံး “လဉ္စအနက်ဟောကြသည်” ဟု ယူသည်။

“ပရိယာယ်” ဟုဆိုသော ဤယောဇနာအလို “ကုစ သံပစ္စနကောတိလ္လ ပဋိက္ခမ ဝိလေခနေသု။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၃၀။) ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကုဋ ကောဋိလ္လေ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၅၄။) ဟူ၍လည်းကောင်း လာရကား ဤ၌ “ကုစ-ဓာတ်၊ ကုဋ ဓာတ် နှစ်လုံး ကောဋိလ္လ (ကောက်ခြင်း) အနက်ချည်းဟောကြသည်” ဟု ကြံရန် ရှိတော့သည်။

လဉ္စအနက်ဟော ဥက္ကောဋ-ပါဠိကို မတွေ့။ ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ လဉ္စအနက်ဟော ဥက္ကောဋ-ပါဠိကို မတွေ့ရ။ ဣမေသံ စတုနံ အဓိကရဏာနံ ကတိ ဥက္ကောဋာ။ (ပရိဝါရ၊ ၂၆။) ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ဥက္ကောဋေန္တော ဒွေ သမထေ ဥက္ကောဋေတိတိ သမ္မုခါဝိနယဉ္စ ယေဘုယျသိကဉ္စ ဒွေ ဥက္ကောဋေတိ ပဋိသေဓေတိ။ ပဋိက္ကောသတိတိ အတ္ထော။ (စူဠဝဂ္ဂါဒိ၊ ၄၊ ၁၉၄။) တို့၌ကား တားမြစ်ခြင်း အနက်ဟောသာ တွေ့ရသည်။

ဥက္ကောဋ-ပါဠိ ပါဠိဟောင်း။ ။ အချို့သော ပါရာမိကဏ် အဋ္ဌကထာတို့၌ “ဥက္ကောဋံ” ဟု ရှိသည်။ ဆဋ္ဌမုန့်ကား ဥက္ကောဋံ-ကို မှုကွဲပြသည်။ သျှ၊ သျှသံ၊ ဂဏ္ဍိတို့၌ “ဥက္ကောဋံ” ဟုချည်း ရှိကြသည်။ ဥက္ကောစံ ဒတွာတိ လဉ္စ ဒတွာ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၁၄၁။) ဥက္ကောစန္တိ လဉ္စ။ (ဝိမတိ၊ ၁၊ ၁၈၂။) ဤသာရတ္ထ၊ ဝိမတိတို့၌ကား “ဥက္ကောစံ” ဟု ရှိကြသည်။ ယင်းသို့ စ-နှင့်ရှိကြသော်လည်း ဥက္ကောဋံ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို” ဟု ပေး၍ “ဥက္ကောဋန္တိ လဉ္စ” ဟု ဝိမတိကို ကိုးသော ဂဏ္ဍိ (၅၁၆) ကိုထောက်သော် ဆဋ္ဌ သင်္ဂါယနာတင်ခေတ်ကြမှ တတောပါယန မုက္ကော ဓော။ (ဓာနံ၊ ၃၅၆။) ကုစသင်္ဂော စနေ။ ထောဝိဂတော ကောဓော ဥက္ကောဓော။ (ဓာနံ၊ ၃၅၆။) တို့ကိုထောက်၍ စ-နှင့် ပြင်ကြဟန်တူသည်။ မုန့်၏ -အဋ္ဌသင်္ဂါယနာ မတင်ခင်က ရိုက်သော ဓမ္မုမိတ်ဆွေရိုက် သာရတ္ထ ဝိမတိတို့၌ ဋ-နှင့် “ဥက္ကောဋံ” ဟု ချည်းရှိကြသည်။

ပုစ္ဆကအကြိုက်ပေါ် မူတည်။ ။ ယောဇနာကို ထောက်၍ ပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့် “၂-ချက်သင့်” ဟု မှတ်။ အဘိဓာန်၊ အဘိဓာန်ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ဥက္ကောစ သဒ္ဒါသည်သာ တံစိုးလက်ဆောင် (လဉ္စ) အနက်ကို ဟောသောကြောင့် “ဥက္ကောစ ပါဠိသာသင့်” ဟု မှတ်။ ။ ပုစ္ဆက အကြိုက်ပေါ် မူတည်သည်။]

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

၈။ ။ နည်း၊ ဥပစာ

အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ-ဟူသောနည်းသည် တရားစွဲသောရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပြဋ္ဌာန်းသည်ကိုဆိုသဖြင့် အရှင်ကို ရွံ့စေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ တရားစွဲသောရဟန်း၏အကျိုး(ကိစ္စ)ကို ပြီးစေခြင်း၌ ပါဝင်ကုန်သော စဉ်းလဲသော အဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး ဝိနည်းမှီရ်ရဟန်းများ စဉ်းလဲသော သက်သေရဟန်းများ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ခြင်း တည်းဟူသော မပြဓာန်းသည်ကိုလည်းရသောကြောင့် ပဓာနနည်းမည်၏။

(တစ်နည်း) အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ-ဟူသော နည်းသည် တရားစွဲသော ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသောအစိတ်ကို မှတ်၍ဆိုသဖြင့် တရားစွဲ သောရဟန်း၊အရှင်ကို ရွံ့စေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ တရားစွဲသော ရဟန်း၏ အကျိုး(ကိစ္စ)ကို ပြီးစေခြင်း၌ ပါဝင်ကုန်သော စဉ်းလဲသော အဆုံးအဖြတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီး ဝိနည်းမှီရ်ရဟန်းများ၊စဉ်းလဲသော သက်သေရဟန်းများ ရဟန်းအားလုံး ပါရာဇိက အာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသောအပေါင်းကိုလည်း ရသောကြောင့် ဥပ လက္ခဏနည်းမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ နိဒဿနနည်းလည်း ရသည်ပင်။

[အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ-၏ မုချတ္ထ။ ။ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ ကို “အဿ-ဘိက္ခုနော၊ ထိုတရားစွဲသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကာ၊ပါရာဇိက အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊အာပတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏”ဟုပေး။ ပါရာဇိကဿ-ကို “ပါရာဇိကာ+အဿ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ဟောတိ-ကား ပါဌသေသ။ “တရားစွဲသော ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ်သင့်သည်” ဟု မုချတ္ထအားဖြင့် မှတ်။ မုချတ္ထကို သိမှ ဥပစာရတ္ထကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိနိုင်သည်။]

သာမိက-သဒ္ဓါသည် အပေါင်းဖြစ်သောအရှင်မှန်သမျှ၏ သာမိက-ဟူသော အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော အရာမ၏အရှင်၌ တင်စား၍အစိတ်ဖြစ်သော အရာမ၏ အရှင်ကို “သာမိက”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေသုပစာ-သမုဒါယူပစာမည်၏။ [သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာဖြင့် ဖွင့်ပြရာတိုင်း၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ဧကဒေသုပစာ-သမုဒါယူပစာ အမြဲရသည်ကို သတိပြု။]

၉။ ။ [၅၊ ၁၊ ၂၉၅။]

၁၀။ ။ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း

သာမိက-၏အရဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၏ပဒဋ္ဌာန်းကား သာမညအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၊တဏှာ၊ဥပါဒါန်၊ကံ၊အာဟာရတည်း။ထိုခန္ဓ ၅-ပါးကား ပုညာပုည ဝိပါက၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ထို ၃-ပါးတို့ တွင် ပုည၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ယောနိသော မနသိကာရတည်း။ထိုပုညကား ကုသလဝိပါကံ ဣဋ္ဌာရုံ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ အပုည၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အယောနိသောမနသိကာရတည်း။ ထိုအပုညကား အကုသလဝိပါကံ အနိဋ္ဌာရုံ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ဝိပါကံ၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ပုညာပုညတည်း။ ထိုဝိပါကံကား

၁၆၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

နာမ်ရုပ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ထိုနာမ်ရုပ်ကား သဋ္ဌာယတန၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဩရယောရယု အာရယာရယုအားဖြင့် ပဒဋ္ဌာန်ကို စိစစ်ခြင်းသည် ပဒဋ္ဌာနဟာရမည်၏-ဟူလိုသော်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ မေးခွန်းအဖြေ ပြီး၏။

အလအလအလအလအလ

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ
မေးခွန်းအဖြေ

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ တယိဒံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ပဇာနာတိ “ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ စဝံ ဂဟိတာ စဝံ ပရာမဋ္ဌာ စဝံ ဂတိကာ ဘဝန္တိ စဝံ အဘိသမ္မရာယာ” တိ-ကို အာကာရကို အတွင်းသွင်း၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ကံ နုဇ္ဈ သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ပယိရူပါသေယျာမယံ နော ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျ-ကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ ယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တိ ဂေါတမံ တထာသန္တယေဝ သဒ္ဓေါ အဗျူဂ္ဂတော၊ ယဒိ ဝါ နော တထာ၊ ယဒိ ဝါ သော ဘဝံ ဂေါတမော တာဒိသော၊ ယဒိ ဝါန တာဒိသော၊ တထာ မယံ တံ ဘဝန္တိ ဂေါတမံ ဝေဒိသာမ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ သေယျထာပိ ဘော ဂေါတမ ဟဏ္ဍေန ဝါ ဟတ္ထံ ဓောဝေယျ၊ ပါဒေန ဝါ ပါဒံ ဓောဝေယျ၊ စဝမေဝ ခေါ ဘောဂေါတမ သီလပရိဓောတာ ပညာ၊ ပညာပရိဓောတံ သီလံ-ကို အနက် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ သုတန္တိ ဝစနေန သုတဿ အသမ္မောသံ ဒိပေတိ။ ယဿ ဟိ သုတံ သမ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ၊ န သော ကာလန္တရေန မယာ သုတန္တိ ပဋိဇာနာတိ-ကို ဝါကျအပြန်အလှန် နယောဇနာပါ။

၆။ ။ ဂနာန သော သတ္ထပဒါနိ ဂေါတမော၊
ဒိသာ ဝိလောကေသိ သမာ သမန္တတော။
အဋ္ဌဂုံပေတံ ဂိရမဗျဒိရယံ၊
သီဟော ယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိဋ္ဌိတော-ဟူသော ဂါထာကို

အနက်ပေးပါ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၇။ ။ စတေန အာပဒ္ဓါ အန္တောဇာလိကတာ စ ဟုတွာ ဥမ္မုဇ္ဈမာနာ ဥမ္မုဇ္ဈိ န ဟေတ္ထ အသင်္ဂဟိတော ဒိဋ္ဌိဂတိကော နာမ အတ္ထိ-ကို သဗ္ဗနာမ်တို့၏အစွဲ မလွဲစေဘဲ ကတ္တာထည့်စွက် အနက်ပေးပါ။

၈။ ။ ဂဟပတိဒါရကာ ပန ကစ္ဆေဟိ သေဒံ မုဉ္ဇန္တေဟိ ပိဋိယာ လောထံ ပုမ္မမာနာယ ဘူမိံ ကသိတွာ တာဒိသဿ မာနဿ အဘာဝတော နိဟတမာနဒပ္ပါ ဟောန္တိ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ အရာဇကေ ဌာနေ ရာဇာနံ ကာတုံ ယုတ္တမိမံ ဗြာဟ္မဏံ။ စဝမေသ သဿိရိကော။ ဣတိ နံ ပေါက္ခရသဒိသတ္တာ ပေါက္ခရသာတိတိ သဉ္ဇာနန္တိ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ပုဋေဝ အံသေ အဿတိ ပုဋ်သော၊တေန ပုဋ် သေန။အံသေန ဟိ ပါထေယျပုဋ် ဝဟန္တေနာပိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ပေးပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အတွင်းသွင်းလျက် အနက် ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။တယိဒံ-တံ ဣဒံ စတုဗ္ဗိဒိဋ္ဌိဂတံ၊ထိုလေးပါး အပြား ရှိသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။တထာဂတော၊ငါဘုရားသည်။ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ဤမိစ္ဆာ အယူတို့ကို။စဝ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ဤအကြောင်းဖြင့်။ဂဟိတာ၊ စွဲလမ်းအပ် ကုန် ၏။စဝ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ဖြင့်။ပရာမဋ္ဌာ၊ပေါက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊တို့သည်။စဝံ ဂတိကာ၊ဤသို့သော အလားရှိ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏ စဝံ အဘိသံပရာယ၊ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဣတိ၊ဤသို့။ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (သျှအနက်။) [ဤအတူ အာကာရအတွင်းသွင်း၍ သျှသစ်အနက်လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။ ပါ၊ ၁၆။ ပါသျှ၊၅၇။ပါသျှသစ်၊၉၃။]

[အာကာရ အတွင်းသွင်း (ငံ)နည်း ၂-မျိုး။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယိဒံ တံ ဣဒံ စတုဗ္ဗိဒိဋ္ဌိဂတံ၊ကိုလည်း။တထာဂတော၊ သည်။ “ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ စဝံ .ဂဟိတာ စဝံ ပရာမဋ္ဌာ စဝံ ဂတိကာ ဘဝန္တိ စဝံ အဘိသမ္မရာယာ”တိ၊ “ဣမေ။ပ။ အဘိသမ္မရာယာ”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ တို့ကို။ ပ။ စဝံ အဘိ သမ္မရာယာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သာမညဓမ္မေစွန်းဖြစ်သောကြောင့် အာကာရဝါကျပါဠိကို အာကာရဝန္တဝါကျ အတွင်းသို့ သွင်းရင်း ငုံရင်း တသယောတည်း တလက်စတည်း ယောဇနာခြင်းမပြုဘဲ ပါဠိအတိုင်း သွင်း၍ ငုံ၍ ယောဇနာသည် ဤနည်းဖြင့်လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

(၁) အာကာရဝါကျပါဠိကို အာကာရဝန္တဝါကျအတွင်း သွင်းရင်း ငုံရင်း တသယောတည်း တလက်စတည်း အနက်ယောဇနာခြင်းမပြုဘဲ ပါဠိသက်သက် သွင်းနည်း ငုံနည်း (သွင်းပြီး ငုံပြီးမှ အာကာရဝါကျ ပါဠိကို သီးသန့် ယောဇနာရသည် နည်း)၊ (၂) အာကာရဝါကျပါဠိကို အာကာရဝါကျအတွင်း တသယောတည်း တလက်စတည်း အနက်ယောဇနာခြင်းနှင့်တကွ သွင်းနည်း ငုံနည်း၊ ယင်းသို့ သွင်းနည်း ငုံနည်း ၂-မျိုးရှိကြောင်းကို ၁၃၁၈-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ [သျ။ သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၄၄။ ပါသျ၊ ၁၀၈။ ပါသျသစ်၊ ၁၇၉။ ။ ၁၃၃၀-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ [ပါ။ စ၃။ ပါသျ၊ ၂၉၄။ ပါသျသစ်၊ ၃၀၇။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၁၁၆။ ပါသျ၊ ၂၈၀။ ပါသျသစ်၊ ၄၀၃။ ။ ၁၃၂၄-ခုနှစ် ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ ဝါကျအပြန်အလှန်အနက် သုတန္တိစနေန၊ သုတံ-ဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ။ သုတဿ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရား၏။ အသမ္မောသံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြဿနည်း။ (ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ သုတန္တိစနေန၊ ဖြင့်၊ အသမ္မောသံ၊ ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြဿနည်း။) ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယဿပုဂ္ဂလ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားသည်။ သမ္မုန္တ၊ မေ့လျော့ပျောက်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော-ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလန္တ ရေန၊ ကာလကြာသဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားနာမှတ်လိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံနိုင်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုတန္တိစနေန၊ ဖြင့်။ သုတဿ၊ ၏။ အသမ္မောသံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြဿတည်း။) (ဋ္ဌ၊ ၃၀။ ဋ္ဌသျ၊ ၁၊ ၁၀၉။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၁၊ ၂၂၁။)

[ဝါကျအပြန်အလှန်ယောဇနာနည်း တစ်မျိုး။ ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ပါ၊ သည်။ သုတံ၊ သည်။ သမ္မုန္တ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလန္တရေန၊ သဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ပဋိဇာနာတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတန္တိစနေန၊ ဖြင့်။ သုတဿ၊ ၏။ အသမ္မောသံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ။ ဤသို့ ယောဇနာခြင်းလည်း အပြန်အလှန်ယောဇနာ နည်းပင်။ ။ ၁၃၄၃ (၁၉၈၂) ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် အမှတ်(၁) အဖြေ၌လည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၆။ ။ [၆။ ၆၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၃၄၉။]

၇။ ။ [“သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ပြတ်တောက်ကုန်သော စကားတို့ကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်”ဟု ကတ္တာထည့်ပေး။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ယေဟိ ကေမိ ဘိက္ခဝေ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာပါ။ ပ။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ အဘိဝဒန္တိ သဗ္ဗေ တေ။ ပ။ စတ္ထပရိယာပနာ အန္တောစာလိကတာဝ ဥမ္မုဒန္တိ။ (ပါ၊ ၄၂။)ကို ထောက်။

“စတေန-ဒေသနာစာလေန၊ ဤဒေသနာတည်းဟူသော ပိုက်ကွန်နှင့်။ စတ္ထ တေသ္မိ-ဒေသနာစာလေ၊ ဌ”ဟု စွဲ။ ။ အနက်ချည်းလည်း စွဲနိုင်သည်။ ။ ၆။ ၁၁၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၃၈၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၅၃၅။]

၈။ ။ [၆။ ၁၆၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၁၂။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၁၃၄။]

၉။ ။ [၆။ ၂၁၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၆၆။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၃၃၁။]

၁၀။ ။ [အဿ-ဖြင့် ကုလပုတ္တဿ-ကို စွဲ။ ။ ၆။ ၂၅၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၇၆။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၄၅၂။]

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က)ယံဒိ ဧဝံ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ၊ အထ ကသ္မာ န ဥစ္စိနိတောတိ။
- (ခ)ပရပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော။
- (ဂ)ထေရော ဟိ အာယသ္မန္တေ အာနန္တေ အတိဝိယ ဝိဿတ္ထော အဟောသိ။
- (ဃ)တထာ ဟိ နံ သိရသ္မိံ ပလိတေသု စာတေသုပိ “နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညာသိ”တိ ကုမာရကဝါဒေန ဩဝဒတိ။
- (င)သကျကုလပုသုတော စာယသ္မာ တထာဂတဿ ဘာတာ စူဠပိတု ပုတ္တော။

၁။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ဟိတံ၏သမ္ပန်များကို ခုံ၍ ထည့်သင့်သော ပုဒ်များထည့်လျက် အပြည့်အစုံ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျမှ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသို့ သာဘောဂါယတ္တိ စောဒနာတာကံပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၁၇၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပြီးလျှင် (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ လက္ခဏာရစိ ဝိ-သဒ္ဒါ အဘယ်ကြောင့်ထားပါသနည်း၊ ဖြေဆိုပါ။

၄။ ။ ကုမာရကော-၌ ကုမာရ-ပုဒ်ကို ဝိဖြိုဟ်ဆို၍ ဝစနဆက္က အပြည့်အစုံ ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဗဟုကာရတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပါဌ်ကိုသာ သမ္ပန်ခံ၍ အနက်ပေးပြီးလျှင် စာစပ်ပြပါ။

၆။ ။ ဒေသနာတိ ပညတ္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ သဒ္ဒါဝါဒိ၊ ပညတ္တိဝါဒိ အလိုနှစ်မျိုးတို့တွင် သင်ကြိုက်ရာဆရာ၏အလိုအားဖြင့် အာဘော်ကို ပြ၍ သံဝတ္ထနာ အမည်ကိုလည်းပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ ကေစိ ဘိက္ခု။ ဆန္ဒာဂမနံဝိယ မညမာနာ-၌ ဆန္ဒာဂမနံဝယ် ရသင့်သော ဝိပလ္လာသနည်းကို ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တထာဂတဿ ဘာတာ-အရ ဇေဋ္ဌကဘာတာ ကနိဋ္ဌဘာတာ နှစ်ပါးရှိရာ အဘယ်ကိုယူရသည်ကို ဤဘာဏကဆရာတို့ အလိုကျ ပြဆိုဆုံးဖြတ်ပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ စုတ္ထိယပါဌ်ကို ဝတ္ထုဂါထာ စီကုံးပြပါ။
အာနန္ဒံ ဝိနာ ဓမ္မသင်္ဂီတိ န သက္ကာ ကာတံ၊
ဘိက္ခုနံယေဝ နံ အနုမတိယာ ဂဟေဿာမိ။

၁၀။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဩဝဒတိ-ဝယ် ဓာတ်၏အရ တရားကိုယ် ကောက်၍ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသမ္ပန်များခံလျက်အပြည့်အစုံအနက် (ဘဒြမုဒါကြည်သာရွှင်ပြုမုက်)မှာလှသည့်စောဒကာဆရာတဿ အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏။ ဝါ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို ပေါင်းစုရွက်ကာ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းအား။ ဗဟုကာရတ္တာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သမာနေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်၏) ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော၊ တစ်ပါးသော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းကို ကြဉ်တော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင်း။ (ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်။ သော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာ ထေရ်ကို။ ဥစ္စိန္တိတော၊ ရွေးကောက်တော်မမူအပ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သောဓနာ၊ သောဓနာခြင်းတည်း။) (၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။)

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂါယုတ္တစောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၌ အလွန်အကျွမ်းဝင်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏ (၄ပနာ)။ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ စသောထေရ်တို့နှင့် သမဂ္ဂသီတင်းသုံးဘော်ချင်း အတူတူဖြစ်၍ အတူတူပင် အကျွမ်းဝင်ရာသည်မဟုတ်ပါလော (အဘောဂ စောဒနာ)။ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၌ အလွန်အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်း (ကသ္မာ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာ)။ (ဥပက ကာရဏရည် တက်သည်။) (တစ်နည်း) ဆရာစကားသည် အဘယ်သို့ သင့်ပါအံ့နည်း။ (ကထံဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာ)။ (ယုတ္တိဒဋ္ဌိ ရည်တက်သည်) (တစ်နည်း) အဘယ်သို့ အကျွမ်းဝင်ပါသနည်း (ကထံ-ဖြင့်မှတ်အပ်သော အယုတ္တ စောဒနာ)။ (ဝိတ္ထာရ ရည်တက်သည်။) ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

ဝါကျတက်။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၌ အလွန်အကျွမ်းဝင်၏”ဟု ဉာပျ၊ ဒဋ္ဌိယသင်္ဃေပကို ဆိုတော်မူ၏ (၄ပနာ)။ ဉာပျ၊ ဒဋ္ဌိယ၊ သင်္ဃေပသည် ဉာပက၊ ဒဋ္ဌိကရဏ၊ ဝိတ္ထာရနှင့် မကင်းကောင်းသည်မဟုတ်ပါလော (အဘောဂ စောဒနာ)။ ယင်းဉာပျ၊ ဒဋ္ဌိယ၊ သင်္ဃေပ၏ ဉာပက၊ ဒဋ္ဌိကရဏ၊ ဝိတ္ထာရကို အဘယ်သို့ သိအပ်ပါနည်း (ကထံ-ဖြင့် မှတ်အပ်သော အယုတ္တစောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကေန ဝိညာယတီတိ အာဟာ “တထာဟိ”တိ အာဒိ။ ဒဋ္ဌိကရဏံ ဝါ ဇတံ ဝစနံ။ “ဝုတ္တိဉ္စိ၊ တတဟိ ဣဇ္ဈေတေ ဒဋ္ဌိကရဏတ္ထေ”တိ ဝဒန္တိ သဒ္ဓဝိဒု။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၅၉။)

ဝိတ္ထာရ ရည်တက်သည်မှာ ဟိ-ကို ဉာပကကာရဏ၊ ယုတ္တိဒဋ္ဌိ အပြင် ဝိတ္ထာရပါ ယောဓနာသော သျသစ်နှင့် ပါရာဇိကဏ်သျသစ်တို့အလို ဖြစ်သည်။ ချဲ့ ၃-ချဲ့တွင် “အာကာရချဲ့”ဟု မှတ်။ ဤဝါကျ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၊ ၆)၌ လည်း ပါသည်။

တထာဟိ-သဒ္ဓါ ထားသည့်အရာ။ ။ ကျမ်းဆရာတို့သည် ယေဘုယျ အားဖြင့် ဉာပကကာရဏအရာ၌ တထာဟိ-ကို ထားကြကုန်၏။ ရံခါအပွက အားဖြင့် ဝိတ္ထာရအရာ၊ ဒဋ္ဌိအရာတို့၌ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ထားကြကုန်၏။

ကျက်။ ။ တထာဟိ-မှာ၊ ဉာပက၊ ရံခါ ချဲ့၊ မြဲ စွဲ။ (ရွှေရေးဆောင် နိယံ။ ၄၀။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

စောဒကအမြင်။ ။ စောဒက,က အရှင်အာနန္ဒာသာ အရှင်မဟာကဿပနှင့် အတူသွားလာနေထိုင်သည်မဟုတ်၊ အရှင်အာနန္ဒာသာ အရှင်မဟာကဿပ၏ သမဂ္ဂ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါစသော ထေရ်များလည်း အရှင်မဟာကဿပနှင့် အတူသွားလာ နေထိုင်သည့် သမဂ္ဂသီတင်းသုံးဘော်များပင် ဖြစ်ကြသည်။ ထိုသို့ အတူတူသွားလာနေထိုင်သည့် သမဂ္ဂသီတင်းသုံးဘော်ချင်း အတူတူဖြစ်သောကြောင့် အရှင်အာနန္ဒာအပေါ် ပိုမည်မဟုတ်၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါစသော ထေရ်တို့နှင့် တန်းတူ အကျွမ်းဝင်မည်သာ ဖြစ်သတံ့။

သာ-နှင့် မသုံးသင့်။ ။ ဂန္ထဘာရဏလာ အဘောဂစောဒနာနှင့်အယုတ္တ စောဒနာကို ပေါင်းစပ်ထားသည့် စောဒနာဖြစ်သောကြောင့် “အဘောဂါ ယုတ္တစောဒနာ” ဟု (အာ)နှင့်သုံးရမည်။ “သာဘောဂါယုတ္တစောဒနာ”ဟု (သာ)နှင့်မသုံးရ။ ထို့ပြင် “စောဒနာ မေးရာ၌။ ပ။ တစ်ခုခုကိုသာ မေးရမည်”ဟူသော စည်းမျဉ်းနှင့်လည်း မကိုက်ညီ။ ပါရာစိကဏ်မေးခွန်း၌လည်း စောဒနာနှစ်မျိုး ရောမေးသည့် မေးခွန်း တွေ့ခဲ့ပြီ။]

၃။ ။စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က

(၁) နန တဿ သီရသ္မိံ ပလိတာနိ ဇာတာနိ (စောဒကာ ဘောဂ)။

(၂) အထ ကသ္မာ နံ နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညတိတိ ကုမာရက ဝါဒေန ဩဝဒတိ (စောဒနာ)။

(၃) နန ထေရော အာယသ္မန္တေ အာနန္တေ အတိဝိယ ဝိဿတ္ထော အဟောသိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။

(၄) တသ္မာ နံ နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညတိတိ ကုမာရက ဝါဒေန ဩဝဒတိ (ပရိဟာရ)။

မှတ်ချက်။ ။ ထေရဿ အာယသ္မန္တေ အာနန္တေ အတိဝိယ ဝိဿတ္တတ္တာ (ပရိဟာရာဘောဂ)။ နံ ကုမာရကဝါဒေန ဩဝဒတိ (ပရိဟာရ)။ ဤသို့လည်း ပရိဟာရာဘောဂယ ပရိဟာရတို့ကို ထုတ်ကြသည်။ [မေးခွန်းထုတ် စည်းမျဉ်း အဖြေ၌လည်း ဤနည်းအရပင် ထုတ်သည်။]

[ပရိဟာရာဘောဂ, ပရိဟာရ ထုတ်နည်း ၂-မျိုး။ ။ ပရိဟာရာ

ဘောဂ,ပရိဟာရထုတ်နည်းသည် ယခုဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၂-မျိုးရှိသည်။ ပရိဟာ ရာဘောဂ,ပရိဟာရ ထုတ်ရာတိုင်း၌ထုတ်ပုံကို ဤနည်းအတူ သိရာ၏။ ၂-မျိုးရှိ သောကြောင့် ဖြေသောအခါ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းဖြေ၍ မှတ်ချက်ရေးရာ၏။ သို့မဟုတ် ၂-နည်းသော်လည်း ဖြေရာ၏။

ပရိဟာရဘောဂထုတ်ရာ၌ ယုဆချက်။ ။ နှလုံးသွင်းကို “အဘော်”ဟု ခေါ်သည်။ ထိုအဘော်သည်ပင် အကြောင်းပြုဖြစ်၍ “အဘော်ဟူရာ၊ အကြောင်း သာ”ဟု ရွှေ့ရေးဆောင်နိယံ (၆၅) စပ်ဆိုသည်။ “အဘော်”ဟူသည် နှလုံးသွင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့် အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် နန-တပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မတပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဟိတ်ပြင်သည် ဖြစ်စေ၊ မပြင်သည်ဖြစ်စေ နှလုံးသွင်းသည် အဘော်ပင်တည်း။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

သို့သော် သဒ္ဓါအနေအထားအရမှာမူ သဒ္ဓါထုံးစံစည်းကမ်းအတိုင်း လုပ်ရမည်သာ။ အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဋီကာဆရာတို့ ကိဉ္ဇာပီ၊ ယဒိပီ-စသည်တို့ဖြင့် ချီ၍ အဖြေရေးရာ၌ ပရိဟာရ၏အနဂ္ဂဟ၊ သို့မဟုတ် အရစိနှင့်ပရိဟာရ၊ ဤ ၂-မျိုးကိုသာ ကိဉ္ဇာပီ ပဉ္စသီလတော သရဏဂမနမေဝ ဇေဋ္ဌကံ၊ ဣဒံ ပန သရဏ ဂမနေယေဝ ပတိဋ္ဌာယ ရက္ခိတသီလဝသေန မဟပုလန္တိ ဝုတ္တံ (၁၃၁၅-ခုနှစ်မေးခွန်း)-စသည်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ရေးလေ့ရှိကြသည်။ စောဒကာဘောဂ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရာ ဘောဂတို့ကိုမူ တိုက်ရိုက်ရေးလေ့မရှိကြ။ တိုက်ရိုက်ရေးလေ့မရှိသောကြောင့် နန တပ်ရန် မလိုသည့် အတွက် နန-မတပ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ နိတတ္ထအားဖြင့် စောဒကာ ဘောဂ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ၊ ပရိဟာရ ၄-ချက်ခွဲရေးမှ စောဒကာဘောဂ၊ ပရိဟာရာဘောဂ တို့၌ “နန-တပ်ရမည်သာဖြစ်သည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယူဆသည်။

“ပန-စပ်ရာ၊ ပုဒ်တို့မှာ၊ ကျမ်းဆရာ၏၊ အဖြေလည်း၊ ရ၊ အဘော်ပြ” ဟု ရွှေရေးဆောင်နိယံ (၇၁) စပ်ဆိုသည့်အတိုင်း ပန-စပ်ရာ ဆိုက်ရာကြိယာ ပုဒ်တိုင် အောင်သော စကားရပ်ဖြင့် ပရိဟာရကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဟာရာဘောဂကိုလည်းကောင်း ပြသည်။ ယင်းသို့ ပြရာ၌ ပရိဟာရကိုသာ နိတတ္ထအားဖြင့် ပြသည်။ ပရိဟာရာဘောဂကိုကား နေယျတ္ထအားဖြင့်သာ ပြသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိဟာရစကားရပ်တွင် ပါဝင်သော အကြောင်းပြ (နလုံးသွင်း) စကားရပ်ကို သဒ္ဓါနည်းကျအောင် ပြင်၊ ထည့်သင့်သည်ကို ပြင်၊ ထည့်၍ သဒ္ဓါနည်းအရ နန-တပ်ကာ ပရိဟာရာဘောဂကို ပြုလုပ်ရသည်။ “ကိဉ္ဇာပီ-သဒ္ဓါ စသည်တို့၏ စပ်ရာ ဆိုက်ရာ ကြိယာပုဒ်တိုင်အောင်သော စကားရပ်ဖြင့် စောဒကာဘောဂကို ပြသည်” ဟု ဆိုသော်လည်း ယင်းစကားသည် ပရိဟာရ၏ စကားဖြစ်၍ နိတတ္ထအားဖြင့်ကား ပရိဟာရ၏ အနဂ္ဂဟ၊ သို့မဟုတ်၊ အရစိကိုသာပြသည်။ စောဒကာဘောဂကို မပြ၊ မပြသောကြောင့် ယင်းစကားရပ်ကို သဒ္ဓါနည်းအရ ပြင်၊ ထည့်သင့်သည်ကို ပြင်၊ ထည့်၍ နန-တပ်ကာ စောဒကာဘောဂ ပြုလုပ်ရသကဲ့သို့တည်း။ (“ပန တထာယံ ဆိုက်ထည့်ကြိယာ၊ တိုင်အောင်မှာကား၊ ဆရာပရိဟာရ၊ ပြသည့်အဘော်တည်း” ဟု ဘုရားကြီးနိယံ (၄၃) စပ်ဆိုသည်မှာ ပရိဟာရမှာ နိတတ္ထဖြစ်၍ ထင်ရှားသောကြောင့် ပရိဟာရကို မစပ်ဆိုဘဲ နေယျတ္ထကိုသာ စပ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပန-စပ်ရာ။ ပ။ အဘော်ပြ-ဟူသော ရွှေရေးဆောင်နိယံနှင့် သဘောအားဖြင့် အတူတူပင်။)

“အဖြေမြင်က၊ အတင်သိ၊ မိ၏ ကျမ်းရိုးအနေတည်း။ ။ အဖြေရှု ကာ၊ မေးပုစ္ဆာ၊ လျော်ရာ တင်ထုတ်ဆို” ဟု နိယံများလာသည့်အတိုင်း အဖြေကိုကြည့်၍ အဖြေနှင့် လိုက်လျောညီထွေ အမေးကိုထုတ်ရပြီ၊ “ပုစ္ဆာ၊ ဝိသုဓိ၊ ဇနာ ဖြစ်က၊ သင်္ချာ၊ လိင်္ဂ၊ ဝိဘတ္တ၊ တုမ္မရသည်သာ” ဟု သမုန္တစိန္တာဂဏ္ဍိသစ် (၂၃၈) စပ်ဆိုသည့်အတိုင်း အမေးနှင့်အဖြေသည် ညီရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထေရဿ အာယသ္မန္တေ အာနန္တေ အတိဝိယ ဝိသုတ္တတ္တာ၊ နံ နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညတီတိ ကုမာရက ဝါဒေန ဩဝဒတိ စကား ၂-ရပ်လုံးမှ အထ ကသွာ နံ နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညတီတိ ကုမာရကဝါဒေန ဩဝဒတိ-ဟူသော အမေး(စောဒနာ)၏ (အကြောင်းဖြင့် မေးသည့်အတိုင်း အကြောင်းဖြင့် ဖြေသည့်) အဖြေ (ပရိဟာရ)

တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ အာဘော်မပါသေး၊ အာဘော်ကိုဆောင်၍ သဒ္ဓါနည်းအရ လုပ်ယူ ရသည်-ဟုလို၊ စောဒကော ဘောဂါဒိစတုက္ကန္တံ အခြားသိပ္ပံယရာများကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် သီလကွန်အဖြေ၌ ရှုရာ၏။

အတ္တနောမတိယာ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလတ္တာ ဝိစာရေတွာ ဂဟေတဗ္ဗာ။

အတ္တနောမတိ ကိဉ္ဇာပိ၊ ကထိတာ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလာ။

ကထာပိ နယမာဒါယ၊ ကထိတတ္တာ အကောပိယာ။

ယံ ယုတ္တိ အတ္ထိ၊ တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယံ ရုစတိ၊ တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ထည့်မေးသင့်။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌

စောဒကောဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပါ”ဟု (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ထည့်မေးသင့်သည်။

လက္ခဏာရစိ ပိ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပြု အကျိုးကို မနှစ်သက်သောကြောင့် (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ လက္ခဏာရစိ ပိ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ “သေက္ခဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ပိ-သဒ္ဓါကို ထားသည်”ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ (စဉ်းစားပါ။)

ကိဉ္ဇာပိစသောသဒ္ဓါထားရခြင်းအကြောင်း ရှာဖွေနည်း။ ။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သဒ္ဓါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုး ဤ ၄-မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုး မနှစ်သက်သောကြောင့် ကိဉ္ဇာပိ-စသော သဒ္ဓါကို ထားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ထားရာ၌ ကိဉ္ဇာပိ-စသော သဒ္ဓါ ငုံ့သောပါ၌ တိုင်ရုံသော စကားရပ်သည် စောဒက၏ အာဘော်ကို ပြသည်။ ထိုစောဒက၏ အာဘော်သည်ပင် ပရိပာာရဖြစ်သော ကျမ်းဆရာ၏ အနုဂ္ဂဟ၊ သို့မဟုတ် လက္ခဏာရစိ လျော်သလိုဖြစ်သည်။ ထိုအနုဂ္ဂဟ၊ လက္ခဏာရစိကို ပန၊ ပိ-စသည်ဖြင့် ပြသည်။ ကိဉ္ဇာပိ-စသောဝါကျ မရှိစေကာမူ နောက်ဝါကျရှိ ပန၊ ပိ-စသည်ကို မြင်ရသောအားဖြင့် ရှေ့ဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိ-စသောသဒ္ဓါကို သိရသည်။ နောက်ဝါကျရှိ ပန၊ ပိ-စသည်ကို မြင်ရသောအားဖြင့် စောဒက၏အာဘော်ကို သိရသည်။

ဤ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဟူသော ဝါကျ၌ ပိ-ထိုင်သော သမာနောပိ တိုင်ရုံသော စကားရပ်သည် စောဒက၏ အာဘော်ကို ပြသည်။ “စောဒက၏အာဘော်ကို ပြသည်”ဟု ဆိုသော်လည်း တိုက်ရိုက်မပြသောကြောင့် ပြင်၊ ထည့်သည်များကို ပြင်၊ ထည့်၍ ယင်း ပိ-နေရာ၌ နနအစားထိုးမှ “နန သေက္ခော ဟောတိ”ဟု စောဒကဘောဂဖြစ်သည်။ ထိုစောဒက ဘောဂနောက် အရာအားလျော်စွာ ကသ္မာ-စသည်တက်၍ “ကသ္မာ ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ”ဟု စောဒနာရသည်။

ဌပနာကို “မနှစ်သက်ရာ၊ ဌပနာမူ”ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း မနှစ်သက်ရာကို ဌပနာထားရသည်။ ထိုမနှစ်သက်ရာကိုလည်း “မနှစ်သက်ရာ၊ သီလိုပါ၊ ဆပါ အဘောဂ”ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း အာဘော်ကို ထောက်ဆ၍ သိရသည်။ ဤ၌ “နန သေက္ခော ဟောတိ-သေက္ခဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော”ဟူသော အာဘော်ကို ထောက်ဆ၍ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဟူသောစကားကို “စောဒက မနှစ်သက်”ဟု

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ကို ဌပနာထားရသည်။ ထို့ပြင် ဌပနာစကားနှင့် ပရိဟာရ၏ ပဓာနစကား တူရသည်ဖြစ်၍ ဌပနာတိက (သာဘောဂ) ဇောဒနာတက်သော် ပရိဟာရ၏ ပဓာနစကားကို ဌပနာထားရ သည်ကိုလည်း သိလေဦး။ ဤ၌ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-သည် ပရိဟာရ၏ ပဓာနစကားတည်း။

ဤစည်းကမ်းနှင့်အညီ ဌပနာတိက(သာဘောဂ)ဇောဒနာတက်သော် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဖြင့် “အရှင်မဟာ ကဿပထေရ်သည် ရွေးကောက်အပ်သည် ဖြစ်ရာပါ၏။ (ရွေးကောက်ရာပါ၏)”ဟု ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။အဘယ်ကြောင့် အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည် ရွေးကောက် အပ်သည် ဖြစ်ရာပါသနည်း(ဇောဒနာ)။အရှင်အာနန္ဒာသည် သေက္ခဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ) ဤသို့ ဇောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုဇောဒနာကို သောဓနာတော်မူ လိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဟူသော ဝါကျကို မိန့်။

ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-သည် ပရိဟာရဖြစ်သော ကျမ်းဆရာ၏အဖြေကိုလည်း ပြသည်။ အာဘော်ကိုလည်း ပြသည်။ ထိုသို့ ပြရာ၌ အဖြေကိုသာ နိတတ္ထအားဖြင့် ပြ၍-အာဘော်ကို နေယျတ္ထအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ပရိဟာရအာဘော်ကို “ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရော ဟောတိ”ဟု ပြင်သင့်၊ ထည့်သင့်သည် ကို ပြင်၊ ထည့်ပြီး နန-တတ်၍ လုပ်ယူရသည်။

ဇောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်သော်-အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်အပ်၏။

- (၁) နန သေက္ခော ဟောတိ (ဇောဒကာဘောဂ)။
- (၂) အထ ကသ္မာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ (ဇောဒနာ)။
- (၃) နန ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရော ဟောတိ (ပရိဟာရဘောဂ)။
- (၄) တသ္မာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ (ပရိဟာရ)။

“မနစ်သက်ရာ ဌပနာမှု”ဟုဆိုသည့်အတိုင်း ဌပနာသည် ဇောဒက မနစ် သက်ရာဖြစ်၍ ယင်းဌပနာသည် [သဒ္ဓါဖြစ်လျှင် သဒ္ဓါကိုမနစ်သက်၊အနက်ဖြစ်လျှင် အနက်ကိုမနစ်သက်၊ အကြောင်းဖြစ်လျှင် အကြောင်းကို မနစ်သက်၊ အကျိုးဖြစ်လျှင် အကျိုးကိုမနစ်သက်”ဟု မှတ်။ဟေသဒ္ဓါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုးယူပုံကို ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနှစ်သီလက္ခနံနိပါတ် (၃) အဖြေ၌ ရှု။]“သဒ္ဓါကို မနစ်သက်လျှင် ကိဉ္စာပိ-စသော သဒ္ဓါကိုလည်း သဒ္ဓါကို မနစ်သက်သောကြောင့်ပင် ထားသည်”ဟု မှတ်။ဤ၌ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-သည် အကျိုးဖြစ်၍ “အကျိုးကို မနစ်သက် သောကြောင့် ပိ-သဒ္ဓါကို ထားသည်”ဟု မှတ်။

သတ္တလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ စ တထာဂတော န ဒေဝလောကေန မြဟ္မ လောကေ မနဿလောကေယေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၅၆)။-၌ လက္ခဏာရစိ ပိ-သဒ္ဓါ ကို သံဝဏ္ဏနာပြု “မနဿလောကေယေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသော အနက်ကို မနစ်သက် သောကြောင့်ထားသည်”ဟု ဆိုသော စည်းမျဉ်းအဖြေကိုလည်း ထောက်။ အားရ ကျေနပ်မှု မရှိလျှင် ဆိုင်ရာနိယံ အဖြေများကိုလည်း ရှု။ ကိဉ္စာပိဝါကျ စသည်ကို တွေ့ရလတ္တံ့။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကိဉ္ဇာပိ-စသောသဒ္ဓါများ ထားရခြင်းအကြောင်းကို မေးရာ၌ ဟိုဟာလိုလို သည်ဟာလိုလိုဖြင့် လည်လည်နေတတ်သည်။ မလည်အောင် ယင်းကိဉ္ဇာပိ-စသည် ပါရှိသော ဝါကျကို စနစ်တကျ ဌပနာ မှန်အောင်ထားပြီး တက်ကြည်ပါ။ ထိုဌပနာ သည်ပင် မနစ်သက်ရာဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ ဤကား ကိဉ္ဇာပိ-စသော သဒ္ဓါထားရခြင်း၏ အကြောင်းကို ရှာဖွေသည် နောက်ဆုံးတွေ့ရှိရသော သေချာ၍ လွယ်ကူသော နည်းစနစ်တည်း။

ယခုဖော်ပြခဲ့သည်မှာ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ-ဟူသော အတွင်းအစိတ်ဝါကျအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ယဒိ စဝံ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေနဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ၊ အထ ကသ္မာ နဥစ္စိနိတောတိ-ဟူသော ဝါကျကြီး တစ်ခုလုံးအတွက် မဟုတ် သည်ကို အထူးသတိပြုပါ။

- ကျက်။ ။ (၁)မနစ်သက်ရာ၊ သိလိုပါ။ စပါ အာဘောဂ။
 (၂)မနစ်သက်ရာ၊ ဌပနာမှ၊ နနုနောက်မှ၊ အထ ကသ္မာ၊ ကိန္တိ-ဖြာ၊ လျော်စွာ မေးလေကြ။
 (၃)သဒ္ဓါတစ်မျိုး၊ ကြောင်း၊ ကျိုး၊ အနက်၊ မနစ်သက်၍၊ စုဒ်တက်လေရာ၊ ကိဉ္ဇာပိ-ငှ၊ ပါဠိတိုင်ရုံ၊ တင်တဲ့ စောဒက၊ အာဘောဂပြု။
 (ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၆၂-၃-၄)]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ကာမိယတိတိ ကုမာရော။ (မောဂ်၊ ၇၊ ၁၆၅) ဝစနဆက္က

- (၁) ကုမာရော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။
 (၂) ကာမိယတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂိဟံ ဝါကျသည် ဝစနထွ။
 (၃) အလိုရှိခြင်း ကြိယာသည် ဝစနဟောတု။
 (၄) ထုတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟောတုစောတက။
 (၅) သူငယ်ငြိပ်သည် ဝစနိယ။
 (၆) ဗာလော၊ ပေါတကော-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါသည် ဝစနိယထွ။

မှတ်ချက်။ ။ ကုမာရယတိ တထွ တထွ ကိဉ္ဇတိတိ ကုမာရော။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၃၃၅။)ကံ ဘူမိ မရတိ ဘိန္ဒတိ ဝိလေခတိတိ ကုမာရော။ ကုယံ ဘူမိယံ မရတိတိ ကုမာရော။ (နိရုတ္တိသာရမဉ္ဇူသာ။ သူစံ။ ၁၃၇။) (အကျယ်ကို ၁၃၄၄-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် ၅-နံပါတ် အဖြေ၌ ရှု။) ဤသို့လည်း ဝိဂ္ဂဟပြုနိုင်သည်။

[ကျမ်းလေးဖယ်ရှား နည်းညွှန်ကြား။ ။ ဝစနဆက္က သို့မဟုတ် ဝစနာဒိ ဆက္က၌ သိပ္ပယ်များကို ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနှစ် သီလကုန် နံပါတ်(၄) အဖြေ၌ရှုပါ]

၅။ ။ ဟိတံ၏သမ္ပန်။ ။ ဗဟုကာရတ္တာ-ဟူသော ဟိတံ၏ သမ္ပန်ကို ယင်းဟိတံ၏ ဆိုက်ရာ ဥစ္စိနိတဗ္ဗော-၏ ဝတ္တကံဖြစ်သော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော-ကို "အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿ"ဟု ပြင်၍ ခံရပါသည်။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

အနက်ပေး၊စာစပ်။ ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿကား “၏”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဗဟုကာရတ္တာဝယ် တ္တ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန္နံ၊ သတ္တိမန္တ၊ တ္တ-ပစ္စည်း ကား သမ္ပန္နံ၊ သတ္တိ။

အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿ-ကား “သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဗဟုကာရတ္တာ-ဝယ် ဗဟုကာရ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစု၊ တုလျတ်၊ ဗဟုကာရ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊လိဂံတံ။

[ကျမ်းလေးဖယ်ရှား နည်းညွှန်ကြား။ ။ ဟိတ်သမ္ပန္နံနည်း အနက်ပေးနည်း၊ စာစပ်နည်းများကို ပထမအုပ် ၁၃၁၅-ခုနှစ် သီလက္ခန္ဓာနိပါတ် (၅) အဖြေ၌ ရှုပါ။]

၆။ ။ ဒေသနာတိ ပညတ္တိ-၌ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ ပညတ္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဒေသနာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တပုဒ်၏ အရ “ဝစီဘောဒဖြစ်သော တစ်လုံးတစ်လုံးသောအက္ခရာ”ဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ (ဧကေကက္ခရာဝစီဘောဒပရမတ္ထသဒ္ဓါ)ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ (သဒ္ဓါဝါဒီဆရာ၏အလို။)

(တစ်နည်း) “စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော အက္ခရာအစဉ်”ဟု ဆိုအပ်သော နာမပညတ် (မနုသာ ဝဝတ္ထပိတ အက္ခရာ ဝဋ်ဖြစ်သော နာမပညတ်)ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ (ပညတ္တိဝါဒီ ဆရာ၏အလို) သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (သီ၊ဋီ၊သစ်၊၁၊၁၁၆။သာရတ္ထ၊၁၊၇၉။)

၇။ ။ ဆန္ဒာဂမနံ-ဝယ် ရသင့်သော ဝိပလ္လာသနည်း ဆန္ဒာဂမနံ-ကို “ဆန္ဒ+အာဂမနံ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ယင်း ဆန္ဒ+အာဂမနံ-ဝယ် ဆန္ဒာ-၌ “ဆန္ဒေန”ဟု ဆိုအပ်သော တတိယာနာဝိဘတ်ကို “ဆန္ဒာ”ဟု ပဉ္စမိ သွာ ဝိဘတ်အားဖြင့်ပြန်နေသောကြောင့် ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသနည်း ရသင့်ပါသည်။ ဋီကာအလို ဤ ၏ဝိပလ္လာသနည်း မရ။ ။ ဆန္ဒာဂမနံ ဝိယာတိ ဧတ္ထဆန္ဒာ၊ အာဂမနံ ဝိယာတိ ပဒဇ္ဈဒေါ။ ဆန္ဒာတိ စ ဟေတုမှိ နိသဂ္ဂဝစနံ၊ ဆန္ဒေန န အာဂမနံ ပဝတ္ထနံ ဝိယာတိ အတ္ထော (သီ၊ဋီ၊သစ်၊၁၊၆၂။)အလို ပဉ္စမိ သွာ-ဝိဘတ်ဖြစ်၍ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသနည်း မရ။ ဆန္ဒာဂမနံ-ဝယ် အခြားရနိုင်သည့် ဝိပလ္လာသနည်း မရှိ၍ ရနိုင်သည့် အလျော်ဆုံးဖြစ်သော ဝိပလ္လာသနည်းကို ကြံ၍ ဖြေခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်းလှသည်တော့မဟုတ်၊ မေးကွက် မကောင်း၊ မေးစရာ ရှားပုံရသည်။

၈။ ။ အဆုံးအဖြတ် တထာဂတဿ ဘာတာ-၏အရ ဧဋ္ဌကဘာတာ၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ နှစ်ပါး တို့တွင် ကနိဋ္ဌဘာတာ (ညီငယ်)ကို ယူရပါသည်။ “ကနိဋ္ဌဘာတာ”ဟု ဆိုရာမှာလည်း ဘထွေးတော်အငယ်ဆုံး အဓိတောဒနမင်း၏သား အဖြစ်အားဖြင့်သာ “ကနိဋ္ဌဘာတာ”ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရွယ်အားဖြင့်ဆိုသည် မဟုတ်၊ အရွယ်အားဖြင့်ကား မငယ်ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဖွားဘက်တော်ဖြစ်သောကြောင့် အရွယ်တူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကား ဤဘာဏက (ဒိဃဘာဏက) ဆရာတို့အလို ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ဘာတာတိ စေတ္တ ကနိဋ္ဌဘာတာ ဗုဒ္ဓပိတပုတ္တ-ဘာဝေန၊ န ပန ဝယသာ သဟဇာတဘာဝတော။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၆၁။) ကို ထောက်။]

မေးပုံ ရည်ရွယ်ရင်း မရောက်။ ။ ဤဋီကာသစ်စကားမှာ ဘာတာ၏ အရနှင့် ကနိဋ္ဌဘာတာဖြစ်ပုံကို ပြဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဋီကာအဖွင့်ကို ရည်ရွယ် မေးသော်လည်း မေးခွန်းစကား ဤအဖွင့်ထိအောင် မရောက်။ မည်သည့် ဘာဏကတို့ အလိုဖြစ်ဖြစ် ကနိဋ္ဌဘာတာကို ယူရသည်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်၍ အဆုံးအဖြတ်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ကနိဋ္ဌဘာတာဖြစ်ပုံသာ ဘာဏက ဆရာတို့အလို ကွဲပြားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် "တထာဂတဿ ဘာတာ-၏အရ ဇေဋ္ဌကဘာတာ၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ နှစ်ပါးရှိရာ အဘယ်ကို ယူရသည်ကို ဆုံးဖြတ်၍ ယူရသော ဘာတာ၏ ဖြစ်ပုံကိုလည်း ဤဘာဏကဆရာတို့ အလိုကျ ရှင်းပြပါ"ဟု မေးသင့်သည်။

အရှင်အာနန္ဒာဖွားဘက်တော်တွင် ပါ၊ မပါ ဝါဒ ၂-မျိုး။ သဗ္ဗညု ဗောဓိသတ္တေန ကိရ သဒ္ဓိ ရာဟုလမာတာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဆန္ဒော ကဏ္ဍကော နိမိကုဗ္ဗော မဟာဗောဓိ ကာဠုဒါယိတိ ဣမာနိ သတ္တ သဟဇာတာနိ။ (ဒိဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၈။) ဤဒိဃနိကာယ် မဟာဝါဒဋ္ဌကထာအလို ဖွားဘက်တော် ၇-မျိုးတွင် အရှင်အာနန္ဒာ ပါသည်။ [အပဒါန၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၆၅။ (အပဒါန၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၅၅။ ဤ ၅၅-၌ ၈-မျိုး တွေ့ရသည် တစ်မျိုးပိုနေသည်။) ဗုဒ္ဓဝံသ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၅၈၊ ၃၂၂၊ ၃၅၁။ ဇာတက၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၆၃-တို့၌လည်း အာနန္ဒာ ပါသည်။]

ဗောဓိသတ္တေန ဟိ သဒ္ဓိ ဗောဓိရက္ခော ရာဟုလမာတာ စတသော နိမိကုဗ္ဗိယော အာရောဟနိယဟတ္ထိ ကဏ္ဍကော ဆန္ဒော ကာဠုဒါယိတိ ဣမေ သတ္တ စကဒိဝသေ ဇာတတ္တာ သဟဇာတာ နာမ အဟေသံ။ (အင်္ဂုတ္တရ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၃၄။) ဤအင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာအလို အရှင်အာနန္ဒာ မပါ။ [ထေရဂါထာ၊ ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၆၄။ အပဒါန၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၅၇-တို့၌လည်း 'အရှင်အာနန္ဒာ မပါ'။

ဤအင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ (အင်္ဂုတ္တရဘာဏကဆရာတို့) အလို အရှင် အာနန္ဒာသည် ဖွားဘက်တော်မဟုတ်သောကြောင့် အရွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘထွေးတော်၏သား အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ကနိဋ္ဌဘာတာ (ညီငယ်)ပင် တည်း။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၆၂။)လည်း ရှ။)

၉။ ။ ဝတ္တဂါထာစိ

အာနန္ဒံ စ ဝိနာ ကာတုံ၊ န သက္ကာ ဓမ္မသင်္ဂီတိ။

နံ ဂဟေဿာမိ ဘိက္ခုနံ၊ ယေဝါ အနမတိယာ စ။

မှတ်ချက်။ ။ စ-၂-လုံးကား ဂါထာပုရဏမတ္တ၊ ဝါ၊ တိ-တို့၌

အာ၊ ဤ-တို့ကား ဆန္ဒာနရက္ခထဋ္ဌာနဒိဃ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) ဩဝဒတိ-ဝယ် အဝ-ပုဗ္ဗ ဝဒ-ဓာတ်၏အရ အရှင်မဟာကဿပ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပီတိနှင့်တကွ အဒေါသ (မေတ္တာ)ပြဇာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို တရားကိုယ်ကောက်၍ ထိုပီတိနှင့်တကွ အဒေါသ ပြဇာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိ ဌာယိဘာဝယ ဓမ္မသီဂီရိရသ။

(၂) အရှင်အာနန္ဒာသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) အရှင်အာနန္ဒာအပေါ် အရှင်မဟာကဿပ အကျွမ်းဝင်ခြင်း၊ အရှင် အာနန္ဒာ ရဟန်းငယ် ရှင်ငယ်တို့ကို ခေါ်၍ ဒက္ခိဏဂိရိဓနပုဒ်၌ ဒေသစာရိ လှည့်လည်ခြင်း၊ ရဟန်းငယ် ရှင်ငယ်တို့ တစ်နေ့တည်းမှာပင် လူထွက်ကြခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) အရှင်မဟာကဿပ၏ အဆုံးအမ၌ တည်၍ နောင်အခါ အလားတူ အမှုတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သာသနာတိုးတက်ကြီးပွားခြင်းစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝ။

ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်နည်း

ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝ။ ။ ဘာဝေါ ဟိ နာမ သရိရုံ၊ ဝိဘာဝေါ နာမ ကာရဏံ၊ အနုဘာဝေါ နာမ အာနိသံသဖလံ-နှင့်အညီ-

(၁) ပရမတ္ထတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းအထူးသည် ဘာဝမည်၏။ ထို့ကြောင့် ပရမတ္ထတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းအထူးကို ဘာဝထုတ်ရသည်။

(၂) ဘာဝကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားများသည် ဝိဘာဝ မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဘာဝကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားများကို ဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်။

(၃) ဘာဝကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားများသည် အနုဘာဝ မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဘာဝကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားများကို အနုဘာဝ ထုတ်ရသည်။

ဌာယိဘာဝ (၉)မျိုး။ ။ ဘာဝသည် ဌာယိဘာဝ၊ ဗျာဘိစာရိဘာဝ၊ သာတ္တိကာဘာဝအားဖြင့် ၃-မျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ဌာယိဘာဝသည် (၁)ရတိဌာယိဘာဝ၊ (၂)ဟာသ၊(၃)သောက၊(၄)ကောဓ၊(၅)ဥဿာဟ၊(၆)ဘယ၊(၇)စိဂုစ္ဆ၊(၈)ဝိမုယ၊ (၉)သမဌာယိဘာဝ အားဖြင့် ၉-မျိုးရှိ၏။ [ဘာဝစသော ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ရာ၌ ဗျာဘိစာရိဘာဝ၊သာတ္တိကာဘာဝတို့ကို ထုတ်ရိုး မပြုကြသောကြောင့် ဤ၌ ယင်းဘာဝ ၂-မျိုးကို မဖော်ပြတော့ပါ။]

ရသ(၉)မျိုး။ ။ ဌာယိဘာဝထုတ်သောအခါ ရသပါ ယှဉ်တွဲထုတ်ရသော ကြောင့် (၁)သီဂီရိ ရသ၊ (၂)ဟာဿ၊ (၃)ကရဏာ၊ (၄) ရဒ္ဓ၊ (၅)ဝီရ (၆)ဘယာနက၊ (၇)ဝိဘစ္ဆ၊ (၈)အဗ္ဗတ၊ (၉)သန္တရသအားဖြင့် ရသ(၉)မျိုးကိုလည်း ထည့်သွင်း သိအပ်၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တရားကိုယ်နှင့် ယှဉ်တွဲပုံ

(၁) မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ပီတိပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ သိင်္ဂါရရသ မည်၏။

ပီတိပြဓာန်းရာ၌ လောဘနှင့်တကွဖြစ်လျှင် လောဘပါ ပါဝင်ပြဓာန်းလျှင် (သပ္ပိတိကတဏှာ ပြဓာန်းလျှင်)ကာမရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ကာမသိင်္ဂါရ ရသမည်၏။ သဒ္ဓါ၊ ဓေတနာ၊ အလောဘ-စသည်နှင့်တကွ ဖြစ်လျှင် သဒ္ဓါ၊ ဓေတနာ၊ အလောဘစသည်ပါ ပါဝင်ပြဓာန်းလျှင် ဓမ္မရတိ ဋ္ဌာယိဘာဝ၊ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ မည်၏။

ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊သိင်္ဂါရရသ ထုတ်ရာ၌ ဒေသနာဉာဏ်ပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ် စသည်ဖြင့် ပီတိမပါဘဲလည်း ကောက်လေ့ ထုတ်လေ့ရှိကြသည်။ ပီတိ မပါစေကာမူ ပီတိကို မဖော်ပြစေကာမူ ပီတိနှင့်တကွ”ဟု မှတ်ပါ။ သို့မှ ရတိ-ဟူသော အမည်နှင့် လျော်သည်။ ထို့ကြောင့် ပီတိနှင့်တကွ သဒ္ဓါပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ သို့မဟုတ် သဒ္ဓါပီတိ ပြဓာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်စသည်ဖြင့် ပီတိပါ ဖော်ထည့်လျှင် ပိုကောင်းသည်။ ပထမအုပ်တွင် “ဒေသနာဉာဏ်ပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဝိရတိဓေတနာ ပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၊သဒ္ဓါ၊ပညာပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ လောဘပြဓာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်”ဟု ဖော်ပြခဲ့ရာ၌ “ပီတိနှင့်တကွ”ဟု မှတ်ပါ။

(၂) ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ပြုံးရယ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သောမနဿဝေဒနာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဟာသဋ္ဌာယိ ဘာဝ၊ဟဿရသ မည်၏။

(၃) ဖိုးရိမ်ကြောင့်ကြသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါမနဿ ဝေဒနာ ပြဓာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် သောကဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကရုဏရသမည်၏။

(၄) ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း အမျက်ထွက် (တက်ကြွ)သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော ဒေါသပြဓာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ကောဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ရုဒ္ဓရသမည်၏။

(၅) ရဲရင့်သော၊ အားထုတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယ ပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝီရရသမည်၏။

ဝီရရသသည် စစ်တိုက်ခြင်း ယုဒ္ဓ၊အလှူပေးခြင်းဒါန၊ သနားခြင်း ဒယာတို့ နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ယုဒ္ဓဝီရရသ၊ဒါနဝီရရသ၊ဒယာဝီရရသအားဖြင့် ၃-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ရဲရင့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ဝီရိယသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ယုဒ္ဓဝီရရသ မည်၏။ ပေးလှူခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ဝီရိယသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ ဒါနဝီရရသ မည်၏။ သနားခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ဝီရိယသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဒယာဝီရ ရသမည်၏။

(၆) ကြောက်လန့် (ဆုတ်နစ်)သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသ ပြဓာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်၊ ဘယဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဘယာနကရသမည်၏။

(၇) အကုသိုလ်အရာ၌ စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဒေါသပြဓာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်၊ ကုသိုလ်အရာ၌ ထိတ်လန့်ငြီး ငွေ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဩတ္တပ္ပပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မိဂုစ္ဆာယိဘာဝ၊ဗိဘစ္ဆရသ မည်၏။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

(၈) အံ့ဩသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဆန္ဒပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဝိမှယဋ္ဌာယိဘာဝ၊ အဗ္ဘတရသမည်၏။

(၉) ငြိမ်းအေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ကာယပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် သမဋ္ဌာယိဘာဝ၊ သန္တရသမည်၏။

ဝိဘာဝ(၂)မျိုး။ ။ ဘာဝကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားဖြစ်သော ဝိဘာဝသည် (၁) အာရမ္မဏဝိဘာဝ၊ (၂) ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝအားဖြင့် ၂-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ဇနကအကြောင်းသည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် အကြောင်းရင်းသည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် နိုးသောအကြောင်းသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝမည်၏။ ဥပတ္တမ္ဘကအကြောင်းသည် တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် အခြေအရံ အကြောင်းသည်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ဝေးသောအကြောင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝမည်၏။ ဥပမာ အဗ္ဘော ရဟတိ-သရက်ပင် ပေါက်၏-၌ သရက်ပင်ပေါက်ခြင်းသည် ဋ္ဌာယိဘာဝ၊ သရက်စေ့သည် အာရမ္မဏ ဝိဘာဝ၊ ရေမြေစသည်သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ၊ အသီးသီးခြင်း၊ စားရခြင်းသည် အနဘာဝ။ [အနဘာဝ၌ကား အပြားမရှိ။]

သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် ကြံနည်း၊ ဖန်နည်း။ ။ သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် ပဓာနကြိယာပုဒ်၏အရကို ဋ္ဌာယိဘာဝ ထုတ်ရသည်။ (ဝစီဘောဒပရမတ္ထသဒ္ဓါမှ တစ်ပါးသော) ကံပုဒ်၏အရကို တစ်ရံတစ်ခါ သမ္ပဒါနံပုဒ်၏အရကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်။ ကရိထ်းပုဒ်၊ အပါဒါနံပုဒ်၊ အာဓာရပုဒ်များ၏အရကို ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်။ ဉာပကဟိတ်ပုဒ်၏အရကို အနဘာဝထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့်လည်း ကြည့်ရ၊ ကြံရ၊ ဖန်ရ၊ ရိန်ထိုးရသည်။

ကျက်။ ။ ကြိယာပုဒ်၊ အရထုတ်၊ မယုတ် ဘာဝသာ။
ကံ၊ သမ္ပဒါနံ၊ ဤနှစ်တန်၊ မှတ်ရန် အာရမ္မဏာ။
ကရိထ်း၊ ပါဒါနံ၊ အာဓာရန်၊ တတန် ဥဒ္ဓိပနာ။
ဟိတ်၊ ဉာပက၊ နဘာဝ၊ မှတ်ကြ သောတုနာ။

ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် ကြံနည်း၊ ဖန်နည်း။ ။ ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် အာရမ္မဏပနိဿယ၊ ပကတူပနိဿယ-စသော ပစ္စည်း(အကြောင်း)တရားများကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန် (အကျိုး) တရားတို့ကို ဋ္ဌာယိဘာဝ ထုတ်ရသည်။ ဋ္ဌာယိဘာဝ၏ အာရမ္မဏပစ္စည်းတရား (အာရံ)ကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်။ ဋ္ဌာယိဘာဝ၏ ပကတူပနိဿယ ပစ္စည်းတရားကို ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝထုတ်ရသည်။ ဋ္ဌာယိဘာဝ၏အရဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ အနန္တရူပနိဿယ၊ ပကတူပနိဿယ၊ နာနက္ခဏိကမ္မပစ္စယသတ္တိကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပစ္စယုပ္ပန် (အကျိုး)တရားများကို အနဘာဝ ထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့်လည်း ကြည့်ရ၊ ကြံရ၊ ဖန်ရ၊ ရိန်ထိုးရသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဣတိဟမေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝါသိ အညမညဿ ဥပုသိပစ္စနိက ဝါဒါ ဘဂဝန္တံ ပိဋိတော ပိဋိတော အနုပစ္စာ ဟောန္တိ ဘိက္ခုသံယဉ္ဇာတိ-
၌ ထည့်သင့် သောပါဠိတို့နှင့်တကွ အတ္ထယောနောပါ။

၂။ ။ ပုစ္ဆ မဟာရာဇ ယဒါကင်္ခံသီတိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ကံ၊ ကရိုဏ်း၊
သမ္ပဒါနံနံလင်္ခာ ထည့်၍ အတ္ထယောနောနှစ်မျိုး ပေးပါ။

၃။ ။ အတ္ထိကဝတော ခေါပန တေ အဗ္ဗုဋ္ဌ ဣဓာဂမနံ အဟောသိ၊
ယာယေဝ ခေါ ပနတ္တာယ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ တမေဝ အတ္ထံ သာရကံ မနသိ
ကရေ ယျာထ-၌ ကာရဏဝါစကပုဒ်ကို လိဂံဝိပလ္လာသပြန်၍ တစ်ဝါကျလုံး
အတ္ထယောနောပါ။

၄။ ။ အနုသာသတု မံ ဘဝံ ယံ မမ အဿ ဒီဃရတ္တံ ဟိတာယ
သုခါယ ၌ ကာရဏ၊ ဖလပြန်၍ အတ္ထယောနောပါ။

၅။ ။ ဒွါသီတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိ၊ ဒွေ သဟဿာနိ ဘိက္ခုတော။
စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ယေ မေ ဓမ္မာ ပဝတ္ထိနော-
၌ ကတ္တာနှင့် နိယမထည့်၍ အတ္ထယောနောပါ။

၆။ ။ သရီရဂုဏာနံ ပန သမဘာဝေ သတိ ကိလေသာနံ
ဥပက္ကမာနဉ္စ မုဒုတာယ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ တိဗ္ဗတာယ မဟာသာဝဇ္ဇောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော-
၌ အတ္ထ ယောနောပါ။

၇။ ။ ပိတာ တေ အဂုံလီ မုခေ ဌပေသိ၊ ပိဋကော မုခေယော ဘိဒ္ဓိ။
အထ ခေါ ပိတာ တဝ သိနေဟေန တံ လောဟိတမိဿကံ ပုပ္ဖံ အနုဋ္ဌုဘိတွာဝ
အဇ္ဈောဟရိ-၌ အတ္ထယောနောပါ။

၈။ ။ ကော မေ ဝန္တတိ ပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာ ယသသာ ဇလံ။
အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာ ဩဘာသယံ ဒိသာ။
ယင်းဂါထာ၌ အတ္ထယောနောပါ။

၉။ ။ တဿ ကိရ နဂရဿ ဝတ္ထိ ဥက္ကာ ဌပေတွာ ဥက္ကာသု လေမာနာသု
အဂ္ဂဟေသု၊ တသ္မာတံ ဥက္ကန္တိ ဝုစ္စတိ-၌ ဟေတုပဒတ္တကို ငုံ၍ အတ္ထယောနောပါ။

၁၀။ ။ တတ္ထမဟေသက္ခာ ဒေဝတာ အာရက္ခံ ဂဏန္တိ၊ တံ နိဿယ
မနုဿာနံ ဥပဒ္ဒဝေါန ဟောတိ၊ ပံသုပိသာစကာဒယော ဧဝ ဟိ မနုဿေ
ဝိဟေဋ္ဌေန္တိ ၌ အတ္ထယောနောပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာစေလိုသည့် မေးခွန်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သျှယောဇနာရာ၌ ဟုတွာ-ပါဠိသာ ထည့်ပါ၍ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ-ပါဠိ၏ နောက် ယောဇနာသည် ပိဋိတော ပိဋိတော အနုမ္ဘ ဟောဋ္ဌိ-ပါဠိတို့ကား လိုက်လာသည့် အရှိပါဠိ၊ အပ္ပဋိဝိဒိတာ-ပါဠိ၊ အယံ သံဓိယဓမ္မော ဥဒပါဒိ-ပါဠိတို့ကား နောက်ပြန် စပ်အပ်၊ နောက်ပြန်သပ်အပ်သည့် အရှိပါဠိများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထည့်ပါဠိများ မဟုတ်ကြ။ လိုက်၊ လှမ်း၊ ပြန်၊ ထည့်၊ ပြင်ဆင်ဘိ၊ ငါးရှိ အစပ်မျိုး-ဆိုသည့်အတိုင်း အစပ် ၅-မျိုး ရှိသည်ကို သတိပြုရာ၏။ ။ ပါ၊ ၂။ပါသျှ၊ ၉(၇)ပါသျှသစ်၊ ၂၀]

၂။ [ကြရိထ်းပါ ထည့်သော သျှကို ရည်မေးသည်။ သျှအတိုင်း ၂-မျိုး ယောဇနာ။ ။၁၃၄၇ (၁၉၈၆) ခုနှစ် နံပါတ် (၄) အဖြေလည်း ၅။ ။ ပါ၊ ၄။ ပါသျှ၊ ၁၁၇၊ ပါသျှသစ်၊ ၁၉၁။]

၃။ [သျှကို ရည်မေးသည်။ သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၈၅။ ပါသျှ၊ ၂၀၃။ ပါသျှသစ်၊ ၃၁၃။ ။ ၁၃၁၈-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ ကာရထ၊ ဖလ ပြန်၍ အနက် ယံ-ယေန ကာရထေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် (ဘဝတော၊ အရှင်၏။ အနုသာသနံ၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမခြင်းသည်။) မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့် စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားကို ပြုခြင်းတရားလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ဈာန်သောကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တံ-တေန ကာရထေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။)ဘဝ၊ အရှင်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုသာသတု၊ အဖန်ဖန် ဆုံးမတော်မူပါလော့။ ။ [ပါ၊ ၁၂၈။ပါသျှ၊ ၂၈၆။ပါသျှသစ်၊ ၄၂၄။]

၅။ [အဟံ-နှင့် တေ ဓမ္မာ-ထည့်၍ ယောဇနာ။ ။ ၄။ ၅။ ၄။ သျှ၊ ၁၊ ၂။ ၄။ သျှသစ်၊ ၁၊ ၅။]

၆။ [၄။ ၆။ ၄။ သျှ၊ ၁၊ ၂။ ၁။ ၄။ သျှသစ်၊ ၁၊ ၃။ ၈။]

၇။ [၄။ ၁၂။ ၄။ သျှ၊ ၂၊ ၁၅။ ၄။ သျှသစ်၊ ၂၊ ၁။]

၈။ [၄။ ၂၀။ ၄။ သျှ၊ ၂၊ ၂၂။ ၄။ သျှသစ်၊ ၂၊ ၂၉။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ ဟေတုပဒတ္တ ငုံ၍ အနက်

[ဟိတ်အတွင်းနေသည့် ဝါကျဖြစ်၍ သူ့အရှိအတိုင်း ယောဇနာရုံပင်။ ဟိတ် အပြင်နေသည့် ဝါကျမျိုး၌သာ “ငုံ၍”ဟု သို့မဟုတ် “သွင်း၍”ဟု မေးရသည်။ ဤဝါကျမျိုး မမေးသင့်။ “ဟေတုပဒတ္တ”ဟု သုံးသည့်စကားလုံးလည်း မကောင်း။ “ဣတိဟမေ။ပ။ဘိက္ခုသံယဇ္ဇာတိ-၌ စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာတိုင်းဝယ် (၌)သုံးထားသည်။ (၌)မသုံးသင့်။(ကို)သုံးသင့်သည်။ဒီနစ်မေးခွန်း ၁၀-ပုစ္ဆာလုံး ဘယ်ပုစ္ဆာမှ အချိုး မကျလှ။ဟိုဟာအထည်ခိုင်း ဒီဟာအထည်ခိုင်းဖြင့် ဆန်းမေးသော်လည်း အဖြေ (နိဿယများ ယောဇနာပုံ အဋ္ဌကထာဖွင့်ပုံ)နှင့် အံဝင်ခွင်ကျမှု မရှိ။ဆန်းလည်း ဆန်းချင်သည်။ဆန်းလည်း မဆန်းတတ်။စာစက်တာထက် မမေးတတ်သည့်မေးခွန်းကို ဖြေရတာက ပိုခက်သည်။ ။၆၊ ၂၁၈။၆၅။ ၂၊ ၂၆၈။၆၅။ ၂၊ ၂၇၃။]

၁၀။ ။ [၆၊ ၂၅၆။ ၆၅။ ၂၊ ၃၇၄။ ၆၅။ ၂၊ ၄၄၉။]

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အဂရုတိ အဘာရိကော၊
- (ခ) ယော ဟိ အဗ္ဗန္တံ ဣပေတံ န သက္ကုဏေယျ။တဿ တေန သဒ္ဓိ ကထာသလ္လာပေါ ဂရု ဘဝေယျ။
- (ဂ) ဘဂဝတော ပန တာဒိသာနံ မာထဝါနံ သတေနာပိ သဟဿေ နာပိ ပဉံ ပုဋ္ဌဿ ဝိဿဒ္ဓနေ ဒန္ဓာယိတတ္ထံ နတ္ထိတိ မညမာနာ “အဂရုခေါပနာ”တိ စိန္တယိသု။
- (ဃ) ဗြဟ္မမန္တေတိ အာနဘာဝသမ္ပန္တတာယ သေဋ္ဌမန္တေ။

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို တာဒိသာနံ၊ ပဉံ-တို့၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ခေါဟာရတ္ထ ထင်စေ၍ စိန္တယိသု-၏ကတ္တာ: ထည့်စွက်ကာ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာဇ္ဈက် မှန်စေ၍ သာဘောဂ၊ခေါသာရောပန စောဒနာတက်ပြကာ နတ္ထိတိ-၌ ဣတိ-ကိုလည်း သဒ္ဓါနည်း အနုသန္ဓေ ထွက်ပြခဲ့ပါ။

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ အရဗျတ္တ ပန-သဒ္ဓါကို ရှု၍ ရထိုက်သော စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က ထုတ်ပြပြီး အရဗျတ္တ ပန-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း ကိုလည်း ဖော်ခဲ့ပြပါ။

၄။ ။ဗြဟ္မမန္တေ-ကို အစိတ်အပေါင်း ဝစနတ္ထပြု၍ အပေါင်း၌ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၅။ ။ အာနဘာဝသမ္ပန္နတာယ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဟောတုသမ္ပန်၊ ဘာဝသမ္ပန် ပုဒ်တို့ကို ထုတ်ပြု၍ ဟောတုသမ္ပန်ကိုလည်း ဖြစ်သင့်ရာ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ပြပါ။

၆။ ။ (က)(ဃ)အမှတ်ပြ သံဝဏ္ဏနာတို့၌ ဖြစ်ထိုက်သော ဗျတိရေက၊ အန္တယ အဋ္ဌကထာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာများကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (က)ပဉ္စ-(ခ)ဓန အဂဓနိယံ အမ္ပဋ္ဌ နာမ ဝိဇ္ဇံ အဒါသိ-၌ အမ္ပဋ္ဌ ပုဒ် တို့၏ ပုဒ်ပြီးပုံနှင့် ၎င်း၌ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပဒါယ စတ္တာရိ အပါယမုခါနိ ဘဝန္တိ-၌ အပါယမုခ ၄-ပါးကို သိသာရုံမျှ ထုတ်ပြု၍ တဿ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလာ သမ္ပုဗ္ဗိဘာဝမ္ပိ န ဒဒါတိ-အရ ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားအား ပသေနဒိကောသလမင်း၏ မျက်မှောက် တွေ့ခွင့် မပေးခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၉။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဣတိ-၏ နိဒဿေတဗ္ဗစကားကို ပထျာ ဝတ္ထဂါထာ သီကုံးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ အထခေါ အမ္ပဋ္ဌော မာဏဝေါဘဂဝတာ အဝုသိတဝါဒေန ဝုစ္စမာနော ကုပိတော။ ပ။ ဘဂဝန္တိယေဝ ဥပဝဒမာနော စတံ (စဏ္ဍာဘော ဂေါတမ သကျ ဇာတိတိ အာဒိဝစနံ) အဝေါစ-၌ အဝေါစ၏ အန္တတ္တတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဌာယိ ဘာဝ-စသော အလင်္ကာနည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ တာဒိသာနံ၊ ပဉ္စ-တို့၌ သဒ္ဓတ္တာ ဝေါဟာရတ္ထ ထင်စေလျက် အနက် ပန၊ စင်စစ်စကန်အမှန်အားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တာဒိသာနံ၊ ထိုကဲ့သို့ ရူအပ်ကုန်သော (သဒ္ဓတ္ထ)။ ဝါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော(သျှ၊ အနက်)။ ဝါ၊ ထိုနှင့်အလားတူကုန်သော (ဝေါဟာ ရတ္ထ)။ မာဏဝါနံ၊ လူလင်တို့၏။ သတေနာပိ၊ အရာသည်လည်းကောင်း။ သဟသေနာပိ၊ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ မေးအပ်မေးထိုက်သော အနက်ကို။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ် အလိုရှိထိုက်သော အနက်ကို။ ဝါ၊ မေးခြင်းကို (သဒ္ဓတ္ထ)။ ဝါ၊ အမေးကို။ ဝါ၊ ပြဿနာကို (ဝေါဟာရတ္ထ)။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ (တစ်နည်း) ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိဿန္တေန၊ ဖြေဆိုခြင်း၌။ ဒန္ဓာယိ တတ္ထံ၊ နံ့၊ နေးလေးလံသည် ၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထံ၊ မရီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍)။ (ဘိက္ခု၊ လွင်တည်းခေါင်၌ စကြံ ကြနေကြသော ရဟန်းတို့သည်။) “အဂရ ခေါပန”တိ၊ “အဂရခေါပန”ဟူ၍။ စိန္တယိသု၊ ကြကြကုန်ပြီ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၂၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၉၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၃၆။) [ထောက်ဖွယ်။ ။ တမိဝ နံ ပဿတိတိ တာဒိသော။ (ကစ္စည်း၊ ၆၄၁။ ရှ၊ ၅၈၈။ နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၁၂၆၉။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပဉ္စေတိ သွနယောဂေါ စ၊ ပုစ္ဆာပျထ။ (ဓာန်၊ ၁၁၅။) တိကံ ပုစ္ဆာယံ။ ပုစ္ဆိ တဗ္ဗောတိ ပဉ္စောဉာတုမိစ္ဆိတော ဟိ အတ္ထော ပဉ္စောနာမ၊ ပုစ္ဆ-ပုစ္ဆနေ၊ စဿညော၊ ဆဿဟောဉဿ အပဉ ပုစ္ဆနေ တိပိဓာတု။ ယုဓ ယောဂေါ၊ အနယုဉ္စိတဗ္ဗော ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ အနယောဂေါ။ ပုစ္ဆနံ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ ဝါ ပုစ္ဆာ။ စတေနေဝနယေန ဒွိသုပိ(ပဉ္စော၊ အနယောဂေါတိ ပဒေသုပိ) ဘာဝသာနေမ္ပိ ကတ္တဗ္ဗမေဝ။ (ယင်းငိုကာ) ပဉ္စ ပုစ္ဆာယံ၊ ဘိက္ခု ဂရံ ပဉ္စ ပဉ္စတိ။ (နိတိဓာတု၊ ၁၉၄။) ပဉ္စလုစ္ဆာယံ၊ ပဉ္စတိ။ ပဉ္စော ဧတ္ထစ ပဉ္စောတိ ဉာတု လုစ္ဆိတော အတ္ထော။ ဣဒံ ပနေတ္ထ နိဗ္ဗစနံ ပဉ္စိယတိ ဉာတု လုစ္ဆိယတိ သောတိ ပဉ္စော (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၁၉၅။) ပဉ္စေတိ ဉာတု လုစ္ဆိတေ အတ္ထေ။ (နေတ္ထိ၊ ၄၊ ၂၇။)]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသာဘောဂ ဒေါသာရောပန စောဒနာတကံ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ရဟန်းတို့သည် “အဂရ ခေါ ပန (ဝန်မလေးသည် သာလျှင်တည်း)” ဟူ၍ ကြိကြကုန်ပြီ (ဌပနာ)။ အဓမ္မဋ္ဌကို သိစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဓမ္မဋ္ဌနှင့်အတူ စကားပြောဆိုခြင်းသည် (စကားပြောဆိုဘို့ရန်) ဝန်လေး သည်ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော (ဝန်လေးရာသည် မဟုတ်ပါလော) (အဘောဂ)။ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် “အဂရ ခေါ ပန” ဟူ၍ ကြိကြကုန် သနည်း (စောဒနာ)။ ကြိသည်ကိုသာပြု၍ ကြိခြင်း၏ အကြောင်းကို မပြက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နဲ့သော အဗျာပိတဒေါသ၊ စကားမပြည့်စုံသော အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူ လိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ရဟန်းတို့ “အဂရ ခေါ ပန” ဟု ကြိခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် သင်တင်တိုင်းသော အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ငါ၌ မရောက်-ဟူလိုသော်။

[ကိဉ္စာပိ ဝါကျဖြစ်၍ ပဓာနစကားကို ဌပနာထား။ ။ ပန-သဒ္ဓါ ကို အရဗျတ္တကြိလျှင် (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြ နှစ်ဝါကျသည် ကိဉ္စာပိဝါကျဖြစ်သွားသည်။ ကိဉ္စာပိဝါကျဖြစ်က ကိဉ္စာပိဝါကျ၌ ပရိဟာရ၏ ပဓာနစကားကို ဌပနာထား၍ တက်ရသောကြောင့် (ဘိက္ခု) “အဂရ ခေါ ပန” တိ စိန္တယိသု-ဟူသော ပရိဟာရ၏ ပဓာနစကားကို ဌပနာထားတက်သတည်း။ ဤဌပနာကို လိုချင်၍ “ဌပနာချက် မှန်စေ၍” ဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။ ပန-ကို အရဗျတ္တ ယုမေးသော နံပါတ်(၃) ပုစ္ဆာကို မြင်သောအားဖြင့် ဤအတတ်ကို ပုစ္ဆက ရည်သည်မှာ ထင်ရှားပါ၏။ ဤဝါကျကို အနွယဝါကျအနေဖြင့် တက်နိုင်သော်လည်း ဤအတတ်သာ ပုစ္ဆက၏ အဘော်ဖြစ် ၍ အနွယဝါကျအနေဖြင့် တက်နည်းကို လျစ်လျူရှုရတော့အံ့။]

ဣတိ-ကို သဒ္ဓါနည်း အနုသန္ဓေထွက် ဤသို့ မညမာနာ-ဟူသော ပါ၌ဖြင့် အာကာရဝန္တကို ပြပြီး၍ ယခု အခါ၌ ထိုအာကာရဝန္တ၏ အာကာရကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဣတိ ဟူသော ပါ၌ကို မိန့်။ (အနုသန္ဓေထွက်၌ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒီစတုတ္ထ

(၁) နန ယော အဗ္ဗန္ဓ ဉာပေတုံ န သက္ကုဏေယျ။ တဿ တေန သဒ္ဓိ ကထာသလ္လာပေါ ဂရ ဘဝေယျ (စောဒကာဘောဂ)။

(၂) အထကသ္မာ (ဘိက္ခု) "အဂရ ခေါ ပနာ" တိ စိန္တယိံသု (စောဒနာ)။

(၃) နန ဘဂဝတော တာဒိသာနံ မဏဝကာနံ သတေနာပိ သဟဿာနာပိ ပဉ္စ ပုဋ္ဌဿ ဝိဿဇ္ဇနေ ဒန္တယိတတ္ထံ နတ္ထိတိ မညမာနာ ပောန္တိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။

(၄) တသ္မာ (ဘိက္ခု) "အဂရ ခေါ ပနာ" တိ စိန္တယိံသု (ပရိဟာရ)။

ပန-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း၏အကြောင်း

အဂရ ခေါ ပန-ဟူသော သဒ္ဓါကို မနှစ်သက်သောကြောင့် အရဗျတ္တ ပန-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

[စောဒကာဘောဂ ကြံနည်း။ ။ ကိဉ္ဇာပိ-နှင့် ယဒိပိ၊ ကာမဗ္ဗ၊ ရှေ့ဝါ ကျမှ၊ ရှိလေရာ၊ နောက်မှ တထာပိ-ဟု၊ နိပါတော-နှင့်၊ အထခေါ၊ ပန ရှိနေကြဟူသော ဘုရားကြီးနိယံ (၃၂)အရ ရှေ့ဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိသဒ္ဓါ၊ ယဒိပိသဒ္ဓါ၊ ကာမဗ္ဗသဒ္ဓါရှိမှု နောက်ဝါကျ၌ တထာပိ-သဒ္ဓါ၊ အထခေါသဒ္ဓါ၊ ပနသဒ္ဓါတို့ များသောအားဖြင့် ရှိကုန်၏။ မရှိ ထည့်သမ္ပန်ရ၏။ ထိုအတူ ပန၊ တထာ၊ နောက်မှ တထေ၊ သစေ၊ ယဒိဟူ၍ရှိ၊ ကိဉ္ဇာပိ-ထုတ်လေ-ဟူသော တောင်တွင်းနိယံ(၃၅) အရ နောက်ဝါကျ၌ အနုဂ္ဂဟတ္ထ၊ သို့မဟုတ် အရဗျတ္တ တထာပိ၊ အထခေါ၊ ပန၊ ပိ၊ အပိ-သဒ္ဓါရှိမှု ရှေ့ဝါကျ ၌ ကိဉ္ဇာပိ၊ ယဒိပိ၊ ကာမဗ္ဗ-သဒ္ဓါတို့ များသော အားဖြင့် ရှိကုန်၏။ မရှိ ထည့်သမ္ပန်ရသည်။ ဤ၌ ပန-ကို အရဗျတ္တယုလျှင် ရှေ့ဝါကျကို ကိဉ္ဇာပိ-စသော သဒ္ဓါများ ထည့်သမ္ပန်ရသည်။ ကိဉ္ဇာပိ-စသော သဒ္ဓါ ထည့်သမ္ပန် ရသည်ကို သိရသဖြင့် ယင်းထည့်သမ္ပန်ရသည် ဝါကျ နန-တက်ကာ စောဒကာ ဘောဂဖြစ်သည်ကို သိရပြန်သည်။

ထို့ပြင် ပန၊ တထာ၊ အာဘော်သာ၊ စွပါ ဧကန္တ-ဟူသော ရွှေရေး ဆောင်နိယံ (၇၀)အရ အနုဂ္ဂဟတ္ထ၊ သို့မဟုတ် အရဗျတ္တပန-သဒ္ဓါ၊ တထာပိသဒ္ဓါ စသည်ရှိရာ၌ ယင်းပန-သဒ္ဓါစသည်တို့၏အနက်ကို စောဒက၏အာဘော်ကို ဧကန် စွဲရမည်။ ဤ၌ ပန-သဒ္ဓါကို အရဗျတ္တကြိက ယင်းပန-သဒ္ဓါဖြင့် ရှေ့ဝါကျကို စွဲရ မည်ဖြစ်၍ ယင်းရှေ့ဝါကျ စောဒကာဘောဂဖြစ်သည်ကို သိရသည်။

ဤနည်း၊ ဤစနစ်များအရ (ခ)အမှတ်ပြုရှေ့ဝါကျကို စောဒကာဘောဂ ထုတ်သတည်း။ ကိဉ္ဇာပိ-စသည် တိုက်ရိုက်မပါရာ၌ စောဒကာဘောဂကို ဤနည်း၊ ဤစနစ်အရ ထုတ်ရာ၏။

ဤစကားစဉ်အရ ပန-ကို အရဗျတ္တကြိလျှင် (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြု နှစ်ဝါကျ ပေါင်းသည် ကိဉ္ဇာပိဝါကျစသည် ဖြစ်သွားသည်ကို မှတ်သားရာ၏။]

၄။ ။ အစိတ်ဝစနတ္ထ။ ။ တေဟိ တေဟိ ဂုဏဝိသေသေဟိ ဗြူဟိတတိ ဗြဟ္မာနော။(နိတိ၊ ဓာတု၊ ၁၉၈)။ မန္တိယန္တိ ဂုတ္တဘာသိယန္တိတိ မန္တာ။ (ဋီကာများ) မုနာတိ ဓာနာတိဓမ္မံ ဧတေဟိတိ မန္တာ။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၁၉၉)။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အပေါင်းဝစနတ္ထံ ။ ဗြဟ္မာနောမန္တာ ဗြဟ္မမန္တာ။

ဝစနာဒိဆက္က-

(၁) ဗြဟ္မမန္တာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။

(၂) ဗြဟ္မာနောမန္တာ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထံ။

(၃) မြတ်သောဂုဏ်၏မန္တာန်နှင့် ဂုဏ်,ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဝစနဟေတုဇောတက မရ။

(၅) မြတ်ကုန်သော မန္တာန်တို့သည် ဝစနီယ။

(၆)။ သေဋ္ဌ,ဝေဒါ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနီယတ္ထံ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဣရုဝေဒါဒယော ဟိ ဂုတ္တဘာသိတဗ္ဗတာယ (ဂုတ္တဘာသိတဗ္ဗဋ္ဌေန)“မန္တာ”တိ ဝုစ္ဆန္တိ (သာရတ္ထ၊၁၊ ၂၁၃။သိဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၀၈။မန္တဂုတ္တဘာသနေ။နိတိ၊ဓာတု၊၃၀၈။)တို့ကို ထောက်၍ မန္တာ-ကို ကမ္မသာဓန ဖြသည်။ သေဋ္ဌမန္တေတိ သေဋ္ဌဘူတေ ဝေဒမန္တေ (သိဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၆၂။)ကို ထောက်၍ အပေါင်းဝစနတ္ထံ ကမ္မဓာရယ်ပြုသည်။

ဝစနဟေတုဇောတက မရသည့် ဝိဂ္ဂတ

သမ္ပဝါကျေ ကြိယာသဒ္ဓေါ၊ ဣတိ-သဒ္ဓေါ စ ဟောတိတိ။

ကြိယာ ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊ ဣတိ-သဒ္ဓေန ဒိပိတံ။ (သဒ္ဓုဝုတ္တိ၊ ၁၁၃။)

သမ္ပဝါကျေ သဗ္ဗေသံ ဝိဂ္ဂဟာနံ ဝါကျေ ကြိယာသဒ္ဓေါစ ဣတိသဒ္ဓေါစ ဟောတိ။ဣတိ တသ္မာ ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ္တံ ဝိသေသေန ပကတိယာ ဥပ္ပတ္တိယာ ကာရဏ ကြိယံဣတိ-သဒ္ဓေန ဒိပိတံ ပကာသိတန္တိ ယောဇနာ။ဣဒ္ဓပ ဝန ဘာဝသာဓနဝဇ္ဇိတံ ကိတန္တဝိဂ္ဂဟံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။နသမာသ တဒ္ဓိတဝိဂ္ဂဟေတိ (ယင်းဋီကာ။)]

၅။ ။ဟေတုသမ္ပန်။ ။ဟေတုသမ္ပန်ကား သေဋ္ဌမန္တာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

ဘာဝသမ္ပန်။ ။ဘာဝသမ္ပန်ကား အာနဘာဝသမ္ပန္တာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

ဟေတုသမ္ပန် စာစပ်။ ။ သေဋ္ဌမန္တာနံ-ကား “တို့၏”ဟူ၍ အနက်

ပေးသောကြောင့် အာနဘာဝသမ္ပန္နတာယ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်, သတ္တိမန္တ၊ တာ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ, သတ္တိ။

သေဋ္ဌမန္တာနံ-ကား “တို့သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အာနဘာဝသမ္ပန္နတာယ-ဝယ် အာနဘာဝသမ္ပန္န-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ, တုလျတ်၊ အာနဘာဝသမ္ပန္န-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက, လိဂံတိ။

၆။ ။ (က)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အဘာရိကော-ဝယ် ဘာရိကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အဂရ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ဂရ-သဒ္ဓါ၏ “ဂရတိသုမာန္တေ၊ ဒုဇ္ဇရာလဟုကေသုစ”ဟု အဘိဓာန်(၈၄၀)လာ ဂရ-သဒ္ဓါ၏အနက်တို့တွင် ဤ၌ မဟန္တ-အနက်,ဒုဇ္ဇရအနက်တို့ကို မဟော,အလဟုက(ဘာရိက)အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။နာမလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ(၄၊ ၂၃၇)ရှိ သေဋ္ဌမန္တေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် “ပိတာမဟေ ဇိနေ သေဋ္ဌေ၊ ဗြာဟ္မဏေ စ ပိတုသုပိ။ ဗြဟ္မာဂုတ္တော” ဟု အဘိဓာန် (၈၁၂)လာ ပုဏ္ဏိင် ဗြဟ္မာ-သဒ္ဒါ၏အနက်တို့တွင် ဤ၌ ပိတာမဟ၊ ဇိန၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပိတု-အနက်တို့ကို မဟော၊ သေဋ္ဌ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဒါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

အာနဘာဝသမ္ပန္နကာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သေဋ္ဌမန္တေဝယ် “သေဋ္ဌ-မြတ်”ဟုရာ၌ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကဲ့သို့ ပင်ကိုသဘောအားဖြင့် မြတ်သည်မဟုတ်၊ တန်ခိုးအားနဘောနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ဘာရိက၊ ဘာရိယ။ ။ အဘာရိကော-ဝယ် ဘာရိက-၌ ဘရဓာတ် ကမ္မတ္တံ၌ ဣ-ပစ္စည်း၊ ဣ-အာဂမ၊ ယ-ကို က-ပြု။ အလက္ခိကောတိ ဧတ္ထ န လက္ခေတိတိ အလက္ခိကော၊ န ဇာနာတိတိ အတ္တော၊ န လက္ခိတဗ္ဗောတိ ဝါ အလက္ခိကော၊ န ပဿိတဗ္ဗောတိ အတ္တော။ (စုဋ္ဌဝဂ္ဂ၊ ၄၊ ၁၁၁)။ ဧတ္ထ ဣပစ္စ-ယော ကတ္တုကမ္မေသု ဟောတိ၊ ယကာရဿ က-ကာရံ ကတွာ အလက္ခိကောတိ ဝုတ္တံ။ (ပါစိတျာဒိယောဇနာ၊ ၅၁၈)။ ၌ အလက္ခိကော-ကဲ့သို့တည်း။

(အဂုံတ္တရ၊ ၂၊ ၂၁၆)၌လည်း “ယတော ယတော ဂရု ဂရုန္တိယသ္မိ ယသ္မိ ဌာနေ ဓရံ ဂရု ဘာရိကံ ဟောတိ” ဟုက-နှင့်ပင် ရှိသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ(၁၄၄) ၌ကား “သစေ တေ အဂရုတိ သစေ တုယံ။ ပ။ ဘာရိယံ န ဟောတိ” ဟု ယ နှင့်ရှိသည်။ (သီဇီသစ်၊ ၂၊ ၂၂၆)၌လည်း “ဂရုတိ ဘာရိယံ” ဟု ယ-နှင့်ပင်ရှိသည်။]

၇။ ။ ပုဒ်ပြီးပုံနှင့် ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း

ပဉ္စ-ကား ပုစ္ဆ-ဓာတ် အ-ပစ္စည်း “ပုစ္ဆ”ဟု ဆိုလိုလျက် စ-ကို ဥ-ပြု၊ ဆ-ကို ဟ-ပြု၊ ဥ-ကို အ-ပြု၍ “ပဉ္စ”ဟု ပြီးပါသည်။ ၎င်း၌ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းကား ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြစ်ပါသည်။ [အထောက်ကို နံပါတ်(၁) ပုစ္ဆအဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

အမ္မဋ္ဌ-ကား “အမ္မင်္ဂံ ဌပေတိတိ အမ္မဋ္ဌာ” ဟု ဋ္ဌ-နှင့် ဝိဂြိုဟ်ဆိုသော ဋီကာများ(ဟောင်း၊ သစ်)အလို အမ္မင်္ဂံ-သဒ္ဒါပပဒ ဌပဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း။ “အမ္မင်္ဂံဌပ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဋ္ဌ-ကို မ္မ-ပြု၊ ဂံ၊ ပ-တို့ကို ဈေ၊ ဌ-၌ အသဒိ သဒ္ဒေဘော် ဋ-လာ၍ “အမ္မဋ္ဌ”ဟု ပြီးပါသည်။ ၎င်း၌ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းများကား ဝဏ္ဏဝိကာရ ဝဏ္ဏလောပ၊ ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိနည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

(တစ်နည်း) “အမ္မင်္ဂံ ဌပေတိတိ အမ္မဋ္ဌာ”ဟု မ္မ-နှင့် ဝိဂြိုဟ်ဆိုသော ဋီကာအချို့မှ အလို အမ္မင်္ဂံ-သဒ္ဒါပပဒ ဌပ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း။ “အမ္မင်္ဂံဌပ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဂံ၊ ပ-တို့ကို ဈေ၊ ဌ-၌ အသဒိ သဒ္ဒေဘော် ဋ-လာ၍ “အမ္မဋ္ဌ”ဟု ပြီးပါသည်။ ၎င်း၌ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းများကား ဝဏ္ဏလောပ၊ ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိ နည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အမ္မဋ္ဌ နာမ ဝိဇ္ဇန္တိ သတ္တာနံ သရီရေ အမ္မင်္ဂံ (အချို့မှ၌ အမ္မင်္ဂံ-ရှိ။) ဌပေတိတိ အမ္မဋ္ဌာတိ ဧဝံ လဒ္ဒနာမံ ဝိဇ္ဇံ။ (သီဇီ၊ ၃၀၄)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အမ္မိန္ဒ နာမ ဝိဇ္ဇန္တိ သတ္တာနံ သရိရေအတ္တံ ဌပေတိတိ အမ္မိန္ဒာ နိရတ္တိန ယေန။ (သီဋိသစ်၊ ၂၊ ၂၆၂။)

ယာ ဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်မန္တာန်အတတ်သည် သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သရိရေ၊ ဌ၊ အတ္တံ၊ နယ်ဆီသုတ်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်သော မတုန်မလှုပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါကို။ (တစ်နည်း) အမ္မိန္ဒ၊ သံရက်ပင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ခိုင်မာသော ကိုယ်အင်္ဂါကို။ ဌပေတိ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သာဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ အမ္မိန္ဒာ၊ မည်၏။ ဤသို့အနက်ပေး။

အာကာရန္တနှင့် မေးသင့်။ ။ဝိဇ္ဇာ-၏ ဝိသေသနဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင် ဖြစ်သောကြောင့် “အမ္မိန္ဒာ”ဟု အာကာရန္တနှင့် မေးသင့်သည်။ ဣတ္ထိလိင် အာကာရန္တ ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် “အမုန်အားဖြင့် အတ္တင်္ဂဌပါ၊ အမ္မင်္ဂဌပါ”ဟု ဆိုလိုလျက် ‘အမ္မိန္ဒာ’ဟု ပြီးနေသည်”ဟု မှတ်ပါ။]

၈။ ။ အပါယမ္မေ ၄-ပါး

- (၁) အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်။
- (၂) သစ်ဖုသစ်မြစ်ကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်။
- (၃) မီးကို လုပ်ကျွေးသော ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်။
- (၄) ရေဖြင့် လုပ်ကျွေးပူဇော်၍ ခရီးဆုံ၌ နေသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်။ (ပါ၊ ၉၄၊ ပါသျှ၊ ၂၃၂။)

မင်းသည် ပုဏ္ဏားအား တွေ့ခွင့် မပေးခြင်းအကြောင်း

(၁) ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည် ပသေနဒီကောသလမင်း မြတ်သော သူတို့အားသာထိုက်သော တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ထားသောအခါ မင်း၏အနီး လာရောက် ရပ်တည်၍ ဝတ်ဆင်အားသော တန်ဆာ၏အမည်ကို မေး၏။ မင်းက တန်ဆာ၏ အမည်ကို ပြောဆို၍ တန်ဆာ၏အမည်ကို ပုဏ္ဏား သိအပ်ပြီးသော် မပေးချင်သော် လည်း ပေးချင်လာပြီး မပေးဘဲ မနေနိုင်အောင် “မပေးနိုင်”ဟု မပြောနိုင်အောင် မျက်မှောက် (မျက်နှာချင်းဆိုင်) တွေ့လျှင် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေနိုင် သော သမ္မုခါဝဋ္ဌနိ (မျက်မှောက်၌ လှည့်ပတ်ကြောင်း) မည်သော အတတ်ဖြင့် တန်ဆာကို ယုလေ့ရှိသည်။ ဤလည်းအကြောင်းတစ်ချက်။

(၂) ပုဏ္ဏားမင်းနှင့် အလွန်ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုကို သည်းမခံနိုင်ကြ၍ (အသား အလွန်ဖြူဖွေးသည့် ပုဏ္ဏားဖြစ်သည့်အလျောက်) “ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏ကိုယ်၌ ခရသင်းကဲ့သို့ ဖြူဖွေးသော နူနာ ရှိပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးတို့သည် ပုဏ္ဏားကို မြင်လျှင် မြင်ခြင်းပင် လည်ဖက်ကြ၊ ပွတ်သပ်ကြပါကုန်၏။ ဤနူနာ မည်သည်လည်း ကိုယ် ချင်းထိလျှင် ကူးစက်တတ်ပါ၏။ ခုလိုမလုပ်ကြပါနှင့်”ဟု အမတ်တို့ ကုန်းတိုက် သံတော်ဦးတင်ကြသည်။ ဤလည်းအကြောင်းတစ်ချက်။

ဤအကြောင်း ၂-ချက်ကြောင့် ပသေနဒီကောသလမင်းသည် ပေါက္ခရသာ တိပုဏ္ဏားအား မျက်မှောက်တွေ့ခွင့်မပေးခြင်းဖြစ်သည်။ [အဋ္ဌကထာ အရိုအတိုင်း မြန်မာပြန်၍လည်း ဖြေနိုင်သည်။ ။ ပါ၊ ၈၅၊ ဌ၊ ၂၄၃။]

၉။ ။ ပထျာဝတ္ထဂါထာစီ

တာဒိသာနံ ဝယဋ္ဌာနံ၊ သတေန ဝါ သဟဿ ဝါ။

ပဉ္စာပုဋ္ဌဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒန္တဘာဝေါ န ဥတ္တရေ။

မှတ်ချက်။ ။ သဟဿ-၌ “သဟဿေန”ဟု ဆိုလိုလျက် နာ-ဝိဘတ် ကျေနေသည်။ အစိန္တိယော ကမ္မဝိပါက တဿာတိ ဝိဘတ္တိလောပံ ကတ္တာ နိဗ္ဗေသော။ (ဝိမာန၊ ၄၊ ၁၇၅။) ၌ ကမ္မဝိပါက-ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ တုဝံ ဝဿသတာ ဣဓာဂတာ-၌ “သတ္တာတိ ဝိဘတ္တိလောပေန နိဗ္ဗေသော”ဟု (ဗေတ၊ ၄၊ ၁၃၇။) ဖွင့်ရာ၌ သတ္တကဲ့သို့ လည်းကောင်းထည်း။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တရုထော စ ဝယဋ္ဌော စ၊ ဒဟရော စ ယုဝါသုသု၊ မာဏဝေါ ဒါရကောဓာထ။ (ဓာနံ၊ ၂၅၂-၃။) ကို ထောက်၍ ဝယ-သဒ္ဓါ မာဏဝ သဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏။ ပဋိဝါကျန္တု စောတ္တရံ။ (ဓာနံ၊ ၁၁၄) ကို ထောက်၍ ဥတ္တရ-သဒ္ဓါ ဝိဿဇ္ဇန-သဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏။

စကားကျန်။ ။ ဣတိ ၂-လုံးရှိ၍ ပုစ္ဆာ သေချာမှုမရှိ။ “ဣတိ-၏ နိဒဿတဗ္ဗစကားကို အဓိပ္ပာယ်မပျက်စေဘဲ”ဟု အဓိပ္ပာယ်မပျက်စေဘဲ-ဟူသော စကားလုံး ပါသင့်သည်။]

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) အဝေါစ၏(၌)အန္တတ္ထ(ဓာတ်၏အရ)ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့လို သည်ဖြစ်၍ စဏ္ဍာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ-အစရှိသော စကားကိုဆိုသော အမ္မဋ္ဌ ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝိရိယပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဥဿဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝိရရသ။

(တစ်နည်း) မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍ စဏ္ဍာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ-အစရှိသောစကားကို ဆိုသော အမ္မဋ္ဌ၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဉာဏ်ပီတိပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) စဏ္ဍာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ-အစရှိသော မနသာ ဝဝတ္တာပိတ ပညတ္တိသဒ္ဓါသည် အာရမ္မထဝိဘာဝ။

(၃) ဘုရားရှင်က အမ္မဋ္ဌလုလင်သည် ဆရာကောင်းတို့၏ ထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ်ဘူး-ဟူသောစကားကို မိန့်တော်မူခြင်း၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အမ္မဋ္ဌ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ဘုရားရှင်ကို ကဲ့ရဲ့လိုခြင်းသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။

(၄) စဏ္ဍာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ-အစရှိသော ဝစီဘောဒသဒ္ဓါသည် လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်က “အမ္မဋ္ဌ သင့်အား သာကီဝင်အမျိုးတို့သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှားကုန်သနည်း”ဟု ပြန်လည်မိန့်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း အနဘာဝ။

[ဥဿဟဋ္ဌာယိဘာဝ မကောင်းတဲ့။ ။ အများစုက ဥဿဟဋ္ဌာယိ ဘာဝ၊ ဝိရရသထုတ်ခြင်းကြောင့်သာ ဥဿဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝိရရသကို ထုတ်သည်။ မန္တလေးမြို့ တောင်သမန်တိုက် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဦးကေသဝါဘိဝံသက ဥဿဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝိရရသမကောင်းတဲ့။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူ ရဏ ဒါန ဒယာယောဂ မဟုတ်သော ကြောင်းတည်း။ “ရဏ ဒါန ဒယာယောဂ မဖြစ်က ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝထုတ်”ဟု မိန့်သည်။ “ယေဘုယျ”ဟု မှတ်သင့်။ ။ ဓမ္မရတိ

၁၉၄

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဌာယိဘာဝထုတ်၍ရသော ဤနေရာမျိုး၌ ကောင်းပါ၏။ ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝထုတ်၍ မရသော နေရာများလည်းရှိ၍ “ယေဘုယျ” ဟုသာ မှတ်သားသင့်၏။ ဥပမာ-၁၃၃၇ (၇၆) ခုနှစ် မေးခွန်း၌ ဝိပရိယာယန္တိ-ကြိယာ၏အရကို ယူ၍ ထုတ်ရာ၌ကဲ့သို့တည်း။ ယင်းကြိယာ၏အရကိုယူ၍ ထုတ်ရာ၌ ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝထုတ်၍ မရ၊ ရထ ၁၊ ၃၊ ၄ ယာယောဂ မဟုတ်၍ ဥဿာဟဌာယိဘာဝထုတ်၍ မရလျှင်လည်း ဥဿာဟဌာယိဘာဝမှတစ်ပါး အခြားထုတ်စရာ သင့်လျော်သည့် ဌာယိဘာဝ မရှိ။

ပုစ္ဆက မစေ့စပ်လှ။ ။ “အထ ခေါ၊ ပ။ အဝေါစ-ဝယ် အဝေါစ-၌ အန္တတ္တတရားကို ကိုယ်ပြု၍” ဟု မေးသင့်သည်။ “အဝေါစ-၌ ဝစ-ဓာတ်၏အရကို ကိုယ်ပြု၍” ဟု ဆိုလိုသည်။ စေ့စပ်သေချာမှု နည်းစွ။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလကုန္ဒဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ တသ္မာတိဟ တံ အာနန္ဒ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ အတ္တဇာလန္တိပိ နံ ဓာရေဟိ-ကို နံပါတ်(၅)မေးခွန်း အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ အဗြဟ္မစရိယံ ပဟာယ ဗြဟ္မစရိ ဟောတိ အာရာစာရိ ဝိရတော မေထုနာ ဂါမဓမ္မာ။ ဣဒမ္ဗိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ-၌ သီလသ္မိ-ကို ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ ပြု၍ လည်းကောင်း၊ မပြုမူ၍လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ အဝသိတဝါယေဝခေါပန ဘော အယံအဗ္ဗဋ္ဌော မာဏဝေါ ဝသိတမာနိ ကိမညတြ အဝသိတတ္တာတိ-၌ အဝသိတ၊ ဝသိတ-တို့ကို သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေ၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ အဒ္ဓါ စတဿာဟံ စိတ္တံ အာရာဇေယျ ပဉ္စဿ ဝေယျာကရဏေနာတိ ၌ အဿ-ကို အစွဲမလွဲစေဘဲ နိဒဿနဝန္တဝါကျကို ဆောင်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ အာနန္ဒ ယသ္မာ ဣမသ္မိံ ဓမ္မပရိယာယေ ဣဇတ္ထောပိ ပရတ္ထောပိ ဝိဘတ္တော၊ တသ္မာတိဟ တံ ဣမံဓမ္မပရိယာယံ “အတ္တဇာလ” န္တိပိ နံ ဓာရေဟိ-ကို ပါဌာနသင်္ဂရိနည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ နိဂ္ဂါထကတ္တာ ဟိ ဣဒံ ဝေယျာကရဏန္တိ ဝုတ္တံ-၌ ဝုတ္တံ-ကိုကတ္တာ ပါဠိ ဆောင်လျက် ပုစ္ဆာဝါကျ ဝိဿဇနာဝါကျ ထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၇။ ။ ကရုဏ္ဍာတိ ဣဒမ္ဗိအဟိကဉ္စကဿနာမံ၊ န ဝိလိဝကရုဏ္ဍကဿ အဟိကဉ္စကော ဟိ အဟိနာ သဒိသောဝ ဟောတိ-ကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက် ယောနောပါ။

၈။ ။ ယတ္ထ စ ဒိန္နမဟပ္ပလမာဟု၊ စတူသု သုစိသု ပုရိသယုဂေသု။ အဋ္ဌ စ ပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာ တေ၊ သံဃမိမံ သရဏတ္ထမုပေဟိ-၌ ယ-အစွဲ မလွဲဇောဘိ ဓမ္မဒသာ-ကို သဒ္ဒတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါ်အောင် အနက် ယောနောပါ။

၉။ ။ တံ အာစရိယေန အတ္တနော ကရဏိယေန ပေသိတော၊ န အမှာက် ပရိဘဝနတ္ထာယ။ တသ္မာ တမေဝ ကိစ္စံ မနသိ ကရောဟိတိ-၌ ဟေတုပဒတ္တကို ငုံ့၍ အနက်ယောနောပါ။

၁၀။ ။ ဣဒံ ပန သုတွာ တေ ဗြာဟ္မဏာ “သဘာဝံ အာစရိယော အာဟ၊ အကာရဏာဝ မယံ ဥဇ္ဈာယိမှာ”တိ တုဏှိ အဟေသု-၌ အာကာရကို အပြင်ထုတ်၍ အနက် ယောနောပါ။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဣမသ္မိ ဓမ္မပရိယာယေ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်၌။ ဣဓတ္ထောပိ၊ ဤဓတ္ထောပိ။ ဤပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သောအကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထောပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတတ္ထော၊ ဝေဖန်တော်မူအပ်ပြီး) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ-ဣမသ္မိ သာသနော၊ ဤသာသနာ တော်၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အတ္ထ ဇာလန္တပိ၊ “အတ္ထဇာလ”ဟူ၍လည်း။ ဝါ၊ “အကျိုးဟုဆိုအပ်သော ပိုက်ကွန်ရိုရာ ဖြစ်သောသုတ်”ဟူ၍လည်း။ ဇာရေဟိ၊ မှတ်လေလော့။ ။(ပါ၊ ၄၃။ ပါသျှ၊ ၁၀၃။ ပါသျှသစ်၊ ၁၆၃။)

[“ပါဠိတော်အလို အာလုပ်ပုဒ်ကို ၁-ပုဒ်နှောင်ထားသည်”ဟု ဆိုသည်မှာ ယေဘုယျသာ။ ။အဋ္ဌကထာ၊ လပနာ၊ စစ္စ၊ ဆုံး၊ တပုဒ်၊ ပါဠိ ဖြစ်ကာ၊ ပုဒ်တစ်မှ၊ ပစ်ချနေအာလုပ်။ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ်၊ ၁၁၁၁၈။)အာလုပ်ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာအလို ဝါကျ၏အစမှာ ဖြစ်စေ၊ အဆုံးမှာဖြစ်စေ၊ တစ်ပုဒ်နှောင်မှာဖြစ်စေ ထားသည်။ပါဠိတော်အလို တစ်ပုဒ်နှောင်မှာ ထားသည်ဟူသော သတ်မှတ်ချက်မှာ ဤတသ္မာတိဟ တံ အာနန္ဒ-ပါဠိတော်ကို ထောက်၍ “ယေဘုယျသာ”ဟု သိအပ်၏]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂။ ။ သီလသို့-ကို (၌) ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသပြု၊ မပြုမူ၍ အနက်
 အမြဲဟူစရိယံ။ မမြတ်သောအကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်တော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရာစာရီ၊
 မမြတ်သောအကျင့်မှ ဝေးသောအကျင့်ရှိတော်မူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏) ဂါမဓမ္မာ၊
 ရွာသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ကြဉ်တော်မူသည်။
 (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏) အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒမ္ဗိ-သီလံ၊ ဤအမြဲဟူစရိယမှ
 ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလသည်လည်း။ သီလသို့-သီလံ၊ သီလသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ (ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသပြု၍အနက်။) (တစ်နည်း) အဿ-ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
 ၏။ ဣဒမ္ဗိ-သီလံ၊ ဤအမြဲဟူစရိယမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလသည်လည်း။
 သီလသို့၊ သီလအပေါင်း၌။ ဝါ၊ သီလအပေါင်းတွင်။ (ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သီလံ၊
 သီလသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ မပြုမူ၍အနက်။) (ပါ၊ ၆၀။
 ပါသျှ၊ ၁၅၁။ ပါသျှသစ်၊ ၂၃၉။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ရှေ့နည်းကား ပစ္စတ္တဝစနတ္ထေ ဝါ ဧတံ ဘုမ္မ-
 ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ တည်း။ နောက်နည်းကား ဣဒမ္ဗိဿဟောတိ
 သီလသို့န္တိ ဣဒမ္ဗိ အဿ ဘိက္ခုနော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသီလသို့ ဧကံ
 သီလံ ဟောတိတိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း။ (ဋ္ဌ၊ ၁၆၄။)

ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ မဟုတ်။ ။ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ-စကားကို သုံးသော်
 လည်း ဤအဋ္ဌကထာအလိုမှာ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ မဟုတ်။ မေးရာမှာလည်း
 “အမြဲဟူ စရိယံ။ ပ။ သီလသို့-ကို သီလသို့-၌ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသယူ၍လည်းကောင်း၊
 မယူမူ၍ လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ”ဟု မေးသင့်သည်။]

၃။ ။ အဝုသိတ၊ ဝုသိတ-တို့၌ သဒ္ဓတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်
 ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ (ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။) အဗ္ဗန္ဓော၊ အဗ္ဗန္ဓအမည်
 ရှိသော။ အယံ မာဏဝေါ၊ ဤလှလင်သည်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ (အာစရိယကုလေ၊
 ဆရာအိမ်၌။) အဝုသိတဝါယေဝ၊ မနေဖူးပါဘဲလျက်သာလျှင်။ ဝုသိတမာနိ၊
 “နေဖူး၏” ဟု အောက်မေ့ မှတ်တင်၏ (အာစရိယကုလေ၊ ၌။) အဝုသိတတ္တာ
 အဝုသိတတ္တံ၊ မနေဖူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညတြ-ထပေတွာ၊ ထား၍။ (ဧတဿ
 အဗ္ဗန္ဓဿ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဖရသဝစနသမုဒါစာရေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော
 စကားကို ဆိုခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။) ကိံ (အတ္ထိ)၊ အဘယ်မှာ
 ရှိအံ့နည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ
 [ပါ၊ ၈၅။ ပါသျှ၊ ၂၀၃။ ပါသျှသစ်၊ ၃၁၃။ ဋ္ဌ၊ ၂၂၇။ ဂဏ္ဍိ၊ ၄၆၂။ တို့ကိုလည်း ရှု။]

[(၌) နင် (ကို) အသုံး သတိထား။ ။ (ကို) နေရာ (၌)،
 (၌)နေရာ(ကို) သုံးထားသဖြင့် အဝုသိတ၊ ဝုသိတ-၂-ပုဒ်ကိုသာ ယောဇနာရမည့်
 အဓိပ္ပာယ် ရောက်နေသည်။ “အဝုသိတဝါယေဝ ။ပ။ အဝုသိတတ္တာတိ-ကို
 အဝုသိတ၊ ဝုသိတ တို့၌ သဒ္ဓတ္ထထင်စေ၍ အနက်ယောဇနာပါ”ဟု မေးသင့်သည်။
 သို့မှ တစ်ဝါကျလုံး ယောဇနာရမည့် အဓိပ္ပာယ်ရောက်သည်။ ။ နံပါတ် ၄။
 ၆။ ၈။ ၉။ ၁၀-တို့၌လည်း နည်းတူသုံးထားသည်။ မကောင်း။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၄။ ။ [ယံ ဝတ နော အဟောသိ ဣစ္ဆိတံ၊ ယံ အာကဓိတံ၊ ယံ အဓိဗ္ဗေတံ၊ ယံ အဘိပတ္တိတံ-ကို ထည့်ပေး။ သျှကို ရည်မေးသည်။ သျှပေးထားသည့်အတိုင်း ဤဝါကျပါ ပေးရုံပင်။ အဿ-အစွဲလည်း သျှအတိုင်းပင်။ ဤမေးခွန်း လွန်လွန်း သည်။ ကျက်စာမဟုတ်၍ ဤမျှများစွာ ထည့်နိုင်ဘို့ မလွယ်ပါ။ ။ ပါ၊ ၁၁၃၊ ပါသျှ၊ ၂၇၄၊ ပါသျှသစ်၊ ၃၉၄။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၁၈၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၃၉၁၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၅၃၉။]

၆။ ။ [သျှသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၉၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၉၄၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၅၄၂။]

၇။ ။ [သျှသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၉၈၊ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၆၊ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၄၉။ ။ ၁၃၃၀-ခုနစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၈။ ။ ဓမ္မဒဿ-ကို သဒ္ဒတ္တ၊အဘိဓေယျတ္ထ ပေါ်အောင် အနက် [ယတ္ထာတိ ယသ္မိံ သံဃေ-ဟူသော ဋီကာသစ်ကို ထောက်၍ ယတ္ထ-ဖြင့် သံဃေ-ကို စွဲ။

ဓမ္မဒဿာတိ စတုသစ္စဓမ္မဿ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ စ ပစ္စက္ခတော ဒဿနတာ။ (ဝိမာန၊ ဋ္ဌ၊ ၂၁၅။) စတုသစ္စဓမ္မဿ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ စ ပစ္စက္ခတော ဒဿနေန၊ အရိယဓမ္မဿ ပစ္စက္ခဒဿာဝိတာယ ဝါ ဓမ္မဒဿ။ (သိဋီသစ်၊ ၁၇၅။)တို့ကို ထောက်၍ “ဓမ္မဒဿ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားကို မြင်တတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို မြင်တတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အရိယာတရားကို မြင်တတ်ကုန်သော”ဟု သဒ္ဒတ္တ၊ အဘိဓေယျတ္ထပေါ်အောင် ယောဇနာ။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၂၀၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၂၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၇၉။

မေးသင့်ပုံ။ ။ “ယတ္ထ။ပ။သရဏတ္ထမုပေဟိ-ကို ယ-အစွဲ မလွဲစေဘဲ ဓမ္မဒဿ-၌သဒ္ဒတ္တ၊အဘိဓေယျတ္ထပေါ်လျက် အနက်ယောဇနာပါ”ဟု မေးသင့်သည်။]

၉။ ။ [ပင်ကိုယ်အရှိကပင် ဟိတ်ပုဒ်က အတွင်းမှာရှိသောကြောင့် သူ့အရှိအတိုင်း ယောဇနာရုံပင်။ ။ ဋ္ဌ၊ ၂၂၇။ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၉၇။ဋ္ဌသျှသစ်၊၂၊ ၃၇၀။]

၁၀။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်လျက် အနက် ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ။ ဤသောထဒဏ္ဍပုဏ္ဏား၏ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရကုန်၍ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအတူပါလာသော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (စိန္တေတွာ၊ ကြိကြကုန်၍) တုထိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြိကြကုန်၍။ တုထိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကြကုန်

၁၉၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပြီးသနည်း။) အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သဘာဝံ၊ သဘာဝကို။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီး မယ်၊ ငါတို့သည်။ အာကာရဏာဝ၊ အကြောင်းမဲ့သာလျှင်။ ဥဇ္ဈာယိမှာ၊ ကဲ့ရဲ့မိကြပေ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီးသတည်း။) [ဣတိ-သည် တုဏှိဘာဝနာကာရ မဟုတ်၊ စိန္တနာကာရ ဖြစ်သောကြောင့် စိန္တေတွာ-ထည့်ရသည်။ ။ ဋ၊ ၂၅၉။ ဋသျ၊ ၂၊ ၃၈၁။ ဋသျသစ်၊ ၂၊ ၄၅၇။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ရနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ကုတ္တဝါလေဟိတိ သောဘာကရဏတ္ထံ ကပ္ပေတုံ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု ကပ္ပိတဝါလေဟိ။
- (ခ) ဧတ္ထ စ ဝဋ္ဌဝါနံယေဝ ဝါလာ။
- (ဂ) ကမ္ပိတာ န ရထာနံ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ ပန ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ။

၁။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ယုတ္တဋ္ဌာနေသု-ကို တိကျပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဗျတိရေကစောဒနာ တက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒစတုက္က အပြည့်အစုံ ထုတ်ပြပါ။

၄။ ။ ကုတ္တဝါလေဟိ-ကို ဝိဂြိုဟ်ဆို၍ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်၊ တ္ထသမ္ပန်ထုတ်လျက် စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝယောဂ၏ ဝါစကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်နှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာ အမည်များကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ ကုတ္တဝါလေဟိ၊ ကပ္ပိတဝါလေဟိ-တို့၌ ကုတ္တ၊ ကပ္ပိတ-ပုဒ်တို့ကို နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်စီရင်ပြပါ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၈။ ။ ကထံ အဋ္ဌဝိဓာ ဟိ တာပသာ-၌ ရသေ့ရှစ်ဦးတို့၏ သရုပ်ကို ရေတွက်၍ ပြပါ။

၉။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြု စုတ္တိယဝါကျတို့ကို အဓိပ္ပာယ်မပျက်စေဘဲ ဝတ္ထုမျိုးလာ ဂါထာစီကုံး၍ ၎င်းဂါထာကို ဆန်းအမည်၊ ဂါထာအမည် မှည့်ခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ကပ္ပိတဝါလေဟိ-ပုဒ်၏စပ်ရာ ဝိပရိယာယန္တိ ကို ကိုယ်ပြုလျက် ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု-ကို တိကျစေလျက် အနက် ကုတ္တဝါလေဟိတိ၊ ကုတ္တဝါလေဟိ-ဟူသည်ကား။ သောဘာကရဏတ္ထံ၊ တင်တယ်ခြင်းကို ပြုရခြင်းအကျိုးငှါ။ ကပ္ပေတု၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ သင့်လျောက်ပတ်သော လည်၊ ဦးခေါင်း၊ မြီးဆံဖျားအရပ်တို့၌။ ကပ္ပိတဝါလေဟိ၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမွှေးရှိကုန်သော။ [ဝဋ္ဌဝါရထေဟိ-မြင်းမတို့သည် က(ကပ်) အပ်သော ရထားတို့ဖြင့်-၌ စပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စတ္ထ၊ ဤကုတ္တဝါလေဟိ ဝဋ္ဌဝါရထေဟိ-ဟူသောပါဠိ၌။ ဝဋ္ဌဝါနံ ယေဝ၊ မြင်းမတို့၏ သာလျှင်၊ ဝါလာ၊ အမွှေးတို့ကို။ ကပ္ပိတာ၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ရထားနံ၊ ရထားတို့၏။ (ဝါလာ၊ အမွှေးတို့ကို) န (ကပ္ပိတာ)၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည်မဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ပါ ကုန်သော်လည်း။ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ၊ မြင်းမတို့ဖြင့် (ဝါ) မြင်းမတို့သည် က(ကပ်) အပ်ကုန်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရထာပိ၊ ရထားတို့ကိုလည်း။ ကုတ္တဝါလာတိ၊ ကုတ္တဝါလ-တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၄၅။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၃၄၀။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၄၁၅။)]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေသုတိ ဂိဝါ သိသ ဝါလမိသု။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၇၄။)ကို ထောက်၍ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု-ကို ယောဇနာသည်။]

၂။ ။ ဝါကျအပိုင်း မမှန်၍ ပြန်ပိုင်း ဤပုစ္ဆာ၌ ဝါလာ-၏နောက်၌ နှစ်ချောင်းပိုဒ် ပိုဒ်၍ ကပ္ပိတာ-၏နောက်၊ ရထားနံ-၏နောက်၌ မပိုဒ်ဘဲ ရှိလေသည်။ ဆဋ္ဌမုဋ်ကား "စတ္ထ စ ဝဋ္ဌဝါနံယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ န ရထားနံ၊ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ"ဟု ဝါလာ-၏ နောက်၌ မပိုင်းဘဲ ကပ္ပိတာ-၏ နောက်၌၊ ရထားနံ-၏နောက်၌ တစ်ချောင်းပိုဒ် ပိုဒ်လျက် ရှိလေသည်။ ကျမ်းဆရာတို့သည် အနွယဝါကျ၊ ဗျတိရေကဝါကျ ရှေ့နောက်ယှဉ်လျက် ရေးရာ၌ အနွယ(ရှေ့)ဝါကျ၌သာ စကားအပြည့်အစုံ ရေးပြီး၊ ဗျတိရေက (နောက်) ဝါကျ၌ အပြည့်အစုံမရေးဘဲ ထူးရာကိုသာရေး၍ (မထူးရာကို အနွယ(ရှေ့) ဝါကျမှ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

လိုက်စေ၍) မထူးရာကို ရေးရိုးမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ ကပ္ပိတာ-ပုဒ်ကို စတ္တ စ ဝါဠ ဝါနံယေဝ ဝါလာ-ဟူသော အနွယ်(ရှေ့ဝါကျ၌ ပါဝင်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝါလာ ၏နောက်၌ မပိုဒ်ဘဲ ကပ္ပိတာ-၏နောက်၌ ပိုဒ်သည့် ဆဋ္ဌမူအတိုင်းသာ သင့်သည်။

အနွယ် (ရှေ့)ဝါကျ၏အဆုံး၌ တစ်ချောင်းပိုဒ်ရှိသကဲ့သို့ ဗျတိရေက (နောက်) ဝါကျ၏အဆုံး၌လည်း တစ်ချောင်းပိုဒ်ရှိရမည်သာ။ ထို့ကြောင့် နရထာနံ ဟူသော ဗျတိရေက(နောက်)ဝါကျ၏အဆုံး၌ တစ်ချောင်းပိုဒ် ပိုဒ်သည့် ဆဋ္ဌမူ အတိုင်းသာ သင့်သည်။ ဤဝါကျကိုရေးပုံမှာ ကရဏ္ဍာတိ ဣဒမ္ပိ အဟိကဉ္စကဿ နာမံ၊ န ဝိလိဝကရဏ္ဍဿ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၉၇။)ဝါကျနှင့် အသွားတူသည်။

ထို့ပြင် ကိဉ္စာပိ-ပါရှိသော ရှေ့ဝါကျသည် စောဒက၏အာဘော်ကို ပြသောစကား ရပ်ဖြစ်သည်။ [ဤ၌ ကိဉ္စာပိ-တိုက်ရိုက်မပါသော်လည်း ပန-ပါရှိသော နောက်ဝါကျကို ထောက်ဆ၍ "ကိဉ္စာပိ-ဝါကျ"ဟု မှတ်ပါ။] ပန-ပါရှိသော နောက်ဝါကျသည် ပရိပာရ၏ အာဘော်ကိုပြသော စကားရပ်ဖြစ်သည်။ စကားနှစ်ရပ်သည် အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်ခြား စီသာဖြစ်သောကြောင့် ကိဉ္စာပိ-ဝါကျ၏အဆုံး၌ တစ်ချောင်းပိုဒ် ပိုဒ်ရမည်သာ။ [ကာမဉ္စ၊ တထာပိ-ပါရှိသော ဝါကျများ၌လည်း နည်းတူသိပါ။] ထို့ကြောင့်လည်း န ရထာနံ-ဟူသော ဗျတိရေကဝါကျ၏အဆုံး၌ တစ်ချောင်းပိုဒ် ပိုဒ်ရမည်ကို သိရသည်။

ယင်းသို့ ကိဉ္စာပိ-ပါရှိသော ရှေ့ဝါကျစကားနှင့် ပန-ပါရှိသော နောက်ဝါကျ စကားရပ်သည် အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်ခြားစီသာ ဖြစ်သောကြောင့် ရှေ့ဝါကျစကား ရပ်မှ တစ်စိတ်တဒေသကိုယူပြီး နောက်ဝါကျစကားထဲ ထည့်သွင်းရောနှော၍ ဝါကျ မပိုင်းသင့်။ မပိုင်းသင့်သောကြောင့် ကပ္ပိတာ န ရထာနံ-ကို နောက်ဝါကျထဲ ထည့် မပိုင်းရ။ ရှေ့ဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်းရမည်။ ရှေ့ဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်းမှ မှန်သည်။ ရှေ့ဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်းမှ ယုတ္တိရှိ၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ စနစ်တကျ ရသည်။ ထို့ကြောင့်-

- (ခ) စတ္တ စ ဝဠဝါနံယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ န ရထာနံ၊
 - (ဂ) ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ ပန ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ။
- ဤသို့ (ခ)(ဂ)နှစ်ဝါကျကို ပြင်ပိုင်း၍ တက်ရာ၏။
- (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ဗျတိရေကစောဒနာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် "ဤ ကုတ္တဝါလေဟိ ဝဠဝါရထေဟိ-ပါ၌၌ မြင်းမတို့၏သာလျှင် အမွေးတို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ရထားတို့၏အမွေးတို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်"ဟုဆိုတော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)ဤ ကုတ္တဝါလေဟိ ဝဠဝါရထေဟိ-ပါ၌၌ မြင်းမတို့၏သာလျှင် အမွေးတို့ကို ရိတ်ဖြတ် အပ်ကုန်၏။ ရထားတို့၏အမွေးတို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ယင်းသို့ မြင်းမတို့၏သာလျှင် အမွေးတို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ရထားတို့ အမွေး တို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည်မဟုတ်သည်ရှိသော် ရထားတို့ကိုလည်း "ကုတ္တဝါလ ဝဠဝါ"ဟူ၍မဆိုအပ်ကုန်ရာ(ဗျတိရေကစောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထို စောဒ နာကိုသောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာ တက်လိုလျှင်။ ။ "ဗျတိရေကာ ယဒျာဒိနာ" ဟု ဂန္ထာဘရဏ ဆိုသည့်အတိုင်း ယဒိ-စသည်ဖြင့် "ယဒိ ဟောတိ၊ စဝံ သတိ ရထာပိ

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ကုတ္တဝါလာတိ န ဝုတ္တာ ဟုပါဠိလို စောဒနာ။အကယ်၍ အယုတ္တစောဒနာ ထည့်လိုလျှင် “အဘယ်ကြောင့် ရထားတို့ကိုလည်း “ကုတ္တဝါလ-တို့” ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါကုန်သနည်း ကသွာ ရထားပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ ဟု အယုတ္တစောဒနာထည့်ပါ။

ဗျတိရေက၊ ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာ ဥဒါဟရဏံ

ရပုနဗ္ဗေတ္ထ သီတာဒိဝိရောဓိပစ္စယသမဝါယေ ဝိသဒိသုပ္ပတ္တိယေဝ။ ယဒိ ဧဝံ အရူပဓမ္မာနဗ္ဗိ ရူပဝေါဟာရော အာပဇ္ဇတိတိ။(အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ၊ ၇၅။) (ဗျတိရေက စောဒနာဥဒါဟရဏံ။)

ယဒိ ဧဝံ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ၊ အထ ကသွာ န ဥစ္စိနိတောတိ။(သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ၄၊ ၅။) (ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာဥဒါဟရဏံ။)

ပါဠိ အမျိုးမျိုးရှိကြ။ ။ သျသစ်၌ ဗျတိရေကာယုတ္တစောဒနာတက်ပါ ထည့်သွင်း၍အနက် ပေးထားသည်။သို့သော် ပါဠိရှိပုံ မတူတတ်။“ဝဠဝါနံ ယေဝ ဝါလာ။ကပ္ပိတာနံ ရထာနံ ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ”ဟု ဟံသာဝတီမူ၌ရှိသည့်အတိုင်း ပေးထားသည်။သျ၊ဂဏ္ဍိ-တို့၌ရှိသော ပါဠိများလည်း အမျိုးမျိုးကွဲပြားလျက်သာ ရှိသည်။ ဂန္ဓဂရ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် မစိစစ်တော့ပြီ။

ဤ ၂-ဝါကျကို ကျမ်းဆရာ ရေးရပုံ။ ။ ပါဠိတော်၌ “ကုတ္တဝါလေဟိ ဝဠဝါရထေဟိ”ဟု ရှိ၍ ကုတ္တဝါလေဟိ-သည် ဝဠဝါရထေဟိ-၏ဝိသေသျှ ဖြစ်သည့် အလျောက် ကုတ္တဝါလ-၏အရ ရထားများကို ရနေသည်။ထိုသို့ရနေသည်ကို စောဒက မနှစ်မြို့ကာ “အဘယ်ကြောင့် ရထားများကို “ကုတ္တဝါလ၊ တို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း”ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဤ စတ္ထ-စသော (ခ)(ဂ)ဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရသည်။

မြင်းမတို့၏ အမွေးတို့ကိုသာ ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ရထားတို့၏ အမွေး တို့ကို ရိတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည်မဟုတ်၊ (ရထားတို့မှာ ဖြတ်စရာ အမွေးပင် မရှိ၊) သို့သော်လည်း အမွေးဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော မြင်းမတို့ဖြင့် (တစ်နည်း) မြင်းမတို့သည် ရထားတို့ကို က(ကပ်)အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သဟစရဏနည်း၊ဌာဗျူပစာ အားဖြင့် ရထားတို့ကိုလည်း ကုတ္တဝါလာ”ဟု ဆိုထားသတဲ့။သဟသစရဏ ဝသေနယ ဌာနိနာဓေန ဝါ “ကုတ္တဝါလာ တိ ဝုတ္တာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၇၄။)ကုတ္တဝါလေဟိ ကို ဝဠဝါ-၌စပ်လျှင်တော့ အဖြောင့်အတိုင်းဖြစ်၍ စောဒနာ ဖွယ်ရာမရှိ။]

၃။ ။ စောဒနာဘောဂါဒိစတုတ္ထ

- (၁) နန ဝဠဝါနံ ယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ န ရထာနံ (စောဒက ဘောဂ)။
- (၂) အထ ကသွာ ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ (စောဒနာ)။
- (၃) နန ဝဠဝပယုတ္တာ ဟောန္တိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
- (၄) တသွာ ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ (ပရိဟာရ)။

၄။ ။ဝိဂ္ဂဟ။ ။ကုတ္တဝါလာ ယာသန္တိ ကုတ္တဝါလာ။ ဝစနာဒိဆက္က

- (၁) ကုတ္တဝါလာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။
- (၂) ကုတ္တဝါလာ ယာသံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂြဟံဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၃) ရိတ်ဖြတ် (ပြုပြင်)အပ်ပြီးသော အမွေးတို့၏ မြင်းမတို့နှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုစောတက။

(၅) မြင်းမခြပ်သည် ဝစနိယ။

(၆) ကတ္တဗ္ဗလောမေဟိ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

နိပ္ပန္နဗျနည်း ၂-မျိုး။ ။ နိပ္ပန္နဗျနည်းသည် ပဒါဝတ္တိကန္တ၊ ဝါကျာဝတ္တိ ကန္တအားဖြင့် ၂-မျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ဝါကျာတွင်းရှိ ဝိဘာတုန္တကို မငဲ့မှ၍ ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ဗျခြင်းသည် ပဒါဝတ္တိကန္တနိပ္ပန္နဗျနည်း မည်၏။ ဝါကျာတွင်းရှိ ဝိဘာတုန္တကို ငဲ့၍ ဝါကျာတွင်းရှိ ဝိဘာတုန္တအတိုင်း ပထမာဝိဘတ်၊ ဒုတိယာဝိဘတ်။ ပ။ သတ္တမိဝိဘတ် တို့ဖြင့် ဗျခြင်းသည် ဝါကျာဝတ္တိကန္တနိပ္ပန္နဗျနည်း မည်၏။ ပဒါဝတ္တိကန္တနိပ္ပန္နဗျနည်း၌ ပထမာ ဧကဂုဏ်၊ ဗဟုဂုဏ်အားဖြင့် ၂-ပါး။ ဝါကျာဝတ္တိ ကန္တနိပ္ပန္နဗျနည်း၌ ပထမာ ဧကဂုဏ်ယ ဗဟုဂုဏ်။ ပ။ သတ္တမိ ဧကဂုဏ်၊ ဗဟုဂုဏ်။ ပ။ သတ္တမိ ဧကဂုဏ်၊ ဗဟုဂုဏ်အားဖြင့် ၁၄-ပါး ရှိ၏။ ။ ယင်းသို့ ဝါကျာဝတ္တိကန္တနိပ္ပန္နဗျ နည်းအားဖြင့်လည်း ဗျနိုင်သောကြောင့် “ကုတ္တာဝါလာ ယာသန္တိ ကုတ္တာဝါလေဟိ” ဟု ဝါကျာဝတ္တိကန္တနိပ္ပန္နဗျနည်းအားဖြင့် တတိယာဗဟုဂုဏ်ဝိဘတ်နှင့်လည်း ဗျနိုင်သည်သာ။

ပဒါဝါကျာဝတ္တိကန္တ ဝသေန ဝိဂ္ဂဟော ဒ္ဓိစာ။

ပဌမဇ္ဈေန ဝိဂ္ဂဟော၊ ပဒါဝတ္တိကမိရိစော။

အတ္ထံ အတ္တာနုရုပန၊ နိပ္ပါဒေတိ ယထာ-တထာ။

ဝါကျာဝတ္တိကန္တရာနံ၊ နာမ ဝိညဟိ ဘာသိတာ။ (စာလိနိ။ ၁၅၁-၂)

အဋ္ဌကထာလာ ဥဒါဟရုဏ်။ ။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာဆရာတို့သည် ၂ နည်းလုံးဖြင့်ပင်လျော်သလို ဖွင့်ပြလေ့ရှိကြသည်။ စိဝကသကောမာရဘဇ္ဇသ အဓမ္မဝနေတိ စိဝတိတိ စိဝကော။ ကုမာရေန တတောတိ ကောမာရဘဇ္ဇော။ (ဋ္ဌ၊ ၁၂၂)။ (ပဒါဝတ္တိကန္တနည်း၊ ပထမာဧကဂုဏ်။) သိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတောတိ စသိကာ ဝိယ ဟုတွာ ဌိတောတိ စသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော။ (ဋ္ဌ၊ ၉၇)။ (ဝါကျာဝတ္တိကန္တနည်း၊ ပထမာ ဧကဂုဏ်။) သဒေဝကန္တိ သဟ ဒေဝေဟိ သဒေဝကံ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၅၇)။ (ဝါကျာဝတ္တိကန္တနည်း) ဒုတိယာ ဧကဂုဏ်။ သဟ ဒေဝေဟိ သဝေကန္တိ အာဒိနာ ယထာဝါကျံ ပဒနိဗ္ဗစနံ ဝတ္တံ။ ယထာပဒပန သဒေဝကော တိအာဒိနာ ဝတ္တဗ္ဗံ။ (သိဋီသစ်၊ ၂၊ ၆၄)။ ကိုထောက် န ထေနေန။ အ ထေနေန။ (ဋ္ဌ၊ ၇၃)။ (ဝါကျာဝတ္တိကန္တနည်း၊ တတိယာ ဧကဂုဏ်) ဤအတူ စတုတ္ထိဝိဘတ်ဥဒါဟရုဏ်စသည်နှင့် ဋီကာလာ ဥဒါဟရုဏ်များကိုလည်း ထုတ်အပ်၏။

၅။ ။ ဘာဝသမ္ပန်။ ။ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်ကား ဝဋ္ဌဝ ပယုတ္တာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

တ္တ-သမ္ပန်။ ။ တ္တ-သမ္ပန်ကား ရထာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

တ္တ-သမ္ပန်ပုဒ် စာစပ်။ ။ ရထာနံ-ကား “တို့၏” ဟူ၍ အနက်ပေး သောကြောင့် ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ-ဝယ် တ္တ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်သတ္တိမန္တ၊ တ္တ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

ရထာနံ-ကား “တို့ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝဋ္ဌဝပယုတ္တတ္တာ-ဝယ် ဝဋ္ဌဝပယုတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျှတ်၊ ဝဋ္ဌဝပယုတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လင်္ဂိတ်။

ဘာဝယောဂ၏ ဝါစွ။ ။ ဘာဝယောဂ၏ဝါစွကား ကမ္မတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။ [ဝါစွနှင့် ပစ္စယတ္ထ-ကား သဘောတူသည်။]

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ကပ္ပိတဝါလေဟိ-ဝယ် ကပ္ပိတ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကုတ္တဝါလေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ “ကုတ္တ-ပြု” ဟူသည် “ကပ္ပိတ-ရိတ်ဖြတ်ခြင်းပင်တည်း” ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ [ကပ္ပိတ-သည် ဓာတွတ္ထပြ မဟုတ်။]

ကပ္ပေတု ယုတ္တဋ္ဌာနေသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကပ္ပိတ ဝါလေဟိ-၌ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းသည် အရပ်အားလုံး၌ ရိတ်ဖြတ်သည်မဟုတ်။ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းမှာ သင့်လျောက်ပတ်သော လည်၊ ဦးခေါင်း၊ မြီးဆံဖျားအရပ်တို့၌ ရိတ်ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ငဲ့၍ ဖွင့်ပြ၊ ဘာဝတ္ထ။ ။ ကပ္ပိတဝါလေဟိ-၌ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းသည် “အဘယ်အရပ်တို့၌ ရိတ်ဖြတ်သနည်း” ဟု ကပ္ပိတဝါလေဟိ-ပုဒ်က ရိတ်ဖြတ်ရာ အရပ်ကိုငဲ့သောကြောင့် “ငဲ့၍ဖွင့်ပြ၊ ဘာဝတ္ထ၊ မှည့်ကြသံဝဏ္ဏနာ” ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ဘာဝတ္ထတည်း။ ကပ္ပေတု ယုတ္တဋ္ဌာနေသုကို ထွက်က ကပ္ပိတာဝါလေဟိမှ ထွက်ရသည်ကို သတိပြုပါ။ ကပ္ပေတု-သံဝဏ္ဏနာ ဘာဝတ္ထပြသံဝဏ္ဏနာဖြစ်သည်ကို သိရသဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သော ကပ္ပိတ-သံဝဏ္ဏနာလည်း ဘာဝတ္ထပြဖြစ်သည်ကို သိရပြန်သည်။]

သောဘာကရထတ္ထံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကပ္ပိတဝါလေဟိ၌ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းသည် တင့်တယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ ရိတ်ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ [သောဘာကရထတ္ထံ-ပုဒ်ကို ထွက်က ကပ္ပိတဝါလေဟိ-ပုဒ်မှ ထွက်ရသည်ကို သတိပြုပါ။] ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ဤသံဝဏ္ဏနာလည်း ကပ္ပိတဝါလေဟိ-ပုဒ်က အကျိုးကိုငဲ့၍ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထပင်။]

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ

ကုတ္တ-၌ ကရ-ဓာတ်၊ က် အနုဗန်ရှိသော တ-ပစ္စည်း(တက်-ပစ္စည်း)၊ ဓာတွန် ရ-ကို ရှေ့၊ တ-ဒွေဘော်လာ၍ “ကတ္တ” ဟုဆိုလိုလျက် က-၏အစိတ်အ-ကို ဥ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ကုတ္တ” ဟု ပြီးပါသည်။ (မောဂ္ဂလာန်)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ နေတ္တာဒယော တက်-ပရာ နိပစ္စန္ဓေပ။ ကရကရထေ၊ အဿ၊ ကရထံ ကုတ္တံ၊ ကိရိယာ၊ (မောဂ်၊ ၇၊ ၈၄။)]

(တစ်နည်း) ကရ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ တ-ဒွေဘော်လာ၍ “ကရတ္တ” ဟု ဆိုလိုလျက် ကရ-ကို ကု-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ကုတ္တ” ဟု ပြီးပါသည်။ (နိရုတ္တိပနိ။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ထောက်ဖွယ်။ ။ မဟာဝုတ္တိနာ တကာရေ ကရဿ ကုတ္တံ။ (နိရုတ္တိဒီပနီ၊ ၈၀၁။)]

ပွဲတ-၌ ကမု-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ ဣ-လာ၍ “ကပိတ”ဟု ဆိုလိုလျက် ပ-ဒွေဘော်လာခြင်း ဝတ္ထဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ကပိတ”ဟု ပြီးပါသည်။(သိဋ္ဌိသစ်)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကပ္ပေတန္တိ ကတ္တရိကာယ ဆိန္ဒိတုံ။ ကပ္ပိတဝါလေဟိတိ ဓတ္တာပိ ဓသေဝနယော။ “န ဘိက္ခဝေ မဿ ကပ္ပါပေတဗ္ဗန္တိ အာဒိသု ဝိယဟိ ကမု-သဒ္ဓေါ ဆေဒနေ ဝတ္ထတိ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၇၄။)ကို ထောက်။ နိတိ၊ ဓာတု (၃၂၃)၌ကား “ကပ္ပဝိတက္ကေ ဝိဓိမိ ဆေဒနေစ။ ကပ္ပိတမဿ”ဟု ကပ္ပ-ဓာတ်ဖြင့် လာသည်။]

၈။ ။ ရသေ့ ၈-ဦး သရုပ်

- (၁) သပုတ္တဘရိယတာပသ။
- (၂) ဥဉ္ဇူစရိယတာပသ။
- (၃) အနဂ္ဂိပက္ကိကတာပသ။
- (၄) သမပါကတာပသ။
- (၅) အသ္မုမ္ဗိကတာပသ။
- (၆) ဒန္တဝက္ကလိက တာပသ။
- (၇) ပဝတ္ထမလဘောဇနတာပသ။
- (၈) ပဏ္ဍုပလာသိကတာပသ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၄၁။)

၉။ ။ ဂါထာစီ

အဿာနံယေဝ ဝါလာ စ၊ ကပ္ပိတာ န ရထာနံ တု။
 ရထာပိ အဿယုတ္တတ္တာ၊ ကုတ္တဝါလာတိ ဝတ္ထဗ္ဗာ။
 ဆန်းအမည်၊ ဂါထာအမည်။ ။ ဤဂါထာကား အနုဋ္ဌဘာဆန်း၊ ဝတ္ထ
 ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။
 မှတ်ချက်။ ။ စ-နှင့် တု-ကို “စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ရထာနံ တု၊
 ရထားတို့၏ ကား”ဟု အနက်ပေးရပါမည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

- (၁) ဝိပရိယာယန္တိ-၏အရ ရှေးရသေ့တို့၏ သန္တာန်၌ ထိုမှဤမှ (ဟိုဟိုသည်သည်) လှည့်လည်သွားလာသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝိရိယ ပြဇာနီးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝယ ဝိရရသ။
- (၂) လှည့်လည်သွားလာရာဖြစ်သော ထိုထိုဤဤ (ဟိုဟိုသည်သည်) အရပ်သည် အာရမ္မထဝိဘာဝ။
- (၃) ရိတ်ဖြတ်(ပြုပြင်)အပ်ပြီးသော အမွှေးရှိကုန်သော မြင်းမတို့ က(ကပ်) အပ်ကုန်သော ရထားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှည်ကုန်သော ထိုးဆွကြောင်း နင်တံတို့ဖြင့် မြင်းယာဉ်တို့ကို ထိုးဆွခြင်းသည်လည်းကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

(၄) ထိုသို့ လှည့်လည်သွားလာခြင်းကြောင့် မြူးထူးရွှင်ပြ နွမ်းလျ ကြရခြင်း သည် အနဘာဝ။

[ပါဠိတော်။ ။ တေ ကုတ္တဝါလေဟိ ဝဠဝါရထေတိ (တို့ဖြင့် ဝိပရိယာ ယန္တိ-၌စပ်) ဒိယာဟိ ပတောဒလဋ္ဌိဟိ ဝါဟနေ ဝိတုဒေန္တာ (ကုန်လျက်) ဝိပရိယာ ယန္တိ။ (ပါ၊ ၉၈။)

ရထ၊ ဒါန၊ ဒယာယောဂ ဖြစ်မှ ဥဿဟ-စကား ယေဘုယျ။ ။ ဤကြိယာ ဤနေရာမျိုး၌ ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ ထုတ်၍ မရသောကြောင့် ဤနေရာကို ထောက်၍ “ရထ၊ ဒါန၊ ဒယာယောဂ ဖြစ်မှ ဥဿဟဋ္ဌာယိ ဘာဝထုတ်၊ ရထ၊ ဒါန၊ ဒယာယောဂ မဖြစ်က ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝထုတ်”ဟူသော စကား ယေဘုယျ ဖြစ်သည်ကို သိရသည်။]

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ စဝံ မေ သုတံ-ဟူသော ပါဠိတော်ပါကျ၍ စဝံ-သဒ္ဓါ၏ အာကာရ နိဒဿန အဝဇာရထ အနက်၊ မေ-သဒ္ဓါ၏ မမ-ဟူသော အနက်၊ သုတံ-သဒ္ဓါ၏ ဘာဝသာနေအနက်ကိုသာ ယူ၍ ထည့်သင့်သော အာလုပ်ပုဒ်၊ ကံပုဒ်တို့ကို ထည့် စွက်ပြီး အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ နစ္စဂိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ ပဋိဝိရတော သမထော ဂေါတမော ဟူသော ပါဠိတော်ကို (၅) နံပါတ်ပုစ္ဆာ အဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ သန္တိ ဘိက္ခဝေ ဧကေ သမထဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ခွိဟိ ဝတ္ထုဟိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဋိဝေဒေသိ “ကပ္ပိတာနိ ခေါ တေ ဒေဝ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ယဿဒါနိ ကာလံ မညသံ”တိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ သာသနဿ အနနလောမတ္တာ ဝိသုကံ ပဋ္ဌာထိဘူတံ ဒဿနန္တိ ဝိသုက ဒဿနံ၊ အတ္တာနာ နစ္စနနစ္စာပနာဒိဝေသန နစ္စာ စ ဂိတာ စ ဝါဒိတာ စ အန္တမသော မယုရ နစ္စာဒိဝေသနပိ ပဝတ္တာနံ နစ္စာဒိနံ ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာဇာတိ နစ္စဂိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ-ကို အနက်ယောဇနာပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ “ယံ တယာ အာထတ္တံ၊ တံ မယာ ကတံ၊ ဣဒါနိ တံ ယဿ ဂမနဿ ဝါ အဂမနဿ ဝါ ကာလံ မဉ္ဇသိ၊ တဒေဝ အတ္တနော ရုစိယာ ကရောဟီ”တိ-ဝါကျတို့ကို အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ရာဇာ တေသံ ဥပသမေ ပသီဒိတွာ ဝိဂတပကံတာယ ဝိပ္ပသန္နရဟ ဒမိဝ ဥပသန္တိယံ ဘိက္ခုသံဃံ ပုနပ္ပနံ အနဝိလောကောတွာ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိဟူသော ဝါကျကို ဥဒါနံ-၏အနက် သိသာထင်ရှားအောင် ထုတ်ဖော်၍ အနက် သမ္ပန်ပါ။

၈။ ။ တတ္ထ ပူရထော “ကရောတော န ကရိယတိ ပါပန္နိ ဝဒန္တော ကမ္မံ ပဋိဗာဟတိ။ အဓိတော “ကာယဿ ဘောဒါ ဥစ္ဆိစ္စတိ”တိ ဝဒန္တော ဝိပါကံ ပဋိဗာဟတိ။ မက္ခလိ “နတ္ထိ ဟောတူ”တိ ဝဒန္တော ဥဘယံ ပဋိဗာဟတိ-ဟူသော ဝါကျတို့ကို တတ္ထအစွဲ မှန်ကန်စွာ စွဲ၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ မနသိ ကရောဟီတိ အာဝဇ္ဇ၊ သမန္နာဟရာတိ အတ္ထော၊ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော ဟုတွာ နိသာမေဟိ စိတ္တော ကရောဟီတိ အဝိပ္ပါယောဟူသော ဝါကျတို့ကို အတ္ထော၊ အဝိပ္ပါယော-တို့၏ သမ္ပန်ကို ခံ၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ကသ္မာ ဥပါသကောတိ ရတနတ္ထယဿ ဥပါသနတော။ သောဟိ ဗုဒ္ဓံ ဥပါသတိတိ ဥပါသကော။ တထာ ဓမ္မံ သံဃံ-ဟူသော ဝါကျတို့ကို ပုစ္ဆာဝါကျ ဝိဿန္တနာဝါကျ ပေါ်လွင်အောင် ထည့်သင့်သောပုဒ်များကို ထည့်စွက် အလိုက်ခံ၍ စုံလင်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဧဝံ-၏ အာကာရ နိဒဿန အဝဇာရဏအနက်၊မေ-၏ မေ-အနက်၊သုတံ-၏ ဘာဝသာဓနအနက်ကို ယူ၍ ဧဝံ မေ သုတံ အနက် (ဘန္တေ ကဿပ၊အရှင်မဟာကဿပ၊ဣမဿ သုတ္တဿ၊ဤဗြဟ္မဇာလ သုတ်ကို (ဘာဝသာဓနအယုဉ် ဆဋ္ဌိကံတည်း။)ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုဓါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။)ဧဝံ-ဧကေန အာကာရေန၊ တစ်ခုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် (ဧဝံ-သဒ္ဓါ အာကာရအနက်)။ (တစ်နည်း)။ဧဝံ-ဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ-အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့် (ဧဝံ-သဒ္ဓါ နိဒဿန အနက်)။ (တစ်နည်း)။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင် (ဧဝံ-သဒ္ဓါ အဝဇာရဏအနက်)။ မေ-မမ၊ တပည့်တော်၏။ သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ ဆောင်လိုက်ရ ခြင်းသည်။(ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)(ပါသျှ အနက်)။

မှတ်ချက်။ ။ နိဒဿနတ္ထံ၌ “ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်”ဟု ပေးလျှင် ပိုကောင်းသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ ဧဒ္ဒကထာ(၁၉၇၇)

(တစ်နည်း) (ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ) ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ များစွာသော အခြင်းအရာတို့တွင် တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဧဝံ-သဒ္ဓါ အာကာရအနက်)။ (တစ်နည်း) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ သည်နယ်။ ဝါ၊ သည်လို။ ဝါ၊ သည်ပုံ။ ဝါ၊ သည်နည်း။ ဝါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း (ဧဝံ သဒ္ဓါ နိဒဿနအနက်)။ (တစ်နည်း) ဧဝံ၊ ဤသို့ အနက် သဒ္ဓါအားဖြင့် မယုတ်မလွန်မှုရှိသာ (ဧဝံ-သဒ္ဓါ၊ အဝဓာရဏအနက်)။ သုတ်၊ ကြားနာရခြင်းသည်။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သားရခြင်းသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။) (သျှသစ်အနက်)။ [ပါ၊ ၁။ ပါသျှ၊ ၄။ ပါသျှသစ်၊ ၈။]

၂။ ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်

ဂေါတမော၊ ဂေါတမနွယ်ဖြစ်သော။ သမထော၊ ရဟန်းသည်။ နစ္စဂီတ ဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ၊ ကိုယ်တိုင် ကခြင်း၊ တစ်ပါးသူတို့ကို ကစေခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် သီဆိုခြင်း၊ တစ်ပါးသူတို့ကို သီဆိုစေခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်တီးမှုတ်ခြင်း၊ တစ်ပါးသူတို့ကို တီးမှုတ်စေခြင်း၊ ကခြင်း သီဆိုခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို (ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း၌ ဧဝံ) သာသနာတော်၏ ငြောင့်တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်တော်မူ၏။ [မိမိက ခိုင်း၍ဖြစ်စေ၊ မိမိက မခိုင်းဘဲ တစ်ပါးသူတို့က ခိုင်း၍ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က မခိုင်းဘဲ သူ့အလိုအလျောက်ဖြစ်စေ၊ ကဆို တီးမှုတ်မှု မှန်သမျှကို ဝိသုကဒဿနာ-၏ အရယူ။ ပါ၊ ၅။ ပါသျှ၊ ၂၃။ ပါသျှသစ်၊ ၄၅။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၂၆။ ပါသျှ၊ ၈၂။ ပါသျှသစ်၊ ၁၂၅။ ။ ၁၃၃၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၄၆။ ပါသျှ၊ ၁၁၃။ ပါသျှသစ်၊ ၁၈၇။]

၅။ ။ [ဋ၊ ၇၅။ ဋသျှ၊ ၁၊ ၂၅၄။ ဋသျှသစ်၊ ၁၊ ၄၀၅။]

၆။ ။ [ဋ၊ ၁၃၅။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၄၁။ ဋသျှသစ်၊ ၂၊ ၄၈။]

၇။ ။ ဥဒါနံ-၏အနက် ထင်ရှားစေလျက် အနက်

[“ဥဒါနံ၊ စိတ်နှလုံးမှာမဆန့် ဖြင့်ပသို့ လှုံ့၍ ထွက်လာသော ပီတိကြောင့် ဖြစ်သော စကားကို”ဟု သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အကြွင်းသမ္ဗုဒ္ဓံလေ။ ထောက်ဖွယ်။ ။ ယံ ပီတိဝစနံ ဟဒယံ ဂဟေတုံ န သက္ကောတိ၊ အဓိကံ ဟုတွာ အဇ္ဇော အသုဏ္ဏဟိတွာ ဧဟိ နိက္ခမတိ၊ တံ ဥဒါနန္တိ ပဝုဒ္ဓတိ(ဋ၊ ၁၂၉။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

“ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် ရွှင်အားတက်လျက် စိတ်နှလုံးမှ လျှံ၍ထွက်သော အမြတ်စကားကို။ ဝါပီတိအစွမ်း ကိုယ်လုံးဖြမ်းသည့်ဥဒါန်းစကားကို”ဟု သျသစ် (၅၉)အတိုင်းသော်လည်း သမ္ဗန်။ ။ ၄၂၁၃၉။ ၄၄၂။ ၂၅၂။ ၄၄၂။ ၂၅၉။

၈။ ။ တတ္ထ-အစွဲ မှန်စေလျက် အနက်

“တတ္ထ-တေသု ယထာဝုတ္တေသု တီသု မိစ္ဆာဝါဒီသု၊ ထိုအကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော သုံးယောက်ကုန်သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုရာဏ၊ အစိတ၊ မက္ခလိတို့တွင်”ဟု စွဲ၍ ယောဇနာလေ။ ။ ၄၂၁၅၀။ ၄၄၂။ ၂၅၂။ ၄၄၂။ ၂၅၉။

ထောက်ဖွယ်။ ။ တတ္ထာတိ တေသု ယထာဝုတ္တေသု တီသု မိစ္ဆာဝါဒီသု။ (သိဋ္ဌိသစ်။ ၂၊ ၄၇။)

တတ္ထ-သဒ္ဓါ စွဲနည်း။ ။ တတ္ထ-စသော သဒ္ဓါတို့ စွဲရာအနက်ကို မသိသော် နောက်စကားရပ်ရှိ လိုရင်းအချက်အစိတ်အစိတ်ကို ကြည့်ရှု၍ ယင်းလိုရင်း အချက် အစိတ်အစိတ်ကို တစ်ပေါင်းတည်း ပေါင်းရုံး ရောနှော၍ စွဲရသည်။ ဤ၌ ပုရာဏော၊ အစိတော၊ မက္ခလိ-ဟူသော လိုရင်းအချက် အစိတ်အစိတ်ကို ကြည့်၍ ယင်းအစိတ်အစိတ်ကို ပေါင်းရော၍ “တတ္ထ-တေသု တီသု ပုရာဏ အစိတ မက္ခလိသု၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော ပုရာဏ၊ အစိတ၊ မက္ခလိတို့တွင်”ဟု စွဲ။ ဋီကာအဖွင့် အတိုင်း မဟုတ်သော်လည်း မှန်သည်ပင်။

ကျက်။ ။ တသ္မိ၊ တတ္ထ။ တဿ-အစွဲ၊ စိတ်မရဲသော်၊ နောက်အစိတ် ကို မြော်၊ အပေါင်းရော်၍စွဲ။ (အရှင်တိပိဋက (ဟိစပန) နိယံ။ ၅၃။)

၉။ ။ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပာယော-တို့၏ သမ္ဗန်ခံ၍ အနက်

“မနသိ ကရောဟိတိ ပဒဿ၊ မနသိ ကရောဟိ-ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း”ဟု အတ္ထော-၏သမ္ဗန်ခံ။ “အတ္ထော၊ မနသိကရောဟိ-ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း”ဟု အနက်ချည်းလည်း ခံနိုင်သည်။

“မနသိ ကရောဟိတိ ပဒဿ၊၏။အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဘဂဝ တောမြတ်စွာဘုရား၏။အဓိပ္ပာယ်ယော၊အလိုတော်တည်း”ဟု အဓိပ္ပာယော-၏ သမ္ဗန်ခံ။ အနက်ချည်းလည်း ခံနိုင်သည်။ ။ ၄၂၁၅၅။ ၄၄၂။ ၂၅၂။ ၄၄၂။ ၂၅၉။

အတ္ထော၊အဓိပ္ပာယ်ယော-တို့၏သမ္ဗန်ခံနည်း။ ။ သံဝဏ္ဏနာ၌ အတ္ထောပါမူ ယင်းအတ္ထော၏သမ္ဗန်ကို သံဝဏ္ဏတဗ္ဗဖြစ်သော ဝါစကသဒ္ဓါကို ခံရသည်။ သံဝဏ္ဏနာ၌ အဓိပ္ပာယော-ပါမူ ယင်းအဓိပ္ပာယော-၏ သမ္ဗန်ကို သံဝဏ္ဏ တဗ္ဗပုဒ်နှင့် ဘုရား၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ အပရေဆရာ၊ ကေစိဆရာ-စသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုနှစ်မျိုးတွင် သင့်လျော်ရာကို ခံရသည်။နှစ်မျိုးလုံး သင့်လျော်လျှင် နှစ်မျိုးလုံးကို ခံရသည်။ အကျယ်ကို ကျွန်ုပ်ရေးသားဆဲ၊ ထွက်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဘုရားကြီးနိယံ အောက်ပါနိယံပုဒ်တို့၏အဖြေ၌ ရှုပါ။

ကျက်။ ။(၁) သံဝဏ္ဏနာ၊ အတ္ထော-ပါမူ၊ သဒ္ဓါသံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၊ ဝါစကသည်း၊ မုချသမ္ဗန် ခံမြဲတည်း။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

(၂) သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၊ ပဒဒင်း၊ တစ်ကြောင်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုနှစ်
ပါးတွင်၊ လျော်ရာလျှင်၊ ဖြစ်ပင်အဓိပ္ပာယော သမ္ပန်တည်း။
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၆၄-၅။)]

၁၀။ ။ [သျှသစ်အတိုင်းယောဓနာ။ ၄၊ ၂၀၉။ ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၄၂။ ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၉၅]

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) စဝံ ဒေသနံ ထောမေတွာ ဣမာယ ဒေသနာယ ရတနက္ခယေ ပဿန္နစိတ္တော ပဿန္နကာရံ ကာရောက္ခော စသာဟန္တိ အာဒိမာဟ။
- (ခ) ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ ဘဂဝါ မေ သရဏံ ပရာယနံ အဃဿ တာတာ၊ ဟိတဿ စ ဝိဇာတာတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန ဘဂဝန္တံ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိ သေဝါမိ ပယိရပါသာမိ။
- (ဂ) စဝံ ဝါ ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိတိ။
- (ဃ) ယေသဉ္စိ ဓာတူနံ ဂတိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော။
- (င) တသ္မာ ဂစ္ဆာမိတိ ဣမဿ ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိတိ အယမ္ပိ အတ္ထော ဝုတ္ထော။

၁။ ။ (ခ) အမှတ်ပြုဝါကျကို အနက်ပေးပါ။

၂။ ။ (င) အမှတ်ပြုဝါကျကို ဌပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်တို့ဖြင့် တက်ပြပါ။
(အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန်မလို။)

၃။ ။ (ဂ)(ဃ) အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ ဇောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကထုတ်ပြပါ။

၄။ ။ တာတာ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝဇနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ (က) အမှတ်ပြုဝါကျပါ ပဿန္နစိတ္တော-ကို ဟိတ်ပြင်ကာ ယင်းဟိတ်၏ဘာဝ သမ္ပန်၊ ဣသမ္ပန်ထုတ်လျက် ဇာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝယောဂ၏ဝါစကုကိုလည်းဖော်ပြပါ။

၆။ ။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ ဓမ္မေသု ဝါ စက္ခု၊ ဓမ္မမယံ ဝါ စက္ခု-၌ အဋ္ဌကထာ ဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ ပယိရပါသာမိ-ကို သန္တိရုပ် စီရင်၍ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း အမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ (၆) နံပါတ်ပါ အဋ္ဌကထာ၌ ဓမ္မ အရ၊ စက္ခု အရတို့ကို အသီးသီး ကောက်ပြပါ။

၉။ ။ ရာဂဝိရာဂမနေစေသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကူလံ။

မရရမိမံ ပဂုထံ သုဝိဘတ္တံ၊ဓမ္မမိမံ သရထတ္ထမုပေဟိ-ဟူသော ဂါထာကို အနက်ယောဇနာ၍ ဆန်းစစ်ပြီးလျှင် ဂါထာအမည်၊ဆန်းအမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ။ ပသန္နစိတ္တော-၌ သမာသတ္ထ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ-ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၆၊ ၂၀၄။ ဋသျ၊ ၂၊ ၂၂၅။ ဋသျသစ်၊ ၂၊ ၂၇၆။]

၂။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာတိက(အာဘောဂ) ပုဇ္ဇာတကံ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် အနိယမကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ နိယမကား အဘယ်ပါနည်း(ပုဇ္ဇာ)။ အနိယမသည် နိယမနှင့် မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (င)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ဝါကျပိုင်းရာ၌ သိဖွယ်။ ။ ဝါကျခွဲလျှင် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အနိယမဝါကျ၊(င)အမှတ်ပြဝါကျ နိယမဝါကျ၊ကာရထဝါကျ ဖလဝါကျ ခွဲလိုလျှင် ဟိ-သည် ကာရထတ္ထဖြစ်သော်လည်း တသ္မာ-ကို (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျထဲ ထည့်ပိုင်းမှ ခွဲ၍ရသည်။အရှိုအတိုင်း ခွဲ၍မရ၊မရသောကြောင့် အရှိုအတိုင်း တက်လျှင် ဖလဝါကျ အနေဖြင့် တက်၍မရ၊ကာရထဝါကျ ဖလဝါကျအနေဖြင့် ပိုင်းလျှင် တသ္မာ-ကို (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျအနေဖြင့် ပိုင်းသောကြောင့် တသ္မာ-ကို (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဝါကျတက်သာ တက်၍ရသည်။အကျယ်ကို ဝါကျသံသယဝိသောဓနိ-၌ ရှုပါ]

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က

(၁) နန ဂမ-ဓာတု ဂတိအတ္ထော ဧဝ သိယာ [နောက်သမုစ္စယ၊ အဖြေပြ၊ ဧဝ-အာဘော်ဆင်-ဆိုသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓိပိ-၌ ပိ-ကို ကြည့်၍ ဧဝ-နှင့် အာဘော်ဆင်သည်။](စောဒကာဘောဂ)။

(၂) အထ ကသ္မာ ဧဝံ ဝါ စာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိတိ ဝုတ္တော (စောဒနာ)။

(၃) နန ယေသံ ဓာတူနံ ဂတိအတ္ထော (အတ္ထိ)၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော (အတ္ထိ) (ပရိဟာရာဘောဂ)။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

(၄) တသ္မာ ဧဝံ ဝါ ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိတိ ဝုတ္တော (ပရိဟာရ)။

[(ဃ) (င)အမှတ်ပြုနှစ်ဝါကျ မေးလျှင် ပိုကောင်း။ ။ သျှသစ်၌ (ဃ)(င)အမှတ်ပြုနှစ်ဝါကျ၌ ထုတ်ထားသည်။ထုတ်ရိုးထုတ်စဉ် မေးရိုးမေးစဉ် အားဖြင့် (ဃ)(င)အမှတ်ပြုနှစ်ဝါကျ၌သာ ထုတ်ရိုးမေးရိုးရှိသောကြောင့် (ဃ)(င) အမှတ်ပြုနှစ်ဝါကျ၌အထုတ်ခိုင်းလျှင် ပိုကောင်းသည်။(ဃ)(င) အမှတ်ပြုနှစ်ဝါကျ၌ ထုတ်လျှင် (၁)(၃)မှာ တူသည်။(၂)(၄)တို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်အပ်၏။

(၂) အထ ကသ္မာ ဂစ္ဆာမိတိ ဣမဿ ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိတိ အယမ္ပိ အတ္တော ဝုတ္တော (စောဒနာ)။

(၃) တသ္မာ ဂစ္ဆာမိတိ ဣမဿ ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိတိ အယမ္ပိ အတ္တော ဝုတ္တော (ပရိဟာရ)။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ တာယတိ အဝဿယံ ကရောတိတိ တာတာ။ (သိဋ္ဌိ သစ်၊ ၂၊ ၁၇၀။)

ဝစနာဒိဆက္က

(၁) တာတာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။

(၂)တာယတိ အဝဿယံ ကရောတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) စောင့်ရှောက်ခြင်း မှီခိုအားထားရာကိုပြုခြင်း ကြိယာသကတ်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုဇောတက။

(၅) ဘုရားရှင် ခြိပ်သည် ဝစနိယ။

(၆) ပါလကော-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

[အဝဿယံ ကရောတိ-ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ။ ။ “တာ ပါလနေ” ဟု ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ လာသည်အတိုင်း ဤ၌ တာ-ဓာတ်ကား ပါလနတ္ထတည်း။ “အဝဿယံ ကရောတိ”ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား အဓိပ္ပာယ်တ္ထသာတည်း။ ဤသို့ယူမှ အဃဿ တာတာ-၌ အဃဿ-ကို “အဃဿာတိ နိဿရော သာမိဝစနံ ပါပတောတိ အတ္တော”ဟု ဋီကာဆရာ ရှေ့ကဖွင့်ခဲ့သည်နှင့် လျော်သည်။ “မကောင်းမှုမှ စောင့်ရှောက်” ဟူသည် “မှီခိုအားထားရာကိုပြုခြင်းပင်တည်း”ဟု အဓိပ္ပာယ်တ္ထအားဖြင့် ဖွင့်သည်။]

၅။ ။ ဘာဝသမ္ပန်။ ။ ပသန္နစိတ္တော-ကို “ပသန္နစိတ္တတ္တာ”ဟု ဟိတ်ပြင်လျှင် ဘာဝသမ္ပန်ကား ပသန္နစိတ္တဿ ဖြစ်ပါသည်။

တ္ထ-သမ္ပန်။ ။ တ္ထ-သမ္ပန်ကား ရုညော-ဖြစ်ပါသည်။

တ္ထ-သမ္ပန်စာစပ်။ ။ ရုညော-ကား ၏”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပသန္နစိတ္တတ္တာ-ဝယ် တ္ထ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တ္ထ ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိသတ္တိ။ ရုညော-ကား “သည် ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပသန္နစိတ္တတ္တာ-ဝယ် ပသန္နစိတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျတ်၊ ပသန္နစိတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်။

ဘာဝယောဂ၏ ဝါစွ။ ။ ဘာဝယောဂ၏ ဝါစွကား ကတွတ္ထ (ကတ္တုတ္ထ) ဖြစ်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

ဓမ္မေသု စက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ မဇ္ဈေလောပီ သတ္တမိတပျူရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းမဇ္ဈေလောပီ သတ္တမိတပျူရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဓမ္မေသု ပဝတ္တံ စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု မဇ္ဈေလောပီ သတ္တမိတပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္တပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ “ဓမ္မပဝတ္တစက္ခု”ဟု ဆိုလိုလျက် ပဝတ္တ-ဟူသော အလယ်ပုဒ်ကျေ နေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(တစ်နည်း)ဓမ္မေသု စက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိတပျူရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ယင်းသတ္တမိတပျူရိသ် သမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။(တစ်နည်း) ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဓမ္မေသု စက္ခု ဓမ္မစက္ခု ဟု သတ္တမိတပျူရိသ်သမာသ်ဝစနတ္တပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ဝစနတ္တပြုသည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဓမ္မမယံ စက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပုဒ်၏ မဇ္ဈေလောပီတတိယာတပျူရိသ်ပုဒ်၏အဖြစ် ယင်းမဇ္ဈေလောပီတတိယာတပျူရိသ် ပုဒ်၏ ဟိတ်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂ် ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဓမ္မေနနိဗ္ဗတ္တံ စက္ခုဓမ္မစက္ခု”ဟု မဇ္ဈေလောပီ တတိယာတပျူရိသ် သမာသ်ဝစနတ္တပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ ဓမ္မနိဗ္ဗတ္တ စက္ခု”ဟု ဆိုလိုလျက် နိဗ္ဗတ္တ-ဟူသော အလယ်ပုဒ် ကျေနေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(တစ်နည်း) ဓမ္မမယံ စက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဓမ္မစက္ခုဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဝိဇာရဏကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းအဝိဇာရဏ ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏ တုလျှအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဓမ္မစက္ခု-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်ကို “ဓမ္မော ဧဝ စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု အဝိဇာရဏကမ္မဓာရယ်သမာသ် ဝစနတ္တ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဓမ္မေသု စက္ခုန္တိ စတုသစ္စဓမ္မေသု ပဝတ္တံ တေသံ ဒဿနဋ္ဌေန စက္ခု။ဓမ္မေသုတိ ဝါ ဟေဋ္ဌိမေသု တိသု မဂ္ဂဓမ္မေသု။စက္ခုန္တိ သောတာ ပတ္တိ မဂ္ဂသင်္ခါတံ စကံ စက္ခု။သမုဒါယေကဒေသဝသေန အာဓာရတ္ထသမာသောယံ၊ န တု နိဒ္ဒါရုထတ္ထသမာသော။

ဓမ္မမယန္တိ သမထဝိပဿနာဓမ္မေန နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဣမိနာ ဓမ္မေန နိဗ္ဗတ္တံစက္ခု “ဓမ္မစက္ခု”တိ အတ္ထမာဟ။အပိစ ဓမ္မမယန္တိ သီလဒါဒိဝိဝိဓဓမ္မက္ခန္ဓော ယော မယ- သဒ္ဓဿ သကတ္ထေ ပဝတ္တနတော။အနေန ဓမ္မောယေဝ စက္ခု ဓမ္မက္ခန္ဓာ တိ အတ္ထမာဟ။ (သီဋိသစ်၊ ၂၊ ၁၉၅။)

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

ဋီကာသစ် ဖွင့်ရာ၌ သိဖွယ်။ ။ “ဓမ္မေသု စက္ခု”ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ရာ၌ ဓမ္မ၏အရ အောက်မဂ်တရားသုံးပါးကို ယူ၍ ဋီကာသစ်ဆရာတစ်နည်း- ဆိုသည်။ စက္ခု-၏အရမှာ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြစ်သောကြောင့် ရုက္ခေ သာခါကဲ့သို့ အပေါင်း၊ အစိတ် အာဇာရ၊ အာဇာရိအားဖြင့် ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

“ဓမ္မမယံ စက္ခု”ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်ရာ၌ ဓမ္မ-၏အရ သမထဝိပဿနာ တရားကိုယူ၍ မယ-ပစ္စည်းကို နိဗ္ဗတ္တတ္ထကြံပြီး “မဇ္ဈေလောပိတတိယာတပ္ပရိသ် သမာသ်ကို ပြသည်”ဟု ဋီကာသစ်ဆရာ ဆိုသည်။ဓမ္မ-၏အရ သီလက္ခန္ဓာ သမာဓိက္ခန္ဓာ ပညာက္ခန္ဓာ(သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ)ကိုယူ၍ မယ-ပစ္စည်းကို သွတ္တကြံပြီး “အဝဇာရဏ ကမ္မဇာရယ်သမာသ်ကို ပြသည်”ဟု တစ်နည်း ဆိုသည်။ “သီလက္ခန္ဓာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ ပညာက္ခန္ဓာသာလျှင်ဖြစ်သော သောတာပတ္တိမဂ်”ဟု ဆိုလိုပေသည်။

ဋီကာသစ်၌ ဓမ္မေန နိဗ္ဗတ္တံ စက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု-စသည်ဖြင့် စက္ခု-၌ နိဂ္ဂဟိတ် မပါဘဲ ဝိဂြိုဟ်ဆိုသည်။ နိဂ္ဂဟိတ်လာထားသော ပဌမန္တပါဌ် အရှိအတိုင်း ဓမ္မေသု စက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ စသည်ဖြင့်လည်း ဝိဂြိုဟ်ဆိုနိုင်သည်သာ။

ဋီကာနည်း။ ။ သီလက္ခန္ဓာဋီကာ (ဟောင်း)၌ကား “ဓမ္မေသု စက္ခုန္တိ စတုသစ္စဓမ္မေသု တေသံ ဒဿနတ္ထေန စက္ခု” (သီဋီ၊ ၂၈၅)ဟု တစ်နည်းသာ ဖွင့်သည်။ဤဋီကာနည်းသည် ဋီကာသစ်ရှေ့နည်းနှင့်အရကောက် တူသည်။ ဝိဂြိုဟ် မတူ။ ဋီကာသစ်နောက်နည်းနှင့် ဝိဂြိုဟ်တူသည်။အရကောက် မတူ။

တစ်နည်းသာ ဖြေခဲ။ ။ ၁၃၂၀-ခုနှစ်ကလည်း ဓမ္မေသု စက္ခု-၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာကို မေးခဲ့ပြီ။ ထိုအဖြေ၌ တစ်နည်းသာ အာဘော်ပေါ်ခဲ့သည်။

ရှေ့ဝါကျ၌ ဝါ-မပါသည်က ကောင်း။ ။ အဋ္ဌကထာ၌ “ဓမ္မေသု ဝါ စက္ခု”ဟု ရှေ့ဝါကျ၌လည်း ဝါ-ပါလျက်ရှိသည်။ သျသစ်ကလည်း အရှိအတိုင်း အနက်ပေးသည်။ သျက ရှေ့ဝါကျ၌ ဝါ-ကိုမပေး။ ရှေးက ရှေ့ဝါကျ၌ ဝါရှိဟန်မတူ။ ဋီကာ ဆရာများလည်း ဓမ္မေသု စက္ခုန္တိ စတုသစ္စဓမ္မေသု”ဟုသာ ဖွင့်သည်။ ကျမ်းဆရာတို့ နှစ်နည်းပြရာဝယ် ရှေ့နည်းရှေ့ဝါကျ၌ ဝါ-ကို ထားရိုးလည်း မရှိကြ။ “ယင်းဝါ-ကို စက္ခု-နောင်ထိုင်၍ပေးရန်လည်း ပါဠိတော်၌ “ဓမ္မစက္ခု ဝါ ဥပ္ပဗ္ဗိဿထ”ဟုစက္ခု-နောင် ဝါ-မရှိ၍ မလျော့၊ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ရှေ့ဝါကျ၌ ဝါ-မပါ၊ မရှိသည်က ကောင်းသည်။]

၇။ ။ သန္တိရူပစီရင်ပုံ

ပယိရူပါသာမိ-ကို ပရိ+ဥပ+အာသာမိ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ယဝမဒန တရလာ စာဂမာ-သုတ်ဖြင့် ဥသရကြောင့် ယ-လာ၊ (“ပရိယူပါသာမိ”ဟု ဆိုလိုလျက်) ဒေါဿေစ သုတ်၌ စ-သဒ္ဓါဖြင့် ရ-နှင့် ယ-ကို ရှေ့နောက်ပြန်၊ “ပယိရူပါသာမိ”ဟု ပြီး၏။

ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း။ ။ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းကား ဝဏ္ဏ ဝိပရိယာယ နိရုတ္တိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ “ဒေါဿေစာ”တိ သုတ္တေ စ-သဒ္ဓေန ပရိယာဒိနံ ရတနာဒိဝဏ္ဏဿ ဝိပရိယယော ယဝါဒိဟိ၊ ယထာ-ပရိယုဒါဟာသိ ပယိရူဒါဟာသိ၊ (၅၊ ၅၉။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပရိယာဒိနံ ရယာဒိဝဏ္ဏဿ ယရာဒိဟိ ဝိပရိယာယော၊ ပရိယုဒါဟာသိ၊ ပယိရုဒါဟာသိ၊ အရိယဿ၊ အယိရဿ။(နိတိ၊သုတ္တ၊၁၅၄။)

ပယိရုပါသတောတိ စ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယနိန္ဒေသော စသ ယထာ “ပယိရုဒါဟာသိ”တိ။အယဉ္စိ ဗဟုလံ ဒိဋ္ဌပယောဂေါ၊ယဒိဒံ ပရိသဒ္ဓေ ယ-ကာရပရေ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယော၊တထာဟိ အက္ခရစိန္တကာ ဝဒန္တိ “ပရိယာဒိနံ ရယာဒိဝဏ္ဏဿ သရာဒိဟိ ဝိပရိယာယောတိ။(သီဠိသစ်၊ ၂၊၁၄။)။

၈။ ။ ဓမ္မစက္ခု-၌ ဓမ္မ-အရ၊ စက္ခု-အရ

ဓမ္မ-၏အရ သစ္စာ ၄-ပါး၊(တစ်နည်း)အောက်မဂ် ၃-ပါး၊(တစ်နည်း) သမထဝိပဿနာတရား၊(တစ်နည်း) သီလက္ခန္ဓာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ ပညာက္ခန္ဓာ ၃-ပါး ရပါသည်။

စက္ခု-၏အရ သောတာပတ္တိမဂ် ရပါသည်။ [ဓမ္မစက္ခု၏အရ ၁၃၂၃-ခုနစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[ဝိဂြိုဟ်နှင့် တွဲ၍လည်းကောက်။ ။ ဓမ္မ-၏အရ ဋီကာသစ်ကို ထောက်၍ “ဓမ္မေသု ပဝတ္တံ စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုလျှင် သစ္စာ ၄-ပါးရသည်။ “ဓမ္မေသု စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုလျှင် အောက်မဂ်၃-ပါး ရသည်။ “ဓမ္မမယံ စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုလျှင် သမထဝိပဿနာ တရားရသည်။ “ဓမ္မောယေဝ စက္ခု ဓမ္မစက္ခု”ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုလျှင် သီလက္ခန္ဓာ၊သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ပညာက္ခန္ဓာ ၃-ပါး ရသည်။ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တွဲ၍လည်း အရကောက်ကို သိပါ။ဝိဂြိုဟ်လိုက်၍ အရ ထူးပုံကို လည်း သိပါ။]

၉။ ။ အနက် ဆန်းစစ်နှင့် ဂါထာအမည် ဆန်းအမည်

[ဂါထာအနက် ယောဇနာလေ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၂၀၅။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊၂၂၀။ဋ္ဌသျသစ်၊၂၊ ၂၇၇]

ရာဂဝိ ၂၁၁ ဘ	ရာဂမ ၂၁၁ ဘ	နေဓမ ၂၁၁ ဘ	သော ၂ ဂရ	ကံ ၂ ဂရ	ဓမ္မမ ၂၁၁ ဘ	သင်္ခတ ၂၁၁ ဘ	မပ္ပဋိ ၂၁၁ ဘ	ကု ၂ ဂရ	လံ ၂ ဂရ
မရရမိ ၂၁၁ ဘ	မံပဝု ၂၁၁ ဘ	ထံသုဝိ ၂၁၁ ဘ	ဘ ၂ ဂရ	တ္တံ ၂ ဂရ	ဓမ္မမိ ၂၁၁ ဘ	မံသရ ၂၁၁ ဘ	ထက္ကမု ၂၁၁ ဘ	ပေ ၂ ဂရ	ဟိ ၂ ဂရ

(၁) လေးပါးတို့၌ ဘ-ဝိထံး ၃-ခုရှိခြင်း၊(၂)ဂရ ၂-ခုရှိခြင်း၊(ဟိ-ကား ပါဒန္တဂရတည်း။) ဤလက္ခဏာ၂ပါးနှင့်ဖြည့်စုံသောကြောင့် ဒေါဒကဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

၄-ပါးတို့၌ အက္ခရာ ၁၁လုံးစီရှိသောကြောင့်တုဋ္ဌတဆန်းဖြစ်ပါသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ယသ္မာစေသာ ဘ-ကာရတ္ထ ယေနစ ပဋိမဏ္ဍိတာ ဒေါဒကဂါထာ၊ တသ္မာ တတိယပါဒေ မဓုရသဒ္ဓေ မ-ကာရော အဓိကောပိ အရိယ စရိယာဒိပဒေဟိ ဝိယ အနေကက္ခရပဒေန ယုတ္တတ္တာ အနပဝဇ္ဇောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (သီဠိ သစ်၊ ၂၊ ၁၇၄။)

အက္ခရာ(၁)လုံး ပိုသော်လည်း တုဋ္ဌဘာဆန်းသာ။ ။ တတိယပါဒ၌ မ-ဟူသော၊ ဓ-ဟူသော လဟုနစ်လုံးကို ဂရုတစ်လုံးထား၍ ယုရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၁-လုံးဖွဲ့ တုဋ္ဌဘာဆန်းသာ။

က္ခရာရိယာဒိ သံယောဂေါ အဓိကော ဒွေ လဟု ဂေါစ။
ဝိသမက္ခရပါဒံ တံ၊ ဂါထာတိပိ ဝဒန္တိ တံ။ (ဆန္ဒောပစ္စယ။)]

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌ ကြည့်ညိုသော အဓာတသတ်မင်း၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သဒ္ဓါပီတိပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၏ ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်လည်းကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) ကြည့်ညိုသော အမူအရာကို ပြုခြင်းသည် အနဘာဝ။

[ကံပုဒ်၏အရ အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်မှာ ယေဘုယျသာ။

ဤ၌ အာဓာရပုဒ်၏အရကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရသောကြောင့် “(ဝစီဆေးဒပရမတ္ထသဒ္ဓါမှတစ်ပါးသော) ကံပုဒ်၏အရကို အာရမ္မဏ ဝိဘာဝထုတ်ရသည်”ဟု ဆိုသောစကားမှာ “ယေဘုယျ”ဟူသော မှတ်။ “ဌာယိဘာဝ၏ အာရမ္မဏ ပစ္စည်းတရား (အာရုံ)ကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရသည်”ဟု သည်နှင့်တော့ ကိုက်သည်။]

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ တတြ ဘိက္ခဝေ ယေ တေ သမထမြာဟူကာ သဿတဝါဒါ သဿတံ အတ္တာနဋ္ဌ လောကဋ္ဌ ပညပေန္တိ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ-၌ တတြ-နှင့် တ-သဒ္ဓါတို့၏ အဘိဓေယျတ္ထထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာစဲပါ။

၂။ ။ အဗြဟ္မစရိယံ ပဟာယ ဗြဟ္မစာရိ ဟောတိ အာရာစာရိဝိရတော မေထုနာ ဂါမဓမ္မာ-၌ ဝိရတော-ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ ဂါမဓမ္မာ-ကို အဓိဗ္ဗာယတ္ထ ထင်ရှားအောင် ယောဇနာစဲပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ အထ ခေါ် အဗ္ဗန္တ ရာဇာ ဩက္ကာကော အမစ္ဆေ ပါရိသဇ္ဇေ အာမန္တေသိ “ကဟံ န ခေါ ဘော တေရဟိ ကုမာရာ သမ္ပန္နိ”တိ-၌ အာကာရဝါကျကို သဒ္ဓါအနက် အတွင်းသွင်း၍ ယောဇနာစဲပါ။

၄။ ။ ပေါက္ခရသာတိဿ တသ္မိယေဝ အာသနေ ဝိရဗံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု ဥဒပါဒိ “ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ သမ္ပံ တံ နိရောဓဓမ္မ”န္တိ-၌ အခြင်းအရာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် ယောဇနာစဲပါ။

၅။ ။ အတ္တာနံ သူစနတော၊ သုဂုတ္တတော သဝတောထသုဒနတော။ သုတ္တာထာ သုတ္တသဘာ၊ ဂတော စ သုတ္တန္တိ အက္ခာတံ-၌ အက္ခာတံ-၏ ကတ္တားပါဌ် ကို ဆောင်၍ အနက်ယောဇနာစဲပါ။

၆။ ။ တသ္မာ တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိ။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ ဟေတ္တ ဂတသဒ္ဓေါ-ကို ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက် ယောဇနာစဲပါ။

၇။ ။ သော မမဿ ဝိဃာတောတိ ယံ တံ ပုနပ္ပုနံ ဝတ္တာပိ အသမ္ပါယနံ နာမ။ သော မမ ဝိဃာတော အဿ၊ ဩဋ္ဌ တာလု ဖိရာ၊ ဂလသောသနဒုက္ခမေဝ အဿာတိ အတ္ထော-၌ အတ္ထော-၏ သမ္ပန်စံ၍ အနက်ယောဇနာစဲပါ။

၈။ ။ မုဒ္ဓါဘိသိတ္ထောတိ ယထာဝိဓာနဝိဟိတေန ဓတ္တိယာ ဘိဿကေန မုဒ္ဓနိ အဝသိတ္ထော၏ ပစ္စယတ္ထ ထင်ရှားစေရန် ကတ္တားပုဒ် ကံပုဒ်များကို ဆောင်၍ ယောဇနာစဲပါ။

၉။ ။ သောပိ အတ္တနော ကုလဝံသံ ဇာနာတိ။ တသ္မာ မမညေဝ မညေတိ တက္ကယိတ္ထ-၌ ဟိတ်ပါဌ်အနက်ကို ထင်ရှားအောင်စွဲ၍ တက္ကယိတ္ထ-၏ ကတ္တားကိုလည်း ဆောင်လျက် အနက်ယောဇနာစဲပါ။

၁၀။ ။ ယဉ္ဇ သော ပုဗ္ဗေ အာစရိယေန သဒ္ဓိံ ရထံ အာရဟိတာ သာရထိ ဟုတွာ အဂမာသိ။ တမ္ပိဿ ဌာနံ အတ္တိန္တိတွာ ရထဿ ပုရတော ပဒသာယေဝဿ ဂမနံ အကာသိ-၌ သမ္ပနာမ်၊ ပုဒ်အနက်များကို အစွဲမလွဲအောင် ယောဇနာစဲပါ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ [သျ၊ သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊၃၈။ပါသျ၊ ၉၇။ ပါသျ သစ်၊ ၁၅၂။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

၂။ ။ဝိရတော-၌ သဒ္ဓတ္တ၊ ဂါမဓမ္မာ-၌ အဓိပ္ပာယတ္တ ထင်စေလျက် အနက်
 [“ဝိရတော ကြဉ်တော်မူသည်”ဟု သဒ္ဓတ္တယောနော။ “ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာ၌
 နေကုန်သော လူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော”ဟု အဓိပ္ပာယတ္တ ယောနော။ ဂါမဓမ္မန္တိ
 ဂါမာနံ ဓမ္မံ၊ ဂါမဝါသိကမနဿာနံ ဓမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊
 ၁၈၆။)ကို ထောက်။ ၁၃၃၇ (၇၆) ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။ ကြွင်း ယင်း၏
 အဖြေအတိုင်း ယောနော။ ။ ပါ။ ၆၀ (၄-၌လည်း ရှိသည်။) ပါ။ သျ။ ၂၀၊ ၁၅၁။
 ပါသျသစ်။ ၃၈၊ ၂၃၉။]

၃။ ။ သဒ္ဓါ၊ အနက် အာကာရသွင်း၍ အနက်
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အမ္မဋ္ဌ၊ အမ္မဋ္ဌ။ ဩက္ကာကော၊ ဩက္ကာကအမည်
 ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပါရိသစ္စေ၊ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်နိုင်ကုန်သော။ ဝါ၊
 အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ဘော၊ အို အမတ်တို့။
 ဧတရဟိ၊ ယခု။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ သမ္မန္တိ
 နုခေါ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုလေ၏။ ဝါ၊ သိစေ၏။
 (သျအနက်) [ဤအတူ အာကာရ အတွင်းသွင်း၍ သျသစ်အနက်လည်း ပေးနိုင်သည်။
 အနက်ပေးသည့်အခါ သဒ္ဓါပါပါ၍ “သဒ္ဓါ အနက်”ဟု နှစ်မျိုးလုံးသုံးသည်မှာ
 သဘာဝကျသည် ။ပါ။၈၇။ပါသျ။၂၁၀။ပါသျသစ်။ ၃၁၈။]

၄။ ။ [သျအတိုင်း ယောနော။ ။ပါ။၁၀၂။ ပါသျ။၂၅၆။ ပါသျသစ်။
 ၃၇၀။]

၅။ ။ အက္ခာတံ-၏ ကတ္တာ၊ ထည့်၍ အနက်
 [ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ အယံ ဝိနယော ဝိနယောတိ အက္ခာတော။ (ပါရာမိက
 ကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၅။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ဌ၊ ၁၇။) ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ ပဏ္ဍိတေဟိ အက္ခာတော
 ကထိတော။ (ပါရာမိကထံယောနော၊ ၂၃။) ဤဝိနယ-သဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုပြသော
 ဂါထာ၌ တိုက်ရိုက်ပါသော အက္ခာတော-၏ ကတ္တာကို ကြည့်၍ “သုတ္တတ္ထဝိဒူဟိ၊
 သုတ္တသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို သိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေတိ၊ ပညာရှိတို့သည်”ဟု အက္ခာတံ
 ၏ ကတ္တာထည့်ပါ။ ပါရာမိကထံအဋ္ဌကထာနိဿယသစ် (၁၊ ၁၅၂)လည်း ၅။
 ဌ၊ ၁၈။ ဌသျ။ ၁၊ ၆၆။ ဌသျသစ်။ ၁၊ ၁၁၈။]

၆။ ။ ဝါကျ အပြန်အလှန်အနက်
 [တထာနံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ လေးပါးသော
 သစ္စာတရားတို့ကို၊ (ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏)။ တသ္မာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊
 ထိုသို့ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို)
 တထာဂတောတိ၊ “တထာဂတ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ဘဂဝါ၊ ကို။ တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာတိ၊ “တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ”
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။) ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတ္ထဧတသ္မိပဒေ၊

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤတထာဂတော-ဟူသောပုဒ်၌။ (နိဝိဋ္ဌော၊ တညံသော။)ဂတ-သဒ္ဒေါ၊ဂတ သဒ္ဒါ သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္ထော၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓအနက်ရှိ၏။(တသ္မာ၊ထိုသို့၊ ဂတ-သဒ္ဒါ၏ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဘဂဝါ၊ကို။တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓတ္ထာတိ။ “တထာနံဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါ သတည်း။)

မှတ်ချက်။ ။ ဤယောဇနာခြင်းမှာ ကာရဏဝါကျကြိယော သျသစ်အလို သို့ လိုက်၍ ကာရဏဝါကျယူ၍ ယောဇနာခြင်းဖြစ်သည်။ (သျသစ်၌ ကျယ်စွာ ယောဇနာ၏။ သျသစ်အတိုင်းလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။)

(တစ်နည်း) တထာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ (ဘဂဝတော၊ ၏) တသ္မာ-အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ (ဘဂဝါ၊ ကို။)တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။(တံ ဝစနံ၊ “တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ”ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသော ငါ့စကားသည်။ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံသော ဒဋ္ဌိကရဏ ယုတ္တိဝစနဖြင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ (တစ်နည်း) ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ ဝစနံ၊ “တထာနံ ဓမ္မာနံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ”ဟူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသော ငါ့စကားသည်။ ဣမိနာဝစနေန၊ ဤဆိုအပ် လတ္တံသော ဒဋ္ဌိကရဏ ယုတ္တိဝစနဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်သနည်း။ (တစ်နည်း) ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သနည်း။)ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိံ ပဒေ၊ ၌။ (နိဝိဋ္ဌော၊ သော။)ဂတသဒ္ဒေါ၊သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္ထော၊ ၏(တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဝစနံ၊သည်။ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံသော ဒဋ္ဌိကရဏ ယုတ္တိဝစနဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်သတည်း။ (တစ်နည်း)ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သတည်း။ (၄၊ ၆၄၊ ၄၃၊ ၁ ၊ ၂၁၇။ ၄၃၊ ၁ ၊ ၂၆၀)

မှတ်ချက်။ ။ဤယောဇနာခြင်းမှာ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ ကြိယောသျအလိုသို့ လိုက်၍ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏ ဝါကျယူ၍ ယောဇနာခြင်းဖြစ်သည်။

၇။ ။ အတ္ထော-၏ သမ္ဗန် ခံ၍ အနက်
[“သော မမဿ ဝိယာတောတိ ပဒဿ၊ သော မမဿ ဝိယာတော- ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း”ဟု အတ္ထော-၏ သမ္ဗန်ခံ၍ ယောဇနာ။ ၄၊ ၁၀၈။ ၄၃၊ ၁၊ ၃၅၈။ ၄၃၊ ၅၁၃။]

၈။ ။ ကတ္တာပုဒ်၊ ကံပုဒ်များကို ဆောင်၍ အနက်
[အဘိသိတ္ထော-၏ ကတ္တာပုဒ်ကို “ဓတ္တိယ ကညာ၊ ပုရောဟိတ၊ သေဋ္ဌိဟိ၊ မင်းသမီး၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၊ သူဌေးတို့သည်”ဟု၊ ကံပုဒ်ကို “ရာဇာ၊ ကို”ဟု ဆောင်၍ ယောဇနာ။ ။ ၄၊ ၁၆၄။ ၄၃၊ ၂၊ ၁၂၀။ ၄၃၊ ၂၊ ၁၄၂။ ။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၇၉-လည်း ရှိ။
အသုံးမပြည့်။ ။ “မုဒ္ဒါဘိသိတ္ထောတိ ။ ပ။ အဝသိတ္ထော-ကို အဝသိတ္ထော ၏ ပစ္စယတ္ထ ထင်ရှားစေရန် ကတ္တာပုဒ်၊ ကံပုဒ်များဆောင်၍ ယောဇနာခဲ့ ပါ ဟု မေးမှ ပြည့်စုံသည်။ ဤနှစ်မေးခွန်းများ၌လည်း (၌) အသုံး (ကို) အသုံး မမှန်ပုံရေးမှို သိလောက်ပြီ။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

၉။ ။ ကတ္တာဆောင်၍ အနက်

သောဝိ-အဗ္ဗန္ဓောထိုအဗ္ဗန္ဓသည်လည်း။အတ္တနော၊မိမိ၏။ကုလဝံသ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ဇာနတ်၊သိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မိမိ၏အမျိုးအနွယ်ကို သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။မမညေဝ မညေတိ၊ “မမညေဝ မညေ” ဟူ၍။ (အဗ္ဗန္ဓော၊ အဗ္ဗန္ဓသည်) တက္ကယိတ္ထ၊ကြံအောက်မေ့ပြီ။ [၆၊ ၂၂၉။ဋ္ဌသျ၊ ၂၊၃၀၁။ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊၃၇၅။]

၁၀။ ။ [ယဉ္ဇ အဂမာသိ၊ တမ္ဗိအဿ တထာဂမနသင်္ခါတံ ဋ္ဌာနံ အစ္ဆိန္နိတွာတိ ယောနော (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၇၈)ကိုထောက်၍ သျသစ်အတိုင်း ယောနော။ ၆၊ ၂၄၇။ဋ္ဌသျ၊ ၂၊၃၄၆။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊၄၂၁။]

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ကံ န ခွဇ္ဇာတိ ကံ န ခေါ အစ့။
- (ခ) သမထံ ဝါ ဗြာဟ္မထံ ဝါတိ သမိတပါပတာယ သမထံ။ ဗာဟိတပါပတာယ ဗြာဟ္မထံ။
- (ဂ) ယံ နော ပယိရပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော ဧသ။
- (ဃ) ယံ အမှာကံ ပဉ္စပစ္ဆနဝသေန ပယိရပါသန္တာနံ မရရံ ဓမ္မံသုတွာ စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ အတ္ထော။

၁။ ။ အထက်ဖော်ပြပါဝါကျတို့ကို မှန်ကန်စွာ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏနာကို ရှု၍ သာဘောဂစောဒနာ တက်ခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ စောဒကာဂါဒိစတုက္က အပြည့်အစုံ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ ဗာဟိတပါပ-ကို ဝိဂြိုဟ်ဆို၍ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ သမိတပါပတာယ-၌ ဘာဝသမ္ပန်၊ တာသမ္ပန် ထုတ်ပြလျက် စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝသမ္ပန်၏ ဝါဒကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ကျမ်းဆရာ၏ အာဘော်နှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ဒေါသိနာ၊ လက္ခဏာ၊ ပယိရပါသတော-ပုဒ်တို့ကို နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖြေခဲပါ။

၈။ ။ သာသနပစ္စတ္တိကများက- ပုဒ္ဒ ဓမ္မ သံဃာတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုလျှင် သည်းခံ၍ နေရမည်လော၊ မည်ကဲ့သို့ ပြုကျင့်ရမည်နည်း၊ သိသာရုံ ဖြေခဲပါ။

၉။ ။ အောက်ပါဂါထာကို ဆန်းစစ်ပြီးလျှင် ဆန်းအမည်၊ ဂါထာအမည် ကိုလည်း ဖော်ပြခဲပါ။

မုဟတ္တစာတောဝ ဂဝဗ္ဗတိ ယထာ၊
သဗေဟိ ပါဒေဟိ ဖုဿိ ဝသုန္ဒရုံ၊
သော ဝိက္ကမိ သတ္တပဒါနိ ဂေါတမော။
သေတဗ္ဗ ဆတ္တံ အနုမာရယု မရူ။

၁၀။ ။ အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာ၌ သောဝိက္ကမိ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝ စုံလင်စွာ ထုတ်ခဲပါ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅။ ၁၂၉။ ၅။ သျှ။ ၂။ ၂၅။ ၅သျှသစ်။ ၂။ ၂၃။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂစောဒနာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ အဓာတသတ်မင်းသည် သမဏ်ဝါ ဗြာဟ္မဏ်ဝါ-ကို အမြွက်ဆို၏(ဌပနာ)။ ယင်း သမဏ်ဝါ ဗြာဟ္မဏ်ဝါ-၌ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၏အရ အဘယ်သမဏ၊ အဘယ်ဗြာဟ္မဏကို ယူရမည်နည်း(စောဒနာ)။ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တသဏ၊ စာတိမတ္တဗြဟ္မဏကို ယူရာသည်မဟုတ်ပါလော။ (တစ်နည်း) သမဏအားလုံး၊ ဗြာဟ္မဏအားလုံးကို(သမဏမှန်သမျှ ဗြာဟ္မဏမှန်သမျှကို) ယူရာသည်မဟုတ် ပါလော(အဘောဂ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော် မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သမဏ် ဝါ ဗြာဟ္မဏ် ဝါတိတ္ထေ ပရမတ္ထသမဏော၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏော စ အဓိပ္ပေတော၊ န (ပန) ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တသမဏော၊ န (စ) စာတိမတ္တ ဗြာဟ္မဏော စာတိ အာဟ (ဝုတ္တံ) “သမိတပါပတာယ သမဏံ၊ ဗာဟိတပါပတာယ ဗြာဟ္မဏ”။ (သိဋ္ဌိ၊ ၂၁၃။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၄)။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

သံဝဏ္ဏနာရူတက်ရာ၌ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ဌပနာထား။ ။သံဝဏ္ဏနာ ကိုရှု၍ တက်ရာ၌ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗကို ဌပနာထားရသည်ကို သိရ၏။

အာဘော်သွင်းနည်း ၂ မျိုး။ ။သွင်းခဲ့သည့် အာဘော်နှစ်မျိုးတို့တွင် ရှေ့အာဘော်မှ သမဏဗြာဟ္မဏ၏အရ ပရမတ္ထသမဏ၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏကို ယူရမည်ကို ကျမ်းဆရာက ဖြေဆိုထားသောကြောင့် ယင်းအဖြေကိုရှောင်၍ ဖြေဆိုထားသောကြောင့် ယင်းအဖြေကိုရှောင်၍ အဖြေရှောင်ကွင်း၊ လျော်ရာနင်း၊ သွင်းလေအာဘောဂ-ဟူသောနည်းစနစ်အရ သွင်းသည့်အာဘော်ဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၏အရ ပရမတ္ထသမဏ၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏ-ဟူသော အစိတ်ယူရမည်ကို ကျမ်းဆရာဆိုထားသောကြောင့် အစိတ်မြင်အပေါင်းတင်၊ အပေါင်းမြင်အစိတ်တင်ဟူသော နည်းစနစ်အရ အပေါင်းကိုသွင်းသည့် အာဘော်ဖြစ်သည်။

လျဉ်းပါးသင့်ရာကိုသာ ဖွေရှာလျဉ်းပါးရသည်။ ။စောဒကဟူသည် အားလုံးကို မမြင်တတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ဟူဟူရာရာ အမြွက် (တစ်စိတ်တစ်ဒေသအနည်းငယ်မျှ)ကို ယူ၍ စောဒနာသည်။

လေသမတ္တမုပါဒါယ၊ ယံဝါ တံဝါ ပရမ္မရာ။
စောဒကော ပန စောဒတိ၊ သောဟိသဗ္ဗံ န ပဿတိ။
(ဇာလိနိ၊ ၁၄၅။)

ယင်းသို့ အမြွက်မျှကို စောဒနာသော်လည်း လျဉ်းပါးသင့်ရာ ရှိမှသာ ဖွေရှာ လျဉ်းပါးမြဲ-ဟူသော သဒ္ဓဝိဒူတို့၏အဆိုအရ လျဉ်းပါးသင့်ရာကိုသာ ရှာဖွေ၍ လျဉ်းပါးရသည်။ သွင်းသင့်ရာအာဘော်ကိုသာ ရှာဖွေ၍ သွင်းရသည်။]

၃။ ။စောဒကာဘောဂါဒိစတုတ္ထ

(၁) နန ရာဇာ ယံ နော ပယိရူပါသတောတိ ဧကဝစနေန ဥဒါနေသိ (စောဒကာဘောဂ)။

(၂) အထ ကသ္မာ ယံအမှာကံ ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန ပယိရူပါသန္တာနံ မဓရံ ဓမ္မံ သုတွာ စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ အတ္ထော ဝုတ္တော (စောဒနာ)။

(၃) နန ယံ နော ပယိရူပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော ဒေသဟောတိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။

(၄) တသ္မာ ယံ အမှာကံ ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန ပယိရူပါသန္တာနံ မဓရံ ဓမ္မံ သုတွာ စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ အတ္ထော ဝုတ္တော (ပရိဟာရ)

မှတ်ချက်။ ။ “နန ပါဠိယံ ယံ နော ပယိရူပါသတောတိ ဧကဝစနေန ဝုတ္တော” ဟုလည်း အချို့ဆရာတို့ စောဒကာဘောဂထုတ်ကြသည်။ ဝစနပိလ္လာယ ကြား၊ ။ ဝိသေသနပုဒ်သည် ဝိသေသျှပုဒ်နှင့် ဝစ်တူရသည်။ ဤ၌ ပယိရူပါသတောသည် နော-ဟူသော ဝိသေသျှပုဒ်၏ ဝိသေသနပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း ဝစ်မတူဘဲ ရှိသည်။ ဝစ်မတူသောကြောင့် ပယိရူပါသတောကို “မဟုဝစ် န- ဝိဘတ်ကို ဧကဝစ် သ-ဝိဘတ်ပြန်နေသော ဝစနဗျတ္တယ (ဝစနပိလ္လာယ)”ဟု ဆိုရ ကြရသည်။ ယင်းသို့ ဝစနဗျတ္တယပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် “ပယိရူပါသတော ပယိရူပါသန္တာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော၊ ငါတို့၏”ဟု အနက်ပေးရသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

“ယံ နော ပယိရူပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော စသ”ဟု ဆိုသော်လည်း လိုရင်းအတိအကျအားဖြင့်ကား ပယိရူပါသတောပုဒ်သာဖြစ်သည်။ “ပယိရူပါသန္တိ” ဝတ္ထဗ္ဗေ “ပယိရူပါသတော”တိ ဝတ္ထတ္တာ ဗဟုဝစနဝတ္ထဗ္ဗေ စကဝစနဝသေန ဝစနဗျတ္တယော ဒသိတောဟူသော သိဋ္ဌိသစ်-ကိုထောက်။ ထို့ကြောင့် လိုရင်းအတိ အကျအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း စတုက္က ထုတ်ရာ၏။

လိုရင်းအတိအကျ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က -

(၁) နန ရာဇာ ပယိရူပါသတောတိ စကဝစနေန ဥဒါနေသိ (စောဒကာ ဘောဂ)။

(၂) အထ ကသွာ ပယိရူပါသန္တာနန္တိ အတ္ထော ဝုတ္ထော (စောဒနာ)

(၃) နန ပယိရူပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော စသ ဟောတိ (ပရိယာရာဘောဂ)

(၄) တသွာ ပယိရူပါသန္တာနန္တိ အတ္ထော ဝုတ္ထော (ပရိယာရ)။

တစ်ယောက်တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ဗဟုဝစ သုံးနိုင်။ ။ နော-ကား ပဒတော ဒုတိယာ စတုတ္ထိ ဆဋ္ဌိသုဝေါနော-သုတ်ဖြင့် ဆဋ္ဌိနံ ဝိဘတ်နှင့်တကွပြု ထားသော နောတည်း။ မင်းသည်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း မိမိကိုယ်ကို မိမိခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းပြောဆိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် “နော၊ တပည့်တော်တို့၏”ဟု ဗဟု ဝစဖြင့် သုံးနိုင်သည်။ မိမိကိုယ်၌လည်းကောင်း ဆရာမိဘစသော အလေးပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း ဗဟုဝစသုံးစွဲနိုင်ကြောင်းဖြင့် ဘောဒစိန္တာ (ဂါထာ၊ ၁၃၆)၌ သတ္တ အတ္တနိဂရုသုစေ စသည်ဖြင့်ဆိုသည်။ မယံ ဂစ္ဆာမ၊ တုမှေ စ ဂစ္ဆထ တပည့်တော်တို့ သွားကြပါကုန်၏။ အရှင်ဘုရားတို့လည်းကြွကြပါကုန်-ကို ဥဒါဟရဏံ ထုတ်သည်။ အကျယ်ကို ယင်း၌ ရှု။

၄။ ။ဝိဂ္ဂဟ

ဗာဟိတာနိ ပါပါနိ စတေန ပုဂ္ဂလေနာတိ ဗာဟိတပါပေါ။(ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌသျသစ်)

ဝစနာဒိဆက္က

(၁) ဗာဟိတပါပေါ ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။

(၂) ဗာဟိတာနိ ပါပါနိ စတေန ပုဂ္ဂလေနဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော မကောင်းမှုတို့၏ ရဟန်းနှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုစောတက။

(၅) ရဟန်းခြံပ်သည် ဝစနိယ။

(၆) ပဟာတဗ္ဗ ကိဗ္ဗိသောစသော ပရိယာယ် သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။ မှတ်ချက်။ ။ ဗာဟိတံ ပါပံ ယေနာတိ ဗာဟိတပါပေါဟု ပါရာဇိကဏံ ဂဏ္ဍိသစ် အဆိုအတိုင်းလည်း ဝိဂ္ဂဟပြုနိုင်သည်သာ။

တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိပြုရပုံ။ ။ တုလျာဒိ၊ ဗဟုဗ္ဗိမှာ၊ ကံဟောပါမူ၊ တတိယာ ပြန်-ဟူသော ပရမ္ပရာဘတဝိနိစ္ဆယညှုလဒ္ဓေါပဒေသအတိုင်း ဗာဟိတာနိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်အစိတ်သည် ကံဟောသည်ကို သတိပြုပါ။ အကျယ်ကို ၁၃၂၂-ခုနှစ် ပါရာမိကထံ နံပါတ်(၄) အဖြေ၌ ရှု။

ဝိဂ္ဂဟာ ထောက်ဖွယ်။ ။ ပေါ်ပြပါ ဝိဂ္ဂဟမှာ ဗာဟိတပါပေါတိ ဗြာဟ္မဏော ဟူသော (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၃။) ပါဠိ၌ ယင်းချသစ် (၂၊ ၄၅)ဆိုသော ဝိဂ္ဂဟဖြစ်သည်။

အရိယာ ပန ဗာဟိတပါပတ္တာ ဗြာဟ္မဏာတိ ဝုစ္ဆန္တိ-ဟူသော (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၃) ပါဠိ၌ “ဗာဟိတံ ပါပံ ယေဟိတိ ဗာဟိတပါပါ”ဟု ဂဏ္ဍိသစ်၊ (၁၊ ၃၆၅)ဆိုသည်။ “ဗာဟိတပါပါ ဧတေဟိ အရိယေဟိတိ ဗာဟိတပါပါ”ဟု ယင်းချသစ် (၂၊ ၄၄) ဆိုသည်။

ယင်းသို့ “ဗာဟိတာပါပါ”ဟု ပုလ္လိင်ဖြင့်ဆိုခြင်းမှာ ပါပဉ္စကိဗ္ဗိသံ ဝေရာဗံ စသည်ဖြင့် အဘိဓာန်လာရကား ပါပ-သဒ္ဓါ နပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် မကောင်း။

ခြပ်ငဲ့၍ ဗဟုဝုစ်၊ ဇာတ်ငဲ့၍ ဧကဝုစ် သုံးနိုင်သောကြောင့် ဗာဟိတာနိ ပါပါနိ၊ ဗာဟိတံ ပါပံ-ပါဠိ ၂-မျိုးမှာကား သင့်သည်ချည်းပင်။

သို့သော် ဤပုစ္ဆာပါ ဗာဟိတပါပတာယ ဗြာဟ္မဏံ-ဝယ် ဗြာဟ္မဏံကို “ဗဟတိ ပါပေ ဗဟိကရောတိတိ ဗြာဟ္မဏော”ဟု (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၄) ဝိပြုဟ်ဆိုရာ၌ ပါပေ-ဟူသော ဗဟုဝုစ်ကို ထောက်သော် ဗာဟိတာနိ ပါပါနိ-က ပိုကောင်းလေသည်။

ဤဗာဟိတပါပတာယ ဗြာဟ္မဏံ-ပါဠိ၌ပင် “ဗာဟိတံ ပါပံ ယေဟိတိ ဗာဟိတပါပါ”ဟု သီလက္ခန်ဂဏ္ဍိ (၃၁၅) ဆိုသည်မှာ ဝုစ်လွဲနေသည်။

၅။ ။ ဘာဝသမ္ပန်။ ။ သမိတပါပတာယ-၌ ဘာဝသမ္ပန်ကား သမိတပါပဿ ဖြစ်ပါသည်။

တာသမ္ပန်။ ။ တာသမ္ပန်ကား (ပရမတ္ထ) သမဏဿ-ဖြစ်ပါသည်။

တာသမ္ပန် စာစပ်။ ။ (ပရမတ္ထ) သမဏဿ-ကား “၏”ဟူ၍ အနက် ပေးသောကြောင့် သမိတပါပတာယ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ။

(ပရမတ္ထ) သမဏဿ-ကား “သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သမိတ ပါပတာယ-ဝယ် သမိတပါပ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျာတ်၊ သမိတ ပါပ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိဂံတံ။

ဘာဝသမ္ပန်၏ဝါစွ။ ။ ဘာဝသမ္ပန်၏ဝါစွကား ကတွတ္တ ဖြစ်ပါသည်။ [ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အသတ္တိ တူဘိကတ္တုနေ-ကို သတိပြုပါ။]

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြုကျ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ
(က)အမှတ်ပြုကျရှိ ကံ န ခေါ် အဇ္ဇ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကံနုစ္စ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ကံ န ခေါ် အဇ္ဇ”ဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သန္တိလိဂံပဒသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၈)အမှတ်ပြဝါကျရှိ သမိတုပါပတာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သမထံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရ ပရမတ္ထသမထကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(တစ်နည်း) သမိတပါပတာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့်သမထံ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ သံ-ပုဗ္ဗ၊ သမု-ဓာတ်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေ ပါသည်။ ဒုတိယဓာတုပဒသံဝဏ္ဏနာ။ ယု-ပစ္စည်း၏ ဟောတုကတ္တာ အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ် နည်း) သမထံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္ထိ၊ ဖွင့်၍ရှိ မှတ်ဘိ ကတ္တုဉာဏ်နှင့်အညီ သမထံတိ သမထော ဟု ဟောတုကတ္တုသာဓနဝစနတ္ထပြု ရမည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ သမု ဓာတ်၏ကံကို "ပါပါနီ"ဟု ထည့်ရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖော်သည်မှာ (နိပါတ် (၂) အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့သော) သီလကွန်ဋီကာဟောင်း၊ သစ်တို့၏ အလိုဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ သမိတပါပတ္တာဖြင့် "ပါပါနီ သမထံတိ သမထော- ကို ပြသည်"ဟု ဆိုသော ပါရာမိကထံဂဏ္ဍိသစ် (၁၊ ၃၆၅)၏ အလိုဖြစ်သည်။

ဗာဟိတပါပတာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဗြာဟ္မထံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရ ပရမတ္ထ ဗြာဟ္မထကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(တစ်နည်း) ဗာဟိတပါပတာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဗြာဟ္မထံ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ဗဟ-ဓာတ် (တစ်နည်း) ဗာဓ-ဓာတ်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတုပဒသံဝဏ္ဏနာ။ ယု-ပစ္စည်း၏ ကတ္တာ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဗြာဟ္မထံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဗဟတိ ပါပေ ဗဟိကရောတိတိ ဗြာဟ္မထော"ဟု ကတ္တုသာဓနဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထဖော်သည့် ရှေ့နည်းမှာ (ဖော်ပြခဲ့သည့်) သီလကွန်ဋီကာဟောင်း၊ သစ်တို့၏ အလိုဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ "ဗဟတိ ပါပေ ဗဟိကရောတိတိ ဗြာဟ္မထော"ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုသော ဋီကာသစ်။ (၂၊ ၁၄)နှင့် "ဗာဟိတပါပတ္တာ-ဖြင့် ဗာဓယိသု ပါပါနီတိ ဗြာဟ္မထော-ကိုပြသည်"ဟု ဆိုသော ပါရာမိကထံ ဂဏ္ဍိသစ် (၁၊ ၃၆၅) သီလကွန်ဂဏ္ဍိသစ် (၃၁၅)တို့၏ အလိုဖြစ်သည်။

[အဘိဓေယျတ္ထသာ လိုရင်း။ ။ (၈)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဋီကာဟောင်း၊ သစ်တို့ ဖွင့်ပြချက်မှာ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသာဖြစ်၍ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသာ ဤအဋ္ဌကထာ ဤနေရာ၌ လိုရင်းဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ အခြားကျမ်းများ ဖွင့်ပြကြသည့် အလျောက်ရသင့်၍ ဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။ သမာသ်ပုဒ်ယုဂ်လည်း ဖော်ပြကြသေး၏]

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ

ဒေါသိနာ-ကား ဒေါသသဒ္ဓါပဒေ ဣ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင်
ဇောတက အာ-ပစ္စည်း၊ “ဒေါသိတာ” ဟု ဆိုလိုလျက် တ-ကို န-ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာ
ရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ဒေါသိနာ” ဟု ပြီးပါသည်။ [၁၃၃၀-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒေါသေဟိ ဣတာ ဂတာ အပဂတာတိ ဒေါသိနာ၊
တ-ကာရဿ န-ကာရံ ကတွာ ယထာ “ကိလေသေဇိတာ ဝိတိတာဝိတိ ဇိနော” တိ။
(သိဋ္ဌိ၊ ၂၁၂။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၃။)]

လက္ခဏာ-ကား လက္ခ-ဓာတ်၊ အနိယ-ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင်ဇောတက အာ
ပစ္စည်း။ “လက္ခနိယာ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဒန္တေ န-ကို မုဒ္ဒေ ထ-ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ
ဤ-ကို ဈေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊ (က-ကို ယ-ကပ်၍) ဣ-ကို ဥ-ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ
ဥ-ဒွေဘော်လာခြင်း ဝဏ္ဏဂမ နိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “လက္ခဏာ” ဟု ပြီးပါသည်။
(သီလက္ခန္ဓိကာသစ်၊ ရူပသိဒ္ဓိ။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ လက္ခိတဗ္ဗာတိ လက္ခဏိယာ၊ သာ ဧဝ လက္ခဏာ၊
ယ-ဝတော ထ-ကာရဿ ဥ-ကာရာဒေသဝသေန ယထာ ပေါက္ခရညော
သုမာ ပိတာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၄။)]

ပေါက္ခရနိ-ဣတိစ “တေသုဂုဒ္ဓိ” တိ အာဒိနာ ဣ-ကာရ န-ကာရာနံ
အ ကာရ ထ-ကာရာဒေသာ၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ပေါက္ခရဏိ။ “တတော ယောနမောတူ” တိ
သုတ္တေ တုဂ္ဂဟထေန ယောနမောကာရောစ၊ ဤ-ကာရဿ ယ-ကာရော၊ “ယဝတ”
မိစ္ဆာဒိသုတ္တေ ကာရဂ္ဂဟထေန ဣ-ဿ ဥ-ကာရော၊ ဒိတ္တံ၊ ပေါက္ခရညော
ပေါက္ခရဏိယော ဣစ္ဆာဒိ။ (ဆိုင်ရာကိုသာ ယု။) (ရူ၊ ၁၉၄။)]

(တစ်နည်း) “လက္ခနိယာ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဤ-ကို ဈေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊
(န-ကို ယ-ကပ်၍) ဣ-သံယုဂ်ကို ဥ-သံယုဂ်ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့်
“လက္ခဏာ” ဟု ပြီးပါသည်။ (သဒ္ဓနိတိ။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဈော ဥ-ယုတံ ဣျာစ။ အာနိအာယော
အညာ ယော၊ အာကိဉ္ဇညံ၊ ဂေလညံ၊ သာမညံ။ (နိတိ၊ သုတ္တံ၊ ၁၁၇။) န-ကို
ထ၊ ဣ-ကို ဥ-ဖြုတ်၍လည်း ပြီးနိုင်သည်။]

(တစ်နည်း) “လက္ခနိယာ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဒန္တေ န-ကို မုဒ္ဒေ ထ-
ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ၊ ဤ-ကို ဈေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊ ထ-ကို ဥ-ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ
ယ-ကို ပုဗ္ဗရုပ် ဥ-ဖြုတ်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “လက္ခဏာ” ဟု ပြီးပါသည်။
(မောဂ္ဂလာန်။) [၁၃၃၃-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ပေါက္ခရညောတိ ပေါက္ခရဏိသဒ္ဓတော ယောမိဣမိနာ
ဤကာရလောပ “တဝဂ္ဂဝရဏာနံ ယေ စဝဂ္ဂဗယည” တိ(၁၄၈)ထ-ဿ ဥ-ကာရော
“ဝဂ္ဂလသေဟိ တေ” တိ(၁၄၉)။ ယဿ စ ဥကာရော(မောဂ္ဂလာန် ပဒ္မိကာ၊ ၁၁၆။)]

ပရိယုပါသတော-ကို “ပရိ+ဥပါသတော” ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ယ-လာ၍ “ပရိယုပါ
သတော” ဟု ဆိုလိုလျက် ရ-နှင့် ယ ရှေ့နောက်ပြန်ခြင်း ဝဏ္ဏဝိပရိယာယနိရုတ္တိနည်းဖြင့်
“ပရိယုပါသတော” ဟု ပြီးပါသည်။ [အထောက်ကို ၁၃၃၇(၁၉၇၇)ခုနှစ် အဖြေ၌
ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ဝိပလ္လာသနည်း မလို။ ။ “ဝိပလ္လာသဖြစ်ပုံကို ဖော်ပြပါ”ဟု မေးက “ပရိယုပါသန္တာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဗဟုဝစ်ကို စကဝစ်အားဖြင့် “ပရိယုပါသတော”ဟု ဝိပလ္လာသ ဖြစ်နေပါသည်”ဟု ဖြေပါ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို မေးရာ၌ ဝိပလ္လာသနည်းသည် နိရုတ္တိနည်းမဟုတ်သောကြောင့် ယင်းဝိပလ္လာသဖြစ်ပုံကို ထည့်ရန်မလို။ စည်းမျဉ်း၌လည်း “နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို မေးခြင်း၊ ဝိပလ္လာသ ဖြစ်ပုံကို မေးခြင်း”ဟု နှစ်မျိုးခွဲခြားလျက်သာ ရှိသည်။ ၁၃၂၅၊ ၁၃၄၀-ခုနှစ်များက မေးပုံမျိုးကဲ့သို့ ဝိပလ္လာသအမည်ကိုဖော်မေးမှ ဝိပလ္လာသနည်းကို ဖြေရသည်]

၈။ ။ ရတနာသုံးပါး၏အပြစ်ကို ပြောလျှင် ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်လော သာသနပစ္စတ္တိကများက ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုလျှင် သည်းခံ၍ မနေရပါ။ ဒေါသထွက်ဘဲ မဟုတ်မမှန်သော အပြစ်ကို မဟုတ်မမှန် သောအားဖြင့် (ဝါ) “မဟုတ်မမှန်ပါ”ဟူ၍ ဖြေရှင်းရမည်။

[ဖြေရှင်းပုံ။ ။ “ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း ဤသင်တို့ ပြောဆိုအပ် သောစကားသည် မဟုတ်ပါ။ ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း ဤသင်တို့ ပြောဆိုအပ် သော စကားသည် မမှန်ပါ။ ဤ သင်တို့ ပြောဆိုအပ်သော အပြစ်သည် ငါတို့မှာ မရှိသည်သာ၊ ဤသင်တို့ ပြောဆိုအပ်သော အပြစ်သည် ငါတို့မှာ မထင်ရှားသည် သာ”ဟု ဖြေရှင်းရမည်။

ထောက်ဖွယ်။ ။ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ အဝတ္ထံ ဘာသေယျ။ ဓမ္မဿ ဝါ အဝတ္ထံ ဘာသေယျ။ သံဃဿ ဝါ အဝတ္ထံ ဘာသေယျ။ “ဣတိပေတံ အဘူတံ။ ဣတိပေတံ အတစ္ဆံ၊ နတ္ထိစေတံ အမေသု၊ န စ ပနေတံ အမေသု သံဝိဇ္ဇတိ”တိ။ (ပါ၊ ၃။)]

[ဒေါသထွက်ဘဲ ဖြေရှင်းရမည်။ ။ မနောပဒေါသံ အကတွာ အဝတ္ထော နိဗ္ဗေဋ္ဌေတဗ္ဗော-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ ဒေါသထွက်ဘဲ ဖြေရှင်းရမည်။

“သည်းခံ၍ နေရမည်လော”ဟု မသုံးသင့်။ ။ “တုမှာကံ သတ္တာန သဗ္ဗညူ။ ဓမ္မော ဒုရက္ခာတော၊ သံဃော ဒုပ္ပဋိပန္နော”တိ အာဒိနိ သုတွာ န တုဏှိ ဘဝိတဗ္ဗံ။ စဝံ ပန ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ “ဣတိပေ ဘူတံ။ ပ။ သံဝိဇ္ဇတိ (၄၊ ၅၃။)ကို ထောက်၍ “သည်းခံ၍ နေရမည်လော”ဟု မသုံးဘဲ “ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်လော”ဟု သုံးသင့် သည်။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၉။ ဆန်းစစ်ပုံနှင့် ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်

မုဟုတ္တ ၁၂၁ ၈	ဇာတောဝ ၂၂၁ ၈	ဂဝဗ္ဗ ၁၂၁ ၈	တိယထာ ၂၁၂ ၇
သမေဟိ ၁၂၁ ၈	ပါဒေဟိ ၂၂၁ ၈	ဖုသီဝ ၁၂၁ ၈	သုန္ဒရံ ၂၁၂ ၈
သောဝိက္ခ ၂၂၁ ၈	မိသတ္ထ ၂၂၁ ၈	ပဒါနိ ၁၂၁ ၈	ဂေါတမော ၂၁၂ ၇
သေတဥ ၂၂၁ ၈	ဆတ္တံအ ၂၂၁ ၈	နဇာရ ၁၂၁ ၈	ယုံမရူ ၂၁၂ ၇

(၁) လေးပါဒတို့၌ ဧဝိဏ်း၊ တဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ (၂) ဧဝိဏ်း ၇-ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ ဤဝံသဋ္ဌဂါထာ၏ လက္ခဏာနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပထမပါဒ၊ ဒုတိယပါဒ။
 (၁) လေးပါဒတို့၌ တ-ဂိုဏ်းနှစ်ခုရှိခြင်း၊ (၂) ၈-ဂိုဏ်း၊ ၇-ဂိုဏ်း ရှိခြင်း၊ ဤဣန္ဒဝံသ ဂါထာ၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော တတိယပါဒ၊ စတုတ္ထပါဒတို့ ရောယှက်သော ကြောင့် ဥပဇာတိ ဂါထာဖြစ်ပါသည်။
 လေးပါဒတို့၌ အက္ခရာ ၁၂-လုံးစီ ရှိသောကြောင့် ဧကတိဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) သောဝိက္ခမိ-၏အရ ဖွားပြီးကာစ လူတို့သည် လက်မှလွတ်ကာမျှ လျှင်ဖြစ်သော မြောက်အရပ်သို့ ရှေးဂူများမှာတော်မူလျက် ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းကြွတော်မူသော ငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏ ဝိရိယပြဇာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝိရရသ။

- (၂) မြောက်အရပ်သည် အာရမ္မထဝိဘာဝ။
- (၃) ဖြည့်ဆည်းပူးခဲ့သော ပါရမီကုသိုလ်တော်များသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။
- (၄) နတ်များ ထီးဖြူကို ဆောင်းခြင်းသည် အနဘာဝ။ (၆။ ၆၁။)

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
 သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ဧကဘတ္တိကော သမထော ဂေါတမော ရတ္တုပရတော ဝိရတော ဝိကာလဘောဇနော-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့်အညီ အနက် ယောနောပါ။

၂၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂။ ။ သန္တိ ဘိက္ခုဝေ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒါ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက် ယောဇနာပါ။

၃။ ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဘိက္ခုသံဃဿ အဉ္စလိ ပဏာမေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ ဟူသော ပါဠိတော်ကို ဧကမန္တသရုပ်ဖော်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ တံ ကိ မညသိ မဟာရာဇ။ ယဒိ ဧဝံ သန္တေ ဟောတိ ဝါ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ နော ဝါတိ။ အဒ္ဓါ ခေါ ဘန္တေ ဧဝံ သန္တေ ဟောတိ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလန္တိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ပုတ္တာဝိဿဇ္ဇနာ ထင်ရှားအောင် ပါဌသေသ ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ ရတ္တိယာ ဘောဇနံ ရတ္တိံ၊ တတော ဥပရတောတိ ရတ္တုပရတော။ အတိက္ကန္တေ မဇ္ဈနိကေ ယာဝ သူရိယတ္ထဂံမနာ ဘောဇနံ ဝိကာလ ဘောဇနံ နာမ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ ဣတ္ထိကုမာရိက ပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဧတ္ထ ဣတ္ထိတိ ပုရိသန္တရဂတာ၊ ဣတရာ ကုမာရိကာ နာမ၊ တာသံ ပဋိဂ္ဂဟဏမ္ပိ အာမသနမ္ပိ အကပ္ပိယမေဝ-ကို ဝေါဟာရအနက် ပေါ်လွင်အောင် ယောဇနာပါ။

၇။ ။ အဘိဇ္ဇံ လောကေတိဇတ္ထေ လုဇနပလုဇနဋ္ဌေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော၊ တသ္မာ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု ရာဂံ ပဟာယ ကာမန္တံ ဝိက္ခမ္ဘေတွာတိ အယမေတ္ထတ္ထော-ကို ဟောတု၊ ဖလဝါကျပေါ်လွင်အောင် အနက်သမ္ပန်ပါ။

၈။ ။ ဗြာဟ္မဒေယျန္တိ သေဋ္ဌဒေယျံ၊ ယထာ ဒိန္နံ န ပုန ဂဟေတဗ္ဗဟောတိ နိဿဋ္ဌံ ပရိစ္စတ္တံ။ ဧဝံ ဒိန္နန္တိ အတ္ထော-၌ ဗြာဟ္မဒေယျ-ဟူသော ပါဠိတော်ကိုသာ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ အနက်ထင်ရှားစွာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ကသ္မာ ပန တာပသပဗ္ဗဇာ သာသနဿ ဝိနာနာသမုဇန္တိ ဝုတ္တာတိ။ ယသ္မာ ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ သာသနံ တာပသပဗ္ဗဇာဝေသေန ဩသက္ကိဿတိ-၌ ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ဝိဏကာမရာဂေါတိ ဧတ္ထ ကာမံ ဘဂဝတော သဗ္ဗေပိ ကိလေသာ ဝိဏာ။ ဗြာဟ္မဏော ပန တေ န ဇာနာတိ၊ အတ္ထနော ဇာနနဋ္ဌာနေယေဝ ဝုဏံ ကထေတိ-၌ ပုဏ္ဏားအမည်ကို ဖော်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၁၉၇၉ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်

ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ဧကဘတ္တိကော၊ တစ်ထပ်တည်းသောဆွမ်းရှိတော်မူ၏။ ရတ္တုပရတော၊ ည၌ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ဝိကာလဘောဇနော၊ နေ၏ အလည် လွန်ရာအခါ၌ စားခြင်းမှ ဝါ၊ နေလွဲသောအခါ၌ စားခြင်းမှ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ [ပါ၊ ၅။ ပါသျှ၊ ၂၂။ ပါသျှသစ်၊ ၄၅။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၁၂။ ပါသျှ၊ ၅၀။ ပါသျှသစ်၊ ၈၁။]

၃။ ။ ဧကမန္တသရုပ် ပေါ်၍အနက်

[“ဧကမန္တံ၊ မိမိတည်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော တစ်ခုသော အရပ်၌”ဟု သရုပ်ပေါ်။ ။ အတ္တနော ဌာတုံ အနုစ္စဝိကေ ဧကသ္မိံ ပဒေသေ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၃၉။)ကို ထောက်။ ။ ပါ၊ ၄၇။ ပါသျှ၊ ၁၁၇။ ပါသျှသစ်၊ ၁၉၁။]

၄။ ။ [သျှသစ်က ပုစ္ဆကအဘော် ပိုကျသည်။ သျှသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၅၇။ ပါသျှ၊ ၁၁၇။ ပါသျှသစ်၊ ၁၉၁။]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၇၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၅၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၄၀၅။]

၆။ ။ ဝေါဟာရတ္ထပေါ်လွင်အောင် အနက်

ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဧတ္ထ၊ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ-ဟူသော ပါဠိ၌။ ပုရိသန္တရဂတာ၊ မိန်းမအိုသည်။ ဣတ္ထိတိ၊ ဣတ္ထိမည်၏။ ဣတရာ၊ ဤမိန်းမအိုမှတစ်ပါးသော မိန်းမပျိုသည်။ ကုမာရိကာနာမ၊ ကုမာရိကာမည်၏။ တာသံ ဣတ္ထိကုမာရိကာနံ၊ ထိုမိန်းမအို၊ မိန်းမပျိုတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ ခံယူခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အာမသနမ္ပိ၊ ကိုင်တွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယ မေဝ၊ မအပ်သည်သာ။

မှတ်ချက်။ ။ “ပုရိသန္တရဂတာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီးမိန်းမသည်။ ဣတ္ထိတိ၊ ၏။ ဣတရာ၊ ဤအိမ်ထောင်ကျပြီး မိန်းမမှတစ်ပါးသော အိမ်ထောင်မကျသေးသည့် မိန်းမသည်။ ကုမာရိကာ၊ ၏”ဟု ဝေါဟာရတ္ထ ယောဇနာကြ၏။ အိမ်ထောင်မကျ သေးစေကာမူ (တရားဝင်ယောကျ်ား မရှိသေးစေကာမူ) ယောကျ်ားအထူးသွားလာဖူးသူ (ပုရိသန္တရဂတာ) ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ယင်းအနက်ကို စဉ်းစားပါ။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၇၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၅၇။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၄၀၈။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ဟေတု၊ ဖလဝါကျ ပေါ်လွင်အောင် အနက်
[တသွား-၏အဖက် ယသွား-ထည့် သမ္ပန်၊ တသွား-ကိုလည်း "ငါးပါးသော
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏သာလျှင် လောကမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်"ဟု သမ္ပန်။ ။
တသွားတိ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာနမေဝ လောကဘာဝတော။ (သီဋိသစ်၊ ၂၊ ၁၂၅။)ဋ္ဌ၊ ၁၈၉။
ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၁၈။ ၂။ ၂၂၂။]

၈။ ။ ဗြဟ္မဒေယျ-၌ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွ(ဝေါဟာရထွ)ထင်စေလျက်
အနက်

ဗြဟ္မဒေယျ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ပေးအပ်သော။ ဝါ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
ပေးအပ်သော (သဒ္ဒတ္တ)။ ဝါ၊ လွတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ လွတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
စွန့်ခြင်း"ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ဖန်မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပေးအပ်သော။ ဝါ၊
"လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်စွန့်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် စွန့်ခြင်း"ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ဖန်မယူ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ပေးအပ်သော (အဓိပ္ပာယ်ထွ)။ [ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၁၉။ ဋ္ဌ၊ ၂၊
၂၀၇။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၁၆။ ။ ၁၃၁၆၊ ၁၃၁၉-ခုနှစ်များကလည်း ဤဝါကျမေးခဲ့ပြ]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ နိဿန္တပရိစ္ဆတ္တတာသင်္ခါတေန ပုန အဂ္ဂဟေတုဗ္ဗ
ဘာဝေန ဝိနန္တတာ ဣဓ ဗြဟ္မဒေယျ နာမ၊ န တု ပုရိမနယေ ဝိယ ရာသေခေပေန
ပရိဘုဉ္စိတဗ္ဗဘာဝေန ဝိနန္တတာတိ အာဟာ "ယထာ"တိ အာဒိ၊ နိဿန္တ ဟုတွာ၊
နိဿန္တ ဘာဝေန ဝါ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ နိဿန္တပရိစ္ဆတ္တံ၊ မုတ္တစာဂဝသေန စိတန္တိ အတ္တော။
(သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၂၁၄။) ဗြဟ္မဒေယျ-၌ နိဿန္တပရိစ္ဆတ္တ-ကဲ့သို့ သေဋ္ဌ ဟုတွာ၊
သေဋ္ဌဘာဝေန ဝါ ဒေယျ သေဋ္ဌဒေယျ-ဟူသော အနက်ကို ယူသည်။

ဝေါဟာရထွ။ ။ ဝေါဟာရထွ ယောဇနာလိုမူ "ဗြဟ္မဒေယျ၊ အပိုင်ပေး
အပ်သော"ဟု ယောဇနာ။ ဤပုစ္ဆ မေးပုံမှာ ဗြဟ္မဒေယျ-ပါဠိတော်ကိုသာ ယောဇနာ
ခိုင်းရာ ရောက်နေသည်။ အကယ်၍ ယင်းကိုသာ ယောဇနာစေလိုလျှင်လည်း
ပါဠိတော်ကို မေးရာ နံပါတ် (၁)(၂)(၃)(၄)တို့၌သာ မေးရမည်။ (၌) နှင့် (ကို)
အသုံး လွဲနေဟန်တူသည်။]

၉။ ။ ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ-၌ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွ ထင်စေလျက်အနက်
ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ သွားသော သွားသော (သဒ္ဒတ္တ)။ ဝါ၊ ရှည်သောကာလသို့
ရောက်သော ရှည်သောကာလသို့ ရောက်သော (အဓိပ္ပာယ်ထွ)။

မှတ်ချက်။ ။ ယေ ဂတျတ္တာ တေ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ပဝတ္တိပါပုဏတ္တကာ။
ဓာတွတ္တသင်္ဂဟ (၂၀)ကို ထောက်က နောက်အနက်လည်း အဓိပ္ပာယ်ဇ္ဇောဂတ သဒ္ဒတ္တ
ဖြစ်နိုင်သည်သာ။ [ဤမေးခွန်း၌လည်း(၌)(ကို) အသုံးလွဲနေသည်။]

၁၀။ ။ ["ဗြဟ္မဒေယျာသောဏဒတ္တပုတ္တာသည်"ဟု ဖော်။ ။ ဋ္ဌ၊
၂၅၅။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၃၇၀။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၄၄၅။]

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က) အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမန္တိ စတ္ထ သဿတိတိနိဗ္ဗိဒ္ဓိဗ္ဗာမာနတာယ ပထဝီဝ မညတိ၊ တထာ သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ။

(ခ) တတော တေဟိ သမံ အတ္တာနံမညမာနာအတ္ထိတွေဝသဿတိ သမန္တိ ဝဒန္တိ။

(ဂ) ဣဒါနိ သဿတော အတ္တာ စ လောကော စာတိ အာဒိကာယ ပဋိညာယ သာဓေက္ကံ ဟေတု ဒဿေန္တော "တံ ကိဿဟေတု အဟဉ္စိအာတပ္ပ မန္ဓာယာ" တိ အာဒိမာဟ။

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြပါကျမ်း ပုဗ္ဗာနသန္ဓေနှင့် အာဟ-၏ ကတ္တားစွက်၍ အနက်ပေးပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြပါကျကို စောဒနာတက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြပါကျကို ရှုလျက် စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ ။ သိနေရ-ပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ ဝိဒ္ဓမာနတာယ-၏ သမ္ပန်ခံလျက် စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝသမ္ပန်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)ပါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ပြဆိုပါ။

၇။ ။ သဿတိသမံ-၌ သဿတိ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် နိရတ္ထိနည်းကို ဖော်ပြ၍ သဿတိသမံ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဝိပလ္လာသနည်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ ပုဒ္ဒါနဉ္စိ စတ္တာရိ ဌာနာနိ ပတွာ ဂစ္ဆိတံ မဟန္တံ ဟောတိ၊ ဉာဏံ အနုပဝိသတိ-၌ စတ္တာရိသရုပ်ကို ထုတ်ဆိုပါ။

၉။ ။ (က)အမှတ်ပြပါကျလာ သံဝဏ္ဏနာပါဠိတို့ကို ဝတ္တမျိုးလာ ဂါထာစီကုံး၍ ဂါထာအမည်ပေးပါ။

၁၀။ ။ (က)အမှတ်ပြပါကျ၌ မညတိ-ကြိယာကို ရှုလျက် ဌာယိဘာဝ စသော အလင်္ကာနယ ထုတ်ပြပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ပုဗ္ဗာနသန္ဓေနှင့်ကတ္တားစွက်၍အနက်
(စဝံ၊ဤသို့။ဝါ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။အတ္တနော စ၊ အတ္တ၏
လည်းကောင်း၊လောကဿ စ၊ လောက၏လည်းကောင်း၊သဿတဘာဝံ၊ မြဲသည်၏
အဖြစ်ကို။ဒဿေတွာ၊ပြပြီး၍။)ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။သဿတော အတ္တာ စ လောကော
ဓာတိ အာဒိကာယ၊ သဿတော စ အတ္တာ စ လောကော စ-ဤသို့ အစရှိသော။
ပဋိညာယ၊ပဋိညာဉ်ကို။သာဓနတ္ထံ၊ပြီးစေရခြင်းအကျိုးငှါ။ဟေတု၊အကြောင်းကို။
ဒဿေန္ဓော၊ ပြလိုသည်။(ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။)အယံ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ဤသဿတအယုဂ္ဂိဿာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ ကိဿ ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္ဓာယာတိ အာဒိ၊ တံ တိဿ
ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္ဓာယ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိကို။ အာဟ၊ ဆို၏။
[ဋ္ဌ၊ ၉၀။ ဋ္ဌသျ၊ ၁၊ ၃၂၄။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၁၊ ၄၈၁။]

[ကတ္တား ထောက်ဖွယ်။ ။ ဟေတု ဒဿေန္ဓောတိ ယေသံ “သဿတော”
တိ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေတိ၊ တေသံ ဟေတု ဒဿေန္ဓော အယံ
ဒိဋ္ဌိဂတိကော အာဟာတိ သမ္ဗန္ဓော။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၃၉၇။)

ဣဒါနိ-ရှိက အာဟ-ပစ္စုပ္ပန်။ ။ ဣဒါနိ အာဟ၊ ရှိလတ်က၊
အာဟ ပစ္စုပ္ပန်။ ဣဒါနိ-နောက်၊ တိတ်ဟောရောက်၊ ဟောမြောက် ပစ္စုပ္ပန်
ဆိုသည်အတိုင်း ဣဒါနိ-နောက် အာဟ-ရောက်ရှိက အာဟ-ကို “၏”ဟု
ပစ္စုပ္ပန် ပေးရသည်။ ၁၃၂၇-ခုနှစ် ပါရာဇိကထံအဖြေ ပြန်၍။]

၂။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ဓာဒနာတက် (ဒေါသာရောပနဓာဒနာတက်)

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဤသဿတမိစ္ဆာ အယုဂ္ဂိဿာပုဂ္ဂိုလ်သည် တံ
ကိဿ ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္ဓာယ-အစရှိသောစကားကို ဆို၏(ဋ္ဌပနာ)။
ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် အတ္တ၏လည်းကောင်း၊လောက၏လည်းကောင်း
မြဲသည်၏အဖြစ်ကို ပြပြီးသည်မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ယင်းသို့ပြပြီးလျက်
အဘယ်ကိုပြလိုသည်ဖြစ်၍(တစ်နည်း)အဘယ်ကြောင့် တံ ကိဿ ဟေတု အဟဉ္စိ
အာတပ္ပမန္ဓာယ-အစရှိသောစကားကို ဆိုပါသနည်း(စောဒနာ)။အကယ်၍
ပြပြီးပါလျက် တစ်ဖန်(ထပ်၍) ဆိုသည်ရှိသော် ထိုသဿတမိစ္ဆာအယုဂ္ဂိဿာ ပုဂ္ဂိုလ်အား
ပုနရတ္ထိဒေါသ ရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို
သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် အတ္တ၏လည်းကောင်း
လောက၏လည်းကောင်း မြဲသည်၏ အဖြစ်ကို ပြပြီးသော်လည်း ယခုအခါ၌ သဿတော
အတ္တာ စ လောကော စ-ဤသို့အစရှိသော ပဋိညာဉ်ကို ပြီးစေရခြင်းအကျိုးငှါ
အကြောင်းကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍(တစ်နည်း) ပြလိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် တံ ကိဿ
ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္ဓာယ-အစရှိသောစကားကို ဆိုသောကြောင့် သင်ထင်
တိုင်းသော ပုနရတ္ထိဒေါသ ထိုသဿတမိစ္ဆာအယုဂ္ဂိဿာပုဂ္ဂိုလ်၌ မရောက်-ဟုလို။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

မှတ်ချက်။ ။ ဤစောဒနာတက်၌ အဓိက ဆရာတို့က အာဘော်မသွင်း၊ အဓိက ဆရာတို့ကား အာဘော်သွင်းကြ၏။ ယင်းနှစ်ဝါဒတွင် အာဘော်သွင်းသည့် ဝါဒသို့ လိုက်၍ တက်သည်။

[အနုသန္ဓေဝါကျ အာဘော်သွင်းနည်း။ ။ အနုသန္ဓေဝါကျတက် သောအခါ ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေကို နုနု-တက်၍ ဝေ-ဖြုတ်ပြီးသို့မဟုတ် ဝေ-ကို မဖြုတ်ဘဲ ဝေ-ကို ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် ဟု ကရိုဏ်းပေး၍ ဒဿေတွာ-စသော တွာ-ပစ္စယန္တပုဒ်ကို ဒဿေတိ-စသည်ဖြင့် အာချာတ်ကြိယာ ပြင်၍ သွင်းရသည်။ မြန်မာလို တက်ရာ၌ ယင်းကို မြန်မာပြန်၍ တက်ရသည်။ ဌပနာထားပုံစသည်ဖြင့် အပြည့်အစုံအကျယ်ကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာမိကထံ နံပါတ်(၂)အဖြေ၌ ရှုပါ။]

ကျက်။ ။ စကားနှစ်ရပ်၊ သန္ဓေစပ်က၊ ရှေ့ဌာနကို၊ စောဒက အာဘော်၊ ဟိတ်ခတ်လျော်၊ ရှုမျှော်တဝ၊ နောက်ဌာနကျန်၊ အာဟ-ကံမှာ၊ စောဒနာ၊ သေသာကြွင်းလတ်၊ အဖြေမှတ်၊ (တွင်းကြီး။ ၆၃၄။)

အနုသန္ဓေဝါကျနှင့် ဒေါသ။ ။ [အနုသန္ဓေပြု ယင်းဝါကျ၊ ပုနရတ္တိတင် ဟု အနုသန္ဓေဝါကျ၌ ပုနရတ္တိဒေါသတင်ရန်ဆိုသော ဆရာတို့အလိုသို့ လိုက်၍ ပုနရတ္တိဒေါသတင်သည်။ တွင်းကြီးနိယံ၌ကား (အထက်ပါနိယံနှင့် ဆက်လျက်) "ယင်းသည့်ဌာန၊ ဒေါသအဗျာ၊ တင်လေရာ (၆၅) ဟု ဆို၏။

ခက်လှ တက်ထွက်မှာ။ ။ ဤမေးခွန်းသည် "သာဘောဂစောဒနာ၊ ဒေါသာရောပနစောဒနာ" ဟု စောဒနာ ၂-မျိုး ယူသောဝါဒသို့ မလိုက်ဘဲ "ဒေါသ မပါလျှင် ပုဗ္ဗာ၊ ဒေါသပါလျှင် စောဒနာ" ဟု စောဒနာတစ်မျိုးတည်း ယူသော ဝါဒသို့ လိုက်၍ မေးသောမေးခွန်းဖြစ်သည်။ နာနာစရိယ၊ နာနာဝါဒ၊ များပြား လှ၊ ခက်စွ တက်၊ ထွက်မှာ" ဟု ရှေးဆရာကြီးများစပ်ဆိုပြီးတွားခဲ့ကြသည့်အတိုင်း နာနာ စရိယ နာနာဝါဒ များပြား၍ ခက်လှသောကြောင့် ဖြေဆိုသူများ တွေဝေမှု မဖြစ် အောင် နာနာစရိယ နာနာဝါဒများကို နှံ့စပ်အောင်လေ့လာ၍ သာဘောဂ စောဒနာ၊ ဒေါသာရောပနစောဒနာ စသည်ဖြင့် မေးလိုရာ စောဒနာအမည်ကိုဖော်၍ အတိအကျ မေးသင့်သည်။ မှန်၏-စောဒနာသည် သာဘောဂစောဒနာ၊ ဒေါသာ ရောပနစောဒနာ ၂-မျိုးသာမက ဂန္ဓာဘရဏအလိုအားဖြင့် အယုတ္တစောဒနာ၊ အာ ဘောဂစောဒနာ၊ ဗျတိရေကစောဒနာ၊ အန္ဓယစောဒနာ၊ လီနန္တရ စောဒနာများလည်း ရှိသေးလေရာ စောဒနာတက်သည် များလှဘိတောင်း။

အာဘော်လိုရင်း မဟုတ်။ ။ ဤ "ဒေါသမပါလျှင် ပုဗ္ဗာ၊ ဒေါသပါလျှင် စောဒနာ" ဟု ယူသောဆရာတို့၏ စောဒနာတက်၌ အဓိက အာဘော်ပါ သွင်းသည်။ အဓိက အာဘော်မသွင်း။ ဤစောဒနာတက်၌ ဒေါသတင်ရန်သာ လိုရင်းဖြစ်သည်။ အာဘော်လိုရင်းမဟုတ်သောကြောင့် အာဘော်မပါလည်း "မပြည့် စုံ" ဟု မဆိုသာ၊ အာဘော်ပါ ပါလျှင်လည်း "အပို" ဟု မဆိုသင့်၊ "သူ့ဝါဒနှင့်သူ" ဟုသာ မှတ်။ ဝါဒကွဲလျက်ရှိသောကြောင့် မှတ်ချက်ရေးလျှင် ပိုကောင်းသည်။ [အာဘော်မသွင်းဘဲ မှတ်ချက်ရေးသည်အဖြေကို ၁၃၄၁-ခုနှစ် ပုဗ္ဗာအဖြေ၌ ရှု။ အနုသန္ဓေဝါကျ ၌ အာဘော်သွင်းသည့်နည်းစနစ်ရှိသောကြောင့် နည်းစနစ်ရစေရန် ဤအတက်၌ အာဘော်ပါသွင်းတက်သည်။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ ဇောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က

(၁) နန ဧဝံ အတ္တနော စ လောကဿ စ သဿတဘာဝံ ဒဿေတိ (ဇောဒကာဘောဂါ)။

(၂) အထ ကသွာ (ဒိဋ္ဌိဂတိကော) “တံ ကိဿ ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပမနွာယာ”တိ အာဒိ မာဟ (ဇောဒနာ)။

(၃) နန ဣဒါနိ သဿတော အတ္တာ စ လောကော စာတိ အာဒိကာယ ပဋိညာယ သာဓနတ္ထံ ဟေတု ဒဿောန္တော ဟောတိ (ပရိဟာရဘောဂါ)။

(၄) တသွာ (ဒိဋ္ဌိဂတိကော) “တံ ကိဿ ဟေတု အဟဉ္စိ အာတပ္ပ မနွာယာ”တိ အာဒိမာဟ (ပရိဟာရ)။

[အနုသန္ဓေဝါကျ၌ ဇောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်နည်း။ ။ (၁) အနုသန္ဓေဝါကျ၌ ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေကို စဝံ-ဖြုတ်ပြီး၊ နန-တက်ကာ ဒဿေတွာ စသော တွာ-ပစ္စယန္တပုဒ်ကို ဒဿေတိ-စသည်ဖြင့် အာရာတ်ကြိယာပြင်၍ ဇောဒကာ ဘောဂလုပ်ရသည်။ [စဝံ-ကို ရှေးဆရာများ ဖြုတ်ကြသော်လည်း မဖြုတ်ဘဲလည်း ထားနိုင်သည်သာ။ သို့သော် စဝံ-ကို “ဤသို့”ဟု မပေးရ။ “ဤဆိုအပ် ပြီးသော နည်းဖြင့်”ဟု ပေးရမည်။ “ကရိုဏ်းပါ၌သဘောပင်၊ သို့မဟုတ် ကရိုဏ်းပါ၌ အစား၊ သို့မဟုတ် ကရိုဏ်းပါ၌”ဟု မှတ်။ ဤဇောဒကာဘောဂသည် ရှေးဇောဒနာ တက် အာဘော်နှင့် ပါဠိမြန်မာသာ ကွာသည်။ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။]

(၂) ပရာနုသန္ဓေရှိ အာဟ-ကြိယာနှင့် ယင်း၏ကံပုဒ်ကို အဖြေကြည့်၍ အထ ကသွာ, အထ ကိမတ္ထံစသည်ဖြင့် တပ်ပြီး ဟကတ္တားပါလျှင် ကတ္တားပါ ထည့်၍ ဇောဒနာထုတ်ရသည်။

(၃) ပရာနုသန္ဓေရှိ ကြွင်းစကားရပ်သည် ပရိဟာရဆရာ၏အဖြေဖြစ်၍ ယင်းစကားရပ်ကို နန-တပ်ကာ ပြင်, ထည့်သင့်သည်ကို ပြင်, ထည့်၍ ပရိဟာရာ ဘောဂ လုပ်ရသည်။

(၄) ဇောဒနာစကားကိုပင် အထ ကသွာ-စသည်ကို ဖြုတ်၍ တသွာ- တပ်ပြီး ပရိဟာရ လုပ်ရသည်။

နည်းရလျှင် မခက်ပါ။ ထို့ကြောင့် “စာချတန်းအတွက် အခက်မတွေ့လိုလျှင် နည်းရမည့် နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်းကို လေ့လာပါ”ဟု စာချစာသင်အရှင်တို့ စပ်ဆိုတိုက်တွန်းခြင်းခံရသော ဤနည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်းကို မမေ့သင့်။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထ

သိနာတိ သုစိ ကရောတိတိ သိနေရ။ (မောဂ်၊ ၇၊ ၁၇၈)

ဝစနာဒိဆတ္တ

(၁) သိနေရ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။

(၂) သိနာတိ သုစိ ကရောတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြိယာသကတသည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဒါသည် ဝစနဟေတုစောတက။

(၅) မြင့်မိုရ်တောင်ခြေသည် ဝစနိယ။

(၆) မေရု-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ “သိနာတိ သောစေတိ ဒေဝေတိ သိနေရ” ဟု အဘိဓာန်
ဋီကာ (၂၆)၌ လာသည့်အတိုင်းလည်း ဝစနတ္ထပြုနိုင်ပါသည်။

၅။ ။ ဝိဇ္ဇမာနတာယ-၏ သမ္ပန်

ဝိဇ္ဇမာနတာယ-ဟူသော ဟိတ်၏ သမ္ပန်ကား (မဟာ)ပထဝိယာ-ဖြစ်ပါသည်။
[ပုစ္ဆာ၌ မဟာ-မပါသော်လည်း စာအုပ်၌ “မဟာပထဝိယာ” ဟု မဟာ-ပါရှိသည်။]

စာစပ်။ ။ (မဟာ) ပထဝိယာ-ကား “၏” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်

ဝိဇ္ဇမာနတာယ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိသတ္တိ။

မဟာပထဝိယာ-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝိဇ္ဇမာန

တာယ-ဝယ် ဝိဇ္ဇမာန-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါခွ၊ တုလျတ်၊ ဝိဇ္ဇမာန-ဟူ
သော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိဂံတံ။

ဘာဝသမ္ပန်၏ပစ္စယတ္ထ။ ။ ဘာဝသမ္ပန်၏ ပစ္စယတ္ထကား ကတွတ္ထဖြစ်
ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ မဟာပထဝိယာ-ကို သမ္ပန်ခံသည်မှာ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့
ယူပြီး “မဟာပထဝိ-မြေကြီးကို၊ သဿတိတိ။ “သဿတိ” ဟူ၍ မညတိ၏” ဟု
အနက်ပေးသည့် သျသစ်အလိုကျ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ဣဝ-ကို အနက်ရှိယူပြီး
“အတ္တဉ္စ၊ အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ၊ လောကကိုလည်းကောင်း။ မဟာ ပထဝိဝ၊
မြေကြီးကိုကဲ့သို့၊ မညတိ၏။” ဟု အတ္တ၊ လောကကို ထည့်၍ အနက်ပေးလျှင်
“အတ္တနောစ လောကဿစ” ဟု သမ္ပန်ခံရပါမည်။

[ဣဝ-အရေးပါပုံ။ ။ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူလျှင် မဟာပထဝိယာ၊
မြေကြီး၏ ။ ဝါ၊ မြေကြီးသည်။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ အမြဲ၊ ဝိဇ္ဇမာနတာယ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
မဟာပထဝိ-ကို။ သဿတိတိ။ “သဿတိ” ဟူ၍ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏ ။ တထာ၊
ထိုအတူ။ သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ၊ မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို။ ပဿတိတိ၊
ဟူ၍ ။ ဝါ၊ ဟူ၍ မညတိ၏။ ဤသို့ အနက်ပေးရသည်။ သဿတိ-၏အရ မြေကြီး၊
မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို ရသည်။

ဣဝ-ကို အနက်ရှိ ယူလျှင် အတ္တနောစ၊ အတ္တ၏လည်းကောင်း ။ ဝါ၊
အတ္တသည်လည်းကောင်း ။ လောကဿစ၊ လောက၏လည်းကောင်း ။ ဝါ၊ လောက
သည်လည်းကောင်း ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ အမြဲ၊ ဝိဇ္ဇမာနတာယ၊ ကြောင့် ။ (အတ္တဉ္စ၊ အတ္တကိုလည်းကောင်း ။
လောကဉ္စ၊ လောကကိုလည်းကောင်း ။) မဟာပထဝိ ဝါ မြေကြီးကိုကဲ့သို့၊ မညတိ၊ ။ ။
တထာ၊ ထိုအတူ ။ (အတ္တဉ္စ၊ ကောင်း ။ လောကဉ္စ၊ ကောင်း ။) သိနေရစန္ဒိမသုရိယေ ဣဝ
(ဣဝ-လိုက်) ကိုကဲ့သို့၊ မညတိ၊ ။ ။ ဤသို့ အတ္တဉ္စ လောကဉ္စ-ကို ထည့်၍
အနက်ပေးရမည်။ သဿတိ-၏အရ အတ္တ၊ လောကကိုရသည်။ ဣဝလေး-အ
တွက်ကြောင့် အနက်၊ အရကောက် ထူးခြားသွားသည်။ အနက်၊ အရကောက်
ထူးခြားသွားသည်နှင့်အမျှ သမ္ပန်ခံ၊ အာဘော်၊ ဘာဝလင်္ကာရတို့ပါ ထူးသွားလေသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဣဝ-အနက်မဲ့။ ။ အဋ္ဌကထာ၌ “မဟာပထဝီ ဝ” ဟု ဣဝ-နှင့် ရှိသည်။ သျှ၊ သျှသစ်၊ ဂတ္ထိတို့၌ မဟာပထဝီပါ၌ကိုသာ အနက်ပေးကြသည်။ ဣဝ-ကို မပေးကြ။ ဋီကာဆရာတို့သည်လည်း ဣဝ-အတွက် အထူးမဖွင့်ကြ။ ထို့ကြောင့် “မဟာပထဝီ” ဟုသာ ရှေးကရှိတန်ရာ၏။ သို့မဟုတ် ဣဝ-ကို အနက်မဲ့သော်လည်း ယူကြတန်ရာ၏။ မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို သဿတိ-၏အရ ဋီကာသစ် ဖွင့်သည်ကိုထောက်သော် ဣဝ-မပါမှ၊ သို့မဟုတ် ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူမှ ယင်းတို့ကို ရသောကြောင့် ဣဝ-မပါမှ၊ သို့မဟုတ် ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ ယူမှကောင်းသည်။

မှန်၏-ဋီကာသစ် (၁၊ ၃၉၇)၌ “သဗ္ဗဒါ သရန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ သဿတိယော။ ပထဝီသိနေရုစန္ဒိမသုရိယာ။ သဿတိတိ သမံ သဒိသံတတာ၊ ဘာဝနပုံ သကဝစနဇ္ဇတံ၊ အတ္တာစ လောကောစာတိ ကတ္တာ အဓိကာရော။ သဿတိ သမန္တိဝါ လိဂံဗျတ္တယေန ကတ္တန္တိန္ဒေသော၊ သဿတိသမော အတ္တာစ လောကောစ အတ္ထိဇေဝိ တိ အတ္ထော” ဟု သဿတိ-၏အရ မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို ဖွင့်သည်။ သဿတိသမ-၏ကတ္တာ၊ သဿတိသမ-၏ ဝိသေသျှ (သဿတိသမ-၏အရ) အတ္တ၊ လောကကို ဖွင့်သည်။

ထိုပြင် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သဿတိ (မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေ-ကို အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သဿတိသမ (အတ္တ၊လောက)ကို အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကို ထောက်၍လည်း သဿတိ-၏ အရ မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို ယူသင့်သည်မှာ ထင်ရှားပါ၏။

အမြဲထင်ရှားရှိသောကြောင့် မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို “သဿတိ မြ၏” ဟူ၍ မှတ်ထင်သည်။ မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို “သဿတိ-မြ၏” ဟူ၍ မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့် ထို “မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့နှင့် တူ၏” ဟူ၍ အတ္တကို မှတ်ထင်ကြသည်။ “မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့နှင့် တူ၏” ဟူ၍ အတ္တကို မှတ်ထင်ကြသောကြောင့် အတ္တကို “သဿတိ သမံ” ဟူ၍ ဆိုကြသည်။ ဤသို့ ၂-ဝါကျ အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။

ယင်းသို့ သဿတိ-၏အရ မြေကြီး၊မြင့်မိုရ်တောင်၊လ၊နေတို့ကို ယူသင့်၊ ယူထိုက်၊ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူသောရှေ့နည်း အလိုကျ သာ အဖြေရေးသားမည်။ သျှသစ်ဆရာလည်း ရှေးနည်းအတိုင်းသာ ပေးထားသည်။]

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ
(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ နိစ္စံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သဿတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ နိစ္စအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
မဟာပထဝီဝံ သိနေရုပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သဿတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရ မြေကြီး၊မြင့်မိုရ်တောင်၊လ၊နေတို့ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ သရပိကြားအဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

သိလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

သဿတိတိ နိစ္စံ ဝိဇ္ဇမာနတာယ မဟာပထဝီဝိ မညတိ၊ တထာ သိနေရ ပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အမြဲထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို “သဿတိ”ဟူ၍ မှတ်ထင်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တေဟိသမံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သဿတိ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပျုရိသံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်း တတိယာတပျုရိသံသမာသ်ပုဒ်၏ သဟာဒိယောဂအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) သဿတိ သမံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “သဿတိတိ သမံ သဿတိသမံ”ဟု တတိယာ တပျုရိသံသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တတော တေဟိ သမံ အတ္တာနံ မညမာနာ အတ္ထိတွေဝ သဿတိ သမန္တိ ဝဒန္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို “သဿတိ-မြဲ၏”ဟူ၍ မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့် ထို “မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို နှင့် တူ၏” ဟူ၍ အတ္ထကို မှတ်ထင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ (ဝါ)မှတ်ထင်ကြကုန်သောကြောင့် “အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ”ဟူ၍ ဆိုကြသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအဘော်မှာ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူပြီး “မဟာပထဝီ ကို၊ သဿတိတိ၊ ၍၊ မညတိ၊ ၍။” သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ၊ တို့ကို၊ သဿတိတိ၊ ၍၊ မညတိ၊ ၍။”ဟု အနက်ပေးသော သျသစ်အလိုကျဖော်သည့် အဘော်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူပြီး “အတ္တဉ္စ၊ ကောင်း၊ ။ လောကဉ္စ၊ ကောင်း၊ ။ မဟာပထဝီဝါကိုကဲ့သို့၊ မညတိ၊ ၍။ အတ္တဉ္စ၊ ကောင်း၊ ။ လောကဉ္စ၊ ကောင်း၊ ။ သိနေရ ပဗ္ဗတစန္ဒိမသုရိယေ ဣဝ၊ တို့ကိုကဲ့သို့၊ မညတိ၊ ၍။”ဟု အနက်ပေးလျှင် အဘော်ပြင်၍ ဖော်ရပါမည်။

၇။ ။ သဿတိ-ပုဒ် ရုပ်ပြီးပုံ
သဿတိ-၌ သရ-ဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း၊ ရ-ကို သ-ပြု၊ သ-ဓွေဆော်လာ၍ “သဿတိ”ဟု ပြီးပါသည်။
ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း။ ။ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းကား ဝဏ္ဏဝိကာရ ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိနည်းများ ဖြစ်ပါသည်။
[ထောက်ဖွယ်။ ။ သဗ္ဗဒါ သရန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ သဿတိယော၊ ရ-ကာရဿ သ-ကာရံ၊ ဒွိဘာဝဉ္စ ကတွာ၊ (သိင်္ဂီသစ်၊ ၁၊ ၃၉၇။)]
တစ်နည်း ရုပ်ပြီးပုံ။ ။ (တစ်နည်း) သဒါ-သဒ္ဒါပပဒ သရ-ဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း၊ သဒါ-ကို သ-ပြု၊ ရ-ကို သ-ပြု၍ “သဿတိ”ဟု ပြီးပါသည်။
ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း။ ။ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်းကား ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရုတ္တိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သဒါ သရန္တိ ဂစ္ဆန္တိတိ သဿတိ ။ သရ ဂတိယံ တိ။ သဒါ-သဒ္ဓဿ သော။ (သုစိ၊ ၅၅၀။)

အဘိဓာန်ဋီကာ(၁၈၉)-၌ “သဗ္ဗဒါ သရန္တိ ဂစ္ဆန္တိတိ သဿတိယော၊ သရ ဂတိယံ၊ သရ-သဒ္ဓဿ သော၊ တိ”ဟု ရှိသည်။ ပါ၌ ချွတ်ယွင်းနေဟန်ရှိသည်။

သဿတိသမ-၌ ရသင့်သော ဝိပလ္လာသနည်း။ ။ သဿတိသမ-၌ “သဿတိသမော”ဟု ဆိုအပ်သော ပုလ္လိင်ကို နပုလ္လိင်အားဖြင့် “သဿတိ သမ”ဟု ပြန်နေသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပလ္လာသနည်း ရသင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သဿတိသမန္တိ ဝါ လိင်္ဂဗျတ္တယေန ကတ္တာနိဒ္ဒေသော။ သဿတိသမော အတ္တာ စ လောကော စ အတ္ထိ စ ဝါတိ အတ္ထော။ (သီဋိသစ်၊ ၃၉၇။)]

၈။ ။ စတ္တာရိ-၏ သရုပ်

ဗုဒ္ဓါနဗ္ဗိစတ္တာရိ ဌာနာနိ ပတွာ ဂဇ္ဇိတံ မဟန္တံ ဟောတိ။ ဉာဏံ အနပဝိသတိ-၌ စတ္တာရိသရုပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

- (၁) ဝိနယပညတ္တိ-ဝိနည်းကို ပညတ်ခြင်း။
- (၂) ဘူမန္တရ-တရားတို့၏ဖြစ်ရာ အနိဂ်အတံအထူး၊ အရပ်အထူး (ဘုံအထူး)။
- (၃) ပစ္စယာကာရ-ဟေတု စသော ပစ္စည်းတို့၏ ကျေးဇူးပြုပုံ အချင်း အရာရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)။
- (၄) သမယန္တရ-မိစ္ဆာအယုအမျိုးအမျိုး (တစ်နည်း) ဗုဒ္ဓအယုမှ တစ်ပါးသော မိစ္ဆာအံယု (မိစ္ဆာအယု)။ [လက်သည်းကွင်းအတွင်း စာမှာ လိုရင်း အတိုကောက် ဖြစ်သည်။]

[ကြီးဝါးရာဌာန ၄-ပါး။ ။ ဤ ၄-ပါးသို့ ရောက်လျှင် ဘုရားရှင်တို့ ကြီးဝါးတော်မူသောကြောင့် ဤ ၄-ပါးကို “ဘုရားရှင်တို့ ကြီးဝါးရာဌာန ၄-ပါး၊ ဘုရားရှင်တို့ ကြီးဝါးခြင်း၏အကြောင်း ၄-ပါး”ဟု ခေါ်သည်။ (ဋ္ဌ၊ ၄၉။ သီဋိသစ်၊ ၁၊ ၃၈၆။)]

၉။ ။ ဂါထာစီနှင့် ဂါထာအမည် နိစ္စံ ဝိစ္စမာနတာယ၊ သဿတိတိ စ မညတိ။ ပထဝီ တထာ သိနေရ၊ ပဗ္ဗတစန္ဒသူရိယော။

ဤဂါထာသည် ဥဘယ ရ-ကာရ ဝိပုလဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ မဟာပထဝီ-၌ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူ၍လည်းကောင်း၊ သဿတိတိ-ကို “သဿတိ”ဟူ၍ လည်းကောင်း အနက်ပေးသော သျသစ်အလိုကျ စီသည့် ဂါထာဖြစ်သည်။ စ-ကား ပါဒပုရဏမတ္ထ။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁)မညတိ-ကြိယာ၏အရ “မြေကြီးမြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့ကို မြေ၏” ဟူ၍ မှတ်ထင်သော သဿတိမိစ္ဆာ အယုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပီတိနှင့်တကွ ဒိဋ္ဌိ (သပိတိကဒိဋ္ဌိ) ပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

(၂) မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့သည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့၏ အမြဲထင်ရှားရှိခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) အတ္တကို “မြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင်၊ လ၊ နေတို့နှင့် “တူ၏”ဟူ၍ မှတ်ထင်ကြခြင်း၊ ထိုသို့မှတ်ထင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ “အတ္တိတွေဝ သဿတိသမံ”ဟူ၍ ပြောဆိုကြခြင်းသည် အနဘာဝ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဘာဝါလင်္ကာရမှာ ဣဝ-ကို အနက်မဲ့ယူပြီး “မဟာ-ပထဝီကို။ သဿတိတိ၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ ၏။ သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ သဿတိတိ၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ ၏။” ဟု အနက်ပေးသော သျှသစ်အလိုကျ ထုတ်သည့် ဘာဝါလင်္ကာရ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဣဝ-ကို အနက်ရှိယူပြီး “အတ္တဉ္စ၊ ကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကောင်း။ မဟာပထဝီဝ၊ ကိုကဲ့သို့။ မညတိ၊ ၏။ အတ္တဉ္စ၊ ကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကောင်း။ သိနေရပဗ္ဗတစန္ဒိမသူရိယေ ဣဝ၊ တို့ကိုကဲ့သို့။ မညတိ၊ ၏။” ဟု အတ္တလောကကို ထည့်၍ အနက်ပေးလျှင် အတ္တ၊ လောကကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရပါမည်။ ဌာယိဘာဝ၊ ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ၊ အနဘာဝတို့ကိုလည်း ပြင်ထုတ်ရပါမည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဉာဏဉ္စိ အာရမ္မဏံ ယထာသဘာဝတော ဇာနာတိ၊ ဒိဋ္ဌိ ယထာသဘာဝံ ဝိစေတိတွာ အယထာဝံတော ဂဏှာတိ အယမေတေသံ ဝိသေသော။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ။ (၅၁)ကို ထောက်၍ မညတိ-၏ အရံ ဒိဋ္ဌိကို ကောက်သည်။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် မြောစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အတ္တမနာ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ- ဌိ အတ္တနော-ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ထင်စေ၍လည်းကောင်း၊ အဘိနန္ဒန္တိ-ဌိ ဣတိ-သဒ္ဓါတစ်လုံး အကြေကြဲ၍ တစ်လုံးကို အာကာရ၊ နိဒဿန၊ အဝေရာဇာဓောတ ကတ္ထ၊ တစ်လုံးကို ပရိသမာပနတ္ထ ထင်ရှားစေ၍လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ တဿ စဝံ ဇာနတော စဝံ ပဿတော ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ-ဌိ ဖြစ်သင့်သော ဟိတ်ပါဠိကို ဆောင်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ စဝံ ဝုတ္တေရာဇာ မာဂဇော အဓာတလတ္ထု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ ဇေတဝေါစ “အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ”ဌိ အနိယမ၊ နိယမဝါကျ ထင်ရှားစေ၍ အဘိက္ကန္တံ-ပုဒ်ကို လိင်္ဂဝိပလ္လာသပြု၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ အပိနုဿ ဣတ္ထိသု အာဝဋံ ဝါ အဿ အနာဝဋံ ဝါတိ၊ အနာဝဋံ ဟိဿ ဘော ဂေါတမ-ဌိ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်များ၏ အစွဲ မလွဲအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ အပိစ ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒီဟိ ဇာနတာ၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ပဿတာ၊ တိဟိ ဝိဇ္ဇာဟိ ဆဟိ ဝါ ပန အဘိညာဟိ ဇာနတာ၊ သဗ္ဗတ္ထ အပ္ပဋိဟတေန သမန္တစက္ခုနာ ပဿတာ-၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒီဟိ-ဝယ် အာဒိ အရ၊ သဗ္ဗတ္ထ အရ၊ သမန္တစက္ခု အရ အဘိဓေယျတ္ထ ထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ လုဒ္ဒေါ အတ္တံ န ဇာနာတိ၊ လုဒ္ဒေါ ဓမ္မံ န ပဿတိ။

အန္တတမံ တဒါ ဟောတိ၊ ယံ လောဘော သဟတေ နရံ-၌ “အနိယမ ဟူလတ်က နိယမအကြောင်းသာ”ဟူသော နိယံအရကြောင်း၊ ကျိုး ထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ယသ္မာ ပန တာယ ဣစ ဥပ္ပန္နသညာယ တေသံ တတ္ထ စုတိ ပညာ ယတိ၊ တသ္မာ “သညုပ္ပါဒါ စ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ ဝစန္တိ”တိ ဝုတ္တံ-၌ သဗ္ဗနာမံပုဒ်တို့၏အနက် မလွဲအောင် ယောဇနာပါ။

၈။ ။ ဣစပန နေတ္ထိသဒိသတာယ တဝတဏှာ နေတ္ထိတိ အဓိပ္ပေတာ။ သာ ဟိ မဟာဇနံ ဂိဝါယ ဗန္တိတွာ တံ တံ ဘဝံ နေတိ ဥပနေတိတိ ဘဝနေတ္ထိ၌ ဟိတ်၏သမ္ပန်ကို ခံ၍ ဟိ-သဒ္ဒါ၏ဇာတကတ္ထ ထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ကိမေတန္တိ စ ဝုတ္တေ န ကိဉ္စိတိ ဝဒတိ။ တေနဿ အမနာပါ နိဒ္ဒါ။ ဣတိ နိဒ္ဒါဝိနောဒနတ္ထံ နိသိန္နော-၌ ဖြစ်သင့်သော ပါဌသေသတို့ကို ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ အရိယာ ပန ဗာဟိတပါပတ္တာ ဗြာဟ္မဏာတိ ဝုဇ္ဇန္တိ-၌ သမ္ပန်နှင့် ကတ္တားပါဌ်ကို ဆောင်၍ အနက် ယောဇနာပါ။

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အတ္တမနာ-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ (အဓိပ္ပာယ်တ္ထ) ထင်လျက် အနက်

တေ ဘိက္ခု။ ထိုတရားတော်ကို နှာခံကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်(အတ္တ မနာမိမိစိတ်ရှိကြကုန်သည်(သဒ္ဓတ္ထ)။ဝါ၊နှစ်သက်ဝမ်းသာကြကုန်သည်။ (ဝေါဟာ ရတ္ထ)(ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍။)ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏ ။ဘာသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော တရားစကားကို။အဘိနန္ဒု၊ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် ရှင်အားတက်လျက် လက်ခံသိမ်းပိုက်ကြကုန်ပြီး၊ဣတိ၊တစ်ခုသော အချင်းအရာဖြင့် (အာကာရတ္ထ)။ ဝါ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် [ဣတိ၊ဤသို့၊ဝါ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

ကောင်းသည်။] (နိဒဿနတ္ထ)။ ဝါ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင် (အာဇာရ
ထတ္ထ)။ သုတ်၊ ကြားနာမှတ်သားရပါပြီ။ ဝါ၊ ကြားနာမှတ်သားရခြင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ [စံမေ သုတ်-၌ သုတ်သို့ ပြန်လှည့်တတ်။] ဣတိ။
ဗြဟ္မဇာလသုတ်အပြီးတည်း။ ဝါ၊ တရားပွဲအပြီးတည်း။ ။ [သျှသစ်ကို ကြည့်မေး
သည်ဖြစ်၍ သျှသစ်အတိုင်းလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။ ။ ပါ၊ ၄၃။ ပါသျှ၊ ၁၀၄။
ပါသျှသစ်၊ ၁၆၄။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တေ ဘိက္ခု အတ္တမနာ သကမနာ၊ ဗုဒ္ဓဂတယ
ပီတိယာ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ ဟုတွာတိ ဝုတ္တံဟောတိ။ (၄၊ ၁၁၉။) သကမနာ-ကို
ထောက်၍ သဒ္ဓတ္ထ ယောဇနာသည်။]

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ ယောဇနာလိုလျှင် နောက်အဖွင့်ကို
ထောက်၍ "မြတ်စွာဘုရား၌ဖြစ်သော ပီတိဖြင့် တက်ကြွသော စိတ်ရှိကုန်သည်" ဟု
ယောဇနာ။ [၁၃၃၉ (၁၉၇၇)ခုနှစ်က စံ-ကို ၃-နည်း ယောဇနာခဲ့သည်။
ယင်းကို မိုး၍ ဣတိ-ကို ၃-နည်း ယောဇနာသည်။]

၂။ ။ ဟိတ်ပါဠိ ဆောင်၍ အနက်

စံ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိထသော။ စံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်ထသော။
တဿ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ထို ရဟန်း၏ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ (စံ၊ ဤသို့။ ဇာနတော။
သိခြင်းကြောင့်။ စံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။) ကာမာသဝါပိ၊
ကာမာသဝမှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ [ပါ၊ ၇၉။ ပါသျှ၊ ၁၈၂။ ပါသျှသစ်၊ ၂၈၉]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တဿ စံ ဇာနတော စံ ပဿတော တိ တဿ
ဘိက္ခုနော စံ ဇာနန္တဿ စံ ပဿန္တဿ။ (၄၊ ၂၀၁။) အယံ အဋ္ဌကထာမုတ္တကော
နယော-ဇာနတော ပဿတောတိ စ ဟေတု နိဗ္ဗေသော၊ ဇာနနဟေတု ပဿနဟေတု
ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိတိ အာဒိနာ ယောဇနာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၅၇။)

တစ်နည်းဖွင့်ခြင်းသာ။ ။ ဤဋီကာသစ် ဖွင့်သည်မှာ ဟိတ်ပါဠိ
ထည့်ရန် မဟုတ်။ အဋ္ဌကကထာနည်းမှ တစ်နည်းဖွင့်ပြခြင်းသာ။ အဋ္ဌကထာအလို
ဇာနသော၊ ပဿတော-တို့၌ ကတ္တာအနက်၌ အန္တ-ပစ္စည်း၊ တော-သည် ဆဋ္ဌိ
သဝိဘတ်နှင့်တကွသော အန္တ-၏ ကာရိယတည်း။ တဿ-နှင့်အရတူ၍ တဿ
၌စပ်သည်။ ဋီကာအလို ဘောအနက်၌ အ-ပစ္စည်း၊ ဟိတ်အနက်၌ တော
ပစ္စည်းတည်း။ ဝိမုစ္စတိ-၌ စပ်သည်။]

၃။ ။ အဘိက္ခန္တ-ကို လိင်္ဂပိပလ္လာသပြု၍ အနက်

စံ၊ ဤသို့။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာမညဖလေ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။) ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ မာဂဓော၊ မာဂစတိုင်းကို အစိုးရထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
ဝေဒေဟိမိဖုရား၏ သားဖြစ်ထသော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဇတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်ပြီး(ကိ၊ အဘယ်သို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီးသနည်း။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။

(ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရား ဒေသနာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ ဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားတော်ကို။ ဝါ၊ သည်) အဘိက္ကန္တံ-အဘိက္ကန္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစွ။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ သို့။ ဝါ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်၍။ ဝါ၊ စွဲ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝါ၊ ၏။ ယဒိဒံ-ယော အယံ ပဿာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပဿာဒေါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းကို။ ဝါ၊ ၏။ သည်။) အဘိက္ကန္တံ-အဘိက္ကန္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစွ။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွ။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီးသတည်း။) [ပါ၊ ၈၀။ ပါသျှ။ ၁၅။ ပါသျှ။ ၂၉။ ဝ၊ ၅။ ၂၀၄။ ငွ၊ သျှ၊ သစ်။ ၂၊ ၂၇၀-လည်းစူး။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ ယဒိဒံ ဘဂဝတော ဒေသနာ၊ အဘိက္ကန္တံ ယဒိဒံ ဘဂဝတော ဓမ္မဒေသနံ အာဂမ္မ မမ ပဿာဒေါတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၀၄။) အဘိက္ကန္တံ ပုတ္တဿ ဝါ အတ္တမတ္တဒဿနံ ဧတံ၊ တသ္မာ အတ္တဝေသေန လိဂံဝိဘတ္တိ ဝိပရိဏာမော ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သီဇီ၊ သစ်။ ၂၊ ၁၆၇။)]

သောပေးရသည့်နေရာနှင့် ထသောပေးရသည့်နေရာ အထူး။ ။
 ဝိသေသနပုဒ် အများရှိရာ၌ ရှေးရှေးဝိသေသနပုဒ်ကို "ထသော" ဟု သမ္ပန်ရမည်။
 ဝိသေသျှပုဒ်၏ရှေ့၌ ကပ်လျက်ရှိသော နောက်ဆုံးဝိသေသန ပုဒ်နှင့် တစ်ပုဒ်တည်းရှိ
 သော ဝိသေသနပုဒ်ကို "သော" ဟု သမ္ပန်ရမည်။ (မောင်းထောင်နည်း)
 ကျက်။ ။ ဝိသေသန၊ အနေကတွင်၊ ပုဗ္ဗပုဗ္ဗာ၊ ပုဒ်မှာ ထသော။
 နောစွက်ထည့်လှောက်၊ နောက်အန္တိမ၊ ဆုံးပဒ်နှင့်။
 ဧကကမှာ၊ သော-ချည်းသာ၊ မှန်စွာ သမ္ပန်မြဲ။]

၄။ ။ [အပိနဿ၊ ဟိဿ-တို့၌ အဿ-ဖြင့် ခတ္တိယပုတ္တဿ-ကိုစွဲ။
 အပိနဿာတိ အပိန အဿ ခတ္တိယပုတ္တဿ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၃၈။) ကိုထောက်။ ။ ပါ၊ ၉၁။
 ပါသျှ။ ၂၂၃။ ပါသျှ၊ သစ်။ ၃၂၉။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ သမန္တစက္ခု-အရ အဘိဓေယျတ္ထ ထင်ရှားအောင် အနက်
 [“ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒိဟိတိ ပုဗ္ဗေနိဝါသာသဝက္ခယဉာဏေဟိ” ဟု (သီဇီ၊ ၁၊
 ၅၃။ သီဇီ၊ သစ်။ ၁၊ ၁၉၉။) တို့ ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ “ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒိဟိ၊
 ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ အာသဝက္ခယဉာဏံတို့ဖြင့်” ဟုလည်းကောင်း၊ ရှေ့နည်း၌ “သဗ္ဗဗျေ
 ယျမေပဿတာ” ဟု အဋ္ဌကထာရှိသည်ကိုထောက်၍ “သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဗျေယျ
 တရား၌” ဟုလည်းကောင်း၊ [သျှ၊ သစ်၌ တစ်နည်း ယောဇနာသေးသည်။]
 “အနာဝရဏဉာဏ သင်္ခါတေန သမန္တစက္ခုနာ ပဿတာ” ဟု ဋီကာသစ် ဖွင့်သည်ကို
 ထောက်၍ “သမန္တစက္ခုနာ” သမန္တစက္ခုဟူသော အနာဝရဏဉာဏံဖြင့်ဟုလည်းကောင်း
 ယောဇနာ။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၄၄။ ငွ၊ သျှ။ ၁၊ ၁၅၆။ ငွ၊ သျှ၊ သစ်။ ၁၊ ၂၈၃။
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် အနာဝရဏဉာဏ် အတူတူ။ ။ [သမန္တစက္ခုနာ-၏
 အရကို သျှ၊ သစ်၌ “သမန္တစက္ခုနာ၊ တစ်ခုမကြွင်း ဝပင်းဥသံ့ အလုံးစုံသော ဗျေယျခံကို

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

ဧကန်သိမြင်တတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်”ဟု သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ဆိုသည်။
ဋီကာသစ်နှင့်ညှိသည့် အဆိုမတူသောကြောင့် “သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် အနာဝရဏ
ဉာဏ်မတူ”ဟု ယူမှားတတ်သည်။ “အနာဝရဏဉာဏ်သင်္ခါ တဿ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏဿ”ဟုလည်းကောင်း၊ ဧကမေဝ ဟိ တံ ဉာဏံ၊ အနာဝဿေသ သင်္ခတာသင်္ခတ
သမ္ပတိဓမ္မ ဝိသယတာယ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ တတ္ထ စ အာဝရဏာ ဘာဝတော
နိဿင်္ဂဓာရဗုဒ္ဓါယ အနာဝရဏဉာဏန္တိ ဝုတ္တံ”ဟုလည်းကောင်း သာရတ္ထ (၁၊
၂၃၃)၌ ဖွင့်သောကြောင့် “အတူတူ”ဟု မှတ်သားအပ်၏။]

၆။ ။ ကြောင်း၊ ကျိုး ထင်ရှားအောင် အနက်

လှဒွေါ၊ လောဘကြီးသောသူသည်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ န ဇာနာတိ၊
မသိနိုင်။ လှဒွေါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ပါဠိကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ယံ
ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ (ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။) လောဘော၊
လောဘသည်။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ သဟဿေ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခဲ့၏။ (တေန-
ကာရဏေန၊ ထိုလွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ဖျက်ဆီး ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) တဒါ၊
ထိုလွှမ်းမိုးနှိပ် စက်ဖျက်ဆီးသော အခါ၌။ အန္တတမံ၊ အမှိုက်တိုက်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်လေတော့၏။ [ဋ္ဌ၊ ၅၄။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၊ ၁၈၆။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၁၊ ၃၂၂။]

၇။ ။ [သျှ-၌ အနက်ကိုသာ စွဲသည်။ သျှသစ်၌ ပါဠိ အနက် ၂-မျိုးလုံးကို

စွဲသည်။ အနက်ချည်းလည်း စွဲနိုင်သောကြောင့် ကြိုက်ရာယောဇနာလေ။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၊
၃၆၁။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၁၊ ၅၁၅။]

၈။ ။ ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံ၍ အနက်

[နေတ္ထိသဒိသတာယ-၏သမ္ပန်ကို “ဘဝတဏှာယ၊ ဘဝတဏှာ၏”ဟု
ခံ။ ဟိ-ကို “ဝိတ္ထာရယိသာမိ၊ ချဲ့ဦးအံ”ဟု ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၊ ၃၈၇။
ဋ္ဌဿသစ်၊ ၁၊ ၅၃၆။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။

ဝိတ္ထာရံသာ ကောင်းသည်။ ။ [“ဝိတ္ထာရုမှာ၊ ကြောင်း၊ ခြင်းသာ၊
ပါကဏ္ဍ၊ ဥပမာ”ဟု ဆိုသည်အတိုင်း အကြောင်းဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်စေ၊
သရုပ်ဖြင့် ဖြစ်စေ ချဲ့လျှင် ဝိတ္ထာရ၊ ဥပမာဖြင့် ချဲ့လျှင်တပျါကဋီကရဏ။
ဤသို့ ဝိတ္ထာရနှင့် တပျါကဋီကရဏ ချဲ့ပုံချင်းထူးသည်ကို ၁၃၁၆-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်
နံပါတ်(၃) အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ဤ၌ ဥပမာဖြင့် ချဲ့သည်မဟုတ်။ သံဓေပဝါကျရှိ
“နေတ္ထိ သဒိသကြီးနှင့်တူ”ဟူသော စကား၌ တူသည်ကိုသာ ဆို၍ တူပုံမရပါ။
၎င်းကျဉ်းနေ သောကြောင့် တူပုံအခြင်းအရာဖြင့် ချဲ့သည်။ [“အကြောင်းဖြင့်
ချဲ့သည်”ဟု ဆိုလိုကလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။] ဥပမာဖြင့် ချဲ့သည် မဟုတ်။
[၁၃၂၄-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ် နံပါတ်(၃)အဖြေလည်းရ။] ထို့ကြောင့်
ဝိတ္ထာရသာကောင်းသည်။ “သာဟိတိ အာဒိ သဒိသတာ ဝိဘာဝနာ”ဟု (သီဋီသစ်၊
၁၊ ၁၆၆) ဖွင့်သည်မှာလည်း ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုရည်၍ ဖွင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ “သျှသစ်က
တပျါကဋီကရဏ၊ ဂတ္ထိ (၂၉၅) က ဒဋ္ဌိ”ဟု ဆိုသည်။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ [အမနာပါ-နောင်၊ နိသိန္နော-နောင် ဟောတိ-ထည့် ယောဇနာ။
၄၊ ၁၂၈။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၁။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၂၃။]

၁၀။ ။ သမ္ပန်နှင့်ကတ္တား ဆောင်၍ အနက်
[“အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏။ဝါ၊တို့သည်”ဟု သမ္ပန်နှင့်(ဆဋ္ဌိ) ကတ္တားထည့်
ယောဇနာ။ ။ ၄၊ ၂၁၇။ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၆၅။ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၂၃၂။ ။ ဤနှစ်ပုစ္ဆာ များ၌လည်း
(၌) (ကို)များ သုံးထားပုံ မကောင်းသည်ကို ရှေးနည်းမှီးသိပါ။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) စုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဗြဟ္မစရိယန္တိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန ဗြဟ္မဘူတံ စရိယံ။
- (ခ) ဗြဟ္မဘူတာနံ ဝါ ဗုဒ္ဓါဒိနံ စရိယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဂ) တံ ဓမ္မန္တိ တံ ဝုတ္တပ္ပကာရသမ္ပဒံ ဓမ္မံ။
- (ဃ) သုဏှာဟိ ဂဟပတိဝါတိ ကသ္မာ ပဋ္ဌမံ ဂဟပတိံ နိဒ္ဒိသတိ။
- (င) နိဟတမာနတ္တာ ဥဿန္တတ္တာ စ။

၁။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို စရိယံ-ပုဒ်၏ စပ်ရာပုဒ်ကို ထည့်၍
အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို စောဒနာတက်ခဲ့ပါ။(အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို)

၃။ ။(ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကအပြည့်အစုံ
ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ နိဟတမာန-ကို ဝိဂြိုဟ်ဆို၍ ဝစနာဒိဆက္က ခုံလင်စွာ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ ဥဿန္တတ္တာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်၊ ဣ-သမ္ပန် ထုတ်ပြ၍ စာစပ်ပြခဲ့ပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ သံဝဏ္ဏနာများကို အာဘောဂနှင့်
တကွ ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

၇။ ။ သေဋ္ဌ-ပုဒ် သေဋ္ဌဋ္ဌ-ပုဒ်တို့၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို
သဒ္ဒနယ ကျနအောင် ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

၈။ ။ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိ-၌ ဣဓာဓိဗျေတ ဗြဟ္မစရိယ အရ တရားကို
ပေါ်ပြခဲ့ပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၉။ ။အောက်ပါ ဂါထာကို ဆန်းစစ်၍ ဆန်းအမည်၊ ဂါထာအမည် ပေးခဲ့ပါ။
တသ္မာ အကလျာဏဇနံ၊ အာသီဝိသမိဝေါရဂံ။

အာရကာ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဘူတိကာမော ဝိစက္ခာထော။

၁၀။ ။အထက်ပါဂါထာ၌ ပရိဝဇ္ဇေယျ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ စုံလင်စွာ ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် မွှာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [ပကာသေတိ-ပုဒ် ထည့် ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊ ၁၆၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊
၁၁၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၁၃၃။]

၂။ ။(ခ)အမှတ်ပြပါကျ စောဒနာတက် (ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြပါကျဖြင့် ဗြဟ္မစရိယ ဟူသော သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဗြာဟ္မဘူတံ စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ”ဟု သမ္ဘာဝနာ ကမ္မဓာရယ်သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ ယင်း သမာသံဝစနတ္ထမှတစ်ပါး အဘယ်သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရပါသေးသနည်း။ ယင်း သမာသံဝစနတ္ထမှ တစ်ပါးသော သမာသံဝစနတ္ထပြုခြင်း၌ ဗြဟ္မ-၏အရ အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း(စောဒနာ)။ ယင်းသမာသံ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ပြုရသော သမာသံ ဝစနတ္ထနှင့် ယင်းသမာသံဝစနတ္ထမှ တစ်ပါးသော သမာသံဝစနတ္ထပြုခြင်း၌ ဗြဟ္မ- ၏အရကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နဲ့သော အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဇနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြပါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤစောဒနာတက်၌ အချို့ဆရာတို့က အဘော်မသွင်းကြ၊ အချို့ဆရာတို့ကား အဘော်ပါ သွင်းကြ၏။ ယင်းနှစ်ဝါကျတွင် အဘော်မသွင်း သည့် ဝါဒသို့ လိုက်၍ တက်သည်။

[ဗဟုသုတကြွယ် အမှတ်အပြည့်ရ။ ။ စာချတန်း ဗဟုသုတကြွယ် သည့် ပုစ္ဆကများသည် အဖြေမှန်ထုတ်သည့်အခါ မိမိက အဘော်သွင်းသည့်ဝါဒသို့ လိုက်၍ အဘော်သွင်းကာ အဖြေမှန်ထုတ်စေကာမူ အဘော်မသွင်းသည့် ဝါဒလည်း ရှိသည်ကိုသိသည့်အလျောက် “အဘော်မသွင်းလျှင်လည်း အမှတ်ပြည့်ပင်ပေးပါ”ဟု မှတ်ချက်ဖြင့် ပေါ်ပြလေ့ရှိကြသည်။ မိမိက အဘော်မသွင်း သည့်ဝါဒသို့ လိုက်၍ အဘော်မသွင်းဘဲ အဖြေမှန်ရေးလျှင်လည်း အဘော်သွင်းသည့်ဝါဒရှိသည် ကို သိသည့်အလျောက် “အဘော်သွင်းလျှင်လည်း အမှတ်ပြည့် ပင်ပေးပါ”ဟု မှတ် ချက်ရေးလေ့ရှိကြလေသည်။ စာစစ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အဖြေမှန်ကိုကြည့်၍ စစ်သည်ဖြစ်ရာ အဖြေမှန်က မှတ်ချက်ပါမူကြောင့် စာဖြေပုဂ္ဂိုလ်များ မည်သည့်ဝါဒဖြင့်

ဖြေဖြေ အမှတ်မလျော့ဘဲ အမှတ်ပြည့် ရရှိကြလေသည်။ လိုလျှင် အမှတ်လျော့သလို ပိုလျှင်လည်း အမှတ်လျော့ရသည့် စည်းကမ်းရှိလေရာ မှတ်ချက်မရေးက လိုလျှင်လည်း အမှတ်လျော့ခံရ ပိုလျှင်လည်း အမှတ်လျော့ခံရကြရလေသည်။

ပုစ္ဆက၊ က စာချတန်း ဗဟုသုတ မကြွယ်၍ မှတ်ချက် မရေးစေကာမူ စာစစ်က စာချတန်းဗဟုသုတကြွယ်လျှင် “အာဘော်သွင်းသည့်ဝါဒ၊ အာဘော်မသွင်းသည့်ဝါဒ” ဟု ဝါဒနှစ်မျိုးရှိသည်ကို သိသည့်အလျောက် အာဘော်သွင်းသည့် အဖြေရော မသွင့်သည့်အဖြေပါ အမှတ်ပြည့်ပေးလေသည်။ စာစစ်က ဗဟုသုတကြွယ်လျှင်လည်း အမှတ်ပြည့်ရနိုင်ကြလေသည်။ ခုလို ပုစ္ဆက၊ စာစစ်တို့ စာချတန်း ဗဟုသုတကြွယ်မှ အမှတ်ပြည့် ရနိုင်ကြလေသည်။

ပုစ္ဆက၊ ကလည်း ဗဟုသုတ မကြွယ်။ “ကိုယ့်ဟာမှ အမှန်” ဟုယူကာ မှတ်ချက်လည်း မရေး။ စာစစ်ကလည်း “အမေမှာသည့် ဆန်တစ်ခွဲ၊ သုံးစိတ်နှင့် မလဲ” ဆိုသလို အဖြေမှန်နှင့် တိုက်စစ်။ ခုလိုပုစ္ဆကရော စာစစ်ပါ ဗဟုသုတ မကြွယ်လျှင် စာဖြေပုဂ္ဂိုလ်များ အလွန်နှစ်နာကြလေသည်။

ဗဟုသုတကြွယ်သူ ပုစ္ဆထုတ်၊ အဖြေမှန်ထုတ်သည့် ပုစ္ဆကို ဖြေရာ၌ တစ်ရာလျှင် ခြောက်ဆယ့်ငါး ခုနှစ်ဆယ်ရလျှင် ဗဟုသုတမကြွယ်သူ ပုစ္ဆထုတ်၊ အဖြေမှန်ထုတ်သည့် ပုစ္ဆကို ဖြေရာ၌ အမှတ်လေးဆယ်လောက်သာ ရသည်။ အမှတ်နှစ်ဆယ် နှစ်ဆယ့်ငါး သုံးဆယ်ထိပင် ကွာလေသည်။ အနည်းဆုံး ဆယ်မှတ်တော့ ကွာလေသည်။ ထို့အတူ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူစစ်တာနှင့် ဗဟုသုတမကြွယ်သူ စစ်ရာမှာလည်း ထိုမျှပင် အမှတ်ရမှု၊ မရမှု ကွာလေသည်။ အမှတ်ပြည့်ရမှု၊ မရမှု၌ မိမိဗဟုသုတကြွယ်ဝမှုသည် ပထမ၊ ပုစ္ဆက၊ စာစစ်တို့ ဗဟုသုတကြွယ်ဝမှုသည် ဒုတိယ အချက်ဖြစ်၏။

ဤအတက်၊ အထွက် (၂) နံပါတ်အတွက်သာ မဟုတ်ချေ။ မည်သည့် နံပါတ်၌မဆို ဝါဒကွဲရှိသည့်နံပါတ်၌ ဤအတူသာ ဖြစ်လေသည်။ စာချတန်းစာများသည် အခြားအတန်းစာများကဲ့သို့ မဟုတ်ချေ။ လွန်စွာမှ ကျယ်ဝန်းလျက် နာနာစရိယ နာနာဝါဒ လွန်စွာမှ များသည့်စာများ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါဒကွဲရှိရာ၌ ဝါဒကွဲအတွက်ကြောင့် စာဖြေများ မနှစ်နာရလေအောင် “ဌပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ ဒေါသတို့ဖြင့် တက်ခဲ့ပါ” စသည်ဖြင့်ဖော်မေးလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်လေသည်။]

[စကားမပြန်နဲ့သောအပြစ်။ ။ အထခေါ အဗျာပိတောပိ ဒေါသောတိ ဒသောတိ။(ဝိဘင်္ဂအနုဋီ၊ ၁၁၂)ကိုထောက်၍ အဗျာပိတဒေါသ-၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်မှာ “စကားမပြန်နဲ့သောအပြစ်” ဟု ဖြစ်သည်။ စကားမပြန်နဲ့သော အပြစ်ကို “အဗျာပိတဒေါသ” ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ကမြန်မာလိုထည့်လိုလျှင် “စကား မပြန်နဲ့သော အပြစ်-ဟူသော အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏” ဟု ထည့်သင့်သည်။ ရှေးဆရာတို့ကား “စကားမပြန်နဲ့သော အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏” ဟု ထည့်ကြသည်။ နဲ့သော-က သော-ကို အဗျာပိတဒေါသ-ဝယ် အဗျာပိတ-၌ မစပ်ဘဲ ဒေါသ၌ ကပ်ကပ်သပ်သပ်စပ်လျှင် ရနိုင်သော်လည်း ငှက်လွန်းလှသည်။ မြန်မာလိုကို ရှေ့က မထည့်ဘဲ “အဗျာပိတဒေါသ (စကားမပြန်နဲ့သောအပြစ်)

ရောက်ရာ၏ ။ ဟုနောက်က လက်သည်းကွင်းဖြင့် ထည့်လျှင်လည်း ကောင်းသည်သာ။ သို့သော် ဤကျမ်း၌ အတ္တနောမတိကို အသုံးမပြုဘဲ ရှေးဆရာတို့အဆိုအတိုင်းပင် ဖော်ပြသည်။]

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က

(၁) နန ကုလံ ခတ္တိယ ဗြဟ္မဏ ဝေဿ သုဒ္ဓ ဘေဒန စတုဗ္ဗိမံ ဟောတိ (စောဒကာဘောဂါ)

(၂) အထကသ္မာ သုဏာဟိ ဂဟပတိပါတိ ပဌမံ ဂဟပတိ-နိဒ္ဒိသတိ (စောဒနာ)

(၃) နန ဂဟပတိ နိဟတမာနော စ ဥဿန္နောစ ဟောတိ (ပရိဟာရာဘောဂါ)

(၄) တသ္မာ သုဏာဟိ ဂဟပတိပါတိ ပဌမံ ဂဟပတိ နိဒ္ဒိသတိ (ပရိဟာရ)

[စောဒကာဘောဂထုတ်ရာ၌ နည်းမှီးဖွယ်။ ။ “ဣမေသု ပန စတုသု စိတ္တေသု ကာမာဝစရစိတ္တဿ ကုသလာကုသလဝိပါကကြိယဘောဒေန စတုဗ္ဗိမ ဘာဝေပိ ပါပါဟေတုကဝဇ္ဇာနံ စက္ကနသဋ္ဌိယာ၊ စက္ကနဂုတိယာ ဝါ စိတ္တာနံ သောဘ နနာမေန ဝေါဟာရကရဏတ္ထံ ပါပါဟေတုကေယေဝ ပဌမံ “သောမနဿသဟဂတ” ဣ ဒိနာ ဒဿေတိ” ဟု အကုသိုလ်စိတ်ကို အစဆုံးဖြခြင်း၏အကြောင်းကို ဝိဘာဝိနီ ပြရာ၌ ကာမာဝစရစိတ္တဿ ကုသလာကုသလဝိပါကကြိယဘောဒေန စတုဗ္ဗိမဘာ ဝေပိ-ကို နည်းမှီး၍ စောဒကာဘောဂကို ထုတ်သည်။ ဤဝိဘာဝိနီပါဠိ၌ စောဒကာ ဘောဂထုတ်လျှင် ပိ-ထိုင်ရာစကားရပ်သည် နေယျတ္ထအားဖြင့် စောဒကာဘောဂကို ပြသည်ဖြစ်၍ ပိ-ထိုင်ရာစကားရပ်ကို စောဒကာဘောဂ ထုတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် “နနကာမာဝစရစိတ္တံ ကုသလာကုသလဝိပါကကြိယာဘောဒေန စတုဗ္ဗိမံ ဟောတိ (ဘဝတိ)” ဟု စောဒကာဘောဂထုတ်ရမည်ကို သတိပြုပါ။

အစိတ်မြင်လျှင် အပေါင်းသွင်း။ ။ တကယ်တော့ ဤအဘော် ဆန်းလှသည်မဟုတ်ချေ။ အစိတ်မြင်လျှင် အပေါင်းကို၊ အပေါင်းမြင်လျှင် အစိတ်ကို အဘော်သွင်းရသည်နည်းစနစ်အတိုင်း မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ်၊ သူဆင်းရဲ-ဟူသော အမျိုးလေးပါးရှိသည်အနက် အစိတ်(သူကြွယ်)ကို ဆိုထားသောကြောင့် အပေါင်းကို အဘော်သွင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျက်။ ။ အစိတ်မြင်လျှင်း၊ အပေါင်းသွင်း၊ အပေါင်းမြင်ရာ၊ စိတ်ကိုသာ၊ သွင်းပါ အဘောဂ။ (နိယံသစ်။)]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ

နိဟတော မာနော စတေန ဂဟပတိနာတိ နိဟတမာနော။
ဝစနာဒိဆက္က

(၁) နိဟတမာနော-ဟူသော နိပ္ပန္နသညံ ဝစန။

(၂) နိဟတော မာနော စတေန ဂဟပတိနာ-ဟူသော ဝိဂ္ဂြဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) နိမိရပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသော မာန၏ အိမ်ရှင်(သူကြွယ်)နှင့် ဂုဏ်ဂုဏေ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟေတု။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုဇောတက။

(၅) သုကြွယ်ခြပ်သည် ဝစနိယ။

(၆) နိဟနိတဗ္ဗဉ္စတိ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

[သတိပြု။ ။ တုလျာဒိ၊ဗဟုဗ္ဗိမှာ၊ကံဟောပါမှ၊တတိယာ ပြုခြ်-ဥပဒေအရ သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်ဖြစ်သော နိဟတ-ပုဒ် ကံဟောသည်ကို သတိပြုပါ။]

၅။ ။ ဘာဝသမ္ပန်

ဥဿန္တတ္တာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်ကား ဥဿန္တဿ ဖြစ်ပါသည်။

တ္ထ-သမ္ပန်။ ။ တ္ထ-သမ္ပန်ကား ဂဟပတိဿ-ဖြစ်ပါသည်။

တ္ထ-သမ္ပန်စာစပ်။ ။ဂဟပတိဿ-ကား "၏"ဟူ၍ အနက်ပေး သောကြောင့်

ဥဿန္တတ္တာဝယ် တ္ထ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊သတ္တိမန္တ၊ တ္ထ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ သတ္တိ။

ဂဟပတိဿကား "သည်"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဥဿန္တတ္တာဝယ်

ဥဿန္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစ၊ တုလျတ်၊ ဥဿန္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂ ပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိဂံတံ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗြဟ္မစရိယံ-၌ ဗြဟ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ သေဋ္ဌအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဗြဟ္မဘူတံ စရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗြဟ္မစရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယ် သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းသမ္ဘာဝနာ ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ပုဒ်၏ တုလျအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဗြဟ္မစရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဗြဟ္မဘူတံ စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ"ဟု သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယ် သမာသံဝစနတ္ထပြုရမည် ၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ သျှ၌ "ဗြဟ္မံ စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ"ဟု ပြုသည်။

[ကျက်။ ။ ဟုတွာ၊ သင်္ခါတ၊ ဘူတ-တထွေ၊ စဝ၊ ဣတိ၊ သဒ္ဓါရိက၊ မှတ်ဘိ ကမ္မဓာရယာ၊ ကိုးပါးမှာ၊ သမ္ဘာဝနာပေ။]

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဝါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တစ်နည်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထ ပြုသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဗြဟ္မဘူတာနံ (ဘူတာနံ) ဗုဒ္ဓါဒိနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗြဟ္မ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏အရ ဘုရားအစရှိသည်ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဗြဟ္မဘူတာနံ (ဗြဟ္မာနံ) စရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းဆဋ္ဌိတပျုရိ သမာသ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

သမာသလိဂ်ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဗြဟ္မစရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ဗြဟ္မာနံစရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ” ဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသံသမာသံပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သေဋ္ဌဋ္ဌေန ဗြဟ္မဘူတံ စရိယံ၊ ဗြဟ္မဘူတာနံ ဝါ ဗုဒ္ဓါဒိနံ စရိယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူသော အပေါင်းသံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဗြဟ္မစရိယံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပုဒ်၌ “ဗြဟ္မစရိယံ” ဟူသည် “မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့် မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အကျင့်ဖြစ်သော သာသနာတော်ပင်။ (တစ်နည်း) မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော သာသနာတော် ပင်။ ဤသို့သော အနက်သဘောသည်၊ (တစ်နည်း) ဤသို့သော အနက်သဘောကို ဆိုအပ်သည်။ (တစ်နည်း) ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဘူတ-သဒ္ဓါ ၂-ခု ထူးပုံ။ ။ ဗြဟ္မဘူတံ-၌ရှိသော ဘူတ-ဖြင့် သမ္ဘဝနာ ကမ္မဓာရယ်သမာသံကိုပြသည်။ ဗြဟ္မဘူတာနံ-၌ရှိသော ဘူတ-ဖြင့် ယင်းကိုမပြ၊ ဗြဟ္မ-၏အရ ဗုဒ္ဓါဒိ-ကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ ထို့ကြောင့် အတိအကျ အားဖြင့်မူ ဗြဟ္မဘူတာနံ-၌ရှိသော ဘူတာနံ-နှင့် ဗုဒ္ဓါဒိနံ-ဖြင့် အရကို ပြသည်။ ဗြဟ္မဘူတာနံ-၌ရှိသော ဗြဟ္မာနံ-နှင့် စရိယံ-ဖြင့် ဆဋ္ဌိတပျူရိသံသမာသံကို ပြသည်။

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ

သေဋ္ဌ-၌ ပသတ္တ-ပုဒ်၌ ဣဋ္ဌ-ပစ္စည်း။ “ပသတ္တိဋ္ဌ” ဟု ဆိုလိုလျက် ပသတ္တ ကို သ-ပြုခြင်း၊ ဣ-ကို စ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “သေဋ္ဌ” ဟု ပြီးပါသည်။ (ကစ္စည်း၊ သဒ္ဓနိတိ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ အဘိဓာန်ဋီကာ။)

(တစ်နည်း) ဝုဗု-ပုဒ်၊ ဣဋ္ဌ-ပစ္စည်း။ “ဝုဗုဋ္ဌ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဝုဗု-ကို သ ပြုခြင်း၊ ဣ-ကို စ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “သေဋ္ဌ” ဟု ပြီးပါသည်။ (အဘိဓာန်ဋီကာ။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ပသတ္တဿ သောစ။ (ကစ္စည်း၊ ၂၆၃။) ပသတ္တဿ ဣယိဋ္ဌေသု။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၅၁၂။) ဗာဠန္တိက ပသတ္တာနံ သာဓနေ ဒသာ။ (မောဂ်၊ ၄၊ ၁၃၆။) ဣယိဋ္ဌေသု ပသတ္တဿ ဝုဗုဿစ သော၊ သေယျော သေဋ္ဌောစ၊ ကုစာသဝဏ္ဏံ လုတ္တေတိ ဣဿေ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၆၉၅။)]

သေဋ္ဌဋ္ဌ-၌ သေဋ္ဌ-ပုဒ်၊ အတ္တ-ပုဒ်၊ “သေဋ္ဌတ္တ” ဟု ဆိုလိုလျက် တ္တ-ကို ဋ္ဌ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “သေဋ္ဌဋ္ဌ” ဟု ပြီးပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တထာနံ ဋ္ဌ-ယုဂ်။ အဋ္ဌကထာ၊ အတ္တကထာ ဝါ။ ဒုက္ခဿ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော သင်္ခတဋ္ဌော။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၁၀၇။) တထနရာနံ ဋ္ဌဏလာ။ (မောဂ်၊ ၁၅၂။) အတ္တာနံ ကထာ အဋ္ဌကထာ။ (ယင်းပဋိကာ။) အတ္တော ကထိယတိ စတာယာတိ အတ္တကထာ၊ သာယေဝ အဋ္ဌကထာ။ တ္တ-ကာရဿ ဋ္ဌ-ကာရံ ကတွာ “ဒုက္ခဿ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော” တိ အာဒိသု ဝိယ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၀။)]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ ဣဓာဓိပေတ ဗြဟ္မစရိယ-အရ တရား

ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိ-၌ ဣဓာဓိပေတ ဗြဟ္မစရိယ-အရ တရားကား သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟိတသကလသာသန-သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော အလုံးစုံသော သာသနာ (ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓအားဖြင့် အလုံးစုံသော သာသနာ)ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ “တယိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဣဒ္ဓဉ္စေ ဖိတဉ္စ ဝိတ္တာရိကံ ဗာဟုစညံ ပုထုဘူတံ ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ သုပ္ပကာသိတံ” ဟိ ပါသာဒိကသုတ္တေ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟိတံ သကလသာသနံ “ဗြဟ္မစရိယ” ဟိ ဝုတ္တံ။ ဣမသိမ္ပိ ဌာနေ ဣဓမေဝ “ဗြဟ္မစရိယ” ဟိ အဓိပေတံ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၆၁။)။

၉။ ။ ဆန်းစစ်ပုံနှင့် ဂါထာအမည်, ဆန်းအမည်

တ	သွာအက	လျာဏစ	နံ	အာ	သီဝိသ	မိဂေါရ	ဂံ
၂	၂၁၁	၂၁၁ ဘ	၂	၂	၂၁၁	၁၂၁ စ	၂
အာ	ရကာပ	ရိဝဇ္ဇေ	ယျ	ဘူ	တိကာမော	ဝိစက္ခ	ဏာ
၂	၁၂၁	၁၂၂ ယ	၂	၂	၁၂၂	၁၂၁ စ	၂

၄-ပါဒတို့၌ အက္ခရာ စ-လုံးစီရှိသောကြောင့် အနဋ္ဌဘဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ၄-ပါဒတို့၌ အစ-အက္ခရာတစ်လုံးနောင် သ-ဂိုဏ်း န-ဂိုဏ်းမရှိခြင်း၊ (၂)ဝိသမ ပထမပါဒ၌ အစအက္ခရာ ၄-လုံးနောင် ဘ-ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ (၃) ဝိသမ တတိယပါဒ၌ အစအက္ခရာ ၄-လုံးနောင် ယ-ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ (၄)သမပါဒ၌ အစ အက္ခရာ ၄-လုံးနောင် စ-ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ ဤလက္ခဏာ ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ပထမ ဘကာရဝိပုလဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) ပရိဝဇ္ဇေယျ-၏အရ သူယုတ်မာကို ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်သော ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာ, နိဗ္ဗာန်အကျိုး ပွားတိုးခြင်းကို လိုလားသောပညာရှိ၏ သန္တာန်၌ ထိတ်လန့် ငြီးငွေ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဩတ္တပ္ပပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် စိဂ္ဂုဋ္ဌာယိဘာ ဝံယ မိဘစွရသ။ [“ပရိဝဇ္ဇေယျ-၏အရ” ဟုဆိုသော်လည်း “ဓာတ်-၏အရ” ဟုမှတ်။]

(၂) ကောင်းသော တရားမရှိသော သူယုတ်မာသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) ဘဝမှ မထနိုင် (သံသရာမှ မလွတ်မြောက်နိုင်) သည်အထိ အပြစ်ရရှိ နိုင်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာ, နိဗ္ဗာန်အကျိုး ပွားတိုး ခြင်းသည် အနုဘာဝ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

(တစ်နည်း) ပရိဝဇ္ဇေယျ-၏အရ ပဗ္ဗပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး ပွားတိုးခြင်းကို လိုလားသော ပညာရှိ၏ သန္တာန်၌ သူယုတ်မာကို ဝေးစွာရှောင် ကြဉ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယံ ဘာဝ၊ ဝီရရသ။ ။ အကြွင်းတူ၏။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အာဝါဟနံ ဝိဝါဟနံ သံဝရဏံ သံကိရဏံ ဝိကိရဏံ-၌ အာဝါဟနံ၊ ဝိဝါဟနံ ၂-ပုဒ်၏ အာကာရတ္ထကို ပေါ်လွင်စေလျက် အနက် ယောဇနာပါ။

၂။ ။ အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ တိရောကုဋ္ဌံ တိရောပါကာရံ တိရောပဗ္ဗတံ အသစ္စမာနော ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ အာကာသေ-၌ ကတ္တားဗျား ပြည့်စွက်လျက် လည်းကောင်း၊ ပမာ၊ ပမေ ထင်ရှားစေလျက်လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ ရာဇာ ဟောတိ စက္ကဝတ္တိ ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ စာတုရန္တော ဝိစိတာဝိ ဇနပဒတ္တာဝရိယပုတ္တော သတ္တရတန သမနူဂတော-၌ ရာဇာ-ပုဒ်ကို သဂုဏဒဗ္ဗာ ပေက္ခ၊ ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ ကြံ၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ အစိရဝတိ နဒိ ပူရာ ဥဒကဿ သမတိတ္တိကာ ကာက ပေယျာ-၌ တုလျှတ် လိင်္ဂတံ၊ ပကတံ၊ ဝိကတံ၊ အနိယမ၊ နိယမ အနက်ယောဇနာပါ။

၅။ ။ ပရိဗ္ဗာဇကော အတ္တနော ပရိသံ အဝလောကေသိ။သာ ဟောတိ ကာဒေဏှကေ ဩလမ္မေတွာ ဂဟိတော လုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂပိဋကတိ ဒဏှမောရပိဋမတ္တိ ကာပတ္တ ပသိဗ္ဗကကုဏ္ဍိကာဒိ အနေကပရိက္ခာရ ဘာရ ဘရိတာ-၌ ပရိဗ္ဗာဇက သဒ္ဓါ၏ နာမည်၊ဂုဏ်ထူးနှင့် သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ တသ္မိံ ကိရ ကုဋ္ဌိဂတေ ဒေဝိယာ ဧဝရပေါ ဒေါဟဋ္ဌော ဥပဗ္ဗိ "အဟောဝတာဟံ ရညော ဒက္ခိဏဗဟုလောဟိတံ ပိဝေယျ" န္တိ-၌ ဟိတ်ပြင်သင့် သောပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်လျက် အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ကထံ ပနာဟံ ဘော တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဇာနိဿာမိ၊ ယထာ သက္ကာ သော ဉတု၊တထာ မေ အာစိက္ခာဟိတိ အတ္ထော-၌ ယထာတထာ နိပါတပဒတို့ကိုရှု၍ ဆရာနည်းကျကျ အနက်ယောဇနာပါ။

၂၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ ကသ္မာ အဝါစ၊ ကိ အသုဒ္ဓဘာဝံ န ဇာနာတိတိ၊ အာမ ဇာနာတိ။ ဇာနန္တောပိ ဘဝပဋိစ္စန္ဒမေတံ ကာရဏံ၊ တံ အနေန န ဒိဋ္ဌိ၊ အပဿန္တော မဟာသမဏော ကိ ဝက္ခတိတိ မညမာနော မာနထဒ္ဓတာယ အဝါစ-၌ ကတ္တု၊ သမ္ပန္နပဒ-စသည့် ပါဠိသေသ ဖြည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ မိမ္မိတိ သုဝဏ္ဏံ၊ တသ္မာ သာရသုဝဏ္ဏသဒိသဝဏ္ဏိတာယ မိမ္မိသာ ရောတိ ဝုစ္စတိ-၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဣတိ-သဒ္ဓါကို သဒ္ဓပဒတ္တက၊ နာမတ္ထ၊ ဝုစ္စတိ-၏ ကတ္တာ: ဖြည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ဣဒါနိ တမတ္ထံ ယောဇောဒေသန္တော “ယေ ဣမေသံဘဝတ” န္တိ အာဒိမာဟ၊ တတ္ထ အကုသလာ အကုသလသင်္ခါတာတိ အကုသလာစေဝ အကုသလာတိစ သင်္ခါတာ ဉာတ၊ ကောဋ္ဌာသံ ဝါ ကတွာ ဌပိတာတိ အတ္ထော-၌ တ-သဒ္ဓါအစွဲများ မလွဲမှားစေဘဲ နည်းထုံးကျကျ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အာဝါဟန၊ ဝိဝါဟန-၌ အာကာရတ္ထ ပေါလွင်စေလျက်အနက် အာဝါဟနံ၊ “ဤသုဿံအတွက် ဤမည်သောအမျိုးမှ ဤမည်သော နက္ခတ်ဖြင့် သုဿံမကို ဆောင်ကြကုန်လော့”ဟု တစ်ပါးသော အိမ်မှ အမျိုးသမီးကို မိမိအိမ်သို့ ဆောင်ယူမှုကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဝါဟနံ၊ “ဤသုဿံမကို ဤမည်သော သုဿံအား ဤမည်သော နက္ခတ်ဖြင့် ပေးလိုက်ကြကုန်လော့၊ ဤသို့ နက္ခတ်ဖြင့် ပေးလိုက်ရသည်ရှိသော် ထိုသုဿံမ၏ ကြီးပွားခြင်းသည် ဖြစ်လိမ့်မည်”ဟု မိမိ၏ သမီးကို တစ်ပါးသော အိမ်သို့ ဆောင်ပို့မှုကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ သံဝရဏံ၊ ကွာရှင်းပြီးသော လင်မယားတို့၏ ညီညွတ်မှု (ပြန်ပေါင်းမှု)ကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဝရဏံ၊ လင်မယားတို့၏ ကွာရှင်းမှုကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံကိရဏံ၊ ဥစ္စာကို ပေါင်းစုစေခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိကိရဏံ၊ ဥစ္စာကို ယှဉ်စေခြင်းလည်းကောင်း။ (ပါ၊ ၁၁။ ပါ၊ သျ၊ ၄၃။ ပါ၊ သျ၊ သစ်၊ ၇၄)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အာဝါဟနံ နာမ ဣမဿ ဒါရကဿ အသုက ကုလတော အသုကနက္ခတ္တေန ဒါရိကံ အာနေထာတိ အာဝါဟကရဏံ။ ဝိဝါဟနန္တိ ဣမံ ဒါရိကံ အသုကဿ နာမ ဒါရကဿ အသုကနက္ခတ္တေန ဒေထ၊ စဝမဿာ ဝုမ္မိ ဘဝိဿတိတိ ဝိဝါဟကရဏံ။ သံဝရဏန္တိ သမဂ္ဂကရဏံ၊ ဝိဝရဏံ နာမ ဝိသံယောက ကရဏံ၊ သံကိရဏန္တိ ဓနပိဏ္ဍာပနံ၊ ဝိကိရဏန္တိ ဓနပယောဇာပနံ။ (ဋ္ဌ၊ ၉၀။)

မေးပုံ မကောင်း။ ။ (၌)နှင့်(ကို) အသုံးလွဲနေ၍ အာဝါဟန၊ ဝိဝါဟန ၂ ပုဒ်ကိုသာ အနက်ယောဇနာခိုင်းသလို ဖြစ်နေသည်။ “အာဝါဟနံ၊ ပ။ ဝိကိရဏံ-ကို အာဝါဟန၊ ဝိဝါဟန-၂-ပုဒ်၌ အာကာရတ္ထ ပေါလွင်စေလျက်”ဟု မေးသင့်သည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၂။ ။ ပမာ၊ပမေ ထင်ရှားစေလျက် အနက်

(သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။) အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ (ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။) အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ (အသစ္စမာနော၊ မငြိကပ်ဘဲ။ ဂစ္ဆတိ) သေယျထာပိ၊ သွားနိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တိရောကုဋ္ဌံ၊ နံရံ၏တစ်ဖက်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏တစ်ဖက်သို့ လည်းကောင်း။ အသစ္စမာနော၊ မငြိကပ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ [ပါ၊ ၇၄။ ပါသျ၊ ၁၇၃။ ပါသျသစ်၊ ၂၇၃။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သော အနေကဝိဟိတံ လူ့ဒွိဝိဓံ ပစ္စာနဘောတိ-ဟူသော ရှေ့ပါကျမှ သော-ကို ထောက်၍ ကတ္တားထည်။

အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝန္တိ စတ္ထ အာဝိဘာဝံ ကရောတိ တိရောဘာဝံ ကရောတိတိ အယမတ္ထော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၂၊ ၁၈။) ကို ထောက်၍ ကရောတိ-ကို ထည့်စပ်သည်။ ယင်းငိုကာ (၂၊ ၂၃။) ၌လည်း “အာဝိဘာဝန္တိပဒဿ ဟောဋ္ဌာ ဝုတ္တေန ဟောတိ-သဒ္ဓေန သမ္ပန္နော န ယုတ္တတိ ဥပယောဂဝစနေန ဝုတ္တတ္တာ၊ တထာ ဝက္ခမာနေနစ ဂစ္ဆတိသဒ္ဓေန အတ္တနော၊ ပရေသဉ္စ အာဝိဘာဝဿ လူဇိတတ္တာ၊ နာမပဒဉ္စ ကြိယာပဒါပေက္ခန္တိ ကြိယာသာမညဝါစိနာ ကရောတိ-သဒ္ဓေန ယောစေတွာ အာဟာ “အာဝိဘာဝံ ကရောတိ” တိ။ တိရောဘာဝန္တိ စတ္တာပိ စသေဝနယော” ဟု စကောပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ စကော ဟောတိ-ဟူသော ရှေ့ပါကျရှိ ဟောတိ-နှင့်လည်းမစပ်နိုင်၊ တိရောကုဋ္ဌံ။ ပ။ အသစ္စမာနော ဂစ္ဆတိ ဟူသော နောက်ပါကျရှိ ဂစ္ဆတိ-နှင့်လည်း မစပ်နိုင်ကြောင်းကို ဆို၏။]

၃။ ။ ရာဇာ-ကို သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ၊ ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခကြံ၍ အနက် [ရာဇာ၊ လေးပါးကုန်သော အတ္တရိယဓမ္မေ၊ လေးပါးကုန်သော သင်္ဂဟ ဝတ္ထုတို့ဖြင့် လူ့အပေါင်းကို နှစ်သက်စေတတ်သောမင်းသည် (သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ အနက်။) ဝါ၊ မင်းသည် (ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခအနက်။) ကြွင်း ယောနောလေ။ ဤမေး ခွန်း၌လည်း (၌) နှင့် (ကို) အသုံးလွဲနေ၍ ရာဇာ-ကိုသာ ယောနောရမည်လို ဖြစ်နေ သည်။ (ပါ၊ ၈၃။ ပါသျ၊ ၁၉၆။ ပါသျသစ်၊ ၃၀၀။)

ထောက်ဖွယ်။ ။ စတုဟိ အတ္တရိယဓမ္မေဟိ၊ စတုဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိစ လောကံ ရဉ္စနတော ရာဇာ။ (ယင်း၏အဖွင့် အဋ္ဌကထာ၊ ၂၂၂။)

(၄။ ၁၂၃) ၌လည်း “ရာဇတိ အတ္တနော ဣဿရိယသမ္ပတ္တိယာ စတုဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ မဟာဓနံ ရဉ္စတိ ဝဗ္ဗေတိတိ ရာဇာ” ဟု ဖွင့်လျက် ရှိသေးသည်။ “သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ” ဟူသည်။ ။ “သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ” ဟူသည် ဝိသေသနနှင့် တကွ ခြပ်ကို ငဲ့ခြင်းပင်တည်း။ ယင်းသို့ ဝိသေသနနှင့်တကွ ခြပ်ကိုငဲ့၍ ပေးခြင်းကို “သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခအနက်ပေးခြင်း” ဟု ဆိုသည်။ ဆိုလိုရင်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထကိုငဲ့၍ အနက်ပေးခြင်းပင်တည်း။ ဝစနတ္ထကို ငဲ့၍ပေးသော အနက်သည် သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ အနက်မည်၏-ဟုလို။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤစတုဟိ-အစရှိသော အဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် ရာဇာ-ကို "စတုဟိ အစ္စရိယ ဓမ္မေဟိ၊ စတုဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိစ လောကံ ရဇ္ဇတိတိ ရာဇာ"ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ပြသည်ဖြစ်၍ ယင်းဝစနတ္ထကို ငဲ့၍ ယောဇနာသည်။

"ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ"ဟူသည်။ ။ "ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ"ဟူသည် ခြပ်ကိုသာ ငဲ့ခြင်းပင်တည်း။ ယင်းသို့ ဝိသေသနကို မငဲ့ဘဲ ခြပ်ကိုသာ ငဲ့၍ အနက် ပေးခြင်းကို "ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခအနက်ပေးခြင်း"ဟု ဆိုသည်။ ဆိုလိုရင်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထကို မငဲ့ဘဲ လိုရင်းခြပ်ကိုသာ ငဲ့၍ အနက်ပေးခြင်းပင်တည်း။ ဝစနတ္ထကို မငဲ့ဘဲ ခြပ်ကိုသာငဲ့၍ ပေးသောအနက်သည် ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခအနက် မည်၏-ဟူလို။ ယင်းကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခကို "သဂုဏာပေက္ခ၊ နာမပေက္ခ"ဟုလည်း သုံးကြသည်။

၄။ ။ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတံ၊ ပကတိ၊ ဝိကတိ၊ အနိယမ၊ နိယမ အနက် (၁)အစိရဝတိ၊ အစိရဝတိအမည်ရှိသော။ နဒိ၊ မြစ်သည် ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိ၏။ ကာကပေယျာ၊ ကမ်း၌ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှါ တက်ကောင်းသော ရေရှိ၏။ (တုလျတ် လိင်္ဂတံအနက်။)

(တစ်နည်း) အစိရဝတိ၊ အစိရဝတိ အမည်ရှိသော။ နဒိ၊ မြစ်သည်။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိသည်။ ကာကပေယျာ၊ ကမ်း၌ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှါ တက်ကောင်းသော ရေရှိသည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏) (ပကတိ၊ ဝိကတိအနက်။)

(တစ်နည်း) အစိရဝတိ၊ အစိရဝတိ အမည်ရှိသော။ (ယာ နဒိ၊ အကြင်မြစ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ) နဒိ၊ ထိုမြစ်ကို။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရာ "ပြည့်၏"ဟူ၍။ သမတိတ္ထိကာ၊ "ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိ၏"ဟူ၍ ကာကပေယျာ "ကမ်း၌ရပ်၍ ကျီး သောက်ခြင်းငှါ တက်ကောင်းသော ရေရှိ၏"ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။) (အနိယမ၊ နိယမအနက်။) (ပါ၊ ၂၃၀။ ပါသျှ၊ ၄၈၂။ ပါသျှသစ်၊ ၆၆၂)

မှတ်ချက်။ ။ အနိယမ၊ နိယမ အနက်၌ "အစိရဝတိ၊ သော။ ယာ နဒိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာနဒိ၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ ပူရာ၊ သည်။ သမတိတ္ထိကာ၊ သံသည်။ ကာကပေယျာသည်။ အဿ၊ ၏။"ဟုလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။ [တုလျတ်၊ လိင်္ဂတံ၊ ပကတိ၊ ဝိကတိ၊ အနိယမ၊ နိယမ အနက်ယောဇနာနည်းများကို (၁၃၄၃) စုနှစ် ပါရာမိကဏ် အဖြေ၌ ရှု။]

၅။ ။ ပရိဗ္ဗာဇက-၏ နာမည်၊ ဂုဏ်ထူးနှင့် သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲအောင် အနက် ["ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သဗ္ဗယပရိဗ္ဗိဇ်၏အနီး၌ နေလေ့ရှိသော အဝတ်ဖြူကို ဝတ်သော (ဂုဏ်ထူး) သုပ္ပိယအမည်ရှိသော(နာမည်) ပရိဗ္ဗိဇ်သည်"ဟု အမည်၊ ဂုဏ်ထူး ဖော်ယောဇနာ။ သာ-ဖြင့် ပရိသာ-ကိုစွဲ။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ။ (ဋ္ဌ၊ ၄၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၁၄၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၁၊ ၂၇၄။)

ထောက်ဖွယ်။ ။ သုပ္ပိယောတိ တဿ နာမံ။ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ သဗ္ဗယဿ အန္ဓေဝါသိ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇကော။ (ဋ္ဌ၊ ၃၆။)]

၆။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ အနက်

ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တသ္မိ၊ ထိုမင်းသည်။ ကုဋ္ဌိဂတေ၊ ဝမ်းသို့ရောက်သည် ရှိသော်။ (တစ်နည်း) တသ္မိ-တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ကုဋ္ဌိဂတေ-ကုဋ္ဌိဂတတ္တာ၊ ဝမ်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားအား။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ။ (စဝရပေါ-၌ စပ်။) အဟံ၊ ငါသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒက္ခိဏဗဟု လောဟိတံ၊ လက်ျာလက်ရုံးသွေးကို။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဝါ-ကောင်း လေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စဝရပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒေါဟဋ္ဌော၊ ချင်ခြင်း သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ [ဋ္ဌ၊ ၁၂၃။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၇။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၉။ ၁၃၁၉-ရန်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[လက္ခဏပုဒ်ကို ရံခါဟိတ်ပေး။ ။လက္ခဏပုဒ်ကို ရံခါဟိတ်ပေးရသည်။ “ပုဗ္ဗသရေဂ္ဂေသရသည်။လုတ္တောကြေပြီးသည်ရှိသော်။(တစ်နည်း)ပုဗ္ဗသရေ ပုဗ္ဗသရဿ၊ ရှေ့သရ၏။လုတ္တော-လုတ္တတ္တာ၊ ကြေပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်”ဟု ပေးရသကဲ့သို့ မှတ်။ယင်းသို့ ဟိတ်ပေးရပုံကို (ဝိ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂။) ရှိ ယသ္မိ ဌိတေ-ကို “ယသ္မိ-ဝိနယေ၊ သည်။ ဌိတေ၊သော်။ယဿ-ဝိနယဿ၊၏။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်”ဟု သျသစ် (၁၊ ၃၂) “ယသ္မိ-ဝိနယေ၊၏။ဌိတေ၊ကြောင့်”ဟု ဂဏ္ဍိ (၁၊ ၄၆) ပေးသည်ကို လည်းကောင်း၊ဝုတ္တေ သတိ-ကို “ဝုတ္တေ၊ဆိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ (တစ်နည်း) ဝုတ္တေ-ဝုတ္တဿ၊၏။သတိ-သန္တတ္တာ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်”ဟု သမ္ပန္နစိန္တာဂဏ္ဍိ (၂၊ ၀၃) ပေးသည်ကိုလည်းကောင်း အတုယူ။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ယင်းသို့ လက္ခဏပုဒ်ကို ရံခါ ဟိတ်ရပုံကို သဗ္ဗာတာ ဝိမာ ဂစ္ဆန္တိတိ သဗ္ဗာ တာံ ဂါဝိယော ကုဋိလမေဝ ဂစ္ဆန္တိ။ ကသ္မာ၊ နေတ္ထေ ဝိမံ ဂတေ သတိ နေတ္ထေ ကုဋိလံ ဂတေ သတိ နေတ္ထဿ ကုဋိလံ ဂတတ္တာတိ အတ္ထော။ (နေတ္ထိ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၂၄)ကို ထောက်။

- ကျက်။ ။(၁)လက္ခဏမှာ၊ ရံတစ်ခါ၊ ဟေတွာဓိပ္ပါယ်ရောက်။(ပေါရာဏ)
- (၂)လက္ခဏကြိယာ၊ ရှိသည်မှာ၊ ရံခါ ဟိတ်ပေးခြင်း(ပေါရာဏ)
- (၃)လက္ခဏပုဒ်၊ ထုတ်၍အရာ၊ ရှိသည်မှာ၊ များစွာ ဟိတ်လည်း၊ ဝင်သတည်း။ (ဘုရားကြီး၊ ၆၆။)]

၇။ ။ ယထာ၊ တထာ-တို့ကို ရှု၍ ဆရာနည်းကျကျ အနက် ဘော၊ အရှင်ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကထံ ပန၊အဘယ်သို့လျှင်။ ဂေါတမံ၊ဂေါတမအနွယ်ရှိသော။တံ ဘဝန္တံ၊ ထိုအရှင်ကို။ (တစ်နည်း) တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ဇာနိဿာမိ၊သိပါအံ့နည်း။ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အာစိက္ခိယ မာနေ၊ ပြောပြအပ်သည်ရှိသော်။) သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ (သက္ကာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ကို။ (ဉာတု-၌ စပ်။) (မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ဉာတု၊သိခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ တထာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။(တွံ၊ အရှင်ဆရာသည်) မေးအား။ အာစိက္ခာဟိ၊ပြောကြားပါလော့။ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။) (ဋ္ဌ၊ ၂၂၁။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၇။ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၃၄။)

[ဥပမာ မဟုတ်သော ယထာ၊ တထာ-အနက်ပေးနည်း။ ။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ-ကဲ့သို့ ဥပမာစေတက မဟုတ်သော ယထာ တထာ-ရှိလျှင် တထာ-သဒ္ဒါ၏ စပ်ရာဖြစ်သော ကြိယာသည် လက္ခဏာ ဖြစ်၏။ ဤ၌ တထာ-ပုဒ်ကို အာစိက္ခာဟိ-ကြိယာ၌ စပ်ရသည်။ ၎င်း အာစိက္ခာဟိ- ကြိယာသည်။ “အာစိက္ခိယမာနေ”ဟု လက္ခဏကြိယာ ဖြစ်သည်။ ယင်းလက္ခဏပုဒ် ထည့်၍ အနက်ပေးရသည်-ဟုလို။

ကျက်။ ။(၁)ယထာ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်၊ ယင်းသို့ ထုတ်မှ၊ တထာ စပ်ရာ၊ ကြိယာသည်၊ မှန်စွာ လက္ခဏ ဖြစ်မြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၉၇။)

(၂)ယထာ တထာ၊ တွေ့လေ့ရ၍၊ ပမာမဟုတ်၊ ကာရထုတ်သော်၊ နောက်ပုဒ်တထာ၊ ကြိယာ၊ မှန်စွာလက္ခဏ ဖြစ်မြဲ။ တိုက်ရိုက်လက္ခဏ၊ ရှိမူက နောက်မှ မလိုဘဲ။ (သျသစ်၊ ၁၊ ၄၁။)]

၈။ ။ [မာနထဒ္ဒတာယ-၏ သမ္ပန္နပဒကို “အမ္ပဋ္ဌဿ”ဟု ဖြည့်စွက်၍ သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။၌၊ ၂၃၀။၌သျ၊ ၂၃၀၀။၌သျသစ်၊ ၂၃၇၆။]

၉။ ။ ဣတိ-ကို သဒ္ဒပဒတ္တက၊ နာမတ္ထ ကြိ၍ အနက် ဝိမ္ဗိတိ၊ ဝိမ္ဗိ-ဟုသည်ကာ။သုဝဏ္ဏံ၊ရွှေတည်း။ (ဣတိ-သဒ္ဒပဒတ္တက။)

(တစ်နည်း) သုဝဏ္ဏံ၊ရွှေသည်။ဝိမ္ဗိတိ၊ဝိမ္ဗိ မည်၏။(ဣတိ-နာမတ္ထ။) တသ္မာ သာရသုဝဏ္ဏသဒ္ဒိသဝဏ္ဏတာယ၊ ထိုသို့ ကောင်းမြတ်သော ရွှေနှင့်တူသော အဆင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သော ရာဇာ၊ ကို။ ဝိမ္ဗိသာရေတိ၊ “ဝိမ္ဗိသာရ”ဟူ၍။ (မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည် (ကတ္တား။)ဝုစ္စတိ၏။[၌၊ ၂၄၉။၌သျ၊ ၂၃၅၃။၌သျသစ်၊၂၊ ၄၂၈။]

မှတ်ချက်။ ။ ဝုစ္စတိ-၏ ကတ္တားကို “အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန”ဟု လည်း ထည့်ကြသည်။ ကောင်းမည်မထင်။ ပါရာမီကဏ် ယောဇနာ၌ “တသ္မာ ဧတံ အာပတ္တိရူပံ ပါရာမီကံ ဣတိ ပဏ္ဍိတေန ဝုစ္စတိတိ သမ္ပန္နော (၁၃၈)၊ တသ္မာ ဧတံ ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတေန ဝုစ္စတိတိ ယောဇနာ။ တသ္မာ ဧတံ အစွယ် ထုလ္လစွယ် ဣတိ ပဏ္ဍိတေန ဝုစ္စတိ (၁၆၂)”ဟု ပဏ္ဍိတေန-ကို ထည့်လေ့ရှိပါ၏။ သို့သော် ထိုနေရာ၌ ကောင်းပါ၏။ ဤနေရာ၌ ကား “မှားသည်”ဟု မဆိုရဲသော်လည်း ပညာရှိ သူသာ “ဝိမ္ဗိသာရ”ဟု ဆိုအပ်သည် မဟုတ်၊ ပညာရှိ မရှိ လူအများ ဆိုအပ်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် မကောင်းတတ်ပါ။

[ဟိတ်နှင့် အနက်တူသည့် တသ္မာ။ ။ တသ္မာ-နောင် ဟိတ်ဆောင်မူ တ-၏အနက်နှင့် ဟိတ်၏အနက် အနက်ခြိပ်တူ၏။ ဤ၌ တသ္မာ-နောင်ဟိတ်ဆောင် သောကြောင့် တသ္မာ-နှင့် သာရသုဝဏ္ဏသဒ္ဒိသတာယ-သည် အနက်ခြိပ်တူ၏။

ကျက်။ ။တသ္မာ-နောင်၊ ဟိတ်ဆောင် နက်တူ၊ ရှေ့ဆောင်မူပြား၊ သီးခြား တသ္မာ၊ ရှိခဲ့ရာ၊ ယူပါ လဒ္ဒဂုဏ်။ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ၊ ၂၀၈။)]

၁၀။ ။ [သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ တမတ္ထံ-ကိုလည်း ဋီကာသစ် ဖွင့်သည့်အတိုင်း ယောဇနာထားသည်။၌၊ ၂၉၀။၌သျ၊ ၂၄၅၁။၌သျသစ်၊ ၂၊ ၅၃၃။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

(၌)နှင့်(ကို)အသုံးလွဲ။ ။ ဤနှစ်မေးခွန်းများ၌လည်း (ကို)ကို သုံးရမည့် နေရာ၌ (၌)သုံးထားသည်မှာ (၌)သုံးရမည့်နေရာ၌ (ကို)သုံးထားသည်မှာ မကောင်း။]

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ပဋိသံဝေဒေန္တိ။
- (ခ) ဧတ္ထ စ ကိဉ္ဇာပိ အာယတနာနံ ဖုဿနကိစ္စံ ဝိယ ဝုတ္တံ။ တထာပိန တေသံ ဖုဿနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (ဂ) န ဟိ အာယတနာနိ ဖုဿန္တိ ဖဿောဝ တံ တံ အာရမ္မထံ ဖုဿတိ အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတွာ ဒဿိတာနိ။
- (ဃ) တသ္မာ သဗ္ဗေ တေ ဆဖဿာယတနသမ္ပဝေန ဖဿေန ရူပါဒိနိ အာရမ္မဏာနိ ဖုသိတွာ (ဖုသိတွာ) တိ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ ပဋိသံဝေဒယန္တိတိ စဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗာ။

၁။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို အပြန်အလှန် ပြုလုပ်၍ အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဓာဒနာတက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလိုပါ)

၃။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ဓာဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကကို အပြည့်အစုံ ထုတ်ပြခဲပါ။

၄။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျလာ အာယတနံ-ပုဒ်ကို ဝိပြုဟ်ဆို၍ ဝစနာဒိဆက္က နံလင်အောင် ထုတ်ပြခဲပါ။

၅။ ။ ဖုဿနကိစ္စတာ-၌ ဘာဝသမ္ပန်, တာ-သမ္ပန်တို့ကို ထုတ်ပြလျက် စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝယောဂ၏ ဝါစွကိုလည်း ဖော်ပြခဲပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့်သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကို ဖော်ပြခဲပါ။

၇။ ။ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-၌ ဖုဿ ဖုဿ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိအရ ရုပ်ပြီးပုံကို သေချာကျနစွာ ရေးသားခဲပါ။

၈။ ။ အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတွာ ဒဿိတာနိ-ဟူသော စကားအရ ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတွာ-၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျနစွာ ရေးသားခဲပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားကို ပထျာဝတ္ထဂါထာ စီကုံးရေးသားခဲ့ပါ။
ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် ဤသာသနာတော်၌ ဗြဟ္မစာလ
အမည်ရသော ထိုသုတ္တန်၏ ပါဠိအနက်ကို လေးလေးစားစား သင်ယူပြီးလျှင်
သင့်တင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၀။ ။ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-၌ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-အရကို ကိုယ်ပြု၍
ရထိုက်သော ဘာဝ, ဝိဘာဝ, အနဘာဝကို ခုံလင်စွာ ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြပါကျ ဝါကျအပြန်အလှန်အနက်

စ။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ဓတ္ထ-ဓတသ္မိ ပါဠေ၊ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ
ဟူသော ဤပါဠိ၌။အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ဖုဿနကိစ္စံ ဝိယ၊တွေ့ထိခြင်း
ကိစ္စကဲ့သို့။ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊အကယ်၍ကား ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။တထာပိ၊ထိုသို့ပင်
ဟောတော်မူအပ်ပါသော်လည်း။တေသံ-အာယတနာနံ၊ထိုအာယတနတို့၏ ။
ဖုဿနကိစ္စတာ၊တွေ့ထိခြင်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို။န ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်။ (ကသွား၊
အဘယ်ကြောင့်။တေသံ အာယတနာနံ၊တို့၏။ဖုဿနကိစ္စတာ၊ကို။န ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
နည်း။) ဟိ-ယသွား၊အကြင်ကြောင့်။အာယတနာနိ၊တို့သည်။ န ဖုဿန္တိ၊ မတွေ့
ထိနိုင်ကုန်။ဖဿောဝ၊ဖဿသည်သာလျှင်၊တံ တံ အာရမ္မထံ၊ထိုထိုအာရုံကို။ ဖုဿတိ၊
တွေ့ ထိနိုင်၏။ပန၊တို့ သို့ပင် ဖဿ-သည်သာလျှင် ထိုထိုအာရုံကို
တွေ့ထိနိုင်ပါသော်လည်း။အာယတနာနိ၊တို့ကို။ဖဿေ၊၌။ဥပနိကိပ္ပိတွာ၊အနီး၌
ထားတော်မူ၍။ဝါ၊ထည့်သွင်းတော်မူ၍။ဒသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ (တသွား၊ထိုကြောင့်။
ဝါ၊ထိုထို အာယတနတို့၏ မတွေ့ထိနိုင် ကုန်သည်၏အဖြစ်၊အာယတန တို့၏
ဖဿ၌ ထည့်သွင်း၍ ပြတော်မူအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တေသံ အာယတနာနံ၊
တို့၏။ဖုဿနကိစ္စတာ၊ကို။နဝေဒိတဗ္ဗာ၊မသိအပ်သတည်း။) [၄၊၁၁၅။၄၁၂။၁၂၈၁။
၄၁၂။၁၂၈၁။]

[ဘာသာဋီကာကို ကြည့်မေးသည့် မေးခွန်း။ ။ သျ၊ သျသစ်တို့က
နဟိ။ပ။ဖုဿတိ-၂-ဝါကျကိုသာ အကြောင်းဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာကြသည်။
အာယတနာနိ။ပ။ဒသိတာနိ-ဝါကျကို အကြောင်းဝါကျထဲ ထည့်သွင်း၍ မယော
ဇနာကြ။သီလက္ခန္ဓဘာသာဋီကာ၌ကား အကြောင်းဝါကျထဲ ထည့်သွင်း ယောဇနာ
ထားသည်။ဘာသာဋီကာကို ကြည့်၍ အာယတနာနိ။ပ။ဒသိတာနိ-ကို အကြောင်း
ဝါကျထဲထည့်ကာ (ဂ)အမှတ်ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ဝါကျပိုင်းပြီး မေးသည့်မေးခွန်း
ဖြ်ဟန်ရှိသည်။၃-ဝါကျကို အကြောင်းဝါကျအနေဖြင့် ၁-ဝါကျထည့် ယူလိုသည့်
အတွက်ကြောင့်လည်း ပုဒ်ထီးများကို တမင်မထည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

အလားတူ ဝါကျ။ ။ (က) ဥတ္တရပဒေပိ ပန တထာ “ဣဓေဝ
ဘိက္ခဝေ ပဌမော သမထော ဣဓ ဒုတိယော သမထော”တိ ဓတ္ထ ဝေကာရော
အာနေတွာ ဝုစ္စတိ ဝေ ဝတ္ထဗ္ဗော။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

(ခ) န ဟိ သက္ကာ ဣတော အညေဟိပိ နိဝရဏသင်္ခါတေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ အဝိဝိစ္စ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရိတုံ။

(ဂ) တသ္မာ “ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စေဝ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ” တိ စဝံ ပဒဒ္ဒယေပိ စသ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ဌ၊ ၁၊ ၁၁၁။ မေဃသင်္ဂဏီ၊ ၂၀၉)

ဤဝါကျနှင့် ဝါကျရှေ့မှ တူသည်။ ဤဝါကျ၌ (က) ဖလ၊ (ခ) ကာရဏ၊

(ဂ) လဒ္ဒဂုဏဖြစ်သကဲ့သို့ ဤသီလက္ခန္ဓဝါကျ၌လည်း (ခ) ဖလ၊ (ဂ) ကာရဏ၊

(ဃ) လဒ္ဒဂုဏဖြစ်သည်။

အကြောင်းဝါကျထဲ ထည့်သည်မှာ မမှားပါ။ ။ အကြောင်းဟိ-မှန်၊ အရင်းပြန်၊ နောက်ဌာန်၊ လဒ္ဒဂုဏ်။ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၂၁၀။) နှင့်အညီ အကြောင်းဟောဟိ-ကို (ဟိ-၏အဖက် တသ္မာ-ထည့်၍) န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသောအရင်း (မူလဝါကျ) သို့ စပ်ရသောကြောင့်နောက် (က) အမှတ်ပြ တသ္မာ-ဝါကျသည် လဒ္ဒဂုဏဝါကျဖြစ်သည်။ ဤဥပဒေအရ နောက်တသ္မာ-ဝါကျ လဒ္ဒဂုဏဝါကျဖြစ်က လဒ္ဒဂုဏဝါကျ၏ရှေ့ရှိသော ဝါကျအားလုံး ကာရဏဝါကျထဲ ပါဝင်သင့်သောကြောင့် အာယတနာနိပ။ ဒဿိတာနိ-ဝါကျကို အကြောင်းဝါကျထဲ ထည့်သည်မှာ မမှားပါ။]

၂။ (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျ ဖောဒနာတက် (ဒေါသာဇေပနဖောဒနာတက်)

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ) အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-ဟူသောပါဌ်၌ အာယတနတို့၏တွေ့ထိခြင်းကိစ္စကဲ့သို့ ဟောတော်မူအပ်ပါသော်လည်း ထိုအာယတနတို့၏တွေ့ထိခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မသိအပ်” ဟု ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ အဘယ်ကြောင့် ထိုအာယတနတို့၏ တွေ့ထိခြင်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို မသိအပ်ပါသနည်း (ဖောဒနာ)။ [ထိုအာယတနတို့၏ တွေ့ထိခြင်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို မသိခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့လည်း ဖောဒနာနိုင်သည်။] ထိုအာယတနတို့၏ တွေ့ထိခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုမသိခြင်း၏အကြောင်းကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကား မပြန်နဲ့သော အဗျာပိတ ဒေါသ ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ ဖောဒနာဖွယ်ရှိထိုဖောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

ဝါကျတက် တက်ပုံ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ) အမှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် ဖလကို ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ဖလ၏ ကာရဏကား အဘယ်ပါနည်း (ဖောဒနာ)။ ကာရဏကိုမပြဆိုက ဆရာ၌ ကာရဏဖလ ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိ ဒေါသရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ ပ။ မိန့်။ [ဝါကျတက်ကိုလည်း ဗဟုသုတ ရရှိစေရန် ကြားညှပ်ပြလိုက်သည်။]

မှတ်ချက်။ ။ “ကာရဏဝါကျကို အဓိပ္ပာယ်တက် တက်လျှင် အဗျာပိတ ဒေါသတင်တက်၊ ဝါကျတက် တက်လျှင် ဖလ ကာရဏဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိ ဒေါသတင်တက်” ဟုမိန့်သော အာစရိယဝါဒအတိုင်း ဒေါသတင်သည်။ ဤဖောဒနာတက် ၌ “အာဘော်သွင်းသည့်ဝါဒ၊ အာဘော်မသွင်းသည့်ဝါဒ” ဟု နှစ်မျိုးရှိရာ အာဘော်မသွင်းသည့်ဝါဒသို့ လိုက်၍ အာဘော်မသွင်းဘဲ တက်သည်။

[ဒဠိဝါကျ မဖြစ်သင့်။ ။ န ဟိ-တက်ရာ၊ ဟိ-နက်မှာ၊ ဟိတ်ပါဒဠိစွဲ။ (ရွေးရေးဆောင်နိယံ။ ၄၃။)အရ န ဟိ-တက်ရာ၌ ဟိ-၏အနက်မှာ ဟိတ်အနက် သင့်လျော်လျှင် ဟိတ်အနက်၊ ဒဠိအနက် သင့်လျော်လျှင် ဒဠိအနက်၊ နနက်သင့် လျော်လျှင် နနက်ဖြစ်သည်။ ဤ၌ ဟိတ်အနက်ဖြစ်သည်။ ဤဝါကျကို သျ၊ သျသစ်တို့ကလည်း ကာရထဝါကျသာ ပေးကြသည်။]

၃။ ။(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြု ၂-ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က
(၁) နန အာယတနာနိ ဖုသနကိစ္စ ဝိယ ဝုတ္တံ (စောဒကာဘောဂ)။
(၂) အထ ကသ္မာ န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ (စောဒနာ)။
(၃) နန န အာယတနာနိ ဖုသန္တိ ဖဿောဝ တံ တံ အာရမ္မထံ ဖုသတိ အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတ္တာ ဒဿိတာနိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
(၄) တသ္မာ န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ (ပရိဟာရ)။
မှတ်ချက်။ ။ အာယတနာနိ၊ ပ။ ဒဿိတာနိ ဝါကျကို အကြောင်းဝါကျ ထဲ ထည့်ကာ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ အဖြစ်ဖြင့် မေးထားသည့် မေးခွန်းအရှိအတိုင်း ထုတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အာယတနာနိ။ ပ။ ဒဿိတာနိ-ဝါကျကို အကြောင်းဝါကျထဲ မထည့်ဘဲ “ဟိ-ယသ္မာ ဖုသတိ၊ တသ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာ”ဟု အနက်ပေးသည့် သျ၊ သျသစ်တို့အလို အာယတနာနိ။ ပ။ ဒဿိတာနိ-ဝါကျကို ပရိဟာရာဘောဂ၌ ထည့်သွင်း၍ မထုတ်ရပါ။ [၁၃၂၆-ခုနှစ် အဖြေ၌ သျ၊ သျသစ်တို့အလိုကျ ပရိဟာရာဘောဂ ထုတ်ခဲ့သည်။]

ထို့ပြင် သျသစ်က အာယတနာနိ ပန-၌ ရှိသော ပန-ကို “အဟုတ်ကား”ဟု အနက်ပေးသည်။ သျက “ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖဿသာလျှင် အာရုံကို တွေ့ထိ တတ်သော်လည်း”ဟု ပေးသည်။ ဤသျ ပေးသည့်အလို အောက်ပါအတိုင်းလည်း စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်နိုင်ပါသည်။

(ဂ)အမှတ်ပြု ၁-ဝါကျတည်း၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က
(၁) နန အာယတနာနိ ဖုသန္တိ ဖဿောဝ တံ တံ အာရမ္မထံ ဖုသတိ (စောဒကာဘောဂ)။
(၂) အထ ကသ္မာ “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေ ဒေန္တိ”တိ ဝုတ္တံ (စောဒနာ)။
(၃) နနအာယတနာနိ ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတ္တာ ဒဿိတာနိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
(၄) တသ္မာ “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒန္တိ”တိ ဝုတ္တံ (ပရိဟာရ)။

ဤသို့ ပန-ကို ကြည့်၍ ထုတ်ရာ၌ ယင်းသို့ ဖုသနကိစ္စမရှိဘဲလျက် “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ”ဟု ဟောလေသနည်း-စောဒနာကြောင့် အာယ တနာနိ။ ပ။ ဒဿိတာနိ-မိန့်သည်”ဟု ဂဏ္ဍိ (၂၉၁) အတက်ကို ကြည့်၍ စောဒနာနှင့် ပရိဟာရကို ထုတ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်လည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါ၏။ ဤကား မှတ်ချက်။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

[မှတ်ချက်ရေးဘို့ မပေးပါနှင့်။ ။ ဤထုတ်ခြင်းမှာ(ဂ)အမှတ်ပြု ၁-ဝါကျ နှိသာ ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ "(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ ဘေးကားဘေးကားဒီစတုတ္ထ အပြည့်အစုံထုတ်ပြပါ"ဟု ၂-ဝါကျ၌ မေးသောကြောင့် ဖြေခဲ့သည့်၂-ဝါကျ၌ ထုတ်ခြင်းသာ ပုစ္ဆာ၏အာဘော်ကျ ဖြစ်၏။ သို့သော် ခုလိုမှတ်ချက်ရေးဘို့ မပေးပါနှင့်။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ

တံ တံ ဒွါရာရမ္မဏာ စိတ္တစေတသိကာမ္မော သေန သေန အနဘာဝနာဒိ ကိစ္စေန အာယတန္တိ ဥဋ္ဌဟန္တိ ဃဋ္ဌေန္တိ ဝါယမန္တိ ဧတ္ထ စတေသု စက္ခာဒိသုတိ အာယတနာနိ။ (အာ+ယတ+ယု) (သိဋ္ဌိသစ်။)

ဝစနာဒိဆက္က

(၁) အာယတနာနိ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။

(၂) တံ တံ ဒွါရာရမ္မဏာ စိတ္တစေတသိကာ မ္မော သေန သေန အနဘာဝနာဒိ ကိစ္စေန အာယတန္တိ ဥဋ္ဌဟန္တိ ဃဋ္ဌေန္တိ ဝါယမန္တိ ဧတ္ထ စတေသု စက္ခာဒိသု-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) စက္ခာယတန စသည်တို့၌ ထိုထိုဒွါရာအာရုံရှိကုန်သော စိတ် စေတသိက် တို့၏ မိမိ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အနဘာဝနစသောကိစ္စဖြင့် အားထုတ်ခြင်း ကြံယာ သကတ်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုစေတက။

(၅) စက္ခာယတန စသော အာယတနဓမ္မဗြပ်သည် ဝစနိယ။

(၆) ကာရဏာနိ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ အာယတုတေ စ ဓမ္မေ စတာနိ တနောန္တိ ဝိတ္တာရေန္တိ အာယတဉ္စ သံသာရဒကံ နယန္တိ ပဝတ္တေန္တိတိ အာယတနာနိ-စသည်ဖြင့်လည်း (သိဋ္ဌိသစ်။ ၁၊ ၄၆၂)၌ ဝိဂ္ဂဟပြုသေးသည်။ (အာယ+တန+အ၊ အာယတ+နိ+အ)

[ကျယ်ဝန်းလှ။ ။ အခြားဆိုနိုင်သည့် ဝိဂြိုဟ်များလည်း ရှိသေးသည်။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၊ သဒ္ဓနိတိဓာတုမာလာ၊ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ၊ သူစိ စသည်တို့၌လည်း များစွာရှိသည်။ ကျယ်လွန်းလှသည်။ ကျယ်လွန်းလှ၍ ပုစ္ဆာ၊ စာစစ်တို့ မသိသည့် ဝိဂြိုဟ်ကို ဆိုမိက အမှတ်လျော့နိုင်သည်။ လုံးဝမရဘဲလည်း ရှိနိုင်သည်။ စာဖြေသူကို နစ်နာစေနိုင်သည်။ နှစ်နာစေခြင်းအကျိုးရှိနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အဖြေကျယ်ဝန်းသည့် မေးခွန်းမျိုး မမေးသည်သာ ကောင်းသည်။ မေးလျှင်လည်း ဝိသေသနထည့်၍ ဘောင်ခတ်ပြီး မေးသင့်သည်။]

၅။ ။ ဘာဝသမ္ပန်

ဘာဝသမ္ပန်ကား ဖုသနကိစ္စာနံ-ဖြစ်ပါသည်။ တာ သမ္ပန်။ ။ တာ-သမ္ပန်ကား တေသံ အာယတနာနံ-ဖြစ်ပါသည်။ (တိုက်ရိုက်ပင်ပါရှိသည်)

တာ-သမ္ပန်စာစပ်။ ။ တေသံ အာယတနာနံ-ကား "တို့၏"ဟူ၍ အနက် ပေးသောကြောင့် ဖုသနကိစ္စတာ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ-ပစ္စည်း ကား သမ္ပန္တိ၊ သတ္တိ။

ဖုသနကိစ္စာနံ-ကား “တို့သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဖုသန ကိစ္စတာ-ဝယ် ဖုသနကိစ္စ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျတ်၊ ဖုသနကိစ္စ ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂိတ်။

ဘာဝယောဂ၏ဝါစွ။ ။ ဘာဝယောဂ၏ဝါစွကား ကတွတ္ထ ဖြစ်ပါ သည်။ [၁၃၂၆-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဖုဿ ဖုံဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ဖုဿ-သဒ္ဒါ ၂-ခုတို့၏ ဖုသ- ဓာတ် တို့ဖြစ် သည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတုပဒသံဝဏ္ဏနာ။ ဖုဿ-သဒ္ဒါ ၂-ခုတို့ဝယ် နောက် သ-၂ လုံးတို့၏ တွာ-ပစ္စည်း၏ကရိယ သ-တို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း (တစ်နည်း) ဿ-သဒ္ဒါ ၂- ခုတို့၏ ဓာတွန် သ-နှင့်တကွသော တွာ-ပစ္စည်း၏ ကရိယ၊ သ- တို့၏အဖြစ်ကိုလည်း [၇-နံပါတ် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကြည့်။] အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယပဒသံဝဏ္ဏနာ။ (၁၃၂၆-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းအရ ရုပ်ပြီးပုံ။

ဖုဿ-၌ ဖုသ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ တွာ-ပစ္စည်းကို ယ-ပြု၍ “ဖုဿ”ဟု ဆိုလိုလျက် ယ-ကို သ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ဖုဿ”ဟု ပြီးပါသည်။ (ရူပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဒနိတိ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ နိရုတ္တိဒီပနီ။)

(တစ်နည်း) (သ-ကို ယ-ကပ်၍) “ဖုဿ”ဟု ဆိုလိုလျက် သျ-ကို သ- ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ၊ သ-ဒေဘော်လာခြင်း ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “ဖုဿ”ဟု ပြီးပါ သည်။ (ရူပသိဒ္ဓိ။)

(တစ်နည်း) “ဖုဿ”ဟု ဆိုလိုလျက် သျ-သံယုဂ်ကို သ-သံယုဂ်ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ဖုဿ” ဟု ပြီးပါသည်။ (သဒ္ဒနိတိ။)

ဖုဿ-ပြီးသည့်နောက် ဖုဿ-တစ်ပုဒ်ကို “ဖုဿ ဖုဿ”ဟု ဖုဿ ၂ ပုဒ်ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ဖုဿ ဖုဿ”ဟု ပြီးပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဘဇ သေဝါယံ “တထာ ကတ္တရိစာ” တိ ပုဗ္ဗ-ရူပတ္တံ၊ ဝိဘဇ။ ဒိသ အတိသဇ္ဇနေ၊ ဥဒ္ဓိဿ။ (ရူ၊ ၆၄၁။) ပုဗ္ဗရူပံ ယော။ ဒိဿတေ။ (နိတိသုတ္တ၊ ၉၂၃။) သာသ အနသိဋ္ဌိယံ သာသိယတိတိ သိဿော။ “သာသသ သိသ္မာ” တိ (၅၊ ၁၁၇။) သိသံ၊ “ဝဂ္ဂလသေဟိ တေ”တိ (၁၊ ၄၉။) ယဿသော၊ သိဿော။ (မောဂ်၊ ပဉ္စိကာ။ ၅၊ ၃၂။) ဗျဉ္ဇနန္တဓာတုသု ဝဂ္ဂလသေဟိ” တိ (၄၃) သုတ္တေန စ-ဝဂ္ဂ၊ ပ-ဝဂ္ဂ၊ သ-ကာရေဟိ ယဿ ပုဗ္ဗရူပတ္တံ၊ ဖုဿ ဖုဿ ဗျန္တိ ကရောတိ။ (နိရုတ္တိဒီပနီ။ ၇၆၃။) (ဥဒ္ဓိဿ-ကို ရူပသိဒ္ဓိ၊ ဒိဿတေ- ကို သဒ္ဒနိတိ၊ သိဿော-ကို မောဂ္ဂလာန် ပဉ္စိကာ၊ ဖုဿ-ကို နိရုတ္တိဒီပနီရုပ်စီရင်ရာ၌ ပုဗ္ဗရုပ် သ-ပြု၍ စီရင်သည်)ကို ထောက်၍ ပထမနည်းကို ဆိုသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

လဘ လာဘော၊ လဘိတဗ္ဗံ လဗ္ဗံ။ “ယဝတံ တလန” ဣစ္ဆာဒိသုတ္တေ ကာရဂ္ဂဟထေန ယဝကော ဘ-ကာရဿ ဘ-ကာရော၊ ဒွိတ္ထံ၊ သာသအနသိဋ္ဌိမိ၊ သာသိတဗ္ဗော သိဿော။ “ကွစိတတူ”တိ အာဒိနာ အာကာရဿိကာရော။ (ရူ၊ ၅၅၃။) ကာရဂ္ဂဟထံ ယဝတံ သကာရ က၊ စ၊ ငှ၊ ပဝဂ္ဂါနံ သ-ကာရ က၊ စ၊ ငှ၊ ပဝဂ္ဂါ ဒေသတ္ထံ။ (ရူ၊ ၄၁။) အဝမည၊ နျဿ-၂-ကာရော။ (ရူ၊ ၆၄၃။) (လဗ္ဗံ၊ သိဿော၊ အဝမည-တို့ကို ရူပသိဒ္ဓိ ရုပ်စီရင်ရာ၌ ဘျ၊ သျ၊ နျ-တို့ကို သ-ပြု၊ ဒွေဘော်လာ၍ စီရင်သည်)-ကို ထောက်၍ ဒုတိယနည်းကို ဆိုသည်။

သျော သ ယဂံ။ ပေါရိသံ။ (နိတိ၊ သုတ္တံ၊ ၁၁၂။) (ပေါရိသံ-ကို သဒ္ဒနိတိ ရုပ်စီရင်ရာ၌ သျ-ကို သ-ပြု၍ စီရင်သည်)ကို ထောက်၍ တတိယနည်းကို ဆိုသည်။

ဝိစ္ဆာဘိက္ခညေသု ဒွေ။ ။ အဘိက္ခညံ ပေါနော ပုညံ (“အဘိက္ခည” ဟူသည် အဖန်ဖန် ဖြစ်ခြင်းတည်း။) ပစတိ ပစတိ၊ ဘုတွာ ဘုတွာ။ (မောဂ်၊ ၁၊ ၅၄။) (အဘိက္ခညဖြစ်သော ဘုတွာ-သဒ္ဓါကို ဝိစ္ဆာဘိက္ခညေသု ဒွေ-ဟူသော ဤသုတ်ဖြင့် “ဘုတွာ ဘုတွာ”ဟု ဒွိရုပ်ပြု၍ စီရင်သည်)ကို ထောက်၍ ဖဿ ဖဿ-ကို ဆိုသည်။

ဝိစ္ဆာ၊ အာမေဒ္ဓိတ်မဟုတ်။ ။ အဘိက္ခညံ တျာဒျန္တေသုဗျယသညက ကိတန္တေသု ဘဝတိ-အဘိက္ခညသည် တျာဒျန္တပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အဗျယအမည် ရှိသော ကိတန္တပုဒ်တို့၌လည်းကောင်းဖြစ်၏။ (သိဒ္ဓန္တ-ကောမဒိ။) ဖဿ-သည်။ တွာ-ပစ္စယန္တ ပုဒ်ဖြစ်၍ ဝိစ္ဆာလည်းမဟုတ်၊ အာမေဒ္ဓိတ်လည်း မဟုတ်သည်ကိုသတိပြု။

မေးခဲ့ပြီ။ ။ ၁၃၂၆-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။ ဖဿ ၁-ပုဒ်ကိုမေးသည်နှင့် ဖဿ ၂-ပုဒ်ကို မေးသည်သာ ထူးသည်။ ပုစ္ဆာဟောင်းကို လေ့လာထားပါက ဤနှစ်မေးခွန်းကို ဖြေရာ၌ အမှတ်(၅၀)လောက် လွယ်လင့်တကူ သေချာပေါက် ရနိုင်သောကြောင့် ပုစ္ဆာဟောင်း ကို လေ့လာရန် မမေ့သင့်။]

၈။ ။ ဖဿ ဥပနိက္ခိပန-၏ အဓိပ္ပာယ်
“ဖဿ ဥပနိက္ခိပန-အာယတနတို့ကို ဖဿ၌ ကပ်၍ ချထား (ဖဿ၌ ထည့်သွင်း)”ဟူသည် အာယတနတို့ကို တွေ့ထိခြင်းကိစ္စ မရှိကုန်သော်လည်း မဉ္ဇာ ယောသန္တိ-စသည်တို့၌ကဲ့သို့ နိဿိတဖြစ်သော ဖဿ၏ တွေ့ထိခြင်းဟူသော ခေါ် အဝေါ် အသုံးအနှုန်းဖြင့် “ဆဟိ ဖဿာ ယတနေဟိ ဖဿ ဖဿ”ဟူ၍ တွေ့ထိခြင်း ကိစ္စရှိသည်ကို ပြု၍ ပြုခြင်းပင်တည်း-ဟုလို။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖဿ ဖဿာ” တိ အဖဿန ကိစ္စာနိပိ နိဿိတဝေါဟာရေန ဖဿနကိစ္စာနိ ကတွာ ဒဿနမေဝ ဖဿ ဥပနိက္ခိပနံ နာမ ယထာ “မဉ္ဇာ ယောသန္တိ”တိ၊ ဥပနိက္ခိပိတွာတိ ဟိ ဖဿန ကိစ္စာ ရောပနဝသေန ဖဿသ္မိံ ပဝေသေတွာတိ အတ္ထော။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၁၄၆၃။)

“ဖဿာယတနေဟိ ဖဿ ဖဿာ”တိ အဖဿနကိစ္စာနိပိ အာယတနာနိ “မဉ္ဇာ ယောသန္တိ”တိ အာဒိသု ဝိယ နိဿိတဝေါဟာရေန ဖဿနကိစ္စာနိ ကတွာ ဒဿိတာနိတိ အာဟ “ဖဿ ဥပနိက္ခိပိတွာ”တိ။ (သိဋ္ဌိ၊ ၁၈၃။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဥပမာနုဥပမေယျ ဟပ်။ ။ ညောင်စောင်းပေါ်နေသော နိဿိတဖြစ်သော လူ၏ ကြွေးကြော်ခြင်းဟူသော အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းဖြင့် ညောင်စောင်းကို ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်ကို ပြု၍ “မဉ္ဇာ ယောသန္တိ”ဟု ဆိုထားသကဲ့သို့ ထိုအတူ နိဿိတဖြစ်သော ဖဿ၏ တွေ့ထိခြင်းဟူသော အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းဖြင့် အာယတနတို့ကို တွေ့ထိခြင်းပြု၍ “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖဿ ဖဿ”ဟု ဆိုထားသည်။ ဤသို့ ဥပမာနုဥပမေယျ ဟပ်။

ဌာနူပစာဖြစ်ပုံ။ ။ စက္ခာဒိသု ဟိ ဖဿပဉ္စမကာ ဓမ္မာ သဉ္ဇာယန္တိ သမော သရန္တိ။ တာနိ စ တေသံ ကာရဏံ-ကိုထောက်၍ ဖဿတို့၏ဖြစ်ရာ၊ ဖဿတို့၏ ပေါင်းဆုံသက်ရောက်ရာ၊ ဖဿတို့၏အကြောင်းကို “ဖဿာယတန”ဟု ဆိုသည်။ ဖဿာယတန-၏အရ ဖဿကို မရ၊ ဖဿတို့၏ဖြစ်ရာ၊ ဖဿတို့၏ ပေါင်းဆုံ သက်ရောက်ရာ၊ ဖဿတို့၏အကြောင်း အာယတနတို့ကို ရသည်။ ဤသို့ ဖဿာယတန ပုဒ်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်အရကို သဘောကျမှ ဌာနူပစာကို သဘောကျမည်။

ဖဿာယတနေဟိ-၌ ဖဿာယတန-သဒ္ဒါသည် ဌာနဖြစ်သော အာယ တနတို့၏ ဖဿာယတန-ဟူသောအမည် ဌာနိဖြစ်သော ဖဿတို့၌ တင်စား၍ ဌာနိဖြစ်သော ဖဿတို့ကို “ဖဿာယတန”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဌာနူပစာမည်၏။ တေသံ ကာရဏံ-ကို ထောက်ကာ ကာရဏူပစာလည်း ရသည်ပင်။ ဤသို့ သေသေ ချာချာ ဥပစာတင်ပါ။ လည်နေတတ်သည်။ “ဌာနူပစာအားဖြင့် “ဖဿာယတနေဟိ”ဟု ဆိုထားသည်”ဟု အချုပ်မှတ်ပါ။

ဖဿာယတနေဟိ-အနက်။ ။ ဖဿာယတနေဟိ ဖဿ ဖဿ ပဋိ သံဝေဒန္တိ-ပါဠိတော်၌ ဖဿာယတနေဟိ-ကို “ဖဿာယတနေဟိ၊ ဖဿတို့၏ ဖြစ်ရာ စက္ခုစသော အာယတနတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖဿတို့၏ ပေါင်းဆုံသက်ရောက်ရာ စက္ခု-စသော အာယတနတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖဿတို့၏အကြောင်း စက္ခုစသော အာယတန တို့ဖြင့်”ဟု ဥပစာရတ္ထပေး။

တသ္မာ ဆဖဿာယတနသမ္ပဝေန ဖဿေန ဂူပါနိ အာရမ္မဏာနိ ဖုသိတွာ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ “ဖဿာယတနေဟိ၊ ဖဿတို့၏ဖြစ်ရာ စက္ခုစသော အာယတနတို့ကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖဿတို့၏ပေါင်းဆုံသက်ရောက်ရာ စက္ခု-စသော အာယတနတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖဿတို့၏ အကြောင်း စက္ခုစသော အာယတနတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿတို့ဖြင့် (ဖဿာယတနတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿတို့ဖြင့်)”ဟု ဥပစာဆိုက်အောင် ဆိုလိုရင်းဆိုက်အောင် တစ်နည်းပေး။ (သဋ္ဌာယတနပစ္စယာ ဖဿော-သဘောမျိုးပင်။)

၉။ ။ ပထျာဝတ္ထဂါထာစိ
ဗြဟ္မစာလဿ တဿိဓ၊ ဓမ္မံ အတ္ထဉ္စ ပဏ္ဍိတာ။
သက္ကစ္စံ ဥဂ္ဂဟေတွာန၊ ပဋိပစ္စန္တ ယောနိသော။ (ဋ္ဌ၊ ၁၂၁။)

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) ပဋိသံဝေဒန္တိ-၏အရ ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့ဖြင့် (ဌာနပစာဖြစ်၍ ဖဿာယတန၏အရကို ဥပစာဆိုက်အောင် စက္ခုသမ္ပဿ။ ပ။ မနောသမ္ပဿ-ဟူသော ဖဿတို့ကို ယူပါ။) ရူပါရုံစသော အာရုံကို တွေ့ထိကြကုန်၍ တွေ့ထိကြကုန်၍ ခံစားကြကုန်သော “သမထဗြာဟ္မဏ”ဟု သမုတ်အပ်သော မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သပ္ပိတိကဝေဒနာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) ရူပါရုံစသော အာရုံတို့သည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့ဖြင့် (ဖဿတို့ကိုပင်ယူ။)ရူပါရုံစသော အာရုံတို့ကို တွေ့ထိခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) ထိုသို့ ခံစားခြင်းကြောင့် တဏှာစသည် ဖြစ်ကြရခြင်းသည် အနုဘာဝ။

ကံပုဒ်၏အရတိုင်း အာရမ္မဏဝိဘာဝ မထုတ်နိုင်။ ။(ဃ)အမှတ်ပြု ဝါကျရှိပဋိသံဝေဒယန္တိ-ဖြင့် ဖဿ ဖဿ ပဋိသံဝေဒန္တိ-၌ ပဋိသံဝေဒန္တိ-ကို ဖွင့်သည်။တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံဖြင့် ပဋိသံဝေဒန္တိ-၏ကံကို ပြသည်။(ဖသိတွာ (ဖသိတွာ)ဖြင့် ဖဿ ဖဿ-ကိုဖွင့်သည်။[ဖဿ ဖဿ-၂-ပုဒ်ကိုဖွင့်သောကြောင့် “ဖသိတွာ ဖသိတွာ” ဟု ၂-ပုဒ်ရှိသင့်သည်။ရူပါဒိနိ အာရမ္မဏာနိ-ဖြင့် ဖဿ ဖဿ-၏ကံကိုပြသည်။]

ထိုသို့ ဖွင့်ပြသောကြောင့် အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရာ၌ (သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် ကံပုဒ်၏အရကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ) ထုတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဓါနည်းကြည့်ထုတ်လျှင် တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ (ထိုဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သောဝေဒနာ)၏ အရ ဖြစ်သော ဝေဒနာကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရလိမ့်မည်။

ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် ဌာယိဘာဝ၏ အာရမ္မဏပစ္စည်းတရား (အာရုံ)ကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ ထုတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပဋ္ဌာန်းနည်းကြည့်ထုတ်လျှင် တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ-၏အရ တရားသည် ပဋိသံဝေဒန္တိ-၏(ပဋိသံဝေဒန္တိ-၌ ဝိဒ-ဓာတ်၏) အရ တရား၏အာရမ္မဏပစ္စည်းတရား ဖြစ်၊မဖြစ်ကို ကြည့်ရလိမ့်မည်။ကံပုဒ်၏ အရနှင့် ကြိယာပုဒ်၏အရသည် ဝေဒနာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ချည်းဖြစ်၍ တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ၏အရ တရားသည် ပဋိသံဝေဒန္တိ-၏အရတရား၏ သဟဇာတပစ္စည်းတရားသာ ဖြစ်နိုင်သည်။အာရမ္မဏပစ္စည်းတရားကား မဖြစ်နိုင်။[နိပုတ္တိကံ၌ အာရုံမျိုးမရကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပြီးဖြစ်၏။] ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် ကြည့်လျှင် အာရမ္မဏဝိဘာဝ မထုတ်နိုင်။

သဒ္ဓါနည်းသည် ယေဘုယျအကြမ်းသဘောဖြစ်၍ ပဋ္ဌာန်းနည်းသာ ကိန်းသေပေါက် အနုသဘော ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဦးစွာ သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် အကြမ်းဖျင်းကြည့်ရမည်။ထိုနောက် ပဋ္ဌာန်းနည်းဖြင့် မှတ်ကျောက်တင်ကာ စိစစ်ရမည်။ပဋ္ဌာန်းနည်းဖြင့်လည်း ဖြစ်နိုင်မှ ထုတ်ရသည်။ဤ၌ တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ-၏အရသည် သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် အာရမ္မဏဝိဘာဝ ဖြစ်သော်လည်း ပဋ္ဌာန်းနည်းအားဖြင့် အာရမ္မဏဝိဘာဝ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ-၏အရကို အာရမ္မဏဝိဘာဝ မထုတ်နိုင်။

WAZ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

မှန်၏-အာရမ္မဏရသံ ဝေဒယန္တိ အနဘဝန္တိတိ ဝေဒနာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၈၄။) အာရမ္မဏ၌ စိတ္တဿ ပဌမာဘိနိပါတော ဟုတွာ ဖဿော အာရမ္မဏံ ဖုသမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ ပဌမံ ဝုတ္တော။ ဖဿေန ပန ဖုသိတွာ ဝေဒနာယ အာရမ္မဏံ ဝေဒယတိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၁၅၀။)တို့ကို ထောက်၍ အာရုံသာ ကံဖြစ်သင့်သည်။ အာရုံကို ရှေးဦးစွာ ဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၍ ဝေဒနာဖြင့် ထိုအာရုံကိုပင် ခံစားသောကြောင့် ဖုဿ ဖုဿ-၏ကံဖြစ်သော အာရုံသာ အာရမ္မဏဝိဘာဝ ဖြစ်သင့်သည်။

ကေစိတ္တသို့၌ ဥပ္ပန္နဓမ္မာနံ “အယံ ပဌမံ ဥပ္ပန္နော အယံ ပတ္တာ”တိ ဝတ္တု န လတ္တာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဌ၊ ၅၁။)ကို ထောက်၍ ဖဿ၊ ဝေဒနာ စသည်တို့ အာရုံ၌ တပြိုင်တည်းဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။]

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလကုန္တဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သန္တိ ဘိက္ခဝေ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ-ဟူသော ပါဠိကို ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ-သရုပ်ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ယထာ အာဏဏျံ၊ ယထာ အာရောဂျံ၊ ယထာ ဗန္ဓနာ မောက္ခံ၊ ယထာ ဘုဇိဿံ၊ ယထာ ဓေမန္တဘူမိ၊ ဧဝမေဝ ခေါမဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣမေ ပဉ္စနိဝရဏေ ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတိ-ဟူသော ပါဠိကို လိုအပ်သော ပါဌသေသများ ဖြည့်စွက်လျက် ပြည့်စုံစွာ ယောဇနာပါ။

၃။ ။ ဧဝံ သု တေ ဝေဋ္ဌကနုတပဿာဟိ နာရိဟိ ပရိရာဇေန္တိ ပရိတေဇ္ဈိ သေယျထာပိ တွံ စတရဟိ သာစရိယကောတိ-ဟူသော ပါဠိကို ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ နှစ်ပက္ခလုံး သဒ္ဒါရော အနက်ပါ ပြည့်စုံစွာ ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ဝိညာဏံ အနိဒဿနံ၊ အနန္တံ သဗ္ဗတောပဘံ။
ဧတ္ထ အာပေါစ ပထဝီ၊ တေဇော ဝါယော န ဂါမတိ-
ဟူသော ပါဠိကို ထင်ရှားပြည့်စုံအောင် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ သဗ္ဗဓမ္မေတံ အနုပစိတကုသလသမ္ဘာရေဟိ ဒုပ္ပညေဟိ၊ သသာဒိဟိ ဝိယ မဟာသမုဒ္ဒေါ ဒုက္ခောဂါဠု အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌဉ္စ၊ တသ္မာ ဂံဗ္ဘိရံ-ဟူသော ပါဠိကို ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ ခွဲ၍ ပြည့်စုံအောင် အနက်သမ္ပန်ပါ။

၆။ ။ အောက်ပါ ပါဠိများကို အနက်မှန်မှန် သမ္ပန်ခဲ့ပါ။
တေ သဗ္ဗေပိ ဆဋ္ဌိတပတိတဉ္စက္ကာပါ အဟေသံ၊ ဘဂဝတော ဟိ ပရိနိဗ္ဗာနေ သဗ္ဗေပိ ဘိက္ခု အတ္တနော အတ္တနော ပတ္တစိဝရမာဒါယ ဝိဟာရေစ ပရိဝေဏေစ ဆဋ္ဌေတွာ အဂမံသု။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

၇။ ။ မဗ္ဗစ္ဆေဒကောပိ ပယောဂေါ စိတ္တသဏှတာယ န ဖရသာဝါစာ ဟောတိ၊ မာတာပိတရော ဟိ ကဒါစိ ပုတ္တကေ ဧဝံ ဝဒန္တိ စောရာဝေါ ခဏ္ဍာဓဏ္ဍံ ကရောန္တုတိ၊ ဥပ္ပလပတ္တမ္ပိစ နေသံ ဥပရိ ပတန္တံ န ဣစ္ဆန္တိ။

၈။ သော ဣမိနာစာတိ အာဒိနာ ကိ ဒဿေတိ၊ အညရဝါသဿ ပစ္စယ သမ္ပတ္တိ ဒဿေတိ၊ ယဿ ဟိ ဣမေ စတ္တာရော ပစ္စယာ နတ္ထိ၊ တဿ အရညဝါသော န ဣစ္ဆတိ၊ တိရစ္ဆာနဂတေဟိ ဝါ ဝနစရကေဟိ ဝါ သဒ္ဓိံ ဝတ္တဗ္ဗတံ အာပဇ္ဇတိ။

၉။ ။ စတေသု စ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကောဝ သန္တုဋ္ဌော၊ ဣတရေ အသန္တုဋ္ဌာ မဟိစ္ဆာ မဟာဘာရာတိ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ စတေပိ ဟိ အပ္ပိစ္ဆာဝ သန္တုဋ္ဌာဝ သုဘရာဝ သလ္လဟကဝုတ္တိနောဝ။ ဘဂဝါ ပန နယိမံ သုတ္တံ တေသံ ဝသေန ကထေသိ။

၁၀။ ။ ဝိညာဏန္တိ စရိမကဝိညာဏမ္ပိ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏမ္ပိ၊ စရိမက ဝိညာဏဿာပိ ဟိ နိရောဓေန စတ္ထေတံ ဥပရုစ္ဆတိ၊ ဝိဇ္ဈာတဒိပသိခါ ဝိယ အပတ္ထတ္တိကဘာဝံ ယာတိ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ-သရုပ် ပေါ်လွင်စေလျက် အနက် [“ဒွိဟိ၊ အသညသတ်တစ်ဘဝမျှကို အောက်မေ့နိုင်ခြင်း၊ ကြံဆခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်”ဟု ဒွိဟိ သရုပ်ပေါ်လွင် စေလျက် ယောနာ။ ။ ကြွင်း ယောနာလေ။ ။ ပါ၊ ၂၆။ ပါသျှ၊ ၈၂။ ပါသျှသစ်၊ ၁၂၅။ (၁၃၃၂၊ ၁၃၃၉ (၁၉၇၇)ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ ပါဌသေသများ ပြည့်စွက်လျက် ပြည့်စုံစွာ အနက် မဟာရာဇမင်းကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်။ (အထထော၊ ကြွေးမြီ မရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။) အာထဏျ၊ ကြွေးမြီမရှိသော သူ၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ကြွေးမြီမရှိခြင်းကို။ (အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿတိ) ယထာ၊ ကောင်းစွာ အပန် တလဲလဲ ရှုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (အရောဂေါ၊ အနာမရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်) အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ (အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ) ယထာ၊ ကောင်း။ (ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်ဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာ၊ မှ။ မောက္ခံ၊ လွတ်ခြင်းကို။ (အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ) ယထာ၊ ကောင်း။ (ဘုစိသော၊ မိမိလက်အလား အများမဆိုင် မိမိကိုယ်တိုင်သာ စေပိုင်စေနိုင်သော။ ဝါ၊ ကျွန်မဟုတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။) (ဘုစိသံ၊ နိုင်သည်ကို။ ဝါ၊ မဟုတ်သည်ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ) ယထာ၊ ကောင်း။ (ဓမ္မန္တဘူမိ၊ ဘေးကုန်ရာမြေအရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။) ဓမ္မန္တဘူမိ၊ ကို။

(အတ္တနိ၊ ခွဲ။ သမနုပဿတိ) ယထာ၊ ကောင်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ စဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဟိနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ဣမေ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ ခွဲ။ သမနုပဿတိ၊ ၎င်း။ [ပါ၊ ၆၉။ ပါသျှ၊ ၁၆၃။ ပါသျှသစ်၊ ၂၆၃။ ဤနှစ်မေးခွန်းများ “ဟူသောပါဠိကို” ဟု (ကို) သုံးထား၍ အချိုးကျသည်။]

[ပဒုပုရဏနှင့် အတ္ထပုရဏ အထူး။ ။ “သဒ္ဓါကို မဖော်ပြဘဲ အနက်ရလျှင် အတ္ထပုရဏ၊ သဒ္ဓါရှိပါလျက် အနက်မရလျှင် ပဒုပုရဏ” ဟု အထူးကို ဆရာတို့ ဆိုကြ၏။ ဤ သမနုပဿတိ ယထာ-တို့၌ “လည်းကောင်း တို့ကား အတ္ထပုရဏတို့တည်း။ ကျက်။ ။ သဒ္ဓါမပြ၊ အနက်ရ၊ အတ္ထပုရဏာ။

သဒ္ဓါရှိက၊ နတ်မရ၊ ပဒုပုရဏာ။

မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် တောင်သမန်တိုက် ကျေးစူးရှင်ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသ ၁၃၂၀-ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း ၂-ရက်နေ့ ပါရာဇိကထံပို့ချ၍ စာလိုက်ခဲ့စဉ်က ရရှိခဲ့သည့် နိယံဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကား စာချရာ၌ အဋ္ဌကထာ တစ်အုပ်ကိုသာ ကိုင်ချသည်။ ဆိုင်ရာ ဋီကာ၊ အနုမရဂဏ္ဍိ၊ နိယံစသော စာအုပ်များကို မကိုင် (စာအုပ်နှုတ်ခန်း၌လည်း မတေးဘဲ) အာရုံ ကျက်ချသည့် ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ ဆရာတော်ပါပေတည်း။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ပုရဏံ ဒုဝိခံ အတ္ထပုရဏဉ္စ ပဒုပုရဏဉ္စ။ တေသု အတ္ထပုရဏန္တိ ပဒန္တရေန ပကာသိတဿေဝတ္ထဿ ဇောတနဝသေန အဓိကဘာဝ ကရဏံ။ တထာဟိ ခတ္ထိယော ဗြာဟ္မဏော ဝေဿော သုဒ္ဓေါ” တိ ဝုတ္တောပိ “ခတ္ထိယောစ ဗြာဟ္မဏောစ ဝေဿောစ သုဒ္ဓေါစ” တိ အယမတ္ထော ဝုတ္တောယေဝ ဟောတိ။ စသနယော ယထာရဟံ နေတဗ္ဗော။ ပဒုပုရဏန္တိ အသတိပိ အတ္ထဝိသေသာဘိဓာနေ ဝါစာသိလိဋ္ဌတာယ ပဒဿပုရဏံ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ နာ ၃၇၄။)]

၃။ ။ ဥပမာနု၊ ဥပမေယျပြည့်စုံစွာ အနက်

ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွဖြစ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ (တစ်နည်း) ဧတရဟိ၊ ခွဲ။ တွံ၊ သည်။ သာစရိယကော ဆရာနှင့်တကွ။ ဝေဋ္ဌကာနတပဿာဟိ၊ ရစ်ပတ်ကြောင်းဖြစ်သော အဝတ်ပြား၊ အဝတ်စည်းတို့ဖြင့် ညွတ်စေအပ်ပြီးသော နံရိုးရှိကုန်သော။ နာရိဟိ၊ မိန်းမတို့ဖြင့်။ ပရိစာရေသိ) သေယျထာပိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုမှဤမှ (ဟိုဟိုသည်သည်) လှည့်လည်ကျက်စားစေကုန်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့။ စဝံ၊ ထိုအတူ။ တေ-ဣသယော။ ထိုရှေးရသေ့တို့သည်။ ဝေဋ္ဌကာနတပဿာဟိ၊ ကုန်သော။ နာရိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တိ၊ စေကုန်သလော။ ဝါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အခေါစ၊ မိန့်တော်မူပြန်ပြီ။) (သု-ကား အနက်မဲ့) [ပါ၊ ၉၈။ ပါသျှ၊ ၂၄၂။ ပါသျှသစ်၊ ၃၅၆။]

[ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ ရှိရာ၌ အနက်ပေးနည်း။ ။ ကျမ်းဆရာတို့သည် ဥပမာနု၊ ဥပမေယျဝါကျများကို ရေးရာ၌ ပါဠိချင်းတူလျှင် ဥပမေယျဖက်၌သာ ထားရိုးရှိကြသည်။ ထိုဥပမေယျဖက်၌သာ ယှဉ်သောပါဠိကို ဥပမာနုဖက်၌လည်း

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

ယှဉ်ပေးရသည်။မတူလျှင် နှစ်ဖက်အစုံ ထားကြစေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ၌ ပါဠိချင်းတူသဖြင့် ဝေဋ္ဌကနတပဿာဟိ နာရိဟိ ပရိစာရေန္တိ-ပါဠိများကို ဥပမေယျဖက်၌သာ ထားသည်။ ယင်းဥပမေယျဖက်၌ယှဉ်သော ပါဠိများကို ဥပမာနဖက်၌လည်း ယှဉ်၍ ယောဇနာ သည်။ ဤနည်းကိုမှီ၍ ဥပမာန၊ဥပမေယျဝါကျတို့၌ ယောဇနာရာ၏။

ကျက်။ ။ (၁) ဥပမာန၊ ဥပမေယျ၊ ထုတ်လေကမူ၊ တူလျှင် ဥပမေယျ။ တစ်ဖက်မျှတွင်၊ ယှဉ်လေလျှင်၊ နှစ်ဖက်ရအောင် ယှဉ်စေခြင်း။ မတူချင်က၊ နှစ်ဖက်အစုံထားစေခြင်း။(ပါရာမီကထံ ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၁၊ ၁၁၄။)

(၂)ပမာ၊ ပမေ၊ တူမျှလေ၊ မသွေ တစ်ဖက်သာ။မတူ လေက၊ နှစ်ထွေပြု၊ နေရ ကျန်းဂန်မှာ။ (ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ သျသစ်၊ ၁၊ ၉၄။)

(၃)ပမာ၊ ပမေ၊ ပြအနေ၊ မသွေ ဤသို့ဘဲ။ဝိဘတ်တူ ရာ၊ အတူ သာ၊ ဝုစ်သာ အချို့ကွဲ။ ဤသို့ဝါကျ၊ တစ်ဖက်ပြု၊ နက်ရ အဖို့စွဲ။ (ဝိ ဋ္ဌ၊ ၁၊ သျသစ်၊ ၄၊ ၂၁၀။)]

၄။ ။ [သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၂၁၃။ ပါသျ၊ ၄၅၂။ ပါသျသစ်၊ ၆၂၀။ ။ ၁၃၃-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ ဥပမာန၊ ဥပမေယျစွဲ၍ ပြည့်စုံအောင် အနက် မဟာသမုဒ္ဒေါ၊မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ဝါ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ သသာဒိဟိ၊ ယုန်သားငယ်အစရှိကုန်သော။ (သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။)(ဒုက္ခောဂါဋ္ဌော)ဝိယစ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဝါ၊ဆင်းရဲသော သက်ဝင်ခြင်း ရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဝါ၊သက်ဝင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌော)ဝိယစ၊မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာ မရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထောက်ရာတည်ရာကို မရသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (တထာ၊ ထို့အတူ။) ဧတံ သဗ္ဗိ၊ဤအလုံးစုံသော ဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓသည်လည်း။ဝါ၊ ဤအလုံးစုံသော ဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓကိုလည်း။အနုပဓိတကုသလသမ္မာရေဟိ၊ မဆည်းပူး အပ်သော ကုသိုလ်အဆောက်အဦးရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော ကုသိုလ် အဆောက်အဦး မရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်အဆောက်အဦးကို မဆည်းပူးကုန်သော။ (ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) ဒုက္ခော ဂါဠစ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်းရဲသော သက်ဝင်ခြင်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သက်ဝင် ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်လည်းကောင်း။ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌော၊ မရအပ်သော ထောက်ရာ တည်ရာ ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာ မရှိသည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထောက်ရာတည်ရာကို မရသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဏ္ဍိရုံ၊နက်နဲ၏။ [ဋ္ဌ၊၂၁။ဋ္ဌသျ၊၁၊ ၈၀။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၁၊ ၁၆၃။]

၂၇၀

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

၆။ ။ [၆၊ ၉။ ဋသျှ၊ ၁၊ ၄၅။ ဋသျှသစ်၊ ၁၊ ၈၃။]

၇။ ။ [၆၊ ၇၄။ ဋသျှ၊ ၁၊ ၂၄၈။ ဋသျှသစ်၊ ၁၊ ၃၉၉။]

၈။ ။ [၆၊ ၁၈၇။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၁၇၅။ ဋသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၁၄။]

၉။ ။ [၆၊ ၁၈၅။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၁၇၂။ ဋသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၁၁။]

၁၀။ ။ [၆၊ ၃၂၆။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၅၃၅။ ဋသျှသစ်၊ ၂၊ ၆၂၇။] [နိပါတ်(၅)နှင့် (၆)၊ (၈)နှင့်(၉) ရှေ့နောက်ပြန်နေသည်။]

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) နာဠပုတ္တဝါဒေ စာတုယာမသံဝရသံဝုတောတိ စတုကောဋ္ဌာသေန သံဝရေန သံဝုတော။
- (ခ) သဗ္ဗဝါရိဝါရိတောစာတိ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော၊ ပဋိက္ခိတ္တာသဗ္ဗသိတော ဒကောတိ အတ္ထော။
- (ဂ) သော ကိရ သိတောဒကေ သတ္တသညိ ဟောတိ၊ တသ္မာ န တံ ဝဋ္ဌဉ္ဇေတိ။
- (ဃ) စတဿ ဝါဒေ ကိဉ္စိ သာသနာနုလောမမ္ပိ အတ္ထိ။
- (င) အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ပန သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယေဝ စာတာ။

၁။ ။ တသ္မာ-၌ တ-၏ အာမာသနတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက်

(က) (ခ) (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို သာဘောဂစောဒနာ ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဃ)(င)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ပြည့်စုံစွာ ထုတ်ပြပါ။

၄။ ။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ပုဒ်ကို အစိတ်, အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း၌ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ-၏ သမ္ပန်ကို ထုတ်ပြ၍ စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝ ယောဂ၏ ဝါစွကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂကို ပြပြီးလျှင် သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ ဒေဝီ သုဝဏ္ဏသရဏေ ဘတ္တံ ပက္ခိပိတွာ ဥစ္ဆင်္ဂေန အာဒါယ ပဝိသိ-ဝါကျ၌ ဥစ္ဆင်္ဂ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့်တကွ နိရုတ္တိနည်းကို ရေးပြပါ။

၈။ ။ (ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ကိဉ္စိ သာသနာနုလောမံ-ဟူသော စကားနှင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာစကားနှစ်ရပ်၊ မဆန့်ကျင်အောင် ညှိနှိုင်းပြပါ။

၉။ ။ အောက်ပါ ဂါထာကို အကြောင်းပြနှင့်တကွ ဆန်းစစ်ပြီးလျှင် ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည် ပေးခဲ့ပါ။

ယောစ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ။

၁၀။ ။ အထက်ပါ ဂါထာဝယ် ဂတော-၌ ဓာတ်အရ တရားကိုယ်ကို ကောက်ပြပြီးလျှင် ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ စုံလင်စွာ အလင်္ကာရနုယ ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [နောက်၌ တသ္မာ-ရှိသောကြောင့် ကိရ-ကို "ကိရ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်"ဟု ပေး၊ "တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရေးအေး၌ 'သတ္တဝါ'ဟု အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်"ဟု သျှသစ်အတိုင်းခွဲပေး။၄၊၁၅၁။၄၊၂၊ ၂၊၈၅။၄၊၂၊၄၄။]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂဓာဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် န . တံ ဝဠုေတိ-ဟူသော ဝါကျဖြင့် "နာဋပုတ္တသည် ရေးအေး(ရေစိမ်း)ကို မသုံးဆောင်"ဟု ဆိုတော်မူ၏(၄ပုနာ)။ ရေးအေးသည် အဝိညာဏကဖြစ်၍ ရေးအေးကို သုံးဆောင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။အဘယ်ကြောင့် ရေးအေးကို မသုံးဆောင်ပါသနည်း(ဓာဒနာ)။ ဤသို့ ဓာဒနာပွယ်ရှိ၍ ထိုဓာဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ရေးအေးသည် အဝိညာဏကဖြစ်၍ နာဋပုတ္တသည် ရေးအေးကို သုံးဆောင်ရာပါသော်လည်း အကြင်ကြောင့် ထိုနာဋပုတ္တသည် ရေးအေး၌ "သတ္တဝါ"ဟု အမှတ်သညာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရေးအေးကို မသုံးဆောင်-ဟုလို။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ယသ္မာ၊ တသ္မာ-ပါရိသော ကာရဏ၊ ဖလဝါကျ တက်ရာ၌ ဌပနာ ထားနည်း

ဟိတ်၊ ဖိုလ်နှစ်ရပ်တို့တွင် ဖိုလ်သည် ပဓာနဖြစ်၏။ ထိုဟိတ်၊ ဖိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက် အမြဲမရှိ၊ရံခါ ဟိတ်က ရှေ့ဖိုလ်က နောက်၊ရံခါ ဖိုလ်က ရှေ့၊ ဟိတ်က နောက်နေ၏။ ထိုတွင် ယသ္မာ၊တသ္မာ-ပါရိသော ဟိတ်က ရှေ့၊ ဖိုလ်က နောက်ရှိသော ဝါကျကို တက်ရာ၌ ဖိုလ်သည် ပဓာနဖြစ်သည့်အလျှောက် ဖိုလ်ကို အရကောက်၍ (ဖိုလ်ကို ဌပနာထား၍)တက်အပ်၏။ ဤ န တံ ဝဋ္ဌဇ္ဇေတိသည် ဖိုလ်ဖြစ်၍ ပဓာနဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဖိုလ်ကို အရကောက်၍ (ယင်းဖိုလ်ကို ဌပနာထား၍) တက်အပ်၏။

ကျက်။ ။ တသ္မာ-ကိုကြောင်းပြဆိုမှု၊ထို တသ္မာ၊နောက်၌သာ၊ လိုရာအရကောက်။ (ပေါရာဏနိယံ။)

ကြံ၍ဖန်၍ မရရာ၌ နောက်ဆုံး အဘော်သွင်းနည်း
အဘော်သွင်းလိုသော် ပရိဟာရစကားရပ်၌ ပိ၊ဓဝ၊န-စသော အစွန်း အစရှိလျှင် ယင်းအစွန်းအစကို ကြည့်၍ အဘော်သွင်းရသည်။ အစွန်းအစမရှိလျှင် အဖြေရှောင် ကွင်း၊လျှော် ရာနင်း၊သွင်းလေ၊ အဘောဂနည်း၊ အစိတ်မြင် အပေါင်းတင်၊ အပေါင်းမြင် အစိတ်တင်-နည်းစနစ်များဖြင့် သွင်းရသည်။ ထိုအစွန်းအစ၊ နည်းစနစ်တို့ဖြင့် ဘယ်လိုမှ ကြံ၍ဖန်၍မရလျှင် “ဌပနာနောက်၊ အပြန်ရောက်ကြ၊ ပြစ်ဒေါသ၊ ထုတ်ရ အဘော်သာ”ဟူသည်နှင့်အညီ ဌပနာနောက် အပြန်ကျရောက် သောအပြစ်ကို အဘော်သွင်းရသည်။ ဤ၌ ရေအေးကို မသုံးဆောင်-ဟူသော ဌပနာ စကား၏ အပြန်ကျရောက်သောအပြစ်မှာ ရေအေးကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “ရေအေးကို သုံးဆောင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော”ဟု အဘော်သွင်းသည်။ လိုရင်း အဘော်မှာ ယင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအဘော်စကား ပြည့်စုံနိုင်မြဲ စေရန် ရှေ့က သင့်လျော်သောကြောင်းယုတ္တိကို ရှာ၍ထည့်ရသည်။ ထို့ကြောင့် “ရေ အေးသည် သဝိညာဏကဖြစ်၍”ဟု ယုတ္တိအကြောင်းထည့်သည်။ ထိုအဘော်သည် ပရိကပ္ပ စကားဖြစ်၍ “သုံးဆောင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ သွားရာသည် မဟုတ်ပါ လော” စသည်ဖြင့် ရာ-ဟူသောဝေါဟာရ သုံးနှုံးသည်။]

-
- ၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က
- (၁)နန ဓတဿ ဝါဒေ ကိစ္ဆိ သာသနာနလောမဗ္ဗိ အတ္ထိ(စောဒကာဘောဂ)။
 - (၂) အထ ကသ္မာ သဗ္ဗံ ဒိဋ္ဌိယော ဇာတာ (စောဒနာ)။
 - (၃) နန အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာ ဟောတိ (ပရိဟာရဘောဂ)။
 - (၄) တသ္မာ သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယော ဇာတာ (ပရိဟာရ)။
-

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ
ဝိသေသန သုဇ္ဈတိတိ သုဒ္ဓါ၊န သုဒ္ဓါ၊ အသုဒ္ဓါ၊ [အဝိသုဒ္ဓဓနဿ-၌ အဝိသုဒ္ဓ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြုသော ညောင်ကန်မှ ဉာဏ်ကောက်ကို မှီးသည်။]လဘနံ ဇာနန လဒ္ဓိံ (သုစိ၊၄၆၅။) လဘိတဗ္ဗာတိ လဒ္ဓိံ။ (ဓာတုပစ္စယဒီပနီ။ ၂၇၂။)

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ အသုဒ္ဓါ လဒ္ဓိ ဧတဿ နာဠုပုတ္တဿာတိ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ။
ဝစနာဒိဆက္က

(၁) အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည့် ဝစန။

(၂) အသုဒ္ဓါ လဒ္ဓိ ဧတဿ နာဠုပုတ္တဿ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။

(၃) မစင်ကြယ်သောအယူ၏ နာဠုပုတ္တနှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟေတု။

(၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုဇောတက။

(၅) နာဠုပုတ္တဒြပ်သည် ဝစနီယ။

(၆) အသုစိဒ္ဓိ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနီယတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ ဝိဂ္ဂဟ၌ အသုဒ္ဓါ-နှင့် လဒ္ဓိ-ကို “အသုဒ္ဓါ လဒ္ဓိ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ” ဟု ကမ္မဓာရယ်သမာသ် (အစိတ်) ဝိဂ္ဂဟပြု၍ နောက်မှ “အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဧတဿ နာဠုပုတ္တဿ အတ္တိတိ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ” ဟု အဿတ္တိ (အပေါင်း)ဝိဂ္ဂဟ ပြုလျှင်လည်း ရသည်သာ။ [ဗဟုဗ္ဗိဟိရလျှင် အဿတ္တိလည်း ရကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ-၏ သမ္ပန်

အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ-၏ သမ္ပန်ကား ဧတဿ နာဠုပုတ္တဿ-ဖြစ်ပါသည်။

စာစပ်။ ။ ဧတဿ နာဠုပုတ္တဿ-ကား “၏” ဟူ၍ အနက်ပေးသော ကြောင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ။

ဧတဿနာဠုပုတ္တဿ-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အသုဒ္ဓ လဒ္ဓိတာယ-ဝယ် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစု၊ တုလျှတ်၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစု၊ တုလျှတ်၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂိတ်။

ဘာဝယောဂ၏ ဝါစု။ ။ ဘာဝယောဂ၏ ဝါစုကား ကတွတ္တ ဖြစ်ပါသည်။

[နိယံဟူက ယေဘုယျ။ ။ ဟိတ်ဆိုက်လေရာ၊ ကြိယာ၏၊ ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကို၊ ဟိတ်၏ သမ္ပန်ခံမြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၆။) အရဆိုလျှင် အသုဒ္ဓ လဒ္ဓိတာယ ဟိတ်၏ စပ်ရာ ဇာတာ-၏ ပကတိကတ္တာဖြစ်သော သဗ္ဗာ(အလုံးစုံသောအယူ)ကို သမ္ပန်ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ (မစင်ကြယ်သောအယူရှိ)၏အရ အယူ မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းသမ္ပန်ကို မခံအပ်။ ခံသော သမ္ပန်ပုဒ်နှင့် ဘာဝယောဂပုဒ်တို့ အရတူမှမှန်သည်ကို သတိပြုပါ။ “နိယံဟူက၊ ယေဘုယျ၊ မုရမယူရာ” ဟုဆိုသည့်အတိုင်း နိယံစကား “ယေဘုယျ” ဟူသာ မှတ်ရာ၏။]

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ အာဆောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ဥဒကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ဝါရိ-သဒ္ဓါ၏ ဥဒကအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌ ကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော

ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းစတု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၏ သမ္ပဒါန်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တ သံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဝါရိတော သဗ္ဗဝါရိ ယဿာတိ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော"ဟု စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ အဂ္ဂဟိတော (အဂ္ဂိ+အာဟိ-တော) ညှိထွန်းအပ်သောမီး ၌ အာဟိတ-ဟူသော ဝိသေသနနောက်ကျသကဲ့သို့ ဝါရိတ-ဟူသောဝိသေသန နောက် ကျသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပဋိက္ခိတ္တ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဝါရိတ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ပဋိက္ခိတ္တအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သီတောဒကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဥဒက-၏အရ သီတောဒကကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဝါရိတော သဗ္ဗဝါရိ ယဿာယံ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော ယထာ "အဂ္ဂဟိတော"တိ၊ တေနာဟ "ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော"တိ။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၅၂)ကိုထောက်၍ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပြုသည်။ တုလျာဓိဗဟုဗ္ဗိမှာကံဟောပါမူ၊ တတိယာပြု-ဟူသော ဥပဒေကိုထောက်က ဝါရိတ (တားမြစ်အပ်သော)-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်သည် ကံဟောဖြစ်၍ "ဝါရိတော သဗ္ဗဝါရိ အနေနာတိ သဗ္ဗဝါရိ ဝါရိတော"ဟု တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ပြုရပါမည်။

၇။ ။ ဥစ္ဆင်္ဂ-ရုပ်ပြီးပုံနှင့်တကွ နိရတ္တိနည်း
 ဥစ္ဆင်္ဂ-၌ ဥ-ပုဗ္ဗ၊ သဇ-ဓာတ်၊ ထ-ပစ္စည်း။ "ဥသဇ"ဟု ဆိုလိုလျက် သ- ကို ဆ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ၊ အသဒိသဒ္ဓေဘော် စ-လာခြင်း၊ ဣ-ထက်၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်း ဝဏ္ဏဂမ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ကဝဂ္ဂန္တ င-ပြုခြင်း၊ ဇ-ကို ဂ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရတ္တိနည်းတို့ဖြင့် "ဥစ္ဆင်္ဂ"ဟု ပြီးပါသည်။ (အဘိဓာန်ဋီကာ။)
 [ထောက်ဖွယ်။ ။ ဥဿဇ္ဇတိ ဇတ္တာတိ ဥစ္ဆင်္ဂ၊ သဇ သင်္ဂေ၊ သဿဆော။ ခွိတ္တံ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၂၇၆။)-နှင့် နိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေ၊ ကဂါစစာနံသုတ်တို့ကို ထောက်။ သက သတ္တိယံ ဝါ၊ ဥ၊ နိဂ္ဂဟိတဂမော၊ သကံ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၅၄၉။)ကို နည်းမှီး၍ နိဂ္ဂဟိတ်လာရပုံကို သိ။]

(တစ်နည်း) ဥ-ပုဗ္ဗ သန္တ-ဓာတ်၊ ထ-ပစ္စည်း။ "ဥသန္တ"ဟု ဆိုလိုလျက် သ-ကို ဆ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ၊ အသဒိသဒ္ဓေဘော် စ-လာခြင်း ဝဏ္ဏဂမ၊ န- ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြုခြင်း၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ကဝဂ္ဂန္တ င-ပြုခြင်း၊ ဇ-ကို ဂ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရတ္တိနည်းတို့ဖြင့် "ဥစ္ဆင်္ဂ"ဟု ပြီးပါသည်။ (ရူပသိဒ္ဓိ။)

[မှီငြမ်း ထောက်ထားဖွယ်။ ။ နောက်နည်း၌ ရန္တ ရာဂေ၊ ရန္တတိတိ အတ္ထေ ထ-ပစ္စယော။ သံယောဂသ္မိ အာဒိဘူတေ န-ကာရော နိဂ္ဂဟိတ မာပစ္စတေ။ နိဂ္ဂဟိတဿ ဝဂ္ဂန္တတ္တံ၊ ဣ-ကာရဿ ဂတ္တံ၊ ရဂေါ၊ (ရူ၊ ၅၇၈။)သန္တ သင်္ဂေ၊ သဉ္စ န-ကာရဿ နိဂ္ဂဟိတ်။ (ရူ၊ ၅၈၁။)-တို့ကို မှီငြမ်းထောက်ထားသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၂)

န-နှင့်ရှိသော ရန္တ-ဓာတ်သာ ကောင်း။ သူစိ၊ ဂတ္ထိတို့၌ ၂-နှင့်ရှိသော သဗ္ဗ-ဓာတ် လာသည်။ နိတိ၊ဓာတု (၄၄၊ ၂၂၄)၌ “သဓ သင်္ခါသန္တသင်္ခါ”ဟု သင်္ဂဟ၌ သဓ-ဓာတ်၊သန္တဓာတ်သာ လာသည်။ ၅ (၅၈)၌လည်း “သန္တ သင်္ခါ”ဟု လာသည်။ ၂-နှင့် မရှိကြ။ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ (၃၇၆)၌ကား “သဗ္ဗော သန္တော စ သင်္ဂဟိ”ဟု ၂-နှင့် ပါရှိသည်။ ဝတ္ထိန္တာနုပုဗ္ဗိကာ သဒ္ဓပ္ပဋိပတ္တိ-ဟူရကား” ၂-ကို နိဂ္ဂဟိတံ မပြုနိုင်”ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် နိတိ၊ ရူတိ၊ တညိတညုတိတည်း ၊ ရိသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဂ္ဂဟိတသံယောဂါဒိနော-သုတ်ကို ထောက်၍ န-ကိုသာ နိဂ္ဂဟိတံ ပြုရိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း န-နှင့်ရှိသော ရန္တ-ဓာတ်သာ ကောင်းသည်။

၈။ ။ ကိစ္ဆိ သာသနာနုလောမ-နှင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ညှိပုံ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်း (သဗ္ဗာဝါရိ)သည် သာသနာတော်အား လျော်သောကြောင့် ကိစ္ဆိ သာသနာနုလောမစကားကို ဆိုသည်။ ထိုအလုံးစုံသော မကောင်းမှုကိုတားမြစ်ခြင်းသည် သာသနာတော်အားလျော်စေကာမူ “အတ္ထ၊ အသင်္က၊လိပိပြာ၊ဝိညာဉ်ကောင်”ဟု ခေါ်သော ဖိဝသည်ရှိ၏။ ထိုဖိဝသည်လည်း အချို့ ဖြစ်၏။အချို့ မမြဲ။မကောင်းမှုကို တားမြစ်ရာ၌ ထိုဖိဝ၊က တားမြစ်သည်-စသည်ဖြင့် မစင်ကြယ်သောအယူရှိသောကြောင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-စကားကို ဆိုရသည်။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-စကားဖြင့် မစင်ကြယ်သောအယူ ရှိသည်ကိုသာ ဆိုသည်။ သာသနာတော်အား လျော်သည်ကို မပယ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကိစ္ဆိသာသနာနုလောမဟူသော စကားနှင့် အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-ဟူသော စကားနှစ်ရပ် မဆန့်ကျင်ပါ။ [အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယာတိ “အတ္ထိ ဖိဝေါ၊သော စ သိယာ နိစ္စော၊သိယာ အနိစ္စော”တိ ဧဝမာဒိလိနလဒ္ဓိတာယ။ (သိဋ္ဌိ၊ ၂၃၀။သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊၅၂။)]

၉။ ။ဆန်းစစ်ပြီး၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်

ယော	စဗုဒ္ဓ	ဥဓမ္မ	ဥ	သံ	ဃဉ္ဇသ	ရထံဂ	တော
၂	၁ ၂ ၂	၁ ၂ ၂ ယ	၁	၂	၂ ၁ ၁	၁ ၂ ၁ ဧ	၂
စ	တ္တာရိအရိ	ယသစ္စာ	နိ	သ	ဗ္ဗပ္ပညာ	ယပဿ	တိ
၂	၂ ၁ ၂	၁ ၂ ၂ ယ	၁	၂	၂ ၂ ၂	၁ ၂ ၁ ဧ	၁

(၁) ၄-ပါဒတို့၌ အစအက္ခရာ ၁-လုံးနောင် သ-ဝိုင်း၊ န-ဝိုင်းမရှိခြင်း၊
(၂) ဝိသမပါဒတို့၌ အစအက္ခရာ ၄-လုံးနောင် ယ-ဝိုင်းရှိခြင်း (၃) သမပါဒတို့၌ အစအက္ခရာ ၄-လုံးနောင် စ-ဝိုင်းရှိခြင်း၊ ဤလက္ခဏာ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ပထာဝတ္ထဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။
၄-ပါဒတို့၌ အက္ခရာ စ-လုံးစီ ရှိသောကြောင့် အနုဋ္ဌာဆန်းဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကွစာရိယာဒိသံယောဂေါ အဓိကော ဒွေလဟူ ဂေါစ ဟူသော ဆန္ဒောပဗ္ဗနှင့်အညီ အရိယ၊စရိယ၊ကိရိယ၊ဝိရိယ-စသော သဒ္ဓါတို့ကို ဂါထာအရာ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် လဟုအက္ခရာ ၂-လုံးကိုပေါင်း၍ ဂရ-၁လုံးတည်း ယုရသောကြောင့် တတိယပါဒရှိ အရိယ-၌ အရိ-ကို ဂရ ၁-လုံးတည်းယူသည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

ဂတော-၌ ဓာတ်အရ တရားကိုယ်မှာ ရတနာ ၃-ပါးကို "ကိုးကွယ်ရာ"ဟူ၍ ဆည်းကပ်သော (တစ်နည်း) ရတနာ ၃-ပါးကို "ကိုးကွယ်ရာ"ဟူ၍ သိသော သူ၏ သန္တာန်၌ ရတနာ ၃-ပါးဟူသော လည်းလျောင်းရာရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ပီတိနှင့်တကွ သဒ္ဓါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (ပညာ)[ပုညကြိယာ ဝတ္ထုတို့တွင် ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ] ပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။

(၁) ရတနာ ၃-ပါးကို "ကိုးကွယ်ရာ"ဟူ၍ ဆည်းကပ်သော (တစ်နည်း) ရတနာ ၃-ပါးကို "ကိုးကွယ်ရာ"ဟူ၍ သိသော သူ၏သန္တာန်၌ ရတနာ ၃-ပါး ဟူသော လည်းလျောင်းရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ပီတိနှင့်တကွ သဒ္ဓါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (ပညာ) [ပုညကြိယာဝတ္ထုတို့တွင် ဒိဋ္ဌိဇုကမ] ပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) ရတနာ ၃-ပါးသည် အရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) ရတနာသုံးပါး၏ ဘယ၊ သန္တာသ၊ ဒုက္ခ၊ ဒုဂ္ဂတိပရိကိလေသကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဂုဏ်သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာတို့ကို မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော ပညာဖြင့် သိမြင်ခြင်းသည် အနဘာဝ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တပုရာယထာကာရပုပ္ဖဝတ္ထော စိတ္တုပ္ပါဒေါသရဏ ဂမနံ။ အတ္တတော ဗုဒ္ဓါဒိသု ဝတ္ထုသု သဒ္ဓါပဋိလာဘော၊သဒ္ဓါမူလိကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဒသသုပုညကိရိယဝတ္ထုသု ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မန္တိ ဝုစ္စတိ။ (ဋ္ဌ၊၂၀၆။)ကို ထောက်၍ ဓာတ်၏ အရကို ကောက်သည်။ ဟိံသတိတိသရဏံ။သရဏဂတာနံ တေနေဝ သရဏဂမနေန ဘယံ သန္တာသံ ဒုက္ခံ ဒုဂ္ဂတိပရိကိလေသံ ဟနတိ ဝိနာသေတိတိ အတ္ထော။ရတနတ္ထ ယသေသတံ အဓိဝစနံ။(ဋ္ဌ၊ ၂၀၅။)ကိုထောက်၍ ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝကို ထုတ်သည်။]

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သန္တိ ဘိက္ခဝေ စကေ သမထဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထတတ္ထ ပဉ္စံ ပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ-ကို အမရာဝိက္ခေပ-ပုဒ်၏ သဒ္ဓတ္ထ ပေါ်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

၂။ ။ ယေန မဏ္ဍလမာဠာဠာ ခွါရုံ၊ တေနပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ ဇီဝက
ကာမရာဝံစံ တောဒေါစ ကံဟံ ယန သမ္ဘိကာ ဘဂဝါတိ-ထို ယေန-၌ ကရဏတ္ထ
သတ္တဗျတ္တ ကြံ၍ အာကာရ အပြင်ထုတ်လျက် အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ ယေ ကေမိ အတ္တိကဝါဒံ ဝဒန္တိ၊ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတော စ ကာယဿ
ဘောဒါ ဥစ္စိန္တိ၊ ဝိနဿန္တိ၊ န ဟောန္တိ ပရံ မရဏာ-ကို အတ္တိကဝါဒံ-ပုဒ်၏ သမ္ပန်
ခံ၍ ဥစ္စိန္တိ-ကြံယာ ရှုလျက် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၄။ ။ ဗြာဟ္မဏော ပေါက္ခရာသတိ ဥက္ကဋ္ဌံ အဇ္ဈာဝသတိ သတ္တုဿဒံ
သတိထကဋ္ဌောဒကံ သဗညံ ရာဇဘောဂ္ဂံ ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန ဒိန္နံ
ရာဒေါယံ ဗြဟ္မဒေယျ-ကို အဇ္ဈာဝသတိ-၌ အဓိ၊ အာ-ကို အနက်မဲ့၊ အနက်ရှိ
နှစ်နည်းကြံလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၅။ ။ တတိယကောဋ္ဌာသေ ပစ္စုန္ဒာယ နိသိဒိတွာ ပုရိမဗုဒ္ဓါနံ
သန္တိကေ ဒါနသီလာဒိဝသေန ကတာမိကာရပုဂ္ဂလဒဿနတ္ထံ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ လောကံ
ဝေါလော ကေတိ-ကို ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ ဝေါလောကေတိ-ကို ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-၌
ဣဓာမိပ္ပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ ယာနသန္နိမိမိ ယာနံ နာမ ဝယံ၊ ရထော၊ သကဋံ၊
သန္တမာနိကာ၊ သိဝိကာ၊ ပါဠိကီတိ နေတံ ပဗ္ဗမိတဿ ယာနံ၊ ဥပါဟနံ ပန
ပဗ္ဗမိတဿ ယာနံ ယေဝ-ကို သရူပတ္ထဖော်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ (က) ဝေဒေဟိတိ ပန ပဏ္ဍိတာဓိဝစနမေတံ၊ ယထာဟ
“ဝေဒေဟိကံ ဂဟပတာနိ အယျော အာနန္ဓော ဝေဒေဟမုနိ”တိ။

(ခ) သုဒ္ဓဿ ဝေ သဒါ မဂ္ဂ၊ သုဒ္ဓဿပေါသထော သဒါ”တိ
အာဒိသု ဥပါဝါသော-တို့ကို အနက်မှန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ ဘိက္ခုန္တိ နိလာဘိဇာတိတိ ဝဒတိ၊ တေ ကိရ စတုသု
ပစ္စယေသု ကဏ္ဍကေ ပက္ခိပိတွာ ခါဒန္တိ၊ ဘိက္ခုန္တိ ကဏ္ဍကပုတ္တိတာတိ အယဉ္ဇိဿ
ပါဠိယေဝ-ကို စပ်ရာပုဒ်နှင့်တကွ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ အဋ္ဌပုရိသဘူမိယောတိ မန္တဘူမိ၊ ခိဉ္ဇာဘူမိ၊ ပဒဝိမံသဘူမိ၊
ဥဇဂတဘူမိ၊ သေက္ခဘူမိ၊ သမဏဘူမိ၊ ဇိနဘူမိ ဣမာ အဋ္ဌပုရိသဘူမိ ယောတိ
ဝဒတိ-ကို သရူပတ္ထ ဖော်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ အတရမာနောတိ အတုရိတော၊ သဏိကံ ပဒပုမာဏဋ္ဌာနေ ပဒံ
နိက္ခိပန္နော ဝတ္တံ ကတွာ သုသမ္ပန္တံ မုတ္တာဒလသိန္နုဝါရသန္တာရ သဒိသံ ဝါလိကံ
အဝိနာသေန္နောတိ အထော-ကို ဝတ္တံ-၌ ဣဓာမိပ္ပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အမရဝိက္ခေပိကာ-၌ သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်
[“အမရဝိက္ခေပိကာ၊ မပြီးမပြတ်သောမိမိ၏အယူ၊ စကားဖြင့် (တစ်ပါးသော
သူတို့၏ အယူဝါဒကို) အထူးထူးအပြားပြား ပစ်ချခြင်း ရှိကုန်သော။ အမရဝိက္ခေပိ၊
မပြီးမပြတ်သော မိမိ၏အယူ၊ စကားဖြင့် (တစ်ပါးသော သူတို့၏ အယူဝါဒကို)
အထူးထူးအပြားပြား ပစ်ချခြင်းသို့”ဟု သဒ္ဒတ္ထ ပေး။ ကြွင်းပေးလေ။ပါ။ ၂၃။
ပါသျှ၊ ၇၅။ပါသျှသစ်။၁၁၄။ ၁၃၂၃-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။

ထောက်ဖွယ်။ ။ နမရတိတိ အမရာ၊ဝိဝိဓော ဓေပေါ ဝိက္ခေပေါ၊
အမရာယ ဒိဋ္ဌိယာ ဝါဇာယစ ဝိက္ခေပေါတိ အမရဝိက္ခေပေါ၊သော စတေသံ အတ္ထိတိ
အမရဝိက္ခေပိကာ။(ဋ္ဌ၊ ၁၀၆။)န မရတိတိ န ဥပစ္ဆိစ္စတိ၊ဝိဝိဓောတိ နာနပ္ပကာရော။
ဓေပေါတိ သကဝါဒေန ပရဝါဒံ ခိပနံ။(သိဋ္ဌိသစ်။၁၁၄၃၀။) အဋ္ဌကထာ၌ တစ်နည်း
ဖွင့်သေးသည်။ဋီကာသစ်၌လည်း အခြားနည်းများ ဖွင့်သေးသည်။]

၂။ ။ ယေန-၌ ကရဏတ္ထ၊ သတ္တဗျတ္တ ကြံ၍ အာကာရ အပြင်
ထုတ်လျက် အနက်

ယေန-ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်။မဏ္ဍလ မာဠဿ၊
တန်ဆောင်းဝင်း၏။ ဒွါရံ၊တံခါးသို့။ (ဥပသကံမိတဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဝါ၊ချဉ်းကပ်အပ်
၏။) တေန-ဒိသာဘာဂေန၊ထိုအရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်။ (မဏ္ဍလ မာဠဿ၊၏။
ဒွါရံသို့။) ဥပသကံမိ၊သွား၏။ ဝါ၊ချဉ်းကပ်၏။ (ကရဏတ္ထ။)(တစ်နည်း) ယေန
ဌာနေန၊ အကြင်အရပ်၌မဏ္ဍလ မာဠဿ၊၏။ဒွါရံသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တေန-
ဌာနေန၊ထိုတန်ဆောင်းဝန်းရှိရာအရပ်၌။ ဝါ၊သို့။ဥပသကံမိ၊သွား၏။ ဝါ၊ ချဉ်းကပ်၏။
(သတ္တဗျတ္တ။)ဥပသကံ မိ တွား၊သွားပြီး၍။ဝါ၊ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ကောမာရဘဗ္ဗံ။
အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။စိဝကံ၊သမားတော်စိဝက ကို။အဝေါစ။
ပြောဆိုပြီ။ (ကိ၊အဘယ်သို့။အဝေါစ၊ပြောဆိုသနည်း။)သမ္ပစိဝက၊ အရွယ်တူ စိဝက။
ဘဂဝါ၊သည်။ ကဟံ ပန၊အဘယ်ပါနည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။)
[သျှသစ်တို့အတိုင်းလည်း ပေးနိုင်သည်သာ။ ပါ၊၄၇။ပါသျှ၊ ၁၁၅။ ပါသျှသစ်။
၃၈၈။၁၃၂၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ယေန မဏ္ဍလမာဠော တေနပသကံမိတိ။ယေနာတိ
ယေန ဒိသာဘာဂေန၊သော ဥပသကံမိတဗ္ဗော။ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ စတံ ကရဏဝစနံ၊ယသ္မိ
ပဒေသေ သော မဏ္ဍလမာဠော၊တတ္ထ ဂတောတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော။(ဋ္ဌ၊ ၄၉)

စတန္တိ ယေန တေနာတိ စတံ ပဒဒ္ဒယံ။တတ္တာတိ ဟိ တသ္မိ မဏ္ဍလ
မာဠောတိ အတ္ထော။ယေနာတိ ဝါ ဘုမ္မတ္ထေ ကရဏဝစနံ။တေနာတိ ပန ဥပယောဂတ္ထေ။
တသ္မာ တတ္တာတိ တံ မဏ္ဍလ မာဠန္တိ ဝဒန္တိ။ ဥပသကံမိတိ စ ဥပသကံမန္တောတိ
အတ္ထော၊ ပစ္စုပ္ပန္နကာလဿ အဓိပ္ပေတတ္တာ ဥပသကံမနဿ စ ဂမနံ (သွားခြင်း)
ဥပဂမန(ချဉ်းကပ်ခြင်း)ဉာတိ ဒွိဓာ အတ္ထော၊ဣစ ပန ဂမနမေ။တေနာဟ တတ္ထ

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

ဂတော"တိ၊အထဝါ ဂတောတိ ဥပဂတော။အနုပသဇ္ဈေပိ ဟိ သဒ္ဓေါ သဥပသဇ္ဈေဝိယ အတ္တန္တရံ ဝဒတိ။ (သီဠိသစ်၊ ၁၊ ၂၁၁။)

၃။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။သျှကို ကြည့်မေးသည့်မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ ပါ၊၅၂။ပါသျှ၊၁၃၃။ ပါသျှသစ်၊ ၂၀၇။]

၄။ ။ အဇ္ဈာဝသတိ-၌ အဓိ၊ အာ-ကို အနက်မဲ့၊ ရှိကြိလျက်အနက် [ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ (အဓိ၊အာ-အနက်မဲ့) (တစ်နည်း) ဥက္ကဋ္ဌ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ (ဤအဋ္ဌကထာအလို)။ဥက္ကဋ္ဌမြို့ကို (မောဂ္ဂလာန်နှင့် ဝိနည်း အဋ္ဌကထာအလို)။ အဇ္ဈာဝသတိ၊လွမ်းမိုးအုပ်စိုး၍ ("သူတစ်ပါးနှင့် မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်"ဟု ဆိုအပ်သော)အပိုင်းအခြားအားဖြင့် နေ၏။ (အဓိ၊အာ-အနက်ရှိ)။ ကြွင်းပေးလေ။ပါ၊၉၂။ပါသျှ၊၁၉၀။ပါသျှသစ်၊၃၀။

"ဥက္ကဋ္ဌ-၌ ဝိဘကျတ္တ ဤအဋ္ဌကထာဝါဒ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌ အဇ္ဈာဝသတိတိ ဥက္ကဋ္ဌနာမကေ ဝသတိ၊အဘိဘဝိတွာ ဝါ အာဝသတိ။ တဿ နဂရဿ သာမိကော ဟုတွာ ယာယ မရိယာဒါယ တတ္ထ ဝသိတဗ္ဗံ၊ တာယ မရိယာဒါယ ဝသိ။ ဥပသဂ္ဂဝ သေန ပနေတ္ထ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၁၈။)

"အဇ္ဈာဝသတိ"တိ စတ္ထ အဓိ-သဒ္ဓေါ၊အာ-သဒ္ဓေါစ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ တတော "ဥက္ကဋ္ဌ"န္တိ ဣဒံ အဇ္ဈာပုဗ္ဗဝသယောဂေ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ ဝစနံ၊အဓိ-သဒ္ဓေါ ဝါ ဣဿရိယတ္တော၊အာ-သဒ္ဓေါ မရိယာဒတ္တော၊တတော "ဥက္ကဋ္ဌ" န္တိ ဣဒံ ကမ္မပ္ပ ဝစနိယယောဂေ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ ဝစနန္တိ ဒသေတိ "ဥက္ကဋ္ဌနာမကေ"တိ အာဒိနာ၊ (သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၁။)

ဤအဋ္ဌကထာ၊ဠိကာတို့အလို အဓိ၊အာ-တို့ အနက်မဲ့သည့်အခါ၌ ဖြစ်စေ၊ အနက်ရှိသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ ဥက္ကဋ္ဌ-ဝယ် သတ္တမုတ္တရည်း၌သာ ဒုတိယာ သက်ရသည်။ တတိယာ သတ္တမိနဥ-သုတ်ဖြင့် သက်။ "ဥက္ကဋ္ဌ မြို့၌ နေ၏"ဟု "ဥက္ကဋ္ဌ-ကို ဝသ ဓာတ်၌သာ စပ်ရသည်"ဟု ယူသည်။

ရူပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓနိတိတို့ ဝါဒ။ ။ ရူပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓနိတိတို့၌လည်း "သတ္တမိယတ္ထေ ဥပါနန္ဒဇ္ဈာဝသဿ (ဥပ+အနု+အဓိ+အာ-ရှေးရှိသော ဝသဓာတ်၏) ပယောဂေ ဒုတိယာ။အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ။ (ရူ၊ ၂၉၀။ နိတိ၊ သုတ္တ၊ ၅၈၉။)"ဟု ဤအဋ္ဌကထာ နည်းတူပင် အဓိ၊အာ-တို့၏ အနက်မဲ့သည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ အနက် ရှိသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ ဥက္ကဋ္ဌ-ဝယ် သတ္တမုတ္တ၌ ဒုတိယာသက်သည်ကို ဆိုကြကုန်၏။ မောဂ္ဂလာန်ဝါဒ။ ။ပထဝိ အဓိသေသတိ၊ဂါမမဓိတိဋ္ဌတိ။ရက္ခမဇ္ဈာသတေတိ အဓိသိဋ္ဌာသာနံ ပယောဂေ အဓိကရဏေ ကမ္မဝစနိစ္ဆာ။တထာ ဥပနန္ဒဇ္ဈာဝသဿာ ဘောဇနနိဂုတ္တိဝစနဿ ဂါမမပဝသတိ၊ပဗ္ဗတမဓိဝသတိ၊ယရမာဝသတိ။(မောဂ်၊ ၂၂)

ပထဝိကို။အဓိသေသတိ၊လွမ်းမိုး၍ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဂါမံကို။အဓိတိဋ္ဌတိ၊ အုပ်စိုး၍ တည်၏။ ရက္ခံကို။အဇ္ဈာသတေ၊လွမ်းမိုး၍ တည်နေ၏။ ဣတိ၊ဤ၌။ အဓိသိဋ္ဌာသာနံ၊အဓိ-ပုဗ္ဗ သိ သယေ၊ဋ္ဌာဂတိနိဝတ္တိယံ၊အာသ ဥပဝေသနေ ဟူသော ဓာတ်တို့၏။ပယောဂ၌ အဓိကရဏေ အာဓာရ၌။ကမ္မဝစနိစ္ဆာ၊ ကံကို ဆိုခြင်းသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဟောတိ၏။ အာဘောဇနနိဂုတ္တိဝစနဿ၊ အစာရှောင်ခြင်းကို မဟောသော။ ဥပါနန္ဒဈာဝသဿ၊ ဥပ၊ အနု၊ အဓိ၊ အာ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ် ရှေးရှိသော ဝသနိဝါသေ-ဟူသော ဓာတ်၏။ ပယောဂေ၌တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဒုတိယာဖြစ်၏။ ဂါမံ၊ ကို။ ဥပဝသတိ၊ ကပ်နေ၏။ ဂါမံကို။ အနုဝသတိ၊ အလျော်နေ၏။ ပဗ္ဗတံ။ သို့။ အဓိဝသတိ၊ အုပ်စိုးနေ၏။ ယရံ၊ ကို။ အာဝသတိ၊ အုပ်စိုးနေ၏။

အဓိပုဗ္ဗ သိဋ္ဌာသာနမာဓာရေ ဒုတိယာဘိမတာ ပရေသံ၊ သာပိဟ ကမ္မဝစနိစ္ဆာယေဝ သိဒ္ဓါတိ ဒသေတုံ ဝုတ္တံ “ပထဝိမိစ္စာဒိ”။ (ယင်းပဉ္စိကာ။)

ပရေသံ၊ တစ်ပါးသောဆရာ (ပါထိနိ)တို့သည်။ အဓိပုဗ္ဗ သိဋ္ဌာသာန မာဓာရေ၊ အဓိ-ပုဗ္ဗ သိ၊ ဋ္ဌာ၊ အာသ-ဟူသော ဓာတ်တို့၏ အယုဉ် အာဓာရ၌၊ ဒုတိယာကို။ အဘိမတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာပိ၊ ထိုသည်လည်း။ ဤဟ၊ ဤ၌။ ကမ္မဝစနိစ္ဆာယေဝ၊ ကံကို ဆိုလိုသောအားဖြင့် ကံ၏အဖြစ်ဖြင့်သာ၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ငါ။ ပထဝိမိစ္စာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပါထိနိ-၌ ဥပ၊ အနု၊ အဓိ၊ အာ-ပုဗ္ဗ ဝသ-ဓာတ်၏အာဓာရ၌ ဥပါနန္ဒဈာဝသဿ-ဟူသောသုတ်ဖြင့် ကမ္မသညာပြု၍ ဒုတိယာကို စီရင်သည်။ ဤပါထိနိရှိ ဥပါနန္ဒဈာဝသဿ-ဟူသော သုတ်ကို ရည်၍ “ဥပသဂ္ဂဝသေန ပနေတ္ထ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တတ္ထ လက္ခဏံ သဒ္ဓသတ္ထတော ပရိယေသိတဗ္ဗံ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ပါထိနိသို့ လိုက်သည်။

ပထဝိ-စသည်၌ ပါထိနိဆရာတို့ အလိုအားဖြင့် အဓိ-စသော ဥပသာရ၊ နိပါတ်တို့ အနက်မဲ့သည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ အနက်ရှိသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ အာဓာရအနက်၌ ဒုတိယာ။ မောဂ္ဂလာန်ဆရာအလိုအားဖြင့် ဥပသာရ၊ နိပါတ်တို့ အနက်ရှိသည့် အခါ၌ ကံအနက်၌ ဒုတိယာတည်း။ ထို့ကြောင့် မောဂ္ဂလာန်ဆရာအလိုအားဖြင့် အဓိ၊ အာ ဟူသော ကမ္မပု ဝစနိယပုဒ်တို့ကို အနက်ယူ၍ ဥက္ကဋ္ဌ-ကို ကံအနက်ပေး၍ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ-သုတ်ဖြင့် ကစွည်းဆရာ အလိုအားဖြင့် ကမ္မပုဝစနိယ ယုတ္တေ သုတ်ဖြင့် ကံအနက်၌ ဒုတိယာ သက်ရသည်။ “ဥက္ကဋ္ဌမြို့ကို လွမ်းအုပ်စိုး၍” ဟု ဥက္ကဋ္ဌ-ကို “အဓိ၊ အာ-တို့၌ စပ်သည်” ဟု ယူသည်။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာဝါဒ။ ။ မဉ္ဇံ သဟသာ အဘိနိသိဒတိတိ မဉ္ဇံသဟသာ အဘိဘဝိတွာ အဈ္ဈောတ္တရိတွာ နိသိဒတိ။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ၊ မဉ္ဇေ နိသိဒတိတိ အတ္ထော။ အဘိတိ ဣဒံ ပဒသောဘနတ္ထံ ဥပသဂ္ဂမတ္ထမေဝ။ (ပါမီကျာဒိ၊ ၄၊ ၄၈။)

ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာအလိုမှာ ဥပသာရ၊ နိပါတ်တို့ အနက်ရှိမှု ကမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာ၊ အနက်မဲ့မှု သတ္တမုတ္တ၌ ဒုတိယာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဝိနည်းအဋ္ဌ ကထာ အလိုအားဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌ-ကို အဓိ၊ အာ-တို့ကို အနက်ရှိကြ၍ အဓိ၊ အာ-တို့၌ စပ်မှု ဥက္ကဋ္ဌ-ဝယ် ကမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာသက်၍ “ကို” ဟု အနက်ပေး။ အဓိ၊ အာ-ကို အနက်မဲ့ ကြ၍ ယင်းတို့၌ မစပ်ဘဲ ဓာတ်တွင်သာစပ်မှု သတ္တမုတ္တ၌ ဒုတိယာ သက်၍ “ဋ္ဌ” ဟု အနက်ပေး။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသဆရာ တစ်ဦးတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ ဖွင့်ပုံချင်း မတူတာလည်း ရှိသည်ကို သိအပ်၏။

အချုပ်။ ။ အချုပ်အားဖြင့်မူ ဤအဋ္ဌကထာ၊ ရှုနိတိတို့အလို အဓိ၊ အာ-တို့ကို အနက်မဲ့၊ အနက်ရှိ ၂-မျိုးလုံး ယူနိုင်သည်။ အနက်မဲ့ယူသည့်အခါ၌ ဖြစ်စေ၊ အနက်ရှိ ယူသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ ဥက္ကဋ္ဌ-ကို “၌” ဟု ပေးရမည်။ မောဂ္ဂလာန် အလို အဓိ၊ အာ-တို့ကို အနက်ရှိယူရမည်။ အနက်ရှိယူ၍ ဥက္ကဋ္ဌ-ကို “ကို” ဟု ပေးရမည်။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာအလို အဓိ၊ အာ-တို့ကို အနက်မဲ့၊ အနက်ရှိ ၂-မျိုးလုံး ယူနိုင်သည်။ အနက်မဲ့ယူသည့်အခါ၌ ဥက္ကဋ္ဌ-ကို “၌” ဟု ပေးရမည်။ အနက်ရှိယူသည့် အခါ၌ “ကို” ဟု ပေးရမည်။

အဋ္ဌကထာ အလို ၂-မျိုး ပေါင်းက ချုံမိ။ ။ ဤသုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၏အလို ၂-မျိုး ပေါင်း၍ အဋ္ဌကထာအလို (အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇော သလို) အနက်ပေးမူ- “ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြံ၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ (တစ်နည်း) ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြံ၊ ဝါ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ လွှမ်းမိုး၊ ပပ၊ နေ၏” ဟု ပေးရမည်။ အဖြေရေးခဲသည် အနက်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဋ္ဌကထာအလို ၂-မျိုးကို ပေါင်းလိုက်လျှင် အားလုံး ချုံမိသည်။]

၅။ ။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-၌ ဣဓာဓိပ္ပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက် [ဗုဒ္ဓစက္ခုနာတိ အာသယာနသယဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တသင်္ခါတေန ပဉ္စမဓဋ္ဌမလဘူတေန ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ။ (သိင်္ဃိသင်္ခါ၊ ၂၀၉။) ကို ထောက်၍ “ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိညဏ်၊ အာသယာနသယညဏ်” ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်လုံးတော်ဖြင့်” ဟု ပေး၊ ဋ္ဌ၊ ၄၈။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၆၇။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၆၇။]

၆။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၈၀။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၂။ ၂၆၈။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၆၇။ ၁၂၇၂။ ၁၂၇၂။ ၁၂၇၂။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၂၇။ ဋ္ဌ၊ ၁၂၇။ ၁၂၇။ ၁၂၇။]

၈။ ။ [နိလာဘိဇာတိ၊ ကဏ္ဍကဝုတ္တိကာ-တို့နှင့် ဟောန္တိပါဠိယေဝ-နှင့် ဟောတိ-ထည့်ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၁၄၇။ ဋ္ဌ၊ ၁၂၇၄။ ဋ္ဌ၊ ၁၂၇၄။]

၉။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၄၇။ ဋ္ဌ၊ ၁၂၇၅။ ဋ္ဌ၊ ၁၂၇၅။]

၁၀။ ။ ဝတ္တံ-၌ ဣဓာဓိပ္ပေတတ္ထ ဖော်လျက် အနက် [ဝတ္တန္တိ တေဟိ စရိတဗ္ဗံ အာဇာရံ၊ (သိင်္ဃိ၊ ၂၉၈။) ဝတ္တန္တိ တေသံ သမာဓိတ္ထံ။ (သိင်္ဃိသင်္ခါ၊ ၂၊ ၂၅၁။) တို့ကို ထောက်၍ “ဝတ္တံ၊ မိမိတို့သည် ပြုကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်ကို၊ ဝါ၊ မိမိတို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို” ဟု ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၂၂၅။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၉၀။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၆၁။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က) ဝုသိတမာနီတိ "အဟံ ဝုသိတဝါ သိက္ခိတော ဗဟုဿုတော" တိ
အတ္တာနံ မညတိ။

(ခ) ဧတဿ ဟိ ဧဝံ ဖရုသဝစနသမုဒါစာရေ ကာရထံ ကိမညတြ
အဝုသိ တတ္တာတိ။

(ဂ) အာစရိယကုလေ အသံဝုဒ္ဓါ အသိက္ခိတာ အပ္ပဿုတာယေဝ ဟိဧဝံ
ဝဒန္တိတိ။

၁။ ။ အထက်ဖော်ပြပါ ဝါကျတို့ကို အဓိပ္ပာယ် အဆက်အစပ်မှန်ကန်
အောင် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့တွင် (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျကို စောဒနာကျမ်း
တက်ပြခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (က) ကုတ္တဝါလေဟိတိ သောဘာကရဏတ္ထံ ကပ္ပေတုံ
ယုတ္တဋ္ဌာ နေသု ကပ္ပိတဝါလေဟိ။

(ခ) ဧတ္ထ စ ဝဠုဝါနံယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ၊ န ရထာနံ။

(ဂ) ဝဠုဝေယုတ္တတ္တာ ပန ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ။
ဖော်ပြပါ ဝါကျတို့တွင် (ခ)(ဂ) အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ
အဘောဂါဒိစတုက္က ခွဲဝေထုတ်ဆောင်ခဲ့ပါ။

၄။ ။ မေးခွန်းနံပါတ် ၁-(က) အမှတ်ပါ ဝုသိတမာနီ-ပုဒ်ကို
အစိတ် အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

၅။ ။ မေးခွန်းနံပါတ် ၃-(ဂ) အမှတ်ပါ ဟိတိပါဠိကို သမ္ပန်ပုဒ်ထည့်၍
ရသင့်တိုင်း အနက်ပေးပြီး စာစပ်ပြပါ။

၆။ ။ (က) အင်္ဂေသုတိ အင်္ဂါနာမ အင်္ဂပါသာဒိကတာယ ဧဝံ လဒ္ဓေါ
ဟာရာ ဇာနပဒိနော ရာဇကုမာရာ။

(ခ) တေသံ နိဝါသော ဧကောပိ ဇနပဒေါ ရုဠိသဒ္ဓေန အင်္ဂါတိ
ဝုစ္စတိ။

(ဂ) တသ္မိ အင်္ဂေသု ဇနပဒေ။

ဖော်ပြပါ ဝါကျတို့တွင် (က)(ခ) အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို သံဝတ္ထနာအမည်နှင့် တက္က
ကျမ်းဆရာ၏ အဘော်ကို ထုတ်ဖော်ညွှန်ပြခဲ့ပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

၇။ ။ လဋ္ဌကိကာတိ ခေတ္တလေချွန် အန္တရေ နိဝါသိနံ ခုဒ္ဒကသကုထိကာ ဟူသောပါဠိ၌ လဋ္ဌကိကာ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို သေချာစွာ ပြောဆိုခဲ့ပါ။

၈။ ။ မေးခွန်းနံပါတ် ၆-(ခ)အမှတ်ပါ ရူဠိသဒ္ဓေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို နာနာဝါဒ သွင်း၍ ထင်လင်းစွာ ရေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ ယထာ စ စိတ္တသဏှတာယ ဖရုသာ ဝါစာ န ဟောတိ၊ စဝံ ဝစနသဏှတာယ အဖရုသာဝါစာ န ဟောတိ-ဟူသော စုတ္တိယပါဠိကို ပထျာ ဝတ္တဂါထာ ဖွဲ့စီခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ တဿ တံ ဒိသ္မာဝ သကလသရီရတော သေဒါ မုစ္ဆိသု၊ အန္ဓောကုစ္ဆိ ဝိပရိဝတ္တမာနာ မဟာရဝံ ဝိရဝိ-ဟူသောပါဠိကို ပြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ ဌာယိဘာဝ စသည်ထုတ်ဆောင်ခဲ့ပါ။

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ အနက်ယောစနာ
(က) ဝုသိတမာနိတိ၊ကား၊အဟံ၊ငါသည်။ဝုသိတဝါ၊အကျင့်ကို ကျင့်သုံးဖူးပြီ။ ဝါ၊ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသောအကျင့် ရှိခဲ့၏။ သိက္ခိတာ၊အတတ်ပညာကို သင်ဘူးပြီ။ ဝါ၊သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ပညာ ရှိခဲ့၏။ မဟုဿုတော၊များသော ကြားနာအပ် ပြီးသော အတတ်ပညာရှိခဲ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကိုယ်။မညတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။

(ခ)ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတဿ-အဗ္ဗဋ္ဌဿ၊ဤအဗ္ဗဋ္ဌအား။ ကိ အညတြ အဝုသိတတ္တာတိ၊ကိ အညတြ အဝုသိတတ္တာ-ဟူသော။ (ဣဒံ ကာရထံ၊ဤအကြောင်းသည်။)စဝံ၊ဤသို့။ ဖရုသဝစနသမုဒါစာရေကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၌။ (ကာရထံ၊အကြောင်းပေတည်း။)(တနည်း) (ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဝုသိတဝါ၊အကျင့်ကို မကျင့်သုံးဘူးသည်။ ဝါ၊ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်မရှိသည်။ သမာနာ၊ဖြစ်ပါလျက်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဝုသိတဝါ၊အကျင့်ကို ကျင့်သုံးဘူးပြီ။ ဝါ၊ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသောအကျင့် ရှိခဲ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်။မညတိ၊အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဝိညာယတိ၊သိအပ်သနည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဧတဿ-အဗ္ဗဋ္ဌဿ၊ဤအဗ္ဗဋ္ဌအား။ အဝုသိတတ္တာ၊ အကျင့်ကို မကျင့်သုံးဘူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အညတြ၊ ထား၍။စဝံ၊ဤသို့။ ဖရုသဝစနသမုဒါစာရေ ကျမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၌။ (အညံ၊တပါးသော။ကာရထံ၊ (ဂ)ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အာစရိယကုလေ၊ဆရာအိမ်၌။ အသံဝုဒ္ဓါ၊မကြီးပွားကုန်သော။ အသိက္ခိတာ၊

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အတတ်ပညာကို မသင်ဘူးကုန်သော၊ ဝါ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ပညာ မရှိကုန်သော။ အပ္ပဿုတောဝါနည်းသော အကြားအမြင်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန် သော။ (ပုဂ္ဂလ၊ တို့သည်။) ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆို တတ်ကြကုန်၏။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) [တဿ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို ပြန်အုပ်။]။ [၄၊ ၂၂၈၊ ၄၅၊ ၂၊ ၂၉၅၊ ၄၅၊ သု၊ ၂၊ ၂၇၇။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တကြာယံ ယောဇနာ- "ကိမညတြ အဝုသိတတ္တာ"တိ ဣဒံ ကာရဏံ စတဿ အဗ္ဗဋ္ဌဿ ဖရသဝစနသမုဒါစာရေ ကာရဏန္တိ။ ဧဝမ္ပိ ယောဇန္တိ-အဝုသိတတ္တာ အဝုသိတဘာဝံ အညတြ ဌပေတွာ စတဿ ဧဝံ ဖရသ ဝစနသမုဒါစာရေ ကာရဏံ ကိမညံ အတ္ထိတိ။ "အညတြာ"တိ နိပါတယောဂတော အဝုသိတတ္တာတိ ဥပယောဂတ္ထေ နိဿက္ကဝစနံ တဒေဝ ကာရဏံ သမတ္ထေတိ "အာစရိယကုလေ"တိ အာဒိနာ။ (သိဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၅။)

ဗဟုဿစွဉ် နာမ ယာဝဒေဝ ဥပသမတ္တံ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ တဒဘာဝတော အဗ္ဗဋ္ဌော အပ္ပဿုတော အသိက္ခိတော "အဝုသိတော"တိ ဝိညာယတိ၊ တေနာဟ "စတဿ ဟိ"တိ အာဒိ၊ (သိဋီ၊ ၂၉။)

ဤဋီကာဟောင်းနှင့် ဋီကာသစ် နောက်နည်းကို ပေါင်း၍ (ခ)အမှတ်ပြ ဝါကျကို တနည်း အနက်ပေးသည်။ နောက်နည်း၌ ဤသို့ပေးမှ ဣတိ- ရှိသည်နှင့် လျော်သည်။

တဒေဝ ကာရဏံ သမတ္ထေတိ "အာစရိယကုလေ"တိ အာဒိနာ-ကို ထောက်၍ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဒဋ္ဌိ ဆိုသည်။]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ဓာဒနာတက် (ဒေါသာရောပနဓာဒနာတက်) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် "အဗ္ဗဋ္ဌအား ကိ အညတြ အဝုသိတတ္တာ-ဟုသော အကြောင်းသည် ဤသို့ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၌ အကြောင်းပေတည်း"ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဆရာ စကားသည် အဘယ်သို့သော အသင့်ယုတ္တိဖြင့် သင့်နိုင်ပါအံ့နည်း(စောဒနာ)။ အသင့် ယုတ္တိကို မပြဆိုက ဆရာ၌ အသင့်ယုတ္တိနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဉာယဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ ဓာဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုဓာဒနာကို သောဓနာ တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

ဝါကျတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယုတ္တိဒဋ္ဌိယကို ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ယုတ္တိဒဋ္ဌိယ၏ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ) ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏကို မပြဆိုက ဆရာ၌ ဒဋ္ဌိယ၊ ဒဋ္ဌိကရဏ ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ ဓာဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုဓာဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။ [ဝါကျတက်ကား ဝါကျကွဲလျှင် လွယ်ပါ၏။ ဝါကျလွဲလျှင် တစ်ပုစ္ဆာလုံး လွတ်မည်သာ။]

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုတ္ထ

- (၁) နန ဝဠဝါနံယေဝ ဝါလာ ကပ္ပိတာ န ရထာနံ (စောဒကာဘောဂ)
- (၂) အထ ကသ္မာ ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ (စောဒနာ)။
- (၃) နန ဝဠဝယုတ္တာ ဟောန္တိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
- (၄) ကသ္မာ ရထာပိ ကုတ္တဝါလာတိ ဝုတ္တာ (ပရိဟာရ)။

[၁၃၃၇ (၁၉၇၆) ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီး]

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ဝုသိတ္တာတိ ဝုသိတော၊ (တစ်နည်း)

ဝုသိယိတ္တာတိ ဝုသိတံ အဿ အတ္ထိတိ ဝုသိတော။

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ဝုသိတောတိ အတ္တာနံ မညတိတိ ဝုသိတမာနိ။

[တဿိလာဒိသု ထိတွာဝိစ-သုတံ၌ စသဒ္ဓါဖြင့် အတ္တမာနအနက်၌ ထိ-ပစ္စည်း]

ဝစနာဒိဆက္ကဓ

- (၁) ဝုသိတမာနိ-ဟူသော နိပ္ပန္နသညံ ဝစန။
- (၂) ဝုသိတောတိ အတ္တာနံ မညတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂြဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
- (၃) “အကျင့်ကို ကျင့်သုံးဖူးပြီ။ (တစ်နည်း)ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့် ရှိခဲ့၏”ဟု မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်း ကြိယာသကတ်သည် ဝစနဟေတု။
- (၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုဇောတက။
- (၅) အဗ္ဗုဋ္ဌလုလင်ဒြပ်သည် ဝစနိယ။
- (၆) ဝုတ္တမာနိ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

[အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ၌ မိုးဖွယ်။ ။ သတ္တ သေက္ခာ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏာ စ

ဗြဟ္မစရိယဝါသံ ဝသန္တိ နာမးအယံ ပန ဝုတ္တဝါသောတိ ဝုသိတဝါ။ (ပါထိကဝဂ္ဂ၊ ၄၇။) ဝုသိတဝါတိ ဝသိ ပရိဝသိ ဝုတ္တော ပရိဝုတ္တော၊သော ဝုတ္တဝါသော စိတ္တ စရထောတိ ဝုသိတဝါ။ (မူလပဏ္ဏာသ၊ ၄၊ ၁၊ ၄၄။) ဝုသိတိ (ကျင့်သုံးအပ်၏) တိ ဝုသိတံ၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမလဉ္စ၊ တံ စတဿ အတ္ထိတိ အတိသံယဝစနိတ္တ ဝသေန အရဟာ ဝုသိတဝါတိ ဝုတ္တော။ (ယင်းတို့၏ အဖွင့်ငိုကာများ။) (ပါထိကဝဂ္ဂ၊ ၄၊ ၃၉။ မူလပဏ္ဏာသ၊ ၄၊ ၁၊ ၉၅။)

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌ မိုးဖွယ်။ ။ တဿိလာဒိသု ထိတွာဝိစ။ ။ စသဒ္ဓေန အတ္တမာနေပိ ထိ၊ ပဏ္ဍိတံ အတ္တာနံ မညတိတိ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ ဗဟုသုတမာနိ ဣစ္စာဒိ။ (ရူ၊ ၅၉ဝ။) အညေသုစ ထိ။ ။ ပဏ္ဍိတံ အတ္တာနံ မညတိတိ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ ဗဟုသုတမာနိ။ (နိတိသုတ္တ၊ ၁၁၂၊ ၁။) ပဏ္ဍိတာတိ မညန္တိတိ ပဏ္ဍိတမာနိနော။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄၁၊ ၂၊ ၇၇။)

ဝစနိယတ္ထ။ ။ ဝုသိတန္တိ ဝုတ္တံ ပရိဝုတ္တံ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄၁၊ ၁၃၇)ကို ကြည့်၍ ဝစနိယတ္ထ ထုတ်သည်။]

၅။ ။ ဟိတ်ပါဠိ၏သမ္ပန်။ ။ ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပါဠိ၏ သမ္ပန်ကား ရထာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

သမ္ပန်ပုဒ် အနက်ပေး စာစပ်။ ။ ရထာနံ-ကား “တို့၏”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝဠဝပယုတ္တတ္တာ-ဝယ် တွ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တွ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္တိ၊ သတ္တိ။

ရထား-ကား “တို့ကို”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝဋ္ဋဝပယုတ္တတ္တဝယ် ဝဋ္ဋဝပယုတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွာတုလျှတ်၊ ဝဋ္ဋဝပယုတ္တ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂိတ်။ [၁၃၃၇ (၁၉၇၆) ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ]

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အင်္ဂါနာမ စပ် လဒ္ဒါဝေါဟာရာ ရာဇကုမာရာ-ဟူသော (ဋ္ဌ၊ ၂၄၉။)သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အင်္ဂါသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ အင်္ဂါ-၏အရ “အင်္ဂါတို့”ဟူ၍ ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သောမင်းသားတို့ကို ယူရမည် ၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မာပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ။

အင်္ဂါပါသဒိကတယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် လက်ခြေစသော အင်္ဂါ ကြီးငယ်တို့၏ ကြည့်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့် “အင်္ဂါတို့” ဟူ၍ ရအပ်သော အမည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဇနပဒိနော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ထိုမင်းသားတို့၏ နေခြင်းကို သာလျှင် စွဲ၍ ဇနပုဒ်၏ ဤသို့သောအမည် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တေသံ နိဝါသော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အင်္ဂါသု ဟူသောသံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် အင်္ဂါ-၌ ထ-ပစ္စည်း၏ နိဝါသအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)အင်္ဂါသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် အင်္ဂါပုဒ်ကို “အင်္ဂါနံ နိဝါသာ အင်္ဂါ”ဟု နိဝါသတဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓမ္မာပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ။

ဧကောပိ ဇနပဒေါ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အင်္ဂါသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏ တဗ္ဗပုဒ်သည် သဒ္ဓါအားဖြင့်သာ ဗဟုဂုဏ်ဖြစ်သည်။ အနက်အားဖြင့်ကား ဧကဂုဏ်သာ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေအပ်ပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ရုဋ္ဌသဒ္ဓေန အင်္ဂါတိ ဝုစ္စတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အတင်ရုဋ္ဌိအားဖြင့် (တစ်နည်း) အတင်ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့် “အင်္ဂါတို့”ဟူ၍ ဗဟုဂုဏ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပါသည် ၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တသ္မိံ အင်္ဂါသု ဇနပဒေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ပဒါဝတ္တိကန္တအားဖြင့် “အင်္ဂါ”ဟု ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသော်လည်း ဝါကျဝတ္တိ ကန္တအားဖြင့် “အင်္ဂါသု”ဟု သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့် နေရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ထောက်ဖွယ်။ “ကောသလာ နာမ ရာဇကုမာရာ”တိ ဝုတ္တေယေဝ သိဒ္ဓေပိ “ဇနပဒိနော”တိ ဝစနံ သန္တေသပိ အညေသု တံ တံ နာမပညာတေသု တတ္ထ နိဝသန္တေသု ဇနပဒိဘာဝတော တေသဗေဝ နိဝသနမုပဒါယ ဇနပဒဿာယံ သမညာတိ ဒဿနတ္ထံ။ “တေသံနိဝါသော”တိ ဣမိနာ “ကောသလာနံ နိဝါသာ ကောသလာ”တိ တဒ္ဒိတ် ဒဿေတိ။ ဧကောပိ ဇနပဒေါ တိ ဣမိနာ ပန သဒ္ဓတော ယေဝေတံ ပုထုဝစနံ၊ အတ္ထတော ပနေသ ဧကော ဝေါတိ ဝိဘာဝေတိ။ ယဒိ ဧကောဝ ဇနပဒေါ၊ ကထံ

တတ္ထ ဗဟုဝစနန္တိ အာဟာ “ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေနာ”တိ အာဒိ၊ရုဋ္ဌိသဒ္ဓတ္တာ ဗဟုဝစနမုပပန္တန္တိ
ဝုတ္တံ ဟောတိ။(သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၀၁။)ဤအင်္ဂေသု-ပုဒ်အဖွင့်မှာ (ဋ္ဌ၊ ၂၅၃။)ရှိ
ကောသလေသု-ပုဒ်အဖွင့်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဋီကာပါဠိကို
ဖော်ပြသည်။[ဥပမာယမိဂေကစ္စေ အတ္ထံ ဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ(မထိမဉ္ဇူ)ပရိဘာသာ။]

၇။ ။ နိရတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ

လဋ္ဌကိကာ-၌ လေချ-ပုဒ်၊က-ပစ္စည်း၊လေချက-ပုဒ်၊ထိကပစ္စည်း။
ဣတ္ထိလိင်ဇောတက အာ-ပစ္စည်း။ “လေချကိကာ”ဟု ဆိုလိုလျက် စ-ကို ချေခြင်း၊
သံယုတ်၏အစိတ်ဖြစ်သော ရှေ့ချ-ဗျည်းကိုချေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊တတိယက္ခရာ ခု-
ကို ပထမက္ခရာဋ္ဌ-ဖြင့် ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရတ္တိနည်းတို့ဖြင့် လဋ္ဌကိကာ”ဟု ပြီးပါသည်။

လဋ္ဌကိကာ-ကို ကျမ်းဆရာဖွင့်ပုံ။ ။ လဋ္ဌကိကာတိ ဓေတ္တလေချနံ
အန္တရေ နိဝါသိနိ ခုဒ္ဒကသကုထိကာ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၂၉။)ဤ၌ ဓေတ္တ-ဖြင့် လေချ (မြေဆိုင်ခဲ)၏
အရ လယ်ထွန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ထစေအပ်သော ထွန်းဈေးခဲကို ယူရမည်ကို
ဖွင့်သည်။ လေချနံ-ဖြင့် လဋ္ဌကကို ဖွင့်သည်။ ယင်းသို့ဖွင့်ရာ၌ လချ-ဖြင့် လဋ္ဌ-၌
လေချ-ပုဒ်ရင်း၊စ-နှင့် ရှေ့ချ-ကိုချေ၍ ကျန်ချ-ကို ဋ္ဌ-ပြု၍ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
ဖွင့်သည်။ ပါဠိရင်းမှာရှိကာမပြုအနတ္တ၊သေသတုလျာကြ-နှင့်အညီ (လေချ+က-၌)က-
ပစ္စည်းကို မပြသောကြောင့် က-ပစ္စည်း၏ သုတ္တဖြစ်သည်ကိုလည်း ဖွင့်သည်။
အန္တရေနိဝါသိနိ-ဖြင့် မရှိတာပြု၊တဒ္ဓိတ၊လောပသမာသိကြိလေပါ-နှင့်အညီ
(လဋ္ဌက+ဣက)၌ ဣက-ပစ္စည်း၏ အန္တရေနိ ဝါသအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို
ဖွင့်သည်။ ခုဒ္ဒကသကုထိကာ-ဖြင့် လဋ္ဌကိကာ-၏အရကို ဖွင့်သည်။

ဓေတ္တလေချနန္တိ ဓေတ္တေ ကသနဝသေန နဂံလေန ဥဋ္ဌာပိတ လေချနံ။
“လဋ္ဌကိကာ” ဣစ္စေဝ သညာ ခုဒ္ဒကသကုထိကာ။ (သိဋ္ဌိ၊ ၂၉၉။) လေဋ္ဌတ္တော
မတ္တိကာဓဏ္ဍော (ဓာန်၊ ၄၄၇)လေချသယံတေ။ (ဓာန်၊ ၄၄၇။) (မတ္တိကာဓဏ္ဍော၊
မြေဆိုင်ခဲ (ထွန်ချည်းခဲ)ကို လေဋ္ဌလေဋ္ဌ ၊ (လေချ)ဟူ၍၊ဥတ္တော၏”ဟု သျသစ်က
လေချ-ကို မူကွဲပြသည်။)တို့ကိုထောက်၍ သွားရိုးသွားစဉ်အရဖော်သည့် အာဘော်
ဖြစ်သည်။ အာဘော်ကို သဘောကျမှ နိရတ္တိနည်းကို သဘောကျမည်ဖြစ်၏။
ဂဏ္ဍိ (၄၉၄)၌ “လဋ္ဌဝိယ အကတိတိ လဋ္ဌကိကာ-ပြု၍ ငယ်သော
၄က် ရ၏”ဟု ပြလို၍ လဋ္ဌကိကာတိ-စသည် တက်-ဟူ၏။

လေချကိကာ။ ။ ဓေတ္တလေချနန္တိ ဓေတ္တေ ကသနဝသေန ဥဋ္ဌာပိ
တမတ္တိကာဓဏ္ဍာနံ။ လေချကာနမန္တရေ နိဝါသိတတ္တာ “လေချကိကာ” ဣစ္စေဝ
သညာတာ “ခုဒ္ဒကသကုထိကာ”တိ ဝုတ္တာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၅၃။) လေချ ဝိယ
အကတိတိ လေချကိကာ။ ဣ၊ (ဓာန်၊ ၄၊ ၆၃၉။) ဤဋီကာသစ်နှင့် အဘိဓာန်
ဋီကာအလို “လေချကိကာ”ဟု ရှိရမည်။

လဋ္ဌကိကာ။ ။ လာပေါ၊လဋ္ဌကိကာပူထ။ (ဓာန်၊သျသစ်၊၆၃၉။) လဋ္ဌော
ဗာလျဉ္စတ္ထိသု၊လဋ္ဌကိကာ။ (ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၊ ၅၂၈။) ဋီကာဟောင်းနှင့်
ဤကျမ်းများအလို “လဋ္ဌကိကာ”ဟု ရှိရမည်။ သူစိ (၄၆၅)၌ကား “လဋ္ဌဝိယ အကတိတိ
လဋ္ဌကိကာ၊ဣ၊ဋီကာယံ လေချကိကာ”ဟု ဆို၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂-မျိုးရှိ။ ။ ကျမ်းဂန်တို့၌ ၂-မျိုးလုံးပင် ရှိလေသည်။ သို့သော် မစ္စိမပဏ္ဍာသ၊ စာတ်-စသည်တို့၌ လဋ္ဌကိကောပမသုတ္တ၊ လဋ္ဌကိကောပမစာတက စသည်ဖြင့် “လဋ္ဌကိကာ”ဟုသာ ရှိကြသည်။ [သိဋ္ဌိသစ် (၂၊ ၂၅၃။) လောက်သာ “လေချကိကာ”ဟု ရှိသည်။ (ဂစ္ဆိရဋ္ဌာနံ ပဏ္ဍိတေဟိ ဝိစာရိတံ။)]

၈။ ။ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန-ပါဠိဖြင့် ပြအပ်သော အဓိပ္ပာယ် ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အင်္ဂေသု-ဟူသော သဒ္ဓါသည် နိဿိတဋ္ဌာနိ ဖြစ်သော မင်းသားတို့၌ ယှဉ်အပ်သော ဗဟုဂုဏ်ဝိဘတ်ကို (တစ်နည်း) များသည်၏ အဖြစ်ကို နိဿယဋ္ဌာနဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌ တင်စားသော သဒ္ဓါတည်း (တစ်နည်း) တင်စားသောအားဖြင့်ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း-ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကိုပြသည်။ [ရုဋ္ဌိ သော သဒ္ဓေါ စာတိ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေါ၊ ရုဋ္ဌိယာ ပဝတ္တော သဒ္ဓေါ ဝါ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေါ။]

ကေစိဆရာတို့အလိုအားဖြင့် အင်္ဂေသု-ဟူသော သဒ္ဓါကို နိဿိတဋ္ဌာနိ ဖြစ်သော မင်းသားတို့၏ အင်္ဂ-ဟူသော အမည်ကို နိဿယဋ္ဌာနဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌ တင်စားသော သဒ္ဓါတည်း။ (တစ်နည်း) တင်စားသောအားဖြင့် ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကို ပြသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ နိဿိတောသု ပယုတ္တဿ ပုထုဝဇနဿ၊ ပုထုဘာဝဿ ဝါ နိဿယေ အဘိနိရောပနာ ဣဓ ရုဋ္ဌိ။ ကေစိ ပန ကောသလာနာမာ ဘိနိရောပနမိစ္ဆန္တိ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၀၀။)]

၉။ ။ ပထျာဝတ္တ ဂါထာစိ ယထာ စ ဖရုသာ ဝါစာ၊ န ဟောတိ စိတ္တသဏှတာ။
ဧဝံ အဖရုသာ ဝါစာ၊ န ဟောတိ ဝဇနသဏှတာ။
မှတ်ချက်။ ။ အညာဏတာ အာပဇ္ဇတိ-၌ကဲ့သို့ စိတ္တသဏှတာ၊ ဝဇနသဏှတာ-တို့၌ ယ-ကျေနေသည်။

[အညာဏတာ-၌ကဲ့သို့ ယ-ကျေ။ ။ ကထေတုကဗျတာတိ ကထေတု ကာမတာယ။ “အညာဏတာ အာပဇ္ဇတိ”တိ အာဒိသု ဝိယ ဟိ ဧတ္ထ ယကာရလောပေါ၊ ကရထတ္ထေ ဝါ ပဇ္ဇတ္တဝဇနံ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၃၂၁။)]

သမာသံအလယ် အဓိဿာ ဩ-ပြု။ ။ သမာသံ၊ တဒ္ဓါ၊ လယ် ဩ-ရှိ” ဟု မနောဂိုဏ်းလက္ခဏာ၌ လာသော်လည်း မနမတ္တေန မနုစ္ဆန္ဒာနံ။ (ရူ၊ ၄၀။) “ဟန္တ ဒါနိ အပါယာမိ”တိ အာဒိသု ဝဇသဂ္ဂတ္ထေ။ ဝဇသဂ္ဂါစ နာမ ဝါစာဝိဿဇနံ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၁၉၄။)တို့ကို ထောက်၍ ယင်းစကား “ယေဘုယျ” ဟု မှတ်။ ထို့ကြောင့် “ဝဇသဏှတာ”ဟု မနောဂိုဏ်းဝင် ဝဇ-၌ ဩ-မရောက်ဘဲ ရှိရသည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ
(၁) မီးအဆင်းရှိသော အလွန်တောက်ပသော ဝန်းကျင်ပတ်လည် အလျှံ တပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော သံတူကြီးကို ကိုင်၍

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

မိမိအထက် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်သော ဘီလူးကိုမြင်သော အဗ္ဗန္ဓ၏သန္တာန်၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဘယဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဘယာနတရသ။

(၂) ဘီလူးသည် [ဘီလူးဆိုသော်လည်း သကြားပင်]အာရမ္မဏ ဝိဘာဝ။

(၃) မီးအဆင်းရှိသော အလွန်တောက်ပသော ဝန်းကျင်ပတ်လည် အလျှံ တပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော သံတူကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဘီလူး၏ ကြောက်မတ်ဖွယ်ရာသော အသွင်သဏ္ဍာန်သည်လည်းကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) ဘီလူးကို မြင်သောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးမှ ချွေးများထွက်ခြင်း၊ ဝမ်းတွင်း သည် ပြောင်းပြန်လည်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ ကျယ်စွာသောအသံကို မြည်တမ်းခြင်း သည် အနဘာဝ။ [မြတ်စွာဘုရားကိုသာ “စောင့်ရှောက်ရာ၊ ပုန်းအောင်းရာ၊ ကိုးကွယ်ရာ” ဟူ၍ ရှာမှီးလျက် အနီးကပ်၍ ကိမေတံ-စသော စကားကို လျှောက်ခြင်းကိုလည်း ဆက်ပြီး အနဘာဝထုတ်နိုင်သည်။]

[ဘယဋ္ဌာယိဘာဝ ထုတ်ရပုံ။ ။ တံ ခေါ် ပန ဝဇိရပါဏိံ ယက္ခံပဿတိ အဗ္ဗန္ဓော မာဏဝေါ။ အထခေါ အဗ္ဗန္ဓော မာနဝေါ ဘီတော သံဝိရော လောမဟဋ္ဌ ဇာတော ဘဂဝန္တံ ယေဝ တာနံ လေနံ သရဏံ ဂဝေသိ ဥပနိသိဒိတွာ ဘဂဝန္တံ ဇေဒဝေါစ။ (ပါ၊ ၈၉။) ဤပါဠိတော်ကို ကြည့်၍ ဘယဋ္ဌာယိ ဘာဝ ထုတ်သည်။ တဿ တံ ဒိသ္မာဝံ သကလသရိရတော သေဒါ မုစ္ဆိသု၊ အန္ဓောဣန္ဒြိံ ဝိပရိဝတ္တမာနာ မဟာရဝံ ဝိရဝိ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၃၆။)၌ ယင်းပါဠိတော်ကို ထောက်၍ “တံ ဒိသ္မာဝံ ဘီတော ဟုတွာ သကလ သရိရတော။ ပ။ ဝိရဝိ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ယူအပ်၏]

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် မွှာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ဥက္ခောဋ္ဌနဝဉ္စနနိကတိသာစိယောဂါ ပဋိဝိရတော-ကို တုလျှတ် ထည့်၍ အနက်မှန်မှန် သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၂။ ။ အထ ခေါ် ဘဂဝါ တထာရူပံ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါသိ။ ယထာ အဒ္ဓသ ဗြာဟ္မဏော ပေါက္ခရသာတိ ဘဂဝတော ကောသောဟိတံ ဝတ္ထုဂ္ဂယံ-ကို ကျနစွာ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ ယဒဂ္ဂေ အဟံ မဟာလိံ ဘဂဝန္တံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရာမိ။ န စိရံ တိထိဝဿာနိ-ကို ကောနေက ဝါကျ ကြံဆ၍ ဝိဘတျတ္ထများ မှန်ကန်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ ဣစ ခေါ် ပန တေ ဝါသေဋ္ဌ တေဝိဇ္ဇာ ဗြာဟ္မဏာ အာသိဒိတွာ သံသိဒန္တိ။ တသ္မာ ဣဒံ တေဝိဇ္ဇာနံ ဗြာဟ္မဏာနံ တေဝိဇ္ဇာ ဣရိထန္တိပိ ဝုစ္ဆတိ-ကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲမလွဲစေမူ၍ တေဝိဇ္ဇာ ဣရိထ-ကို သမာသပဒ ကြိဆလျက် အနက် ယောဇနာခဲပါ။

၅။ ။ ယထာ နေဝမယံ န ဘဂဝတော ဂရဟာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ရညောစ ရက္ခာ သုသံဝိဟိတာ ဟောတိ၊ တထာ ကရိဿာမိ-ဟူသော ဝါကျကို ယထာ၊ တထာ တို့၏ ပေးရိုးစဉ်လာ မပျက်အောင် အနက်ပေးခဲပါ။

၆။ ။ ပကတိ ဟေသာ ရာဇက္ခလာနံ၊ ယံ ဓာနန္တာပိ အဓာနန္တာ ဝိယပုစ္ဆန္တိ ဟူသောဝါကျကို သဗ္ဗနာမ်စွဲ မလွဲစေမူ၍ ဝါကျသွား မှန်ကန်စေလျက်အနက်ပေးခဲပါ။

၇။ ။ ကိရိယမယစိတ္တာနဉ္စိ အပဝတ္တံ သုတ္တံ နာမ၊ ပဝတ္တံ ဇာဂရိတံ နာမ ဟူသော ဝါကျကို ကိရိယမယစိတ္တာနံ-ပုဒ်၏ ဒိပကနည်းအဖြစ်ကို သတိရလျက် နိယမာ၊ နိယမနည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲပါ။

၈။ ။ န ဘဏ္ဍိကံ ကရောန္တော မဟာရဇကော ဝိယ ဓောတဉ္စ အဓောတဉ္စ ဧကတော ကရောမ-ဟူသော ဝါကျကို ဥပမာနပက္ခန္တိ ကြိယာ၊ ဥပမေယျပက္ခန္တိ ကတ္တာထည့်ပြီးလျှင် ဥပမာနန္တောကရထနည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲပါ။

၉။ ။ ဘဂဝန္တဉ္စိ ဥပဂတံ ဒိသ္မာ အာသနေန အနိမန္တေန္တော ဝါ အပစိတိ အကရောန္တော ဝါ ဒုလ္လဘော၊ ကသ္မာ ဥစ္စာကုလီနတာယ-၌ ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ ဝါကျတို့ကိုသာ သမ္ပန်ထည့်၍ ပြည်စုံစွာ အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၁၀။ ။ ဒုဗ္ဗလော ဟိ သင်္ခမော သင်္ခ မေန္တောပိ နသက္ကောတိ စတဿော ဒိသာ သရေန ဝိညာပေတံ-ဟူသောဝါကျကို နသက္ကောတိ-၌ ဖြစ်ထိုက်သော ဟိတံပုဒ်ကို ယင်း၏သမ္ပန်နှင့်တကွ ဖော်ထုတ်၍ ဟေတွန္တောကရထနည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲပါ။

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ တုလျှတ် ထည့်၍ အနက်
[“သမထော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဥက္ကောဋ္ဌနဝဉ္စန နိကတိ သာစိယောဂါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏”ဟု သမထော ဂေါတမောကို ထည့်သမ္ပန်။ ပဋိဝိရတော-ကို “၏”ဟုပေးလျှင် သမထော ဂေါတမော-ကို ယင်းပဋိဝိရတော-၌

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

တုလျှတ်၊ပဋိဝိရတော-ကား လိင်္ဂိတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သမထော
ဂေါတမော-ဟူသော ကတ္တားသည် တုလျှတ် မည်၏။ မေါ်ပြဲပြီးသော တုလျှတ်
လိင်္ဂိတ် အနက်ပေးပုံများကို ပြန်ကြည့်။ ။ ပါ၊၅၊ပါသျှ၊ ၂၅၊ပါသျှသစ်၊၄၉။

၂။ ။ [သျှသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ပါ၊ ၉၉။ ပါသျှ၊ ၂၄၅။
ပါသျှသစ်၊ ၃၅၈။ ။ ၁၃၃၃-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ ဧကောနေကဝါကျ ကြိ၍ အနက်

မဟာလိ၊ မဟာလိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ ဒိဝသံ၊ အကြင်နေ့ကို။
အဂ္ဂေ၊ လက်ဦးအစပထမကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။) ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး။ တိထိဝဿာနိ၊
သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ (ဧကဝါကျ။)

(တစ်နည်း) မဟာလိ၊မဟာလိ၊အဟံ၊ငါသည်။ယံဒိဝသံ၊ကို။အဂ္ဂေ၊
ရှေ့အတိတ်အဖို့ကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။)ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟရာမိ၊
၏။ န စိရံလုံး။ တိထိဝဿာနိလုံး။ (ဝိဟရာမိ၊ ၏။)(အနေကဝါကျ။) [ပါ၊
၁၄၅။ပါသျှ၊၃၁၆။ပါသျှသစ်၊၄၆၃။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ယဒဂ္ဂေတိ မူလဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ယံ ဒိဝသံ အဂ္ဂံ
ပရကောဋိံ ကတွာ ဝိဟရာမိတိ အတ္ထော၊ယာဝ ဝိဟာသိန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ဣဒါနိ
တဿ ပရိမာထံ ဒသေန္နော “န စိရံ တိထိဝဿာနိ”တိ အာဟာ၊အထဝါယဒဂ္ဂေတိ
ယံ ဒိဝသံ အဂ္ဂံ ကတွာ န စိရံ တိထိဝဿာနိ ဝိဟရာမိတိပိ အတ္ထော၊ယံ ဒိဝသံ
အာဒိံ ကတွာနစိရံ ဝိဟာသိံ တိထိယေဝ ဝဿာနိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ(ဋ္ဌ၊၂၇၈။)]

၄။ ။ တေဝိစွာဏုရိဏ-ကို သမာသပဒ ကြိဆလျက် အနက်

ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ။ ဣဓ-ဣမသ္မိံ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂေ၊ ဤဗြဟ္မာပြည်သို့
သွားရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဓရိန္ဒြိ၊တေဝိစွာ၊သုံးပါးသော ဗေဒင်ရှိကြကုန်သော။
တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အာသိဒိတွာ၊အကြောင်းမဟုတ်သောတရားသို့
“အကြောင်း”ဟူ၍ ကပ်ရောက်ကြကုန်၍၊သံသိဒန္တိ၊ နစ်မြုပ်ကြရရှာကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုသို့ အကြောင်းမဟုတ်သော တရားသို့ “အကြောင်း”ဟူ၍ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော
ကြောင်း။ တေဝိစွာနံ၊ သုံးပါးသော ဗေဒင်ရှိကြကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။
(ဗြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ မဂ္ဂဒိပကံ၊ အကြောင်းကို
ဖြတ်တတ်သော။ တေဝိစွာနံ၊ သုံးပါးသောဗေဒင်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော။) ဣဒံ ပါဝစနံ၊
ဤ “ပြဓာန်း၏”ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော ဗေဒင်ကို။ တေဝိစွာဏုရိဏန္တိပိ၊ “သုံးပါးသော
ဗေဒင်တည်းဟူသော ရွာနှင့်မနီး တောမြိုင်ကြီး”ဟူ၍လည်း ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။[ပါ၊
၂၃၃။ ပါသျှ၊ ၄၈၈။ ပါသျှသစ်၊ ၆၆၉။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဣဓ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂေ၊ တသ္မာ ဣဒံ တေဝိစွာနံ
ဗြာဟ္မဏာနန္တိ တသ္မာ ဣဒံ ဗြဟ္မသဟဗျတာယ မဂ္ဂဒိပကံ တေဝိစွာနံ ပါဝစနံ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တေဝိဇ္ဇာနံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တေဝိဇ္ဇာဏုရိဏန္တိ တေဝိဇ္ဇာအရညံ၊ တေဝိဇ္ဇာဏုရိဏန္တိ ဟိ အဂါမကံ မဟာအရညံ ဝုစ္ဆတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၃၃၆။)

၅။ ။ [သျှသစ်အတိုင်း ပေး။ ။ ယထာ၊ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်၊ ယင်းသို့ထုပ်မှ၊ တထာ-စပ်ရာ၊ ကြိယာသည်၊ မှန်စွာ လက္ခဏာ၊ ဖြစ်မြဲ။ (ဘုရားကြီး နိယံ၊ ၉၇။)ကို ရည်၍ မေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဋ္ဌ၊ ၁၃၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၃၉။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၄၇။]

၆။ ။ [သျှသစ်အတိုင်း ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၁၃၈။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၅၁။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၅၈။]

၇။ ။ နိယမာ၊ နိယမနည်းဖြင့် အနက် ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကိရိယမယစိတ္တာနံ၊ “ကာယာဒိကိစ္စ”ဟု ဆိုအပ်သော ကိရိယာကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဇောစိတ်တို့၏။ ဝါ၊ ဆဒ္ဒါရိကဝိထိစိတ်တို့၏။ ဝါ၊ “အာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌေး”ဟု ဆိုအပ်သော ကိရိယာသည် ပြုစီရင်အပ်သော ဇောစိတ်တို့၏။ ဝါ၊ ဆဒ္ဒါရိကဝိထိစိတ်တို့၏ (ယံ အပ္ပဝတ္တံ၊ အကြင်အိပ်ပျော်ဆဲခဏ၌ မဖြစ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ) အပ္ပဝတ္တံ၊ ထိုအိပ်ပျော်ဆဲ ခဏ၌ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သုတ္တံ နာမ၊ သုတ္တမည်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (တနည်း) (တံ အပ္ပဝတ္တံ၊ ထိုအိပ်ပျော်ဆဲ ခဏ၌ မဖြစ်ခြင်းကို။ သုတ္တံနာမ၊ “သုတ္တမည်၏”ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ကိရိယာမယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့၏ ဝါ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့၏။ (ယံ ပဝတ္တံ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ) ပဝတ္တံ၊ တို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာဂရိတံ နာမ၊ ဇာဂရိတ မည်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (တနည်း) (တံ ပဝတ္တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းကို။ ဇာဂရိတံ နာမ “ဇာဂရိတမည်၏”ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ သိအပ်၏) [ဋ္ဌ၊ ၁၈၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၆၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၁၉၉။]

၈။ ။ ဥပမာနန္တောကရဏနည်းဖြင့် အနက် ဘဏ္ဍိကံ၊ အဝတ်ထုပ်ကို။ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုသော။ မဟာရဇကော၊ ခဝါသည်ကြီး သည်။ (ဇောတဉ္စ၊ ဖွပ်လျှော်အပ်ပြီးသော အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဖွပ်လျှော်အပ်ပြီး သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ အဇောတဉ္စ၊ မဖွပ်လျှော်အပ်သေး သောအဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မဖွပ်လျှော်အပ်သေးသည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကရောတိ ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဇောတဉ္စ၊ ဖွပ်လျှော်အပ်ပြီးသော အဝတ်နှင့် တူသော ရိုးမွမ်းအပ်သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အဇောတဉ္စ၊ မဖွပ်လျှော်အပ်သေး သော အဝတ်နှင့်တူသော ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ န ကရောမ၊ ပြုတော်မူကြသည် မဟုတ်ကုန်။ [ဋ္ဌ၊ ၂၈၉။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၅၀။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၅၃၂။ ဥပမာနအတွင်းနေသော ဝါကျဖြစ်၍ အရှိအတိုင်း ပေးရုံပင်။]

၉။ (သျှသစ်အတိုင်း ယောဓနာ။ ။ ဋ္ဌ၊၃၀၃၊ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊၄၈၃။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊၃၃၇။)

၁၀။ ။ ဟေတုမန္တဝိသေသနုဟူသည်။ ။

ဟိ၊ရဲ့၊၍ ဆိုဦးအံ့။ ဒုဗ္ဗလော၊အားနည်းသော။ သစ်စမော၊ဓရသင်းကို မှတ်သူသည်။ (သစ်စမဿ၊ ဓရသင်းကို မှတ်သူ၏။ ဝါ၊ဓရသင်းကို မှတ်သူသည်။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) သစ်၊ဓရသင်းကို။စမန္တောပိ၊မှတ်ပင် မှတ်ပါသော်လည်း။ စတသော၊လေးပါးကုန်သော။ ဒိသ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ သရေန၊အသံဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊သိစေခြင်းငှာ။န သက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်။ (ဋ္ဌ၊၃၃၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊၅၅၇။ ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊၆၅၀။)

[ဟေတုမန္တဝိသေသနုဟူသည်။ ။ ဝိသေသနုပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်သော် မိမိ အထူးပြုရာဖြစ်သော ဝိသေသျှပုဒ်၏ စပ်ရာကြိယာ၌ ယင်းဟိတ်ဆိုက်မှု (ဝိသေသနု သည် မိမိအထူးပြုရာဖြစ်သော ဝိသေသျှ၏ စပ်ရာကြိယာ၏ ဟိတ် (အကြောင်း) ဖြစ်နိုင်မှု) ၎င်းဝိသေသနုကို “ဟေတုမန္တဝိသေသနု၊ဟေတုဂဗ္ဘဝိသေသနု၊ဟေတု အန္တောနိတဝိသေသနု-ဟိတ်အနက် အတွင်းငုပ်သော ဝိသေသနု (ကြိယာ၏ အကြောင်း ဖြစ်နိုင်သော ဝိသေသနု-ဟိတ်ပြင်၍ရနိုင်သော ဝိသေသနု)”ဟု ဆရာတို့ဆိုကြ၏]

ဥဒါဟရုဏ်ကား-အာစရိယေန ပေသိတော သာမဏေရော ဂစ္ဆတိ- စသည် တည်း။ဤဥဒါဟရုဏ်၌ ပေသိတော-ဟူသောဝိသေသနုကို “ပေသိတတ္တာ”ဟု ဟိတ်ပြင်သော် မိမိအထူးပြုရာဖြစ်သော သာမဏေရော-ဟူသော ဝိသေသျှ၏ ဆိုက်ရာစပ်ရာ ဂစ္ဆတိ-ကြိယာ၌ ဆိုက်စပ်ရသည်။ (စေခိုင်းခြင်းကြောင့် သွားသည် ဖြစ်ရကား စေခိုင်းခြင်းသည် သွားခြင်းကြိယာ၏ အကြောင်းဖြစ်နိုင်၏သည်။ ကြိယာက ဟိတ်ကောင်းသော် ဟိတ်ပြင်၍ ရနိုင်သည်။) ထို့ကြောင့် ပေသိတော- ဟူသောဝိသေသျှကို “ဟိတ်အတွင်းငုပ်သော ဝိသေသနု”ဟု ဆိုအပ်၏။ ဟိတ်အတွင်းငုပ်သော ဝိသေသနုဖြစ်သောကြောင့် “အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ ပေသိတော၊စေခိုင်းအပ်သော။ သာမဏေရော၊သာမဏေသည်။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ (တစ်နည်း) အာစရိယေန၊သည်။ သာမဏေရဿ၊သာမဏေ၏။ ဝါ၊သာမဏေကို။ ပေတိတတ္တာ၊စေခိုင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏”ဟု ပေးနိုင်သည်။

ဤပြုယုဂ်၌ “သာမဏေသည် အဘယ်ကြောင့် ချက်သနည်း”ဟု အကျိုး ဖြစ်သော ဂစ္ဆတိ-ကြိယာ၏ အကြောင်းဟိတ်ကို တောင်းသည်ရှိသော် အခြားတစ်ပါးသော အကြောင်းဟိတ်ကို ရှာဖွယ်ရာမလို။ ပေသိတော-ဟူသော ဝိသေသနုကိုပင် “ပေသိတတ္တာ”ဟု ဟိတ်ပြင်၍ ဂစ္ဆတိ-ဝယ် ဂမု-ဓာတ်၌ စပ်၍ ပေးအပ်သော သဘော ရှိသောကြောင့် ပေသိတော-ဟူသော ဝိသေသနုကို “ဟေတုမန္တဝိသေသနု”ဟု ဆိုရသတည်း-ဟူလို။

“ဖြစ်ထိုက်သော ဟိတ်ပုဒ်ကို ယင်း၏သမ္ပန်နှင့်တကွ ဖော်ထုတ်၍”ဟု မေးသည်မှာ ဤနည်းဤစနစ်ကို ရည်၍ မေးခြင်းဖြစ်သည်။ မေးခွန်းပါ ဝါကျ၌ အားနည်းသောကြောင့် အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို သိစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရကား ဒုဗ္ဗလော၊ သည်။န သက္ကောတိ၊၏ အကြောင်းဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ အကြောင်းဖြစ်နိုင်သည်ကို သဘောပေါက်ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အဟောတုမန္တဝိသေသနလည်းရှိ။ ။ ဟောတုမန္တဝိသေသနရှိက အဟောတု
မန္တဝိသေသနလည်း ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဟောတုမန္တဝိသေသနကိုလည်း
သိအပ်၏။ မိမိအထူးပြုရာဖြစ်သော ဝိသေသျှ၏ စပ်ရာကြိယာ၏ ဟိတ် မဖြစ်နိုင်၊
ဟိတ်ဖြစ်ကောင်းသော သဘောမရှိဝိသေသျှကို အထူးပြုကာမတ္တသာ ဖြစ်သော
ဝိသေသနသည် အဟောတုမန္တဝိသေသန၊ အဟောတုဂဗ္ဘဝိသေသန၊ အဟောတုအန္တောနိတ
ဝိသေသနမည်၏။

ဥပါဟရုဏ်ကား တိဿော သာမဏေရော ဂစ္ဆတိ-စသည်တည်း။ ဤ၌
တိဿော-ဟူသော ဝိသေသနသည် ဂစ္ဆတိ-ကြိယာ၏ ဟိတ် မဖြစ်ကောင်း၊
သာမဏေရော-ဟူသော ဝိသေသျှကို အမည်သညာအားဖြင့် အထူးပြုကာမျှသာ
ဖြစ်သောကြောင့် တိဿော-ဟူသော ဝိသေသနကို “အဟောတုမန္တဝိသေသန၊
အဟောတုဂဗ္ဘဝိသေသန၊ အဟောတုအန္တောနိတဝိသေသန”ဟု ဆိုအပ်၏။

ယခု ဖော်ပြသည့် ဟောတုမန္တဝိသေသနအဓိပ္ပာယ်မှာ ရွေးရေးဆောင်
နိယံ အဖြေ (၂၅၂)အတော်ဖြစ်သည်။ ဤအဓိပ္ပာယ်သာ ကောင်းသည်။
ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ဆရာအများ နှစ်သက်၊ လက်ခံကြသည်။ ဘုရားကြီးနိယံ
အဖြေအတော်ကို မကြိုက် သော်လည်း အိုးရွဲနှင့်စလောင်းရွဲ-ဟူ၏သို့ အမေးလိုက်၍
၁၃၁၇-ခုနှစ် သီလကွန် အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ယံ ရုစ္ဆတိ၊ တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။

ကျက်။ ။(၁)ဝိသေသျှစပ်ရာ၊ ကြိယာ၌၊ ဟိတ်လည်းဆိုက်မူ၊
ဟောတုမန္တ၊ ဝိသေသန၊ ဆိုစကြ၏။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၈၂)

(၂) ဝိသေသန၊ ဟိတ်ပြင်လသော်၊ ဝိသေသျှစပ်ရာ၊ ကြိယာ
၌ ယင်းဟိတ်ဆိုက်မူ၊ ဟောတုမန္တ၊ ဝိသေသန၊ ဆိုစကြ၏။

(ဘုရားကြီးနိယံ ၎တ်၍ အသိခက်သောကြောင့် အနည်းငယ်
ပြင်ထည့်၍ စပ်ဆိုသည်။)

ဝိသေသျှကို သမ္ပန်ခံ။ ။ ဟောတုမန္တဝိသေသနပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်လျှင်
ဝိသေသနပုဒ်ကို သမ္ပန်ခံအပ်၏။

ကျက်။ ။ဝိသေသန၊ ဟိတ်ပြင်လသော်၊ ဝိသေသျှပဒံ၊ ဟိတ်
သမ္ပန်ခံ။

[(အထက်ပါနိယံကို နည်းမှီးစပ်ဆိုသည်။)]

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလကွန္တဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ထေတောတိ ထိရော။
- (ခ) ထိရကထောတိ အတ္ထော။
- (ဂ) ဧကော ဟိ ပုဂ္ဂလော ဟလိဒ္ဓိရာဂေါ ဝိယ ထုသရာသိမိ နိဓိတခါဏု
ဝိယ အဿပိဋ္ဌေ ဌပိတကုမ္ဘဏ္ဍမိဝစ စ န ထိရကထော ဟောတိ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

(ဃ) စကော ပါသာထလေခါ ဝိယ ဣန္ဒြိယော ဝိယ စ ထိရကထော ဟောတိ။

(င) အသိနာ သိသံ ဆိန္ဒုဇ္ဈပိ ဓွေ ကထာ န ကထေတိ။ အယံ ပုစ္ဆတိ ထေတော။

၁။ ။(ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို “လိုက်လှမ်းပြန်ထည့်ပြင်ဆင်ဘိ၊ ငါးရှိ အစပ်မျိုး” နိယံနှင့်အညီ အနက် ယောဇနာခဲပါ။

၂။ ။ ထိရကထောတိ အတ္ထော-ဟူသော (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို သာဓာန ပုစ္ဆာ ကျမ်းတက်ခဲပါ။

၃။ ။(င)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ဖြစ်ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ဓောဒကာဘောဂါဒိ စတုက္က ပြည့်စုံစွာ ထုတ်ပြန်ပါ။

၄။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ဣန္ဒြိယော-ပုဒ်ကို အစိတ်၊ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးလျှင် ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြန်ပါ။

၅။ ။ ထေနေတိတိ ထေနော။ န ထေနေန အထေနေန။ အထေနေတ္တာယေဝ သုစိဘူတေန-ပါဠိ၌ အထေနေတ္တာယေဝ-ဟိတ်ပါဠိမျှကိုသာ သမ္ပန်ခံ၍ အနက်ပေးပြီး လျှင် စာစပ်ခဲပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကိုပြု၍ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးခဲပါ။

၇။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ ဟလိဒ္ဓိ-ပုဒ်၊ ဣန္ဒြိယလ-ပုဒ်တို့၏ နိရုတ္တိနည်း ရပ်ပြီးပုံကို ဖြေဆိုခဲပါ။

၈။ ။ “ဝိသုကံ ပဋာထိဘူတံ ဒဿန္တန္တိ ဝိသုကဒဿနံ”ဟူ၍ ဒဿနံကိုသာ ဆိုပါလျက် အဘယ်သို့သောနည်းအားဖြင့် နားထောင်ခြင်းအနက် ထည့်သွင်းဆိုအပ် ပါသနည်း။ “နစ္စာဒိနံ ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာစာတိ နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ”ဟု ဆိုရကား အဝိသုက ဘူတဂီတသဝန အရာ၌ အပ်၊ မအပ် ဆုံးဖြတ်ပါ။

၉။ ။ သီလသည် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ တန်ဆာနှင့်တူသော တရားတည်း။ သီလသည် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်တူသော တရားတည်း။ သီလတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ဆာဆင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသို့ ရောက်ခဲ့ပေ၏-ဟူသော မြန်မာပါဠိဘာသာ ဂါထာဗန္ဓ စီကုံး၍ ဂါထာ အမည်ပေးခဲပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ (၉) နံပါတ်ပုစ္ဆာ၌ တန်ဆာနှင့်တူသော သီလတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ၊ ဗျာဘိစာရိဘာဝတို့ကို နှံလင်စွာ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလကုန္ဒဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ၊ လိုက်၊ လှမ်း၊ ပြန်၊ ထည့် ပြင်ဆင်ဘိ၊ ငါးရှိ အစပ်ဖိုနှင့်အညီ အနက် (ဂ) ဟိ၊ ရဲ့၍ ဆိုဦးအံ့။ ဟလိဒ္ဓိရာဂေါ၊ နန္ဒင်းဖြင့် ဆိုးအပ်သော အရောင်သည်။ (ထိရော၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်။ န ဟောတိ) ဝိယစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ထုသရာသိမိ၊ ဖွဲ့ပုံစု၌။ နိခါတ ခါထု၊ မြှုပ်စိုက်အပ်သော သစ်ငှက်သည်။ (ထိရော၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်။ န ဟောတိ) ဝိယစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဿပိဋ္ဌေ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၌။ ထပိတကုမ္မဏ္ဍံ၊ ထားအပ်သော ဖရုံသီးသည်။ (ထိရဲ့၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်။ န ဟောတိ) ဣဝစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) စကော၊ အချို့သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ထိရကထော။ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသော စကားရှိသည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။

(ဃ) ပါသာထလေခါ၊ ကျောက်၌ ရေးအပ်သော အက္ခရာသည်။ (ထိရော၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်။ ဟောတိ) ဝိယစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဣန္ဒစိလော၊ တံခါးတိုင်သည်။ (ထိရော၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်။ ဟောတိ) ဝိယစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) စကော၊ အချို့သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ထိရကထော၊ မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ [၄၊ ၇။ ၄၁။ ၂၄၃။ ၄၁။ ၃၉၂။]

၂။ ။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂ (ဋပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က) အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ထေတဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ထိရ-သဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်၏ အဖြစ်ကို ပြဆို တော်မူ၏ (ဋပနာ)။ ထိရဘာဝ (မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်၏ အဖြစ် မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံခြင်း) ကို ကိုယ်၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ အဘယ်၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်ပါသနည်း (ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ) အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ထိရဘာဝ (မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံသည်၏ အဖြစ်- မြဲမြံတည်တံ့အရှည်ခံခြင်း) ကို သာမညဆိုသော်လည်း သစ္စဝါဒိတာ၏ အရာဖြစ်သော ကြောင့် အရာအားလျော်စွာ စကား၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်၏ - ဟုလို။ [“စကား၏ အစွမ်းဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခံ့တည်တံ့ခြင်း” ဟူသည် ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် “စကားမြဲမြံ တည်တံ့အရှည်ခံခြင်း” ဟု မှတ်ပါ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ထေတ-သဒ္ဓါ ထိရပရိယာယော၊ ထိရဘာဝေါစ သစ္စဝါဒိတာယ အဓိကတ္တာ ကထာဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗောတိ အာဟ (သစ္စဝါဒိတာ

သိလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

ဓိကာရတ္တာ ကထာဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗေတိ အာဟ) “ထိရကထော”တိ။(သိဋ္ဌိ၊ ၁၊ ၁၁၉။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၃၃၇။)

“ထိရ”ဟူသည် ကိုယ်၏ မြဲမြံခိုင်ခံ့တည်တံ့သောကြောင့် လော-ဟူသော ဇောဒနာကြောင့် ထိရကထောတိ အတ္ထော-ကို မိန့်။ (ဂဏ္ဍိ၊ ၂၀၄။)]

၃။ ။ ဇောဒကောဘောဂါဒိစတုက္က

- (၁) နန အသိနာ သိသံ ဆိန္ဒန္တော ဟောတိ (ဇောဒကောဘောဂ)။
- (၂) အထ ကသ္မာ ဧကော ဒွေ ကထာ န ကထေတိ (ဇောဒနာ)။
- (၃) နန ဧကော ပါသာဏလေခါ ပိယ ဣန္ဒြိယော ပိယစ ထိရကထော ဟောတိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
- (၄) တသ္မာ ဧကော ဒွေ ကထာ န ကထေတိ (ပရိဟာရ)။

[(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ထည့်မေးသင့်သည်။]

[လက္ခဏာရစိ၊ နန ရှိ “ဇောဒကောဘောဂ”ဟု သိ။ ။ လက္ခဏာရစိ၊

နန-ရှိက၊ထိုနှစ်ဝ၊ဇောဒကောဘောဂသိ။(ရွှေရေးဆောင်နိယံ၊ ၁၁၇။) အရ လက္ခဏာရစိ သဒ္ဓါ၊နန-သဒ္ဓါရှိက ထိုသဒ္ဓါနှစ်မျိုးကို (ထိုသဒ္ဓါနှစ်မျိုးရှိသော စကားရပ်ကို) “ဇောဒကောဘောဂ”ဟု သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် လက္ခဏာရစိ သဒ္ဓါရှိသော အသိနာ သိသံ ဆိန္ဒန္တပိ-ကို ဇောဒကောဘောဂ ထုတ်သည်။

နိယံ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် “လက္ခဏာရစိ”ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းစကားဖြင့် လက္ခဏာနဂ္ဂဟသဒ္ဓါကိုပါ ယူအပ်၏။လက္ခဏာနောက်ပါ။ ပိ-သဒ္ဓါရှိအရ စိ။ (တွင်းကြီးနိယံ၊ ၁၂၁။)အရ လက္ခဏာပုဒ် နောက်ရှိသော ပိ-သဒ္ဓါမှန်က “အရစိ ဝါစက”ဟု ယူသော ဆရာတို့အလို ဤသို့ ကြံဖွယ်မလို။]

၄။ ။ အစိတ်ပိဂ္ဂဟ

ဣန္ဒြိယံ ပရမိဿရိယံ ကရောတိတိ ဣန္ဒြော။ ဣန္ဒြတ္တံ အဓိပတိဘာဝံ ကရောတိတိ ဝါ ဣန္ဒြော။ (ကစ္စည်း၊၆၆၁)။ ဣန္ဒြိယံ ပရမိဿရိယေန ယုဇ္ဇတေတိ ဣန္ဒြော။ (ဓာနံ၊ဋီ၊ ၂၀။) ဓိလတိ ဇနာနံ ဂမနံ ပဋိယာတေတိတိ ဓိလော။

အပေါင်ထိုဟ

ဣန္ဒြဿ သက္ကဿ ဓိလော ကထူကော ဣန္ဒြိလော။(ဓာနံ၊ဋီ၊ ၂၀၄) ဝဇနာဒိဆက္က

- (၁) ဣန္ဒြိလော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝဇနာ။
- (၂)ဣန္ဒြဿ သက္ကဿ ဓိလော ကထူကော-ဟူသောပိပ္ပဟ်ဝါကျသည် ဝဇနတ္ထ။
- (၃) သိကြား၏ ဆူးနှင့် သာမီ၊ သံ၏အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သကတ်သည်

ဝဇနဟေတု။

- (၄) ဝဇနဟေတုဇောတက မရ။
- (၅) မုရုအားဖြင့် သိကြား၏ဆူးခြပ်သည်။ သဒိသုပဓာအားဖြင့် တံခါးတိုင် ခြပ်သည် ဝဇနီယ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၆) သက္ကကထူက-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါများသည် ဝစနိယတ္တံ။

[စကားကျန်။ ။ အစိတ်,အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးလျှင် ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ-ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ “အစိတ်,အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးလျှင် အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ”ဟု အပြည့်အစုံ ပါသင့်သည်။]

ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဒါသဒ္ဓါပစာ။ ။ “ဣန္ဒြိယော ဝိယာတိ ဣန္ဒြိယော”ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ဆင့်မှ တံခါးတိုင်ကို ရသည်ဖြစ်၍ ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဆင့်သင့်သည်။ သို့သော် အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဥပမာတဒ္ဓိတ် မဆင့်။ “သဒ္ဓါပစာအားဖြင့်ဆိုသည်”ဟုလှ။ ဝိလ,ဝိလ။ ။ ဝိလတိ ဇနာနံ ဂမနံ ပဋိယာတေတိတိ ဝိလော၊ ဝိလ ပဋိယာတေ၊ အ။ (သုစိ၊ ၇၁။) ဝိလ ကဋ္ဌိနတ္ထေ၊ ဝိလံ။ (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ၊ ၈၄။) တို့၌ ရဿနှင့် ဝိလ-ဓာတ် လာသည်။

ဇနာနံ ဂမနံ ဝိလတိ ပဋိယာတေတိတိ ဝိလံ၊ ဝိလ ပဋိယာတေ၊ အ။ (ဓာတုပစ္စယဒိပနီ၊ ၁၁၆။) ဝိလယတိ တေန စိတ္တံ ထဒ္ဒဘာဝံ အာပစ္စတိတိ ဝိလံ။ စိတ္တဿ ထဒ္ဒဘာဝေါ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၃၄၇။) တို့၌ ဒိဃနှင့် ဝိလ-ဓာတ်လာသည်။ ဝိလ-ဓာတ်သာ ကောင်းသည်ထင်၍ ဝိလ-ဓာတ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟဆိုသည်။

၅။ ။ ဟိတ်သမ္ပန်။ ။ အထေနတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပါဠိ၏ သမ္ပန်ကား သမဏဿ ဂေါတမဿ-ဖြစ်ပါသည်။ [သမဏော ဂေါတမော ဒိန္နဒါယံ ဒိန္နပါဠိကံစိ အထေနေန သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတိ။ (ပါ၊ ၄။) ကို ထောက်။]

အနက်ပေးစာစပ်။ ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ-ကား “၏”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အထေနတ္တာ-ဝယ် ဣပစ္စည်း၌ သမ္ပန်,သတ္တိမန္တ၊ ဣ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ,သတ္တိ။

သမဏဿ ဂေါတမဿ-ကား “သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အထေနတ္တာ-ဝယ် အထေန-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစ္စ,တုလျတ်,အထေန ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား,ဝါစက,လိင်္ဂတံ။ [ဋ္ဌ၊ ၇၁။ ၁၃၂-ခုနှစ်ကလည်းမေးခဲ့ပြီ]

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ထိရော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ထေတော ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ထိရ-သဒ္ဓါ၏ပရိယာယ်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ထိရကထောတိ အတ္တော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ထိရဘာဝ (မြဲမြဲတည်တံ့အရှည်ခံသည်၏အဖြစ်-မြဲမြဲတည်တံ့အရှည်ခံခြင်းကို သာမည ဆိုသော်လည်း သစ္စဝါဒိတာ၏အရာဖြစ်သောကြောင့် အရာအားလျော်စွာ စကား၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်သည်အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ [အထောက်ကို နံပါတ် (၂)ဖြန့်ကြည့်။]

၇။ နိရုတ္တိနည်း ရုပ်ပြီးပုံ

ဟလိဒ္ဓိ-၌ ဟရိတ-သဒ္ဓါပပဒ ရာ-ဓာတ်၊အ-ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင် ဇောတက ဤ-ပစ္စည်း။ "ဟရိတရီ" ဟု ဆိုလိုလျက် ရိ-၌ ရ-ကို လ-ပြုခြင်း၊ တ ကို ဒ-ပြုခြင်း၊ ရိ-၌ ရ-ကို ဒ-ပြုခြင်း၊ ဤ-ကို ဣ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိ နည်းဖြင့် ဟလိဒ္ဓိ" ဟု ပြီးပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ဟရိတံ ပိတဝဏ္ဏံ ရာတိ ဂဏှာတိတိ ဟရိဒြာ၊(ကပ္ပဒ္ဓါမ။)]

ဒိဃနှင့်ဟလိဒ္ဓိ-ပုဒ်။ ။ ဟလိဒ္ဓါ-သဒ္ဓါ၊ ဟလိဒ္ဓိ-သဒ္ဓါတို့သည် နန္ဒင်းကို ဟောသည်။ ဣတ္ထိလိင်ပုဒ်များ ဖြစ်သည်။ ဟလိဒ္ဓါ ၈ စတုဒ္ဓသ။ (ဇာတက၊ ၂၊ ၂၀၄။) ဟလိဒ္ဓါတိ ဟလိဒ္ဓဝဏ္ဏာ စတုဒ္ဓသ။ (ဇာတက၊ ၄၊ ၇၊ ၁၈၀။) ဝယ် ဟလိဒ္ဓါ-သည် ဣတ္ထိလိင်ဇောတက အာ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ-ဟလိဒ္ဓိသဒ္ဓါသည် ဣတ္ထိလိင်ဇောတက ဤ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဤ-ပစ္စည်းပြီးသောပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် "ဟလိဒ္ဓိ-ပုဒ်" ဟု မှတ်အပ်၏။ ဟလိဒ္ဓိရာ ဂေါ-၌ သမာသ်အလယ်ဖြစ်၍ ရသ ရောက်သည်။

ဣန္ဒြိယ-၌ ဣန္ဒ-သဒ္ဓါပပဒ ခိပ-ဓာတ်၊အ-ပစ္စည်း။ "ဣန္ဒြိယ" ဟု ဆိုလိုလျက် ခိ-၌ ဣ-ကို ဤဒိဃ ပြုခြင်း၊ ပ-ကို လ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ဣန္ဒြိယ" ဟု ပြီးပါသည်။

(တစ်နည်း) ဣန္ဒ-ပုဒ်၊ ဌပိတ-ပုဒ်၊ ခိလ-ပုဒ်၊ "ဣန္ဒဌပိတခိလ" ဟု ဆိုလိုလျက် ဌပိတ-ပုဒ်ကို ချေခြင်း ဝဏ္ဏလောပနိရုတ္တိနည်းဖြင့် "ဣန္ဒြိယ" ဟု ပြီးပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ဤရုပ်ပြီးပုံမှာ အဘိဓာန်ဋီကာ တံခါးခုံဟော ဣန္ဒြိယ သဒ္ဓါ၌ ပြသည့် ရုပ်ပြီးပုံဖြစ်သည်။ ဤ၌ ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဓါကား တံခါးခုံဟော မဟုတ်၊ (ဣန္ဒြိယလော-နာမ ဂမ္ဘီရနေမော ဧသိကာထဗ္ဗော။(သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၂၃၇။)ကို ထောက်၍) ယထိန္ဒြိယော ပထဝီသိတော သိယာ-၌ ဣန္ဒြိယ-ကဲ့သို့ တံခါးတိုင် ဟော ဣန္ဒြိယ-ဖြစ်သည်။ တံခါးတိုင်ဟော ဣန္ဒြိယ-၌ ဣန္ဒ-ပုဒ် ခိလ-ပုဒ်ဖြစ်၍ နိရုတ္တိနည်း မရ။ (ဝိဂ္ဂဟပြန်ကြည့်။) မရသောကြောင့် ရသည့် ဣန္ဒြိယ-ကို ဖေါပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

[ထောက်ဖွယ် ။ ဣန္ဒော ၈၀ ပါဒံ ခိပတိ ဧတ္တာတိ ဣန္ဒြိယော။ ခိပ၊ ပေရဏေ၊ ပဿ လော။ အထဝါ ဣ-ဂမနံ ဒဒါတိတိ ဣန္ဒော၊ ဒွါရံ၊ တတ္ထ ဌပိတော ခိလော ကဏှာကောတိ ဣန္ဒြိယော။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၂၁၉။)

မမေးသင့်သည် မေးခွန်းသား။ ။ အဘိဓာန် (၁၀၄)၌ "ဧသိကာ ဣန္ဒြိယော စ" ဟု တံခါးတိုင်ဟော ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဓါ လာသည်။ အဘိဓာန် (၂၁၉)၌ "ဧနကော ဣန္ဒြိယော စ" ဟု တံခါးခုံဟော ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဓါလာသည်။ တံခါးခုံဟော ဣန္ဒြိယ-၌သာ နိရုတ္တိနည်း ရသည်။ တံခါးတိုင်ဟော ဣန္ဒြိယ-၌ နိရုတ္တိနည်း မရ။ တံခါးတိုင်ဟော ဣန္ဒြိယ-၌ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးစရာ မရှိ။ ဖြေစရာမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဤပုဒ်ကို ထည့်မေးခြင်းသည် မမေးသင့်သည်ကို ထည့်မေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တံခါးတိုင်ဟော အဖြစ် ဋီကာသစ် ဖွင့်သည်ကို မမြင်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ မေးဟန်တူသည်။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ ဝိရူပေကသေသနည်းအားဖြင့် သဝနအနက် ထည့်သွင်းဆို ဒဿန-ကိုသာ ဆိုပါသော်လည်း ဝိရူပေကသေသနည်းအားဖြင့် နားထောင်ခြင်းအနက် ထည့်သွင်းဆိုအပ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒဿနေန ဓေတ္တ သရနမ္ဘိ သင်္ဂဟိတံ ဝိရူပေကသေသနယေန။ (သိင်္ဃိသင်္ခါဝါ၂၄၇။) (ဋ္ဌ၊ ၇၅။)]

အဝိသုကဘူတဂီတသဝန အရာ၌ အပ်။ ။ “ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာ (ငြောင့်တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း-ဆန္ဒရာဂကို ဖြစ်စေသော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း)”ဟု ဆိုသောကြောင့် အဝိသုက-ဘူတဂီတသဝန အရာ၌ အပ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ “ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာစာ”တိ ဓတေန အဝိသုကဘူတဿ ပန-ဂီတဿ သဝနံ ကဒါစိ ဝဋ္ဋတိတိ ဒဿေတိ၊ တထာဟိ ဝုတ္တံ ပရမတ္ထဇောတိကာယ ခုဒ္ဒကပါဌကထာယ “ဓမ္မုပသံဟိတမ္ဘိ ဓေတ္တ ဂိတံ န ဝဋ္ဋတိ၊ ဂိတုပသံဟိတော ပန ဓမ္မော ဝဋ္ဋတိ”တိ (သိင်္ဃိသင်္ခါဝါ၂၄၇။)]

၉။ ။ ဂါထာစီနှင့်ဂါထာအမည် သီလံ ယောဂိဿ လင်္ကာရော၊ သီလံ ယောဂိဿ မဏ္ဍနံ။ သီလေဟိ လင်္ကံတော ယောဂိ၊မဏ္ဍနေ အဂ္ဂတံ ဂတော။(ဋ္ဌ၊ ၅၅) ဤဂါထာသည် ပဏျာဝတ္တဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ တန်ဆာနှင့်တူသော သီလတရား (ပီတိနှင့်တကွ ဝိရတိ၊ဓေတနာပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်)သည် ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) ဖီဝိတိန္ဒြေစသော ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗဝတ္ထုသည် အာရမ္မထဝိဘာဝ။

(၃) သီလ၏တန်ဆာနှင့်တူခြင်း (တန်ဆာသဖွယ်ဖြစ်ခြင်း)၊မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းရုဏ်သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) တန်ဆာဆင်ခြင်းကြောင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ နတ်ရွာသူဂတိသို့ ရောက်ခြင်းစသော အကျိုးသည် အနဘာဝ။

(၅) တည်ကြည်ခြင်း၊ ဓန္ဒာဟူသောလောကမှ ငြီးငွေ့ခြင်း၊ ဟုတ် တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်းသည် ဗျဘိစာရိဘာဝ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ပုရိမာနိ ဒွေ (သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိ) ဝိရတိယော ယံ ဝေါရောပနာဒိဝသေန ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗံ ဖီဝိတိန္ဒြိယာဒိဝတ္ထု၊ တံ အာရမ္မထံ ကတွာ ပဝတ္တန္တိ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၇၂။)ကို ထောက်၍ အာရမ္မထဝိဘာဝ ထုတ်သည်။]

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ရုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ တကြ စေ တုမှေ အဿထ ကုပိတာ ဝါ အနတ္တမနာ ဝါ၊
တုမှံ ယေဝဿ တေန အန္တရာယော-၌ တေန-ကို နှစ်နက်ကြံ၍ ယောနောခဲ့ပါ။

၂။ ။ ဣမိနာ မေ ဘန္တေ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒေါ ကုမာရော သမန္တဂတော
ဟောတု၊ ယေနေတရဟိ ဥပသမေန ဘိက္ခုသံလော သမန္တဂတော-၌ မေ-၏
သမ္ပန္နိပုဒ် ထည့်စွက်၍ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၃။ ။ ဣမာယ စ အပ္ပဋ္ဌ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယ စရဏသမ္ပဒါယ စ အညာ
ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါ စ စရဏသမ္ပဒါ စ ဥတ္တရိတရာ ဝါ ပထိတတရာ ဝါ နတ္ထိ-၌
အညာ ဥတ္တရိတရာ-နှစ်ပုဒ်တို့နှင့် လျော်စွာ စပ်၍ အနက်ရေးခဲ့ပါ။

၄။ ။ သမထော ဓလု ဘော ဂေါတမော ဖေါသ္မာဂတဝါဒီ သခိလော
သမ္မောဒကော အဗ္ဘကုဋိကော ဥတ္တာနမုခေါ ပုဗ္ဗဘာသီ-ဝါကျကို အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၅။ ။ တတိယံ "ရာဂါဒိပဋိပက္ခဘူတော နာမရူပပရိစ္ဆေဒေါ ဧတ္ထ
ကထိတော"တိ နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာတိ ဝုစ္စတိ-ဝါကျ၌ တတိယံ-ပုဒ်ကို သဒ္ဒပဒတ္တ
က, အတ္ထပဒတ္တက, အဘိဓေယျတ္ထပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ရေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ မေထုနာတိ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနဝသေန သဒိသတ္တာ မေထုနကာတိ
လဒ္ဒဝေါဟာရေဟိ ပဋိသေဝိတဗ္ဗတော မေထုနာတိ သနျံ ဂတာ အသဒ္ဒမ္မာ-၌
သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို အစပ်စုံစွာ ထည့်၍ အနက်ရေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ ကေသကမ္မလော ဘိက္ခဝေ သီတေ သီတော ဥဏှေ ဥဏှော
ဒုဗ္ဗဏှော ဒုဂ္ဂန္ဓော ဒုက္ခသမ္ပဿော-ဟူသော သာကေဝါကျ၌ ဒုဗ္ဗမ္မဏှ-ကို သဒ္ဒတ္ထ
ဝေါဟာရတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ ဗြဟ္မဒေယျန္တိ သေဋ္ဌဒေယျံ၊ ယထာဒိန္နံ န ပုန ဂဟေတဗ္ဗံ
ဟောတိ နိဿဋ္ဌံ ပရိစ္စတ္တံ။ ဧဝံ ဒိန္နန္တိအတ္ထော-၌ အတ္ထော-သမ္ပန်ခံ၍ အနက်ရေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ အပိစ ဖိတ္ထောတိ ပေါရာဏော၊ ဓိရကာလပ္ပဝတ္ထကုလန္တယောတိ
ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဝါကျကို ဣတိ-အစွဲ ကတ္တာ၊ ကံ နှစ်ချက်ကြံ၍ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ဝိပ္ပဋိသာရော စ နာမ ဒါယကာနံ ပဋိဂ္ဂါဟကတောဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဟန္တဿ ပဋ္ဌမဗေဝ တံ ဝိပ္ပဋိသာရံ ဝိနောဒေမိတိ-ဝါကျကို အနက်မှန်မှန်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ တေန-ကို နှစ်နက်ကြိမ် အနက်

“[တေန-ကောပေန ဝါ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း။
ဝါ၊ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ တေန-တာယ အနတ္တမနတာယ
ဝါ၊ထိုမိမိစိတ် မရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ထိုမိမိစိတ်မရှိ
ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း”ဟု ယောဇနာ။ (ပါ၊၃။ပါ၊သျှ၊
၁၃။ပါ၊သျှ၊သစ်၊ ၂၇။)

ထောက်ဖွယ်။ ။ တုမှံယေဝ တေန ကောပေန၊တာယ စ အနတ္တမနတာယ
ပဋ္ဌမဇ္ဈာနာဒိနံ အန္တရာယော ဘယေယျ။(၄။ ၅၂။) အတ္တဝသာ လိင်္ဂဝိပရိ ယာယောတိ
ကတွာ “တာယ စ အနတ္တမနတာယာ”တိ ဝုတ္တံ။ (သီဇီသစ် ၁၊ ၂၂၂)။

၂။ ။ [မေ၊၏ သမ္ပန္နိပုဒ်ကို ပုတ္တော-ထည့်၍ ယောဇနာ။ပါ၊၄၇။
ပါ၊သျှ၊၁၁၆။ပါ၊သျှ၊သစ်၊၁၉၀။]

၃။ ။ အညာ၊ဥတ္တရိတရာ-နှစ်ပုဒ်တို့နှင့် လျော်စွာ စပ်၍ အနက်

အမ္ပဋ္ဌ၊အမ္ပဋ္ဌ။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယ စ၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးသော
ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းထက်လည်းကောင်း (ဥတ္တရိတရာ-၌ စပ်)။ဝါ၊ဤသုံးပါးသော
ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းမှလည်းကောင်း (အညာ-၌ စပ်)။ ဣမာယ
စရဏသမ္ပဒါယ စ၊ဤ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော စရဏတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းထက်
လည်းကောင်း။ဝါ၊ဤတစ်ဆယ့်ငါးပါးသော စရဏတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းမှလည်းကောင်း။
ဥတ္တရိတရာဝါ၊အထူးသဖြင့်အလွန်မြတ်သည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရာဝါ၊
အထူးသဖြင့် မြတ်သည်သော်လည်းဖြစ်သော။ အညာ၊တပါးသော။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါ၊
ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ စရဏသမ္ပဒါယ၊စရဏနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ [ပါ၊၉၄။ပါ၊သျှ၊သစ်၊၁၄၄၆။]

၄။ ။ [ပါ၊၁၀၉။ပါ၊သျှ၊ ၂၆၈။ပါ၊သျှ၊သစ်၊၁၃၆။၁၃၁၉၊၁၃၂၃
ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၅။ ။ တတိယံ-၌ သဒ္ဓပဒတ္တက၊အတ္တပဒတ္တက၊အဘိဓေယျတ္ထ
ပေါ်စေလျက် အနက်

[“တတိယံ၊ တတိယဖြစ်သော (သဒ္ဓပဒတ္တက-သဒ္ဓါ-ဟူသော (သဒ္ဓါ
သည်ပင်) ပုဒ်၏အနက်)၊ ဝါ၊သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝါ၊သုံးခုမြောက်
ဖြစ်သော (အတ္တပဒတ္တက-အနက်ဟူသော ပုဒ်၏အနက်) အဘိဓမ္မပိဋကကို
(အဘိဓေယျတ္ထ)”ဟု ပေး။ (၄။ ၂၀။၄။သျှ၊၁၇၅။၄။သျှ၊သစ်၊၁၁၂၉။၁၃၃၂-
ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

တစ်ဝါကျလုံး မေးရမည်သာ။ “တတိယံ၊ ပ။ ဝုစ္ဆတိ-ဝါကျ၌ တတိယံ-ပုဒ်ကို” ဟု မေးထားသဖြင့် တတိယံ-ပုဒ်ကိုသာ အနက်ပေးရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ အမှန်မှာ မဟုတ်ပါ။ တစ်ဝါကျလုံးကို အနက်ပေးစေလိုပါသည်။ တစ်ဝါကျလုံးကို အနက်ပေးရပါမည်။ (ကို)သုံးရမည့် နေရာ၌ (၌)သုံးထားခြင်း၊ (၌)သုံးရမည့်နေရာ၌ (ကို)သုံးထားသဖြင့် အသုံးလွဲနေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ မေးခွန်း တိုင်း၌ ဤနည်းအတူ သိပါ။ ဤနှစ်မေးခွန်းများ၌ (၌)သုံးထားသည်မှာ မကောင်း]

၆။ ။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို အစပ်စုံစွာထည့်၍ အနက်
[“မေထုနာတိ ဧတ္ထ၊ မေထုနာ-ဟူသော ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။” ဟု ဧတ္ထ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော-ထည့်ပေး။ (၄၊ ၇၁။ ၄၅။ ၁။ ၂၃၉။ ၄၅။ သစ်၊ ၁။ ၃၈၈။) ဤဝါကျကို ၁၃၂၃-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

ရည်ရွယ်ရင်း မရောက်။ ။ ဧတ္ထ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော- ပုဒ်များကို ထည့်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်၍ “သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို အစပ်စုံစွာ ထည့်၍” ဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် မေထုနာ-သာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သည်။ ဣတိ-ကား သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမဟုတ်။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗစောတကသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအမေးသည် ရည်ရွယ်ရင်းသို့ မရောက်။ “မေထုနာတိ-ကို အစပ်စုံစွာထည့်၍” ဟု မေးမှ ရည်ရွယ်ရင်းသို့ ရောက်သည်။ ရှင်းသည်။

ရည်ရွယ်ချက်လည်း မကောင်း။ ။ အပေါင်းတည်၍ အစိတ်ဖွင့်ပြရာ၌သာ ဧတ္ထ-စသည်ကိုထည့်၍ မေးရသည်။ အစိတ်တည်၍ အစိတ်ဖွင့်ရာ၌ ဧတ္ထ-စသည် ထည့်ပေးရိုးမရှိ။ ပေးရန်မလို ထို့ကြောင့် ထိုရည်ရွယ်ချက်ကလည်း မကောင်းပါ။

ဧတ္ထထည့်၍ အနက်ပေးသင့်။ ။ အပေါင်းတည်ထ၊ စိတ်ဖွင့်ပြ၊ ဧတ္ထမရှိ၊ ထည့်လေမြဲ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၉၇။) ၂ပဒေအတိုင်း အပေါင်းကို ဣတိ သဒ္ဓါဖြင့်တည်၍ အစိတ်ကို ဖွင့်ပြလျှင်၊ သို့မဟုတ် အစိတ်အစိတ်ဖွင့်ပြလျှင် ဣတိ သဒ္ဓါနောင် ဧတ္ထ-သဒ္ဓါ တိုက်ရိုက်ထည့်၍ ကျမ်းဆရာတို့ ဖွင့်ရိုးဖြစ်ကုန်၏။ မရှိလျှင် လည်း ထည့်ပေးကြရ၏။

အဋ္ဌပိတိ ပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော။ (အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ၊ ၁၃။) ၌ “အဋ္ဌပိတိ” ဟု အပေါင်းကိုတည်၍ အစိတ်ဖြစ်သောပိ-ကို ဖွင့်သောကြောင့် “အဋ္ဌပိတိ ဧတ္ထ၊ အဋ္ဌပိ-ဟူသော ဤပါဠိ၌။ နိဝိဇ္ဇော၊ တည်သော။ ပိ-သဒ္ဓေါ၊ ပိ-သဒ္ဓါသည်” ဟု ဣတိ-နောင် ဧတ္ထ နိဝိဇ္ဇော-ပုဒ်များကို ထည့်ပေးရသည်။ အစပုဒ် အနေ၊ ပဓာနအနေဖြင့် ဧတ္ထ-ကိုသာ နိယံဆရာ စပ်ဆိုသည်ဖြစ်၍ နောက်ပုဒ်၊ အပဓာနပုဒ်ဖြစ်သော နိဝိဇ္ဇော၊ ဧဝံ-စသောပုဒ်များကိုလည်း အရာအားလျော်စွာ ထည့်ရမည်သာ။

မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိန္နိ မဟတာတိ ဂုဏမဟတ္ထေန မဟတာ။ သင်္ချာမဟတ္ထေန ပိ မဟတာ။ ဘိက္ခုနံ သံဃော ဘိက္ခု သံဃော။ သဒ္ဓိန္နိ ဧကတော။ (၄၊ ၃၆။) ၌ အပေါင်းကိုတည်၍ မဟတာပုဒ်၊ ဘိက္ခုသံဃေန-ပုဒ်၊ သဒ္ဓိ-ပုဒ်များကို အစိတ်အစိတ်ဖွင့်သောကြောင့် “မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိန္နိ ဧတ္ထ၊ မဟတာ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိ-ဟူသော ဤပါဠိ၌။အတ္ထောကို။ (အဝယဝတ္ထော၊အစိတ် အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို။) ဧဝံ၊ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။"ဟု ဓမ္မ အတ္ထော (အဝယဝတ္ထော)ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော-ပုဒ်များကို ထည့်၍ အနက်ပေးရသည်။]

၇။ ။ ဒုဗ္ဗတ္ထော-ကိုသဒ္ဓတ္ထ၊ဝေါဟာရတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက် ဒုဗ္ဗတ္ထော၊ဟောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည် (သဒ္ဓတ္ထ)။ဝါ၊အဆင်း မလှသည်။ ဝါ၊အရုပ်ဆိုးသည် (ဝေါဟာရတ္ထ)။ကြွင်းပေးလေ။ (ဋ္ဌ၊၁၃၂၊ဋ္ဌဿ၊ ၂၊၃၁၊ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊၃၄။)

ထောက်ဖွယ်။ ။ ဝိဂ္ဂဟတယံ ဒုဗ္ဗတ္ထော ဒုမ္မုခေါတိ။ (ဂူ၊ ၁၂၇။ နိတိ၊ သုတ္တ၊နာ၊၃၆၈။) [ဿသစ်၌ "မကောင်းသော အဆင်းရှိသည်"ဟု ဒု-ကို ဒုဋ္ဌ၊အနက်ဟောယူ၍ ပေးသည်။ ဖြစ်နိုင်သည်သာ။]

တစ်ဝါကျလုံးကို ရည်။ ။ ထူးသည်ကို ပေါ်လွင်စေလျက် တစ်ဝါကျ လုံးကို ရည်၍ "ဒုဗ္ဗတ္ထော-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ဝေါဟာရတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် အနက်"ဟု အတိုကောက်အားဖြင့် ခေါင်းစည်းတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဝါကျလုံးကို ရည်သည့် အတွက်ကြောင့်ပင် (၌)စကားလုံး သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ "ဒုဗ္ဗတ္ထော-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ထင်ရှားစေလျက် (၇)အမှတ်ပြဝါကျ အနက်"ဟု ဆိုလိုပေသည်။ (၌)သုံး၍ ခေါင်းစည်းတတ်သော ဤနေရာမျိုးတိုင်း၌ ဤအတူ သိရာ၏။ ပုစ္ဆာ၌ (၌)နှင့် (ကို) အသုံးလွဲနေ၍ ဒုဗ္ဗတ္ထော-ကိုသာ ပေးရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ (၌)(ကို) အသုံးလွဲနေသည်ကို ရှေးနည်းမှီးသိ။

၈။ ။ အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ခံ၍ အနက် [သံဝဏ္ဏနာ၌ အတ္ထော-ပါမူ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗကို ယင်းအတ္ထော-၏ သမ္ပန် ခံအပ်၏။ ဤ၌ ယထာ၊ပ။အတ္ထော-သည်။ ဗြဟ္မဒေယျ-ကို အဓိပ္ပာယ်ယတ္ထအားဖြင့် ဖွင့်ပြသည်ဖြစ်သောကြောင့် သံဝဏ္ဏနာမည်၏။ဗြဟ္မဒေယျ-သည် ဖွင့်အပ်ရာ အဖွင့်ခံရာ ဖြစ်သောကြောင့် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ မည်၏။ထို့ကြောင့် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗဖြစ်သော ဗြဟ္မဒေယျ-ကို "ဗြဟ္မဒေယျန္တိ ပဒဿ"ဟု သမ္ပန် ခံအပ်၏။ ကျက်။ ။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အတ္ထော-ပါမူ၊ သဒ္ဓါသံဏ္ဏတဗ္ဗ၊ ဝါစကသည်။ မုရုသမ္ပန်ခံမြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၆၄။)]

၉။ ။ ဣတိ-အစွဲ ကတ္တာ၊ ကံ ၂-ချက် ကြံ၍ အနက် [“ဣတိ-ဣဒံ အတ္ထဓာတ်၊ဤသို့သော ဥဒကတ္ထသည်။ဝါ၊ဤသို့သော ဥဒကတ္ထကို။ ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဝါ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟု ကတ္တာ၊ ကံ ၂-ချက်ပေး။ (ဋ္ဌ၊ ၂၅၂၊ဋ္ဌဿ၊ ၂၊၃၆၃၊ဋ္ဌဿသစ် ၂၊၄၃၇။)]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၆၈၊ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၄၀၃၊ ဋ္ဌဿသစ်၊ ၂၊ ၄၇၈။]

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) စုနစ် မေဗရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က)ဝသီ ပိတာ ဘူတဘဗျာနန္တိ အဟမသ္မိ စိတ္ထဝသီတာယ ဝသီ။
- (ခ) အဟံ ပိတာ ဘူတာနဉ္စ ဘဗျာနဉ္စာတိ မညတိ။
- (ဂ)ဣမိနာ မယန္တိ အတ္တနော ကမ္မဝသေန စတပိ ဥပပန္နာပိ စကေဝလံ မညနာမတ္ထေနော "ဣမိနာ မယံ နိဋ္ဌိတာ"တိ မညမာနာ ဝကံစိန္တေ ဝကံအာထိ ဝိယ ဩနမိတွာ တသေဝ ပါဒမုလံ ဝစ္ဆန္တိ။
- (ဃ) မဟေသက္ခတရောတိ ဣဿရိယပရိဝါရဝသေန မဟာယသတရော။

၁။ ။ အထက်ပါဝါကျတို့တွင် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ကေဝလံ၊ မညနာ မတ္ထေန-တို့၌ ဆိုလိုရင်းအနက် ပေါ်လွင်စေလျက် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏ အစွဲ မလွဲအောင် အနက်ယောဇနာစွဲပါ။

၂။ ။ "အဖြေဖြင့်၊ အတင်သိ၊ မိ၏ကျမ်းရိုးအနေတည်း"ဟူသည်နှင့် အညီ ဌပနာ၊ အာဘောဂ၊ ပုစ္ဆာတို့ဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကျအောင် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ဖြစ်သင့်သလို ပိုင်းခြား၍ ဇောဒကာဘောဂါဒိ လေးဝါကျ ထုတ်ပြပါ။

၄။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ မဟေသက္ခတရော-ဝယ် မဟေသ-ပုဒ်ကို အစိတ်၊အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝစနက္ခန္ဓ၌ ဝစနာဒိဆက္ကနယ ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ဟိတ်ပါဠိကို ဟေတုသမ္ပန်ပုဒ်ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပြီးလျှင် ၎င်းဟေတုသမ္ပန်ပုဒ်ကို သမ္ပန်အနက်ပြန်၍လည်းကောင်း၊ ကတ္တာ၊ကံ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖြစ်သင့်ရာအနက်ပြန်၍လည်းကောင်း ဟိတ်ပါဠိ၌ အသီးသီး ဇာစပ်ပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် သီစေအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ဘဗျ၊စိတ္ထ-ဟူသော ပုဒ်တို့၏ နိရုတ္တိနည်း ဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ ဤဗြဟ္မာစာလသုတ် ဒေသနာတော်ကို “ဓမ္မစာလ”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “အနတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယ”ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုရပုံကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ ရှင်းပြပါ။

၉။ ။ (၈)အမှတ်ပြဝါကျပါ စုဋ္ဌိယစကားရပ်ကို ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် မပျက်စေမူ၍ ဝတ္တမျိုးဂါထာ စီကုံးရေးသားပြီးလျှင် ၎င်းကို အကျဉ်းချုပ်စိစစ်လျက် ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ စိရပ္ပဝါသီ ပုရိသံ။ပ။ အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ-ဟူသော ဂါထာ၌ အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ-ကို ပဓာနထား၍ ဘာဝ,ရသ,ဝိဘာဝ,အနဘာဝ စုံလင်စွာ ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ကေဝလံ,မညနာမတ္ထေန-တို့၌ ဆိုလိုရင်းပေါ်လွင်စေလျက် အနက် ဣမိနာ မယန္တိ။ “ဣမိနာ မယံ”ဟူသည်ကား။ အတ္တနောမိမိ၏။ ကမ္မ ဝသေန။ကံ၏အစွမ်းဖြင့်။ စုတာ၊စုတေကုန်ကြသည်။ (သမာနာ) ပိစ၊ဖြစ်ကုန်သော် လည်းကောင်း။ ဥပပန္နာ၊ပဋိသန္ဓေနေကြကုန်သည်။ (သမနာ)ပိစ၊ဖြစ်ကုန်သော် လည်းကောင်း။ ကေဝလံ၊ကမ္မဿကတဉာဏ်နှင့်မရောမယုက် သက်သက်။ မညနာ မတ္ထေနဝ။ မိစ္ဆာအယုဖြင့် မှတ်ထင်ခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဣမိနာ-ဗြဟ္မာနာ၊ဤဗြဟ္မာ ကြီးသည်။ မယံ၊ငါတို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝကံစွိဗ္ဗေ၊ ကောက်သော အပေါက်၌။ ဟအဋ္ဌကထာ၌ “ဝကံစွိဗ္ဗေန”ဟု ရှိသည်။] ဝကံအာဏိ၊ ကောက်သော စိုသည်။ (ဩဏမတိ) ဝိယ၊ညွတ်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။)ဩနမိတွာ၊ညွတ်ကုန်၍။ တသေဝ-ဗြဟ္မာနော။ ထိုဗြဟ္မာ၏သာလျှင်။ပါဒမူလံ၊ခြေရင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ [ဋ္ဌ။၁၀၃။ဋ္ဌဿ၊၁၊၃၄၂။ဋ္ဌဿသစ်၊၁၊၄၉၉။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကေဝလန္တိ ကမ္မဿကတာဉာဏေန အသမ္ပိဿ သုဒ္ဓံ။ မညနာမတ္ထေနဝါတိ ဒိဋ္ဌိမညနာမတ္ထေနဝါန အဓိမာနဝသေန။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၄၂၁။)]

၂။ ။ (၉)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂ (ဋ္ဌပနာတိက) ပုစ္ဆာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘူတဘဗျာနံ-ပုဒ်ကို ဟော တော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ ယင်း ဘူတဘဗျာနံ-၌ ဘူတ-ပုဒ်နှင့် ဘဗျ-ပုဒ်ကို အဘယ် သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်နည်း။ ဘူတဘဗျာနံ-ပုဒ်၏ ကတ္တာပုဒ်သည် အဘယ်ပုဒ် ဖြစ်သနည်း။ (ပါဠိတော်၌ “အဟမသ္မိ ဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာ အဘိဘူပ။ ဝသီ ပိတာ ဘူတဘဗျာနံ”ဟု ရှိရာ)ဘူတဘဗျာနံ-ပုဒ်နောင် အဘယ်ပုဒ်များကို ထည့်၍

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

ယောဇနာရမည်နည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဘူတ-ပုဒ်နှင့် ဘဗျ-ပုဒ်ကို ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘူတဘဗျာန-ပုဒ်၏ ကတ္တာပုဒ်သည် တွဲ-ပုဒ်ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘူတဘဗျာန-ပုဒ်နှင့် ဧဝံ စိန္တေသီ-ပုဒ်များကို ထည့်၍ ယောဇနာ ရာသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလို သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဘူတ-ပုဒ်နှင့် ဘဗျ-ပုဒ်ကို ကမ္မဓာရယ်သမာသ် ဝစနတ္ထ မပြုရ၊ (ခ-သမ္ဘယတံ၊ ဆဋကထာပိ၊ ဒွန်သမာသ် ကြိလေပါနံအညီ) “ဘူတာစ ဘဗျာစ ဘူတဘဗျာ”ဟု ဒွန်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်။ ဘူတဘဗျာန-ပုဒ်၏ ကတ္တာပုဒ်သည် တွဲ-မဟုတ်၊ အဟံ-ဖြစ်သည်။ ဘူတဘဗျာန-ပုဒ်နှင့် ဧဝံ စိန္တေသီ-ပုဒ်များကို ထည့်၍ မယောဇနာရ၊ ဣတိ မညတိ-ပုဒ်များကို ထည့်၍ ယောဇနာရမည်-ဟူလို။

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က

(၁)နန အတ္တဇော ကမ္မဝသေန စတော ဥပပနာ ဟောန္တိ(စောဒကာ ဘောဂါ)

(၂) အထ ကသ္မာ ဝကံစိန္တေ ဝကံအာထိ ဝိယ ဩနမိတွာ တဿေဝ ပါဒမူလံ ဂစ္ဆန္တိ (စောဒနာ)။

(၃)နန ဧကဝလံ မညနာမတ္ထေနေဝ “ဣမိနာ မယံ နိမ္မာတာ”တိ မညမာနာ ဟောန္တိ (ပရိဟာရာဘောဂါ)။

(၄)တသ္မာ ဝကံစိန္တေ ဝကံအာထိ ဝိယ ဩနမိတွာ တဿေဝ ပါဒမူလံ ဂစ္ဆတိ (ပရိဟာရ)။

[ဝကံစိန္တေ၊ ပ။ ဂစ္ဆန္တိ-၏ အဓိပ္ပာယ်။ ။ ကောက်သည့် အပေါက်၌ ကောက်သည့် သံချောင်းဝင်သကဲ့သို့ အစဆုံးဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီး၏ “နောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့ကို ငါ ဖန်ဆင်းသည်”ဟု မှားသောအယူ၌ နောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့၏ “ငါတို့ကို ဤဗြဟ္မာကြီး ဖန်ဆင်းသည်”ဟု မှားသောအယူ ဝင်သွားကာ မူလအစဖြစ် သော ဗြဟ္မာကြီး၏အယူပါဒကို ထောက်ခံပြီး ထိုမူလအစဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီး၏ အသင်းအပင့် ဖြစ်ကြရလေကုန်၏။ ပါဒမူလံ ဂစ္ဆန္တိ တံ ပက္ခကာ ဘဝန္တိတိ အတ္ထော။ (သိဋ္ဌိသစ်။)]

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

မဟတိ ဝုဒ္ဓိံ ပါပုဏာတိတိ မဟန္တော၊ (သုစိ၊ ၄၁၉။) မဟိယတိ ပုစိယတိတိ မဟန္တော၊ မဟတိ ဝဗ္ဗတိတိ မဟန္တော၊ ဓာတုပစ္စယ ဒိပနိ၊ ၂၄၉။) ဤသတိ အဘိဘဝတိတိ ဤသော၊ (သိဋ္ဌိသစ်။)

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ မဟန္တော ဤသော မဟေသော၊ (သိဋ္ဌိသစ်) ဝစနာဒိဆက္က

- (၁) မဟေသော-ဟူသော နိပ္ပန္နသညံ ဝစန။
- (၂) မဟန္တော ဤသော-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
- (၃) မြတ်သောဂုဏ်၏ အစိုးရသူအစဆုံးဖြစ်သော မဟာဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ကြီးနှင့် ဂုဏ်ဂုဏေးအားဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟေတု။
- (၄) ဝစနဟေတု ဇောတက မရ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၅) အစဆုံးဖြစ်သော မဟာဗြဟ္မာသတ္တဝါဒြပ်သည် ဝစနိယတ္ထ။

(၆) မဟာဘိဘူ၊ မဟိဿရ စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါများသည် ဝစနိယတ္ထ။ မှတ်ချက်။ ။ သီလကွန်ဋီကာဟောင်း၌ “မဟာဤသော မဟေသော”

ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဤသတိ အဘိဘဝတိတိ ဤသော၊ မဟန္တော ဤသော မဟေသော။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၂၄၂။) ဤသတိတိ ဤသော၊ အဘိ ဘဝတိတိ အတ္ထော။ မဟာ ဤသော မဟေသော။ (သိဋ္ဌိ၊ ၁၅၈။)]

၅။ ။ ဟေတုသမ္ပန်

ဟေတုသမ္ပန်ပုဒ်ကား မမ-ဖြစ်ပါသည်။ [စိတ္ထဝသိတာယ-၏စပ်ရာ အသို့-၏ ကတ္တားမှာ အဟံ-ဖြစ်သည်ကို သတိပြု။]

အနက်ဟောယောဓနာနှင့် စာစပ်။ ။ မမ-ကား “၏” ဟူ၍ အနက် ပေးသောကြောင့် စိတ္ထဝသိတာယ-ဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ။

မမ-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် စိတ္ထဝသိတာယဝယ် စိတ္ထဝသိ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝစ္စ၊ တုလျတ်၊ စိတ္ထဝသိ-ဟူသော ဘာဝ ယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိဂံတံ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ အဟံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဝသိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ကတ္တား အဟံ-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

အသို့-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဝသိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ပါဠိတော်ဝယ် (“အဟမသို့ မဟာဗြဟ္မာ အဘိဘူ။ ပ။ ဝသိ ပိတာ ဘူတ- ဘဗျာနံ” ဟူရှိရာ) အသို့-၌ စပ်ရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေအပ်ပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

စိတ္ထဝသိတာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဝသိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ် ၌ ဝသ-၏အရ အဝါးဝစ္စာ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသိဘော်ကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ “ဝသိဘော် ရှိသည် ဖြစ်၏” ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို လည်း (တစ်နည်း) ဝသိမည်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ပုဒ်ပြီးပုံ

ဘဗျ-၌ ဘူ-ဓာတ်၊ ဇျ-ပစ္စည်း၊ ဉ-ကို ဩ၊ ဩ-ကို အာဝ-ပြု၍ “ဘာဗျ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဝ-ကို ဗ-ပြုခြင်း၊ အာ-ကို အ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ဘဗျ” ဟု ပြီးပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ထ-ကာရာနုဗန္ဓော ပစ္စယော ကာရိတံ ဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ ကာရိတဗျပဒေသော၊ “ကာရိတာနံ ထော လောပ” န္တိ ထ-လောပေါ။ “အသံယော

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

ဂန္ထသုဒ္ဓိကာရီတေ”တိ ဝုဒ္ဓိ၊ ဣ-ကာရာဂမောကတ္ထဗ္ဗံ ကာရိယံ။ (၇၊ ၅၅၃။) သာယာပေတိ သာယာပယတိ။ စတ္ထ (တေ အာဝါယာ ကာရီတေတိ) ဧကာရဿ အာယာဒေသော၊ သယာပေတိ၊ သယာပယတိ။ “ကွစိဓာတု”တိ အာဒိနာ ထာပေ၊ ထာပယေသု အာယာဒေသဿ ရဿတ္ထံ။ (၇၊ ၅၄၃။) တို့ကို နည်းမှီးသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဘဝန္တိ ဘဝိဿန္တိဓာတိ ဘဗျာ၊ တဗ္ဗာနိယာ ဝိယ ဣ-ပစ္စယဿ ကတ္ထရိပိ ပဝတ္ထနတော။ (သီဠိသင်္ခါ၊ ၁၉၂၀။)]

စိတ္ထ-၌ စရ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ စရတ”ဟု ဆိုလိုလျက် တ-ကို ဣတ္ထ-ပြုခြင်း၊ ဝတ္ထဝိကာရ-ရ-ကို ချေခြင်း ဝတ္ထလောပ နိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “စိတ္ထ”ဟု ပြီးပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ တရာဒိဟိ ဣတ္ထော-သုတ်၌ အံဒိ-၏အရ ရ-ကာရန္တ ဓာတ်များကို ယူရမည်ဖြစ်၍ စရ-ဓာတ်သည် ယင်းအာဒိ၏အရတွင် ပါဝင်သည်။ ပါဝင်သောကြောင့် တရာဒိဟိ ဣတ္ထော-သုတ်ဖြင့် စီရင်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် တ-ပစ္စည်းကို ဣတ္ထ-ပြုသည်။ ဘိဒါဒိတော ဣန္ဒ အန္တ ဤထာဝါ သုတ်၏အရာ မဟုတ်သောကြောင့် တ-ပစ္စည်းကို ဣန္ဒ-မပြုရပါ။ (ဣန္ဒုပြု၍ န-ကို ဣ-မပြန်ရပါ)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ စရ စရဏေ အစရိယိတ္တာတိ စိတ္ထော ဓမ္မော။ ဣတ္ထာဒေသော။ (၇၊ ၆၃၀။) တရာဒိဟိ ဣတ္ထော။ ကစ္စည်း။ (မောဂါ၊ ၅၊ ၁၅၃)၌ ကား စိ-ဓာတ်-ဟူ၏။]

၈။ ။ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို “ဓမ္မဇာလ၊ အနုတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယေ” ဟူ၍ ဆိုရပုံ

ဗြဟ္မဇာလသုတ် ဒေသနာတော်ကို များစွာကုန်သော ပါဠိတော်တရားတို့ကို ဟောအပ်ကုန်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့် “ဓမ္မဇာလ(ပါဠိတရားတည်းဟူသော ပိုက်ကွန်ရှိရာ ဖြစ်သော ဒေသနာ)”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍ ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ ဓန္ဒမာရ်၊ မစ္ဆမာရ်၊ ကိလေမာရ် (အဘိသင်္ခါရမာရ်)တို့ကို နှိမ်နင်းချိုးဖွဲခြင်းရာ စွမ်းနိုင်၏ ထိုသို့ ငါးပါးကုန်သော မာရ်တို့ကို နှိမ်နင်းချိုးဖွဲခြင်းရာ စွမ်းနိုင်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့် “အနုတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယေ (အတုမရှိမြတ်သော စစ်ပွဲကို အောင်နိုင်ကြောင်း ဒေသနာတော်)”ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုရပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ယသ္မာ ပနေတ္ထ ဗဟု တန္တိဓမ္မာ ကထိတာ၊ တသ္မာ “ဓမ္မဇာလ”န္တိပိ နံ ဓာရေဟိ။ ယသ္မာ ပန ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ သုတွာ ဒေဝပုတ္တမာရဗ္ဗိ ဓန္ဒမာရဗ္ဗိ မစ္ဆမာရဗ္ဗိ ကိလေသမာရဗ္ဗိ (အဘိသင်္ခါရမာရဗ္ဗိ) သက္ကာမဒ္ဓိတု၊ တသ္မာ “အနုတ္တရော သင်္ဂါမဝိဇယော” တိပိ နံ ဓာရေဟိတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၁၈။)]

၉။ ။ ဂါထာစီနှင့် အကျဉ်းချုပ်စိစစ်လျက် ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည် အတ္တကမ္မဝသေနာပိ၊ ဥပပန္နာ ဝုတာပိစ၊

နိမ္မိတာတိ မညမာနာ၊ ပါဒံ တသေဝ ဂစ္ဆရေ၊

အတ္တကမ္မဝသေနာပိ၌ရှိသော အပိ-ကို ဥပပန္နာ-နောင် ထိုင်၍လည်းကောင်း၊ နိမ္မိတာ-၏ ကတ္တာ၊ ကံတို့ကို ထည့်၍လည်းကောင်း အနက်ပေးရပါမည်။ ပါဒံ-၌ “ဝါဒမူလ”ဟု ဆိုလိုလျက် မူလ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေ၍ “ပါဒံ”ဟု နေပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤဂါထာသည် တတိယပါဒ၌ အစ ၄-လုံး နောင် ၇-ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ ကြွင်းသော ပထမ၊ ဒုတိယ၊ စတုတ္ထပါဒတို့၌ ပထျာဝတ္တဂါထာ၏ လက္ခဏာအတိုင်းရှိသော စ-လုံးဘွဲ့ဖြစ်၍ တတိယ ၇-ကာရ ဝိပုလဂါထာ၊ အနုဋ္ဌာဘဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ-အရ ကြာမြင့်စွာ ကွေကွင်း၍ နေရခြင်းရှိသော၊ တစ်ရွာတစ်ကျေး ရပ်အဝေးမှ ချမ်းချမ်းသာသာ ပြန်ရောက်လာသော ယောက်ျားကို “ရောက်လာပြီ”ဟူ၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ပြုံး၍ ကြည်လင်လက်ခံ သိမ်းပိုက်သော ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေ၊ ကောင်းသောစိတ်နှလုံးရှိသူတို့၏ သန္တာန်၌ နှစ်သက်သော အခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ပီတိပြဇာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ကာမရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကာမ သိင်္ဂါရရသ။

(တစ်နည်း) ထိုသူတို့၏ သန္တာန်၌ ဝမ်းမြောက်ပြုံး၍သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော သောမနဿ ပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဟသဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဟသရသ။

(၂) ကြာမြင့်စွာ ကွေကွင်း၍ နေရခြင်းရှိသော၊ တစ်ရွာတစ်ကျေး ရပ်အဝေးမှ ချမ်းချမ်းသာသာ ပြန်ရောက်လာသော ယောက်ျားသည် အာရမ္မဏ ဝိဘာဝ။

(၃) ကြာမြင့်စွာ ကွေကွင်း၍နေရခြင်း တစ်ရွာတစ်ကျေး အရပ်အဝေးမှ ချမ်းချမ်းသာသာ ပြန်ရောက်လာခြင်းသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။

(၄) ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်း၊ ကျွေးမွေးခြင်း စသည်သည် အနဘာဝ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ အဒိန္နာဒါနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော ဒိန္နဒါယိ ဒိန္နပါဋိကံစိ အထေနေန သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတိတိ-ကို အထေနေန သုစိဘူတေန အတ္တနာ-၌ နာ-ဝိဘာတ်ကို ကရဏတ္ထ၊ ကမ္မတ္ထ နှစ်နည်းကြည့် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ သေယျထိဒံ အာဝါဟနံ ဝိဝါဟနံ သံဝရဏံ ဝိဝရဏံ သံကိရဏံ-၌ ဣမ-သဒ္ဒါအစွဲ မလွဲစေမူ၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ အယံ ဒေဝ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အမှာကံ အမ္မဝနေ ဝိဟရတိ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ အမုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-၌ အမုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊အဓိပ္ပာယတ္ထ သွင်းလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၄။ ။ ဖြူ မဟာရာဇေ ယဒါ ကင်္ခသီတိ-ကို နှစ်နည်း ပုဒ်ဖြတ်၍ ပါဌသေသ နံလင်စွာဖြင့် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၅။ ။ အန္တရကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာနမသိကာရာဌဒေသပရိပုဏ္ဏဒိနံ အန္တရာ အညာ ဧကာ ကထာ-ကို အန္တရာ-၌ အညတ္တ၊ ဝေမဇ္ဈတ္တ ကြိ၍ ပိ-သဒ္ဓါ၏ အရဇ္ဈတ္တ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၆။ ။ သူရာတိ ဧကန္တသူရာ ယေ သဇာလိကာပိ သဓမ္မိကာပိ သမုဒ္ဓံ တရိတုံ သက္ကောန္တိ-ကို သူရာတိ-၌ ဣတိ-ကို နာမဝါစကကြိ၍ ပိ-သဒ္ဓါ၏ အရဇ္ဈတ္တ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ ဧကံ မံသခလန္တိ ဧကံ မံသရာသိ။ ပုဉ္ဇန္တိ တဿေဝ ဝေဝစနံ။ တတောနိဒါနန္တိ ဧကမံသခလကရဏနိဒါနံ-ကို ဆိုက်စပ်ရာပုဒ်နှင့်တကွ အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၈။ ။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတောစာတိ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော ပဋိက္ခိတ္တ သဗ္ဗသိ တောဒကောတိ အတ္ထော။ သော ကိရ သိတောဒကေ သတ္တသညိ ဟောတိ၊ တသ္မာ န တံ ဝဋ္ဋဇ္ဇေတိ-ကို တ-သဒ္ဓါအစွဲ၊ ကိရ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတကတ္တ မှန်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၉။ ။ အထဿဗုဒ္ဓရေ သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏပိဉ္ဇရံ ဝိယ ရဇေတမိဗ္ဗကံ ပဒုမရေဏု ပိဉ္ဇရံ သေတဝဏ္ဏံ ဒါရကံ အဒ္ဓဿ။ သော မဟာပုညော သေ ဘဝိဿတိ-ကို တ၊ ဧတ-သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေမူ၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ဒါရကော တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရံ ဂန္ဓာ ပဏ္ဍိတော ဗျတ္ထော ဓမ္မေဒိပေ အဂ္ဂဗြာဟ္မဏော အဟောသိ-ကို ပါရ-သဒ္ဓါ၌ ဥပစာရတ္တ၊ မုရုတ္တ၊ ဓမ္မေဒိပ-၌ သဒ္ဓတ္တ၊ ဝေါဟာရတ္တ နှစ်နည်းစီကြိ၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အထေနေန သုစိဘုတေန အတ္တနာ-၌ နာ-ဝိဘတ်ကို ကရနတ္ထကမ္မတ္တ နှစ်နည်းကြိ၍ အနက် အထေနေန၊ မနိုးမဂ္ဂက်တတ်သော။ (အထေနေန၊ မနိုးမဂ္ဂက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) သုစိဘုတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ အတ္တဘော ဖြင့်။ (နာ-ဝိဘတ် ကရဏတ္ထ။) (တစ်နည်း) အတ္တနာ၊ အတ္တဘောကို၊ အထေနေန၊ မနိုးမဂ္ဂက်တတ်သည်ကို။ (အထေနေန၊ မနိုးမဂ္ဂက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) သုစိဘုတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။) (နာ-ဝိဘတ် ကမ္မတ္ထ။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (သျှသစ်။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(တစ်နည်း) အထေနေန၊ မရိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြစ်။ (တစ်နည်း) အထေနေန အထေနံ။ မရိုးတတ် သော။ သုစိဘူတေန-သုစိဘူတံ စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ-အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ (ကတွာပြု၍)။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုတ်လေးပါးကို ဆောင်၏ (သျှ) ဟကြွင်း ယောဇနာလေ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ န ထေနေန အထေနေ၊ အထေနေတ္တာယေဝ သုစိ ဘူတေန။ အတ္တနာတိ အတ္တဘာဝေန၊ အထေနံ သုစိဘူတံ အတ္တနံ ကတွာ ဝိဟရတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၇၁။)]

၂။ ။ [“ဣဒံ-သာ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ”ဟု တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာ-ကိုစွဲ။ ပါ။ ၁၁။ ပါသျှ၊ ၄၃။ ပါသျှသစ်။ ၇၄။ (၁၃၄၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၃။ ။ အမုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-၌ သဒ္ဓတ္တ အဓိပ္ပာယတ္တ အမုတေဋ္ဌသေ(သ)ဟိ၊ အစွဲဖြင့် ၁၃-လိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏ အရာတို့နှင့် (သဒ္ဓတ္တ)။ (တစ်နည်း)အမုတေရသေ(သ)ဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် (အဓိပ္ပာယတ္တ)။ [ကင်းပေးလေ။] [ပါ၊ ၄၆။ ပါသျှ၊ ၄၀၅။ ပါသျှသစ်။ ၁၇၃။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အမေုန တေရသ အမုတေဋ္ဌသ။ တာဒိသေဟိ ဘိက္ခုသသေဟိ။ အနောပနေတ္တ သတဿေဝ။ ယေန ဟိ ပယုတ္တော တမ္ဘဝဝါစကော အမုသဒ္ဓေါ၊ သော စ ခေါ ပဏ္ဍာသာဝ၊ တသ္မာ ပညာသာယ ဥိနာနိ တေဋ္ဌသဘိက္ခုသတာနိတိ အတ္တံ ဝိညာပေတု “အမုသတေနာ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (သိဋ္ဌိသစ်။ ၂၊ ၆။) ဘိက္ခုနံသတာနိ ဘိက္ခုသတာနိ။ (ဋ္ဌ၊ ၃၇။)

“အစွဲဖြင့် ၁၃”ဟု ပေးသင့်။ ။ “အမုတေဋ္ဌသေဟိ၊ အစွဲနှင့်တကွ ၁၃ လိကုန်သော”ဟု ပေးရိုးအနက်သည် “အစွဲနှင့်တကွ ၁၃၊ ၀၊ ၁၃-စွဲ”ဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည်။ “အစွဲဖြင့် ၁၃”ဟု ဆိုမှ ၁၂-ခု စွဲရသည်။ ဥပမာ-အစွဲနှင့်တကွ ၃”ဟု ဆိုရာ၌ ၃-စွဲရသည်။ “အစွဲဖြင့် ၃”ဟု ဆိုရာ၌ ၂-စွဲ ရသကဲ့သို့တည်း။

သျှအလို။ ။ အမုတေဋ္ဌသေဟိ၊ အစွဲဖြင့်မှတ်အပ်သော တစ်ဆဲ့သုံး အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။(တစ်နည်းကား)အစွဲနှင့်တကွ တစ်ဆဲ့သုံးအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ရဟန်းတစ်ရာတို့နှင့် (သဒ္ဓတ္တ)။ (တစ်နည်း) အမုတေဋ္ဌ သေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ် အရေအတွက်ရှိကုန်သော ရဟန်း တို့နှင့် (အဓိပ္ပာယတ္တ)။ ဤသို့ သျှ၌ ပေးသည်။ အကျယ်ကို ယင်း၌ရှု။]

၄။ ။ ယဒါကခံသိ-၌ နှစ်နည်းပုဒ်ဖြတ်၍ ပါဌသေသ နှလင်စွာဖြင့် အနက် မဟာရာဇမင်းကြီး။ (တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ မဲ၊ ငါဘုရားကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။) ယဒိ အာကခံသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိခဲ့အံ့။ (စဝံ၊ ဤသို့ အလိုရှိခဲ့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တွံ၊ သင်သည်။ မဲ၊ ငါဘုရားကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ (“ယဒိ+အာကခံသိ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်။)

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

(တစ်နည်း) မဟာရာဇမင်းကြီး (တွံသင်မင်းကြီးသည်။ မင်္ဂါဘုရားကို။) ယံပဉ္စံ၊ အကြင်ပြဿနာကို (ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးလျှောက်ပခြင်းငှါ။) အာကခံသီ၊ အလိုရှိခဲ့၏။ (တပဉ္စံထိုမေးလျှောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောပြဿနာကို။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ မင်္ဂါဘုရားကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ (“ယံ+အာကခံသီ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။) [ပါ၊ ၄၈။ ပါ၊ သျ၊ ၁၁၇။ ပါ၊ သျ၊ သစ်၊ ၁၉၁။ ၁၃၃၇ (၁၉၇၅) ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တဿတ္ထော-ပုစ္ဆ ယဒိ အာကခံသီ၊ န မေ ပဉ္စဝိဿဇ္ဇနေ ဘာရော အတ္ထိ၊ အထဝါ “ပုစ္ဆယံ အာကခံသီ၊ သဗ္ဗံ တေ ဝိဿဇ္ဇေသာမိတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၄၁။)]

၅။ ။ အန္တရာ-၌ အညတ္ထ၊ ဝေမဇ္ဈတ္ထ ကြ၍ စပ်ပုဒ်နှင့်တကွ အနက် အန္တရကထာတိ၊ အန္တရကထာ-ဟူသည်ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာဒိနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ပါဠိကို သင်ယူခြင်း၊ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူခြင်း၊ အစရှိသည်တို့မှ။ အန္တရာ၊ တစ်ပါးသော။ အညာ၊ တစ်ပါးသော။ ဧကာ၊ တပါးသော။ ကထာ၊ စကားကို။ (ဝိပွကထာ၊ အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမှ ကင်းသနည်း။ ဝါ၊ ပြု၍ မပြီးသေးသနည်း။) (တစ်နည်း) ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရဥဒ္ဓေသပရိ ပုစ္ဆာဒိနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ပါဠိကို သင်ယူခြင်း၊ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူခြင်း အစရှိသည်တို့၏။ အန္တရာ။ အကြား၌။ အညာ၊ တစ်ပါးသော။ ဧကာ၊ တစ်ပါးသော။ ကထာ၊ စကားကို။ (ဝိပွကထာ၊ အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမှ ကင်းသနည်း။ ဝါ၊ ပြု၍ မပြီးသေးသနည်း။) (ဋ္ဌ၊ ၅၀။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၁၁၇။ ၁၁၇၁။ ၁၂၀၂။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အန္တရာ-သဒ္ဒဿ အညတ္ထမဟာ “အညာ ဧကာ” တိစ၊ ပရိယာယဝစနဉှေတံ ပဒဒ္ဒယံ။ ယသ္မာ စ အညတ္ထေ အယံ အန္တရာသဒ္ဓေါ “ဘုမန္တရံ၊ သမယန္တရန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တသ္မာ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆိနန္တိ နိဿဂ္ဂတ္ထေ သာမိဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဝေမဇ္ဈေ ဝါ အန္တရာ-သဒ္ဓေါ၊ သာ ပန တေသံ ဝေမဇ္ဈဘူတတ္တာ အညာယေဝ၊ ဧတဟိစ အသမ္ပိဿတ္တာ ဝိသု ဧကာယေဝါတိ အဓိပ္ပာယ် ဒသေတုံ “အညာ၊ ဧကာ” တိ စ ဝုတ္တံ။ (သိဋီသစ်၊ ၁၊ ၂၁၃။)]

၆။ ။ [သျ၊ သစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၄၄၃။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၂၊ ၆၃။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ သစ်၊ ၂၊ ၆၉။]

၇။ ။ [သျ၊ သစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၄၄၅။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၂၊ ၆၈။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ သစ်၊ ၂၊ ၇၆။]

၈။ ။ ကိရ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတကတ္ထ မှန်စေလျက် အနက် [နောက်၌ တသ္မာ-ရှိသောကြောင့်။ ကိရ-ကို။ “ကိရ-ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်” ဟု ယောဇနာ။ သျ၊ သစ်၌ “တပ္ပါကဋီကရဏတ္ထ” ဟုလည်း ဆိုသေးသည်။ ဥပမာဖြင့် ရဲ့ခြင်း မဟုတ်၊ အကြောင်းဖြင့် ရဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းမည်မထင်။ သျှ၌ “န ဝဋ္ဌဇ္ဇတိ ကိရ၊ မသုံးဆောင် သတတ်” ဟု ဖေးသည်။ ဋ္ဌ၊ ၁၅၁။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၂၊ ၈၅။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ သစ်၊ ၂၊ ၉၄။]

၉။ ။ [သျှ၊သျှသစ်တို့အတိုင်း ယောဇနာ၊ ဌ၊ ၂၊ ၁၈၊ ၅၅၊ ၂၊ ၂၆၇၊ ၅၅၊ ၂၊ ၂၃၂။]

၁၀။ ။ ပါရ-၌ ဥပစာရတ္ထ မုရုတ္ထ၊ ဓမ္မဒိပ-၌ သဒ္ဒတ္ထ ဝေါဟာရတ္ထ ကြံလျက် အနက်

[ပါရ၊တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်ခြင်းသို့ (ဥပစာရတ္ထ)။ ဝါ၊ အပြီးအဆုံးသို့ (သဒ္ဒတ္ထ)။

ဓမ္မဒိပ၊ သပြေပင်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ကျွန်း။ ဝါ၊ သပြေပင်ဖြင့် ထင်ရှားသော ကျွန်း(သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ဓမ္မဒိပကျွန်း။ ဝါ၊ တောင်ကျွန်း။ ဝါ၊ သပြေကျွန်း (ဝေါဟာရတ္ထ)။ ကြွင်းယောဇနာလေ။ (ဌ၊ ၂၊ ၁၈၊ ၅၅၊ ၂၊ ၂၆၇၊ ၅၅၊ ၂၊ ၂၃၂။) ထောက်ဖွယ်။ ။ ပါရန္တိ ပရိယောသာနံ၊ နိပ္ပတ္တိ ဝါ ဝုစ္စတိ နဒိသမုဒ္ဒါဒိနံ ပရိယောသာနဘူတံ ပါရံ ဝိယာတိ ကတွာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၀၉။)

ဓမ္မယာ လက္ခိတော ကပ္ပဋ္ဌာယိတာဒိပုဘာဝေန ဝါ ကပ္ပဋ္ဌာနော (တပုဓာနော)ဒိပေါတိ ဓမ္မဒိပေါ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၁၈၃။) ဓမ္မဒိပေတိ ဓမ္မယာ ပညာတော ပါကဋော ဒိပေါ ဓမ္မဒိပေါ။ (အဂုံတ္ထရ၊ ၅၊ ၁၂၇၇။)]

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
သီလကုန္တဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က) ကေနစိဒေဝ ကာရဏိယေနာတိ တသ္မိံ ကိရ နဂရေ ဒွိဟိံ ကရဏိယေဟိ ဗြာဟ္မဏာ သန္နိပတန္တိ ယညာနဘဝ နတ္ထံ ဝါ မန္တသဇ္ဈာယနတ္ထံ ဝါ။

(ခ) တဒါ စ တသ္မိံ နဂရေ ယညော နတ္ထိံ သောဏဒဏ္ဍဿပန သန္တိကမန္တသဇ္ဈာယနတ္ထံ စတေ သန္နိပတိတာ။

(ဂ) သံသဒ္ဒဂဟဏိကောတိ သံသဒ္ဒါ တေ မာတု ဂဟဏိ၊ ကုဋ္ဌိတိ အတ္ထော။

(ဃ) ဣဒဉ္စ ပန သီလပဉ္စကံ “အတ္တသိနေဟဉ္စ ဖိဝိတသိနေဟဉ္စ ပရိစ္စမိတွာ ရက္ခိသာမိ”တိ သမာဒိန္နတာယ ယညောတိ ဝုစ္စတိ။

(င) ဩဋ္ဌဒ္ဒေါတိ အဒ္ဒေါဋ္ဌတာယ စဝံ လဒ္ဒနာမော။

၁။ ။ (က)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို နဂရေ-နှင့် ဂဟဏိ-ပုဒ်တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ကုဋ္ဌိတိ အတ္ထော-သို့ ဒေါသာရောပနစောဒနာ တက်ခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ စောဒကာဘောဂါဒိ စတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ ကုဏ္ဍိ-ပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ အဋ္ဌေါဋ္ဌတာယ-၌ တာ-သမ္ပန်ခံ၍ ပြစ်သင့်သော အနက်အားလျော်စွာ စပ်ခဲ့ပါ။

၆။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ယှဉ်တွဲ၍ ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၇။ ။ ကုဏ္ဍိ-နှင့် မဟုတ္ထ-ပုဒ်တို့၌ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံတို့ကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၈။ ။ ငါးပါးသီလကို “ဒါန”ဟု ဆိုသင့်၊ မဆိုသင့် အကြောင်းနှင့်တကွ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

၉။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဆိုလိုရင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မပျက်စေမူ၍ ဝတ္တမျိုးဂါထာ တစ်ဂါထာ ဖွဲ့စီခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ သမာဒိန္ဒတာယ-၌ ဓာတ်အရ ကိုယ်ပြု၍ တာဝ,ဝိဘာဝ,အနဘာဝတို့ကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် မွှားစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ နဂရ-နှင့် ဂဟဏီ-ပုဒ်တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ ထင်စေလျက် အနက် [နဂရေပြဿာဒိ အစရှိသည်တို့ ရှိရာအရပ်၌။ ဝါ၊ပြည်သောအိမ်ရှိရာ အရပ်၌။ ဝါ၊အတွင်း၊အပ အသုံးအဆောင်ကို အလိုရှိကုန်သော လူတို့၏ နေရာကို ယူတတ်သောအရပ်၌။ (သဒ္ဒတ္ထ။)

ဂဟဏီ၊ကိုယ်ဝန်ကို ယူတတ်သော ဝမ်းတိုက်(သားအိမ်)သည်။ ဝါ၊ ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်တတ်သော ဝမ်းတိုက်(သားအိမ်)သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ။) အကြွင်း ယောဇနာလေ။ (၄။ ၂၅၀။၄၁။ ၂။၃၅၅။၄၁။ ၂။၄၃၀။)

ထောက်ဖွယ်။ ။ နဂါ ပါသာဒါဒယော အဿ သန္တိတိ နဂရံ ရော။ (နဂ+ရ) (ဓာန်၊ဋီ၊၁၉၈။)နံ သံပုဏ္ဏံ ဃရံ ဧတ္တာတိ နဂရံ (န+ဃရ၊ဃ-ကို ဂ-ပြု) (ဧကက္ခရကောသဋီကာ၊၆၃။) နဂရန္တိ ပတ္တေန္တိ ဧတ္ထ ဥပဘောဂပရိဘောဂတ္ထိကာ ဇနာတိ နဂရံ။ (နဂရ+အ)န ဂစ္ဆတိတိ ဝါ နဂံ၊ရာဇယုဝရာဇမဟာမတ္တာဒိနံ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နဂံ ရာတိ အာဒဒါတိတိ နဂရံ။ ရာဇာဒိနံ ဝသနဋ္ဌာနသမုဟဘူတံ ပါကာရပရိခါဒိဟိ ပရိက္ခိတ္တံ ပရိစ္ဆိန္ဒဋ္ဌာနံ နဂရံ နာမာတိ အတ္ထော၊(နဂ+ရာ+အ) (အပ-ဒါန၊၄။ ၂။၁၄၂။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဂစ္ဆံ ဂဏှာတိ ဓာရေတိတိ ဂဟဏိ။ (တတိယာဝဋ္ဌသင်္ခါတော) ဂစ္ဆာသယ သညိတော မာတုကုစ္ဆိပဒေသော။ (သိဋ္ဌိ၊ ၃၁၄။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၈၄။) ဂဟ ဥပါဒါနေ၊ အနိ၊ ဤမှိ၊ ဂဟဏိ၊ ဂစ္ဆံ ဂဏှာတိ၊ ဓာရေတိတိ ဝါ ဂဟဏိ။ ဂစ္ဆာသယသညိတော မာတုကုစ္ဆိပဒေသော။ (ဓာနံ၊ ဋီ၊ ၂၇၁။)]

၂။ ။ ကုစ္ဆိတိ အတ္ထော-သို့ ဒေါသာရောပနစောဒနာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် သံသုဒ္ဓါ တေ မာတု ဂဟဏိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “သံသုဒ္ဓါ ဂဟဏိ ယသာတိ သံသုဒ္ဓဟဏိကော”ဟု ဆဋ္ဌိမဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ ဂဟဏိ-၌ “ဝမ်းတိုက်”ဟူသည် အခြားသူ၏ ဝမ်းတိုက် မဟုတ်၊ သင်၏ အမိ၏ ဝမ်းတိုက်၏အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းသံသုဒ္ဓဂဟဏိ ကော-၌ ဂဟဏိ-သဒ္ဓါသည် အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း(စောဒနာ)။ ဂဟဏိ- သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နဲ့သော အဗျာပိတ ဒေါသ ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌ ကထာဆရာသည် ကုစ္ဆိတိအတ္ထော-ဟူသော ဝါကျကို မိန့်။

ဝါကျတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ သံသုဒ္ဓါ တေ မာတု ဂဟဏိ-ဟူသောဝါကျဖြင့် သင်္ခေပကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဝိတ္ထာရကိုမပြဆိုက ဆရာ၌ သင်္ခေပ၊ ဝိတ္ထာရ ဆန့်ကျင် သော ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကုစ္ဆိတိ အတ္ထော-ဟူသော ဝါကျကို မိန့်။ [အတ္ထော-ပါသော ဝါကျ ဝိတ္ထာရဝါကျဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။]

မှတ်ချက်။ ။ “ဝိတ္ထာ၊ သင်္ခိပံ၊ ဥဒံ၊ နိဒံ၊ နိဂမ၊ စုတ္ထိယ၊ ပုန ရတ္တိတင်”ဟု ဆရာတို့ဆိုကြသော်လည်း ပုနရတ္တိဒေါသ မကောင်း။ အဓိပ္ပာယ်တက် တက်ရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ၊ ဝါကျတက် တက်ရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသသာကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်တက် တက်ရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ၊ ဝါကျတက် တက်ရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသ တင်၍ တက်ပါသည်။

၃။ ။ စောဒကာသောဝါဒိစတုက္က

- (၁) နန တဒါ တသ္မိ နဂရေ ယညော နတ္ထိ (စောဒကာဘောဂ)။
- (၂) အထ ကသ္မာ စတေ သန္တိ ပတိတာ (စောဒနာ)။
- (၃) နန သောဏဒဏ္ဍဿ ပန သန္တိကေ မန္တသဗ္ဗာယနံ အတ္ထိ (ပရိဟာရာ ဘောဂ)။
- (၄) တသ္မာ စတေ သန္တိ ပတိတာ (ပရိဟာရ)။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၄။ ။ ဝစနတ္ထ။ ။ ကုသိယတိ အက္ခောသိယတိတိ ကုစ္ဆိ။
ဝစနာဒိဆက္က

- (၁) ကုစ္ဆိ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည့် ဝစန။
- (၂) ကုသိယတိ အက္ခောသိယတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
- (၃) ဆဲရေးခြင်းကြိယာသကတ်သည် ဝစနဟောတု။
- (၄) ဣတိ-သဒ္ဒါသည် ဝစနဟောတုစောတက။
- (၅) ဝမ်းတိုက်ခြိပ်သည် ဝစနိယ။
- (၆) ဂဟဏီ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုသိယတိ အက္ခောသိယတိတိ ကုစ္ဆိ၊ ၃၃၃။
(မောဂ်၊ ၇။ ၄၁။)]

၅။ ။ တာ-သမ္ပန်

အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယ-၌ တာ-သမ္ပန်ကား လိစ္ဆဝိနော ဖြစ်ပါသည်။

တာ-သမ္ပန် စာစပ်

လိစ္ဆဝိနောကား “၏” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယဝယ် တာ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တာ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ။

လိစ္ဆဝိနော-ကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယ ဝယ် အဒ္ဓေါဋ္ဌ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျှတ်၊ အဒ္ဓေါဋ္ဌ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိဂံတံ။

[ဟောတုမန္တဝိသေသနယု၍ဖွင့်။ ။ “ဩဋ္ဌဒ္ဓေါတိ အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယ” ဟု အဋ္ဌကထာ (၃၇၆) ဖွင့်ပြသည်မှာ ဩဋ္ဌဒ္ဓေါ (ထက်ဝက်သော နှုတ်ခမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဩဋ္ဌဒ္ဓအမည်ရှိသော) ပိလိစ္ဆဝိ (လိစ္ဆဝိမင်းသည်လည်း) ယေနာ ယသ္မာ နာဂိတော တေနပသဂံမိ-ဟူသော ပါဠိတော် (၁၄၄) ၌ ဩဋ္ဌဒ္ဓေါ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဟောတုမန္တဝိသေသနအဖြစ် ယူ၍ ဖွင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းသို့ ဟောတုမန္တ ဝိသေသန ယုရပုံ၊ ဝိသေသျှကို သမ္ပန်ခံရပုံများကို ၁၃၄၅ (၁၉၈၄) ခုနှစ် သီလက္ခန္ဓ ပထမမေးခွန်း နံပါတ်(၁၀)အဖြေ ဟောတုမန္တဝိသေသန၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သိရာ၏။]

၆။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ သံသုဒ္ဓါ ဂဟဏီ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သံသုဒ္ဓ ဂဟဏီကော-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၏ သမ္ပန်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ(တစ်နည်း) သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “သံသုဒ္ဓါဂဟဏီ ယဿာတိ သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော (သောထဒဏ္ဍော)” ဟု ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

တေ မာတု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဂဟဏီ-၌ “ဝမ်းတိုက်”ဟူသည် အခြားသူ၏ ဝမ်းတိုက် မဟုတ်၊ သင်၏ မိခင်၏ ဝမ်းတိုက်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကုစ္ဆိတိ အတ္ထော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဂဟဏီ-သဒ္ဓါ၏ ကုစ္ဆိအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဂဟဏီ-သဒ္ဓါ၏ ကုစ္ဆိ-သဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံသာ။ ။ ၅ (၃၅၂) ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံသ္မိ ပြသော ဆိန္နာ ဟတ္တာ ယဿ ပုရိသဿ သောယံ ဆိန္န ဟတ္ထော၊ ပုရိသော-ကဲ့သို့ ဤ သံသဒ္ဓါ ဂဟဏီ ယဿာတိ သံသဒ္ဓဟဏီကောလည်း ယဿ-ကို ဂဟဏီ-၌ “အကြင်သူ၏ ဝမ်းတိုက်”ဟု သာမိသံအဖြစ်ဖြင့် စပ်ရသောကြောင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံသာ။

သဒ္ဓါဟော၊ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထ ၂-မျိုးသင့်။ ။ သုတ်မဟာဝါ မဟာသုဒဿနသုတ် ပါဠိတော် (၁၄၅)၌လာသော သမဝေပါကိနိယာ ဂဟဏီယာ ပါဠိကို ယူ၍ ကုစ္ဆိတိ အတ္ထော-ဝါကျနောက်၌ ကပ်လျက် “သမဝေပါကိနိယာ ဂဟဏီယာတိ စတ္ထ ပန ကမ္မစတေစောဓာတု “ဂဟဏီ”တိ ဝုစ္စတိ”ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ ဂဟဏီ-သဒ္ဓါနှင့်စပ်၍ အတ္ထုဒ္ဓါရအဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒရေတု တထာ ပါစာနလသ္မိံ ဂဟဏီတ္ထိယံ-ဟူသော ဓာန်၊ အနေကတ္ထဝဂ်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ(၉၇၃)ကိုလည်းကောင်း ထောက်က ကုစ္ဆိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် သဒ္ဓါ ဟော အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာတည်း။

ကုစ္ဆိ တု ဒွိသု ဂဟဏီ (ဏိ) တျျဒရံ-ဟူသော ဓာန်၊ နရဝဂ်၊ ပရိယာယ (၂၇၁)ကိုထောက်က ဂဟဏီ-နှင့် ကုစ္ဆိ-သည် ပရိယာယ်ဖြစ်၍ ပရိယာယ် အဘိဓေယျတ္ထတည်း။

သဒ္ဓါဟော၊ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထ ၂-မျိုး အထူး။ ။ အနက် ထင်ရှားလျက် ထင်ရန် လျဉ်းပါးရန် တစ်ပါးသောအနက်များ၍ အလိုမရှိအပ်သော အနက်ကို နှစ်စေခြင်းငှါ မူလန္တိသမိပံ (ပါရာဓိကကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၁။)စသည်ကဲ့သို့ ဖွင့်ပြခြင်းသည် အဓိပ္ပေတတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏ သံဝဏ္ဏနာစစ် အလိုအားဖြင့် သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

အနက်မထင်ရှား၍ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပုစိမန္တောတိ နိမ္မရက္ခော (ပါရာဓိက ကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၈၁။)စသည်ကဲ့သို့ ထင်ရှားသော အနက်ရှိသော ပရိယာယ်ပုဒ် တစ်ပါးဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်းသည် ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။

မူလ-၏အနက် ထင်ရှားသော်လည်း ထင်ရန် လျဉ်းပါးရန် မူလနက္ခတ်၊ သစ်မြစ်၊ ဟိတ်၊ အရင်းအနှီး အဖိုးဥစ္စာ-ဟူသော တစ်ပါးသော အနက်များ၍ အလို မရှိအပ်သော ထိုအနက်များကို နှစ်စေခြင်းငှါ “သမိပံ”ဟု ဖွင့်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သမိပံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို “အဓိပ္ပေတတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်၏။

ပုစိမန္တ-သဒ္ဓါ၏အနက် မထင်ရှား၍ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ထင်ရှားသောအနက် ရှိသော (အနက်ထင်ရှားသော)နိမ္မရက္ခော-ဟူသောပရိယာယ်ပုဒ် တစ်ပါးဖြင့် ဖွင့်ပြရသည်။ ထို့ကြောင့် နိမ္မရက္ခော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကံ၊ “ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ”ဟု ဆိုအပ်၏။

ဤ၌ ဂဟဏီ-သဒ္ဓါ၏ ထင်ရန် လျဉ်းပါးရန် ကမ္မဇတေဇောဓာတ် (ပါစာနလ)ဟူသော အနက်တစ်ပါးရှိ၍ အလိုမရှိအပ်သော ထိုအနက်ကို နှစ်စေခြင်းငှါ ဖွင့်ပြရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂဟဏီ-သဒ္ဓါ၏အနက် မထင်ရှား၍ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ထင်ရှားသောအနက်ရှိသော (အနက်ထင်ရှားသော) ပရိယာယ်ပုဒ် တစ်ပါးဖြင့် ဖွင့်ပြရသောကြောင့်လည်းကောင်း ကုစ္ဆိတိအတ္ထော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို “အဓိပ္ပေတတ္ထသံဝဏ္ဏနာလည်း မည်သော သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ၊ ပရိယာယ် အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”ဟု သံဝဏ္ဏနာ ၂-မျိုး ဆိုအပ်၏။

အဘိဓာန်၌ မှတ်ကျောက်တင်ကြည့်မှ-သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထသည် အနေကတ္ထဝဂ်နှင့်ဆိုင်သည်။ မူလံ တေ သန္တိကေ မူလ၊ မူလေ ဟေတုမှိ ပါဘတေ။ (ဓာန်၊ အနေကတ္ထဝဂ်၊ ၈၅၁)ကို ထောက်။ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထသည် ကျန်ဝဂ် များနှင့်ဆိုင်သည်။ နိမ္မော-ရိဋ္ဌော ပုစိမန္တော။ (ဓာန်၊ အရညာဒိဝဂ်၊ ၅၇၁)ကို ထောက်။ ဤကုစ္ဆိတိ အတ္ထော-၌ အနေကတ္ထဝဂ်၊ အရညဝဂ် ၂-မျိုးနှင့် ဆိုင်သည်။ ဆက်ဆံသည်။ အဘိဓာန်ရလျှင် ဤ ၂-မျိုး ကွဲသည်။

ထို သံဝဏ္ဏနာ ၂-မျိုးတွင် အဓိပ္ပေတတ္ထသံဝဏ္ဏနာလည်း မည်သော သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာဖြင့် ရောယှက်ခြင်း သက်ရဒေါသကို ပယ်သည်။ ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာဖြင့် တွေ့ဝေခြင်း မယုဒေါသကိုပယ်သည်။

အရိန္ဒမေတီတိ အရိန္ဒမော၊ ရာဇာ-စသည်ကား သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာတည်း။ ဤသို့ အဘိဓေယျတ္ထ ၃-စားရှိသည်ကိုလည်း သိ။ ယင်း ၃-စားကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

ကျက်။ ။ ထင်ရန်တစ်ပါး၊ အနက်များထ၊ ဖွင့်တုံက၊ အဓိပ္ပေတသား။ မထင်အနက်၊ ခဲခက်ရာဘိ၊ ဖွင့်ကာချို၊ ပရိယာယသား။ ရှေ့သက်ရ၊ နောက် မယု၊ ဒေါသ ပယ်ဖြစ်ခွါ။ [(သမန္တစိန္တာဂဏ္ဍိသစ်၊ ၆၊ နာ၊ ၁၂၆။)]

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ ကုစ္ဆိ-၌ ကုသ-ဓာတ်၊ ဆိ-ပစ္စည်း၊ “ကုသဆိ”ဟု ဆိုလိုလျက် သ-ကို စ-ဖြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းဖြင့် “ကုစ္ဆိ”ဟု ပြီးပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကုသ အက္ခောသေ၊ ဆိ၊ သဿ စော။ (ဓာန်၊ ဝိ၊ ၂၇၁)။ မဟုတ္တ-၌ ဟုတ္တ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ “ဟုတ္တတ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဓာတ်အစ၌ မု-လာခြင်း ဝဏ္ဏာဂမဗ္ဗ-ကို ချေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ တ-ဒွေးဆော်လာခြင်း ဝဏ္ဏာဂမ နိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “မဟုတ္တ”ဟု ပြီးပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဟုစ္ဆ ကောဋိလျေ၊ ကုဋိလယတိ ရတ္တိဒိဝသေ သုဘာ သုဘ ဒသနတောတိ မုဟုတ္တော၊ တော။ ဓာတုယာကမ္မာဒိမိ မုကာရာဂမော။ ဣ လောပေါစ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၆၆။)]

၈။ ။ ငါးပါးသီလကို “ဒါန”ဟု ဆိုသင့်
အဘယဒါန၏အဖြစ် (ဘေးမဲ့ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်၊ (တစ်နည်း) အကြွင်းမရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကို စောင့်ရှောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့် ငါးပါး သီလကို “ဒါန”ဟု ဆိုသင့်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အဘယဒါနဟာယ သီလဿ ဒါနဘာဝေါ၊ အနဝသေသံ ဝါ သတ္တနိကာယံ ဒယတိ တေန ရက္ခတိတိ ဒါနံ၊ သီလံ။ (သီဋ္ဌိ၊ ၃၃၄) သီလံဣဓ အဘယဒါနတာယ ဒါနံ၊ အနဝသေသံ ဝါ သတ္တနိကာယံ ဒယတိ ရက္ခတိတိဒါနံ။ (သီဋ္ဌိသစ်။ ၂၊ ၃၂၄။) (သီဋ္ဌိသစ်။)၌ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကနယလည်း ပါသည်။]

၉။ ။ ဝတ္တမျိုး ဂါထာစိ
တဒါ တသ္မိ ပုရေ ယညော၊ န အတ္ထိ သောဏဒဏ္ဍဿ။
မူလေ သဇ္ဈာယနတ္ထံ စ၊ မန္တေတေ သန္နိပါတိသု။
မှတ်ချက်။ ။ ဤဂါထာ ဝတ္တဂါထာ ဖြစ်သည်။ ပုရ-သဒ္ဓါ နဂရသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်၊ မူလ-သဒ္ဓါ သန္တိကတ္ထာစ-သဒ္ဓါ ပနသဒ္ဓတ္ထ၊ မန္တေတေ-ကို “မန္တ+ စတေ”ဟုပုဒ်ဖြတ်၊ ဆန္ဒာနရက္ခဏဋ္ဌာနဖြစ်၍ သန္နိပါတိသု-၌ ပ-၏အစိတ် အ-အာ-ဒိဃ ရောက်သည်။

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ
(၁) သမာဒိန္နတာယ-၌ ဓာတ်၏အရ “ငါသည် မိမိကိုယ်နှင့် အသက်ကို ချစ်ခြင်းကို စွန့်၍ စောင့်ရှောက်မည်”ဟု နှလုံးသွင်း၍ ငါးပါးသီလကို ကောင်းစွာယူ (ဆောက်တည်)သော သူ၏ သန္တာန်၌ ပီတိနှင့်တကွ ဝိရတိစေတနာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။

(၂) ဇီဝိတိန္ဒြေ-စသော ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗဝတ္ထုသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။
(၃) “ငါသည် မိမိကိုယ်နှင့်အသက်ကို ချစ်ခြင်းကိုစွန့်၍ စောင့်ရှောက်မည်”ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) နတ်ရွာသုဂတိသို့ ရောက်ခြင်းစသော အကျိုးသည် အနုဘာဝ။
[ထောက်ဖွယ်။ ။ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ ဇီဝိတဟေတုပိ ပါဏံ န ဟနာမိ”တိ ဝါ၊ “ပါဏာတိပါတာ ဝိရမာမိ”တိ ဝါ၊ “ဝေရမဏိံ သမာဒိယာမိ”တိ ဝါ စဝံ သိက္ခာပဒါနိ ဂဏှန္တဿ ပန ဝိရတိ သမာဒါန ဝိရတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ တတ္ထ ဒွေဝိရတိယော (သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိ) ယံ ဝေါရောပနာဒိဝသေန ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗံ ဇီဝိတိန္ဒြေယာဒိဝတ္ထု၊ တံ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ ပဝတ္တန္တိ။ (ဋ္ဌ၊ ၂၇၂။) ကို ထောက်၍ ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝနှင့်အာရမ္မဏဝိဘာဝကို ထုတ်သည်။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ
အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတပိပုန္ဒိတမေဝ-ကို ဝိသေသန
ဝိသေသျှမှန်စွာ စပ်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ သော ယေန ယေနေဝ ပက္ကမတိ၊ သမာဒါယေဝ ပက္ကမတိ။
သေယျတာပိ မဟာရာဇေ ပက္ခိ သကုဏော ယေန ယေနေဝ ညေတိ-ကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲ
မှန်စွာ စွဲ၍ သမာဒါယ-၏ ကံပုဒ် ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ ယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ တထာ သန္တံ ယေဝ သဗ္ဗေါ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊
ယဒိ ဝါ နော တထာ။ ယဒိ ဝါ သော ဘဝံ ဂေါတမော တာဒိသော။ ယဒိ ဝါန
တာဒိသော-ကို ယဒျတ္ထ ထင်စေလျက် သဒ္ဓါကျမ်းများနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ တေ အာရဗ္ဗ ယဇေတံ ဘဝံ၊ သဇ္ဇတံ ဘဝံ၊ မောဒတံ ဘဝံ၊ စိတ္တံမေဝ
ဘဝံ အန္တရံ ပဿာဒေတု-ကို ပါဌာနသာရိနည်းအားဖြင့် မှန်ကန်စွာအနက် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ သုတ္တေ သုပ္ပဋိပန္နော သမာဓိသမ္ပဒံ နိဿာယ ဆ အဘိညာ
ပါပုဏ္ဏတိ၊ တာသံယေဝစ တတ္ထ ပဘောဒဝစနတော-ကို ဝါကျပရိဝတ္တန
နည်းအားဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၆။ ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ ဓမ္မော ဒုရက္ခာတော ဒုပ္ပဋိဝေဒိတော
အနိယျာနိကော အနုပသမသံဝတ္တနိကော-ကို ကြိယာ ကာရက ယထာရဟ
စပ်ဟပ်၍ မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ ဒဿနံ နာမ န နိဗဒ္ဓံ၊ ထုသရာသိမိ နိခါတခါထုဝိယ
စဉ္ဇလံ၊ ဥမ္မတ္တကပစ္စိယံ ပုဝေဏ္ဍဂုထဂေါမယာဒိနိ ဝိယ စေတ္ထ သုန္ဒရမ္ပိ အသုန္ဒရမ္ပိ
ဟောတိယေဝ-ကို ဥပမာ ဥပမေယျ ကွဲပြားအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၈။ ။ တဠ တေ အဟမက္ခိဿံ၊ ယထာပိ ကုသလော တထာ။
ရာဇာ စ ခေါ တံ ဇာနာတိ၊ ယဒိ ကာဟတိ ဝါ နဝါ-ကို ပါဌသေသ
စုံလင်စွာ ထည့်၍ ဆရာနည်းကျကျ ယောဇနာပါ။

၉။ ။ တွံ ပန သယာနော သယာနေနာစရိယေန သဒ္ဓိံ ကတေသိ၊
ကိံ တေ အာစရိယော ဂေါရူပံ၊ ဥဒါဟု တွံ-ကို ကံနှင့် ကြိယာ ယထာရဟ
ထည့်စွက်၍ ယောဇနာပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ ဂရဟယာတိပဉ္စသီဓမ္မဏှကရဏံ ဂေါမယ သိဉ္စနံ ဂိဝါယ ကုဒဏှကဗန္ဓနန္တိဓဝမာဒိနိံ ကတွာ ဂရဟပါပနေန-ကို စပ်ရာပုဒ်ထည့်စွက်၍ ယောဇနာပါ။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဝိသေသန၊ဝိသေသျ မှန်စွာစပ်၍ အနက်
ဘဝတံ၊အရှင်ဖြစ်ကြကုန်သော။ အဇာနတံ၊ဟုတ်မှန်သော သဘောကို
မသိတတ်ကြကုန်သော။ အပဿတံ၊ဟုတ်မှန်သောသဘောကို မမြင်တတ်ကြ
ကုန်သော။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုသမဏ၊ဗြာဟ္မဏတို့၏။ တဒပိ-တံ
အပိ ဝေဒယိတံ၊ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ တဏှာဂတာနံ၊တဏှာဖြင့်ကပ်ရောက်တတ်
ကုန်သော။ ဝါ၊တဏှာဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။(သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။
ဝေဒယိတံ၊ဝေဒနာပေတည်း။ တဒပိ-တံ အပိ ဝေဒယိတံ၊လည်း။) ပရိတသိတ
ဝိပုန္ဒိတမေဝ၊ “ဒိဋ္ဌိတဏှာ”ဟု ဆိုအပ်သော တောင့်တတုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာ။
(ပါ၊၃၆။ပါ၊၃၇။ပါ၊၃၈။ပါ၊၃၉။)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တဒပိ တေသံ ဘဝန္တာနံ သမဏဗြဟ္မဏာနံ
ယထာဘူတံ ဓမ္မာနံ သဘာဝံ အဇာနန္တာနံ အပဿန္တာနံ ဝေဒယိတံ။(၄၊၁၊၁၁၄)
တဒပိ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ဝေဒယိတမေဝါတိ ဝိပုန္ဒိတွာ တဒပိ ဝေဒယိတံ
ပရိတသိတဝိပုန္ဒိ တမေဝါတိ ပုန သမ္ပန္နော ကာတဗ္ဗော။ (သီဋီသစ်၊၁၊၄၅၉)]

၂။ ။ [သမာဒါယေဝ-၏ ကံပုဒ်ကို “အဋ္ဌပရိက္ခာရမတ္တံ၊ ရှစ်ပါးသော
ပရိက္ခရာမျှကို”ဟုထည့်၍ သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ပါ၊ ၆၇။ ပါ၊၃၅။
ပါ၊၃၆။ ၂၅။

ထောက်ဖွယ်။ ။ သမာဒါယေဝ ပက္ခမတိတိ အဋ္ဌပရိက္ခာရမတ္တံ သဗ္ဗံ
ဂဟေတွာဝ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ ကတွာဝ ဂစ္ဆတိ။ (၄၊ ၁၈၆။)]

၃။ ။ ယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ။ ပ။ အဗ္ဘ ဂူတော-၌ သဒ္ဓါ ကျမ်းပျားနှင့်
အညီ အနက်

တထာ၊ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သန္တယေဝ၊
ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေါတမံ၊ဂေါတမအနွယ်ရှိသော။ တံ ဘဝန္တံအဘိ၊
ထိုအရှင်၏။ [“တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ထိုအရှင်ဂေါတမ၏”ဟုလည်း ယောဇနာ
နိုင်သည်။] သဒ္ဓေါ၊ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊တက်ပြီး။(ဣတိ)ယဒိဝါ၊
ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ တထာ၊ အားဖြင့်၊ နော (သန္တယေဝ)၊ ထင်ရှားမရှိသည်သာ
လျှင် ဖြစ်သော။ (ဂေါတမံ၊သော။ တံဘဝန္တံ အဘိ၊၏။ သဒ္ဓေါ၊သည်။ ဥဂ္ဂတော၊
ပြီ။ ဣတိ) ယဒိဝါ၊ကောင်း။ ဂေါတမော၊သော။ သော ဘဝံ၊ထိုအရှင်သည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

[“သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ထိုအရှင် ဂေါတမသည်”ဟုလည်း ယောဇနာနိုင်သည်၊ တာဒိသော၊ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်။ ဝါ၊ထိုကျော်စောသည့်အတိုင်း ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်။ [ဟောတိ၊ဖြစ်၏။] ဣတိ ယဒိဝါ၊ကောင်း။ (ဂေါတမော၊သော၊ သော ဘဝံ၊သည်။ ဝါ၊သည်။) တာဒိသော၊သည်။ ဝါ၊ သည်။ န(ဟောတိ)၊မဖြစ်။ (ဣတိ)ယဒိဝါ၊ကောင်း။ [ပါ။၈၃။ပါသျ၊၁၅၉။ ပါသျသစ်၊ ၃၀၃။ (၁၃၃၆-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီး။)]

[သဒ္ဓါကျမ်းများအဆိုနှင့် တူသော အဆို။ ။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်သည် ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ-သုတ်ဖြင့် ဣတ္ထမ္ဘူတာရာန-ဟူသော သမ္ပန်အနက်၌ သက်ရသောကြောင့် ထိုဣတ္ထမ္ဘူတာရာန သမ္ပန်အနက်ကို ဟော၏။ ကမ္မပ္ပဝစနိယ အမည်ရှိသော အဘိ-သဒ္ဓါသည် ထိုဣတ္ထမ္ဘူတာရာန-ဟူသော သမ္ပန်အနက်ကို ထွန်းပြ၏။ ထိုဣတ္ထမ္ဘူတာရာနတ္ထစောတက ကမ္မပ္ပဝစနိယအဘိ-သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တထာသန္တံ-ပုဒ်တို့၌ သမ္ပန်အနက်ဖြစ်သော်လည်း သမ္ပန်အနက်၌ ဆဋ္ဌိဝိဘတ် မသက်ရမူ၍ ဒုတိယာဝိဘတ်သာ သက်ရသတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုဣတ္ထမ္ဘူတာရာနတ္ထစောတက အဘိ-သဒ္ဓါကို တံ ဘဝန္တံ-ပုဒ်နှင့် ယှဉ်စပ်၍ အနက်ပေးရမည်။

တံ ဘဝန္တံ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊တထာ သန္တံယေ ဝါတိ တထာ သတောယေဝ၊ဣဓာပိ ဣတ္ထမ္ဘူတာရာနတ္ထဝသေနေဝ ဥပယောဂဝစနံ။(ဋ္ဌ၊ ၂၂၁။)

အဗ္ဗူဂတောတိ ဧတ္ထ အဘိတိ ဥပသဂ္ဂေါ ဣတ္ထမ္ဘူတာရာနတ္ထစောတကော။ တေန ယောဂတော တံ ခေါပန ဘဂဝန္တံ ဣဒံ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ၊ တေနာဟ တဿ ခေါ ပန ဘဂဝတောတိ အတ္ထော”တိ။ (အဝုတ္တရ၊ ၂၊၁၅၂)

ယထာ “သာဓု ဒေဝဒတ္တော မာတရမတိ”တိ ဧတ္ထ အဘိသဒ္ဓယောဂတော ဣတ္ထမ္ဘူတာရာန ဥပယောဂဝစနံ ကတံ၊ ဧဝမိဓာပိ “တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ [အဘိ-နှင့် ယှဉ်စပ်ဆိုသည်ကို သတိပြု။] ဧဝံ ကလျာထော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ ဥဂ္ဂတော”တိ အဘိသဒ္ဓယောဂတော ဣတ္ထမ္ဘူတာရာန ဥပယောဂဝစနံ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၁၄။ သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၁၉။) ဤအဆိုမှာ သဒ္ဓါကျမ်းများ အဆိုနှင့်တူသော အဆိုဖြစ်သည်။

[သဒ္ဓါကျမ်းများအဆိုနှင့် မတူသော အဆို။ ။ တံ ခေါ ပနဘဂဝန္တံ ဣတ္ထမ္ဘူတာရာနတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ၊တဿခေါပန ဘဂဝတောတိ အတ္ထော၊ အဗ္ဗူဂတောတိ သဒေဝကံ လောကံ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ ဥဂ္ဂတော။ (ဋ္ဌ၊ ၁၃၃။ အဝုတ္တရ၊ ၅၊ ၂၊ ၁၆၆။)ဝယ် အဗ္ဗူဂတော-၌ အဘိ-သဒ္ဓါသည် အဇ္ဈောတ္တရထကြိယာအနက်ကို ဟောသည်။ အဘိ-သဒ္ဓါ အဘိဘဝနေ၊ အဘိဘဝနဓူတ္တ အဇ္ဈောတ္တရထမေဝါတိ ဝုတ္တံ “အဇ္ဈောတ္တရိတွာ”တိ (သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၂၀။)ကို ထောက်။ ထိုအဘိ-သဒ္ဓါသည် သက္ကတ သဒ္ဓါကျမ်း၌ ဆိုသကဲ့သို့ သမ္ပန်ကို မထွန်းပြဘဲ ကြိယာကိုသာ ဟောသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာအလိုအားဖြင့် အဘိ-ကို “ကမ္မပ္ပဝစနိယ”ဟု မဆိုလို၊ တံ ဘဝန္တံ-၌လည်း ကမ္မပ္ပဝစနိယနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ် သက်ရသည် မဟုတ်၊ဒုတိယာဝိဘတ် ကိုယ်တိုင်က ဣတ္ထမ္ဘူတာရာန အနက်ကို ဟောသောကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ် သက်ရသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အဋ္ဌကထာအလို “တထာ၊ အားဖြင့်။ သန္တယေဝ၊ သော၊ ဂေါတမံ၊ သော။ တံ ဘဝန္တံ၊ ၏။ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ လွမ်းမိုး၍တက်ပြီ”ဟု ပေး။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ၌ သဒ္ဓါကျမ်းနှင့် တိုက်ရိုက်မတူသော အဖွင့်ကို တစ်ရံတစ်ခါ တွေ့ရသည်။ တံ ခေါ် ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ စံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အဗ္ဗဂ္ဂတော-ဝါကျနှင့် ဤယဒိ ဝါ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံတထာ သန္တယေဝ သဒ္ဓေါအဗ္ဗဂ္ဂတော-ဝါကျသဘော တူသောကြောင့် တံ ခေါ်ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ စံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အဗ္ဗဂ္ဂတော-၏ အဖွင့်များကို ဖော်ပြသည်။ အကျယ်ကို ဖော်ပြပါ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့အပြင် (ဋ္ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၃၉။)နှင့် သဒ္ဓါကျမ်း၊ မောင် (၂၊ ၈-သုတ်) သျ စသော သဒ္ဓါဆိုင်ရာကျမ်းများ၌ ရှိပါ။ ဝါဒတွေ များပြားကွဲလွဲချက် ရှိသည့်အရာ ဖြစ်သော်လည်း သိဿဓေဒ ဘယ၊ ဂန္တဂရဘယများကြောင့် မေးခွန်းအရ အဓိပ္ပာယ် ပေါ်ရုံ အကျဉ်းမျှသာ ဖော်ပြသည်။

ယဒိ-သဒ္ဓါ၏အနက်။ ။ ယဒိ-သဒ္ဓေါ စေတ္ထ သံသယတ္ထော ဒိန္နမ္ပိ အတ္တာနံ သံသယိတဗ္ဗတ္တာ။ ဝါ-သဒ္ဓေါ ဝိကပ္ပတ္ထော တေသု ဧကဿ ဝိကပ္ပေ တဗ္ဗတ္တာ။ သဒ္ဓဝိဒူ ပန စံ ဝဒန္တိ “ဣမဿ ဝစနံ သစ္စံ ဝါ ယဒိ ဝါ မုသာ”တိ အာဒိသု ဝိယ ယဒိ-သဒ္ဓေါ၊ ဝါ-သဒ္ဓေါစ ဥဘောပိ ဝိကပ္ပတ္တာယေဝ။ ယဒိ သဒ္ဓေါဟိ “ယံ ယဒေဝ ပရိသံ ဥပသကံမတိ ယဒိ စတ္တိယ ပရိသံ ယဒိ ဗြာဟ္မဏ ပရိသန္တိ” အာဒိသု ဝါ-သဒ္ဓတ္ထော ဒိဿတိ။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၂၇။)

ဤသို့ ယဒိ-သဒ္ဓါ၏အနက် ၂-နက်ရှိရာ သဒ္ဓါဆရာတို့အလိုကျ ယဒိ ကို ဝါ-သဒ္ဓတ္ထ (ဝိကပ္ပတ္ထ)ယူ၍ ယောဇနာသည်။ သံသယတ္ထ (သကံဝတ္ထာနတ္ထ) ယူ၍ ယောဇနာလိုမှု “သဒ္ဓေါ၊သည်။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊အကယ်၍မူလည်း တက်လေသလော။ယဒိ ဝါ ဟောတိ၊အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်လေသလော။ ယဒိ ဝါ န ဟောတိ၊အကယ်၍မူလည်း မဖြစ်လေသလော”ဟု ယောဇနာ။]

၄။ ။ [ပါ၊၁၃၁။ပါ၊သျ၊ ၂၉၆။ပါ၊သျသစ်၊၄၃၂။]

၅။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၂၂။ဋ္ဌသျ၊၁။၈၅။ဋ္ဌသျသစ်၊၁။၁၇၉။]

၆။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ဋ္ဌ၊၃၇။ဋ္ဌသျ၊၁။၁၃၅။ဋ္ဌသျသစ်၊၁။ ၂၆၁။]

၇။ ။ [သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၉၈။ ဋ္ဌသျ၊ ၁၊ ၃၂၄။ ဋ္ဌသျသစ်၊ ၁၊ ၄၈၁။]

၈။ ။ ပါဠိသေသ ထည့်စွက်၍ ဆရာနည်းကျကျ အနက် ကုသလေသ၊ အလွန်ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အက္ခာတိ) ယထာ၊ ဖြေဆိုတော်မူသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တဏှ၊ စင်စစ်။ တော၊ သင်အရှင်အား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အက္ခိဿံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ (ယထာ၊ အကြင်

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

အခြင်းအရာဖြင့်။ အင်္ဂုယမာနေ။ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။)ရာဇာ၊ သင်တို့မင်းသည်။ တံ ပဉ့်၊ ထိုပြဿနာကို။ ဇာနတ်၊ သိနိုင်လောက်၏။ (တထာ၊ ထိုသိနိုင်လောက်အောင် သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အင်္ဂုသံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ရာဇာ၊ သင်တို့၏မင်းသည်။) ယဒိ ကာဟတိ ဝါ၊ ပြုသော်လည်း ပြုလတ္တံ့။ (ယဒိ)န (ကာဟတိ)ဝါ၊ မပြုသော်လည်း မပြုလတ္တံ့။ (ဧတံ၊ ဤဖြိုခြင်း၊ မပြုခြင်းသည်။ တဿေဝ၊ ထိုသင်တို့၏ မင်း၏ သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ ပန၊ ငါ့အားကား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။) [၄၊ ၁၄၂၊ ၄၅၊ ၂၊ ၅၉၊ ၄၅၊ ၅၊ ၂၊ ၆၆၊]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ယထာပိ၊ ကုသလောတိ ယထာ အတိကုသလော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ အာစိက္ခတိ၊ တထာ ဧကံသေနေဝ အဟံ အင်္ဂုဿန္တိ အတ္ထော။ ရာဇာ ဧ ခေါ တန္တိ အဟံ တံ ပဉ့် ယထာ တုမှာကံ ရာဇာ ဇာနိတု သက္ကောတိ၊ တထာ ကထေသာမိ။ တတော ဥတ္တရိ ရာဇာစဝတံ ဇာနတ်၊ ယဒိ ကရိဿတိ ဝါ၊ န ဝါ၊ ကရိဿတိ၊ ကရောန္တဿ ဝါ အကရောန္တဿ ဝါ တဿေဝေတံ ဘဝိဿတိ၊ မယံ ပန ဒေါသော နတ္ထိတိ ဒီပေတိ။ (ဇာတက၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇။)

ဆရာနည်းကျကျ-၏ ရည်ရွယ်ချက်။ ။ ယထာ၊ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်။ ယင်းသို့ထုတ်မှု၊ တထာ-စပ်ရာ၊ ကြိယာသည်။ မှန်စွာ လက္ခဏ ဖြစ်မြဲ-နိယံ အဆို ဥပဒေကို ရည်ရွယ်၍ "ဆရာနည်းကျကျ"ဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။ လိုက်လာသည့်နောက် ယထာ တထာ-သည် ဥပမာ မဟုတ်။ ယင်းနိယံ အဖြေကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၉။ ။ ["ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ"ဟု ထည့်ယောဇနာ။ "တန္တိအာဟ"ဟု အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်ရှိသည့် ဣတိ အာဟ-ကို တမင်ဖြုတ်မေးသည်မှာ မကောင်း။]

၁၀။ ။ ["သမုဟနိဿာမိ၊ ပယ်နုတ်ရတော့အံ့"ဟုစပ်ရာ ပါဠိတော်ပုဒ် ထည့်ယောဇနာ။ ၄၊ ၂၆၅၊ ၄၅၊ ၂၊ ၃၉၇၊ ၄၅၊ ၅၊ ၂၊ ၄၇၀။]

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) သကျပုတ္တောတိ ဣဒံ ပန ဘဂဝတော ဥဇ္ဈာကုလပရိဒီပနံ။
- (ခ) သကျကုလာ ပဗ္ဗမိတောတိ သဒ္ဓါပဗ္ဗမိတဘာဝပရိဒီပနံ။
- (ဂ) ကေနစိ ပါရိဇညေန အနဘိဘူတော အပရိက္ခိတံယေဝ တံ ကုလံ ပဟာယ သဒ္ဓါယ ပဗ္ဗမိတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဃ) ဒဿနံ ဟောတိတိ ပသာဒသောမ္မာနိ အက္ခိန္နိ ဥမ္ပိလေတွာ ဒဿန မတ္တမ္ပိ သာဓု ဟောတိတိ စဝံ အဇ္ဈာသယံ ကတွာ။

၃၂၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပါရိစ္ဆေဒသရုပ် ပေါ်လွင်စေလျက်လည်းကောင်း၊ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဓု-ပုဒ်၌ အဓိပ္ပာယ်ထွက် ထင်စေလျက်လည်းကောင်း အနက် ယောစနာခဲပါ။

၂။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာတက်၍ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုခဲပါ။

၃။ ။(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ စောဒကော ဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြခဲပါ။

၄။ ။အကွဲ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြခဲပါ။

၅။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အနဘိဘူတော-ကို “အနဘိဘူတတ္တာ”ဟု ဟိတ်ပြင်လျှင် ဖြစ်သင့်သော သမ္ပန်ခဲ၍ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်လျက် ဘာဝယောဂ ပုဒ်၏ ပစ္စယထွက်ကိုလည်း ညွှန်ပြခဲပါ။

၆။ ။(က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့် သံဝတ္ထနာတို့ကို ယှဉ်တွဲ၍ဖော်ပြခဲပါ။

၇။ ။ အကွဲ-နှင့် နိယတ္တ-ပုဒ်တို့၌ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံတို့ကို ဖော်ပြခဲပါ။

၈။ ။ ကပွဲသဘင် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းသည် ဒုစရိုက်အကျင့် မဟုတ် ပါဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် “သာသနာတော်အား မလျော်”ဟု ဖွင့်ဆိုပါသနည်း၊ ဖြေဆိုခဲပါ။

၉။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဓိပ္ပာယ်မပျက်စေမူ၍ ဝတ္ထမျိုး၊ တစ်ဂါထာ စီကုံးခဲပါ။

၁၀။ ။ သာဓု ခေါ် ပန တထာရူပါနံ အရဟတံ ဒဿနံ ဟောတိ- ၌ ဖြစ်သင့်သော ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ၊ ဗျဘိစာရိဘာဝတို့ကို ထုတ်ပြခဲပါ။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ပါရိစ္ဆေဒသရုပ် ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်
[“ကေနစိ၊ ဧရာပါရိစ္ဆေဒ၊ ဗျာဓိပါရိစ္ဆေဒ၊ ဘောဂပါရိစ္ဆေဒ၊ ဉာတိပါ
ရိစ္ဆေဒတို့တွင် တစုံတခုသော၊ ပါရိစ္ဆေဒန၊ ပါရိစ္ဆေဒသည်။ ဝါ၊ ဟောင်းနွမ်းယို
ယွင်းဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်”ဟု ယောစနာ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း ၄-မျိုး။ ။ “ဉာတိပါရိဇည၊ဘောဂပါရိဇညာ ဒိနာ ကေနစိ ပါရိဇညေန”ဟု [သီဠိ၊ ၂၉၀။သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၈။သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၂၁၄။တို့၌ အာဒိဖြင့် လာသည်။

မဇ္ဈိမပတ္ထာသ ရဋ္ဌပါလသုတ်ပါဠိတော်(၂၅၄)၌ “ဇတ္တာရိမာနိ ဘောရဋ္ဌပါလ ပါရိဇညာနိ၊ယေဟိ ပါရိဇညဟိ သမန္နာဂတာ ဣဓေကဓ္မေ ကေသမသယံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အတ္ထဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗစန္ဒိ။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ဇရာ ပါရိဇညံ ဗျာဓိပါရိဇညံ ဘောဂပါရိဇညံ ဉာတိပါရိဇညံ”ဟု အစုံ လာသည်။ “ဇရာ၊ဗျာဓိ၊ဘော၊ဉာတိ၊ပါရိဇညလေး”ဟု အတိုစပ်ဆို မှတ်သားရာ၏။

သရုပ် ၂-မျိုး။ ။ သရုပ်သည် အပြားဟူသော ဘောဒသရုပ်၊တရား ကိုယ်ဟူသော အတ္ထသရုပ်အားဖြင့် သရုပ် ၂-မျိုးရှိရာ ဤ၌ ဘောဒသရုပ်ကို ရည်မေးသည်။]

သာဓု-ပုဒ် အဓိပ္ပာယ်ထွက်စေလျက် အနက်

[“သာဓု၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်။ ဝါ၊မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသား၏စီးပွားချမ်းသာအဖြာဖြာကို ဆောင်တတ်သည်”ဟု ယောဇနာ။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။(၄၊ ၂၁၉၊ ၂၂၀။ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၇၂။ဋ္ဌသျှသစ်၊ ၂၊ ၂၃၉။) (ပါရာမိကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၊ ၈၄၊ ၁၀၀။)၌လည်း ဤဝါကျ ပါရှိသည်။

ထောက်ဖွယ်။ ။ သာဓု ခေါ် ပနာတိ သုန္ဒရံ ခေါ် ပန၊ အတ္ထာဝဟံ သုခါဝဟန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (၄၊ ၂၂၀။)]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ သာဘောဂပုစ္ဆာတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော-ဟူသော သဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း”ဟု ဆိုတော်မူ၏(၄ပနာ)။သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၏အဖြစ်ကို အဘယ်သို့ ပြပါသနည်း(ပုစ္ဆာ)။ သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော-ဟူသောသဒ္ဓါသည် ဥစ္စာကုလာပဗ္ဗဇိတဘာဝ အနက်ကိုသာ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဇိတအဖြစ်ကို ပြကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဓါသာဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဘာဝအနက်ကို မသိအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတအဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ မဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါ လော (အာဘောဂ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ပြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။

သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော-ဟူသော သဒ္ဓါသည် ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဇိတဘာဝအနက်ကိုသာ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဇိတအဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါသာ ဖြစ်ရာ၏ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဘာဝအနက် ကို မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ မဖြစ်ရာပါသော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည် မနိပိစက်အပ် သည်ဖြစ်၍ မကုန်နိုင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သာကီဝင် မင်းမျိုးကို စွန့်၍ သဒ္ဓါသက်သက်ဖြင့် ရဟန်းပြုတော်မူသည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၏ အဖြစ်ကို သိအပ်၏-ဟူလို။ [အကြောင်းမထည့်ဘဲလည်း တက်နိုင်၊ အဓိပ္ပာယ်ပြန်နိုင် သည်သာ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ထောက်ဖွယ်။ ။ကထံ သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဓိတဘာဝပရိဒီပနန္တိအာဟာ
“ကေနစိ”တိ အာဒိ။ (သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၈)ကို ထောက်၍ ပုစ္ဆာထုတ်သည်။

နနစ “သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတောတိ ဣဒံ ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဓိတဘာဝ ပရိဒီပန
မေဝ သိယာ တဒတ္ထဿေဝ ဝိညာယမာနတ္တာ၊ န သဒ္ဓါပဗ္ဗဓိတ ဘာဝပရိဒီပနံ တဒတ္ထဿ
အဝိညာယမာနတ္တာတိ။(သီဠိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၈)ကိုထောက်၍အဘော်သွင်းသည်။

“နခေါ ပနေဝံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ မဟန္တံ ဉာတိပရိဝဋ္ဌံ၊ မဟန္တု ဘောဂက္ခန္တံ ပဟာယ
သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဓိတဘာဝဿ အတ္ထတော သိဒ္ဓတ္တာ”ဟု ဋီကာသစ်ဖြေသည်။ သို့သော်
“ဣဒံ ပရိဟာရံ ကေနစိ ပါရိရုညေနာ တိ အာဒိနာ ဝိဘာဝေတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ”ဟု
ဆက်ဖွင့်၍ ဋီကာစကားနှင့် အဋ္ဌကထာစကား ဆိုလိုရင်းသဘောအဓိပ္ပာယ် အတူတူ
ဖြစ်သောကြောင့် ကေနစိ ပါရိရုညေန-အစချီသော ဝါကျကို မြန်မာပြန်ဖြေသည်။
အဓိပ္ပာယ်ပြန်သည်။

ပါရာဇိကဏံ ဂဏ္ဍိဟောင်း (၁၆၁) ၌ကား “သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတောသာ
ပါဠိရှိလျက် သဒ္ဓါပဗ္ဗဓိတအဖြစ်ကို ပြ၏-ဟူသော စကား အသို့ သင့်အံ့နည်း
အမေးကြောင့် ကေနစိ။ ပ။ ဝုတ္တံ ဟောတိ-မိန့်”ဟု တက်သည်။ ဤအလို
“သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတော-သာ ပါဠိရှိသည်မဟုတ်ပါလော”ဟုလည်း အဘော်သွင်း
နိုင်သည်။]

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိ စတုက္က

(၁) နန “သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတော”တိ ဣဒံ ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဓိတဘာဝ-
ပရိဒီပနမေဝ သိယာ တဒတ္ထဿေဝ ဝိညာယမာနတ္တာ၊ န သဒ္ဓါပဗ္ဗဓိတဘာဝပရိဒီပနံ
တဒတ္ထဿ အဝိညာယမာနတ္တာ (စောဒကာဘောဂါ)၊ [ဟိတံပါဠိ မထည့်လျှင်လည်း
ပြည့်စုံသည်သာဖြစ်၍ ဟိတံပါဠိ မထည့်လျှင်လည်း ရသည်သာ။]

(၂) အထ ကသ္မာ သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတောတိ (ဣဒံ) သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဓိတဘာဝ
ပရိဒီပနန္တိ ဝုတ္တံ (စောဒနာ)။

(၃) နန ကေနစိ ပါရိရုညေန အနဘိဘူတော အပရိက္ခိဏံယေဝ တံ
ကုလံ ပဟာယ သဒ္ဓါယ ပဗ္ဗဓိတော ဟောတိ (ပရိဟာရာဘောဂါ)။

(၄) တသ္မာ သကျကုလာ ပဗ္ဗဓိတောတိ (ဣဒံ) သဒ္ဓါပဗ္ဗဓိတ ဘာဝဒီပနန္တိ
ဝုတ္တံ (ပရိဟာရ)။

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ

ဣက္ခတိ အနေနာတိ အက္ခိ။ (မောဂ္ဂလာန်၊ ၇၊ ၈။)
ဝစနာဒိဆက္က။

- (၁) အက္ခိ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။
- (၂) ဣက္ခတိ အနေန-ဟူသော ဝိဂ္ဂိဟိတံဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
- (၃) ကြည့်ရှုခြင်းကြိယာသကတ်သည် ဝစနဟေတု။
- (၄) ဣတိ-သဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုစောတက။
- (၅) စက္ခါ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဝိဂ္ဂဟမှာ မောဂ္ဂလာန်အလိုဖြစ်သည်။ အဘိဓာန်
ဋီကာ(၁၄၉) အလိုအားဖြင့် အသတိ ဝိသယေသု ဗျာယိ ဝိယ ဘဝတိတိ အင်္ဂါ၊
အထဝါ အက္ခတိ ဝိသယေသု ဗျာပိ ဘဝတိတိ အင်္ဂါ၊ အက္ခတိ ဝါ ပဿတိ
ဧတေနာတိ အင်္ဂါ-ဝိဂ္ဂဟများလည်း ပြုနိုင်သည်သာ။

၅။ ။ ဟိတ်၏သမ္ပန်။ ။ အနဘိဘူတော-ကို "အနဘိဘူတတ္တာ" ဟု
ဟိတ်ပြင်လျှင် ဖြစ်သင့်သောသမ္ပန်မှာ သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ-ဖြစ်ပါသည်။

အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်

သမဏဿ၊ ဂေါသမဿ-ကား " (ရဟန်းဂေါတမ)၏ "ဟူ၍ အနက်ပေး
သောကြောင့် အနဘိဘူတတ္တာ-ဝယ် တွ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်၊သတ္တိမန္တ၊တွ-ပစ္စည်းကား
သမ္ပန္နိ၊သတ္တိ။

သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ-ကား "ကို"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်
အနဘိဘူတတ္တာ-ဝယ် အနဘိဘူတ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊တုလျှတ်
အနဘူတ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်ကား 'ဝါဧက၊လိဂံတံ။

ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထ။ ။ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား
ကမ္မတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။ [အနဘိဘူတ-ကို "မနိပိစက်အပ်" ဟု ကမ္မသာဓနတ္ထ ပေးသည်ကို
သတိပြု။]

[ထောက်။။သမဏော ခလု ဂေါတမော သကျပုတ္တော သကျကုလ ပဗ္ဗမိတော။
ပ။ဣစ္ဆာနဂံလေ ဝိဟရတိ ဣစ္ဆာနဂံလဝနသဇ္ဇော(ပါ။၈၂။)ကို ထောက်၍သမ္ပန်ခံ]

၆။ ။(က)(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က) အမှတ်ပြု ဝါကျဖြင့် သကျပုတ္တော-ဟူသော သဒ္ဒါ၏ မြတ်စွာဘုရား၏
မြတ်သောအမျိုးရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို ဟဉ္စကုလံ စတဿာ တိ ဥစ္စာကုလော-
ပြု၊ ဘာဝပဋ္ဌာန။ (ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၁၊ ၃၆၈။)] ဖလူပစာအားဖြင့် ပြကြောင်းဖြစ်
သော သဒ္ဒါ၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် သကျကုလာ ပဗ္ဗမိတော-ဟူသော သဒ္ဒါ၏
သဒ္ဒါပဗ္ဗမိတ၏အဖြစ်ကို ဖလူပစာအားဖြင့် ပြသောပုဒ်အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ
သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ နာမလိဂံတ္ထ၊ သဒ္ဒါဟောအဘိဓယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာလည်း
အမည်ပေးကြသည်။ [ယံ ယုတ္တိ အတ္ထိ၊ တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။]

[ဖလူပစာအားဖြင့် ပြပုံ။ ။ သကျပုတ္တော-ဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် သုဒ္ဓေါဒန
မင်း၏ သမီးတော်ဖြစ်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သာကီဝင်မင်းသား၏ အဖြစ်ကို
မှချအားဖြင့် ပြသည်။ မြင့်မြတ်သော အမျိုးမဟုတ်လျှင် ခုလိုမမျိုးမွမ်းသင့်သောကြောင့်
မြင့်မြတ်သောအမျိုး၏အဖြစ်ကို (ဒီပေတီ-လာ၊ ပုဒ်ပါဠိလာ၊ ဥပစာ မှတ်ဇလ-ဟူသော
တောင်တွင်း ၉၁ အဆိုအတိုင်း) ဖလူပစာအားဖြင့်ပြသည်။ သာကီဝင်မင်းသား၏
အဖြစ်သည်အကျိုး၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၏အဖြစ်ကား အကြောင်း၊ ယင်းအကျိုး၏
အမည်ကို ယင်းအကြောင်း၌ တင်စားသည်။

သကျကုလားပဗ္ဗစိတော-ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သာကီဝင် မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သာကီဝင်မျိုး ရဟန်းအဖြစ်ကို မုဇ္ဈိမအားဖြင့်ပြသည်။ ဘုရားရှင် ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသောအခါ ယင်းအမျိုး၏အနည်းငယ်မျှ ဆုတ်ယုတ်သည် မရှိစည်ပင်တိုးပွားသည်ဖြစ်ရကား သို့စဉ်အမျိုးကို ပယ်စွန့်တော်မူခြင်းသည် လွန်စွာ သဒ္ဒါတရားနှင့်ပြည့်စုံမှု ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် သဒ္ဒါပဗ္ဗစိတ၏အဖြစ်ကို ဖလှပစာအားဖြင့် ပြသည်။ သာကီဝင်မင်းမျိုး ရဟန်း၏အဖြစ်သည် အကျိုးသဒ္ဒါပဗ္ဗစိတ၏အဖြစ်ကား အကြောင်း၊ယင်းအကျိုး၏အမည်ကို ယင်းအကြောင်း၌ တင်စားသည်။]

၇။ ။ နိရတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံ

အကို-၌ ဣက္ခ-ဓာတ်၊ဣ-ပစ္စည်း။ “ဣက္ခ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဣ-ကို အ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရတ္တိနည်းဖြင့် “အကို”ဟု ပြီးပါသည်။(မောဂ္ဂလာန်အလို) (တစ်နည်း) အသု-ဓာတ်၊ ခိ-ပစ္စည်း။ “အသုခိ”ဟု ဆိုလိုလျက် သ-ကို က-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရတ္တိနည်းဖြင့် “အကို”ဟု ပြီးပါသည်။(အဘိဓာန်ဋီကာအလို) [ထောက်ဖွယ်။ ။ ဣက္ခ စက္ခ ဒဿန၊ဣဿ အတ္တံ၊ဣက္ခတိ အနေနာတိ အကို။ (မောဂ်၊၇၊၈။) အသု ဗျာပနေ၊အသတိ ဝိသယေသု ဗျာပိ ဝိယ ဘဝတိတိ အကို (ခိ)၊သဿကော။ (ဓာန်၊ဋီ၊၁၄၉။သုစိ၊၄။)]

နိဗ္ဗာ-၌ နိပုဗ္ဗ၊ခဿိ-ဓာတ်၊ ဥ-ပစ္စည်း။ “နိဗ္ဗ”ဟု ဆိုလိုလျက် (ဣ-အက္ခရာ၊အစဉ်ပါလတ်၊ယင်းသည် ဓာတ်မှာဗိန္ဒုလာ-ဆိုသည်အတိုင်း) ခ-ထက်၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်း ဝဏ္ဏဂမ၊နိဂ္ဂဟိတ်ကို ထ-ပြုခြင်း၊ခ-ကို ဃ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “နိဗ္ဗာ”ဟု ပြီးပါသည်။(သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်း၊ဋီကာသစ်) [နိဗ္ဗာ၊ နိဗ္ဗာ။ ။ တထာဂတာဒိနိ နာမာနိ နိဿေသတော ဃဋ္ဌေန္တိ ရာသိကရောန္တိ စတ္တာတိ နိဗ္ဗာ၊ဗိန္ဒုဂမော။ဝစနိယဝါစကဘာဝေန အတ္တံ၊ သဒ္ဓဉ္စ နိဗ္ဗာတိ ဘိန္ဒုတိ ဝိဘဇနံ ဒဿေတိတိ ဝါ နိဗ္ဗာ၊သော ဧဝ ခဿ ဃ-ကာရံ ကတွာ နိဗ္ဗာ၊တိ ဝုတ္တော။(ဓာန်၊ဋီ၊၁၁၁။)ဤသို့ ဓာန်ဋီ၌ ပထမအက္ခရာ ဋ-နှင့် လာသည် (သီဋီ၊ ၂၉၁)၌ ဝစနိယဝါစကဘာဝေန အတ္တံ၊သဒ္ဓဉ္စ-နိဗ္ဗာတိ ဘိန္ဒုတိ ဝိဘဇ ဒဿေတိတိ နိဗ္ဗာ၊သော ဧဝ ခ-ကာရဿ ဃ-ကာရံ ကတွာ “နိဗ္ဗာ” တိ ဝုတ္တော”ဟု တတိယက္ခရာ ဋ-နှင့်လာသည်။သုစိ၌လည်း ယင်းကိုပင်ဖော်ပြသည်။

(သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၂၁။)၌ကား “အာစရိယာ ပန ဧဝ ဝဒန္တိ ဝစနိယဝါစက ဘာဝေန အတ္တံ၊သဒ္ဓဉ္စ နိဗ္ဗာတိ ဘိန္ဒုတိ ဝိဘဇဒဿေတိတိ နိဗ္ဗာ၊သော ဧဝ ခ-ကာရဿ ဃ-ကာရံ ကတွာ “နိဗ္ဗာ”တိ ဝုတ္တော”ဟု ဋီကာဟောင်း၌ တတိယက္ခရာ ဋ-နှင့်လာသည်ကို ဖော်ပြပြီး “အက္ခရာစိန္တကာ ပန ဧဝမိစ္ဆန္တိ “တတ္ထ တတ္ထာဂတာနိ နာမာနိ နိဿေသတော ဃဋ္ဌေန္တိ ရာသိကရောန္တိ စတ္တာတိ နိဗ္ဗာ၊ နိဂ္ဂဟိတာဂမေနာတိ”ဟု ပထမက္ခရာနှင့် ဖော်ပြသည်။

(နိတိ၊ ဓာတု။ ၂၉၈)၌ “ခဿိ ကဿိ ဆေဒနေ။ ခဏ္ဍေတိ”ဟု၊ (ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ။ ၇၆)-၌ “ခဿိ စ ဆေဒနေ”ဟု၊(ရွှေ၊၆၇၄)၌ “ခဿိဆေဒနတ္ထေ၊ခဏ္ဍေ”ဟု တတိယက္ခရာနှင့်သာ လာသည်။ ဣ-ကာရန္တဓာတ်၌ ဒုတိယက္ခရာနှင့်မတွေ့ရ။ (ဓာန်၊ သုသစ်။ ၁၁၁။)၌လည်း သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်းကို ကိုး၍ တတိယက္ခရာနှင့် ရှိသော နိဗ္ဗာ၊ပြု၍ကို ဖော်ပြသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

ဤသို့ ပထမက္ခရာနှင့် “နိယဏှ”ဟု လည်းကောင်း၊ တတိယက္ခရာနှင့် “နိယဏှ”ဟု လည်းကောင်း ပါဠိ ၂-မျိုး ရှိသည်။ ယင်းသို့ ၂-မျိုး ရှိသော်လည်း ဤကျမ်း၌ကား မေးခွန်းအရှိကို မြေရရေးရမည့် တာဝန်ရှိသည့်အလျောက် မေးခွန်းအရှိ အတိုင်း ဖော်ပြပါသတည်း။]

၈။ ။ ကပွဲသဘင် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းကို သာသနာအား မလျော်ဟု ဆိုခြင်းအကြောင်း
ကပွဲသဘင် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းသည် ဒုစရိုက်အကျင့်မဟုတ်စေကာမူ ကပွဲသဘင် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းသည် ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သဗ္ဗပါပဿ အကရဏ-အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော ဘုရားရှင်သာသနာတော်ကို မလျော်စေ၊ ထို့ကြောင့် “သာသနာတော်အား မလျော်”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်ဆိုပါသည်။
[ထောက်ဖွယ်။ ။ သင်္ခေပတော “သဗ္ဗပါပဿ အကရဏ”န္တိ အာဒိ နယပ္ပဝတ္တံ ဘဂဝတော သာသနံ သဆန္ဒရာဂပ္ပဝတ္တိတော နစ္စာဒိနံ ဒဿနံ နာနုလောမေတီတိ အာဟ “သာသနဿ အနုလောမတ္တာ”တိ။ (သိဋ္ဌိ၊ ၁၂၃။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၃၄၇။)]

၉။ ။ ဝတ္တမျိုး ဂါထာစီ
ကေနစိ ပါရိဇညေန၊ နာဘိဘူတော အဓိဏံ။
ပဟာယ တံ ကုလံ သဒ္ဓါ၊ ပဗ္ဗမိတောတိ ဝုတ္တံ ဟိ။
ဤဂါထာသည် ဝတ္တဂါထာဖြစ်ပါသည်။
မှတ်ချက်။ ။ အဓိဏံ-ကို “အဓိဏံ+စဝ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ သယံ အဘိညာ သစ္စိကတွာ ပဝေဒေတီတိ စတ္ထ။ ပ။ အဘိညာတိ အဘိညာယ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၉၈။)-၌ အဘိညာကဲ့သို့ သဒ္ဓါ-နောင် ယ-ကျေသည်။ ဟိ-ကို ဟိ-ဓာတ်၊ ဣ-ပစ္စည်း၊ သို့မဟုတ် ဟိ-ဓာတ်၊ ကိ-ပစ္စည်း ကြံ၍ “ဟိ၊ ဖြစ်၏”ဟု အနက်ပေး အနက်မဲ့သော်လည်း ယူ။

- ၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ
- (၁) သာဓု ခေါ ပန တထာရူပါနံ အရဟတံ ဒဿနံ ဟောတိ-၌ အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ သဘောရှိ ကုန်သော ရဟန္တာတို့ကို ကြည့်ရှုဖူးမြင်ရသောသူ၏ သန္တာန်၌ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သဒ္ဓါ ပီတိပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ။
 - (၂) အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။
 - (၃) အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်လည်းကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
 - (၄) မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော အကျိုး၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုး၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုဆောင်ခြင်းသည် အနဘာဝ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(၅) တည်ကြည်ခြင်း၊ ခန္ဓာဟူသော လောကမှ ငြီးငွေ့ခြင်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်းသည် ဗျာတိစာရိဘာဝ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒဿနံ-ကို “ပသာဒသောမ္မာနိ အက္ခိနိ နိမ္မိလေတွာ ဒဿနမတ္တမ္ဘိ”ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ပသာဒသောမ္မာနိ-ကို “ပဿန္နာနိ၊ သီတလာနိ စပသာဒဝသေန ဝါ သီတလာနိ၊အနေန ပဿန္န မနတ် ဒဿေတိ”ဟု (သိဋ္ဌိသစ် ၂၊ ၂၁၉။) ဖွင့်သည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ ထုတ်သည်။ ၁၉၇၇ (၁၃၃၉)ခုနှစ် အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့သော ပဿန္နစိတ္တော-နှင့် ဤပဿန္နမနတ် သဘောတူသည်။

သာဓု ခေါ် ပနာတိ သုန္ဒရံ ခေါ် ပန၊အတ္တာဝဟံ သုခါဝဟန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ဋ-၂၂၀။) အတ္တော စေတ္တ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက ပရမတ္ထဝသေန တိဝိဝံ ဟိတံ၊ သုဓမ္မိ တထေဝ တိဝိဝံ သုခံ။ (သိဋ္ဌိ၊ ၂၉၀။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၉) ယင်းတို့ကို ထောက်၍ အနဘာဝ ထုတ်သည်။]

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်၌ ဖော်ပြပါ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၁။ ။ လပကာစ နေမိတ္တိကာစ လာဘေန လာဘံ နိဗ္ဗိတိသိတာရောစ-ကို ပကတိကတ္တားနှင့်ပဓာနကြိယာထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ တာနိ ယာဝ စဂ္ဂါ ယာဝစ မူလာ သီတေန ဝါရိနာ အဘိသန္နာနိ ပရိသန္နာနိ ပရိပူရာနိ ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ-ကို သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ယောဇနာပါ။

၃။ ။ သုတာသိတာ နော ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ အတ္တသဉ္စိတာ နော အနတ္တသဉ္စိတာ၊ အနမတာ မယာ-ကို သုဘာသိတာ-၏ ကတ္တား၊ အတ္တသဉ္စိတာ-၏ တုလျှတ် ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၄။ ။ ဘဝံ ခေါ် ပန ရာဇာ စဝံ သကဏ္ဍကေ ဇနပဒေ သဉ္စပိဋ္ဌေ ဗလိဗ္ဗေ ရေပျူ၊ အင်္ဂိက္ခာရိ အဿ တေန ရာဇာ-ကို ရာဇာ၏ နာမိဿ သ ထင်ရှားစေကာ သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ ယထာ တံ ဘဂဝတော ဝုဏဂဏာမတရသညုတာယ ပတိဋ္ဌိ-တပေမော စေဝ အဓိကာသဝေါစ အနေကေသုစ ဇာတိသတသဟဿေသု အည-မညသုပကာရသဉ္စနိတစိတ္တမဒ္ဒဝေါ-ကို နိယမဝါကျထည့်စွက်လျက် အနက် ယောဇနာပါ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

၆။ ။ ကမ္မနာ ဝိနဿန္တေ ပန ဗုဒ္ဓါပိ ပဋိဇာဟိတံ န သက္ကောန္တိကို ဝိနဿန္တေ-၏ လက္ခဏဝန္တကတ္တားပုဒ် ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ဝါမဟတ္ထေန ဂေါပကေ ဂဟေတွာ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန ခုရံ ဂဟေတွာ ပါဒတလာနိ ဖာလေတွာ လောဏတေလေန မက္ခေတွာ ခဒိရဂါရေဟိ ဝိတစ္ဆိတေဟိ ပဓိသု-ကို ပါဒတလာနိ-၏ သမ္ပန်ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၈။ ။ သုသမ္ပန္တံ စေတိယဂံဏဗောဓိယဂံဏံ၊ သုနိက္ခိတ္တာ သမ္ပန္နိယော၊ သုပဋ္ဌပိတံ၊ ပါနိယံ၊ ပရိဘောဇနိယံ။ ဤသုံးဝါကျကို ကတ္တားပုဒ်တစ်ပုဒ်စီ ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၉။ ။ အာဟာရံ ဂဟေတွာ ဘုဉ္ဇနကာလေ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကော။ ပုဝံ ဝါ ဖလံ ဝါ ဝိဇ္ဈိတွာ ခါဒနကာလေ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကော။ ဤနှစ်ဝါကျတို့ကို ပကတိ ကတ္တားနှင့်ပဓာနကြိယာ အသီးသီးထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ “ဟန္တ နံ ဂဟေဿာမိ”တိ ဩတရိတွာ ဂဏှိ။ တံ တေန နာဠတော ဆိန္ဒမတ္တံယေဝ ပုပ္ဖိတံ-ကို ဩတရိတွာ-၏ ကံပုဒ်၊ ဂဏှိ-၏ ကတ္တားပုဒ် ထည့်စွက်လျက် သဗ္ဗနာမ်အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ပကတိကတ္တားနှင့် ပဓာနကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက် [ပကတိကတ္တားကို စကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ-ထည့်။ ပဓာနကြိယာကို ဟောန္တိ-ထည့်၍ သျသစ်အတိုင်း ယောဇနာ။ ပါဠိတော်မှာ ရှိပြီးသား ဖြစ်သည်။ တမင်ချန် ဖြတ်မေးသည်မှာ မကောင်း။ ပညာသားမပါ၍ ချီးမွမ်း ဖွယ်ရာလည်း မရှိ။ ပါ။၈။ ပါသျ၊၃၇။ ပါသျသစ်၊၆၅။(၁၃၁၉၊၁၃၂၄-ခုနှစ် ချားကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၂။ ။ [သျသစ်အတိုင်း စွဲလျှင် ပိုကောင်းသည်။ သျအတိုင်း စွဲလျှင်လည်း ရသည်သာ။ ပါ။၇၁။ ပါသျ၊၁၆၈။ ပါသျသစ်၊ ၂၆၈။]

၃။ ။ ကတ္တားနှင့်တုလျတ် ထည့်စွက်လျက် အနက် [သုဘာသိတာ-၏ ကတ္တားကို “သနကံဗာရေန ဗြာဟ္မဏာ”ဟု ထည့်။ အတ္တသဗ္ဗိတာ-၏ တုလျတ်ကို “သာ ဓဿ ဂါထာ”ဟု ထည့်ယောဇနာ။ ကတ္တားရော တုလျတ်ပါ ပါဠိတော်၌ပါရှိပြီး။ ပါ။၉၂။ပါသျ၊ ၂၂၆။ပါသျသစ်၊၃၃၆။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

“တုလျတ်”ဟု ဆိုရပုံ။ ။ သာ ဧသာ ဂါထာ-ကို “ထိုဂါထာသည်”ဟု ပေး၍ အတ္ထသဉ္စိတာ-၌ တုလျတ်၊လီဂံတ် စပ်ရသောကြောင့်သာ ဧသာ ဂါထာ-ကို “တုလျတ်”ဟု ဆိုရသည်။ သို့သော် အတ္ထသဉ္စိတာ-ကို “အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏”ဟု (၏)ပေးမှသာ။ အကယ်၍ အတ္ထသဉ္စိတာ-ကို (သည်)ပေး၍ ဟောတိ-ထည့်စပ်ပေးလျှင် သာ ဧသာ ဂါထာ-သည် တုလျတ် မဟုတ်၊ ပကတိ ကတ္တားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမေးခွန်းအဘော်အရဆိုလျှင် ဟောတိ-မထည့်ဘဲ သျသစ်အတိုင်းယောဇနာရမည်။

၄။ ။ ရာဇာ-၏ နာမဝိသေသန ထင်ရှားစေကာ အနက်
[“မဟာဝိစိတ-အမည်ရှိသော မင်း”ဟု ရာဇာ-၏ နာမဝိသေသန ထင်ရှားစေ။ ပါ၊၁၂၈။ ပါသျ၊ ၂၈၇။ ပါသျသစ်၊၄၂၄။]

၅။ ။ နိယမဝါကျ ထည့်စွက်လျက် အနက်
[သျအတိုင်းယောဇနာ၊ သျသစ်အတိုင်းယောဇနာလိုက် နောက်နည်းအတိုင်း ယောဇနာ။ သျသစ်အတိုင်းယောဇနာနိုင်လျှင်တော့ ပိုကောင်းသည်။ သို့သော် သျအတိုင်း လောက်သာ နိယမထိနိုင်ပေမည်။ (၄၊ ၈။ ၄၂။ ၁၊ ၃၉။ ၄၂။ သစ်၊ ၁၊ ၇၅။)
တံ ယထာ-နှင့် ယထာ တံ ထူးခြားချက်။ ။ တံ-က ရှေ့-ယထာ-က နောက် (တံ ယထာ)ရှိလျှင် တံ-အနက် ရှိသည်။ တံ-က နောက်၊ယထာ-က ရှေ့ (ယထာ တံ)ရှိလျှင် တံ အနက်မရှိ။ ဤစည်းကမ်းဥပဒေကို ထောက်၍ ဤ၌ “တံ-အနက်မရှိဟု”သိ ။ (သီဇီသစ်၊၁၊၆၉။)၌လည်း “တန္တိ နိပါတမတ္တံ”ဟု ဖွင့်သည်။

ကျက်။ ။ တံ ယထာ-သာ၊ ရှိလငြားမှူးတံ-ကို အနက်ယူ။
ယထာ တံ-မှ၊ တံ-၏အနက်၊ ထူးမထွက်။
(ဘုရားကြီး နိယံ၊ ၇၀။)]

၆။ ။ လက္ခထဝန္တကတ္တား ထည့်စွက်လျက် အနက်
[“ဂဗ္ဗေ ကိုယ်ဝန်သည်”ဟု လက္ခထဝန္တကတ္တားထည့်။ ၄၊၉၁။ ၄၂။ ၁၊၃၀၁။ ၄၂။ သစ်၊၁၊၄၅၂။]

၇။ ။ သမ္ပန် ထည့်စွက်လျက် အနက်
“ရညော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏”ဟု ပါဒတလာနိ-၏သမ္ပန်ထည့်။ ။ [၄၊ ၁၂၆။ ၄၂။ ၂၊၁၃။ ၄၂။ သစ်၊ ၂၊၁၇။]

၈။ ။ [“ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်”ဟု ကတ္တားပုဒ် တစ်စစီထည့်။ ကတ္တား ၃-ခု အတူတူပင်။ ၄၊၁၇၁။ ၄၂။ ၂၊၁၃၆။ ၄၂။ သစ်၊ ၂၊၁၆၅။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

၉။ ။ ပကတိကတ္တာနှင့် ပဓာနကြိယာ ထည့်စွက်၍ အနက်
[ပကတိကတ္တာကို ရှေ့ဝါကျ၌ ပတ္တောပိ-ထည့်။ နောက်ဝါကျ၌ သူစိပိ
ထည့်။ ပဓာနကြိယာကို ၂-ဝါကျလုံး ဟောတိ-ထည့်။ တိုက်ရိုက်ရှိပြီး။ ဌ၊
၁၈၅။ ဌသျ၊ ၂၊ ၁၇၁။ ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၂၀၉။]

၁၀။ ။ ကံ၊ ကတ္တာ၊ ထည့်စွက်လျက် အနက်
[“သရံ၊ အိုင်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
ဂဏှိ၊ ယူပြီ”ဟု သရံ-နှင့် တာပသော-ထည့်။ သဗ္ဗနာမ်အစွဲ အနက်ချည်းလည်း
စွဲနိုင်သောကြောင့် သျအတိုင်းလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။ ဌ၊ ၂၁၈။ ဌသျ၊ ၂၊
၂၆။ ဌသျသစ်၊ ၂၊ ၃၃၂။]

၁၉၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ရဇောပထောတိ ရာဂရဇာဒိနံ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနန္တိ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။
- (ခ) အာဂမနပထောတိ ပိ ဝဒန္တိ။
- (ဂ) အလဂ္ဂနဋ္ဌေန အဗ္ဘောကာသော ဝိယာတိ အဗ္ဘောကာသော။
- (ဃ) ပဗ္ဗဓိတော ဟိ ကုဋ္ဌာဂါရရတနပါသာဒဒေဝဝိမာနာဒိသု ပိဟိတဒ္ဓါ
ရဝါတပါနေသု ပဋိစ္စန္ဓေသု ဝသန္ဓောပိ နေဝ လဂ္ဂတိ န သဇ္ဇတိ န ဗဇ္ဈတိ။
- (င) တေန ဝုတ္တံ “အဗ္ဘောကာသော ပဗ္ဗဇာ”တိ။

၁။ ။ ဖော်ပြပါဝါကျတို့တွင် (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကိုသာ အနက်
ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျကိုသာ သာဘောဂဒေါသာရောပနဓောဒနာ
တက်ပြခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (ဃ)(င)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကို ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ
အာဘောဂါဒိ စတုက္က ထုတ်ဆောင်ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ ရဇောပထော-ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း၌
ဝဓနာဒိဆက္က ခွဲပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ အလဂ္ဂနဋ္ဌေန-ဟူသော ဟိတ်ပါဠိကို “အလဂ္ဂနဋ္ဌေန”ဟု ဘာဝ-
တဒ္ဓိတ်ပုဒ် ပြင်လျှင် ဖြစ်သင့်ရာ သမ္ပန်ပုဒ်ကို ဖော်ပြပြီး ရသင့်တိုင်း စာစပ်ပြခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏနာအမည်နှင့်တကွ အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏အာဘောဂကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါ။

၇။ ။(ဂ)အမှတ်ပါ ပိတိတဒ္ဓါရဝါတပါနေသု-၌ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် မည်သို့ ပိတိတ-ပုဒ် ဖြစ်လာသည်ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

၈။ ။အိမ်ရာထောင်သူ လူ့အဖြစ်သည် အဘယ့်ကြောင့် ကျဉ်းမြောင်း၍ ရှင်း၊ ရဟန်းအဖြစ်က အဘယ့်ကြောင့် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့် တူသည်ကို ယုတ္တိပြု၍ ဖြေခဲ့ပါ။

၉။ ။ဗျပန္နစိတ္တာ ဟိတကာမေဟိ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ သြဝဒိယမာနော သြဝါဒံ နဂဏှာတိ။ “အဲတိဝိယ မေ တုမေ ဥပဒ္ဓဝေထာ” တိ အာဒိနိဝတော ဝိဗ္ဗမတိ ဟူသောပါဠိကို အဓိပ္ပာယ်မပျက်စေဘဲ ပထျာဝတ္တဂါထာ စီကုံးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။အမှတ်(၉)ပါ စကားရပ်၌ န ဂဏှာတိ-၏အရ တရားကိုယ် ကောက်ယူလျက် ဌာယိဘာဝစသည် ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅၊၁၆၂။ ၅၊၁၇၊ ၂၊၁၁၄။ ၅၊၁၇၊ ၂၊၁၃၆။]

၂။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ သာဘောဂဒေါသာရောပန စောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ရှင်ရဟန်း အဖြစ်သည် မကပ်ငြိတတ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့် လွန်တီးခေါင်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဗ္ဗောကာသမည်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏(၅ပနာ)။ ရှင်ရဟန်းသည် ပိတ်အပ်ပြီးသော တံခါးမ၊ လေသာပြုတင်း၊ တံခါးရွက်ရှိကုန်သော ဖုံးလွမ်းအပ်ကုန်ပြီးသော စုလစ်မွန်ချွန် အထွဋ်ရှိသောကျောင်း၊ ရတနာပြုသ္မာဒ်၊ နတ်ဗိမာန်အစရှိသည်တို့၌ နေရသည်မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ အဘယ်သို့ အဘယ်ပုံ လွန်တီးခေါင်နှင့်တူပါသနည်း(စောဒနာ)။ လွန်တီးခေါင်နှင့်တူပုံကို မပြဆိုက ဆရာ၌ စကားမပြန့်နဲ့သော အဗျာပိတဒေါသရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[သျှတကပုံ။ ။ “အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်း၏အဖြစ်သည် ငြိစွန်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်တီးခေါင်နှင့်တူသနည်း”ဟု သုစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ပြောတော်မူလို၍ ပဗ္ဗမိတောဟိ-အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ဟိ-ကား ဝိတ္တာရ ဇောတကတည်း။ သျှ။]

ဝါကျတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် သင်္ခေပကို ဆိုတော်မူ၏(ဋပနာ)။ သင်္ခေပသည် ဝိတ္တာရနှင့် မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ဝိတ္တာရကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဝိတ္တာရကို မပြဆိုက ဆရာ၌ သင်္ခေပဝိတ္တာရ ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏(ဒေါသ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့်။

၃။ ။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က

- (၁) နန ပဗ္ဗဓိတော ကုဋ္ဌာဂါရရတနပါသာဒဒေဝဓိမာနာဒိသု ပိဟိတဒ္ဓါရဝါတပါနေသု ပဋိစ္ဆန္နေသု ဝသန္ဓော ဟောတိ (စောဒကာဘောဂ)။
- (၂) အထ ကသ္မာ “အဗ္ဗောကာသော ပဗ္ဗဇ္ဇာ”တိ ဝုတ္တံ (စောဒနာ)။
- (၃) နန နေဝ လဂ္ဂတိ န သဇ္ဇတိ နပဇ္ဇတိ (ပရိဟာရာဘောဂ)။
- (၄) တသ္မာ “အဗ္ဗောကာသော ပဗ္ဗဇ္ဇာ”တိ ဝုတ္တံ (ပရိဟာရ)။

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

ရန္တန္တိတိ ရဇာနိ။ ရဇာနိ ဝိယာတိ ရဇာနိ။ အာပထတိ ဧတ္ထ၊ ဧတေနာတိ ဝါ အာပထော။

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ရဇာနံ အာပထော ရဇောပထော။
ဝစနာဒိဆက္က

- (၁) ရဇောပထော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန။
 - (၂) ရဇာနံ အာပထော-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
 - (၃) ရာဂအစရှိကုန်သော (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ) မြူတို့၏ ထရာ လာရောက်ရာ လာရောက်ကြောင်း အိမ်ဟူသောနေရာနှင့် ဌာနိဌာန၊ အကျိုးအကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သကတ်သည် ဝစနဟောတု။
 - (၄) ဝစနဟောတု ဇောတက မရ။
 - (၅) အိမ်ဟူသော နေရာခြပ်သည် ဝစနိယ။
 - (၆) ရေထုမဂ္ဂေါ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါများသည် ဝစနိယတ္ထ။
- [ထောက်ဖွယ်။ ။ ရန္တ ရာဂေ၊ရဇော၊မနောဂထောပိ နပုံသကေ။ (ဓာန်၊ဋီ၊၃၉၅)။ ရန္တတိတိ ရဇော၊ရန္တ ရာဂေ၊န-လောပေါ။ (ဓာတုပစ္စယဒိပနိ။ ၂၆၅)။ပထတိ ယာတျနေနာတိ ပထော။ (ဓာန်၊ဋီ၊၁၉၀)။ပထတိ ဂစ္ဆတိ ဧတ္တာတိ ပထော။ (သုစိ၊၃၂၉)။တို့ကိုထောက်။ (နိတိ၊ဓာတု၊၇၃)၌ ကမ္မသာဓန ပြုသေးသည်။ ဤရဇောပထော-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိဖွယ်ရာများကို န်ပါတိ(၆)အဖြေ၌ ရှု]

၅။ ။ သမ္ပန်ပုဒ်

အလဂ္ဂနဋ္ဌေန-ဟူသော ဟိတ်ပါဠိကို “အလဂ္ဂ နတ္ထေန”ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ပုဒ် ပြင်လျှင် ဖြစ်သင့်သောသမ္ပန်ပုဒ်မှာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ-ဖြစ်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ရသင့်တိုင်းစာစပ်

ပဗ္ဗဇာယ-ကား "၏"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အလဂ္ဂနတ္တေန-ဝယ်
တ္တ-ပစ္စည်း၌ သမ္ပန္နံ၊သတ္တိမန္တ၊တ္တ-ပစ္စည်းကား သမ္ပန္နံ၊သတ္တိ။

ပဗ္ဗဇာယ-ကား "သည်"ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အလဂ္ဂနတ္တေန-
ဝယ် အလဂ္ဂန-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစု၊တုလျှတ်၊အလဂ္ဂန-ဟူသော ဘာဝ
ယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊လိဂံတံ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အဗ္ဗောကာသော ပဗ္ဗဇာ-ပါဠိတော်ကို ထောက်၍
သမ္ပန္နံသည်။ အလဂ္ဂနတ္တေန-ကို "မငြိကပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါငြိကပ်ခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်"ဟု ပေး။ ယင်းကို ထောက်က ပဗ္ဗဇာယ-ဟူသော
သမ္ပန္နံ ကတ္တားအနက်ပြန်သည်မှာ သိသာပါ၏။]

၆။ ။(က)အမှတ်ပြုဝါကျ အံဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် "ရဇောပထ"ဟူသည် ရာဂတည်းဟူသော မြူ
အစရှိသည်တို့၏ ထရာအရပ်ပေတည်း။ ဤသို့ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏
အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[သဒ္ဒတ္တ အဖွင့်။ ။ ရာဂရဇာဒိနံ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ-ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာ၏
အဖွင့်မှာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့် ဖြစ်သည်။ သဒ္ဒတ္တအဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ
(၃၁၀)၌ "ရဇာပထောတိ ရာဂဒေါသမောဟရဇာနံ အာပထော၊အာဂမနဋ္ဌာနန္တိ
အတ္ထော"ဟု လာသည်။ ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာဝါဒကို ရည်၍ "အာဂမနပထောတိပိ
ဝဒန္တိ"ဟု ဆိုသည်။ သီလကုန်ငြိကာဟောင်း၊သစ်တို့က "အဖွင့်နှစ်ရပ် သဘောအားဖြင့်
အတူတူပင်၊သဒ္ဒါမျှသာ ထူးသည်"ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ရဇောပထော၊ ရဇောပထော။ ။ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ငြိကာတို့၌ ပါ၌ ၂-
မျိုး ရှိသည်။ ရဇာပထော-ပါ၌ အရှိများသည်။ သျှ၊ သျှသစ်တို့၌လည်း အာ-
နှင့်ပါ၌ပင် ရှိသည်။ "ရဇော-ပုဒ်က မနောဂဏာဒိဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်သောကြောင့်
(သမာသံတဒ္ဒါ၊လယ်ဩ-ရုံ-ဥပဒေအရ)ရဇောပထော-ပါ၌သာ ရှိသင့်သည်"ဟု
ဆရာတို့ ဆိုကြ၏။

သို့သော် ရဇောကိတ္တံ။ (စူဠဝဂ္ဂ၊၄၄၂၊၄၅၆။ အဂုံတ္တရ၊၃၊၁၀၂။)ရဇောဇ္ဈေ။
(ပါရာစိကကဏ္ဍ၊၁၊၈၈။ ဒိဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ၊ ၁၅။) မနောဘေတု။ (ဓာတုယမက)
ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ အစ၌ ဗျည်းရှိသော နောက်ပုဒ်နှင့်စပ်သည် သမာသံပုဒ်တို့၌ သမာသံ
အလယ်မှာ ဩ-နှင့် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရဇောနကိတ္တံ။ (ဥဒါန၊၁၆၇။
နေတ္ထိ၊ ၁၅၀။)ရဇာပဂတ။ (စူဠနိဒ္ဒေသ၊၁၉၇။ စူဠနိဒ္ဒေသ၊၄၊၄၄၄။)ရဇ္ဈာနဋ္ဌာန
(ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊၄၊၁၈၈။) မနာယတန။ (အာယတနယမက။)ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ အစ၌
သရရှိသော နောက်ပုဒ်နှင့်စပ်သည် သမာသံပုဒ်တို့၌ကား ဩ-နှင့် မရှိ၊ အာ-
နှင့်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤကိုထောက်က အာ-နှင့် ရဇာပထပါ၌သာ ရှိသင့်သည်
ထင်သည်။ "ပထ-ပုဒ်ဖြစ်က ဩ-နှင့်အာပထပုဒ်ဖြစ်က အာ-နှင့်ရှိသင့်သည်"ဟု
ဆိုလိုပေသည်။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာကို ထောက်က အာပထ-ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ပထ-
ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း တိုက်ရိုက်အဖွင့်ကိုမူကား မတွေ့ရ။

သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

သမာသံတဒ္ဓါလယ်ဩ-ရှိ-ဥပဒေသည် ရစဂ္ဂ။ (အဝုတ္တရ၊ ၂၇၈။ ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိ၊ ၁၇၅။) ရစမလိ။ (မူလပဏ္ဍာသ၊ ဌ၊ ၁၊ ၃၅၁။) ရစမိဿ။ (ဓမ္မပဒ၊ ဌ၊ ၁၊ ၂၃၇။) ရစဝိရဟိတ။ (ဝိဘင်္ဂ၊ ဌ၊ ၆၇။) ရစရေဏ။ (ဇာတက၊ ၁၊ ၃၀၄။ ဇာတက၊ ဌ၊ ၄၊ ၃၆၃) တို့ကိုထောက်က ယေဘုယျသာ။]

၇။ ။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ဖြစ်လာပုံ

ပိဟိတ-၌ အပိ-ပုဗ္ဗ ဓာ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ “အပိ ဓာ တ” ဟု ဆိုလိုလျက် အ-ကို ချေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊ ဓာတ်၏အစိတ် အာ-ကို လှ-ပြုခြင်း၊ ဓိ-ကို ဟိ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “ပိဟိတ” ဟု ရုပ်ဖြစ်လာပါသည်။

(တစ်နည်း) “အပိ ဓာ တ” ဟု ဆိုလိုလျက် အ-ကို ချေခြင်း ဝဏ္ဏလောပ၊ ဓာ-ကို ဟိ-ပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် “ပိဟိတ” ဟု ရုပ်ဖြစ်လာပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဓာ-အပိ-ပုဗ္ဗော အစွာဒနေ။ (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ၊ ၂၀၁) အပိ-ပုဗ္ဗော တဿ “တေသုဝုဒ္ဓိ” တိ အာဒိနာ အ-ကာရလောပေါ။ ပိဒဟတိ။ (ရူ၊ ၅၀၈။) ကွစိဓာတူတိ အာဒိနာ ဓာတုန္တဿိကာရောစ။ ပိဒဟိတွာ။ (ရူ၊ ၆၄၁) နိဓိယိတ္တာတိ နိဟိတော။ “ကွစိဓာတူ” တိ အာဒိနာ ဓိဿ ဟိ၊ တ-ပစ္စယေ။ (ရူ၊ ၆၃၃)။ တို့ကိုထောက်၍ ရှေ့နည်းကို ဆိုသည်။

ဓာဿ ဟိ၊ နိဟိတော။ (မောင်၊ ၅၊ ၁၀၈။) မြန်မာမှု၌ “ဓိဿဟိ၊ တ ပစ္စယေ” ဟုရှိသည်။ ဤမောဂ္ဂလာန်နှင့် သီဟိုဠ်မှု ရှုတို့ကိုထောက်၍ နောက်နည်းကို ဆိုသည်။ ဓိ-ကို ဟိ-ပြုသည်နှင့် ဓာ-ကို ဟိ-ပြုခြင်းသည် နည်းနှစ်ပါးထူးခြားချက်တည်း။]

၈။ ။ လူ့ဘောင်သည် ကျဉ်းမြောင်း၍ ရဟန်းဘောင်သည် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့် တူခြင်းအကြောင်း

အတောင်ခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အိမ်၌သော်လည်းကောင်း၊ မယားလင်တို့၏အကြား ယူဇနာတစ်ရာခြားသော အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ မယားလင်နှစ်ယောက်တို့သည် အကယ်၍ပင် နေကြရစေကုန်ဦးလော့၊ ထိုသို့ပင် နေကြရစေကာမူ ထိုမယားလင်တို့အား မိစီးနှိပ်စက်တတ်သော ရာဂအစရှိသော အန္တရာယ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ညှင်းဆဲတတ်သော လယ်၊ ယာ၊ ကိုင်း၊ ကျွန်းအစရှိသော အန္တရာယ်နှင့်တကွဖြစ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့် အိမ်ဟူသောနေရာသည် (တစ်နည်း) အိမ်ရာထောင်သူ လူ့အဖြစ် (လူ့ဘောင်) သည် ကျဉ်းမြောင်းပါသည်။

ရှင်၊ ရဟန်းသည် ပိတ်အပ်ပြီးသော တံခါးမ၊ လေသာပြုတင်း၊ တံခါးရွက်ရှိ ကုန်သော ပုံးလွမ်းအပ်ကုန်ပြီးသော စုလစ်မွန်းချွန်အထွင်ရှိသောကျောင်း၊ ရတနာ ပြာသာဒ်၊ နတ်ဝိမာန်အစရှိသည်တို့၌ နေပင်နေရစေကာမူ ကပ်ငြိနှောင်ဖွဲ့သည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ရှင်၊ ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့် တူပါသည်။

(တစ်နည်း) ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းငှါ (တစ်နည်း) ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏ အခွင့် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ကုသိုလ်ပြုခွင့်မရသောကြောင့်) အိမ်ဟူသောနေရာသည် (တစ်နည်း) အိမ်ရာထောင်သူ လူ့အဖြစ် (လူ့ဘောင်) သည် ကျဉ်းမြောင်းပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ရှင်,ရဟန်း၏အဖြစ်၌ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏အလိုရှိတိုင်း အခွင့်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ကုသိုလ်အလိုရှိတိုင်း ပြုခွင့်ရသောကြောင့်)ရှင်,ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့်တူပါသည်။ (၄၂၁၆၂။)

[စကားထပ်။ ။ပုစ္ဆာ၌ “အဘယ်ကြောင့် လွင်ပြင်ကျယ်နှင့် တူသည်ကို ယုတ္တိ ပြ၍”ဟု သုံးထားသည်မှာ မကောင်း၊စကားထပ်နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်- စကားနှင့်ယုတ္တိပြ၍-စကားသဘောတူဖြစ်၍ တစ်ခုခုပါလျှင် ပြီးသောကြောင့်တည်း။]

၉။ ။ ပထျာဝတ္တဂါတာစိ

အာစရိယေဟိ ဥပဇ္ဈာဟိ၊သမာနော အနုသာသိတော။

ဩဝါဒံ စိတ္တဗျာပန္နော၊ နဂဏှာတိ ဝိဘာမတိ။

မှတ်ချက်။ ။စရိ-၌ လဟုနှစ်လုံးကို ဂရုတစ်လုံး ယူပါသည်။ ဘာ၌ ဆန်းကြောင့် ဒွေးဘော်မရောက်၊ဒီဃရောက်နေရပါသည်။ (၄၂၁၉၁။)

၁၀။ ။ ဘာဝါလင်္ကာရ

(၁) နဂဏှာတိ-အရ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိကုန်သော ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ် တို့သည် ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် အဆုံးအမကို မမံယူသောဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသောရဟန်း၏သန္တာန်၌ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသပြဇာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ကောဋ္ဌောယိဘာဝ, ရဒ္ဒရသ။

(၂) အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိကုန်သော ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒသည် အာရမ္မဏဝိဘာဝ။

(၃) အယောနိသောမနသိကာရသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

(၄) အတ္တာနုဝါဒဘေး,ပရာနုဝါဒဘေး,ဒဏ္ဍဘေး,ဒဂ္ဂတိဘေးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရခြင်းသည် အနဘာဝ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သုတ္တန္တိကမာတိကာ ဒေါဝစဿတာဒုဂ်၌ ဒေါဝစဿ တာ-အရ “ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မရိုမသေပြုသောအခါ ဒေါသမူဒွေး၊စေတသိက်ဗာဝိသရ၏”ဟု ကောက်သည်ကို ထောက်။]

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ မေးခွန်းအဖြေ ပြီး၏။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ
မေးခွန်းအဖြေ

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ယံ တသ္မိံ သမယေ ဟိရိယတိ ဟိရိယတိတဗ္ဗေန ဟိရိယတိ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမာပတ္တိယာ-ကို အနက်မှန်မှန် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ ယာ ကုသလစိတ္တဿ ဝါ အကုသလစိတ္တဿ ဝါ အဗျာက တစိတ္တဿ ဝါ ဝါစာ ဂိရာ ဗျပုထော ဥဒီရဏံ ယောသော ယောသကမ္ပံ ဝါစာ ဝစီဘေဒေါ-ကို ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာယကစိတ် သရုပ်ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ သပ္ပိတိကဘူမိယံ ကာမာဝစရေ ရူပါဝစရေ အပရိယာပဇ္ဇေ ပီတိံ ဌပေတွာ တံ သမ္ပယုတ္တော၊ဝေဒနာက္ခန္ဓော။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော-ကို ထည့်သင့်သော ပါဌသေသ ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၄။ ။ စတုသု ဘူမိသု ဝိပါကော၊ ယဉ္စ ရူပံ ကမ္မဿ ကတတ္တာ။ ဣမေ ဓမ္မာ သိယာ ဥပ္ပန္နာ သိယာ ဥပါဒိနော၊န ဝတ္တဗ္ဗာ အနုပ္ပန္နာတိ-ကို ပါဌသေသနှင့်တကွ စ-သဒ္ဓါကို ယှဉ်သင့်သမျှ ယှဉ်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၅။ ။ မဟာပုရိသဿ ယက္ခံ ဩလောကေတွာ ဝိဝဋ္ဌမတ္တေ အဂ္ဂိဇာလံ ဝိယ လောဟိတဇာရံ ဥဂ္ဂိရမာနံ တဿ မုခံ ဒိသ္မာပိ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ဒေါမနဿ နုပ္ပဇ္ဇိ-ကို လက္ခဏဝန္တ ကံ ထည့်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၆။ ။ အဗျာပဇ္ဇေ လောကေ ဥပ္ပန္နဿ ဝါပိ တဿ တတ္ထ သုခိနော ဓမ္မပဒါ ပိလဝန္တိ-ကို တ-၏အစွဲ ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ ယံ ကိဉ္စိ ဒုက္ခံ သမ္မောတိ၊သဗ္ဗံ အာရမ္မပစ္စယာ။ အာရ မ္ဘာနံ နိရောဓေန၊နတ္ထိ ဒုက္ခဿ သမ္ဘဝေါ-ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ယောဇနာခဲ့ပါ။

၈။ ။ သာ စ ကိဉ္ဇာပိ တံ နိမိတ္တံ ဥဂ္ဂါဋေတိ၊သယံ ပန နိမိတ္တဓမ္မေသု စရတိတိ သနိမိတ္တာဝ ဟောတိ-ကို သာ-၏အစွဲထင်အောင် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၉။ ။ အဋ္ဌဝိဂတံ ပေါထေတွာ ပထဝိယံ ပါတနပစ္စာမိတ္တသဒိသာ ဇရာ၊ နိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာနံ ဒုဗ္ဗလပရာဓိနမဉ္ဇပရာယဏဘာဝကရဏတော-ကို ဟိတ်၏သမ္ပန် ခံလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၀။ ။ ပရေသံ ဥပကာရကရဏေ ဒါနာဒိနာ အာကာရေန ယထာ န သမ္မသာရိယတိ။ ဧဝံ အာဝရိတွာ ဂဟိတဘာဝေါ စိတ္တဿကို ရှေးနိယံများနှင့်အညီ ပြင်၍ ထည့်သင့်သည်ကို ထည့်၍ အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၂၂။ ပါသျှ၊ ၅၂။ ၁၃၂၇၊ ၁၃၃၆-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ပါ၊ ၆၀။ ပါသျှ၊ ၂၆၇။ ၁၃၁၅-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ [ဝေဒနာက္ခန္ဓော-နှင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓော-နောင် ဟောတိထည့် ယောဇနာ။ ပါ၊ ၂၅၂။ ပါသျှ၊ ၄၂၇။]

၄။ ။ [“ဝိပါကောစ ဝိပါတ်သည်လည်းကောင်း”ဟု ဝိပါကောနှင့်လည်း ယှဉ်ယောဇနာ။ ပါ၊ ၂၇၂။ ပါသျှ၊ ၄၇၂။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း မုခေ-ကို ထည့်ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၅၈။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၀၉]

၆။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၈။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၄၇၆။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၉၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၆၈။]

၈။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၂၆၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၉၅။]

၉။ ။ ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံလျက် အနက်
[“ဧရာယ၊ ဧရာ၏”ဟု သမ္ပန်ခံ။ ဟိတ်ဆိုက်လေရာ ကြိယာ၏ ကတ္တားမှာ ဧရာ-ဖြစ်သည်ကို သတိပြု။ ဋ္ဌ၊ ၃၆၅။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၂၈၂။]

၁၀။ ။ ရှေးနိယံများနှင့်အညီ ပြင်၍ ထည့်သင့်သည်ကို ထည့်၍အနက် ပရေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော သူတို့အား။ ဥပကာရ ကရဏေ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း ဌံ။ ဒါနာဒိနာ၊ အလှူအစရှိသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဂဟိတမာနေ၊ ယုအပ်သည်ရှိသော်) န သမ္မ သာရိယတိ၊ မပြန့်။ ဧဝံ-တထာ-တေန-အာကာရေန၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အာဝရိတွာ၊ ပိတ်ပင်၍။ ဂဟိတဘာဝေါ၊ ယုအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ [ဋ္ဌ၊ ၄၀၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၊ ၄၀၉။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

[ရည်ညွှန်းသည် နိယံ။ ။ ယထာ တထာ၊ဥပမာမဟုတ်၊ယင်းသို့ ထုတ်မှ-အစချီသော နိယံ၊ယထာ တထာ၊ တွေ့လေရာ၌၊ ပမာမဟုတ်၊ ကာရထုတ်မှ အစချီသော နိယံ များကို ရည်မေးသည်။ ယင်းနိယံများကို ၁၉၈၁ .(၁၃၄၂) ခုနှစ် သီလကွန်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အရိယာနံ အဒဿာဝိတိ အာဒိသု အရိယာတိ အာရကတ္တာ ကိလေသေဟိ အနယေ န ဣရိယနတော အယေ ဣရိယနတော သဒေဝကေန လောကေန စ အရဏီယတော။
- (ခ) ဗုဒ္ဓါ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ ဗုဒ္ဓသာဝကာ စ ဝုစ္စန္တိ။
- (ဂ)ဗုဒ္ဓါ စေ ဝါ ဣစ အရိယာ။ ယထာဟံ သဒေဝကေ ဘိက္ခဝေလောကေ ။ပ။ တထာဂတော အရိယော"တိ ဝုစ္စတိ။
- (ဃ)သပ္ပုရိသာတိ စတ္ထ ပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တထာဂတသာဝကာ စ သပ္ပုရိသာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ တေ ဟိ လောကုတ္တရဂုဏယောဂေန သောဘနာ ပုရိသာတိ သပ္ပုရိသာ။
- (င)သဗ္ဗေဝ ဝါ စတေ ဒွေဓာပိ ဝုတ္တာ။

၁။ ။(က)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာတို့ကိုရှုလျက် အရိယာနံ အဒဿာဝိ-ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ပါပနာဒိကျမ်းရိုးတက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလိုပါ။)

၃။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဓါ,(င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဓါတို့ကို သဒ္ဓါ, နက်, ကြောင်း, ကျိုးတို့တွင် အဘယ်ကို လဲလို၍ ထားသည်ကို သေချာစွာ ဖြေပါ။

၄။ ။(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပါသော သဒေဝကေန လောကေန စ အရဏီယတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို ရှု၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြုလျက် ဗျုပ္ပတ်ျာဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိပုဒ်,(င)အမှတ်ပြဝါကျရှိပုဒ်တို့ကို သမာသ်ပုဒ် စသည်တို့ စိစစ်ပြပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်ပြလျက် (င)အမှတ်ပြဝါကျကို အကြောင်းပြ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော စဝ-သဒ္ဒါ၊ (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော စဝ-သဒ္ဒါတို့၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထတို့ကို ဖြေလျက် (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော စတ-သဒ္ဒါသည် ပက္ခန္ဓဝိသယ-စသည်တို့တွင် အဘယ်ဖြစ်ပါသနည်း။

၈။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော အာဟ-အရကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်လျက် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ယထာဟ သဒေဝကေ-အစရှိသည်၌ အဘယ်သိဒ္ဓိဖြစ်ပါသနည်း။

၉။ ။(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော အာဟ-၏အရကို လက္ခဏာဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ ။(က)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ရှုမျှော်လျက် (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော စတေ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်းတရား၊ဝုတ္တာ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကိုဖော်ပြလျက် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိနှင့်ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများ ဖြေပါ။

၁၉၇၄ (၁၃၃၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။အရိယာနံ အဒဿာဝီ-ကို သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှုလျက်အနက် အရိယာနံ(၁)ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော၊(၂)(ဝါ)အစီးအပွား မဟုတ်သောအကျင့်၌၊(ဝါ)ကြီးပွားကြောင်း မဟုတ်သောအကျင့်၌ သတ္တလောကကို မဖြစ်စေတတ်မကျင့်စေတတ်သော၊(၃)(ဝါ) အစီးအပွားဖြစ်သောအကျင့်၌၊(ဝါ)ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၌ ဖြစ်စေတတ်ကျင့်စေတတ်သော၊(၄)(ဝါ)နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကသည် ဆည်းကပ်အပ်သော-ဘုရားရှင်တို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ဖူးမြင်ခြင်းအလေ့မရှိသော။ (ပုထုဇ္ဇနော-၌ စပ်။) [၄၊၃၀၄။ ၄၊၃၁၊၃၂၃။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အနယေတိ အဝုမ္ဗိယံ၊ အနပါယေဝါ။ န ဣရိယန တောတိ လောကဿ အပ္ပဝတ္တာပနတော။ အယေ ဝုမ္ဗိယံ၊ဥပါယေ ဝါ၊အရတိ ယတောတိ ပယိရူပါသိတဗ္ဗတော။ (ယောဇနာ။ ၂၀၁။)

“ဝုစ္စတိတိ”ဟု ရှိရမည်။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ဝုစ္စတိတိ”ဟု ဣတိ-ပါ ရှိရမည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဣတိ-ပါ ရှိသည်။ မေးခွန်း စာကူးကျဟန်ရှိသည်။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ပါပနာဒိကျမ်းရိုးတက်

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် အရိယပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းသို့ အဘိဓာနတ္ထကိုသာဆိုသည်ရှိသော် အဘိဓာနတ္ထသာရှိ၏ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ(အဓိပ္ပေတတ္ထ)မရှိ-ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏(အနုလောမပါပနာ)။ စင်စစ်တမူကား သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသည် ရှိ၏(ပဋိလောမပါပနာ)။ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်၏(အနုလောမရောပနာ)။ အဘိဓာနတ္ထကိုသာမဆိုသင့် (ပဋိလောမရောပနာ)။ မဆိုသင့်ဘဲ လျက် ဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသရောက်ခဲ့ရာ၏(ဒေါသာရောပနာ)။ သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း(ဓောဒနာ)။ ဤသို့ ဓောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုဓောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ကျက်။ ။မေး၊ ဖြေ စ၍၊ မဆွရေးဖြား၊ သူစကားကို၊ ကိုင်ထား ဌပနာ၊ ပြုပြီးခါမှ၊ ရောက်ရာဖြစ်မှ၊ အနု၊ ပဋိ၊ တင်ဘိ ပါပန၊ တဝရောပနာ၊ တင်ပါ လဒ္ဒ၊ ပြင်ဒေါသသည်၊ စုဒ်ကြ ငါးဖြား၊ ကျမ်းရိုးတည်း(ပေါရာထ။)]

၃။ ။ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါကို သဒ္ဒါ၊ အနက်၊ ကြောင့်၊ ကျိုးတို့ တွင် အရိယ-သဒ္ဒါ၏ ဗုဒ္ဓ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ဗုဒ္ဓသာဝက-ဟူသော အနက် (သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ)မှတစ်ပါး ဗုဒ္ဓ-ဟူသောအနက် (သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ)တစ်ပါးကို လဲလို၍ ထားပါသည်။ [ရှေ့နည်း၌ ရသင့်တိုင်းယူသည်။ နောက်နည်း၌ ရသင့်တိုင်း မယူဘဲ အတိဿယနည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓကိုသာ ယူသည်။]

(င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါကို၊ သဒ္ဒါ၊ နက်၊ ကြောင်း၊ ကျိုးတို့တွင် သပ္ပရိသ-သဒ္ဒါ၏ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ဗုဒ္ဓသာဝက-ဟူသောအနက် (သရုပ်ကြားအဘိ ဓေယျတ္ထ)မှတစ်ပါး ဗုဒ္ဓ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ဗုဒ္ဓသာဝက-ဟူသော အနက် (သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ)တစ်ပါးကိုလဲလို၍ ထားပါသည်။ [ရှေ့နည်း၌ အရိယ-၏အရ ဗုဒ္ဓကို ယူပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအားဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓသာဝက- ကိုသာ ယူသည်။ နောက်နည်း၌ ရသင့်တိုင်း ယူသည်။]

[သဒ္ဒါ၊အနက်၊အကြောင်း၊အကျိုး ယူပုံ။ ။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော သဒ္ဒါ (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ)ကို "သဒ္ဒါ"ဟုယူ။ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သောအနက် (သံဝဏ္ဏနာ)ကို "အနက်"ဟု ယူ။ သံဝဏ္ဏနာ၌ ပြသောအကြောင်း (သံဝဏ္ဏနာပြအကြောင်း)ကို "အကြောင်း"ဟု ယူ။ သံဝဏ္ဏနာ၌ ပြသောအကျိုး (သံဝဏ္ဏနာပြအကျိုး)ကို "အကျိုး"ဟု ယူ။ ဤသို့အားဖြင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ သဒ္ဒါ ၁-မျိုး၊ သံဝဏ္ဏနာ၌ အနက်၊အကြောင်း၊ အကျိုး ၃-မျိုးဖြစ်သင့်၏။ ထိုတွင် အကြောင်းပြသံဝဏ္ဏနာ အကျိုးပြသံဝဏ္ဏနာမှ ကြွင်းသော သံဝဏ္ဏနာကို "အနက်"ဟုယူ။ ကျယ်ကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် အဖြေ၌၍]

၄။ ။ ဝစနတ္ထ

သဒေဝကေန လောကေန အရနိယာ (အရဏီယာ) ဥပဂန္ထဗ္ဗာတိ အရိယာ။ (ဂဏ္ဍိ။ ၄၇၇။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဗျူဟာဒီစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) အ-ဟူသော၊ ရီ-ဟူသော၊ ယ-ဟူသော အစိတ်စိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ သည် ဗျူဟတ္ထိ။

(၂) အရ-ဓာတ်၊ ဣ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း (ဣ-ကား အာဂုံတည်း)၊ အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဆည်းကပ်ခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူဟတ္ထိနိမိတ်။

(၃) အရိယာ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္ထိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဆည်းကပ်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္ထိနိမိတ်။

ဘောဒဗိက္ခာဒီပနီ အလိုအားဖြင့်-

(၁) သဒေဝကေန လောကေန အရနိယာ (အရဏိယာ)ဥပဂန္တဗ္ဗာ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူဟတ္ထိ။

(၂) တု၏။

(၃) အရိယာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္ထိ။

(၄) တု၏။

ဟကျက်။ ။ ပရမတ္ထောဝ ဗျူဟတ္ထိ၊ တံ နိမိတ္တံ တု ဓာတွာဒိ။
ပဝတ္ထိ ဟောတိ ပညတ္တိ၊ တံ နိမိတ္တံ တု ဓာတွာဒိ။
ဝိဂ္ဂဟော ဧဝ ဗျူဟတ္ထိ၊ နိပ္ပန္နော ပဝတ္ထိ မတော။
ဒွေ နိမိတ္တာနိ ဘိဓာန၊ ဋီကာယံ ဝုတ္တသဒိသာ။
(အကျယ်ကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် အဖြေ၌ ရှု။)

၅။ ။ သမာသပဒါဒီဝိဘာဂ (သမာသာဒီပဒီဝိဘာဂ)

- ဗုဒ္ဓါ-ကား ကိတ်သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်။
- စ (၃-လုံး)-ကား နိပါတ်ပုဒ်။
- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ကား သမာသံသုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်။
- ဗုဒ္ဓသာဝကာ-ကား သမာသံနာမ်ပုဒ်။
- ဝုစ္စန္တိ-ကား အာချာတ်ပုဒ်။
- သဗ္ဗေ-ကား သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်။
- ဧဝ-ကား နိပါတ်ပုဒ်။
- ဝါ-ကား နိပါတ်ပုဒ်။
- ဧတေ-ကား သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်။
- ဒွေဓာ-ကား တဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ်။
- ပိ-ကား နိပါတ်ပုဒ်။ (တစ်နည်း)
- အပိ-ကား ဥပသာရပုဒ်။
- ဝုတ္တာ-ကား ကိတ်နာမ်ပုဒ်။

[နာမပဒ-နှင့် သုဒ္ဓနာမပဒ ထူးခြားချက်။ ။ ပုဒ်အချင်းချင်း ချဉ်း၍ သမာသံပြီးလတ်သော် ဝါကျအနက်အတွင်းမငုပ်လျှင် သမာသနာမပဒမည်၏။ ငုပ်လျှင်

သမာသသုဒ္ဓနာမပဒ မည်၏။ ပုဒ်နှင့်ပစ္စည်းချဉ်း၍ တဒ္ဓိတံပြီးလတ်သော် ဝါကျအနက် အတွင်းမငုပ်လျှင် တဒ္ဓိတနာမပဒမည်၏။ ငုပ်လျှင် တဒ္ဓိတသုဒ္ဓနာမပဒမည်၏။ ဓာတ်နှင့်ပစ္စည်းချဉ်း၍ ကိတ်ပြီးလတ်သော် ဝါကျအနက်အတွင်းမငုပ်လျှင် ကိတ်နာမပဒ မည်၏။ ငုပ်လျှင် ကိတ်သုဒ္ဓနာမပဒမည်၏။ (အကျယ်ကို ပုဒ်စစ်ကျမ်း၌ ရှု။) ဒွိဓာ-ကား နိပါတ်။ ။ဓာ-ပစ္စည်းအဆုံးရှိသော ပုဒ်များကို (နိတိ၊ ရှု) တို့၌ အဝိဘတ္တိယုတ္တနိပါတ်များတွင် အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထား၍ ဒွိ-ဓာပုဒ်ကို "နိပါတ်ပုဒ်" ဟု သိရာ၏။

ဓာ-ဣတိ ဝိဘာဂတ္ထေ။ ဧကဓာဒွိဓာ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ နာ၊ ၃၉၀။) ဓာ၊ ကုတ္တု၊ သက္ကိဉ္စ သရံ၊ ဝိဘာဂေ။ ဧဝံ နာမချာတောပသဂ္ဂဝိနိမုတ္တံ ယဒ ဗျယလက္ခဏံ၊ တံ သဗ္ဗံ နိပါတပဒန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ရှု၊ နာ၊ ၁၃၅၊ ၆။) တို့ကို ထောက်။

တုန၊ တွာန၊ တဝေ၊ တွာ၊ တုံ၊ ဓာ၊ သော၊ ထာကုတ္တု၊ မေဝေ။ ပ။ ယာဒေသောစာ ဗျယံ ဘဝေ။ (ဓာနံ၊ ၁၂၀၃။) ကိုလည်း ထောက်။

ပိ-နှင့် အပိ-ထူးခြားချက်။ ။ ဧနေတွာပိတိ ဧတ္ထ ပိ-သဒ္ဓေါ၊ အပိသဒ္ဓေါ ဝါ သမ္ဘာဝနတ္ထော။ (သိင်္ဃိသစ်၊ ၁၁၄၆။) ကိုထောက်၍ ဒွေဓာပိ-ကို "ဒွေဓာ+ပိ၊ ဒွေဓာ+အပိ" ဟု နှစ်နည်း ပုဒ်ဖြတ်။

သေယျထာတိ ဩပမ္ပတ္ထေ နိပါတော၊ ပိတိ သမ္ဘာဝနတ္ထေ (နိပါတော)။ ဥဘယေနာပိ ယထာ နာမ ဗြာဟ္မဏာတိ ဒသေတိ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၀၈။) အဋ္ဌကထာနရူပေန ပိ-သဒ္ဓေါပိ နိပါတေသု ဣစ္ဆိတဗ္ဗော။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ နာ၊ ၃၉၃။) အပိ-သဒ္ဓေါ ပိယ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော နိပါတဘူတော ပိ-သဒ္ဓေါပိ အတ္ထိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ "အဋ္ဌပိတိ၊ ပိသဒ္ဓေါ" တိ၊ ကေစိ ပန အကာရလောပံ ကတွာ ပိသဒ္ဓေါတိ၊ ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိတံ န ယုဇ္ဇတိ၊ နိပါတာနံ အနေကတ္တတာ နိပါတဘူတသ ပိသဒ္ဓသပိ ဝိဇာမာနတ္ထာ၊ ဧဝံ ကတွာ ပါရာဇိက ကဏ္ဍဋီကာယံ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၅၀။) "အပိ" တိ အဝတွာ "ပိ" တိ ဝဒန္တော "ပိ-သဒ္ဓေါ ပိသု အတ္ထိ နိပါတောတိ ဒသေတိ" တိ ဝုတ္တံ (မထိမဉ္ဇူ၊ ၁၊ ၁၇၁။) တို့ကိုထောက်၍ နိပါတ် ပိ-သဒ္ဓါ ရှိသည်ကို (ပိ-သဒ္ဓါ နိပါတ် ဖြစ်သည်ကို) သိရာ၏။ အပိ-သဒ္ဓါ ဥပသာရ ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ "ပိသည် နိပါတ်ပုဒ်၊ အပိ-ကား ဥပသာရပုဒ်" ဟု အထူးမှတ်။

နိပါတ်ပုဒ်သာ ထိုက်သည်အားလျှော်စွာ ပုဒ်တို့၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ ကျရောက်နိုင်၏။ အပိဓာတိ(ပိတ်၏) အပိဓာန(အပိတ်) စသည်ကဲ့သို့ အာချာတ်ကိရိယာ ကိတ်ကိရိယာ၏ ရှေ့၌နေသော အပိဥပသာရပုဒ်မှတပါးသော ဥပသာရပုဒ်ကား ပုဒ်တို့၏ အစ၌ မကျရောက်နိုင်။ ထို့ကြောင့် "အပိ ဒိဗ္ဗေသု ကာမေ သုစသည်၌ အပိကား နိပါတ် အပိသာတည်း၊ နိပါတ် အပိလည်း ရှိသည်ဟု သိရာ ၏။ ပိသည် နိပါတ်ပုဒ်၊ ပုဒ်တို့၏ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ ကျရောက်၏ အပိကား ဥပသာရပုဒ်လည်း ရှိ၏။ နိပါတ်ပုဒ်လည်း ရှိ၏ ပုဒ်တို့၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ ကျရောက်၏ ဤသို့ ပိနှင့်အပိ အထူးကို သိရာ၏။ ပိနိပါတ်နှင့်အပိနိပါတ် အထူးကို ဤပုဒ်တို့၏ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ ကျရောက်မှုနှင့်အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ ကျရောက်မှု" ဟု သိရာ၏။ အပိသဒ္ဓေါပိ စနိပါတပက္ခိကော ကာတဗ္ဗော၊ ယတ္ထ ကိရိယာဝါစကပဒတော၊ ပုဗ္ဗော

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

န ဟောတိ တံ ယထာ? အပိဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု ရတိ သော နာဓိဂစ္ဆတိ။
တေသု ပိသဒ္ဓေါ ပဒမဇ္ဈေ ပဒါဝသာနေစ နိပတတိ အပိသဒ္ဓေါ ပန ပဒါဒိမိ
ပဒမဇ္ဈေ ပဒါဝသာနေစ နိပတတိ။ (နိတိသုတ္တ၊နာ၊ ၃၉၃။)

၆။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂ

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်
တစ်ပါးကို ပြောင်းလဲဖွင့်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

သပ္ပုရိသာတိ ဧတ္ထ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ တထာဂတသာဝကောစ သပ္ပုရိသာတိ
ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သပ္ပုရိသာ-၏အရ (အရိယ၏ အရ
ဗုဒ္ဓကို ယူပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအားဖြင့်)ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ၊ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ကို
ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

သောဘနာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သံ-ဥပသာရ၏သောဘန
အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

သောဘနာ ပုရိသာတိ သပ္ပုရိသာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သပ္ပုရိသာ
ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ ပါဒိပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ် သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ယင်းပါဒိ
ပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ် သမာသ်ပုဒ်၏ တုလျှအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ
သိစေပါသည်။ (တစ်နည်း)သပ္ပုရိသာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “သောဘနာ
ပုရိသာ သပ္ပုရိသာ”ဟု ပါဒိပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ် သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို
အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

တေ ဟိ လောကုတ္တရဂုဏယောဂေန သောဘနာ ပုရိသာတိ သပ္ပုရိသာ
ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် လောကုတ္တရဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်
ကျေးဇူးဂုဏ်ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်သောယောက်ျားမြတ်တို့ဖြစ်သောကြောင့် ထိုပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ၊
ဗုဒ္ဓသာဝကတို့သည် “သပ္ပုရိသမည်ကုန်၏”ဟု သပ္ပုရိသမည်ခြင်း၏ အကြောင်း၏
အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

[သပ္ပုရိသ-၌ သ-အဆန်း။ ။ အများအားဖြင့် သပ္ပုရိသ-ပုဒ်ကို “သန္ဓေ
ပုရိသော သပ္ပုရိသော”ဟု သန္တ-ပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်ကြ ဝိဂ္ဂဟပြုကြသည်။ ဤ၌ကား
“သောဘနာ ပုရိသာ သပ္ပုရိသာ”ဟု သံ-ပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုထားသည်မှာ ဆန်းလှ
(၎တ်လှ)အတွေ့အကြုံနည်းလှသည်။ သံ-ပုဒ်၊ပုရိသ-ပုဒ်၊သံ-၌ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို
ပ-ဖြည့် ပြီးနေသည်။ သံ-သည် သဗ္ဗိ ကတွာတိ သောဘနဗ္ဗိ ကတွာ။
(သာရတ္ထ၊၁၊၄၅၀။)၌ကဲ့သို့ သောဘနအနက်ကို ဟောသည်။

သောဘနော ပုရိသော သပ္ပုရိသော။ ဧတ္ထ စ သံ-သဒ္ဓဿ အတ္ထံ
ဂဟေတွာ ဧဝံ အတ္ထော ဝုစ္ဆတိ။ ဧတ္ထ ဟိ နိဂ္ဂဟိတ် ပ-ကာရေ ပရေ ပ-
ကာရတ္ထမာပဇ္ဇတိ “စိရုပ္ပဝါသိ၊ ဟတ္ထိပ္ပဘိန္နံ ဝိယ အကုသဂ္ဂဟောတိ ပါဠေသု ဝိယ။
ယထာ ပန သဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ”တိ အာဒိသု နိဂ္ဂဟိတ် ဓ-ကာရ၊ ဒ-ကာရေသု ပရေသု
ဒကာရတ္ထမာပဇ္ဇတိ။ဧဝံ “သပ္ပုရိသော”တိ ဧတ္ထာပိ နိဂ္ဂဟိတ် ပ-ကာရေ ပ-ကာရ
တ္ထမာပဇ္ဇတိ။ (နိတိသုတ္တ၊၇၀၂။)

သန္တ-ပုဒ်ဖြင့် ပြီးရာ၌ ရူအလို သန္တ-ကို သ-ပြုပ-ဒွေဘော်ဆောင်။ နိတိအလို သန္တ-၌ နှ-ကို အ-ပြု၊ အ-ကို ပ-ပြု၊ သန္တော စ သော ပုရိသောစာတိ သပ္ပရိသော၊ “သန္တ-သဒ္ဒဿ သော ဟော ဟော စန္ဒေ” တိ ဣတ္ထ စ-သဒ္ဒေန သန္တ-သဒ္ဒဿ သမာသေ အဘကာရေပိ သာဒေသော။ (ရူ၊ ၃၄၁။) သန္တ-သဒ္ဒါဒေသာဒိပရူပ (ဒွေဘာဝံ)။ (ရူ၊ ၄၀။) ပညတ္တိယံ ဝတ္ထမာနဿ သန္တ-သဒ္ဒဿ နှ-သဒ္ဒေါ အ-မာပစ္စတိ သိမ္မိ။ သံ၊ သပ္ပရိသော။ (နိတိ၊ သုတ္တ။ ၃၈၂။)]

(င) အမှတ်ပြုဝါကျ အကြောင်းပြု၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်

(င) အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ဝါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် သပ္ပရိသ-၏အရကို တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ကောက်သည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာမည်၏။

သဗ္ဗဝစေတေ ဒွေဓာပိဝုတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “သပ္ပရိသ”ဟူသည် “ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ပင်တည်း” ဟု သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာမည်၏။ [အကြောင်းပြု၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေး ခဲ့ပါ-ဟူသော ဤမေးခွန်းမျိုး၌ သံဝဏ္ဏနာ စစ်ဆိုရိုးသွားဖြင့် ပြေပါ။]

၇။ ။ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထ

(ဂ) အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ဗုဒ္ဓါ-နောင်ပါသော ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား ဗုဒ္ဓဖြစ်ပါသည်။ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထကား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(င) အမှတ်ပြုဝါကျ၌ သဗ္ဗေ-နောင်ပါသော ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကအပေါင်း (အားလုံး) ဖြစ်ပါသည်။ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထကား အစိတ် (အချို့) ဖြစ်ပါသည်။

[ကျက်။ ။ ဗြပ်နောင်ပေ၊ ဧဝ-နေ၊ ကနံလေ ဗြပ်ချင်း။ (တောင်တွင်းနိယံ၊ ၁၃၂။)

ဧဝ-သဒ္ဒါ၊ ကနံလေရာလည်း၊ ကံမှာ ကံချင်း၊ ကတ္တားချင်း။

(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၉၂။)

အပေါင်းနောင်ထိုင်သည့် ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ အပေါင်းဟော သကလ၊ သဗ္ဗ-စသော သဒ္ဒါနောင်ထိုင်သော စ၊ ပိ-သဒ္ဒါတို့သည် အစိတ်ကို ဆည်းသည်။ အပေါင်းနောက်ပိုင်း ထိုင်သည့် စ၊ ပိ ဂ္ဂဟညသဒ္ဒါ၊ ဆည်းရာကြောင့် ဟိတံ၊ ဓတ်ကြိတ်ကြိတ်၊ အစိတ်အစိတ်နေ။ (တောင်တွင်း နိယံ၊ ၅၆။) ကို ထောက်။

ထို့အတူ အပေါင်းဟောသဒ္ဒါနောင် ထိုင်သော ဧဝ-သဒ္ဒါလည်း “အစိတ်ကို ကနံသည်” ဟု သိအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ-စ၊ ပိ-သဒ္ဒါတို့ ဆည်းရာနှင့် ဧဝ-သဒ္ဒါ ကနံရာသည် သဘောတူသောကြောင့်တည်း။ စ၊ ပိ-သဒ္ဒါတို့ ဆည်းရာနှင့် ဧဝ-သဒ္ဒါ ကနံရာသည် သဘောတူသည်ကို စ၊ ပိ-သဒ္ဒါ၊ ဆည်းလေရာ၊ ကံမှာ ကံချင်း၊ ကတ္တားချင်း။ ဧဝသဒ္ဒါ၊ ကနံလေရာလည်း၊ ကံမှာကံချင်း၊ ကတ္တားချင်း။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၉၁၊ ၉၂။) တို့ကို ထောက်။

ပါဠိသာဓကမှာ-သဗ္ဗေသမ္ပိ စုတိစိတ္တံ ရူပံ န သမုဋ္ဌာပေတိ။ (အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝိနိ၊ ၁၉၁။) သဗ္ဗေသမ္ပိ ပုထုဇ္ဇနသေက္ခာသေက္ခာသမာတာနံ နိရဝသေသာနံ သတ္တာနံ။ ပိ-သဒ္ဒေါ အဝယဝတ္ထသမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော။ ပုထုဇ္ဇနာနန္တိ သေက္ခာနန္တိ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အသေကွာနမ္ပိတိ အတ္တော။ အဝဇာရဏတ္တောဝါ ပိ-သဒ္ဓါ၊နိပါတာနမနေကတ္တတ္တာ။ သဗ္ဗေသမေဝ သတ္တာနံ၊န ဧကစ္စာနမေဝါတိ အတ္တော။(မထိမဉ္ဇူ၊ ၂၊၁၈၆။)ဖြစ်၏။
ယင်းသို့ အပေါင်းဟောသဒ္ဓါနှင့် ထိုင်သော စဝ-သဒ္ဓါ၏ နိဝတ္တတဗ္ဗတ္တမှာ အစိတ်ဖြစ်သောကြောင့် အပေါင်းဟောသဒ္ဓါနှင့် ထိုင်သော စ, ပိ-သဒ္ဓါတို့ ဆည်းရာ၌ ပေါ်ပြပါနိယံကို အတုယူ၍ "အပေါင်းနောက်ပိုင်း ထိုင်သည့် စဝ၊ ရှိသည့် သဒ္ဓါ၊ ကနိရာ ကြောင်းဟိတ်၊ဇတ်ကြိတ်ကြိတ်၊ အစိတ် အစိတ်နေ"ဟု စပ်ဆိုမှတ်သားရာ၏။

ဧတ-သဒ္ဓါ၏ အမျိုးအစ

(င)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ပါသော ဧတ-သဒ္ဓါသည် ရှေ့ ၂-ဝါကျမှ မုဒ္ဒ, ပဇ္ဇေကမုဒ္ဒ, မုဒ္ဒသာဝကဒြပ်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယဧတ-ဖြစ်ပါသည်။
ကျက်။ ။(၁) ရှေ့ဝါကျမှ၊စွဲဒဗ္ဗ၊ပက္ကန္တဝိသယ။

- (၂) အစွဲ တင်းလင်း၊ရိတုံလျင်း၊မှတ်သွင်း ပသိဒ္ဓါ။
- (၃) ပုဗ္ဗဝါကျ၊ ကြိယာ၊ စွဲရ နုဘူတာ။
- (၄) အနိယတ်, ယ၊ စွဲသမျှနှင့်ထို ယ-ကြိယာ၊ ယင်းနှစ်ဖြာ

ကို၊ ဆောင်ကာစွဲရ၊တ-သဒ္ဓါ၊မှတ်ကြနိယမာ။
(သဗ္ဗန္တစိန္တာ ဂဏ္ဍိသစ်၊ဂါထာ၊၃။ နှာ၊၉၆။)"တ-နှင့် ဧတ-အတူတူ"ဟု ယူ။
[အကျယ်ကို ၁၃၁၇-ခုနှစ် အဖြေ၌]

၈။ ။ အာဟ-၏အရ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) အာဟ-၏အရ ဒေသနာဉာဏ်တော်သည် (မုရုအားဖြင့်ပြုအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တို့သည်(ပထမ) ဖလုပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) သဒေဝကေ ဘိက္ခဝေ လောကေ-စသော ဝစီဘောဒသဒ္ဓါသည်(ပထမ) ကာရဏုပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ပါရမီဉာဏ်, ဝိပဿနာ ဉာဏ်တော်တို့သည် (ဒုတိယ)ဖလုပစာရ အားဖြင့်ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဝေနေယျတို့၏ ပါမောဇ္ဇ, ပီတိ, ပဿဒ္ဓိ-စသော နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် သော အကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏုပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

[ဇာတ်၏အရကို ရည်သည်။ ။ ပုစ္ဆာ၌ "အာဟ-၏အရကို"ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း "ဇာတ်၏အရကို ရည်သည်"ဟု မှတ်။ "အာဟ-၌ ဇာတ်၏ အရကို"ဟု မေးလျှင် ကောင်းသည်။ ၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ ပဒဋ္ဌာနဟာရ နေတ္တိ၌ အကြောင်းအကျိုးဆက်ပုံကို ကြည့်ပါ။ ဤကြိယာ ၅-တန်ထုတ်ပုံကို သဘောကျပါလိမ့်မည်။

ကျက်။ ။ ဆက်ဆက်မုရု၊ တိုက်ရိုက်ပြက၊ ဒဿနဆို။
အကြောင်းကိုပြ၊ ဒီပကမျိုး။
ကျိုးပကာသန။
မူလကြောင်းမှာ၊ ဝိဘာဝမှန်။
ကျိုးပရမ္မရာ၊ နုဘာဝါ။
ကြိယာငါးတန်၊ ထုတ်နည်းတည်း။
(အကျယ်ကို ၁၃၁၅-ခုနှစ် အဖြေ၌ ရှုပါ။)]

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သော သိဒ္ဓိ

ဘုရားရှင်တို့ကိုသာလျှင် "အရိယာ"ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏-ဟူသော အနက်ကို သဒ္ဒေဝကော ဘိက္ခုဝေ လောကေ။ ပ။ တထာဂတော အရိယောတိ ဝုစ္ဆတိ-ဟူသော အာဂမ၊ သာဓက၊ ဉပက၊ ကာရဏကိုထောက်၍ သိရသောကြောင့် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ (တွင်းကြီးနိယံအဖြေအလို)

(တစ်နည်း) ဘုရားရှင်တို့ကိုသာလျှင် "အရိယာ"ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏-ဟူသော အနက်သည် သဒ္ဒေဝကော ဘိက္ခုဝေ လောကေ။ ပ။ တထာဂတော အရိယောတိ ဝုစ္ဆတိ-ဟူသော အာဂမ၊ သာဓက၊ ဉပက၊ ကာရဏဖြင့် ပြီးသောကြောင့် (ဝါ)ထင်ရှားသောကြောင့် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

(တစ်နည်း)ဘုရားရှင်တို့ကိုသာလျှင် "အရိယာ"ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏-ဟူသော အနက်ကို သဒ္ဒေဝကော ဘိက္ခုဝေ လောကေ။ ပ။ တထာဂတော အရိယောတိ ဝုစ္ဆတိ-ဟူသော အာဂမ၊ သာဓက၊ ဉပက၊ ကာရဏဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ (အတ္ထနောမတိ။)

[သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ပုဒ်ပြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပာယ်။ ။ သိဒ္ဓေယျ-၌ သိဓ-ဓာတ်၊ တေယျ-ပစ္စည်း၊ ဓ၊ ပ၊ ဘ၊ ဟေတိ ဓ၊ ဟ စ-သုတ်ဖြင့် တ-ကို ဓ-ပြု၊ ဟ၊ စတုတ္ထာနမန္တာနံ ဒေါ ဓေ-သုတ်ဖြင့် ဓ-ကို ဒ-ပြု၍ "သိဒ္ဓေယျ"ဟု ပြီးသည်။ "သာဓေတိတိ သိဒ္ဓေယျ၊ သိဇ္ဈတိ စတေနာတိ ဝါ သိဒ္ဓေယျ"ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ ပြီးစေတတ်၊ ထင်ရှားစေတတ်၊ သိစေတတ်သောကြောင့် (ဝါ)ပြီးကြောင်း၊ ထင်ရှားကြောင်း၊ သိကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဒေဝကော။ ပ။ ဝုစ္ဆတိ-ဟူသော အာဂမ၊ သာဓက၊ ဉပက၊ ကာရဏသည် သိဒ္ဓေယျမည်၏။

သဒ္ဒေဝကော။ ပ။ ဝုစ္ဆတိ-ဟူသော အာဂမ၊ သာဓက၊ ဉပက၊ ကာရဏသည် ဘုရားရှင်တို့ကိုသာလျှင် "အရိယာ"ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏-ဟူသော အနက်ကို ပြီးစေသည်၊ ထင်ရှားစေသည်၊ သိစေသည်။ "ယထာဟာ"တိ အာဒိနာ ဓန္ဓကပါဠိ ဝသေန တဒတ္ထံ သာဓေတိ။ (သိဋီသစ်၊ ၂၊ ၅။)နှင့် သဘောတူသည်။ ဟေတုကတ္တုသာဓနရက ကရဏသာဓနရမြဲဖြစ်၍ ပြီးကြောင်း၊ ထင်ရှားကြောင်း၊ သိကြောင်းလည်း ရတော့သည်သာ။ သိဓ သံသိဒ္ဓိယံ၊ သိဇ္ဈတိ။ ပ။ ကာရိတေ မဟာဝုတ္တိနာ ဣဿ အာတ္တံ၊ သာဓေတိ။ (နိရုတ္တိဒီပနီ၊ ၆၆၄။)ကို ထောက်၍ ဟေတု ကတ္တုသာဓနဝိဂ္ဂဟ၌ "သာဓေတိ"ဟု ဆိုသည်။ သိဒ္ဓိ-၌ကား သိဓဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း။ "သိဇ္ဈတိတိ သိဒ္ဓိ" ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ ရုပ်ကို ရှေးအတူပြီး။ သိဒ္ဓေယျ-နှင့် သိဒ္ဓိ-ကို "သိဒ္ဓေယေန သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ"ဟု တတိယာတပျရိသ်သမာသ်တွဲ။

သိဓ သံသိဒ္ဓိမ္ပိ။ (ရူ၊ ၆၁၄။)ကို ထောက်၍ ပြီးခြင်းအနက်ကို ဆိုသည်။ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တာနံ သပ္ပရိသေ ပယိရပါသနာဘာဝဿ အတ္တတော သိဒ္ဓတ္တာ။ အတ္တဝသေ နေဝ ဟိ သော ပါကဋေတိ န ဝုတ္တော။ (သိဋီသစ်၊ ၁၁၅၈။)၌ သိဒ္ဓ-သဒ္ဓါ ပါကဋအနက်ဟောသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသာမဂ္ဂိယံ အဟေတုနန္ဒိ စ သာမဂ္ဂိယံ ဟေတုဘာဝေါ သိဒ္ဓေါ။ ပ။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ လောကဿတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၀၂။)၌ ရှိသော

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သိဒ္ဓေါ-ကို “ထင်ရှားခြင်း”ဟု ခိုသယ (၁၊ ၃၈၇။)အနက် ပေးသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ ထင်ရှားခြင်းအနက်ကိုဆိုသည်။ သိဒ္ဓေါတိ။ ပ။ သိဒ္ဓေါ ဉာတော ဝိဒိတောတိ အတ္ထော။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဋီ။ ၄၄)ကို ထောက်၍ သိခြင်းအနက်ကို ဆိုသည်။ ပြီးခြင်းအနက်သာ သဒ္ဓတ္ထ၊ထင်ရှားခြင်း၊သိခြင်းအနက်များကား အဓိပ္ပာ ယတ္ထတည်း။ ဓာတုနံ အနေကတ္တတ္တာ ပရိဘာသာ၊အနေကတ္တာဟိ ဓာတဝေါ ပရိဘာသာတို့အရ “သဒ္ဓတ္ထ”ဟု ဆိုလျှင်လည်း မငြင်းသာ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဋီကာ (၆၀)၊ မူလပဏ္ဏာသဋီကာ (၂၊ ၃၀၃။)တို့၌ “သဒ္ဓေယျ သိဒ္ဓိ”ဟု ဆိုသည်။ သဒ္ဓန္တရိတ်၊မြန်ကိုင်အာဂုံ၊တွေ့ကြုံဉာပက၊သိဒ္ဓေယျ - ဟူသော တွင်းကြီးနိယံ(၄၆)၏အဖြေကို အားရပုံမပေါ်၍ မေးခွန်းထုတ်စည်းမျဉ်း အဖြေဆရာ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၏အဓိပ္ပာယ်ကို ကြံ၍ဆိုလေသည်။ သို့သော် ထိုဆရာလည်း “ပြီးစေကြောင်း၊သိကြောင်းသည် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိမည်၏”ဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါ်၍ ဥဒါ ဟရုဏ် ထုတ်ရှင်းသောအခါ “ယုံကြည်စေအပ်၊ပြီးစေအပ်သောကြောင့် သိဒ္ဓေယျ သိဒ္ဓိ(ဝါ)သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိမည်၏”ဟု ရှေးစကားနှင့်မညီသော နောက်စကားကို ဆိုလေသည်။ တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား မဆိုရဘဲ ရှိခဲ့လေသည်။ သဒ္ဓယုတ္တိလည်း ရှိအတ္ထယုတ္တိလည်းမိသောကြောင့် ပေါ်ပြပါပုဒ်ပြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ သာရအားဖြင့် မှတ်အပ်၏။ ပုစ္ဆာ၌ ယထာဟံ သဒေဝကေ-အစရှိသည်၌-ဟူသော စကား မပါသင့်၊မပါမှ အချိုးကျသည်၊မှန်သည်။ ပါရန်မလို။

၁၃၂၈-ခုနှစ်အဖြေ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၌ နိယံအဖြေအလိုသာ ရေးခဲ့သည်။ အတ္တနောမတိကို ဤနည်းအတူ သိရာ၏။ မှန်၏-အာဂမ၊သာဝကေ၊ဉာပကကာရဏဖြင့် ပြီးစေရာ၌ အထောက်အထား ဖြစ်သော “ယထာဟာ”တိ အာဒိနာ ခန္ဓကပါဠိဝသေန တမတ္ထံ သာဝေတိ။ ဣဒါနိ ယထာဝုတ္တမတ္ထံ သင်္ဂီတိက္ခန္ဓကပါဠိယာ သာဝေန္တော အာဟံ “ယထာဟာ” တိ အာဒိ။ (သိဋီသစ်၊၁၅၃။)တို့နှင့် အလားတူ ဥပမာနဖြင့် သိစေရာ၌လည်း “ဣဒါနိ တမတ္ထံ ဥပမာယ သာဝေန္တော “သေယျထာပိ”တိ အာဒိမာဟ။ (သိလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊၄၅၊၁၈၆။)”ဟု ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဂမ္ဘီရမိဒံ ဌာနံ သုဋ္ဌ၊ ဂမ္ဘီရညာဏေဟိ စိန္တိတမ္ပံ။]

၉။ ။ ပညာ၏လက္ခဏာဒိစတုက္က
ဩဘာသနလက္ခဏာ စ ပညာ၊ပဓာနနလက္ခဏာစ။
အပရော နယော-ယထာသဘာဝပဋိဝေလက္ခဏာ ပညာ။
ဝိသယောဘာသရသာ။
အသမ္မောဟပစ္စုပဋ္ဌာနာ။
ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနာ။ (၄၅၊၁၆၅၊၆။)
[ဓာတ်၏အရကို ရည်သည်။ ။ အာဟ-၏အရကို-ဟူသော စကားကို ကြည့်သော် (ဝိဘတ်၏အရသည် ပဓာနဖြစ်၍ “ဝိဘတ်၏အရ”ဟု ဆိုအပ်သော) အာဟ-ပုဒ်လုံး၏အရကို ဘုရားကို ကောက်ယူရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ မဟုတ်ပါ။ “အာဟ-၏အရကို”ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း ဓာတ်၏အရတရားကို ယူထုတ်ရမည်။ ဘာကြောင့်နည်း? ဓာတ်၏အရကိုယူမှ ဒေသနာဉာဏ်-ဟူသောပညာကို ရသည်

(ဉာဏ်၊ အမောဟ၊ ပညာအတူတူသာ။) အာဟ-၏ အရကို ယူက ပညာကို မရ၊ “ဘုရား” ဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်သော ခန္ဓပဉ္စကကို ရသည်။ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤနေရာမျိုး၌ ယခုလို ဓာတ်၏အရကို ယူထုတ်ရသည်မှာ ထုတ်ရိုးထုတ်စဉ်ပင် ဖြစ်သည်-ဟုလို။

ဤမေးခွန်းသည် ဓာတ်၏အရကို ရည်၍ မေးသည့်မေးခွန်းဖြစ်သော်လည်း မကျွမ်းကျင်သေးသည့်သူများအဘို့ စေတနာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “အာဟ-၌ ဓာတ်၏အရကို ယူ၍”ဟု အသေအချာ မေးသင့်သည်။]

၁၀။ ။ စတေ-၏အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်းတရား။ ။ စတေ-၏ အရ ဖြစ်သင့်သောပစ္စည်းတရားကား ဘုရားရှင်တို့၏ခန္ဓပဉ္စက ဖြစ်ပါသည်။

၃တ္တာ-၏အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရား။ ။ ၃တ္တာ-၏အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား ဒေသနာဉာဏ် ပြဓာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ။ ။ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိကား အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။

ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်း။ ။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကား အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ (ယထာရဟ) ၆-ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဓာတ်၏အရပစ္စည်း၏အရ”ဟု အထူးမမ ၃တ္တာ-အရ”ဟု သာမညမေးသောကြောင့် ဓာတ်၏အရကိုယူ၍ ဖြေပါသည်။ ပစ္စည်း၏အရ ဘုရားရှင်တို့၏ခန္ဓပဉ္စကကိုယူ၍လည်း ဖြေနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက် ရေးဘို့မမေ့ပါနှင့်။ ။ အခြားနည်းဖြင့် အဖြေထွက်နိုင်သည့် မေးခွန်းတို့ကိုဖြေရာ၌ “အခြားနည်းဖြင့်လည်း ဖြေနိုင်၏”ဟု အခြားနည်းကို သိစေကာမူ အခြားနည်းကို သေသေချာချာ မသိ၍ ဖြစ်စေ၊ သေသေချာချာ သိစေကာမူ သဘောမကျ မဖြေလို၍ဖြစ်စေ၊ အချိန်မရ၍ဖြစ်စေ အခြားနည်းဖြင့် မဖြေလျှင် မှတ်ချက် မရေးဘဲမနေပါနှင့်။ မှတ်ချက်ရေးဖြစ်အောင် ရေးပါ။]

ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်၊ ခန္ဓပဉ္စကချင်း ကျေးဇူးပြုပုံ။ ။ “၃တ္တာ-အရ”ဟု သာမညမေးသောကြောင့် ပစ္စည်း၏အရကို ရည်၍ ၃တ္တာ-၏ အရကို ဘုရားရှင်တို့၏ ခန္ဓပဉ္စကကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်သည်။ ယင်းသို့ ကောက်ယူလျှင် စတေ-၏အရနှင့် ၃တ္တာ-၏အရသည် ခန္ဓပဉ္စကချည်းဖြစ်၍ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းများကို အောက်ပါအတိုင်း သိအပ်၏။

နာမ်သည် နာမ်အား

စတေ-၏အရကို ဘုရားရှင်တို့၏ ၃-ပါး၊ ၁-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာကို ယူ၍ ၃တ္တာ(ပစ္စည်း)၏အရကို ၁-ပါး၊ ၃-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာကိုယူ၍ စတေ-၏အရ ပစ္စည်းတရားသည် ၃တ္တာ (ပစ္စည်း)၏အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ(ယထာရဟ)ပစ္စယသတ္တိ တို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ [ဝိပါတ်နာမက္ခန္ဓာဖြစ်က ဝိပါက ထည့်၍ (ယထာရဟ) ၇-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ နောက်၌လည်းနည်းတူသိ (စတုက္ကနည်း)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိမှာ သဟဇာတပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်သည်။ ပြင်နိုင်သော ပစ္စည်းများမှာ ၆-ပစ္စည်း၊ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာဖြစ်က ၇-ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ နောက်၌လည်း နည်းတူသိ၊ စာပိုက် နည်းစေရန် သိလောက်ရုံ လိုရင်း အတိုကောက် ရေးသည်။]

ဧကကနည်း ၄-ဝါရ

အစိတ်အစိတ်ခွဲသော်-ဧတေ-၏အရကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ယူ၍ ဝုတ္တာ ၏အရကို ကြွင်းနာမက္ခန္ဓာ ၃-ပါးကို ယူ၍ ဧတေ-၏အရ ပစ္စည်းတရားသည် ဝုတ္တာ-၏အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, ဣန္ဒြိယ, ဈာန, သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ-၈-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ဧတေ။ ပ။ သညက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ ကြွင်းနာမက္ခန္ဓာ ၃-ပါး။ ပ။ သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ-၆။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ ကြွင်းနာမက္ခန္ဓာ ၃-ပါး။ ပ။ ဟေတု,အဓိပတိ,သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,ကမ္မ,အာဟာရ,ဣန္ဒြိယ,ဈာန, မဂ္ဂ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၁၃။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ကြွင်းနာမက္ခန္ဓာ ၃-ပါး။ ပ။ အဓိပတိ, သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,အာဟာရ,ဣန္ဒြိယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၉။ပ။ သည်။

တိကနည်း ၄-ဝါရ

ဧတေ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ,သညက္ခန္ဓာ,သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ဝုတ္တာ။ပ။ဝိညာ နက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၆။ပ။သည်။

ဧတေ။ ပ။ သညက္ခန္ဓာ,သင်္ခါရက္ခန္ဓာ,ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၆။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ,ဝိညာဏက္ခန္ဓာ,ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ သညက္ခန္ဓာ။ ပ။သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,ဣန္ဒြိယ,သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ ၇။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ, ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, သညက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ, ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ ၆။ ပ။ သည်။

ဒုကနည်း ၆-ဝါရ

ဧတေ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, သညက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ, ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ။ ၆။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ သညက္ခန္ဓာ, ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, ဣန္ဒြိယ, ဈာန, သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ ၈။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ သညက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,ဣန္ဒြိယ,သမ္ပယုတ္တ, အတ္တိ, အဝိဂတ ၇။ ပ။ သည်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ ဓာဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

ဧတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ပ။ ဝုတ္တာ၊ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊
ဓဝေဒနာက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ဝ။
ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ပ။ ဝုတ္တာ၊ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊
သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ဝ။
ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ။
ပ။ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊
အဝိဂတ ၉။ ပ။ သည်။

နာမ်သည် ရုပ်အား

ဧတေ-၏အရကို နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါးကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-၏အရကို စိတ္တဇရုပ်ကို
ယူ၍ ဧတေ-၏အရ ပစ္စည်းတရားသည် ဝုတ္တာ-၏အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား
သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ (ယထာရဟ)၅-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည်။ [ဝိပါကနာမက္ခန္ဓာဖြစ်က ဝိပါကထည့်၍ ၆-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည်။] (ဧတုက္ကနည်း)

ဧကကနည်း ၄-ဝါရ

အစိတ်အစိတ်ခွဲသော်-ဧတေ။ ပ။ ဝေဒနက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။
ပ။ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၇။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ သဟဇာတ၊
နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ ဟေတု၊
အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊
အဝိဂတ ၁၂။ ပ။ သည်။

ဧတေ။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ အဓိပတိ၊
သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၈။ ပ။ သည်။

(တိကနည်း ၄-ပါး၊ ဒုကနည်း ၆-ဝါရတို့ကိုလည်း နည်းမှီးထုတ်လေဦး။)

နာမ်သည် နာမ်ရုပ်အား

ဧတေ-၏အရကို ၃-ပါး၊ ၁-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-
၏အရကို ၁-ပါး၊ ၃-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့သည်
ယထာရဟပြုအပ်သော စိတ္တဇရုပ်ကို ယူ၍။ ပ။ သတဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊
ဈာန၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ (ယထာရဟ) ၆။ ပ။ သည်။

ဧကကနည်း ၄-ဝါရ

အစိတ်စိတ်ခွဲသော်- ဝေဒနာက္ခန္ဓာက သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊
ဈာန၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ပစ္စယ၊ သညာက္ခန္ဓာက သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ
၄-ပစ္စယ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာက ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ၊
ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စယ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာက အဓိပတိ၊

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သဟဇာတ၊နိဿယ၊အာဟာရ၊ဣန္ဒြိယ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည်။ တိက နည်း ၄-ဝါး၊ဒုကနည်း ၆-ဝါးတို့ကိုလည်း နည်းမှီးထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် မဟာဘုတ်အား

ဧတေ-၏အရကို ၃-ပါး၊၁-ပါး၊၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ ၏အရကို ကြွင်း ၁-ပါး၊၃-ပါး၊၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍။ ပ။ သဟဇာတ၊ အညမည၊နိဿယ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ (ယထာရဟ)၅။ ပ။ သည်။ ဧကက၊တိက၊ ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် ဥပါဒါရုပ်အား

ဧတေ-၏အရကို မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-၏အရကို ဥပါဒါရုပ်ကို ယူ၍။ ပ။ သဟဇာတ၊နိဿယ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၄။ ပ။ သည်။ ဧကက၊တိက၊ ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် မဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်အား

ဧတေ-၏အရကို ၃-ပါး၊၁-ပါး၊ ၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ- ၏ အရကို ၁-ပါး၊၃-ပါး၊ ၂-ပါးသောမဟာဘုတ်၊ဥပါဒါရုပ်ကို ယူ၍ ဧတေ- ၏အရ မဟာဘုတ်သည် ဝုတ္တာ-၏အရ မဟာဘုတ်အားလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါရုပ်အား လည်းကောင်း သဟဇာတ၊နိဿယ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၄။ ပ။ သည်။ ဧကက၊တိက၊ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

အနန္တရ၊ ပုရေဇာတမျိုးလည်း ရ။ ။ “ကတ္တားနှင့်ကြိယာ၊ စပ်ပါကြ သ၊ နနံ၊ ပ”ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ဝုတ္တကတ္တားနှင့် ဝုတ္တကြိယာ၏အရ အနန္တရ၊ ပုရေဇာတမျိုးတို့ဖြင့်လည်း ပဋ္ဌာန်းနည်း ထုတ်နိုင်သည်။

အပေါင်းအားဖြင့် ဖြေနိုင်အောင် လေ့လာထားသင့်။ ။ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန် ဓန္တ ပဉ္စကရင်း ပဋ္ဌာန်းနည်းထုတ်ရာ၌ အစိတ်စိတ်မခွဲဘဲ အပေါင်းအားဖြင့် ဖြေနိုင်လျှင် အမှတ်ပြည့်ရနိုင်လောက်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အစိတ်စိတ်ခွဲ၍ မဖြေနိုင် စေကာမူ အပေါင်းအားဖြင့် ဖြေနိုင်အောင်လေ့လာထားသင့်၏။ ယင်းသို့ အပေါင်း အားဖြင့် ဖြေနိုင်လျှင် အမှတ်ပြည့်ရနိုင်သော်လည်း ပဋ္ဌာန်းပါးဝ နည်းနာနယ ရကြစေရန် အစိတ်စိတ်ပါ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အစိတ်စိတ်ကိုပါ ဖော်ပြသည့်အတွက် “ဂန္ထာဂရဒေါသသင့်သည်”ဟု ဂန္ထာဂရဒေါသပုဒ်မဖြင့် မစွတ်စွဲအပ်။

“ဓာတ်၏အရ”ဟု သို့မဟုတ် “ပစ္စည်း၏အရ”ဟု ဝိသေသ၊ မ၊ မေးသင့်။ ။ ကတ္တားပုဒ်သည် ဝုတ္တကတ္တားဖြစ်က ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌လည်း စပ်နိုင်သည်။ ပစ္စည်း၌လည်း စပ်နိုင်သည်။ ဝုတ္တကပုံလည်း ဓာတ်၊ပစ္စည်း ၂-မျိုးလုံး ၌ပင် စပ်နိုင်သည်။ ကတ္တားပုဒ် ကပုဒ်သည် အဝုတ္တဖြစ်က ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌သာ စပ်နိုင်သည်။ ပစ္စည်း၌ မစပ်နိုင်။

ဤ၌ ဧတေ-ဟူသော ကပုဒ်သည် ဝုတ္တကပုဒ်ဖြစ်၍ ဝုတ္တာ-ဟူသော ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌လည်း စပ်နိုင်၏ ပစ္စည်း၌လည်း စပ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဓာတ်၏အရကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်၏။ ပစ္စည်း၏ အရကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်၏။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

ဓာတ်၏အရကို ကောက်ယူ၍လည်းဖြေနိုင်၏။ ပစ္စည်း၏အရကို ကောက်ယူ၍လည်း
ဖြေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဝုတ္တာ-၌ “ဓာတ်အရ”ဟု၊ သို့မဟုတ် “ပစ္စည်းအရ”ဟု
သေသေရာရာ ဝိသေသ၊ မ မေးသင့်သည်။ မေးရမည်။ သို့မဟုတ်က ဖြေရာမှာရော
စစ်ရာမှာပါ အချိန်ကုန်လှသည်။ အမှန်မှာ ဤမေးခွန်းသည် ဓာတ်၏အရကို
ရည်မေးသည့်မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပစ္စည်း၏အရကိုလည်း ယူ၍
ဖြေနိုင်သောကြောင့် ဓာတ်၏အရကိုယူ၍ ဖြေသူကဖြေ၊ ပစ္စည်း၏အရကို ယူ၍
ဖြေသူက ဖြေ၊ ၂-မျိုး ၂-နည်းလုံး ဖြေသူက ဖြေဖြင့်ဖြေရာမှာရော စစ်ရာမှာပါ
အချိန်ကုန်သည်။

ဘဂဝတာ ဝုတ္တာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိအာဝဒိံ အာဟ-မျိုးကဲ့သို့
အဝုတ္တကတ္တာပုဒ်၏အရနှင့် ကြိယာပုဒ်၏အရ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းမေးရာ၌လည်းကောင်း၊
အဝုတ္တကံပုဒ်အရနှင့် ကြိယာပုဒ်၏အရ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းမေးရာ၌ လည်းကောင်း
“ဝုတ္တာ ၏အရ။ အာဟ-၏အရ” ဟု ဓာတ်၏အရ ပစ္စည်း၏အရ ဝိသေသမ၍
မမေးဘဲ မေးလိုသော် မေးနိုင်ပါ၏။ မေးသော် သင့်ရာပါသေး၏။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟုမူ ကတ္တာပုဒ် ကံပုဒ်တို့သည် အဝုတ္တ ဖြစ်သည့်အလျောက် ပစ္စည်း၌
မစပ်နိုင်၊ ဓာတ်၌သာစပ်နိုင်၍ ပစ္စည်းအရကို ယူမဖြေနိုင်၊ ဓာတ်၏အရကိုသာ
ယူဖြေရမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပစ္စည်းအရကို လျဉ်းပါးဖွယ်ရာမလိုသောကြောင့်-
ဟူလို။ ဓာတ်၏အရကို “အန္တတ္ထ”ဟု၊ ပစ္စည်း၏အရကို “ဗဟုတ္ထ”ဟုလည်း
သုံးကြသည်။ “ပုဒ်လုံး၏အရ”ဟု မေးရာ၌ ပုဒ်တစ်ပုဒ်ဝယ် ပစ္စယတ္ထသည်သာ
ပဓာနဖြစ်၍ ပစ္စည်း ၏အရကိုပင် ကောက်ရသည်။ ပစ္စည်း၏အရ-ဟူသောစကားနှင့်
ပုဒ်လုံး၏အရဟူသောစကားမှာ အတူတူသာ။

[ကျက်။ ။ကတ္တာဝုတ္တ။ ပစ္စယ၊ ဓာတု၊ နှစ်ခုစပ်ရ၊ အဝုတ္တမှာ၊
ဓာတ်တွင်သာ၊ ကံမှာ ၎င်းနည်းပင်တည်း။
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၃၈။)]

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်တို့ကို အနက်မှန်မှန် သမ္မန်ပါ။

- ၁။ ။ ယာ တသ္မိံ သမယေ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿဇာ
စေတနာ သဗ္ဗေတနာ စေတယိတတ္ထံ၊ အယံ တသ္မိံ သမယေ စေတနာ ဟောတိ။
- ၂။ ။ ယော တသ္မိံ သမယေ လောဘော လုဗ္ဗနာ လုဗ္ဗိတတ္ထံ
သာရာဂေါ သာရဇ္ဇနာ သာရဇ္ဇိတတ္ထံ အဘိဇ္ဈာ လောဘော အကုသလမူလံ၊ အယံ
တသ္မိံ သမယေ လောဘော ဟောတိ။
- ၃။ ။ ယံ တံ ရူပံ ဥပါဒါ တံ အတ္ထိ ဥပါဒိတ္ထံ၊ အတ္ထိ အနုပါဒိတ္ထံ၊ ယံ
တံ ရူပံ နော ဥပါဒါ တံ အတ္ထိ ဥပါဒိတ္ထံ၊ အတ္ထိ အနုပါဒိတ္ထံ။

၃၅၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ အဿဒ္ဓါ ဒုဿီလာ အပ္ပဿုတာ မစ္ဆရိနော ဒုပ္ပညာ။ ယာ တေသံ သေဝနာ နိသေဝနာ သံသေဝနာ ဘဇနာ သမ္ဘဇနာ ဘတ္တိ သမ္ဘတ္တိ တံ သမ္ပဝင်္ကတာ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပါပမိတ္တတာ။

၅။ ။ ယဒါ ပနဿ ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏေန အာဂန္နာ သက္ကော ဒေဝရာဇာ အက္ခိနိ ယာစိ။ တဒါ တာနိ ဥပ္ပါဋေတွာ ဒေမာနဿေဝ ဟာသော ဥပ္ပဗ္ဗိ-ကို ရှေးဝါကျ၌ အပဇာနက္ခက်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ သာနတော တနကရဏတော ဩသာနကရဏတော ဉာဏံ ကုသံ နာမ။ တေန ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ၊ ဂဟေတဗ္ဗာ ပဝတ္တေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော-၌ အတ္ထော-၏သမ္ပန်ခံလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ အပ္ပကမ္ဘိ တေလံ ဝါ သပ္ပိ ဝါ လဘိတွာ ဟသာဓိပ္ပာယေန “အဇ္ဇ ဂါမေ တေလံ နဒိ မညေ သန္တတိ” တိ ပုရဏကထာနယေန ပဝတ္တော အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၌ တုလျတ်၊ လိင်္ဂိတ်နည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ အာဠာရော စ ကာလာမော အာရပ္ပသမာပန္နော ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ နိဿာယ နိဿာယ အတိက္ကန္တာနိ နေဝ အဒ္ဓဿ၊ န ပန သဒ္ဓံ အဿောသိ-၌ ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ-ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ ပေါလွင်္ဂလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ သုသုမာရာဒယော ဝိယ ပုရိသံ အာရမ္မဏံ ဒဠံ ဂဏှာတိတိ ဂါဟော-၌ ဥပမာကို နောက်ထားလျက် အနက်သွားခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ဒုရုတ္တိဋ္ဌနဋ္ဌေန ဝါ လင်္ဂီ။ ယထာ ဟိ မဟာပလိဗသခါတာ လင်္ဂီ ဒုရုတ္တိဋ္ဌာ ဟောတိ။ ဝေမယမ္ဘိ လင်္ဂီဝိယာတိ လင်္ဂီ-ကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏံ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၁၈။ ပါသျှ၊ ၃၈။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၉၄။ ပါသျှ၊ ၁၄၈။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၅၂။ ပါသျှ၊ ၂၂၈။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၅၈။ ပါသျှ၊ ၄၃၉။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း နံ-စွက်ပေး။ ဋ၊ ၆၀။ ဋသျှ၊ ၁၊ ၂၁၆။ ၁၃၁၇-
နစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၆။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ဋ၊ ၈၁။ ဋသျှ၊ ၁၊ ၂၇၆။]

၇။ ။ [သျှအတိုင်း အပ္ပသာဝဇ္ဇော-ကို “၏”ဟု ပေး။ ဋ၊ ၁၄၂။
ဋသျှ၊ ၁၊ ၅၇၂။]

၈။ ။ ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ၊
ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်

[ပဉ္စမတ္တာနိ၊ ငါးလီအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ သကဋသတာနိ၊ လှည်းတို့၏
အရာတို့ကို။ (သဒ္ဓတ္ထ)(တစ်နည်း) ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ၊ ငါးရာသောလှည်းတို့
ကို။ ဝါ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို (အဓိပ္ပာယ်တ္ထ)၊ ကြွင်းပေးလေ။ လှည်းငါးရာတို့ကို
အနက်ကို ဝေါဟာရတ္ထယုလျှင် ကောင်းသည်။ ဋ၊ ၂၄၇။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၄၁၄။]

၉။ ။ ဥပမာကို နောက်ထားလျက် အနက်

အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဒဠ်၊ မြဲမြံစွာ၊ ဂဏှာတိ၊ ဖမ်းယူတတ်၏။ (ကိမိဝ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။) သုသုမာရာဒယော၊ မိကျောင်းစသောသတ္တဝါတို့သည်။
ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ (ဒဠ်၊ မြဲမြံစွာ၊ ဂဏှန္တိ) ဝိယ၊ ဖမ်းယူကုန်သကဲ့သို့တည်း။
ဣတိ-တသ္မာ တို့ကြောင့်။ ဂါဟော၊ ဂါဟမည်၏။ (ဋ၊ ၂၉၅။ ဋသျှ၊ ၃၊ ၂၃။)

[၂-မည်ရ အနက်ပေးနည်း။ ။ ဤအနက်ပေးနည်းမှာ ဝါကျအပြန်အလှန်
အနက်ပေးနည်းလည်း မည်၏။ ဥပမာနု အပြင်ထုတ်၍ အနက်ပေးနည်းလည်းမည်၏။
ဥပမာနု-ကို “ဥပမာ”ဟု ဆိုသည်။]

၁၀။ ။ [ဋ၊ ၂၉၆။ ဋသျှ၊ ၃၊ ၂၉။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏိ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က)ဣဒါနိ ယထာ နိက္ခိတ္တယ မာတိကာယ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ
ပဘောဒတော ဒဿေတုံ “ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ”တိ ဣဒံပဒဘာဇနိယံ အာရဒ္ဓံ။

(ခ)တတ္ထ ယဒေတံ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပန္တံ
ဟောတီတိ ပဋ္ဌမံ ကာမာဝစရကုသလံ ဒဿိတံ။

(ဂ)တဿ တာဝ နိဒ္ဒေသေ ဓမ္မဝဝတ္ထာနိဝါရော သင်္ဂဟဝါရော
သုညတဝါရောတိ တယော မဟာဝါရာ ဟောန္တိ။

၁။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဒဿေတုံ-၏ကရိုဏ်းကိုထည့်၍ ဣတိသဒ္ဓါ၏
အာကာရတ္ထ၊နိဒဿနတ္ထ၊အာချတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာဒိပဉ္စကစောဒနာ တက်ပြပါ။
(အဓိပ္ပာယ် ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒိဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ။ အပိစ
အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လာသမ္ပုတဋ္ဌေန စ ကုသလံ၌ အပိစထားရခြင်း
၏အကြောင်းကို ရေး၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကို ဖော်ပြပါ။

၄။ ။ ပဒဘာဇနိယံ-ကို အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟကို
သာ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္ကခွဲပြပါ။

၅။ ။ ဣဒါနိ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ အာရဒ္ဓံ-တို့၏ ပဒ, လိင်္ဂ,
ဂဏ, အန္တ-တို့ကို ခွဲပြပါ။

၆။ ။ အပိစ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတီတိ ပိ
ကာမာဝစရံ-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အဘောဂနှင့် သံဝတ္ထနာအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တ-၏စွဲရာ ဝိသယကို ဖော်ပြ၍
ကုသလန္တိ နာမံ လဘတိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုဝိဓေနေဝ-၌ ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ,
နိဝတ္ထေ တဗ္ဗတ္ထတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အာရဒ္ဓံ-ပုဒ်၏ ဗာဟျတ္ထအရကို ယူ၍
ကြိယာငါးတန်း ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ ပဒဘာဇနိယံ မာတိကာ၌ကဲ့သို့ “ကုသလာဓမ္မာ”ဟု မဟောဘဲ “ဓမ္မာ
ကုသလာ”ဟု အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။? ဖြေဆိုပြီးလျှင် ဓမ္မဝဝတ္ထာန
ဥဒ္ဒေသဝါရ၏ပရိစ္ဆေဒလေးပါးကို ဖော်ပြ၍ အစဖြစ်သောပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပြပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၁၀။ ။(၆)နံပါတ်အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဝစာရေတိ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်း တရား၊ပဋိသန္ဓိအရ ဖြစ်သင့်သောပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို ဖော်ပြ၍ ကျေးဇူးပြုနိုင် သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ဒဿေတုံ-၏ ကရိုဏ်းထည့်၍ ဣတိ-၏ အာကာရတ္ထ၊ နိဒဿနတ္ထ၊ အာဒျတ္ထ ပေါလွင်စေလျက် အနက် ဣဒါနိ၊မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌။ ယထာနိက္ခိတ္တာယ၊အကြင်အကြင်ထားအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ အကြင်အကြင်ထားအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ မာတိကာယ၊မာတိကာဖြင့်။ သင်္ဂဟိတေ၊ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို။ ပဘောဒတော၊အထူးအားဖြင့်။ (ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော။ ဝါ၊ကတမေဓမ္မာ ကုလော-အစရှိသော။ ဣမိနာ ပဒဘာဇနိယေန၊ဤပဒဘာဇနိဖြင့်။)ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊သောတုဇနတို့အား သိစေခြင်းငှါ။ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ကတမေ ဓမ္မာကုသလာ-ဟူ၍(အာကာရတ္ထ)။ ဝါ၊ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော (နိဒဿနတ္ထ)။ ဝါ၊ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ- အစရှိသော(အာဒျတ္ထ)။ ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ၊ဤပဒဘာဇနိကို။(ဘဂဝတာ၊ သည်။) အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်တော်မူအပ်ပြီ။ [၄။ ၉၇။ ၄၃၊၁၁၅၈] ဣတိ ၁-လုံးအကျေကြ၍ အနက်။ ။ “ကတမေဓမ္မာကုသလာ ဤသို့ အစရှိသော”ဟု ပေးသည်မှာ နိဒဿနတ္ထဣတိ “အာဒျတ္ထဣတိ”ဟု ဣတိ ၂-လုံးတို့တွင် အတွင်း ဖြစ်သော နိဒဿနတ္ထဣတိ ၁-လုံးအကျေကြ၍ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

[ဒဿနကရိုဏ်းထည့်နည်း။ ။ ဒဿနကရိုဏ်းထည့်နည်းကို ၁၉၈၇ (၁၃၄၈)ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး။]

၂။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာဒိပဉ္စကစောဒနာတက်သဇံပ၊ ဝိတ္တာရ ယူ၍ အဓိပ္ပာယ်တက် တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌ အကြင်အကြင်ထားပြီးအပ်သော မာတိကာဖြင့်ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို အထူးအားဖြင့်ပြခြင်းငှါ (ဝါ)သောတုဇနတို့အား သိစေခြင်းငှါ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ဤပဒ ဘာဇနိကို ဘုရားရှင် အားထုတ်တော်မူအပ်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဤပဒ ဘာဇနိသည် ကုသိုလ်၊အကုသိုလ်၊အဗျာကတအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိပြီး၊ ထိုတွင် ကုသိုလ်သည်လည်း ကာမာဝစရု၊ရူပါဝစရု၊အရူပါဝစရုလောကုတ္တရအားဖြင့် ၄-ပါးအပြားရှိသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ ဤပဒဘာဇနိသည် ကုသိုလ်၊အကုသိုလ်၊အဗျာကတအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိပြီး၊ ထိုတွင် ကုသိုလ် သည်လည်း ကာမာဝစရု၊ရူပါဝစရု၊အရူပါဝစရုလောကုတ္တရ အားဖြင့် ၄-ပါးအပြား

၁၂

ရှိသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ “မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌ အကြင်အကြင်ထားပြီးအပ်သော မာတိကာဖြင့် ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို အထူးအားဖြင့်ပြခြင်းငှါ (ဝါ)သောတုဇနတို့အား သိစေခြင်းငှါ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ဤပဒဘာဇနီကို ဘုရားရှင် အားထုတ်တော်မူအပ်၏”ဟု သာမဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ရှေးဦးစွာ ပြတော်မူအပ်သောကုသိုလ်ကား အဘယ် ကုသိုလ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိ၍ ထို စောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[အနညာတကို ဆောင်သိ။ ။ “ရှေးဦးစွာ ပြတော်မူအပ်သော ကုသိုလ်ကို လည်း ပြဆိုသင့်၏”ဟု ဌပနာပဋိက္ခေပနောင် အနညာတကို ဆောင်သိသို့မှ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်သည်။]

ဝါကျတက် တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည်(က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မာတိကာကို ။ပ။ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။”ဟု အကျဉ်းသင်္စေပကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ အကျဉ်း သင်္စေပသည် အကျယ်ဝိတ္ထာရနှင့်မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းကောင်းသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ အကျဉ်းသင်္စေပကိုသာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ သည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

သမုဒါယတ္ထ၊အဝယဝတ္ထ ယု၍ တက်ပုံ

(တစ်နည်း) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သမုဒါယတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ သမုဒါယတ္ထသည် အဝယဝတ္ထနှင့် မကင်း ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းကောင်းသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ သမုဒါယတ္ထကိုသာ မဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ အဝယဝတ္ထ ကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့။ ပ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[သမုဒါယတ္ထ၊အဝယဝတ္ထ ယုပုံ

သမုဟာဝယဝတ္ထာနံ၊ဝသေန ဒုဝိဓော အတ္ထော၊

သမုဟတ္ထော တု သမ္ပန္နော၊ဝိဂ္ဂဟောဝယဝေါ မတောတိ။

ဝဒန္တာနံ ပေါရာဏာစရိယာနံ မတေန သမ္ပန္နော သမုဒါယတ္ထော နာမ။
ဝိဂ္ဂဟော၊ တဒတ္ထော ဝါ အဝယဝတ္ထော နာမာတိ ဝိညာယတိ။ ကော သမ္ပန္နော နာမာတိ။ အနုသန္တိ ဝါ ပုဗ္ဗာပရပဒသမ္ပန္နော ဝါ သမ္ပန္နော နာမာတိ ဝိညာယတိ။
ဝိနယာဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟဓုဒ္ဓသိက္ခာသံဝတ္ထာဒိကာရာနံ ပန အာစရိယာနံ မတေန တေန တေန နိဒ္ဒေသေန နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္ထော၊ ပုဗ္ဗာပရပဒသမ္ပန္နေန ဝုတ္တတ္ထော၊ ဝိဂ္ဂဟတ္ထောစ အဝယဝတ္ထော နာမ။ ဣမေဟိ ပန တိဟိ အတ္ထေဟိ အညော ဣမေသံ ဝစနတော ပုဗ္ဗဘာဂေ အနုသန္တိဒဿနဝစနာဒိဟိ ဝစနေဟိ ဝုတ္တော သဗ္ဗော အတ္ထော သမုဟတ္ထော နာမာတိ ဝိညာယတိ။

အနုဋီကာစရိယမတေန ပန တံ တံ နိဒ္ဒေသေန နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္ထောယေဝ သမုဟတ္ထော နာမ။ ဝိဂ္ဂဟတ္ထောယေဝ အဝယေဝတ္ထောနာမာတိ ဝိညာယတိ။ (မဏိဒီပ၊၁၊၈၃။)

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ဒုတိယနည်းအရ အဝယဝတ္ထုယူ၍ တက်သည်။ မှန်၏-ရှေးနိဿယ၊ဂတ္ထိဆရာကြီးများသည် အနုသန္ဓေ့နောင် တတ္ထရီလျက်တက်သော ဤဝါကျမျိုးကိုလည်း အဝယဝတ္ထုယူ၍ တက်လေ့ရှိကြသည်။ ၁၃၂၁-ခုနှစ်က ဖော်ပြခဲ့သော အနုသန္ဓေ့နောင် တတ္ထရီလျက်တက်သော တတ္ထ ဥပါဒိယတိတိ-စသောဝါကျမျိုးကိုသာ အဝယဝတ္ထုယူ၍ တက်လေ့ရှိသည်သာ မဟုတ်-ဟုလို။]

၃။ ။ အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်း အကြောင်း

ကုသလ-သဒ္ဒါ၏ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တဒဂ် ပဟာန်အားဖြင့် တုန်လှုပ်စေခြင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေခြင်း၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်အားဖြင့် ဖျက်ဆီးပယ်ဖျောက်ခြင်းအနက်တို့မှတစ်ပါး အနာကင်း သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်၊ အပြစ်ကင်းစင်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်၊ သမ္ပယုတ်ပညာကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်တို့ကို လဲလှယ် ပြလိုသောကြောင့် အပိစသဒ္ဒါကို ထားရပါသည်။

[အတ္ထရင်း မတူပုံ။ ။ ရှေ့အတ္ထ (အနက်)မှာ အဘိဓာနတ္ထ (ဝိဂြိုဟ်၏ အနက်)ဖြစ်သည်။ နောက်အတ္ထ-မှာ သဒ္ဒါဟောအဘိဓမ္မေယျတ္ထ (သဒ္ဒါ၏ အနက်) ဖြစ်သည်။]

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပုနရတ္တိဒေါသ၊ (တစ်နည်း)ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ရှေ့နည်းမှာ "ဝိတ္တာ၊သဓိပဉဒိ၊နိဒိ၊နိဂမ၊ဓုတ္ထိယ (နိဂမနိယ)၊ ပုနရတ္တိထင်"ဟု မိန့်သောဆရာတို့အလိုဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ "ဝိတ္တာ၊သဓိပ၊ ဉဒိ၊နိဒိ၊နိဂမ၊ဓုတ္ထိယ၊ဒေါသဝိရောတင်"ဟု မိန့်သောဆရာတို့အလို ဖြစ်သည်။

[ဝိတ္တာရဝါကျဖြင့် ပုနရတ္တိဒေါသကို ပယ်ပုံ။ ။(က)အမှတ်ပြု ရှေ့ဝါကျနှင့် (ခ)အမှတ်ပြု နောက်ဝါကျတို့၏အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ကုသိုလ် ပဒဘာမနိ ချည်းဖြစ်၍ အတူဖြစ်နေသော်လည်း (ခ)အမှတ်ပြုနောက်ဝါကျကို မရေးက "ရှေးဦးစွာ ကာမဝစရ ကုသိုလ်ကို ပြသည်"ဟု မန္တဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသိနိုင်၊ယင်းမန္တဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် (ခ)အမှတ်ပြုဝိတ္တာရဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရသောကြောင့် ပုနရတ္တိဒေါသ မရောက်ရကား (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ယင်းပုနရတ္တိဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝိတ္တာဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပုံ။ ။ သဓေပဝါကျနှင့် ဝိတ္တာရဝါကျသည် ဒုကဝါကျဖြစ်သည်။ သဓေပ (က)အမှတ်ပြုဝါကျကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် (ဝိတ္တာရမရှိဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရောက်ရကား)သဓေပ၊ဝိတ္တာရ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ယင်းဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝိတ္တာရဝါကျဖြင့် "ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်"ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယူသည်။ ဝိတ္တာရဝါကျသည် သဓေပဝါကျနှင့် တွဲသော အနံ (ဒုက)ဝါကျဖြစ်၍ ဝိတ္တာရရှိက သဓေပ ရှိရသည်။ သဓေပရှိက ဝိတ္တာရ ရှိရသည်။ မရှိက သဓေပ၊

ဝိတ္ထာရ ဆန့်ကျင်သည်၊ဝိတ္ထာရကိုပြသဖြင့် ယင်းဒေါသမှလွတ်သည်။ ထို့ကြောင့် "ဝိတ္ထာရဝါကျကို ဝိရောဓိဒေါသတင် တက်ရသည်။ ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်"ဟု ဝါကျအမည်အမျိုးအစားကို ကြည့်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ယူသည်။ နိယံကို လည်း "ဝိတ္ထာ၊ သံဓိပံ၊ ဥဒ်၊ နိဒ်၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဍိယ၊ ဒေါသဝိရောတင်"ဟု စပ်ဆိုသည်။ ရှေးဆရာတို့ကား အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်၍ "ဝိတ္ထာရဝါကျကို ပုနရတ္ထိ ဒေါသတင် တက်ရသည်၊ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ပုနရတ္ထိဒေါသကို ပယ်သည်"ဟု ယူကြ သည်။ နိယံကိုလည်း "ဝိတ္ထာ၊ သံဓိပံ၊ ဥဒ်၊ နိဒ်၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဍိယ၊ ပုနရတ္ထိတင်" ဟု စပ်ဆိုကြသည်။

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

ပစ္စတိ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(သာရတ္ထ) ပစ္စတေ ဂဗျတေ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(ဘောဒစိန္တာဒိကာ)၊ပဗ္ဗတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(ပုဒ်စစ်)၊ဘာဇေတိ ဝိဘဇေတိ ဧတေနာတိ ဘာဇနိယံ (ဥပရိပဏ္ဏာသဒိကာ) အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပဒါနံ ဘာဇနိယံ ပဒဘာဇနိယံ။

ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က

အဘိဓာန်ဒိကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) ပ-ဟူသော,ဒ-ဟူသော,ဘာ-ဟူသော,ဧ-ဟူသော,နိ-ဟူသော,ယံ-ဟူသောအစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) ပဒ-ပုဒ်,ဘာဇနိယံ-ပုဒ်သည်လည်းကောင်း,ကုသလာဓမ္မာအစရှိသော မာတိကာပုဒ်တို့၏ အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်းဖြစ်သော ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသောဘာဇနိစကားနှင့် အကျိုးအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) ပဒဘာဇနိယံ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဒါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) ပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒစိန္တာဒိပနိ အလိုအားဖြင့်-

(၁) ပဒါနံ ဘာဇနိယံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) တု၏။

(၃) ပဒဘာဇနိယံ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

[ပဒ-ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ ဝိဘတ္တိယန္တံ အတ္ထဿ ဉာပနတော ပဒံ။ ပစ္စတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ။ (သာရတ္ထ၊၁၊၃၂၉။) ပစ္စတေ ဂဗျတေ အတ္ထော အနေနာတိ ပဒံ။ (ဘောဒစိန္တာဒိကာ၊၁၀။) ပစ္စတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ (နာမ်ပုဒ်စစ်)။

ဘာဇနိယံ-ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ဘိက္ခဝေ ဥဒ္ဓေသဉ္စ ဝိဘင်္ဂဉ္စ ဒေသေဿာမိံ။ ပ။ ဘာဇိဿာမိတိ။ (ဥပရိပဏ္ဏာသ၊၂၂၆။) ဥဒ္ဓေသန္တိ မာတိကံ။ ဝိဘင်္ဂန္တိ ဝိတ္ထာရဘာဇနိယံ။ (ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ ၄၊ ၁၇၀။) ဥဒ္ဓိဋ္ဌမတ္ထံ ဝိဘဇေတိ

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၄)

စတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။ ပ။ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆။ ပ။ သည်။

စတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆။ ပ။ သည်။

စတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ။ ပ။ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၉။ ပ။ သည်။

နာမ်သည် ရုပ်အား

စတေ-၏အရကို နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါးကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-၏အရကို စိတ္တဇရုပ်ကို ယူ၍ စတေ-၏အရ ပစ္စည်းတရားသည် ဝုတ္တာ-၏အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ (ယထာရဟ)၅-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ [ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာဖြစ်က ဝိပါကထည်၍ ၆-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။] (စတုက္ကနည်း)

စကကနည်း ၄-ဝါရ

အစိတ်အစိတ်ခွဲသော်-စတေ။ ပ။ ဝေဒနက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၇။ ပ။ သည်။

စတေ။ ပ။ သညာက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅။ ပ။ သည်။

စတေ။ ပ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၂။ ပ။ သည်။

စတေ။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ ပ။ ဝုတ္တာ။ ပ။ စိတ္တဇရုပ်။ ပ။ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၈။ ပ။ သည်။

(တိကနည်း ၄-ပါး၊ ဒုကနည်း ၆-ဝါရတို့ကိုလည်း နည်းမှီးထုတ်လေဦး။)

နာမ်သည် နာမ်ရုပ်အား

စတေ-၏အရကို ၃-ပါး၊ ၁-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-၏အရကို ၁-ပါး၊ ၃-ပါး၊ ၂-ပါးသော နာမက္ခန္ဓာ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့သည် ယထာရဟပြုအပ်သော စိတ္တဇရုပ်ကို ယူ၍။ ပ။ သတဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ (ယထာရဟ) ၆။ ပ။ သည်။

စကကနည်း ၄-ဝါရ

အစိတ်စိတ်ခွဲသော်- ဝေဒနာက္ခန္ဓာက သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ပစ္စယ၊ သညာက္ခန္ဓာက သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စယ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာက ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စယ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာက အဓိပတိ၊

သဟဇာတ,နိဿယ,အာဟာရ,ဣန္ဒြိယ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူး ပြုသည်။ တိက နည်း ၄-ဝါရ,ဒုကနည်း ၆-ဝါရတို့ကိုလည်း
နည်းမှီးထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် မဟာဘုတ်အား

တေ-၏အရကို ၃-ပါး,၁-ပါး, ၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ
၏အရကို ကြွင်း ၁-ပါး,၃-ပါး, ၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍။ ပ။ သဟဇာတ,
အညမည,နိဿယ,အတ္တိ,အဝိဂတ (ယထာရဟ)၅။ ပ။ သည်။ ဧကက,တိက,
ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် ဥပါဒါရုပ်အား

တေ-၏အရကို မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-၏အရကို ဥပါဒါရုပ်ကို
ယူ၍။ ပ။ သဟဇာတ,နိဿယ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၄။ ပ။ သည်။ ဧကက,တိက,
ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

မဟာဘုတ်သည် မဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်အား

တေ-၏အရကို ၃-ပါး,၁-ပါး, ၂-ပါးသော မဟာဘုတ်ကို ယူ၍ ဝုတ္တာ-
၏ အရကို ၁-ပါး,၃-ပါး, ၂-ပါးသောမဟာဘုတ်,ဥပါဒါရုပ်ကို ယူ၍ တေ-
၏အရ မဟာဘုတ်သည် ဝုတ္တာ-၏အရ မဟာဘုတ်အားလည်းကောင်း,
ဥပါဒါရုပ်အား လည်းကောင်း သဟဇာတ,နိဿယ,အတ္တိ,အဝိဂတ ၄။ ပ။
သည်။ ဧကက,တိက,ဒုကဝါရတို့ကိုလည်း ထုတ်လေဦး။

အနန္တရ, ပုရေဇာတမျိုးလည်း ရ။ ။ “ကတ္တားနှင့်ကြိယာ၊ စပ်ပါကြ
သ, နနံ, ပု”ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ဝုတ္တကတ္တားနှင့် ဝုတ္တကြိယာ၏အရ အနန္တရ,
ပုရေဇာတမျိုးတို့ဖြင့်လည်း ပဋ္ဌာန်းနည်း ထုတ်နိုင်သည်။

အပေါင်းအားဖြင့် ဖြေနိုင်အောင် လေ့လာထားသင့်။ ။ ပစ္စည်း,
ပစ္စယပုန် ခန္ဓ ပဉ္စကချင်း ပဋ္ဌာန်းနည်းထုတ်ရာ၌ အစိတ်စိတ်မခွဲဘဲ အပေါင်းအားဖြင့်
ဖြေနိုင်လျှင် အမှတ်ပြည့်ရနိုင်လောက်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အစိတ်စိတ်ခွဲ၍ မဖြေနိုင်
စေကာမူ အပေါင်းအားဖြင့် ဖြေနိုင်အောင်လေ့လာထားသင့်၏။ ယင်းသို့ အပေါင်း
အားဖြင့် ဖြေနိုင်လျှင် အမှတ်ပြည့်ရနိုင်သော်လည်း ပဋ္ဌာန်းပါးဝ နည်းနာနယ ရကြစေရန်
အစိတ်စိတ်ပါ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အစိတ်စိတ်ကိုပါ ဖော်ပြသည့်အတွက်
“ဂန္ဓာဂရဒေါသသင့်သည်”ဟု ဂန္ဓာဂရဒေါသပုဒ်မဖြင့် မစွတ်စွဲအပ်။

“ဓာတ်၏အရ”ဟု,သို့,မဟုတ် “ပစ္စည်း၏အရ”ဟု ဝိသေသ, မ,
မေးသင့်။ ။ ကတ္တားပုဒ်သည် ဝုတ္တကတ္တားဖြစ်က ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌လည်း
စပ်နိုင်သည်။ ပစ္စည်း၌လည်း စပ်နိုင်သည်။ ဝုတ္တကပုံလည်း ဓာတ်,ပစ္စည်း ၂-မျိုးလုံး
၌ပင် စပ်နိုင်သည်။ ကတ္တားပုဒ် ကံပုဒ်သည် အဝုတ္တဖြစ်က ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌သာ
စပ်နိုင်သည်။ ပစ္စည်း၌ မစပ်နိုင်။

ဤ၌ တေ-ဟူသော ကံပုဒ်သည် ဝုတ္တကပုဒ်ဖြစ်၍ ဝုတ္တာ-ဟူသော
ကြိယာပုဒ်ဝယ် ဓာတ်၌လည်း စပ်နိုင်၏ ပစ္စည်း၌လည်း စပ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍
ဓာတ်၏အရကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်၏။ ပစ္စည်း၏ အရကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်၏။

ဓာတ်၏အရကို ကောက်ယူ၍လည်းဖြေနိုင်၏။ ပစ္စည်း၏အရကို ကောက်ယူ၍လည်း
ဖြေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဝုတ္တာ-၌ “ဓာတ်အရ”ဟု၊ သို့မဟုတ် “ပစ္စည်းအရ”ဟု
သေသေချာချာ ဝိသေသ၊ မ မေးသင့်သည်။ မေးရမည်။ သို့မဟုတ်က ဖြေရာမှာရော
စစ်ရာမှာပါ အချိန်ကုန်လှသည်။ အမှန်မှာ ဤမေးခွန်းသည် ဓာတ်၏အရကို
ရည်မေးသည့်မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပစ္စည်း၏အရကိုလည်း ယူ၍
ဖြေနိုင်သောကြောင့် ဓာတ်၏အရကိုယူ၍ ဖြေသူကဖြေ၊ ပစ္စည်း၏အရကို ယူ၍
ဖြေသူက ဖြေ၊ ၂-မျိုး ၂-နည်းလုံး ဖြေသူက ဖြေဖြင့်ဖြေရာမှာရော စစ်ရာမှာပါ
အချိန်ကုန်သည်။

ဘဂဝတာ ဝုတ္တာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိအာဝဒိ အာဟ-မျိုးကဲ့သို့
အဝုတ္တကတ္တာပုဒ်၏အရနှင့် ကြိယာပုဒ်၏အရ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းမေးရာ၌လည်းကောင်း၊
အဝုတ္တကံပုဒ်အရနှင့် ကြိယာပုဒ်၏အရ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းမေးရာ၌ လည်းကောင်း
“ဝုတ္တာ ၏အရ။ အာဟ-၏အရ” ဟု ဓာတ်၏အရ ပစ္စည်း၏အရ ဝိသေသမ၍
မမေးဘဲ မေးလိုသော် မေးနိုင်ပါ၏။ မေးသော် သင့်ရာပါသေး၏။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူ ကတ္တာပုဒ် ကံပုဒ်တို့သည် အဝုတ္တ ဖြစ်သည့်အလျောက် ပစ္စည်း၌
မစပ်နိုင်၊ ဓာတ်၌သာစပ်နိုင်၍ ပစ္စည်းအရကို ယူမဖြေနိုင်၊ ဓာတ်၏အရကိုသာ
ယူဖြေရမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပစ္စည်းအရကို လျဉ်းပါးဖွယ်ရာမလိုသောကြောင့်-
ဟုလို့၊ ဓာတ်၏အရကို “အန္တတ္ထ”ဟု၊ ပစ္စည်း၏အရကို “ဗဟုတ္ထ”ဟုလည်း
သုံးကြသည်။ “ပုဒ်လုံး၏အရ”ဟု မေးရာ၌ ပုဒ်တစ်ပုဒ်ဝယ် ပစ္စယတ္ထသည်သာ
ပစာနဖြစ်၍ ပစ္စည်း ၏အရကိုပင် ကောက်ရသည်။ ပစ္စည်း၏အရ-ဟူသောစကားနှင့်
ပုဒ်လုံး၏အရဟူသောစကားမှာ အတူတူသာ။

[ကျက်။ ။ကတ္တာပုတ္တ။ ပစ္စယ၊ ဓာတု၊ နှစ်ခုစပ်ရ၊ အဝုတ္တမှာ၊
ဓာတ်တွင်သာ၊ ကံမှာ ၎င်းနည်းပင်တည်း။
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၃၈။)]

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်တို့ကို အနက်မှန်မှန် သမ္မန်ပါ။

- ၁။ ။ ယာ တသ္မိံ သမယေ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿစာ
စေတနာ သဗ္ဗေတနာ စေတယိတတ္ထံ၊ အယံ တသ္မိံ သမယေ စေတနာ ဟောတိ။
- ၂။ ။ ယော တသ္မိံ သမယေ လောဘော လုဗ္ဗနာ လုဗ္ဗိတတ္ထံ
သာရာဂေါ သာရဇ္ဇနာ သာရဗ္ဗိတတ္ထံ အဘိဇ္ဈာ လောဘော အကုသလမူလံ၊ အယံ
တသ္မိံ သမယေ လောဘော ဟောတိ။
- ၃။ ။ ယံ တံ ရူပံ ဥပါဒါ တံ အတ္ထိ ဥပါဒိတ္ထံ၊ အတ္ထိ အနုပါဒိတ္ထံ၊ ယံ
တံ ရူပံ နော ဥပါဒါ တံ အတ္ထိ ဥပါဒိတ္ထံ၊ အတ္ထိ အနုပါဒိတ္ထံ။

၃၅၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ အဿဒ္ဓါ ဒုဿီလာ အပ္ပဿုတာ မစ္ဆရိနော ဒုပ္ပညာ။ ယာ တေသံ သေဝနာ နိသေဝနာ သံသေဝနာ ဘဇနာ သမ္ဘဇနာ ဘတ္တိ သမ္ဘတ္တိ တံ သမ္မဝင်္ကတာ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပါပမိတ္တတာ။

၅။ ။ ယဒါ ပနဿ ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏေန အာဂန္နာ သက္ကော ဒေဝရာဇာ အက္ခိနိ ယာစိ။ တဒါ တာနိ ဥပ္ပါဋေတွာ ဒဒမာနဿေဝ ဟာသော ဥပ္ပဇိ-ကို ရှေးဝါကျ၌ အပဇာနကံစွက်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ ကုဗ္ဗိတာနံ ဝါ သာနတော တနကရဏတော ဩသာနကရဏတော ဉာဏံ ကုသံ နာမ။ တေန ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ၊ ဂဟေတဗ္ဗာ ပဝတ္တေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော-၌ အတ္ထော-၏သမ္ပန်ခံလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ ပဗ္ဗဓိတာနံ အပ္ပကမ္မိ တေလံ ဝါ သပ္ပိ ဝါ လဘိတွာ ဟသာဓိပ္ပာယေန “အစ္စ ဂါမေ တေလံ နဒိ မညေ သန္တတိ” တိ ပုရဏကထာနယေန ပဝတ္တော အပ္ပသာဝဇော-၌ တုလျတ်, လိင်္ဂိတ်နည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ အာဠာရော စ ကာလာမော အာရုပ္ပသမာပန္နော ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ နိဿာယ နိဿာယ အတိက္ကန္တာနိ နေဝ အဒ္ဓဿ၊ န ပန သဒ္ဓံ အဿာသိ-၌ ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ-ကို သဒ္ဓတ္တ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ ပေါလွင်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ သုသုမာရာဒယော ဝိယ ပုရိသံ အာရမ္မဏံ ဒဋ္ဌံ ဂဏှာတိတိ ဂါဟော-၌ ဥပမာကို နောက်ထားလျက် အနက်သွားခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ဒုရုတ္တါဋနဋ္ဌေန ဝါ လင်္ဂီ။ ယထာ ဟိ မဟာပလိယသင်္ခါတာ လင်္ဂီ ဒုရုတ္တါဋာ ဟောတိ။ ဧဝမယမ္ပိ လင်္ဂီဝိယာတိ လင်္ဂီ-ကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၁၈။ ပါသျ၊ ၃၈။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၉၄။ ပါသျ၊ ၁၄၈။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၅၂။ ပါသျ၊ ၂၂၈။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ(၁၉၃၅)

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၅၈။ ပါသျှ၊ ၄၃၉။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း နံ-စွက်ပေး။ ဌ၊ ၆၀။ ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၁၆။ ၁၃၁၇-
နစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၆။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ဌ၊ ၈၁။ ဌသျှ၊ ၁၊ ၂၇၆။]

၇။ ။ [သျှအတိုင်း အပ္ပသာဝဇ္ဇော-ကို "၏"ဟု ပေး။ ဌ၊ ၁၄၂။
ဌသျှ၊ ၁၊ ၅၇၂။]

၈။ ။ ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ-၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွ
ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်

[ပဉ္စမတ္တာနိ၊ ငါးလီအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ သကဋသတာနိ၊ လှည်းတို့၏
အရာတို့ကို။ (သဒ္ဒတ္ထ)(တစ်နည်း) ပဉ္စမတ္တာနိ သကဋသတာနိ၊ ငါးရာသောလှည်းတို့
ကို။ ဝါ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို (အဓိပ္ပာယ်ထွ။) ကြွင်းပေးလေ။ လှည်းငါးရာတို့ကို
အနက်ကို ဝေါဟာရထွယုလျှင် ကောင်းသည်။ ဌ၊ ၂၄၇။ ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၁၄။]

၉။ ။ ဥပမာကို နောက်ထားလျက် အနက်

အာရမ္မထံ၊ အာရုံကို။ ဒဠု၊ မြဲမြဲစွာ၊ ဂဏှာတိ၊ ဖမ်းယူတတ်၏။ (ကိမိဝ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။) သုသုမာရာဒယော၊ မိကျောင်းစသောသတ္တဝါတို့သည်။
ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ (ဒဠု၊ မြဲမြဲစွာ။ ဂဏှန္တိ၊ ဝိယ၊ ဖမ်းယူကုန်သကဲ့သို့တည်း။
ဣတိ-တသ္မာ တို့ကြောင့်။ ဂါဟော၊ ဂါဟမည်၏။ (ဌ၊ ၂၉၅။ ဌသျှ၊ ၃၊ ၂၃။)

[၂-မည်ရ အနက်ပေးနည်း။ ။ ဤအနက်ပေးနည်းမှာ ဝါကျအပြန်အလှန်
အနက်ပေးနည်းလည်း မည်၏။ ဥပမာနု အပြင်ထုတ်၍ အနက်ပေးနည်းလည်းမည်၏။
ဥပမာနု-ကို "ဥပမာ"ဟု ဆိုသည်။]

၁၀။ ။ [ဌ၊ ၂၉၆။ ဌသျှ၊ ၃၊ ၂၉။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

(က)ဣဒါနိ ယထာ နိက္ခိတ္တယ မာတိကာယ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ “ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ”တိ ဣဒံပဒဘာဓနိယံ အာရဒ္ဓံ။

(ခ)တတ္ထ ယဒေတံ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပန္တံ ဟောတီတိ ပဋ္ဌမံ ကာမာဝစရကုသလံ ဒသသိတံ။

(ဂ)တဿ တာဝ နိဒ္ဒေသေ ဓမ္မဝဝတ္ထာနိဝါရော သင်္ဂဟဝါရော သုညတဝါရောတိ တယော မဟာဝါရာ ဟောန္တိ။

၁။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဒဿေတုံ-၏ကရိုဏ်းကိုထည့်၍ ဣတိသဒ္ဓါ၏ အာကာရတ္ထ၊ နိဒဿနတ္ထ၊ အာချတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ယောဓနာပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာဒိပဉ္စကစောဒနာ တက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ် ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒိဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ။ အပိစ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လသမ္ပတဋ္ဌေန စ ကုသလံ၌ အပိစထားရခြင်း ၏အကြောင်းကို ရေး၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကို ဖော်ပြပါ။

၄။ ။ ပဒဘာဓနိယံ-ကို အစိတ်, အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟကို သာ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္ကစ္စံပြပါ။

၅။ ။ ဣဒါနိ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ အာရဒ္ဓံ-တို့၏ ပဒ, လိင်္ဂ, ဂဏ, အန္တ-တို့ကို ခွဲပြပါ။

၆။ ။ အပိစ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတီတိ ပိ ကာမာဝစရံ-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အဘောဂနှင့် သံဝတ္ထနာအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တ-၏စွဲရာ ဝိသယကို ဖော်ပြ၍ ကုသလန္တိ နာမံ လဘတိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုဝိဓေနေဝ-၌ စဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ, နိဝတ္တေ တဗ္ဗတ္ထတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အာရဒ္ဓံ-ပုဒ်၏ ဗာဟျတ္ထအရကို ယူ၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ ပဒဘာဓနိ၌ မာတိကာ၌ကဲ့သို့ “ကုသလာဓမ္မာ”ဟု မဟောဘဲ “ဓမ္မာ ကုသလာ”ဟု အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။? ဖြေဆိုပြီးလျှင် ဓမ္မဝဝတ္ထာန ဥဒ္ဒေသဝါရ၏ပရိစ္ဆေဒလေးပါးကို ဖော်ပြ၍ အစဖြစ်သောပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပြပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၅)

၁၀။ ။(၆)နံပါတ်အမှတ်ပြုဝါကျ၌ အဝစာရေတိ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်း တရား၊ ပဋိသန္ဓိအရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို ဖော်ပြ၍ ကျေးဇူးပြုနိုင် သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၅ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ဒသေတုံ-၏ ကရိုဏ်းထည့်၍ ဣတိ-၏ အာကာရတ္ထ၊ နိဒဿနတ္ထ၊ အာဒျတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက် ဣဒါနိ၊ မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌။ ယထာနိက္ခိတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ထားအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ အကြင်အကြင်ထားအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ မာတိကာယ၊ မာတိကာဖြင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ပဘောဒတော၊ အထူးအားဖြင့်။ (ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော။ ဝါ၊ ကတမေဓမ္မာ ကုလော-အစရှိသော။ ဣမိနာ ပဒဘာဇနိယေန၊ ဤပဒဘာဇနိဖြင့်။) ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သောတုဇနတို့အား သိစေခြင်းငှါ။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူ၍ (အာကာရတ္ထ)။ ဝါ၊ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော (နိဒဿနတ္ထ)။ ဝါ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ- အစရှိသော (အာဒျတ္ထ)။ ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ၊ ဤပဒဘာဇနိကို။ (ဘဂဝတ၊ သည်။) အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်ပြီး။ [၄။ ၉၇။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၁၅၈]

ဣတိ ၁-လုံးအကျေကြ၍ အနက်။ ။ “ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ ဤသို့ အစရှိသော” ဟု ပေးသည်မှာ နိဒဿနတ္ထဣတိ “အာဒျတ္ထဣတိ” ဟု ဣတိ ၂-လုံးတို့တွင် အတွင်း ဖြစ်သော နိဒဿနတ္ထဣတိ ၁-လုံးအကျေကြ၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

[ဒဿနကရိုဏ်းထည့်နည်း။ ။ ဒဿနကရိုဏ်းထည့်နည်းကို ၁၉၈၇ (၁၃၄၈)ခုနှစ် ပါရာဇိကဏ်အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး။]

၂။ ။ (၈)အမှတ်ပြုဝါကျ ၌ ပနာဒိပဉ္စကစောဒနာတကံသင်္ဃေပ၊ ဝိတ္ထာရ ယု၍ အဓိပ္ပာယ်တက် တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌ အကြင်အကြင်ထားပြီးအပ်သော မာတိကာဖြင့်ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို အထူးအားဖြင့်ပြုခြင်းငှါ (ဝါ) သောတုဇနတို့အား သိစေခြင်းငှါ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ဤပဒ ဘာဇနိကို ဘုရားရှင် အားထုတ်တော်မူအပ်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏ (ဋ္ဌပနာ)။ ဤပဒ ဘာဇနိသည် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိပြီး၊ ထိုတွင် ကုသိုလ်သည်လည်း ကာမာဝစရု၊ ရူပါဝစရု၊ အရူပါဝစရု၊ လောကုတ္တရအားဖြင့် ၄-ပါးအပြားရှိသည် မဟုတ်ပါလော (အဘောဂ)။ ထိုသို့ ဤပဒဘာဇနိသည် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိပြီး၊ ထိုတွင် ကုသိုလ် သည်လည်း ကာမာဝစရု၊ ရူပါဝစရု၊ အရူပါဝစရု၊ လောကုတ္တရ အားဖြင့် ၄-ပါးအပြား

ရှိသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ “မာတိကာကို ဟောပြီးသည်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအခါ၌ အကြင်အကြင်ထားပြီးအပ်သော မာတိကာဖြင့် ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို အထူးအားဖြင့်ပြခြင်းငှါ (ဝါ)သောတုစနတို့အား သိစေခြင်းငှါ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ဤပဒဘာစနီကို ဘုရားရှင် အားထုတ်တော်မူအပ်၏” ဟု သာမဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ရှေးဦးစွာ ပြတော်မူအပ်သောကုသိုလ်ကား အဘယ် ကုသိုလ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[အနညာတကို ဆောင်သိ။ ။ “ရှေးဦးစွာ ပြတော်မူအပ်သော ကုသိုလ်ကို လည်း ပြဆိုသင့်၏” ဟု ဌပနာပဋိက္ခေပနောင် အနညာတကို ဆောင်သိ။ သို့မှ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်သည်။]

ဝါကျတက် တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည်(က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မာတိကာကို ။ပ။ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။” ဟု အကျဉ်းသင်္ဃေပကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ အကျဉ်း သင်္ဃေပသည် အကျယ်ဝိတ္ထာရနှင့်မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းကောင်းသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ အကျဉ်းသင်္ဃေပကိုသာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ သည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

သမုဒါယတ္ထ၊ အဝယဝတ္ထ ယူ၍ တက်ပုံ

(တစ်နည်း) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် သမုဒါယတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ သမုဒါယတ္ထသည် အဝယဝတ္ထနှင့် မကင်း ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းကောင်းသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ သမုဒါယတ္ထကိုသာ မဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ အဝယဝတ္ထ ကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့။ ပ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[သမုဒါယတ္ထ၊ အဝယဝတ္ထ ယူပုံ

သမုဟာဝယဝတ္ထာနံ၊ ဝသေန ဒုဝိဇော အတ္ထော၊
သမုဟတ္ထော တု သမ္ပန္နောဝိဂ္ဂဟောဝယဝေါ မတောတိ။

ဝဒန္တာနံ ပေါရာဏာစရိယာနံ မတေန သမ္ပန္နော သမုဒါယတ္ထော နာမ။
ဝိဂ္ဂဟော၊ တဒတ္ထော ဝါ အဝယဝတ္ထော နာမာတိ ဝိညာယတိ။ ကော သမ္ပန္နော
နာမာတိ။ အနုသန္တိ ဝါ ပုဗ္ဗာပရပဒသမ္ပန္နော ဝါ သမ္ပန္နော နာမာတိ ဝိညာယတိ။
ဝိနယာဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟဗုဒ္ဓသိက္ခာသံဝဏ္ဏာဒိကာရာနံ ပန အာစရိယာနံ
မတေန တေန တေန နိဒ္ဒေသေန နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္ထော၊ ပုဗ္ဗာပရပဒသမ္ပန္နေန ဝုတ္တတ္ထော၊
ဝိဂ္ဂဟတ္ထောစ အဝယဝတ္ထော နာမ။ ဣမေဟိ ပန တိဟိ အတ္ထေဟိ အညော
ဣမေသံ ဝစနတော ပုဗ္ဗဘာဂေ အနုသန္တိဒဿနဝစနာဒိဟိ ဝစနေဟိ ဝုတ္တော
သဗ္ဗော အတ္ထော သမုဟတ္ထော နာမာတိ ဝိညာယတိ။

အနုဋီကာစရိယမတေန ပန တံ တံ နိဒ္ဒေသေန နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္ထောယေဝ သမုဟတ္ထော
နာမ။ ဝိဂ္ဂဟတ္ထောယေဝ အဝယဝတ္ထောနာမာတိ ဝိညာယတိ။ (မဏိဒိပ၊ ၁၊ ၉၃။)

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဒုတိယနည်းအရ အဝယဝတ္ထယူ၍ တက်သည်။ မှန်၏-ရှေ့နိဿယ၊ဂစ္ဆိမရာကြီးများသည် အနုသန္ဓေ့နောင် တတ္ထရီလျက်တက်သော ဤဝါကျမျိုးကိုလည်း အဝယဝတ္ထယူ၍ တက်လေ့ရှိကြသည်။ ၁၃၂၁-ခုနှစ်က ဖော်ပြခဲ့သော အနုသန္ဓေ့နောင် တတ္ထရီလျက်တက်သော တတ္ထ ဥပါဒိယတိတိ-စသောဝါကျမျိုးကိုသာ အဝယဝတ္ထယူ၍ တက်လေ့ရှိသည်သာ မဟုတ်-ဟုလို့။]

၃။ ။ အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်း အကြောင်း

ကုသလ-သဒ္ဒါ၏ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တဒဂ် ပဟာန်အားဖြင့် တုန်လှုပ်စေခြင်း၊ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေခြင်း၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်အားဖြင့် ဖျက်ဆီးပယ်ဖျောက်ခြင်းအနက်တို့မှတစ်ပါး အနာကင်း သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်၊အပြစ်ကင်းစင်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်၊ သမ္ပယုတ်ပညာကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်တို့ကို လဲလှယ် ပြလိုသောကြောင့် အပိစသဒ္ဒါကို ထားရပါသည်။

[အတ္ထရင်း မတူပုံ။ ။ ရှေ့အတ္ထ (အနက်)မှာ အဘိဓာနတ္ထ (ဝိဂြိုဟ်၏ အနက်)ဖြစ်သည်။ နောက်အတ္ထ-မှာ သဒ္ဒါဟောအဘိဓေယျတ္ထ (သဒ္ဒါ၏ အနက်) ဖြစ်သည်။]

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပုနရတ္ထိဒေါသ၊ (တစ်နည်း)ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ရှေ့နည်းမှာ “ဝိတ္တာ၊သဓိပိဉဒိ၊နိဒိ၊နိဂမ၊စုတ္ထိယ (နိဂမနိယ)။ ပုနရတ္ထိထင်”ဟု မိန့်သောဆရာတို့အလိုဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ “ဝိတ္တာ၊သဓိပိ ဉဒိ၊နိဒိ၊နိဂမ၊စုတ္ထိယ၊ဒေါသဝိရောတင်”ဟု မိန့်သောဆရာတို့အလို ဖြစ်သည်။

[ဝိတ္တာရဝါကျဖြင့် ပုနရတ္ထိဒေါသကို ပယ်ပုံ။ ။(က)အမှတ်ပြ ရှေ့ဝါကျနှင့်

(ခ)အမှတ်ပြ နောက်ဝါကျတို့၏အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ကုသိုလ် ပဒဘာဓနီ ချည်းဖြစ်၍ အတူဖြစ်နေသော်လည်း (ခ)အမှတ်ပြနောက်ဝါကျကို မရေးက “ရှေးဦးစွာ ကာမဝစရ ကုသိုလ်ကို ပြသည်”ဟု မန္တုဒ္ဒိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသိနိုင်၊ယင်းမန္တုဒ္ဒိပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် (ခ)အမှတ်ပြဝိတ္တာရဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရသောကြောင့် ပုနရတ္ထိဒေါသ မရောက်ရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းပုနရတ္ထိဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝိတ္တာဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပုံ။ ။ သင်္ခေပဝါကျနှင့် ဝိတ္တာရဝါကျသည် ဒုကဝါကျဖြစ်သည်။ သင်္ခေပ (က)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် (ဝိတ္တာရမရှိဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရောက်ရကား)သင်္ခေပ၊ဝိတ္တာရ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝိတ္တာရဝါကျဖြင့် “ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်”ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယူသည်။ ဝိတ္တာရဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျနှင့် တွဲသော အစုံ (ဒုက)ဝါကျဖြစ်၍ ဝိတ္တာရရှိက သင်္ခေပ ရှိရသည်။ သင်္ခေပရှိက ဝိတ္တာရ ရှိရသည်။ မရှိက သင်္ခေပ၊

ဝိတ္ထာရ ဆန့်ကျင်သည်၊ဝိတ္ထာရကိုပြသဖြင့် ယင်းဒေါသမှလွတ်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဝိတ္ထာရဝါကျကို ဝိရောဓိဒေါသတင် တက်ရသည်။ ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်”ဟု ဝါကျအမည်အမျိုးအစားကို ကြည့်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ယူသည်။ နိယံကို လည်း “ဝိတ္ထာ၊ သံခိပံ၊ ဥဒံ၊ နိဒံ၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဍိယ၊ ဒေါသဝိရောတင်”ဟု စပ်ဆိုသည်။ ရှေးဆရာတို့ကား အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်၍ “ဝိတ္ထာရဝါကျကို ပုနရတ္ထိ ဒေါသတင် တက်ရသည်၊ဝိတ္ထာရဝါကျဖြင့် ပုနရတ္ထိဒေါသကို ပယ်သည်”ဟု ယူကြ သည်။ နိယံကိုလည်း “ဝိတ္ထာ၊ သံခိပံ၊ ဥဒံ၊ နိဒံ၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဍိယ၊ ပုနရတ္ထိတင်” ဟု စပ်ဆိုကြသည်။

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

ပဇ္ဇတိ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(သာရတ္ထ) ပဇ္ဇတေ ဂဗျတေ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(ဘေဒစိန္တာဋီကာ)၊ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေဟိတိ ပဒါနိ(ပုဒ်စစ်)၊ဘာဇေတိ ဝိဘဇေတိ ဧတေနာတိ ဘာဇနိယံ (ဥပရိပဏ္ဍာသဋီကာ) အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပဒါနံ ဘာဇနိယံ ပဒဘာဇနိယံ။

ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) ပ-ဟူသော၊ဒ-ဟူသော၊ဘာ-ဟူသော၊ဇ-ဟူသော၊နိ-ဟူသော၊ယံ- ဟူသောအစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) ပဒ-ပုဒ်၊ဘာဇနိယံ-ပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ကုသလာဓမ္မာအစရှိသော မာတိကာပုဒ်တို့၏ အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်းဖြစ်သော ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ- အစရှိသောဘာဇနိစကားနှင့် အကျိုးအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) ပဒဘာဇနိယံ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) ပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘေဒစိန္တာဒိပနိ အလိုအားဖြင့်-

(၁) ပဒါနံ ဘာဇနိယံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) တု၏။

(၃) ပဒဘာဇနိယံ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

[ပဒ-ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ ဝိဘတ္တိယန္တံ အတ္ထဿ ဉပနတော ပဒံ။ ပဇ္ဇတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ။ (သာရတ္ထ၊၁၊၃၂၉။) ပဇ္ဇတေ ဂဗျတေ အတ္ထော အနေနာတိ ပဒံ။ (ဘေဒစိန္တာဋီကာ၊၁၀။) ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ (နာမ်ပုဒ်စစ်)။

ဘာဇနိယံ-ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ဘိက္ခဝေ ဥဒ္ဓေသဉ္စ ဝိဘင်္ဂဉ္စ ဒေသေဿာမိ။ ပ။ ဘာဇိဿာမိတိ။ (ဥပရိပဏ္ဍာသ၊၂၂၆။) ဥဒ္ဓေသန္တိ မာတိကံ။ ဝိဘင်္ဂန္တိ ဝိတ္ထာရဘာဇနိယံ။ (ဥပရိပဏ္ဍာသ၊ ၄၊ ၁၇၀။) ဥဒ္ဓိဋ္ဌမတ္ထံ ဝိဘဇေတိ

ဧတေနာတိ ဝိဘင်္ဂေါဝိတ္ထာရဒေသနာ။ တေနာဟ ဝိတ္ထာရဘာဇနိယံန္တိ “ယထာ ဥဒ္ဓိန္ဒမတ္တံ ဝိတ္ထာရတော ဘာဇေတိ ဝိဘေတိ ဧတေနာတိ” ကတွာ။ (ဥပရိပတ္ထာသ၊ ငို၊ ၃၃၆။)

ပဒဘာဇနိယ-ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ ကရဏ၊ အဓိကရဏ၊ နောက်ပုဒ်ပြု၊ ရှေ့ကပုဒ်နှင့် ဆဋ္ဌိတွဲမြဲ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၂၀၁။)ကို ထောက်၍ ဆဋ္ဌိ (သမ္ပန္နတ္ထဆဋ္ဌိ၊ သို့မဟုတ် ကမ္မတ္ထဆဋ္ဌိ)တပျူရိသ်သမာသ်ဝိဂ္ဂဟပြုသည်။ တေ (အဘိဓမ္မတ္ထာ)သင်္ဂယုန္တိဧတ္ထ၊ဧတေနာတိဝါ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟန္တိ ဣဓိနာ အဘိဓမ္မတ္ထာနံ သင်္ဂဟံ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟန္တိ ဆဋ္ဌိတပျူရိသ် ဒဿေတိ။ (မထိမဥပူ၊ ၁၊၁၁၈။)ကိုလည်း ထောက်။

“ဝိဂြိုဟ်”ဟူသည် “ကြစည်သူတို့၏ ဉာဏ်ရည်သာ ပဓာန”ဟု သဒ္ဒဝိဒ္ဓတို့ ဆိုကြသော်လည်း တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ အလားတူအားဖြင့် သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ထောက်ထားဖွယ်ရာရှိမှသာ စိတ်ချယုံကြည်ထိုက်၍ ကောင်းသည်။

မရအလို ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပဒဘာဇနိယန္တိ ပဒဘာဇနောဝသေန ပဝတ္တဝစနံ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ မရငို၊၁၂၄။) ဤအလို သံဝဏ္ဏနာ၊ဖွင့်ဆိုရာ၌၊ပါဠိရင်းမှာ၊မရှိတာပြု၊ တဒ္ဓိတ၊လောပသမာသ်ကြ-နိယံနှင့်အညီ ပဝတ္တဝစနံ-ကို ထောက်၍ “ပဒဘာဇနေန ပဝတ္တပဒဘာဇနိယံ”ဟု ပဝတ္တတဒ္ဓိတံဝိဂ္ဂဟပြု။ ဣက-ပစ္စည်း (က-ကို ယ-ပြု)သို့မဟုတ် ဣယ-ပစ္စည်း ပဝတ္တအနက်၌ သက်။ ပဒဘာဇန-ကို “ဘာဇိယတေ ဘာဇနံ၊ပဒါနံ ဘာဇနံ ပဒဘာဇနံ”ဟု ပြု။

ပဒဘာဇနိယနှင့် ပဒဘာဇနိယ။ ။ ဥပရိပတ္ထာသင်္ဃိကာအလို ဘာဇဓာတ်၊အနိယ-ပစ္စည်းဖြင့် “ဘာဇနိယ”ဟု ကိတ်ပြီးမှ ပဒ-နှင့် ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ် တွဲ၍ ပြီးသော သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် “ပဒဘာဇနိယ”ဟု ဤ-ဒိယနှင့် ပါဠိရှိရမည်။ အနက်ကိုလည်း “ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ၊ဤပုဒ်တို့၏ (ဝါ)ဤပုဒ်တို့ကို အကျယ်အားဖြင့် ဝေဘန်ကြောင်းစကားကို”ဟု ကိတ်ပစ္စယတ္ထထင်စေလျက် သဒ္ဓတ္ထပေးရမည်။

မရငိုကာအလို ဘာဇ-ဓာတ်၊ယု-ပစ္စည်းဖြင့် “ဘာဇန”ဟု ကိတ်ပြီးမှ ပဒနှင့် ကမ္မတ္ထဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်တွဲ၍ ပဒဘာဇန-ပုဒ် ဖြစ်ပြီးနောက် ဣက-ပစ္စည်း၊ သို့မဟုတ် ဣယ-ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောတဒ္ဓိတံပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် “ပဒဘာဇနိယ”ဟု ဣ-ရသနှင့် ပါဠိရှိရမည်။ အနက်ကိုလည်း “ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ၊ ဤပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဘန်ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောစကားကို”ဟု တဒ္ဓိတံပစ္စယတ္ထထင်အောင် ပေးရမည်။

အလားတူပုဒ်။ ။ သမ္ပောဒံ ဇနနတော၊ သမ္ပောဒိတုံ ယုတ္တဘာဝတော စ သမ္ပောဒနိယံ။ (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊၄၊၁၀၀။) သမ္ပောဒံ ဇနေတိ ကရောတိတိ သမ္ပောဒနိကံ၊တဒေဝ သမ္ပောဒနိယန္တိအာဟ “သမ္ပောဒဇနနတော”တိ။ သမ္ပောဒိတဗ္ဗတော သမ္ပောဒနိယန္တိ ဣဒံ ပန အတ္ထံ ဒဿေတ္ထ “သမ္ပောဒိတုံ ယုတ္တ ဘာဝတော”တိ အာဟ။ (သာရတ္ထ၊၁၊၂၃၇။)

“သမ္ပောဒံ ဇနေတိတိ သမ္ပောဒနိကံ”ဟု ဇနေတိတဒ္ဓိတံမှ၊ထိကပစ္စည်း၊ က-ကို ယ-ပြု၍ သမ္ပောဒနိယံ-ဟူသည်။ နောက်နည်း၌ သမ္ပောဒိတဗ္ဗန္တိ သမ္ပောဒနိယံပြု။ (ပါရာမိကထံ ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၂၊၉၀။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤ၌ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ယူလျှင် “သမ္မောဒနိယံ” ဟု ဣ-သရနှင့် ကိတ်ပုဒ်ယူလျှင် “သမ္မောဒနိယံ” ဟု ဤ-ဒိဃနှင့် ရှိရမည်။ ဤပုဒ်ကဲ့သို့မှတ်။ ဤမေးခွန်း၌ကား “ပဒဘာဇနိယံ” ဟု ဒိဃနှင့် ရှိသောကြောင့် မစုနည်း ပြေရန်မလို။]

၅။ ။ ပဒါဒိဝိဘာဂ

ဣဒါနိ-ကား နိပါတပဒ, အလိဂံ, ဂဏဝိမုတ္တ, အ-ကာရန္တ။

ပဘောဒတော-ကား နိပါတပဒ, အလိဂံ, ဂဏဝိမုတ္တ, အ-ကာရန္တ။

ဒဿေတုံ-ကား နိပါတပဒ, အလိဂံ, ဂဏဝိမုတ္တ, နိဂ္ဂဟိတန္တ။

အာရဒ္ဓံ-ကား ကိတနာမပဒ, နပုံသက, စိတ္တာဒိဂဏ, အ-ကာရန္တ။

[ဣဒါနိကို “အ-ကာရန္တ” ဟု ယူရပုံ။ ။ တေသံ (ဝိဘတ္တိပစ္စယန္တာနံ)

ပနာလိဂံတ္တာ နိပါတတ္တာ စ တိလိဂံ ဝစနဒ္ဓယေ စ သမာနံ ရူပံ။ တေ ပစ္စယာ ဝိဘတ္တိ သညာ ဟောန္တိ။ တေန တဒန္တာနမ္ပိ ဝိဘတုန္တတာ ပဒတ္တံ သိဒ္ဓံ ဟောတိ။ (၇၊ ၂၆၁)

တော-စသော ဝိဘတ်ပစ္စည်းများကား သူတို့ကိုယ်တိုင် ဝိဘတ်အမည် ရကြသောကြောင့် ထိုပစ္စည်းအဆုံးရှိသော သဒ္ဓါများလည်း ဝိဘတ်အဆုံးရှိရာရောက် သောကြောင့် ပုဒ်အဖြစ်ပြီးတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ထပ်၍ ဝိဘတ်သက်ဖွယ် မလို။ ယင်းတို့ပင် ဝိဘတ်-ဟူလို။ ယင်းတို့ပင် ဝိဘတ်ဖြစ်၍ ဣမ-သည် တည်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ဣဒါနိ-ကို “အ-ကာရန္တ” ဟု ယူသည်။ ပဘောဒတော-ကိုလည်း ပဘောဒ-သည် တည်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် “အ-ကာရန္တ” ဟုပင် ယူသည်။

ဒဿေတုံ-ကို “နိဂ္ဂဟိတန္တ” ဟု ယူရပုံ။ ။ နိပါတတ္တာ တဝေတုန မန္တတော “သဗ္ဗာသမာပူသော” တိ အာဒိနာ ဝိဘတ္တိလောပေါ။ (၇၊ ၆၃၇။) တုနေ “တဝေတုနာ ဒိသုကာ” တိ ကာဒေသော၊ နိပါတတ္တာ သိလောပေါ။ ကာတုန ကမ္ပ ဂစ္ဆတိ။ (၇၊ ၆၄၀။) တို့ကိုထောက်၍ တဝေ, တုန, တုံ, တွာန, တွာ-ပစ္စည်းများနောင် ဝိဘတ်သက်ရဦးမည်။ ယင်းပစ္စည်းများဆုံးသော သဒ္ဓါနောင် ဝိဘတ်သက်ရလျှင် ယင်းပစ္စည်းများအဆုံးရှိသောသဒ္ဓါသည် တည်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် တုံ-ပစ္စည်း အဆုံးရှိသော ဒဿေတုံ-ကို “နိဂ္ဂဟိတန္တ” ဟုယူသည်။

ကာရန် ၂-မျိုး။ ။ ကာရန် (ကာရန္တ)သည် အတွင်းကာရန်၊ အပြင်ကာရန်အားဖြင့် ၂-မျိုး ရှိသည်။ ထိုတွင် ပုရိသော-၌ ပုရိသ-ဟူသော အ-ကာရန်သည် အတွင်းကာရန် မည်၏။ ပုရိသော-ဟူသော သြ-ကာရန်သည် အပြင်ကာရန်မည်၏။ ဤကာရန်ခွဲသည်နေရာ၌ အတွင်းကာရန်ကို ဆိုသည်။ အတွင်းကာရန် အပြင် ကာရန်ကိုပင် “ပုဒ်တည်ကာရန် ပုဒ်ပြီးကာရန်၊ ရုပ်တည်ကာရန် ရုပ်ပြီးကာရန်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။]

၆။ ။ အဘောဂနင်္ဂသံဝဏ္ဏနာ

အပိစ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တစ်နည်းတစ်ပုံအားဖြင့် ဝစနတ္တပြု သည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာမဘဝတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ကာမေ-၌ ကာမ-၏အရ ကာမဘဝကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြား အဘိဓမ္မာယူတ္တသံဝဏ္ဏနာ။

ပဋိသန္ဓိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အဝစာရေတိ (အဝစာရေ)၌ “ကျင်လည်စေခြင်း၊ ဖြစ်စေခြင်း”ဟု ပဋိသန္ဓေကို ကျင်လည်စေခြင်း၊ ဖြစ်စေခြင်းပင် တည်းဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာမေ အဝစာရေတိတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမာဝစရ-ဟူသောသံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ကိတန္တသတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းကိတန္တသတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ အဝစရ-၌ က-ပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္တာ အနက်ယော၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ကိတန္တသမာသ်ပုဒ်၌ သမာသ်ရော ကိတ်ပါ ၂-မျိုး ဖော်ရသည်။] (တစ်နည်း) ကာမာဝစရ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနေတဗ္ဗပုဒ်ကို “ကာမေ အဝစာရေတိတိ ကာမာဝစရ”ဟု ကိတန္တသတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ “ကာမာဝစရံ ဟုဆိုလိုလျက် စာ-၌ အာ-ကို ရသပြု၍ “ကာမာဝစရံ”ဟု နေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [“ကာမေ အဝစာရေတိတိ ကာမာဝစရန္တိ ဝတ္ထဗ္ဗေ စာ-သဒ္ဒယ ရသတ္ထံ ကတံ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ မူလဋီ၊ ၆၄။]

(တစ်နည်း) ကာမေ အဝစာရေတိတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမာဝစရ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် အဝစရ-၌ က-ပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္တာ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) အဝစရ-သဒ္ဒါကို “အဝစာရေတိတိ အဝစရံ”ဟု ဟေတုကတ္တာသာဓကဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ “အဝစာရံ”ဟု ဆိုလိုလျက် စာ-၌ အာ-ကို ရသပြု၍ “အဝစရံ”ဟု နေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာမေ အဝစာရေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ကာမာဝစရ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ သတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းသတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ အာဓာရ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ကာမာဝစရ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ကာမေ အဝစရော ကာမာဝစရော”ဟု သတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပိ-သိုမဟုတ် အပိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝစနတ္ထများကြောင့်သာ ကာမာဝစရမည်သည် မဟုတ်သေး။ ဤဝစနတ္ထကြောင့်လည်း ကာမာဝစရမည်သေး၏ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၂-နည်းဖော်ရာ၌ အထောက်။ ။ အာရမ္မဏကရဏဝသေနပ။ ကာမာဝစရဒယောတိ ဣဒံ လဟုကနယဝသေန ဝုတ္တံ။ ဂရုကနယေန ပန အာရမ္မဏကရဏဝသေန ကာမော ဧတ္ထ အဝစရတိတိ ကာမာဝစရာ။ ဧကေစိ ပန အဝစရတိ ဧတ္တာတိ အဝစရာ။ ကာမဿ အဝစရာ တထာတိ ဝစနတ္ထံ ဝဒန္တိ။ နာမသဒ္ဒေါ ပန ကိတန္တသမာသောဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗောယထာ ကုမ္မကာရောတိ ဝိညူဝဒန္တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီမရဋီ၊ ၁၂၀။)ကို ထောက်၍ ကိတန္တသမာသ်၊ ရိုးရိုးသမာသ် ၂-နည်း ဖော်သည်။ ရှေ့နည်း၌ဖွင့်ဆိုသော်လည်း ဤနည်း၌လည်း အတူတူပင်။]

၇။ ။ တ-၏စွဲရာ ဝိသယ။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တ-၏စွဲရာ ဝိသယကား ကာမာဝစရကုသိုလ်ဟူသော အနက်ဖြစ်ပါသည်။

ဒုဝိဓနေဝ-၌ ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ ကုသလန္တိ နာမံ လဘတိ၊ ဣထဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုဝိဓနေဝ-၌ ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား အာရောဂျဋ္ဌ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ-အဖြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအနက် ဖြစ်ပါသည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကား ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌသမ္ပယုတ် ပညာကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ။ အာရဒ္ဓံ-၏ ဗာဟျတ္ထအရ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) အာရဒ္ဓံ-ပုဒ်၏ ဗာဟျတ္ထအရ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ပဒဘာဇနီဝစိဘောဒသဒ္ဓါသည် (မုရုအားဖြင့်ပြုအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) ဝီရိယ ရှေးရှိသော ဓသနာဉာဏ်တော်သည် (ပထမ)ပလူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) တရားနာရခြင်း၊ ဓမ္မဿဝနကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းသည် (ပထမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တို့သည် (ဒုတိယ)ပလူပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဝေနေယျတို့၏ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ-စသော နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။ [ပစ္စည်းအရ ကို. "ဗာဟျတ္ထအရ"ဟု ဆိုသည်။]

[ဥပစာနှင့်ဥပစာရ။ ။ ရှေးဆရာတို့ မြန်မာပြန်ရိုး ပြုခဲ့ကြသော ပါဠိသတ် မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် (ပလူပစာ)စသည်ဖြင့် (ရ)ဖျောက်၍ ဉာဿကောကံ၊ နယူပစာ စသည်တို့၌ သုံးခဲ့သည်။ ဤ၌ပါဠိဝေါဟာရအားဖြင့် (ပလူပစာရ)စသည်ဖြင့် (ရ)ဖျောက် ဘဲသုံးသည်။ ကြိုက်ရာသုံး ပါဠိသတ်မြန်မာနှင့် ပါဠိမျှသာကွဲသည်။ အမှန်ချည်း။]

၉။ ။ ပဒဘာဇနီ၌ "ဓမ္မာကုသလာ"ဟု ဟောတော်မူခြင်းအကြောင်း

ကုသိုလ်စသော အထူးအားဖြင့် သဘာဝဓမ္မတို့ကို ဟောတော်မူခြင်းကို (ဝါ)ဟောတော်မူကြောင်းဖြစ်သော မာတိကာကို ပြု၍ ကုသိုလ်ဟူသော အထူးရှိသောဓမ္မကို ပြလိုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဝါ)ပြလိုသောကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌ မာတိကာ၌ကဲ့သို့ "ကုသလာဓမ္မာ"ဟု ဟောတော်မမူဘဲ "ဓမ္မာကုသလာ"ဟု ဟောတော်မူပါသည်။

ပရိစ္ဆေဒ ၄-ပါး။ ။ ဓမ္မဝဝတ္ထာန ဥဒ္ဓေသဝါရ၏ ပရိစ္ဆေဒ ၄-ပါးကား ပုစ္ဆာ၊ သမယနိဒ္ဓေသ၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသ၊ အပ္ပနာ (နိဂုံး)ဖြစ်ပါသည်။

အစဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပုံ။ ။ အစဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပုံကား ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဖြစ်ပါသည်။

[“ဓမ္မာ ကုသလာ”ဟုဟောတော်မူကြောင်း၌အထောက်။ ကသ္မာ ပံနေတ္ထ မာတိကာယံ ဝိယ “ကုသလာဓမ္မာ”တိ အဝတ္တာ “ဓမ္မာ ကုသလာ”တိ ပဒါနက္ခမော ကတောတိ။ပဘောဒတော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ ပဘောဒဝန္တဒဿ နတ္ထံ(၄၊၉၈)

တ္ထံ-ဆုံးသည့်ပုဒ် အနက်ပေးနည်း။ ။ ဤပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ ပုဒ်ကဲ့သို့ တွဲ-ဆုံးသောပုဒ်ကို ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ၊ ကုသိုလ်ဟူသော အထူးရှိသော ဓမ္မကိုပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ကု။ ပ။ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ကု။ ပ။ ပြလိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဤသို့ ၃-နည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

ပထမနည်း၌ ပဘောဒဝန္တဒဿန-ပုဒ်၊ သ-ဝိဘတ်၊ အာယစတုတ္ထေက ဝစနဿ တု-သုတ်၌ တု-သဒ္ဓါဖြင့် သ-ဝိဘတ်ကို တွဲ-ပြုသည်။ ဒုတိယနည်း၌ ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထ-ပုဒ်၊ သ-ဝိဘတ်၊ သ-ဝိဘတ်ကို ယင်းတု-သဒ္ဓါဖြင့် အံ-ပြု သည်။ အတ္ထ-သဒ္ဓါ ဖလဟော၊ သ-ဝိဘတ် သမ္ပဒါနံအနက်၌ပင်သက်။ တတိယ နည်း၌ ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထ-ပုဒ် ပထမာသိ-ဝိဘတ်။ သိ-ဝိဘတ်ကို အံ-ပြု၊ အတ္ထ သဒ္ဓါ ကာရဏဟော၊ သိ-ဝိဘတ် ဟိတ်အနက်၌ သက်သည်။

ဤသို့ ပထမာဝိဘတ် ဟိတ်အနက်၌ဖြစ်သည်ကို ဆဏတ္ထန္တိ ဆဏနိမိတ္တံ၊ ဆဏဟေတုတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၅၄။) ကိဿာတိ ကသ္မာ။ ဩကာသ ကရဏတ္ထန္တိ ဩကာသကရဏနိမိတ္တံ ဩကာသဟေတု။ အတ္ထ-သဒ္ဓေါ တိ “ဆဏတ္ထု နဂရတော နိက္ခမိတွာ မိဿကပဗ္ဗတံ အဘိရဟတု”တိ အာဒိသု ဝိယ ကာရဏဝေဇော။ “ကိဿ ဟေတု”တိ အာဒိသု ဝိယစ ဟေတွတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ။ တထာဟိ ဝတ္ထယန္တိ “ဆဏတ္ထန္တိ ဆဏနိမိတ္တံ ဆဏဟေတုတိ အတ္ထော”တိ။ စဝ္ဗ သတိ ပုစ္ဆာသဘာဂတာ ဝိဿဇ္ဇနာယ ဟောတိ။ စသ နယော ဤဒိသေသု။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၅၇။) တို့ကို ထောက်။

အမေးနှင့်လိုက်လျောညီထွေ အနက်ပေး။ ။ ယင်းသို့ ၃-နက်ပေး နိုင်သော်လည်း ပုစ္ဆာ၊ ဝိဿာန်၊ ဇနာဖြစ်က၊ သင်္ချာ၊ လီဂီ၊ ဝိဘတ္တ၊ တုမျှ ရမည်သာ ဟူသည့် အတိုင်း ပုစ္ဆာနှင့်ဝိဿဇ္ဇနာ တုမျှရမည်ဖြစ်သောကြောင့် အကျိုးနှင့်မေးလျှင် အကျိုးနှင့်ပြေရမည်။ အကြောင်းနှင့်မေးလျှင် အကြောင်းနှင့်ပြေရမည်။ ဤ၌ အကြောင်းနှင့် မေးသောကြောင့် အကြောင်းနှင့်ပြေရမည်ဖြစ်၍ အကြောင်းအနက် ပေးရမည်။

တွဲ-အနက် ၅မျိုး။ ။ စတုတ္ထိ သ-ဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်သော တွဲသဒ္ဓါသည် တဒတ္ထသမ္ပဒါနံ၊ တုမတ္ထသမ္ပဒါနံ၊ ကြိယာဝိသေသန၊ ဟိတ်၊ ပိသဒ္ဓါ၏အနက်(လည်း)ဖြင့် ပေါင်းအပ်သောလက္ခဏအနက်၊ ဤ ၅-နက်ကို ထွန်းပြကြောင်းကို ရွှေရေးဆောင်နိယံ(၁၆၃)၌ “တဒတ္ထဒု၊ တု-ဒုတထွေ၊ ဝိသေသန၊ ဟိတ်လည်း၊ ရ၊ ထွန်းပြ တွဲနက်တည်း”ဟု ဆို၏။

ဤအလို ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ၊ ကုသိုလ်ဟူသော အထူးရှိသော ဓမ္မကို ပြလို၍(ကြိယာဝိသေသန)။ ဝါ၊ ပြလိုသောကြောင့်(ဟိတ်)။ ဝါ၊ ပြလိုသည်ရှိသော် (လက္ခဏ)။ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်။ ဤနေရာ၌ အကြောင်းနှင့်မေးသောကြောင့် “ပြလိုသောကြောင့်”ဟုသာ ပေးရမည်။ တဒတ္ထသမ္ပဒါနံနှင့် တုမတ္ထသမ္ပဒါနံ အထူးကို ယင်းနိယံအဖြေ၌ ရှိ။

ဟိတ်ပြင်၍လည်း ပေးနိုင်။ ။ “သဒ္ဓယတ္ထိ မဂ္ဂိပေ၊ ရှိပေဟု၊ သဗ္ဗဝါကျ၊ ဟူသမျှဝယ်၊ အတ္ထယတ္ထိ၊ အကယ်ရှိ ပြင်ဘိ ကြောင်းနှင့်ကျိုး”ဟု မိန့်ဆိုသော ဆရာတို့အလို “ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ-ပဘောဒဝန္တဒဿနတော”ဟုဟိတ်ပြင်ပေး။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပရိစ္ဆေဒ ၄-ပါးနှင့်ပိုင်းခြားပုံ၌ အထောက်။ ။ ဓမ္မဝတ္ထာနဝါရော ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသဝသေန ဒွိဇာ ဒွိတော၊ တေသု ဥဒ္ဓေသဝါရဿ ပုစ္ဆာသမယနိဒ္ဓေသော၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသော၊ အပုနာတိ စတ္တာရော ပရိစ္ဆေဒါ။ တေသု “ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ” တိ အယံ ပုစ္ဆာ နာမ၊ (၄၊ ၉၇။)

အဋ္ဌကထာ၏ အာဘော်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျ အမေး။ ။ “အစဆုံးဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒ၏အပိုင်းအခြားကို ပြပါ” ဟုမေးလျှင် ပိုကောင်းသည်။ “အစဆုံးဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒ၏အပိုင်းအခြားကား ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဖြစ်ပါသည်” ဟုဖြေကြားသိုမေးမှ အဋ္ဌကထာ၏အာဘော်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျသည်။]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

အဝစာရေတိ-၏အရ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ စေတနာပစ္စည်းတရားသည် ပဋိသန္ဓိ-၏အရ ကာမပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ကမ္မတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား နာနာကွဏိကကမ္မ၊ ပကတုပနိဿယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

[အမေးကြည့်ဖြေ။ ။ “ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိနှင့် ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြပါ” ဟုမေးလျှင် နာနာကွဏိကကမ္မသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းများမှာ နာနာကွဏိကကမ္မ၊ ပကတုပနိဿယပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါသည်” ဟု အမေးကြည့်ဖြေ။

“ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း” ဟု ခေါင်းစည်းတတ်ပုံ။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းကျေးဇူးပြုပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်အရကောက်ပုံ-စသော စကားရပ်များ၌ရှိသော အစအမည်ကိုယူ၍ ပဋ္ဌာန်းအဖြေများ၌ “ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း” ဟု အတိုကောက် ခေါင်းစည်းတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းကျေးဇူးပြုပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်အရကောက်ပုံ-စသည်ဖြင့် ဆိုလိုရင်းမှတ်ပါ။ အဖြေနှင့် လိုက်လျောစွာလည်း ဆိုလိုရင်းကို သိပါ။ ၂-မျိုးဖြေလျှင် ၂-မျိုး၊ ၃-မျိုးဖြေလျှင် ၃-မျိုး သိပါ။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ကျေးဇူးပြုပုံစသော ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းနှင့်စပ်ဆိုင်သမျှကို ရည်ညွှန်း၍ အတိုချုပ်အားဖြင့် ခေါင်းစည်းတတ်သည်။ မှန်၏ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းကျေးဇူးပြုပုံ-စသောအချက်များသည် ဟေတုပစ္စည်းစသော ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းနှင့် ဆက်စပ်ဖြစ်ပေါ်လာကြသောအချက်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းများနှင့်စပ်ဆိုင်သမျှကို ရည်ညွှန်း၍တက်သော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ကိုမူ အဖြေအားလျော်စွာ သိရာ၏။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ အောက်ပါအမှတ်ပြပါဠိတော်ပုဒ်တို့ကို ပုစ္ဆာ (၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀) လာ အဋ္ဌကထာဖွင့်များကိုရှု၍ အပြည့်အစုံ အနက်ပေးပြပါ။
(က) ဗာလာ ဓမ္မာ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

- (ခ) ပဏ္ဍိတာ ဓမ္မာ။
- (ဂ) ကဏှာ ဓမ္မာ။
- (ဃ) သုက္ကာ ဓမ္မာ။
- (င) ယာ-ပုစ္ဆိကတာ။
- (စ) ယံ-တဏှာ ဂဒ္ဒလံ။

အောက်ပါ ပါဠိတော်များကို အနက်ပေးပါ။

၂။ ။ ကတဗာ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တလဟုတာ ဟောတိ။ ယာ တသ္မိံ သမယေ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ လဟုတာ လဟုပရိဏာမတာ အဒန္နနတာ အဝိတ္တာနတာ။ အယံ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တလဟုတာ ဟောတိ။

၃။ ။ ယသ္မိံ သမယေ ရူပါဝစရံ ဈာနံ ဘာဝေတိ ကိရိယံ နေဝကုသလံ နာကုသလံ န စ ကမ္မဝိပါကံ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ။

၄။ ။ ယံ ဝါ ပနညဗ္ဗိ အတ္ထိ ရူပံ ယမိံ ယမိံ နေပဒေ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ မုခါသိယံ ဒန္တဝိခါဒနံ ဂလဇ္ဈောဟရဏိယံ ကုဗ္ဗိဝိတ္ထမ္ဘနံ ယာယံ ဩဇာယ သတ္တာ ယာပေန္တိ။ ဣဒံ တံ ရူပံ ကဗဠိကာရော အာဟာရော။

၅။ ။ ရတနဃရံ နာမ နေဝ သတ္တရတနမယံ ဂေဟံ၊ သတ္တန္တံ ပန ပကရဏာနံ သမ္မသိတဋ္ဌာနံ “ရတနဃရ” န္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဝါကျကို ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏ ကတ္တာကို ထည့်၍ ပန-၏ ဇောတကတ္တကို ပေါ်လွင်စေလျက် အာကာရကို အပြင်သို့ ထုတ်ပြီးလျှင် အနက်ပေးပါ။

၆။ ။ အောက်ပါ ဂါထာကို အနုပွက်၊ ရူပံ-တို့၌ သဒ္ဒတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွ ဖော်လျက် အနက်ယောနောခဲ့ပါ။
သုသာနေ သေယျံ ကပ္ပေမိ၊ဆဝဋ္ဌိကံ ဥပနိဓာယဟံ။
ဂါမဏ္ဍလာ ဥပါဂနာ၊ရူပံ ဒသေန္တိ နပွကံ။

၇။ ။ ဗာလေသု ဋ္ဌိတတ္တာ ယတ္ထ ဋ္ဌိတာ တဒုပစာရေန ဗာလာ။ ပဏ္ဍိ တေသု ဋ္ဌိတတ္တာ ပဏ္ဍိတာ။ ဗာလကရတ္တာ ဝါ ဗာလာ။ ပဏ္ဍိတကရတ္တာ ပဏ္ဍိတာ ဝါကျကို သမ္ပနာမိအစွဲကို ထင်စေလျက် လိုက်သင့်ရာပုဒ်များကိုလိုက်၍ အနက် ယောနောပါ။

၈။ ။ ကဏှာတိ ကာဠုကာ၊ စိတ္တဿ အပဘဿရဘာဝကရဏာ။ သုက္ကာတိ ဩဒါတာ၊စိတ္တဿ ပဘဿရဘာဝကရဏာ၊ကဏှာဘိဇာတိဟေတုတော ဝါ ကဏှာ။ သုက္ကာဘိဇာတိဟေတုတော သုက္ကာ-ကို ထည့်ရမည့် ဝိသေသျနင့် ကြိယာပုဒ်များ ထည့်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ ပုစ္ဆိကတာတိ ယာယ တဏှာယ လာဘဋ္ဌာနေသု ပုစ္ဆိ စာလယမာနာ သုနခါ ဝိယ ကမ္မမာနာ ဝိစရန္တိ၊ တံ တဿာ ကမ္မနတဏှာယ နာမံ-ဝါကျကို ဥပမာ အတွင်းပြု၍ အနက်ပေးပါ။

၁၀။ ။ ယထာ သုနခါ ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဒါ ယဒိစ္စကံ နိယန္တိ၊ဇဝံ တဏှာဗဒ္ဒါ သတ္တာပိတိ ဒဋ္ဌဗန္ဓနဋ္ဌေန ဂဒ္ဒုလံ ဝိယာတိ ဂဒ္ဒုလံ၊ တဏှာဝ ဂဒ္ဒုလံ တဏှာဂဒ္ဒုလံ ဝါကျကို နိယန္တိ-ဟူသော ကြိယာ၏ကတ္တာများကို ဥပမာနု၊ ဥပမေယျဘက် အားလျော်စွာ ထည့်၍ အနက်ယောစနာပါ။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဗာလာ၊ပဏ္ဍိတာ၊ကဏှာ၊သုက္ကာ၊ပုစ္ဆိကတာ၊တဏှာ ဂဒ္ဒုလံ-တို့၌ အဋ္ဌကထာဖွင့်ကိုရှု၍ အနက်

ဗာလာ၊သုမိက်တို့၌ တည်ကုန်သော။ ဝါ၊မိက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊မိက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊သဘောတရား တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့၌ တည်ကုန်သော။ ဝါ၊ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ပညာရှိခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။) [အဖြစ်နှင့်ခြင်းကား တဒ္ဓိတ်ဘောနှင့်ကိတ်ဘောသာ ထူးသည်။ သဘော အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်ကား အတူတူပင်။]

ဂဏှာ၊မည်းညစ်ကုန်သော။ ဝါ၊မည်းညစ်သော ဇာတ်၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။)

သုက္ကာ၊ဖြူစင်ကုန်သော။ ဝါ၊ဖြူစင်သော ဇာတ်၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။) (ပါ၊၁၃။ ပါ၊သျှ၊ ၂၅။)

ယာပုစ္ဆိကတာ၊အကြင်အမြီးကို လှုပ်ခတ်ကုန်သော (ဝါ) အမြီးတန်ပွဲပြုကုန်သော ခွေးတို့နှင့်တူသူတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း တဏှာသည်။(ပါ၊၂၁၅။ ပါ၊သျှ၊ ၃၄၇)

ယံ တဏှာဂဒ္ဒုလံ၊ အကြင်တောက်နှင့်တူသော တဏှာသည်။ ဝါ၊ တဏှာသာလျှင်ဖြစ်သော တောက်သည်။ [ပါ၊၂၁၆။ ပါ၊သျှ၊၃၄၉။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၂၄။ ပါ၊သျှ၊ ၅၇။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၄၂။ ပါ၊သျှ၊ ၂၁၃။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၁၆၉။ ပါ၊သျှ၊ ၂၇၁။ (၁၃၁၉၊ ၁၃၃၇-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၅။ ။ကတ္တားထည့်၍ ပန-၏ ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကို ပေါ်လွင်စေလျက် အာကာရအပြင်ထုတ်ပြီး အနက်

ရတနယရုံ နာမရတနယရမည်သည်။ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော။ ဂဟံ၊ အိမ်သည်။ နေဝ(ဟောတိ)၊ မဟုတ်သည်သာတည်း။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဝါ၊ အနွယ်ကား။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ကျမ်းကုန်သော။ ပကရဏာနံ၊ အဘိဓမ္မာတို့ကို။ (တစ်နည်း) သတ္တန္တံ ပကရဏာနံ၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတို့ကို။ သမ္ပဿိတဋ္ဌာနံ၊ သုံးသပ်ရာအရပ်ကို။ (ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သနည်း။) ရတနယရန္တိ၊ ရတနယရ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သတည်း။ [၄၊ ၁၃။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၅၈။]

မှတ်ချက်။ ။ မေးခွန်း၌ “ဇောတကတ္ထ”ဟု ရှိသည်မှာ မကောင်း။ “ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ”ဟု ရှိသင့်သည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ အဘိဓမ္မိကတ္ထရာ သတ္တပုဂ္ဂရဏာနံ သမ္ပဿိတဋ္ဌာနံ ရတနယရန္တိ ဝဒန္တိတသ္မာ တေသံ မတေန အဋ္ဌသာလိနိယံ သတ္တပုဂ္ဂရဏာနံ သမဿိတဋ္ဌာနံ ရတနယရန္တိ ဝုတ္တံ။ (ယောဇနာ၊ ၂၀။)

“ရတနယရ”ဟူသည် ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ရတနယရလော၊ ရတနယရုံ နာမ န သတ္တရတန-မိန့်။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် “ရတနယရ”ဟု သိအပ်လေသနည်း။ သတ္တန္တံ-စသည်တို့ မိန့်။ (ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၈၆။) တို့ကို ထောက်၍ စဝ၊ ပိ-အကျေမကြိဘိ ပေးသည်။ ဤအဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ၌ အဘိဓမ္မာခုနစ် ကျမ်းကို သုံးသပ်ရာအရပ်ကိုသာ “ရတနယရ”ဟု ဆိုအပ်ပါ၏-ဟုလို။

ဧကမေကသ္မိ ဓမ္မတ္ထ ဓတုဗ္ဗိဓောပိ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂမ္ဘိရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (၄၊ ၂၃။)-၏အဖွင့် စတ္ထ-စတေသု ပိဋကေသု ဧကမေကသ္မိ ပိဋကေစ ဓတုဗ္ဗိဓောပိ ဂမ္ဘိရဘာဝေါ ပဏ္ဍိတေန ဝေဒိတဗ္ဗောတိ သမ္ပန္နော။ (ယောဇနာ၊ ၂၈)ကိုထောက်၍ “ပဏ္ဍိတေန”ဟု ကတ္တားထည့်သည်။]

၆။ ။ အနုပ္ပကံ၊ ရူပ-တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထဖော်လျက် အနက် အနုပ္ပကံ (န+အပ္ပကံ)အနည်းငယ်မဟုတ်သော (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ များစွာသော (အဓိပ္ပာယတ္ထ)။ ရူပံ(ဝိပ္ပကာရံ၊ ပိ+ပ+ကရ+ဏ)၊ ဖောက်ပြန်သော ပြုခြင်းကို (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ တံတွေးထွေးခြင်း ကျင်ငယ်ပန်းခြင်းစသောအမှုအရာကို (အဓိပ္ပာ ယတ္ထ)။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ [၄၊ ၇၅။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၅၄။]

၇။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ၄၊ ၉၃။ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၃၉။]

၈။ ။ ဝိသေသျှနှင့် ကြိယာပုဒ် ထည့်၍ အနက် ကဏှာတိ၊ ကား။ ကာဠက၊ ကုန်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အပဘဿရ ဘာဝကရဏာ၊ ကုန်သော။ (ဓမ္မာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။) သုက္ကာတိ၊ ကား။ ဩဒါတာ၊ ကုန်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပဘဿရဘာဝကရဏာ၊ ကုန်သော။ (ဓမ္မာ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝါ၊ ကား။ ကဏှာဘိဇာတိဟေတုတော၊ ကြောင့်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကဏှာ၊ကဏှမည်ကုန်သော။ (ဓမ္မာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝါ၊ ကား။ကဏှာ
ဘိဇာတိဟေတုတော၊ ကြောင့်။ ကဏှာ၊ ကဏှမည်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။) သုက္ကာဘိဇာတိဟေတုတော၊ကြောင့်။ သုက္ကာ၊ သုက္ကမည်ကုန်သော။
(ဓမ္မာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။) [သျှအတိုင်း ပေါ်၊ ၆၂၉၃။ ၆၂၃၅။ ၁၂၄၀။]

၉။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ၆။ ၃၉၈။ ၆၂၃၅။ ၃။ ၃၇၈။]

၁၀။ ။ဥပမာန၊ ဥပမေယျဘက် အားလျော်စွာ ကတ္တားများထည့်၍
အနက်
[ယဒိန္ဒြိတံ ဇနေဟိ နိယန္တိ။ (ယောဇနာ။ ၂၁၁။)ကို ထောက်၍ ကတ္တားကို
ဥပမာနဘက်၌ ဇနေဟိ-ထည့်။ ဥပမေယျဘက်၌ တဏှာယထည့်။ ၆။၃၉၉။
၆၂၃၅။၃။၃၅။]

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) သေက္ခတ္တိဂေ တီသု သိက္ခာတု ဇာတာတိ သေက္ခာ။
- (ခ) သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဧတေတိပိ သေက္ခာ။
- (ဂ) အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိတိပိ သေက္ခာ။
- (ဃ) ဥပရိ သိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတော န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ။
- (င) ဝုရိပ္ပတ္တာ ဝါ သေက္ခာတိပိ အသေက္ခာ။

၁။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ဇာတာ၊ ဧတေ-တို့၏
တုလျှတ္ထဖြစ်သော ပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သိက္ခန္တိ-၏
ကတ္တားကို လည်းကောင်း ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာခွဲပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ပါပနာဒိကျမ်းရိုးငါးချက်ဖြင့် စောဒနာ
တက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျပါ ဝါ-သဒ္ဒါဖြင့် သဒ္ဒါ၊အနက်၊
အကြောင်း၊အကျိုးတို့တွင် အဘယ်ကို လဲလှယ်ကြောင်းနှင့်တကွ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့်
ပယ်အပ်သော ဒေါသကိုလည်း အကြောင်းပြဖြေဆိုပါ။

၄။ ။ သိက္ခာသု-၌ သိက္ခာ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျုပ္ပတ်စတုက္က ထုတ်ပြပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၆)

၃၇၅

၅။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ဂဏ၊အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို အသီးအသီး ခွဲခြားပြဆိုပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထ၊ အနုညာတတ္ထတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၈။ ။ အသေကွာ-ပုဒ်ကို ဒဿနတ္ထစသော ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ နသေကွာတိ အသေကွာ-ဟူသော ဝစနတ္ထအရ လောကီ သိက္ခာသုံးပါးနှင့်နိဗ္ဗာန်တရားများသည် အသေကွေမမ္မ မည်ထိုက်၊မမည်ထိုက် အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၀။ ။ တီသု သိက္ခာသု-အရ တရားသည် ဇာတာ-အရ တရားအား မည်သည့် ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်ကို ဖော်ပြ၍ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းများကိုလည်း ရေတွက်၍ ပြပါ။

၁၉၇၆ (၁၃၃၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ တုလျတ္ထဖြစ်သောပုဒ်နှင့် ကတ္တားထည့်စွက်၍ အနက် [ဇာတာ၊ဇတေ-တို့၏ တုလျတ္ထဖြစ်သောပုဒ်နှင့်၊ သိက္ခန္တိ-၏ကတ္တားကို “သိက္ခာ၊ သိက္ခာသမ္ပယုတ္တာ ယေဓမ္မာ”ဟု သျှအတိုင်း ၃-ဝါကျလုံး၌ ထည့်ယောဇနာ၊ ဇာတာ-ပုဒ်၊ဇတေ-ပုဒ်တို့၌ တုလျအဖြစ်ဖြင့်စပ်ရသောကြောင့် ယင်းတို့ကို “တုလျတ္ထပုဒ်”ဟု ဆိုရသည်။ သိက္ခန္တိ-၌ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် စပ်ရသောကြောင့် “သိက္ခန္တိ-၏ကတ္တား”ဟု ဆိုရသည်။ ၄၊ ၈၆။ ၄၅၊၁၂၀၄။]

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ပါပနာဒိကျမ်းရိုးငါးချက်ဖြင့် ဖောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် သေကွာ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ဆိုတော်မူ၏(၄ပနာ)။ ယင်းသို့ သေကွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် အသေကွာ ပုဒ်ကို ဘုရားရှင် မဟောဟူသောအနက်သည် ရောက်၏ (အနုလောမ ပါပနာ)။ စင်စစ်တမူကား အသေကွာ-ပုဒ်ကို ဘုရားရှင်ဟောတော်မူ၏ (ပဋိလောမ ပါပနာ)။

ထိုသို့ဟောတော်မူသောကြောင့် အသေကွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာကိုလည်းဆိုသင့်၏(အနုလောမရောပနာ)။ သေကွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကိုသာ မဆိုသင့်(ပဋိလောမရောပနာ)။ မဆိုသင့်ဘဲလျက် ဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိပါတဒေါသ ရောက်ရာ၏(ဒေါသာ ရောပနာ)။ အသေကွာ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ) ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

၃။ ။ ဝါ-သဒ္ဓါဖြင့် လဲလှယ်ကြောင်း(ပုံ)

(င)အမှတ်ပြဝါကျ ဝါ-သဒ္ဓါဖြင့် သဒ္ဓါ,အနက်,အကြောင်း, အကျိုးတို့တွင် အသေကွာ-၌ အ-သဒ္ဓါ၏ ပဋိသေခအနက်မှတစ်ပါး ဝုမ္မိအနက်ကို လဲလှယ်ပါသည်။

[အသေကွာ-၌ အ-၏အနက် ဝါဒစုံ။ ။ အသေကွာတိ ယတ္ထ သေကွဘာဝါသကာံ အတ္ထိတတ္ထာယံ ပဋိသေခောတိ လောကီယနိဗ္ဗာနေသု အသေကွဘာဝါနာပတ္တိံ ဒဋ္ဌဗ္ဗ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊မူလဋီ၊၄၃။) တဒါသကံနိဝတ္တနတ္ထံ “အသေကွာ”တိ ယထာဂုတ္တသေကွဘာဝပဋိသေခော ကတော (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊မူလဋီ၊ ၄၄။)ကိုထောက်၍ ရှေ့နည်း၌ အ-သဒ္ဓါ “ပဋိသေခအနက်ဟော”ဟု မှတ်။

ဝုမ္မိပုတ္တာ ဝါ-စသော နောက်နည်း၌ “ဧတေန စ သေကွသဒိသာ အသေကွာ ယထာ “အမနုဿော” တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ အညေ”ဟု အ-သဒ္ဓါ သဒိသအနက်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အညေဆရာတို့အလိုအားဖြင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဋီကာ (၄၇) ဆရာ ဖွင့်ဆိုသေး၏။ ယင်းအဆိုကို ဓမ္မသင်္ဂဏီ မဂ္ဂဋီကာ (၁၀၃)ဆရာက “ဧတေန သဒိသု ပစာရဝသေန အသေကွသဒ္ဓဿ ပဝတ္တိံ ဒဿေတိ၊န အ-ကာရဿ သဒိသတ္ထတံ၊ယံ ပန အနုဋီကာယံ ဧတေနစ။ ပ။ “အမနုဿော”တိ ဝုတ္တံ၊ ဝိစာရေတဗ္ဗမေတံ”ဟု ပယ်သည်။ သေကွတရား ၇-ပါးတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို “အသေကွ”ဟု ခေါ်၏။ သို့သော် ဤနေရာ၌ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ဈာန်အင်္ဂါယှဉ်ပုံချင်းစသည်အားဖြင့် တူသောကြောင့် သဒိသုပစာအားဖြင့် အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုသာ “အသေကွ”ဟု ခေါ်ရ၏။ဤသို့ သဒိသုပစာအားဖြင့် ဖြစ်ပုံကို သိရာ၏။

ဂဏ္ဍိ(၂၀၄)ဆရာက “ပဋိသေခနေတ္ထမှတစ်ပါး ဝုမ္မိတ္ထကို နိတတ္ထ၊ သဒိသတ္ထကို နေယျတ္ထ၊သာဗျတ္ထအားဖြင့် ပြလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည် ဝုမ္မိပုတ္တာ ဝါ-စသည် မိန့်သော်”ဟု ကျမ်းတက်၏။ ဝုမ္မိအနက်သာ အများစုလက်ခံ၍ ဝုမ္မိအနက်သာ ကောင်းသည်။

(သျှ၊ ၁၊ ၃၀၈။) ဆရာကမူကား “ပထမဝိကပိဋံ အ-သဒ္ဓါသည် အဗြဟ္မဏော-၌ကဲ့သို့ သဒိသဟော၊ဒုတိယဝိကပိဋံ ကမ္မာကမ္မံ ဖလာဖလံ-တို့၌ကဲ့သို့ ဝုမ္မိအနက် ဟော” ဟူ၏။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသ အကြောင်းပြ

ပက္ခန္ဓရဝါကျကို မပြဆိုဘဲ (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြ ပက္ခန္ဓာတို့ကိုသာ ပြဆိုသည် ရှိသော် စကားမပြန့်နဲ့သည်ဖြစ်၍ အဗျာပိတဒေါသ ယင်ရောက်ရာသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းအဗျာပိတ ဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

[တင်အပ်သောဒေါသသည်ပင် ပယ်အပ်သောဒေါသ ဖြစ်သည်။
 (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် သေကွဲ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာမ
 တစ်ပါး အသေကွဲ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြသောကြောင့်
 ပကွဲဝါကျဖြစ်သည်။ ပကွဲရဝါကျဖြစ်၍ ပကွဲရဟူလက၊အဗျာပိတတင်နှင့်အညီ
 ပကွဲရဝါကျကို အဗျာပိတဒေါသတင်၍ တက်ရသည်။ အဗျာပိတဒေါသ တင်၍
 တက်ရသောကြောင့် ယင်းပကွဲရဝါကျဖြင့် “အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်”ဟု
 သိရသည်။ ဤသို့ “တင်အပ်သောဒေါသသည်ပင် ပယ်အပ်သောဒေါသ”ဟု
 သင်္ကေတအားဖြင့် မှတ်သားရာ၏။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ သိက္ခိတဗ္ဗာတိ သိက္ခာ။

ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) သိ-ဟူသော၊ ကွာ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည်

ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) သိက္ခ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်းအာ(ဣတ္ထိလိင်ဇောတက)ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊
 အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အတက်ကိုကပ်၍ယူခြင်း (သိက္ခ
 ဝိဇ္ဇောပါဒါနေ)ကျင့်ခြင်း (အဓိပ္ပာယတ္ထ) ကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) သိက္ခာ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အတတ်ကို
 ကပ်ယူ၍ယူခြင်း ကျင့်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဓာဒဓိန္ဒြာဒိပနီအလိုအားဖြင့်-

(၁) သိက္ခိတဗ္ဗာတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) တူ၏။

(၃) သိက္ခာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တူ၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတော-၌ သိက္ခိတဗ္ဗ-ကို ထောက်၍
 ကမ္မသာဓနပြု။ သိက္ခိတဗ္ဗာတိ သိက္ခာ။ ယောဇနာ။ ၆၉။ ပါရာမီကကဏ္ဍ၊ ၄၊
 ၁၊ ၁၈၈။)-တို့ကိုလည်း ထောက်။]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဝ

အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ-ကား နပုံသက၊ စိတ္တာဒိဂဏ၊ တဒ္ဓိတနာမ
 ပဒ၊ အ-ကာရန္တ။

သယံ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတပဒ၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ။

ဧဝ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတပဒ၊ အကာရန္တ။

သိက္ခန္တိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဘူဝါဒိဂဏ၊ အာရျာတပဒ၊ အ-ကာရန္တ။

ဣတိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတပဒ၊ ဣ-ကာရန္တ။

ပိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတပဒ၊ ဣ-ကာရန္တ။

(တစ်နည်း)အပိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ ဥပသဂ္ဂပဒ၊ ဣ-ကာရန္တ။

သေက္ခာ-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကညာဒိဂဏ၊ ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ အကာရန္တ။

[တ္ထ-ပစ္စည်း နပုလ္လိင်။ ။ တဒ္ဒိတ် ဣ၊တ္ထ၊တ္တန-ပစ္စည်းတို့သည် နပုလ္လိင်ဖြစ်၍ ယင်းပစ္စည်းအဆုံးရှိသော ပုဒ်များကို နပုလ္လိင် ခွဲ၊တာ-ပစ္စည်းသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်၍ တာ-ပစ္စည်းအဆုံးရှိသောပုဒ်ကို ဣတ္ထိလိင်ခွဲ။

ကျက်။ ။ ဣ၊တ္ထ-နှင့်၊ တ္တန-ပေါင်းရုံး၊သုံးပစ္စည်းမှာ၊နပုန်းသာ၊ တာ-မှာ ဣတ္ထိလိင် ဧကန်မြဲသတည်း။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၂၂၂။)

အာရုတ်ပုဒ်များ၌ ဂဏ၊အန္တ။ ။ အာရုတ်ပုဒ်များ၌ အာချာတဂဏကို "ဂဏ"ဟု၊ဓာတုန္တသရကို "အန္တ"ဟု ယူ။]

၆။ ။(က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တီသု-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သိက္ခာသု-ဝယ် သိက္ခာ-၏အရ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ ၃-ပါးကို ယုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သိက္ခာသု ဓာတာတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သေက္ခာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ဣ-ပစ္စည်း၏ဓာတ-အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)သေက္ခာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ် ကို "သိက္ခာသု ဓာတာ သေက္ခာ ဟု ဓာတတဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ သတ္တာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သေက္ခာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အရ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်ကို ယုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သေက္ခာနံ ဧတေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သေက္ခာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ဣ-ပစ္စည်း၏ ဧတေ-အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) "သေက္ခာနံ ဧတေ သေက္ခာ"ဟု ဧတေ-တဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပိ-သဒ္ဒါဖြင့် (တစ်နည်း) အပိ-သဒ္ဒါဖြင့် "သိက္ခာသု ဓာတာ သေက္ခာ" ဟူသာ ဝစနတ္ထပြုရသည် မဟုတ်သေး။ "သေက္ခာနံ ဧတေ သေက္ခာ"ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြုရသေး၏-ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ကျေသောပုဒ်ကို ခွဲ၍ တဒ္ဒိတ်အမည်ရ။ ။ ဣ-စသော ပစ္စည်းကို "တဒ္ဒိတ်"ဟု ခေါ်သည်။ "ထိုတဒ္ဒိတ်"ဟူသည် ကျေလေသောပုဒ်၏ အနက်ကို ဟောသည်ဖြစ်ရာ ထိုကျေလေသောပုဒ်ကို ခွဲ၍ တဒ္ဒိတ်နာမည်ပေးရသည်။ ထို့ကြောင့် "ဧတေ-တဒ္ဒိတ်"ဟု ဆိုသည်။ ကျေလေသော ပုဒ်၏အနက်ကို ဟောသောကြောင့် "ဧတေ-အနက်ဟော"ဟုဆိုသည်။ သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ကား ဧကဝုဇ် ဣဒ်-ကို မှတ်၍ ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် "ဣဒ်တဒ္ဒိတ်"ဟု ဆိုသည်။]

၇။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ (ဂ) အမှတ်ပြဝါကျ၌ သယမေဝ-၌ ဧဝသဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား အရဟတ္တဖိုလ်ကြံ့သော လောကုတ္တရာစိတ္တုပ္ပါဒ်ခြံ ဖြစ်ပါသည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကား ပုဂ္ဂိုလ်ခြံဖြစ်ပါသည်။

အနညာတတ္ထ။ ။ အနညာတတ္ထကား အရဟတ္တဖိုလ်ကြံ့သော လောကုတ္တရာ စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၏ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ယှဉ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်တို့သည် အနညာတတ္ထဖြစ်ပါသည်။

[ခြံပုံနောက် ဧဝခြံကို ကန့်ဂုဏ်ကို ခွင့်ပြု။ ။ သယမေဝ၌ ဧဝဖြင့် ပထမဝိကပ်၌ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတ္တားကို နစ်စေသည်-ဟူသော (သျှ၊၁၊၃၀၈)စကားကို ထောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ထုတ်သည်။ တိဿော ဧဝ ဓနုဓရော-တိဿ သည်သာ လေးအတတ်ကို ဆောင်၏ တတ်၏-၌ ဧဝ-ဖြင့် မိတ္တ၊ဒတ္တခြံကို ကန့်သည်။ တိဿ၏ ဆင်အတတ် မြင်းအတတ်စသည်ကို တတ်သည်ဂုဏ်ကို ခွင့်ပြုသည်ကိုလည်း ထောက်။]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) အသေက္ခာ-ပုဒ်၏ အရ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (မုရုအားဖြင့် ပြအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) အရဟတ္တမဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (ပထမ) ဖလူပစာအားဖြင့်ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည် (ပထမ) ကာရဏူပစာအားဖြင့်ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (ဒုတိယ) ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးသည် (ဒုတိယ) ကာရဏူပစာရအားဖြင့်ပြအပ်သော အနုဘာဝတ္ထ။

၉။ ။ လောကီသိက္ခာနှင့် နိဗ္ဗာန်တရားများ အသေက္ခမဗ္ဗ မည်၊မမည် အကြင်အရတ္တဖိုလ်၌ သေက္ခ၏အဖြစ် ယုံမှားဖွယ်ရှိ၏။ ထိုယုံမှားဖွယ်ရှိရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌သာ ဤ န-သဒ္ဒါဖြင့် တားမြစ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ-ဟူသော ဝစနတ္ထအရ လောကီသိက္ခာသုံးပါးနှင့် နိဗ္ဗာန်တရားများသည် အသေက္ခမဗ္ဗ မမည်ထိုက်ပါ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ န သေက္ခာတိ ယတ္ထ (အရဟတ္တဖလေ) သေက္ခဘာဝါ သင်္ကာ အတ္ထိ၊တတ္ထာယံ ပဋိသေဓောတိ လောကီယနိဗ္ဗာနေသု အသေက္ခဘာဝါ နာပတ္ထိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋီ၊၄၃၂။)]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(တစ်နည်း) သေက္ခာ-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့် အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သေးသော သိက္ခာတို့ကို ပြအပ်ကုန်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် တစ်ဆက်တည်း၌ပင် ဟောတော်မူအပ်သော အသေက္ခာ-ဟူသော သဒ္ဓါအပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီးသောသိက္ခာတို့ကို ပြကြောင်းဖြစ် သောသဒ္ဓါတည်း။ ထို့ကြောင့် (ထိုသို့ အသေက္ခာ-သဒ္ဓါအပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီးသော သိက္ခာတို့ကို ပြကြောင်းသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့်) လောကီသိက္ခာသုံးပါးနှင့်နိဗ္ဗာန်တရား များသည် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီးသောသိက္ခာများ မဟုတ်ကြသည့်အလျောက် န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ-ဟူသော ဝစနတ္ထအရ လောကီသိက္ခာသုံးပါးနှင့် နိဗ္ဗာန် တရားများသည် အသေက္ခာဓမ္မမည်ထိုက်ပါ။

[ထောက်ဖွဲ့ယ်။ ။ သေက္ခာတိ ဝါ အပရိယောသိတသိက္ခာ ဒသသိတာ။ အနန္တရမေဝ “အသေက္ခာ” တိ ဝစနံ ပရိယောသိတသိက္ခာနံ ဒသနန္တိ န လောကီယ နိဗ္ဗာနံ အသေက္ခတာပတ္တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋီ၊ ၄၄)။ အနန္တရမေဝ ဝတ္တံ အသေက္ခာ တိဝစနံ။ ဣတိတိသဒ္ဓေါ ဒသသိတာတိ၊ ဒသနန္တိ စ ကာရဏဒွယံ ပစ္စာမသတိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ မဂ္ဂဋီ၊ ၁၀၃။)

အဋ္ဌကထာအလို အကြောင်းပြ။ ။ အရဟတ္တဖလဓမ္မာနံ စတံ အဓိဝစနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်လျှင် “အသေက္ခာသဒ္ဓါသည် အရဟတ္တဖိုလ် တရားတို့၌သာ အထင်အားဖြင့် ဆိုအပ်သော အထင်ရဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့်” ဟု အကြောင်းပြသင့်သည်။ [အတ္တနောမတိမတ္တတ္တာ ဝိစာရေတွာဝ ဂဟေတမ္ပ။]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

တီသု သိက္ခာသု-၏အရ သိက္ခာ ၃-ပါး (သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ-မဂ္ဂင် ၈-ပါး) ပစ္စည်းတရားသည် ဇာတာ-၏အရ သမ္ပယုတ် (မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်ယှဉ်သော မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ အောက်ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်) ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

ဖြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကား ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ သာမန်မေးသည့် မေးခွန်းဖြစ်၍ မေးခွန်းအားလျော်စွာ အစိတ်အစိတ်မခွဲဘဲ တပေါင်းတည်းပြု၍ ဖြေပါသည်။

[အစိတ်အစိတ်ခွဲသော်

သိက္ခာသု-၏အရ အဓိသီလသိက္ခာ (သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာ အာဇီဝ) ပစ္စည်းတရားသည် ဇာတာ-၏အရ ကျန်သိက္ခာနှစ်ပါးနှင့်တကွ သမ္ပယုတ် (မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ အောက်ဖိုလ်စိတ် ၃-ခု၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ကြည့်သော စေတသိက်တေတ္တိသ) ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

ဖြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းများကား သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၇-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

သိက္ခာသု-၏အရ အဓိစိတ္တသိက္ခာ (သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ သမာဓိ) ပစ္စည်းတရားသည် ဇာတာ-၏အရ ကျန်သိက္ခာနှစ်ပါးနှင့်တကွ သမ္ပယုတ်

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

(မဂ်စိတ်၄-ခု၊ အောက်ဖိုလ်စိတ်၃-ခု၊သမ္မာဝါယာမ-ဝီရိယ၊ သမ္မာသတိ-သတိ၊ သမ္မာသမာဓိ-စကဂ္ဂတာ ကြံ့သော စေတသိက်တေတ္ထိသ) ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကား အဓိပတိ၊သဟဇာတ၊အညမည၊နိဿယ၊ ဈာန၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၉-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

သိက္ခာသု-၏အရ အဓိပညာ (သမာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာသင်္ကပ္ပ) ပစ္စည်းတရားသည် ဇာတာ-၏အရ ကျန်သိက္ခာနှစ်ပါးနှင့်တကွ သမ္ပယုတ် (မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ အောက်ဖိုလ် စိတ် ၃-ခု၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ-အမောဟ၊သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ဝိတက် ကြံ့သော စေတသိက် စတုတ္ထိသ)သမ္ပယုတ်တရားအား သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကား ဟေတု၊အဓိပတိ၊သဟဇာတ၊အညမည၊ နိဿယ၊ဣန္ဒြိယ၊ဈာန၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သိက္ခာသု ဇာတာတိ သေက္ခာ၊သီလသမာဓိ ပညာ သင်္ခါတာသု သိက္ခာသု သမ္ပယောဂဝသေန ပဝတ္တာ မဂ္ဂဖလတ္တယ ဓမ္မာ သေက္ခာ နာမာတိ အဓိပ္ပာယော။ (ယောနော၊၆၉။)]

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာ ဝါကျများကို ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၁။ ။သနိဒဿနသပ္ပဋိဃာ ဓမ္မာ၊အနိဒဿနသပ္ပဋိဃာ ဓမ္မာ၊အနိဒဿန အပ္ပဋိဃာ ဓမ္မာ-၌ ဘာဝပ္ပဓာန ဘာဝလောပကြိ၍ ဆိုရိုးကျ အနက်ယောနောပါ။

၂။ ။ ယံ ရူပံ သနိဒဿနံ သပ္ပဋိဃံ စက္ခုနာ အနိဒဿနေန သပ္ပဋိဃေန ပဿတိ၊ ရူပံ ပေတံ ရူပါယတနံ ပေတံ၊ ဣဒံ တံ ရူပံ ရူပါယတနံ-၌ ပဿတိ-၏ ကတ္တာပုဒ် ထည့်စွက်၍ အနက်ယောနောပါ။

၃။ ။ ယသ္မိံ သမယေ လောကုတ္တရံ ဈာနံ ဘာဝေတိ နိယျာနိကံ အပစယဂါမိံ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ပဟာနာယ ပဋ္ဌမာယ ဘူမိယာ ပတ္တိယာ-၌ သမယ- ကို ကာလတ္တ၊သမူဟတ္တ နှစ်နည်းကြိ၍ ယောနောပါ။

၄။ ။ ယံ တသ္မိံ သမယေ အညာထံ အဒဿနံ အသံဂါဟနာ အသမ ပေက္ခာနာ အပစ္စက္ကမ္ပံ ဒုမ္မေဇ္ဈံ ဗာလျံ အသမ္ပဉေ မောဟော-၌ ပရိယာယ်ပုဒ်တို့၏ သဒ္ဒတ္ထ ထင်ရှားအောင် ယောနောပါ။

၅။ ။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂါ တညိတာ ဘိတာ၊ ဘန္တော ဗျာထိတမာနဿ။ မဟာနော သမာဂမ္မ၊ ဒီပကံရမုပါဂမု၌ ပါဌာနသာရီသမ္ပန္နနည်းအားဖြင့် အနက်ယောနောပါ။

၃၈၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ဥပေက္ခာတိ စေတ္ထ အဒက္ခမသုခါ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ၊ သာ ဟိ သုဒဒက္ခာ ကာရပ္ပဝတ္တိံ ဥပေက္ခတိ၊မဇ္ဈတ္တာကာရသတ္ထိတတ္တာ တေနာ ကာရေန ပဝတ္တတိတိ ဥပေက္ခာ-၌ ဝုတ္တာ-၏ကတ္တားနှင့် ဟေတု-၏သမ္ပန်ကို ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ပရဿ မမ္မဇ္ဈေဒကကာယဝစီပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ စကန္တဖရ သစေတနာ ဖရသဝါစာ-၌ နိယမာနိယမနည်းအားဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၈။ ။ အထဝါ သမ္ပသုတ္တဓမ္မေ ဥဒါယတိတိ ဥဒါဥဋ္ဌာပေတိတိ အတ္ထော။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန စကော စ သော ဥဒိစာတိ စကောဒိ။ သမာဓိသေသတံ အဓိဝစနံ-၌ ဥဋ္ဌာပေတိ-၏ ကာရိုက်ကတ္တား၊ကာရိုက်ကံတို့ကိုထည့်၍ အနက် ယောဇနာပါ။

၉။ ။ ဇိဝါ တေမနံ အာပံ လဒ္ဓါစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊န ဝိနာ တေန။ သုက္ခဇိဝါနဉ္စိ သုက္ခခါဒနိယေ ဇိဝါယ ဌပိတေပိ ဇိဝါဝိညာဏံ နုပ္ပဇ္ဇတေဝ-၌ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏ကတ္တား ထည့်၍ ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ ဒုဝေ သတသဟဿာနိ၊ စတ္တာရိ နဟုတာနိစ။ စတ္တကံ ဗဟလတ္တေန၊ သင်္ခါတာယံ ဝသုန္ဓရာ-၌ ပါဋ္ဌာနသာရိ သမ္ပန္နနည်းအားဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ ကြံ၍ ဆိုရိုးကျ အနက် သနိဒဿနသပ္ပဋိယာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းတကွ ထိပါးတတ် သည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ-နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝါ၊သတ္တ လည်းမဟုတ်၊ဇီဝလည်းမဟုတ်ကုန်သော သဘောတရားတို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

အနိဒဿနသပ္ပဋိယာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်မရှိ၊ထိပါးတတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ-နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝါ၊တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။)

အနိဒဿနအပ္ပဋိယာ၊မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်လည်းမရှိ၊ထိပါးတတ်သည် ၏အဖြစ်လည်း မရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ-နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝါ၊တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။) (ပါ၊၃။ ပါ၊သျ၊၁၁။)

မှတ်ချက်။ ။ “ဆိုရိုးကျ”ဟု မေးခြင်းကြောင့် မာတိကာအရကောက် ဆိုရိုးအတိုင်း ယောဇနာသည်။

[ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဘောအနက်၌သက်သည် ဏှ၊တ္တတ-စသော ပစ္စည်းများ မပါမရှိဘဲလျက် သို့မဟုတ် ဘာဝသဒ္ဓါ တိုက်ရိုက်မပါ မရှိဘဲလျက် ဘောအနက်ထွက်အောင် ယောဇနာရသည့် ပုဒ်မျိုးကို "ဘာဝပ္ပဓာနပုဒ် ဘောအနက် ပြဇာနီးခြင်းရှိသောပုဒ်"ဟု ခေါ်သည်။ "ဘာဝလောပပုဒ်-ဘာဝ- သဒ္ဓါကျေခြင်းရှိသော ပုဒ်-ဘာဝ-သဒ္ဓါ ကျေနေသည့်ပုဒ်"ဟုလည်း ဆိုရသည်။

လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကေနာတိ ဘာဝပ္ပဓာနောယံ နိဒ္ဒေသော၊လဒ္ဓိနာနာသံဝါ သကဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊၃၆၀။) ဝိနယနတောတိ ဝိနယနယ ဘာဝတော၊ဘာဝပ္ပဓာနနိဒ္ဒေသောယံ၊ဘာဝလောပေါ ဝါ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊၈၉) ဉာတိဝသေနာတိ ဉာတိဘာဝဝသေန၊ဘာဝပ္ပဓာနနိဒ္ဒေသော ဟိ အယံ၊ဘာဝလောပ နိဒ္ဒေသောဝါ တဗ္ဗာဝသေဝ အဓိပ္ပေတတ္တာ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊၁၈၅။)

ဘာဝပ္ပဓာန၊ဘာဝလောပ ကြံရခြင်း ၂-မျိုး။ ။ ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ ကြံရခြင်းသည်အရ ကွဲရမည့်နေရာ၌ မကွဲ၍ ကွဲအောင်ကြံရခြင်း၊အရ တူရမည့်နေရာ၌ မတူ၍တူအောင် ကြံရခြင်းအားဖြင့် ၂-မျိုး ရှိသည်။

ထိုတွင် ဤ၌ သနိဒဿန-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်လုံး၏အရ (အညပုဒ်၏အရ) ရူပါရုံကို ယူရမည်ဖြစ်သည်။ ရူပါရုံကို ရသည်။ နိဒဿိတဗ္ဗန္တိ နိဒဿန- ဝိဂ္ဂဟအရ သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်ဖြစ်သော နိဒဿန-၏အရလည်း မြင်အပ်သော ရူပါရုံပင် ရနေသည်။ သဟပုဗ္ဗပဒဗဟု ဗ္ဗိဟိ သ်မာသ် ထံ့ ၊စံ အရ သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်၏အရနှင့် သမာသ်နိပ္ပန္နပုဒ်လုံး၏အရ (အညပုဒ်၏အရ) ကွဲရမည်ဖြစ်သော်လည်း မကွဲ၍ ကွဲအောင် နိဒဿန-ကို ဘာဝပ္ပဓာန၊ဘာဝလောပ ကြံရသည်။

ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ ကြံရကျိုး။ ။ ယင်းသို့ ကြံလိုက်သဖြင့် နိဒဿန-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်၏အရ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်(ရူပါရုံ၏ အာရမ္မဏ ပစ္စယသတ္တိ)ကို ရကာ သမာသ်နိပ္ပန္နပုဒ်လုံး၏အရ (အညပုဒ်၏အရ)နှင့် အရကွဲ၍ "သဟ နိဒဿနေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သနိဒဿနာ"ဟု ပထမဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် တွဲစပ်နိုင်တော့သည်။ နိဒဿန-ပုဒ် ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပပုဒ်ဖြစ်သည်ကို သိစေလို၍ "ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသမိတေန သဟ နိဒဿနေန" ဟု အဋ္ဌကထာ(၈၉)ဖွင့်ရသည်။]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း သတ္တော-ထည့်။ ဤဝါကျ နံပါတ်(၄)မှာ မေးသင့်သည်။ ပါ။ ၁၆၃။ ပါသျှ၊ ၂၅၄။]

၃။ ။ သမယ-ကို ကာလတ္ထ၊ သမ္မဟတ္ထ ၂-နည်းကြံ၍ အနက် [ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါ၊ အကြင်ပဿစသော တရားအပေါင်း ၌။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ပါ။ ၈၃။ ပါသျှ၊၁၂၂။ ဤဝါကျ၁၃၊၁၃၂၊၈-ခုနစ် များကလည်း မေးခဲပြီ။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ယသ္မိံ သမယေတိ ကာလသမိတဿ သမယဿ ဝသေန ယသ္မိံ ကာလေတိအတ္ထော၊ သမ္မဟသမိတဿ ယသ္မိံ သမ္မဟေတိ။ ပဿာဒိနဉ္စိ ဓမ္မာနံ ပုဉ္ဇော "သမ္မဟော"တိ ဝုတ္တော။ (၄၊၁၀၃၊၄။)]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ အညထံ-စသည်၌ သံဒ္ဒတ္ထ ထင်ရှားအောင် အနက် တသို့ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ယံ အညထံ၊ အကြင်သိခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဝါ၊ အကြင် သိတတ်သောဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ယံ အဒသံ၊ အကြင်မြင်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဝါ၊ အကြင်မြင်တတ်သော ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ယာ အသံဂါဟနာ၊ အကြင် (တစ်ခုသောတရားမျှကိုလည်း အနိစ္စသောသာမညလက္ခဏာအားဖြင့်) ကောင်းစွာမယူတတ်သောသဘောသည်။ ယာ အသမပေက္ခနာ၊ အကြင်အညီအမျှရူတတ်သော သဘောသည်။ ယံ အပစ္စက္ခကမ္ပံ၊ အကြင်မျက်မှောက်သော အမှုမရှိသော သဘောသည်။ ဝါ၊ အကြင်အမှုကို မျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကြင်မျက်မှောက်ဖြစ်သောကံ မရှိသော သဘောသည်။ ဝါ၊ အကြင်ကံကို မျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ယံ ဒုဗ္ဗေန္တံ၊ အကြင် ဖျက်ဆီးအပ်သော စင်ကြယ်ဖြူစင်ခြင်းရှိသောသဘောသည်။ ယံ ဗာလျံ၊ အကြင် လူမိုက်တို့၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အကြင်လူမိုက်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်။ ယံ အသမ္ပစ္စေညံ အကြင် ကောင်းစွာ အပြားတို့ဖြင့် မသိတတ်သောသဘောသည်။ ယော ဗောဗော၊ အကြင် တွေဝေတတ်သော သဘောသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) [ပါ၊ ၉၄။ ပါ၊ သျ၊ ၁၄၈။ ဋ္ဌ၊ ၂၉၆။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၃၂။ ၂၇။ ဂဏ္ဍိ၊ ၄၂၂။ ဂဏ္ဍိသစ်။ ၆၀၀၊ တို့လည်းကြည့်။ (၁၃၂၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ)]

၅။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၅၃။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၁၈။ ၁၈၇။]

၆။ ။ ကတ္တားနှင့် ဟိတ်၏သမ္ပန် ထည့်၍ အနက် ဟဂုတ္တာ-၏ ကတ္တားကိုဘဂဝတာ-ထည့်။ မဇ္ဈတ္တာကာရသဗ္ဗိတတ္တာ ဟိတ်၏ သမ္ပန်ကို သုခဒုက္ခာနံ-ထည့်။ ဋ္ဌ၊ ၈၅။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၁။ ၂၉၈။ (၁၃၃၃ ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)

၇။ ။ နိယာမာနိယမနည်းဖြင့် အနက် ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ မဗ္ဗစ္ဆေဒက ကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ၊ သေကြောင်းဖြစ်သောအရပ်ကို ရိုက်ပုတ်နှက်ခတ်ဖြတ်ပယ်သကဲ့သို့ နာသီးသော ကာယပယောဂ၊ ဝစိပယောဂတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ (ယာ) ဧကန္တဖရသစေတနာ၊ အကြင်စင်စစ် ကြမ်းကြုတ်သောစေတနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရို၏။) (သာ) ဧကန္တဖရသစေတနာ၊ ထိုစင်စစ် ကြမ်းကြုတ်သောစေတနာသည်။ ဖရသဝါစာ၊ ဖရသဝါစာ မည်၏။ (တစ်နည်း) (သာ) ဧကန္တ ဖရသစေတနာကို။ ဖရသဝါစာ၊ ဖရသဝါစာ မည်၏။ (ပုဂ္ဂံ) (ဝေဒိတဗ္ဗာ၏။) [ဋ္ဌ၊ ၁၄၃။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၁၅၇၅။]

၈။ ။ ကာရိက်(ရိတ်)ကတ္တား၊ ကာရိက်(ရိတ်)ကံ ထည့်၍ အနက် [သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို (ကာရိက်ကံ)။ သမာဓိ၊ သမာဓိ သည် (ကာရိက်ကတ္တား)။ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ဋ္ဌ၊ ၂၁၄။ ဋ္ဌ၊ သျ၊ ၂၊ ၂၆၇။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၇)

၃၈၅

၉။ ။ [ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏ကတ္တာကို ဝိပေါဝိညာဏ်-ထည်။ ၄၊ ၂၂။
ဋ္ဌဿျ၊ ၃၊ ၁၁၉။ ၁၃၃၀-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲပြီ။]

၁၀။ ။ [၄၊ ၃၃၆။ ၄၊ ၂၁၅၇။]

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂) မေးခွန်း

(က)ရဏန္တိ ဧတေဟိတိ ရဏာ။

(ခ)ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ နာနပ္ပကာရေန ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ။
တေသံ ရာဂါဒိနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။

(ဂ)သမ္ပယောဂဝသေန ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေန စ သဟ ရဏေ ဟိတိ
သရဏာ။

(ဃ)တေနာကာရေန နတ္ထိ ဧတေသံ ရဏာတံ အရဏာ။

(င)အဓိဝစနဒုကာဒယော တယော အတ္ထတော နိန္ဒနာနာကရဏာ။

ဗျဉ္ဇနမေဝေတ္ထ နာနံ။

၁။ ။ (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြ အဋ္ဌကထာဝါကျတို့ကို အနက် ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာ၊ အာဘော၊ အာဘောဂဟိတံ၊ ဌပနာ
ပဋိက္ခေပ၊ စောဒနာ-ဟူသော ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့်တက်ပါ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို)

၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြသံဝတ္ထနာဝါကျဖြင့် အဘယ်ဒေါသ ပယ်သည်ကို
ယုတ္တိပြု၍ ရှင်းလင်းပါ။

၄။ ။ (က)အမှတ်ပြ ဝိဂ္ဂဟကို ဗျူပ္ပတျာဒိစတုက္ကထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ နတ္ထိ၊ အဓိဝစနဒုကာဒယော-ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ ပဒ၊ အန္တ-
တို့ကို ဖိစစ်ပြဆိုပါ။

၆။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အာဘောဂနှင့်
သံဝတ္ထနာများကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ စေ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထ၊
အနညာတတ္ထတို့ကို ပြဆိုပါ။

၈။ ။ ရဏာ-ဟူသော ပုဒ်၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထ-စသော
ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ မှားသော အမြင်အယူရှိကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့၏ မိစ္ဆာအယူရှိသောဆရာကို ယုံကြည်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းသည် သဒ္ဓါဟုတ်၊မဟုတ် ရှင်းလင်းဖော်ပြ၍ အဘယ်တရားများ ဖြစ်သည်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာအာဘော်ကျ ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြ သဟ ရဏေဟိတိ သရဏာ-၌ သဟ ရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အရဖြစ်သောတရားက ယေ-ဟူသော အညပုဒ်၏ အရဖြစ်သော တရားအား ယထာရဟကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅၊ ၉၃။ ၅ သျ၊ ၃၃၆။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာပဋ္ဌကတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏အဘိဓာနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏(၌ပနာ)။ အဘိဓာနတ္ထသည် သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ (အဓိပ္ပေတတ္ထ)နှင့်မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ အဘိဓာနတ္ထကိုသာ မဆိုသင့် (၌ပနာပဋ္ဌိက္ခေပ)။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း (စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာမူလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ။ ။ ရဏ၏အရ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြောင်းဖြစ်သောတရားများသည် အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးနှင့်ဆိုင်နေရာ ဤ၌မလိုအပ်သော ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟမှ ကြွင်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌လည်း အလွန်ပြန့်နဲ့သည်ဖြစ်၍ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းအတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(တစ်နည်း)သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကို မပြဆိုဘဲ အဘိဓာနတ္ထ (က) အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ပြဆိုသည်ရှိသော် စကားမပြန့်နဲ့သည် ဖြစ်၍ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းအဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် အတ္ထုဒ္ဓေသ၊အဓိပ္ပေတတ္ထကို ပြသော ဣပေန-ဝါကျနှင့် အလားတူသောကြောင့် ယင်းဝါကျဖြင့် “အတိဗျာပိတဒေါသ၊အဗျာပိတဒေါသ ၂-မျိုးကို ပယ်သည်”ဟု ယူသည်။

[အဓိပ္ပာယ်တော်တော်တော် အတိဗျာပိတ၊ အဗျာပိတဒါသ ၂-မျိုးကို ပယ်သည်။ အတ္တုဒ္ဓေသ၊ အဓိပ္ပာယ်တော်ကို ပြသော ဣဓ ပန-အမှတ်အသား ပါသော ဝါကျသည် ဝိသေသ၊ ပက္ခန္တရ ၂-မျိုး သင့်သည်။ (၁၃၂၅-ခုနှစ် အဖြေ၌ ၅။) ၂-မျိုး သင့်သောကြောင့် ယင်းဝါကျဖြင့် အတိဗျာပိတဒါသ၊ အဗျာပိတဒါသကို ပယ်သည်။ ဤ(ခ)အမှတ်ပြဝါကျလည်း ဣဓပန-ဝါကျနှင့် သဘောတူသည်။ ထို့ကြောင့် "၂-မျိုး ပယ်သည်"ဟု မှတ်။

ဤ၌ အလိုရှိအပ်သည်ကို ပြသည်ဖြစ်သောကြောင့် သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်လျှင် အတိဗျာပိတဒါသကို ပယ်သည်က ကောင်းသည်။ အဘိဓာနတ္ထမှ တစ်ပါး အဘိဓေယျတ္ထကို ပြသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝါကျသွားကို ကြည့်လျှင် အဗျာ ပိတဒါသကို ပယ်သည်က ကောင်းသည်။ သူ့နည်း သူ့ရထောင်နှင့်သူ "အကောင်း ရည်း"ဟုသာ မှတ်သားရာ၏။ ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိ-၏အရ။ ။ ပဟာနေကဋ္ဌတာ ဝသေန-ကို ဆိုသော အဋ္ဌကထာအလို အာဒိ-၏အရ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို ယူ။ "ရာဂါဒိနန္တိ ရာဂါဒိနံ ဒသန္တံ ကိလေသာနံ သဗ္ဗနိယတာ ကုသလာနံဝါ"ဟု မိန့်သော မူလဋီကာအလို အာဒိ-၏အရ ကြွင်း ကိလေသာ ၉-ပါး၊ (တစ်နည်း) နိယတ အကုသိုလ်စေတသိက်အားလုံးကို ယူ။

ဂဏ္ဌိ (၂၂၂) ဆရာကမူ "ပဟာနေကဋ္ဌ၏အစွမ်းဖြင့် သဟရဏေဟိ ဝိဂ္ဂဟကို ယူမူ ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိဖြင့် ဒေါသ၊မောဟကိုသာ ယူ။ သဗ္ဗယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့်ယူမူ ကိလေသာ ၉-ပါး၊ကြွင်းသော အကုသိုလ်စေတသိက်တို့ကို ယူ"ဟု ဆို၏။ အဋ္ဌကထာအလိုနှင့်ဋီကာအလိုကို ညှိပြခြင်းဖြစ်သည်။]

၄။ ။ (က)အမှတ်ပြ ဝိဂ္ဂဟ ဗျူပုဏ္ဏာဒိစတုတ္ထ အဘိဓာန် ဋီကာ အလိုအားဖြင့်-

(၁) ရ-ဟူသော၊ဏာ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထ-သဒ္ဓါသည် ဗျူပုဏ္ဏိ။

(၂) ရဏ-ဓာတ်၊အ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ အစိတ်ပရမတ္ထ သဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူပုဏ္ဏိနိမိတ်။

(၃) ရဏာ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘေဒစိန္တာဒိပနိအလိုအားဖြင့်-

(၁) ရဏန္တိ စတေဟိတိ-ဟူသော ဝိဂြိဟ်ဝါကျသည် ဗျူပုဏ္ဏိ။

(၂) တု၏။

(၃) ရဏာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

နတ္ထိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတ၊ ဣကာရန္တ။

အဓိဝစနဒုကာဒယော-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ၊ သမာသနာမပဒ၊ ဣကာရန္တ။

[နတ္ထိ-ကား နိပါတ်။ ။ အတ္ထိ၊ နတ္ထိ-သဒ္ဒါ ဟိ နိပါတတ္တာ ဧကတ္ထေပိ ဗဟုတ္ထေပိ ပဝတ္တန္တိ ပုတ္တာမတ္ထိ၊ ဓနမ္မတ္ထိ၊ နတ္ထိ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နတ္ထိ သမဏ ဗြာဟ္မဏာတိ အာဒိသု။ (နိတိ၊ ပဒ။ ၃၉၆။)

ပုလ္လိင်္ဂံ၌ တယော-ပြု။ ။ အဓိဝစနဒုကာဒယော-၏ လိင်္ဂသည မိမိ၏စပ်ရာ ဝိသေသျှဖြစ်သော တယော-၏လိင်္ဂပင် ဖြစ်သည်။ တိစတုန္တံ သင်္ချာနံ ဣတ္ထိပုမနပုံသကေ ဝတ္တမာနာနံ သဝိဘတ္တိနံ တိ သ္မာစတေသော တယောစတ္တာရော တိတိ စတ္တာရိ ဣစ္စေတေ အာဒေသာ ဟောန္တိ ယထာသင်္ချံ ယောဣစ္စေသု။ ကစ္စည်း (၁၃၃)အရ ပုလ္လိင်္ဂံ၌ တယော-ပြုသည်ကို သတိပြုရာ၏]

၆။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

သမ္ပယောဂဝသေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် “ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသော ရဏတရားတို့နှင့် တကွဖြစ်”ဟူသည် သမ္ပယုတ်၏အစွမ်းဖြင့် တကွဖြစ် ခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် “ငိုကြွေးကြောင်း ဖြစ်သော ရာဂစသော ရဏတရားတို့နှင့် တကွဖြစ်”ဟူသည် ပဟာနေကဋ္ဌတာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ တကွဖြစ်ခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

စ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သက်သက် သမ္ပယုတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာ တကွဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ စင်စစ်သော်ကား ပဟာနေကဋ္ဌတာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း တကွဖြစ်သေး၏ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

သဟ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သရဏာ-၌ သ-သဒ္ဒါ၏ သဟ- သဒ္ဒါ၏ ကာရိယ၏အဖြစ်သို့ အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နိပါတလိင်္ဂံပဒသံဝဏ္ဏနာ။

သဟ ရဏေ ဟိတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းပထမာ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံပုဒ်၏ ကတ္တာအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ပဒ-နှင့် အတ္ထ ခွဲ၍လည်း ဖော်နိုင်သည်သာ။]

(တစ်နည်း) သရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “သဟ ရဏေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သရဏာ”ဟု ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[စ-သဒ္ဒါ သမ္ပိဏ္ဏနအနက် ယူရပုံနှင့် အနက်ပေးပုံ။ ။ စ-သဒ္ဒါ “ရှေ့ထိုင်သမုစ္စည်း၊ နောက်ထိုင် သမ္ပိဏ္ဏန” ဟု ဆရာတို့ သင်္ကေတနိယံ စပ်ဆိုထားကြသည့်အတိုင်း သမ္ပိဏ္ဏနအနက်၌ ဖြစ်သည်။ ဤနိယံ၌ အဝတ္တ သမုစ္စည်းကို “သမုစ္စည်း” ဟု ဆိုသည်။ ဝတ္တသမုစ္စည်းကို “သမ္ပိဏ္ဏန” ဟု ဆိုသည်။ အနက် ပေးသောအခါ “နောက်ပဒတွင်၊ မုစ္စမြင်၊ မှုယှဉ် ရှေ့ပုဒ်တိုင်း” ဟု ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနိဿယသစ် စပ်ဆိုသည့်အတိုင်း ရှေ့ပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်ပေးရသည်။ ဤ၌ နိဿယပေးသည့်အတိုင်း သမ္ပယောဂဝေဒန-နှင့်လည်း ယှဉ်ပေးရမည်။

သမ္ပိဏ္ဏန (ဝတ္တသမုစ္စည်း) အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပုံ နည်းယူဖွယ်

စတုဗ္ဗိဇောပိ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဂေဂမ္ဘိရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ဋ္ဌ၊ ၂၀) ပိ-သဒ္ဒါ၊ အပိ-သဒ္ဒါဝါ အဝယဝသမ္ပိဏ္ဏနော၊ တေန န ကေဝလံ စတုဗ္ဗိဇေသေဝ ဂမ္ဘိရဘာဝေါ၊ အထခေါ ပစ္စေကံ တဒဝယဝါနန္ဒိတိ သမ္ပိဏ္ဏနံ ကရေတိ။ ဧသနယော ဤဒိသေသု။ (သီဋီသစ်၊ ၁၁၀၂၁) ကို နည်းယူ၍ သမ္ပိဏ္ဏနခေါ် ဝတ္တသမုစ္စည်း အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရာ၏။

- ကျက်။ ။ (၁) ကေဝလ-ပုဒ်၊ မြစ် န-ထုတ်၊ သမုစ္စည်း၊ ဓိပ္ပေါ။ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနိဿယသစ်၊ ၁၁၂၆)
- (၂) ဧဝ-ပဒ၊ န-မြစ်က၊ သမုစ္စယအဓိပ္ပာယ်ရောက်မြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၀၇။)]

၇။ ။ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ (င) အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ဗျဉ္ဇနမေဝ၌ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား သဒ္ဒါဖြစ်ပါသည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ

နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကား သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

အနညာတတ္ထ

အနညာတတ္ထကား အဘိဓာနတ္ထ၊ သဒ္ဒါဟော အဘိ ဓေယျတ္ထဖြစ်ပါသည်။

[သဒ္ဒါထူးက မြန်မာပြန် ထူးမည်သာ။ ။ သဒ္ဒါထူးက ယင်းသဒ္ဒါ၏ အနက် (ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်ကို၌ ဝိဂြိုဟ်သို့ အစဉ်လိုက်သော အနက်ဖြစ်စေ၊ မလိုက်သော အနက်ဖြစ်စေ) ထူးမည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိ။ သဒ္ဒါ၊ မြန်မာပြန် ၂-မျိုး ထူးသည်။ အရကောက်တစ်ခုသာ တူသည်-ဟုလို။]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) ရဏာ-ဟူသော ပုဒ်၏ အရ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့သည် (မုချအားဖြင့်ပြုအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) အယောနိသောမနသိကာရသည် (ပထမ) ဖလုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ပရိဒေဝစိတ္တစ သဒ္ဒသည် (ပထမ) ကာရဏုပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) အသဒ္ဓမ္မသဝဝန (သဒ္ဓမ္မအသဝဝန) ဗာလုပါသေဝန အစရှိသည်သည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ဥပါယာသ-အစရှိသော အဆက်အဆက်သော အကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏပစာရအားဖြင့်ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

၉။ ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိစ္ဆာအယူရှိသောအရာကို ယုံကြည်ကြခြင်းသည် သဒ္ဓါဟုတ်၊ မဟုတ်

မှားသောအမြင် အယူရှိကြကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့၏ မိစ္ဆာအယူရှိသောဆရာကို ယုံကြည်ကြခြင်းသည် သဒ္ဓါမဟုတ်ပါ။ စကားကို လက်ခံခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါ၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မောဟ၊သို့မဟုတ် ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကိ ပန ဒိဋ္ဌိဂတိကာ အတ္တနော အတ္တနော သတ္တာရာနံ န သဒ္ဓဟန္တိတိ သဒ္ဓဟန္တိသာ ပန သဒ္ဓါ နာမ န ဟောတိ၊ ဝစနသမ္ပဋိစ္ဆနမတ္တ မေဝေတံ။ အတ္တတော အနုပပရိက္ခာ ဝါ ဟောတိဒိဋ္ဌိ ဝါ။ (၄၊ ၂၉၂။)]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

သဟ ရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏ (ရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ် တစ်စိတ်၏)အရဖြစ်သော ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟ-ဟူသော ကိလေသာသုံးပါး ပစ္စည်းတရားက ယေ-ဟူသော အညပုဒ်၏အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အား ဟေတု၊သဟ စာတ၊အညမည၊နိဿယ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိ-ဖြင့် ဒေါသ၊မောဟ ၂-ပါးကိုသာ ယူသော အဋ္ဌကာတာအလိုကျ ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟကိုသာ ပစ္စည်းယူသည်။ မေးခွန်း၌ "သဟ ရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အရဖြစ်သော တရားက"ဟု သဟ ပါနေသည်မှာ မကောင်းပါ။

[အစိတ်အစိတ်။ ။ ဤမျှလောက်သာ ရည်ရွယ်မေးသည်။ အစိတ်အစိတ်ခွဲသော် ရဏေဟိ-၏အရ ရာဂ (လောဘ)ကို ပစ္စည်းယူလျှင် လောဘမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ပစ္စယုပ္ပန်၊ဒေါသကို ပစ္စည်းယူလျှင် ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူ။ ၇- ပစ္စယ သတ္တိချည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။]

(တစ်နည်း) သဟရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏(ရဏေဟိ-ဟူသော သမာသ် ပုဒ်တစ်စိတ်၏)အရဖြစ်သော ကိလေသာ ၁၀-ပါးပစ္စည်းတရားက ယေဟူသော အညပုဒ်၏အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ဟေတု၊သဟစာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၈-ပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိ-ဖြင့် ကျန်ကိလေသာ ၉-ပါးကို ယူသော ဋီကာအလိုကျ ကိလေသာ ၁၀-ပါးကို ပစ္စည်းယူသည်။ ကိလေသာ ၁၀-ပါးကို ပစ္စည်းယူ၍ တစ်နည်းဖြေသည်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

[အစိတ်အစိတ်။ ။ အစိတ်အစိတ်ခွဲသော် ရဏေဟိ-၏အရ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-က ယေ၏-အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အား ဟေတု၊သဟဇာတ၊ အညမည၊နိဿယ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ရဏေဟိ-၏အရ ဒိဋ္ဌိ-က ယေ-၏အရ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အား သဟဇာတ၊အညမည၊နိဿယ၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ရဏေဟိ-၏အရ ကျန်ကိလေသာ ၆-ပါးက ယေ-၏အရ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အား သဟဇာတ၊အညမည၊နိဿယ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္တိ၊အဝိဂတ ၆ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။]

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်များကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁။ ယော တသ္မိံ သမယေ အဒေါသော အဒုဿနာ အဒုဿိတတ္ထံ အဗျာပါ ဒေါ အဗျပစ္စော အဒေါသော ကုသလမူလံအယံ တသ္မိံ သမယေ အဒေါသော ဟောတိ။

၂။ ။ ယံ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တံ မနော မာနသံ ဟဒယံ ပဏ္ဍရံ မနော မနာယတနံ မနိန္ဒြိယံ ဝိညာဏံ ဝိညာဏက္ခန္ဓော မနောဝိညာဏ ဓာတု၊ ဣဒံ တသ္မိံ သမယေ မနာယတနံ ဟောတိ။

၃။ ။ ယသ္မိံ သမယေ အရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ ပဋိပသညာနံ အတ္တင်္ဂမာ နာနတ္တသညာနံ အမနသိကာရာ အကာသာနဉ္စာယတနသညာသဟဂတ(လ)စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

၄။ ယာ စိတ္တဿ အကလ္လတာ အကမ္မညတာ ဩလိယနာ သလ္လိယနာ လိနံ လိယနာ လိယိတတ္ထံ ထိနံ ထိယနာ ထိယိတတ္ထံ စိတ္တဿ၊ဣဒံ ဝုစ္စတိ ထိနံ။

၅။ ။ သဗ္ဗမ္မေတံ အနုပစိတကုသလသမ္ဘာရေဟိ ဒုပ္ပညေဟိ သသာဒိဟိ ဝိယ မဟာသမုဒ္ဒေါ ဒုက္ခောဂါဟံ အလဗ္ဗနေယျပတိဋ္ဌဉ္စ၊တသ္မာဂမ္ဘိရံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို ဥပမာပိဋိနည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၆။ ။ ကိဉ္စာပိ ဟိ ဧတံ ရူပါရူပဘဝေသုပိ အဝစရတိ၊ ယထာပန သင်္ဂါမေ အဝစရဏတော သင်္ဂါမာဝစရောတိ လဒ္ဒနာမကောနာဂေါ နဂရေစရန္ဓောပိ "သင်္ဂါမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝမိဒံ အညတ္ထ အဝစရန္တမ္ဘိ ကာမာဝစရမေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို ဇောဒနာ၊သောဇနာ အပြည့်အစုံခင်း၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၃၉၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ တစ္ဆာမနောဝိညာဏဓာတုသပ္ပဿန္တိစက္က တစ္ဆာ ဝုစ္ဆတိ တဿ သာတသုခဿ အနုစ္ဆဝိကာ သာရုပ္ပါ၊အနုစ္ဆဝိကတ္ထောပိ ဟိ အယံ တစ္ဆာသဒ္ဓေါ ဟောတိ-ဟူသော ဝါကျကို အနက်မှန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ အောက်ပါ ဂါထာကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။
သုပဏိတတရာ ဟောန္တိ၊ပစ္ဆိမာ ပစ္ဆိမာ ဣဓ။
ဥပမာတတ္ထ ဝိညေယျာ၊ပါသာဒတလသာဠိကာ။

၉။ ။ စိတ္တဿေကဂ္ဂတာနိဒ္ဒေသေ “စိတ္တဿ ဌိတိ”တိ ဧကမေဝ ပဒံ ဝုတ္တံ။ ဣဒမ္ပိ ဟိ ဒုဗ္ဗလံ စိတ္တံ၊ပဝတ္တိဌိတိမတ္တမေဝေတ္ထ လဗ္ဘတိ၊ သဏ္ဍိတိအဝဋ္ဌိတိဘာဝံ ပါပုဏိတုံ န သက္ကောတိ-ဟူသော ဝါကျ၌ ဣဒံ၊ စက္က သမ္ပနာမ်အစွဲတို့ကို တိကျအောင်စွဲ၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ကုလမစ္ဆရိယေန တသ္မိံ ကုလေ အညေသံ ဒါနမာနနာဒိနိ ကရောန္တေ ဒိသ္မာ “ဘိန္တံ ဝတိဒံ ကုလံ မမာ”တိ စိန္တယတော လောဟိတမ္ပိ မုခတော ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ကုစ္ဆိဝိရေနေမ္ပိ ဟောတိ၊အန္တာနိပိ ဓဏ္ဍာဓဏ္ဍာနိ ဟုတွာ နိက္ခမန္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို အနက်မှန်ကန်အောင် ပေးခဲ့ပါ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၂၂။ ပါသျ၊ ၅၅။ (၁၃၃၂-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၂။ ။ [ပါ၊ ၂၇။ ပါသျ၊ ၆၈။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၆၈။ ပါသျ၊ ၁၁၇။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၃၃။ ပါသျ၊ ၃၈၉။]

၅။ ။ ဥပမာပိဋိနည်းဖြင့် အနက်
သဗ္ဗမ္ပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ စတံ-စတုက္ကံ၊ဓမ္မ၊အတ္ထ၊ဒေသနာ၊ ပဋိဝေဓ-ဟုဆိုအပ်သော ဤလေးခုအပေါင်းကို (ဒုက္ခောဂါဟံ-၌စပ်။)ဝါ၊သည်။ (အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌံ-နှင့် ဂမ္ဘိရံ-၌ စပ်။)အနုပစိတ ကုသလသမ္ဘာရေဟိ၊ မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်သမ္ဘာရရှိကုန်သော။ ဒုပ္ပညေဟိ၊နည်းသော ပညာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခောဂါဟံ (စ)၊ငြိငြင်သဖြင့် သက်ဝင်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊သက်ဝင်နိုင်ခဲ့သည်လည်းကောင်း။ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌဉ္စ၊မရအပ်သော

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

ထောက်ရာတည်ရာရှိသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။)မဟာသမုဒ္ဒေါ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ဝါ၊သည်။ သသာဒိဟိ၊ယုန်ငယ်အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ (ဒုက္ခောဂါဟော) ဝိယ(စ)၊ငြိုငြင်သဖြင့် သက်ဝင်အပ်၏သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊သက်ဝင်နိုင်ခဲ့၏သို့လည်းကောင်း။ (အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌော ဝိယစ)၊မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိ၏သို့လည်းကောင်းတည်း။ တသ္မာ၊ထိုသို့ငြိုငြင်သဖြင့် သက်ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်၊မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရံ၊နက်နဲ၏။ [ဋ္ဌ၊ ၂၃။ ဋ္ဌသျ၊၁၊၉၃။]

မှတ်ချက်။ ။ ယသ္မာ-ထည့်၍ နိဿယ ပေးသည်။ “ဣဒါနိ ယသ္မာ”ဟု ဒုက္ခောဂါဟံ၊အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌ-တို့၌စပ်သော ယသ္မာ-အပိုက်အစ (ရှေ့)တွင် ပါပြီးဖြစ်သောကြောင့် ယသ္မာ-ထည့်ပေးဖွယ်ရာမလို၊အကယ်၍ ထည့်ပေးလျှင်လည်း ယသ္မာ၊တသ္မာ-၏အပြင်မှာနေသော စတံ-ကို ယသ္မာ၊တသ္မာ-၏အတွင်း ဝင်မစပ်နိုင်၍ စတံ-ကို “ကို”ဟု မပေးနိုင်၊ “သည်”ဟု ပေး၍ ဂမ္ဘီရံ-၌သာ စပ်နိုင်သည်။

၆။ ။ စောဒနာ သောဓနာ အပြည့်အစုံခင်း၍ အနက်

ဟိ၊ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ (စတံ၊ဤပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည်။ ရူပါရူပဘဝေသုပိ၊ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌လည်း။ အဝစရတိ နန၊ကျင်လည်သည်မဟုတ်ပါလော။ အထ၊ထိုသို့ ကျင်လည်ပါလျက်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ကာမာဝစရမေဝါတိ၊ “ကာမာဝစရသာလျှင်မည်၏”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊စောဒနာခြင်းတည်း။) [ကိဉ္ဇာပိ-ငုံ၊ ပါဠိတိုင်ရုံ၊ တင်တုံ စောဒက၊ အာဘော်ပြ။ အထ ကသ္မာ၊ ကိန္တိ-ဖြာ၊ မြော်ခါမေးလေကြ။] စတံ၊ သည်။ ရူပါရူပဘဝေသုပိ၊ လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ အဝစရတိ၊ အကယ်၍ ကျင်လည်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ ကျင်လည်သော်လည်း။ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေအရပ်၌-အဝစရဏတော ကျင်-ကျင်လည်တတ်သည်၏ဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂါမာဝစရောတိ၊ “သင်္ဂါမာဝစရ”ဟူ၍။ လဒ္ဒနာမကော၊ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ နာဂေါ၊ဆင်ကို။ နဂရေ၊ မြို့၌။ စရန္တောပိ၊ကျင်လည်သော်လည်း။ သင်္ဂါမာဝစရောတွေဝ၊ “သင်္ဂါမာဝစရ”ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ဆိုသကဲ့သို့။ စဝံ-တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒံ-စိတ္တံ၊ ဤပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်ကို။ အညတ္ထ၊ ကာမဘုံမှတစ်ပါးသော ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌။ အဝစရန္တမ္ဘိ၊ ကျင်လည်သော်လည်း။ (ကာမေ၊ ကာမ တစ်ဆယ့်ဘုံ၌။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အဝစရဏတော၊ ကျင်လည်ခြင်းကြောင့်) ကာမာဝစရမေဝါတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ (ဣတိ အယံ၊ကား။ သောဓနာ၊သောဓနာ ခြင်းတည်း။) [ဋ္ဌ၊ ၁၀၄။ ဋ္ဌသျ၊၁၊၄၀၆။]

[ဟိတံပါဠိကို ဆောင်သိ။ ။ ကာမေ အဝစရတိတိ ကာမာဝစရ-ဟူသော ရှေ့အာရဒ္ဒဝါကျကို ထောက်၍ ကာမေ ယေဘုယျေန အဝစရဏတော-ဟူသော ဟိတံပါဠိကို ဆောင်သိရာ၏။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊၁၀၃။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊၁၄၅။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၂၅၄။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၄၄၂။]

၉။ ။ [သျအတိုင်း ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၃၀၃။ ဋ္ဌဿ၊ ၃၊ ၆၁။]

၁၀။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၄၀၆။ ဋ္ဌဿ၊ ၃၊ ၄၀၄။]

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) န ကေဝလဋ္ဌေသာ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိ နာမ၊ ဝိညေယျတောပိ ပန ဝိညတ္တိယေဝ နာမ။
- (ခ) အယဉ္စိ ပရေသံ အန္တမသော တိရုတ္တနဂတာနမ္ပိ ပါကဋ္ဌာ ဟောတိ။
- (ဂ) တတ္ထ တတ္ထ သန္နိပတိတာ ဟိ သောဏသိင်္ဂါလကာက ဂေါဏာဒယော ဒဏ္ဍံ ဝါ လေဉ္စ၊ ဝါ ဂဟေတွာ ပဟရဏကာရေ ဒသိတေ “အယ နော ပဟရိတုကာမော”တိ ဥတွာ ယေနဝါ တေနဝါ မလာယန္တိ။

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြ အဋ္ဌကထာဝါကျကို နိပါတ်၊ သဗ္ဗနာမ်တို့၏ အစွဲ မှန်ကန်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာ၊ အာဘော်၊ အဘောဂဟိတ်၊ ဌပနာပဋိက္ခေပ၊ စောဒနာဟူသော ဌပနာပဋကနည်းဖြင့် တက်ပြခဲ့ပါ။

၃။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ စ-သဒ္ဒါ၊ အပိ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်း အကြောင်းတို့ကိုပြ၍ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကိုလည်း ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ ပါကဋ္ဌာ ဟောတိ-၌ ပါကဋ္ဌာ-ကို အရာအားလျော်စွာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျုပ္ပတ္တဘဒိစတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျလာ သောဏသိင်္ဂါလ၊ ကာက၊ ဂေါဏ၊ လေဉ္စ-ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒတို့ကို စိစစ်ပြဆိုခဲ့ပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ အမည်များကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၇။ ။ ဝိညတ္တိယေဝ-၌ စေ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ အနညာတတ္ထတို့ကို ထုတ်ပြ၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ ဓာတကတ္ထကိုလည်း အသီးသီးပြခဲ့ပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

၈။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျလာ ၂-တွာ-၌ ဓာတ်အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထ စသော ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၉။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပကတိကတ္တာအရ တရားကို လက္ခဏာဒိစတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ပဟရဏကာရေး-အရ ပစ္စည်းတရားသည် ဒဿိတေ-၌ အန္တတ္တအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ယထာရဟကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၇၈ (၁၃၃၉) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ၄၊ ၁၂၆။ ၄၊ ၁၅၀၄။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ၄ပုဒ်ကနည်းဖြင့် စောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “သက်သက် ထိုဝိကာရသဘောတရားသည် သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင် ဝိညတ် မည်သည်မဟုတ်၊ အဟုတ်ကား သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ဝိညတ်မည် သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏ (၄ပုဒ်)။ ယုတ္တိမရှိသော် ဆရာစကားသည် မသင့်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မသင့်နိုင်ရာသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ “သက်သက် ထိုဝိကာရသဘောတရားသည် သိစေတတ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင် ဝိညတ်မည်သည်မဟုတ်၊ အဟုတ်ကား သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ဝိညတ်မည်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟုသာ မဆိုသင့် (၄ပုဒ် ပဋိက္ခေပ)။ ဆရာစကားသည် အဘယ်သို့သော ယုတ္တိဖြင့် သင့်နိုင်ပါအံ့နည်း (စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော် အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ပုံသေ အာဘော်။ ။ ဤအာဘော်သည် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ အဓိပ္ပာယ်တက်ဝယ် အခြားနည်းများဖြင့်သွင်း၍ မကောင်း၊ သွင်း၍ မရသည်အဆုံး၌ သွင်းရသည့် ပုံသေအာဘော် ဖြစ်သည်။]

ဝါကျတက် တက်ပုံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “သက်သက် ထိုဝိကာရသဘောတရားသည် သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင် ဝိညတ် မည်သည်မဟုတ်၊ အဟုတ်ကား သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ဝိညတ်မည် သည်သာလျှင်ဖြစ်၏” ဟု ယုတ္တိဒဋ္ဌိကို ဆိုတော်မူ၏ (၄ပုဒ်)။ ယုတ္တိဒဋ္ဌိသည် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏနှင့် မကင်းကောင်းသည်မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်း ကောင်းသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကိုသာ မဆိုသင့် (၄ပုဒ်

ပဋိက္ခေပ)။ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏကား အဘယ်ပါနည်း (ဇောဒနာ)။ ဤသို့ ဇောဒနာဖွယ် ရှိ၍ ထိုဇောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့်။

[ဒဋ္ဌိ ထောက်ဖွယ်။ ။ အယဉ္ဇိတိအာဒိ ဒဋ္ဌိကရဏံ၊ဟိ-သစ္စံ၊အယံ ဝိညတ္တိ ပရေသံ ဇာနနံ ပါကင်္ဂံ ဟောတိ။ (ယောဇနာ။ ၉၀။)]

၃။ ။ စ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

သဒ္ဓါ၊အနက်၊အကြောင်း၊အကျိုး ၄-မျိုးတို့တွင် ဝိညတ်မည်ခြင်း၏ သိစေတတ်သည်၏အဖြစ်-ဟူသောအကြောင်းမှတစ်ပါး သိအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသောအကြောင်းကို လဲလှယ်ပြလိုသောကြောင့် (က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ စ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

(တစ်နည်း)ဝိညတ္တိ-၌ တိ-ပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္တုသာဓနအနက်မှတစ်ပါး ကမ္မသာဓနအနက်ကို လဲလှယ်ပြလိုသောကြောင့် (က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ စ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဝိညတ္တိတာပေ အညမ္ဗိ ကာရဏံ ဒဿေတုံ န ဧကဝလဉာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ယောဇနာ။ ၉၀။)-ကိုထောက်၍ ရှေးနည်းကို ဆိုသည်။ နောက်နည်းမှာ ရိုးရာနည်းဖြစ်သည်။

အပိ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ဝုတ္တသမုစ္စည်းခေါ် သမ္ဗိဏ္ဏနအနက်ကို ပြလိုသောကြောင့် (က)အမှတ်ပြု ဝါကျ၌ အပိ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။ [ဝုတ္တသမုစ္စည်းနှင့် သမ္ဗိဏ္ဏနတူသည်ကို ၁၃၂၁-ခုနှစ် အဖြေ၌ ရှု။]

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသ

(ခ) အမှတ်ပြုဝါကျသည် ဝိတ္တာရဝါကျဖြစ်၍ (သျှ၊ဂဏ္ဍိသစ်) ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသမှာ "ဝိတ္တာ၊သံဓိပံ၊ဉဒ်၊နိဒ်၊နိဂမ၊စုဏ္ဍိယ၊ပုနရုတ္တိတင်"ဟု ဆိုသော ဆရာတို့အလို ပုနရုတ္တိဒေါသ ဖြစ်ပါသည်။ "ဝိတ္တာ၊သံဓိပံ၊ဉဒ်၊နိဒ်၊နိဂမ၊စုဏ္ဍိယ၊ ဒေါသဝိရောတင်"ဟု ဆိုသော ဆရာတို့အလို ဝိရောဓိဒေါသ ဖြစ်ပါသည်။ [အကျယ်ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ဒဿနံ ကဋတိ ဂစ္ဆတိ ပါပုဏာတိတိ ပါကဋာ။

ဗျုပ္ပတျာဒိစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) ပါ-ဟူသော၊က-ဟူသော၊ဋာ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) ပ-ပုဗ္ဗ ကဋ-ဓာတ်၊အ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊အစိတ်ပရမတ္ထ သဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

(၃) ပါကဋော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒစိန္တာ ဒီပနီအလိုအားဖြင့်-

(၁) ဒဿနံ ကဋတိ ဂစ္ဆတိ ပါပုဏာတိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိ။

(၂) တူ၏။

(၃) ပါကဋော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တူ၏။

[ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ ကဋ-ဂတိယံ၊ဒဿနံ ကဋတိတိ ပါကဋော၊ ဥပသဂ္ဂဿ ဒီဃော။ (ဓာန်၊ဋီ၊၇၂၄။) ပ-ပုဗ္ဗော ကဋ-ဂတိယံ၊အ၊ဒဿနံ ကဋတိတိ ပါကဋော။ ဥပသဂ္ဂဿ ဒီဃတာ။ (သုစိ၊၃၄၄။)]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒီဝိဘာဂ

သောဏ-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒီဂဏ၊အကာရန္တ၊ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ။

သိင်္ဂါလ-ကား ။ ။ ။ ။

ကာက--ကား ။ ။ ။ ။

ဂေါဏ-ကား ။ ။ ။ ။

လေချ-ကား ။ ရတ္တာဒီဂဏ၊ဥကာရန္တ၊ ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ စ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၍ဖြင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံ အားဖြင့် ဝိညတ်မည်ခြင်း၏အကြောင်းကို ပြသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝိညေယျတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၍ဖြင့် ဝိညတ္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏ တဗ္ဗပုဒ်၌ တိ-ပစ္စည်း၏ကံအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)ဝိညတ္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဝိညာ ယတိတိ ဝိညတ္တိ"ဟု ကမ္မသာဓနဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

န ကေဝလံ ဧသာ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိ နာမဝိညေယျတောပိ ပန ဝိညတ္တိယေဝ နာမ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါ၍ဖြင့် ဝိညေယျနှင့်မဖက်သက်သက် ဤဝိကာရသဘောတရားသည် သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ ဝိညတ် မည်သည်မဟုတ်သေး၊အဟုတ်ကား သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ဝိညတ် မည်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏-ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ စဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ ဝိညတ္တိယေဝ-၌ စဝ-
သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား ဝိညတ်ဖြစ်ပါသည်။

အနညာတတ္ထ။ ။ အနညာတတ္ထကား အာကာရဝိကာရ (အမူအရာ
အထူး)ဖြစ်ပါသည်။

[ဂုဏ်နောင် စဝ၊ဂုဏ်ကို ကန့်၊ဒြပ်ကို ခွင့်ပြု။ ။ တိဿော
ဓနုဓရော စဝ ဟောတိ-၌ တိဿ-၏လေးအတတ်ကို တတ်သည့်ဂုဏ်မှတစ်ပါး
သော ဆင်အတတ်၊မြင်းအတတ်စသောအတတ်ကို တတ်သည့်ဂုဏ်ကို ကန့်၍
မိတ္တ၊ဒတ္တစသောဒြပ်ကို ခွင့်ပြုသကဲ့သို့မှတ်။

ကျက်။ ။(၁) ဂုဏ်၏နောက်မှာ၊စဝ-ပါ၊ကန့်၊ရာဂုဏ်ချင်းချင်း။
(တောင်တွင်းနိယံ။ ၁၃၃။)
(၂) နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ဂုဏ်ဖြစ်က၊ဒဗ္ဗ အနညာတ ထုတ်မြဲ။
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၉၅။)]

ဟိ-နိပါတ်ပုဒ်၏စောတကတ္ထ (စောတေတဗ္ဗတ္ထ)။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ
တိ-နိပါတ်ပုဒ်၏စောတကတ္ထ (စောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကား ဒဋ္ဌိကရဏ ဖြစ်ပါသည်။
(ယောဇနာနိဿယ။)

ပိ-နိပါတ်ပုဒ်၏စောတကတ္ထ (စောတေတဗ္ဗတ္ထ)။ ။ (ခ)အမှတ်ပြ
ဝါကျရှိ တိရစ္ဆာန်ဂတာနဗ္ဗိ-၌ ပိ-နိပါတ်ပုဒ်၏ စောတကတ္ထ (စောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကား
“တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အားလည်း”ဟု အနက်ပေးသော နိဿယဆရာအလို
အဝတ္တသမုစ္စည်းအနက် ဖြစ်ပါသည်။ (လူကို ဆည်းသည်။) “တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့အား သော်မှလည်း”ဟု အနက်ပေးသော ဆရာတို့အလို ဂရဟာအနက်
(တစ်နည်း)သမ္ဘာဝနာအနက် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဂရဟာ ဆိုသည်မှာ တောင်တွင်းနိယံ၊ဘုရားကြီးနိယံ တို့အလို
ဖြစ်သည်။ သမ္ဘာဝနာဆိုသည်မှာ တွင်းကြီးနိယံ၊ရွှေရေးဆောင်နိယံတို့အလို ဖြစ်သည်။
ဓေးခွန်း၌ “စောတကတ္ထ”ဟု ဓေးသည်မှာ မကောင်း၊ “စောတေတဗ္ဗတ္ထ”ဟု ဓေးသည်။

[ပိ-သဒ္ဓါ ၂-နက်ယူသည်မှာ သင့်သည်သာ။ ။ ပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဗိဏ္ဏ
နတ္ထော။ သမ္ဘာဝနေ ဝါ ပိ-သဒ္ဓေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (သာရတ္ထ၊၃၊၁၁။) အပိ-သဒ္ဓေါ
ဂရဟတ္ထော အပရဝါဒဿ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊သမုစ္စယတ္ထော ဝါ။(မထိမဉ္ဇူ။ ၂၊ ၂၀၉)
တို့ကိုထောက်၍ သမ္ဘာဝနာ၊ဂရဟာတစ်ခုခုနှင့်သမုစ္စည်း၊သို့မဟုတ် သမ္ဘာဝနာ
ဂရဟာတစ်ခုခုနှင့် သမ္ဗိဏ္ဏနတ်တို့၍ ၂-နက် ဖွင့်လေ့ရှိကြသည်ကို သိရာ၏။ ထိုသို့
ဖွင့်လေ့ရှိသောကြောင့် အဝတ္တသမုစ္စည်းနှင့် ဂရဟာ၊သို့မဟုတ် အဝတ္တသမုစ္စည်းနှင့်
သမ္ဘာဝနာ ၂-နက်ယူသည်မှာ သင့်သည်သာ။

သမ္ဘာဝနာ၊ ဂရဟာ ယူပုံ။ ။ တောင်တွင်းနိယံ၊ဘုရားကြီးနိယံတို့အလို
တိရစ္ဆာန်ဟူသော အယုတ်နောင် ထိုင်သောကြောင့် ပိ-ထိုင်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ ဂရဟာ
ယူသည်။ တွင်းကြီးနိယံအလို ပေါင်းဆည်းအပ်သောအနက်သည် လူဟူသောအမြတ်
ဖြစ်၍ ပေါင်းဆည်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသည်။ ရွှေရေးဆောင်နိယံ
အလိုမှ စပ်ရာဖြစ်သော ပါကဋ္ဌာ ဟောတိ-ပုဒ်၏အနက်သည် မြတ်သောကြောင့်
စပ်ရာပုဒ်၏အနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသည်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

သမ္ဘာဝနာ၊ ဂရဟာ ယုနည်း နိယံ ၃-မျိုးနှင့် သာဓက

(၁) အနည်း၊ အယုတ်၊ ပုဒ်နောင်ထုတ်၊ ပိ-ယုတ် ဂရဟာ။

(၂) အမြတ်၊ အများ၊ နောင်ထိုင်ငြား၊ ပိ-ကား သမ္ဘာဝနာ။

(တောင်တွင်းနိယံ၊ ၁၁၀၊ ၁။)

(၃) အပွ၊ ဟီန၊ ဝါစကနောက်၊ ရောက်သည့် ဂရဟာ၊ ပိ-သဒ္ဓါကား၊ သမ္ဘာဝနာကို ပေါင်းဆည်းထွန်းမြဲ။

(၄) ဗဟု၊ ပဏီတ၊ ဝါစကနောက်၊ ရောက်သည့်သမ္ဘာဝနာပိ-သဒ္ဓါကား ဂရဟာကို ပေါင်းဆည်းထွန်းမြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၁၄၃၊ ၄။)

အပိ ဒုဿိလမဘိတ္တဝေယျာတိဝါ၊ အပိ ပသလမဘိတ္တဝေယျာတိ အာဒိသု ဂရဟေ။ (သဒ္ဓုရတ္တိဋီကာဟောင်း၊ ၂၂။)

သာမညဝစနဿာပိ အတ္ထပ္ပကာရဏာဒိနာ ဝိသေသဝိသယတာ ဟောတိ။ (ဝိဘာဝိနိ။ ၁၀။) နန ဒိဋ္ဌိသဒ္ဓဿ သာမညဝစနတ္တာ သမ္မာ ဒဿနမ္ဘိ “ဒိဋ္ဌိ” တိ ဝုစ္စ တိတိ ပကရဏမနပေက္ခိတွာ သမုဋ္ဌာပိတစောဒနံ သန္ဓာယာဟ “သာမည ဝစနဿာ” ပိတိ အာဒိ။ အပိ-သဒ္ဓေါ ဂရဟတ္တော။ (မထိမဉ္ဇူ၊ ၁၁၅၅)

တေန ဣဓ အနာဂတမ္ဘိ သဗ္ဗံ ဒုကာဒိဘောဒံ သင်္ဂဟာတိ။ (ဝိဘာဝိနိ။ ၁၈၉။) ဣဓာတိ ဣမသ္မိ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂဟပ္ပကရဏေ။ အပိသဒ္ဓေါ ဂရဟတ္တော။ ကိဉ္စာပိ ဣဓာနာဂတံတထာပိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (မထိမဉ္ဇူ၊ ၂၁၇၃။)

ဤသာဓကများသည် ထိုင်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော အထက်ပါ တောင်တွင်းနိယံ(၁၁၁) ဘုရားကြီးနိယံ(၁၄၃)တို့အလို ဂရဟာ သာဓက ဥဒါဟရုဏ်ဖြစ်သည်။

သဗ္ဗညုဘာသိတမ္ဘိပဋိက္ခိပိတွာ “သဿတော လောကော၊ ဣဒမေဝ သန္တမောယမည” နှိ ဣမိနာ အာကာရေန အဘိနိဝိသတိတိ ဣဒံ သစ္စာဘိနိဝေသော။ (ဋ္ဌ၊ ၄၀၈။) သဗ္ဗညုဘာဝမ္ဘိတိ အပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္တော။ (ယောဇနာ၊ ၂၁၅)

န လဗ္ဗံ ဝိနိပါတေတံ၊ သဒ္ဓါဒေယျဉ္စ စိဝရံ။

လဗ္ဗံ ပိတုနံ၊ သေသနံ၊ ဉာတိနမ္ဘိ န လဗ္ဗတိ။ (ခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ ၃၆၅။)

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မာတာပိတုနံ ဒါတု” နှိ ဝုတ္တတ္တာ “လဗ္ဗံ ပိတုနံ” နှိ ဝုတ္တံ။ ဉာတိနမ္ဘိတိ ပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနေ။ (ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း၊ သစ်၊ ၃၆၅)

ဤဥဒါဟရုဏ်များသည် ထိုင်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသော အထက်ပါ တောင်တွင်းနိယံ (၁၁၁) ဘုရားကြီးနိယံ (၁၄၄) တို့အလို သမ္ဘာဝနာ သာဓကဥဒါဟရုဏ် ဖြစ်သည်။

(၁) အယုတ်နောင်လာပိ-သဒ္ဓါ။ ဆည်းရာ အမြတ်၊ သမ္ဘာဝနာ တစ်နည်းမှတ်။

(၂) အမြတ်နောင်လာပိ-သဒ္ဓါ၊ ဆည်းရာ အယုတ်၊ ကျမ်း၌ ထုတ်သည် ဂရဟာ။ (တွင်းကြီးနိယံ၊ ၁၁၉၊ ၂၀။)

မနုပညောပိ၊ ပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္တော၊ သမတမတိမမေယျ ပဂေဝတိက္ခ ပညောတိ စေတ္ထ သမ္ဘာဝနာကာရော။ (ဂန္ထဋီပကရဏအကျယ်၊ ၁၀၂။)

ဣမေသုစ ဧကဝိသတိယာ ဒိဝသေသု ဧကဒိဝသေပိ သတ္တုသရီရတော ရသ္မိယော န နိက္ခန္ဓာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၃၂။) ဧကဒိဝသေပိတိ အပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနေ။ (ယော ဇနာ၊ ၂၀။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤသာဓကများသည် ပေါင်းဆည်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသော အထက်ပါ တွင်းကြီးနိယံ (၁၁၉) အလို သမ္ဘာဝနာ သာဓကဥဒါဟရုဏ်ဖြစ်သည်။

အပိ ဗုဒ္ဓမဘိတ္တဝေယျာဏာဒိသု ဂရဟေ။ (ဂန္ထဋီပကရဏအကျယ်၊ ၁၀၂)(သဒ္ဓုဝတ္တိဋီကာဟောင်းက သမ္ဘာဝနာ ဆိုသည်။)

ဤသာဓကသည် ပေါင်းဆည်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော အထက်ပါ တောင်တွင်းနိယံ (၁၂၀)အလို ဂရဟာ သာဓကဥဒါဟရုဏ်ဖြစ်သည်။

- (၁) အနည်းအယုတ်၊ ပုဒ်အောင်ထုတ်၍ ပိ-ယုတ်ဂရဟာဖြစ်တုံပါလည်း၊ စပ်ရာပုဒ်မှာ၊ များ၊ မြတ်ပါမူ၊ သမ္ဘာဝနာယူ၊ ပေါင်းယူ သမ္ဘာဝနာပေ။
- (၂) အမြတ်အများအောင်ကိုင်းကြား၍ ပိ-ကား သမ္ဘာဝနာဖြစ်တုံပါလည်း၊ စပ်ရာပုဒ်မှာ၊ ယုတ်၊ နည်းပါမူ၊ ဂရဟာယူ၊ ပေါင်းယူ ဂရဟာပေ။
- (၃) ထိုင်ရာ၊ စပ်ရာ၊ နှစ်ဝပုဒ်မှာ၊ ယုတ်၊ နည်းပါမူ၊ ဂရဟာယူ၊ ပေါင်းမူ ဂရဟာပေ။
- (၄) ထိုင်၊ စပ်ရှိရာ၊ များ၊ မြတ်ပါမူ၊ သမ္ဘာဝနာယူ၊ ပေါင်းမူ ဂရဟာပေ။ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၂၉၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅။)

ဒေဝဒတ္တာဒိသု ဝိရောဓိသတ္တေသုပိ နိစ္စံ ဟိတဇ္ဈာသယတာ။ (အဘိဓမ္မတ္တဘာဝိနိ။ ၄။) အပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဗိဏ္ဏနတ္ထော၊ သမ္ဘာဝနတ္ထော ဝါ၊ ဝိရောဓိသတ္တေသုပိ နိစ္စံ ဟိတဇ္ဈာသယတာ အဟောတိ၊ ကော ပန ဝါဒေါ အဝိရောဓိသတ္တေသုတိ အတ္ထော။ (မဏိမဉ္ဇူ၊ ၁၊ ၁၀၀။)

မိဂပက္ခိနမ္ပိ စက္ခုနိ ပိဏယတိ၊ ပဂေဝ ဒေဝမနုဿာနံ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ၄၊ ၄၁။) မိဂပက္ခိနမ္ပိတိ ပိ-သဒ္ဓေါ အပိ-သဒ္ဓေါ ဝါ သမ္ဘာဝနာယံ။ တေနာဟ ပဂေဝ ဒေဝမနုဿာနန္တိ (သီဋီသစ်၊ ၁၊ ၁၉၄။)

ဥပ္ပန္နဒေသတော ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ဓမ္မာနံ သင်္ကမနာ ဘာဝတော။ (အဘိဓမ္မတ္တဝိဘာဝိနိ။ ၁၈၁။) အပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္ထော။ တေန ကေသဂ္ဂမတ္တဋ္ဌာနမ္ပိ သင်္ကမနံ နတ္ထိ၊ ပဂေဝ တဒဓိကဋ္ဌာနံ သင်္ကမနာဘာဝေတိ တဒဓိကဋ္ဌာနံ သင်္ကမနာဘာဝေ သမ္ဘာဝိယတိ။ (မဏိမဉ္ဇူ၊ ၂၊ ၁၄၄။)

ဧကောပိ ဇနပဒေါ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန ကောသလာတိ ဝုစ္စတိ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ၂၊ ၁၃။) အပိ-သဒ္ဓေါ စေတ္ထ အနဂ္ဂဟေ။ တေန သာမံ ဧကော ယေဝေသ ဇနပဒေါ၊ တထာပိ ဣမိနာ ကာရဏေန ပုထုဝဇနမုပပန္တန္တိ အနဂ္ဂဏှာတိ။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၀၀) ဒဿနံ ဟောတိတိ ပဿာဒသောဗ္ဗာနိ အက္ခိနိဥမ္ပိလေတွာ ဒဿနမတ္တမ္ပိ သာဓု ဟောတိတိ စေံ အဇ္ဈာသယံ ကတွာ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ ၂၊ ၂၀။) ဒဿနန္တိ ဝုတ္တေပိ တတုတ္တရိ ကတ္တမ္ပတာသမ္ပဝတော အယံ သမ္ဘာဝနတ္ထော လမ္ပတိတိ အာဟာ ဒဿနမတ္တမ္ပိ သာဓု ဟောတိ" တိ။ သမ္ဘာဝနတ္ထော စေတ္ထ ပိ-သဒ္ဓေါ၊ အပိ-သဒ္ဓေါ ဝါ လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌော။ (သီဋီသစ်၊ ၂၊ ၂၂၀။)

ဤသာဓကများသည် စပ်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသော အထက်ပါ ရွှေရေးတောင်နိယံ (၂၉၂)အလို သမ္ဘာဝနာသာဓကဥဒါဟရုဏ် ဖြစ်သည်။

သိနေရမပိ ဝိဇ္ဈေယျာတိ ဝါ၊ အပိဗုဒ္ဓမဘိတ္တဝေယျာတိ အာဒိသု သမ္ဘာဝနေ။ (သဒ္ဓုဝတ္တိဋီကာဟောင်း။ ၂၂။) (ဂန္ထဋီပကရဏအကျယ်က ဂရဟာဆိုသည်။) သမ္ဘာ ဝနာယံ မေရုမ္ပိ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ ဂစ္ဆေယျ။ (ရ၊ နာ၊ ၁၃၀။)

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၈)

သမ္ဘာဝနာယံ အပိ ဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု၊ရတိံ သော နာဓိဂစ္ဆတိ။ (နိတိ၊ သုတ္တ။ ၃၆၆။ ရှု၊နာ၊၁၃၀။) (သိဋ္ဌိသစ်က ဂရဟာ ဆိုသည်။)

ဤဒိသေသုပီတိ ဧတ္ထ ပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္ထော၊တေန ရတနတ္ထယနိမိတ္တမ္ပိ အကုသလစိတ္တံ န ဥပ္ပါဒ္ဓေတမ္ပိ၊ ပဂေဝ ဝဋ္ဋာမိသလောကာမိသနိမိတ္တန္တိ သမ္ဘာဝေတိ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊၁၊ ၂၂၁။) (သိဋ္ဌိ၊၅၉။)

သဗ္ဗညုတညာဏဉ္စ တတောပိ ဂဗ္ဘိရတရံ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊၄၊၉၃။) တတောပီတိ အနန္တရနိဒ္ဓိဋ္ဌကော ပဇ္ဇေကမောဓိညာဏတောပိ။အပိ သဒ္ဓေန၊ပိ-သဒ္ဓေန ဝါ ကောပန ဝါဒေါ သာဝကပါရမိညာဏတောတိ သမ္ဘာဝေတိ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊၁၊ ၃၈၄)

ဤသာဝကများသည် ထိုင်ရာ၊စပ်ရာ အနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသော အထက်ပါ ရွှေရေးဆောင်နိယံ (၂၉၄)အလို သမ္ဘာဝနာသာဝက ဥဒါဟရုဏ် ဖြစ် သည်။ [ဤသာဝကများသည် တောင်တွင်းနိယံ၊ဘုရားကြီးနိယံတို့အလို သမ္ဘာဝနာ သာဝကဥဒါဟရုဏ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။]

ဗြာဟ္မဏတေ သတိပိ ဂါဝေါ ဟနဟိ သော ဧနောတိ ဂရဟေ။ (သဒ္ဓုဝတ္တိဋ္ဌိ ကာဟောင်း၊ ၂၂။)

ဤသာဝကသည် စပ်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော အထက်ပါ ရွှေရေး ဆောင်နိယံ (၂၉)အလို ဂရဟာသာဝကဥဒါဟရုဏ် ဖြစ်သည်။

အပိ-သဒ္ဓေါ ဂရဟတ္ထော၊ဧတေန တိရုဏ္ဏနဂတယပိ ပါရာဓိကော ဟောတိ၊ ပဂေဝ မနုဿိတ္တိယာ ပနာတိ ဒသေတိ။ (ပါတိမောက္ခပဒတ္တ အနုဝဏ္ဏနာ၊၇၀) တခံထိကာယပီတိ မုဟုတ္တိကာယပိ၊ပိ-သဒ္ဓေါ ဂရဟတ္ထော။ (ပါတိမောက္ခ ပဒတ္တအနုဝဏ္ဏနာ၊ ၁၂၂။)

တိစိဝရေန ပစ္စုဒ္ဓရုဏ် အကတွာ ဧကရတ္တမ္ပိ စေ ဝိပ္ပဝသေယျ။ အပိ- သဒ္ဓေါ ဂရဟတ္ထော။ (ပါတိမောက္ခပဒတ္တ အနုဝဏ္ဏနာ၊၁၆၁။)

ဘိက္ခုနီဒုသကော အာယတိံ သံဝရေ ဌာတုကာမောပိ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ နလဘတိ၊ ပဂေဝ ဥပသမ္ပဒန္တိ။ (ပါစိတျာဒိ၊ ၂၉၇။) ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိတိ ဧတ္ထ ပိ-သဒ္ဓဿ ဂရဟတ္တဘာဝံ ဒသေတုံ ဝုတ္တံ "ပဂေဝ ဥပသမ္ပဒန္တိ။ (ပါစိတျာဒိယောဇနာ၊ ၁၀၈။)(ရှင်ထက် ရဟန်းက မြတ်သည်။)

ဤသာဝကများသည် ထိုင်ရာ၊စပ်ရာကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော အထက်ပါ ရွှေရေးဆောင်နိယံ (၂၉၅)အလို ဂရဟာသာဝက ဥဒါဟရုဏ် ဖြစ်သည်။ [တောင် တွင်းနိယံ၊ဘုရားကြီးနိယံတို့အလို ဂရဟာသာဝကဥဒါဟရုဏ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။]

အန္တမသော တခံထိကာယပီတိ။ ပ။ မုဟုတ္တိကာတိ အတ္ထော။ တဿာပိ မုဟုတ္တိကာ ဘဝိဿသိ"တိ ဧဝံ ပုရိသဿ မတိ အာရောစေန္တဿ သံဃာဒိသေသော။ (ကင်္ခါ၊၁၃၂။) ယာ ဣတ္ထိံ သခံထိကာတိ ဝုစ္ဆတိ၊တဿ ဣတ္ထိယာ အာရော စေန္တဿာပိ သမ္ပန္နောပိ-သဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္ထော၊ဂရဟတ္ထောတိပိ ဝဒန္တိ။ (ကင်္ခါ ယောဇနာမဟာဋီကာ၊၁၊ ၂၁၇။)

ဤသာဝကသည် ပေါင်းဆည်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘာဝနာယူသော တွင်းကြီးနိယံအလို သမ္ဘာဝနာသာဝကဥဒါဟရုဏ် ဖြစ်သည်။ ထိုင်ရာ၊စပ်ရာအနက် ကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော ရွှေရေးဆောင်နိယံ(၂၉၄)အလို ဂရဟာသာဝကဥဒါ ဟရုဏ်ဖြစ်သည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

သဗ္ဗထာမေန ပန သောတုကာမတံ ဇနေတွာပိ ဧဝံ မေ သုတံ(သီလက္ခန္ဓာ ၀ဂ္ဂါဋ္ဌ၊ ၂၈။) ဇနေတွာပိတိ ဧတ္ထ ပိ-သဒ္ဓေါ၊အပိ-သဒ္ဓေါဝါ သမ္မာဝနတ္ထော၊ “ဗုဒ္ဓေါပိ ဗုဒ္ဓဘာဝံ ဘာဝေတွာ”တိ (သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂါဋ္ဌ၊၁။ သီဋီသစ်၊ ၁၊၁၈။)အာဒိသု ဝိယ၊တေန သဗ္ဗထာမေန ဧကံသေနေ သောတုကာမတံ ဇနေတွာပိ နာမ ဧကေနာ ကာရေန သုတံ၊ကိမ်ဂံ ပန အညထာ”တိ တထာ သုတေ ဓမ္မေ သမ္မာဝနံ ကရေတိ။ ကေမိ ပန “ဧဒိသေသု ဂရဟတ္ထော”တိ ဝဒန္တိ၊တဒယုတ္တမေဝ ဂရဟတ္ထဿ အဝိဇ္ဇမာနတ္ထာ၊ဝိဇ္ဇမာနတ္ထဿေဝ ဥပသဂ္ဂနိပါတနံ ဇောတကတ္တာ။ “နာနာနယနိပုဏ္ဏိ အာဒိနာ ဟိ သဗ္ဗပ္ပကာရေန သောတုမ သက္ကုဏေယျဘာဝေန ဓမ္မဿ ဣဓ သမ္မာ ဝနမေဝ ကရေတိ၊တသ္မာ “အပိ ဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု၊ရတိ သော နာဓိဂစ္ဆတိ”တိ အာဒိသုယေဝ ဂရဟတ္ထသမ္မဝေသု ဂရဟတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။(သီဋီသစ်၊၁၊၁၄၇) (နိတိ၊ရူတိုးက အပိ ဒိဗ္ဗေသုကို သမ္မာဝနာ ဆိုသည်။)

ဤသာဝကသည် ထိုင်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ သမ္မာဝနာယူသော တောင်တွင်းနိယံ၊ ဘုရားကြီးနိယံနှင့် ထိုင်ရာ၊စပ်ရာအနက်ကိုစွဲ၍ သမ္မာဝနာယူသော ရွှေရေးဆောင်နိယံ (၂၉၅)တို့အလို သမ္မာဝနာသာဝကဥဒါဟရဏ်ဖြစ်သည်။ ပေါင်းဆည်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲ၍ ဂရဟာယူသော တွင်းကြီးနိယံအလို ဂရဟာသာဝကဥဒါဟရဏ် ဖြစ်သည်။

ပေါ်ပြခဲသည့်အတိုင်း အဋ္ဌကထာ၊ဋီကာတို့၌ ၃-နည်းလုံးပင် ရှိနေသော ကြောင့် ၃-နည်းလုံး သင့်သည်ချည်းသာ။ ဂန္ထဂရဘယ ကြောက်ရွံ့လှသော်လည်း သမ္မာဝနာ၊ဂရဟာ အယူအဆမှာ သဘောကျခဲ့သည့် အရာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မာဝနာ၊ဂရဟာ အမြင်ကျယ်ပြီး သဘောကျစေရန်နှင့် နိယံများအဆိုကို ကျေကျေ နပ်နပ် လက်ခံနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ မကျဉ်းမကျယ် ရှာဖွေစုဆောင်း တင်ပြလိုက်ရ ပါသတည်း။]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျလာ ဥတွာ-၌ ဉာဓာတ်၏အရ အလိုဆန္ဒအကြံအစည် (အဓိပ္ပာယ်)ကို အာရုံပြု၍ သိသော သုဒ္ဓမနောဒွါရိကဝိထိ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (မုချအားဖြင့် ပြုအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) ကာယဝိညတ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သုဒ္ဓမနောဒွါရိကဝိထိ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) ပြေးမိပြေးရာပြေးကြခြင်းသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ပုတ်ခတ်မည့် လက်စသည်၏အခြင်းအရာ (ဖောက်ပြန်သော အမှု အရာစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် လှုပ်သောလက်စသည်၏အဆင်း)ဟူသော ပစ္စုပ္ပန်ရူပါ ရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စက္ခုဒွါရိကဝိထိစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ အတိတ်ရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ် သော တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရိကဝိထိစိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) အပုတ်အခတ် မခံရသဖြင့် ပါမောဇ္ဇ၊ပီတိစသော အကျိုးအဆက် အဆက်သည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

[ဝိထိသွား သိမှ ကြံသာ ၅-တန် သဘောကျမည်

ရူပံ ပဋ္ဌမစိတ္တေန၊ တိတံ ဒုတိယစေတသား။

တတိယေန တု ဝိညတ္တိဘာဝံ စတုတ္ထစေတသား။

ရူပံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို။ ပဋ္ဌမစိတ္တေန၊ ရှေးဦးစွာသော စက္ခုဒွါရိကဝိထိစိတ်ဖြင့်။
ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အတိတံ၊ အတိတ်ရူပါရုံကို။ ဒုတိယစေတသား၊ ဒုတိယမနောဒွါရိက
ဝိထိစိတ်ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတိယေနတု၊ တတိယ မနောဒွါရိက ဝိထိစိတ်ဖြင့်ကား။
ဝိညတ္တိကာယဝိညတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘာဝံ၊ အလိုဆန္ဒအကြံအစီကို။ စတုတ္ထ
စေတသား၊ စတုတ္ထ မနောဒွါရိကဝိထိစိတ်ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။]

၉။ ။ ကာယဝိညတ်၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ

(၁)အမှတ်ပြပါကျဉ်း ပကတိကတ္တာမှာ အယံ-ဖြစ်သည်။ (ပါကဋကား
ဝိကတိကတ္တာတည်း။) အယံ-ဟူသော ပကတိကတ္တာအရ တရားမှာ ကာယဝိညတ်
ဖြစ်၍ ယင်းကာယဝိညတ်၏ လက္ခဏာစသည်ကို ဖော်ပြလတ္တံ့အတိုင်း သိအပ်၏။

ဝိညာပနလက္ခဏာ ကာယဝိညတ္တိ။

အဓိပ္ပာယ်ပကာသနရသာ။

ကာယဝိပ္ပန္နနဟေတုဘာဝပစ္စုပ္ပန်နာ။

စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတုပဒဋ္ဌာနာ။

မှတ်ချက်။ ။ လက္ခဏာကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာက မဆို၊ ပရမတ္ထ

သံခိပ်ငြိကာ၏ အဆိုသာ ဖြစ်သည်။

[ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ လက္ခဏာ မလာ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ (၂၊ ၇၈)၌ ကာယ
ဝိညတ်၏ ရသ-စသည်ကို ပြဆိုသော်လည်း လက္ခဏာကိုမူ မပြ “ဝိညတ်”ဟူသည်
အနိပ္ပန္နရုပ်တွင်ပါဝင်ရာ ဥပါဒ်စသော လက္ခဏာ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာမရှိသော
အလက္ခဏာရုပ်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “မပြခြင်း ဖြစ် သည်”ဟု ယူရန်
ရှိသည်။ သို့သော် အခြားအနိပ္ပန္နရုပ်များ၏ လက္ခဏာကိုမူ ပြဆိုထားသောကြောင့်
ထိုသို့ ယူရန်လည်း မသင့်ချေ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌ကား ရသစသည်ကိုပါမပြ။)

ပရမတ္ထသံခိပ်ငြိကာ (၂၊ ၂၀၄) ၌ကား “ဝိညတ္တိယော ဝိညာပနလက္ခဏာ”ဟု
လက္ခဏာကို ပြဆိုထားလေသည်။

ကာယဿ ထမ္မနာ သန္တမ္မနာ သန္တမ္မိတတ္ထံ ဝိညတ္တိ ဝိညာပနာ ဝိညာပိတတ္ထံ၊
ဣဒံ တံ ရူပံ ကာယဝိညတ္တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၁၆၈)။ ဣဒါနိ ဆဟိ ပဒေဟိ သဘာဝတ္တာ
ဒသေတံ “ကာယဿ ထမ္မနာ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဋ္ဌ၊ ၃၆၀)။ တို့ကို ထောက်၍
ဆိုဟန်ရှိသည်။ ယင်းတို့ကိုထောက်၍ “သင့်သည်”ဟု ယူဆရပေမည်။ မှန်၏။
“ယာ ရူပဿ လဟုတာ လတုပရိတာမတာ အဒန္နတော အဝိတ္တနတော။ ဣဒံ တံ
ရူပံ ရူပဿ လဟုတာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၁၆၉)။ အဒန္နတော လက္ခဏာ ရူပဿ လဟုတာ။
(ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၊ ၃၆၂။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ ၂၊ ၇၈)ယော ရူပဿ ဝယော
ဓယော ဘောဒေါ ပရိဘောဒေါ အနိစ္စတော အန္တရဓာနံ။ ဣဒံ တံ ရူပံ ရူပဿ
အနိစ္စတော။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၁၆၉)။ ပရိဘောဒ လက္ခဏာ ရူပဿ အနိစ္စတော။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အဋ္ဌကထာ၊၃၆၅။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊၂၊၈၀။)ဤသို့စသည်ဖြင့် သဘောအားဖြင့် ပြသော ပါဠိတော်ပါ ပုဒ်တစ်ခုခုကိုပင် ယူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ လက္ခဏာအဖြစ် ထုတ်ပြသည်မဟုတ်ပါလော။ သဘောအားဖြင့်ပြသော ပါဠိတော်ပါ ဝိညာပနာ-ပုဒ်ကိုယူ၍ ဆိုထားသည် ဖြစ်သောကြောင့် သင့်၏-ဟူလို။ ဝိညာပနလက္ခဏာ-သင့်လျှင် ထမ္ဘနလက္ခဏာ-စသည်ဖြင့်ဆိုလျှင်လည်း သင့်ရမည်သာ၊လက်ခံရမည်သာ။ (ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနံ ပဏ္ဍိတေဟိ ဝိစာရေတွာ ဂဟေတမ္ပံ။)]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

ပဟာရဏာကာရေ-အရ ပုတ်ခတ်မည့်လက်စသည်၏ အခြင်းအရာ (ဖောက်ပြန်သော အမူအရာစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် လှုပ်သော လက်စသည်၏ အဆင်း)ရူပါရုံပစ္စည်းတရားသည် ဒဿိတေ-၌ အန္တက္က (ဓာတ်)အရ ပြသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယပြန်ဓာန်သော စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏ,ပုရေဓာတ,အတ္ထိ,အဝိဂတ (ယထာရဟ)၄-ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်များကို အနက်မှန်မှန် သမ္မာန်ခဲပါ။

၁။ယာ တသ္မိံ သမယေ သတိ အနဿတိ သတိ သရဏတာ အပိလာပနတာ အသမ္ပုဿနတာ သတိ သတိန္ဒြိယံ၊ဣဒံ တသ္မိံ သမယေ သတိန္ဒြိယံ ဟောတိ။

၂။ယာ တသ္မိံ သမယေ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဥဗ္ဗတာ ဥဇုကတာ အဓိမှတာ အဝင်္ကတာ အကုဋိလတာ။ အယံ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တုဇုကတာ ဟောတိ။

၃။ ။ ယံ တသ္မိံ သမယေ ကာယိကံ အသာတံ ကာယိကံ ဒုက္ခံ ကာယသမ္ပဿဓံ အသာတံ ဒုက္ခံ ဝေဒယိတံ ကာယသမ္ပဿဓာ အသာတာ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ဣဒံ တသ္မိံ သမယေ ဒုက္ခံ ဟောတိ။

၄။ ။ ဣဓ အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော အရိယာနံ အဒဿာဝိ အရိယဓမ္မဿ အကောဝိဒေါ အရိယဓမ္မေ အဝိနိတော ရူပံ အတ္တတော သမနပဿတိ၊ရူပဝန္တံဝါ အတ္တာနံ၊ အတ္တာနိဝါ ရူပံ ရူပသ္မိံ ဝါ အတ္တာနံ။

၅။ ။ ဝိလာသယာ ဒရီသယာ၊ နိက္ခမန္တိ သကာသယာ။
တေပဇ္ဇ အာသယာ ဆုဒ္ဓါ၊ရဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ-၌ ကတ္တားနှင့် အဆုံးတွင် ပါဌသေသ ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာခဲပါ။

၆။ ။ (က)ပါကာရံ ဣဋ္ဌကဝဗုဒ္ဓိ ဝိယ ပဝတ္တံ အာစိနန္တာ ဂစ္ဆန္တိတိ အာစယဂါမိနော။

(ခ) တေန စိတံ စိတံ ဣဋ္ဌကံ ဝိဒ္ဓံသယမာနော ပုရိသော ဝိယ တဒေဝ ပဝတ္တံ အပစိနန္တာ ဂစ္ဆန္တိတိ အပစယဂါမိနော။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

အထက်ပါ (က) (ခ) တို့ကို အနက်ဖော်ဖော်ရာတွင် (က)အမှတ်ပြုပါကျင့် ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ ပဝတ္တံ-ဟူသော ကံကို ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ ကိဉ္ဇာပိ ဟိ အဋ္ဌင်္ဂိကော အရိယမဂ္ဂေါ၊လောကီယစိတ္တေ ပန ကေကုဏေ တိသော ဝိရတိယော န လဗ္ဘန္တိ၊တသ္မာ “ပဉ္စင်္ဂိကောတိ” ဝုတ္တောဉ္စိ စောဒနာဝါကျသွင်း၍ အနက်ယောဇနာခြင်း ပြုခဲ့ပါ။

၈။ ။ ဥပေက္ခာကော စ ဝိဟရတိတိစ္ဆေ ဥပပတ္တိကော ဣက္ခတိတိ ဥပေက္ခာ၊သမံ ပဿတိ၊အပက္ခပတိတာ ဟုတွာ ပဿတိတိ အတ္ထောဉ္စိ စတ္ထ-၏စပ်ရာပုဒ်နှင့် အတ္ထော-၏ သမ္ပန်တို့ကို ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၉။ ။ အဘိဇ္ဈာယန္တိ တာယ၊သယံ ဝါ အဘိဇ္ဈာယတိ၊အဘိဇ္ဈာ ယနမတ္တမေဝ ဝါ ဇောတိ အဘိဇ္ဈာ။ သာ ပရသမ္ပတ္တိနံ သကကရဏ ဣဇ္ဇာ လက္ခဏာ-၌ စေ-၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗကို ထုတ်လျက် ပြည့်စုံစွာ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ မဟန္တဘူတတ္တာစာတိ စတာနိ ဟိ မဟန္တာနိ မဟတာ ဝါယာ မေန ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ ဘူတာနိ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာတိ မဟန္တဘူတတ္တာစ မဟာဘူတာနိ-၌ စတာနိ-၏အစွဲနှင့် ဟိ-သဒ္ဒါ၏ ဇောတကတ္ထတို့ကို ထင်စေလျက် မမှားအောင် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါဠိ ချန်မေးသည်။ ပါ၊၁၉။ ပါ၊၁၂၊၄၂။]

၂။ ။ [ပါ၊ ၂၅။ပါ၊၁၅၉။ ၁၃၅။၁၃၃၄-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ]

၃။ ။ [ပါ၊၁၃၆။ ပါ၊၁၂၊ ၂၀၂။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၀၈။ ပါ၊၁၂၊၃၂။]

၅။ ။ ကတ္တားနှင့် အဆုံးတွင် ပါဌသေသ ထည့်စွက်လျက် အနက် [နိဿံသယေန တံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊မယမေတံ ဇာနာမ။ (ဗုဒ္ဓဝံ၊ ဌ၊၁၂၈။) ကို ထောက်၍ ကတ္တားကို တွဲ-ထည့်။ “ဇေတ၊ဤသင်ဘုရားဖြစ်မည့် အကြောင်းအရာကို၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇာနာမ၊သိကြပါကုန်၏”ဟု ထည့် ယောဇနာ။ ဌ၊၄၇။ ဌ၊၁၂၊၁။ ၁၆၈။ (၁၃၃၁-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၆။ ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ ပဝတ္တံ-ဟူသော ကံကို ထင်စေလျက် အနက်

(ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။) ပဝတ္တံ၊ ကံကိလေသာတို့သည် ပွားစေအပ်သော “ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ” ဟု ဆိုအပ်သော ဝဋ်တရားကို။ အာစိနန္ဒာ၊ စီကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ နည်းဟူမူကား။) ဣဋ္ဌကာဝဗုဒ္ဓိ၊ အုတ်လက်သမား (ပန်းရံသမား) သည်။ ပါကာရံ၊ တံတိုင်းကို။ (အာစိနန္ဒာ၊ စီလျက်။ ဂစ္ဆတိ ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့ တည်း။) ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ (တေဓမ္မ၊ ထိုတရားတို့သည်။) အာစယဂါမိနော၊ အာစယဂါမိမည်ကုန်၏။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ ယောဇနာလေ။ [၄၊ ၈၆၊ ၄၅၊ ၁၂၀၄။]

၇။ ။ စောဒနာဝါကျ သွင်း၍ အနက်
ဟိ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ (အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်။ ဟောတိ နန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပဉ္စဂီကောတိ၊ “ပဉ္စဂီက” ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသည်။ ဣတိ အယ်၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။) အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ လောကီယစိတ္တော၊ လောကီစိတ်၌။ ဧကက္ခဏေ၊ တစ်ပြိုင်နက်သောဓာတ်၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိရတိယော၊ ဝိရတိတို့ကို။ န လတ္တန္တိ၊ မရအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဉ္စဂီကောတိ၊ “ပဉ္စဂီက” ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သတည်း။ (ဣတိ-အယ်၊ ဤသည်ကား၊ သောဇနာ၊ သောဇနာခြင်းတည်း။) [၄၊ ၁၉၇၊ ၄၅၊ ၂၊ ၂၀၃။]

[မှီငြမ်းဖွယ်။ ။ နန တေသံ အာယာတောယေဝ နတ္ထိ ဝုဏမဟတ္တတာ၊ အထကသ္မာ ဧဝံ ဝုတ္တန္တိ စောဒနာလေသံ ဒဿေတွာ တဒပနောတိ “ကိဉ္ဇာပိ” တိ အာဒိနာ။ (သိဋီသစ်၊ ၁၊ ၂၂၁။)]

၈။ ။ ဧတ္ထ-စပ်ရာပုဒ် ထည့်၍ အနက်
[“ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီတိ ဧတ္ထ၊ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီဟူသော ဤပါ၌၌။ အဝယဝတ္တော၊ အစိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို။ ဝါ၊ အစိတ်ဖြစ်သောပုဒ်၏ အနက်ကို။ ဧဝံ-ဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏” ဟုထည့် ယောဇနာ။

ဧတ္ထ-၏စပ်ရာ ထည့်ကြပုံ
ဤအဋ္ဌသာလိနီ၏အဖွင့် ယောဇနာ (၆၁)၌ “ဧတ္ထ ကုသလာတိ အာဒိ ပဒေသု ဝစနတ္ထော ပဏ္ဍိတေန ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟု (၆၆)၌ “ဝိပါကတ္တိကေ ဝိနိစ္ဆယော ပဏ္ဍိတေန ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟု (၁၃၈)၌ “ဧတ္တာတိ ဧတသ္မိံ ဝစနေ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟုထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ပါရာဇိကထံယောဇနာ (၅၆)၌ “နဋ္ဌေရုပုစိမန္နမူလေတိ ဧတ္ထဝစနေ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟု (၈၀) ၌ “ဝိဝေကကန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ ဝိနိစ္ဆယော၊ ပိတိသုဇန္တိ

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

ဧတ္ထ ပဒေ ဝိနိစ္ဆယော” ဟု ထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

မထိမဉ္ဇူ (၁၊၁၄၀။)၌ “တတ္ထာတိ တသ္မိကာမာဝစရန္တိ အာဒိနိဒ္ဒေသေ အတ္ထော မယာ ဝုစ္စတေတိ ဝါ၊အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော တိ ဝါ သေသော”ဟု ထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤအဋ္ဌသာလိနိနိဿယ (၁။ ၂၇၅)၌ “ဧတ္ထ ဝစနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၂။ ၂၅၀)၌ “ဝိဝေကဇန္တိ ဧတ္ထ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု(၂။ ၂၉၂)၌ “သုဓဉ္ဇ ကာယေန ပဋိသံဓေတိတိ ဧတ္ထ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟုထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ပါရာဇိကဏ်နိဿယသစ် (၂။ ၂၈၅)၌ “ဝိဝေကဇန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၂။၃၁၈)၌ “ဥပက္ခကောစ ဝိဟာသိန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ အဝယဝတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၂။၃၉၈)၌ “သော ဒိဗ္ဗေန။ ပ။ ပဿာမိတိ ဧတ္ထ ပဒေသု ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၂။၄၁၂)၌ “ကာယဒုစ္စရိ တေနာတိ အာဒိသု ပဒေသု ဝစနတ္ထော ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၂။၄၃၈)၌ “အယံ ခေါ။ ပ။ အဟောသီတိ ဧတ္ထ ပဒေသု ယောဇနာ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟုထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

သီလက္ခနနိဿယသစ်(၁။ ၂၅၄)၌“ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိတိ ဧတ္ထ ဝစနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၁။ ၂၅၆)၌ “သဒ္ဓိံ အန္ဓေဝါသိနာ ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေနာတိ ဧတ္ထ အဝယဝတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု (၁။၄၀၈။)၌ “ဒါသိ ဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဧတ္ထ ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟုထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤသို့ အမျိုးမျိုးထည့်ကြသော်လည်း ယေဘုယျသဘောသို့ လိုက်ကာ ညှိ၍ အချုပ်အားဖြင့် ယခုဆိုအပ်လတ္တံ့အတိုင်း ကြံသင့် ယူသင့်၏။

ဝိဘကျန္တပုဒ် တစ်ပုဒ်ထည်းတည်၍ အဘိဓာနတ္ထ (ဝစနတ္ထ)ကို အဓိက ထားဖွင့်ရာ၌ ဝစနတ္ထော-ကိုထည့်။ “ဝစနတ္ထော၊ဝစနတ္ထကို။ ဝါ၊သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို” ဟုပေး။ သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထ ကိုဖြစ်စေ၊ပရိယာယ်အဘိဓေယျတ္ထကို ဖြစ်စေ၊ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကိုဖြစ်စေ၊ဘာဝတ္ထကိုဖြစ်စေ အဓိကထားဖွင့်ရာ၌ အတ္ထော ကိုထည့်။ အတ္ထော-ကို သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထကို၊ပရိယာယ် အဘိဓေယျတ္ထကို စသည်ဖြင့် အဖွင့်အားလျော်စွာ ပေး။

ဝိကျန္တပုဒ် ၂-ပုဒ် စသည်တည်၍ အဘိဓာနတ္ထစသည်တို့တွင် မည်သည့် အတ္ထကို အဓိကထားဖွင့်ဖွင့် ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း အကုန်မဖွင့်ဘဲ အချို့ပုဒ် (တစ်စိတ်) ကိုသာ ဖွင့်ရာ၌လည်းကောင်း၊ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း အကုန်ဖွင့်ရာ၌ လည်းကောင်း အဝယဝတ္ထော-ကိုထည့်။ အဝယဝတ္ထော-ကို “အစိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို။ ဝါ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ပုဒ်၏အနက်ကို”ဟုပေး။ အစိတ်အစိတ် ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း အကုန် ဖွင့်လျှင် အဝယဝတ္ထော-ကို “အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို။ ဝါ၊အစိတ် အစိတ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို”ဟု ပေး။

တစ်ပုဒ်ဖြစ်စေ၊ပုဒ်အများကိုဖြစ်စေ တည်၍ ဝိနိစ္ဆယကို အဓိကထားဖွင့်ရာ၌ ဝိနိစ္ဆယော-ကို ထည့်။ ယောဇနာကို အဓိကထားဖွင့်ရာ၌ ယောဇနာ-ကို ထည့်။ ဤကား ဤကျမ်းပြုသူ၏ သုတေသနပြုချက်အရ အယူအဆ မျှသာတည်း။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အတ္ထော-၏သမ္ပန်ထည့်၍ အနက်

[အတ္ထော-၏သမ္ပန်ကို “သမံ ပဿတီတိ ပဒဿ၊သမံ ပဿတိ-ဟူသော ပုဒ်၏”ဟုထည့်။ အပက္ခပတိတာ-စသည်မှာ သမံ သတိ-၏အဖွင့်ဖြစ်သည်ကို သတိပြု။ ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၆။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၇၈]

၉။ ။ ဧဝ-၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗကို ထုတ်လျက် အနက်

ဧသာ-ဓမ္မဇာတိ၊ ဤတရားသဘောသည်။ အဘိဇ္ဈာမတ္ထမေဝ၊ သူတစ်ပါး စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းသည်သာလျှင်။ (ဟောတိဖြစ်၏။ တဒညော၊ထို သူတစ်ပါး စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းမှတစ်ပါးသော။ ကရုဏကတ္တာ၊သူတစ်ပါးစည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြကြောင်းဖြစ်သော ကရုဏသတ္တိ၊သူတစ်ပါးစည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြတတ်သော ကတ္တာသတ္တိသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။) ဣတိ-တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အဘိဇ္ဈာမည်၏။ [ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ဋ္ဌ၊ ၂၉၁။ ဋ္ဌဿ၊၃၊၁၀။]

[နိဝတ္တေတဗ္ဗ ထုတ်ရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ စိန္တနမတ္တန္တိ အာရမ္မဏ-ဝိဇာနနမတ္တံ။ မတ္တ-သဒ္ဓေါ။ အဝဇာရုဏတ္ထော။ တေန ကတ္တာကရုဏာနိ နိဝတ္တေတိ။ ဧဝ-သဒ္ဓေန မတ္တ-သဒ္ဓဿ တဒေဝတ္ထံ ဝိဘာဝေတိ။ အထဝါ မတ္တ-သဒ္ဓေန ကတ္တာ-ကရုဏနိဝတ္တနမေဝ ဒဋ္ဌံ ကရောတိ။ (မဏိမဉ္ဇူ၊၁၊၁၂၆။)ကို ထောက်၍ နိဝတ္တေတဗ္ဗ ထုတ်သည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗအချို့ ဆရာတို့ အယူအဆ။ ။ အချို့ဆရာတို့က “န ဝသဝတ္တိ၊အလိုသို့ မလိုက်တတ်၊မလိုက်စေတတ်”ဟု နိဝတ္တေတဗ္ဗ ထုတ်ကြသည်။ ဝိတက္ကန္တန္တိ ဘာဝနိဗ္ဗေသော ဝသဝတ္တိဘာဝနိဝါရုဏာယ ဟောတိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏိမူလဋီ၊ ၉၄။) ဧတေန စ (စိန္တနမတ္တန္တိ)ဘာဝနိဗ္ဗေသေန စိတ္တဿ ဝသဝတ္တိဘာဝနိဝါရေတိ။ (မဏိမဉ္ဇူ၊၁၊၁၂၆။)တို့ကို ထောက်၍ န ဝသဝတ္တိ-မှာ ဘာဝသာနေပြုရကျိုးသာ ဖြစ်သည်။ ဧဝ-၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗ မဟုတ်သောကြောင့် ကောင်းမည်မထင်ပါ။

အချို့ဆရာတို့ကလည်း ကမ္မသာနေ၊သမ္ပဒါနသာနေ၊အပါဒါနသာနေ၊ အဓိကရုဏသာနေတို့ကို နိဝတ္တေတဗ္ဗ ထုတ်ကြသည်။ ယင်းသို့ ထုတ်ကြသည်မှာ ဘာဝသာနေကို ဂဟေတဗ္ဗ ထုတ်၍ ကာရုဏသာနေ၊ကတ္တာသာနေတို့ကို အနုညာတ ထုတ်ပြီး သာနေ ၇-ပါးကို ၃-မျိုးရအောင် ထုတ်သောဆရာတို့အလိုသို့ လိုက်၍ထုတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကတ္တာကရုဏာနိ နိဝတ္တေတိ-ဟူသော မဏိမဉ္ဇူနှင့် “မညီ”ဟု မှတ်။ မုန်၏-ကမ္မသာနေစသော၄-ပါးမှာ အစကထဲက ဝိဂ္ဂဟမပြုရ၍ တားမြစ်ဖို့ မလို၊ကာရုဏသာနေ၊ကတ္တာသာနေ ၂-ပါးသာ ဝိဂ္ဂဟပြုရ၍ တားမြစ်ဖို့လိုသည်။

မတ္တ၊ဧဝ ၂-ပါးပြုရာ၌ သဒ္ဓါငယ်ဆရာတို့ အယူအဆ။ ။ မတ္တ မေဝါတိ ပနေတ္ထ၊မတ္တ-သဒ္ဓေါ ဝဇာရုဏေ၊ဧဝ-သဒ္ဓေါ သန္တိဋ္ဌာနေ။ (ဂန္ထိဘာရုဏ၊ ၄၄။)ဤကို ကြည့်၍ “မတ္တ၊ဧဝ၊နစ်ပါးပြက၊မတ္တ-မြစ်ကန်၊ဧဝသန္တိဋ္ဌာန်”ဟု တွင်းကြီးနိယံ။ (၆၈)စပ်ဆိုသည်။

မတ္တမေဝါတိ စေတ္တ မတ္တ-သဒ္ဓေါ ဝိသေသနိဝတ္တနဝါစကော။ ဧဝသဒ္ဓေါ သန္တိဋ္ဌာနကာရုဏတ္ထော၊နိဝတ္တနတ္ထော ဝါ။ (ဂန္ထိပကရုဏ၊ ၉၆။) ဤ ဂန္ထိပကရုဏ၌

“ဝိသေသနိဝတ္တန”ဟူသည် နိဝတ္တာပနာဝိသေသနာပင်တည်း။ ဤဂန္ထဝိသေသနာ၌ ရှေ့နည်းသည် မဏိမဉ္ဇူ နောက်နည်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်နည်းသည် မဏိမဉ္ဇူ ရှေ့နည်း ပင်ဖြစ်သည်။ မှန်၏-မဏိမဉ္ဇူ ရှေ့နည်း၌ မတ္တ-သဒ္ဒါ အဝိသေသနာတို့၊ ဧဝ-သဒ္ဒါသည် ထို အဝိသေသနာအနက်ကိုပင်ထင်ရှားပြသည်။ (အဝိသေသနာအနက်၌ ဖြစ်သည်ကို ဖွင့်သည်။)သို့မဟုတ် ထွန်းပြသည်။ သို့ဖြစ်၍ မတ္တ-နှင့်အနက်တူပင်။ နောက်နည်း၌ ဧဝ-သဒ္ဒါသည်။ မတ္တ-သဒ္ဒါ၏ကတ္တုကရဏသာဓနာကို နှစ်စေမှုကို သာလျှင် မြဲမြံခိုင်မြဲသည်ကို ပြုသည်။ သန္တိဋ္ဌာန် ပြုသည်။ “ဧကန်”ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။ သို့ဖြစ်၍ သန္တိဋ္ဌာနာဝိသေသနာ အနက်ဖြစ်သည်။

ဧဝ-ကို မတ္တနှင့် အနက်တူဟူသည့်နည်းအရသာ “ဧဝ-၏နိဝတ္တတဗ္ဗကို ထုတ်လျက်”ဟု မေးလို့ရသည်။ ဧဝ-ကို သန္တိဋ္ဌာနာဝိသေသနာတို့ထုတ်လျှင် ထိုသို့ မေးလို့မရ။ “မတ္တ-၏နိဝတ္တတဗ္ဗကို ထုတ်လျက်” ဟု မေးမှရသည်။ နှစ်နည်းလုံး၌ အဘိဇ္ဇာမတ္တမေဝ-ကို “သူတစ်ပါးစည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းမျှသည်သာလျှင်”ဟု အနက်ပေး။ သာ-ဟူသော ဝေါဟာရသည် အဝိသေသနာအနက်တစ်ခု ဖြစ်သကဲ့သို့ မျှ-ဟူသောဝေါဟာရသည်လည်း အဝိသေသနာအနက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ မိမိ အနက်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော (ခိုင်မြဲစေသော)သန္တိဋ္ဌာနာဝိသေသနာ၊မလိုရာ အနက်ကို နှစ်စေသော (တားမြစ်သော၊ကန့်သော) နိဝတ္တာပနာဝိသေသနာအားဖြင့် အဝိသေသနာ ၂-မျိုး ရှိသည်ကို မှတ်သားရာ၏။

ဋီကာကြီးများ အယူအဆ။ ။ မတ္တ-သဒ္ဒါ စေတု ဝိသေသနိဝတ္တိ အတ္ထော၊ဧဝ-သဒ္ဒါ ပဒပူရဏမတ္တ၊မတ္တ-သဒ္ဒေန ဝါ ယထာဂုတ္တတ္တုသာဝိသေသနာ ကရောတိ။ ဧဝ-သဒ္ဒေန အစာရသီလမေဝ ဝတ္တု သက္ကောတိတိ သန္တိဋ္ဌာနံ။ ဧဝမိဒိ သေသု။ (အစာရသီလမတ္တကမေဝ-၏အဖွင့်၊သိဋ္ဌိသစ်၊၁၃၂၉။) ဤအလို ရှေ့နည်း၌ မတ္တ-သဒ္ဒါ နိဝတ္တာပနာဝိသေသနာ၊ဧဝ-သဒ္ဒါ ပဒပူရဏမတ္တ၊အဘိဇ္ဇာမတ္တ မေဝကို “သူတစ်ပါးစည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းသည်သာလျှင်”ဟု ပေး။ နောက်နည်း၌ မတ္တ-သဒ္ဒါ နိဝတ္တာပနာဝိသေသနာ၊ဧဝ-သဒ္ဒါ သန္တိဋ္ဌာနာဝိသေသနာ။ “သူတစ်ပါး စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းမျှသည်သာလျှင်”ဟု ပေး။

ပယောဇနမတ္တမေဝါတိ ဒိဋ္ဌိယာ ကရဏဘူတဝေဒနာဝေသန ဧကဒေသ မတ္တံ ပယောဇနမေဝ။ “မတ္တမေဝါ”တိ ဟိ အဝိသေသနာတေ ပရိယာယဝစနံ “အပ္ပံ ဝဿသတံ အာယု၊ဣဒါနေတရတိ ဝိဇ္ဇတိ”တိ အာဒိသု ဝိယ အညမညတ္တာဝ ဗောဇနဝေသန သပယောဇနတ္တာ၊မတ္တသဒ္ဒေါ ဝါ ပမာဏေ၊ပယောဇနသင်္ခါတံ ပမာဏမေဝ၊န တဒုတ္တရိတိ အတ္ထော။ “မတ္တ-သဒ္ဒါ အဝိသေသနာ၊ဧဝ-သဒ္ဒါ သန္တိဋ္ဌာန” တိပိ ဝဒန္တိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ။ ဟောတိ စေတု-

မတ္တမေဝါတိ ဧကတ္ထံ၊ မတ္တပဒံ ပမာဏကေ။
မတ္တာဝိသေသနာဝါ၊သန္တိဋ္ဌာနန္တိ စေတရံ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊၁၄၆၅။) ဤအလို ပထမနည်း၌ မတ္တ၊ဧဝ-၂ ခုလုံး အဝိသေသနာတို့ရည်း ဖြစ်သည်။ “သူတစ်ပါး စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းမျှသည်သာလျှင်”ဟု ပေး။ ဒုတိယနည်း၌ မတ္တ-သဒ္ဒါ ပမာဏတ္ထ၊ဧဝ-သဒ္ဒါ အဝိသေသနာ။ “သူတစ်ပါးစည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြခြင်းဟူသော

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

အတိုင်းအရှည်သည် သာလျှင်”ဟု ပေး။ တတိယနည်း၌ “သူတစ်ပါး စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုကြံခြင်းမျှသည်သာလျှင်”ဟု ပေး။

မတ္တ-သဒ္ဒေါစေတ္တ ဝိသေသနိဝတ္တိ အတ္ထောတေနဿ အနတ္တန္တရ ဒီပနတံ ဒဿေတိ၊ဇဝ-သဒ္ဒေန ပန ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာယ ဧကန္တိကတံ။ (ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ မတ္တမေဝ၏-အဖွင့်-သာရတ္ထ၊၁၊ ၂၁၂။ သိဋ္ဌိ၊၁၊ ၂၉၀။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၂၊ ၂၁၅) “ဧကန္တိကတံ”ဟူသည် သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏတ္ထပင်။ မတ္တ-သဒ္ဒေါ ဝိသေသနိဝတ္တိ အတ္ထော၊ဇဝ-သဒ္ဒါသန္နိဋ္ဌာနတ္ထော။ (ပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ၊ ၅၇။)

မတ္တ-သဒ္ဒါ၏ မျှ-ဟူသော ဝေါဟာရသည် အဋ္ဌကထာအလို အဝဓာရဏ အနက်၊ဋီကာသစ်အလို အပ္ပအနက် ဖြစ်သည်။ မတ္တသဒ္ဒါ အဝဓာရဏအနက်ကို ဟောရာ၌ နပုလ္လိင်၊ပမာဏ၊အပ္ပအနက်ကို ဟောရာ၌ နပုလ္လိင်၊ဣတ္ထိလိင်။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၂၃၂။ အဘိဓာန်ဆရာကား။ ပမာဏ၊အပ္ပ-အနက်ကိုဟောရာ၌ “ပမာဏိဿရိယေ မတ္တာ၊အကွရာဝယဝေပုကေ (၈၇၈)”ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဆို၏။အပ္ပ၊ အဝဓာရဏအနက်ကို ဟောရာ၌ “သုပ္ပေဝဓာရဏေ မတ္တံ (၁၁၁၈)”ဟု နပုလ္လိင် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဆို၏။

ရွှေရေးဆောင်နိယံ (၃၅၆-၇)၌ကား-

“မတ္တ၊ဇဝ၊ ဤနှစ်ဝတွင်၊မတ္တ-ကန်၊ပြ၊ဇဝ သန္နိဋ္ဌာန်။

တစ်နည်းမှတ်ကြ၊မတ္တ-အထူး၊ဇဝ-ကြူး၊ပြန်၊ယှဉ်တက်လှန်”ဟု တစ်နည်းပေါ်ပြသေးသည်။ ယင်း၌ ရှုလေတော့။]

၁၀။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ပုစ္ဆာ၌ “ဇောတကတ္တတို့ကို”ဟု မေးသည်မှာ မကောင်း “ဇောတေတဗ္ဗတ္တတို့ကို”ဟု မေးရမည်။ ဋ္ဌ၊၃၃၉။ ဋ္ဌ၊သျှ၊၃၊၁၆၈။]

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) သဒ္ဒဟန္တိ ဧတာယ၊ သယံ ဝါ သဒ္ဒဟတိ၊ သဒ္ဒဟနမတ္တမေဝ .ဝါ ဧသာတိ သဒ္ဒါ။
- (ခ) သာဝ အသဒ္ဒိယဿ အဘိဘဝနတော အဓိပတိယဋ္ဌေန ဣန္ဒြိယံ။
- (ဂ) အဓိမောက္ခလက္ခဏေ ဝါ ဣန္ဒြိယံ ကာရေတိတိ ဣန္ဒြိယံ။
- (ဃ) သဒ္ဒါဝ ဣန္ဒြိယံ သဒ္ဒိန္ဒြိယံ။

၁။ ။ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို ကာရေတိ-ဟူသော ကြိယာပုဒ်၏ ကံကို ထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပဓာနကို ကောက်ပြီးလျှင် ၎င်းမှ ၎င်း၏ ဟိတ်ကို ဌပနာ၊အာဘော၊အာဘောဂဟိတ်၊ဌပနာပဋိက္ခေပ၊စောဒနာ-ဟူသော ဌပနာ ပဉ္စကနည်းဖြင့် ထွက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဘယ်ကို လဲလှယ်လို၍ ဝါ-ကို ထားပါသနည်း။ ရှင်းလင်းဖော်ပြပြီးလျှင် ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၄။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဣန္ဒြိယ-ဝယ် ဣန္ဒ-ပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြုပြီးလျှင် ဗျူဟာဒိဓတုက္ကကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ သဒ္ဓဟတိ၊ အဓိပတိ-ပုဒ်တို့ကို လိင်္ဂ၊ဂဏ၊ပဒ၊အန္တ စိစစ်ပြပါ။

၆။ ။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တန္တိ ဉာဏေန သမ္ပယုတ္တံ၊သမံ ဧကုပ္ပါဒါဒိပ္ပ ကာရေဟိ ယုတ္တန္တိ အတ္ထော-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အာဘောဂနှင့်သံဝတ္ထုနာများကို ထုတ်ပြပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ မတ္တမေဝ-ဝယ် မတ္တ-သဒ္ဓါ၊ဝေ သဒ္ဓါတို့၏အနက်များနှင့် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထများကို ပြဆိုပါ။

၈။ ။ သဒ္ဓါကိုကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထစသော ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ သမထော-ဟူသောပုဒ်၌ သမထ-၏အပြားကို အရတရားကိုယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ။သဒ္ဓဟန္တိ ဧတာယ-၌ ဧတာယ-ပုဒ်၏အရဖြစ်သောတရားက သဒ္ဓ ဟန္တိ-ပုဒ်၏အရဖြစ်သော တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြပါ။

၁၉၇၉ (၁၃၄၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ကာရေတိ-ကြိယာ၏ကံ (ကာရိတ်ကံ)ထည့်၍ အနက် [ကာရေတိ-ကြိယာ၏ကံကို ဣန္ဒြိယ ကာရေတိတိ။ ပ။ အတ္တာနံ အနုဝတ္တတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊မုလဋီ၊၈၉။)ကို ထောက်၍ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ- ထည့်၍ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေတို့ကို (ကာရိတ်ကံ)။ ဣန္ဒြိယကို (ဓာတ်ကံ)စသည်ဖြင့် ယောဇနာ။ (ဋ္ဌ၊၁၆၂၊၄၁၊ ၂။ ၅၄။)

ကံ-၂-မျိုး။ ။ ကံသည် ကာရိတ်ကံ၊ ဓာတ်ကံအားဖြင့် ၂-မျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ကာရိတ်ပစ္စည်း၌ စပ်ရသောကံသည် ကာရိတ်ကံမည်၏။ ဓာတ်၌ စပ်ရသော

၄၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကံသည် ဓာတ်ကံမည်၏။ ဤ၌ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ-သည် ကာရေတိ-ဝယ် ကာရိတ်
ဏာပေပစ္စည်း၌ စပ်ရသောကြောင့် ကာရိတ်ကံမည်၏။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို+စေ
ဟူသော မြန်မာစကားကို သတိပြု။ ဣန္ဒြိယ-သည် ကာရေတိ-ဝယ် ကာရ-ဓာတ်၌
စပ်ရသောကြောင့် ဓာတ်ကံမည်၏။ မိမိအစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို+ပြု-ဟူသော
မြန်မာစကားကို သတိပြု။ ဤသို့ ကံ ၂-မျိုးရှိရာ ဓာတ်ကံမှာပါပြီးဖြစ်၍ ကာရိတ်ကံ
သာ ထည့်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ကာရိတ်ကံကို ထည့်၍"ဟု မေးသင့်သည်။]

၂။ ။ ပဓာနကို ကောက်၍ ၎င်းမှ ဟိတ်ကို ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ထွက်
(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပဓာနကား ဣန္ဒြိယဟူသည်တည်း-
အဓိပ္ပါယ်ကား ။ ။ ဣန္ဒြေမည်၏ ဟုလိုသော်။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ဣန္ဒြိယ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဟိတ်ဖိုလ်ကို
ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဟိတ်ဖိုလ်သည် ဟိတ်နှင့်မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော
(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်းကောင်းသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ ဟိတ်ဖိုလ်ကိုသာ
မဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ဟိတ်ကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာ
ဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဓိပတိ
ယဋ္ဌေန-ဟူသော ဟိတ်ကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ သာမန်မေးခွန်းဖြစ်၍ သဒ္ဒါ၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ၃-နည်း
ထွက်နိုင်သော်လည်း သဒ္ဒါနည်းသာ ထွက်လိုက်ပါသည်။ သဒ္ဒါထွက် ထွက်ခဲ့ပါ-စသည်ဖြင့်
ဖော်မေးသင့်သည်။

[ပရံပရဟိတ်သာ။ ။ နာမကရဏဋ္ဌေန၊ နမနဋ္ဌေန၊ နာမနဋ္ဌေန စ နာမံ
(၉၄)ကဲ့သို့ ဟိတ်နောင် စ-မပါ၍ နာနာဟိတ် မဟုတ်။ သောမနဿပစ္စယတ္တာ
ဝိတ္တိသရိက္ခတာယ (၁၈၇)ကဲ့သို့ ပရံပရဟိတ်ဖြစ်သည်။ ပရံပရဟိတ်ဖြစ်၍ အဘိဘဝ-
နတော-ကို အဓိပတိယဋ္ဌေန-၌သာ စပ်နိုင်သည်။ ဣန္ဒြိယ-၌ မစပ်နိုင်၊ မစပ်နိုင်သော
ကြောင့် ထွက်ရာမှ စပ်၊ စပ်ရာမှ ထွက်-ဥပဒေအတိုင်း အဘိဘဝန တော-ကိုဣန္ဒြိယ-
မှထွက်နိုင်။ ဤမေးခွန်း ၁၃၂၉-ခုနှစ်ကမေးခွန်းနှင့် သဘောတူသည်။]

၃။ ။ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း
ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဒါ၏ အဓိပတိအနက်မှတစ်ပါး။ ပရမိဿရိယအနက်ကို
လဲလှယ်လို၍ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါကို ထားပါသည်။

ပယ်အပ်သော ဒေါသ။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသကား
အဗျာပိတဒေါသဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ပက္ခန္ဓရဝါကျ ဖြစ်သည်။
[ဤမေးခွန်းလည်း ၁၃၂၉-ခုနှစ်ကမေးခွန်းနှင့် သဘောတူပင်။]

၄။ ။ ဝစနတ္ထ
ဣန္ဒြိယံ ပရမိဿရိယံ ကရောတိတိ ဣန္ဒော။ (ကစွည်း။)

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၇၉)

ဗျူဟတျာဒိစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) ဣ-ဟူသော၊ နှောဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူဟတ္ထိ။

(၂) ဣဒိ-ဓာတ် က-ပစ္စည်း (ရူပသိဒ္ဓိ)(တစ်နည်း)ဒ-ပစ္စည်း (ကစ္စည်း၊ သဒ္ဓနိတိ)သည်လည်းကောင်း၊ အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လွန်စွာအစိုးရခြင်းကို ပြုခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူဟတ္ထိနိမိတ်။

(၃) ဣနှော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လွန်စွာ အစိုးရခြင်းကို ပြုခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒစိန္တာ ဒိပနီအလိုအားဖြင့်-

(၁) ဣန္ဒတိ ပရမိဿရိယံ ကရောတိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည်

ဗျူဟတ္ထိ။

(၂) တု၏။

(၃) ဣနှော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

[ဤမေးခွန်းကား ၁၃၂၉-ခုနှစ်က မေးခွန်းအတိုင်းပင်။]

[ဣန္ဒ-၏ ဝစနတ္ထများ။ ။ ဣန္ဒတ္ထံ အဓိပတိဘာဝံ ကရောတိတိ

ဝါ ဣနှော။ (ကစ္စည်း။ ၆၆၁။) ဣန္ဒတိ ပရမိဿရိယေန ယုဉ္ဇတေတိ ဣနှော။ (ဓာန်ဋီ၊ ၂၀။) ဣနှောတိ အဓိပတိဘူတော ယောကောစိ။ သော ဟိ ဣန္ဒကံ ပရေသု ဣဿရိယံ ပါပုဏာတိတိ ဣနှောတိ ပုစ္စတိ။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၈၇။)]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

သဒ္ဓဟတိ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဘူဝါဒိဂဏ၊ အာချာတပဒ၊ အာကာရန္တ။

အဓိပတိ-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ၊ သမာသသုဒ္ဓနာမပဒ၊ ဣကာရန္တ။

[အဓိပတိ-ပုဒ်ကား ၁၃၂၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၆။ ။ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

ဉာဏေန သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဉာဏသမ္ပယုတ္တံဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပျရိသမသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ ယင်းတတိယာတပျရိသ် သမာသ်ပုဒ်၏ သဟာဒိယောဂအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို "ဉာဏေနသမ္ပယုတ္တံ ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ"ဟု တတိယာ တပျရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သမံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ သံ-သဒ္ဓါ၏ သမံ-အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ပကာရေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ယင်းသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ ပ-
သဒ္ဒါ၏ ပကာရအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။
ဥပသဂ္ဂလိဂံတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

ဧကုပ္ပါဒါဒိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပကာရ-၏အရ ဧကုပ္ပါဒစသည်ကို
ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မာတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပကာရေဟိ ယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏ
တဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပျရိသံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ယင်းတတိယာ တပျရိသံသမာသ်
ပုဒ်၏ သဟာဒိယောဂအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။
သမာသလိဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း) ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို
“ပကာရေဟိ ယုတ္တံ ပယုတ္တံ”ဟု တတိယာတပျရိသံသမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို
အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သမံ ယုတ္တံ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သမာနဝိ ဘတ္တိဖွင့်လျက်ရှိ၊
မှတ်သိ ကမ္မဓာရယာ-ဟူသည်နှင့်အညီ သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏
ပါဒိပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရယံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်၊ယင်းပါဒိပုဗ္ဗကမ္မဓာရယံသမာသ်ပုဒ်၏
တုလျ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိဂံပဒတ္ထ
သံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “သမံ ပယုတ္တံ
သမ္ပယုတ္တံ”ဟု ပါဒိပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယံသမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ
ဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ပကာရေဟိ-ဖြင့် ပယုတ္တံ
ပုဒ်၏ တတိယာတပျရိသံသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ သမ္ပယုတ္တံ-ပုဒ်၏
ကမ္မဓာရယံ သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်ကို မပြ။]

ဣတိ အတ္ထော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် “ဤ သမံ ဧကုပ္ပါဒိပွကာ
ရေဟိ ယုတ္တံ-ဟု ဖွင့်ဆိုခဲ့သည့်အနက်ကား သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၏
အနက်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [အတ္ထော
အဆုံးသတ်သော သမံ-စသောနောက်ဝါကျဖြင့် ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ-တစ်ပုဒ်လုံးကို
ဖွင့်သည်မဟုတ်။သမ္ပယုတ္တံ-ဟူသော ပုဒ်တစ်စိတ်ကိုသာ ဖွင့်သည်။](ဋ္ဌ၊ ၁၁၂။)

၇။ ။ မတ္တ-သဒ္ဒါ၏အနက်

(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ မတ္တဗေဝဝယ် မတ္တ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကား နိဝတ္တာပနာဝ-
ဓာရဏတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

ဧဝ-သဒ္ဒါ၏အနက်

ဧဝ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကား သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏတ္ထဖြစ်ပါသည်။

ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ ။ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား ယုံကြည်ခြင်းကြိယာ (ဘာဝတ္ထ)
ဖြစ်ပါသည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ။ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကား ကရဏဗျာပါရ (ကရဏတ္ထ
ကရဏသတ္တိ)၊ကတ္တုဗျာပါရ (ကတွတ္ထ-ကတ္တုသတ္တိ)ဖြစ်ပါသည်။ [၁၃၂၉-ခုနှစ်က
မေးခွန်းအတိုင်းပင်။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) သဒ္ဓါသည် (မုရုအားဖြင့် ပြုအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) သဒ္ဓေယျဝတ္ထု (ရတနတ္ထယ၊ကမ္မ၊ကမ္မဖလ-ဟူသော ယုံကြည်အပ်သော ဝတ္ထု)သည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) နိဝရဏတရားတို့ ကွာခြင်း၊ကိလေသာတို့ ဆုတ်နုတ်ခြင်း၊စိတ်ကြည်လင်ခြင်း၊မနောကံကျူခြင်းသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ယောနိသောမနသိကာရ၊သဒ္ဓမ္မသဝန၊သပ္ပရိသုပနိဿယ စသည်သည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) စိတ်ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြင့် ဒါနပြုခြင်း၊သီလဆောက်တည်ခြင်း စသောအကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

၉။ ။ တရားကိုယ်နှင့်တကွ သမထအပြား

(၁) “စိတ္တေကဂ္ဂတာ”ဟု ဆိုအပ်သော စိတ္တသမထ။

(၂) “သမ္ပရေဝိနည်းအစရှိသော ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဝိနည်း”ဟု ဆိုအပ်သော အဓိကရထသမထ။

(၃) “နိဗ္ဗာန်”ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗသင်္ခါရသမထအားဖြင့် သမထအပြား ၃-ပါးရှိပါသည်။ (ဋ္ဌ၊၁၈၈။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

သဒ္ဓဟန္တိ စတာယ-၌ စတာယ-ပုဒ်၏အရဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားက သဒ္ဓ ဟန္တိ-ပုဒ်၏အရဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားအား သဟဇာတ၊အညမည၊ နိဿယ၊ဣန္ဒြိယ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္ထိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကုသိုလ်စိတ်အဖွင့်ဖြစ်သောကြောင့် အရာအားလျော်စွာ ဝိပါကပစ္စည်း မရနိုင်။

[၁၃၂၉-ခုနှစ်ကမေးခွန်းနှင့် သဘောတူသည်။ သဒ္ဓါနှင့်သတိသာကွာသည်။]

[ဤကျမ်းကို လေ့လာရန် မမေ့သင့်။ ။ ၁၃၂၉-ခုနှစ် မေးခွန်းအဖြေကို လေ့လာထားမိလျှင် ဤနှစ်မေးခွန်းကို အောင်မှတ်ရအောင် ပြေနိုင်ဖို့မခက်ပါ။ ထိုသို့ အလွယ်တကူ အောင်မှတ်ရနိုင်သောကြောင့်လည်း (နည်းစနစ်စသည်ကို ရသောကြောင့်သာ မဟုတ်။) ဤကျမ်းကို လေ့လာရန် မမေ့သင့်။ မမေ့ထိုက်။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိတော်များကို အနက်မှန်မှန် သမ္မန်ခဲ့ပါ။

၁။ ။ ယော တသ္မိံ သမယေ စာရော ဝိစာရော အနုဝိစာရော ဥပဝိစာရော စိတ္တဿ အနုသန္တာနတာ အနုပေက္ခနတာ။အယံ တသ္မိံ သမယေ ဝိစာရော ဟောတိ။

၄၁၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၂။ ။ ယော ရူပဿ ဓယော 'ဝယော ဘောဒေါ ပရိဘောဒေါ အနိစ္စတာ အန္တရဓာနံ။ ဣဒံ တံ ရူပံ ရူပဿ အနိစ္စတာ။

၃။ ။ ယာ ခန္တိ ဓမနတာ အဓိဝါသနတာ အစက္ကိက္ကံ အနသုရောပေါ အတ္တမနတာ စိတ္တဿ။ အယံ ဝုစ္စတိ ခန္တိ။

၄။ ။ ယာ အသတိ အနနဿတိ အပ္ပဋိဿတိ အသတိ အသရဏတာ အဓာရဏတာ ပိလာပနတာ သမ္ပုသနတာ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ မုဋ္ဌသစ္စံ။

၅။ ။ သံကိလိဋ္ဌသံကိလေသိကတ္တိကေ သံကိလေသေတီတိ သံကိလေသော၊ ဝိမာဓတိ ဥပတာပေတိဇာတိ အတ္ထော-ဟူသော ဝါကျကို သံကိလေသေတိ-၏ ကတ္တာထည့်စွက်၍ အတ္ထော-၏သမ္ပန်ခံလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ ကမ္မတော ဥပပတ္တိတော ဣန္ဒြိယပရိပါကတော ကိလေသဒ္ဓရိ ဘာဝတောတိ ဣမေဟိ ပနေတ္ထ ကာရဏေဟိ ဉာဏသမ္ပယုတ္တတာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟူသော ဝါကျကို ပန-၏ဇာတကတ္တ ထင်ရှားစွာနှင့် ဧတ္ထ-၏အစွဲ မလွဲစေမူ၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ မနတိတိ မနောဝိဇာနာတိတိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာစရိယာ ပနာဟု “နာဋိယာ မိနမာနော ဝိယ မဟာတုလာယ ဓာရယမာနော ဝိယ စ အာရမ္မဏံ မိနတိ ပဓာနာတိတိ မနော”တို့၍ပါဠိဝါကျဝယ် မနတိ-၏ကတ္တာထည့်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ အောက်ပါပါဠိဂါထာကို အနက်ပေးရာဝယ် ဝါ-သဒ္ဓါကို ဥပမာ ဇောတကတ္တ ယူ၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။
ပတ္တဒ္ဓေါ ဘဝတိ ကာယော၊ ဒဋ္ဌော ကဋ္ဌမုခေ ဝါ။
ပထဝိဓာတုပ္ပကောပေန၊ ဟောတိ ကဋ္ဌမုခေ သော။

၉။ ။ ပုထု ပဉ္စဟိ နိဝရေဏေဟိ အာဝုတာ နိဝုတာ ဩဝုတာ ပိဟိတာ ပဋိစ္ဆန္နာ ပဋိကုဇိတာတိ ပုထုဇ္ဈနာ။ ဤအဋ္ဌကထာဝါကျကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ရူပံ အတ္တတော သမနပဿတိတိ ဣဂေကဇ္ဇော ရူပံ အတ္တတော သမနပဿတိ။ “ယံ ရူပံ၊ သော အဟံ။ ယော အဟံ၊ တံ ရူပန္တိ” ရူပဉ္စ အတ္တာနဉ္စ အဒ္ဓယံ သမနပဿတိ။ ဤဝါကျ၌ ဣဝ-၏အစွဲနှင့် အဒ္ဓယံ-ဝယ် အ-သဒ္ဓါ၏ရဟိတတ္တကိုလည်း ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၀)

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊၁၈။ ပါသျှ၊၃၉။]

၂။ ။ [ပါ၊၁၆၉။ ပါသျှ၊ ၂၇၁။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၂၆၀။ ပါသျှ၊၄၄၅။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၆၂။ ပါသျှ၊၄၅၁။]

၅။ ။ [အနက်အားဖြင့်လည်း သမ္ဗန်ခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ သျှအတိုင်း အနက် သမ္ဗန်ခံသျှအတိုင်း ကတ္တာထည့်ပေး။ ဋ၊၈၅။ ဋသျှ၊၁။ ၂၉၆။ (၁၃၁၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၆။ ။ [“ပန၊ သောမနဿဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး ဉာဏသမ္ဗယုတ် ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း”ဟု ဆိုအပ်သောအဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့”ဟု ပန-ကိုပေး။ “စတ္ထ-စိတ္တေ၊ဤပုထုမ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌”ဟုစွဲ။ ကြွင်း သျှအတိုင်းပေး။ ပုစ္ဆာ၌ “ပန-၏စောတကတ္ထ”ဟုရှိသည်မှာ မကောင်း၊ “စောတေတဗ္ဗတ္ထ”ဟု ရှိရမည်။ ဋ၊၁၁၇။ ဋသျှ၊၁၄၇၅။]

၇။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ဋ၊ ၁၆၆။ ဋသျှ၊ ၂၂၇၁။]

၈။ ။ [သျှရှေ့နည်းအတိုင်းပေး။ ပုစ္ဆာ၌ “ဥပမာစောတကတ္ထ”ဟု ထွ ပါနေသည်။ ထွ-မပါသင့်။ ဋ၊၃၃၉။ ဋသျှ၊၃၊၁၉၆။ (၁၃၃၁-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၉။ ။ [ဋ၊၃၈၄။ ဋသျှ၊၃။ ၃၃၇။]

၁၀။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ဋ၊၃၈၇။ ဋသျှ၊၃။ ၃၄၉။]

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ကိ ပနေတေန နိယမတော ဂူပဘေ ဥပပတ္တိ ဟောတိတိ?
- (ခ) န ဟောတိ။

၄၁၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

- (ဂ) သမာဓိ ဘိက္ခုဝေ ဘာဝေထ၊ သမာဟိတော ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ
ပဿတီတိ ဓံ ဂုတ္တန ဟိ နိဗ္ဗေတဘိဿန ဂုဘာဝါတိက္ခမာပိ ဟောတိ။
- (ဃ) ရူပပတ္တိယာ ပန ဣတော အညော မဂ္ဂေါ နာမ နတ္ထိ။
- (င) တေန ဝုတ္တံ “ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ” တိ။
- (စ) ဘာဝေတိတိ ဧနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝဗ္ဗေတိ။

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဘာဝေထ-၏ ကတ္တာ၊နိဗ္ဗေ-၏ ကံပုဒ်တို့ကို ထည့်စွဲကံ၍ အနက်ယောဇနာခံပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ပါပနာဒိကျမ်းရိုးငါးချက်ဖြင့် စောဒနာ တက်ပြခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန်မလို။)

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကို ပြ၍ (င)အမှတ်ပြ ဝါကျ၌ တေန ဝုတ္တံ-ထားရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြခဲ့ပါ။

၄။ ။ သမာဟိတော-ပုဒ်ကို အစိတ်၊အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟကိုသာ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ ရူပဘဝေ၊ဥပပတ္တိ၊သမာဓိ-ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂံ၊ဂဏ၊ပဒ၊ အန္တတို့ကို စိစစ်ပြခဲ့ပါ။

၆။ ။ (ဃ)(စ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ပြခဲ့ပါ။

၇။ ။ (က)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ပန၊ ဣတိ-နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်များကို ဖော်ပြ၍ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အပိ-နိပါတ်၏ ပေါင်းပုံကိုလည်း ထင်ရှားအောင် ပြခဲ့ပါ။

၈။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျလာ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ-အရ တရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထစသော ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၉။ ။ သမာဓိ ဘိက္ခုဝေ ဘာဝေထ-၌ သမာဓိကို လက္ခဏာဒိစတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ သမာဟိတော ပဇာနာတိ-၌ ကတ္တာပုဒ်၏ အန္တတ္ထအရ ပစ္စည်းတရားသည် ကြိယာပုဒ်ဓာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အဘယ်ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသနည်း။ ရထာရဟ ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၀ (၁၃၄၁) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ ကတ္တာ၊ ကံ ထည့်စွက်၍ အနက် (ကသွား)အဘယ်ကြောင့်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။)ဟိ-ယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။)သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်လော့။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောသူသည်။ ဝါ၊ သမာဓိဖြင့် အညီအညွတ်ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသောသူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ-ဓဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ (ရူပဘဝဿ၊ရူပဘဝကို။) နိဗ္ဗေဘာဂိ-ယေန၊ ဖောက်ခွဲ ပျက်ဆီးခြင်းအဘို့၌ဖြစ်သော။ (မဂ္ဂေန၊"ဈာန်"ဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့်။) ရူပဘဝါတိက္ကမောပိ၊ ရူပဘဝကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (တသွား)ထို့ကြောင့်၊ န ဟောတိ၊မဖြစ်သတည်း။

[၄။ ၂၀၇။ ၄၃၂။ ၂၊ ၂၃၃။]

မှတ်ချက်။ ။ ဤအနက်မှာ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကာရထဝါကျ ယူပေးသည့် ဂဏ္ဍိသစ်(၄၈၅)အလို ဖြစ်သည်။ နိဿယ၌ကား "ဟိသစ္စံ"ဟု ဒဠိပေးသည်။ နိဗ္ဗေဘာဂိယေနာတိ ရူပဘဝဿ၊နိဗ္ဗိန္ဒနဘာဂေ ပဝတ္ထနေန။ (ယောဇနာ၊၁၁၇)ကို ထောက်၍ နိဗ္ဗေ-၏ကံကို ရူပဘဝဿ-ထည့်သည်။

၂။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ပါပနာဒိကျမ်းရိုး ၅-ချက် စောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် "ဤဈာန်ဟူသော အကြောင်းဖြင့် အမြဲအားဖြင့် ရူပဘုံ (ရူပဘဝ)၌ ဖြစ်ခြင်းသည် မဖြစ် (ဤဈာန်သည် နိယမအားဖြင့် ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်)"ဟု ဆိုတော်မူ၏(၄ပနာ)။ ယင်းသို့သာဆိုသည်ရှိသော် ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏ ဤဈာန်မှ တစ်ပါးသောအကြောင်း မည်သည်ရှိ၏ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏ (အနုလောမပါပနာ)။ [န-ရှိက န-ကို ပယ်မြဲ-အရ န-ကို ပြုတ်သည်။] စင်စစ်တမူကား ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ ဤဈာန်မှ တစ်ပါးသောအကြောင်းမည်သည် မရှိသင့်(ပဋိလောမပါပနာ)။ ထိုသို့ မရှိသင့်သောကြောင့် "ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ ဤဈာန်မှတစ်ပါးသော အကြောင်းမည်သည် မရှိ"ဟု ဆိုသင့်၏(အနုလောမရောပနာ)။ "ဤဈာန်ဟူသော အကြောင်းဖြင့် အမြဲအားဖြင့် ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည် မဖြစ်"ဟုသာ မဆိုသင့်(ပဋိလောမရောပနာ)။ မဆိုသင့်ဘဲလျက် ဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒါသ ရောက်ရာ၏(ဒါသာရောပနာ)။ ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏ ဤဈာန်မှတစ်ပါးသောအကြောင်းမည်သည် ရှိ မရှိကို အဘယ်သို့ သိအပ်ပါသနည်း (စောဒနာ)။ ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဇနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ငွေပနာထားသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ
 (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကား ဝိရောဓိဒေါသဖြစ်ပါသည်။
 ဟသမ္ဘာဝနာဝါကျ ယူရပုံ။ ။ ပန-စပ်ရာသည် မြတ်သောသဘောရှိ၍
 (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို သမ္ဘာဝနာယူသည်။
 ကျက်။ ။ ပန-စပ်ရာ၊ယုတ်၊နည်းပါ၊ဂရဟာ မှတ်ယူရာ။
 ယင်းသို့စပ်ရာ၊များ၊မြတ်ပါ၊သမ္ဘာဝနာ သာ။
 (ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၃၁၂။)

သမ္ဘာဝနာဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ။ ။ သမ္ဘာဝနာ ရှိက ဂရဟာ
 ရှိမြဲ၊ဂရဟာရှိက သမ္ဘာဝနာရှိမြဲ ဖြစ်သောကြောင့် ဂရဟာကိုသာပြု၍ သမ္ဘာဝနာကို
 မပြက ဂရဟာ၊သမ္ဘာဝနာဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသရောက်သည်။
 (ဃ)အမှတ်ပြ သမ္ဘာဝနာဝါကျကို ပြလိုက်သဖြင့် ယင်းဒေါသမသင့်ရကား ယင်းသမ္ဘာ
 ဝနာဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

တေန ဝုတ္တံ-ထားရခြင်းအကြောင်း။ ။ လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလိုသောကြောင့်
 (တစ်နည်း)နိုးကိုပြလိုသောကြောင့် (င)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တေနဝုတ္တံ-သဒ္ဓါ ထားရပါသည်။
 [ကျက်။ ။တေန ဝုတ္တံ၊ တည်ပါ၌ပြန်ပြ၊ ထားကုန်ကြမူ၊
 လဒ္ဒဂုဏ်ပြ၊ ဆိုကုန်ကြ၏။ နိဂုံးထင်လှ၊ နောတက္က။
 (ရွှေရေးဆောင်နိယံ။ ၃၂၈။)]

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ သမ္မာ အာဓိယတိ ဌပိယတိတိ သမာဟိတံ။
 အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ သမာဟိတံ အဿ အတ္တိတိ သမာဟိတော။
 ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က
 အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

- (၁) သ-ဟူသော၊ မာ-ဟူသော၊ ဟိ-ဟူသော၊ တော-ဟူသော အစိတ်
 အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။
 - (၂) သမာဟိတ-ပုဒ် ထ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ကောင်းစွာ အာရုံ၌
 ထားအပ်သောစိတ်၏ ယင်းစိတ်ရှိသူနှင့် ဌာနိဌာန၏အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်
 လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။
 - (၃) သမာဟိတော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
 - (၄) ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားအပ်သောစိတ်ခြံပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- [ဝိသာထိ-ကဲ့သို့ ဒဗ္ဗသဒ္ဓါဖြစ်သည်ကို သတိပြုသဒ္ဓါ ၅-မျိုးကို သဒ္ဓါစစ်၌ ရှု]
 ဘေဒစိန္တာဒီပနီအလိုအားဖြင့်-
- (၁) သမာဟိတံ အဿ အတ္တိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။
 - (၂) တု၏။
 - (၃) သမာဟိတော-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။
 - (၄) တု၏။

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

ရူပဘဝေ-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ပုရိသာဒိဂဏ၊သမာသနာမပဒ၊အ-ကာရန္တ။

ဥပပတ္တိ-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ရတ္တာဒိဂဏ၊ကိတနာမပဒ၊ဣကာရန္တ။

သမာဓိ-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ရတ္တာဒိဂဏ၊ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ဣကာရန္တ။

၆။ ။ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ရူပပပတ္တိယာ ပန ဣတော အညော မဂ္ဂေါနာမ နတ္ထိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ထိုသို့နိယမအားဖြင့် ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်သော်လည်း ရူပဘုံ (ရူပဘဝ)၌ ဖြစ်ခြင်း၏ ဤဈာန်မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းမည် သည် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဣတိ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဤသို့မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(စ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဇနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဘာဝေတိ-ဟူသောသံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ဘူ-ဓာတ်၏ ဘူ သတ္တယံ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်း နှင့်အညီ သတ္တာ-ဟူသော ဇနန၊ဥပ္ပါဒနအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝဗ္ဗေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ယင်းဘူ-ဓာတ်၏ ဝဗ္ဗနအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအဘော်မှ “ဘာဝေတိ ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဝဗ္ဗေတိ၊ပွားစေ၏။”ဟုအနက်ပေး၍ အရာခပ်သိမ်း၌ပင် ဤဥပ္ပါဒန၊ဝဗ္ဗနသည် သာဖြစ်ကစသည်ဖြင့် တက်သော ဂဏ္ဍိသစ် (၄၈၆)အလို ဖြစ်သည်။

(တစ်နည်း)(စ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဇနေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဘာဝေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ဘူ-ဓာတ်၏ သတ္တာ-ဟူသော ဇနနအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဥပ္ပါဒေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဇနေတိ-၌ ဇန-ဓာတ်၏ ဇန ဇနန-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဇနနအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝဗ္ဗေတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဇနေတိ-၌ “ဖြစ်စေခြင်း”ဟူသည် “ပွားစေခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအဘော်မှာ “သလယန္တိ စလယန္တိ ကမ္မန္တိ ဝိဒ္ဓံသန္တိတိ ဣ ပုရိမဿ ပုရိမဿ ပစ္ဆိမံ ပစ္ဆိမံ အတ္ထဝစနံ”ဟု ဆိုသော မူလဋီကာ(၁၊ ၂၈) အလိုဖြစ်သည်။ဤအလို ဇနေတိ-နှင့် ဥပ္ပါဒေတိ-ကို ခွဲပေး။

၇။ ။ ပန၊ဣတိ-နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-နိပါတ်ပုဒ်၏အနက်ကား ပက္ခန္တရဖြစ်ပါသည်။ ဣတိ-နိပါတ်၏အနက်ကား နိဒဿနဖြစ်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-နိပါတ်ပုဒ်၏အနက်ကား သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဣတိ-နိပါတ်၏အနက်ကား ပရိသမာပနဖြစ်ပါသည်။

[ပက္ခန္ဓရအနက် ယူပုံ။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-နိပါတ်ဖြင့်
ဝစနတ္ထ၊ပိတ္တတ္ထမှတစ်ပါး “ဇောဒနာ သောဇော”ဟုဆိုအပ်သော အဖို့တစ်ပါးကို
ပြသောကြောင့် ယင်းပန-နိပါတ်၏အနက်ကို ပက္ခန္ဓရယူသည်။

နန စ သကလနဝင်္ဂသတ္တုသာသနပရိယတ္တိရော ခိတသဝါ အနေက
သတာ၊အနေကသဟဿာစကသ္မာ ထေရော စကောနုနမကာသီတိ ဇောဒနံ ဥဒ္ဓရိက္ခာ
ဝိသေသကာရဏဒဿနေ တံ ပရိဟရိတုံ “ကိဿပနာ” တိ အာဒိ ဝတ္တံ။
တတ္ထ ကိဿာတိ ကသ္မာ။ ပက္ခန္ဓရဇောကကော ပန-သဒ္ဓေါ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၅၇)
ကို နည်းယူထောက်ထားသည်။

ဣဒံ-အနက်လည်း ဖြစ်သင့်။ ။ ဣတိ-သဒ္ဓေါ ကမနိဒဿနတ္ထောတိ
အာဟ “ဣတိတိ ဣမိနာ အနက္ကမေနာ”တိ။ အထဝါ ဣတိ-သဒ္ဓေါကမတ္ထောတိ
အာဟ “ဣတိတိ ဣမိနာ အနက္ကမေနာ”တိ။ ဣတိသဒ္ဓေါ ဣဒမတ္ထောတိ
အာဟ “ဣတိတိ ဣမိနာ” တိပိ ဝတ္တဝံ။ ဣဒံ-သဒ္ဓေန ပန ဂဟိတတ္ထံ ဒဿေတုံ
အနက္က မေနာတိဝတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဝံ (မဏိဒီပ၊ ၁။ ၂၃၃)ကို နည်းယူထောက်ထားက
(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဣတိ-နိပါတ်ပုဒ်အနက်ကို “(တစ်နည်း)
ဣဒံအနက်ဖြစ်ပါသည်”ဟု တစ်နည်းပေါက်၍ ဖြေနိုင်သည်သာ။

နိဒဿနသည် ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို ညွှန်ပြသော နိဒဿန၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
သည်ကို ညွှန်ပြသော နိဒဿနအားဖြင့် နိဒဿန ၂-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် (က)အမှတ်ပြ
ဝါကျရှိ ဣတိ-၏နိဒဿနကား ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို ညွှန်ပြသော နိဒဿနတည်း။

အပိ-နိပါတ်၏(ဖြင့်) ပေါင်းပုံ

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အပိ-နိပါတ်ဖြင့် “သက်သက် ‘ဤဈာန်’ဟု ဆိုအပ်သော
အကြောင်းဖြင့် ရူပဘဝ(ရူပဘဝ)၌ ဖြစ်ခြင်းသည်သာ ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။
စင်စစ်သော်ကား ရူပဘဝကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်လည်း ဖြစ်သည်”ဟု ပေါင်းသည်။
မှတ်ချက်။ ။ အပိ-သည် ဥပသာရပုဒ်ဖြစ်၍ “နိပါတ်” ဟု ပုစ္ဆာ၌
သုံးသည်မှာ အမှားသာ။

[ပါဠိလို ပေါင်းပုံ။ ။ ပါဠိလို “န ကေဝလံ စတေန ရူပဘဝေ
ဥပပတ္တိ စဝ ဟောတိ၊အထခေါ ရူပဘဝါတိက္ကမောပိ ဟောတိ”ဟု ပေါင်း။
ပေါင်းပုံ နည်းတူဖွယ်နှင့် ပေါင်းပုံ ၃-မျိုး။ ။ ပေါင်းပုံနိယံကို
“ကေဝလ-ပုဒ်၊မြစ်န-ထုတ်၊သမုစ္စည်းခိပ္ပါ။

(ပါ)ရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ်၊ ၁၊ ၂၂၆)”ဟုလည်းကောင်း၊
“စဝ-ပဒ န-မြစ်က၊သမုစ္စယအခိပ္ပါယ်ရောက်ဖြူ။

(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၀၆)”ဟုလည်းကောင်း စပ်ဆိုကြ၏။

ရှေ့နိယံသည် န ကေဝလံ အယံ ဝတ္ထုနာ ဟေသတိ၊အထခေါ အနုသိက္ခိ-
တဗ္ဗာပိတိ ဣမမတ္တံ သမ္ပိန္တောတိတိ အဓိပ္ပာယော။(သာရတ္ထာ၊ ၂၄)စသည်နှင့်ညီသည်။
ဤအလို “န ကေဝလံ စတေန ရူပဘဝေ ဥပပတ္တိဟောတိ၊အထခေါ
ရူပဘဝါတိက္ကမောပိ ဟောတိ”ဟု ပေါင်း။

နောက်နိယံသည် အပိ-သဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနက္ခေ။ တေန “န ဇာတိက္ခဏေ ယေဝ အနုပ္ပါဒေတဗ္ဗစက္ခုကော သက္ခော ဓစ္စန္ဒော နာမာ၊အထခေါ စက္ခာဒိ။ ပ၊ ကာလေပိ အနုပ္ပါဒေတဗ္ဗစက္ခုကော သက္ခော ဇစ္စန္ဒော နာမာ”တိ အတ္ထံ သမ္ပိဏ္ဍေတိ။ (မဏိမဉ္ဇူ၊ ၂၊၁၃။)စသည်နှင့်ညီသည်။

ဤအလို “န ဇတေန ရူပဘဝေ ဥပပတ္တိ ဇဝ ဟောတိ၊ အထခေါ ရူပဘဝါတိက္ခမောပိ ဟောတိ”ဟု ပေါင်း။

ဤအဖြေ၌ကား ဤ ၂-နည်းလုံး ၂-မျိုးလုံးကို ယူ၍ ပေါင်းသည်။ ဤပေါင်းပုံသည် န ကေဝလံ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ဘဂဝါယေဝ၊အထခေါ သုပ္ပိယောပိ ပရိဗ္ဗာစကောဗြဟ္မဒက္ခေန မာဏဝေန သဒ္ဓိန္တိ ပုဂ္ဂလံ သမ္ပိဏ္ဍေတိ။ (သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၁၈၃။) စသည်နှင့် ညီသည်။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၌လည်း ဤ ၂-နည်းလုံး ၂-မျိုးလုံး ပါဝင်သည်နည်းဖြင့် ပေါင်းသည်သာ များသည်။

“သမ္ပိဏ္ဍနံ သမုစ္စယော”ဟု (သာရတ္ထ၊၁၊၃၆၉။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ၊ ၁၊၁၈၄။)စသော ဋီကာကြီးတို့ အဆိုအတိုင်း “သမ္ပိဏ္ဍနနှင့် သမုစ္စည်း အတူတူ”ဟု ယူ၍ “သမုစ္စည်း”ဟု လည်းကောင်း “သမုစ္စယ”ဟု လည်းကောင်း နိယံဆရာတို့ စပ်ဆိုကြသည်။]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျလာ ယထာဘူတံ ပဓာနာတိ-အရ ယထာဘူတ ဉာဏံ (ပညာ)သည် (မုချအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒဿနက္ခ။

(၂) သမာဓိသည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့်ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) နိဗ္ဗိဇာဉာဏံသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနက္ခ။

(၄) သုခသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရ အားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝက္ထ။

(၅) ဝိရာဂ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန၊အနုပါဒိသေသတိုင်အောင်သော အဆက်အဆက်သောအကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရ အားဖြင့် ပြအပ်သော အနဘာဝက္ခ။

[ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်းကို သတိပြု။ ။၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာမိကဏ်အဖြေ၌ “စင်ကျယ်သီလ၊ပါမောဇ္ဇပိတိ၊ပဿံ၊သု၊ဓိ။

ယထာဘူတာ၊နိဗ္ဗိဇာ၊ဝိရာ၊ဝိမုတ္တိ။

ဝိမုတ္တိဉာ၊အနုပါ၊မှတ်ပါစဉ်တိုင်းသိ”ဟုဖော်ပြခဲ့သော ပဒဋ္ဌာန-ဟာရနေတ္တိနည်းကို သတိပြု။]

၉။ ။ သမာဓိ၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က

ပါမောက္ခလက္ခဏော စ သမာဓိ၊အဝိက္ခေပလက္ခဏောစ။

အပရော နယော အဝိသာရလက္ခဏော၊အဝိက္ခေပလက္ခဏော ဝါ။

သဟဇာတဓမ္မာနံ သမ္ပိဏ္ဍနရသော။

ဥပသမပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဉထပစ္စုပဋ္ဌာနော ဝါ။
ဝိသေသကော သုပပဒဋ္ဌာနော။ [၄၂၁၊ ၁၆၁၊ ၂။]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

သမာဟိတော ပဓာနာတိ-၌ ကတ္တားပုဒ်၏အန္တတ္ထအရ သမာဓိဖြင့် အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်စိတ် ပစ္စည်းတရားသည် ကြိယာပုဒ်ဓာတ်အရ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဉထ (ပညာ)ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

ယထာရဟကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများကား အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၉-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

[အန္တတ္ထ အရကောက်ပုံ]။ ။ “အန္တ”ဟူသည် သမာဓိ၊ တဒ္ဓိတ်တို့၌ သမာဓိပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း။ အာနာတိ၊ ကိတ်တို့၌ ဓာတ်တည်း။ “အန္တတ္ထ”ဟူသည် ယင်းပုဒ်၊ ဓာတ်တို့၏အနက်တည်း။ “ဗဟိရ”ဟူသည် သမာဓိ၊ တဒ္ဓိတ်တို့၌ ယဿ စသော အညပုဒ်တည်း။ အာနာတိ၌ ဝိဘတ်တည်း။ ကိတ်၌ ပစ္စည်းတည်း။ “ဗဟိရတ္ထ” ဟူသည် ယင်းအညပုဒ်၊ ဝိဘတ်၊ ပစ္စည်းတို့၏ သမ္ပန်၊ ကတ္တားစသောအနက်တည်း။ (ဘေဒစိန္တာ အနုဒိပနီ။ ၁၇၃-လည်းရှု။)

[ဤ၌ သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ် (ရူပါဝစရဈာန်စိတ်) သည် အန္တတ္ထတည်း။ ယင်းစိတ်ရှိသူသည် ဗဟိရတ္ထတည်း။ သမ္မာ အာဓိယတိ ဌပိယတိတိ သမာဟိတံ။ (ပါရာမိကကဏ္ဍ၊ ၄၂၊ ၁၁၂။ လည်း ရှု။) ယင်းစိတ်ရသည်။ သမာဟိတံ အဿ အတ္တိတိ သမာဟိတော။ (ကုစိဓာတု-ဖြင့် ဓ-ကို ဟ-ပြု) ယင်းစိတ်ရှိသူ ရသည်။

ပုစ္ဆကအကြိုက်အလိုက်သင့်ဖြစ်အောင်သာ။ ။ ဗဟိရဖြစ်သော သမာဟိတော-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ကတ္တားပုဒ်သည် ဝတ္ထုဖြစ်၍ ယင်းပုဒ်က ပဓာနာတိ၌ ဓာတ်မှာရောပစ္စည်းမှာပါ စပ်နိုင်သည်မှာ အထူးပြောဖွယ်ရာမလို။ ယင်းကတ္တားပုဒ်၏ အန္တဖြစ်သော သမာဟိတံ-ဟူသော ကိတ်ပုဒ်ကမူ ကြိယာပုဒ်၏ဓာတ်၌ စပ်၍ လည်းမကောင်း။ စပ်ရိုးလည်း မရှိ။ ပဋ္ဌာန်းမေးခွန်း၌ “ကြိယာပုဒ်၏အန္တတ္ထ”ဟူသော မေးလေ့ရှိပြီး “ကတ္တားပုဒ်၏ အန္တတ္ထ”ဟု မေးရိုးမေးထ မေးလေ့လည်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် ဤမေးခွန်း မကောင်းလှ။ သို့သော် “အိုးရွဲနှင့် စလောင်းရွဲ”ဟူ၏သို့ ပုစ္ဆက၏အကြိုက် အလိုက်သင့်ဖြစ်အောင်သာ ဖြေလိုက်ရပါ၏။ အန္တတ္ထအရကို သမာဓိကိုလည်း ကောက်ကြသေးသည်။ ဂမ္ဘိရဋ္ဌာန် ဝိစာရေတွာဝ ဂဟေတဗ္ဗံ။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

အောက်ပါ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာများကို ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ အနက်
ယောဇနာပါ။

၁။ ။ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ သမ္မာဝါစာ ဟောတိ၊ ယာတသ္မိံ
သမယေ စတုဟိ ဝစီဒုစ္စရိတေဟိ အာရတိ ဝိရတိ ပဋိဝိရတိ ဝေရမဏိ အင်္ဂါရိယာ
အကရဏံ အနာဇ္ဈာပတ္တိံ ဝေလာ အနတိက္ကမော သေတုယာတော သမ္မာဝါစာ
မဂ္ဂင် မဂ္ဂပရိယာပန္နံ အယံ တသ္မိံ သမယေ သမ္မာဝါစာ ဟောတိ။

၂။ ။ ကတမေ ဓမ္မာ အဗျာကတာ၊ ယသ္မိံ သမယေ လောကုတ္တရံ
ဈာန် ဘာဝေတိ နိယျာနိကံ အပစယဂါမိ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ပဟာနာယ ပဋ္ဌမာယ ဘူမိယာ
ပတ္တိယာ ဝိဝိစ္ဆေဝ ကာမေဟိ၊ ပ။ ပဋ္ဌမံ ဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟရတိ သုညတံ၊ တသ္မိံ
သမယေ ပသော ဟောတိ။

၃။ ။ ယော ဝါ ပနညောပိ အတ္ထိရသော စတုန္နံ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ
အနိဒဿနော သပ္ပဋိယော၊ ယံ ရသံ အနိဒဿနံ သပ္ပဋိယံ ဖိဂါယ အနိဒဿနာယ
သပ္ပဋိယာယ သာယံဝါ သာယတိဝါ သာယံဿတိဝါ သာယေဝါ၊ ရသော ပေသော
ရသာယတနံ ပေတံ ရသဓာတု ပေသာ၊ ဣဒံ တံ ရူပံ ရသာယတနံ။

၄။ ။ ယာ ဧဝရူပါ ကင်္ခါ ကင်္ခါယနာ ကင်္ခါယိတတ္ထံ ဝိမတိ
ဝိစိကိစ္ဆာ ဒွေဋ္ဌကံ ဒွေဓာပထော သံသယော အနေကံသဂ္ဂါဟော အာသပ္ပနာ
ပရိသပ္ပနာ အပရိ ယောဂါဟနာ ထမ္ဘိတတ္ထံ စိတ္တဿ မနောဝိလေခေါ ဣဒံ
ဝုစ္စတိ ဝိစိကိစ္ဆာ သညောဇနံ။

၅။ ။ ဒယာယတာယ သတ္တေသု၊ သမုဿာဟိတမာနသော။
ပါဠိဟိရာဝသာနမ္ပိ၊ ဝသန္တေ တိဒသာလယေ-၌ အနိယတ်ထည့်၍
တိဒသာလယေ-ကို သဒ္ဓါနက် ပေါလွင်စေလျက် အနက်ပေးပါ။

၆။ ။ ကိ ပနတေ အညမညံဝါ တံသမုဋ္ဌာနရူပဿဝါ ပစ္စယာ န
ဟောန္တိတိ၊ နော န ဟောန္တိ၊ ဣမေ ပန တထာစ ဟောန္တိ အညထာ စာတိ
သမာနေပိ ပစ္စယတ္ထေ အတိရေကပစ္စယာ ဟောန္တိ၊ တသ္မာအာဟာရာတိ ဝုတ္တာ-၌
လိုက်သင့်သည့်ပုဒ်များ လိုက်ထည့်၍ ဧတ-အစွဲမလွဲအောင် သမ္ပန်ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။ ကာမဉ္စေတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ ဝုပသန္တာ။
ဣမဿ ပန ဈာနဿ မဂ္ဂပရိပနတ္ထံ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထဓွတ် ဝုတ္တံ-၌ ကိဉ္စာပိ(ကာမဉ္စ)င်
ပါဠိတိုင်ရုံကား-စသော နိယံများနှင့်အညီ ဓောဒကာဘောဂစသည် ပေါ်လွင်စေလျက်
ဓောဒက,ပရိဟာရပက္ခအားလျော်စွာ ဝုတ္တံ-၏ ကတ္တားထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

၈။ ။ တတ္ထ ယထာ အဇ္ဈောဝုတ္တတ္တာ ယာဂယာ သဒ္ဓိ အကပ္ပိယဋ္ဌေန တေလံ
အတ္တိတိ ဟောတိ၊နာဠိပူရဏာဒိနံ အဘာဝဝသေန နတ္တိတိ ဟောတိ၌ တ္ထသမ္ပန်ခံ၍
အဇ္ဈောဝုတ္တံ-ကို သဒ္ဓါနက်ထင်စေလျက် ထည့်သင့်ရာပါဠိများ ထည့်ပြီး အနက်သမ္ပန်ပါ။

၉။ ။ (က)ဧကဉ္စိ စက္ကဝါဠံ အာယာမတောစ ဝိတ္တာရတောစ ယောနောနံ
ဒွါဒသသတသဟဿနိ တိထိသဟဿနိ စတ္တာရိသတာနိ ပညာသဉ္စ ယောနောနိ။

(ခ) ပရိက္ခေပတော-သဗ္ဗံ သတသဟဿာနိ၊ဆတ္တိသ ပရိမဏ္ဍလံ။

ဒသ၊စေဝ သဟဿာနိ၊ အဗျုဗ္ဗာနိ သတာနိစ။

(က)ကို ဝါစကော ပကတိသင်္ချီ၊ဂဏှာတိသာပဓာနတော-ဟူသော
သဒ္ဓါငယ်နှင့်ညီအောင် ကြိုယာထည့်၍ လည်းကောင်း၊(ခ)ကို ဗျတိရေကထည့်၍
လည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

၁၀။ ။ တတ္ထ အာဟရဟတ္ထကော အလံသာဠကော တတ္ထဝဋ္ဌကော
ကာကမာသကော ဘုတ္တဝမိတကောတိ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒံ ဗြာဟ္မဏာနံ ဘောဇနံ န
ဖာသုဝိဟာရောနာမ၊ဧတေသုဟိ အာဟရဟတ္ထကော နာမ ဗဟု ဘုဒ္ဓိတွာ အတ္ထနော
ဓမ္မတာယ ဥဋ္ဌာတုံ အသက္ကောဇ္ဈော အာဟရဟတ္ထကန္တိ ဝဒတိ-၌ အာကာရကို
အနက်အားဖြင့်အပြင်ထုတ်၍ ယောနောပါ။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

- ၁။ ။ [ပါ။ ၇၆။ ပါသျှ၊ ၁၃၀။]

- ၂။ ။ [ပါ။ ၁၂၀။ ပါသျှ၊ ၁၇၈။]

- ၃။ ။ [ပါ။ ၁၆၅။ ပါသျှ၊ ၂၉၂။]

- ၄။ ။ [ပါ။ ၂၂၅။ ပါသျှ၊ ၃၇၃။]

၅။ ။ တိဒသာလယေ-၌ သဒ္ဓါနက် ပေါ်လွင်စေလျက် အနက်
[တိဒသာလယေ၊ သုံးယောက်တို့ဖြင့် လွန်သော သုံးဆယ်သောနတ်တို့၏
နေရာအရပ်၌၊ ဝါ၊သုံးပါးကုန်သော အနိက်အတန်တို့ရှိကုန်သော နတ်တို့၏နေရာ
အရပ်၌ (သဒ္ဓတ္ထ) ကြွင်း သျှအတိုင်း ပေးလေ။ ဌ၊ ၁။ ဌသျှ၊ ၁။ ၁၅။

ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒသစ ဒသစ ဒသစ ဒသ။တိဟိ အဓိကာ ဒသ တိဒသ။ တိတိဒသတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ တိ-သဒ္ဒလောပေါတိပိ ဝဒန္တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ မဂ္ဂဋီ၊ ၃၂။ မူလပဏ္ဏာသ၊ ၁၂၊ ၁၃။)

ဇာတိ သတ္တာ ဝိနာသသင်္ခါတာ တိသော ဒသာ မရိမာဏာ (အဝတ္တာ) စတေသန္တိ တိဒသာ၊တိဒသာနံ ဒေဝါနံ အာလယော ဌာနန္တိ တိဒသာလယော။ (ဓာနိ၊ ၁၁။ ယောဇနာ၊ ၂။)

“လူစသည်တို့၌ မွေးဖွားခိုက်-ဇာတိ၊ ကြီးပွားခိုက်-ဝုဒ္ဓိ၊ ရုပ်တည်ခိုက် သတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲခိုက်-ဝိပရိဏာမ၊ ကုန်လွန်ခိုက်-ဓယ၊ သေခိုက် ဝိနာသ” ဟု အခိုက်အတန့် ၆-မျိုးရှိသော်လည်း နတ်တို့၌ “ဇာတိ၊ သတ္တာ၊ ဝိနာသ” ဟု အခိုက် အတန့် ၃-မျိုးသာ ရှိသည်။ “လူစသည်ကဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်းကြီးရခြင်း၊ ဖောက်ပြန် ယိုယွင်းရခြင်း၊ ကုန်ခန်းရခြင်းတို့မရှိဘဲ ဖြစ်ခိုက်၊ တည်ခိုက်၊ ပျက်ခိုက် သုံးပါးလုံး၌ ၂၅-နှစ်အရွယ်သာ ရှိကြရသည်” ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ ဆို၏။

သာမညသဒ္ဓါဖြစ်သော်လည်း အထူးကိုဟောနိုင်။ ။ ဒေဝလောကော ဒိဝေါ သင်္ဂါတိဒိဝေါ တိဒသာလယော။ အဘိဓာန် (၁၀)အလို တိဒသာလယ-သဒ္ဓါသည် နတ်ပြည် ၆-ထပ်လုံးကို ဟောသည်။ သို့သော် မြတ်စွာဘုရား အဘိဓမ္မာတရားဟောတော် မူရာအရပ်မှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သာဖြစ်၍ ဤနေရာ၌ သမုဒါယူပစာအားဖြင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကိုသာ တိဒသာလယ-သဒ္ဓါဟောသည်။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို “တိဒသာလယ” ဟု ယူရမည်။

ကျက်။ ။ သာမညသဒ္ဓါ၊ ဖြစ်ပါငြားလည်း ထည့်ရာဌာန၊ ထူးပြားက၊ ဝိသေသတ္ထဟောသတည်း။]

၆။ ။ လိုက်ထည့်၍ စတ-အစွဲ မလွဲအောင် အနက် စတေ-အဝသေသဓမ္မာထိုသုံးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော ငါးဆယ့်သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အညမညဿဝါ၊ အချင်းချင်းအားလည်းကောင်း။ တံသမုဋ္ဌာန- ရူပဿဝါ၊ ထိုတရားတို့သည် ဖြစ်စေတတ်သော ရုပ်အားလည်းကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ ကိံ ပန၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာအမေးတည်း။ စတေ-အဝသေသဓမ္မာတို့သည်။ အည- မညဿဝါ၊ ကောင်း။ တံသမုဋ္ဌာနရူပဿဝါ၊ ကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်။) နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဟောန္တိ စေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမေ- တယော ဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော ဖဿ စေတနာ ဝိညာဏ်တရားတို့သည်။ တထာစ၊ သဟဇာတစသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညထာစ၊ တစ်ပါးသော ဥပ္ပတ္တမ္ဘန အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏) ဣတိ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပစ္စယတ္ထေ၊ ပစ္စည်း၏အဖြစ်သည်။ သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ အတိရေကပစ္စယာ၊ ငါးဆယ့်သုံးပါးထက် လွန်ကဲသောအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ (တယောဝ ဓမ္မာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဖဿ စေတနာ ဝိညာဏ်တရားတို့ကိုသာလျှင်) အာဟာရာတိ၊

အာဟာရတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ [၄၊ ၁၉၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၁၉၉။
 (၁၃၂၃-ခုနှစ်ကလည်း ဒုတိယနေ့တွင် မေးခဲ့ပြီ။)]
 [ထောက်ဖွယ်။ ။ စတေ-၏အစွဲကို စတေတိ အဝသေသဓမ္မာ-
 ဟူသော ယောဇနာ (၁၁၅)ကို ထောက်။]

၇။ ။ စောဒကာဘောဂ-စသည်ပေါ်လွင်စေလျက် စောဒက၊ ပရိဟာရ
 ပက္ခအားလျော်စွာ ကတ္တာထည့်၍ အနက်

(စတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရတို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ၊
 ဒုတိယဈာန်၌ပင်လျှင်။ ဝုပသန္တာ နန၊ ငြိမ်းကုန်သည်မဟုတ်ကုန်လော။ အထ၊
 ထိုသို့ငြိမ်းပါကုန်လျက်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ စတံ-ဝစနံ၊ ဤစသဒ္ဓါဖြင့်
 ပေါင်းအပ်သော ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝုပသမာ-ဟူသော စကားကို (ဘဝတာ၊
 အရှင်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊
 စောဒနာခြင်းတည်း။) စတေ ဝိတက္ကဝိစာရာတို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ၊ လျှင်။
 ကာမဉ္စ ဝုပသန္တာ၊ အကယ်၍ကား ငြိမ်းကုန်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ငြိမ်းပါကုန်
 သော်လည်း။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယဈာန်၏။ မဂ္ဂပရိဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အကြောင်း
 ဥပါယ်ကို ဖြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပတ္ထဘထနတ္ထဉ္စ၊ ကျေးဇူးကို ရိုးမွမ်းခြင်းငှာ
 လည်းကောင်း။ စတံ-ဝစနံကို။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ (ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ သောဇနာ။ သောဇနာခြင်းတည်း။) [၄၊ ၂၁၆။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၂၇၇။
 ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနိဿယအသစ် (၂၊ ၃၀၆)လည်း ရှု။]

[ကျက်။ ။ ကိဉ္စာပိ-ငုံ၊ ပါဠိတိုင်ရုံကား၊ တင်တုံအပြစ်၊ စိစစ် စောဒက၊
 ဆရာပြသည်အာဘော်တည်း။ (ရှင်တိပိဋကနာဂနိယံ၊ ၁၃၂။)]

စောဒနာကို ပါပြု။ ။ “ကိဉ္စာပိ-သဒ္ဓါ ငုံရာ ဆိုက်ရာ စပ်ရာ
 ကြိယာပါဠိ တိုင်အောင်သောစကားရပ်ဖြင့် အပြစ်တင်သော စောဒကဆရာ၏
 “နလုံးသွင်း”ဟု ဆိုအပ်သော အာဘော်ကို ပြသည်”ဟု နိယံဆိုသော်လည်း
 စောဒကဆရာ၏အာ ဘော်ကိုသာ ပြသည်မဟုတ်။

ကိဉ္စာပိ၊ ယဒိပိ၊ ယတ္ထ၊ ကာမဉ္စာတိ သဒ္ဓေါ ဘဝေ။
 ပုစ္ဆာစ၊ စောဒကာဘောဂေါ၊ ဇာနိတဗ္ဗော တဟိံ သဒါ-(ဂန္ထာ-
 ဘရဏ၊ ၆၁။)ကိုထောက်၍ “ပုစ္ဆာ(စောဒနာ)ကိုလည်း ပြသည်”ဟု သိအပ်၏။
 နေယျတ္ထအားဖြင့်ပင် ပြသည်။ နိယံ၌ ဥပလက္ခထနည်းအားဖြင့် ကိဉ္စာပိ-သဒ္ဓါကိုသာ
 ဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ယဒိပိ-သဒ္ဓါစသည်ကိုပါ ယူအပ်၏။]

၈။ ။ ဣ-သမ္ပန်ခံ၍ အန္တောဝုတ္တ-ကို သဒ္ဓါနက် ထင်စေလျက်
 ထည့်သင့်ရာပါဠိများ ထည့်ပြီး အနက်

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ (ဥပမာသန္တနံ၊ ဥပမာနနှင့် ဥပမေယျ နိုးနောခြင်းကို။
 ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံသောနည်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။) တေလပတ္တဿ၊ ဆီသုတ်
 ထားသော သပိတ်၏။ (ဣ-သမ္ပန်)အန္တောဝုတ္တတ္တာ၊ မအပ်သော ကုဋိအတွင်း၌

ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်(သဒ္ဓတ္ထ)။ ယာဂုယာ၊ယာဂုနင့်။ သဒ္ဓါ၊တကွ။ အကမ္မိယဋ္ဌေန၊မအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေလံ အတ္ထိတိ၊ ဆီရှိပါသည်”ဟူ၍။ (ဝစနံ၊လျှောက်ခြင်းသည်။)ဟောတိ ယထာ၊ဖြစ်၏သို့။ နာဠိပူရဏာဒိနံ၊ဆီကျည်ထောက်ပြည့်လောက်အောင်သော ဆီအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်။ နတ္ထိတိ၊ “မရှိပါ”ဟူ၍။ (ဝစနံ၊လျှောက်ခြင်းသည်။)ဟောတိ (ယထာ)ဖြစ်၏သို့။ [၄၊ ၂၅၁။ ၅၂။ ၄၃၆။]

[သမ္ပန်နှင့် ပါဠိသေသ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ တတ္တာတိ တသ္မိ ဝစနေ၊ ဥပမာသံသန္တနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အန္တောဝုတ္တတာယာတိ တေလပတ္တော အန္တော ဝုတ္တတာယ။ တေလံ အတ္ထိ တူတိ ဝစနံ ဟောတိ၊ နတ္ထိတိဝစနံ ဟောတိ၊(ယောဇနော၊ ၁၃၇) သဒ္ဓတ္ထ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ယဒပိ အာနန္တ အန္တောဝုဋ္ဌံ (ဝုတ္တံ)၊ တဒပိ အကပ္ပိယံ၊ (ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ၊၂၀၄) အန္တောဝုတ္တန္တိ အကပ္ပိယ ကုဋိယံ ဝုတ္တံ၊ (ပါစိတျာဒိ၊ ၄၊ ၃၊ ၃၇၅)ယံ ပန အကပ္ပိယဘူမိယံ သဟသေယျပ္ပဟောနကေ ဂေဟေ ဝုတ္တံ သံဃိကံ ဝါ ပုဂ္ဂလိကံ ဝါ ဘိက္ခုသေဝါဘိက္ခုနိယာ ဝါ သန္တကံ ဧကရတ္ထန္တိ ဌပိတံ တံ အန္တောဝုတ္တံ။ (ပါစိတျာဒိ၊၄၊၃၈၁) အကပ္ပိယဘူမိယံ သဟသေယျပ္ပဟောနကေ ဂေဟေ ဝုတ္တံ ဌပိတန္တိ သမ္ပန္နော၊ (ပါစိတျာဒိယောဇနော) အန္တောဝုတ္တေတိ အကပ္ပိယ ကုဋိယာ ဆဒနန္တရေ ဝုတ္တေဟိ အတ္တော၊ (ဓုဒ္ဓသိက္ခာဋီကာသစ်၊ ၃၁၁)တို့ကို ထောက်၍ အန္တောဝုတ္တတ္တာ-ကို အနက်ပေးသည်။

ဥပသဂ္ဂနိပါတာ စ၊ဓာတဝေါ ပစ္စယာစိမေ၊
နေကေ နေကတ္ထဝိသယာ၊ တူတိ နေရတ္ထိကာ ဗြဝံ၊ (ဝါစ္စဝါစက ဋီကာ
ဟောင်း၊ ၆။)

ဣဒ္ဓိဝ ဣဒ္ဓိမန္တနံ၊ ဓာတုတ္ထေယံ ပကာသတိ၊
နာနာအတ္ထေသု စယန္တိ အနေကတ္တာ ဟိ ဓာတဝေါ၊
အတ္တာတိသယ ယုတ္တာပိ၊ ဓာတုဟောန္တိယတော တတော၊

ပယောဂတော အနဂန္တဗ္ဗ၊အနေကတ္တာ ဟိ ဓာတဝေါ။ (နိတိ၊ဓာတု၊ ၃၉၀)
တို့ကိုထောက်၍ “ဤ၌ ဝေ-ဓာတ်သည် ဌပနအနက်ကို ဟောသည်”ဟု ယု။
“အတွင်း၌ သိုမှီးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်”ဟု၊ ဂဏ္ဍိသစ် (၅၅၂)ပေးသည်မှာ
“အဓိပ္ပာယ်ထွ”ဟု ယု။]

၉။ ။ ဝါစကော ပကတိသရံ၊ ဂဏ္ဍာတိသ္မာပဓာနတော-သဒ္ဓါငယ်
နှင့်ညီအောင် ကြိယာထည့်၍ အနက်

[(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ စက္ကဝါဠ-သည် ပကတိကတ္တာဖြစ်သည်။ ဒွါဒသ
သတသဟသာနိ၊တိထိသဟသာနိ၊စတ္တာရိသတာနိ၊ပညာသဉ္ဇယောဇနာနိ တို့ကား
ဝိကတိကတ္တာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုပကတိကတ္တာ၊ဝိဂတိကတ္တာတို့တွင် အာနုတ်၊
ကိတ်ကြိယာ ဝါစကသည် ပကတိကတ္တာ၏သရံကို ယူသည်။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟုမူ-ထိုပကတိသရံ၏ ပြဇာနီးခြင်းကြောင့်တည်းဟူသော ကစ္စာယန
သရ(၇)အရ စက္ကဝါဠ-ဟူသော ပကတိကတ္တာကို ငဲ့၍ အဆုံး၌ “ဟောတိ”ဟု

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ကေတုစံထည့်ပေး။ သျှိကား အယ်ပနဂါတာ ယေဘုယျေနဝါစကဿ ပကတိ သင်္ကာဂ္ဂဟဏံ သန္တာယဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသော မဏိမဉ္ဇူ (၂၊၁၆၆)ကို ထောက်၍ ဝိကတိကတ္တာကို ငဲ့၍ ဟောန္တိ-ထည့်ပေးသည်။]

ဗျတိရေက ထည့်၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျအနက်

[“ပရိမဏ္ဍလံ-ပရိမဏ္ဍလသဏ္ဍာနံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဝါ၊စက်ဝန်း သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ကုတ္တု၊ဋုဏ္ဍသဏ္ဍာနံ၊ကြက်ဥသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ (ကြက်ဥကား ခပ်ယားယားဝိုင်းသည်။)န၊မဟုတ်”ဟု ဗျတိရေကထည့်ပေး။ ဋ၊၃၃၆။ ဋသျ၊၃၊၁၅၇]

၁၀။ ။ အာကာရကို အနက်အားဖြင့် အပြင်ထုတ်၍ အနက် [အသက္ကောန္တော၊မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။(ကိ၊အဘယ်သို့၊ ဝဒတိ၊ဆိုရသနည်း။)ဟတ္ထံ၊လက်ကို။ အာဟာရာတိ၊ဆွဲငင်ပါဟူ၍။(ဝဒတိ၊ ဆိုရသတည်း။)ကြွင်း ယောဇနာလေ။ အဋ္ဌကထာ၌ “အာဟာရဟတ္ထန္တိ”ဟုသာ ရှိသည်။ ပုစ္ဆာ၌ “အာဟာရဟတ္ထကန္တိ”ဟု ရှိနေသည်။ ဋ၊၄၃၂။ ဋသျ၊၃၊၄၇၈]

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က)အာရမ္မဏရသံ အနာဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ အနဘူတာပဂတသင်္ခါတံ ကုသလာ ကုသလံ။
- (ခ) ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အနပ္ပတွာ နိရုဒ္ဓံဘူတာပဂတသင်္ခါတံ သေသသင်္ခတဉ္စ ဘူတာပဂတပုပ္ဖန္တံနာမ။
- (ဂ) ဘူမိလဒ္ဓံ နာမ တေသု ခန္ဓေသု ဥပ္ပတ္တာရဟံ ကိလေသဇာတံ။
- (ဃ)တေနဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓါနာမ ဟောတိ၊တသ္မာ ဘူမိလဒ္ဓန္တိ ဝုစ္စတိ။

၁။ ။ စ-သဒ္ဓါ၏သမုစ္စေတဗ္ဗတ္ထ-ကို ထည့်စွက်၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ကိုသာ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ “ဋပနာပြ၊ ဒေါသလက္ခဏာ၊အာဘောဂါနှင့်၊ဟိတ်ဖြာ ရှေ့ဝယ်၊ နှုယ-ဆွယ်၊မေးဖွယ်ပဉ္စက”ဟု သည်နှင့်အညီ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဋပနာပဉ္စကနည်းအရ စောဒနာတက်ပြပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

၃။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဂန္ထဒေါသကို အကြောင်းပြ၍ ဖြေဆိုပြီး ၎င်းဝါကျ၌ တသ္မာ-ထားရခြင်းအကြောင်းကို သိသာရုံ ရှင်းပြပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

၄။ ။ ဘူဘာပဂတုပ္ပန္နံ-၌ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသံဝဏ္ဏနာနှင့်အညီ အပဂတပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ၎င်း၌ ဗျုပ္ပကျာဒိစတုက္ကနယဖြင့် ဝေပန်ပြပါ။

၅။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ တေန ဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓါ-၌ ပါဝင်သော ဝိဘကျန္တပုဒ်တို့ကို လိဂ်,ပဒ,အန္တ ခွဲခြားပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အနဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာဖြင့် သီစေ အပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို တွဲစပ်ပြေဆိုပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အနဘူတာပဂတ-၌ အန,အပ-တို့၏အနက်ကို အသီးသီးပြု၍ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျပါ တေန-၏စွဲရာအနက်ကို ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ကိလေသဇာတံ-အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထ-စသည် ကြိယာ ၅-တန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်၏လက္ခဏာဒိစတုက္ကကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ တေန ဟေသာ ဘူမိလဒ္ဓါ နာမ ဟောတံ-၌ အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်စေရန် ဘူမိလဒ္ဓါ-အရ အကောက်ပြု၍ ၎င်းတရားစုက တေနအရ တရားစုအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သမျှ ပစ္စယသတ္တိများကို ရေတွက်ပြပါ။

၁၉၈၁ (၁၃၄၂) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ စ-သဒ္ဓါ၏ သမုစ္ဆေတဗ္ဗတ္ထကိုထည့်၍ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျအနက် [“ကုသလာကုသလဉ္စ၊ကောင်း။ သေသသင်္ခတဉ္စ၊ကောင်း”ဟု သျှအတိုင်း ယောဇနာ၊ ဌ၊၁၀၈၊ ဌ၊သျှ၊၁၊၄၃၀။

စ-သဒ္ဓါ အနုကမုနု။ ။ “ပစ္ဆိမနယေ ပန စ-သဒ္ဓေန ကုသလာကုသလဉ္စ အာကမ္မိတွာ သဗ္ဗံ သင်္ခတံ ဝုတ္တံ”ဟု ဓမ္မသင်္ဂဏီ မူလဋီကာ(၆၇)ဆရာ, “စ-သဒ္ဓေန ကုသလာကုသလံ အာကမ္မတိ”ဟု ယောဇနာ(၈၄)ဆရာတို့က စ-သဒ္ဓါကို အာကမုနု (အနုကမုနု)ဆိုကြသည်။ နိဿယ,ဂတ္ထိဟောင်း,သင်္ခဆရာတို့ကလည်း နည်းတူပင် ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ “စ-သဒ္ဓါ၏အာကမ္မိတဗ္ဗတ္ထကို ထည့်စွက်၍” မေးသင့်သည်။

သဒ္ဓါဆရာတို့အလို။ ။ လိဂ်ဉ္စ နိပ္ပဗ္ဗတေ-သုတ်၌ ဓာတု-ကို ဆည်းသော သမုစ္ဆယတ္ထ စ-သဒ္ဓါကို “လိဂ်ဉ္စ၊ ကောင်း။ ဓာတုစ၊ကောင်း။”ဟုပေးသည်ကိုလည်းကောင်း အာဒိတောဩစ-သုတ်၌ အံ-ကိုငင်သော အနုကမုနုတ္ထ စ-သဒ္ဓါကို “ဩစ၊ကောင်း။ အံစ၊ ကောင်း။”ဟုပေးသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်က “သေသသင်္ခတဉ္စ၊ ကောင်း။

ကုသလာကုသလ၌၊ ကောင်း"ဟု အာကမ္မိတဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော သို့မဟုတ် သမုဇ္ဇေ-
တဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော ကုသလာ ကုသလ၌-ကို နောက်မှပေးသင့်သည်။]

[[က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့မှာ ၁၃၂၂-ခုနှစ်က ဒုတိယနေ့တွင် မေးခဲ့သည့်
ဝါကျများဖြစ်သည်။]

၂။ ။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာမဇ္ဇကနည်းအရ စောဒနာတက်၊
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် "အာရုံ၏
အရသာကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီးချုပ်ပြီး" ဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည်
ဘူတာပဂတုပ္ပန္နမည်၏။"ဟု ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းသို့သာဆိုသည်ရှိသော်
(ဒေါသလက္ခဏာ)။ "အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီးချုပ်ပြီး ဟု ဆိုအပ်သော
ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည်သာ "ဘူတာပဂတုပ္ပန္န" မည်ရာသည် မဟုတ်ပါလော
(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ "အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီးချုပ်ပြီး" ဟု ဆိုအပ်သော
ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည်သာ "ဘူတာပဂတုပ္ပန္န"မည်ရာသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။
"အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီးချုပ်ပြီး" ဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်
သည်သာ "ဘူတာပဂတုပ္ပန္န"မည်၏ဟု(ပထမဝိကပ်ကို)သာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။
ကုသိုလ် အကုသိုလ်မှ အကြွင်းသောသင်္ခတတရားလည်း ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်သော
တစ်ဝိကပ် (ဒုတိယဝိကပ်)ကိုလည်း ပြဆိုသင့်၏ (အနွယ)။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှ
ကြွင်းသော သင်္ခတတရားလည်း ဘူတာပဂတုပ္ပန္နမည်သော တစ်ဝိကပ် (ဒုတိယဝိကပ်)ကား
အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို
သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ "ဌပနာပြုဒေါသလက္ခဏာ၊အာဘောဂနှင့် ဟိတိဖြာ
ရှေ့ဝယ်၊နွယ-ဆွယ်၊မေးဖွယ်ပဉ္စက" ဟူသည်နှင့်အညီ အတက် ခိုင်းသည့်အတိုင်း
တက်သည့်အတက် ဖြစ်သည်။

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ
(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မရေးက "ဘူမိလဒ္ဓံ"ဟူ၍ ဆိုခြင်း၏အကြောင်းကို
မန္တဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသိနိုင်၊ယင်းမန္တဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် (ဃ)အမှတ်ပြ ဝိတ္ထာရ
ဝါကျကို ကျမ်းဆရာ ရေးရသောကြောင့် ပုနရတ္ထိဒေါသမရောက်ရကား (ဃ)အမှတ်ပြ
ဝါကျဖြင့် ယင်းပုနရတ္ထိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(တစ်နည်း) သင်္ခပဝါကျနှင့် ဝိတ္ထာရဝါကျသည် ဒုက (အစုံ)ဝါကျဖြစ်သည်။
သင်္ခပ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် (ဝိတ္ထာရမရှိဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်
ရောက်ရကား) သင်္ခပ၊ ဝိတ္ထာရဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာသောကြောင့်
(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာ ရေးရကား ယင်း(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိ
ဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေ့နည်းမှာ "ဝိတ္ထာသံဓိပိဉ္ဇဒံ၊နိဒံ၊နိဂမ၊စုတ္ထိယ၊
ပုနရတ္ထိတင်"ဟု ဆိုသော ဆရာတို့အလို ဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ "ဝိတ္ထာသံဓိပိ
ဉ္ဇဒံ၊ နိဒံ၊နိဂမ၊ စုတ္ထိယ၊ဒေါသဝိရောတင်"ဟု ဆိုသော ဆရာတို့အလို ဖြစ်သည်။

ဤ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဝိတ္တာရယူသည်မှာ “ဟိ-ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်”ဟု ပေးသော ဂဏ္ဍိသစ် (၃၇၂)အလိုဖြစ်သည်။ ချဲ့ ၃-မျိုးတွင် အကြောင်းချဲ့-ဟုလို၊ ယောဇနာ၊နိဿယ ဆရာတို့ကား ဟိ-ကို ဒဠိပေးကြ၏။ ဒဠိပေးက တေန ဟေသာ ဘူမိလဒ္ဓါ နာမဟောတိဝါကျကို၊ ဒဠိဝါကျယူ၍ တသ္မာ ဘူမိလဒ္ဓန္တိ ဝုစ္စတိဝါကျကို ချဲ့မြဲဟိ-နောက်၊ တသ္မာ-ရောက်၊ မဟောက် လဒ္ဓဂုဏ်။(ရွှေရေးဆောင် နိယံ။ ၂၀၉။)နှင့်အညီ လဒ္ဓဂုဏ်ဝါကျ ယူရလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ ယူလျှင်လည်း ဒဠိဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို လဒ္ဓဂုဏ်ဝါကျဖြင့် နိရုတ္တကဒေါသကို ပယ်ရလိမ့်မည်။ ယခုလိုဝါကျ ၂-မျိုးဖြစ်၍ ဒဠိရည်က ၂-ဝါကျခွဲ မေးရမည်။ မေးကား မမေး၊ မမေးသောကြောင့် ပုစ္ဆကဆရာ ဒဠိရည် မမေး၊ ဝိတ္တာရည်မေးသည်ကို သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ပုစ္ဆက အဘော်ကျ ဝိတ္တာရဝါကျယူ၍ ဖြေပါသည်။

တသ္မာ-ထားရခြင်းအကြောင်း။ ။ ကာရဏ (“ဘူမိလဒ္ဓံ” ဟူ၍ ဆို ရခြင်း၏အကြောင်း)ကို ပြလိုသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ တသ္မာထားရပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ဤအဖြေမှာ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဝိတ္တာရယူသော ဂဏ္ဍိသစ်အလို ဖြစ်သည်။ ဝိတ္တာရ ဝါကျယူ၍ တသ္မာ-နှင့် တကွသော ရှေ့ဝါကျ သည် ကာရဏဝါကျ၊ ဘူမိလဒ္ဓန္တိဝုစ္စတိ-ဝါကျသည် ဖလဝါကျ ဖြစ်သည်။ ဟိ-ကို ဒဠိကြသော ယောဇနာ၊နိဿယတို့အလို တသ္မာ ဘူမိလဒ္ဓန္တိ ဝုစ္စတိ-ဝါကျသည် လဒ္ဓဂုဏ်ဝါကျဖြစ်၍ “လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ထားသည်”ဟု ဖြေရလိမ့်မည်။ သို့သော် ၂-ဝါကျခွဲ မမေးသောကြောင့် ပုစ္ဆကအဘော်မဟုတ်၊ ပုစ္ဆကအဘော် မဟုတ်သောကြောင့် ယောဇနာ၊ နိဿယဆရာတို့အလိုကို မဖြေတော့ပါ။

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ

အပဂမိတိ အပဂတံ။ (“အပဂမိတ္တာတိ အပဂတံ”ဟု လည်းပြုနိုင်သည်သာ)

ဗျုပ္ပတျာဒိစတုတ္ထ

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) အ-ဟူသော၊ပ-ဟူသော၊ဂ-ဟူသော၊တံ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထ-သဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) အပ-ပုဗ္ဗ ဂမု-ဓာတ်၊တ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊အစိတ်ပရ-မတ္ထသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကင်းခြင်းရူပခြင်းကြိယာသည် လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) အပဂတံ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကင်းခြင်း ရူပခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒစိန္တာဒိပနိအလိုအားဖြင့်-

(၁) အပဂမိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) တု၏။

(၃) အပဂတံ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

တေက-ကား နပုံသကလိင်္ဂံ၊စိတ္တာဒိဂဏ၊သဗ္ဗနာမပဒ၊အကာရန္တ။

ဟိ -ကား အလိင်္ဂံ၊ဂဏဝိမုတ္တ၊နိပါတပဒ၊ဣ-ကာရန္တ။

ဓသာ-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ကညာဒိဂဏ၊သဗ္ဗနာမယ၊အာ-ကာရန္တ။

ဘူမိ -ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ၊ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ဣ-ကာရန္တ။

လဒ္ဓါ-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ကညာဒိဂဏ၊ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊အာ-ကာရန္တ။

၆။ ။ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အနဘဝိတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဘူတာ ပဂတုပ္ပန္နံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ဘူတ-၌ ဘူ-ဓာတ်၏ အနဘဝနအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတွတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ၊တ ပစ္စည်း၏ အတိတ်ကတ္တာ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)ဘူတ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “အဘဝိတိ ဘူတံ၊အဘဝိတ္တာတိ ဝါ ဘူတံ”ဟု အတိတကတ္တာသာဓကနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နိရုဒ္ဓံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အပဂတံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ “ကင်း”ဟူသည် “ချုပ်ခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ အန၊ အပ-တို့၏ အနက်။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါ အနဘူတပဂတ-၌ အန-၏အနက်ကား ခံစားခြင်းအနက် ဖြစ်ပါသည်။ အပ၏ အနက်ကား ကင်းခြင်းအနက်ဖြစ်ပါသည်။

တေက-၏အစွဲ။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျပါ တေက-၏စွဲရာအနက်ကား ကိလေသဓာတ(ကိလေသာအပေါင်း)ဟူသော အနက်ဖြစ်ပါသည်။

[အန-အပ-တို့ကား ဓောတကမ္မာသာ။ ။ အနဘူတ-သဒ္ဓါ၏ ခံစားခြင်းအနက်ကိုဟောရာ၌ ဘူတ-သဒ္ဓါကသာ ဟောသည်။ အန-သဒ္ဓါက မဟော။ အန-သဒ္ဓါသည် နဂိုရ် ဘူတ-၏ခံစားခြင်းအနက်ကို ထွန်းပြသော ဓောတကမ္မာသာ ဖြစ်၏။ ခံစားခြင်းအနက်ကိုဟောသည်မူလပုဒ်မှာ ဘူတ-ပုဒ်သာ ဖြစ်၏-ဟုလို။ အပဂတ-၌လည်း (အနေကတ္ထတ္တာ ဓာတုသဒ္ဓါနံ၊ အနဋီ-အရ) ဂတ-၏ ကင်းခြင်း အနက်ကို အပက ထွန်းပြသည်။ နိပါတ်၊ဥပသာရတို့သည် လမ်းနား၌ ချိုး၍ ချထားအပ်သော လမ်းပြသစ်ခက်နှင့် တူသတည်း။ ယင်းသို့ အန၊အပ-တို့သည် ဓောတကမ္မာသာ ဖြစ်သောကြောင့် “အန၊အပ-တို့၏အနက်”ဟု ဆိုသော်လည်း “ဓောတကတ္ထ”ဟု မှတ်ပါ။

အနဘူတသဒ္ဓေန ယော အတ္ထော ဝုစ္စတိ၊တဿ ဘူတ-သဒ္ဓေါယေဝ ဝါစကော၊န အန-သဒ္ဓေါ၊အန-သဒ္ဓေါ ပန ဓောတကောတိ ဒဿေတိ။ သာခါဘင်္ဂ သဒိသာဟိ နိပါတောပသဂ္ဂါ တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊အနဋီ၊၇၂။)

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၁)

တေန-၏ အစွဲ ထောက်ဖွယ်၊ ။ တေန ဟေသာဟိ ဟိ-သစ္စံ
တေန ကိလေသဇာတေန ဧသာ ဘူမိ၊ (ယောဇနာ၊ ၈၄၊)]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) ကိလေသာဇာတ်-၏အရ ကိလေသာအပေါင်းသည် (မုရုအားဖြင့်
ပြုအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) အယောနိသောမနသိကာရသည် (ပဌမ)ပလ္လပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော
ဒိပကတ္ထ။

(၃) ကာယိကဒုက္ခ, စေတသိကဒုက္ခသည် (ပဌမ)ကာရဏပစာရအားဖြင့်
ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄)အသဒ္ဓမ္မဿဝန,ဗာလူပါသေဝန စသည်သည် (ဒုတိယ)ပလ္လပစာရ
အားဖြင့်ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။ [အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ-ဟူသော ဝဋ်မြစ် ၂-ပါးကိုလည်း
ထုတ်ကြ၏။]

(၅) ဒုဂ္ဂတိဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် (ဒုတိယ)ကာရဏပစာရအားဖြင့်
ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

၉။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၏ လက္ခဏာဒိစတုက္က
သံသယလက္ခဏာ ဝိစိကိစ္ဆာ၊

ကမ္မနရသာ၊

အနိစ္ဆယပစ္စုပ္ပန်နာ, အနေကံသဂါဟပစ္စုပ္ပန်နာ ဝါ၊

အယောနိသော မနသိကာရဒဋ္ဌာန။ (ဋ္ဌ၊၃၀၀။)

[(၁၃၂၀၊၁၃၂၈-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

တေန ဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓါ နာမ ဟောတိ-၌ ဘူမိ လဒ္ဓါ-၏
အရကောက်ကား ရအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းတရားစုက တေန-၏အရ ကိလေသာအပေါင်းဟူသော တရားစုအား
ကျေးဇူးပြုနိုင်သမျှ ပစ္စယသတ္တိများကား အာရမ္မဏ,အဓိပတိ,နိဿယ,ဥပနိဿယ,
ပုရေဇာတ,ဝိပ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ,အဝိဂတ (၈)ပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။

[ဘူမိ လဒ္ဓါ-အရကောက်ပုံ။ ။ တေန ကိလေသဇာတေန၊သည်။
ဧသာဘူမိ၊ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဘူမိသည်။ လဒ္ဓါ နာမ၊ရအပ်သည်မည်သည်။
ဟောတိ၊၏”ဟုပေး။ ဤကိလေသာအပေါင်းသည် ရအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
ဟူသောဘူမိ ရှိ၏-ဟုလို။ ထို့ကြောင့် ဘူမိလဒ္ဓ-အရ ရအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
၅-ပါးကို ကောက်ရသည်။

ဤ တေန ဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓါ နာမ ဟောတိ-အရ “ဘူမိလဒ္ဓကို ဘူမိ
လဒ္ဓါ ယေနာတိ ဘူမိလဒ္ဓံ (ရအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော ဘူမိရှိသော
ကိလေသာအပေါင်း)”ဟု ဝိသေသနပရနိပါတ တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုရမည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤမေးခွန်းသည် “သမာသ်ပုဒ်အရတရားစုက အညပုဒ်အရတရားစုအား” ဟု မေးသည်နှင့် သဘောတူသည်။ မေးခွန်း၌ “အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်စေရန်” ဟုမေးထားသည်မှာ မကောင်း။ “အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ” ဟု မေးသင့်သည်။

ဧတ္ထ စ လဒ္ဒဘူမိကံ “ဘူမိလဒ္ဒ” နှစ် ဝတ္ထု၊ အဂ္ဂိ အာဟိတော ဝိယ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋီ၊ ၆၇။) အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဘဝတိ ဧတ္ထ ကိလေသစာတန္တိ ဘူမိတိ ဝတ္ထာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဋီ၊ ၇၃။) ဘူမိ လဒ္ဒါ ယေန တံ ဘူမိလဒ္ဒံ။ (ယောဇနာ၊ ၈၄။)

ဘူမိ လဒ္ဒါ ယေန တံ ဘူမိလဒ္ဒံ-ပြု၊ ယေန-ဖြင့် ကိလေသစာတေန- ခွဲ၊ ဝိသေသနပရနိပါတ။ (ဂဏ္ဍိသစ်၊ ၃၇၂။)

ဂဏ္ဍိ(၂၄၉)ဆရာကား “ယောဇနာအလို ဘူမိ လဒ္ဒါ ယေန တံ ဘူမိလဒ္ဒံ။ ဋီကာအလို အဂ္ဂာဟိတော-စသောပြုယုဂ်တို့ကဲ့သို့ လဒ္ဒါ ဘူမိအသာတိ ဘူမိလဒ္ဒံ ဟုလို၏။ လဒ္ဒါ ဘူမိ ယောဇနာတိ ဘူမိလဒ္ဒံ-သော်လည်း ဟူ၏” ဟု ဆို၏။]

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ ယော တသ္မိံ သမယေ တက္ကော ဝိတက္ကော သင်္ကပ္ပေါ အပ္ပနာ ဗျပ္ပနာ စေတသော အဘိနိရောပနာ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။ အယံ တသ္မိံ သမယေ ဝိတက္ကော ဟောတိ-ကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၂။ ။ စက္ခုန္ဓိယံ ပေတံ လောကောပေသော ဒွါရာပေသာ သမုဒ္ဒါပေသော ပဏ္ဍရံပေတံ ခေတ္တံပေတံ နေတ္တံပေတံ နယနံပေတံ ဩရိမ်တိရံပေတံ-ကို အနက်အားဖြင့် ဟိတ်သွင်းလျက် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၃။ ။ ယော တေသံ ရူပိနံ ဓမ္မာနံ အာယု ဌိတိ ယပနာ ယာပနာ ဣရိယနာ ဝတ္ထနာ ပါလနာ ဖိဝိတံ ဖိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဣဒံ တံ ရူပံ ဖိဝိတိန္ဒြိယံ-ကို အနက်မှန်မှန်ပေးပါ။

၄။ ။ ယော ကာမေသု ကာမစ္ဆန္ဓော ကာမရာဂေါ ကာမနန္ဒိ ကာမတဏှာ ကာမသိနေဟော ကာမပရိတ္တာဟော ကာမမုတ္တာ ကာမဇ္ဈောသာနံ အယံ ဝုစ္စတိ ကာမာသဝေါ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၅။ ။ အောက်ပါဂါထာကို ကတ္တားနှင့်အနတ္တိကော-၏ ကရိုဏ်းထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

ယံ နန္ဒိမံ ပူတိကာယံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။

ဆဇ္ဇယိတွာန ဂစ္ဆေယျံ၊ အနပေက္ခော အနတ္တိကော။

၆။ ။ ပမာဏကရာ ဓမ္မာ ရာဂါဒယော ပမာဏံ နာမ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို ဝစ်မလ္လအောင် ကြိယာပုဒ်ထည့်၍ နိယမာနိယမ ယောဇနာနယ ဖြင့် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ စတ္တာဟ ကမ္မနာမေတံ ကိံ ကရောတိတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျ တို့ကိုစတ္တာဟ-မှာ၊ ကြိယာဝိသေသန-စသော နိယာမ်၊ ဣတိသဒ္ဓါ၊ အာကာရတ္ထ စသောနိယာမ်တို့နှင့်အညီ အနက်သမ္ပန်ခဲ့ပါ။

၈။ ။ သန္တာ ဝတာယံ သမာပတ္တိယတြဟိနာမ နတ္ထိဘာဝမ္ဘိ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ ဌဿတိတိ စဝံ သန္တာရမ္မဏတာယ နံ သန္တာတိ မနသိကရောတိ-၌ ဟိတိသမ္ပန်နှင့် ဗျတိရေကထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

၉။ ။ ဣတ္ထိယော ဟိ ဂစ္ဆမာနာ အဝိသဒါ ဂစ္ဆန္တိတိဋ္ဌမာနာ၊ နိပဇ္ဇမာနာ၊ နိသိဒမာနာ၊ ခါဒမာနာ၊ ဘုဉ္ဇမာနာ အဝိသဒါ ဘုဉ္ဇန္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျတို့ကို လိုက်၊ လှမ်း၊ ပြန်ထည့်-စသော နိယာမ်ကို သတိရလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ပရာဘိသဇ္ဇနိတိ ကုဋိလကထူကသာခါ ဝိယ (ဓမ္မေသု)ဝိဇ္ဇိတွာ ပရေသံ အဘိသဇ္ဇနိ ဂန္တကာမာနမ္ဘိ ဂန္တူ အဒတွာ လဂ္ဂနကာရိ-၌ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါဇေလျက် ဥပမာန အပြင်ထုတ်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ၊ ၁၈။ ပါသျ၊ ၃၉။ ၁၃၁၇-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၂။ ။ [သျ၊ အတိုင်း ယောဇနာ။ ပါ၊ ၁၅၇။ ပါသျ၊ ၂၄၀။]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၆၈။ ပါသျ၊ ၂၆၅။ ၁၃၁၆၊ ၁၃၂၆-
ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ [ပါ၊ ၂၂၂။ ပါသျ၊ ၃၆၂။]

၅။ ။ ကတ္တားနှင့်ကရိတ်း ထည့်၍ အနက်
[ကတ္တားကို အဟံ-ထည့်၊ အနတ္တိကော-၏ ကရိတ်းကို နိဿယအလို ပုတိကာယေန-ထည့်။ ဂတ္ထိသစ် (၁၆၄)အလို တဏှာယ-ထည့်။ အကောင်ပုဒ်ဖြင့် အလိုမရှိသည်။ တဏှာဖြင့် အလိုမရှိသည်"ဟု အနက်ချည်းလည်း ထည့်ပေးနိုင်သည်။
၄၊ ၃၄။ ၄၊ ၁၁၊ ၂၈။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ ကြိယာပုဒ် ထည့်၍ နိယမာနိယမနည်းဖြင့် အနက် ပမာဏကရာ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစ ရှိကုန်သော။ (ယေ) ဓမ္မာ။ အကြင်ကိလေသာတရားတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ တိုကိလေသာတရားတို့သည်။) ပမာဏံ နာမပမာဏမည်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) (၄၊ ၈၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၃၀၉။)

[ဝုဇ်ကို ပကတိ ငဲ့၍ ထည့်။ ။ “ပကတိကတ္တာ၊ ဝိကတိကတ္တာ။ ပကတိကံ ဝိပတိကံ” ဟု ကတ္တာ ၂-ချက် ၂-ခု ရှိရာ၌ အာချာတ်၊ ကိတ်ကြိယာ ဝါစကသည် ပကတိ၊ ဝိကတိ ၂-မျိုးလုံးကို ဟော၏။ ထိုသို့ ဟောသော်လည်း ပကတိကတ္တာ၊ ကံသည် ပဓာနအရင်းခံဖြစ်သောကြောင့် အာချာတ်၊ ကိတ်ကြိယာ ဝါစကသည် ယင်းပကတိကတ္တာ၊ ကံ၏သင်္ချာ (ဝုဇ်) ကို ယူသည်။ ကြိယာထည့် သည့်အခါ ဝုဇ်ကို ပကတိကတ္တာ၊ ကံကို ငဲ့၍ ပကတိကတ္တာ၊ ကံ၏ဝုဇ်အတိုင်း ထည့်ယူရမည်-ဟုလို။

ဤ၌ တေဓမ္မာ-ဟူသော ပကတိကတ္တာကို ငဲ့၍ ဗဟုဝုဇ် ထည့်ရသည်။ ပမာဏံ နာမ-ဟူသော ဝိကတိကတ္တာကို ငဲ့၍ ဧကဝုဇ် မထည့်ရ။ ကြိယာ မပါ မရှိရာ၌ ရှိခြင်းအနက်၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ဟောသော အတ္ထိ-ဘဝတိ-စသည်ကို ထည့်ရမည့် နယူပဒေသကို နိယံနှင့်တကွ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။

ကျက်။ ။ ပကတိဝိကတိဓာပိယတြ ဝုတ္တံ ဒွယံ ပိ စ။
ဝါစကော ပကတိသန္နိ၊ ဂဏှာတိသာပဓာနတော။
(ကစ္စာယနသာရ။ ၇။)]

၇။ ။ နိယံတို့နှင့်အညီ အနက်

ဧတ္ထ-ဋ္ဌာနေ၊ ဤမနေောဒွါရအရာ၌။ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တန့်၍။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ စောဒနံ၊ စောဒနာကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီး။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီးသနည်း။ စတံ ကမ္မံ နာမ၊ ဤကံမည်သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီးသတည်း။ (၄၊ ၁၃၀။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၅၁၈။)

[ဧတ္တာဟ-အနက်သမ္ပန်နည်း။ ။ ဧတ္တာဟ-ရှိရာ၌ “ဧတ္ထ+အာဟ” ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဋ္ဌတွာ-ဟူသော ကြိယာဝိသေသန၊ စောဒကော-ဟူသော ကတ္တာ၊ စောဒနံ-ဟူသော ကံ၊ ဤ ၃-ချက်ထည့်၍ အနက်သမ္ပန်ရမည်။

အာကာရတ္ထ ဣတိ-ရှိရာ၌ အနက်သမ္ပန်နည်း။ ။ အာကာရတ္ထ ဣတိသဒ္ဓါ နောက်၌ ရှိမူ ပုစ္ဆာဝါစက ကိ-သဒ္ဓါကို ရှေ့မှာစွက်၍ သမ္ပန်ရမည်။

ကျက်။ ။ (၁) ဧတ္တာဟ-မှာ၊ ကြိယာဝိသေသန၊ ကတ္တု၊ နှင့်၊
ကမ္မသုံးချက်၊ ထည့်ကာစွက်၍၊ အနက်သမ္ပန်ဖြေ။
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၅၅)
(၂) ဣတိသဒ္ဓါ၊ အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြမူ၊ ဝါစက ပုစ္ဆာ၊ ကိ-သဒ္ဓါကို၊ ရှေ့မှာစွက်၍၊ အနက်သမ္ပန်ဖြေ
(ဘုရားကြီးနိယံ။ ၁၄၂။)]

၈။ ။ ဟိတ်သမ္ပန်နှင့် ဗျတိရေက ထည့်၍ အနက်

အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာသမာပတ်သည်။ သန္တာဝတ၊ ငြိမ်သက်လေစွ။ ယတြ-ယာ သမာပတ္တိ၊ အကြင်အာကိဉ္ဇညာသမာပတ်သည်။ နတ္ထိဘဝဉ္စ၊ ပဋ္ဌမာရပုဝိညာဏ်၏ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်-နတ္ထိဘောပညတ်ဟူသော သို့စဉ် အလွန်သိမ်မွေ့စွာကို လျက်လည်း၊ (ပဋ္ဌမာရပု ဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်းတည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်ကိုလည်း။ ဂတ္ထိသစ်။) ဌဿတိ နာမ၊ အံစရာ တည်နိုင်ပေသည်တကား။ ဣတိ-ဓဝံ၊ ဤသို့။ (သမာပတ္တိယာ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနသမာပတ်၏။) သန္တာရမ္ပထ-တာယ၊ ငြိမ်သက်သောအာရုံရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န-သမာပတ္တိ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနသမာပတ်ကို။ “သန္တာ” တိ၊ ငြိမ်သက်ပေစွ”ဟု။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ (ပန-ဗျတိရိတ်ကို ဆိုဦးအံ့။ “အာဝဇ္ဇိဿာမိ သမာပဇ္ဇိဿာမိ အဓိဋ္ဌဟိဿာမိ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ ပေစ္စဝေက္ခိဿာမိ” တိ။ “နှလုံးသွင်းအံ့၊ ဝင်စားအံ့၊ ဆောက်တည်အံ့၊ ထအံ့၊ ဆင်ခြင်အံ့”ဟု။ န မနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။) [ဋ္ဌ၊ ၂၅၁၊ ၅၅၂၊ ၂၁၂၉]

[ဟိတ်၏သမ္ပန်။ ။ ဟိတ်ဆိုကံလေရာ ကြိယာ၏ကံ၊ ကတ္တားကို ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံရသည်ဖြစ်၍ သန္တာရမ္ပထတာယ-ဟိတ်၏စပ်ရာ မနသိကရောတိ၏ကံ န-ကို သမ္ပန်ခံသည်။ န-ကို “နန္တိ သမာပတ္တိ”ဟု ယောဇနာ(၁၃၆) ဖွင့်သည်။ ဗျတိရေက။ ။ သော ဟိ-အစချီသော ဝိတ္တာရဝါကျ၌ ဆိုအပ်သည်ကို ကြည့်၍ ဗျတိရေက ထည့်သည်။ ဝါယောဓာတု အတ္တနော သဟဓာတံ ရူပကာယံ သန္တမ္ပေတံ သန္တာရေတံသက္ကောတိ။ အပရာပရံ ပန စာလေတံ န သက္ကောတိ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၂၄။) ဟူသော ဗျတိရေကဝါကျကိုလည်း အတုယူသည်။]

၉။ ။ နိယံကို သတိရလျက် အနက်

ဟိ၊ မှန်၏။ ဣတ္ထိယောမိန်းမတို့သည်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌမာနာ၊ ရပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ နိပဇ္ဇမာနာ၊ အိပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) နိပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏။ နိသိဒမာနာ၊ ထိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ (အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) နိသိဒန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၏။ ဓါဒမာနာ၊ ခဲကုန်သည်ရှိသော်။ (အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍။) ဓါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ (အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ [ဋ္ဌ၊ ၃၅၇။ ဋ္ဌ၊ ၂၃၁။ ၂၃၈။]

၁၀။ ။ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါစေလျက် ဥပမာန အပြင်ထုတ်၍ အနက် ပရာဘိသဇ္ဇနိတိ၊ ပရာဘိသဇ္ဇနိ-ဟူသည်ကား။ (သဒေါသဝါစာ။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောစကားသည်။) ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ ဝါ၊ သူတစ်ပါးတို့၌။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ စူးဝင်၍။ အဘိသဇ္ဇနိ၊ ငြိတွယ်တတ်၏။ ဂန္ထကာမာနမ္ပိ၊ သွားလိုသော သူတို့အားလည်း။ ဂန္ထ သွားခြင်းငှာ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ လဂ္ဂနကာရိ၊ ငြိတွယ်ခြင်းကို

ပြုတတ်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။) ကုဋိလကထာကသာခါ၊ ကောက်သော ဆူးရှိသောသစ်ခက်သည်။ စမ္ပေယျ၊ အရေတို့၌။ (ဝိဇ္ဈိတွာ၊ စူးဝင်၍။ အဘိသဇ္ဇနိ ဝိယ၊ ငြိတွယ်၏သို့တည်း။ ဂန္ထကာမာနမ္ပိ၊ သွားလိုသောသူတို့အားလည်း။ ဂန္ထ၊ သွားခြင်းငှာ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ လဂ္ဂနကာရီ ဝိယ၊ ငြိတွယ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏ သို့တည်း။) [၄၊ ၄၂၅။ ၅၊ ၄၆၂။ ဂဏ္ဍိ ၅၁၉ လည်း ၅။]

[သဒေါသဝါစာ-ထည့်ရခြင်းအကြောင်း။ ။ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ပေါ်စေရန်နှင့် ဥပမေယျဘက်၌လည်း ကတ္တာဗြာရိပိ၊ ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ ၂-ဘက် ညီစေရန် သဗ္ဗာနေဝေတာနိ သဒေါသဝါစာယ ဝေဝဓနာနိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ သဒေါသဝါစာ-ကိုထည့်သည်။]

၁၉၀၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) တတ္ထ ကတတ္တာတိ ကတကာရဏာ။
- (ခ) ဥပစိတတ္တာတိ အာစိတတ္တာ ဝမ္ပိတကာရဏာ။
- (ဂ) စက္ခုဝိညာဏန္တိ ကာရဏဘူတဿ စက္ခုဿ ဝိညာဏံ။
- (ဃ) စက္ခုတော ဝါ ပဝတ္တံ၊ စက္ခုသ္မိံ ဝါနိသိတံ ဝိညာဏန္တိစက္ခုဝိညာဏံ။
- (င) ပရတော သောတဝိညာဏာဒိသုပိ ဒေဝေဝနယော။

၁။ ။ အထက်ပါ (က)အမှတ်ပြုဝါကျကို တတ္ထ-၏အစွဲ မလွဲစေမူ၍ လည်းကောင်း၊ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို တ္ထ-၏သမ္ပန်၊ ပကတိ၊ ဝိကတိကတ္တာနှင့် သမ္ပန္နကြိယာ ထည့်စွက်၍လည်းကောင်း၊ (င)အမှတ်ပြုဝါကျကို နိပါတ်ပုဒ်၏ ဇောတကတ္တကို ထင်ရှားစေလျက်လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ (င)အမှတ်ပြုဝါကျလာ ဒေဝေဝနယော-၌ နိပါတပဒကို ဥပမာနု ဇောတကကြိ၍ ထည့်စပ်ရမည့် ပဓာနကြိယာကို ကိုင်ပြီးလျှင် ယင်း၏ ကံကို သဒ္ဓါ ဘောဂဋ္ဌပနာပဉ္စက ထွက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ သဒ္ဓါ၊ အနက်၊ တစ်ချက် ကြောင်း၊ ကျိုး၊ ဤလေးမျိုးတွင် အဘယ်ကိုပြောင်းလဲလို၍ ဝါ-သဒ္ဓါကို ထားပါသနည်း။ ပြေဆို၍ ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၄။ ။ စက္ခုတော ဝါ-ဟူသော ပါဠိ၌ စက္ခု-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဘောဒဗ္ဗိန္ဒြိယဒိပနိ နည်းအရ ဗျူဟတုဒိတုတ္ထ ခွဲဝေပြပါ။

၅။ ။ သောတဝိညာဏာဒိသုပိ ဒေသေ-၌ ပရိယာပန ဓမ္မတို့ကို လိင်္ဂံ၊ဂဏ၊ပဒ၊အန္တ စိစစ်ပြပါ။

၆။ ။ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာစရိယာဘောဂနှင့် သံဝတ္ထနာ အမည်များကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (င) အမှတ်ပြ ဝါကျလာ ပရ-သဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရနှင့် အတ္ထာဓိပေတ ကို ညွှန်ပြီးလျှင် ဒေသေ-၌ နိပါတပဒကို အဝဇာရထတ္ထ ကြံပါက ဖြစ်သင့်သော ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထတို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဟိတ်ဆိုင်လေရာ ကြိယာ၏ ပကတိ ကတ္တားကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် မှန်ကန်ကျန ထုတ်ဆောင်ပြပါ။

၉။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၏လက္ခဏာဒိစတုက္ကကို ထုတ်ခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ-၌ စက္ခုနာအရနှင့် ဒိသွာ-အရ ပစ္စယ၊ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မတို့ကိုကောက်၍ ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိ တို့ကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၂ (၁၃၄၃) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ တတ္ထ-အစွဲ မလွဲစေမူ၍ အနက်
[“တတ္ထ၊ ထိုကာမာဝစရဿ ကုသလဿ ကမ္မဿ ကတတ္တာ-အစရှိသော ပါဠိ၌”ဟု နိဿယစွဲသည့်အတိုင်း ရှေ့စကားရပ်ကို စွဲ၊ (တစ်နည်း)“တတ္ထ၊ထို ကတတ္တာ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌”ဟု “တတ္တာတိ ကတတ္တာတိ အာဒိပဒေသု” ယောဇနာ (၁၅၃)စွဲသည့်အတိုင်း ကတတ္တာအစရှိသောပေါင်းပါဠိကို စွဲ၊ ရှေ့နည်းသည် တောင်တွင်းနိယံနှင့် ညီသည်။ နောက်နည်းသည် ရှင်တိပိဋကနာဂနိယံနှင့် ညီသည်။

ကျက်။ ။(၁) တတ္ထ-အလိုအစွဲဆို၊ရှေ့ကိုသာမှတ်လေ။

(တောင်တွင်းနိယံ။ ၅၅။)

(၂) တသ္မိံ၊တတ္ထ၊တဿ-အစွဲ၊စိတ်မရဲသော်၊အစိတ်ကို မြှော်၊အပေါင်းရော်၍စွဲ၊ (ရှင်တိပိဋကနာဂနိယံ။ ၅၃။)

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ တ္ထ-သမ္ပန်၊ပကတိ ဝိကတိကတ္တားနှင့်

ဥပစိတတ္တာတိ၊ဥပစိတတ္တာ-ဟူသည်ကား။ ကမ္မဿ၊ကံ၏။ (တ္ထ-သမ္ပန်) အာစိတတ္တာ၊ဆည်းပူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဂဏ္ဍိသစ်။)ဝမ္ဘိတကာရဏာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ (စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခု ဝိညာဏံသည်။) (ပကတိကတ္တား။) (ဥပ္ပန္နု၊ဥပါဒ်ဆဲသည်။) (ဝိကတိကတ္တား။) (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) (သမ္ပန္နုကြိယာ။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကမ္မဿ ကတတ္တာ ဥပဓိတတ္တာ ဝိပါကံ စက္ခုဝိညာဏံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၁၀၄၄။)]

(c)အမှတ်ပြဝါကျ နိပါတ်ပုဒ်၏ ဇောတကတ္တကို ထင်ရှားစေလျက် အနက် [စသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။ ဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နည်းကဲ့သို့သောနည်းကို (ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို) (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏) “နိပါတ်ပုဒ်၏ဇောတကတ္တကို”ဟု ဧကဝုဇ်မေးသည်အလိုမှာ သောတဝိညာဏာ ဒီသုပိ-ကို “သောတဝိညာဏာဒီသု+အပိ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ အပိ-ဥပသာရ ယူလိုသည်။ ပိ-နိပါတ် မယူလို။ ဋ္ဌ၊ ၃၀၃။ ဋ္ဌ၊ ၃၂၊ ၃၅။]

စသေဝနယော-အနက်ပေးနည်း။ ။ ရှေ့အနက်အလို “စသော+ ဧဝ+ နယော”ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ နောက်အနက်အလို “စသော+ ဣဝ+ နယော”ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဧဝ သဒ္ဒါ အဝဇာရထက္က၊ ဣဝ-သဒ္ဒါ ဥပမာနက္က။ စသေဝနယောတိ စသော ဧဝ နယော၊ န အညော နယောတိ အတ္ထော။ အထဝါ စသေဝနယောတိ စသော ဣဝ နယော၊ စသော ဧတာဒီသော နယော ဣဝ အယံ နယော ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ အတ္ထော။ (ပါစိတျာ ဒိယောဇနာ၊ ၉။)

ကျက်။ ။ စသေဝနယော၊ ပုဒ်သဘောမှာ၊ ထင်စွာ ဧဝ၊ ဣဝ-အနက်၊ နှစ်ချက်ခွဲ၍ သမ္ပန်မြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ၊ ၇၁။)

၂။ ။ သဒ္ဒါဘောဂဋ္ဌပနာဉ္စကထွက်

(c)အမှတ်ပြဝါကျလာ စသေဝနယော-၌ နိပါတပဒ်ကို ဥပမာဇောတက ကြိက ထည့်စပ်ရမည့် ပဓာနကြိယာကား “ဒဋ္ဌဗ္ဗော” ဟူသည်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ မှတ်အပ်၏-ဟုလိုသော်။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ကမ္မိကို ဆိုတော်မူ၏(ဋ္ဌပနာ)။ ကမ္မိသည် ကမ္မနှင့်မကင်းကောင်းသည်မဟုတ်ပါလော (အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်းကောင်းသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ ကမ္မိကို သာမဆိုသင့်(ဋ္ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ကမ္မိ၏ကမ္မကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာပွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဇနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် စသေဝနယော-ဟူသော ကမ္မကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ကမ္မိ၏ ကမ္မကား စသေဝနယော ဖြစ်၏-ဟုလိုသော်။

[မှတ်ချက်။ ။ မေးခွန်း၌ “ပုစ္ဆာထွက်ခဲ့ပါ” ဟု၊ သို့မဟုတ် “စောဒနာ ထွက်ခဲ့ပါ”ဟု မမေး၍ စောဒနာစကားလုံးဖြင့် ထွက်လိုက်ပါသည်။ ပဉ္စကဆိုလျှင် အဘော်ပါပြီဖြစ်၍ မေးခွန်း၌ ဘောဂ-ဟူသောစကားလုံး လိုမည်မဟုတ်ပါ။]

၃။ ။ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း

သဒ္ဒါ၊ အနက်၊ တချက်ကြောင်း၊ ကျိုး၊ ဤလေးမျိုးတွင် ဆဋ္ဌိတပ္ပရိသံ သမာသံ အနက်မှတစ်ပါး မဇ္ဈေလောပီ ပဉ္စမိတပ္ပရိသံ သမာသံ အနက်ကို ပြောင်းလဲလို၍ ဒုတိယ ဝါ-သဒ္ဒါကိုထားပါသည်။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ပထမ ဝါ-သဒ္ဒါကို ထားပါသည်။

မဇ္ဈေလောပိ ပဉ္စမိတပျူရိသံ သမာသံအနက်မှတစ်ပါး မဇ္ဈေလောပိ သတ္တမိတပျူရိသံ သမာသံအနက်ကို ပြောင်းလဲလို၍ ဒုတိယဝါသဒ္ဓါကို ထားပါသည်။

(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသ

(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကား အဗျာပိတဒေါသ ဖြစ်ပါသည်။ [နယန္တရကို ပက္ခန္တရ ယူရသည်။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ စက္ကတိ ပရိကာယတိတိ စက္ခု။

ဗျူပတျာဒိစတုက္က

ဘောဒစိန္တာဒိပနိနည်းအရ-

(၁) စက္ကတိ ပရိကာယတိတိ-ယူသော ဝိဂြိဟ်ဝါကျသည် ဗျူပတ္တိ။

(၂) စက္ခု-ဓာတ်,၃-ပစ္စည်း (ဓာန်ငြို၊ဏှာဒိမောဂ္ဂလာန်) ဣပစ္စည်း (၅) သည်လည်းကောင်း,အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော (စက္ခုသပ္ပဿစသည်ကို ဒဿနကိစ္စ၌စေခိုင်းသကဲ့သို့)ရှေ့ဆောင်ခြင်းကြိယာသည် လည်းကောင်း ဗျူပတ္တိနိမိတ်။

(၃) စက္ခု-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ရှေ့ဆောင် ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

မှတ်ချက်။ ။

ဤဝိဂ္ဂဟကား စက္ခုသမ္ပဿာဒိနံ နိဿယဘာဝေန တေ ဓမ္မေ ဒဿနကိစ္စေ အာဏာပေန္တံ ဝိယ ပရိကာယတိတိ စက္ခုတိ ဝုစ္စတိ။ စက္ကတိ ဟိ စက္ခုယထာဝုတ္တေန နယေန အာစိက္ကတိ ပရိကာယတိတိ အတ္ထော-ဟူသော မူလငြိုကာ အလိုကျ ပြုသော ဝိဂ္ဂဟဖြစ်သည်။

[စက္ခု-၏၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။ “အထဝါ သမဝိသမာနိ ရူပါနိ စက္ကတိ အာစိက္ကတိပကာသေတိတိဝါ စက္ခု”ဟုလည်း (ဓမ္မသင်္ဂဏီ မူလငြို၊၁၄၅)၌ တစ်နည်း ပြုသေးသည်။ “အနေကတ္တတ္တာ ဓာတုနံ စက္ကတိတိ ဣမဿ “ပရိကာယတိ, ပကာသေတိ”တိ အတ္တာ ဝုတ္တာ”ဟု(ဓမ္မသင်္ဂဏီ။ အနုငြို၊ ၁၅၅)ထပ်ဆင့် ဖွင့်သည်။

ထို့ပြင် စက္ကတိ အဿာဒေတိ ရူပန္တိ စက္ခုည။ စက္ကတိ ပဿတိတိ ဝါ စက္ခု။ (ဓာန်ငြို၊ ၁၄၉။)စက္ခု ဝိယတ္တိယံ ဝါစာယံ စက္ကတိတိ စက္ခု။ (ရူ၊ ၆၅၁) စက္ခု ဣက္ခု ဒဿနေ စက္ကတိ ရူပန္တိ စက္ခု။ (မောဂ်၊၇၊ ၂။) စိက္ခု စက္ခု ဝိယတ္တိယံ ဝါစာယံ၊စက္ကတိတိ စက္ခု။သမဝိသမံ အဘိဗျတ္တံ ဝဒန္တံ ဝိယ ဟောတိတိ အတ္ထော။ အထဝါ “သုပံ စက္ကတိ၊မရ စက္ကတိ”တိ အာဒိသု ဝိယ ယသ္မာ အဿာဒတ္ထောပိ စက္ခု-သဒ္ဓေါ ဘဝတိ၊တသ္မာ “စက္ကတိ ဝိညာဏဓိဋ္ဌိတံ ရူပံ အဿာဒေန္တံ ဝိယ ဟောတိ”တိ အဿာဒတ္ထောပိ ဂဟေတဗ္ဗော။ (နိတိ၊ဓာတု၊၂၆)

စက္ကတိ ဝိညာဏဓိဋ္ဌိတံ ဟုတွာ သမဝိသမံ အာစိက္ကန္တံ ဝိယ ဟောတိတိ စက္ခု။ အထဝါ စက္ကတိ ရူပံ အဿာဒေန္တံ ဝိယ ဟောတိတိ စက္ခု။ စက္ကတိ ရူပံ ဝိဘာဝေတိတိ စက္ခု။ (အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာနိ။ ၁၆။)စက္ကတိတိ စက္ခု၊ရူပံ အဿာဒေတိ, ဝိဘာဝေတိစာတိ အတ္ထော။ (ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ၄၂။)

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ လာသည်။ မည်သည့်ဝိဂ္ဂဟမဆို ကျမ်းဂန်လာက ဆိုနိုင် ဖြေနိုင်သော်လည်း အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌ ကထာ၏ အဖွင့်ဖြစ်၍ တိုက်ရိုက်ဆိုင်သောကြောင့် မူလဋီကာဝိဂ္ဂဟကို ဆိုသည်။

ဤမျှ ဝိဂ္ဂဟများပြားသည့်ပုဒ်မျိုးကို မမေးသင့်။ ဘာကြောင့်နည်းဟူမူ အဖြေမှန်ထုတ်သူက ဝိဂ္ဂဟအားလုံးကို ကုန်အောင်မထုတ်ပါက မထုတ်သည့် ဝိဂ္ဂဟကို ဖြေဆိုသူမှာ အမှတ်ဆုံးရှုံး နစ်နာဖွယ်ရာရှိသောကြောင့်တည်း။]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

- သောတ-ကား နပုံသကလိင်္ဂံ၊ စိတ္တာဒိဂဏ၊ ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ အ-ကာရန္တ။
- ဝိညာဏ-ကား နပုံသကလိင်္ဂံ၊ စိတ္တာဒိဂဏ၊ ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ အ-ကာရန္တ။
- အာဒိသု-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ၊ ကိတသုဒ္ဓနာမပဒ၊ ဣ-ကာရန္တ။
- အပိ -ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ ဥပသာရပဒ၊ ဣ-ကာရန္တ။
- ဓသော-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒိဂဏ၊ သဗ္ဗနာမပဒ၊ အ-ကာရန္တ။

၈၀- (တစ်နည်း) ဣဝ-ကား အလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ၊ နိပါတဝဒ၊ အ-ကာရန္တ။
[ဥပသာရ ယူလို။ ။ သောတဝိညာဏာဒိသုပိ-၌ ပိ၊ အပိ-၂ မျိုးသင့်သည်။

သို့သော်လည်း “(င)အမှတ်ပြဝါကျကို နိပါတ်ပုဒ်၏ ဓောတကတ္တကို ထင်ရှားစေလျက်” ဟု ဧကဝုစံဖြင့် မေးသည့်ပုစ္ဆကအလို အပိ-ယူလိုသည်။ အပိ ဆိုလျှင် ဥပသာရပိ-ဆိုလျှင် နိပါတ်။]

၆။ ။ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ကတကာရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဝယ် ကတ နောင်ကျေနုသော ဘာဝ-သဒ္ဒါဖြင့် (တစ်နည်း)ဘာဝပ္ပဓာနဖြစ်သော ကတ-သဒ္ဒါဖြင့် ကတတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ တ္တ-ပစ္စည်း၏ ဘောအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)ကတတ္တာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ကတဿ ဘာဝေါ ကတတ္တံ”ဟု ဘာဝတဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ကတတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပုဒ်၌ ပဉ္စမိဝိဘတ်၏ ကာရဏအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဝိဘကျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အာစိတတ္တာ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် ဥပစိ တတ္တာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ဥပ-ရှေ့ရှိသော စိ-ဓာတ်၏ ဝိစယေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့် အညီဆည်းပူးခြင်း အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတွတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝဓိတကာရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဝယ် ဝဓိတ-နောင် ကျေနုသော ဘာဝ-သဒ္ဒါဖြင့် (တစ်နည်း)ဘာဝပ္ပဓာနဖြစ်သော ဝဓိတသဒ္ဒါဖြင့် ဥပစိတတ္တာ၊ အာစိတတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်တို့၌ တ္တ- ၂-ပစ္စည်း၏ ဘောအနက်ဟော၏

အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ (တစ်နည်း) ဥပစိတတ္တာ၊အာစိတတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပုဒ်တို့ကို “ဥပစိတဿ ဘာဝေါ ဥပစိတတ္ထံ၊အာစိတဿ ဘာဝေါ အာစိတတ္ထံ”ဟုဘာဝတဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ကာရဏာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဥပစိတတ္တာ၊အာစိတတ္တာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်တို့၌ ပဉ္စမိ ၂-ဝိဘတ်၏ ကာရဏအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဝိဘတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

[ကတ၊ဝမိတ-တို့ကား ဘာဝပဗ္ဗဓာန၊ဘာဝလောပ။ ။ ကတကာရဏာ၊ဝမိတကာရဏာ-တို့ဝယ် ကတ-ပုဒ်၊ဝမိတ-ပုဒ်တို့ကား “ကတဘာဝ၊ဝမိတဘာဝ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဘာဝသဒ္ဓါ ကျေနသောပုဒ် (ဘာဝလောပပုဒ်)များတည်း။ (တစ်နည်း) ဘောအနက်ပြဓာန်းခြင်းရှိသောပုဒ်(ဘာဝပဗ္ဗဓာနပုဒ်)များတည်း။ ဘာဝပဗ္ဗဓာန၊ ဘာဝလောပ အဓိပ္ပာယ်ကို(၁၉၇၇ (၁၃၃၉)ခုနှစ်) အဋ္ဌသာလိနီအဖြေ၌ ပေါ်ပြခဲ့ပြီ။

ဝမိတကာရဏာ-ဖြင့် ဥပစိတတ္တာ-ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဖွင့် ။ နောက်နောက်ပုဒ်သည် ရှေးရှေးပုဒ်ကို ဖွင့်သည်ဖြစ်၍ ဝမိတတ္တာ-ဖြင့် အာစိတတ္တာ-ကို တိုက်ရိုက်ဖွင့်သည်။ ဥပစိတတ္တာ-ကို တိုက်ရိုက်မဖွင့်ဖြစ်သင့်သဖြင့် ဆက်သွယ်၍ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဖွင့်သည်။ အာစိတတ္တာ-သည် ဥပစိတတ္တာ-ကို ထောက်က သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သည်။ ဝမိတကာရဏာ-ကို ထောက်က သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သည်။]

၇။ ။ ပရ-သဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ။ ။ ပရ-သဒ္ဓါ၏အတ္ထုဒ္ဓါရကား ပစ္စနိတ၊ဥတ္တမ၊အည၊ပစ္ဆာဘာဂ၊နိဗ္ဗာန၊ပရသန္တက၊အတိသယတ္ထ ၇-နက် ဖြစ်ပါသည်။ [ထောက်ဖွယ်။ ။ ပစ္စနိကောတ္ထမေသုညေ၊ပစ္ဆာဘာဂေ ပရောတိသု။ (ဓာန်။ ၈၄၃။)မောက္ခော နိရာဓော နိဗ္ဗာနံ ဒီပေါ တထုက္ကယော ပရံ (ဓာန်။ ၆) ပရသတိ အတ္ထသန္တကတော ပရဘုဏဿ သန္တကဿ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၃၂၈။) ပရန္တိ အတိသယတ္ထေ နိပါတော။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၃၆၅။)(ပုဒ္ဒသာသနာအဖွဲ့ ဝန်ထမ်းများ ရေးသော ပါဠိပဒပိဋကကျမ်းညွှန်(ပ)ဝင်တွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့သော ပရ-ပုဒ်၌ အကျယ်၍။)]

အတ္တာဓိပေတ။ ။ အတ္တာဓိပေတကား ပစ္ဆာဘာဂ ဖြစ်ပါသည်။ ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ ဧသေဝ-၌ နိပါတပဒကို အဝဓာရဏတ္ထ ကြံပါက ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကား စက္ခုဝိညာဏ်၌ ပေါ်ပြခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထ။ ။ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗတ္ထကား စက္ခုဝိညာဏ်၌ ပေါ်ပြခဲ့သော နည်းမှ တစ်ပါးသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဧသေဝ နယောတိ ဧသော ဧဝ နယော၊န အညေန နယောတိ အတ္ထော-ဟူသော ယခင် ပါစိတျာဒိ ယောဓနာကို ထောက်။ ဧသေဝ-ကို “ဧသော+ဧဝ”ဟု ပုဒ်ဖြတ်သည့်နည်းကို ရည်မေးသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

- (၁) စက္ခုဝိညာဏ်သည် (မှရအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။
- (၂) ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇာန်းသည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။
- (၃) သမ္ပဋိဋ္ဌိန်းသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။
- (၄) အတိတဘဝင်,ဘဝဂံစလန,ဘဝဂံပစ္စေဒသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။
- (၅) သန္တိရဏ,ဝုဋ္ဌော,ဓော,တဒါရုံတို့သည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဟိတ်ဆိုက်လေရာ ကြိယာ၏ ပကတိကတ္တားမှာ စက္ခုဝိညာဏ်-ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်ကို ထုတ်သည်။ ဤထုတ်နည်းမှာ ဝိထိနည်းဖြစ်သည်။

၉။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်၏ လက္ခဏာဒီစထုက္က
 စက္ခုသန္နိဿိကရူပဝိစာနနလက္ခဏံ စက္ခုဝိညာဏံ။
 ရူပမတ္တာရမ္ပဏရသံ။
 ရူပါဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ။
 ရူပါရမ္ပဏာယ ကိရိယမနောဓာတုယာ အပဂမပဒဋ္ဌာနံ။ (၄၊၁၀၃။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ-၌ စက္ခုနာ-အရ စက္ခုဝိညာဏ် စိတ်ဟူသော ပစ္စယဓမ္မကိုကောက်၍ ဒိသ္မာ-အရ ယင်းစက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် ၇-ပါးဟူသောပစ္စယုပန္နဓမ္မကို ကောက်၍ ပစ္စည်းတရားသည် ပစ္စယုပန္နတရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကား အဓိပတိ,သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,အာဟာရ,ဣန္ဒြိယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ,အဝိဂတ,ယထာရဟ ၉-ပစ္စယသတ္တိတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ စက္ခုနာ-၏အရ စက္ခုဝိညာဏ်ကို ကောက်သည်မှာ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ-ဟူသောမေးခွန်းပါ ပါဠိတော် (၂၆၁)၏ အဖွင့် အဋ္ဌကထာ (၄၂၈)အလိုကျ ဖြစ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ၌ကား စက္ခုပသာဒကိုလည်း ကောက်သေးသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာတိ ကာရဏဝသေန (ကာရဏူပစာ၏အစွမ်းဖြင့်)“စက္ခု”တိ လဒ္ဒဝေါဟာရေန ရူပဒဿနသမတ္ထေန စက္ခုဝိညာဏေန ရူပံ ဒိသ္မာ။ ပေါရာဏာ ပနာ ဟု“စက္ခု ရူပံ န ပဿတိ၊ အစိတ္တကတ္တာ။ စိတ္တန ပဿတိ၊ အစက္ခုကတ္တာ။ ဒွါရာရမ္ပဏ သဗ္ဗန္ဓနေန ပန ပသာဒဝတ္ထုကေန စိတ္တေန ပဿတိ။ ဤဒိသိ ပနေသာ “ဓနုနာ ဝိဇ္ဇတီ”တိ အာဒိသု ဝိယ သသမ္ဘာရကထာ နာမ။ တသ္မာစက္ခု ဝိညာဏေန ရူပံ ဒိသ္မာတိ အယမေဓေတ္ထ အတ္တာတိ။ (၄၊၄၂၈) ကို ထောက်၍ စက္ခုနာ၏အရ စက္ခုဝိညာဏ်ကို ကောက်သည်။ ဝါဒ ၂-ပါးကား သဘောတရား မထူးအကျဉ်းအကျယ်သာ ထူးသည်။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၁၊ ၂၀)၌လည်း နည်းတူပင် ဖွင့်သည်။]

ထို့ပြင် “စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ”တိ အာဒိသု စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ စက္ခုအာဒိနာ မေန ဝုတ္တာနိ။ (၄၂၁၅၂။)

စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ တိ ။ပ။ ဣပေနယံ ပသာဒစက္ခုဝေါဟာရေ စက္ခုဝိညာဏေ ဝတ္တတိ။ တသ္မာ စက္ခုဝိညာဏေန ဒိသ္မာတိ အယမေတ္ထတ္ထော။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ။ ၁၆၅။) ဣဓာတိ “စက္ခုနာရူပံဒိသ္မာ”တိ ဣမသ္မိံ ပါဠေ။ “ပသာဒစက္ခုဝေါဟာရေနာတိ ဣမိနာ ဣစက္ခုသဒ္ဒေါ စက္ခုပသာဒေယေဝ နိပ္ပရိယာယတော ဝတ္တတိ ပရိယာယတော ပန နိဿယဝေါဟာရေန နိဿိတဿ ဝတ္တဗ္ဗတော စက္ခုဝိညာဏေပိ ယထာ “မဗ္ဗာ ဥက္ကန္တိံ ကရောန္တိ”တိ ဒေသေတိ။ [သိ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၈၁။] တို့ကိုလည်း ထောက်။

သဒ္ဒါစစ်၌ “စက္ခု-သဒ္ဒါသည် အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုပသာဒဒြပ်၏ စက္ခု ဟူသောအမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ဒြပ်၌ တင်စား၍ အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ဒြပ်ကို “စက္ခု” ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ကာရဏပစ္စာမည်၏” ဟု ကာရဏ ပစ္စာ၏ ဥဒါဟရဏ်ကို စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိ ထုတ်သည်ကိုလည်း ထောက်။

စက္ခုနာ-၏အရ စက္ခုပသာဒရုပ်ကိုပါ ကောက်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ။ ။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာတိ ကာရဏဝသေန “စက္ခု” တိ လဒ္ဒေါဟာရေန ရူပဒဿ နသမတ္ထေန စက္ခုဝိညာဏေန။ စက္ခုနာ ဝါ ကာရဏဘူတေန၊ ဒွါရဘူတေန ဝါ ရူပံ ပဿိတွာ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ။ ၂၊ ၁၄။) ၌ကား စက္ခုနာ-၏အရ စက္ခု ပသာဒကို တစ်နည်းကောက်သည်။

စက္ခုပသာဒရုပ်ကို ကောက်က ကျေးဇူးပြုနိုင်သောပစ္စည်း။ ။ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာအလို စက္ခုနာ-၏အရ စက္ခုပသာဒရုပ်ကို ကောက်က ဒိသ္မာ ၏အရ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ကို ကောက်၍ ပစ္စည်းတရားသည် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား နိဿယ၊ ပုရေဓာတ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ယထာရဟ ၆-ပစ္စယသတ္တိ တို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ဤနည်းကိုလည်း သိလေဦး။]

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

- ၁။ (က)သင်္ကလိဋ္ဌသင်္ကလေသိကာ ဓမ္မာ၊ (ခ)အနုပ္ပါဒေ ဉာဏ်-ဟူသော ပါဠိတော်တို့ကို သဒ္ဒတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက် အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။
- ၂။ ။ ယံ တံ အရိယာ အာစိန္တန္တိ ဥပေက္ခတော သတိမာ သုခဝိဟာရိတိ-ဟူသောပါဠိတော်၌ ယံ၊ တံ-တို့၏အစွဲကို မလွဲစေဘဲ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင်ထုတ်လျက် ယောဇနာခဲ့ပါ။
- ၃။ ယာ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တဿ ဋီတိ သတ္တိတိ အဝဋ္ဌိတိ အဝိသာဟာရော အဝိက္ခေပေါ အဝိသာဟဋ္ဌမာနသတာ သမထော သမာဓိန္ဒြိယံ သမာဓိဗလံ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ အယံ တသ္မိံ သမယေ သမထော ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ ယံ ဣတ္ထိယာ ဣတ္ထိလိင်္ဂ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ ဣတ္ထိကုတ္တံ ဣတ္ထာကပ္ပေါ ဣတ္ထတ္တံ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ ဣဒံ တံ ရူပံ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ-ဟူသောပါဠိတော်၌ ယံ-ကို နိပါတ်ကြွလျက် နိယမာနိယမ ခုံလင်စွာဖြင့် အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၅။ ။ အတ္ထေဝဂမ္ဘီရဂတံ သုဒုဗ္ဗဗ္ဗံ၊ သယံအဘိညာယ သဟေတုသမ္ဘဝံ။ ယထာနုပုဗ္ဗနိဓိလေန ဒေသိတံ၊ မဟေသိနာ ရူပဂတဝိ ပဿတိ ဟူသော ဂါထာ၌ ပဿတိ-ကြိယာ၏ ကရိုဏ်းထည့်၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၆။ ။ ဝုတ္တမ္ဘိ ဓေတံ “ယောဂါဓေ ဇာယတိ ဘူရိ၊ အယောဂါ ဘူရိသင်္ခယော”တိ ဓဝံ ကမ္မတော ဥပပတ္တိတော ဣန္ဒြိယပရိပါကတော ကိလေသဒူရိဘာဝတောတိ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ ဉာဏသမ္ပယုတ္တတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ဝုတ္တံ-၏ကတ္တာထည့်လျက် အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ ယောဇနာခဲ့ပါ။

၇။ ။ ယံ ယံဝါပနာရဗ္ဗာတိ ဧတ္ထ အယံ ယောဇနာ၊ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တေသု ရူပါရမ္မဏာဒိသု ရူပါရမ္မဏံဝါ အာရဗ္ဗ၊ အာရမ္မဏံ ကတွာတိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ အတ္ထော-၏သမ္ပန်ခံလျက် ဖလယောဇနာနည်းဖြင့် အနက် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၈။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိဝဿာ စတသော၊ ဟိတာဒိအာကာရဝဿာပနာသံ။ ကမော ပဝတ္တန္တိစ အပ္ပမာဏေ၊ တာ ဂါစရေ ယေန တဒပ္ပမညာ- ဟူသော ဂါထာကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၉။ ။ ယထာ ဟိ ဝဋ္ဌစတုရသေသသု ဒွိသု မဏိသု ပဗ္ဗာရဋ္ဌာနေ ပဝဋ္ဌေတွာ ဝိဿဋ္ဌေသု ဝဋ္ဌမဏိ ဧကန္တေနဝ ပဝဋ္ဌတိ၊ စတုရသေသာ ပတိဋ္ဌာယ ပတိဋ္ဌာယ ပဝဋ္ဌတိ။ ဓဝံ သမ္ပဒမိဒံ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ “ကထံ ဝိဝံ သီလဝန္တံ ဝဒန္တိ၊ ကထံ ဝိဝံ ပညဝန္တံ ဝဒန္တိ”တိ အာဒိသု သဏ္ဍာနံ။ ကထံ ဝိဓန္တိ ဟိ ပဒဿ သဏ္ဍာနန္တိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏိ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ ပေါလ္လင်စေလျက် အနက်
(က) သံကိလိဋ္ဌသံကိလေသိကာ၊ ပုပန်စေအပ်လည်း ပုပန်စေအပ်ကုန်၊
(ဝါ) နိပိစက်လည်း နိပိစက်အပ်ကုန်၊ ပုပန်စေတတ်သော (ဝါ) နိပိစက်တတ်သော သံကိလေသကို ရခြင်းငှာ ထိုက်လည်း ထိုက်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပုပန်စေတတ်သော

(ဝါ) နိပ်စက်တတ်သော သံကိလေသ၌ ယှဉ်လည်း ယှဉ်ကုန်သော။ ဓမ္မာဆောင်တတ် ကုန်သော (ဝါ)ဆောင်အပ်၊မှတ်အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်စိတ်ဒွါဒသ စေတသိက် သတ္တဝီသတို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) [ပါ၊၁။ ပါသျှ၊၆။]

(ခ) အနုပ္ပါဒေ၊ (မဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်သော ကိလေသာတို့၏)မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောမဂ်၏ အဆုံး၌ ဖြစ်သော အရိယာဖိုလ် ၄-ခု၌။ ဉာဏ်သိတတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏) [ပါ၊၁၆။ ပါသျှ၊ ၂၉။ ဋ္ဌ၊၉၆။ မူလဋီ၊၁၊၅၈။]

မှတ်ချက်။ ။ ကိလိသ-ဓာတ် ဝိဗာဓေက္ခန္ဓ၌ “သံကိလေသေဟိ သံကိလိ- သိယန္တိ ဝိဗာဓိယန္တိ ပိဋိယန္တိတိ သံကိလိဋ္ဌာ”ဟု သုဒ္ဓကမ္မသာဓန၊ဥပတာပနတ္ထ၌ “သံကိလေသေဟိ သံကိလေသာပိယန္တိ ဥပတာပိယန္တိတိ သံကိလိဋ္ဌာ”ဟု ဟောတုကမ္မ- သာဓနပြုသော နိဿယ၊ ဂဏ္ဍိဟောင်း၊သစ်ဆရာတို့အလို သံကိလိဋ္ဌ-ကို ယောဇနာ သည်။ မခုဆရာကား သုဒ္ဓကမ္မသာဓနချည်း ဟူ၏။ မခုအလို ဥပတာပနတ္ထ၌ “ပူလောင်အပ်” ဟု ပေးရပါမည်။

“သံကိလေသေတိ ဝိဗာဓတိ ဥပတာပေတိဓာတိ သံကိလေသော။ သံကိ လေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာ၊သံကိလေသေ နိယုတ္တာ ဝါ သံကိလေသိကာ၊ သံကိလိဋ္ဌာစ တေ သံကိလေသိကာဓာတိ သံကိလိဋ္ဌသံကိလေသိကာ”ဟု ပြုရပါမည်။ “ကိလိသော ဒိ ဥပတာပနမလိနေ၊ဘူကိ ဗာဓနေ”ဟု ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၌ လာရကား ဝိဗာဓတိ အခိုက်၌ ဘူဝါဒိဖြစ်၍ အ-ကို စ-ပြု၍ဥပတာပေတိ-အခိုက်၌ ကာရိတ် ဏေပစ္စည်းသက်၍ “သံကိလေသေတိ”ဟုပြီးသည်။ [အကျယ်ကို ယင်းပုဒ်၏အဖွင့် အဋ္ဌကထာစသည်၌ ရှုပါ။]

၂။ ။ ယံ၊တံ-တို့၏အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်အားဖြင့် အာကာရ အပြင် ထုတ်လျက်အနက်

ယံ-ဈာနဟေတု၊အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ- တတိယဈာန်သမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သောအရိယာတို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ အာစိက္ခန္တိ၊ချီးမွမ်းကြကုန်သနည်း။) ဥပေက္ခကော၊လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသသူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပသံသန္တိ၊ချီးမွမ်းကြကုန်သတည်း။) [ပါ၊၄၅။ ပါသျှ၊၁၀၁။ ဋ္ဌ၊ ၂၁၉။ (၁၃၁၊၁၃၂၊၅၊၁၃၃၀-ခုနစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၃။ ။ [ပါ၊၉၅။ ပါသျှ၊၁၄၅။]

၄။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ပါ၊၁၆၈။ ပါသျှ၊ ၂၆၄။ (၁၃၁၇ ခုနစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊၁၃။ ဋ္ဌသျှ၊၁။ ၅၄။]

၆။ ။ ကတ္တားထည့်လျက် အနက်အားဖြင့် အာကာရအတွင်းသွင်း၍ အနက်
 စ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယောဂါ၊ ဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကြောင့်၊ ဝေ၊
 စင်စစ်။ ဘူရိ၊ ပညာသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ အယောဂါ၊ သမာဓိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။
 ဘူရိသင်္ခယော၊ ပညာ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။
 ဇေတမ္ပိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ [ကြွင်း ယောဇနာလေ။ ဋ္ဌ၊ ၁၁၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၄၇၆။]

၇။ ။ အတ္ထော-၏ သမ္ပန်ခံလျက် (ဖလယောဇနာနည်းဖြင့်) အနက်
 ယံယံဝါပနာရဗ္ဗာတိ စတ္ထ၊ ယံယံဝါပနာရဗ္ဗ-အစရှိသော ဝါကျ၌။ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ-ဟူသော
 ဤဝါကျနှင့်တကွ ယံယံဝါပန-ဟူသော ဤဝါကျ၏ ယှဉ်ကြောင်းစပ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော သဗ္ဗာရမ္မဏတာ-စသည်ကိုပြခြင်းဟု ဆိုအပ်မသာ အကျိုးဖလသမ္ပန္န
 ဟူသော ယောဇနာတည်း။ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။
 ရူပါရမ္မဏာဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ရူပါရမ္မဏံဝါ၊ ရူပါရုံကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ
 အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ (ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပါဒ်ဆဲသည်။ ဝါ၊ ဓတတ္ထယသို့ရောက်သည်။
 ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။) ဣတိ-အယံ၊ ဤအာရမ္မဏံ ကတွာ-ဟူသော သဒ္ဓါသည်။
 (အာရဗ္ဗာတိပဒသ၊ အာရဗ္ဗဟူသော ပုဒ်၏) အတ္ထော၊ အနက်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။
 မှတ်ချက်။ ။ အနက်အားဖြင့်လည်း သမ္ပန်ခံနိုင်သောကြောင့် အတ္ထော၏
 သမ္ပန်ကို နိဿယယောဇနာသည်အတိုင်း အနက်အားဖြင့်လည်း ခံနိုင်ပါသည်။
 [ဖလယောဇနာနည်းဖြင့် စကားလုံး မသုံးသင့်။ ။ ပဒယောဇနာ၊
 ဖလယောဇနာ နှစ်ပါးတို့တွင် ဖလယောဇနာအားဖြင့် ယောဇနာလိုသောဆရာသည်
 ယံယံဝါပနာရဗ္ဗာတိ စတ္ထ အယံ ယောဇနာ-မိန့်သော်။ (နိဿယဆရာ၏ အနုသန္ဓေ)
 ဤစကားကို ကြည့်၍ “ဖလယောဇနာနည်းဖြင့်”ဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။
 အမှန်အားဖြင့် ဤယံယံဝါ ပနာရဗ္ဗာတိစတ္ထ-စသော အဋ္ဌကထာသည် ပါဠိတော်ကို
 ဖလယောဇနာနည်းဖြင့် ယောဇနာပြုနေခြင်း၊ ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
 ဤအဋ္ဌကထာဝါကျကို ယောဇနာပြုနေသည် မဟုတ်။ ပါဠိတော်၌ “ရူပါရမ္မဏံဝါ။
 ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ”ဟု ဟောတော်မူပြီးလျှင် “အာရဗ္ဗ”ဟု ဆက်မဟောဘဲ
 ယံယံဝါပနကို ဟောတော်မူခြင်း၌ အကျိုးကိုယှဉ်စေခြင်း (ယှဉ်စပ်၍ပြခြင်း)ကို
 “ဖလယောဇနာ”ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ ယှဉ်စပ်ပြနေသည်မှာလည်း ဤဝါကျဖြင့်သာ
 မဟုတ်၊ ဆက်လျက် အကျယ်အားဖြင့် တစ်နည်းသာမက များစွာပြလျက်သာရှိသည်။
 ကတွာ-နောင် ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ-ကို ထည့်သွင်းယောဇနာစေလိုလျှင်လည်း
 အခြားစကားလုံးသာ သုံးရမည်။ ဤစကားလုံးကို မသုံးသင့်။ ဤစကားလုံးကို သုံးသဖြင့်
 ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ-ထည့်စပ်ရမည့် အဓိပ္ပာယ်မရောက်။
 ယင်းသို့ ယံယံဝါပနာရဗ္ဗာတိစတ္ထ-အစရှိသောဝါကျသည် ပါဠိတော်ကို
 ဖလယောဇနာနည်းဖြင့် ယောဇနာပြုနေခြင်း၊ ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
 ဤဝါကျကို ယောဇနာပြုနေသည်မဟုတ်သည့်ပြင် ကတွာ-နောင် ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ
 ထည့်ယောဇနာစေလိုလျှင်လည်း ဤ ဖလယောဇနာနည်းဖြင့်”ဟူသော စကားလုံးဖြင့်
 ဆိုလိုရင်းသို့ မရောက်ထို့ကြောင့် ဤ “ဖလယောဇနာနည်းဖြင့်”ဟူသော စကားလုံးမှာ
 မသုံးသင့် မပါသင့်သည့်စကားလုံးသာ။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

၈။ ။ [ဋ၊ ၂၄၀။ ဋသျှ၊ ၂၊ ၃၈၄။]

၉။ ။ [ဋ၊ ၃၀၂။ ဋသျှ၊ ၃။ ၅၁။]

၁၀။ ။ [ဋ၊ ၃၄၃။ ဋသျှ၊ ၃။ ၁၈၁။]

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ-ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ယထာဘူစဂဟဏာဘာဝေန မိစ္ဆာ ပဿတီတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။
- (ခ) သာ နတ္ထိဒိန္နန္တိအာဒိနာ နယေန ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ။
- (ဂ) သမ္ပပ္ပလာပေါ ဝိယ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ မဟာသာဝဇ္ဇာစ။
- (ဃ) အပိစ အနိယတာ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ နိယတာ မဟာသာဝဇ္ဇာ။
- (င) တဿာ ဒွေ သမ္ပရာ ဝတ္ထုနောစ ဂဟိတာကာရဝိပရိတတာ၊
ယထာ စ တံ ဂဏှာတိ၊ တထာဘာဝေန တဿုပဋ္ဌာနန္တိ။
- (စ) တတ္ထ နတ္ထိကာဟေတုကအကိရိယဒိဋ္ဌိဟိ စဝ ကမ္မပထဘောဒေါ ဟောတိ။
- (ဆ) န အညဒိဋ္ဌိဟိ။

၁။ ။ မိစ္ဆာ-ပုဒ်နောင် ကျေသော ဝိဘတ်၏ အနက်ကို ထင်စေလျက်
(က)အမှတ်ပြဝါကျကို ကတ္တားထည့်၍ အနက်ယောစနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာဒိပဉ္စကကျမ်းရိုးငါးချက် တက်ပြခဲ့ပါ။
(အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန်မလို။)

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အကြောင်း၊ အကျိုးတို့တွင် ဘယ်ကိုလဲလို၍
“အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရသည်”ဟု ရှင်းလင်းခဲ့ပါ။

၄။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ သမ္ပပ္ပလာပေါ-၌သမ္ပ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျူဟတ္ထိစတုက္က
ခွဲခဲ့ပါ။

၅။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါအပ္ပသာဝဇ္ဇာ-ဝယ်အပ္ပသာဝဇ္ဇာ-ကို ဥပမာနပက္ခ
ဥပမေယျပက္ခ အားလျော်စွာ ပဒ,အန္တ,လိဂံ,ဂဏ ခွဲဝေခဲ့ပါ။

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို အာဘော်ပေါ်၍ သံဝတ္ထုနာအမည်တို့ကိုလည်း
ပေးခဲ့ပါ။

၄၅၂

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၇။ ။(စ)အမှတ်ပြဝါကျပါဝေ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကို ရေး၍ ဂဟေတဗ္ဗဒိကို လည်း ရေးခဲ့ပါ။

၈။ ။(ခ) ဝါကျပါ ဒိန္နံ-၌ ဓာတ်၏ကတ္တုဋ္ဌအရ တရားကိုယ်ကောက်၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ဆောင်ခဲ့ပါ။

၉။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ကို လက္ခဏာဒိစတုက္က ထုတ်ခဲ့ပါ။

၁၀။ ။(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ သာ-အရတရားသည် ဝိပရိတာဒသနလက္ခဏာအရ တရားအားပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိ၊ ပစ္စည်းမျိုး၊ပစ္စည်း၊ပစ္စယုပ္ပန်တို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

၁၉၈၃ (၁၃၄၄) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ မိစ္ဆာ-ပုဒ်နောက်ကျေသော ဝိဘတ်၏ အနက်ထင်စေလျက် အနက်

[“မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မမှန်၊ အမှားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်း ဘောက်ပြန်မမှန်၊ အမှားကို”ဟု သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ မိစ္ဆာနောင် ရှေ့နည်း၌ တတိယာကျေသည်။နောက်နည်း ဒုတိယာကျေသည်။ကြွင်းသျှအတိုင်းယောဇနာလေ။ ၌၊ ၁၄၄။ ၌သျှ။ ၁၊ ၅၈၀။

ထောက်ဖွယ်။ ။မိစ္ဆာ ပဿတိတိ ဝိတထံ၊ ပဿတိ။(ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ မူလဋီ။၈၀။)ဝိတထံဋီဝိတထာဘာဝေန။(ဓမ္မသင်္ဂဏီမရဋီ။၁၅၈။)မိစ္ဆာ-ဝိတထံ၊ချွတ်ယွင်းသည်ကို။(ဂဏ္ဍိသစ်။၄၁၆။)]

၂။ ။ (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျ ၌ပနာဒိပဉ္စကကျမ်းရိုးငါးချက်တက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (စ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တို့တွင် နတ္တိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကြိယဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်သာလျှင် ကမ္မပထအထူးသည် ဖြစ်၏”ဟု အနွယကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ အနွယသည် ဗျတိရေကနှင့် မကင်း ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်းကောင်းသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)။ အနွယကိုသာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ဗျတိရေကကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဇနာတော် မူလိုသော အဋ္ဌက ထာဆရာသည် (ဆ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

၃။ ။ အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်းအကြောင်း အကြောင်း၊ အကျိုးတို့တွင် နှိပ်ခြင်းနည်းသည်၏အဖြစ်၊ နှိပ်ခြင်းများသည်၏ အဖြစ်ဟူသော (အာသေဝနမန္တတာ၊ အာသေဝနမဟန္တတာ)အကြောင်းမှတစ်ပါး စုတိ၏

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၃)

အခြားမဲ့ အကျိုးပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်မမြဲခြင်း၊မြဲခြင်းဟူသော (အနိယံတ၊ နိယတ) အကြောင်းတစ်ပါးကို လဲလို၍ (ဃ) အမှတ်ပြု ဝါကျ၌ အပိစ-သဒ္ဒါ ထားရပါသည်။

၄။ ။ဝိဂ္ဂဟ

သံသုခံ ဟိတဉ္စ ဖလတိ ပဟာရတိ ဝိနာသေတိတိ သမ္ပံ(သိ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ဘ၊ ၃၃၈။)

ဗျူပ္ပတ္တိစတုက္က

အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁)သ-ဟူသော၊ပွဲ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါသည် ဗျူပ္ပတ္တိ။

(၂)သံ-ရှေးရှိသော ဖလ-ဓာတ်၊ ကိ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊အစိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဒါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာ၊အကျိုးစီးပွားကို ပုတ်ခတ် ဖျက်ဆီးခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) သမ္ပံ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဒါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဒါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ပုတ်ခတ်ဖျက်ဆီးခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒဓိန္ဒာဒီပနီအလိုအားဖြင့်-

(၁) သံ သုခံ ဟိတဉ္စ ဖလတိ ပဟာရတိ ဝိနာသေတိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ် ဝါကျသည် ဗျူပ္ပတ္တိ။

(၂) တု၏။

(၃) သမ္ပံ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

၅။ ။ ပဒါဒီဝိဘာဂ

ဥပမာနပက္ခ၌-အပုသာဝဇ္ဇ-ကာ၊ သမာသနာမပဒ၊အ-ကာရန္တ၊ပုလ္လိဂံ၊ ပုရိသာဂဏ။

ဥပမေယျပက္ခ၌- အပုသာဝဇ္ဇ-ကာ၊ သမာသနာမပဒ၊အာ-ကာရန္တ၊ ဣတ္ထိလိဂံ၊ကညာဒိဂဏ။

၆။ ။ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ နတ္ထိ ဒိန္နန္တိ အာဒိနာ နယေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ ပါဠိဖြင့် ဝိပရိတဒဿန-၌ "ဟုတ်မှန်သောသဘောမှ ဖောက်ပြန် မမှန်၊ အမှားကို မြင်ခြင်း"ဟူသည် "နတ္ထိ ဒိန္န-ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဟုတ်မှန်သောသဘောမှ ဖောက်ပြန် မမှန်၊ အမှားကို မြင်ခြင်းပင်တည်း"ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဝိပရိတ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် (သာ-ဖြင့် စွဲယူအပ်သော)မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသော သံဝဏ္ဏနတဗ္ဗပုဒ်၌ မိစ္ဆာ-နိပါတ်ပုဒ်၏ဝိပရိတ အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။နိပါတ်လိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ဒဿန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ တိ-ပစ္စည်း၏ ဘောအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို "မိစ္ဆာ ဒဿနံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ"ဟု ဘာဝသာဓနဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

(ခ)အမှတ်ပြု တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ နတ္ထိ ဒိန္နံ-ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဟုတ်မှန်သောသဘောမှ ဖောက်ပြန် မမှန်၊အမှားကို မြင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ၈၀-သဒ္ဓါ၏အနက်

(ခ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ၈၀-သဒ္ဓါ၏အနက်ကား နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏ အနက်ဖြစ်ပါသည်။

ဂဟေတဗ္ဗာဒိ

နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊အကိရိယဒိဋ္ဌိတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ထိုဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးမှတစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိတို့၏ ကမ္မပထအထူးမှတစ်ပါးသော မနောက်ဟူသော ဂုဏ်သည် အနညာတဖြစ်ပါသည်။

[အနညာတ ထုတ်ပုံ။ ။ ကမ္မယေဝ သုဂတိဒုဂ္ဂတိနံ တဒုပ္ပဇနသုခ ဒုက္ခာနဉ္စ ပထဘာဝေန ပဝတ္တံ ကမ္မပထောတိ ဝုစ္စတိ။ သုဂတိဘဝ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၏ လည်းကောင်း၊ထိုဘဝတို့၌ဖြစ်သော သုခဒုက္ခတို့၏လည်းကောင်း လမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောကံကိုပင် "ကမ္မပထ"ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။(အကုသလကမ္မပထ-အဖွင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဋီ။ (၃၀)"ကမ္မယေဝ၊ကံသည်ပင်။ ပထော၊သုဂတိဘဝ ဒုဂ္ဂတိဘဝ၊ ထိုဘဝတို့၌ဖြစ်သော သုခဒုက္ခတို့၏အကြောင်းတည်း။ ပထော၊ကမ္မပထော၊ အကြောင်း"ဟု ပြု။

အကုသိုလ်ကံသည် ကမ္မပထမြောက်သည်လည်း ရှိ၏။ မမြောက်သည် လည်းရှိ၏။ ကမ္မပထပမြောက်လျှင် အပါယ်ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ဧကန်ပေးသည်။ မမြောက်လျှင် ကိန်းသေ မဟုတ်၊အချို့ပေးနိုင်၏။ အချို့မပေးနိုင်။ ကမ္မပထမြောက်၊ မမြောက်မှာ ဆိုင်ရာအင်္ဂါစုံလျှင် ညီလျှင် မြောက်၏။ အင်္ဂါမစုံညီလျှင် မမြောက်။

တမ္မပထ မမြောက်လျှင် ကံသာ မည်သည်၊ကမ္မပထ မမည်၊ကမ္မပထ-ဟူသော အမည်ထူးကို မရ၊ ဤနတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊အကိရိယဒိဋ္ဌိတို့သည် အင်္ဂါမစုံ ညီ၍ ကမ္မပထ မမြောက်လျှင် ကမ္မပထ မဖြစ်၊ကမ္မပထ မမည်၊ မနောက်သာဖြစ်၏။ မနောက်သာမည်၏။ ယင်းသို့ ကမ္မပထ ဘေဒသာ ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်၊ကံလည်း ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ကမ္မပထအထူးဟူသော ဂုဏ်မှတစ်ပါးသော မနောက်ဟူသောဂုဏ်ကို အနညာတထုတ်သည်။ ဂမ္ဘိရဋ္ဌာနံ ပဏ္ဍိတေဟိ ဝိစာရေတော ဂဟေတဗ္ဗ။]

၈။ ။ ဒိန္နံ-၌ ဒါ-ဓာတ်၏အရ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) ဒါန-စေတနာသည် (မုချအာဖြင့် ပြုအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) ယောနိသောမနသိကာရသည် (ပဌမ) ဖလုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) ဝေကမ်းစွန့်ကြခြင်းသည် (ပဌမ)ကာရဏုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) သဒ္ဓမ္မသဝန၊သပ္ပုရိသုပနိဿယ စသည်သည် (ဒုတိယ)ဖလုပစာရ အားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဥစ္စာစည်းစိမ်ပြည့်စုံခြင်းသည် (ဒုတိယ)ကာရဏုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

၉။ ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏လက္ခဏာဒီပတုတ္ထ

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယောနိသော အဘိနိဝေသလက္ခဏာ၊

ပရာမာသရသာ၊

မိစ္ဆာဘိနိဝေသပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

အရိယာနံ အဒဿနကာမတာဒီပဒဋ္ဌာနာ။

(၅၊ ၂၉၀။) [၁၃၁၉၊၁၃၂၄-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

(ခ)အမှတ်ပြုပါကျ၌ သာ-အရ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားသည် ဝိပရိတ ဒဿန လက္ခဏာအရ တရားအားပြိုင်နိုင်သော ပစ္စသတတ္ထိတို့ကား သဟဇာတ၊အညမည၊ နိဿယ၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္ထိ၊အဝိဂတ ၇-ပစ္စယသတ္ထိတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စည်းမျိုးကား သဟဇာတပစ္စည်းမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စည်းကား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဒိဋ္ဌိစေတသိက် ဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စယုပုန်ကား ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ဒိဋ္ဌိ၊မာန၊ဒေါသ၊ဣဿာ၊ မစ္စရိယ၊ကုက္ကုဒ္ဓ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ကျဉ်သော စေတသိက် ဝိသ (အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊သဗ္ဗာကုသလသာဓာရဏစေတသိက် ၄၊မောဟ၊ထိန၊မိဒ္ဓ) ဖြစ်ပါသည်။

[မဟာအမှားသာ။ ။ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်ဖက် ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ် စသော တရားတို့တွင် တစ်ခုမျှ ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ မရှိကြသောကြောင့် ဝိပရိတဒဿန လက္ခဏာ၏အရကို ယင်းသမ္ပယုတ်တရားများကို မကောက်နိုင်၊ထို့ကြောင့် ဤ မေးခွန်း မဟာအမှားသာ၊သို့သော် အိုးရဲ့နှင့်စလောင်းရဲ့ပမာ ပုစ္ဆက၏အဘော်နှင့် ကိုက်အောင်သာ ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ-၏အရကို သမ္ပယုတ်တရားများကို ကောက်၍ ဖြေလိုက်ရပါ၏။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ (က) အဓိဝစနာ ဓမ္မာ၊ (ခ)အဓိဝစနပထာ ဓမ္မာ-ကိုရသင့်သလို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၂။ ။ကတမာ တသ္မိံ သမယေ စေတနာ ဟောတိ။ယာ တသ္မိံ သမယေ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏာဓာတုသမ္ပဿစာ စေတနာ သဗ္ဗေတနာ စေတယိတတ္ထံ အယံ တသ္မိံ သမယေ စေတနာ ဟောတိ-ကို ပါဠိသေသထည့်စွက်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၃။ ။ကတမံ တသ္မိံ သမယေ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဟောတိ။ယာ တသ္မိံ သမယေ သဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ ဩကပ္ပနာ အဘိပ္ပသာဒေါ သဒ္ဓါ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ သဒ္ဓါဗလံ။ ဣဒံ တသ္မိံ သမယေ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဟောတိ-ကို အနက်မှန်မှန် ပေးခဲ့ပါ။

၄။ ။တတ္ထ ကတမံ ဥဒ္ဓစ္စံ။ယံ စိတ္တဿ ဥဒ္ဓစ္စံ အဝုပသမော စေတသော ဝိက္ခေပေါ ဘန္တတ္ထံ စိတ္တဿ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဥဒ္ဓစ္စံ-ကို တတ္ထ-အစွဲ မှန်ကန်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၅။ ။ အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိတိပိ သေက္ခာကို သိက္ခန္တိကြိယာ၏ကံ ထည့်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၆။ ။ နတ္ထိ စတေသံ ဥပ္ပါဒေ ဝါ ဌိတိယံ ဝါ ပစ္စယောတိ အပ္ပစ္စယာ-ကို စတေသံ-၌ ဝိဘဏ္ဍတ္ထ မမှားစေမူ၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ တသ္မာ စတဿ ပဋိဝေဓေ မဟာဥဿာဟောစ အာဒရောစ ကတ္တဗ္ဗောတိ ဩဝါဒေါ ဒိန္နော ဟောတိ-ကို ဒိန္နော-၏ကတ္တာထည့်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ ပရဿ မမ္မစ္ဆေဒကကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိတာ ဧကန္တဖရသ စေတနာ ဖရသဝါစာ-ကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ ။ သန္တေပိစ အနုပါလနလက္ခဏာဒိမ္ပိ ဝိဓာနေ အတ္ထိက္ခဏေယေဝ တံ တေ ဓမ္မေ အနုပါလေတိ ဥဒကံ ဝိယ ဥပ္ပလာဒိနိ-ကို ဥပမာ အတွင်းသွင်းသော နည်းဖြင့် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ သာ ဟိ ရသာကာရေန ဌိတဘာဝံ ဝိဗောတိ။လက္ခဏံ န ဝိဗောတိ။ ဖာဏိတပိဏ္ဍေ ဝိလိယမာနေပိ ပထဝိဓာတု န ဝိလိယတိ-ကို အနက် ပေးခဲ့ပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ ရသင့်သလိုအနက်

အဓိဝစနာ၊ သဒ္ဓါမျှကိုသာ တည်ရာမှီရာ (အကြီးအမှူး)ကို ပြု၍ ဖြစ်သော သဒ္ဓပညတ်"ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏) (အဋ္ဌကထာ။)

(တစ်နည်း) အဓိဝစနာ၊ "အနက်၏ အထက်၌ ဟောသော သဒ္ဓပညတ်"ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

(တစ်နည်း) အဓိဝစနာ၊ "အနက်နှင့်စပ်သော သဒ္ဓပညတ်"ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) (ဋီကာ။)

အဓိဝစနပထာ၊ သဒ္ဓါမျှကိုသာ တည်ရာ မှီရာ (အကြီးအမှူး)ကို ပြု၍ဖြစ်သော သဒ္ဓပညတ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏) (အဋ္ဌကထာ။)

(တစ်နည်း) အဓိဝစနပထာ၊ အနက်၏ အထက်၌ ဟောသော သဒ္ဓပညတ် တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

(တစ်နည်း) အဓိဝစနပထာ၊ အနက်နှင့်စပ်သော သဒ္ဓပညတ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) (ဋီကာ။) ပါ၊ ၁၃။ ပါသျှ၊ ၂၅။)

မှတ်ချက်။ ။ ပါဠိတော်နိဿယ၌ အဋ္ဌကထာနည်းနှင့် ဋီကာ ဒုတိယနည်းကို ပေးသည်။ အဋ္ဌကထာနည်းနှင့် ဋီကာဒုတိယနည်း၌ ပါဠိတော်နိဿယ အတိုင်းလည်း ပေးနိုင်သည်သာ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ဝစနတ္ထမေဝ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဓိဝစနာ နာမ၊ အဓိဝစနာနံ ပထာ အဓိဝစနပထာ။ (ဋီ၊ ၉၄။)ဝစနမတ္ထမေဝ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဓိဝစနာ။ အထဝါ အဓိ-သဒ္ဓေါ ဥပရိဘာဂေ။ ဥပရိဝစနံ အဓိဝစနံ။ ကဿ ဥပရိ? ပကာသေတဗ္ဗဿ အတ္ထဿ။ အဓိနံ ဝစနံ အဓိဝစနံ။ ကေန အဓိနံ? အတ္ထေန။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ မူလဋီ၊ ၅၆။)]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ရည်သည်၊ သျှအတိုင်း ပေး။ ပါ၊ ၈။ ပါသျှ၊ ၃၈။ (၁၃၃၇-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၃။ ။ [ပါ၊ ၁၉။ ပါသျှ၊ ၄၁။]

၄။ ။ [သျှအတိုင်းပေးပါ။ ၂၃၃။ ပါသျှ၊ ၃၉၀။]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ၅၊ ၈၆။ ၅သျှ၊ ၁။ ၃၈၅။]

၄၅၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ [စတေသံ-ကို "တို့အား"ဟု သျှအတိုင်း သမ္ပဒါန်ပေး။ ဌ၊ ၉၀။
ဋ္ဌသျှ၊ ၁၃၂၃။]

၇။ ။ [ဘဂဝတာ-ထည့်ပေး။ ဌ၊ ၁၀၃။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၃၉၄။]

၈။ ။ [ဌ၊ ၁၄၃။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၅၇၅။ (၁၉၇၇ (၁၃၃၉)ခုနှစ်ကလည်း
မေးခဲ့ပြီ။)]

၉။ ။ ဥပမာ အတွင်းသွင်းသောနည်းဖြင့် အနက်
စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ အနုပါလနုလက္ခဏာဒိမ္မိ၊ အနုပါလနုလက္ခဏ၊
ပဝတ္တနရသ-စသော။ ဝိဇာနေ၊ အစီအရင်သည်။ သန္တေပိစ၊ ရှိသော်လည်း။ ဥဒကံ၊
ရေသည်။ ဥပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာစသည်တို့ကို။ အနုပါလေတိ ဝိယ၊ အစဉ်စောင့်၏သို့။
တတာ၊ ထိုအတူ။ အတ္ထိက္ခဏေယေဝ၊ မိမိစောင့်အပ်သော တရား၊ မိမိရှိစဉ်ခဏ၌
သာလျှင်။ တံ၊ ထို ဝိပိတိန္ဒြေသည်။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုရုပ်နာမ်တရားတို့ကို။ အနုပါလေတိ၊
အစဉ်စောင့်၏။ [ဌ၊ ၁၆၇။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၂၇၃။]

၁၀။ ။ [ဌ၊ ၃၇၁။ ဋ္ဌသျှ၊ ၃၂၀၄။]

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ပဋိပသညာနံ အတ္တင်္ဂမာတိ စက္ကာဒိနံ ဝတ္ထုနံ ရူပါဒိနံ အာရမ္မဏာနဉ္စ
ပဋိပာတေန သမုပ္ပန္နာ သညာ ပဋိပသညာ။
- (ခ) ကာမဓွေတာ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ သမာပန္နဿာပိ န သန္တိ။
- (ဂ) ဧဝံ သန္တေပိ အညတ္တ ပဟိနာနံ သုခဒုက္ခာနံ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ ဝိယ
သက္ကာယဒိဋ္ဌာဒိနံ တတိယမဂ္ဂေ ဝိယ စ ဣမသ္မိ ဈာနေ ဥဿာ ဟဇေနတ္ထံ
ဣမဿ ဈာနဿ ပသံသာဝသေန စတာသံ ဧတ္ထ ဝစနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- (ဃ) အထဝါ ကိဉ္ဇာပိတာ ရူပါဝစရံ သမာပန္နဿ န သန္တိ။
- (င) အထခေါ န ပဟိနတ္တာ န သန္တိ။

၁။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို နိဿယည်းကျကျ အနက်မှန်မှန် ယောစနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ ဌပနာပြ၊ ဒေါသလက္ခဏာ၊ အဘောဂါနှင့်၊ ဟိတ်ဖြာ
ရှေ့ပယ်၊ နွယ်ဆွယ်၊ မေးဖွယ်ပဉ္စက-နှင့် အညီ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌပနာပဉ္စက
နည်းဖြင့် စောဒနာတက်ခဲ့ပါ။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရန် မလို။)

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အထဝါ-သဒ္ဒါကို သဒ္ဒါ၊အနက်၊ အကြောင်း၊အကျိုး၊လေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ကို လဲလှယ်လို၍ ထားကြောင်း ရှင်းပြပါ။

၄။ ။ (င)အမှတ်ပြဝါကျ ပဟိနတ္တာ-၌ ပဟိန-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျူဟျာဒိ စတုတ္ထ ခွဲပြပါ။

၅။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ သက္ကာယ-ပုဒ်နှင့် (င)အမှတ်ပြဝါကျ ပဟိနတ္တာ၌ ပဟိန-ပုဒ်တို့ကို ပဒ,လိင်,ဂထ,အန္တ-တို့ဖြင့် ခွဲဝေပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ အမည်တို့ကို တွဲစပ်၍ ဖော်ပြပါ။

၇။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ သမာ ပန္နဿာပိ-၌ အပိ-သဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ, အတ္ထာဓိပေတတို့ကို ထုတ်၍ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဧတာသံ, ဧတ္ထ-တို့၏စွဲရာ အနက်တို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ ပဋိဃသညာ-အရ ကိုယ်ပြု၍ ဒဿနတ္ထစသည် ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ ရူပါဒိနံ-၌ ရူပ-အရတရား၏ လက္ခဏာဒိ စတုတ္ထကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သည့် အားလျော်စွာ ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန် တရားများကို ယူ၍ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယ သတ္တိနှင့်ရနိုင်သော ပစ္စည်းသရုပ်ကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၉၈၄ (၁၃၄၅) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅၊ ၂၄၆။ ၄၁၂၊ ၂၄၁၂။]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိဃသညာတို့ကို ဤအာကာ- သာနက္ခာယတနဇာန်၌ ဟောတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းသို့ ဟောတော်မူပါသော်လည်း (ဒေါသလက္ခဏ)။ ထိုပဋိဃသညာတို့သည် ပဌမဈာန်စသည်တို့ကိုဝင်စား၍ နေသူအား (အာကာ)။ ထိုသို့မရှိသောကြောင့် (အာကာ

ပဋိပသညာတို့ကို ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၌ဟောတော်မမူသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ရူပသညာတို့ကိုသာ ဟောတော်မူသင့်၏(အနွယ) အဘယ်၏ အစွမ်းဖြင့် (တစ်နည်း)အဘယ်ကြောင့် ပဋိပသညာတို့ကို ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၌ ဟောတော်မူပါသနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ (အတ္တဂံမာတိ အာဒိသု ပုရိမံ ပုရိမံ ပစ္စိမသု

ပစ္စိမသု အတ္တဝဏ္ဏနံ၊တသ္မာ ပဋိပသညာနံ အတ္တဂံမော ဈာနသမဂံ ဝိကာလေ အနုပ္ပတ္တိတိ)တဿ ဣဓေဝ ဂဟဏေ ကာရဏံ အနုယောဂမုခေန ဒသေတုံ "ကာမဉ္စေတာ"တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ။ ၁၂၉၇။)

ကာမဉ္စ-ဝါကျ တက်ရာ၌ ဒေါသလက္ခဏာနှင့် အနွယ မပါမှ အချိုးကျ။ ဤအတက်သည် "ဌပနာပြု ဒေါသလက္ခဏာအာဘောဂါနှင့်၊ ဟိတ်ဖြာရှေပယ်ဖွယ်ဆွယ်၊ မေးဖွယ်ပဉ္စက-နှင့်အညီ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာ တက်ခဲ့ပါ"ဟု မေးသည့် အမေးလိုက်၍ မဖြစ်ဖြစ်အောင် တက်သည့်အတက်ဖြစ်သည်။ ဒေါသလက္ခဏာနှင့် အနွယတို့မှာ အဝင်ခွင်ကျမဖြစ်၊ဤကိစ္စာပိ၊ကာမဉ္စ-စသော စောဒနာဝါကျမျိုး၌ ဌပနာ၊ အဘောဂံ၊ ဟိတ်ဖျော၊ ဌပျက်၊ အမေး စွက်၊ ငါးချက် ကျမ်းရိုးလာ နှင့် အညီတက်မှ အဝင်ခွင်ကျဖြစ်သည်။

ဒေါသလက္ခဏာကို "ယင်းသို့ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်"ဟု ထုံးတန်း စဉ်လာအတိုင်းထည့်လျှင် အာဘောဂနှင့် လုံးဝဆက်စပ်၍ မရ၊အဓိပ္ပာယ်မကိုက်။ ယင်းသို့ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း"ဟု ထည့်ခြင်းက အဝင်ခွင်ကျမဟုတ်စေကာမူ အဓိပ္ပာယ်အနည်းငယ်ဆက်စပ်ရသေး၍ ယင်းကို ထည့်သည်။ ဌပနာဘောဂါဒိတက်၌ ဒေါသလက္ခဏာထည့်က အဓိပ္ပာယ်မကိုက်သည်က များသည်။ အချို့အနည်းငယ် သော အတက်၌သာ အဓိပ္ပာယ်ကိုက်သည်။ဒေါသလက္ခဏာကို ထည့်လျှင် ဧဝံ- စုစပ်ရာရှု၊အနုပါပန-ဟူသော ရွှေရေးဆောင် နိယံ (၁၇၄)အဆိုအတိုင်း အနုလောမ ပါပနာဘက်သို့ ယိုင်သွားသည်။ ဒေါသလက္ခဏာသည် အနုလောမပါ ပနာ၏ ရှေ့၌သာ လိုအပ်သောအဓိပ္ပာယ်ရ၍ ကောင်းသည်။ အာဘောဂ၏ရှေ့၌ကား အဓိပ္ပာယ် မကိုက်၍ မကောင်း။ ထို့ကြောင့် ဌပနာ အနုလောမာဒိတက်၌သာ ထည့်သင့်သည်။ ဌပနာ ဘောဂါဒိတက်၍ မထည့်သင့်။ (ပရမ္မရာဘာတဝိနိစ္ဆယညူလဒ္ဓေါ ပဒေသ)

အနွယလည်း ထုံးတန်းစဉ်လာအရ မဟုတ်၊အဝင်ခွင်ကျမဖြစ်နိုင်စေကာမူ ဆက်စပ်၍ အဓိပ္ပာယ်ရနိုင်ဆုံး ရှာဖွေထည့်သည်။

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ငဲ့တက်။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ

အတက်ခိုင်းသော်လည်း ဤဝါကျမျိုး ဤအမေးမျိုး၌ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ငဲ့တက်မှ တက်လိုရသည်။ ထို့ကြောင့် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုပါ ငဲ့တက်သည်။ အမှန်မှာ ဤဝါကျမျိုး၌ (ခ)နှင့်(ဂ)ခွဲ၍ ၂-ဝါကျမပိုင်းရ။ ၂-ဝါကျခွဲပိုင်းခြင်းကြောင့် စာပါးမဝသေးသူများ အကြောင်းကြောင်းဖြစ်ရခြင်းမှအပ ဘာမျှအကျိုးလည်း မရ။ ဝါကျပိုင်းရာ၌ အချိုးအဆစ်ကျဖို့လည်း လိုအပ်လှသည်။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

၃။ ။ အထဝါ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

သဒ္ဓါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုး ၄-မျိုးတို့တွင် ပဋိပညာသညာတို့ကို ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၌ ဟောတော်မူခြင်း၏ အရူပဈာန်အား (ဝါ) အရူပဈာန်ကို ချီးမွမ်းတော်မူလိုခြင်းဟူသော အကြောင်းမှတစ်ပါး “ထိုပဋိပညာ သညာတို့ကို ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၌ ပယ်အပ်ကုန်၏”ဟူ၍ ဟောတော်မူ သင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းတစ်ပါးကို လဲလှယ်လို၍ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အထဝါ သဒ္ဓါကို ထားပါသည်။ [ချီးမွမ်းတော်မူလိုခြင်းကြောင့်သာ ဟောတော်မူရသည် မဟုတ်၊ ဟောတော်မူသင့်ခြင်းကြောင့်လည်း ဟောတော်မူရသည်-ဟုလို့။]

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ကိံ ဝါ ပသံသာကိတ္တနေန၊ ပဋိပညာသညာနံ ပန အတ္ထဂံမော ဣဓေဝ ဝတ္တဗ္ဗတ္တာ ဝုတ္တောတိ ဒဿေတုံ “အထဝါ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ၊ ၁၊ ၃၉၇။)]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပဟိယိသုတိ ပဟိနာ။

ဗျုပ္ပတ္တျာဒိစတုက္က အဘိဓာန်ဋီကာအလိုအားဖြင့်-

(၁) ပ-ဟူသော၊ ဟိ-ဟူသော၊ နာ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) ပ-ပပုဗ္ဗ၊ ဟာ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ အစိတ်ပရ မတ္ထသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စွန့်ပယ်ခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) ပဟိနာ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စွန့်ပယ်ခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ဘောဒဓိန္ဒြာ ဒိပနိ အလိုအားဖြင့်-

(၁) ပဟိယိသုတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) တု၏။

(၃) ပဟိနာ-ဟူသော နိမ္မန္တသည် ပဝတ္တိ။

(၄) တု၏။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဟာ ဓာဂေ၊ “ကုစိဓာတု”တိ အာဒိနာ ဟာဒိတော ဤဏာဒေသေ ထ-ကာရဿ နတ္တံ။ ပဟိယိတ္တာတိ ပဟိနော၊ ကိလေသော။ (၅။ ၆၃၁။) ဤပဟိနတ္တာ-၌ကား ဗဟုဝစ်ဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တနိ အတ္တနောပုဒ် ပဌမပုရိသ ဗဟုဝစ် ဥဝိဘတ်ကို ပရဿပုဒ် ပဌမပုရိသံ ဗဟုဝစ် ဥ-ဝိဘတ် ပြန်ကာ ဥဝိဘတ်ကို ထံ သု-ပြု၍ “ပဟိယိသု”ဟု ဆိုသည်။]

၅။ ။ ပဒါဒိဝိဘာဂ

သက္ကာယ-ကား သမာသသုဒ္ဓနာမပဒ၊ ပုလ္လိဂံ၊ ပုရိသာဒိဂဏ၊ အကာရန္တ။ ပဟိန (ပဟိနာ)-ကား ကိတနာမပဒ၊ ဣတ္ထိလိဂံ၊ ကညာဒိဂဏ၊ အာ-ကာရန္တ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

[သက္ကာယ လိင်-ထောက်ဖွယ်။ ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနော ကာယော ဓမ္မသမ္ပဟောတိ သက္ကာယော၊ ဥပါဒါနက္ခပဉ္စကံ။ (အဂ္ဂတ္တရ၊ ဝိ၊ ၂၈၁) သန္တော ပရမတ္တတော ဝိဇ္ဇမာနော ကာယော ဓမ္မသမ္ပဟောတိ သက္ကာယော၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ။ (အဂ္ဂတ္တရ၊ ဝိ၊ ၂၈၂) တို့ကိုထောက်၍ 'သက္ကာယ-ကို ပုလ္လိင်ခွဲသည်။

“ပဟိနာပုဒ်”ဟု မေးသင့်။ ။ ပဟိနတ္တာ-ဟိတ်၏ သမ္ဗန်ကို ခံလျှင် ပဟိန (ပယ်အပ်)၏ အရလည်းဖြစ်၊ န သန္တိ-၏ ကတ္တာလည်းဖြစ်သော ပဋိယသညာ-ကို ခံရမည်။ ပဟိန-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်သည် ဟိတ်၏ သမ္ဗန်နှင့် လိင်တူရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိယသညာပုဒ်နှင့် လိင်တူရမည်။ ထို့ကြောင့် ပဟိန (ပဟိနာ)ပုဒ်ကို ဣတ္ထိလိင် ခွဲသည်။ ယင်းသို့ ပဟိနတ္တာ-၌ ဘာဝယောဂပုဒ်သည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် “ပဟိန-ပုဒ်”ဟု မေးသင့်။ “ပဟိနာ-ပုဒ်”ဟု မေးသင့်သည်။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပဋိယာတေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏပါဠိဖြင့် ပဋိယသညာနံ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ ပဋိက-သဒ္ဒါ၏ ပဋိယာတ-သဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ပရိယာယ် အဘိဓမ္မာတွင် သံဝဏ္ဏနာ။

ပဋိယာတေန သမုပ္ပန္နာ သညာ ပဋိယသညာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပဋိယသညာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ မဇ္ဈလောပိ တတိယာတပျရိသံသမာသံ ပုဒ်၏ အဖြစ်၊ ယင်း မဇ္ဈလောပိ တတိယာတပျရိသံ သမာသံပုဒ်၏ ကရိုဏ်းအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို (ဋ္ဌ၊ သျ)ဟိတ်အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို (ပါ၊ သျ) အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)ပဋိယသညာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “ပဋိယေန သမုပ္ပန္နာသညာ ပဋိယသညာ”ဟု မဇ္ဈလောပိ တတိယာတပျရိသံသမာသံဝဏ္ဏပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါ သည်။ အဘိဓမ္မာတွင် သံဝဏ္ဏနာ။

စက္ခာဒိနံ ဝတ္ထုနံ ဂူပါဒိနံ အာရမ္မဏာနဉ္စ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ပဋိယာတေန-၌ “အချင်းချင်း ထိပါးခြင်း”ဟူသည် “စက္ခ-အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂူပါရုံ အစရှိကုန်သော အာရုံတို့၏လည်းကောင်း အချင်းချင်း ထိပါးခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ အပိ-သဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ သမာ ပန္နဿာပိ-၌ အပိ-သဒ္ဒါ၏အတ္ထုဒ္ဓါရ (ရနိုင်သမျှအနက်ကို ထုတ်ခြင်း)ကား သမ္ဘာဝန၊ ဂရဟာ၊ အလေက္ခာ၊ သမုဗ္ဗယ၊ ပဉ္စာ၊ သံဝရဏ၊ အာသီသ-၇-နက် ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ သမ္ဘာဝနေစ ဂရဟာ၊ ပေက္ခာသုစ သမုဗ္ဗယေ။ ပဉ္စေ သံဝရဏေစေဝ၊ အာသီသတ္ထေ အပိရိတ်။ (ဓာနံ၊ ၁၁၈၃။)]

အတ္တာဓိပ္ပေတ။ ။ အတ္တာဓိပ္ပေတ (အလိုရှိအပ်သောအနက်)ကား သမ္ဘာဝန ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၄)

မှတ်ချက်။ ။ အပိ-သဒ္ဒေါ သမ္ဘာဝနေ၊ပဂေဝ အရူပသမာပန္နဿာတိ အဓိပ္ပာယော-ဟုသော ယောဇနာ (၁၃၄)အလိုဖြစ်သည်။ ဤအလို သမာပန္နဿာမိ ကို "ဝင်စား၍ နေသူအားသော်လည်း"ဟု ယေးရပါမည်။ "ဝင်စား၍ နေသူအားလည်း"ဟု ပေးသော နိဿယအလို သမုစ္စယ ဖြစ်ပါသည်။

[“ဂရဟာ”ဟုလည်း ဆိုနိုင်။ ။ “သမ္ဘာဝန”ဆိုသည်မှာ ယောဇနာကို ထောက်၍ ဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်။ “ဂရဟာ”ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပုံ၊ဆိုလိုရပ်ကို ၁၉၇၈ (၁၉၃၉)ခုနှစ် နံပါတ် (၇)အဖြေ၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သိပါ။]

တောသ-၏ စွဲရာအနက်။ ။ တောသ-၏ စွဲရာအနက်ကား ပဋိဃသညာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ “တောသ ပဋိဃသညာနံ”ဟု စွဲ၊အချို့ကား “ရူပဝစရ ဘာဝနာတို့၏”ဟု၊အချို့ကား “ရူပသညာတို့၏”ဟု စွဲကုန်၏။ မသင့်။ (ဂတ္ထိ၊ ၃၉၂။) နိဿယ၊ယောဇနာ၊ဂတ္ထိသစ်၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာတို့လည်း ပဋိဃသညာ ကိုပင် စွဲကြသည်။

ဓတ္ထ-၏ စွဲရာအနက်။ ။ ဓတ္ထ-၏စွဲရာအနက်ကား အာကာသနဉ္စာယ တနဈာန်၊ (တစ်နည်း)အရူပကထာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ “ဓတ္ထာတိ အာကာသာနဉ္စာယတနေ”ဟု ယောဇနာ (၁၃၄)စွဲသည်။ ဂတ္ထိသစ် (၅၄၅)လည်း ယင်းကိုပင် စွဲသည်။ “ဓတ္ထပဋ္ဌမာရုပ္ပကထာယ”ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ။ (၁၊၃၉၇)စွဲသည်။ နိဿယလည်း ယင်းကိုပင်စွဲသည်။

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

ပဋိဃသညာ-၏အရ ပဉ္စဝတ္ထု၊ပဉ္စာရုံတို့၏ အချင်းချင်းပေါင်းဆုံထိ ပါးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သညာတို့သည် (မှချအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) ဥပစာရဘာဝနာသည် (ပဋ္ဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သည် (ပဋ္ဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ပရိကာမ္ဘတာဝနာသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိတာဝတ္ထ။

(၅) အာကာသာနဉ္စာယတနာဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် (ဒုတိယ)ကာရဏူ ပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနတာဝတ္ထ။

၉။ ။ ရူပ-အရ တရား၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က စက္ခုပဋိဟနနလက္ခဏံရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဏဿဝိသယဘာဝရသံ၊ တဿေဝ ဂေါစရပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနံ။ (၄၊၃၅၅။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ ပစ္စည်းတရားကို စက္ခုစသော ပသာဒဝတ္ထုရုပ် ၅-ပါးကို ယူ၍ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်တစ်ဆယ်နှင့်ယှဉ်သောသညာကိုယူ၍ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိကား ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။ ရနိုင်သောပစ္စည်းသရုပ်ကား နိဿယ၊ပုရေဇာတ၊ဣန္ဒြိယ၊ဝိပ္ပယုတ္တ၊အတ္ထိ၊အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ ပစ္စည်းတရားကို ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံ ၅-ပါးကိုယူ၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သောသညာကိုယူ၍ ပစ္စည်းတရားသည် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။ ရနိုင်သော ပစ္စည်းသရုပ်ကား အာရမ္မဏ၊ပုရေဇာတ၊အတ္ထိ၊အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

[ပစ္စည်း ၂-မျိုးယူရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ စက္ခုသန္နိသင်္ဂဟပဝိဇာနနလက္ခဏံ စက္ခုဝိညာဏံ။ (၄၊၃၀၃။)စက္ခု၊ရူပဂ္ဂဟဏေန နိဿယတော အာရမ္မဏတောစ စိတ္တံ ဝိဘာဝေတိ ဥဘယာဓိနဂုတ္တိကတ္တာ။ (မထိမဉ္ဇူ၊၁၊၁၈၈)

စက္ခုဝိညာဏ်သည် စက္ခုဝတ္ထုကို မှီခြင်း၊ရူပါရုံကို သိခြင်း (ဝါ)စက္ခုဝတ္ထုကို မှီ၍ ရူပါရုံကို သိခြင်းလက္ခဏာ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊စက္ခုဝတ္ထု၊ရူပါရုံ ၂-မျိုးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် စက္ခုပသာဒသည် နိဿယအားဖြင့် ရူပါရုံသည် အာရမ္မဏအားဖြင့် စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ကို ကျေးဇူးပြုလျက်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ ရသင့်သည်အားလျော်စွာ ဝတ္ထုပုရေဇာတ၊အာရမ္မဏ၊ပုရေဇာတ ၂-မျိုးယူသည်။ စက္ခုစ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပစ္စတိ စက္ခုဝိညာဏံ။ (သံယုတ္တ၊၁၊၃၀၀။) ပဋိစ္စတိ နိဿယဝသေနစေဝ အာရမ္မဏဝသေနစပစ္စယံ ကတွာ။ (သံယုတ္တ၊၄၊ ၂၊၆၉)တို့ကိုလည်း ထောက်။

သညာ၏အရ ယူရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ပဋိယသညာတိ စက္ခာဒိနံ၊ ရူပါဒိနံ အာရမ္မဏာနဉ္စ ပဋိယာတေန ပဋိဟနနေန ဝိသယိဝိသယသမောဓာနေန သမုပ္ပန္နာ ဒွိပဉ္စဝိညာဏသဟဂတာ သညာ။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၁၊ ၃၁၈။)ကို ထောက်၍ ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သညာကို ယူသည်။]

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

၁။ ။ သရဏာ ဓမ္မာ၊ အရဏာ ဓမ္မာ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို (၅) နံပါတ် နှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ယာ တသ္မိံ သမယေ ပီတိ ပါမောဇ္ဇံ အာမောဒနာ ပမောဒနာ ဟာသော ပဟာသော စိတ္တိ ဩဒဂ္ဂံ အတ္တမနတာ စိတ္တဿ၊ အယံ တသ္မိံ သမယေ ပီတိ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာခွဲပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

၃။ ။ ယော ရသော စတုန္ဒ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ အနိဒဿနော သပ္ပဋိယော။ ပ။ အဓိဓိလံ မရရံ တိတ္ထယံ ကဋ္ဌကံ လောထိကံ ခါရိကံ လဗ္ဗိလံ ကသာဝေါ သာဒု အသာဒု-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ယောနောခဲ့ပါ။

၄။ ။ ယာ ကုသလစိတ္တဿဝါ အကုသလစိတ္တဿ ဝါ အဗျာကတစိတ္တဿ ဝါ ဂိရာ ဗျပ္ပထော ဥဒီရထံ ယောသော ယောသကမ္မံ ဝါစာ ဝစီဘောဒေါ အယံ ဝုစ္ဆတိ ဝါစာ-ဟူသော ပါဠိကို ကုသလ,အကုသလ,အဗျာကတ-တို့၏ သရုပ် ပေါ်လျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၅။ ။ ရထန္တိ ဧတေဟိတိ ရထာ၊ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ နာနပ္ပကာရေန ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ၊တေသံ ရာဂါဒိနံ ဧတံ အဓိဝစနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိကို ရထန္တိ-၏ကတ္တားကို ထည့်စွက်လျက် ယ,ဧတ-သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် တို့၏ အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ပေးပါ။

၆။ ။ ဥပ္ပန္နံ ဂမိယစိတ္တံ ဒုပ္ပဋိဝိနောဒနိယံ၊ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ ပါပကေ အကုသလေ ဓမ္မေ ဌာနသော အန္တရဓာပေတိ-ဟူသော ဝါကျတို့ကို ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါ၏ သဒ္ဒတ္ထ,အဓိပ္ပာယ်တူများကို ပေါ်လွင်စေလျက် အန္တရဓာပေတိ၏ ကတ္တားပါ ထည့်စွက်ကာ အနက် ယောနောခဲ့ပါ။

၇။ ။ အလောဘော စေတ္တ အာရောဂျဿ ပစ္စယော ဟောတိ၊ အလုဒ္ဒေါ ဟိ လောဘနိယမ္မိ အသပ္ပါယံ န သေဝတိ။ တေန ခေါ အရောဂေါ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို အနက်မှန်အောင် ပေးခဲ့ပါ။

၈။ ။ ယသ္မာ ပန ဗျာနစေတနာ ပဋိသန္တိ အာကမ္ပတိ၊ တသ္မာ စေတနာပိ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မာပိ ဝဋ္ဌန္တိယေဝ-ဟူသော ဝါကျများကို အပြည့်အစုံထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

၉။ ။ ဒဟနကိစ္စမိဝ ဟိ သုခေါဒကေ တေစောဓာတု သဉ္ဇာနနကိစ္စဗ္ဗေသာ ပဋ္ဌံ ကာတုံ နသက္ကောတိ-ဟူသောဝါကျကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ အာရမ္မထံ ကရောတေဝ၊အညာဘာဝေန တံ ဣဒံ။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ ရာဇာနံ၊ဝုတ္တိဟေတု ယထာ ဧနော-ဟူသော ဂါထာကို တံ,ဣဒံ-ပုဒ်များ၏ သရုပ်ကို ပေါ်၍ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၄၆၆

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အနက်
သရဏာ၊ ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)
အရဏာ၊ ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ မရှိကုန်
သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)
[ပါ၊ ၁၃။ ပါသျှ၊ ၂၄။ မာတိကာအရကောက်လည်း ၅။]

၂။ ။ [ပါ။ ၁၈။ ပါသျှ၊ ၃၉။ ၁၃၁၈။ ၁၃၂၇။ (၁၃၃၁-ခုနှစ်များ
ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၃။ ။ [ပါ။ ၁၆၇။ ပါသျှ၊ ၂၆၁။ (၁၃၂၅-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၄။ ။ [သျှအတိုင်းပေး။ ပါ၊ ၁၆၈။ ပါသျှ၊ ၂၆၇။ ၁၃၁၅။ (၁၃၃၆-
ခုနှစ် များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၅။ ။ [သျှအတိုင်း ပေး။ ဋ္ဌ၊ ၉၃။ ဋ္ဌသျှ၊ ၁၊ ၃၃၆။ (၁၉၇၇
(၁၃၃၉) ခုနှစ်ကလည်း ဒုတိယနေ့တွင် မေးခဲ့ပြီ။)]

၆။ ။ ဥပ္ပန္န-သဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွက် ထင်လျက် ကတ္တာ
ထည့်ကာအနက်
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော (သဒ္ဓတ္ထ)၊ ဝါ၊ (ဂမိယစိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် မခွါအပ်သေးသော (အဓိပ္ပာယ်ထွက်)။ ဂမိယစိတ္တံ၊
ခရီးသွားလိုသူ၏စိတ်ကို။ ဒုပ္ပဋ္ဌိဝိနောဓဒနိယံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်ပျောက်အပ်၏။ ဝါ၊
ပျောက်နိုင်ခဲ့၏။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုန်သော (သဒ္ဓတ္ထ)။ ဝါ၊ မခွါအပ်
မခွါအပ်ကုန်သေးသော (အဓိပ္ပာယ်ထွက်)။ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။
(ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွါတတ်သော၊ အာနာပါနဿတိ၊ အာနာပါနလျှင် အာရုံရှိသော သတိ
သည်။) ဋ္ဌာနသော၊ ဓဏဇုင်းအားဖြင့်။ အန္တရဓာပေတိ၊ ကွယ်ပျောက်စေ၏။
[ဋ္ဌ၊ ၁၀၉။ ဋ္ဌ၊ သျှ၊ ၁၄၃၅။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊ ၁၇၂။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၉၃။]

၈။ ။ [သျှအတိုင်းပေး။ ဋ္ဌ၊ ၂၀၇။ ဋ္ဌ သျှ၊ ၂၊ ၂၃၄။]

၉။ ။ ဝါကျအပြန်အလှန်အနက်

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားသည်ကို ပြုအံ့။ ဓသာ သညာ၊ ဤသညာသည်။ သဗ္ဗာနနကိစ္စမ္ပိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကိစ္စကိုလည်း။ ပဋ္ဌ၊ ထင်စွာ၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင် (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။) သုခေါဒကော၊ ရေအေး၌။ တေဓောဓာတု၊ တေဓောဓာတ်သည်။ ဒဟနကိစ္စံ၊ လောင်ခြင်းကိစ္စကို။ န သက္ကောတိ ဣဝ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့တည်း။ [၆၊ ၂၅၃။ ၆၊ ၂၄၃၄။]

၁၀။ ။ [သျှအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ၆။ ၂၅၆။ ၆၊ ၂၄၄၇။ (၁၃၂၀ ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) တတ္ထ ပုဒါနံ ပုရိမာ တိသော ပုစ္ဆာ နတ္ထိ၊ ကသ္မာ?
- (ခ) ဗုဒ္ဓါနိ တိသု အဒါသု ကိစ္စိ သင်္ခတံ အဒါဝိမုတ္တံ ဝါ အသင်္ခတံ အဒိဋ္ဌ အနညာ တံ အဓောတိတံ အတုလိတံ အတိရိတံ အဝိဘူတံ အဝိဘာဝိတံ နာမ နတ္ထိ။
- (ဂ) တေန တေသံ အဒိဋ္ဌဓောတနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။
- (ဃ) ယသ္မာ ပနေသ အကထံကထိ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော သဗ္ဗဓမ္မေသု ဝိဟတသံသယော။
- (င) တေနဿ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။
- (စ) ဣတရာ ပန ဇွ ပုစ္ဆာ ဘဂဝတော အတ္ထိတာသု အယံ "ကထေတုကမ္ပတာ ပုစ္ဆာ" တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

၁။ ။ (က)(ခ)(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကိုသာ နိဿယည်းကျ အနက်မှန်စွာ သမ္မန်းပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ဌပနာဘောဂါဒိပဉ္စက စောဒနာနည်း ဒေါသ တင်၍ ကျမ်းတက်ရုံသာ တက်ပြခဲ့ပါ။

၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျကို ဆိုခြင်းဖြင့် ကင်းပျောက်စေနိုင်သော ဒေါသများကို အကြောင်းနှင့်တကွ ပြဆိုပြီးလျှင် (စ)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါထားခြင်းဖြင့် သိစေလိုသော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းဖြေဆိုခဲ့ပါ။

၄။ ။ အကထံကထိ-ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း၌ ဘေဒစိန္တာ ဒိပနီနည်းအရ ဗျုပ္ပတ္တိစတုတ္ထ ခွဲပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ အကထံကထိ-ပုဒ်၌ ပါဝင်သော ကထံ ကထာ-ပုဒ်၊ ကထံ-ကထိ ပုဒ်အကထံကထိ ပုဒ်တို့ကို ပဒ၊ အန္တ-စသည် ဝေဖန်ပြပါ။

၄၆၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၆။ ။ (စ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အာဘောဂကို ဗျတိရေက၊ အမှတ်ပြအနွယ်အားဖြင့် ပြဆိုပြီးလျှင် သံဝဏ္ဏနာအမည်ကိုလည်း ပေးခဲ့ပါ။

၇။ ။ (ခ)(ဃ)(စ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ဟိ-သဒ္ဒါ၊ ပန-သဒ္ဒါတို့၏ ဓာတကတ္တကို ဖြစ်ထိုက်သမျှ အကြောင်းနှင့်တကွ ပြဆိုပြီးလျှင် (င) ဝါကျလာ တေန-၌ တ-၏ အာမာသနတ္တကိုလည်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

၈။ ။ (ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့အရ ဖြစ်ထိုက်သော ဒဿနတ္တစသည် ကြွယာ ၅-တန် ထုတ်ခဲ့ပါ။

၉။ ။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ-ပုဒ်၌ ဝိမတိ-အရတရား၏ လက္ခဏာဒိဓတုက္ကထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ ယံ ပန ဘဂဝတာ အတ္တနော ဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓံ-၌ ပစ္စယ၊ ပစ္စယုပ္ပန္န ဓမ္မတို့ကို ပြပြီးလျှင် ဉာဏေန-အရ ပစ္စည်းတရားက ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကို စုံလင်စွာ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၅ (၁၃၄၆) ရုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ [၅။ ၉၈။ ၅။ သျ။ ၁။ ၃၆၃။]

၂။ ။ ဌပနာဘောဂါဒိပဉ္စကစောဒနာနည်းဒေါသတင်၍ကျမ်းတက် အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ကသ္မာ (ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာ နတ္ထိ)ဟူသောဝါကျဖြင့် ပုစ္ဆာကိုဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ပုစ္ဆာသည် ဝိဿဇ္ဇနာနှင့် မကင်းကောင်းသည်မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်းကောင်းသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ ပုစ္ဆာကိုသာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ဝိဿဇ္ဇနာကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ပုစ္ဆာကိုသာဆို၍ ဝိဿဇ္ဇနာကို မဆိုသည်ရှိသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏(ဒေါသ) ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော် မူလို သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ နတ္ထိ-တိုင်အောင်သော ရှေ့ဝါကျကို ထောက်က (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ဝိတ္ထာရဝါကျဖြစ်သည်။ ကသ္မာ(ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာ နတ္ထိ)(လိုက်)ဟူသော နောက်ဝါကျကိုထောက်က ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျ ဖြစ်သည်။ ထို(က)အမှတ်ရှိ ၂-ဝါကျတွင် ည္ဇာဝါကျသည် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျနှင့် အခြားမရှိ ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်ပြင် ယင်း(က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ လိုရင်းမှာ ည္ဇာဝါကျသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ည္ဇာ ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျအနေ ဖြင့်တက်သည်။ အမှန်မှာ ကသ္မာဝါကျကိုခွဲ၍ပင် ပိုင်းသင့်သည်။ ခွဲပိုင်းလျှင် ရှင်းသည် သင်္ခေပ၊ဝိတ္ထာရဝါကျအနေဖြင့် တက်လျှင်လည်း ရနိုင်ပါ၏။ သို့သော် သဘာဝကျသော အံဝင်ခွင်ကျသော အတက်ကား မဖြစ်ပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာသုံးအားဖြင့် ပုစ္ဆာ၊ ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျများသည် ဂန္ထာဘရဏသုံးအားဖြင့် ပက္ခပက္ခန္တရဝါကျများ ဖြစ်သောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသတင်သည်။

[အတုယူဖွယ်ရာ။။ အဓိဂမံ ဒီပေတိ။ ကထံ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိ စံဝံ ဟိ နိ ယမေ ကရိယမာနေ ဣဒံ ပညာယတံ။ (ပါရာစိကကဏ္ဍ၊ ဋီကာ၊ ၁၁၂၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၂၀၈)ဝါကျကို ကထံသို့ ဒီပေတိနည်း။ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုဦးအံ ဟု အနက်ပေး၍ ပုစ္ဆာကို ပြလို၍ကထံ-ကိုမိန့်။ ဝိဿဇ္ဇနာကိုပြလို၍ ဝိဝိဇ္ဇေဝ-အစမိန့် ဟုတက်သော ယင်းသျှသစ် (၂၊ ၂၆၂)နှင့်---

ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပာယော။ ကိန္တိ ဥပက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရိတိ။ (ပါရာစိကကဏ္ဍ၊ ၁၁၂၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၂၁၉)ဝါကျ၌ “ပသံသနာကာရပုစ္ဆာကို ပြလို၍ ကိန္တိ-ကိုမိန့်။ ဝိဿဇ္ဇနာကို ပြလို၍ ဥပက္ခကော-အစမိန့်” ဟုတက်သော ယင်းသျှသစ် (၂၊ ၃၃၃)ကိုအတုယူသည်။ ထောက်ထားမှီငြမ်းသည်။ သဘာဝကျလှသောကြောင့် အတုယူဖွယ်ရာသာတည်း။

ငဲ့တက်သည်။ “(ခ)အမှတ်ပြဝါကျ” ဟုဆိုသော်လည်း ဝိဿဇ္ဇနာသည် (င)အမှတ်ပြဝါကျဆုံးမှဆုံးသည်ဖြစ်၍ မေးသူကလည်း (င)အမှတ်ပြဝါကျတိုင်အောင် ငဲ့မေးသည်။ တက်သူကလည်း (င)အမှတ်ပြဝါကျတိုင်အောင် ငဲ့တက်သည်” ဟု သဘောပေါက်ပါ။ သို့မဟုတ် “ဥပလက္ခဏနည်း၊ နိဒဿနနည်းအားဖြင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဆိုသည်” ဟုယူပါ။ သို့မဟု သဘာဝကျမည်။ ဤနေရာမျိုးတိုင်း၌ ဤနည်းအတုသိပါ။]

၃။ ။ ကင်းပျောက်စေနိုင်သော ဒေါသ

ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျကို မပြဆိုဘဲ ကဿာ (ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာနတ္ထိ) ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် စကားမပြန့်နဲ့သည်ဖြစ်၍ အဗျာပိတဒေါသရောက်ရာ သောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြ ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျကို ကျမ်းဆရာ ရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြ ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျကိုဆိုခြင်းဖြင့် ယင်းအဗျာပိတဒေါသကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပုစ္ဆာမှတစ်ပါး “ဝိဿဇ္ဇနာ” ဟုဆိုအပ်သော အမှတ်တစ်ပါးကိုပြသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ပက္ခန္တရဝါကျယူသည်။

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုမရေးက ဘုရားရှင်တို့အား ရေးဖြစ်ကုန်သော အဒိဋ္ဌ-ဇောတနာပုစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌသံသန္နနာပုစ္ဆာ၊ ဝိမတိဇ္ဇဒနာ-ပုစ္ဆာတို့၏အစွမ်းဖြင့် သုံးပါးကုန်သော ပုစ္ဆာတို့မရှိခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် တကွအကျယ်ကို မန္တပုဒ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မသိနိုင်၊ ယင်းမန္တပုဒ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရသောကြောင့် ပုနရတ္ထိဒေါသ မရောက်ရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုဆိုခြင်းဖြင့် ယင်းပုနရတ္ထိဒေါသကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

(တစ်နည်း) သင်္ခေါပဝါကျနှင့် ဝိတ္ထာရဝါကျသည်။ ကျဉ်း၊ ကျယ်၊ ကြောင်း၊ ကျိုး၊ အရိုး၊ အထူး၊ ချိုးကျူး၊ ပစ်တင်၊ လျော်၊ ဆန့်ကျင်၊ ငါးအင်ဒုက်ဝါကျ ဟူသည်နှင့်အညီ ဒုက (အနံ) ဝါကျဖြစ်သည်။ သင်္ခေါပ(က)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ (က-အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿောပုစ္ဆာနတ္ထိ-ကိုသာ) ဆိုသည်ရှိသော် (ဝိတ္ထာရမရှိဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ် ရောက်ရကား) သင်္ခေါပဝိတ္ထာရဆန့်ကျင်သည် ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာ

ရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြဝါကို ကျမ်းဆရာဆိုခြင်းဖြင့် ယင်းဝိရောဓိဒေါသကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအလို (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဝိတ္တာရဝါကျယူ သည်။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (နောက်ဝါကျမှ တေန-ပါယူ)တေသံ-အစရှိသော နောက်ဝါကျကိုထောက်ကာ ကာရဏဝါကျဖြစ်သည်။ သို့သော် ပယ်အပ်သော ဒေါသကိုထုတ်ရာ၌ နောက်ဝါကျကိုထောက်၍ ရအပ်သောဝါကျအမည် တစ်မျိုးဖြင့် ထုတ်ရိုးမရှိထုတ်ရန်မလိုထို့ကြောင့် နောက်ဝါကျကိုထောက်၍ ရအပ်သော ကာရဏ-ဝါကျအနေဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကို မထုတ်ပါ။

ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါထားခြင်းဖြင့် သိစေလိုသောအဓိပ္ပာယ်။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါ ထားခြင်းဖြင့်အယ် “ကထေတု-ကမ္မတာပုဏ္ဏား”တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသောစကားရပ်သည် ပါဠိတော်တိုက်ရိုက်မဟုတ်၊ ရသင့်သည် အားလျော်စွာ ဆုံးဖြတ်ဆိုသောစကားဖြစ်သောကြောင့် “သံသယအားဖြင့် ရအပ်သော အနက်သဘောကိုပြသောစကားဖြစ်သည်” ဟုသိစေလိုပါသည်။

ကျက်။ ။ ဒဋ္ဌဗွဲ-ကား သန္နိဋ္ဌာန်၊ ဝေဒိတဗွဲ-ကား သံသယ၊
သိဒ္ဓိရှိက စကားကျ။ (ရင်တိပိဋကနာဂနိယ။ ၈၄)

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

ကထံ-ကား နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သော ကြောင့် ဝိဂ္ဂဟ မပြုကောင်း။ ကထံ ဣတိ ကထယတိ ဧတာယာတိ ကထံကထာ။ (တနည်း)ကထဉ္စ ကထဉ္စ ကထံ ကထံ၊ ကထံ ကထံ ဣတိ ပဝတ္တတိတိ ကထံကထာ၊ ကထံ ကထာ ဧတဿ အတ္တိတိ ကထံကထိ။

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ န ကထံကထိ အကထံကထိ။

ဘေဒစိန္တာဒိပနီနည်းအရ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က

(၁) န ကထံကထိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) န-ပုဒ်၊ ကထံကထိ ပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိသေခဘော ဂုဏ်၏ ယုံမှားတွေးတောခြင်း ရှိသူနှင့် ဂုဏ်ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) အကထံ ကထိ- ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) ပဋိသေခဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

[ကထံကထာ-ပုဒ်ပြီးပုံ ၂-မျိုး။ ။ ရှေ့နည်း၌ ကထံ-သဒ္ဓါပပဒ ကထ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင်ဇောတက အာ-ပစ္စည်း၊ (“ဤသည်ကား) အဘယ်နည်း” ဟုပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာ” ဟု အနက်ပေး။ ကထမိဒမိတိ ကထယတိ ယာယ သာ ကထံကထာ။ (ဓာနံ၊ ငို၊ ၁၇၀)

နောက်နည်း၌ ကထံ ကထံ-ပုဒ်(ဒွန်တွဲထားသည်)ထ-ပစ္စည်း(တဒ္ဓိတ်ပုဒ်)။ “ဤသည်ကား)အဘယ်နည်း၊ (ဤသည်ကား)အဘယ်နည်း” ဟု ဖြစ်သော (ယုံမှားတွေးတောသော)ဝိစိကိစ္ဆာ” ဟုပေး။ “ကထမိဒ ကထမိဒ” နှစ် ပဝတ္တတိတိ ကထံကထာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သာ ဧတဿ အတ္တိတိ ကထံကထိ၊ န ကထံ ကထိ အကထံ

ကထိ၊ (သိ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂၊ ၁၂၇)ဂဏ္ဍိသစ်(၃၃၅) ခွဲကား အကထံ ကထိ-ကို “သို့လော သို့လောဟုတော့တော့ခြင်းမရှိ”ဟုအနက်ပေး၍ ကထဉ္စ ကထဉ္စ ကထံကထံကထံကထံ ဧတဿ အတ္ထိတံ ကထံကထိနကထံ ကထိ အကထံကထိပြဟူ၏။

ကထံသည့်နိပါတ်သာလော။ ။ ကထံ-ကို နိပါတ်အဖြစ် ဖော်ပြသည်မှာ “ကထံ၊ ကိ သု၊ နန၊ ကစ္စ၊ န၊ ကိ၊ သမာ” ဟု ကထံ-ကို ပုစ္ဆနတ္ထနိပါတ်ဆိုသော အဘိဓာန် (၁၃၃၉)အလိုဖြစ်သည်။ ကစ္စည်းအလို ကိမိမေဟိထံ သုတ် အရ ကိ-ပုဒ်၊ ထံ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော အဗျယတဒ္ဒိတ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ “ကော ပကာရော ကထံ”ဟုပြု၍ “အဘယ်သို့သောအပြားနည်း” ဟုပေးရမည်။ သို့မဟုတ် “ကေန ပကာရေန ကထံ”ဟု ပြု၍ “အဘယ်သို့သောအပြားဖြင့် ဖြစ်လေသနည်း”ဟု ပေးရမည်။ ကစ္စည်းအတူ မောဂ္ဂလာန်၊ ဗာလာဝတာရတို့ကလည်း တဒ္ဒိတ်အဗျယဆိုသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓနိတိ သုတ္တမာလာတို့အား ၂-မျိုးလုံးပင်ဆိုသည်။ နိပါတ်အဗျယ၊ တဒ္ဒိတ်အဗျယ ၂ မျိုးလုံးသင့်သည်-ဟုလို့။]

၅။ ။ ပဒါဒိဝိဘာဂ

ကထံကထာ-ကား ကိတန္တသမာသနာမပဒ၊ (တစ်နည်း)တဒ္ဒိတနာမ ပဒ၊ အာကာရန္တု၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကညာဒိဂဏ။

ကထံကထိ-ကား သမာသနာမပဒ၊ ဤ-ကာရန္တု၊ ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ။

နကထံကထိ- ကား သမာသနာမပဒ၊ ဤ ကာရန္တု၊ ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ရတ္တာဒိဂဏ။

၆။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(စ)အမှတ်ပြဝါကျပါ ပန-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဘုရားရှင်အား မရှိသည်မှ တစ်ပါးရှိသည်ကို ပြသည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ပန-မှတစ်ပါးသော (စ)အမှတ်ပြတစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ဘုရားရှင်အား အဒိဋ္ဌ-ဇောတနာပုစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌသံသန္တနာပုစ္ဆာ၊ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာတို့သည် မရှိကုန်၊ ဤပုစ္ဆာတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော နှစ်ပါးကုန်သော အနုမတိပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုအနုမတိပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာတို့တွင် ဤကတမေ ဓမ္မာကုသလာ-ဟူသောပုစ္ဆာကို “အနုပတိပုစ္ဆာ”ဟူ၍မသိအပ်။ “ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာ”ဟူ၍ သိအပ်၏ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ

၇။ ။ ဟိ၊ ပန-တို့၏ ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဟိ-နိပါတ်၏ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ) သည် (က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ကသ္မာ (ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာ နတ္ထိဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျကို ထောက်က ယင်းပုစ္ဆာ၏ဝိဿာဒ္ဓနာကို ပြသောကြောင့် ဝိဿာဒ္ဓနတ္ထဖြစ်ပါသည်။

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာ နတ္ထိ-ဟူသောရှေ့ဝါကျ ကိုထောက်က ယင်းဝါကျကိုအကြောင်းဖြင့် ရဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ တေသံအဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ-ဟူသော ဖလဝါကျကို ထောက်က ယင်းအကျိုးဖလ၏အကြောင်းကိုပြသောကြောင့် ကာရဏတ္ထဖြစ်ပါသည်။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-သဒ္ဒါ၏ဇောတကတ္ထ(ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကား ဒိဋ္ဌ သံသန္တနာ ပုစ္ဆာမရှိခြင်း၏အကြောင်းမှတစ်ပါး ဝိမတိဇ္ဇေဒနာ ပုစ္ဆာမရှိခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သောအဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။ [ပုစ္ဆာ၌ ဒိဋ္ဌသံသန္တနာ ပုစ္ဆာမရှိခြင်း၏အကြောင်းပြဝါကျကို မြုပ်ထားသည်]

(စ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန- သဒ္ဒါ၏ဇောတကတ္ထ (ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ)ကား အလျော်ဖြစ်သောစကားကိုပြသောကြောင့် အနုယတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။မေးခွန်း၌ “ဇောတကတ္ထ”ဟု ရှိသည်။ “ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ”ဟု ရှိမှမှန်သည်။

တ၏ အာမသနတ္ထ

(င)အမှတ်ပြဝါကျလာ တေန-၌ တ- ၏အာမသနတ္ထကား “သို့လောသို့လော”ဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ ကင်းတော်မူသည်။ ကူးစပ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိတော် မူသည်၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ် (အကထံကထိတိတ္ထ ဝိစိကိစ္ဆ သဗ္ဗဓမ္မပိဟတ သံသယဘာဝ) ဟူသောအနက် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) (ဃ)(င)အမှတ်ပြဝါကျတို့အရ ဖြစ်ထိုက်သော ဒဿနတ္ထစသည် ကြိယာ ၅-တန်ကား ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သတ်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည် (မှရအားဖြင့် ပြုအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) မဟာဝစီရဉာဏ်သည် (ပဌမ)ဖလုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) ဝိစိကိစ္ဆာမရှိခြင်းသည် (ပဌမ)ကာရဏုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်သည် (ဒုတိယ)ဖလုပစာရအားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဝိမတိဇ္ဇေဒနာ ပုစ္ဆာမရှိခြင်းသည် (ဒုတိယ)ကာရဏုပစာရ အားဖြင့် ပြုအပ်သော အနဘာဝတ္ထ။

[သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ကောက်ရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။

သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ကောက်ယူရာ၌ ဇီနာလင်္ကာရဋီကာ ဘုရား ဖြစ်တော်မူစဉ် (၂၆၉)၌ လာသော -သော ဉာဏပဋိပါဋိယာ အာဂတောပရိကမ္မော ပစာရာနလောမသင်္ခါတေဟိ အညာဘိဓာနေဟိ တိဟိ သစ္စာနလောမဉာဏေဟိ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကတမေ နိဟတေ ဝိသုဒ္ဓေ နဘေစန္ဒံ ဩလောကေန္တော ဝိယ ဂေါတြဘူ အနန္တရံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန နိဗ္ဗာန် ပဿိ။ တေနဿ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသေတိဣမေ တယော ကိလေသာပဟိနာ ဟောန္တိ။ပ။ ဒဿဗလ

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၅)

စတုဝေသာရုဇာဒိဂုဏာ သိဒ္ဓါ။ အရုဏဂ္ဂမနဉ္စ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိလာဘဉ္စ ဧကက္ခဏေ အဟောသီတိ-ကိုထောက်သည်။ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂ ဘာဝေတွာ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ပဟာနေ-ဟူသော သင်္ဂဟကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းကိုလည်း ထောက်သည်။

သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏အကြောင်းနှင့် ယင်း၏အကြောင်းကို ထုတ်ပုံ

၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါရာမီကထာ ပဒဋ္ဌာနာဟာရာနေတ္တိနည်း၌ "အာစတုဈာန်၊ဝဇီရံ၊ အောက်ဉာဏ်မဂ်ဖိုလ်ပြ" ဟု ဆိုခဲ့သော ပဒဋ္ဌာနာဟာရာနေတ္တိနည်းအရ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်၏အကြောင်းကို မဟာဝဇီရဉာဏ် ယင်း၏အကြောင်းကို အာနာပါနစတုတ္ထဈာန် ကို ထုတ်သည်။ ဝိပဿနာဉာဏ် ပါရမီဉာဏ်တို့ကို ထုတ်လျှင်လည်ရသည်သာ။

၉။ ။ ဝိမတိ-အရ လက္ခဏာဒီစတုက္က သံသယလက္ခဏာ ဝိစိကိစ္ဆာ။

ကမ္မန ရသာ၊

အနိစ္စယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊အနေကံသဂါဟပစ္စုပဋ္ဌာနာဝါ။

အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနာ ။ (ဋ္ဌ။၃၀၀)

[ထောက်ဖွယ်။ ။ဝိမတိ အရဝိစိတိစ္ဆာကို ယူရာ၌

မနောဝိလေခသန္ဓေဟာ၊ သံသယော စ ကထံကထာ။

ဒွေဋ္ဌကံ ဝိစိကိစ္ဆာစ၊ ကင်္ခါ သင်္ကာ ဝိမတျပိ။ (ဓာန်။ ၁၇၈) အရဝိမတိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယာယ်ဖြစ်သည်ကို ထောက်။

အမေးများသော လက္ခဏာဒီစတုက္က။ ။ဤဝိစိကိစ္ဆာ၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က

မှာ (၁၃၂၀၊၁၃၂၈၊၁၃၄၂-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီဖြစ်၍ အမေးများသော လက္ခဏာဒီစတုက္ကဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

ယံပန ဘဂဝတာ အတ္တနော ဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓံ၌ ပစ္စယဓမ္မကား မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၌ရှိသော ဉာဏ် (သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ)(တစ်နည်း)သောမနဿ သဟရုတ် မဟာကြိယာဉာဏ-သမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ်၌ရှိသောဉာဏ်(ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာ)ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဖြစ်ပါသည်။ ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မကား ယင်းဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု (တစ်နည်း)သောမနဿသဟရုတ် မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ် ၁-ခု၊ အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ ဝိရတီ၊ ဉာဏ်ကြဉ်သော သောဘဏစေတသိက် ၂၁၊ ပေါင်း၃၄ခုဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏေန-အရ "မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်၄-ခု ၌ရှိသောဉာဏ်၊ (တစ်နည်း)သောမနဿသဟရုတ် မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်အသင်္ခါ ရိကစိတ်၌ ရှိသောဉာဏ်"ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ပစ္စည်းတရားက ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ (ပဋိဝိဒ္ဓံ-၌ ဝိစ-ဓာတ်အရ)ယင်းဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၄-ခု(တစ်နည်း)သောမနဿသဟရုတ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါ ရိကစိတ် ၁-ခု၊အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ဝိရတီ၊ဉာဏ်ကြဉ်သော သောဘဏ

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

စေတသိက် ၂၁၊ ပေါင်းစေတသိက် ၃၄-ခု ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကား ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၉-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြစ်ပါသည်။

[“ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ”ဟု ဆိုသော်လည်း ဓာတ်၏အရကိုသာ ရည်သည်။ “ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ”ဟူသောအမေးအရဆိုလျှင် “ပစ္စည်း၏အရ”ဟု ဆိုအပ်သော ပုဒ်လုံး၏အရကို ကောက်ယူရမည်။ “ပစ္စည်း၏အရ”ဟု ဆိုအပ်သောပုဒ်လုံး၏အရကို ဟုဆိုအပ်သောပုဒ်လုံး၏အရကိုကောက်ယူလျှင် ယံ၏အရဖြစ်သော သဗ္ဗဓမ္မကိုကောက်ယူရတော့မည်။ ယင်းကိုကောက်ယူလျှင် အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ ဖြင့် ကျေးဇူးပြုရတော့မည်။ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျှင် ပဋိဝိဒ္ဓံ၏ အရကပစ္စည်းတရား၊ ဉာဏေက-၏အရက ပစ္စယုပ္ပန်တရားဖြစ်ရတော့မည်။ သို့သော် “ဉာဏေက-၏ အရပစ္စည်းတရားက ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား”ဟု မေးပြန်သဖြင့် ယင်းစကားအရဆိုလျှင် ပဋိဝိဒ္ဓံ-၏အရ ပုဒ်လုံး၏အရကို ကောက်ယူလျှင် ပဋိဝိဒ္ဓံ၏ အရသည် ပစ္စယုပ္ပန်မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ပဋိဝိဒ္ဓံ-၏အရကို ပဋိဝိဒ္ဓံ-၌ရှိသော ဓာတ်၏အရကိုသာ ကောက်ယူရတော့သည်။ ဓာတ်၏အရကိုယူမှ ဉာဏေက-အရက ပစ္စည်းတရား၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ-၏အရက ပစ္စယုပ္ပန်တရားဖြစ်နိုင်သောကြောင့် “ဓာတ်၏အရ”ဟု ဖော်မေးလျှင် ကောင်းသည်။

ဉာဏေက-အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ကောက်ယူရပုံ။ ။ ဉာဏေက-၏ ကံဖြစ်သော ယံကို ယံပနာတိ ဓမ္မဇာတ် ” ဟုယောဇနာ (၇၈) ဆရာဖွင့်၏။ ပဒေသဂ္ဂ ဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိပ္ပဒေသတာ ဝိညာယတိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁။ ၂၂၉။ သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁။ ၁၇။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၄။ ၂၂၀) ပရိဘာသာအရ ယံ၏အရကို အစိတ်ကို ယူခြင်းမရှိသဖြင့် ယူအပ်သောအနက်၏ အလုံးစုံ၏အဖြစ်ကိုသာ သိရသောကြောင့် သိအပ်သောတရားမှန်သမျှ (သိစရာမှန်သမျှ)အားလုံး(သဗ္ဗဓမ္မ)ကို ယံ၏အရ ယူရမည်ကို သိအပ်၏။

ယံ-၏အရ-ကို သဗ္ဗဓမ္မကို ယူသဖြင့် ဉာဏေက၏အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ယူရမည်ကိုလည်း သိရပြန်သည်။ မှန်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်သာလျှင် သိစရာ မှန်သမျှအားလုံးကို သိနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်(၁၂၅)၌ သဗ္ဗ သင်္ခတမသင်္ခတံ အနဝေသသံဇာနာတိတိ သဗ္ဗညုတဉာဏံ”ဟု သဗ္ဗကို ကံပုဒ် အဖြစ်ထား၍ ဒုတိယတပျုရိသံသမာသံ ဝိဂ္ဂဟလုစံသည်။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၄။ ၂၃၀) စသည်၌လည်း နည်းတူပင်။ ဂဏ္ဍိသစ် (၃၃၅)၌လည်း ဉာဏေက-ကို “သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်”ဟု ပေးသည်။

ပစ္စယေဟိ သင်္ဂမ္မ ဂတန္တိ သင်္ခတံ၊ ဓန္ဒပဉ္စကံ။ တထာ န သင်္ခတန္တိ အသင်္ခတံ၊ နိဗ္ဗာနံ။ အနေကဘောဒါပိ ပညတ္တိ ပစ္စယေဟိ အကတတ္တာအသင်္ခတပက္ခံ ဘဇေတိ။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ဟိ သဗ္ဗာပိ ပညတ္တိယော အနေကဘောဒတော ဇာနာတိ။ (ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ် အဋ္ဌကထာ၊ ၂။ ၃၆။) ကိုထောက်၍ ပညတ်လည်း အသင်္ခတအရတွင် ပါဝင်သည်ကို သိအပ်၏။ အရပ်အားဖြင့်မှ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သည် “ယာဝတကံ နေယျံ၊ တာဝတကံ ဉာဏံ”ဟု ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် (၃၇၆)အဆိုအတိုင်း “သိအပ်သောတရားရှိသရွေ့ (သိစရာ မှန်သမျှ) ဘာတစ်ခုမျှမကျန် အကုန်လုံးသိ၏”ဟု မှတ်အပ်၏။

ကံပုဒ်လိုက်၍ ဓာတ်၏အရ ထူးပုံ။ ။သစ္စာ ၄-ပါးကို ကံခံလျှင် ဗုဒ္ဓ
 ဓာတ်အရကို အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ကောက်ရသည်။ သဗ္ဗဓမ္မကိုကံခံလျှင် ဗုဒ္ဓ-ဓာတ်၏
 အရကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ကောက်ရသည်။ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိလျှင် အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်နှင့်ဆိုင်သည်။ အလုံးစုံကို သိလျှင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ဆိုင်သည်။ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်အရသာဖြစ်သည်။ သီခြင်းအနက်ဟော ဝိဒ-စသော ဓာတ်များ၌လည်း နည်းတူ
 ပင်။ သမ္မာ အဝိပရိတောနာကာရေန သယမေဝ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ဗုဇ္ဈတိ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ
 သမ္မာသမ္မောစိတိ မဂ္ဂေါဝုစ္စတိ။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ သဗ္ဗာကာရတော ဗုဇ္ဈတိ၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ
 သဗ္ဗညုတညာဏံ ဗောဓိ။ (သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၃၅၁) ဗောဓိသဒ္ဓေါ သဗ္ဗညုတထာဒိသု၊
 အတ္ထေသု ဣဓ သဗ္ဗညုတညာဏာရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေသု ပဝတ္တတိ၊ တတ္ထ ပဌမံ
 သဗ္ဗဓမ္မေ ဗုဇ္ဈတိတိ၊ ဒုတိယံ စတ္တာရိသစ္စာနိဗုဇ္ဈတိတိ ဗောဓိတိ ဝုစ္စတိ။ (မဏဒိပဋိ၊
 ၁၊ ၁၃၈။) စတ္တာရိသစ္စာနိ ဗုဇ္ဈတိတိ ဗောဓိ၊ မဂ္ဂဉာဏံ။ သဗ္ဗံ ဥေယျံ ဗုဇ္ဈတိတိ
 ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ။(မထိမဥူ။ ၁၊ ၉၄။)တို့ကိုထောက်။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အရကောက်၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ကတမေစ ပန
 တေ ဓမ္မာ ဘဂတာ စဝံ ထောမိတာတိ သဗ္ဗညုတညာဏံ။ ယဒိ စဝံ ကသ္မာ
 ဗဟဝစနနိဒ္ဓေသော ကတောတိ? ပုထုစိတ္တသမာယောဂတောစေဝ ပုထုအာရမ္မဏ
 တောစ၊တဉ္စိ စတုသု ဉာဏသမ္ပယုတ္တမဟာကြိယစိတ္တေသု လဗ္ဗတိ၊န စသ ကောစိ
 ဓမ္မော အာရမ္မဏံ နာမနဟောတိ။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ၊၄၊၉၃)

သဗ္ဗညုတဉာဏ် နာမ သောမနဿသဟဂတံ ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ အသင်္ခါ
 ရိကံ ကာမာဝစရကြိယစိတ္တံ။ (ဖိနာလင်္ကာရဋီကာ၊၃၀၈။) တို့ကိုထောက်၍ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်၏အရကို ၂-နည်းကောက်သည်။]

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
 ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁)- မေးခွန်း

၁။ ယော တေသံ အရူပိနံ ဓမ္မာနံ အာယု ဌိတိံ ယပနာ ယာပနာ
 ဣရိယနာ ဝတ္တနာ ပါလနာဇီဝါတံ ဇီဝိတိံ နြိယံ - ကိ၊
 ပါဌာနသာရိနည်းအားဖြင့်အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ။ ယသ္မိံ သမယေ ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ ဝိဝိဇ္ဇေဝ
 ကာမေဟိ။ ။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပစူ ဝိဟရတိ အပ္ပမာဏံ ပရိတ္တာရမ္မဏံ
 ပထဝိကသိဏံ-ကို ကတ္တားစွက်၍ နိဿယည်းကျကျ ယောဇနာပါ။

၃။ ။ ယာ တေသံဓမ္မာနံ အနညာတနံ အဒိဋ္ဌာနံ အပ္ပတ္တာနံ အဝိဒိကာနံ
 အသမ္ဘိကတာနံ သမ္ဘိကိရိယာယ ပညာ-ကို ဓမ္မာနံ၌ သရူပတ္ထထင်စေလျက် အနညာတာနံ
 စသောပုဒ်တို့၌ ကရိုဏ်းနှင့်ကမ္မိပုဒ်များ အသီးအသီးထည့်စွက်၍ ယောဇနာပါ။

၄၇၆

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၄။ ။ ယော အာကာသော အာကာသဂတံ အဃံ အဃဂတံ ဝိဝရော ဝိဝရဂတံ အသမ္ပန္နံ စတုဟိ မဟာဘူတေဟိ-ကို ပါဌာနုသာရိနည်းအားဖြင့် ယောဇနာပါ။

၅။ ။ တိသုပိ ခေတေသု ဧတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ ယသ္မာ သသာဒိဟိ ဝိယ မဟာသမုဒ္ဒေါ မန္တုဒ္ဒိဟိ ဒုက္ခောဂါဟာ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌာစ-ကို ဒုက္ခောဂါဟာ ဌံ သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်ထွက်ထင်စေလျက် ဥပမာ၊ ဥပမေယျက္ခုပြားအောင် ယောဇနာပါ။

၆။ ။ ယဒိ ဗုဒ္ဓဿ သောဓေထ၊ စကောကာသံ ဒဒါထ မေ။ အဟဒ္ဓိ သောဓယိဿာမိ၊ အဉ္စသံ ဝဠုမာယနံ ဂါထာ-ကို ပုဗ္ဗေ၌ ကတ္တာ၊ ကံထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၇။ ။ ယထာ ပန ရညော စက္ကဝတ္တိဿ ပရိဏာယကရတနံ ရညော အဟိတေစ ဟိတေစ ဥတွာ အဟိတေ အပယာပေတိ၊ ဟိတေ ဥပယာပေတိ-ကို ပါဌာနုသာရိနည်းအားဖြင့် ယောဇနာပါ။

၈။ ။ ဝိဝေကဇန္တိ ဧတ္ထ ဝိဝိတ္တိ ဝိဝေကော၊ နိဝရဏဝိဂမောတိအတ္ထော။ ဝိဝိတ္တောတိ ဝါ ဝိဝေကော၊ နိဝရဏဝိဝိတ္တော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသီတိ အတ္ထောကို ဝိဝိတ္တော-၌ ယထာသမ္ဘာအားဖြင့် ကတ္တာ၊ ကံထည့်စွက်၍ နှစ်နည်းပြုကာ အနက် ယောဇနာပါ။

၉။ ။ အာဇီဝေါ စ နာမေသ ပါဠိယက္ခော နတ္ထိ။ ဝါစာကမ္ပေသု ဂဟိတေသု ဂဟိတာ ဟောတိ တပုက္ခိကတ္တာ ဝပပဋိသေစ န ဝသေန ပနာယံ တတော နိဟရိတွာ ဒသသိတော-ကို နိပါတ်၊ သဗ္ဗနာမ်အစွဲမှန်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁၀။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန ဝိလောမနဋ္ဌေနစ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာယိကံ။ မိစ္ဆာဒဿနဉ္စိ ဥပုဇ္ဇမာနံ သမ္မာဒဿနံ ဝိနိဝိဇ္ဈတိစေဝ ဝိလောမေတိစ-ကို ပုရိမဝါ ကျ၌ ပကတိကတ္တာနှင့် ကြိယာထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁) အဖြေ

၁။ ။ [ပါ။ ၂၀။ ပါသျ၊ ၄၅။]

၂။ ။ ကတ္တာစွက်၍ အနက်
[“ယောဂါဝစရာ” ဟု၊ သို့မဟုတ် “ယောဂီ”ဟု ကတ္တာထည့်။ ပါ။
၅၁။ ပါသျ၊ ၁၀၄။]

[ကတ္တားစွက်ရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ ။ ယောဂါဝစရော အာရမ္မထံ ဝိတက္ကာဟတံ ဝိတက္ကပရိယာဟတံ ကရောတိတိ ဝုစ္စတိ။ (အဘိ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၅၇။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၁၊ ၁၃၈)။ တသ္မိဉ္စပန္နော ယောဂါဝစရော” န ဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ စဝရုပေါ သြဘာသော ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ အဒ္ဓါ မဂ္ဂပ္ပတ္တာသ္မိ၊ ဖလပ္ပတ္တာသ္မိ” တိ အမဂ္ဂမေဝ “မဂ္ဂေါ” တိ အဖလမေဝ “ဖလန္တိ ဂဏှာတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၂၊ ၂၇၀။) ဗြဟ္မာနော နိဗ္ဗာသဓိတ္တာ စောဟိ သမ္ပယုတ္တာ ယောဂီနော ဗြဟ္မသမာဝ ဟုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၂၄၀။) တကြာယံ ယောဂီ စတေသံ ဒသကာနံ ဝေသန ဝယောဝုဗ္ဗတ္တင်္ဂမတော လက္ခဏံ အာရောပေတုံ ဣတိ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ၂၊ ၂၅၅။) အာယတနဉ္စ ယောဂီနော သုခဝိသေသာနံ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော မနာယနဓမ္မာယတနဘာဝတော စာတိပိ သသမ္ပယုတ္တံ ဈာနံ အဘိဘာယတနံ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ၁၁၀၅။)]

၃။ ။ သရူပတ္တ ထင်စေလျက် ကရိုဏ်း၊ ကမ္မိများထည့်၍ အနက် (ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်။) အညာတာနံ၊ မသိအပ်ဘူးကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ (ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှာ။) (ပညာစက္ခု နာ၊ ဖြင့်) အဒိဋ္ဌာနံ၊ မမြင်အပ်ဘူးကုန်သော။ (တေသံ ဓမ္မာနံ တို့ကို။) ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှာ) (အဓိဂမဝေသန၊ ရသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။) အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်ဘူးကုန်သော (တေသံ ဓမ္မာနံ တို့ကို။) ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ (ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်) အဝိဒိတာနံ၊ ထင်ရှားမပြုအပ်ဘူးကုန်သော (တေသံ ဓမ္မာနံ တို့ကို။) ဝေဒါယ၊ ထင်ရှား ပြုခြင်းငှာ။ (ဉာဏေန၊ ဖြင့်။) အသန္တိကတာနံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်ဘူးကုန်သော (တေသံ ဓမ္မာနံ တို့ကို။) သန္တိကရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။) ယာ ပညာ၊ အကြင် ပညာသည်။ [ပါ။ ၇၅။ ပါ၊ သျ၊ ၁၃၀၊ ၅၊ ၂၆၂။]

၄။ ။ [ပါ။ ၁၆၉။ ပါ၊ သျ။ ၂၆၈ ။ ။ (၁၃၁၊ ၁၃၃၄-ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီး။)]

၅။ ။ ဒုက္ခောဂါဟော-၌ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွက်စေလျက် ဥပမာနု၊ ဥပမေယျ ကွဲပြားအောင်အနက် စ၊ ဆက်။ တီသုပိ၊ သုံးပုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတေသု ပိဋကေသု၊ ဤပိဋကတို့၌။ စတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ၊ ဤဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့ကို။ ဝါ၊ ဤဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မန္တဗုဒ္ဓိဟိ၊ နဲ့သောပညာရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခောဂါဋ္ဌာစဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်းရဲသော သက်ဝင်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း (သဒ္ဓတ္ထ။) ဝါ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ့ကုန်သည်လည်းကောင်း (အဓိပ္ပာယ်ထွက်)၊ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌာစ၊ မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟုမူကား၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ဝါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ သသာဒိဟိ၊ ယုန်သားငယ်အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ (ဒုက္ခောဂါဋ္ဌော) ဝိယ (စ) ဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်၏သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်းရဲသော

သက်ဝင်ခြင်းရှိ၏ သို့လည်းကောင်း။ဝါ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ့၏ သို့လည်းကောင်း။ (အလတ္တ နေယျတိဋ္ဌောဝိယစ၊မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိ၏ သို့ လည်းကောင်းတည်း) တသ္မာ၊ထိုသို့ ဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ဆင်းရဲသောသက်ဝင်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဝါ၊သက်ဝင်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်၊မရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရာ နက်နဲကုန်၏။ [ဋ္ဌ။ ၂၃။ ဋ္ဌသျ၊၁၊၈၉။ အလားတူဝါကျကို (၁၉၇၈ (၁၃၃၉)ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

[သဒ္ဒတ္တ၊အဓိပ္ပါယ်တွင် ထောက်ဖွယ်။ ။ ဒုက္ခေ ဩဂယုန္တိ၊ ဒုက္ခော ဝါ ဩဂါဟော အန္တော ပဝိသနမေတေသုတံ ဒုက္ခော ဂါဟာ။(သိဋ္ဌိသစ်၊၁၊ ၁၀၅။) ပါရာဓိကဏ် ဂဏ္ဍိသစ် (၁၆၄)လည်း ရှု။]

၆။ ။ [သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ။ ဋ္ဌ၊၄၂။ ဋ္ဌသျ၊၁၊၁၅၅။]

၇။ ။ [ဋ္ဌ၊၁၆၅။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊၆၅။]

၈။ ။ ဝိဝိတ္တော၌ ကတ္တာ၊ကံထည့်စွက်၍ နှစ်နည်းပြုကာ အနက် (ယာဇနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊အကြင်ဈာန်နှင့် ယှဉ်သောတရားအစုသည်။ နိဝရဏေဟိ၊နိဝရဏတို့မှ။)ဝိဝိတ္တော၊ကင်းဆိတ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုသို့ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သောဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊ ထိုဈာန်နှင့်ယှဉ်သောတရားအစုသည်။)ဝိဝေကော၊ဝိဝေကမည်၏။ (တစ်နည်း)(ယော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊အကြင်ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော တရားအစုကို။ ဈာနေန၊ဈာန်သည်။ နိဝရဏေဟိ၊နိဝရဏတို့မှ။)ဝိဝိတ္တော၊ကင်းဆိတ်စေအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုသို့ နိဝရဏတို့မှ ဈာန်သည် ကင်းဆိတ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင်း။ (သောဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊ထိုဈာန်နှင့်ယှဉ်သော တရားအစုသည်။)ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကမည်၏။ [ကြွင်း သျအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၂၊၁။ ဋ္ဌသျ၊ ၂၊ ၂၅၀။]

မှတ်ချက်။ ။နောက်နည်း၌ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ ဝိဝိတ္တောကို ကာရိတလောပ ဟေတုကမ္မသာဓန ယူ၍ ဈာန်ကို ကတ္တာ၊သမ္ပယုတ္တဓမ္မကို ကံထည့်သော ပါရာဓိက ကဏ္ဍအဋ္ဌကထာနိဿယသစ် (၂၊ ၂၈၂။)ပါရာဓိကဏ်ဂဏ္ဍိသစ် (၂၊၁၇၄။)တို့အလို ဖြစ်သည်။ အဋ္ဌသာလိနိဿယဆရာလည်း ဟေတုကမ္မသာဓနပင်ယူသည်။ ပါရာဓိကဏ် ဂဏ္ဍိ (၂၄၃)အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဍိ (၁၅၈)ဂဏ္ဍိသစ် (၄၉၂)တို့၌ကား သုဒ္ဒကမ္မသာဓန ယူ၍ “နိဝရဏေဟိ၊တို့သည်။ ဝိဝိတ္တော၊ ကြည့်အပ်၏”ဟု နိဝရဏတို့ကို ကတ္တာပြု သည်။ သုဒ္ဒကတ္တုသာဓနပေးသောရှေ့နည်း၌ အကမ္မကဖြစ်၍ ကံထည့်ရန် မလိုပါ။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ၂-နည်းပေးရာ၌ ဝိဝိတ္တောတိ ဟိ ဣမိနာ နိဝရဏေဟိ ဝိနာဘူတော (သုဒ္ဒကတ္တုသာဓန)၊တေဟိ ဝိဝေစိတော (ဟေတုကမ္မသာဓန)တိစ သာဓနဒ္ဒယဗ္ဗိ သင်္ဂဟိတမေဝ။ (သာရတ္ထ၊၁၊၃၆၁။)ကိုထောက်၊နိဿယဟောင်း၊ သစ်ဆရာ၊ဂဏ္ဍိဟောင်း၊သစ်ဆရာကြီးများသည် ဤသာရတ္ထကို ထောက်၍ ဆိုကြ သည်ချည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်တေဟိ ဝိဝေစိတော၌ အယူအဆ ကွဲလွဲကြသည်။]

၄၇၉ · မေ့သင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၉။ [ဋ္ဌ၊ ၂၆၄။ ဋ္ဌသျှ၊ ၂၊ ၄၈၄။]

၁၀။ ။ ပကတိကတ္တားနှင့် ကြိယာထည်စွက်၍ အနက်
[“မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ ပ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာယိကံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာယိက
မည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။”ဟု မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ဟောတိထည့်ယောနော။ ။
ဋ္ဌ၊ ၂၉၅၊ဋ္ဌသျှ၊၃၊ ၂၂။]

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
မေ့သင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂) မေးခွန်း

- (က) ယံ တသ္မိံ သမယေတိ ဧတ္ထ ကိဉ္စာပိ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ
ဝေဒနာ ဟောသီတိအာရဒ္ဓံ၊ သာတပဒေန ပန ယန္တိ ဝုတ္တံ။
- (ခ) တစ္စာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿန္တိ ဧတ္ထ တစ္စာ ဝုစ္စတိ တဿ
သာတသုဓဿ အနုစ္စဝိကာ သာရုပ္ပာ။
- (ဂ) အနုစ္စဝိကတ္ထောပိ ဟိ အယံ တစ္စာသဒ္ဓေါ ဟောတိ။ ယထာဟ
‘တစ္စံ တဿာရုပ္ပံ ကထံ မန္တေတိ’တိ။
- (ဃ) တေဟိ ဝါ ရူပါဒီဟိ အာရမ္မဏေဟိ ဣမဿစ သုဓဿ
ပစ္စယေဟိ ဓာတာတိပိ တစ္စာ။

၁။ ။ ဖော်ပြပါဝါကျတို့တွင် (က)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့ကိုသာ ကတ္တားပုဒ်
အသီးသီးထည့်၍ အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျကိုသာ ဌပနာပဉ္စကသုဒ္ဓစောဒနာ ကျမ်းတက်ပြပါ။
(အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန် မလို)။

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျ (ဝဒန္တပက္ခ)၌ သဒ္ဓါ၊အနက်၊ အကြောင်းအကျိုး
လေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ကို လဲလှယ်လို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားရကြောင်းကိုရှင်းပြပါ။

၄။ ။ တစ္စာပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဘောဒစိန္တာ ဒီပနီနည်းဖြင့် ဗျုပ္ပတ္တိစသည်
ခွဲဝေပြပါ။

၅။ ။ တစ္စာ၊မနော၊ဝိညာဏ၊ဓာတု၊သမ္ပဿမံဟူသော ၅-ပုဒ်တို့ကို
လိင်္ဂ၊ဂဏ၊အန္တတို့ကို ညွှန်းလျက် သမာသပဒစသည်ဝေဖန်ခဲ့ပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

၆။ ။ (ခ)(ဃ)အမှတ်ပြုဝါကျတို့၌ ကျမ်းဆရာ၏ နှလုံးသွင်းအာဘောဂ များကို သံဝဏ္ဏနာအမည်နှင့်တကွ ဖော်ညွှန်းခဲ့ပါ။

၇။ ။ (က)အမှတ်ပြုဝါကျပါ ပန နိပါတ်ပုဒ်၏ ဤနေရာ၌ လိုအပ်သော အနက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြေခဲ့ပါ။

၈။ ။ (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျပါ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်အရ တရားကို ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန်ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၉။ ။ ယင်း (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်အရ တရားကိုပင် လက္ခဏာရသစသည် ပြည့်စုံအောင် ရေးခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ တစ္စာပုဒ်၌ တ-အရ ပစ္စည်းတရားနှင့် စ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားများကို အသီးသီးအရကောက်၍ ပြိုင်ပစ္စည်းနှင့်တကွ ပဋ္ဌာန်းနည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပုံကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၆ (၁၃၄၇) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ကတ္တာပုဒ်အသီးအသီး ထည့်၍အနက်
[(က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ ကတ္တာပုဒ်ကို ဘဂဝတာထည့်။ (ဃ)အမှတ်ပြု
ဝါကျ၌ “ယာမနောဝိညာဏဓာတု၊ သည်။ ပ။ စာတာဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိပိ၊
လည်း။ သာမနောဝိညာဏဓာတုသည်။ တစ္စာ၊ တစ္စာမည်၏”ဟု ထည့်ယောဇနာ။
၄၊ ၁၈၃၊ ၅၄၅၊ ၂၊ ၁၄၅။]

၂။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျ ဌပနာပဉ္စက သုဒ္ဓစောဒနာတက်
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “တံ သမိဂိပုဂ္ဂလ၊
သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌သာယာစေတတ်သော ထိုသုခ(သာတသုခ)အား သင့်လျော်
လျှောက်ပတ်သော (သင့်လျော်နှင့်လျှောက်ပက်ကား ပရိယာယ်သာ) မနောဝိညာဏ
ဓာတ်ကို တစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်၏”ဟု ဒဠိယကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ဒဠိယသည်
ဒဠိ ကရဏနှင့်မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့မကင်းကောင်း
သောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု)။ဒဠိယကိုသာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာ ပဋိက္ခေပ)။
ဒဠိ-ကရဏကား အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထို စောဒနာကို
သောဇနာတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြုဝါကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။(ဂ)အမှတ်ပြုဝါကျသည် ယုတ္တိဒဠိကရဏ၊ အာဂမဒဠိကရဏ
၂-ဝါကျဖြစ်၍ ၂-ဝါကျလုံးကိုရည်၍ ၂-ဝါကျလုံးပါဝင်နိုင်စေရန် ဒဠိယ၊ ဒဠိကရဏ
သာမန်တက်သည်။ [ဒေါသမတင်စေလို၍ သုဒ္ဓစကားလုံး သုံးသည်။]

၃။ ။ ၀၁-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

သဒ္ဓါ, အနက်, အကြောင်း, အကျိုး ၄ မျိုးတို့တွင် သာတသုခအား သင့်လျော်လျှောက်ပတ်ခြင်းအနက်မှတစ်ပါး သာတသုခ၏လည်း အကြောင်းပစ္စည်း ဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော အာရုံတို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို လဲလှယ်လို၍ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ (ဝဒန္တပက္ခ)၌ ၀၁-သဒ္ဓါထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ “ဣမဿ စ သုခဿ”ဟု အချို့မှ၌ စ ပါသည်။ အချို့မှ၌ မပါ နိဿယ,ဂဏ္ဍိဆရာတို့က စ-ကိုမပေး။ ဂဏ္ဍိသစ်ဆရာကမူ “ဣမဿစ သုခဿ၏လည်း”ဟု စ-ကိုပေးသည်။

[ဝဒန္တပက္ခ-စကားမလို။ ။ နွားစသော အနက်ဒြပ်ကို အာရုံပြု၍ (အာရုံပြုပြီးမှစိတ်ရောက်ပြီးမှ)ဂေါ စသောသဒ္ဓါကို ဆိုသောကြောင့်ဝဒန္တအဘိဋ္ဌိအနက်က အကြောင်း,သဒ္ဓါက အကျိုး။ ဂေါ စသောသဒ္ဓါကိုကြား၍(ကြားပြီးမှ)နွားစသော အနက်ဒြပ်ကိုသိသောကြောင့် သုဏန္တအဘိဋ္ဌိ သဒ္ဓါကအကြောင်း, အနက်ကအကျိုး။ ဤသို့ သဒ္ဓါအနက်နှစ်မျိုးကို အကြောင်း,အကျိုးယူပုံမှာ ဝဒန္တ သုဏန္တ လိုက်၍ ထူးခြားကွဲပြားလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဒန္တ, သို့မဟုတ် သုဏန္တစကားလုံး မ၍ အုတ်ကြားမျက်ပေါက် မပြောပလောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အနည်းငယ်သာ အချို့နေရာ၌ ဖြေသူကို ငဲ့ညှာသည်အနေဖြင့် မေးတတ်ကြလေသည်။ အချို့နေရာ၌ဆိုသည်မှာ အကြောင်း,အကျိုး ၂-မျိုးကိုသာယူ၍ မေးသည်နေရာဖြစ်သည်။ဤ၌ကား သဒ္ဓါ, အနက်,အကြောင်းအကျိုး ၄-မျိုးကိုယူ၍ မေးထားသောကြောင့် ဝဒန္တပက္ခ ဟူသော ဝိသေသန ထည့်ဖွယ် မ,ဖွယ် မလိုပါ။အမှန်မှာ အနက်သည်အကြောင်း သဒ္ဓါသည် အကျိုးဖြစ်၍ မည်သည်နေရာမှ ဝဒန္တ,သို့မဟုတ်သုဏန္တစကားလုံးမ,ဖွယ်မလိုပါ။ မလိုသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်အနည်းငယ်သာ မေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။]

၄။ ။ ဝိဂ္ဂဟ။ ။တေဟိ ဇာတာ တဇ္ဇာ။

ဘောဒမိန္ဒာဒီပနီနည်းဖြင့် ဗျူပုတ္တိစတုက္က

(၁) တေဟိ ဇာတာဟူသော ဝိဂ္ဂိုလ်ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိ။

(၂) တ-ပုဒ်,စ-ပုဒ်, အာပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း,ဤသာတသုခ၏လည်း အကြောင်းပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၏ မနောဝိညာဏဓာတ်နှင့် အကြောင်းအကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ဗန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၃) တဇ္ဇာဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) ဤသာတသုခ၏လည်း အကြောင်းပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

[ကြိယာကို ပဝတ္တိနိမိတ် ခွဲရခြင်းအကြောင်း။ ။ တဇ္ဇာ-သဒ္ဓါသည် သွားခြင်းကြိယာကို အကြောင်းပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ နွားဒြပ်ကို ဟောသောဂန္ဓာ ဂစ္ဆတိ-၌ ဂန္ဓာ-ဟူသော ကြိယာသဒ္ဓါ သဘောမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုအာရုံတို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကြိယာ ကို အကြောင်းပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ တဇ္ဇာ-သဒ္ဓါသည် မနောဝိညာဏဓာတ်ကို ဟောသည် ဟုလို။ ထို့ကြောင့် ကြိယာကို ပဝတ္တိနိမိတ်ခွဲသည်။

ဋီကာနည်း ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဓမ္မသင်္ဂဏီဗုဒ္ဓိကာ (၉၅)၌ အဋ္ဌကထာနည်းမှ တစ်ပါး မိမိစိတ်ကြိုက် “တဿဓာတာ တဇာ”ဟု ဆဋ္ဌိတပျုရိသ် သမာသ်ပြုသေးသည်။ ဋီကာအလို ဝိဂ္ဂဟလည်းရှိသောကြောင့် “အဋ္ဌကထာအလိုကျ”ဟု မေးသင့်သည်။ ယင်းသို့ မမေးခြင်းကြောင့် ဘယ်နည်းဖြင့် ဖြေဖြေအမှတ်ပေးရမည်သာ။

တဇာ ပုဒ်ပြုံးပုံ။ ။ တဇာ၌ တပုဒ်၊ဓပုဒ်၊အာပစ္စည်း၊ ယ၊တနှင့်စပ်သည့် သမာသ်မှာ နောက်ပုဒ်၌သော်လည်း ဒွေဘော်လာ။ ရံခါရှေ့ ယ၊တ၌သော်လည်း နိဂ္ဂဟိတ်လာရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ နောက်ပုဒ်၌ ဒွေဘော်လာ။မနောဝိညာဏ ဓာတု-ကိုရသောကြောင့် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင်ဓာတက အာပစ္စည်းသက်၍ “တဇာ”ဟုပြီးသည်။

ကျက်။ ။ ယ၊တနှင့်စပ်၊ ထိုသမာသ်မှာ၊ ဒွေဘော်လာ၊ ရံခါရှေ့ဝယ်မိစ္ဆာ စီးသတည်း။ (ပေါရာဏ)

ယ၊တ သဒ္ဓသမာသမ္ပိ၊ သဒ္ဓိ ပရပဒေန စေ။

နိဂ္ဂဟိတာဂမော ပုဗ္ဗေ၊ ဒွေဘာဝေါ ဝါပရော သိယာ။

(ပါတိမောက္ခပဒတ္တအနဝဏ္ဏနာ (၁၂၃)၌ တေန ပုတ္တံဖြင့်ပြုသော ဂါထာ ဖြစ်သည်။ သဒ္ဓနိတိပဒမာလာ (၃၆၃-၆)၌ ၂-ဂါထာဖြင့် လာသည်။)]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

တဇာ-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ကညာဒိဂဏ၊ အာ-ကာရန္တ။

မနော-ကား ပုလ္လိင်္ဂ၊ မနောဂဏ၊ အ-ကာရန္တ

ဝိညာဏ-ကား နပုံသကလိင်္ဂ၊ စိတ္တာဒိဂဏ၊ အ-ကာရန္တ။

ဓာတု-ကား ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ရတ္တာဒိဂဏ၊ ဥ-ကာရန္တ။

သမ္မသမ္-ကား နပုံသကလိင်္ဂ၊ စိတ္တာဒိဂဏ၊ အ-ကာရန္တ။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေ့နည်းအလို တဇာ-သဒ္ဓါ အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်တည်း။

အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်၌ ဓာတ်၊ပစ္စည်းခွဲဖွယ်မလို။သို့သော် လိင်္ဂန္တိ ပါဠိပဒိကံ။(ရူ၊ ၆၁)။လိင်္ဂ ပါဠိပဒိကန္တိ နာမသေဝ ပရိယာယော။(ရူ၊၆၁)။တို့အရ ပါဠိပဒိကသည် လိင်္ဂ၊နာမတို့နှင့်အတူပင်ဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏။ထို့ကြောင့် လိင်္ဂအားဖြင့်ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ ခွဲအပ်၏။ ဤတဇာ၌ ရှေ့နည်းအလိုအားဖြင့်လည်း ဣတ္ထိလိင်ပင်။

[ပါဠိပဒိက မည်ပုံ။ ။ ပဒံ ပဒံ ပဋိ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒမေဝ ပါဠိပဒိကံအရ ပုရိသစသောပုဒ်သည် ပုရိသော ပုရိသံ၊ပုရိသေနစသောပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်းကို စွဲမှီ (ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း၌ပါဝင်)သောကြောင့် ပုရိသစသော လိင်္ဂသည်ပင် ပါဠိပဒိက မည်လေသည်။ နာမလည်း မည်လေသည်။

မန သဒ္ဓါ ဤ၌ ပုလ္လိင်္ဂ။ ။ “စိတ္တံစေတော မနော နိဋ္ဌိ”ဟု (ဓာနံ၊ ၁၅၂) ဆိုသော်လည်း ဤ၌ကား မနသဒ္ဓါ ပုလ္လိင်္ဂဖြစ်သည်။မနောစဝ ဝိညာဏံ မနောဝိညာဏံ။တမေဝ ဓာတု မနောဓာတု။ အထဝါ ဝိညာဏဉ္စ တံ ဓာတုဓာတိ ဝိညာဏဓာတု။မနောယေဝ ဝိညာဏဓာတု မနောဝိညာဏဓာတု။(မထိမဉ္စ၊၁၄၂၂) ကိုထောက်၍ “ပုလ္လိင်္ဂ”ဟုသိအပ်၏။ ကေစိ ဩကာရန္တော မနောဣတိ သဒ္ဓေါ

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၆)

နပုံသကလိင်္ဂေါတိဝဒန္တံ။ပ။ မနောသဒ္ဓေါ ပုလ္လိင်္ဂေါယေဝါတိ သာရတော ပစ္စေတဗ္ဗောတိ။ (နိတိပဒါ၃၇၇)ကိုလည်း ထောက်။ မနော-၌ သြသည် သမာသံ၊ တဒ္ဓိလယ်သြရှိ-ဥပဒေအရသမာသံ အလယ်သြ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ “မနုပုဒ်”ဟု သာမေးသင့်သည်။ သို့ပါလျက် “မနောပုဒ်”ဟု မေးသည်မှာ “သမာသံအနိက်ကို ရည်၍မေးသည်”ဟု တည်အောင်ယူရာ၏။

ဓာတု သဒ္ဓါ ဤ၌ ဣတ္ထိလိင်

“ဓာတု သဒ္ဓေါ ဇိနမတေ၊ဣတ္ထိလိင်္ဂတ္ထုနေ မတော။

သတ္တေ ပုလ္လိင်္ဂတာဝသ္မိံ၊ကစ္စာယနမတေ ဒ္ဓိသု”ဟု (နိတိပဒါ၃၇) ဆိုသော်လည်း ဤ၌ မနောဝိညာဏဓာတု၏ဝိသေသနဖြစ်သော တဇ္ဇာကို (ဝိသေသနပုဒ်က ဝိသေသျှပုဒ်နှင့် လိင်တုရမည့်ယေဘုယျ စည်းကမ်းအရ “တဇ္ဇာ”ဟု ဣတ္ထိလိင်နှင့် ရှိနေသည်ကိုထောက်၍ “ဣတ္ထိလိင်”ဟု သိအပ်၏။]

၆။ ။(ခ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ အနုစ္စဝိကာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တဇ္ဇာဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ ရဋ္ဌိ အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်၏အဖြစ် ယင်းရဋ္ဌိ အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်၏ အနုစ္စဝိကာအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာအရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂပဒတ္တ သံဝဏ္ဏနာ။

တဿ သာတသုခဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အနုစ္စဝိကာ၌ “သင့်လျော်လျောက်ပတ်”ဟူသည် “တံသမဂီပုဂ္ဂလ၊သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော ထိုသုခအား သင့်လျော်လျောက်ပတ်ခြင်းပင်တည်း”ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ အနုစ္စဝိကာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တဇ္ဇာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ဝယ် ဓာတု-သဒ္ဓါ၏အနုစ္စဝိကာအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တဿ အနုစ္စဝိကာဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တဇ္ဇာဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ စတုတ္ထိတပျရိသံ သမာသံပုဒ်၏ အဖြစ် ယင်းစတုတ္ထိတပျရိသံ သမာသံပုဒ်၏ သမ္ပဒါနံအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)တဇ္ဇာဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို “တဿ ဓာတာ တဇ္ဇာ”ဟု စတုတ္ထိတပျရိသံသမာသံဝဓနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

သာတသုခဿ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် တဿ၌ တ-သဒ္ဓါဖြင့် သာတသုခ-ကို စွဲရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။သဗ္ဗနာမလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။ ဤသို့လည်း ဖော်ကြသည်။

[ဤနည်းမှာဖော်ရိုးဖော်စဉ်အရ သင့်သော်လည်း အဋ္ဌကထာဋီကာတို့အဘော်ကျအား မဟုတ်သောကြောင့် မကောင်း။ ဆရာအများစုလည်း လက်မခံခဲ့ကြ။ အလားတူဝါကျကို ၁၃၂၅-ခုနှစ်ကမေးခဲ့သည်။]

သာရပ္ပါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် အနန္တဝိက သဒ္ဓါ၏ သာရပ္ပ (သင့်လျော်လျောက်ပတ်)အနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ နာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟောအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တစ္စာ ဝုစ္စတိ တဿ သာတသုခဿ အနန္တဝိကာ သာရပ္ပါ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိအားလုံးဖြင့် တစ္စာ-၏အရ အထင်ရဋ္ဌိသမုဒါယူပစာအားဖြင့် တံသမင်္ဂိ ပုဂ္ဂလ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌သာယာစေတတ်သော ထိုသုခအား သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ဝုစ္စတိ၊ ဝုတ္တံ၊ နာမံ ရှိရာ၊ ဥပစာ၊ ကျမ်းလာ မြှော်ထောက်ရ (တောင်တွင်းနိယံ၊ ၆၂)ကို သတိပြု]

(ဃ) အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဝါ-ဟူသောသံဝဏ္ဏနာပတ်ဖြင့်တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ဖွင့်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တေဟိ ဇာတာတိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တစ္စာ-ဟူသောသံဝဏ္ဏဘဗ္ဗပုဒ်၏ တတိယာတပ္ပရိသ်ပုဒ်၏အဖြစ် ယင်းတတိယာတပ္ပရိသ်သမာသ်ပုဒ်၏ ဟိတ်အနက် ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ (တစ်နည်း)တစ္စာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာတဗ္ဗပုဒ်ကို “တေဟိဇာတာ တစ္စာ” ဟု တတိယာ တပ္ပရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် တစ္စာ၊ တေဟိတို့၌ တ-ဖြင့် ရူပါရုံ အစရှိသောအာရုံတို့ကို စွဲရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သဗ္ဗနာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

ဣမဿ စ သုခဿ ပစ္စယေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏပါဠိဖြင့် ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့သည် ဤသာတသုခ၏လည်းအကြောင်းပစ္စည်းများဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

အပိ-သို့မဟုတ် ပိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် သက်သက်အနန္တဝိက အနက်ကြောင့်သာ တစ္စာမည်သည် မဟုတ်သေး။ စင်စစ်သော်ကား တေဟိဇာတာ ဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း တစ္စာမည်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

၇။ ။ ပန-နိပါတ်ပုဒ်၏အနက်

(က)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပန-နိပါတ်ပုဒ်၏ ဤနေရာ၌ လိုအပ်သောအနက်ကား သမ္ဘာဝနာ (အနုဂ္ဂဟ)ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပုစ္ဆာပိုင်းကို အယုတ်၊ ဝိဿဒ္ဓနာပိုင်းကို အမြတ်ယူသည်။ ကိံ ပန ပဉ္စဿ ပုစ္ဆနံ ဘာရိယံ၊ ဥဒါဟု ဝိဿဒ္ဓနန္တိ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ ပုစ္ဆနံ နော ဘာရိယံ၊ ဝိဿဒ္ဓနံ ပန ဘာရိယံ။ (မူလပဏ္ဍာသ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၆၅)ကိုထောက်သည်။ “အမေးနွားကျောင်း၊ အဖြေဘုရားလောင်း”ဟုလည်း လောကဝေါဟာရ ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

[ပါဠိတော်ဝါကျ။ ။ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနာဟောတိ။ ယံ တသ္မိံ သမယေ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿဇံ ဧတသိကံသာတံ ဧတသိကံ သုခံ။ (ပါ၊၁၈။)ပုစ္ဆာဝါကျ၌ ဣတ္ထိလိင်၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်။ ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျ၌ နပုလိင်၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်။]

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ သံဝဏ္ဏနာတဗ္ဗုဒ္ဓိအရ တံသမိဂီပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာဇောတတ်သော သုခဝေဒနာသည် (မုရုအားဖြင့် ပြအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) မနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပဿ (ဖဿ)သည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒီပကတ္ထ။

(၃) တံသမိဂီပုဂ္ဂလ၊သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့၏ မိမိ၌သာယာခြင်းသည် (ပဌမ) ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံစသောအာရုံတို့သည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရ အားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) တဏှာသည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနာဘဝတ္ထ။ မှတ်ချက်။ ။ဤကြိယာ ၅-တန်မှာ ဤနေရာအဋ္ဌကထာအဖွင့်အရထုတ် သည့် ကြိယာ ၅တန်ဖြစ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်းအရ ထုတ်ဖော်ပြလတ္တံ့အတိုင်း ထုတ်အပ်၏။

(၁) သုခဝေဒနာသည် (မုရုအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) ဖဿသည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃) တဏှာသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) သဋ္ဌာယတနသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ဥပါဒါန်သည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနာဘဝတ္ထ။

ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ဝိရာဂ စသည်ဖြင့် အကြောင်းအကျိုးဆက်သော ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိ နည်းအရထုတ်ဖော်ပြလတ္တံ့အတိုင်း ထုတ်အပ်၏။

(၁) သုခဝေဒနာသည် (မုရုအားဖြင့် ပြအပ်သော)ဒဿနတ္ထ။

(၂) ပဿဒ္ဓိသည် (ပဌမ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဒီပကတ္ထ။

(၃)သမာဓိသည် (ပဌမ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ပီတိသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့်ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) ယထာဘူတဉာဏ်သည် (ဒုတိယ)ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနာဘဝတ္ထ။

၉။ ။ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ

(ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ သံဝဏ္ဏသဗ္ဗုဒ္ဓိအရ တရားကိုယ်မှာ သုခဝေဒနာဖြစ်သည်။ ယင်း သုခဝေဒနာ၏ လက္ခဏ၊ ရသစသည်မှာ ဖော်ပြလတ္တံ့အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ဝေဒယိတလက္ခဏာ သုခဝေဒနာ။

အနဘဝနရသာ၊ ဣဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသာ ဝါ။

စေတသိက အဿာဒပစ္စု ပဋ္ဌာနာ၊

ပဿဒ္ဓိ ပဒဋ္ဌာနာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၅၅)

မှတ်ချက်။ ။ “ဣဋ္ဌာနဘဝနလက္ခဏာ သုခါ။ အနိဋ္ဌာနဘဝနလက္ခဏာ ဒုက္ခာ”ဟု အဋ္ဌကထာ (၈၄)၌ဆိုသောကြောင့် ဝေဒယိတ၊ အနဘဝနတို့၌ “ဣဋ္ဌာ ရုံ၏အရသာကို ခံစားသည်”ဟုမှတ်အပ်၏။

(တစ်နည်း)အပရော နယော သာတလက္ခဏံ သုခံ၊

သမ္ပယုတ္တာနံ၊ ဥပဖြူဟနရသံ၊

အနဂ္ဂဟဏပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၆၀)၊

[(၁၃၁၆-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲပြီ။)]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

တစ္စာပုဒ်၌ တ-အရ ပစ္စည်းတရားကို သာတသုခ၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ကို ကောက်၍ ဇာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ကာမာဝစရကုသိုလ် သောမနဿသဟဂုတ်တိဟိတ် အသင်္ခါရိက မဟာစိတ်-ဟူသော မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုကောက်၍ တ-အရ ပစ္စည်းတရားသည် ဇာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပုယုတ္တ အတ္ထိ၊ အဓိဂတ စ-ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

[ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိ-အရ။ ။ ပဋ္ဌမမဟာကုသိုလ်စိတ်သည် အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကြည့်သော အလုံးစုံသော အာရုံကိုပြုသောကြောင့် ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိအရကို ယင်းအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကြည့်အပ်သော အလုံးစုံသော အာရုံကို ယူရမည်။

အဋ္ဌကထာ ဒုတိယနည်း အလိုသာဖြေရပုံ။ ။ ပဋ္ဌမနည်းအရ စသည်ဖြင့် ဝိသေသန မ၊မမေးဘဲ သာမန်မေးသောကြောင့် တဿ သာတသုခဿ အနုစ္စဝိကာ ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပဋ္ဌမနည်း တဿ-ဝါ ဇာတာကာရဏဘာဝေန ဖဿတ္တံ ပဝတ္တာတိ တစ္စာ-ဟူသော ဋီကာနည်းတို့အလိုအားဖြင့်လည်း ဖြေခွင့်ရှိလေသည်။ သို့သော် “တ-အရ ပစ္စည်းတရားနှင့် ဇာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရား”ဟု ဆိုသောကြောင့် ယင်းနည်းတို့မှာ တ-အရ သာတသုခ ပစ္စယုပ္ပန် ဇာ-အရ မနောဝိညာဏ ဓာတ်ကပစ္စည်းဖြစ်၍ ယင်းနည်းတို့အလို မဖြေနိုင်တော့။ ထိုသို့မဖြေနိုင်သောကြောင့် ပုစ္ဆကဆရာ သာမန်မေးခြင်း ဖြစ်သည်။ တ-အရ ပစ္စည်းတရားနှင့် ဇာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားဟူသောစကားဖြင့် ယင်းနည်းတို့ကို ကန့်ပြီး ဖြစ်တော့သည်-ဟုလို့ ထိုကြောင့် တေဟိ အစရှိသော အဋ္ဌကထာဒုတိယနည်းအလိုသာ ဖြေရတော့သည်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ရုနစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၁) မေးခွန်း

၁။ ။အောက်ဖော်ပြပါ ပါဠိများကို သဒ္ဒတ္ထုပေါ်လွင်အောင် အနက်သမ္ပန် ပြပါ။
(က) ပရာမာသာ စေဝ ဓမ္မာ ပရာမဋ္ဌာ စ။
(ခ) ပရာမဋ္ဌာ စေဝ ဓမ္မာ နော စ ပရာမာသာ။

၂။ ။ အောက်ဖော်ပြပါ ပါဠိများကို အနက်ယောဇနာသောအခါ ရူပါရမ္မထံ
ဝါ-စသော ၃-ပုဒ်တို့ကို ဝိသေသနပုဒ်၊ ကံပုဒ်နှစ်နည်းကြီး၍ ယောဇနာပါ။
ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ သောမနဿ
သဟဂတံ ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ ရူပါရမ္မထံ ဝါ သဒ္ဓါရမ္မထံ ဝါ ဂန္ဓာရမ္မထံ ဝါ။

၃။ ။ အောက်ဖော်ပြပါပါဠိကို သဒ္ဓါအားဖြင့် အာကာရအပြင်ထုတ်၍
ယောဇနာပါ။
ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိံ “ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ”တိ။

၄။ ။ အောက်ဖော်ပြပါပါဠိများကို ပယောဂပုဒ်များ၏သဒ္ဒတ္ထ ပေါ်လွင်
စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။
ယာ တသ္မိံ သမယေ စတုဟိ ဝစီဒစရိတေဟိ အာရတိ ဝိရတိ
ပဋိဝိရတိ ဝေရမဏိ အကိရိယာ အကရဏံ အနဇ္ဈာပတ္တိံ။

၅။ ။ အောက်ဖော်ပြပါဂါထာကို နိယတ်၊အနိယတ် ပြည့်စုံအောင်ထည့်စပ်
ယောဇနာပါ။
ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
အာတပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊
ယယော ဓယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။

၆။ ။အောက်ဖော်ပြပါ ပါဠိ၌ ဝိကိရိယန္တိ ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ-ပုဒ်များကို
ကတ္တရုပ်၊ ကမ္မရုပ်၊ နှစ်နည်းကြီး၍ ကုန်စင်အောင် ယောဇနာပါ။
ယထာ စ သုတ္တေန သင်္ဂဟိတာနိ ပုပ္ပါနိ န ဝိကိရိယန္တိ န ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ။
ဝေမေတေန သင်္ဂဟိတာ အတ္ထာ။

၇။ ။အောက်ဖော်ပြပါ ပါဠိများကို အနက်မှန်မှန် သမ္ပန်ပါ။
ယထာ ပန အနိစ္ဆာဒိဘောဒါနံ ဓမ္မာနံ ရောမရဏတ္တာ “ရောမရဏံ ဘိက္ခဝေ
အနိစ္စံ သင်္ခတ”န္တိ အာဒိဝုတ္တံ။ဇဝံ စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ ရူပါနံ။ ဝိညတ္တိတာယ သာဝိ
စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ နာမ ဟောတိ။

၄၈၈

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၈။ ။ အယ် ပန သောမနဿပစ္စယတ္တာ ဝိတ္တိသရိက္ခကာယ ဝိတ္တိ၊ ယထာ ဟိ ဓနိနော ဓနံ ပဋိစ္စ သောမနဿ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖဝံ ပီတိ မတောပိ ပီတိ ပဋိစ္စ သောမနဿ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊တသ္မာ "ဝိတ္တိ"တိ ဝုတ္တာ။

၉။ ။ စကော ဣစ္ဆာယ ဌတွာ လာဘဂရုကော ဟုတွာ ဒေသေတိ၊ တံ န မဟပ္ပလံ။ စကော အတ္တနော ပဂုဏံ ဓမ္မံ အပစ္စာသီသမာနော ဝိမုတ္တာယတနသီ သေန ပရေသံ ဒေသေတိ၊ ဣဒံ ဒေသနာမယ် ပုညကိရိယဝတ္ထု နာမ။

၁၀။ ။ ကသ္မာ ပနာယံ နယော ဒေသိတောတိ? ဈာနပုပ္ဖိကာရဏတ္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဟိ ပထဝီကသိဏေ သုဒ္ဓိကဇ္ဈာနံ စတုတ္ထနယဝသေန ပဉ္စကနယဝ သေနစ ဒသသိတိ။

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ သဒ္ဓတ္ထ ပေါလွင်အောင် အနက်

ပရာမသာဓေဝ၊အနိစ္စသော ဟုတ်မှန်သော သဘောမှတစ်ပါး နိစ္စသော မဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရာမဋ္ဌာစ၊ အနိစ္စသော ဟုတ်မှန်သော သဘောမှတစ်ပါး နိစ္စသော မဟုတ်မှန်သော သဘော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မိမိ၏သဘောကို ဆောင်တတ် ကုန်သော။ ဝါ၊မိမိ၏အကြောင်းတရားတို့သည် ဆောင်အပ်ကုန်သော တရားတို့သည် (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏)။

ပရာမဋ္ဌာစေဝ၊ အနိစ္စသော ဟုတ်မှန်သော သဘောမှတစ်ပါး နိစ္စသော မဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နောစ ပရာမသာ၊ အနိစ္စသော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမှတစ်ပါး နိစ္စသော မဟုတ်မှန် သောသဘောအားဖြင့် မသုံးသပ်တတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မိမိ၏ သဘောကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မိမိ၏အကြောင်းတရားတို့သည် ဆောင်အပ်ကုန် သော တရားတို့သည် (သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏)။ ။ [ပါ။ ၉။ ပါသျှ၊ ၁၉၊ ဋ္ဌ၊ ၉၂။]

[ဝိဂ္ဂဟ ။ ။ "အာမသန္တိတိ အာမသာ၊ပရတော အာမသာ ပရာမသာ။ အာမသိယန္တိတိ အာမဋ္ဌာ၊ပရတော အာမဋ္ဌာ ပရာမဋ္ဌာ"ဟုပြု။ ပရ-သဒ္ဓါ အညအနက် ဟော။ ဤအနက်မှာ သဒ္ဓတ္ထသက်သက်မဟုတ်၊အဓိပ္ပာယ်ဇ္ဈောဂဝေဒဒ္ဓတ္ထတည်း။ ဤအဓိပ္ပာယ်ဇ္ဈောဂဝေဒဒ္ဓတ္ထကိုပင် ရည်မေးသည်]

၂။ ။ [သျှအတိုင်း ယောစနာ။ ။ပါ။ ၁၇။ ပါသျှ၊၃၃။]

၃။ ။ သဒ္ဓါအားဖြင့် အာကာရအပြင်ထုတ်၍ အနက်

ယံ ဈာနဟေတု အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တံတတိယဈာနသမင်္ဂိ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယာ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော အရိယာတို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (ကိန္တိ၊ အသိုလျင်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သနည်း။) “ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီတိ။” “ဥပေက္ခကော သတိမာသုခဝိဟာရီ”ဟူ၍ (ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သတည်း) ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ ရှိပေသသူ။ [ပါ၊ ၄၅။ ပါ၊ သျှ၊ ၁၀၁။ ဋ္ဌ၊ ၂၁၉။ ။(၁၃၁၈၊ ၁၃၂၅၊ ၁၃၃၀၊ ၁၃၄၄ ခုနှစ်များကလည်းမေးခဲ့ပြီ။)]

၄။ ။ ပယောဂပုဒ်များ၏ သဒ္ဓတ္ထ ပေါ်လွင်စေလျက်အနက်

စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ ဝစီဒုစရိတေဟိ၊ဝစီဒုစရိုက်တို့မှ။ ယာ အရတိ၊ အကြင်ဝေးစွာမွေ့လျော်တတ်သော သဘောတရားသည်။ ယာ ဝိရတိ၊အကြင်ကင်း၍ မွေ့လျော်တတ်သော သဘောတရားသည်။ ယာ ပဋိဝိရတိ၊ အကြင် ဆုတ်နစ်သည် ဖြစ်၍ မွေ့လျော်တတ်သောသဘောတရားသည်။ ယာ ဓေရမထိ၊ အကြင် ဝစီဒုစရိုက် တည်းဟူသော ရန်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောသဘောတရားသည်။ ယာ အကိရိယာ၊ အကြင်မှသာဝါဒစသောအမှုကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစေတနာ၏ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သော သဘောတရားသည်။ ယံ အကရထံ၊ အကြင် မှသာဝါဒစသောအမှုကို ပြုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သဘောတရား သည်။ ယာ အနစ္စာပတ္တိ၊ အကြင် လွန်ကျူး၍ရောက်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သဘောတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏) (ပါ၊၇၆။ ပါသျှ၊၁၃၀၊၆၊ ၂၆၃။)

[ရမုဓာတ် ကိဋ္ဌာ အနက်ဟော။ ။ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိ တို့၌ အာ ရှေး၊ ဝိ ရှေး၊ ပဋိ ရှေးရှိသော ရမု ဓာတ်သည် ကိဋ္ဌာ (မွေ့လျော်)အနက်ကို ဟော၏ရမု ကိဋ္ဌာယံ။ ရမတိ၊ဝိရမတိ၊ ပဋိဝိရမတိ၊ဥပရမတိ၊အာရတိ၊ဝိရတိ၊ပဋိဝိရတိ။ (နိတိ၊ဓာတု၊၁၃၄)။ ရမု ကိဋ္ဌာယံ၊အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ။ (ဓာတုတ္ထ သင်္ဂဟ။ ၃၁၁)တို့ကိုထောက်။ “ကြဉ်တတ်သော”ဟု ပေးရိုးအနက်ကို “ဝေါဟာရတ္ထ”ဟုယူ။ ဆန်းတိုင်းမကောင်း။ ။ ပယောဂပုဒ်များ၏ သဒ္ဓတ္ထပေါ်လွင်စေလျက် ဟူသောစကားလုံးသည် ငုတ်လွန်းသည်။ အာဘော်မှာ အာရတိ စသော ပုဒ်များ၏ သဒ္ဓတ္ထကို ပေါ်လွင်စေလျက် ယောဇနာစေလိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုဆို လိုရင်းသို့ မရောက်။ အဆန်းထွင် မေးတိုင်းမကောင်း။ ဝိဿဇကတို့၏အသိဉာဏ်ကို ဆိုလိုရင်းသို့ ရောက်စေနိုင်မှသာ ကောင်းသည်။]

၅။ ။ နိယတ်၊အနိယတ်ပြည့်စုံအောင် ထည့်စပ်၍ အနက်

အာတာပိနော၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုကိုပုတ်မြှက်တတ်သော။ ဝါအာရမ္မဏပနိဇ္ဈာန်၊လက္ခဏပနိဇ္ဈာန်ဖြင့် ရှုတတ်သော။ (ယဿ)ဗြာဟ္မဏဿ၊အကြင်မကောင်းမှုကို အားပြုပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ ဟဝေစကန္တေန၊စင်စစ်အားဖြင့်။ ဓမ္မာ၊သုံးဆယ့် ခုနှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်။

ပါတု ဘဝန္တိထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အထ တသ္မိံ ကာလောထိုအခါ၌ (အာတာ ပိနော၊ သော။ ဈာယတော၊ သော။ ဝါ၊ သော။) အဿုဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ သဗ္ဗာ၊ ဝပ်သီမံးကုန်သော။ ကင်္ခါ၊ ရှစ်ပါးသောယုံမှားခြင်း၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်သနည်း။) ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ အာတာပိ၊ သော။ ဈာယံ၊ သော။ ဝါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပစ္စယာနံ၊ အကြောင်းတရားတို့၏။ ဓယံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဝေဒိ၊ သိပြီ။ (တတော၊ ထို့ကြောင့်။ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်သတည်း။ [၄၊ ၁၈၊ ၄၊ ၁၂၊ ၁၊ ၇၁။ ။ ယောဇနာ။ ။ ၂၂။ ပါရာမိကဏ် အဋ္ဌကထာနိဿယသစ်။ ၁၊ ၁၃၉၊ ကိုလည်း၅၊ ရှင်းပေါ်အောင် ဟိတ်အတွင်းမသွင်းဘဲ ယောဇနာသည်။]

၆။ ။ ဝိကိရိယန္တိ၊ ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ တို့ကို ကတ္တုရုပ်ကြံ၍ အနက်
 စ၊ တစ်နည်းကား။ ဝါ၊ သုတ္တသဘာဂ၏အဖြစ်ကို တစ်ပါးသော ဥပမာဖြင့်
 ပြဦးအံ့။ သုတ္တေန၊ ပန်းသီချည်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊
 သီအပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ (ဝါတေန၊ ပြုကတော့သောလေကြောင့်။) န
 ဝိကိရိယန္တိ ယထာ၊ ဖရိဖရဲမကြံကုန်၏သို့။ နဝိဒ္ဓံသိယန္တိ ယထာ၊ မပျက်စီးကုန်၏သို့။
 စဝံ၊ ဤအတူ။ စတေန သုတ္တေန ဤသုတ်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်သော။
 ဝါ၊ သီအပ်ကုန်သော။ (အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဘောဒါ၊ မိမိအကျိုး သူတစ်ပါးအကျိုး
 စသည်အပြားရှိကုန်သော။) အတ္တာ၊ အကျိုးတို့သည်။ (မိစ္ဆာဝါဒေန (သီ၊ ဋီ၊ သစ်) မိစ္ဆာဝါဒ
 ဝါတေန (ပါရာမိကဏ်နိဿယသစ်၊ အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဍိသစ်) မိစ္ဆာအယူဟု ဆိုအပ်လေ
 သောကြောင့်။) န ဝိကိရိယန္တိ၊ ဖရိဖရဲမကြံကုန်။ န ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ၊ မပျက်စီးကုန်။

ကမ္မရုပ်ကြံ၍ အနက်

စ၊ ကား။ ဝါ၊ အံ့။ သုတ္တေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။
 ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ (ဝါတေန၊ သည်။) န ဝိကိရိယန္တိ ယထာ၊ ဖရိဖရဲမကြံအပ်ကုန်၏သို့။
 နဝိဒ္ဓံသိယန္တိ ယထာ၊ မပျက်စီးအပ်ကုန်၏သို့။ စဝံ၊ ဤအတူ။ စတေန-သုတ္တေန၊ ဖြင့်။
 သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ (အတ္တတ္ထပရတ္တာ ဒိဘောဒါ၊ ကုန်သော)
 အတ္တာ၊ တို့ကို။ (မိစ္ဆာဝါဒေန-မိစ္ဆာဝါဒဝါတေန၊ သည်။) န ဝိကိရိယန္တိ၊ ဖရိဖရဲ
 မကြံအပ်ကုန်။ န ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ၊ မပျက်စီးအပ်ကုန်။ [၄၊ ၂၀၊ ၄၊ ၁၂၊ ၁၊ ၇၉။ သျ၊
 ဂဏ္ဍိ။ ၉၄။ ဂဏ္ဍိသစ်။ ၁၁၀။ ပါရာမိကဏ်၊ ၄၊ ၁၂၊ သစ်။ ၁၊ ၁၅၅ ယင်းဂဏ္ဍိသစ်။
 ၁၊ ၁၄၆။ သီ၊ ဋီ၊ သစ်။ ၁၊ ၉၃။ တို့ကိုစုပေါင်း ညှိရေးသည်။]

၇။ ။ [၄၊ ၁၂၅၊ ၄၊ ၁၂၅၊ ၁၊ ၄၉၉။ ။ ၁၃၃၁-ခုနှစ်က ဒုတိယနေ့တွင်
 မေးခဲ့သည်။]

၈။ ။ [၄၊ ၁၈၇။ ၄၊ ၁၂၅။ ။ ၁၃၂၂-၁၃၃၃-ခုနှစ်များက
 လည်မေးခဲ့ပြီး။]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

၉။ ။ [ဋ၊ ၂၀၃၊ ဋဿ၊ ၂၊ ၂၁၉။]

၁၀။ ။ [ဋ၊ ၂၃၀၊ ဋဿ၊ ၂၊ ၃၃၀။]

၁၉၈၇ (၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) ရဏန္တိ ဧတေဟိတိ ရဏာ။
- (ခ) ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ နာနပ္ပကာရေန ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ။
တေသံ ရာဂါဒိနံ တေ အဓိဝစနံ။
- (ဂ) သမ္ပယောဂဝသေန ပတာနေကဋ္ဌတာဘာဝသေန စ သဟ ရဏေဟိတိ သရဏာ။
- (ဃ) တေနာကာရေန နတ္ထိ ဧတေသံ ရဏာတိ အရဏာ။

၁။ ။ အထက်ပါ (က)(ခ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကိုသာ နိဿယနည်းကျကျ အနက်မှန်မှန် ယောဇနာခဲ့ပါ။

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ဌာပနာပဉ္စကနည်းအရ ဖောဒနာတက်ပြခဲ့ပါ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန်မလို)။

၃။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကိုဆိုခြင်းဖြင့် ပယ်နိုင်သောဒေါသကို အကြောင်းသွင်း၍ ဖြေရှင်းခဲ့ပါ။

၄။ ။ ပဟာနေကဋ္ဌတာ ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟကိုသာ ဘေဒစိန္တာဒိပနီနည်းအရ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္ကခွဲပြခဲ့ပါ။

၅။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျပါပုဒ်တို့ကို လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ ပဒ၊ အန္တ-တို့ဖြင့် အသီးသီး ဝေဖန်ပြခဲ့ပါ။

၆။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ဖော်ညွှန်းခဲ့ပါ။

၇။ ။ ပရိဒေဝန္တိ၌ ပရိ သဒ္ဒါ သရဏာ ၌ သ-သဒ္ဒါ၊ အာရဏာ ၌ အ-သဒ္ဒါတို့၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထတို့ကို အသီးသီးဖော်ပြခဲ့ပါ။

၈။ ။ ရဏာ-ပုဒ်၏အရ တရားကိုယ်ကိုယူ၍ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ခဲ့ပါ။

နည်းပြဓမ္မစရိယကျမ်း

၉။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ပရိဒေဝန္တိပုဒ်၌ ပရိဒေဝ၏ လက္ခဏာဒိစတုက္ကကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ဧတေဟိအရ ပစ္စည်းတရားက ရဏန္တိအရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိတရားများကို ညွှန်းပြခဲ့ပါ။

၁၉၈၇(၁၃၄၈) ခုနှစ် ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ်(၂) အဖြေ

၁။ ။ [၆၊ ၉၃။ ၅၁၊ ၁၃၆]

၂။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျ ဌာပနာပဉ္စကနည်းအရ စောဒနာတက် [ဤဌာပနာပဉ္စကစောဒနာတက်မှာ၊ ၁၉၇၇-(၁၃၃၉)ခုနှစ်က အတက် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယင်း၌ ၅။]

၃။ ။ (ခ) အမှတ်ပြဝါကျကို ဆိုခြင်းဖြင့် ပယ်နိုင်သောဒေါသ ရဏ ၏အရ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြောင်းဖြစ်သောတရားများသည် အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးနှင့်ဆိုင်နေရာ ဤ၌ အလိုမရှိအပ်သော ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟမှ ကြွင်းသောအကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် တို့၌လည်း အလွန်ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍ အတိဗျာပိတ ဒေါသသင့်ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား(ခ) အမှတ်ပြဝါကျကိုဆိုခြင်းဖြင့် ပယ်နိုင်သောဒေါသမှာ ယင်းအတိဗျာပိတ ဒေါသဖြစ်ပါသည်။

(တစ်နည်း)သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထကို မပြဆိုဘဲ အဘိဓာနတ္ထ (က) အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ပြဆိုသည်ရှိသော် စကားမပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာသောကြောင့် (ခ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ခ)အမှတ်ပြ ဝါကျကိုဆိုခြင်းဖြင့် ပယ်နိုင်သောဒေါသမှာ ယင်းအဗျာပိတဒေါသဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် အတ္ထုဒ္ဓေသ၊အဓိပ္ပေတတ္ထကိုပြသော ဣဝေပန အမှတ်အသားပါသောဝါကျနှင့် အလားတူသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဝါ ကျဖြင့် "အတိဗျာပိတဒေါသ၊အဗျာပိတဒေါသ ၂-မျိုးကို ပယ်သည်"ဟု ယူသည်။ [အကျယ်ကို ၁၉၇၇ (၁၃၃၉)ခုနှစ်အဖြေ၌ ၅။ ဤမေးခွန်းလည်း ယင်းနှစ်မေးခွန်း နှင့်စကားသုံးပုံအနည်းငယ်သာ ကွဲသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဖြေမှာလည်း စကားအဆုံး သတ်ပုံအနည်းငယ်သာကွဲသည်။ ကျန်အားလုံး အတူတူပင်။]

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ
ပဟိယတိတိ ပဟာနော၊ ပဟာနဿ ဘာဝေါ ပဟာနော (ဘာဝလောပ)
ဧကသ္မိံ (ပုဂ္ဂလေ)တိဋ္ဌန္တိတိ ဧကဋ္ဌာ၊ ပဟာနေန ဧကဋ္ဌာ ပဟာနေကဋ္ဌာ။
အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ ပဟာနေကဋ္ဌာနံ ဘာဝေါ ပဟာနေကဋ္ဌတာ။

ဘေးဒစိန္တာဒီပနီနည်းအရ ဗျူပ္ပတ္တိစတုတ္ထ

(၁) ပဟာနေကဋ္ဌာနံ ဘာဝေါ ဟူသော ဝိဂ္ဂဟသည် ဗျူပ္ပတ္တိ။

(၂) ပဟာနေကဋ္ဌ ပုဒ်, တာ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် တစ်ဦးတည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌တည်သော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, တိမ္မ ကြွင်းသော ကိလေသာတို့၏ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် တစ်ဦးတည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်သည် အဖြစ်ဟူသောဂုဏ်နှင့်ဂုဏေ, ဂုဏ်, နိဿယ, နိဿိတအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) ပဟာနေကဋ္ဌတာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် တစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

[ဝိဂ္ဂဟ အထောက်။ ။ ပဟာနေန စကသ္မိ ပုဂ္ဂလေ တိဋ္ဌန္တိတိ ပဟာနေ- ကဋ္ဌာ၊ ပဟာနေကဋ္ဌာနံ ဘာဝေါ ပဟာနေကဋ္ဌတာ။ (ယောစနာ၊ ၇၄။)]

“ပဟာနေကဋ္ဌ”ဟူသည်။ ။ “ပဟာနေကဋ္ဌ”ဟူသည် ပယ်အပ်သည်၏အ ဖြစ် (ပယ်ဖက်၏အဖြစ်)အားဖြင့် တစ်ဦးတည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌တည်သော တရားများတည်း သောတာပတ္တိမဂ်က အပါယဂမနိယဖြစ်သော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟတို့ကို ပယ်သော အခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ အပါယဂမနိယဖြစ်သော ကျန်ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်၏။ အထက်မဂ်တို့ကပယ်ရာ၌လည်း နည်းတူပင်။ ဤသို့ ကျန်ကိလေသာ တို့သည် ရုဏမည်သောရာဂ, ဒေါသ, မောဟတို့နှင့်ပယ်ဖက်အားဖြင့် တစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်သောကြောင့် ကျန်ကိလေသာတို့ကို “ပဟာနေကဋ္ဌ”ဟုဆိုသည်။]

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

ရဏန္တိ -ကား အလိင်္ဂံ, ဘူဝါဒိဂဏ, အာချာတပဒ, အ-ကာရန္တိ။

စတေဟိ-ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒိဂဏ, သဗ္ဗနာမပဒ, အ-ကာရန္တိ။

ဣတိ -ကားအလိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ္တ(အဂဏ), နိပါတပဒ, ဣ-ကာရန္တိ။

ရဏာ -ကား ပုလ္လိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒိဂဏ, ကိတနာမပဒ, အ-ကာရန္တိ။

၆။ ။ (ဂ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

[(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာများကို ၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ် အဖြေ၌ ရှုပါ။]

[(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ နတ္တိဟူသောသံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အရဏာ ၌ န- သဒ္ဒါ ၏ ကာရိယဖြစ်သော အ-သဒ္ဒါ၏ ပဋိဆေဓ(တစ်နည်း) ဝိရဟအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ နိပါတလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နတ္တိ စတေသံ ရဏာတိ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် အရဏာ ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၏ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ် ယင်းစတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပုဒ်၏ သဗ္ဗဒါနီအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာသိစေပါသည်။ သမာ သလိင်္ဂံပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(တစ်နည်း) အရဏာ ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို “နတ္ထိ ဧတေသံ ရဏာတိ အရဏာ” ဟုစတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

တေနာကာရေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် နတ္ထိ ဧတေသံ ရဏာ ဌ “ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသောတရားတို့ မရှိ”ဟူသည် “ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သမ္ပယောဂ၊ ပဟာနေကဋ္ဌတာသဘောအားဖြင့် မရှိခြင်းပင်တည်း” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။]

၇။ ။ ပရိ သ၊ အ-တို့၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ

ပရိဒေဝန္တိ ဌ ပရိ-သဒ္ဓါ၏ဇောတေတဗ္ဗတ္ထကား ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း (ဒေဝ) အနက် ဖြစ်ပါသည်။

သရဏာ ဌ (သဟ-သဒ္ဓါ၏ကာရိယ)သ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထကား အတု-တက္ခ (သမကြိယာ-သဟ-တုလျယောဂ)အနက်ဖြစ်ပါသည်။

အရဏာ-ဌ အ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထကား တားမြစ်ခြင်း (ပဋိသေဓ) တစ်နည်း)ကင်းခြင်း (ဝိရဟ)အနက်ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပရိ-၏အနက်ကို “ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထကအနက်”ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထက ၏အဓိပ္ပါယ်ကို “ဓာတ်၏အနက်သို့အစဉ်လိုက်သော (ဥပသာရသည် ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထက ဥပသာရမည်၏)”ဟုလောက်သာ ယူက ဥပသာရ ဝိသေသလက္ခဏာ၊ဥပသာရအမျိုးအစားလောက်သာ အဓိပ္ပါယ်ရ၍ ဒေဝ-အနက်ဟု သော အဆိုနှင့်ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထကအနက်-ဟူသော အဆိုနှစ်မျိုးဆန့်ကျင်ရုံ သာမက-ဓာတွတ္ထံ ဗာဓေတေ ကောစိ။ တောစိ တမနုဝတ္ထတေ။

တမေဝညော ဝိသေသေတိ၊ ဥပသဂ္ဂတိ တိဓာ။ (ဇူ၊ နာ၊ ၁၃၂) ဂါထာ၌ ဥပသဂ္ဂတိ တိဓာ-ကို “ဣတိ ဥပသဂ္ဂါနံ ဂတိ အတ္ထေသု ပဝတ္တိ တိဓာ တိပ္ပကာရာတိ အတ္ထော”ဟုဖွင့်သော (ဇူ၊ ဋီ)နှင့်လည်းကောင်း၊ “ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထက၏အဖြစ်ကို သိစေ၏”ဟု အာဘော်ဖော်ရာ၌ ဆရာစဉ်ဆက် ဥပသဂ္ဂလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးခဲ့ကြသည်နှင့်လည်းကောင်း မညီညွတ်ဘဲ ရှိပေမည်။

“ဓာတ်၏အနက်သို့ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ ဓာတ်၏အနက်ကို ဟောသော (ဥပသာရသည် ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထကဥပသာရ မည်၏)”ဟု အထိယူပါ။ သို့ယူပါမှ ယင်းအဆို ၂-မျိုး အချင်းချင်း မဆန့်ကျင်သည့်ဖြင့်။ ဇူ၊ဋီ၊စကားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဆရာစဉ်ဆက် ဥပသဂ္ဂလိဂံတ္ထသံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးခဲ့ကြသည်နှင့်လည်းကောင်း ညီပေမည်။ ဤသို့ ညှိယူရပါမည်။

[“ဒေဝအနက်”ဟု ဆိုရပုံ။ ။ ဒေဝ-ဒေဝ ဒေဝနေ (ငိုကြွေးခြင်း မြူးပျော်ကစားခြင်း၌)။ ဒေဝတိ၊ အာဒေဝတိ၊ပဋိဒေဝတိ၊အာဒေဝေါ၊ပရိဒေဝေါ (နိတိ၊ ဓာတု၊၁၇၁။)ကိုထောက်၍ ဒေဝ ဓာတ်ကပင် ဒေဝအနက်ဟောသည်ဖြစ်၍ ပရိ-သဒ္ဓါ ဓာတွတ္တာနုဝတ္ထက ဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၇)

ကမ္မ-ကြိယံ ပဝုတ္တဝန္တောတိ ကမ္မပ္ပဝစနိယာ။ ကမ္မ-ကြိယံ၊ ကြိယာ ကံ။ ပဝုတ္တဝန္တော၊ ဥပသဂ္ဂသညာကို ရစဉ်က ထွန်းပြဘူးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ကမ္မပ္ပဝစနိယာ၊ မည်၏။ (ကမ္မ-သဒ္ဒါပပဒ ပ-ပုဗ္ဗ ဝစ ဓာတ်အနိယပစ္စည်း)။

အတိတေတိ ဖတေန ဥပသဂ္ဂတာဒသာယံ အဘျာဒယော ကြိယာဇောတ ကာ၊ တသ္မာ သမ္ပတိ ကမ္မပ္ပဝစနိယတာဒသာယံ န ကြိယံ ပတ်ပါဒ ယန္တိ အဘိ-စသော ဥပသာရပုဒ်တို့သည် ဥပသဂ္ဂသညာအနိက်၌ ကြိယာကိုထွန်းပြဘူးကုန်၏။ ယခုအခါ ကမ္မပ္ပဝစနိယသညာက ဥပသဂ္ဂသညာကိုတားမြစ်သောကြောင့် ကြိယာကို မထွန်း ပြကုန်၊ (သက္ကတ၊ မောဂံ၊ သျ၊ ၂၊ စ-သုတ် ကြည့်။)

ပရိ-စသောဥပသာရပုဒ်တို့သည် ပရိဘဝတိ၊ အဘိဘဝတိ (လွမ်းမိုး၏) အနဘဝတိ (ခံစား၏) စသည်ဖြင့် ဓာတ်နှင့်တွဲဖက်၍ ဥပသာရအမည်ရခိုက်တုန်းက လွမ်းမိုးခြင်း၊ ခံစားခြင်းစသောကြိယာကို ဟောခဲ့ဘူး ထွန်းပြခဲ့ဘူးကုန်၏။ ရက္ခ မတိ(သစ်ပင်ပေါ်၌)ဝိဇ္ဇောကတေ စန္ဒော၊ ရက္ခပရိ+ဝိဇ္ဇောကတေ စန္ဒော စသည်ဖြင့် ကြိယာနှင့်မတွဲရသာအခါ ဓာတ်နက်ကို မထွန်းပြနိုင်သောကြောင့် ဓာတွတ္ထံ ဥပေဇ္ဇ သမစ္စန္တိတိ ဥပသဂ္ဂါ ဟူသောဝိဂြိုဟ်အရ ဥပသာရအမည်မရနိုင်ကြတော့ဘဲ ကမ္မ ကြိယံ ပဝုတ္တဝန္တောတိ ကမ္မပ္ပဝစနိယာ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်အရ ကမ္မပ္ပဝစနိယအမည်သာ ရကြတော့သည်-ဟုလို။

ဤစကားအရ ပရိသဒ္ဓါ၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထကို “ဒေဝအနက်” ဟုဆိုသည်။ ပရိဝသတိ-၌ ပရိ-သဒ္ဓါ နိဝါသအနက်ဟောသကဲ့သို့ မှတ်။ ပရိ-နိဝေါသေ (ဝတ်ရုံ ခြင်း၌)။ ဝတ္ထံ(ကို)ပရိဝသတိ (ဝတ်ရုံ၏)။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ နာ၊ ၃၆၃။) နိဝါသ အတ္ထာဒနော၊ ဝတ္ထံ နိဝါသေတိ။ (နိတိ၊ ဓာတု၊ ၃၄၇။) တို့ကိုထောက်၍ ပရိဝသတိကို ဥဒါဟရုဏ်အဖြစ်ထုတ်ပြသည်။

ပကရောတိ စ နံ ကတ္တံ၊ အာရဘတိ၊ ကရောတိယေဝ ဝါ။ (ပါရာဇိက ကဏ္ဍ၊ ၄၊ ၁၁၈၅။) ပ-သဒ္ဓေါ အာရဗ္ဗဝစနောတိအာဟ “ကတ္တံ၊ အာရဘတိ”တိ၊ ကတ္တစိ ဥပသဂ္ဂေါ ဓာတုအတ္ထမေဝ ဝဒတိ၊ န ဝိသေသတ္ထဇောတကောတိ အာဟ” ကရောတိယေဝဝါ”တိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂၊ ၂၁။)ကို ထောက်၍လည်း ပရိ-သဒ္ဓါ ဒေဝအနက် ဟောသည်ကို သဘောကျပါ။ ၁၉၈၁ (၁၃၄၂)ခုနှစ် (၇)နိပါတ် အဖြေလည်းရှိပါ။

“သမကြိယာ-သဟ-တုလျယောဂအနက်”ဟု ဆိုရာ၌ ထောက်ဖွယ်။ သဟ၊ သဒ္ဓိံ၊ သမံ၊ အမာ၊ ဣတိ သမကြိယာယံ (ညီမျှသော ကြိယာအနက်၌)။ (ရ၊ နာ၊ ၁၃၅။) သဟ၊ သဒ္ဓိံ၊ အမာဣစ္စေတေ သမကြိယာယံ။ ဝေဒေဟော သဟ မစ္စေဟိ၊ မယာသဒ္ဓိံ ဂမိဿတိ။ အမာဝါသီ ဒိဝေသာ။ (နိတိ၊ သုတ္တ၊ နာ၊ ၃၈၇။) သဟ၊ သဒ္ဓိံ၊ သမံ၊ အမာ။ (ဓာနံ၊ ၁၁၃၆။) သဟာဒယောပိ စတ္တာရော သဟတ္တာ။ (ယင်းငိုကာ) ယသင်္ခါရန္တိ စတ္ထ သဟ-သဒ္ဓဿ တုလျယောဂတ္ထဝါစ ကတ္တာ သဟ သင်္ခါရေန ဝတ္ထတိတိ သသင်္ခါရန္တိ အတ္ထော။ (မထိ-မဉ္ဇူ၊ ၁၊ ၁၅၉။) တို့ကို ထောက်၍ သ၏ဇောတေတဗ္ဗတ္ထကို ဆိုသည်။ ၃-မျိုးအဆိုသာ ကွဲသည်။ အနက်သဘောအရ ကားမကွဲ၊ အတူတူသာတည်း။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

“ပဋိသေဓ ဝိရဟအနက်”ဟု ၂-မျိုးဆိုရပုံ။ ။ န၊ နော၊မာ၊အ၊အလံ၊ ဟလံ၊ဣစ္ဆေတေ ပဋိသေဓနက္ခေ။ (ရွှါနာ၊၁၃၂။) နိသေဓေ န အ နော မာလံ၊ နဟိ။ (ဓာနံ၊၁၁၄၇။) န အ နော မာ အလံ နဟိ-ဣစ္ဆေတေ ဆ နိသေဓေ၊ (ယင်းဋီကာ)တို့၌ အ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကို ပဋိသေဓအနက်ကိုသာ ဆိုသည်။

နိတိ၊သုတ္တ(နာ၊၃၇၂။)၌ “န နော မာ အ အလံ ဟလံ ဣစ္ဆေတေ ပဋိသေဓ နက္ခေ”ဟုရှေးဦးစွာဆို၍ထို့နောက် “အ ဣတိဝုဒ္ဓိတဗ္ဗာဝါဒီသုပိ ဒိဿတိ။ ဝုတ္တဗ္ဗ-ပဋိသေဓေ ဝုဒ္ဓိတဗ္ဗာဝေ၊အညတ္ထေ သဒိသေပိစ။

ဝိရစ္ဆေ ဂရဟေ သုညေ၊အကာရော ဝိရဟပ္ပကေ”ဟု (၁၀)နက် ထပ်ထုတ် ပြလေသည်။ ဧကက္ခရကောသ (၁၃)၌ကား

“ဝုမ္မိတဗ္ဗာဝသဒိသ၊နိသေဓအညပ္ပကေ ရစေ။

နိန္ဒာဝိရစ္ဆဝိရဟ၊သုညေ အပဒပူရဏေ”ဟု ရစအနက်ပါထည့်၍ (၁၁)နက် ထုတ်သည်။

“ပဋိသေဓအနက်”ဟု သာမန်ဆိုသော ဆရာတို့အလိုမှ “မရှိခြင်း၊ကင်းခြင်းစသော အနက်များလည်း သဘောအားဖြင့် မြစ်ခြင်းပင်ဖြစ်၍ ပဋိသေဓပင်”ဟု ယူလိုကြသည်။

ဤသို့ယူလျှင် “ပဋိသေဓ တစ်နက်တည်း ယူသည့်နည်းက တစ်မျိုး(၁၀) နက်ယူသည့်နည်းက တစ်မျိုးအားဖြင့် ၂-မျိုး၊ ၂-နည်းရှိသည်”ဟု ယူရမည်။ မှန်၏ န တုလော အတုလော၊သီလာဒီပိ ဝုဏေဟိကေနစိ အသဒိသော။ နတ္ထိ ဧကဿ ဓာ တုလော သဒိသောတိအတုလော။ (အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ၊၄။) ၏ အဖွင့် မဏိမဉ္ဇူ (၁၊၈၅-၆)၌ “အယဉ္ဇ အကာရော ပသဇ္ဇပဋိသေဓဝါစိ၊ပရိယုဒါ သဝါစိဝသေန ဒုဝိဓော၊ ဣပေန ပရိယုဒါသဝါစိ အဓိပ္ပေတော။ ဒသသု အ ကာ-ရတ္ထေသု စ အညတ္ထေ ပဝတ္တတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဝါ အထဝါ တုလောသဒိသော ကောစိ ပုဂ္ဂလော ဧကဿ ဘဂဝတော ယသ္မာ နတ္ထိ၊ဣတိ တသ္မာ သော ဘဂဝါ အတုလော နာမာတိ အတ္ထော။ အကာရော စေတ္ထ ဝိရဟတ္ထေ ဝတ္တတိ”ဟု ပဋိသေဓအနေဖြင့် တစ်မျိုး (၁၀)နက်အနေဖြင့် တစ်မျိုး၊ ၂-မျိုး ခွဲဆိုထားလေသည်။ ဤသို့ ၂ မျိုးယူ၍ “ပဋိသေဓ၊ဝိရဟအနက်”ဟု ၂-မျိုးဆိုသည်။

အရဏာ ၌ အ၏ဓောတေဗ္ဗတ္ထကို “ဝိရဟအနက်”ဟု ဆိုရာ၌ ယခင် ဝါ အထဝါဖြင့် တက်သော မဏိမဉ္ဇူအပြင် အပုတ္တကံ သာပတေယျန္တိ အာဒိသု ဝိရဟေ။ (နိတိ၊သုတ္တ၊နာ၊၃၇၄။)နှင့်သော (သင်္ခါရော)ယဿ နတ္ထိ တံ အသင်္ခါရံ၊ တဒေဝ အသင်္ခါရိကံ။ (အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝိနိ၊ ၁၁။)၏အဖွင့် အသင်္ခါရန္တိ စတ္ထ အကာရော ဝိရဟတ္ထော ဟူသော (မဏိမဉ္ဇူ၊ ၁၊ ၁၅၉။)တို့ကိုလည်း ထောက်။

ပဋိသေဓ ၂-မျိုး

တဒဘာဝါဒီနာ လက္ခော၊ပသဇ္ဇပဋိသေဓနော။

တဿဒိသေန လက္ခော၊ပရိယုဒါသောတိ ဒုဗ္ဗိဓော။

(ဘောဒစိန္တာ၊ ၂၄၇)

အကတွာ-စသော ပြယုဂ်၌ မြစ်အပ်သော ပြုခြင်းကြိယာစသော အနက်၏ မရှိခြင်းစသည်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဋိသေဓသည် ပသဇ္ဇပဋိသေဓမည်၏။ အဗြာဟ္မဏော၊

အကုသလာ စသော ပြယုဂ်တို့၌ မြစ်အပ်သော ပုဏ္ဏား၊ ကုသိုလ်စသော အနက်တို့နှင့် တူခြင်းဆန့်ကျင်ခြင်းစသည်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဋိသေစသည် ပရိယုဒါသပဋိသေစ မည်၏။

တဒဘာဝါဒိနာ ၌ အာဒိ-ဖြင့် ဝိရဟိတ၊ သုည စသော အနက်ကိုယူ။ တဿဒိသေနဖြင့် ပဋိပက္ခ၊ ဝိရဒ္ဓ၊ အည၊ အပ္ပက စသောအနက်တို့ကိုလည်း ယူ။

ကြိယာကို မြစ်သည်ကား ပသဇ္ဇပဋိသေစ၊ ခြပ်ကိုမြစ်သည်ကား ပရိယုဒါသ ပဋိသေစ။ (တစ်နည်း) ကြိယာနှင့်ယှဉ်သည်ကား ပသဇ္ဇပဋိသေစ။ နာမ်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်သည်ကား ပရိယုဒါသပဋိသေစ။ ဤသို့ အထူးကိုလည်း ဆို၏။ ဤကိုရည်၍ "ပသဇ္ဇမှာကြိယာ၊ ကြွင်းမှာ ခြပ်မြစ်" ဟု စပ်ဆိုကြသည်။ အကျယ်ကို ဘေးစိန္တာ အနဒိပနီ (၂၄၇။)၌။

"အဘာဝ၊ ဝိရဟ၊ သုည-စသောအနက်ကို ပသဇ္ဇပဋိသေစ၊ သဒိသ၊ ပဋိပက္ခ၊ ဝိရဒ္ဓ၊ အည၊ အပ္ပက စသောအနက်ကို ပရိယုဒါသ၊ ပဋိသေစ" ဟု ဤဘေးစိန္တာအနဒိပနီ ဆိုလိုသည်ကို ထောက်ကလည်း(မဏိမဉ္ဇူကို ထောက်၍သာမဟုတ်)။ ဤဘေးစိန္တာ-အနဒိပနီအဆိုအတိုင်း(၁၀)နက်ကို ပသဇ္ဇ၊ ပရိယုဒါသ ပဋိသေစ ၂-မျိုးတွင် ထိုက်သလို သွင်းယူလျှင်ပါဝင်နိုင်သောကြောင့် ပဋိသေစ တစ်နက်တည်းယူသည့်နည်းက တစ်မျိုး။ (၁၀)နက်ယူသည့်နည်းက တစ်မျိုးအားဖြင့် ၂-မျိုး၊ ၂-နည်းရှိသည်" ဟု ယူသင့် သည်မှာ ထင်ရှားသည်သာ။

ယင်းသို့ ၂-မျိုး၊ ၂-နည်း ယူသင့်သောကြောင့်၊ ၂-မျိုး ၂-နည်းဖြေသည်]

၈။ ။ ကြိယာ ၅ တန်

[ရဏာ ပုဒ်၏အရ တရားကိုယ်ကို ယူ၍ ကြိယာ ၅-တန်ကို ၁၉၇၇ (၁၃၃၉)ခုနှစ်အဖြေ၌ ရှု။]

၉။ ။ ပရိဒေဝ၏ လက္ခဏာဒိ စတုက္က

သောကပဋိပာနနလက္ခဏော သဒ္ဓေါ၊
သောတဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝရသော၊
တဿေဝ ဂေါစရပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနော။ (ဋ္ဌ၊ ၃၅၆။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း

(က)အမှတ်ပြုဝါကျ၌ စတေဟိ-အရ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ပစ္စည်းတရားက ရဏန္တိ-အရ ပရိဒေဝစိတ္တဓသဒ္ဓအားကျေးဇူးပြုနိုင်သော သတ္တိများကား ဟေတု၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။

(တစ်နည်း)စတေဟိ-အရ ရာဂ စသော ကိလေသာ(၁၀)ပါးပစ္စည်းတရားက ရဏန္တိ အရ ပရိဒေဝစိတ္တဓသဒ္ဓအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကား ဟေတု၊ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ မဂ္ဂ၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ၊ ၇-ပစ္စယသတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ ရှေ့နည်းမှာ ရဏ ၏အရကိုပြသော (ခ)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ရာဂါဒိနံ-၌ အာဒိ-ဖြင့် ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကိုသာယူသောအဋ္ဌကထာအလိုဖြစ်သည်။ နောက်နည်းမှာ အာ-ဒိဖြင့် ကျန်ကိလေသာ ၉-ပါးကိုယူသော မူလဋီကာအလိုဖြစ်သည်။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

(အစိတ်အစိတ်။ ။အစိတ်အစိတ်ခွဲသော် ဧတေဟိ-အရ ရာဂ,ဒေါသ, မောဟကို ယူလျှင် မဂ္ဂကြည့် ၆-ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ဒိဋ္ဌိကို ယူလျှင် ဟေတု ကြည့် ၆-ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ကျန်ကိလေသာ ၆-ပါးကိုယူလျှင် ဟေတုမဂ္ဂ ကြည့် (၅) ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

“ဓာတ်အရ”ဟုမေးဘို့ မလို။ ။ ဧတေဟိ က ရဏန္တိ ဝယ်ဓာတ်၌သာ စပ်နိုင်သောကြောင့်“ရဏန္တိ-အရ”ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း“ဓာတ်-အရကိုရည်သည်။ ဓာတ်၏အရကို ကောက်ရသည်”ဟုမှတ်။ ဤနေရာမျိုးကဲ့သို့ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ မရှိသည့်နေရာမျိုး၌ “ဓာတ်အရ(အန္တတ္ထ-အရ)”ဟု ဝိသေသ မ,မေးဘို့ မလို။ မလို၍ သာမန်မေးသည်။

မမေ့သင့်။ ။၁၉၇၇ (၁၃၃၉) ခုနှစ်မေးခွန်းအဖြေကို လေ့လာထားပါက ဒီနှစ်မေးခွန်းကို ကြောက်ဖွယ်ရာမလို၊ အောင်မှတ်တော့သေချာလျက်သာ ရှိသောကြောင့် ဤကျမ်းကို လေ့လာရန်မမေ့သင့်။]

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) မေးခွန်း

- ၁။ ။ အောက်ပါပုဒ်တို့ကို နိဿယည်းကျကျ အနက်သမ္ပန်ပါ။
- (က) သမ္ပတ္တနိယတာ။
- (ခ) ဥပ္ပါဒိနော။
- (ဂ) ဥပါဒါ။
- (ဃ) အဓိဝစနာ။
- (င) ဝိပဿနာ

၂။ ။ ယာ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တဿ ဋ္ဌိတိ သဏ္ဍိတိ အဝဋ္ဌိတိ အဝိသာ ဟာရော အဝိက္ခေပေါ အဝိသာဟဋ္ဌမာနသတာ သမထောကို သံ,အဝ ဥပသာရ ပုဒ်တို့၏အနက် ထင်စေလျက် အနက်ယောနောခဲ့ပါ။

၃။ ။ ယသ္မိံ သမယေ လောကုတ္တရံ ဈာနံ ဘာဝေတိ နိယျာနိကံ အပစယဂါမိံ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ပဟာနာယ ပဌမာယ ဘူမိယာ ပတ္တိယာ-ကို ဘူမိယာ-၌ သရူပတ္ထ ထင်စေလျက်အနက်ယောနောပါ။

၄။ ။ ယာ ရူပဿ ဧရာ ဇီရဏတာ ခဏ္ဍိစ္စံ ပါလိစ္စံ ဝလိတ္တစတာ အာယုနော သံဟာနိ ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော-ကို နိဿယည်းကျကျယောနောပါ။

၅။ ။ အဘိဓမ္မေ သုပ္ပဋိပန္နော ပညာသမ္ပဒံ နိဿယ စတဿော ပဋိသမ္ဘိဒါ ပါပုဏာတိ၊တာသဉ္စ တတ္ထေဝ ပဘေဒဝစနတော-ကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက် ယောနောပါ။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

၆။ ။ ယေကေစိ တေန သမယေန၊ ဟေန္တိ မာနသံ ဘဝံ။
အပ္ပတ္တမာနသာ သေက္ခာဂရဟိတာ ဘဝန္တိ တေ ကိ နိဿယည်း။
ကျကျ ယောနောပါ။

၇။ ။ ယဒါ ပန အဘိဇ္ဈသဟဂတေန စေတသာ ဝါစင်္ဂံ စောပေန္တော
“အဟော ဝတ ယံ ပရဿ၊တံ မမဿာ”တိ ပရဝိတ္တျ ပကရထံ အဘိဇ္ဈာယတိ-ကို
အနက်အားဖြင့် အာကာရအပြင်ထုတ်၍ ယောနောပါ။

၈။ ။ ဣမသ္မိံ ပန ဈာနေ ဝိတက္ကဝိစာရပလိဗောဓာဘာဝေန လဒ္ဓေါကာသာ
ဗလဝတိ သဒ္ဓါ၊ ဗလဝသဒ္ဓါ သဟာယပဋိလာဘောနေဝ သမာဓိပိ ပါကဋ္ဌော-ကို
ဣမသ္မိံ ဈာနေ ဌံ ဈာနသရုပ်ထင်စေလျက် အနက်ယောနောပါ။

၉။ ။ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာရဿ ဟိ “သမိပစာရော ဝိယ ပုရိသဿ
သပတ္တော” ဂုဏဒဿနသဘာဂတာယ ရာဂေါ အသန္နပစ္စတ္တိကော ကိ ဥပမာအပြင်
ထုတ်၍ အနက်ယောနောပါ။

၁၀။ ။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ ဟိ အဇ္ဈတ္တံ အဘိနိဝိသိတွာ အဇ္ဈတ္တံ ဂုဋ္ဌာတိ၊
အဇ္ဈတ္တံ အဘိနိဝိသိတွာ ဗဟိဒ္ဓါ ဂုဋ္ဌာတိ ကိ ဝိဘတျက္ကထင်စေလျက် အနက်ယောနောပါ။

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ်ဓမ္မစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၁) အဖြေ

၁။ ။ [(က)(ခ) ပါ၊၃။ ပါ၊၃။၁၀။ (ဂ) ပ၊ ၁၀။ ပါ၊၃။ ၂။ (ဃ)ပါ၊၃။
ပါ၊၃။ ၂။ (င)ပါ၊၁၅။ ပါ သျ။ ၂၀။]

၂။ ။ [သျ နောက်နည်းအတိုင်း မေးသည်။ အဋ္ဌကထာ (၁၈၈)၌လည်း
ဖွင့်သည်။ ။ပါ၊၁၉။ ပါ၊၃။၄၀။ ။၁၃၁၅ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၃။ ။ [သျအတိုင်း ယောနော။ ။ ပါ၊၇။ ပါ၊၃။၂၂။ ။ ၁၃၂၀၊၁၃၂။
၁၃၂၈၊၁၃၃၉ (၁၉၇၇)ခုနှစ်များကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၄။ ။ [ပါ၊၁၆၉။ ပါ၊၃။ ၂၇၀။ ။ (၁၃၃၃)ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ]

၅။ ။ ဝါကျအပြန်အလှန်အနက်
တက္ကော၊ထိုအဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌သာလျှင်။ တာသဉ္စ၊ထိုလေးပါးသော
ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏လည်း။ ပဘေဒဝစနတော၊အပြားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။
အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌။ သုပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော။ (ဘိက္ခု၊

၅၀၀

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

ရဟန်းသည်။) ပညာသမ္ပဒံ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ (ဋ္ဌ၊ ၂၄။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၁၉၈။)

၆။ [ဋ္ဌ၊ ၅၆။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၁၉၇။]

၇။ ။ အနက်အားဖြင့် အာကာရအပြင်ထုတ်၍ အနက် ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဘိဇ္ဈာသဟဂတေန၊ အဘိဇ္ဈာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝါစင်္ဂံ၊ နှုတ်အင်္ဂါကို။ စောပေန္တော၊ လှုပ်စေလျက်။ ပရဝိတ္တု၊ ပကရထံ၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာအသုံးအဆောင်ကို။ အဘိဇ္ဈာယတိ၊ တပ်သောအားဖြင့် မိမိသို့ ရှေးရှုကြ၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ အဘိဇ္ဈာယတိ၊ တပ်သော အားဖြင့် မိမိသို့ ရှေးရှုကြသနည်း။) ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ ယံ-သန္တကံ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ-သန္တကံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မမာ၊ ငါ့အား။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်မှ။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ ဪ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဘိဇ္ဈာယတိ၊ တပ်သော အားဖြင့် မိမိသို့ ရှေးရှုကြသတည်း။ (ဋ္ဌ၊ ၁၃၆။ ဋ္ဌဿ၊ ၁၅၄၆။)

၈။ [ဿုအတိုင်း ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၂၁၄။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၇၀။]

၉။ ။ ဥပမာ အပြင်ထုတ်၍ အနက် ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ မေတ္တာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ မေတ္တာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဂုဏဒဿနသဘာဂတယ၊ ဂုဏ်ကို ရှုခြင်း သဘောတူသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အာသန္နပစ္စတ္ထိကော၊ နီးသော ရန်သူမည်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟုမူကား။) ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ သမိပစာရော၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော။ သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့တည်း။ [ဿုအတိုင်းလည်း ယောဇနာနိုင်သည်။ ဋ္ဌ၊ ၂၃၈။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၂၃၆။]

၁၀။ [ဿုအတိုင်း ယောဇနာ။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ-ကို “သည်”ဟု ယောဇနာ။ ဋ္ဌ၊ ၂၇၀။ ဋ္ဌဿ၊ ၂၊ ၅၀၄။]

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) မေးခွန်း

- (က) အနုပဝိသနသင်္ခါတေန သြဂါဟနဋ္ဌေန အပိလာပနဘာဝေါ အပိလာ ပနတာ။
- (ခ) တထာ ဟိ လာဗုကဋ္ဌာဟာဒိနိ ဥဒကေပုဝန္တိ န အနုပဝိသန္တိ။
- (ဂ) န တထာ အာရမ္မဏေ သတိ။

- (ဃ) အာရမ္မဏဉ္စေသာ အနုပဝိသတိ။
- (င) တသ္မာ အပိလာပနတာတိ ဝုတ္တာ။

၁။ ။ အထက်ပါ (ခ)(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျတို့ကို (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျ၌ ထည့်သင့်ရာ ပါဌသေသ ထည့်စွက်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ။

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ဌာပနာပဉ္စကစောဒနာတက် တက်ရုံမျှတက်ပြပါ။

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် အဘယ်ဂန္ထဒေါသကို ပယ်ပါသနည်း။ အကြောင်းနှင့်တကွ ရှင်းပြပါ။

၄။ ။ အပိလာပနတာ-ကို အစိတ်, အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟ၌ ဘေဒစိန္တာဒိပနီနည်းအရ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က ခွဲဝေထုတ်ပြပါ။

၅။ ။ (ခ)အမှတ်ပြဝါကျပါ လာဗု-ပုဒ်ကို လိင်္ဂ-ဂထ, အန္တအားဖြင့် ညွှန်းပြု၍ လာဗုကဋုဟ-ပုဒ်၏ သမာသ်အမည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၆။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကို အနုယု ဗျုတ်ရေကအားဖြင့် ဖော်ပြ၍ သံဝတ္ထုမှာ အမည်များကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၇။ ။ (ခ)(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျတို့၌ ပါသော ဟိ-သဒ္ဒါတို့၏ စောတေ တဗ္ဗတ္ထ အသီးသီးကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

၈။ ။ (က)အမှတ်ပြဝါကျ၌ အပိလာပနတာ-၏အရ တရားကို ကောက် ယူ၍ ဒဿနတ္ထစသည် ကြိယာငါးတန် ဆက်စပ်ဟန်ကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်ပြပါ။

၉။ ။ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျပါ သတိတရား၏ လက္ခဏ,ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်,ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို ဝေဘန်ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ ။ သရန္တိစတာယာတိ သတိ-၌စတာယ-အရ ပစ္စည်းတရား,သရန္တိ အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကိုဖော်ထုတ်၍ ယင်းပစ္စည်းတရားက ယင်းပစ္စယုပ္ပန်တရား တို့အား ယထာရဟ ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကို ခုံလင်စွာ ထုတ်ပြပါ။

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၁၉၈၈ (၁၃၅၀) ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယတန်း
ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အမှတ် (၂) အဖြေ

၁။ ။ ပါဠိသေသ ထည့်စွက်၍ အနက်
ဟိ-တံ ပါကဋ် ကရောမိထိုစကားကို ထင်ရှားသည်ကို ပြဦးအံ့။ လာဗုက-
ဋ္ဌာဟာဒိနိ၊ဗုးတောင်းစသည်တို့သည်။ ဥဒကော၊ရေ၌။ ပ္ဍဝန္တိ ယထာ၊ပေါပေါမျော
ကုန်၏ သို့။ န အနုပဝိသန္တိ ယထာ၊မနစ်မငုပ်ကုန်၏သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။
သတိ၊ သတိသည်။ အာရမ္မဏေ၊အာရုံ၌။ န (ပ္ဍဝတိ)မလွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါ
မျော သည်မဟုတ်။ န (န အနုပဝိသတိ)၊ မနစ်မငုပ် စုပ်စုပ်မဝင်သည် မဟုတ်။
(တစ်နည်း)ပ္ဍဝတိ၊ မလွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည်ကား။)န မဟုတ်။ (န အနုပဝိ
သတိ၊ မနစ်မငုပ် စုပ်စုပ် မဝင်သည်ကား။)နမဟုတ်။ (ဋ္ဌာဗြာ။ ဋ္ဌသျှ။ ၂၁၇၄။)

၂။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျ ဌပနာပဉ္စကစောဒနာတက်
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် “သတိသည်အာရုံ၌
မလွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည် မဟုတ်၊ မနစ်မငုပ် စုပ်စုပ်မဝင်သည်မဟုတ်”ဟု
ယုတ္တိဒဠိယကို ဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယုတ္တိဒဠိယသည် ယုတ္တိဒဠိကရဏနှင့် မကင်းကောင်း
သည် မဟုတ်ပါလော(အာဘောဂ)။ ထိုသို့ မကင်းကောင်းသောကြောင့် (အာဘောဂ
ဟေတု)။ ယုတ္တိဒဠိယကိုသာ မဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ယုတ္တိဒဠိကရဏကား
အဘယ်ပါနည်း(စောဒနာ)။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာတော်
မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

[ဟိ-ကား ဒဠိ။ ။ဝိတ္ထာရ-မှာကြောင်းခြင်း၊သား၊ပါကဋ်-မှာ၊ဥပမာ-
ဟူသောဝါကျလက္ခဏာပြနိယံအရ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည်(ဂ)အမှတ်ပြ ဝါကျကို
အကြောင်း၊ သို့မဟုတ် အခြင်းအရာ၊ သို့မဟုတ် သရုပ်တို့ဖြင့် ချဲ့ခြင်းမဟုတ်
သောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ မဖြစ်နိုင်။ ဥပမာနု၊ ဥပမေယျဖြင့် ချဲ့ခြင်းမဟုတ်
သောကြောင့် တပ္ပါကဋ်ကရဏဝါကျလည်း မဟုတ်နိုင်။ သန္တိဋ္ဌာန်နောင်၊ ဟိနှင့်
ဆောင်မူ၊ မြခေါင်ဒဠိ၊ စောတပြီ-ဟူသောဝါကျလက္ခဏာပြ ရှင်တိပိဋကနာဂနိယံ
(၅၄)အရ ထိုအတူ သတိသည် အာရုံ၌ မလွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည်မဟုတ်၊
မနစ် မငုပ် စုပ်စုပ်မဝင်သည် မဟုတ်-ဟူသော သန္တိဋ္ဌာန်ကျ အနက်သဘောရှိသော(ဂ)
အမှတ်ပြရှေ့ဝါကျစကားရပ်ကို မြမြခိုင်ခန့်အောင် ပြုလို၍ ဟိ-နိပါတ်နှင့်တကွ(ဃ)
အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာထုတ်ဆောင်ပြသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြ ဝါကျသည်
ယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျသာ ဖြစ်သင့်သည်။ ထို့ကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြ ဝါကျရှိ ဟိ-
ကို နိဿယဆရာ အနက်မပေးသော်လည်း “ယုတ္တိဒဠိ ကရဏဝါကျ”ဟု သိအပ်၏။
သဘာဝ ယုတ္တိဒဠိကရဏ၊ ဗျတိရေကယုတ္တိဒဠိကရဏ ဝါကျတို့တွင် (ဂ)အမှတ်ပြ
ဝါကျကို ယင်း(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျအားလျော်စွာဖြစ်သော အသင့်ယုတ္တိဖြင့် မြမြ
ခိုင်ခန့်အောင်ပြုသောကြောင့် သဘာဝယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျဖြစ်သည်။]

၃။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ

ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျကို မပြဆိုဘဲ ယုတ္တိဒဋ္ဌိယ (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ပြဆိုသည်ရှိသော် ယုတ္တိဒဋ္ဌိယ၊ ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ဃ)အမှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် ယင်းဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ဝါသည်။

(တစ်နည်း) (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကိုသာ ဆိုသည်ရှိသော် ထို့အတူ သတိသည် အာရုံ၌ မေ့လွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည် မဟုတ်၊မနစ်မငုပ် စုပ်စုပ်မဝင်သည် မဟုတ်-ဟူသော ယင်း(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျစကားသည် အသင့်ယုတ္တိမရှိ၍ ဩစိတျ- ဟိနဒေါသ သင့်ရောက်ရာသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျကို ကျမ်းဆရာရေးရကား (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယင်းဩစိတျဟိနဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျဖြစ်၍ ယင်းဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ (တစ်နည်း)ဩစိတျဟိနဒေါသကို ပယ်သည်။

ကျက်။ ။ ဝါကျဒဋ္ဌိ၊ ဝိရောဓိ၊ သတိမြဲမြဲယုဉ်။

ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏ၊ ယင်းဝါကျဩစိတျဟိနဒေါသ(ပေါ်ရာဏနိယံ)။

၄။ ။ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ

ပိလာပေတိတိ ပိလာပနံ၊န ပိလာပနံ အပိလာပနံ။

အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ။ ။ အပိလာပနံသာ ဘာဝေါ အပိလာပနတာ။

ဘောဒစိန္တာဒိပနီနည်းအရ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က

(၁) အပိလာပနံသာ ဘာဝေါ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

(၂) အပိလာပနံ-ပုဒ်၊တာ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊အာရုံကို မပေါ် မမျော မလွတ်စေတတ်သော သတိ၏အာရုံကို မပေါ်မမျော မလွတ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်-ဟူသော ဂုဏ်နှင့်ဂုဏေ ဂုဏ်၊ နိဿယ၊ နိဿိတ အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

(၃) အပိလာပနတာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ပဝတ္တိ။

(၄) အာရုံကို မပေါ်မမျောမလွတ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ ဧဝမေဝ ခေါ မဟာရာဇ သတိ ကုသလေ ဓမ္မေ အပိလာပေတိ။ ပ။ ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ အပိလာပနလက္ခဏာ သတိ။ (၄၊ ၁၆၄)အပိလာပနလက္ခဏာ သတိတိ ဥဒကေ လာဗုဝိယ ယေန စိတ္တံ အာရမ္မဏေ ပိလဝိတွာ ဝိယ တိဋ္ဌတိ၊န ဩဂါဟတိ၊ တံ ပိလာပနံ။ န ပိလာပနံ အပိလာပနံ။ တံ လက္ခဏံ သဘာဝေါ ဧတိဿာတိ အပိလာပန လက္ခဏာ။ (အဂုံတ္တရ၊ဋီ။ ၃၊၆၅။)တို့ကို ထောက်၍ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ ပြုသည်။ ပိလာပနံ-၌ ပလု-ဓာတ်။ (ဂဏ္ဌိသစ်၊၄၄၁။) ဣဂတိယံ (ပေါလောပေါ်သွားခြင်း အနက်၌။) (နိတိ၊ဓာတု၊ ၂၀၉။)ထာပ-ပစ္စည်း။ ယု-ပစ္စည်း။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၅။ ။ လိင်္ဂါဒိဝိဘာဂ

လာဗု-ကာ: ဣတ္ထိလိင်္ဂ,ရတ္တာဒိဂဏ,၂-ကာရန္တ။

မှတ်ချက်။ ။ တုမ္မာလာဗု စ လာဗုသာ။ (ဓာန်၊၅၉၆)ကို ထောက်၍ ဣတ္ထိလိင်္ဂ ဆိုသည်။ မဟာသုပိနဇာတ် (ဓာတက၊၄၊၁၊၃၅၅။ ၃၆၅-၆)၌ကား “လာဗုနိ သိဒန္တိ သိလာ ပလဝန္တိ”ဟု နပုလ္လိင် ဖြင့်ရှိသည်။ သာရတ္ထ။ (၂၊၃၀၄)၌လည်း နပုလ္လိင်ဖြင့်ပင် ရှိသည်။

သမာသံအမည်။ ။ လာဗုကဋ္ဌာဟ-ပုဒ်၏ သမာသံအမည်ကား ဆဋ္ဌိတပုရိသံသမာသံ ဖြစ်ပါသည်။

[ထောက်ဖွယ်။ ။ တုမ္မကဋ္ဌာဟန္တိ လာဗုကဋ္ဌာဟံ ဝုစ္စတိ။ (စူဠဝဂ္ဂါဒိ၊ ၄၊၄၈) လာဗုကဋ္ဌာဟန္တိ လမ္မတိတိ လာဗု၊လာဗုယာ ကဋ္ဌာဟံ လာဗုကဋ္ဌာဟံ။ (ပါစိတျာဒိ ယောဇနာ၊ ၄၅၅။)

ကဋ္ဌာဟ-သဒ္ဒါ အခွံဟော။ ။ ကပိတ္ထဖလာဒိနံ အန္တော မိဉ္စကဋ္ဌာဟံ မုစ္စိတွာ သဉ္စရတိ၊ဘိန္နာပေတွာ ကပ္ပိယံ ကာရေတဗ္ဗံ။ (ကင်္ခါ၊ ၁၉၉။ ပါစိတျာဒိ၊ ၄၊၃၊၃၃) ဘိန္နာပေတွာ ကပ္ပိယံ ကာရာပေတဗ္ဗန္တိ ဗိဇေတော မုတ္တဿ ကဋ္ဌာဟဿ ဘာဇနဂတိကတ္တာ ဝုတ္တံ။ (ကင်္ခါ၊ဋီ၊သစ်။ ၃၆၀။ သာရတ္ထ၊၃၊ ၂၂)။ ကဋ္ဌာဟေပိ ကာတံ ဝဋ္ဌတိတိ ဝုတ္တတ္တာ ကဋ္ဌာဟော နိဟတာယ မိဉ္စာယ ဝါ ဗိဇေ ဝါ ယတ္ထကတ္တစိ ဝိဇ္ဈိတံ ဝဋ္ဌတိ ဝေ။(ဝိမတိ၊ ၂၊၁၂)တို့ကိုထောက်၍ ကဋ္ဌာဟ-သဒ္ဒါ “အခွံဟော” ဟု သိ အပ် ၏။ အထဲ၌ အသားအဆံ မရိုသောဘူး သီး ၏ အခွံ , ဘူး သီး ၏ အခွက်,ဘူးခွံ,ဘူးခွက်ကို တောင်းနှင့်တူသောကြောင့် “ဘူးတောင်း” ဟု ဆိုသည်။

စည်းမျဉ်းကျော်နေ။ ။ စည်းမျဉ်းဘောင်ကို ကျော်လွန်နေသောကြောင့် သမာသံအမည်မေးသည့် ဤမေးခွန်း မေးသင့်သည့်မေးခွန်း ဖြစ်သည်။]

၆။ ။ အနုယ၊ ဗျတိရေကအားဖြင့် အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ

(က)အမှတ်ပြုဝါကျရှိ ဩဂါဟနဋ္ဌေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် သတိသည် အာရုံ၌ ပေါပေါ့တတ်,မသက်ဝင်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့် အပီလာပနတာ မည်သည် မဟုတ်,အာရုံ၌ သက်ဝင်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့် အပီလာပနတာ မည်သည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။

အနုပဝိသနသင်္ခါတေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဩဂါဟနဋ္ဌေန၌ “သက်ဝင်” ဟူသည် “အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့် သက်ဝင်သည်မဟုတ်,အစဉ်အတိုင်း သက်ဝင်ခြင်းပင်တည်း” ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [ငြိ၍ထည့်ပြဘာဝတ္ထ၊မှည့်ကြ သံဝဏ္ဏနာ-ဟူသော လဒ္ဒေါပဒေသအရ ဖြစ်သည်] (တစ်နည်း)ဩဂါဟနဋ္ဌေန-၌ ဩဂါဟ (သက်ဝင်)အရ (ဓာတ်-အရ)အစဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့် သက်ဝင်ခြင်းကို မယူရ,အစဉ်အားဖြင့် သက်ဝင်ခြင်းကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ [သင်္ခါတ, သဒ္ဒါ၊ရှိလေရာ၊သရုပ်သာ မှတ်လေ-ဟူသော လဒ္ဒေါပဒေသအရ ဖြစ်သည်]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ(၁၉၈၈)

မှတ်ချက်။ ။ ဤအာဘော်သည် “အနုပဝိသနသင်္ခါတေန၊ အစဉ်အတိုင်း သက်ဝင်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဩဂါဟနဋ္ဌေန၊ သက်ဝင်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်”ဟုပေးသော ဂဏ္ဍိသစ် (၄၆၉) အနက်သို့လိုက်၍ ပေါ်သည့် အာဘော်ဖြစ်သည်။

(တစ်နည်း)အနုပဝိသနသင်္ခါတေန-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိဖြင့် ဩဂါဟနဋ္ဌေန-၌ အဝ-ပုဗ္ဗ-ဂါဟု (နိတိ)၊ဂါဟု (သင်္ဂဟ)ဓာတ်၏ ဝိလောဋ္ဌန (မွှေနှောက်ခြင်း) အနက်ဟော မဟုတ်၊အနုပဝိသန (သက်ဝင်ခြင်း)အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဒုတိယဓာတ်တွင် သံဝဏ္ဏနာ။ အဝဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတ်တွင် နဝဏ္ဏကဥပသာရပုဒ်၊ ဓာတ်တွင် ဓာတ်တွင် ဥပသာရပုဒ် မဟုတ်၊ ဓာတ်တွင် နဝဏ္ဏကဥပသာရပုဒ်၊ ဓာတ်တွင် ဓာတ်တွင် ဥပသာရပုဒ် မဟုတ်၊ ဓာတ်တွင် ဝိသေသကဥပသာရပုဒ်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအာဘော်မှာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ မရှိ။ သွားရိုးသွားစဉ် မဟုတ်၊ လဒ္ဒေါပဒေသနှင့် မလျော်၊ အနုပဝိသနသင်္ခါတေန-ကို “အာရုံသို့ သက်ဝင်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော်”ဟု ပေးသော နိဿယအလိုသို့ လိုက်၍ ပေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

၇။ ။ ဟိ-သဒ္ဓါတို့၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထ

(ဂ)အမှတ်ပြဝါကျနှင့်တကွသော (ခ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (က)အမှတ်ပြဝါကျကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားသည်ကို (ဝါ)ထင်ရှားအောင် ပြုသောကြောင့် ယင်း (ခ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဟိ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထသည် တပျါကဋီကရဏ ဖြစ်ပါသည်။

(ဃ)အမှတ်ပြဝါကျသည် (ဂ)အမှတ်ပြဝါကျကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲမြံခိုင်ခန့်သည်ကို (ဝါ)မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် ပြုသောကြောင့် (ဃ)အမှတ်ပြဝါကျရှိ ဟိ-သဒ္ဓါ၏ ဇောတေတဗ္ဗတ္ထသည် ယုတ္တိဒဋီကရဏ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ။ ကြိယာ ၅-တန်

(၁) အပိလာပနတာ-၏အရ သတိသည် (မုချအားဖြင့် ပြအပ်သော) ဒဿနတ္ထ။

(၂) ထိရသညာသည် (ပဋ္ဌပ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဒိပကတ္ထ။

(၃) စိရကတစသောအာရုံ၏ မပျောက်ပျက်ခြင်းသည် (ပဋ္ဌမ)ကာရဏပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ပကာသနတ္ထ။

(၄) ယောနိသောမနသိကာရသည် (ဒုတိယ)ဖလူပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော ဝိဘာဝတ္ထ။

(၅) သီလသမ္မတ္တိစသော အဆက်အဆက်သော အကျိုးသည် (ဒုတိယ)ကာရဏပစာရအားဖြင့် ပြအပ်သော အနာဘာဝတ္ထ။

[၁၃၂၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း

၉။ ။ သတိ၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က
 အပိလာပနလက္ခဏာ စ သတိ၊ဥပဂ္ဂထုနလက္ခဏာ စ။
 အသမ္မောသနရသာ။
 အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ဝိသယာဘိမုခိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊
 တိရသညာပဒဋ္ဌာနာ၊ကာယာဒိသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။
 (၆၊၁၆၄-၅။)[၁၃၂၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။]

၁၀။ ။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း
 သရန္တိ ဧတာယာတိ သတိ-၌ ဧတာယ-အရ ပစ္စည်းတရားကား သတိဖြစ်
 ပါသည်။ သရန္တိ-အရ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ကား ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ် (သောမနဿ
 သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက ကုသိုလ်စိတ်) ၁-ခု၊အညသမာန်းဧတသိက်
 ၁၃၊သတိကြဉ်သော သောဘဏဧတသိထံ (အများဆုံး) ၂၃- ဖြစ်ပါသည်။
 ယင်းပစ္စည်းတရားက ယင်းပစ္စုပ္ပန်တရားတို့အား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော
 ပစ္စယသတ္တိကား သဟဇာတ၊အညမည၊နိဿယ၊ဣန္ဒြိယ၊မဂ္ဂ၊သမ္ပယုတ္တ၊အတ္ထိ၊
 အဝိဂတ ဂ-ပစ္စယသတ္တိတို့ ဖြစ်ပါသည်။
 မှတ်ချက်။ ။ ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သောကြောင့်
 အရာအားလျော်စွာ ဝိပါကပစ္စည်း မရနိုင်။
 [(၁၃၂၉-ခုနှစ်ကလည်း မေးခဲ့ပြီ။)]

ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ မေးခွန်းအဖြေ
 ပြီး၏။

အလအလအလအလအလအလ

ဤကျမ်းပြီးလစ် သက္ကရာဇ်

ရန်ကုန်မြို့၊ပါရမီရိပ်သာ၊မဉ္ဇူလမ်း၊အမှတ် ၂၀/ဆ အိမ်မှ ၁၃၅၀-ခုနှစ်၊
 နယုန်လဆုတ် ၁၂-ရက် (၁၁-၆-၈၈)၊စနေနေ့တွင် ကမ္ဘာအေး၊၉-ရပ်ကွက်။
 ညောင်ပင်လမ်း။ အမှတ်၊ ၂၅၃-အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက်
 ၇-ရက်မြောက်ဖြစ်သော ပထမဝါဆိုလဆန်း ၄-ရက် (၁၇-၆-၈၈)၊သောကြာနေ့တွင်
 ဤဒုတိယအုပ်ကို စတင်ရေးသားခဲ့သည်။ ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်ချက်စားရသဖြင့်
 စားရေးအခက်အခဲ ကိုယ့်အဝတ်ကိုယ်လျော်ဝတ်ရသဖြင့် ဝတ်ရေးအခက်အခဲ၊ အိမ်ရှား
 နေရသဖြင့် နေရေးအခက်အခဲ၊ကြာရှည်ထိုင်၍မှ စာမကြည့်နိုင်၊မရေးနိုင်သဖြင့်
 ကျန်းမာရေးအခက်အခဲစသော အခက်အခဲပေါင်းစုံကို ဝါသနာ၊ရဟန်းဘဝ ဆုံးရှုံး
 ရစေကာမူ မိမိ ဆင်းဆင်းရဲရဲဖြင့် သင်ယူတတ်ထားသည့်စာပေတော့ မဆုံးရှုံးစေရဘူး-
 ဟူသော ခံယူချက်၊စည်းစနစ်ရှိပြီး ရှင်းလင်းသေချာပြတ်သားတိကျ နည်းပြကောင်းမှု

တို့ကြောင့် ပထမအုပ်ကို စာချစာသင် အရှင်တို့ အလေးထားကာ ကြည့်ရှုလေ့လာ မှတ်သားကြပါသဖြင့် သာသနာအကျိုးများသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ရသော ပီတိ၊သဒ္ဓါ၊ဝီရိယစသော ဗိုလ်တို့ဖြင့် တွန်းလှန်၍ နေ့မအား၊ညမလပ် အသက်ခန္ဓာ မငဲ့ညှာဘဲ ကြိုးပမ်းရေးသားခဲ့ရာ ၁၃၅၁-ခုနှစ်၊ဝါဆိုလပြည့် (၁၇-၇-၈၉)၊ ဓမ္မစကြာနေ့တွင် အဆုံးတိုင်ရောက် ကောင်းမွန်စွာပြီးမြောက်ပါသတည်း။

ပထမအုပ်ကို ရဟန်းဘဝက ရေးသားခဲ့သော်လည်း လူ့ဘောင်ရောက်မှ အပြီးသတ် အချောရေးသားခဲ့သည်။ ၁၃၃၈-ခုနှစ်၊နယုန်လဆုတ် ၁၀-ရက် (၂၀-၆-၆၈)၊ကြာသပတေးနေ့တွင် ရဟန်းဘဝမှ ရွှေ့လျော့ခဲ့သည်။ ရဟန်းဘဝက ရေးသားခဲ့သည့်စာမူကို ၁၃၃၅-ခုနှစ်၊တန်ခူးလဆန်း ၃-ရက်နေ့မှစတင်၍ အချောရေးသားခဲ့သည်။ ၁၃၃၆-ခုနှစ်၊ကဆုန်လပြည့် (၅-၅-၇၄)၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အဆုံးတိုင်ရောက် ကောင်းမွန်စွာပြီးမြောက်သည်။

စာရှုအရှင်တို့အတွက် တောင့်တချက်

ဓမ္မာစရိယလောင်းလျာတို့သည် ဤကျမ်း၏ အထောက်အကူဖြင့် ဓမ္မာစရိယ အောင်ပန်းကို လွယ်လင့်တကူ အမြန်ဆွတ်ယူ ပန်ဆင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။ အဂ္ဂမဟာ အကျော်ပန်း၊ဝင်သကာပန်းများကိုပင် ဆွတ်လှမ်းနိုင် ကြပါစေသတည်း။ ဓမ္မာစရိယ လောင်းလျာတို့ကို သွန်သင်ပြသ ပို့ချလျက်ရှိကြသော စာချအရှင်တို့လည်း ဤကျမ်း၏ အထောက်အကူဖြင့် စနစ်တကျ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသား သွက်သွက်လက်လက် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သင်ပြပို့ချနိုင်ကြပါစေသတည်း။

သာသနာတော်နှင့် ဤကျမ်းအတွက် တောင့်တချက်

ဤကျမ်း၏ အထောက်အကူပေးမှုကြောင့် ပရိယတ္တိသာသနာတော်မြတ်ကြီး တိုးတက်ကာ အခွန်ရှည်စွာ တည်ပါစေသတည်း။ ဤနည်းပြ ဓမ္မာစရိယကျမ်းလည်း ပရိယတ္တိသာသနာတော်မြတ်ကြီး တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး တိမ်မြုပ်ပျောက် ကွယ်ခြင်းမရှိဘဲ ပရိယတ္တိသာသနာတော်မြတ်ကြီး အလယ်တွင် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လျက် ပရိယတ္တိသာသနာတော်မြတ်ကြီးအကျိုးထိရောက်စွာ ပြုစွမ်းနိုင် ပါစေသတည်း။

**နည်းပြဓမ္မာစရိယကျမ်း ဒုတိယအုပ်
အလုံးစုံပြီးပြီ**

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.